ANUL XLIV, Nr. 1 IANUARIE, 1932

BIBLIOTECA CENTRALĂ

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Anul forestier 1931 . . . . . *Gh. I. Ionescu*

Studii-referate:

Ienuperul. Rolul lui în păduri și pășuni . . *I. Dumitrescu*

Probleme administrative:

Problema impunerilor forestiere în România *Otto Mathiaș*

Documentări — Comentarii:

Experiențe în pepiniere asupra acoperirii solului cu carton gudronat . . . . . *V. V. Vasiliu*

Cercul de studii forestiere . . . . . *G. N. B.*

Dare de seamă sumară asupra activității C. d. S. F. pe anul 1930—31 . . . . . *Gh. Nicolau-Bârlad*

Jurisprudență:

Asupra impozitului agricol . . . . . *C. D.*

Recenzii. — Revista revistelor. — Informațiuni

Pagini mercuriale: Bursa lemnului în luna Ianuarie 1932

Publicațiuni: Decizii ministeriale

39735

BIBLIOTECA CENTRALĂ SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIV-e Année. No. 1 Janvier, 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 1, Januar 1932

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE:

L'année forestière . . . . *Gh. I. Ionescu*

Etudes-Comptes-rendus:

Le genévrier et son rôle dans la forêt et dans les pâturages . . . . . *I. Dumitrescu*

Problèmes-administratifs:

Le problème des impôts forestiers en Roumanie . . *Otto Mathias*

Documentations-Commentaires:

Recherches en pépinières sur le recouvrement du sol avec du carton goudronné . *V. V. Vasiliu*

Compte-rendu sur l'activité de l'Association des étudiants forestiers roumains pendant l'année 1930—31. *G. Nicolau-Bârlad*

Jurisprudence. Récensions. Revue des revues. Informations.

Pages mercuriales.

Publications. Décisions ministérielles

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

INHALT:

Das Forstwirtschaftsjahr 1931 *Gh. I. Ionescu*

Abhandlungen:

Der Wacholderstrauch und seine Rolle im Walde und auf der Weide . . . . . *I. Dumitrescu*

Verwaltungsfragen:

Das Problem der forstlichen Besteuerung in Rumänien . *Otto Mathias*

Mitteilungen:

Versuche im Forstgarten über die Bedeckung des Bodens mit geteerter Pappe . *V. V. Vasiliu*

Vereinigung zum Studium forstlicher Probleme der rumänischen forstlichen Studentenschaft . . . . . *G. Nicolau-Bârlad*

Jurisprudenz. Rezensionen. Die Zeitschriften. Nachrichten.

Holzmarkt.

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

Salcâm întrebuinţat la fixarea râpelor. Vârsta 7 ani. Pârâul torenţial Cătuşa, com. Răchiţele, jud. Argeş.
Le robinier employé pour la fixation des terrains en mouvement. Agé de 7 ans. La formation torrentielle de Cătuşa, com. Răchiţele (Argeş).
Anwendung der Robinie in Rutschböden, 7 Jahre alt. Wildbach Cătuşa, Gem. Răchiţele (Argeş).

Salcâm întrebuinţat la fixarea râpelor. Vârsta 4 ani. Pârâul torenţial Cătuşa, com. Răchiţele, jud. Argeş.
Le robinier employé pour la fixation des terrains en mouvement. Agé de 4 ans. La formation torrentielle de Cătuşa, com. Răchiţele (Argeş).
Anwendung der Robinie in Rutschböden, 4 Jahre alt. Wildbach Cătuşa, Gem. Răchiţele (Argeş).

ANUL FORESTIER 1931

de GH. I. IONESCU

In linia tradiției de peste patru decenii, Societatea „Progresul Silvic" a depus în anul 1931 o activitate dintre cele mai rodnice, fiind totdeauna prezentă acolo unde interesele gospodăriei pădurilor românești sau ale corpului silvic erau în joc.

Congresul anual al societății — ținut la București, în zilele de 14, 15 și 16 Iunie 1931 — s'a bucurat de o remarcabilă colaborare a membrilor societății. Problemele puse — expresiune reală a timpului ce străbatem — au fost competinte discutate de participanți.

In slujba ideii forestiere pe care o propagă neostenit, „Progresul Silvic" a găsit un bun și neprețuit colaborator în „Marea Legiune a Cercetașilor din România". Adunarea care a sigilat această întovărășire pentru cultul frumosului și al naturei a fost onorată cu prezența A. S. R. Principele Nicolae, comandantul suprem al Marei Legiuni. Alteța Sa Regală a ținut să-și exprime, cu acest prilej, dragostea mare ce nutrește pădurii.

Exponentă a corpului silvic, societatea „Progresul Silvic" a reacționat prompt și energic, atunci, când printr'un proiect de lege — întocmit în grabă și sub influența atmosferei ostile creiată în jurul „Regilor Autonome" — se năruia toate principiile ce stau la baza silviculturii noastre și cari sunt chezășia și condiția progresului. Prin memoriul întocmit — după adunarea extraordinară din 27 Septembrie 1931 — s'a arătat guvernului punctul de vedere al societății, reușindu-se să se obțină retragerea proiectului depus în Iulie, la Senat.

Interesele profesionale ale corpului silvic au fost apărate, deasemeni, de către societatea „Progresul Silvic", delegați împuterniciți ai consiliului de administrație luând activ parte

la demersurile întreprinse de diverse asociaţii profesionale în scop de a se ameliora situaţia funcţionarilor publici.

Cu prilejul întocmirii proiectului de lege referitor la armonizarea salariilor, reprezentanţii „Progresului Silvic" au reuşit să obţină satisfacerea doleanţelor legitime ale corpului silvic.

In alt plan de activitate, notăm terminarea şi înzestrarea palatului dela Govora destinat a servi ca loc de recreare pentru membrii societăţii.

Casa de Economie a Corpului Silvic, înfiinţată din iniţiativa conducerii societăţii „Progresul Silvic", a fost de un real ajutor nu numai pentru membrii societăţii, ci şi pentru funcţionarii administrativi cari se găsesc în serviciul C. A. P. S. şi Regimului Silvic.

Al doilea an de aplicare a „Legei pentru administrarea pădurilor Statului" din 1930, poate fi socotit — după părerea noastră — ca o nouă dovadă că actuala formă de valorificare a domeniului forestier a Statului — cu uşoare retuşări şi adaptări — este cea mai corespunzătoare vremurilor actuale.

Deşi în anul 1931 toate întreprinderile forestiere, de Stat sau particulare, au înregistrat mari deficite, Administraţia Pădurilor de Stat din România (C. A. P. S.) — judecată obiectiv şi după rezultate — a reuşit să realizeze exploatarea posibilităţilor curente, în cea mai mare parte pe cale de regie, şi să răspundă — în afară de cheltuelile de administraţie, exploatare, etc. — şi obligaţiilor financiare ce-i reveneau faţă de tezaurul public. In plus, printr'o politică prudentă şi înţelegătoare a nevoilor obşteşti, a început construcţia unor căi ferate de natură a deservi atât interesele sale comerciale, cât şi interese de ordin mai general.

Pe această cale, conducerea C. A. P. S. a colaborat în largă măsură la combaterea şomajului ce bântuie tocmai regiunile de munte, unde locuitorii avizaţi numai la lucrul în pădure se văd fără posibilităţi de câştig în urma sistării activităţii multor întreprinderi particulare.

Criticile aduse că, prin activitatea desfăşurată, noua formă de valorificare a acestui domeniu public ar dăuna intereselor industriei şi comerţului privat, n'au nicio consistenţă, fiindcă din toate acţiunile întreprinse se vede grija interesului general şi o deplină înţelegere a nevoilor industriei private care, în mod firesc, rămâne şi mai departe clientul principal al lemnului de lucru recoltat din pădurile Statului.

Greutăţile cu care luptă economia forestieră nu pornesc din presupusa concurenţă ce s'ar face de C. A. P. S., ci îşi au obârşia în marasmul economic general care flagelează nimicitor toate ramurile de producţie indigenă şi din afară.

Străduinţele neostenite ale Administraţiei Pădurilor Statului de a produce şi alimenta piaţa în aceste vremuri critice, se cer a fi înţelese şi dintr'un punct de vedere mai general: menţinerea nivelului normal de consum al lemnului în rândurile populaţiei şi în industrii, spre a evita substituirea lui cu alte materii prime.

Trebuie, apoi, relevat faptul că Administraţia Pădurilor Statului a lucrat activ la refacerea domeniului său forestier, prin împăduriri artificiale — acolo unde a fost nevoie — şi prin operaţiuni culturale. C. A. P. S. a dus o susţinută campanie pentru formarea unei conştiinţi forestiere, organizând prin serviciile sale exterioare peste 500 serbări pentru „sădirea arborelui", care an de an prinde tot mai temeinic rădăcini în poporul nostru.

Prin puieţii cedaţi gratuit sau vânduţi cu preţ redus din pepinierile Statului, C. A. P. S. a colaborat, astfel, la refacerea pădurilor particulare şi a încurajat iniţiativa privată, ajutând-o totdeauna cu sfatul şi asistenţa personalului său.

Direcţia Regimului Silvic, al doilea organ creiat prin legea din 17 Aprilie 1930, a căutat prin efortul neprecupeţit al conducerii şi personalului său technic să armonizeze interesul general cu interesul particular pe baza legiuirilor silvice care stabilesc politica forestieră a Statului român.

Realizările acestei administraţii în ce priveşte „poliţia silvică" şi „ameliorarea terenurilor degradate" sunt dintre cele mai lăudabile şi face tot mai evidentă necesitatea separaţiunii dintre organul care conduce şi exploatează domeniul forestier al Statului şi organul căruia îi revine să formuleze şi să aplice politica forestieră generală.

Notăm tot ca o manifestare ce purcede din legea amintită mai sus şi prima adunare a „Consiliului Superior Silvic" din luna Ianuarie 1931. Discuţiile urmate au îmbrăţişat larg nevoile gospodăriei noastre pădurăreşti raportate la economia generală a ţării, bucurându se de participarea celor mai autorizate competinţe silvice şi economice.

Interesul superior al României reclamă adunarea regulată a

acestui mare „colegiu al pădurilor", chemat să elaboreze liniile generale ale politicei forestiere naţionale.

Consiliul tehnic silvic — organ creiat prin legea din 1930 — a vegheat la aplicarea politicei forestiere a Statului, stăruind ca legiuirile silvice să fie respectate de toate categoriile de proprietari de pădure.

*

Literatura silvică românească, atât de modestă ca întindere şi conţinut, a înregistrat în anul precedent lucrările de mai jos ce apreciem că merită a le reaminti :

I. G. Dumitrescu: Criza din industria şi exploatările forestiere din România;

V. Harnagea şi Zotta: Codul legislaţiei silvice ;

At. Haralamb: Le reboisement dans les Alpes françaises (teză de doctorat) ;

Cezar Cristea: Luminişuri de pădure :

N. Paşcovici: Dicţionar technic silvic german-român.

Găsim prilejul să reamintim progresele continue ce înregistrează „Revista Pădurilor", prin studiile şi materialul documentar şi informativ ce publică, precum şi prin grija şi munca de migală ce se pune în redactarea ei. „Revista Pădurilor" se situiază azi, fără exagerare, printre cele mai bune reviste de specialitate din Europa.

*

Alături de celelalte ramuri de activitate, economia forestieră europeană a înregistrat în anul 1931 pierderi foarte grele de natură a sdruncina industria şi comerţul lemnului din multe ţări.

Cauzele acestei stări de lucruri trebuesc căutate, în primul rând, în situaţia generală şi în tulburările economice întâmplate în decursul anului trecut.

Fenomenul subconsumaţiei — ca efect al scăderei puterei de cumpărare a popoarelor — a influenţat defavorabil volumul transacţiilor forestiere. Capacitatea de absorbţie a statelor importatoare fiind sub cea normală, firmele exportatoare, dornice de a lichida stocurile transmise din anii 1929 şi 1930 la cari se adăugau şi cele curente, au fost nevoite să consimtă la reduceri de preţ şi să accepte condiţiile de plată şi de sortare a materialelor impuse de cumpărători.

Măsurile vamale prohibitive luate de diverse state, sub diverse forme, în scop de a proteja producţia indigenă,

şi de a asigura echilibrul balanţei lor comerciale, au lovit grav interesele statelor exportatoare de lemn, lipsind pe multe tocmai de debuşeurile lor principale.

Prin îngrădirea circulaţiei devizelor, la care s'a recurs de statele din Europa Centrală, pentru susţinerea valutei naţionale, s'au creiat comerţului forestier noui dificultăţi, recuperarea valorii materialelor vândute devenind anevoioasă şi, în multe cazuri, imposibilă.

Deprecierea lirei sterline a avut, deasemeni, importante repercusiuni, prin faptul că lira engleză servind ca monedă de bază în comerţul internaţional forestier, prin suspendarea convertibilităţii, casele exportatoare cu angajamente în curs de executare au suferit pagube considerabile, rezultate din diferenţa de curs dintre lira-convertibilă şi lira-hârtie.

Tot căderea lirei a provocat retragerea capitalurilor engleze învestite în Cehoslovacia şi Polonia, mărind prin aceasta greutăţile cu care lupta economia forestieră a acestor două state.

Eforturile depuse de Rusia Sovietică de a-şi relua locul ce-l deţinea în comerţul de lemn înaintea războiului, au constituit o nouă sursă de pierderi, mai ales pentru statele nordice, a căror producţie lemnoasă — desvoltată pe ruinele industriei forestiere ruseşti — depăşise producţia lor normală. Apariţia lemnului sovietic, tocmai în momentul când isbucnea criza actuală, a făcut ca cercurile forestiere să considere concurenţa rusească drept cauză unică a greutăţilor ce încearcă economia forestieră. Astăzi, „dumpingul forestier rusesc" este redus la justele lui dimensiuni, iar îndreptarea stărilor prezente trebueşte încercată în alte direcţiuni.

In această ordine de idei, notăm manifestările de mai jos întâmplate în 1931 în scopul de a pune economia forestieră în situaţia de a rezista vântului devastator ce sguduie însăşi bazele aşezării economice şi politice a societăţii contimporane.

Pentru examinarea situaţiei economice forestiere internaţionale a avut loc la Paris, în luna Iulie, un congres la care au participat delegaţi ai tuturor statelor din Europa. O conferinţă similară, cu caracter mai redus, s'a ţinut la 25, 26 şi 27 Iunie, la Varşovia, între delegaţii împuterniciţi ai Rusiei, Poloniei, Suediei, Letoniei şi Estoniei.

Trebuesc, apoi, amintite desele consfătuiri ale firmelor fores-

tiere din Cehoslovacia, Jugoslavia, Polonia, Austria, ale căror rezultate au fost sindicatele de export fondate în acest țări, cari au reușit să dea pieței o stabilitate relativă, iar producției o organizare adecuată circumstanțelor internaționale.

Economia forestieră a României a avut să sufere în anul trecut, sub influența depresiunei generale și a unor cauze de ordin intern, numeroase dificultăți care s'au tradus prin pierderi însemnate pentru venitul național și prin ruina multora din întreprinderile forestiere.

La export, produsele românești au întâmpinat tot felul de greutăți din partea statelor importatoare. In Ungaria, lemnul românesc a fost lovit de taxe vamale și de transport care îl puneau în situația de a nu putea rezista concurenței produselor similare ale altor state. Intâietatea covârșitoare ce deținem cu toate acestea în 1931 pe piața ungurească se explică prin războiul vamal dintre Ungaria și Cehoslovacia care a înlăturat produsele lemnoase slovace de pe acest debușeu.

Ridicarea frachtului căilor ferate poloneze pentru mărfurile în tranzit, a însemnat o nouă piedică în calea exportului nostru de cherestea în Germania. La fel, contingentarea importului în Franța și Algeria a lovit interesele noastre ce avem — în ce privește lemnăria — pe aceste piețe.

In Grecia și Orient — care reprezintă cele mai de seamă debușeuri pentru cheresteaua românească — exportul nostru a suferit însemnate pierderi, atât prin reducerea cuantumului total de lemnărie ce normal importau aceste țări, cât și prin concurența mărfurilor jugoslave și sovietice. In special, poziția noastră pe piața Egiptului este serios compromisă, din cauza cherestelei ce s'a plasat de Ruși, în 1931.

In ce privește piața internă a lemnului, situația a fost deasemeni slabă.

Deprecierea cerealelor a redus posibilitățile de cumpărare ale păturii țărănești și a făcut imposibilă orice construcție rurală. Campania de construcții, observată la orașe în vara trecută, în urma retragerilor dela bănci, a fost mult inferioară față de construcțiile ce se ridicau în toată țara, în vremuri prospere.

Greutățile bugetare au impus Statului suspendarea oricăror investiții — inclusiv și a construcțiilor — și, astfel, industria forestieră a fost lipsită de un alt mare client.

Fiscalismul excesiv ce stă la baza politicei tarifare a C. F. R. a contribuit în largă măsură la înrăutățirea situației comerțului forestier. Din cauza taxelor de transport, mărfurile ajungând prea scumpe în piețele de desfacere, consumatorul s'a văzut nevoit să renunțe sau să-și comprime trebuințele. Efectele scăderii consumului se resimt chiar la încasările C. F. R., deoarece în anul 1931 tonajul lemnăriei transportate pe calea ferată abia se ridică la 500 mii vagoane, pe când în anii precedenți trecea de 700 mii vagoane.

Criza de credit, din ce în ce mai accentuată și în România, a afectat multe din firmele industriale și comerciale interesate în producția și comerțul lemnului și ne dă cheia explicativă a încetării activității unor întreprinderi vechi, socotite ca foarte solide.

* * *

Față de circumstanțele externe și interne atât de grave, și de situația dezastruoasă a industriei forestiere indigene în care sunt investite mari capitaluri și interesate sute de mii de brațe, guvernul român a căutat în cursul anului 1931 să adopte o politică cât mai proprie timpului și intereselor țării.

Pentru a da posibilitate de concurență lemnăriei românești, guvernul a modificat tariful vamal, suprimând sau reducând la minimum taxele care prohibeau exportul anumitelor sortimente.

Tariful de transport pe C. F. R. a suferit serioase modificări, în ce privește lemnăria destinată exportului.

In scopul consolidării debușeurilor principale ale lemnăriei, România a încheiat convenții comerciale cu Ungaria și Grecia. Datorită avantajelor obținute, relațiile noastre cu aceste țări s'au intensificat, reușind să deținem o situație privelegiată la importul lor.

Pentru organizarea exportului, Statul român a încurajat înființarea sindicatului româno-jugoslav („Union-Bois") și a autorizat înființarea „Sindicatului Exportatorilor de Lemn de foc în Ungaria" — Sel-ul.

Pe acest tărâm mai este mult de lucrat. Se impun — față de conjuctura actuală tot mai gravă — următoarele măsuri: revi-

zuirea politicei tarifare C. F. R., organizarea exportului de cherestea și degrevarea economiei forestiere de impozite.

Casei Autonome a Pădurilor Statului îi revine datoria de a fi în fruntea acțiunei ce trebuie neîntârziat pornită.

L'année forestière 1931.

D'abord, en quelques mots, des considérations sur l'activité de la société „Progresul Silvic" qui, exposant le point de vue du corp forestier roumain, a collaboré à toutes les manifestations, dont le principal but a été la sauvegarde des intérêts de l'économie forestière.

Quant à la situation forestière générale, l'auteur nous dit que c'est à grandes pertes et présentant un commencement de désorganisation dans l'industrie forestière de quelques Etats, comme Autriche et Slovakie, que l'économie forestière clôt le bilan pour 1931.

Les principales causes résident dans la crise générale dont la production forestière n'a pu se soustraire. Les syndicats régionaux et internationaux, établis dans les divers Etats exportateurs, ont eu un effet tout à fait réduit, parceque la crise a produit de nouvelles perturbation qui ont surpris et ont désarmé toute tentative pour l'amélioration de la situation.

L'industrie et le commerce du bois de la Roumanie ont eu à souffrir non seulement les effets de la dépression générale, mais aussi les conséquences des diverses difficultés intimement liées aux circonstances intérieures de notre pays : les taxes excessivement grandes pour le transport sur la voie ferrée, la dépréciation des prix des céréales, etc.

La politique générale de l'Etat roumain, pour l'année passée, est caractérisée par de nombreux efforts ayant comme but la protection de la production forestière. En effet, on peut remarquer: le changement du tarif concernant les taxes de douane, les conventions de commerce, les organisation pour l'exportation du bois, etc.

Das Forstwirtschaftsjahr 1931

In wenigen Worten, zuerst ein kurzer Ueberblick auf das geselschaftliches Leben des „Progresul Silvic", Verein der Forstingenieure. Dieser Verein, als Vertreter der forstlichen Landesinteressen, hat an allen Benützungen teilgenommen, welche die Forderung der Forstwirtschaft zum Zweck hatten.

Die Forstwirtschaft selbst schliesst ihre Jahresbilanz für 1931 mit grossen Verlusten. In einigen Länder (Oesterreich, Tchecho-Slowakei) sind Anzeichen einer Desorganisation der Holzindustrie nicht zu verkennen.

Die vornehmlichen Ursachen dieses Umstandes sind in der Weltkrisis zu suchen, welcher die Forstwirtschaft sich nicht hat entziehen können. Der regionale und internationale Zusammenschhluss der Ausfuhrländer hatte nur teilweise Er-

folg, weil die Krisis immer neue Störungen auslösste, welche neue Ueberraschungen brachten und jeder Versuch zur Besserung der Notlage lahmlegte.

Die Holzindustrie und der Holzhandel Rumaeniens litten nicht nur unter den Einfluss der allgemeinen wirtschaftlichen Depression, sondern auch unter den Folgen innerer Schwierigkeiten, wie z. B. unverhältnissmässige Eisenbahnfrachtsätze, Fallen der Kornpreise, u. s. w.

Was die allgemeinen politische Massnahmen in vergangenen Jahre anbetrifft, so hat der Staat des öfteren versucht und erstrebt der Forstwirtschaft zu Hilfe zu kommen. So z. B. wurde der Zoll-Tarif einer Revision unterzogen, Handelsverträge abgeschlossen, die Holzausfuhr genossenschaftlich organisiert, u. s. w.

STUDII — REFERATE

IENUPERUL
ROLUL LUI IN PĂDURI ŞI PĂŞUNI

de I. DUMITRESCU
Ing. şef silvic

Juniperus communis, Iniper, Ienupăr, Enibahar, Cetină.

Ienuperul este răspândit în toată Europa, nordul Asiei şi America. In Europa se găseşte mai mult în Austria, Germania, Ceho-Slovacia şi România.

La noi se găseşte în regiunea muntoasă şi ocupă mai ales suprafeţe mari în poienile şi păşunile de munte, iar în timpul din urmă, s'a răspândit şi în păşunile şi pădurile de dealuri.

In nordul Asiei se ridică până la 5000 m. altitudine, iar la noi până unde se termină zona de vegetaţie a molidului. Se coboară însă până la altitudini de 300—400 m. tot în zona răşinoaselor.

Incepând a se instala sub masivele de stejar şi gorun, unde s'au aplicat primele tăieri succesive, s'a întins şi a ocupat parchete întregi (mai ales cele păşunate în mod abuziv).

S'a răspândit uşor în pădurile şi păşunile de fag, trecând în parchetele de molid tăiate ras, precum şi în golurile de munte.

Este o esenţă sociabilă, cu tendinţe de a forma arborete întinse.

In Franţa s'a crezut că împreună cu alunul, ocupând terenurile necultivate, înlesneşte introducerea esenţelor de valoare.

Ienuperul este un arbust şi arbore răşinos, căci cu toate că în majoritatea suprafeţelor ce ocupă, el se prezintă ca un arbust, care variază între 1—3 m. înălţime, totuşi el poate ajunge până la 15 m. Inălţimea este condiţionată de consistenţa masivului în care creşte, având înălţimi pronunţate în masivele strânse unde trăeşte

cu mesteacănul, fagul și stejarul, cu care are de luptat până ce aceștia îl domină. Din contra, în goluri sau cu cel mult 0,2—0,4 mesteacăn, el crește greu în înălțime, întinzându-se cu crăcile în lături, formând tufe, ce ocupă suprafețe mari (o singură tufă poate ocupa circa 13 m²). Tendința aceasta, de a-și întinde crăcile înlături sau târâte pe sol, se manifestă mai mult în golurile cu solul puțin profund sau stâncos, dar mai ales în pășunile curate.

Înălțimile găsite de noi, în pădurile din județul Făgăraș, variază dela 1—9 m. (cele de 9 m. au vârsta de 40—44 ani).

* * *

Forma și creșterile lui, cât și ale trunchiului, sunt în legătură strânsă cu bonitatea și profunzimea solului, precum și consistența arboretului în care crește.

Creșterea, în deosebi în tinerețe, este foarte înceată.

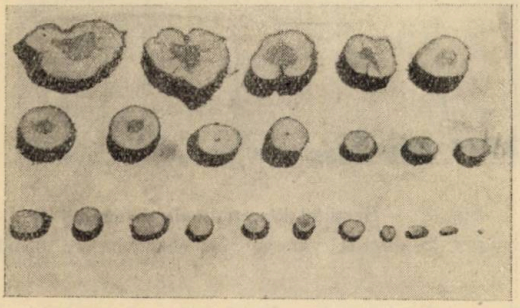

Fig. 1. — Secțiuni transversale în lemn de ienuper. Petele din duramen la cele mai mari este putregaiu

In primii 4—5 ani, arbuștii sunt foarte mici, cu creștere redusă, lăsând să se desvolte dela colet crăci lacome.

Dacă se află în grupuri, buchete, etc., chiar în amestec cu alte esențe, începe să-și definească un trunchiu drept, cu crăci, care îi dă o formă piramidală, având dela 10—12 ani creșteri anuale în înălțime, care variază dela 12—35 cm.

Corect, am putea spune că nu are trunchiu, deoarece crăcile se desvoltă dela 20—40 cm. dela sol, chiar la cei mai bătrâni.

Nu am găsit nici un trunchiu, care să fi fost elagat de crăci, căci nu se instalează unde este consistența mare.

In golurile unde instalarea lui s'a făcut treptat, majoritatea indivizilor nu şi-au format un trunchiu principal decât în primii ani, ca după aceea să-şi constitue o coroană, în formă de tufă, în care trunchiul îşi pierde caracterul de axă, şi împreună cu celelalte crăci cam de aceiaşi grosime, se întind înlături până la aproape 2 m., cu vârfurile încovoiate în sus.

Aspectul acestui arbust, după cum vedem, poate fi de două feluri :

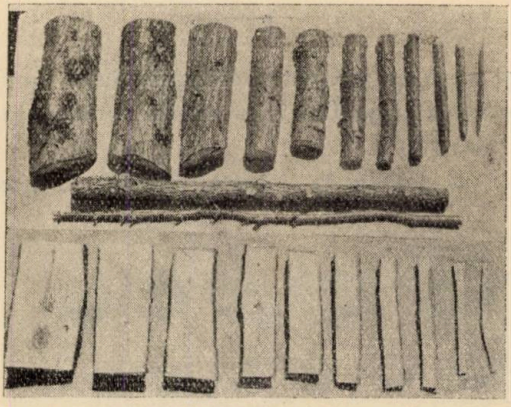

Fig. 2. — Secţiuni longitudinale în lemnul de ienuper la diferite vârste. Sus, segmente cu coajă.

a) când, mai înaintat în vârstă, are un trunchiu definit până la vârf şi poate ajunge la înălţimi de aproape 9 m., înălţimi deci de arbore.

b) când formează o tufă întinsă pe suprafaţa solului şi care n'are un trunchiu definit, cu înălţimi reduse, până la 1,5—2 m.

La indivizii din prima categorie, se observă că vârful este curbat într'o parte şi anume, către partea unde este mai mult spaţiu liber, iar tot coronamentul este îndreptat în această parte. Forma sub care se prezintă, este piramidală cu baza sprijinită pe sol.

Trunchiurile au forma conică şi curăţate de crăci, prezintă acea încovoiere, ce se poate îndrepta dacă se lucrează.

Pot ajunge dimensiuni până la 14 cm. diametru la 1,30 m. dela sol.

Prezintă caneluri lin ondulate, ce se pierd uşor către vârf.

In jurul coletului, trunchiul prezintă o umflătură, datorită rădăcinelor viguroase.

Coaja, de culoare brună-roşiatică la început, este netedă.

Pe ramurile tinere, coaja are mici tăieturi longitudinale, neregulat aşezate, unde foi subţiri, puţin sucite, apar proieminente, datorite unor umflători ale coajei, care se curăţă în straturi fine. Umflarea coajei se poate observa în partea dela vârful ramurilor, mult mai clar, — care se prezintă sub formă de dungi eşite în relief. Cu timpul, această descojire naturală şi treptată, apare pe trunchiu şi pe crăci, sub formă de fibre şi foi lungi, desprinse pe margini, dar care se rup anevoie. Tot pe ramuri se observă cicatrice mici.

Culoarea scoarţei devine mai brună cu cât trunchiul şi crăcile sunt mai groase şi cu cât arbustul trăieşte mai la umbră.

La arbuştii tineri, scoarţa este foarte subţire, având în mijlociu un milimetru, iar la arbuştii mari 3—4 mm.

Scoarţa, cu cât este mai groasă, cu atât este mai puţin densă, crăpând uşor în direcţie longitudinală.

* * *

Fructificaţia este foarte abundentă, mai ales în anii cu ploi multe în primăvară. Numărând la 8 arbuşti de 10—15 ani, cu fructificaţie abundentă, — am găsit o medie de peste 4200 fructe de anul al doilea, fiecare cu trei seminţe, face circa 12.000 seminţe din care numai 1,4% nedesvoltate sau goale.

Răspândirea fructelor se face de păsări (sturzii), de vite (cu picioarele), de apele ce curg în pantă, etc...

Ienuperul are o înrădăcinare pivotantă-fasciculată. Rădăcina principală este puternică şi ajutată de rădăcini secundare, fixează suficient arbustul în sol. Rădăcinile se desvoltă destul de bine şi în solurile puţin profunde sau chiar stâncoase, unde acest arbust îşi face loc şi se fixează, ori cât de mare ar fi panta.

* * *

Ienuperul fiind un arbust şi numai rareori cu caracter de arbore, nu a format o preocupare pentru silvicultorul studios. De sigur că dacă ar fi fost cu dimensiuni mai mari, producând un lemn cu întrebuinţări speciale, ar fi fost cultivat şi ocrotit, şi populat pe suprafeţe mai mari.

Am constatat că lemnul are alburnul îngust, de culoare gălbue, având dimensiuni între 1,2—3 mm.

Duramentul este de culoare galbenă brună, fără canale rezinifere. In luna Mai culoarea este roz-deschis.

Inelele anuale sunt definite, printr'o linie foarte îngustă, reprezentând lemnul de toamnă, ce se distinge foarte clar.

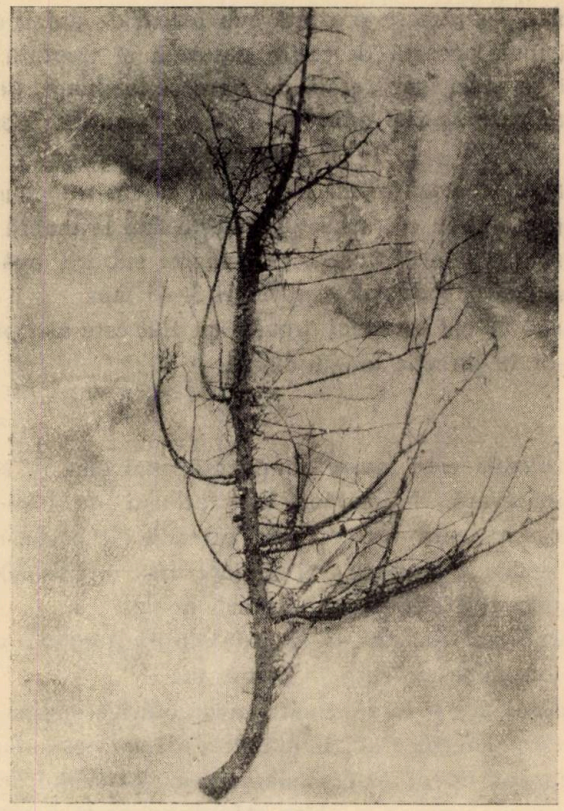

Fig. 3. — Ienuper uscat, atacat de cancer.
Unicul exemplu găsit

Făcând probe la mai multe exemplare, de diferite vârste, crescute în locuri variate, am găsit că creşterile medii anuale, variază în grosime dela 2—2,5 mm.

Din cauza canelurei trunchiului, creşterea la acelaş inel variază mult, manifestată şi mai mult la exemplarele cu inelele excen-

trice, pe care le întâlnim foarte des. Către vârf, creşterile se normalizează, atât ca formă, cât şi grosime. Numărarea inelelor anuale se face foarte uşor.

Razele medulare sunt fine, foarte numeroase şi greu de observat cu ochiul liber.

Lemnul este destul de compact şi cu puţin luciu, care e mai pronunţat când lemnul este uscat. Lemnul are un miros puternic

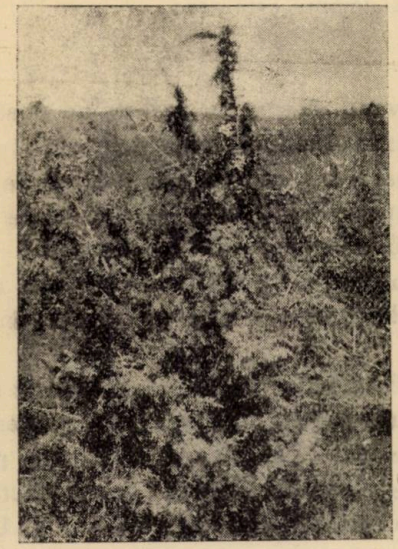

Fig. 4. — Un ienuper încărcat de fructe

aromatic. Este potrivit de greu, având greutate medie de 1,07 verde şi 0,62 uscat la aer. Are lemnul puţin dens, moale, se despică greu şi mai totdeauna cu tăietură sucită.

Lemnul este trainic, dacă putregaiul nu a început să-şi facă loc.

Ienuperul are o longevitate mică. Din probele făcute la 50 arbori trecuţi de 30 ani, cu dimensiuni medii de 10—12 cm., la 1,30 m. dela sol, am găsit 37 exemplare cu putregaiu pronunţat la mijloc, adică 74%. Putregaiul ocupa aproape jumătate din volumul lemnului, până la înălţimea de 1 m., iar înspre vârf dispărea încetul cu încetul.

Sub 30 ani, lemnele sunt aproape toate sănătoase.

Nu am avut posibilitatea să controlez longevitatea ienuperului în alte regiuni.

După tăiere, dacă stă 1—2 zile sub acţiunea razelor solare, coaja şi lemnul crapă longitudinal până la mijlocul lemnului, neregulat şi cu aţe multe. Tot aşa de uşor crapă şi capetele secţiunilor.

Din cauză că elagajul natural nu se produce, lemnul este plin de noduri (cepuri), care în multe cazuri apar în corpul lemnului până aproape de măduvă, de culoare negricioasă pronunţată. Se lucrează greu, căci lemnul este aţos.

* * *

Ienuperul având dimensiuni reduse, nu poate avea multe întrebuinţări. Se lucrează atât în strungărie, cât şi tâmplărie, pentru piese mici, însă foarte rar, căci nu este un lemn la îndemâna oricui.

Se întrebuinţează mai mult pentru bastoane şi cozi de biciu, exploatat mai mult de ţigani prin delicte.

Este bun combustibil, folosit de populaţia rurală pentru încălzit cuptoarele de pâine (când se fac curăţire în păduri), arzând cu uşurinţă.

Boabele se folosesc pentru extragerea unor substanţe aromatice, iar în medicină pentru obţinerea unor preparate sudorifice şi diuretice. In unele ţări (Cehoslovacia, Polonia) prin destilaţiunea boabelor se obţine o băutură alcoolică foarte căutată. In Bucovina se face rachiu din boabe, aşa cum se face şi în Ungaria. Boabele sunt foarte căutate deasemeni de sturzi.

* * *

Observând solurile pe care se instalează această esenţă, am găsit că singura preferinţă o are pentru solurile care conţin calcar.

Subsolul munţilor Făgăraşului, cât şi a catenelor mai principale: Munţii Sebeşului, Perşani dintre Holbav şi Şinca-Nouă, precum şi dealurile din dreapta şi stânga Oltului, dela Cohalm la Avrig, este format, pe lângă alte roci, de calcare cristaline, calcare cu silicaţi, calcare micacee şi magneziene, etc...

Solul se prezintă la suprafaţă cu un strat nisipo-argilos, cu puţin humus, strat ce variază dela 6—25 cm. grosime, după care urmează un strat de pietriş, amestecat cu argilă şi nisip, la care se adaugă mult calcar. Acest strat poate ajunge şi la 1 m. grosime.

Pe locurile plane, pietrişul e bine legat, uneori chiar cimentat, aşa că desvoltarea rădăcinilor întâmpină rezistenţă.

Pe pante, acest pietriş este uşor surpabil, din care cauză desţelenirea provoacă formarea râpelor şi rupturilor de apă.

Nu arare ori, stânca apare la suprafaţă, goală sau acoperită cu un strat vegetal subţire.

Pentru desvoltarea Ienuperului, aceste soluri sunt foarte nimerite, căci singura preferinţă, de a avea calcar, este satisfăcută.

Fig. 5. — Ienuperi crescuţi în masiv, cu înălţimi de 6—8 m. şi 10—12 cm. diametru la 1.30 m. de la sol, din pădurea Vâlcele

Il găsim însă tot atât de răspândit şi pe nisipurile secetoase (uscate), cât şi pe terenurile mlăştinoase.

In solurile profunde, lehmoase şi calcaroase, se desvoltă uneori ca un arbore, până la 8—9 m., cu formă piramidală puţin încovoiată şi coronamentul curbat pe spate.

* * *

Ienuperul este o esenţă foarte puţin exigentă faţă de căldură. Ploile multe influenţează asupra inelului anual, ca la orice

esențe forestiere. Ienuperul are temperament robust, lumina îl desvoltă bine și-l face să fructifice abundent. Rezistă însă 4—5 ani sub adăpost și dacă primește lumină își revine din creșterea lui înceată. Merge destul de bine sub acoperișul ce rămâne în parchetele de fag sau gorun, după primele tăieri succesive. In pădurile cu consistența peste 0,8 nu mai poate pătrunde și dacă se instalează, piere repede. Preferă expoziția estică și mai ales sudică.

* * *

In nici un arboret n'am găsit arbuști de ienuper atacați de insecte. Afară de aceia atinși de putregaiu, n'am găsit decât un singur exemplar uscat, care prezintă câteva umflături (noduri), aproape de două ori mai groase decât lemnul, atât pe trunchiu, cât și pe crăci. L'am examinat și n'am putut constata decât că: în partea dinspre nord a arbustului, umflătura avea coaja distrusă, iar pe o adâncime de 1 cm. și cât ține zona umflăturii, lemnul este spongios, distrus, cu pete înegrite, sfărâmându-se la prima atingere. Toate ramurile din zona umflăturei sunt în aceiași stare. Acele și toate ramurile sunt uscate complect și la prima atingere, acele s'au scuturat.

La noi în țară cresc indigen Juniperus communis și încă vre-o două varietăți, unele numai foarte rar, iar altele ca plante ornamentale cum sunt:

Juniperus nana, Juniperus phoenicea, Juniperus sabina și Juniperus virginiana.

In celelalte țări și continente se găsesc încă multe varietăți derivând dela fiecare 5—10 hibrizi, care pentru noi nu prezintă nici un interes.

ROLUL IENUPERULUI IN PĂȘUNI ȘI PĂDURI

Ori câtă indiferență am arăta noi silvicultorii față de arbustul acesta, care până mai deunăzi, când vegetația era mai puțin întreruptă și când golurile de munte nu formase suprafețe așa de întinse (contra cărora ducem atâta războiu) ni se impune datoria de a lua din timp măsurile cuvenite, contra oricărui pericol ce amenință rentabilitatea acestor goluri ca pășune, pentru a nu fi siliți să creem altele tot din domeniul forestier.

Acum când silvicultura a început a-și avea directive precise în

alegerea esențelor și locurilor destinate pădurii, când în urma aplicării reformei agrare, suprafața păduroasă a fost determinată ca inegal repartizată procentual față de solul agricol, acum numai putem îngădui ca sub ochii noștri (care am defrișat pădurile pentru pășuni), pășunile obținute prin defrișare și toată suprafața pășunabilă, datorită unei esențe capricioase care vrea să sălășluiască nestingherită de nimeni, să înăbușe iarba, să reducă pășunea, să împiedece regenerarea, să silească vitele lipsite de pășuni să intre în pădurile de protecție și raport.

Acest Ienuper apare la prima vedere ca o esență străină în pădurile și golurile de munte, ocupând la început locuri părăsite sau lipsite de vegetație forestieră, dând o satisfacție momentană când îl vedem instalat pe soluri stâncoase, pe coaste repezi, fără a părea a fi un arbust amenințător.

Sămânța dusă de o pasăre, de piciorul întinat al unei vite sau cărată de șivoaie, este aruncată în aceste locuri, încolțește, sfredelește puternic solul, se înalță și se desvoltă, greoiu la început, pentru ca peste 10—15 ani să împrăștie într'un miez de iarnă, sub acțiunea puternică a viscoplului, cele câteva mii de boabe, iar peste un deceniu toată suprafața să fie acoperită numai de Ienuper.

A. Ienuperul în terenurile descoperite.

O tufă de Ienuper, trăind izolat, nestingherită de alte esențe, își desvoltă crăcile înlături, transformându-și chiar trunchiul într'o cracă mai viguroasă, și pune stăpânire pe o suprafață de 2—3 ori mai mare decât înălțimea lui, fiindcă produce mii de rămurele și ace și mii de fructe.

Instalarea lui în locurile deschise se face foarte ușor, neîmpiedecată de nimic, având și lumină și sol bun și putere de creștere.

Acest arbust, îndărătnic în creștere, nu se instalează pe malurile surpăturilor, ci lasă să se macine solul, pierind el însuși odată cu surparea malurilor. Incetul cu încetul solul se degradează. Inrădăcinarea Ienuperului joacă un rol slab, trebuie să intervenim tot noi spre a înțeleni și corecta terenul degradat.

In pășunile de munte și pe dealurile în dreapta Oltului, în județul Făgăraș, este caracteristică această situație, unde pășunile sunt acoperite cu Ienuper și unde râpile brăzdează coastele, mărind astfel suprafața terenurilor degradate.

Imediat ce am făcut gărduleţe şi executat plantaţii cu alte esenţe, Ienuperul s'a şi înfiinţat pe părţile mai puţin expuse surpării şi viiturilor de apă, unde primeşte mai multă lumină.

In pădurile de deal de odinioară din care au fost create aceste păşuni, acum 30—40 ani sau chiar mai puţin, n'a existat Ienuper, după cum se constată din descrierea parcelară în amenajamentele maghiare şi chiar din declaraţia locuitorilor bătrâni.

Instalarea lui se datoreşte defrişării şi aducerei vitelor dela munte, unde Ienuperul exista de mult.

Fiind o esenţă ce iubeşte lumina, s'a întins treptat cu defri-

Fig. 6. — In dreapta, parchet de gorun, după prima tăiere unde s'a instalat ienupăr. In stânga, restul pădurei, cu consistenţa 0,9, unde nu este ienuper. Pădurea Ticuş

şarea pădurii, luându-i locul. Incercările proprietarilor (80% sunt comune) de a elimina Ienuperul prin tăiere, n'au putut reuşi, căci seminţele încolţeau după 2 ani, reinstalându-l din nou.

In aceste păşuni, invadate de Ienuper, singur mesteacănul creşte la un loc cu Ienuperul, deoarece acoperişul lui nu-i împiedecă. Ici colea se mai iveşte câte un fag sau stejar şi la un loc cu mesteacănul, contribue la formarea trunchiurilor drepte de Ienuper, dar şi la reducerea, aproape complectă, a păşunii.

Chiar acolo unde Ienuperul acopere numai o parte din suprafaţă, se observă că sub coronamentul arbustului, iarba creşte foarte rară, iar vitele nu o pot mânca din cauza acelor înţepătoare.

La munte, unde păşunatul nu se practică decât în golurile şi poienile existente, instalarea lui nu se face cu atâta intensitate, din cauză că locuitorii, care apreciază mai mult valoarea păşunilor, le curăţă aproape în fiecare an. Totuşi, în luminişuri şi marginile poenilor, se desvoltă, fructifică abundent şi alimentează cu seminţe tot locul din jur. Dacă nu s'a extins atât de mult la munte, se mai datoreşte şi faptului, că aci solul este acoperit aproape în întregime cu păduri ce au consistenţă peste 0,8 (fag, molid), care nu îngădue instalarea lui sub un astfel de adăpost.

Transformări de păduri în păşune s'au făcut şi la munte, reducându-se consistenţa până la 0,4, aşa că, Ienuperul s'a instalat şi aci, tot atât de uşor, ca şi în locurile descoperite.

Vedem aşa dar o tendinţă accentuată de invadare a Ienuperului pe terenurile descoperite sau numai rar acoperite, unde lumina acţionează direct asupra lui. De aici o mare diminuare a rentei solului de păşune.

Problema invaziei Ienuperului, chiar dacă nu ar părea atât de îngrijitoare, ea trebuie privită din 2 puncte de vedere forestiere:

1. Scopul urmărit în silvicultură de a se creia arborete de valoare şi de a se menţine cele existente.

In cazul de faţă, păşunatul neputându-se practica din cauza invadării Ienuperului, ar urma să se introducă o esenţă mai valoroasă, căci aşa păşunea nu este asigurată, iar solul stă acoperit în mod inutil cu o vegetaţie forestieră.

2. Când s'au luat din domeniul forestier, destinându-se pentru păşune curată sau împădurită, suprafeţe întinse, atunci, prin acest sacrificiu se urmărea satisfacerea unei nevoi justificate de interes superior economic şi o rentă mai mare pentru sol, dar şi un control din partea noastră.

In cazul de faţă, nici una din aceste laturi nu este atinsă, ba mai mult, în timp foarte scurt, vor fi necesare sacrificii mari băneşti pentru înlăturarea Ienuperului.

Un exemplu lămuritor, pentru judeţul Făgăraş arată:

Pentru păşunatul a 3 vite (se socotesc 3 vite la hectar) se plăteşte anual, numai pentru păşune 900 lei. Scăzându-se cheltuelile cu impozitele, gestiune şi întreţinere 120 lei la hectar, rămân 780 lei venit, pe care nici pădurea nu-l poate da, oricare ar fi esenţa şi solul. Ori dacă la fiecare hectar, Ienuperul acopere cel puţin jumătate din suprafaţă, înseamnă că se pierde circa 400 lei la hectarul

de păşune. Numai în judeţul Făgăraş sunt peste 6000 hectare goluri şi păşuni acoperite, cel puţin pe jumătate, cu Ienuper, adică, o pierdere anuală de peste 2.400.000 lei. Această situaţie se răsfrânge păgubitor asupra pădurilor, căci vitele introduse la păşune pe aceste locuri sunt obligate a trece în pădure.

Mijloace de îndreptare

Anual, comunele (80% sunt proprietăţi comunale) să fie obligate, prin dispoziţiunile luate în amenajamentele silvico-pastorale şi planurile de exploatare anuale ale păşunilor, să-şi cureţe de 2 ori pe an păşunile şi pădurile, în care este instalat Ienuperul, indiferent de cantitatea şi etatea lui.

Prima curăţire să se facă la sfârşitul lui Iunie, după ce vitele au păscut iarba. Să se taie cu atenţie, dela suprafaţa solului, foarte atent, spre a nu rămâne nici o cracă, în care caz se desvoltă foarte viguros şi repede, formând o nouă tufă. Toţi arbuştii se vor aduna în grămezi mici, se vor arde (mai recomandabil), sau se vor arde ca combustibil, iar în cazuri extreme se vor umplea cu ei surpăturile şi râpile.

A doua curăţire se va face imediat ce se va usca iarba, fiindcă atunci se văd şi arbuştii mici, iar cei cu seminţe, dacă mai sunt nu vor mai putea să-şi împrştie seminţele în iarnă. Aceste curăţiri se vor face în 3 ani consecutivi (sămânţa încolţeşte în anul al 2-lea, fructele se coc în 2 ani).

Această operaţiune nu va avea efect, dacă proprietarii nu vor proceda toţi şi concomitent la aceleaşi curăţiri. Ştim că totdeauna avem efecte sigure, când se iau măsuri generale în acelaş timp.

Dacă ne-am întreba, ce rost mai avem noi să ne îngrijim de aceste terenuri defrişate, căci ele nu mai sunt sub conducerea şi supravegherea noastră ? Răspunsul e logic şi îndreptăţit.

Cu timpul, proprietarii vor vedea că nu au nici un venit dela aceste păşuni, că numărul de vite din sat nu este mai mare decât înainte, cu toate că suprafaţa de păşune s'a dublat sau triplat, că locuitorii sunt obligaţi a plăti taxe pentru o păşune nefolosibilă, că terenul s'a degradat în multe puncte (aci păşunatul se va opri), că sunt datori a executa şi întreţine lucrări de corectarea terenului degradat. Din această cauză noui suprafeţe de pădure vor fi cerute pentru transformare în păşuni.

B. Ienuperul în păduri.

E natural ca din punct de vedere cultural forestier, acțiunea ienuperului asupra desvoltării celorlanți arbori cu care crește împreună, să difere mult după rolul și caracterele lui speciale :

a) Ienuperul este mai mult un arbust, foarte rar arbore, care ajunge în mijlociu 8 m. Chiar cu aceste înălțimi, nu formează masive unde să aibă rolul de etaj dominant. In cazul special, că domină, este numai ca arbust.

b) Durata de acțiune este scurtă, în care timp esențele cu care trăește, au cedat sau îl domină și-l elimină definitiv.

c) Forma sa este piramidală, pornind cu baza chiar dela suprafața solului. Are deci o formă cu totul deosebită decât a celorlalți arbori cu care trăește.

d) Instalarea lui s'a făcut înainte sau după apariția celorlalte esențe.

e) Influențează în bine asupra calităților fizice, chimice ale solului.

Il întâlnim în pădurile dela munte împreună cu fagul, gorunul și molidul. Din informațiuni, am aflat, că ar fi instalat și în unele păduri de pin. In județul Făgăraș nu s'a introdus în pâlcurile de Pinus austriaca plantat în terenurile degradate, cu toate că se găsește de jur împrejurul lor. Probabil că nu le permite consistența de peste 0,8 a arboretului de pin.

Mult mai răspândit însă îl găsim în pădurile de pe dealurile din dreapta Oltului. Aci se prezintă în amestec cu mesteacănul (tânăr) și cu stejarul (are tendință de luminare) sau gorunul.

La munte, unde regenerarea pădurilor de fag se face repede, complect și viguros, pe cale naturală, unde arboretele de fag se închid repede, cu consistență de 1,0, Ienuperul rămâne neputincios și din primii ani cedează și piere.

Perzistă în parchetele tăiate ras, dar în momentul când arboretul a trecut în stare de nueliș, Ienuperul este pe cale de a dispare, rămânând doar ici colea, câte un exemplar mai răsărit.

Chiar cele rămase vor dispare, imediat ce arboretul trece în stare de prăjiniș.

In pădurile de molid, apare foarte rar, căci parchetele se plantează repede. In cazul când s'a întârziat cu plantarea lui, urmează neapărat o curățire radicală a parchetului înaintea plantării.

In pădurile de gorun, care mai totdeauna sunt în amestec cu fagul, Ienuperul rămâne învins, căci în cazul când gorunul nu se regenerează la timp, desigur că fagul îl înlocuieşte imediat.

In pădurile de pe dealurile din dreapta Oltului, populate cu arborete de gorun, pedunculat şi mesteacăn, unde altitudinea nu ajunge decât 500 m., condiţiunile de instalare, sunt foarte avantajoase pentru el.

Pădurile, deja transformate în păşuni, sub regimul maghiar, şi cele ce s'au transformat în urma aplicării reformei agrare, găsindu-se vecine sau în mijlocul celor de raport, sunt invadate de Ienuper şi devin un pericol pentru parchete.

Aci, aplicându-se codru regulat cu tăieri succesive, după prima sau primele tăieri, observăm cum Ienuperul se întinde ca o pecingine, iar în 7—8 ani, peste 50% din sol, este acoperit, de oarece el există în bună parte instalat, dar nu se desvoltase, din cauza lipsei de lumină.

Chiar dacă în acest timp ar fi o fructificaţie abundentă, semiţişul nu se poate ridica, decât printre aceşti arbuşti.

Lumina favorizează şi pe unii şi pe alţii, iar dacă o parte din semiţiş răzbeşte până la nivelul tufelor de Ienuper, începe o luptă aprigă între ei. Semiţişul îşi va lungi trunchiurile cât mai mult, cu concursul luminei, acestea se vor subţia şi dacă omul nu intervine, lupta continuă, până ce, din starea de nueliş arboretul trece în stare de prăjiniş mic. Indivizii de gorun şi stejar au trunchiul foarte subţire, rar, având numai coronamentul mai desvoltat şi disproporţionat faţă de trunchiu. O parte din ienuperi, cei mai strânşi, încep a se elaga, lemnul capătă putregaiu şi în câtiva ani, piere. Ienuperul ce mai rămâne, fiind crescut drept, este tăiat de locuitori, în bună parte, iar celalalt va disparte odată cu creşterea arboretului. Esenţele de valoare au avut însă mult de luptat, consistenţa rămâne mică, iar trunchiurile relativ subţiri faţă de vârstă.

Dacă se aplică însă din primii ani ai semiţişului o curăţire bine executată, în care cei mai mici ienuperi se fie tăiaţi, va mai trebui, poate, încă o curăţire peste 5 ani.

Materialul obţinut din aceste curăţiri, va trebui depozitat pe linii sau luminişuri şi ars.

Dacă cumva s'a aplicat în aceste păduri, codru regulat cu tăieri rase, ienuperul, care tânjea sub dominajul arboretului de stejar, începe a se desvolta, viguros. Orice întârziere cu plantaţia este o muncă în plus, o cheltuială mai mult pentru curăţirea par-

chetului. (Intr'un parchet tăiat de 3 ani s'au întrebuinţat pentru curăţirea unui hectar, 11 lucrători). Aceste cheltueli măresc pe cele de plantare cu stejar, cu peste 20%.

Parchetele neplantate în timpul războiului şi după el vreo 4—5 ani, care au rămas neîngrijite, astăzi se prezintă cu un aspect mizerabil. Peste 50% este ienuper, de diferite înălţimi (dela tufa întinsă pe sol, până la trunchiuri de 4—5 m.), 30—40% mesteacăn şi numai 10—20% stejar. Mesteacănul îl găsim destul de răspândit în aceste arborete, însă de dimensiuni mici, probabil furat în delicte, cel gros.

Operaţiuni de ameliorare nu s'au practicat, iar acum, încercând a scoate Ienuperul, stejarul a rămas firav, înalt şi nu se poate susţine, căci mulţi din ei sunt proveniţi din lăstari. Curăţirea perfectă a parchetului, pentru plantare cu pueţi de stejar sau gorun, este o lucrare foarte costisitoare şi ar reduce simţitor veniturile pădurei. In asemenea caz, plantaţiile costă foarte mult, ceiace sperie pe proprietari, cari caută a scăpa de executarea lor.

Proprietarii, văzând că în aceste parchete nu este speranţă să se facă pădure, lasă vitele să intre în ele, din care cauză au şi aspectul mizerabil în care sunt.

E greu să stabilesc cifra exactă de hectare a acestor parchete neregenerate şi invadate de ienuper şi mesteacăn, însă o apreciere din ochi îmi permite să afirm, că în judeţul Făgăraş sunt peste 1000 hectare, în care regenerarea ne va da mult de lucru.

Această suprafaţă este suportată în calculul rentabilităţii pădurii, de restul arboretelor, de peste 15 ani.

* * *

Privind acum rolul ienuperului, în toate cazurile expuse mai sus, putem face următoarele observaţiuni :

a) Fiind un arbust, al cărui lemn nu ne preocupă în silvicultură, decât doar prin prezenţa lui, ca un musafir nepoftit, nu poate fi considerat ca o esenţă de amestec, atâta timp cât urmărim excluderea lui din arborete.

b) Prin forma lui piramidală, cu baza la sol, el ocupă o suprafaţă mult mai mare jos decât la vârf, acţionând direct asupra primilor fire de sămânţă de alte neamuri, primind în acelaş timp lumină suficientă din toate părţile, pentru o mai bună desvoltare şi fructificare.

c) Durata lui, în traiul comun cu celelalte esenţe, este relativ scurtă şi în funcţie directă de desvoltarea lor.

Aceasta poate fi de două feluri:

1. Când ienuperul este deja instalat, când ia fiinţă semînţişul şi atunci ori majoritatea lor piere şi ienuperul romăne nestingherit, desvoltându-se mai departe şi înghesuind pe ceilalţi ce au mai rămas şi

2. Când ienuperul se instalează odată cu semînţişul sau ulterior şi în timp de 10—12 ani lupta pentru existenţă se dă înverşunat, iar din cauză că şi ienuperul are o creştere înceată la început, stejarul sau gorunul învinge, ca apoi ienuperul, să dispară treptat cu desvoltarea arboretului.

Aceste sunt cazurile dela parchetele unde s'au practicat primele tăieri succesive.

Durata lui este foarte scurtă în cazul când parchetele tăiate ras, se plantează şi deci trebuie curăţate de această vegetaţie.

Ienuperul nu este indicat a fi folosit ca mijloc de întreţinere a solului până la plantare cu esenţe de valoare, deoarece nu împiedică mult înţelenirea şi se elimină apoi foarte greu.

d) Ştim că la ienuper durata acelor este de 4 ani, aşa că anual depune pe sol ¼ din frunzişul bogat, însă din cauza micimii acelor, pătura moartă nu joacă un rol important asupra îmbogăţirii solului.

Având preferinţă pentru solul bogat în calcar, evident că nu-l poate epuiza, atâta timp cât subsolul este de natură calcaroasă.

* * *

Din descrierea acestui arbust, precum şi din observaţiile şi constatările făcute, nu trebuie să rămânem cu impresia că există un pericol al ienuperului, că o campanie puternică trebuie pornită din partea organelor silvice, contra lui, însă pe lângă multele neajunsuri ale silviculturii, care reduc rentabilitatea pădurilor, trebuie considerat şi ienuperul.

Ienuperul a început să coboare din zona muntoasă (în cărţile vechi de silvicultură, era trecut numai arbust de munte, — Silvicultura de Christof Liebich 1854) în zona dealurilor şi chiar de câmpie, invadând suprafeţe mari. Aceasta m'a făcut să mă întreb, dacă nu cumva, este arbustul emigrant din zona unde n'a putut prospera prea mult şi a plecat spre cuceriri de terenuri neîngrijite de nimeni. Aceste întrebări m'au determinat să ajung la concluzia că

acum trebuie să luăm măsurile culturale necesare, după ce prin mijloacele oficiale se va alcătui o statistică de extinderea ienuperului la noi în țară, pe zone, în ce anume arborete se instalează mai ușor, dacă poate fi folosit pentru fixarea terenurilor degradate și care ar fi mijloacele cele mai practice de eliminare.

Până când se va putea înjgheba statistica amintită, propunem :

1. Să se alcătuiască de comun acord cu serviciul agronomic, instrucțiuni necesare eliminării ienuperului din pășuni și păduri.

2. Să se aplice de serviciul silvic, imediat, operațiuni de ameliorare, în toate parchetele invadate de ienuper.

3. Să se lămurească proprietarii de păduri și pășuni, cât și populația rurală, de răul produs de invadarea ienuperului prin mijloacele de propagandă posibilă, și

4. Să se încurajeze proprietarii cari vor executa operațiuni de eliminarea ienuperului din parchete și pășuni.

Le genévrier et son rôle dans la forêt et dans les pâturages

On fait d'abord, une monographie forestière du genévrier, pour qu'on arrive — en nous montrant son rôle néfaste sur les terrains découverts et en forêt — à la conclusion que le genévrier doit être considéré comme un mauvais arbre forestier, et contre lequel il faut prendre toutes les mesures d'extirpation.

Comme jusqu'aujourd'hui, le genévrier n'a pas préoccupé les forestiers, l'auteur propose:

1) d'établir une statistique sur l'aire de végétation du genévrier en Roumanie, par zones et par peuplements (où il s'installe).

2) d'expérimenter son utilisation dans la fixation des terrains dégradés.

Jusqu'à a la réalisation de ces désidérata, il serait intéressant :

1) d'accord avec les services agricoles, — d'établir les instructions nécessaires en vue de son extirpation dans les pâturages et en forêt.

2) que l'administration forestière entreprend des opérations de nettoyage et d'amélioration dans les parcelles envahies par le genévrier.

3) qu'on renseigne les propriétaires de forêts et de pâturages, la population des villages, etc... sur le danger de l'envahissement de ce mauvais arbre.

4) qu'on stimule les propriétaires qui désireraint exécuter les opérations d'extirpation du genévrier dans les parcelles boisées et dans les pâturages.

Der Wacholderstrauch und seine Rolle im Walde und auf der Weide.

Eine forstliche monographie des Wacholderstrauches, aus welcher namentlich die Rolle hervorgeht, welche er in offenen Gelände sowie im Wirtschaftswalde spielt.

Die Schlussfolgerung ist dass der Wacholderstrauch im Sinne des Forstschutzes als forstliches Unkraut anzusehen ist, gegen welchen Bekämpfungsmassregeln zu nehmen sind.

Weil nun bis heute der W. die Forstleute nicht sonderlich beschäftigt hat, schlägt Verfasser Folgendes vor:

1) Statistiche Erfassung der Ausdehnung des W. nach geographischen Zonnen und Bestandesarten.

2) Untersuchungen über die etwaige Bedeutung desselben als Bindungsmittel herabgekommenen Geländer.

Vorläufig und bis zur Lösung der vorgestellten Aufgaben wäre wünscheswert:

1) Ausarbeitung im Einverständniss mit den Ackerbau-Dienste von Instruktionen für die Ausmerzung des W. aus Weiden und Waldbestände.

2) Reinigungshiebe in Schlägen, in welchen sich der W. breit macht.

3) Aufklärung der Wald- und Weidenbesitzer sowie der ländlichen Bevölkerung über den Schaden, welchen der W. bedingt.

4) Belohnung derjenigen Besitzer, welche Bekämpfungsarbeiten gegen den W. ausführen.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

PROBLEMA IMPUNERILOR FORESTIERE IN ROMÂNIA

de OTTO MATHIAŞ

Se ştie că actualmente situaţia industriei lemnoase în special în ţara noastră este foarte rea.

Nu este de nici un folos pentru noi de a şti întrucât această situaţie este datorită crizei economice mondiale, ori dumpingului sovietic, deoarece şi aşa n'am putea schimba nimic. Pe noi ne interesează mai mult acele măsuri care s'ar putea lua în ţara noastră pentru a uşura criza, cel puţin întru atât întrucât stă în posibilitatea forurilor noastre competinte. Aceste măsuri ar fi următoarele : reducerea tarifelor de transport pentru produsele lemnoase pe căile ferate, reducerea tarifelor vamale, sindicalizări, punerea la dispoziţie de credite, înfiinţare de cartele, etc. Precum au publicat ziarele de curând, proprietarii industriilor lemnului au hotărît de a interveni la guvern în această privinţă.

Este curios că se citeşte întotdeauna numai că industria şi comerţul lemnului suferă de criză ; niciodată însă că situaţia producătorului propriu zis, — proprietarul pădurii, silvicultorul — este tot atât de rea dacă nu mai rea decât aceea a industriei şi comerţului lemnului. Situaţia producătorului este mai rea deoarece restrângerea exploatării unei gospodării silvice în multe privinţe este mai dificilă decât la industria lemnului. O reducere a personalului este mai grea, deoarece ocolul silvic întins trebue să fie supraveghiat şi îngrijit, chiar dacă nu se exploatează (abstracţie făcând de faptul că cunoaşterea condiţiunilor pădurii cere şi o anumită continuitate

a personalului mai mult decât la vreo altă întreprindere). Afară de aceasta, regenerarea arboretelor pe cale artificială, întreţinerea drumurilor şi a altor instalaţii de transport trebuesc continuate fără a ţine seamă de veniturile din gospodărie.

Sarcina cea mai apăsătoare pentru gospodăria silvică însă, chiar distrugătoare a ei am putea spune, este impunerea pădurii aşa cum este prescrisă în ţara noastră. Fiecare va zice, dacă citeşte la repezeală legea pentru unificarea contribuţiunilor directe: Cum este posibil? Art. 6 sună doar: „Pădurile din care nu se trage nici un folos nu se impun decât atunci când sunt date în tăere". Poate să fie o lege mai umană decât această? Nu! Din nenorocire însă în alineatele următoare ale aceluiaş articol este o dispoziţiune nefavorabilă pentru proprietari de pădure şi anume: „Cele puse în exploatare prin tăere se impun potrivit procedurii prevăzute de art. 95 din momentul când sunt dat... în tăere... cu cota de 10%". (Această cotă se măreşte prin cota adiţională şi prin sporiri prevăzute de legi ulterioare până la cca 19%½).

Şi din aceasta încă nu se poate vedea cât de grav sunt loviţi proprietarii pădurilor prin această dispoziţiune. Plătesc doar şi alte întreprinderi impozite tot atât de mari. Insemnătatea acestor puţine cuvinte reesă însă abia dacă citim cap. IV al aceleiaş legi, care se referă la impunerea întreprinderilor comerciale şi industriale şi prevede că aceste întreprinderi să fie impuse după venitul net. In art. 31 este prevăzut care scăderi să se facă din venitul brut pentru a obţine venitul net impus. Aceste scăderi sunt următoarele:

1) chiria sau arenda imobilelor care servesc întreprinderilor sau care sunt destinate exploatării.

2) dobânzile capitalurilor împrumutate întreprinderii...

3) salariile, retribuţiunile, indemnizările şi remizele plătite agenţilor, lucrătorilor, funcţionarilor întreprinderii, fie în bani, fie în natură.

4) amortismentul de cel mult 5% pe an din costul imobilelor ce aparţin întreprinderii... până la amortizarea lor completă.

5) alocaţiile la Casele de pensiuni şi asistenţa funcţionarilor...

6) cheltuelile diverse sau generale privind strict întreprinderea, între care intră şi cele de întreţinere şi asigurare...

La impunerea pădurii nu este vorbă de toate aceste scăzăminte, cu toate că aceste cheltueli se fac la fel şi în gospodăria silvică şi au cea mai mare influenţă asupra mărimii

venitului net. Prin urmare, impunerea pădurii este o impunere a venitului brut şi acesta este faptul ce ruinează economia forestieră.

Sistemul nostru de impunere este calculat după păduri seculare, care până la data exploatării nu necesită nici o cheltueală, de oarece numai inventarierea lemnului doborît reclamă cheltueli, dacă nu se vinde lemnul chiar după suprafaţă sau în bloc. Legea contribuţiilor însă nu vrea să ştie că în prezent există numai puţine păduri seculare care nu reclamă cheltueli de regie, că din contra, împăduririle artificiale, salariile personalului, construirea şi întreţinerea instalaţiilor de transport şi a locuinţelor personalului, amenajarea şi alte cheltueli de exploatare consumă cea mai mare parte a venitului brut.

Cu ce mentalitate se aplică legea din partea funcţionarilor fiscali reiese dintr'un răspuns ce mi-a dat un controlor fiscal, când l-am rugat să scadă cel puţin cheltuelile pentru reîmpăduririle artificiale la care sunt obligat prin lege. Răspunsul a fost următorul: „Parcelaţi şi vindeţi suprafaţa defrişată!" Pe această cale a înţeles d-sa să compensăm cheltuelile de reîmpăduriri artificiale.

Cine n'are de a face direct cu aceste chestiuni şi nu suferă din cauza lor, nu poate să-şi închipue cât de mare este proporţia impozitelor din venitul brut al unei gospodării silvice şi că impozitul poate chiar să consume venitul total al unei gospodării. Şi aceasta numai din cauză că impunerea se calculează după venitul brut.

Pentru a edifica şi pe aceia cari sunt scutiţi de aceste neplăceri vreau să tratez un exemplu concret şi anume:

O pădure din regiunea munţilor mici cu o suprafaţă de 6.000 ha şi cu o revoluţie de 100 ani dă o posibilitate anuală a produselor principale de 24.000 m. c. şi a produselor intermediare de 2.000 m. c. La aceste volume participă răşinoasele cu 40%, fagul cu 60%. Veniturile din desfacerea produselor lemnoase (după preţurile actuale, dacă se pot vinde) sunt următoarele:

Produse principale:	10.00 m. c. molid şi brad a 125 lei valorează . .	lei 1.250.000
	14.00 m. c. fag a lei 30	„ 420.000
Produse intermediare:	800 m. c. molid, brad a lei 100 valorează . .	„ 80.000
	1.200 m. c. fag a lei 20 valorează	„ 24.000

Suma totală a veniturilor brute . . . . . lei 1.774.000

Cheltuelile anuale de administrație sunt următoarele :

1) La 6.000 ha, suprafața anuală de împădurit este de 60 ha. din care se complectează 20 ha pe suprafața fost populată cu molid și brad cu câte 2.000 pueți de molid la ha, iar 40 ha fost populată cu fag cu câte 3.000 pueți de molid (⅓ din suprafață rămâne pentru regenerarea naturală cu fag). Cheltuelile de împădurire inclusiv lucrările cari urmează degajarea pueților prin secerarea buruenilor, curățiri, etc. însemnează în mediu cel puțin 1.500 lei de ha, deci în total . . . . . lei 90.000

Cumpărarea semințelor, drenări, măsuri, pentru protecția păduri . . . . . ,, 20.000

Suma cheltuelilor de regenerarea arboretelor. . lei 110.000

2) Amenajarea pădurii, revizuirea ei din 10 în 10 ani, a lei 20 la ha, face 120.000 lei, deci anual . . lei 12.000

Ridicări în plan mici, asigurarea hotarelor, hărți, etc. ,, 5.000

Amenajarea pădurii în total . . . . . lei 17.000

3) Unelte necesare pentru gospodărie. . . . lei 5.000

4) Salariile personalului silvic:

1 inginer silvic anual . . .	lei	144.000
4 brigadieri silvici	,,	168.000
8 pădurari	,,	115000
350 m. st. lemn de foc cuvenit gata fasonat și stivuit. .	,,	35.000
56 ha teren de hrană . . .	,,	33.000

Suma salariilor . . . . . lei 495.000

5) Remunerații, sumele plătite în cazuri de moarte ,, 5.000

6) Construcția și întreținerea locuințelor pentru personal. . . . . ,, 40.000

7) Construcția și întreținerea drumurilor . . . ,, 40.000

8) Asigurarea malurilor pâraelor, împrejmuiri cu garduri a unor părți de pădure . . . . . ,, 15.000

9) Vânatul, indemnizări pentru pagube cauzate de vânat, sare, premii pentru împușcarea vânatului răpitor, etc. . . . . ,, 20.000

10) Rechizite de birou, încălzire, cărți, reviste, călătorii în interesul serviciului, etc. . . . . ,, 15.000

11) Abonament la telefon, întreţinerea liniei particulare de telefon. . . . . „ 10.000

12) Advocat şi cheltueli de judecată . . . . „ 10.000

13) Medic şi farmacie pentru personal . . . „ 15.000

14) Asigurări pentru clădiri . . . . . „ 6.000

Suma cheltuelilor de administraţie şi pentru regenerarea arboretelor lei 803.000

Impunerea, în sensul art. 6 al Legii de contribuţiuni după venit brut, deci după suma de lei 1.774.000 se calculează în modul următor :

Impozit agricol pentru exploatări de păduri 18%+10% . . . . . lei 361200

Drumuri 5.5% . . . . . „ 97.600

Camera agricolă 1.5% . . . . „ 26.600 lei 485.400

Global din suma de lei 1.290.00 . . . . . „ 174.000

Suma impozitelor anuale . . . . . lei 659.400

Această sumă adogată la cheltuelile de administraţie şi pentru regenerarea arboretelor de lei 803.000 dă o sumă de lei 1.462.000 astfel, că proprietarului de pădure rămâne un venit net lei 312.000.

Ce ne spun aceste cifre ?

1) Cheltuelile de administraţie şi pentru regenerarea arboretelor fac 45% din venitul brut.

2) Impozitele fac 37% din venitul brut.

3) Proprietarului îi rămân numai 18% din venitul brut, pe când

4) Impozitele face 210% din venitul net, sau cu alte cuvinte: Fiscul iamai mult decât de două ori pe atâta cât îi rămâne proprietarului.

Este de accentuat că la venituri mai mari cota impozitelor se ridică disproporţionat, impozitul global fiind un impozit progresiv.

Toate acestea — bine înţeles — dacă starea pădurii este normală, adică dacă se pot exploata anual de fapt 60 ha şi dacă pădurea are o creştere medie anuală de 4 m. c. la ha, ceeace s'a presupus în exemplul nostru ar fi egal cu 24.000 m. c. posibilitatea anuală. Cu toate că am presupus cazul cel mai favorabil, adică o stare aproape normală a pădurii, totuşi rămâne numai un venit net mic de 312.000 lei.

Ce s'ar întâmpla însă dacă starea pădurii n'ar fi normală,

adică dacă arboretele ar avea o consistenţă prea mică sau dacă ar fi prea tinere ca să dee un raport susţinut anual de 24.000 m. c. ? Sau dacă proporţia între răşinoase şi fag ar fi mai nefavorabilă, dacă bunăoară răşinoasele ar participa numai cu 25% la amestecul esenţelor ?

In acest caz se micşorează atât venitul brut în urma preţului mai mic care se obţine în împrejurări normale pentru fag în raport cu răşinoase, precum şi se urcă cheltuelile pentru reîmpădurirea, deoarece proprietarul pădurii, care nu poate să intenţioneze de a crea arborete aproape pure de fag, trebue să introducă cu cheltueli mari pe cale de plantaţiuni răşinoase în locul arboretelor exploatate de fag.

Prin urmare, putem constata că în acest caz nu poate să fie vorbă de o rentă a pădurii, ci din contra, că economia trebue să devină negativă.

In exemplul de mai sus am presupus condiţiuni normale pentru desfacerea produselor, adică, proprietarul este în stare de a obţine preţul pentru împrejurările actuale destul de urcat de 125 lei la tulpină pentru un m. c. de răşinoase şi că poate valorifica şi fagul.

Din nenorocire însă, împrejurările de azi nu sunt normale, căci pe de o parte cei mai mulţi cumpărători de lemne luptă cu dificultăţi în urma crizei economice generale, iar proprietarul pădurii are şi datoria de a sprijini pe comercianţii, cari i-au desfăcut produsele sale lemnoase timp de decenii, în timpurile acestea cele pentru multe regiuni, când din primăvara 1930 până în prezent preţul unui vagon lemn de foc loco gara a scăzut dela 5.000 la 2.500

Dacă proprietarul respectiv mai are şi nenorocul ca proprietatea sa să fie situată pe teritoriul unei comune cadastrale unde registrele funciare au fost distruse în timpul războiului, aşa că trebue să plătească 100 lei de ha prevăzute pentru reînfiinţarea registrelor funciare [1]), adică în cazul nostru 600.000 lei, în acest caz şi un profan poate să-şi facă o imagine de rentabilitatea unei proprietăţi de pădure.

Ce face proprietarul pădurii pentru a achita impozitele prevăzute de fisc ?

---

1) Situaţii care se găsesc în Bucovina.

El se duce la banca sa, dacă mai are un cont din timpurile mai bune, de altfel împrumută banii şi plăteşte impozitele va să zică debitează proprietatea sa fără să aibă perspectiva de a o descărca vreodată de datorii, căci proprietarul de pădure poate să împrumute bani pentru a face investiţiuni productive, nu însă pentru a plăti impozite pentru venituri pe care nu le are.

Fiecare va recunoaşte că această situaţie nu este sănătoasă şi nu se poate menţine mult timp. Urmările unei astfel de politici fiscale sunt şi mai grele în altă privinţă. Il silesc pe proprietarul pădurii de a ataca capitalul lemnos, adică de a distruge pădurile, nu numai în detrimentul său ci şi în detrimentul patriei noastre ale cărei păduri sunt una din bogăţiile sale cele mai mari.

Conform cuvintelor M. S. Regelui nostru din Mesaj, una din primele lucrări ale parlamentului nou va fi introducerea unui nou sistem de impunere. Ar fi de dorit, ca să se găsească în acest parlament oameni cari sunt atât de pricepuţi de a cunoaşte că acea politică fiscală este mai bună, care îl menţine pe contribuabil în stare de solvabilitate, nu însă acea care îl ruinează în timpul cel mai scurt. Căci aceasta va fi soarta pădurilor, dacă nu se va schimba radical impunerea în acest sens ca în locul venitului brut să fie impus venitul net aşa ca la întreprinderi comerciale şi industriale.

Proprietarii pădurilor însă trebue să-şi strângă rândurile şi să lupte împreună în acest scop, căci astăzi sunt poate numai puţini, cari sunt ameninţaţi în existenţa lor de politica fiscală, mâine poate vor fi mulţi în această situaţie.

Le problème des impôts forestiers en Roumanie

En partant de la constatation que l'impôt sur la forêt est un impôt sur le revenu brut, l'auteur, — à l'aide d'un exemple concret — nous montre combien lourde est la charge fiscale pour la propriété et pour la production forestière, même dans les situations les plus favorables.

Dans son exposé, il s'efforce à démontrer que le fisc perçoit plus que le double du revenu net du propriétaire.

En conclusion, l'auteur propose que les propriétaires de forêts — à l'occasion de la réforme fiscale qui se préconise — cherchent d'obtenir un impôt sur le revenu net, comme, d'ailleurs celui-ci se présente pour toute autre entreprise industrielle ou de commerce.

Das Problem der forstlichen Besteuerung in Rumänien.

Ausgehend von der Tatsache,, dass die heutige Waldbesteuerung den Bruttoertrag trifft, zeigt Verfasser an einem konkreten Beispiel, wie drückend, selbst im bestem Falle, die übertriebene Fiskalität für Besitz und für Produktion sei.

Verfasser bemüht sich nachzuweisen, dass der Fiskus mehr als das Doppelte des Reingewinnes des Besitzers einkassiere.

Als Schlussfolgerung verlangt er, dass die Waldbesitzer gelegentlich der geplanten Fiskal-Reform darauf dringen sollen, die Besteuerung des Reingewinnes, sowie das für industrielle und komerzielle Unternehmungen üblich ist, für sich zu erringen.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

EXPERIENȚE IN PEPINIERE, ASUPRA ACOPERIRII SOLULUI CU CARTON GUDRONAT

de V. V. VASILIU

In primăvara anului curent, după ce am ales în pepiniera centrală a Ocolului silvic Râmnicul-Vâlcea o suprafață de 100 m. p., al cărui sol mi s'a părut uniform din toate punctele de vedere, am semănat în ziua de 1 Mai sămânța de salcâm forțată.

La o margine a tablei alese, semănătura am făcut-o între fășii de carton gudronat, late de 33 cm., așternute pe sol la intervale de 10 cm. și fixate prin cârlige de lemn (Vezi fig. 1).

Am căutat ca atât preparatul solului, preparatul seminței, semănatul și acoperirea seminței să se facă în cele mai bune condițiuni și în perfectă uniformitate pentru întreaga suprafață.

Am instalat sub acoperișuri câte un termometru de maximă și minimă, pe sol, atât între cartoane, cât și pe suprafața liberă și am făcut observații zilnice tot timpul duratei vegetației, constatând că temperatura maximă a fost tot timpul mai ridicată cu 1 grad Celsius la termometrul așezat între cartoane, iar diferențele între maximum și minimum a fost cu puțin mai mici la aceasta, față de termometrul așezat pe solul descoperit.

Sămânța a germinat după șeapte zile dela semănătură (aceia dintre cartoane) și cu o întârziere de 2 zile acea semănată în teren liber.

După o lună, diferența între pueți era apreciabilă, în favoarea pueților dintre fășiile de carton, diferență care a mers sporind până la încheerea epocei de vegetație (vezi fotografiile 3 și 4).

Tot timpul verii, în timp ce pentru semănătura în sol desco-

perit a fost nevoe de trei plivituri, utilizând de fiecare dată (raportat la 100 m. p.) câte trei zile, adică în total 9 zile de lucru, pentru semănătura dintre cartoane n'a fost nevoe decât (tot raportat la 100 m. p.) de 0.11 zile de lucru de fiecare dată, sau în total, în tot cursul verii de 0.33 zile de lucru.

Toamna, după încheerea verii de vegetație, cartonul s'a strâns, depositându-se și va mai putea servi încă cel puțin doi ani.

Cunoscând că la 100 m. p. merg 77 m. p. carton gudronat, că acesta se poate cumpăra cu 6 lei m. p., că astfel ar reveni valoarea cartonului 462 lei, la care adăogând valoarea unei zile de lucru (20 lei), pentru plivitul în trei ani, toate cheltuelile s'ar ridica

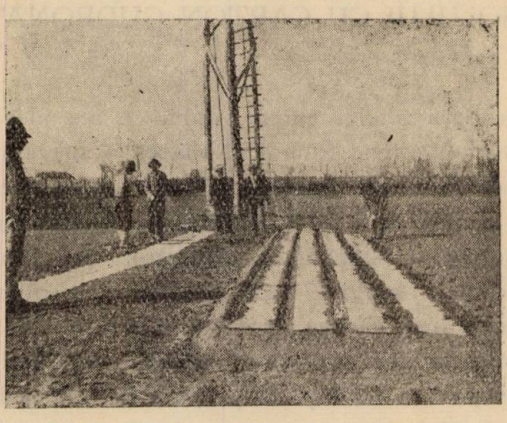

Fig. 1. — Așezarea cartoanelor și făcutul rigolelor pentru semănat.

la 482 lei; rentabilitatea sistemului este deci evidentă, având în vedere că fără acoperire cu carton gudronat, pentru plivitul a 100 m. p., în curs de 3 ani (de câte trei ori pe an și socotind numai câte 3 zile de fiecare dată) se întrebuințează cel puțin 27 zile, pentru care s'ar plăti (a 20 lei ziua) 540 lei.

Examinând pueții astfel crescuți, în toamnă am constatat (vezi fig. 3).

pentru pueții crescuți în sol descoperit (b și c): Înălțimea tulpinei până la 85 cm.; la 75% vegetațiune anemică, sistem radicilar redus.

pentru pueții crescuți în sol acoperit (a și d): Înălțimea tulpinii, până la 1,50 m., vegetație viguroasă, sis-

tem radicilar, bine desvoltat, cu multe radicele împrăştiate aproape de suprafaţa solului.

Rezultatele acestor experienţe de acoperirea solului cu carton gudronat ne arată că prin aplicarea acestui sistem:

1. Se înlătură nefasta acţiune mecanică a apei de ploaie asupra solului.

2. Se înlesneşte scurgerea întregei cantităţi de ape de ploaie la rădăcina pueţilor, determinând desvoltarea rădăcinelor trasante.

3. Se înlătură evaporaţia apei din sol.

4. Se evită inburuenarea şi astfel :

Fig. 2. — Diferenţa între pueţi după 3 luni de vegetaţie.

a) Se dă posibilitatea pueţilor de a absorbi din sol fără concurenţă din partea buruenilor o cantitate mai mare de apă şi hrană.

b) Se reduce considerabila cheltuială a plivitului.

5. Se obţin plante mai bine desvoltate şi prin urmare mai apte pentru plantat.

6. După scoaterea pueţilor, solul se mobilizează mult mai uşor.

Sistemul acesta e aplicat cu multă reuşită în străinătate, în special pentru culturile de legume şi flori ; el prezintă mare interes pentru pepinierile silvice şi este rentabil mai ales pentru pepinierile de câmp, unde mâna de lucru este scumpă şi rară, obţinându-se anevoios şi cu mari sacrificii, mai ales în timpul muncilor agricole

de vară, care absorb toţi muncitorii şi care coincid în timp cu cele din pepinieră.

Rentabilitatea apare şi pentru pepinierele instalate în soluri buruenoase şi binefacerile sunt apreciabile în regiuni secetoase,

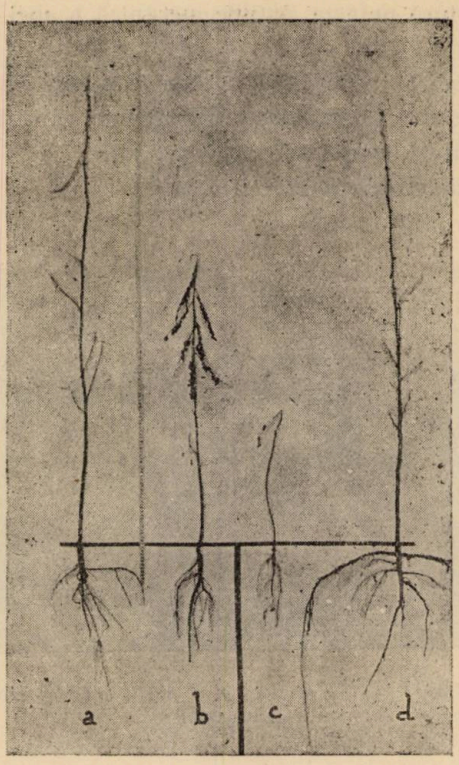

Fig. 3. — a şi d pueţi crescuţi între cartoane; b şi c pueţi crescuţi în teren descoperit.

unde trebue captată şi reţinută orice picătură de apă ce cade pe sol.

Recomand colegilor să înceapă experienţe în mic, având siguranţa că rezultatele ce vor obţine îi vor face să adopte sistemul.

Recherches en pépinières sur le recouvrement du sol avec du carton goudronné.

On expose les résultats d'une série de recherches sur le recouvrement du sol dans les pépinières forestières avec du carton goudronné. Pour cela on a

comparé les surfaces couvertes et non couvertes et on a constaté une influence favorable de ce recouvrement sur le développement des plants. En même temps, on a remarqué que le sol n'est plus envahi par les mauvaises herbes ; par conséquent les travaux de sarclage dans les pépinières devienent moins nécessaires.

L'auteur recomande l'application de ce système dans les pépinières forestières qui — à son avis — n'est pas cher et assure un développement vigoureux des plants.

Versuche im Forstgarten über die Bedeckung des Bodens mit geteerter Pappe.

Verfasser stellt die Ergebnisse einer Versuchsreihe dar, welche die Bodenbedeckung im Forstgarten mit geteerter Pappe zu Gegenstand hatte.

Aus der Vergleichung der gedeckten und ungedeckten Flächen ergibt sich ein günstiger Einfluss der Deckung auf die Entwickelung der Pflänzlinge infolge der Vermeidung der Verunkrautung des Bodens und weiterhin die Überflüssigkeit der Unkrautbekämpfung.

Verfasser empfiehlt den Versuch des angegebenen Mittels, welches er für sehr rentabel erklärt und welches eine kräftige Entwickelung der Pflänzlinge sichert.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

de G. N. B.

Evoluţia ştiinţei pădurilor — specifică ţării româneşti — marchează progrese ; cel de al III-lea deceniu al sec. XX a înregistrat realizări temeinice. Pleiada de profesori ai învăţământului superior silvic a reuşit, pe deoparte, cu clarviziunea, experienţa, tenacitatea caracteristică oamenilor devotaţi şi cu pregătire apuseană, să câştige pe tărâmul politic şi pe acela al marei opinii publice (atât de refractară şi uneori chiar superficial), atenţiunea necesară pentru problemele noastre forestiere; iar pe de altă parte, dascălii noştri, cu puterea lor pedagogică, cu multiplele lor cunoştinţe şi cu sufletul lor, au reuşit să pregătească şi să creieze din generaţia tinerilor silvicultori ce ies de pe băncile şcolii politechnice, un mănunchiu de ingineri bine instruiţi pentru viaţa de mâine, buni gospodari, cari pot fi tot atât de abili în chestiunile de practică, cât şi în cele de doctrină economică şi technică.

Pregătirea sănătoasă, spirituală a generaţiei tinere s'a făcut imediat simţită : Studenţii silvici se organizează serios, şi după mari mişcări şi grele obstacole de învins, din 1920 până în 1927, ajung să aibă în Şcoala Politechnică cea mai bine organizată societate, faţă de societăţile celorlalte patru secţiuni şi cu mult faţă de alte organizaţiuni studenţeşti bucureştene.

Anul 1930 vine să realizeze într'o formă nouă încercările din 1926—27 ; alături de societate, se organizează un Cerc de Studii Forestiere, în entuziasmul inepuizabil — caracteristic generaţiei tinere — entuziasm care nu s'a risipit în faţa obstacolelor; anul 1931 trasează o linie de conduită bine definită a acestui organism spiritual.

Scopul acestui C. d. S. F.: 1) desăvârşirea cunoştinţelor studenţilor, alături de cele învăţate în şcoală în materie de cultură, technică şi economie forestieră, precum şi posibilitatea de a fi puşi în curent cu mişcarea spirituală de tot momentul din lumea silvică. 2) obişnuinţa de a se ataca metodic problemele ce s'ar ivi ; 3) câştigarea sistemei de argumentare în discuţii.

Metoda: ţinerea şedinţelor publice — săptămânale, — unde profesori, conferenţiari, asistenţi, ingineri şi studenţi să treacă pe la tribună, şi să analizeze metodic, cu date şi diagrame, proiecţiuni, etc. subiecte foarte variate din ansamblul ideologiei silvice.

Specificul: Discuţii în contradictoriu, la sfârşitul fiecărei şedinţe, discuţii ce vin să pună faţă în faţă, afirmaţiile şi principiile

vorbitorului, cu acelea ale auditorului şi din a căror ciocnire să reiasă adevărul.

Realizări: C. de S. F. a depus o rodnică activitate marcând progrese frumoase.

Anul de activitate 1930—31 a început la 6. XI. 1930, ţinându-se şedinţe săptămânale până la sfârşitul lui Martie 1931 ; ciclul de conferinţe a fost inaugurat de d-l Dr. C. Georgescu ; s'au desvoltat şi analizat în cursul acestui an 21 de conferinţe şi comunicări.

Anul următor de activitate, inaugurat la 13 Noembrie 1931 cu conferinţa d-lui Prof. Dr. C. Georgescu, C. de S. F. îşi reia activitatea cu mai multă tenacitate ; ; în prima parte a Ciclului de Conferinţe, au onorat tribuna acestui Cerc, d-nii D-ri Georgescu, C. Chiriţă, A. Haralamb şi colaborarea preţioasă a d-lor : Ing. Insp. M. Petcuţ, Asist. M. Rădulescu, Pache Protopopescu, D. Sburlan ; Ionescu-Bârlad, Dr. Eliescu, V. Lazăr, V. Frăţilă, T. Bălănică, Konrad, R. Munteanu, S. Paşcowski, N. Rucăreanu, C. Amzărescu, Popescu-Zeletin, I. Demetrescu, D. Ciolacu, etc.

In această primă parte a Ciclului de conferinţe, s'au ţinut şase şedinţe, cu care ocazie s'au desbătut subiecte de botanică forestieră, pedologie, corecţiuni de torenţi, construcţiuni forestiere, economie forestieră, etc.

Dela 22 Ianuarie 1932 se începe partea a II-a a ciclului de conferinţe care numără 12 şedinţe.

Spiritul larg de colaborare şi îndrumare al profesorilor noştri si al inginerilor din Administraţia Centrală a C. A. P. S.-ului, face să privim cu încredere în viitor [1]).

On expose le caractère de l'Association des étudiants forestiers roumains et on publie le compte-rendu sur son activité pendant l'année 1930/31.

Vereinigung zum Studium forstlicher Probleme des rumänischen forstlichen Studentenschaft. Der Charakter dieser forstlichen Studiengemeinschaft wird dargelegt und dessen Arbeit im Jahre 1930/31 beschrieben.

---

1) Pentru ca meritul studenţimii noastre silvice să apară în plină recunoaştere şi pentru ca, pe de altă parte, să se cinstească în mod drept şi cuvenit tradiţia cea întăritoare a prezentului, precizăm că avem cunoştinţă de existenţa cercului de studii forestiere al studenţilor noştri încă înainte de 1930 şi că epoca de încercări, orientări şi definire a acestui cerc a fost în 1926—27. Ultimii doi ani denotă o perseverenţă demnă de toată lauda, în slujba frumoaselor idei ce stau la temelia acestei asociaţii.

Red.

DAREA DE SEAMA SUMARA

Asupra activităţii C. de S. F. pe anul 1930—31

GH. NICOLAU-BÂRLAD

Elevii Secţiei silvice au fost de mult organizaţi în Societate studenţească, societate care a fost şi este intermediară între Oficialităţile conducătoare şi nevoile şi aspiraţiunile studenţilor. Această societate are o mare importanţă şi-i revine un real rol social.

Alături de această societate, s'a văzut necesitatea găsirii unei formule, care să cuprindă ambianţa mai degajată dintre profesor şi elev, dintre viitorul inginer şi expermentatul inginer, dintre aspectul vieţii teoretice şi acel al vieţii practice, — o formulă care să lege: bagaj de cunoştinţe şi sistemă de argumentare, doctrină ştiinţifică şi pedagogie, ansamblu şi orientare.

Asemenea formule le impune timpul: Anul 1930 a văzut înfiinţându-se la Sc. Politechnică un Cerc de Studii Forestiere, — cu toate avantajele deocamdată pentru studenţi, un organism în plină desvoltare. Anul 1927 dăduse semnalul; anul 1930 aduce o rodnică activitate. Anul 1930/31 numără 13 şedinţe săptămânale publice: vom încerca a schiţa ansamblul fiecărei şedinţe.

Şedinţa I-a. Obiectul ei: Conferinţa **„Staţiunile de experimentaţie şi importanţa lor în cultura şi technica forestieră"**. D-l Conf. Dr. Georgescu stabileşte dela început patru etape în desvoltarea subiectului propus: 1) Importanţa s. d. e. în general şi în economia forestieră în special; 2) Un scurt istoric al desvoltării în trecut a s. d. e. în ţările apusene; 3) Situaţia actuală a s. d. e. în apus, analizând în mod deosebit situaţia din Franţa, Germania şi Cehoslovacia; 4) Situaţia de fapt şi necesitatea creării s. d. e. în ţara noastră; dă sugestii de felul cum s'ar putea organiza la noi o s. d. e. şi natura obiectelor de cercetare; în mai bine de oră, D-sa analizează şi elucidează până la evidenţă chestiunea pusă.

Urmează comunicarea: **„Produsele lemnoase pe piaţa Europei"**, de Nicolau B. In mod documentat, cu date şi tablouri sinoptice, D-sa analizează piaţa Europei şi comerţul lemnului, expunând succesiv: 1) ţările importatoare şi exportatoare de lemn; 2) De ce depinde ca o ţară să fie importatoare sau exportatoare de lemn; 3) în ce raport stau ţările importatoare şi cele exportatoare, cantităţi exportate pe ani şi ţări; 4) pieţile de desfacere ale produselor lemnoase. etc. In contradictoriu, iau cuvântul D-nii: Dr. Georgescu, M. Rădulescu, A. Constantinescu, etc. (Rezumatul acestei comunicări se găseşte publicat în Rev. Ştiinţifică „V. Adamachi", Septembrie 1931).

Şedinţa II-a. Obiectul ei: Conferinţa **„Polonia forestieră"** de I. Ceauşescu. Intr'o expunere lapidară, vorbitorul îşi desfăşoară subiectul, făcând o largă digresiune asupra legăturilor de amiciţie româno-polonă. In contradictoriu iau cuvântul D-nii: Dr. Georgescu, M. Rădulescu, I. Rătan şi Popescu-Zeletin, aducând complectări expunerii făcute.

Urmează comunicarea: **„Procedee rapide de uscarea lemnului"** de D-l V. Nicolescu; într'o expunere documentată, D-sa analizează procedeele de uscare a lemnului, schiţând 3 din cele mai însemnate, cu diagrame şi schiţe explicative. In contradictoriu, iau cuvântul D-nii M. Rădulescu şi I. Rătau.

Şedinţa III-a. Conferinţa: **„Pădurile Jugoslaviei".** Intr'o studiată expunere, Domnul Gh. Predescu face o descriere a pădurilor Jugoslaviei şi concomitent, un studiu comparativ cu situaţia dela noi. In mod deosebit analizează stejarul de Slavonia; cu date precise şi diagrame, vorbitorul reuşeşte să expună auditorului aspectul pădurilor ţării amice; în contradictoriu, D-nii: M. Rădulescu, C. Georgescu, N. Rucăreanu, I. Rătan, Popescu-Zeletin, Nicolau-Bârlad, C. Amzărescu, etc. complectează chestiuni de detalii. Urmează comunicarea: **„Analiza preţurilor"**, subiect din Estimaţia Forestieră, expus de D-l M. Livada.

Şedinţa IV-a. Conferinţa: **„Modalităţi de tratament la pădurile de munte"**, subiect susţinut de D-l I. Rătan. D-sa începe prin a arăta felul cum sunt tratate pădurile noastre de munte şi expune apoi sistemttic care sunt tratamentele ce s'ar putea aplica pădurilor noastre şi care sunt inconvenientele lor; lapidar şi documentat, D-sa reuşeşte să reliefeze importanţa acestui subiect. In contradictoriu, iau cuvântul D-nii: Nicolau-Bârlad, P. Zaharia, R. Rucăreanu, C. Amzărescu, Gh. Bădescu, Gh. Predescu, Popescu-Zeletin, etc., cerând explicaţiuni sau făcând precizări.

Şedinţa V-a. Conferinţa: **„Mica proprietate forestieră în Stiria"**; subiect analizat de D-l Gr. Vasilescu; din cele văzute şi auzite cu ocazia excursiei de studii în Jugoslavia, D-sa încearcă să facă mai mult o expunere asupra felului cum sunt organizate astfel de proprietăţi. In contradictoriu, luând cuvântul D-nii: Asist. M. Rădulescu, Dr. C. Georgescu, I. Rătan, N. Rucăreanu, A. Costăchel, C. Manolescu, Popescu-Zeletin, etc., remarcă uşurinţa cu care vorbitorul a trecut asupra chestiunilor importante şi nesesizarea oportunităţii de a arunca o privire comparativă asupra proprietăţilor de acest gen la noi.

Urmează comunicarea: **„Beneficiul în Estimaţia forestieră"**, susţinută de D-l M. Livada; succint şi cu formule matematice, D-sa încearcă să definească beneficiul şi să arate cum se aplică la noi.

Şedinţa VI-a. Conferinţa: **„Cercetările forestiere în Cehoslovacia şi Domeniul Adamov"**, a D-lui C. Amzărescu; într'o expunere atrăgătoare, D-sa analizează evoluţia şi importanţa Institutelor de cercetări forestiere în Cehoslovacia, rolul institutului dela Brno, ataşat pe lângă Facultatea de Agronomie, precum şi Domeniul Adamov. La critică, se înscriu D-nii: Nicolau-Bârlad, N. Rucăreanu, I. Rătan, Popescu-Zeletin, Gh. Bădescu, etc., cerând lămuriri sau discutând chestiuni de detaliu.

Urmează comunicarea: **„Comerţul extern de lemn al Cehoslovaciei"** a D-lui Nicolau-Bârlad; D-sa începe prin a stabili un raport de legătură dintre comerţul extern şi venitul naţional corespunzător unei ţări, analizează interferenţa sferelor acestor noţiuni, defineşte cadrul fiecăreia din ele şi insistă asupra însemnătăţii celei dintâi în favoarea celei de a doua; face o scurtă privire asupra posibilităţii anuale a pădurilor Cehoslovaciei, asupra consumului intern şi în concluzie arată: ce categorii de produse exportă şi în ce cantităţi; care sunt ţările furnizate şi încheie prin a semnala că exportul de lemn vine cu un procent de 60% din exportul general ceh. In contradictoriu, ia cuvântul D-l A. Costăchel.

Şedinţa VII-a. Conferinţa: **„Contribuţiuni la studiul technologic al parilor de telegraf"**, a D-lui Popescu-Zeletin. D-sa începe prin a arăta evoluţia lite-

raturei în acest sens; vorbeşte de technica instalării p. d. t.; esenţele proprii; solul ca factor destructiv; pari neimpregnaţi şi pari impregnaţi; studiu comparativ asupra diferitelor uzanţe în Franţa, Elveţia, Germania, Belgia, Cehoslovacia şi Polonia; analizează efectul agenţilor destructivi (vânt, ploaie, căldură şi microorganisme); expune diferite procedee de conservarea parilor; (carbonizare, ungere cu gudron, impregnare cu sulfat de Cu, cu biclorură de Hg., cu clorură de Zn.; procedeul dublu; procedeul Rumping şi închee arătând situaţia dela noi.

In contradictoriu ia cuvântul D-l Asistent M. Rădulescu, făcând unele complectări. Urmează comunicarea: **„Dumpingul sovietic"** a D-lui Nicolau-Bârlad. D-sa începe prin a analiza criza economică din ultimii ani, caracteristica acestei crize (subconsum şi supraproducţie) şi apariţia politicei Sovietelor, care agravează situaţiile; încearcă a preciza noţiunea de „dumping"; analizează natura d. s. şi descrie aspectul efectului acestui d. pentru Europa în domeniul industriei, a agriculturei şi a economiei forestiere; se opreşte asupra celui din urmă domeniu, unde în prealabil vorbeşte de rezervele de lemn din Rusia, de posibilităţile de a le valorifica în cadrul planului de 5 ani şi apoi arată efectul dumpingului pentru ţara noastră şi pentru ţările nordice; expune apoi cauzele acestui dumping: 1) situaţia financiară deficitară şi lipsa de credit pe pieţele străine; 2) politica lor tendenţioasă; 3) neremunerarea factorilor de producţie (munca şi capital). In contradictoriu, iar cuvântul D-nii: Asistent M. Rădulescu, N. Celak, Gh. Bădescu, Popescu-Zeletin, A. Constantinescu, etc., dând diferite interpretări chestiunilor ridicate.

Şedinţa VIII-a. Conferinţa: **„Nisipurile subrătoare din regiunea Sadova"** a D-lui I. Pavelescu. Vorbitorul face un scurt istoric asupra regiunei, o sumară descriere ca relief, climă, hidrografie şi intrând în subiect arată încercările de plantaţiuni dn trecut şi situaţia plantaţiunilor actuale; încheie arătând rolul împăduririlor cu salcâm în regiunile nisipoase. In contradictoriu, iau cuvântul D-nii: Dr. C. Georgescu, M. Rădulescu, C. Amzărescu, V. Niculescu, Popescu-Zeletin, V. Baranovski, etc.

Urmează comunicarea: **„Procentul Forestier"** a D-lui A. Costăchel. Intr'o bine studiată lucrare, D-sa arată relaţia dintre procentul forestier şi celelalte procente; modul cum a variat procentul forestier şi celelalte procente; dece procentul f. e mai mic şi ce influenţă are în evaluarea bunurilor forestiere, dacă un procent f. este greşit interpretat; cu diagrame şi exemple studiate, D-sa reuşeşte să elucideze importanţa procentului forestier.

Şedinţa IX-a. Conferinţa: **„Studiul lemnelor de foc"** a D-lui Zaharia. D-sa remarcă dela început lipsa unei literaturi în acest sens; intrând în subiect, D-sa analizează pe rând: calităţile şi defectele lemnelor de foc; speciile proprii lemnului de foc; tratamentul propriu arboretelor lemnului de foc; puterea calorifică a lemnelor de foc; variaţia preţului pe localităţi; transportul lemnelor de foc şi încheie prin a arăta sumar consumul de lemne de foc la noi. In contradictoriu complectează D-l Asistent M. Rădulescu şi D-l Popescu-Zeletin.

Şedinţa X-a. Conferinţa: **„Cooperaţia forestieră"** a D-lui I. Scarlat. Vorbitorul începe prin a se întreba dacă într'adevăr există o cooperaţie forestieră la noi, face o incursiune în mişcarea economică numită la noi „Coo-

peraţie română", argumentează cu date statistice din cele mai recente, cum că „Cooperaţia română" nu este o mişcare cooperatistă în sensul just al cuvântului, ci este o mişcare capitalistă deghizată. Intrând în subiect, d-sa dă o importanţă mai mare expunerii evoluţiei mişcării cooperatiste la noi, şi în particular arată legile şi principiile ce au călăuzit coop. forestieră; schiţează importanta economică, socială şi culturală a mişcării cooperatiste şi încheie spunând că noi abia am intrat în viaţa capitalismului modern. La critică, ia cuvântul D-l Dr. C. Chiriţă, analizând expunerea făcută de conferenţiar şi relevând lipsa unei documentări mai detailate asupra doctrinei şi principiile ce stau la baza cooperaţiei forestiere.

Urmează comunicarea: **„Domeniul forestier Bialoweza"** a d-lui Baranowski. Cu date precise, D-sa descrie acest domeniu forestier din punct de vedere al condiţiilor de orografie şi vegetaţie; face o descriere sumară asupra reliefului, climei şi solului forestier; o descriere a arboretelor, a caracterelor diferitelor tipuri, servindu-se de terminologia silviculturei ruse; încearcă a stabili relaţii între diversele tipuri de arborete şi solul şi subsolul regiunei; arată rolul apei freatice în vegetaţia forestieră. In contradictoriu, D-l Dr. C. Chiriţă arată importanţa acestei comunicări, accentuiază asupra părţilor importante, şi dă ample explicaţii asuprt rolului apei freatice la vegetaţia forestieră, precum şi necesitatea cercetării solurilor în determinarea tipurilor de arboret.

Şedinţa XI-a. Conferinţa: **„Problema transportului forestier în România"** a D-lui Nicolau-Bârlad. Conferinţa D-sale este rezumatul unei lucrări detailat analizată, ce cuprinde următoarele părţi: 1) importanţa economiei forestiere în economia naţională şi importanţa rezolvării problemei căilor de transport forestiere în desvoltarea gospodăriei silvire. 2) Natura căilor de transport, unde încearcă a foce o clasificare a lor; 3) Starea actuală a c. d. t. f. la noi, încercând cu tablouri şi diagrame să descrie căile de transport de apă şi de uscat pe provincii şi în ansamblu; 4) Problema căilor de transport forestiere şi latura ei economică; analizează greutăţile de rezolvare ale problemei; face un studiu asupra diferitelor tarife, asupra tarifului C. F. R. şi asupra necesităţii acomodării lui; avantajele şi dezavantajele diferitelor căi, preţ de cost a tonei pe km. pe diferitele căi, capital de creiare al unui km. 1, etc.

Distinge în problema proiectării unei căi două laturi bine distincte; latura economică şi cea technică şi cu sugestii şi exemple studiate, subliniază importanţa ce trebuie dată în primul rând laturei economice. Făcând un studiu comparativ asupra c. f. f. şi şoselelor f. la noi, se îndreaptă deocamdată asupra celei din urmă, întru cât cer un capital mai mic de creiare, utilizează energia animală, la noi suficient reprezentată şi analizând situaţia şoselelor din Silezia cehă şi Bohemia, care utilizează tracţiunea mecanică, crede că introducând acolo unde e posibil tracţiunea mecanică, ar putea rivaliza chiar cu c. f. f.; etc.

In contradictoriu, iau cuvântul D-nii Asistent M. Rădulescu, Ing. V. Lazăr, Popescu-Zeletin, A. Constantinescu, etc. ridicând chestiuni de detalii şi accentuând asupra părţilor mai importante.

Şedinţa XII-a. Conferinţa: **„Problema traverselor în România"**, a D-lui V. Nicolescu. Conferinţa D-sale este rezumatul unei lucrări detailat analizate;

începe prin a arăta rolul şi necesitatea traverselor de lemn în progresul technic al omenirei, analizează încercări de confecţionarea surogatelor; desfăşoară consumul mondial de traverse, insistând cu cifre statistice asupra unor ţări (Franţa, Germania, etc.); arată consumul de traverse la noi, şi încearcă să clasifice speciile foarte proprii traverselor; importanţa traverselor de fag la noi; creşterea capacităţii de confecţionare a acestor traverse în ultimul timp; continuă prin a expune modul de debitare a traverselor şi enumără diferite tipuri de traverse. Analizează procedeele curente de impregnarea traverselor şi încheie vorbind despre pădurile noastre şi consumul de traverse la noi. In contradictoriu, iau cuvântul D-nii: Ing. V. Frăţilă, Asist. M. Rădulescu şi Popescu-Zeletin, făcând precizări şi aducând interesante contribuţiuni de practică.

Şedinţa XIII-a. Conferinţa: **„Căile de transport forestier în Cehoslovacia"**, a D-lui Nicolau-Bârlad. D-sa începe prin a arunca o privire de ansamblu asupra reliefului şi pădurilor ţării amice, asupra felului cum sunt distribuite şi administrate aceste păduri; intră apoi în subiect, analizând statistic şi descriptiv căile de transport în Cehoslovacia. D-sa desfăşoară evoluţia c. d. t. f., stabilind în prealabil categoriile de căi existente; expune natura căilor pe provincii, cu date statistice şi diagrame;; face un studiu comparativ cu procentul de căi de diferite categorii ale Cehoslovaciei şi României; un studiu comparativ cu alte ţări, etc.

In contradictoriu, iau cuvântul D-nii: Dr. C. Georgescu, Ing. V. Lazăr şi Popescu-Zeletin, făcând preţioase remarce.

Cu aceasta se închide ciclul de Conferinţe pentru anul 1930—31, al C. d. S. F.

Acest Cerc se conduce după un Regulament special, având un **Comitet de Direcţie** format din 5 D-ni ingineri; pentru acest an societar, Comitetul de Direcţie a fost constituit din D-nii Ing. D-ri: C. Georgescu, M. Rădulescu, D. Sburlan, C. Chiriţă şi Gr. Eliescu.

Societatea studenţilor oferă anual 3 premii a celor mai bine studiate lucrări prezentate de elevi; referatele lucrărilor pentru premiere se dau de către Comitetul de Direcţie; pentru anul expirat asemenea referate au fost date de D-l Dr. Georgescu, au fost premiate: cu pr. I, lucrarea: „Problema transportului forestier în România" şi cu pr. III, lucrarea: „Modalităţi de tratament la pădurile munte".

Comitetul executiv al C. de S. F. format din 7 Studenţi, delegaţi de ani — din care doi sunt aleşi pe doi ani (şi fac parte din precedentul comitet), lucrează alături de comitetul Soc. El. Ing. Silvici şi de comun acord cu vederile societăţii.

JURISPRUDENȚA

ASUPRA IMPOZITULUI AGRICOL

Inalta Curte de Casație și Justiție S. III Decizia Nr. 1112

de C. D.

La 19 Iunie 1931.

S'a luat în cercetare recursul făcut de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor în contra sentinței Trib. Botoșani No. 237/928 în procesul cu Soc. Coop. „Copăcelul".

S'a prezentat recurenta prin D-l Avocat Porumbeanu, iar intimata prin D-l Avocat Prunescu.

S'a citit raportul D-lui Consilier Florescu.

S'a ascultat raportul D-lui Avocat Porumbeanu în desvoltarea motivelor de casare, iar D-l Avocat Prunescu în combaterea lor.

Curtea,

Având nevoe de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea Deciziei pentru ziua de 26 Iunie a. c., când

Deliberând,

Asupra primului motiv de casare astfel formulat:

Greșită interpretare a art. 3 din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe;

In adevăr, Trib. Botoșani prin sentința ce atacăm spune că **impozitul agricol prevăzut de art. 3 are a fi plătit de Stat, pentru pădurile sale date în exploatare la alții.**

In afară de împrejurarea că este un non sens ca Statul să-și plătească sie-și impozite, dar mai adăogăm că așa zisele impozite obiective se așează asupra bunului însă se plătesc de persoane, în patrimoniul căruia s'a trecut bunul; în speță fiind vorba de exploatarea unei păduri acel ce urmează a plăti impozitul este exploatatorul, care e titularul, dreptul de folosință cum se exprimă art. 3 din lege.

Având în vedere că din sentința atacată cu recurs se constată că intimata a fost nevoită să plătească pentru timpul exploatării impozitul agricol în sumă de lei 38.016, că intimata socotind ulterior că un atare impozit cade în sarcina proprietarului și că deci nu trebuit plătit de ea, a chemat în judecată pe recurent spre a fi obligat la restituirea sumii de mai sus; că Judecătoria rurală

Bucecea pe baza lipsei la interogator a recurentului a admis acţiunea, iar Tribunalul ca instanţă de Apel a confirmat cartea de judecată motivând că potrivit dispoziţiunilor art. 3 şi 4 din legea de unificare a contribuţiunilor directe, impozitul agricol trebue plătit de către proprietar.

Având în vedere că art. 3 din zisa lege pune principiul general că veniturile proprietăţilor funciare agricole sau cele asimilate lor, sunt supuse unui impozit de 12%, pe numele proprietarilor, uzufructuarilor sau titularilor oricărui alt drept real de folosinţă, iar art. 4 asimilă pădurile cu proprietăţile funciare agricole.

Având în vedere că art. 8 din aceiaşi lege prevede că numai imobilele Statului care se exploatează în regie sunt scutite de acest impozit, că dar imobilele Statului cari sunt exploatate în alt mod decât de regie sunt supuse acestui impozit; că de aceia instrucţiunile oficiale de sub acest articol date potrivit art. 132 şi care are putere de regulament, lămurind dispoziţiunile legii fără a le contrazice, prevăd că pădurile Statului exploatate altfel decât în regie vor fi supuse în ce priveşte impozitul agricol pe numele Statului prin exploatări.

Având în vedere că din analiza zisului text de lege şi a instrucţiunilor oficiale a Ministerului de Finanţe, reese că legiuitorul a înţeles că impozitul agricol asupra venitului proprietăţilor agricole pe cari Statul le exploatează în arendă sau în alt mod decât în regie, să fie puse în sarcina arendaşului; că a interpreta aceste dispoziţiuni că acest impozit priveşte pe proprietar (Stat) ar fi un non sens căci ar urma ca Statul să-şi plătească sie-şi impozitele.

Că Tribunalul obligând pe recurent a plăti impozitul de mai sus, a făcut o greşită interpretare a textelor invocate în motivul de casare astfel că devine fondat, iar recursul fără a mai analiza şi celălalt motiv de casare care devine fără înţeles urmează a fi admis, iar sentinţa casată.

Pentru aceste motive,

Curtea

In numele legii

Admite recursul făcut de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor în contra sentinţei Trib. Botoşani No. 237/928 şi dispune trimiterea dosarului aceluiaş Tribunal spre o nouă judecare.

Dată şi cetită în şedinţă publică azi 26 Iunie 1931.

(Urmează semnăturile D-lor Consilieri).

Magistrat asistent (ss) Indescifrabil.

RECENZII

GR. ANTIPA

L'occupation ennemie de la Roumanie et ses conséquences économiques et sociales.

(Ocupaţia străină în România şi consecinţele sale economice şi sociale).

(Publications de la Dotation Carnegie pour la Paix internationale. Les Presses Universitaires de France, Paris, 1929).

Fundaţiunea Carnegie — instituţiune consacrată cauzei păcii internaţionale — şi-a propus, încă dela declanşarea războiului mondial, să adapteze programul său cercetării problemelor noui ridicate de război, sau mai exact, problemelor vechi pe cari războiul urma să le transforme.

Trebuia deci, ca printr'o vastă anchetă istorică, să evalueze costul economic al războiului şi perturbaţiunilor cauzate civilizaţiei în drumul său.

Dificultăţi puternice au determinat Fundaţiunea să se mărginească, în prealabil, la stabilirea unor monografii. Acestea apăreau posibile „graţie amintirilor şi impresiunilor, sprijinite şi pe documente demne de crezut — atât cât puteau fi accesibile persoanelor însărcinate cu scrierea lor". Nu este deci vorba de memorii personale, dar nici de rapoarte oficiale. Aceste monografii se clasează între acestea două.

Pentru monografia de faţă, Fundaţiunea s'a adresat d-lui Gr. Antipa, ca unuia „care, — însărcinat de guvernul său să rămână în teritoriul ocupat, pentru a gira interesele populaţiunii, în faţa autorităţilor ocupante — a putut privi de aproape şi cunoaşte metodele acestei ocupaţiuni şi efectele pe cari le-a produs asupra vieţei populaţiei".

Autorul declară că unul din motivele care l-a determinat să primească să facă această lucrare, este faptul că: Germanii nu au administrat teritoriul ocupat din România, potrivit principiilor de drept internaţional. Ei au aplicat, aici, un „sistem" de administraţie şi exploatare ce a avut ca efect „ruina completă a ţării şi a locuitorilor, distrugerea avutului public şi privat şi a instituţiunilor de cultură".

In lucrarea de faţă, d. Antipa are ca ţintă să dea numai o privire generală asupra scopului, metodei şi rezultatelor ocupaţiunei germane în România, ocupaţie care constitue una din cele mai penibile pe cari le-a cunoscut vreodată Istoria Modernă.

Această ocupaţiune străină în România se poate împărţi în două perioade, deosebindu-se, una de alta, prin metodele de administraţie şi de exploatare folosite de ocupant, precum şi din punct de vedere al consecinţelor lor.

Prima perioadă cuprinde timpul dela

invaziunea inamică şi până la introducerea sistemului regulat de administraţie militară. Se caracterizează prin devastare şi furt.

A doua perioadă, este aceea a Administraţiei Militare. Sistemul de administraţie aplicat a avut ca ţintă: exploatarea cea mai intensivă posibilă şi utilizarea cât mai completă a bogăţiilor ţării, singurele în care — Germania — îşi pusese ultimile speranţe.

Pentru aceasta, Administraţia militară s'a folosit de un organ special creat: **Wirtschaftstab.** Principiile călăuzitoare ale acestui organism erau: „Exploatarea economică cea mai completă şi exportarea, cât mai repede posibil, a tot ce poate servi războiului şi aprovizionării ţărilor aliate". Cu această ţintă, eforturile depuse de această organizaţie au fost de a lua „fără plată", în tot timpul cât a durat această ocupaţie.

Cât priveşte protecţiunea populaţiei şi a instituţiunilor ei de cultură, aceasta nu s'a făcut simţită decât atunci când şi-au dat seama că va fi imposibil să constitue această exploatare, fără a avea oarecare atenţiune faţă de ea; dar şi atunci, „numai în măsura posibilului". Cu această preocupare, au însărcinat un organism special numit: **Verwaltungstab.** — Cu tot regimul sever, acest nou organism, a isbutit să calmeze populaţiunea; activitatea lui rămâne însă subordonată Wirtschaftstab-ului.

Acest **Wirtschaftstab** — incarnaţiunea scopurilor urmărite de regimul militar în România — a fost un aparat de infiltraţiune, perfect organizat şi desvoltat la toate sursele de producţiune ale ţării. El a funcţionat, fără greşală, de la început şi până la sfârşit: 108 secţiuni şi subsecţiuni, cari s'au înmulţit, pe măsură ce-şi intensificau activitatea.

Iată şi atribuţiunile precise ale Wirtschaftstab-ului.

1. Toate proviziunile României trebuiau să fie transportat în ţările Centrale, repede şi fără nicio rezervă.

2. Să garanteze o nouă recoltă printr'o cultură cât mai completă, lucrând prin toate mijloacele pentru ca România să rămână grânarul Puterilor Centrale.

3. Să încurajeze şi la nevoie, să forţeze la lucru populaţia pentru a putea exploata toate posibilităţile de producţiune ale ţării şi să organizeze lucrul în consecinţă.

4. Să percheziţioneze în toată ţara, să rechiziţioneze şi să expedieze toate produsele, sau materiile prime utilizabile pentru războiu sau aprovizionare.

5. Să transforme atelierele şi fabricile existente, în aşa fel ca să le facă să servească necesităţilor războiului sau aprovizionării.

6. Să aprovizioneze trupele depe frontul român şi trupele de ocupaţiune.

7. Să creeze o hârtie-monedă pentru a împiedica deprecierea monezilor Puterilor Centrale pentru ca să facă posibilă **obţinerea,** fără plată, a produselor ţării.

8. Să expedieze şi să repartizeze produsele, între diferitele ţări aliate, conform unui teorem de repartiţie.

9. Să găsească mijlocul de a lua, tot ceeace ar avea o valoare reală, mai ales aurul, metalele preţioase, cumpărându-le cu noua monedă sau schimbându-le contra produselor indispensabile vieţei ca: zahărul, petrolul, etc.

10. Să „raţioneze" alimentele populaţiei, „după posibilităţi".

Pentru a ajunge la strângerea şi expedierea acestui „surplus", — care în esenţă înseamnă toate proviziunile ţării, cu excepţiunea acelora ce erau necesare trupelor şi populaţiei „în măsura posibiltiăţilor" —, s'au folosit de o serie de mijloace ca: a) Restrângerea consumaţiei populaţiei printr'o raţionare severă şi prin interzicerea consumaţiei unor produse alimentare; s'au introdus cartelele;

b) Însușirea, rechiziționarea, rechiziționări la domiciliu, obligarea populației de a furniza și vinde produsele „prin bună învoială".

c) Contractele de concesionarea produselor sechestrate.

d) Regimul monopolurilor și al concesiunilor.

e) Corupțiunea.

Ca să poată da, acestei organizațiuni, posibilitatea de a lucra, trebuia să aibă **dreptul** de a dispune de tot ceeace avea țara. Deaceea, au dat noțiunei de proprietate particulară un înțeles, mai mult sau mai puțin asemănător cu acela adoptat, azi, de Rusia Sovietică. Astfel, orice bogăție rămânea particulară atâta vreme cât proprietarul înțelegea să lucreze conform ordinelor ocupantului și de a-i da produsul contra unui certificat de rechiziție, cu prețul fixat de ocupant. In cazul când proprietarul refuza, atunci proprietatea trecea în adminsitrația obligatorie.

Afară de aceasta, ocupantul și-a arogat dreptul de a dispune de munca omului, obligându-l la lucrări forțate, oriunde avea nevoie și oricând. Teritoriul țării forma un tot, ocupantul rezervându-și dreptul de a-l exploata după un sistem prescris de el, având și dreptul de a folosi produsele.

Plecând dela aceste principii, țara este transformată într'o enormă uzină de război — cea mai mare de care dispuneau Puterile Centrale.

Astfel, au știut să se folosească de agricultură, industrie, petrol, vin, fructe, legume, etc.

Pentru acoperirea nevoilor în **lemn** ale armatei și pentru a răspunde necesităților Puterilor Centrale, s'a creiat la început o singură secție, pentru utilizarea lemnului. Această secțiune avea ca scop: să ia imediat toate produsele lemnoase, să facă să funcționeze toate fabricele de cherestea și toate industriile de lemn.

Când s'a observat însă că stocurile de lemn tăiate nu răspundeau așteptării și nu puteau fi suficiente necesităților, se creiază o secțiune specială **a pădurilor,** care să administreze „energic" și să exploateze „după un plan unitar".

Nici la păduri nu s'a ținut seama de proprietate: toate pădurile formau un tot. Lemnul exploatat trebuia să răspundă la necesități din cale afară de mari. In afară de consumul intern trebuia să se mai „exporte" mari cantități în țările aliate, pe frontul macedonian, traverse pentru căile ferate ungare. Speciile rare și de preț ale pădurilor țării au fost exploatate, una după alta și trimise în Germania și Austria. După o dare de seamă germană, s'ar fi „exportat" până la 31.III.1917, cam 10.000 m.c. lemn de nuc și de frasin, a căror valoare, reprezintă în Germania, 5—6 milioane de mărci. Aceasta, numai până'n Martie 1917! Dar pe urmă?! Celelalte secțiuni (pentru cherestea, etc.), lucrau, la rându-le, fără nici-o jenă.

In încheere, autorul aruncă o privire generală asupra stării în care a fost lăsată țara, în urma ocupațiunei streine și arată consecințele cari i-au urmat: „ocuparea României, cu caracterul său distrugător, reprezintă, în consecință, nu numai istoria pe scurt a suferințelor unui popor, timp de 2 ani dureroși, ci, deasemenea în mare parte: ruina economică și financiară a țării, supra îndatorarea statului, comerțului, industriei și diferitelor ramuri ale producțiunii naturale; deprecierea monedei și a tuturor capitalurilor plasate în efecte publice; ruina populației cu consecințele sale sociale: încetarea activității și desvoltării culturale a poporului".

AT. HARALAMB

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 10, Octombrie 1931.

Duplaquet.

Une mission forestière aux Etats-Unis (fin).

O misiune forestieră în Statele-Unite (sfârşit).

Autorul continuă şi sfârşeşte darea de seamă asupra misiunii forestiere ce-a avut în Statele-Unite, cu care ocazie a făcut interesante excursii de studii, conchizând, că unele esenţe forestiere americane, pe cari le-a văzut şi studiat, ar putea fi introduse în Franţa mediteraneană şi în Africa de Nord, unde ar aduce reale servicii operei de împădurire. Aceasta mai ales pe terenurile şi sub climatele, unde speciile deja încercate n'au dat rezultatele aşteptate.

Evident nu se pot prevedea cu preciziune rezultatele, dar este sigur, că chiar în regiunile cele mai dezmoştenite ale Europei, aceste esenţe americane vor găsi condiţiuni de vegetaţie mai bune decât în America, unde — în afară de excesele de temperatură şi de uscăciune — arboretele au de suferit din cauza vitelor, trăsnetului şi incendiilor.

Intre esenţele de încercat autorul indică: Cupressus arizonica, Pinus ponderosa, Pinus contorta, Abies arizonica, Pseudotsuga taxifolia (deja încercat în Europa).

Cu această ocazie, autorul mai atrage atenţia asupra bogăţiei florei forestiere din America. Aşa de ex., pe când în Europa s'au determinat numai 9 specii de pin, în Statele-Unite sunt socotite oficial 38. De asemenea sunt acolo peste 60 specii de quercus.

M. Nègre.

Forêts et reboisements dans le département du Gard.

E vorba de străduinţele, pe cari le fac de ani de zile forestierii din această regiune, de a ameliora pădurile de q. ilex, castan şi fag, de a reda pădurii sterilele, landele şi tufărişurile.

R. Potel.

Réflexions à propos de science forestière, silviculture et politique forestière.

Reflexiuni în legătură cu ştiinţa forestieră, silvicultura şi politica forestieră.

In numărul de Martie 1931, din Revue d. E.e. F. D-l Joubert a scris un articol intitulat: „Ştiinţă forestieră şi silvicultură", în care căuta să demonstreze, că în rezolvirea problemei forestiere, o confuzie de bază

îngreuiază degajarea adevărului, lipsa unei doctrine ştiinţifice reale; că silvicultura nu e decât o tehnică şi nu e acelaş lucru cu ştiinţa forestieră, care trebue să comande silviculturii. D-sa crede, că toate chestiunile discutabile la infinit, cărora silvicultura nu le-a dat până acum o soluţie adevărată, s'ar clarifica în contact cu adevăratele principii ştiinţifice.

D-l Potel, cunoscut nouă din polemica cu Danezul Möller, polemizează şi aici cu D-l Joubert. D-sa defineşte la rându-i, ce este ştiinţa pură şi arată, că n'ar exista acea confuzie între silvicultură şi ştiinţă forestieră şi că în cuvântul silvicultură se poate îngloba şi înţelesul de ştiinţă forestieră. Technica forestieră şi ştiinţa forestieră fac parte din silvicultură, observaţia unită cu simţul forestier fiind la baza studiului metodelor silvice.

In concluzie, autorul crede, că în aşteptarea rezolvării problemelor silvice prin ştiinţa forestieră, nu 'nsemnează să nu mai facem nimic. Nu 'nsemnează să nu mai facem împăduriri la câmpie până ce forestierii (luaţi în sensul de savanţi) nu vor ajunge la demonstraţia ştiinţifică a rolului pădurii şi acţiunilor sale, până ce nu vor stabili în această privinţă principii ştiinţifice veritabile, absolute, ceia ce nu se va întâmpla poate niciodată. Silvicultorii trebue să facă ei să progreseze ştiinţa forestieră, sprijinindu-se pe observaţia faptelor vechi şi noui şi având încredere în binefacerile pădurii şi 'n importanţa rolului ce-l joacă printre forţele naturii.

G. de Gonnville.
A propos d'un fichier parcellaire.

Despre fişierul parcelar.

In No. de Mai, D-l C. G. Aubert a scris un articol în această privinţă. Autorul de faţă semnalează, că încă de 10 ani în urmă a întrebuinţat un asemenea fişier în Alsacia şi Lorena, anume: „carnet de amenajament". Se explică în ce constă, dându-se şi formulare.

R. Hickel.
L'adaptabilité des races de pin silvestre.
Adaptabilitatea raselor (genurilor) de pin silvestru.

Autorul se crede obligat să combată pe D-l Huffel, în ce priveşte concepţia sa referitoare la rasele pinului, spre a nu lăsa să se acrediteze o părere inexactă, dată fiind autoritatea D-lui Huffel.

Astfel D-l H. susţinea încă dela 1912, că toate caracterele rasei, datorite influenţelor climatice, se şterg repede cu vârsta.

Autorul demonstrează dimpotrivă, că o rasă de elită, nobilă, îşi va păstra intacte caracterele sale pretutindeni, oricari ar fi nouile condiţii de sol. Speciile au o adaptabilitate foarte variabilă. Unele prosperă în condiţiile cele mai variate de climat, sol, altitudine, etc., altele din contră, depeizate, nu s'adaptează şi adesea este imposibil de stabilit, cărui factor se datoreşte aceasta. Sunt imponderabile în ce priveşte factorii de ordin meteorologic.

Paul Buffault.
Les sens chez les poissons.
Simţurile la peşti.

Autorul extrage câteva părţi esenţiale din lucrarea D-lui Dr. L. Roule: „Peştii şi lumea vie a apelor", care a pus la punct chestiunea simţurilor la peşti. In rezumat: Peştele nu vede decât obiectele suficient apropiate de el şi atunci indistinct, vaporos. El percepe destul de rău sunetele, dar este foarte

sensibil la vibraţii, fie că-i sunt transmise prin apă sau prin intermediul pământului. Peştele e complect lipsit de simţul pipăitului şi al mirosului, dar are foarte dezvoltat simţul gustului.

Et. Hubault.
Chronique entomologique.
Cronica entomologică.

Autorul constată, că din vara 1931, nona (Lymantria monacha L) şi-a făcut apariţia şi'n Franţa, invadând cu o violenţă extremă — deocamdată — 10 ha. în păd. Beaufort din Savoia, un masiv pur, tânăr, de molid, în amestec cu câţiva brazi. N'a mai rămas pe arbori nici o singură frunză; mase de omizi au acoperit trunchiurile, or s'au îngrămădit la rădăcina arborilor, murind de foame în centrul unei pete de atac; excrementele cădeau de sus cu sgomotul unei ploi. La finele lui August ultimii fluturi au dispărut. Mulţi au fost prinşi pe panouri unse cu clei, luminate seara cu lămpi puternice de acetilină. S'au distrus apoi ouăle şi s'a tăiat ras toată suprafaţa atacată. Combatere radicală. Cum atacul odată apărut în Franţa, e de temut, că se va repeta, autorul se ocupă de biologia insectei şi de literatura scrisă asupra ei.

Cronica mai tratează apoi despre un hemipter, apărut în pepinierele de răşinoase din Statul New-York, Adelger abietis şi despre Ips cembrae, un coleopter, care a invadat masivele şi plantaţiile de larice spontane şi de origină artificială, din Austria, Germania meridională, Elveţia şi Cehoslovacia.

N. N. CAR.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ ET DES PROVINCES DE L'EST.
Nr. 1 Martie 1931.

* * *

Le dumping sur les bois.

Dumpingul lemnului.

In Apus gravele repercusiuni, pe cari le-a avut dumpingul rusesc asupra comerţului lemnului — dumping contestat de unii autori — n'au fost privite cu resemnare şi braţe încrucişate de lumea silvică.

Comitetul de păduri din Franţa, sub preşedenţia Marchizului de Nicolay, a luat iniţiativa studierii acestei chestiuni şi la 13 Oct. 1930 a avut loc prima reuniune, la care au luat parte înalte personalităţi, reprezentând comerţul şi industria lemnului, cum şi pe proprietarii de păduri. Intre aceste personalităţi se găseau şi: Contele Goblet d'Alviella, preşedintele Societăţii Centrale Forestiere din Belgia şi d. Conet, directorul Asociaţiei Forestiere din Vaud (Elveţia), care a fost trimis special în Germania şi în Finlanda până la hotarele Rusiei, ca să studieze cauzele scăderii preţului pe piaţa lemnului. D-sa a expus Comitetului interesantele sale observaţiuni, din cari spicuim: Germania trecea printr'o gravă criză, de producţie, consumaţie şi politică. In Germania de Sud cursul lemnului a scăzut cu 45%. Exploatările se fac în pierdere, turburând economia forestieră germană, a cărei criză se repercutează asupra pieţelor europene. Şomajul agravează criza, încurajat de faptul, că un şomeur primeşte 10 mărci fără să lucreze, pe când dacă lucrează primeşte numai 12. La acestea se adaugă dumpingul rusesc, care aci nu se mărgineşte numai la lemn, ci se 'ntinde până şi în piaţa păsărilor.

Trecând în Finlanda, d-l Gonet, din informaţiile culese la frontieră şi în special dela un Francez, care stătuse mai bine de 6 luni în Rusia, a putut constata, cum se duce viaţa la Soviete şi cum s'a realizat dumpingul. Aci numai lucrătorii au dreptul să mănânce. Ei pri-

mesc bonuri, cu cari se prezintă de 3 ori pe zi la o cooperativă, unde li se serveşte cartofi şi o supă de sfecle.

In fiecare oraş Guvernul a organizat o expoziţie, în care se arată poporului tot ce va avea la dispoziţie, când bolşevismul va fi cucerit Europa: obiecte de lux, vin, tutun, etc. Adăugând la acestea mentalitatea tinerei generaţii, care nu cunoaşte viaţa dinnaintea bolşevismului, se deduce uşor, cum s'a ajuns la dumping. Rusia posedă imense bogăţii forestiere, păduri, cari actualmente sunt exploatate prin echipe de prizonieri politici, hrăniţi numai atât, cât să poată lucra; iar când nu mai pot lucra sunt lăsaţi să piară ca şi câinii.

Din păduri se extrage 10% şi anume materialul de prima calitate, care se transportă la Arkanghel, unde s'a instalat o fabrică de cherestea cu 44 gatere, putând debita 200.000 m. c. anual pentru început.

Scopul Ruşilor este de a turbura economia ţărilor din Occident, pentru ca prin stare de nemulţumire creată, să prepare terenul bolşevismului.

Un exemplu: In Sept 1930, 3 vagoane de scânduri de prima calitate venind din Siberia s'au vândut la Zürich cu 80 fr. m. c., când în Elveţia preţul era de 140 fr. când numai cheltuelile de transport din Rusia în Elveţia se ridicau la 110 fr. de m.c. Marile ziare din Elveţia, cari scriu contra dumpingului rusesc, se tipăresc pe hârtie făcută din lemn sovietic.

După dl Gonet, Contele d'Alviella arată, ce primejdie decurge pentru păduri din dumpingul rusesc. Dacă preţurile lemnului vor scădea până acolo, că nu se va mai putea asigura un venit capitalului lemnos, proprietarul forestier se va dezinteresa de domeniul său şi nu va mai face niciun efort pentru a-l reconstitui. O înţelegere este deci indispensabilă între ţările ameninţate, pentru a putea rezista nu numai împotriva dumpingului rusesc, ci chiar a celui german, d-sa propune ca remedii: a) Limitatrea importului, fixat la un maximum, după un an normal dinnaintea dumpingului; b) A se obliga Statul, comunele şi întreprinderile de lucrări publice să dea totdeauna preferinţă produselor naţionale; c) Statul să fixeze taxe vamale, spre a se împiedica scăderea preţului interior; d) Intre Statele interesate, ca Franţa, Belgia şi Elveţia să se desfiinţezez barierele vamale în această privinţă.

Mai vorbesc şi alţii, între cari d-nul Collin, prezidentul Grupului Industriei şi Comerţului Lemnului, care arată că Anglia, Germania şi Italia nu s'au asociat la efortul împotriva dumpingului.

In sfârşit Adunarea exprimă dorinţa, ca măsurile luate de Franţa să se aplice şi'n ţările vecine.

Bourguet.

Formules pour le cubage des arbores sur pied.

Formule pentru cubajul arborilor în picioare.

Autorul dă câteva formule, prin a căror întrebuinţare — atât la foioase, cât şi la răşinoase — se poate găsi repede, fără ajutorul tarifului, volumul unui arbore şi la nevoe se poate construi un tarif special pentru un arboret dat. Aceste formule sunt pentru trunchiuri până la 10 m. şi peste 10 m., în funcţie de circomferinţă şi în funcţie de diametru.

Până la 10 m. **p. foioase** în funcţie de circ. $V = \left(\frac{C}{4}\right)^2 \times h + \frac{1}{30}\left[\left(\frac{C}{4}\right)^2 \times h\right]$

Până la 10 m. p. foioase în funcţie de diam $V = 6\ D^2\ \frac{h}{10} + \frac{1}{30}\left(6\ D^2\ \frac{h}{10}\right)$

Peste 10 m. **p. foioase** în funcţie de circ. $V = 5\ C^2\ \frac{h}{100} + \frac{2}{30}\left(5\ C^2\ \frac{h}{100}\right)$

Peste 10 m. p. foioase în funcţie de diam. $V = 5\,D^2\,\frac{h}{10} + \frac{2}{30}\left(5\,D^2\,\frac{h}{10}\right)$

Pentru răşinoase, formula generală aplicabilă la toate dimensiunile ar fi: $V = 2D\,(2D \pm 0{,}1)\,\frac{h}{10}$, (plus sau minus 0,1, după cum descreşterea mijlocie a trunchiurilor este de 0,80 sau 0,70.

* * *

Les éclaircies d'après une opinion allemande.

Răriturile, după o părere germană.

E vorba de părerea d-lui Iulius Lent, din lucrarea sa „Răriturile în teorie şi în practică". Sunt de altfel chestiuni îndeajuns cunoscute. Autorul distinge într'un arboret două clase şi anume:

A) Clasa dominantă, cuprinzând: 1) Arbori cu coronament normal şi formă frumoasă şi 2) Arbori cu coronament anormal şi formă urâtă.

B) Clasa dominată: 1) Arbori întârziaţi, dar cu coroana încă liberă, 2) Arbori înăbuşiţi, capabili încă de a trăi. 3) Arbori deperisanţi sau morţi.

In răritura „pe jos", se operează în clasa dominantă B_3, 2 şi 1, eliminându-se indivizii ajunşi la limita posibilităţii de creştere. In răritura „pe sus", silvicultorul se se ocupă mai ales de categoria A_1 şi se concentrează toate grijile asupra tulpinilor de elită.

In concluzie — nu fără puţină ironie — se adaugă, că savanţii n'au sfârşit încă studiul, dacă răriturile intense sunt de natură a mări producţia lemnului; dar aşteptând rezultatul lucrărilor lor, putem afirma, că răriturile nu micşorează producţia şi că favorizează arborii de formă avantajoasă şi de esenţă preţioasă, ceia ce es' nult.

*

La rubrica „Bibliographie", găsim o mică dare de seamă asupra broşurei d-lui Daniel Clain, insp. general pensionar, „Asupra originilor unităţii române", broşură trimisă Societăţii Franche-Comté şi al cărei cuprins s'a analizat de d-l Insp. general D. Drâmbă.

Se insistă în special asupra influenţii ce-au avut în Principate marii oameni de Stat ai Franţei: Lamartine, baronul Banqueney, contele de Walewsky, baronul Talleyrand; cum şi asupra împrejurării, în care s'a alcătuit tricolorul nostru de studenţii români din Paris, cari la 1848 trebuiau să salute Guvernul Provizoriu al celei de a II-a Republici.

No. 2, Iunie 1931.

A. Jolyet.

Le Dry-Farming et le reboisement des friches dans la Haute-Saône.

Dry-Farmingul şi împădurirea sterilelor în Haute-Saône.

Majoritatea terenurilor, a căror împădurire se impune în Haute-Saône sunt sterile cu subsol calcar; sunt staţiuni aride, căci deşi argila roşie a platourilor este higroscopică şi posedă o valoare chimică destul de mare, ea are două mari defecte: vara se transformă într'o crustă tare cum e cărămida, brăzdată de crăpături şi apoi este excesiv de subţire, adesea sub 8 cm. Stând pe o rocă de calcar, tăiată de fisuri, apa se infiltrează repede până la un nivel, unde e pierdută pentru vegetaţie.

Din această pricină încercările de împădurire au ratat, ceiace a făcut pe ilustrul autor al Tratatului de Silvicultură să reflecteze la remedii pentru a nu se descuraja reîmpăduritorii.

D-sa a consultat lucrarea lui John-

A. Widtsoe „The Dry-Farming", din care a încercat să extragă ceva util. E vorba aci de metodele speciale de cultură, ştiinţific studiate şi perfecţionate mai ales de agronomii americani, al căror ansamblu formează dry-farmingul şi a căror aplicaţie este astăzi curentă, pentru obţinerea de recolte frumoase în ţinuturile uscate din Nordul Africei şi Centrul Americei.

D. Jolyet este obligat însă dela început să recunoască anume, că nu se pot copia procedeurile dry-farmingului, de oarece sunt condiţii cu totul diferite. Dry-farmingul nu e posibil, decât în terenuri foarte profunde şi foarte omogene — adânci de mai mulţi metri şi constituite în întregime dintr'un strat de argilă sau de nisip, fără nicio zonă pietroasă sau stâncoasă, a căror ariditate prrovine numai din cauza climatului uscat (25—40 cm. ploae anual).

Or ariditatea sterilelor din Franţa provine din faptul, că solul lor este de natură foarte diferită, fiind tot odată forte superficial şi foarte eterogen.

In aceste condiţii este cu neputinţă a se aplica procedeurile dry-farmingului, totuşi d. Jolyet rezumă principiile acestui sistem, chiar dacă n'ar ajuta aceasta, decât la găsirea explicaţiei utilităţii unor practici bine cunoscute de împăduritori.

Tot secretul dry-farmingului constă în următoarele 3 principii, pe cari autorul le studiază pe larg şi cu competinţă în acest articol:

a) a uşura pătrunderea apei în sol; b) a înmagazina această apă în straturile de pământ şi c) a reduce la minim toate pierderile de apă prin evaporaţie.

Roger Ducamp.

Un album sur les Parcs Nationaux (centenaire de l'Algérie).

Un album asupra parcurilor naţionale. — Centenarul Algeriei.

Articolul are ca motto dictonul lui Wilhelm Taciturnul: „Nu e necesar să speri pentru a întreprinde, nici să reuşeşti pentru a persevera".

E vorba de un album, redijat de Serv. Forestier al Guvernului din Algeria, cu ocazia Centenarului acestei provincii. Incă din 1921, Guvernul Algeriei a dispus alcătuirea Statutului Parcurilor Naţionale, al cărui scop era: „Creiarea de rezerve teritoriale de mare întindere, pentru a se lăsa liberă evaluarea faunei şi florei".

Albumul marchează rezultatele frumoase, la cari a ajuns Serviciul forestier algerian în timp de 10 ani. El dă cu ajutorul unei hărţi, pe care sunt indicate toate parcurile, notiţe descriptive detaiate pentru fiecare parc, cu fotografii foarte frumoase.

Autorul constată cu amărăciune, că Metropola (Franţa) nu este logică cu ea însăşi, neîndrăznind să facă lucruri, ce se realizează în Colonii. Franţa nu are păduri rezervate.

Louis Viellard.

Aperçus sur les questions forestières.

Scurte consideraţiuni asupra chestiunilor forestiere.

Autorul schiţează un program vast, care — spune d-sa — necesită o organizaţie complectă a serviciilor forestiere, pentru ca sumele angajate să nu fie zadarnic cheltuite, compromiţând astfel viitorul generaţiilor următoare.

(Gazette de Voss).

L'économie forestière en Allemagne.

Economia forestieră în Germania.

Se insistă asupra faptului, că silvicultura germană, după tristele experienţe, făcute cu arborele artificial de esenţă unică, aşa de expuse la atacurile de insecte, şi cu tăerile rase, atât de dăunătoare calităţilor solului, au revenit la arboretele amestecate, cu esenţe variate.

Viaţa pădurii se petrece în straturile superioare ale solului. Bacteriile solului şi ciupercile joacă un rol important, pregătind formarea humusului. Intreagă această viaţă aşa de variată dela suprafaţa solului este distrusă, dacă se fac despăduriri prea mari. Economia forestieră comptează pe zeci şi sute de ani şi trebue durata unei generaţii pentruca rezultatele să fie vizibile. Un vechi adevăr s'a confirmat din nou. In marea familie a naturii, orice lucru are importanţa lui şi viaţa este cea mai complectă acolo, unde omul n'a apărut.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 10. 1931.

Eg. Rosseels.

La baisse des prix et la gestion des forêts particulières.

Scăderea preţurilor şi gestiunea pădurilor particulare.

Criza pieţei lemnului atinge grav proprietatea particulară forestieră. Exploatată intensiv, la revoluţii scurte şi cu regenerare artificială, pădurea nu mai rentează; din cauza aceasta, pădurea este ameninţată în existenţa ei.

Pentru a remedia răul, se preconizează două categorii de măsuri:

1) De ordin fiscal: să se aplice un regim, succesoral şi de mutaţiuni, care să favorizeze menţinerea stării împădurite.;

2) De ordin cultural: Substituirea regenerării naturale, celei artificiale, operaţiune care-ar antrena şi o anumită schimbare de esenţe. Prelungirea revoluţiunilor şi conversiunile în codru.

R. Misson.

L'incinération des souches comme moyen de destruction de l'hylobe.

Arderea buturugilor ca mijloc de distrugerea insectei Hilobius.

Hilobius apare ca un mare inamic al plantaţiunilor de răşinoase. Pentru a evita atacul acestei insecte, se recomandă arderea buturugilor, în a doua primăvară după exploatarea rasă. Autorul o indică drept o operaţiune radicală, urmată de multe avantagii şi de prea puţine dezavantagii.

Nr. 11. 1931.

Assurances contre les incendies forestiers. Rapport d'une commission spécialle.

Asigurări contra incendiilor din păduri. (Raportul unei comisiuni speciale).

Se studiază trei forme de asigurare contra incendiilor în pădure:

a) asigurarea mutuală,

b) „ primului foc

c) „ cu primă, acoperind integritatea riscului.

Se arată avantagiile şi dezavantagiile fiecăreia din ele.

H. et L. D.

Une excursion dans le Namurois.

O escursiune în regiunea Namur.

Un grup de membrii, ai Societăţii forestiere belgiene, au făcut o excursiune, mai mult de agrement, în regiunea Namur. Se publică câteva note, de mică importanţă, luate cu acea ocaziune.

O. *Richir.*

Les chênes namurois et famennien.

Stejarii din regiunea Namur şi Famenne.

Autorul a observat că stejarul din regiunea Namur diferă, din punct de vedere al formei şi al calităţii lemnului, de cel din regiunea Famenne. Se pare că aceste deosebiri nu ar proveni din cauza diferenţelor de staţiune. Totuşi, nu i se găseşte, încă, o explicaţie.

Le comte Goblet d'Aviella.

La défense du bois.

Apărarea pădurii.

Se publică măsurile luate de guvernul francez, în vederea protejării producţiunii forestiere naţionale.

Franţa a renunţat la principiul măririi taxelor de vamă, dar recurge la mijloace mai eficace: se limitează cantitatea de lemn ce urmează să se importe, stabilindu-se contingente, pentru diferitele categorii de lemn.

Se arată deasemenea că guvernele Olandez şi Italian, studiază problema, în vederea aceluiaş scop: protejarea producţiei forestiere naţionale.

Toate acestea cu scopul de a determina guvernul belgian să ia măsuri asemănătoare pentru lemnul din Belgia.

A. H.

SILVA Noembrie.

Dr. Eberhardt Barth (Karlsruhe).

Nr. 45. Leistungsermittlung durch Statistik oder Zeitstunde?

Cum poate fi mai exact stabilit randamentul de muncă: prin anchete statistice sau prin studiul factorului timp (necesitat pentru efectuarea muncii)?

Aut. dă preferinţă procedeului din urmă.

Nr. 46.

Forstgeometer und Markscheider H. Schmiedeke (Gotha).

Gründwasserbewegung, Wünschelrute und Dränage.

Mişcarea apelor freatice, bagheta magică şi drenarea (aşezare de drene).

Nr. 47/48.

Dr. K. M. Müller, Heideck.

Neue Wege der Holzverwertung? Synthetisches Nutzholz.

Căi noui de valorificarea lemnului? Lemn de lucru sintetic.

Calitatea cea mare de deşeuri cari sub diferite forme se grămădesc necontenit pe lângă herestrae şi fabrici de cherestea şi cari ambarasează pe proprietarii acelor uzini, ba le pricinuesc chiar cheltueli pentru îndepărtarea şi nimicirea lor, au îndemnat spirite inventive a găsi mijloace de valorificarea lor. Mai de mult, profesorul Bergius a imaginat un procedeu de punere în valoare a diverselor rămăşiţe pe cale hidrolitică. Zahăr din lemn, nutreţ pentru vite eftin şi de mare valoare a fost resultatul obţinut. Aplicaţiunea acestui procedeu a fost însă posibilă numai acolo unde materia primă (deşeuri) se găseşte în cantităţi abundente, în ţările unde exploatarea urmează în stil mare. Cestiunea a stârnit mare interes mai ales în Rusia, pe o scară mai restrânsă în Cehoslovacia.

Astăzi, aut. articolului discută o nouă metodă de folosirea materialului în cestiune, care deschide perspective mult mai largi. E vorba de procedeul unui american — St. Mason — care a dat resultate surprinzătoare şi care se practică de multă vreme şi în stil mare în America. E vorba de nici mai mult şi

de nici mai puțin, decât a face din surcele, vreascuri, rumegătură de ferestrău, etc., scânduri de calitate superioară. Mason a găsit mijlocul — încălzirea sub presiune—de a desface lemnul în fibrele sale componente și aceasta așa de complect încât substanța care rămâne are aspectul unei mase de mușchiu. Această masă plastică o expune apoi presiunei hidraulice iar ca resultat final obține plăci (scânduri) de calitate superioară. Surprinzător este iuțeala procedeului: mărunțirea materialului prim se obține în timp de câteva secunde; 50 de minute după introducerea în retorte puternice a deșeurilor scândura este gata unele sortimente chiar mai de vreme. Perspective noui și pentru fabricarea celulosei pe cale chimică și mecanică! E de notat că nu este vorba de un proiect teoretic. In America noul produs a intrat în us general: se întrebuințează la construcțiuni de case, în tâmplărie, la caroserie, în industria de mobile, ca material excelent de isolare, etc. Masonita — așa a fost botezat noul produs — a început să fie exportată, iar societatea care exploatează ideea lui Mason a întemeiat o uzină și în Suedia, unde condițiunile de întreprindere sunt asemănătoare cu cele din America. Nu pot reproduce toate amănuntele extrem de interesante ale articolului. Citez numai, pentru a termina, următorul pasaj, care resumă proprietățile principale ale plăcilor (scândurilor) de masonită.

Ele sunt omogene (în opoziție cu lemnul natural) și astfel, din punctul de vedere al valorii tehnice, absolut identice; ele sunt lipsite de fibre, vânjoase (zähe), fără a fi casante (spröde), flexibile unitare ca grosime, ușoare, trainice și ușor de lucrat. Ele își păstrează forma (nu se scofâlcesc nu se umflă, nu se strâng, nu crapă), nu suferă prin agenți atmosferici și nu sunt atacate prin microorganisme vegetale și viețuitoare de tot felul. Orice placă (scândură) din masonită poate fi manipulată întocmai ca lemnul natural: ele pot fi tăiate cu ferăstrăul pot fi lucrate cu burghiul și cu rândeaua, pot fi netezite, etc.; ele pot fi prinse în cuie și șuruburi, fără a crăpa, pot fi încleiate și primesc orice lucrare decorative ca aplicațiuni de culori, lacuri.

*
*

FORSTARCHIV

Heft 21. 1 Nov. 1931.
Eilhard Wiedemann.
Die forstlichen Düngungsversuche Schwappach's.

Cercetările lui Schwappach asupra îngrășământului forestier.

Autorul expune cercetările făcute de Schwappach în privința îngrășământului forestier, în tinutul de Vest și în terenurile nisipoase din Estul Germaniei. In felul dispunerilor cercetărilor, Schwappach a urmat două idei: adaptarea îngrășământului la factorii minimali ai stațiunei și lărgirea cercetărilor dela procurarea materiilor nutritive artificiale la cele organice și anorganice prin ajutorul plantelor.

Karl Eckstein.

Zur Untersuchung von Puppen auf ihren Parasitenbefall.

Considerațiuni asupra examinării „pupelor" privitor la atacul lor de paraziți.

Autorul enunță o metodă simplă: Se strivește conținutul a 10 pupe pe o placă de sticlă (4 mm. grosime, 5 cm. lățime, 30 cm. lungime), se aplică altă placă de sticlă, se strânge bine una de alta și se privește cu lupa în spre lumină.

R. Jugoviz.

Ein neues kleines handliches und wetterfestes Universal-Bussolen.

Un nou instrument „busolă universală" mic, uşor de manipulat şi rezistent intemperiilor.

Avantagiile noului instrument constă în: uşurinţă la vizare, la citirea unghiurilor orizontale şi verticale cum şi observarea nivelelor, operaţiuni cari se pot face stând în acelaş loc; uşurinţă la transportul instrumentului din staţie în staţie. (Katalog B 70 Werkstätten für Präzisionsmechanick Gebrüder Miller G. m. b. H. Innsbruck).

Heft 22. 15 Nov. 1931.

K. Abetz.

Kameralistische oder doppelte Buchführung?

Comptabilitate simplă sau dublă?

(Autoreferat al articolelor autorului publicate în „Allg. Forst u. Jagdzt" din Aug. şi Sept. 1931).

Tratând comparativ avantagiile şi desavantagiile ambelor metode de comptabilitate ajunge la concluzia că o deciziune generală valabilă pentru toate cazurile nu se poate da. In cazul asociaţiilor mai multor ramuri de producţie forestieră, apare mai avantagioasă compt. dublă pentru a se putea evidenţia separat rentabilitatea fiecăreia. Proprietatea forestieră mare şi mijlocie poate folosi de asemenea compt. dublă. In administraţia forestieră de Stat dificultatea o prezintă personalul şi încadrarea în compt. generală a Statului. Unde adm. forestieră îşi poate câştiga independenţa faţă de mecanismul general al bugetului Statului, drumul spre comptabilitatea dublă este deschis.

Tr. I.-H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Nr. 15, 1 August 1931.

Ing. Güde.

Aus der Forsteinrichtung bei den österr. Bundesforsten.

Als Einführung zur Tagung des deutschen Forstvereins in Wien.

Amenajarea pădurilor Austriei. — Introducere la congresul asociaţiei forestiere germane în Viena.

Autorul caută să dea o privire generală asupra metodelor de amenajement care au fost şi sunt aplicate acum în Austria.

Şi în această ţară, începuturile amenajării a avut la bază frica de o viitoare lipsă a lemnului.

Primele ridicări şi amenajări au fost făcute între 1794 şi 1804 — dar primele încercări au fost încă dela 1548.

Intre 1837 şi 1855 a urmat amenajarea pădurilor regiunii Salzkammergut.

Pentru tăerile parchetelor de codru se aplică posibilitatea pe volum, iar pentru codru grădinărit procentul de utilizare. O deosebită atenţie s'a dat pădurilor din jurul Vienei, încă dela 1719.

Un punct important în istoria amenajărilor austriace îl joacă reorganizarea serviciului forestier din 1873. Până atunci nu era ordonată nici metoda, nici aplicarea de amenajament. Deabia în 1878 au fost redactate „Instrucţiunile pentru hotărnicirea, ridicarea în plan şi amenajarea pădurilor statului şi fondurilor". Ediţia III-a a ei (1901) este şi astăzi în părţile esenţiale aplicată.

In prezent, e în proect o nouă instrucţiune întocmită de noua administraţie a pădurilor (legea 1926).

In prima ediţie (1878) se prevedea împărţirea în perioade după metoda afectaţiilor permanente iar calculul posi-

bilității după metoda serviciului cameral. Dela 1885 a fost aplicată cu diferite modificări metoda claselor de vârstă.

Se arată modificările suferite în aplicare în privința produselor realizate și o amplă discuție a metodei preconizată de autor: metoda suprafețelor egale.

Koller, Dr. Ing.

Der Gatter-Indikator.

Indicatorul gaterului.

Autorul arată că cea mai mare parte a materialului tăiat în pădure ia calea fabricilor, unde este debitat în gatere.

Acestea sunt de obiceiu prevăzute cu regulatoare pentru înaintarea automată a materialului. Aranjarea lor necesită cunoașterea felului de funcționare a gaterului. Felul de funcționare se poate deduce din construirea unei diagrame a drumului cadrului sau a aparatelor de înaintare în funcție de timp, sau printr'un aparat numit „Indicator", care e un aparat de măsură și control.

Se arată modul de construire a unei diagrame și se discută curba rezultată. Se discută și curba trasată de instrumentul amintit. Se constată că rezultatele sunt identice. Se dă în a II-a parte a articolului descrierea indicatorului construit de fabrica Meihak, Hamburg.

Se arată aplicațiunile aparatului la construirea de noi gatere, (care după construire uneori pot să aibă alte proprietăți decât cele care se așteptau prin calcule) și la control, care e principala utilizare. Se arată apoi o tabelă pentru utilizarea instrumentului în diferite poziții ale gaterului și modul ei de alcătuire.

Podhorsky, I.

Ersatz-bezw. Adventiv-Wurzelbildung bei der Fichte.

Rădăcini adventive la molift.

Autorul constată că oridecâteori un molift este acoperit la baza tulpinei cu un material ce nu permite aerisirea și pătrunderea umidității, moare. Din contră, trăește, dacă există o aerisire sau umiditate.

Se dau 2 exemple, în care care moliftii, deși înconjurați până la 1 m., de pământul adus de un torent, au dat rădăcini adventive de 1—2 m. Acestea sunt ieșite pe tulpină, contrariu de ceiace a obținut Nägeli prin experimentări, din vechile rădăcini.

Recenzii.

Das Berufsverbandswesen in der deutschen Forstwirtschaft - von I. Stassen. — Das Bayerische Forstgesetz - von W. Mantel.

No. 16. 15 August 1931.

Sinner Philipp.

Die Not des deutschen Waldes.

Crisa pădurii germane.

In prima parte a articolului, autorul studiază desvoltarea comerțului Germaniei de sud în special în Bavaria, dela stabilizarea mărcii în anul 1923 până astăzi.

Se arată prin diagrame prețurile câtorva sortimente, pentru a se putea vedea variația prețurilor. Se constată o creștere bruscă în anii următori stabilizării, datorită speculațiunilor și o altă creștere dela 1926—1927 provenită dintr'o supraestimare a calculelor comerciale. Urmează apoi o continuă scădere a prețului.

Autorul face o amplă discuție a prețurilor pentru a se vedea proporțiile catastrofale ale crizei. Se constată că 26% din pământul german nu mai rentează. 46,3% din lucrătorii industriei forestiere sunt șomeuri, iar 13,6% lucrează numai pe timp scurt.

In a II-a parte a articolului autorul arată cauzele crizei. Ele nu sunt atât de clare ca ale celorlalte crize: 1860, 1878, 1901, 1908. Se trece peste cauzele externe universale, care sunt în general tode de cultură mulţumitoare şi economice ale Germaniei şi politica guvernelor în direcţia salariilor, locuinţelor, etc.

(In continuare).

Eschenlohr, Dr. H.

Verjügung heidekranker Fohrenbestände auf oberem Keupersand.

Regenerarea arboretelor de pin de pe solurile nisipoase de Keuper.

Pădurile de pin depe terenurile nisipoase din Keuper, sterile fără coloizi şi calciu, fără rezerve de apă, în regiunile cu precipitaţiuni sub 700 mm., sufăr din cauza instalării ierbei negre şi a diferitelor maladii cauzate de ciuperci. In articolul de faţă, se arată rezultatele cercetărilor relative la găsirea unei metode de cultură mulţumitoare şi economică a acestor terenuri.

Se arată proprietăţile solurilor acestora, se discută metoda de regenerare şi se constată, că singura care poate fi aplicată e tăierea rasă însă complectată cu prelucrarea solului şi adăogire de Ca pentru formarea humusului normal.

Se arată: care sunt expoziţiile, cât de mari sunt suprafeţele tăiate, cum trebuesc făcute operaţiunile de defrişare şi îndepărtarea ierbii negre, cât calciu trebue adăugat, ce aparate sunt mai bune pentru prelucrare şi rezultatele obţinute.

(In continuare).

Recenzii.

Unsere heimischen Vögel und ihr Schutz — von Dr. K. Haenel.

Tropischer Waldbau — von Dr. Fiebriggertz.

No. 17. 1 Septembrie 1931.

Eschenlohr, Dr. H.

Verjüngung heidekranker Fohrenbestände auf oberem Keupersand.

Regenerarea arboretelor de pin de pe solurile nisipoase de Keuper.

In continuare, autorul arată procedeele de cultură. A fost aleasă plantaţia, ca fiind mai sigură. Se arată pe larg experienţa câştigată cu plantaţiile pinului, pinului strob, laricelui, moliftului, mesteacănului, a culturii intermediare, (în special a lupinului). Deasemenea, rezultatele şi felul combaterii ierbei negre. Pentru toate operaţiunile se arată şi costul.

Sinner Philipp.

Die Not des deutschen Waldes.

Criza pădurii germane.

Economia forestieră germană e lovită în afară de greutăţile arătate în articolul precedent şi de alte două pericole: 1) înlocuirea lemnului în construcţii, mobile, sau întrebuinţarea lemnului străin, şi 2) concurenţa statelor străine (Cekoslovacia, Polonia şi Rusia).

Se arată pe larg în ce constă concurenţa Rusiei şi se demonstrează că e un adevărat dumping.

In ultima parte a articolului, privind asupra cauzelor crizei, autorul găseşte că acestea sunt de 2 feluri: unele ce sunt în legătură cu conjuncturile caracteristice crizelor economice şi altele care par a fi permanente, în legătutră cu nouile poziţii ale popoarelor, industriilor private în noua formaţiune a economiei universale. Autorul caută să arate ce măsuri se pot lua în legătură cu aceste din urmă cauze ale crizei.

(In continuare).

Recenzii.

Pflanzenschutz — Praktikum v. D. Riehm. Mitteilungen aus Forstwirtschaft und Forstwissenschaft. 1931. Heft. 1.

Der Zins in der Landwirtschaft — v. Prof. Dr. R. Krzymowski.

No. 18. 15 Septembrie 1931.

Bauer Dr.

Die Umstellung der Wirtschaft in den Auewaldungen des Badischen Rheintales.

Conversiunea în masivul păduros Aue din valea Rinului (Baden).

Pădurea Aue prezintă foarte mari variaţiuni în tipurile arboretelor, din cauza diferitelor regiuni inundabile ale ei. De-aceea nu i se poate aplica un sistem economic unitar.

Această regiune reprezintă o arie naturală de răspândire a celor mai preţioase foioase şi deci va fi chemată să joace prin intensivitatea culturii un rol foarte important. Autorul arată discuţiunile urmate pentru stabilirea regimului codru sau crâng compus şi concluzia că masivul Aue prezintă condiţiuni favorabile aplicării codrului. Se discută apoi care din modalităţile codrului (grădinărit sau tăeri succesive) ar fi mai bună. Se constată că numai ultima convine.

(In continuare).

Sinner, Philipp.

Die Not des deutschen Waldes.

Crisa pădurii germane.

Adevăratul ajutor trebue să fie găsit în stăruinţa poporului german: lucrătorii să fie economi, lucrările silvice făcute cu economie, să se utilizeze lemnul german, să se construiască case în lemn, canale, poduri. Preconizează formarea de carteluri ale proprietarilor şi discută avantajele lor.

Recenzii.

Waldbau, von Iulius Oelkers.

Ertrags-zuwachs-u. Massentafeln für freistehende Robinien-Einzelstämme und Alleebäume, von Zoltan Fekete.

Handbuch der Bodenlehre, IV Band v. Blauck.

Einführung in die analytische Praxis der Agrikulturchemie, von Prof. Kof.

GR. E.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft 10, Octombrie 1931.

Forstingenieur Karl Koneczni.

Riesbaden, Anlagen für die Holzbringung über steile Gebirgslehnen.

In continuarea art. „Jilipuri, instalaţiuni pentru transportul lemnului pe versanţi cu pante repezi" tratează în numărul de faţă:

a) Lucrările de pământ şi de lemn.

b) Incercarea şi exploatarea Jilipului.

c) Cheltuelile de construcţie şi rentabilitatea.

d) Jilipul „Schwarzbaden".

Concluziuni.

In primul capitol autorul descrie în cele mai mici detalii cum se execută în practică lucrările de pământ şi aşezarea pieselor de lemn;

cum şi de unde se începe lucrarea, cum se organizează munca, câţi lucrători şi ce proporţie de lemnari — faţă de cei ce lucrează la pământ — trebuesc, etc.

Capitolul al II-lea se ocupă de:

Transportul de probă pe jilip, pe care trebue să-l facă constructorul înainte de punerea lui definitivă în funcţiune, spre a examina şi corecta lipsurile şi defectele lucrării. Cu această ocazie se cercetează rezistenţa la frecare şi se stabileşte care sunt condiţiunile optime — vreme umedă sau uscată — pentru transportul lemnelor.

Capitolul al III-lea este consacrat cheltuelilor de construcţia şi rentabilitatea acestui mijloc de transport. Autorul după ce indică sumar câteva norme pentru stabilirea cheltuelilor de construcţie, dă

cifre medii pe metru liniar pentru diferite situaţii.

Ocupându-se de rentabilitatea jilipurilor, Ing. Koneczni le recomandă pentru terenurile cu pante mari sau stâncoase, în care nu sunt sau nu se pot face drumuri de scoatere.

Capitolul al IV-lea se ocupă special de jilipurile din pădurea „Schwarzbaden" proprietatea oraşului Linz. In concluzie, autorul conchide, că jilipul este un mijloc de transport de primul ordin, capabil în orice împrejurare să ţină seamă de condiţiile variate de teren în regiunea de munte.

Neuerlicher Beitrag zur Aufstellung des Nutzungsplanes unter Berücksichtigung der Wertungskosten.

Noi contribuţiuni la alcătuirea unui plan de exploatare cu considerarea cheltuelilor de exploatare.

Autorul, provocat de articolul „Beitrag zur Aufstellung des Nutzungsplanes unter Berücksichtigung der Wertungskosten", publicat în No. 4 al revistei C. B. F. d. G. F. W. semnat de Ing. Dr. Fritz Hudeczek, explică cuprinsul şi sensul celor 3 capitole din lucrarea sa „Ueber den forstlichen Wirtschaftsplan und seine Grundlagen" — Despre planul de exploatare şi principiile care stau la baza lui — şi răspunde obiecţiunilor ce i se aduc în articolul sus citat.

M. P.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Heft 7.

Prof. C. Möller.

Starke Durchforstung in dänischer Beleuchtung.

Punctul de vedere danez asupra răriturilor forte.

Din literatura germană se deduce că metoda răriturilor forte nu aduce cu sine o sporire a rentabilităţei şi producţiunii masivelor. In Danemarca se lucrează cu această metodă aplicându-se însă răriturile la intervale foarte scurte la perioade de un an sau doi. Asemenea răriturí dau putinţa coronamentelor arborilor să fie scăldate incontinuu de razele soarelui şi prin izolarea imediată să împiedice atingerea reciprocă a coronamentelor; care aduce, după autor, numeroase prejudicii. In acest mod, coronamentul capătă o formă proprie alungită şi solul este în aşa măsură luminat, încât activitatea favorabilă a bacteriilor este favorizată.

Experienţele au dovedit că în acest mod se aduce o sporire a suprafeţei asimilatorii, prin formarea unui număr mare de frunze, ceeace aduce cu sine desigur şi o sporire a creşterii.

Mühlhausen.

Forstgeschichtliches aus der Luneburger Heide.

Date istorice asupra câmpiilor din Luneburg.

Formaţiunea cunoscută sub numele de „Heide" este în genere lipsită de păduri; pe întinsul câmpiilor cu vegetaţiune ierboasă şi de plante perene caracteristice (Calluna vulgaris, etc.) se găsesc indivizi izolaţi de arbuşti. In anumite părţi ale celei mai întinse „Heide" din Germania s'au făcut încercări de împăduriri.

Astfel, s'au creat arborete în amestec de molid şi brad cari s'au menţinut în decurs de două generaţiuni în aceiaş clasă de vârstă I—II. Bune rezultate au dat şi culturile cu molid pur.

Cele mai vechi încercări sunt cu pin, care astăzi ne prezintă arborete bune în a treia generaţiune; rezultate slabe se realizează în schimb cu foioasele (stejar şi mesteacăn).

Nachtigall.

Die Eichenbestände zwischen Harz und Solling.

Arboretele de stejar dintre Harz şi Solling.

Ţinutul arătat este în regiunea dealurilor joase şi cu o rocă fundamentală de gresie vărgată secundară. In acest ţinut culturile de stejar dau rezultate bune atât când sunt practicate sub masivele de fag, cât şi în terenurile descoperite.

Dr. C. G.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH

Nr. 6, Iunie 1931.

Prof. Dr. Busse, Tharandt.

Zweistufige Kiefernbestockung.

Introducerea pinului în arboret de pin.

Alfred Möller a desvoltat cândva ideia introducerii cu succes a pinului în subetaj de pin. Möller a avut şi mulţi adepţi între care şi pe Wiebecke care a exemplificat succesul cu rezultatele obţinute în staţiunea dela Eberswalde.

Profesorul Busse se ridică în contra acestei susţineri şi bazat pe rezultatele obţinute în staţiunea de experienţă dela Biesenthal, dovedeşte tocmai contrariul şi anume că prin regenerarea pinului prin însămânţare sau plantaţiuni în arboretul de pin se aduc prejudicii arboretului dominant şi nici plantaţiunile sau însămânţările nu vegetează în bune condiţiuni şi prejudiciază şi solului. In solurile sărace împăduririle sunt aproape condamnate ceiace face pe autor să nu recomande acest fel de împădurire care altădată era socotit cel mai indicat pentru perpetuarea pădurii; arboretul de pin dublu etajat trebue abandonat.

Inspector silvic *R. Cauzler.*

Bestandes und Bodenpflege im Reviere Mittelhöhe.

Ingrijirea arboretului şi solului în ocolul Mittelhöhe.

Articolul este un rezumat al studiului intitulat „Monografia ocolului silvic Mittelhöhe până la sfârşitul anului 1927 şi situaţia actuală".

Autorul face un tablou al exploatării într'o pădure a statului din Saxonia şi expune evoluţia ideilor în ceiace priveşte îngrijirea arboretului şi solului.

Mişcarea preţului lemnului în anul 1930 la pădurile statului din Saxonia.

Lucrarea este o expunere grafică pregătită de Serviciul amenajerilor din Dresda prin care se dau rezultatele obţinute în anul 1930 la vânzarea prin licitaţie publică a trunchiului de molid şi pin. Din tablourile şi diagramele publicate se poate vedea cât de mult s'a redus cererea de lemn şi cât au coborît de mult preţurile. Ca exemplu, în Ianuarie 1930 s'a oferit pentru un metru cub molid clasa I dela 15—19 cm., 29,24 R.M. iar în Decmbrie 1930 s'a oferit numai 18,87 R.M.

Recenzii.

Ulbrich, Johanes, Die Bisamratte. Felul de viaţă a acestor animale, mersul întinderii lor în Europa, are importanţă economică şi combaterea lor.

Nr. 7, Iulie 1931.

Ing. Dr. L. Hufnagl.

Economia şi politica forestieră în republica cehoslovacă.

La începutul articolului, autorul dă informaţiuni asupra proprietăţii forestiere şi agricole, date statistice importante din care se poate vedea care este întinderea

totală a pădurii, procentul de împădurire, cine deține cea mai mare parte din pădure, etc.

Politica forestieră a republicei vecine a fost decisă prin legile de la 17 Decembrie 1918 și cea din 28 Februarie 1928. Aci autorul face o critică severă asupra reformei agrare săvârșite care a adus o modificare totală a situațiunii antebelice fără ca să fi dat însă rezultatele așteptate. Din contră, a dus la sărăcirea unui mare număr de cetățeni cari altădată erau cei mai buni contribuabili, cei cari suportau sarcinile publice și formau clasa consumatoare a produselor industriale.

Referendar silvic Friedrich Bermann.

Intocmirea unei hărți forestiere staționale a unui ocol din Silezia inferioară.

In revista Silva profesorul Krauss și referendarul Schanz sub titlul „Contribuțiuni la întocmirea hărților staționale forestiere" a expus principiile care trebuesc observate la întocmirea unor asemenea hărți. Friedrich Bermann expune cum se întocmesc în mod practic hărțile și ia ca exemplu harta stațională a inspecției silvice Muskau din Silezia inferioară.

In regiunea menționată cu sol nisipos, ceeace decide deosebirile staționale este capilaritatea solului, care la rândul ei depinde de formațiunea terenului. S'au format 8 categorii staționale principale și 4 categorii intermediare. Autorul definește aceste categorii staționale, ca fiind stațiuni de aceeași valoare biologică forestieră, deci sub acțiunea tuturor factorilor staționali, adică influența fizică, chimichă și biologică a solului. Factorul precumpănitor însă este cantitatea de apă. ele 8 categorii sunt: sec, foarte uscat, uscat, puțin umed, umed, cu apa stagnantă, parte uscat, parte reavăn, reavăn în parte umed. Aceste categorii stabilite pe o hartă topografică și colorate vizibil dau o hartă stațională în felul aceleea pe care autorul o prezintă. Aceste hărți sunt de mare folos pentru economia forestieră.

A. Taraschkiewitsch.

Noua metodă pentru găsirea creșterii în volum la arborii doborîți.

Această metodă se bazează pe metoda lui Plonsky a secțiunii normale publicată în ziarul „Sylvan" No. 2 din 1930.

Noua metodă, care este întrucâtva asemănătoare procedeului coeficientului de formă, urmărește să stabilească creșterea curentă în volum cu ajutorul unui cerc de creștere luat la un anumit loc al trunchiului. Cere însă prea mult timp pentru lucrări în pădure și de aceia s'a căutat o altă metodă care să înlăture acest inconvenient.

Autorul expune metoda care a fost aplicată cu rezultate satisfăcătoare la bușteni de molid dela stațiunea de cercetări forestiere dela Lyssinsky și care înlătură inconvenientele primei metode.

C. D.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Heft 11. November 1931.

1. *Jahresversammlung des Schweizerischen Forstvereins im Wallis vom 27-30 September 1931.*

Adunarea anuală a reuniunii forestiere elveține in Wallis dela 27—30 Septembrie 1931.

Adunarea anuală a uniunii forestiere elveține din 1931 s'a ținut în orașul Sitten din Cantonul Wallis.

Cu acest prilej s'au vizitat: pădurea

Pahier cu regenerări naturale de molift şi larice făcute cu ajutorul mobilizării solului şi deschiderea masivului în ochiuri —; o pădure de larice în vârstă de 400 ani de pe muntele Mayens de Sion şi pădurile de Pinus cembra dela 2200—2380 m. altitudine de pe muntele Gornergrat cu gheţarii din apropiere.

2. *Protokoll der Jahresversammlung des Schweizerischen Forstvereins vom 27 und 28 September 1931 im Kasino Sitten.*

Procesul-verbal al adunării Uniunii forestiere elveţiene dela 27 şi 28 Septembrie 1931 în Casino Sitten.

Intr'o dare de seamă s'a arătat mersul Societăţii pe 1931, după care s'a cetit referatul inspectorului silvic Erlach cu privire la organizarea serviciului silvic superior la stat şi comune. S'au primit apoi membri noui şi s'a arătat activitatea desfăşurată de cei dispăruţi.

3. *Jahresbericht des Ständigen Komitees des Schweizerischen Forstvereins pro 1930/931.*

Raportul anual al Comitetului permanent al Societăţii forestiere elveţiene pe 1930—1931.

Se arată mersul încasărilor din publicaţiuni şi lucrările de propagandă pentru cunoaşterea pădurei în limba italiană şi romanică, lucrare existentă în limbile germană şi franceză.

4. *Fragen der Organisation des höheren Forstdienstes des Staates und der Gemeiden.*

Problema Organizărei Serviciului Silvic Superior la stat şi comune.

In Elveţia ca şi în alte părţi economia forestieră a fost dominată la început de grija lipsei de lemn.

In secolul al XIV-lea pădurile se pun sub paza autorităţilor publice, când se fac încercări să se reglementeze şi tăerile. In 1713 se creează un serviciu silvic, care emite ordonanţe asupra plantaţiilor, tăerilor şi întrebuinţării lemnului. In 1775 se numeşte un silvicultor de Canton, în 1806 doi, în 1814 patru. In 1882 în loc de un silvicultor conducător de canton se numeşte un colegiu de trei.

In cultura pădurilor dela tăeri rase pe suprafeţe mari, se ajunge la regenerări naturale cu arborete amestecate. In exploatarea pădurilor se pune deosebită grijă pentru scoaterea şi sortarea materialului, iar în amenajament dela determinarea materialului exploatabil se ajunge la măsurarea întregului capital lemnos de exploatare până la dimensiuni mici. Odată cu sporirea lucrărilor de pădure sporesc şi cele de biurou. Intreaga răspundere şi iniţiativă în lucrări revine şefului de ocol. Personalul subaltern rămâne cu executarea credincioasă a dispoziţiunilor date de şeful de ocol.

Se analizează apoi amănunţit compoziţia şi felul gospodăriei dintr'un ocol de stat şi unul comunal.

La comune se recomandă gruparea mai multora, pentru ţinerea unui şef de ocol. Cheltuelile făcute astfel sunt restituite larg prin sporirea puterii de producţiune a pădurilor atât pentru comună cât şi pentru ţară.

M. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Viena, Noembrie 1931.

Nr. 134. Deutscher Holzmarkt und Weltmarktlage.

Piaţa germană a lemnului şi situaţia pieţei mondiale.

Se reproduce un raport trimestrial al Camerei de Comerţ din München, tratând subiectul enunţat mai sus.

Holzexportverfall der Tschechoslovakei.

Căderea exportului forestier al Cehoslovaciei.

Din comparaţia cifrelor statistice referitor la exportul pe primele nouă luni ale anului 1931, cu media perioadei 1925—28, rezultă că exportul a scăzut la 34%.

In special exportul în Ungaria a înregistrat o catastrofală cădere, reprezentând abia 3,2% din cantitatea medie exportată — tot pe primele nouă luni — în anii 1925—1928.

Nr. 136/137.

Stürmische Gründungsversammlung eines rumänischen Brennholzexportsyndikates.

Furtunoasa adunare de fondare a unui sindicat românesc pentru exportul lemnului de foc.

O corespondenţă în care se comentează defavorabil întrunirea ţinută la 1 Noembrie, la Oradea-Mare, în scop de a înfiinţa „Sindicatul exportatorilor de lemn de foc în Ungaria".

Nr. 139.

Die Holzversorgung Deutschlands.

Alimentarea Germaniei cu lemn.

Un foarte interesant articol, care „rezumă o lucrare a d-lui dr. K. Rosemann. Se găsesc date asupra consumului, importului şi producţiei de lemn a Germaniei.

Nr. 140.

Rumänischer Holzmarkt.

Piaţa românească a lemnului.

Se reproduce după „Buletinul C. A. P. S.", cronica asupra pieţei interne a lemnului.

Statutenentwurf für eine lettländische Holzexportorganisation.

Proiect de statute pentru o organizaţie letonă de export a lemnului.

Nr. 141.

Otto Nenhut.

Der moderne Kaufmann in der Wirtschaftskrise.

Comerciantul modern în criza economică.

Oesterreichs Holzwirtschaft in Zahlen.

Economia forestieră a Austriei în cifre.

Un articol concentrat cuprinzând cifre asupra bogăţiei forestiere, producţiei, industriei şi comerţului de lemn al Austriei.

142. Ungarischer Holzaussenhandel in den ersten drei Quartalen 1931.

Comerţul forestier unguresc extern în primele trei trimestre 1931.

Se publică, după un raport oficial, exportul şi importul de lemn al Ungariei pe primele nouă luni ale anului 1931.

G. I. I.

EMPIRE FORESTRY JOURNAL

vol. 10, Nr.2, 1931 London.

Buletinul asociaţiei forestiere britanice, apărut în Decembrie 1931, are următorul conţinut:

Editorial şi miscellanea, cuprinzând o cronică a principalelor evenimente petrecute în viaţa forestieră a Regatului-Unit, a numeroaselor sale colonii şi a străinătăţii.

V. R. Robinson publică un interesant articol cu privire la criza mondială şi modul cum silvicultorii au luptat în contra efectelor catastrofale ale acesteia.

H. L. Wright dă o descriere a pădurilor din Kaşmir, frumoasa provincie indiană, dela picioarele Himalaya. Pădurile sunt populate cu răşinoase ca: Abies Pindrow, Cedrus Deodara, Pinus longifolia, Picea Smithiana, etc. şi foioase ca: Betula utilis, Dendrochamus strictus, etc. Pădurile acestei provincii sunt printre cele mai frumoase ale coloniilor engleze.

J. H. Osborn: Selecţia seminţelor de salcâm negru (Acacia mollissima), cu expunerea rezultatelor obţinute din seminţe de diverse clase şi provenienţe. Specia aceasta populează pădurile Africei de Sud.

Alex. Rodger dă o descriere a silviculturii engleze în ultima sută de ani, în Anglia şi Colonii.

Prof. I. W. Munro: Controlul biologic al insectelor forestiere.

James Kay: Cedrul galben (Cupressus Nootkatenjis), faimosul cedru de pe coasta pacifică a Canadei.

A. H. Unwin: Pădurile Cyprului şi ad-ţia forestieră a insulei. O interesantă descriere a stării pădurilor la 1878, când insula a fost ocupată de englezi, cu ravagiile provocate de capre şi incendii şi cu măsurile de apărare şi reglementare a tăierilor, luate sub dominaţia britanică. Interesant de observat, e că insula e împădurită în bună parte cu Troodos Pine (Pinus nigra, var. Pallasiana), care după cum se ştie, apare şi la noi în Valea Cernei (Banat).

Al. S. Watt: Silvicultura engleză şi filozofia muncii.

James Macdonald: Metodele pieţelor (locurilor) de încercare în Marea Britanie. O descriere a metoadelor de cubaj utilizate în această ţară, lucrare făcută în scopul unificării procedeelor de lucru, preconizată de Uniunea St. de experimentaţie.

L. Chalk: Note asupra congresului internaţional de silvicultură şi de lemne din Paris, 1931.

Volumul mai conţine note şi comunicări cu caracter botanic, silvic şi technologic, recenzii de reviste şi cărţi, etc.

D. A. S.

JOURNAL OF FORESTRY.

Editorial.

Tax delinquent lands and forestry.

Pământurile sustrase dela plătirea impozitelor — şi silvicultura.

In Statele-Unite din America, pământurile agricole părăsite şi parchetele neregenerate, care după tăiere asemenea se părăsesc de către exploatatori pentru a scăpa dela plătirea impozitelor, ocupă o suprafaţă imensă, din zi în zi crescândă. Datoria silvicultorilor va fi deslegarea acestei probleme. Mr. Fritz recomandă, ca să nu se insiste asupra împăduririi necondiţionate a a tuturor pământurilor părăsite, fără luarea în considerare a spesellor şi a rentabilităţii.

G. A. Pearson.

Recovery of western yelow pine seedlings from injury by grazing animals.

Restabilirea puieţilor pinului vestic din vătămările cauzate de animalele care păşunează.

Autorul comunică rezultatul experienţelor sale din ultimii 17 ani, prezentând şi o serie de fotografii isbitoare, care dovedesc că puieţii pinului vestic (Pinus ponderosa) cu o putere uimitoare se restabilesc din vătămările cauzate de păşunatul vitelor.

G. R. Johnstone and T. S. Clare.

Hastening the germination of western pine seeds.

Accelerarea germinaţiunii seminţelor câtorva pini vestici.

La cinci specii ale pinului vestic din California, s'a stabilit pe cale experi-

mentală că seminţele lor au germinat mai timpuriu şi într'o proporţie mai ridicată, dacă, înaintea semănării, în stare umedă, timp de 25—60 zile — după specii — erau expuse la temperatura corespunzătoare topirii gheţei.

P. T. Coolidge and W. C. Wheeler.
Growth of pulpwood in Maine.
Creşterea lemnului de celuloză în statul Maine.

Pe aceiaş suprafaţă, într'un interval de 10 ani, s'a stabilit de două ori, prin pieţe de experienţă, creşterea curentă a unui masiv tânăr. Resultatele au dovedit, că estimarea creşterii unui masiv cere date foarte exacte şi detaliate în pieţe de experienţă.

G. S. Wehrwein.
A social and economic program for the submarginal areas of the Lake States.
Un program social şi economic pentru teritoriile submarginale ale Statelor situate lângă Lacuri.

Statele Minnesota şi Wisconsin statuează un exemplu isbitor pentru devastarea vandală a pădurilor, având drept resultat că suprafaţa impozabilă devine din ce în ce mai mică. In resolvarea acestei probleme, silvicultorii vor juca un rol însemnat.

C. H. Overmann.
Effects of taxation on holding forest property.
Efectul impozitelor asupra menţinerii proprietăţilor forestiere.

In statul Florida, incertitudinea impozitelor viitoare şi inegalitatea celor actuale îndeamnă pe proprietari la devastări vandale ale pădurilor. Ei accelerează exploatările ca să-şi lichideze stocurile înainte de a fi incassabile impozitele, susträgându-se astfel de obligaţiunea plătirii acelora. De aceea e nevoie de un sistem modern de impunere, care ar încuraja pe proprietari la un tact mai moderat de exploatare şi la menţinerea proprietăţilor forestiere exploatate pentru creşterea arborilor şi în viitor.

S. A. Ferguson.
Can idee lam be converted into continuons granzing areas?
E posibilă conversiunea pământurilor agricole părăsite la păşuni permanente?

După autor, ar fi dăunător a generaliza principiul că toate terenurile agricole părăsite trebuesc împădurite. Sunt multe, care ar fi foarte bine folosite ca păşuni, la o investiţie mai mică, producând un venit mai mare şi mai timpuriu, decât pădurea plantată. Firesţe, în perioada de transiţie, ar trebui sprijiniţi proprietarii din punctul de vedere al impozitelor, cum a făcut-o Statul Pennsylvania, impunând terenurile împădurite artificial numai cu un dolar pro acre, rămânând că la exploatare 1/10 parte a valoarei masivului exploatat se va plăti drept impozit retroactiv.

Aldo Leopold.
Game range.
Creşterea vânatului.

Un teritoriu destinat pentru creşterea vânatului trebue să asigure animalelor locuri potrivite de hrană, de adăpost, de odihnă, de dormit, de goană, de fătare şi de creşterea puilor. Prin repartizarea nimerită acestor locuri, productivitatea unui ocol de vânat se va mări simţitor.

Emanuel Fritz.
The role of fire in the redwood region.
Rolul incendiilor în regiunea speciilor Sequoia.

In ţara speciilor gigantice de Sequoia, la ţărmurile Oceanului Pacific, între lo-

cuitori s'a înrădăcinat opinia greşită, că focul nu e păgubitor pentru acest mândru soiu de arbore. Se găsesc chiar şi silvicultori cari aprobă faptul, că regiunea aceasta s'a scos legislativ de sub vigoarea anumitelor părţi ale legii generale pentru incendii. Autorul combate opinia greşită şi dăunătoare a publicului, luând dearîndul pagubele pe care le cauzează focul masivului bătrân, generaţiei viitoare, fertilităţii solului şi chiar şi intereselor generale ale locuitorilor prin micşorarea afluenţei străinilor.

Frank H. Lamb.

American forestry-fad, subsidy or business?

Silvicultura americană e distracţie, subvenţionare sau afacere?

Autorul — cunoscut exploatator de păduri şi fabricant din Nordvestamerica, preşedintele Camerei de Comerţ al Statului Washington, — critică din punctul de vedere al antreprenorului particular, starea actuală şi posibilităţile viitoare de desvoltare ale silviculturii americane. Părerea lui este, că mişcarea propagată de preşedintele Roosiwelt pentru conservarea pădurilor şi consecinţa ei, politica adunării rezervelor, sunt nişte doctrine extrem de destructive. Aceasta a dat naştere opiniei publice greşite despre istovirea inevitabilă a pădurilor; aceasta a pricinuit răspândirea materialelor ce înlocuesc lemnul; aceasta a provocat invaziunea lemnelor străine pe piaţa U. S. A. Proprietarii particulari au fost şicanaţi la fiecare pas, ca să le treacă pofta de exploatarea pădurilor. In sfârşit, pădurile au servit numai scopurilor sentimentale şi scenice.

Legea Clarke-Mc Nary din 1924 a recunoscut greşala principiului şi a dat drum activităţii forestiere subvenţionate a statului, a cărei resultat însă era foarte neînsemnat. In pădurile statelor Washington şi Oregon de exemplu, faţă de 38 milioane dolari cheltueli, s'au încasat, dela 1905 până la 1927, numai 12,5 milioane venituri. In 1927, în pădurile de stat, din cele 2 milioane acres prevăzute spre împădurire, de fapt s'au împădurit numai 12.600 acres, (1 acre = 0,4 ha) atunci, când în New-Zeeland s'au împădurit artificial 78.000 acres (din care 43.000 acres de către particulari) iar în Japonia anual se împăduresc 200.000—400.000 acres. In urma sistemului greşit al impunerilor, din zi în zi se măreşte suprafaţa terenurilor părăsite de proprietari. Anual se importă în S. U. A. celuloza de lemn şi lemn de celuloză, corespunzător volumului lemnos de 10.500.000 cords, (1 cord=3.624 m³) şi valoarei de 265.000.000 dolari.

Autorul reclamă introducerea vamelor prohibitive contra lemnelor străine şi pretinde cale liberă pentru întreprinderile particulare, cari urmăresc să aibă câştig, profit, dividende din păduri şi care singure vor fi în stare să rezolve problemele mari ale silviculturii americane, cum este între altele şi împădurirea celor 81 milioane acres de teren gol, neroditor.

F. Páll.

L'ALPE,

Mai, 1931.

G. di Tella.

Rimbaschimenti ed opere murarie nella restaurazione dei bacini montani.

Impăduriri şi lucrări de zidărie în corectarea păraelor de munte.

Cu câteva fotografii excelente ca technică şi ca valoare demonstrativă, autorul arată câtă cheltuială inutilă se face uneori cu lucrări edilitare pretenţioase, pe când cu plantaţii forestiere, mai ieftine se ajunge la rezultate mai bune şi

definitive, în materie de corecţiunea unor cursuri de apă de munte cu caracter slab torenţial.

Angelini ing. Giulio.
L'alpicoltura in provincia di Brescia.

Cultura alpină în provincia Brescia.

2/5 din suprafaţa acestei provincii de munte e destinată creşterii vitelor şi alta 2/5 culturei forestiere. Se dau amănunte cu cifre asupra lucrărilor făcute pentru îmbunătăţirea pomilor, începând dela 1927: curăţiri de tufe, mărăcini, pietre, facere de drumuri, adăpători, fâneţe, grajduri, etc.

Guido Koch.
Il consorzio delle comunanze agrarie del comune di Arquata del Tronto.

Consorţiul comunităţii agrare din comuna Arquata.

Se relatează eforturile lăudabile făcute de conducerea comunităţii agrare în cauză de a introduce îmbunătăţiri în păşunile sale de pe Apenini.

Franco Carullo.
Piccole industrie forestali Silane.

Mici industrii forestiere în ţinutul Sila.

O regiune întinsă la poalele munţilor, în provincia Catanzaro se întreţine iarna din mica industrie care prelucrează lemn de fag, de pin laricio şi mai puţin de brad. Articolul dă o mulţime de date practice asupra materiei necesare, timpului de fabricaţie, deşeuri, preţuri, technica lucrului şi debitării, etc. în vederea producerii de scaune, coşuri, îmbrăcăminţi de damigene, ambalaje poştale, lăzi de împachetat fructe.

Vincenzo Cavallaro.
I noccioleti Siciliani.

Aluneturile Siciliane.

Se descriu cele vre-o 10.000 ha. de păduri de alune din preajma oraşului Palermo, cari aduc economiei italiene un venit de 40 milioane lire. E vorba de Corylus avellana ale cărui fructe fac obiect de mare export, în special în America.

Notiţe, etc.

Sub formă de notiţă, prof. A. Pavari rezumă statistica forestieră română, după broşura colegului nostru V. Sabău.

Iunie.

I. Senni.
Le conifere mediterranee in Italia.

Un articol de prezentare generală, în care aspectul pădurii de conifere e poetizat.

A. Merendi.
Il pino domestico.

Pinus Pinea L.

E o plantă de remarcabilă frumuseţe, foarte răspândit pe ţinuturile litorale, mult încurajat de silvicultura italiană care favorizează lucrările de plantare; pinul acesta are multe întrebuinţări: fixator de dune, adăpost contra vânturilor pe litoral, iar în ce priveşte folosinţa directă, el dă lemn de mine, piloţi, în oarecare măsură lemn de cherestea, răşină (din care se scoate terebentina) şi fructe foarte mult căutate în comerţ. Articolul precizează cum se creiază un arboret de Pinus pinea, cum se tratează, cum se ameliorează şi cum se regenerează şi termină cu o scurtă privire asupra inimicilor. E o specie de mare valoare în Lauretum, productivă şi sobră.

G. di Tella.
Il pino marittimo o pinastro.
Pinul maritim.

In jurul Mediteranei, din marea grupă a pinilor, găsim ca reprezentanți de multă importanță pinul maritim, pinul domestic (umbrela) și pinul de Alep. Nu se depărtează mult de mare; trăește pe nisipurile maritime, pe dunele mișcătoare și e apt a ameliora terenurile neproductive. Rășina e produsul lor principal. Se asociază cu alte specii spre a face posibil regimul codrului; fiindcă în stare naturală pădure curată de pin maritim nu există. Dar și sub raportul producției de lemn, acest pin are meritele sale.

G. di Tella.
Il pino d'Aleppo.
Pinul d'Alep (halepensis Mill).

E pinul cel mai sobru, trăește în soluri aride, calcare, cu o mare arie de distribuție, care-l duce până în munții Taurus. Se detaliază caracterele botanice, silvice și tratamentul ce trebue să i se aplice: tăeri rase, plantațiuni artificiale cu întreținerea vegetației ierbacee, cu alte specii. Lemnul mai puțin valoros decât cel de larice și de pin maritim.

Adr. Fiori.
Il pino brutio.
Pinus brutia Ten.

Se întâlnește, nu prea mult, în Italia și e foarte apropiat botanicește de pinul d'Alep. Mai mult arbore de ornament.

Aldo Pavari.
Il cipresso.
Chiparosul.

Un arbore de mare importanță pentru peisagiul italian. Vine din Asia. „Cu foliole amare ca durerea" e arborele funerar. Varietăți: horizontalis sive expansa și piramidalis. Cere căldură și rabdă uscăciunea; trăește pe soluri argiloase compacte ca și pe cele marnoase și calcare superficiale, grație sistemului radicitar. Foarte longeviv, e folosit de silvicultura italiană pentru împădurirea terenurilor superficiale. Crește iute, în prima tinerețe; apoi curând vigoarea de creștere scade: un arboret de 60—70 ani cubează maximum 190 m. c. la ha.

Adr. Fiori.
Il ginepro rosso od appeggi.
Ienuperul roșu (Juniperus oxicedrus L.).

Un arbust asemănător cu ienuperul comun, cu producție lemnoasă mică, cu fructe utilizate exclusiv pentru scopuri medicale.

Adr. Fiori.
Il ginepro coccolone.
Juniperus macrocarpa. S. et. S.

Se pretează la consolidări de dune. E rezistent dar crește încet.

Adr. Fiori.
Il cedro licio o sabina marittima.
Juniperus Phoenicea L.

Aparține subgenului „sabina". Au formă piramidală și ajung ușor 10 m. înălțime. Crește pe litoral, are un lemn cu duramen roșu, mirositor, bun de sculptură și producând un mangal bun.

V. N. S.

ERDÉSZETI LAPOK (Pagini Forestiere).
Caetul IX.
Cronică.

1. Schimbare de guvern.

2. O mică statistică.
Import-Export.
3. Din nou chestiunea vânătoarei.
Polemică în jurul conducerii chestiunilor vânătoreşti de către inginerii silvici ai Statului.

Jul. Roth.
Răspuns la observaţiunile primite în legătură cu articolul meu despre „Regenerările naturale".
Discuţiuni în continuare.

Dr. F. Fazekas.
Norme ungureşti şi ale Statelor din centrul Europei în comerţul lemnelor.
Articole în încheiere.

Instrument pentru săparea gropilor şi transplantarea pueţilor. Brevetat de P. Matuşovici, consilier ministerial.
Aparatul are forma unei piramide triunghiulare, cu vârful îndreptat în jos. Două dintre laturile piramidei sunt fixe şi servesc pentru înfigerea aparatului în pământ. A treia este mobilă, iar după apăsarea ei în pământ, aparatul întreg se poate ridica. Înălţimea aparatului este de 45—60 cm. Randamentul aparatului:
600—800 gropi pe zi
300—400 transplantări (pueţi de 1-2 ani.
Comunicări.

Caetul X.
Cronică.

1. Provizoratul Cehoslovac.
2. Restabilirea ţării şi economia forestieră.

Z. Biro.
O mică excursie în pepinierele de experienţă ale Dr. I. Tuzson.

D. Fehér.
Câteva observaţiuni de complectare la articolul meu „Efectul regenerărilor naturale şi artificiale asupra biologiei solurilor".
Susţine necesitatea reorganizării Institutului de Cercetări Forestiere, având ca bază ştiinţele naturale exacte.
Precizează din nou că regenerarea naturală sau artificială nu este în strânsă legătură cu problema biologiei solurilor, ci este o chestiune de silvicultură.
Pentru rezolvirea tuturor problemelor silvice propune convocarea consiliului specialiştilor, constituit încă în anul 1923.

G. Redó.
Gospodăria la domeniile din Diósgyör.
Continuarea discuţiunilor în legătură cu articolul D-lui J. Roth asupra codrului grădinărit.
Comunicări.

I. K.

LESNICKÁ PRÁCE.
Nr. 9, 1931.

Ing. B. Maran.
Studii asupra proprietăţilor fizice ale solului în ocolul silvic Zalená Bouda.
Se expun rezultatele cercetărilor asupra proprietăţilor fizice ale solului forestier de pe două suprafeţe: una cu arboret de pin, de 65 ani şi alta rămasă descoperită mai mulţi ani. Ceeace autorul aplică interesant, este principiul studiului proprietăţilor pe întreg profilul, până la roca mumă.
Concluziile cercetărilor nu aduc nimic nou demn de remarcat. Unele din concluzii sunt foarte discutabile.
Autorul comite imprudenţa de a trece la concluziuni generale bazat numai pe studiul a două profile, ceeace este absolut insuficient.

Red.

INFORMAŢIUNI

Prin decizia Direcţiei Generale C. A. P. S. No. 690 din 11 Ianuarie 1932, d-l inginer inspector silvic Nicolae Nedelcovici, reîntors din Franţa, unde a avut concendiu de studii, se repartizează la Direcţia Technică din Centrala C. A. P. S.

Prin Decizia Ministerială dela Jur. No. 25801/931, se rectifică vechimea în grad, considerându-se avansaţi onorifici următori ingineri silvici, la datele următoare :

D. ing. insp. general silvic Gh. Teodoreanu, pe ziua de 1 Septembrie 1927 în loc de 1 Martie 1930.

D-nii ingineri inspectori silvici I. S. Ionescu, C. Ivanovici şi A. Athanasescu, primul pe ziua de 1 Febr. 1928, în loc de 1 Ian. 1930, al doilea pe ziua de 1 Ianuarie 1929 în loc de 1 Ianuarie 1930 şi al treilea pe ziua de 1 Ianuarie 1929 în loc de 1 Aprilie 1929.

D-l inginer şef silvic D. Sburlan, pe ziua de 1 Ianuarie 1929 în loc de 1 Ianuarie 1930.

Prin Decizia Ministerială dela Jur. No. 1103/932, următorii ingineri silvici stagiari au fost avansaţi în mod onorific la gradul de ingineri silvici pe ziua arătată în dreptul fiecăruia.

1. Rotaru Cornel pe ziua de 1 Aprilie 1931.

2. Hagi Marcel pe ziua de 1 Mai 1931.

3. Paină Vasile pe ziua de 1 Iulie 1931.

4. Ionescu Dumitru pe ziua de 1 Iulie 1931.

5. Ceacăreanu Gh., pe ziua de 1 Iulie 1931.

6. Murgu Gh., pe ziua de 1 Iulie 1931.

Prin Dec. Min. No. 17894 din 1931, din 1931, s'a oprit vânătoarea epurilor şi potârnichilor până la 15 Ianuarie 1934, pe terenul comunei Silvaşul de câmpie, judeţul Cluj.

Prin Dec. Min. No. 177894 din 1931, se opreşte vânătoarea epurilor, până la 15 Ianuarie 1933 pe terenul comunei Semlac, judeţul Arad.

Prin Dec. Min. No. 17730/931 s'a oprit vânătoarea epurilor şi potârnichilor, până la 15 Ianuarie 1934, pe teritoriul comunei Dumeni, judeţul Dorohoi.

Prin Deciziunea Ministerială No. 18015 din 1931, privind interpretarea art. 39 din Legea Vânatului, s'au dispus următoarele :

1) Vânarea din ordinul stăpânului a vânatului util, să se facă numai în baza ordinului scris, precizându-se data, felul vânatului şi numărul pieselor. Acest ordin nu este valabil, decât în primele 2

zile dela data permisului, inclusiv ziua datărei şi se poate da numai paznicului recunoscut de Minister şi numai pentru terenul pe care-şi exercită paza.

Societăţile de vânătoare nu vor putea dispune vânătoarea din ordin, prin statutele recunoscute de Ministerul Domeniilor, scopul societăţii este de a înlesni membrilor vânătoarea, iar nu de a procura vânat.

Societăţilor, cari vor da astfel de autorizaţiuni, nu li se va mai aproba arendări de terenuri.

2) Ordinele de vânat, cu caracter permanent, nu pot fi considerate ca intrând în dispoziţiunile art. 39 din lege, excepţiune făcând numai vânătoarea animalelor stricătoare şi răpitoare.

3) Toate societăţile să fie obligate a angaja numai paznici cu leafă, neputându-se permite sub nici un motiv a se angaja ca paznici ai terenurilor societăţii membrii societăţii sau persoanele străine de societate, — sub clauza învoirei acestora, de a vâna, în mod gratuit, pe terenurile societăţii.

4) La cererile de recunoaştere a paznicilor privaţi, pentru terenuri de vânat, să se anexeze şi o copie certificată, după actul de angajament al paznicului, fără care nu se va face recunoaşterea.

In conformitate cu prevederile legei reglementărei portului şi vânzărei armelor de vânătoare, cap. III şi legei protecţiei vânatului, — eliberarea permisului de port armă pentru acest fel de arme este condiţionată de viza inspectorului de vânătoare judeţean, care nu eliberează această viză de cât acelora care exercită în mod vânătoresc şi legal vânătoarea.

Dacă posesorul unui astfel de permis nu mai exercită legal vânătoarea (nu-şi scoate permis anual de vânătoare), valabilitatea acestui permis cade, întrucât şi viza inspectorului cade.

In spiritul celor de mai sus şi în conformitate cu ordinul Ministerului de Interne No. 11379 A. din 22 Decembrie 1931, comunicat Prefecturilor prin ordin circular, se vor revoca toate permisele de port armă de vânătoare acelora care până la data de 1 Aprilie al fiecărui an nu-şi scot permisele de vânătoare.

Compasul forestier, al cărui memoriu descriptiv a făcut obiectul unui articol din numărul precedent al revistei, a fost brevetat sub No. 20318 şi publicat în M. O. No. 11 din 14 Ianuarie 932, pag. 196.

Semnalăm cititorilor noştri apariţia următoarelor lucrări:

— Codul legislaţiei silvice adnotat şi comentat de I V. Harnagea, ing. şef silvic, şi Const. Gr. Zotta, jud. de instr. la Trib. R.-Sărat. Tip. Naţionala R.-Sărat, 1931, pag. 760.

— Luminişuri de pădure, probleme inginereşti şi agr. silvice, de ing. Cezar Cristea.

— Dicţionar silvic german-român de ing. N. Paşcovici. Ed. E. Schledt, Rădăuţi, 1931, pag. 87.

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic, C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic „ C E A C S" sunt convocaţi în Adunarea Generală ordinară, pentru ziua de 27 Martie 1932, orele 10 dimineaţa în localul Soc. „Progresul Silvic" din Bucureşti, B-dul Take Ionescu Nr. 31.

Ordinea de zi.

1. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii anului 1931.
2. Raportul cenzorilor.
3. Discutarea şi aprobarea Bilanţului, Contului de Profit şi Pierdere precum şi repartizarea beneficiului.
4. Aprobarea bugetului pe anul 1932 şi a jetonului de prezenţă.
5. Intrebuinţarea fondului de rezervă.
6. Ratificarea D-lui Rodoteatu cooptat în Consiliul de Administraţie în locul D-lui Vasiliu demisionat.
7. Alegerea a trei membri în Consiliul de Administraţie în locul D-lor: P. Ioan, Gh. Constantinescu şi Sava Goiu, eşiţi la sorţi.
8. Alegerea a trei cenzori în locul D-lor: M. Drăcea, I. Dumitrescu şi A. Ionescu a căror mandat a expirat precum şi alegerea a trei cenzori supleanţi.

Membrii eşiţi la sorţi precum şi cenzorii pot fi reeleşi.

Membrii Consiliului trebue să posede 30 acţiuni iar cenzorii 20.

Votarea se va face în conformitate cu art. 83 şi 84 din statut.

Potrivit art. 78 din statute dacă în ziua de 27 Martie nu se va întruni numărul de acţionari cerut de statute Adunarea se amână pentru ziua de 3 Aprilie în acelaş local şi la aceeaşi oră fără nici o altă convocare sau publicaţie.

Consiliul de Administraţie

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— Luna Ianuarie 1932 —

I. *Piaţa internă.*

București.

Preţul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B.M.	Est	Sud
Fag	7000	7200	7300
Cer	7400	7500	7500

Lemnele de foc, tăiate, despicate, transportate la domiciliu, miia kg.:

Fag uscat	Lei 900— 950
Cer uscat	Lei 1000—1100

Preţul lemnului de foc, pe vagonul de 10 t., ab staţia de încărcare, în lei:

Chişinău	6.000	—
Bacău	4.600	—
Slobozia	8.000	—
Piteşti	5.200	5.200
Mihăeşti	4.000	—
Cluj	5.300	—
B. Herculane	3.200	3.200
Braşov	4.500	—

II. *Piaţa externă.*

Buda-Pesta

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 13 Ianuarie 1932.
Baza 24 mm., preţurile în pengoe pe m. c. la graniţa ungară:

Molid tâmplărie fără B. W. . . . . 135—140
Molid tombant, fără cl. IV . . . . . 110—120
Brad cl. IV românească . . . . . 65— 72
Molid cl. IV românească . . . . . 75— 80
Molid B. W. (construcţie) . . . . . 105—115
Material de geluit . . . . . 95—100
Leţuri şi căpriori . . . . . 60— 65

Şipci:

Şipci scurte de 1 m. 26, 1,25 m. 29; 1,50 m. 33; 2 m. 38; 2,50 m. 34; 3 m. 50; 3,50 m. 44 pengoe.

Molid cl. IV român lată . . . . . 65— 75
Brad cl. V român lată . . . . . 56— 50
Jaluzele . . . . . 43— 46
Cioplitură . . . . . 38— 45
Manele de 7—8 cm. 24—26 fileri; de 9—11 cm. 33—36 fileri bucata.
Tombant scurt 3—3,50 m. 80—90.
Marfă îngustă mai ieftină cu aprox. 15 P., la m. c.
Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengoe.
Lemnul de foc, la graniţa ungurească pro vagon, în pengoe:
Nyirábrány . . . . . 185—195
Bihageresztes Köttegyán . . . . . 195—210
Battonya . . . . . 200—210
Lökösháza . . . . . 200—215
Cărbuni de lemn cl. I — vagonul . . . . . 540—580

(După „Magyar Fakereskedö").

Viena, 13 Ianuarie 1932.

Preţul pe m. c. în schillingi, paritate ab vagon staţia de încărcare:
Trunchi (Langholz) 25—35 cm. . . . . 18—22
Buşteni (Blochholz) 4—6 m., dela 20 cm. . . . . 15—17
Cherestea de molid şi brad, ab Viena:
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm. 106
Dulgherie (Bauware) 26 mm.: 18—32 cm. 4—6 m. . 48
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm. 16 cm. 49/49:
Scânduri de lăzi (Kistenware) 41
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m., 10/13—15/15 52
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6 53
Leţuri (Latten) 4—6 m., 220/50 mm.
Lemn de foc, per vagon, în schillingi, ab Viena:
Lemn de răşinoase ,uscat I cojit 390
Fag despicat, I, 10% rotund 265
Brac (Spreisselholz), 100 kgr 3,50
Brac (Bundholz), 100 kgr. 5,00

(După „Int. Holzmarkt").

Praga, 11 Ianuarie 1932.

Notări în coroane cehe, pe m. c., la bursa de lemn din Praga.

Pari de mină (Grubenstempel) 15—19 cm., 110—120; Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid, brad 20—24 cm. 120—130; Sc. şi dulapi, cl. I, tivite, 26 mm., 18—24 cm. 550—580; Sc. şi dulapi, cl. I, tivite, 26 mm., 25—32 cm. 600—640; Leţuri 320—350; Sc. de pardoseală 26—33 mm., 46 m., 12—18 cm., geluite pe o faţă cu lambă şi uluc de molid cu 10% brad 470—540; Sc. de lăzi şi dulgherie 26 şi 20 mm., 3—6 m. 10—17 cm. 190—220; 18—32 cm. 220—240.

(După „Carpathia").

Paris, 30 Decembrie 1931.

Preţurile în franci francezi, pe m. c., ab vagon gara Paris, în partizi de minimum un vagon.

Brad.

Dulapi, frize de 3—7 m., 300; căpriori 3—6 m., 290; debitări la comandă 350; scânduri de dulgherie 9 fr. m. p.; sc. de lăzi 14/15 mm., 4 fr. m. p.

Stejar de codru, din Franţa Centrală.

Sc. dela 27 mm. în sus: calitatea dulgherie 850—890; calitatea tâmplărie fină (ébénisterie) 1.150—1.200.

(După „La Mercuriale des Bois").

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Sauaieu**, pendinte de comuna Sauaieu judeţul **Bihor**, proprietatea comunei Sauaieu, în suprafaţă de 112 ha. 5900 mp. din care **120 ha. mp. pădure.** Regimul crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, pentru elementul crâng şi 80 pentru elementul rezervă. Exploatarea în 40 ani **cu continuitate şi raport susţinut în tăierile principale. Garanţia de împădurire** opt sute lei de fiecare hectar şi două mii de fiecare ha. pentru arboretele mai bătrâne ca 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Seciul Mare** judeţul Vâlcea, proprieeatea D-lui V. St. Burădescu şi alţii, în suprafaţă de 7 ha. 8800 mp. Regimul crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Dealul Oltului** judeţul Vâlcea, proprietatea D-lui Gh. M. Grigorescu, în suprafaţă de 6 ha. 2800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecar hecear. Revizuirea rupg 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii **Valea Dracului**, judeţul Dâmbovita, proprietatea D-lui Toma M. Chivulescu, în suprafaţă de 50 ha. 4542 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente eec. se aprobă numai din punct de vedere eehnic silvic, luându-se drept definitiv, situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Ianuarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 4778.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Boghiceni** Seria XVI-a pendinte de comunele Boghiceni şi Paşcani, judeţul Lăpuşna, proprietatea Statului, în suprafaţă de 858 ha. 7800 mp. din care 827 ha. 9400 mp. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii **Mireşti**, seria XV-a, pendinte de comuna Şapte sate, judeţul Lăpuşna, proprietatea Statului, în suprafaţă de 943 ha. 3100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii **Târnăuca**, pendinte de comuna Târnăuca, judeţul Dorohoi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2152 ha. 1900 mp. din care 2080 ha. împădurită. Regimul codru cu trei tăieri succesive la 8 ani interval. Revoluţia normală 96 ani. Exploatarea în 96 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii **Vadul lui Vodă** seria XIII, pendinte de comuna lui Vodă, judeţul Lăpuşna, proprietatea Statului, în suprafaţă de 552 ha. 2800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

Dată astăzi 13 Ianuarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 4782.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Holosina**, judeţul Rădăuţi, proprietatea D-lui P. Petric, în suprafaţă de 3 ha. 5100 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii **Ciobanu, Fruntea şi Rotunda**, judeţul Mureş, proprietatea Doamnei Vladimir Zichy, în suprafaţă de 155 ha. 100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, începând din anul 1935-1936, dată, până la care se vor face extracţiuni de rezerve şi lucrări culturale. Garanţia de împădurire şase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Ianuarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 9309.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Deva,** judeţul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafaţă de 6278 ha.

Secţia A cu două serii I-a 626,61 ha.

II-a 362,24 „

Regim: Codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 120 ani.

Secţia B cu două serii III-a 184,1v ha.

IV-a 178,61 „

Regim: Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Secţia C o singură serie V-a 4850,r5 ha.

Regim Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, cu 5 perioade de exploatare.

Secţia D o singură serie VI-a 62,34 ha. Pădure de protecţie.

Tăerile sunt continue în toate secţiile.

Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Acest amenajament, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament referitor la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — **Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi** articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Ianuarie 1932 în Cabinetul nostru.

p. **Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian**

p. **conformitate, Nedescifrabil.**

No. 9305.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Saroşul,** pendinte de comuna Saroşul, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Saroşul, în suprafaţă de 748 ha. 6300 mp. Seria A: 715,16 ha. Codru cu 2 tăieri succesive la 5 ani interval. Revoluţia 80 ani. Seria B: 20,25 ha. Crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Seria C: 4,36 ha. Crung simplu Revoluţia 3 ani. Garanţia de împădurire opt sute lei de fiecare hectar în seria A şi câte trei sute de fiecare hectar în seriile B şi C. In seria A proprietarul e obligat a introduce gorunul în proporţie de cel puţin 30 la sută. Revizuirea după **zece ani.**

b) Amenajamentul păduri **Cenadul Mare,** pendinte de comuna Cenadul Mare, judeţul Timiş Torontal, proprietatea comunei Cenadul Mare, în suprafaţă de 293 ha. 7700 mp. pădurească. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. ăxploatarea în 80 ani, cu continuitate în exploatări principale. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul păduri **Tulghes,** pendinte de comuna Sânmartin, judeţul Ciuc, proprietatea Composesoratului Sânmartin, în suprafaţă de 1428 ha. 4500 mp.

din care 1284 ha. 8000 mp. pădure curată. Regimul Codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 80 ani pentru seria de raport şi Codru cu exploatabilitate fizică pentru seria de protecţie. Garanţia de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art 2. — Aceste amenajamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic,luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă arătările din aceste amenajamente, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentele se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Ianuarie 1932, în Cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 9301.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Composesoratului din comuna **Mureni** judeţul Odorhei, proprietatea Composesoratului Mureni, în suprafaţă de 34 ha. 3225 mp. In seria I de 27 ha. 6700 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve cu revoluţia de 40 ani. In seria II Codru, pădure de protecţie nefăcându-se exploatări. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar şi 600 sute lei conform amenajamentului. Composesoratul este obligat a regenera pădurea şi împăduri goluri pe cale artificială sau prin plantaţiuni.

b) Amenajamentul pădurii **Valea Visereii, pendinte de** comuna Jib. judeţul Târnava Mare, proprietatea Sc. de Arte şi Meserii din Com. **Rupea,** în suprafaţă de 17 ha. 2500 mp. Regimul Crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 4 0ani. Exploatarea periodică din 10 în zece ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Amenajamentul pădurii **Agârbiciu**, pendinte de comuna Agârbiciu, judeţul Târnava Mare, proprietatea Bisericii Greco Catolice, în suprafaţă de 37 ha. 3000 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar cu obligativitatea introducerei pe cale artificială a cel puţin 50 la sută gorun.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technicsilvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5. — Amenajamentul Pădurei Storojineţ-Maidan proprietatea D-lor Şerban şi Neagoe Flondor din judeţul Storojineţ aprobat cu Decizia Ministerială şi publicat în Monitorul Oficial Nr. 271/929 se anulează.

Art. 6 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 26132/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Rachitis**, pendinte de comuna Chimeş-Făget judeţul Ciuc, proprietatea comunei Mercurea Ciuc, în suprafaţă de 1208 ha. 4700 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, cu regenerarea simultană a 2 afectaţii în prima revoluţie. Garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar.

b) Cioltul-Mare pentru exploatare al pădurii **Cioltul Mare**, pendinte de comuna Aiton, judeţul Turda, proprietatea Doamnei Sandor Béla, în suprafaţă de 92 ha. 4900 mp. Regimul crâng simplu cu tăieri grădinărite. Revoluţia normală 30 ani, realizându-se posibilitatea anuală din 2 parchete prin tăerea în fiecare an a jumătate din arboretul existent. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii **Piatra Cerbului**, pendinte de comuna Cernatul de sus, judeţul Trei Scaune, proprietatea comunei Cernatul de sus, în suprafaţă de 31 ha. 9400 mp. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluţia 80 ani, posibilitate pe suprafaţă şi periodică la 10 ani interval. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 26136/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi regulamentele de Exploatare al pădurilor de mai jos tratate în crâng simplu:

a) Coleasca Bananai, judeţul Argeş, proprietatea Ion Nuţă, în suprafaţă de 10.400 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în doi ani.

b) Barza, judeţul Gorj, proprietatea St. Borcan, în suprafaţă de 0.2400 ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

c) Stanjan, judeţul Argeş, proprietatea Dumitru Epure, în suprafaţă de 0.8000 ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

d) Motoc, judeţul Argeş, proprietatea Anatol Alboteanu, în suprafaţă de 0.60000 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

e) Negomir, judeţul Gorj, proprietatea Ion Fâlceanu în suprafaţă de 0,1080 ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Garanţia de împădurire se fixează la lei 300 de fiecare hectar iar Revizuirea se va face după zece ani.

b) „Bulamacu", judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. N. Vâlcea, în suprafaţă de 6.4400ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) „Valea lui Marinică", judeţul Muscel, proprietatea Gh. D. Enache, în suprafaţă de 6.1200 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) „Broasca", judeţul Muscel, proprietatea Const. Nicolaescu, în suprafaţă de 1.7510 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un faţă de 5.1000 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

e) „Pribeci", judeţul Ialomiţa, proprietatea Anica Ispas Iliescu, în supra-an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) „Gura văi, Bădărani şi Oteni", judeţul Argeş, proprietatea Gh. I. Minculescu în suprafaţă de 2.9815 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în trei ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) „Sfoara Ciocăneşti", judeţul Buzău, proprietatea Dionisie Grigorescu, în suprafaţă de 4.2.80 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) „Dealul Orlea", judeţul Gorj, proprietatea Elisabeta Oprescu, în suprafaţă de 0,2322 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

i) „Dealul Serazei", judeţul Gorj, proprietatea Elisabeta Popescu, în suprafaţă de 2,6.00 ha. Regimul codru. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor Regulamente se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Ianuarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 16043.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Roşioara**, pendinte de comuna Valea Dosului judeţul Alba, proprietatea Statului, în suprafaţă de 11.1 ha. 1800 mp. din care 1153 ha. 7300 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 100 ani, lăsându-se în prima perioadă regenerarea simultană a primei şi ultimei afectaţii. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii **Valea — Fenesului — Vultori**", pendinte de ocolul silvic Zlatna, judeţul Alba, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2224 ha. 8.00 mp. din care 2209 ha. 3000 mp. Regimul Codru cudouă tăieri succesive în seria de raport A. IV. Revoluţia normală 100 ani şi codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică în seria de protecţie B. VI. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii **Jigorul**, pendinte de comuna Pietros şi Pietroşani, judeţul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafaţă de 983 ha. 9600 mp. din care 56 ha. 2600 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea afectaţiei I-a conform planului special din amenajament. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii **Firiza de Jos**, pendinte de comuna Baia Mare judeţul Satu Mare, proprietatea Statului, însuprafaţă de 9262 ha. 3000 mp. din care 8398 ha. 8900 mp. Trei serii de Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 1000 ani. Seriile s'au devizat în 5 afectaţii corespunzătoare la 5 perioade a câte 20 ani. Seria IV de protecţie nu conţine exploatări ci se extrag anual numai arborii uscaţi, rupţi şi dobârâţi. Revizuirea după zece ani.

*

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 26128/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor:

a) „Zmeura", judeţul Mehedinţi, proprietatea Ecaterina Bogoescu, în suprafaţă de 2,4700 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Aceste amenajamente, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Ianuarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministru Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

No. 16047.

p. conformitate, Nedescifrabil.

DIRECTORATUL MOLDOVEI

Secţia Regimului silvic Iaşi

No. 3, 1931 Martie 10.

DECIZI NE

Noi, Director Ministerial al directoratului Moldovei, asupra raportului D-lui Şef al secţiei regimului silvic.

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codului silvic, publicată în „Monitorul Oficial" Nr. 131 920,

DECIDEM.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Bucşeşti pendinte de comuna Bucseşti judeţul Bacău proprietatea locuitorului Vasile V. Olariu în suprafaţă de 2 ha. 2152 mp. Regimul crâng simplu.

Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea într'un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Bolovanu pendinte de comuna Ardeoani judeţul Bacău proprietatea D-lui Niculai Zavati în suprafaţă de 4 ha. 04. Regimul crângului simplu. Revoluţia normală 30 ani, cea tranzitorie de 1 an. Garanţia de împădurire se fixează la 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Negreşti lotul 3 b, pendinte de comuna Negreşti jud. Neamţ proprietatea D-nei Maria O. Stati în suprafaţă de 40 ha 86. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală de 55 ani. Perioada

de exploatare 1 an, pentru trupul Habia şi 2 ani pentru trupul Horaita. Garanţia 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea peste 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Negreşti lot. 3 c. pendinte de comuna Negreşti jud. Neamţ proprietatea D-lui Oscar State în suprafaţă de 20 ha 43 a. Regimul Codrului cu tăieri rase. Revoluţia normală de 55 ani. Termen de exploatare un an.

Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

Revizuirea după 20 ani.

Atât lotul 3 b de sub c) cât şi lotul 3 c de sub d) având cât 2 trupuri de pădure cu arborete de etati distanţate, exploatarea arboretului la revoluţia de 55 ani, prezintă avantajul că normalizează pe viitor masivul de răşinoase cu care proprietarii se obligă însă inocuiască actualul arboret.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legei pentru Reforma Agrară.

Constatându-se însă în urma arătărilor din aceste regulamente referitoare la suprafaţa pădurei la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp suferit schimbări din cauza reformei Agrare sau ori ce alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei suprafeţei etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecărnia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Martie 1931 în cabinetul nostru.

Director Ministerial, (ss) **Indiscifrabil**

p. conformitate. Nedescifrabil.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Casa de Credit, Economie şi Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREŞTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operaţiunile de bancă.
Imprumuturi la membrii în contul
salariului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.

Primeşte spre fructificare la vedere şi pe termen
în condiţiuni avantajoase.

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe V.**

Membrii:

Drăcea M. — **Rădulescu M.**
Ioan P. — **Sburlan D.**
Secretar de redacţie: **Ionescu A.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu C. P.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G.	Lazăr H.
Antonescu P.	Năstăsescu Gh.
Atanasescu A.	Nedelcovici Ath.
Caragea N. N.	Popovici Gh. N.
Ciurileanu D.	Rodoteatu St.
Eliescu A.	Sburlan D.
Emanoil C. C.	Stănescu Stan
Florescu M. P.	Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Fonay I., Petcuţ M.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ **pentru membrii Societăţii**	200 „
„ „ „ **pentru conductori şi brigadieri**	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

„BUCOVINA"

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE
Telefon aut. 210/43

I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, II
Str. Gr. Alexandrescu Nr. 4

ANUL XLIV, Nr. 2—3 FEBRUARIE — MARTIE, 1932

BIBLIOTECA „ASTRA"

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Pădurea și problema irigației aeriene în agricultură . . . . . *Prof. M. Chiriţescu-Arva*

Probleme administrative:

Discuțiune asupra mijloacelor de realizare a raportului susținut . . . . . *G. Agapie*

Documentări — Comentarii:

Rentabilitatea de astăzi a industriei forestiere. *Horia Manole*

Observațiuni asupra articolului „Cubajul arboretelor după metoda lui Zetzsche" . *L. Nagy Gárdony*

Importanța înzestrării pădurilor cu o rețea de drumuri împietruite și mijloacele prin care s'ar putea înfăptui . . . . . *N. Nedelcovici*

Recenzii. — Revista revistelor. — Necrolog: Ioan Timoc.

Informațiuni. — Pagini mercuriale. — Soc. „Progresul Silvic".

Publicațiuni.

BIBLIOTE... „ASTRA" SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIV-e Anne. No. 2—3 Février-Mars 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 2-3 Februar-März 1932

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus:

Le rôle des plantations des bandes boisées dans la lutte contre la sécheresse . . . **M. Prof. ChiriţeScu-Arva**

Problèmes-administratifs:

Discussion sur le rapport soutenu . . . . . *G. Agapie*

Documentations-Commentaires:

Le rendement actuel de l'industrie forestière . . . . *Horia Manole*

Le cubaje des peuplements d'après Zetzsche . . . . . *L. Nagy-Gárdony*

L'importance d'un réseau complet de chaussées forestières . . . . . *Nic. Nedelcovici*

Récensions. Revue des revues. Nécrologe.

Informations. Pages mercuriales.

Soc. „Progresul Silvic".

Publications. Décisions ministérielles

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

INHALT:

Abhandlungen:

Ueber die Bedeutung der Pflanzung von Waldstreifen im Kampfe gegen die Dürre **Prof. M. Chiriţescu-Arva**

Verwaltungsfragen:

Erörterung über Massnahme zwecks Verwirklichung der Nachhaltigkeit . . . . *G. Agapie*

Mitteilungen:

Die Rentabilität von heute in der Forstwirtschaft . . . *Horia Manole*

Betrachtungen über den Aufsatz „Bestandesaufnahme nach der Methode von Zetzsche" . . . . . *L. Nagy-Gárdony*

Die Bedeutung eines zweckmässigen Netzes von forstlichen Steinstrassen . . . *Nic. Nedelcovici*

Rezensionen. Die Zeitschriften. Nekrolog.

Nachrichten.

Holzmarkt. „Progresul silvic". Vereinsangelegenheiten

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

Codru de fag, parcurs cu prima tăere de regenerare în anul 1922—24 (păd. Cotmeana).
Futaie pleine de hêtre après la première coupe de régénération (faite en 1923—24). Forêt de Cotmeana.
Buchenwald in Dunkelschlagstellung seit 1923—24 (Cotmeana).

Arboret de gorun şi fag, parcurs cu tăerea de însămânţare şi prima tăere secundară.
Regenerarea ajutorată artificial prin însămânţări cu ghindă în toamna anului 1924. (Păd. Cotmeana).
Peuplement mélangé de chêne rouvre et de hêtre après les deux premières coupes de régénération.
Régénération aidée artificiellement par un ensemencement partiel des glandes 1924. Forêt de Cotmeana.
Gemischter Bestand von Traubeneiche und Buche nach Stellung des Dunkelschlages und des ersten Lichtungschlages.
Künstliche Nachhilfe der Verjüngung durch Eichelsaat (Cotmeana).

STUDII — REFERATE

PĂDUREA ŞI PROBLEMA IRIGAŢIEI AERIENE IN AGRICULTURĂ

Cercetările întreprinse de Prof. G. M. Tumin, în Rusia, relativ la influenţa benzilor de pădure asupra solului de stepă.

de M. CHIRIŢESCU-ARVA
Profesor la Academia de Inalte studii agronomice din Bucureşti

Cu ocazia şedinţii anuale, a consiliului general silvic, din 1931, în rândul câtorva probleme de interes silvic şi agricol, pe cari le-am atins, am semnalat deosebita importanţă pe care o are, pentru agricultură în special, politica de conservare a masivelor naturale păduroase, susţinută în mod atât de conştient şi de lăudabil de către corpul nostru ingineresc silvic. M'am referit cu acel prilej la unele experienţe, de un covârşitor interes pentru noi, începute în Rusia, de peste treizeci de ani, de către marele pedolog Glinka, decedat acum cinci ani, şi conduse de către Prof. G. M. Tumin, de la Academia de agricultură din Voronej, în stepa învecinată de la Camenaia, cu perdele de pădure, cu scopul de a urmări schimbările produse asupra mediului în general şi caracterelor solului şi capacităţei lor de producţie în special.

Semnalam aceste extrem de interesante cercetări, cu scopul de a aduce o slabă contribuţie la sforţările pe cari trebuie să le facem, pentru a stăvili mai curând greşelile cari se săvârşesc cu distrugerea masivelor păduroase, şi ca o dovadă că agricultura, întinzându-se la suprafaţă în dauna pădurii, luptă contra propriilor sale interese, distrugând cadrul natural favorabil al producţiei, care este garantat de pădure. Mai mult încă, spuneam că, pe lângă toate mijloacele cari i se recomandă, dintre cari unele mai eficace

altele mai puţin eficace, unele mai accesibile iar altele mai puţin, agricultura trebuie să apeleze la ajutorul pădurii, pentru a-şi reface şi lărgi cadrul natural de producţie.

Pentru a documenta mai bine această idee, găsesc necesar să redau aci în mod fidel, pentru silvicultori şi agronomi şi pentru toţi cei cari pot avea un cuvânt în soarta pădurilor, interesantele cercetări conduse în Rusia de către Prof. G. M. Tumin.

* * *

Acţiunea benzilor de pădure, plantate de către om, asupra solului din stepă, constitue o problemă pe cât de complexă pe atât de importantă din punct de vedere ştiinţific şi economic. Plantaţiile arborescente, în general, constituesc un obstacol în calea curenţilor aerieni, micşorează puterea vânturilor şi preîntâmpină sau reduc acţiunea dăunătoare pe care ele o au, fie asupra degradării solurilor cât şi asupra vegetaţiei. In unele regiuni din Rusia Europeană, cum ar fi acelea din ţinutul Voronejului, unde au fost întreprinse aceste interesante experienţe, acţiunea de degradare a solurilor, pe care o exercită vânturile puternice — ridicând din loc cantităţi însemnate de pământ din solul arabil, descoperind sămânţa, desrădăcinând semănăturile — este de multe ori catastrofală. Acţiunea vântului a fost dezastruoasă în special în anul 1928, când, în regiunea Caucazului de nord, multe semănături au trebuit să fie întoarse cu plugul şi semănate din nou. Populaţia din aceste regiuni îşi dă seama de pagubele pe cari le suferă din pricina acţiunii stricătoare a vânturilor, încât priveşte cu simpatie ideia organizării de benzi de protecţie. Această acţiune stricătoare a vânturilor se exercită în anotimpurile calde ale anului.

In alte regiuni însă, tot cu caracter de stepă, acţiunea stricătoare a vântului se manifestă în timpul iernei prin spulberarea zăpezii, depunerea ei în locurile adăpostite, împiedicând astfel formarea stratului gros de zăpadă, atât de folositor pentru sporirea apei din pământ şi desvoltarea plantelor cultivate. In astfel de regiuni, în cari zăpada este spulberată de vânturi, apa, care se infiltrează în stratul dela suprafaţa pământului din ploile de toamnă, nu are timpul să se coboare şi să se răspândească uniform în stratu-

rile mai adânci, din pricină că pământul îngheață. In astfel de regiuni, acțiunea gerului, din această pricină, este mult mai dăunătoare asupra plantelor cultivate. In cazul când, prin vreun mijloc oarecare, zăpada ar putea fi oprită pe loc, pe lângă acțiunea de protecție față de ger, pe care ar exercita-o pentru plantele cultivate, prin topirea ei, ar spori rezerva de apă a pământului și ar adânci zona de pământ umed mult mai jos, asigurând în acest fel desvoltarea plantelor cultivate și rezistența lor față de perioadele de secetă, cari intervin mai târziu. Aceste rezultate binefăcătoare pot fi realizate prin ajutorul plantațiilor de benzi de pădure în stepă.

In afară de acțiunea binefăcătoare exercitată de astfel de plantații, în conservarea solului și înlesnirea depozitării zăpezii, benzile de pădure au o acțiune puternică asupra schimbării mediului înconjurător în întregime, cum ar fi privitor la temperatură și umiditate, vegetație, etc. Ca o consecință a acestor schimbări, pământul însuși, într'un timp relativ destul de scurt, își schimbă unele din caracterele lui esențiale, dobândite în mod natural în timp mult mai îndelungat. Pentru a scoate în evidență acest fapt, prof. G. T u m i n urmărește în mod comparativ caracterele pe cari le prezintă solul sub plantațiile de benzi de pădure și în interiorul lor, după treizeci de ani de zile de la plantare, comparativ cu caracterele solurilor din stepa deschisă, fără plantații din împrejurimi. In stepa din regiunea Camenaia, solul, foarte uniform ca formație, este un cernoziom obicinuit, de natură argiloasă. In porțiunile de teren din stepă, cu orizontul plan, cernoziomul obicinuit ocupă 100%. In microdepresiuni, pe lângă cernoziomul obicinuit, care se află reprezentat în proporție de 27%, se găsește cernoziomul de tranziție, reprezentat în proporție de 57,6% și cernoziomul spălat, cu 15,4%. Prezența cernoziomului spălat și a cernoziomului de tranziție, într'o proporție mai mare decât cernoziomul obicinuit, se explică, desigur, prin acțiunea pe care o exercită apa, strânsă în cantitate mai mare din ploi și zăpadă, în microdepresiuni.

Cercetând solurile de sub benzile de pădure, situate pe un teren plan și cu aceiași altitudine, ca în stepa învecinată lipsită de plantații, autorul găsește că cernoziomul obicinuit, care în stepa deschisă ocupă 100%, s'a transformat în parte în cernoziom spălat, iar

în parte în cernoziom de tranziţie, după cum se arată în tabloul No. 1.

Tabloul No. 1. — Frecvenţa principalelor tipuri de soluri, în stepa deschisă şi sub benzile de pădure.

Stepa deschisă	Frecvenţa %			
	Cernoziom obicinuit	Cernoziom de trecere	Cernoziom spălat	Cernoziom de trecere şi spălat
1. Locuri netede	100	—	—	—
2. Microdepresiuni	27	57,6	15,4	73
Sub benzile de pădure				
1. Locuri netede	28.3	23,2	48,5	71,7

In adevăr, sub benzile de pădure, plantate cu 30 ani înainte, autorul găseşte cernoziomul obicinuit numai în proporţie de 28,3%, iar solurile recente, adică cernoziomul de tranziţie, în proporţie de 23,2% şi cernoziomul spălat în proporţie de 48,5%, amândouă împreună ocupând deci 71,7%. Proporţia pe care o au aceste două tipuri noi de soluri, sub benzile de pădure (71,7%), este aproape tot aşa de mare ca şi în microdepresiunile din stepa deschisă şi se datoreşte, desigur, regimului nou al umidităţii, provenită din zăpadă, pe care îl creiază plantaţiile de păduri. Mai mult chiar, caracterele cernoziomurilor de tranziţie şi spălate, apărute sub benzile de pădure, sunt mult mai pronunţate decât caracterele aceloraşi soluri din microdepresiunile stepei libere.

Dovada privitoare la acţiunea pe care o exercită benzile de plantaţii ,asupra schimbării solului, mai reese şi din faptul că intensitatea acestei acţiuni este în strânsă legătură cu lăţimea pe care au avut-o benzile de pădure. Sau experimentat în stepa de la Camenaia benzi înguste, de 10,7—21,3 m., benzi de lăţime mijlocie de 42,7—64,0 m. şi benzi late de 106,7 m. Acţiunea acestor benzi de lăţime diferită, reese din datele cuprinse în tabloul No. 2, din

care se vede că în benzile înguste cernoziomul obicinuit a rămas în proporţie de 15,5% iar în cele late de 35,2%. Cernoziomurile de

Tabloul No. 2. — Frecvenţa comparativă a principalelor tipuri de soluri sub benzile de pădure de diferite lăţimi.

Lăţimea benzilor de pădure	Frecvenţa în procente				
	Cernoziom obişnuit	Cernoziom de tranziţie	Cernoziom spălat	Cenoziomurile de tranziţie şi spălat	Numărul secţiunilor
Benzi înguste (10,7—21,3 m) . . .	15,5	22.3	62,2	84,5	45
Benzi mijlocii (42,7—64,0 m) . .	31,8	19,8	48,4	68,2	91
Benzi late (106,7 m)	35,2	32,4	32,4	64,8	37
Benzi de lăţimi diferite	28,3	23,2	48,5	71,7	173

tranziţie şi cele spălate, împreună, au fost în proporţie de 84,5% în benzile înguste, iar în celelalte de 64,8%. Ar fi fost poate de aşteptat, judecând simplist, ca fenomenul să se fi produs invers, adică, sub fâşiile înguste de pădure să găsim cernoziomul obicinuit— care este tipul iniţial de sol, al regiunii — reprezentat într'un procent mai mare decât sub fâşiile late de pădure. Privitor la acest fapt, autorul dă următoarele explicaţii :

„După 30 de ani de influenţă a benzilor de pădure, a rezultat că sub benzile late s'a menţinut mai mult cernoziomul obicinuit, decât sub cele înguste şi s'au format mai puţine soluri noi. S'ar părea că ar fi trebuit să se producă fenomenul invers, adică sub benzile late să se formeze mai mult soluri noi, din cauza spălării mai accentuate şi a unei vegetaţii mai masive. Aşa s'ar fi întâmplat de fapt dacă cernoziomurile de tranziţie şi cele spălate s'ar forma sub influenţa vegetaţiei păduroase (crăci, frunze, scoarţă, etc.). De fapt, aceste solurile se formează nu numai pe contul acestei vegetaţii, dar şi sub acţiunea regimului nou de umiditate, care ia naştere sub această vegetaţie păduroasă. Benzile de pădure formează sub ele un nou regim de viaţă a solului, cu o înclinare spre o umiditate şi spălare mai mare, deoarece în aceste benzi se acumulează mai multă zăpadă şi din pricină că apa, care se infiltrează în adâncime, este

în cantitate mai mare. In benzile de lățime variată măsura spălării solului este în raport cu acumularea zăpezii și infiltrarea apei. Dacă în benzile de pădure de lățimi diferite, acești factori se combină la fel, atunci și acțiunea lor de spălare va fi apropiată. Dacă acțiunea factorilor este diferită, atunci și acțiunea de spălare va fi diferită. Nu dispunem de date directe, asupra cantităților de apă care se infiltrează în adâncime, sub benzile de lățimi diferite, avem însă observațiuni asupra acumulării zăpezii".

In adevăr, s'a observat că sub benzile de pădure, în linii generale, zăpada se oprește în cantitate mult mai mare, decât în stepa deschisă, din împrejurimi, și că grosimea stratului de zăpadă, de la o margine la alta a benzii de pădure, variază, după cum se vede din schema grafică No. 1. Din această schemă grafică, se observă

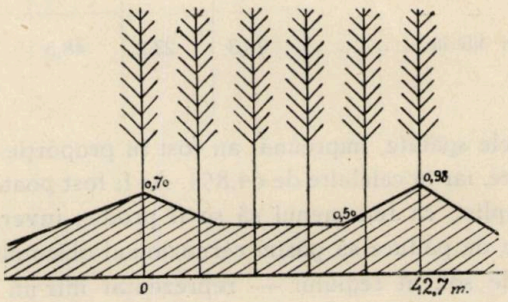

Fig. No. 1. — Forma și grosimea stratului de zăpadă, format sub benzile de pădure

că, în părțile laterale ale benzii de pădure, stratul de zăpadă are înălțimea maximă și că, spre interiorul benzii, grosimea lui se micșorează. Având în vedere această așezare a zăpezii, rezultă deci că, în benzile înguste de pădure, zonele cu straturi groase de zăpadă, de pe cele două laturi, ocupă, comparativ cu suprafața întreag a benzii, o suprafață mai mare decât în benzile mai late. Aceasta înseamnă că, în benzile înguste, se depune o cantitate mai mare de zăpadă pe unitatea de suprafață, decât în benzile late și că din această zăpadă va rezulta o cantitate mai mare de apă, care va exercita o acțiune mai puternică de spălare asupra solului. In adevăr, studiindu-se de aproape felul cum se schimbă natura solului în interiorul benzilor late și mijlocii, s'a observat că procesul

de degradare a solului variază în intensitate, de la marginile laterale ale benzilor în spre centru, după cum se vede din datele tabloului **No. 3.**

Tabloul No. 3. — Frecvenţa principalelor tipuri de soluri în diferitele zone ale benzilor mijlocii.

Lăţimea benzilor de pădure		Frecvenţa în %				
		Cernoziom obicinuit	Cernoziom de trecere	Cernoziom spălat	Cernoziomuri de tranziţie şi spălat	Numărul secţiunilor
Benzi înguste		15,5	22,3	62,2	84,5	45
Benzi mijlocii şi late	Lăţimea bande .	28,0	24,0	48,0	72,0	75
	Mijlocul bandei . .	39,7	22,6	37,7	60,3	53

Se observă din aceste date că terenul, din zonele laterale ale benzilor, a fost mult mai puternic spălat şi schimbat decât terenul din centrul benzilor. Benzile mijlocii şi late au prezentat pe laturile lor, cernoziomuri de tranziţie în proporţie de 72.0%, faţă de 84,5, cât s'a găsit sub benzile înguste. Pe mijlocul benzilor mijlocii şi late, cele două tipuri noi de soluri au reprezentat o proporţie de numai 60,3%.

Din punct de privire morfologic, avem de a face deci cu 3 tipuri de soluri, cari întrunesc caractere distincte de deosebire între ele. In mod schematic, profilurile acestor trei tipuri de soluri se prezintă după cum arată schema grafică No. 2. La cernoziomul obicinuit, începând de la suprafaţă, distingem orizontul superior A, care este de o culoare închisă pronunţată, după el urmează orizontul B_1, de culoare cenuşie închisă, apoi orizontul B_2 de culoare brună şi în fine, mai departe, orizontul C, care este roca mumă. Efervescenţa are loc în orizontul B_2. La cernoziomul degradat deosebim aceleaşi orizonturi, ca şi la cernoziomul obicinuit, sunt însă de culoare mai deschisă iar orizontul B_2 are o culoare roşie brună şi nu face efervescenţă. La cernoziomul de tranziţie deosebim ace-

leaşi orizonturi principale, de culoare mai deschisă decât orizonturile cernoziomului obicinuit şi cu o deosebire în plus că orizontul B_2 se împarte în două părţi, şi anume treimea superioară de culoare brun roşcată, care prin spălare şi-a pierdut facultatea de a face efervescenţă şi cele două treimi inferioare, de culoare brună, cari fac efervescenţă, ca şi în cernoziomul obicinuit.

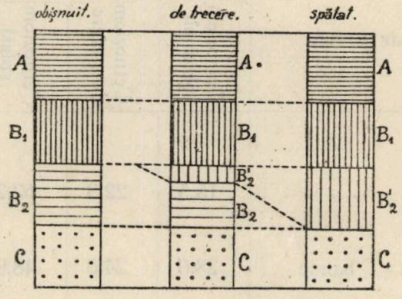

Fig. No. 2. — Profilurile schematice ale celor trei tipuri de cernoziom de sub benzile de pădure.

Un caracter genetic principal, pe baza căruia profesorul G. T u m i n a făcut studiul solurilor din stepa Camenaia, este grosimea pe care o au orizonturile $A+B_1$ împreună. Aceste orizonturi au o grosime care oscilează între 35 şi 80 cm. In interiorul acestor limite, destul de largi, profesorul G. T u m i n stabileşte cinci genuri deosebite de soluri de cernoziom obicinuit, cari corespund genurilor al IV—VIII-lea, dintr'o clasificaţie amănunţită a solurilor de stepă, făcută într'o altă lucrare.

Genurile de cernoziom obicinuit, identificate în stepa Camenaia, au fost următoarele:

Genul al	4,	orizonturile	A+B	grosime	= 30—40 cm.
„	5	„	„	„	= 40—50 „
„	6	„	„	„	= 50—60 „
„	7	„	„	„	= 60—70 „
„	8	„	„	„	= 70—80 „

Fiecare gen, mai departe, este despărţit în câte două subgenuri sau varietăţi, tot după grosimea pe care o au împreună orizonturile $A+B_1$. De exemplu, genul al 4-lea se subîmparte în va-

rietatea 4', cu orizontul $A+B_1$ de o grosime de 50—54 cm., şi varietatea 4", cu orizontul $A+B_1$ de o grosime de 55—59 cm.

In studiul repartizării diferitelor genuri şi varietăţi de soluri pe teren, suprafaţa întreagă a stepei este împărţită în zone uniforme, din punctul de privire al altitudinei, după cum urmează :

Zona I cu altitudinea mai mare decât 195,2 m.
„ II „ „ „ „ 188,8—195,2 m.
„ III „ „ „ „ 182,4—188,8 m.
„ IV „ „ „ „ 176,0—182,4 m.
„ V „ „ „ „ 169,6—176,0 m.

Din punctul de vedere al repartizării, zona I-a formează regiunea dominantă a stepei, iar următoarele se desfăşură, una după alta, în spre apus. In interiorul acestor zone, stabilite în funcţie de altitudine, genurile de cernoziom obicinuit variază în mod regulat în repartizarea lor, după cum se poate vedea din tabloul No. 4.

Tabloul No. 4. — Genurile şi varietăţile de sol cu frecvenţa lor în stepa deschisă

Altitudinea în metri	8"	8'	7"	7'	6"	6'	5"	5'	4"	Nr.ul secţiunilor
	Genurile cernoziomului obicinuit şi grosimea $A+B_1$ în cm.									
	79—75	74—70	69—65	64—60	59—55	54—50	49—45	44—40	39—35	
	Frecvenţa % %									
Zona I 195,2	—	7,9	38,2	34,3	18,6	1,0	—	—	—	102
„ II 188,8—195,2 . .	—	1,0	11,0	59,0	26,0	3,0	—	—	—	73
„ III 182,4—188,8 . .	—	—	2,5	39,5	43,2	13,6	1,2	—	—	81
„ IV 176.0—182,4 . .	—	—	1,4	13,0	50,0	24,2	10,0	—	1,4	70
„ V 169,6—176,0 . .	—	—	—	1,9	34,0	32,6	22,6	1,9	—	53

Din aceste date rezultă că, în interiorul fiecărei zone, se găsesc reprezentate mai multe genuri şi varietăţi de cernoziom obicinuit şi că, în general, cu cât trecem în spre zonele cu altitudine mai mică, genurile şi varietăţile de cernoziom obicinuit, cari apar, sunt mai numeroase.

Mai reese, din studiul repartizării genurilor şi subgenurilor, că, în zonele cu altitudine mare, predomină solurile din genul 7 şi 8 de unde mai departe ele scad treptat în zonele următoare, cu o altitudine din ce în ce mai mică, după cum se vede din tabloul No. 5.

Tabloul No. 5. — Frecvenţa genurilor 8 şi 7 în diferite zone

Zonele	Frecvenţa %	
	genul 8	genul 7
I	7,9	72,5
II	1,0	70,0
III	—	42,0
IV	—	14,4
V	—	1,9

Genurile şi varietăţile următoare de sol, cu orizonturile $A+B_1$ de o grosime mai mică, cum sunt de exemplu genurile 6 şi 5, sunt repartizate în sens invers decât genurile 8 şi 7, după cum se vede din acelaşi tablou. In zona I genul al 6-lea a fost găsit reprezentat în proporţie de 19,6%, de unde mai departe, la zonele următoare II—V, treptat cu descreşterea altitudinei, el se găseşte reprezentat în procente din ce în ce mai mari. Genul No. 5, cu cele două straturi de la suprafaţă mai subţiri, lipseşte chiar complect în primele două zone, apare într'o proporţie redusă în zona III-a şi creşte mai departe, până la 24,5%, în zona V.

Aceiaşi repartizare logică se poate urmări şi privitor la varietăţile cari compun diferitele genuri de cernoziom obicinuit, după cum se poate vedea din tabloul No. 6.

Dacă se socoteşte că creşterea în grosime a celor două orizonturi $A+B_1$ constitue un carcter genetic pozitiv, şi descreşterea în grosime a aceloraşi straturi constitue un caracter genetic negativ, rezultă că creşterea altitudinei influenţează în sens pozitiv caracterele genetice ale cernoziomurilor obicinuite, iar scăderea altitudinei le influenţează în sens negativ.

Mai departe, în interiorul fiecărei zone, se găsesc suprafeţe de teren cari au o înclinaţie uşoară şi cari predomină prin întinderea lor, după cum se găsesc şi suprafeţe de teren cu o înclinaţie mai mare, iar altele cu o aşezare aproape plană. In funcţie de aceste

Tab. No. 6. — Frecvenţa varietăţilor de cernoziom obicinuit în diferitele zone.

Zonele	Frecvenţa %			
	7''	7'	6''	6'
I	38,2	34,3	—	—
II	—	59,0	26,0	—
III	—	39,5	43,2	—
IV	—	—	50,0	24,2
V	—	—	34,0	39,6

variaţiuni ale terenului, în interiorul celor cinci zone, din punctul de privire al aşezării, genurile şi varietăţile de cernoziom obicinuit, stabilite de autor, sunt repartizate deasemenea în mod diferit, după cum se poate vedea din tabloul No. 7.

Tab. No. 7. — Frecvenţa varietăţilor de cernoziom obicinuit, în legătură cu relieful solului.

Zonele		Frecvenţa în % %						Numărul secţiunilor
		8''	8'	7''	7'	6''	6'	
I	Relieful obicinuit	—	7,9	38,2	34,3	18,6	1,0	102
	Relieful plan	2,5	32,5	43,7	18,8	2,5	—	80
II	Relieful obicinuit	—	1,0	11	59,0	26,0	3,0	73
	Relieful plan	—	20,0	60,0	20,0	—	—	30

Din aceste date se vede că, atât în zona I cât şi în zona II-a, pe porţiunile de teren cu suprafaţa uşor înclinată, predomină so-

lurile de cernoziom obicinuit, din genurile şi varietăţile cu orizonturile $A+B_1$ de o grosime mai mică, pe câtă vreme, pe porţiunile de teren cu suprafaţa plană, din aceleaşi zone, predomină genurile şi varietăţile de cernoziom obicinuit, cu orizonturile $A + B_1$ de o grosime mai mare. Din această repartizare rezultă că, din punct de vedere al imprimării caracterelor genetice, reliefurile plane, la fel ca şi altitudinea locului, au o acţiune pozitivă, pe câtă vreme reliefurile înclinate, la fel cu descreşterea în altitudine a locului, au o acţiune negativă asupra caracterelor genetice ale solurilor.

In legătură cu acest fapt, rezultă deci că în locurile plane din zona a II, diferitele genuri şi varietăţi de soluri sunt reprezentate în aceiaşi proporţie ca în zona I-a în general. Ţinând seama de acest fapt, în studiul repartizării diferitelor genuri şi varietăţi de soluri, cari au rezultat sub acţiunea benzilor de pădure, s'a pornit întotdeauna de la profiluri de soluri ridicate din interiorul aceloraşi zone şi anume din zona a II-a.

Repartizarea tipurilor de soluri de cernoziom obicinuit, de diferite genuri şi varietăţi, cari au luat naştere sub acţiunea benzilor de pădure de lăţimi diferite, a variat după cum se vede din tabloul No. 8.

Tabloul No. 8. — Frecvenţa genurilor şi varietăţilor de sol din stepa de sub benzile din pădure

Zona II-a	Frecvenţa în o/o o/o							Numărul secţiunilor
	8''	8'	7''	7'	6''	6'	5''	
Stepa deschisă	--	1,0	11,0	59,0	26,0	3,0	—	73
Benzi înguste	--	2,2	22,2	53,4	20,0	2,2	—	45
Benzi mijlocii	—	2,2	27,5	46,1	18,7	4,4	1,1	91
Benzi late	—	10,8	43,3	45,9	—	—	—	37
Sub benzile de lăţimi diferite . .	—	4,2	29,4	48,0	14,9	3,0	0,5	173

Din aceste date rezultă că grosimea celor două orizonturi de la suprafaţă, $A+B_1$, sub benzile de pădure este mai mare decât în

solurile din stepa deschisă. Acest fapt este o consecinţă a cantităţii mai mari de umiditate, care a contribuit la evoluţia solurilor de sub benzile de pădure. Umiditatea este deci un factor care influenţează în sens pozitiv caracterele genetice ale solului. Acţiunea pe care o exercită umiditatea sub benzile de pădure, asupra creşterii în grosime a orizonturilor $A+B_1$, este însă mai mică decât acţiunea pe care o exercită relieful plan faţă de relieful obicinuit, în interiorul unei zone din stepa deschisă, după cum se vede din datele tabloului No. 9.

Tabloul No. 9. — Comparaţie între frecvenţa varietăţilor de sol, cari apar sub influenţa reliefului şi a benzilor de pădure.

Zona II-a		Frecvenţa în % %						
		8"	8'	7"	7'	6"	6'	5"
Stepa deschisă	Relief obicinuit	—	1,0	11,0	59,0	26,0	3,0	—
	Relief plan .	—	20,0	60,0	20,0	—	—	—
Benzile de pădure de lăţimi variate		—	4,2	29,4	48,0	14,9	3,0	0,5

Acest fapt este în strânsă legătură tot cu acţiunea pe care o exercită apa, asupra caracterelor genetice ale solului. In adevăr, sub benzile de pădure, am văzut mai înainte că apar două tipuri noi de soluri, cernoziomurile spălate şi cele de tranziţie, cu caractere genetice tipice, datorite acţiunii puternice a apei. Aceste tipuri de soluri lipsesc în relieful plan al stepei deschise, pe câtă vreme sub benzile de pădure ele ocupă 71,7% din suprafaţă. Sub benzile de pădure acţiunea pe care o exercită apa, fiind deci mai puternică decât în stepa deschisă, în loc de a da naştere la genuri şi varietăţi de cernoziom profund, după cum se întâmplă în stepa deschisă, provoacă formarea de tipuri noi de sol, cum sunt cernoziomurile spălate şi cele de tranziţie.

Sub benzile de pădure de lăţime diferită, schimbările de ordin genetic, cari rezultă sub acţiunea apei, sunt deasemenea distinct di-

ferite. Sub benzile înguste de pădure, unde acţiunea de spălare a apei este mai puternică şi datorită căreia am văzut că apar tipuri noi de soluri în proporţie mare, schimbările caracterelor genetice în interiorul grupei cernoziomurilor obicinuite sunt mai mici. Sub benzile mijlocii, în cari acţiunea de spălare a apei este mai redusă, grosimea orizonturilor $A+B_1$ creşte în mod considerabil, faţă de benzile înguste, schimbarea caracterului genetic este puternică. In benzile late, în cari acţiunea de spălare a apei este şi mai redusă, cele două orizonturi cresc şi mai mult în grosime, acest caracter genetic devine deci mai pronunţat. In fine, pe suprafeţele de teren cuprinse în interiorul benzilor de pădure, unde acţiunea de spălare a apei este şi mai redusă decât în interiorul benzilor late de pădure, cernoziomurile spălate şi de tranziţie lipsesc cu desăvârşire.

Dacă se face o comparaţie între stepa deschisă, neplantată, şi stepa cuprinsă în interiorul benzilor de pădure, se constată că diferitele genuri şi varietăţi de cernoziom obicinuit sunt reprezentate după cum se arată în tabloul No. 10.

Tabloul No. 10. — Frecvenţa varietăţilor de cernoziom obicinuit în stepa deschisă şi cea dintre plantaţii

Zona IIa	Frecvenţa în o/o							No. secţiunilor
	8"	8'	7"	7'	6"	6'	5'	
Stepa deschisă	—	1,0	11,0	59,0	26,0	3,0	—	73
Stepa dintre benzi	—	34,9	47,2	13,8	3,4	0,7	—	140

Din acest tablou rezultă că în stepa, cuprinsă între benzile de plantaţie, orizonturile de la suprafaţă ale cernoziomului obicinuit, cari constituesc prin desvoltarea lor caracterul genetic urmărit, au crescut în grosime în mod considerabil. Pentru a găsi în stepa deschisă soluri cu cele două orizonturi $A+B_1$ de aceiaşi grosime, şi reprezentate în aceiaşi proporţie ca în stepa dintre benzile de pădure, trebue să ne urcăm cu trei zone mai sus, din punctul de privire al altitudinii, adică acolo unde — după cum am văzut mai înainte — predomină genurile superioare de cernoziom obicinuit.

In rezumat, din cele arătate până aci, referitor la apariţia şi

repartizarea diferitelor genuri şi varietăţi de cernoziom obicinuit, şi în legătură cu schimbările de ordin genetic, cari au avut loc în soluri, sub acţiunea factorilor externi, rezultă că în terenul din stepa dintre fâşiile de pădure s'a exercitat cea mai puternică influenţă asupra imprimării caracterelor genetice. Factorii cari provoacă creşterea caracterului genetic, adică desvoltarea în grosime a orizonturilor $A+B_1$, au o activitate crescândă, trecând de la terenurile cu relief obicinuit la cele cu relief plan din stepa deschisă, de aci mai departe la terenurile din stepa cuprinsă între benzile de pădure, unde ajunge maximă, de unde mai departe descreşte treptat, la benzile de pădure late şi înguste, după cum se poate vedea din tabloul No. 11.

Tabloul No. 11. — Frecvenţa principalelor varietăţi de cernoziom obicinuit, în diferite condiţiuni de mediu.

Zona II-a	Frecvenţa în %						
	8"	8'	7"	7'	6"	6'	5"
Stepa deschisă — Relief obicinuit	—	1,0	11,0	59,0	26,0	3,0	—
Stepa deschisă — Relief plan	—	2,0	60,0	20,0	—	—	—
Stepa dintre benzi	—	34,9	47,2	13,8	3,4	0,7	—
Benzi late	—	10,8	43,3	45,9	—	—	—
Benzi înguste	—	2,2	22,2	53,4	20,0	2,2	—

Acest fenomen reese mai clar din tabloul No. 12, în care sunt cuprinse cifrele cari arată frecvenţa numai a patru varietăţi superioare de sol, în cazul celor cinci condiţiuni diferite de acţiune a factorilor genetici.

In fine, desvoltarea în grosime a orizonturilor $A+B_1$ — intensitatea de acţiune a factorilor genetici — se poate foarte bine reprezenta în mod grafic, după cum se arată în figura No. 3. Această curbă ne reprezintă intensitatea schimbărilor constatate în soluri, în cele cinci cazuri deosebite, sau, mai bine zis, mersul rezultantei de acţiune a factorilor de ordin genetic. Dacă am judeca cele cinci condiţiuni de mediu, deosebite, din punctul de privire al

cantităţii de umiditate care s'a infiltrat în pământ şi deci al acţiunii ei exercitată asupra solului, ar trebui să spunem că, pornind din stepa deschisă, de la terenurile cu relief obicinuit şi străbătând terenurile cu relief plan, stepa dintre benzi, benzile late şi benzile

Tabloul No. 12. — Frecvenţa a patru varietăţi principale de cernoziom obişnuit în diferitele condiţiuni de mediu.

Zona II	Frecvenţa în %						
	8"	8'	7"	7'	6"	6'	5"
Stepa deschisă — Relief obicinuit	—	—	—	59,0	26,0	—	—
Stepa deschisă — Relief plan	—	—	60	20	—	—	—
Stepa dintre benzi	—	34,9	47,2	—	—	—	—
Benzi late	—	—	43,3	45,9	—	—	—
Benzi înguste	—	—	22,2	53,4	—	—	—

înguste, umiditatea creşte în mod treptat. Rezultanta acţiunii factorilor genetici, cari au provocat adâncirea orizonturilor tipice de la suprafaţă, nu are însă un mers paralel cu acela al umidităţii. De la

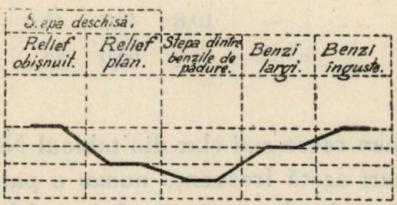

Fig. No. 3. — Reprezentarea schematică a variaţiunei în adâncime a orizonturilor genetice (A+B1) în diferitele condiţiuni de mediu

stepa dintre benzi, înainte, spre terenurile cuprinse sub benzile late şi în fine la terenurile cuprinse sub benzile înguste, umiditatea, fiind în cantitate mai mare, are o acţiune mai puternică de spălare a solului, datorită căreia apar cele două tipuri noi de soluri. Carac-

terul genetic principal pe care îl urmărim, grosimea celor două orizonturi de culoare închisă de la suprafaţă, se măreşte treptat cu creşterea umidităţei, însă numai până când umiditatea ajunge să atingă o valoare optimă — în stepa cuprinsă între benzile de pădure — de unde mai departe, umiditatea depăşind limita optimă, efectul genetic dispare şi treptat cu diminuarea lui se desvoltă tot mai mult cele două tipuri noi de soluri, cernoziomurile spălate şi cernoziomurile nordice. Acest fenomen, care are loc într'un cadru relativ restrâns, sub influenţa condiţiunilor diferite de umiditate, creiate în mod artificial prin organizarea benzilor de pădure, este în deplină concordanţă cu felul cum se formează în mod natural şi cum sunt repartizate din punct de vedere geografic, principalele tipuri de cernoziom, aşezate sub formă de zone, mai mult sau mai puţin paralele, începând din regiunile sudice spre cele nordice. In adevăr, începând de la cernoziomul sudic, care ocupă zona sudică din marea regiune a pământurilor negre, şi ridicându-ne în spre nord, până la zona de cernoziom nordic, care se învecinează cu pământurile de pădure, aşezate imediat deasupra, desvoltarea orizonturilor genetice caracteristice are loc, după cum se arată în mod schematic în figura No. 4. Grosimea celor două orizonturi ge-

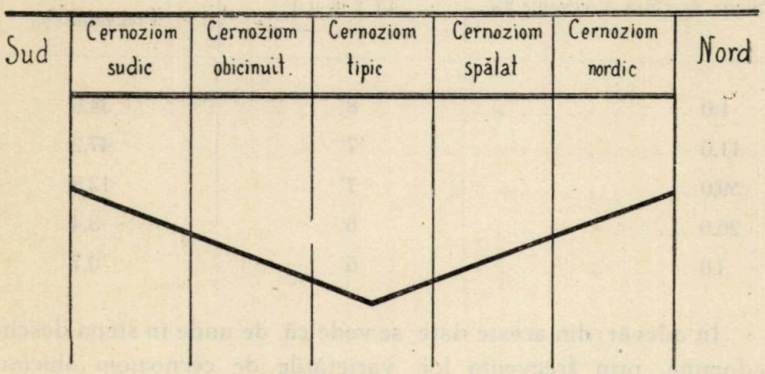

Fig. No. 4. — Reprezentarea schematică a variaţiunei în adâncime a orizonturilor genetice (A+B_1) la diferitele tipuri zonale de cernoziom

netice tipice (A+B_1) este mică la cernoziomul sudic, se adânceşte la cernoziomul obicinuit, devine maximă la cernoziomul tipic de unde mai departe scade treptat spre cernoziomul nordic. Pornind tot de la cernoziomul sudic, umiditatea însă sporeşte în mod treptat şi continuu, dealungul celor cinci zone de cernoziom şi ajunge maximă la cernoziomul nordic. Din felul cum variază umidi-

*

tatea şi cum se produce efectul genetic asupra solurilor, rezultă că umiditatea crescândă influenţează în sens pozitiv caracterele genetice ale solurilor — adâncirea orizonturilor de culoare închisă — în regiunile cu climă secetoasă. Indată ce clima însăşi capătă un caracter din ce în ce mai umed, în regiunile nordice ale zonei de cernoziom, creşterea umidităţii, depăşind limita optimă, are o influenţă negativă asupra formaţiunii caracterelor genetice ale solurilor. De aci înainte se formează cernoziomuri degradate şi cernoziomuri nordice, sub acţiunea pronunţată de spălare, pe care o exercită apa. In acelaş fel, cum am văzut mai sus, se petrece acest fenomen şi în stepa plantată cu benzi de pădure.

In fine, încă o dovadă privitoare la intensitatea acţiunii factorilor genetici, în stepa cuprinsă între benzile de pădure, o constitue şi faptul că, în aceste condiţiuni noi, apar şi sunt mai frecvente, genuri de cernoziom superioare celor din stepa deschisă, după cum reese din datele tabloului No. 13.

Tabloul No. 13. — Frecvenţa genurilor de sol în stepa deschisă şi în stepa dintre benzi

Stepa deschisă. Frecvenţa %	Genul	Stepa dintre benzi Frecvenţa %
1.0	8'	34,9
11.0	7''	47,2
59.0	7'	13,8
26.0	6''	3,4
3.0	6'	0,7

In adevăr, din aceste date, se vede că, de unde în stepa deschisă predomină, prin frecvenţa lor, varietăţile de cernoziom obicinuit, din grupele 7' şi 6'', în stepa dintre benzile de pădure predomină varietăţile din grupele 8' şi 7''.

Un alt caracter, care arată intensitatea de acţiune a factorilor genetici, este conţinutul în humus, al principalelor orizonturi caracteristice ale solurilor. Făcându-se dozarea humusului, la diferite adâncimi, în varietăţile de soluri, cari au predominat în stepa dintre benzile de pădure şi stepa deschisă, s'au găsit datele cari sunt cuprinse în tabloul No. 14.

Tabloul No. 14. — Conţinutul în humus al solului în cele două tipuri de stepă

Adâncimea în cm.	Cernoziom obicinuit					
	Stepa deschisă		Stepă dintre benzi			
	7'	6"	8'	7"	7'	6"
1—5	9,81	9,84	11,45	10,61	11,13	10,48
20 -25	8,13	8,06	10,28	9,44	9,21	8,14
40—45	5,73	5,86	6,94	6,70	6,44	5,48
60—65	3,78	2,64	4,52	4,35	3,91	3,06
80—85	1,60	1,52	2,28	2,28	1,90	1,46
100—105	1,09	0,94	1,47	1,33	1,23	0,96
Humus în grosimea 1—85 cm. .	5,81	5,58	7,09	6,67	6,51	5,72
No. secţiunilor	4	5	12	18	6	2

Din aceste date, se vede că, în stepa dintre benzile de pă dure, procentul în humus al pământului este mai ridicat decât al pământului din stepa deschisă şi că, în acelaş timp, este răspândit într'un procent mai mare până în orizonturile inferioare. O comparaţie mai uşoară, privitoare la felul cum variază procentul de humus, în cele două cazuri, se poate face cu ajutorul datelor medii cuprinse în tabloul No. 15.

Tabloul No. 15. — Comparaţie, relativ la conţinutul în humus, în solurile din cele două stepe

	Genurile de sol			
	7'		6"	
	Orizont superficial 1—5 c.m.	Adâncime 1—85 c. m.	Orizont superficial 1—5 c.m.	Adâncime 1—85 c.m.
Stepa deschisă . . .	9,81	5,81	9,84	5,58
Stepa dintre benzi . .	11,13	6,51	10,48	5,72

Din aceste date reese că, aceleaşi varietăţi de soluri au mai mult humus în stepa dintre benzile de pădure, decât în stepa des-

chisă. Varietăţile 7' şi 6", privitoare la cari se referă datele din tablou, sunt dominante — cu o frecvenţă de 85% — în stepa deschisă, pe câtă vreme, în stepa dintre benzile de pădure, ele ocupă numai 17,2%, totuşi procentul lor în humus este mai ridicat şi răspândit mai adânc în stepa dintre benzile de pădure.

Dacă facem însă comparaţia privitoare la procentul de humus, referindu-ne la datele fiecărei varietăţi respective de sol, cari predomină în cele două categorii de stepe, ca în tabloul No. 16.

Tabloul No. 16. — Procentele de humus ale solurile predominante în cele două tipuri de stepă.

	gen	Humus		gen	Humus	
		Orizont superfic.	Adâncime 1—85 c.m.		Orizont superfic	Adâncime 1—85 c.m.
Stepa deschisă	7'	9,81	5,81	6"	9,84	5,58
Stepa dintre benzi	8'	11,45	7,09	7"	10,61	6,67

atunci deosebirile, privitoare la procentul de humus şi la repartizarea lui în adâncime, sunt şi mai pronunţate.

Formarea humusului şi răspândirea lui, în diferitele orizonturi ale pământului, este în strânsă legătură cu cantitatea de rădăcini, cari se desvoltă în orizonturile respective, în strânsă legătură cu condiţiunile de umiditate. La pământurile de cernoziom, stabilirea principalelor orizonturi caracteristice, ale unui profil, se face în strânsă legătură cu prezenţa şi cantitatea rădăcinilor. In adevăr, orizontul A cuprinde stratul de pământ care conţine cantitatea cea mai mare de rădăcini, orizontul B_1 stratul cu o cantitate însemnată de rădăcini, orizontul B_2 stratul cu o cantitate potrivită de rădăcini şi în fine, orizontul C. stratul cu o cantitate mică de rădăcini. Creşterea procentului de humus, în diferitele orizonturi şi adâncirea lor, este o consecinţă a înmulţirii rădăcinilor, diferitelor plante şi trecerea unui sol, dela tipul de cernoziom obicinuit la acela de cernoziom tipic, este un indiciu că rădăcinile s'au înmulţit, au ocupat un volum mai mare din pământ, s'au coborît mai jos şi prin descompunerea lor au dat naştere unei cantităţi mai mari de humus. In rezumat, acest fenomen poate avea loc datorită unei schimbări

simţitoare de mediu, în urma căreia plantele s'au putut desvolta mai bine, s'au înmulţit, au format un sistem radicular mai puternic, au folosit un volum mai mare de pământ. Ca o consecinţă imediată a acestor posibilităţi, plantele cultivate pot găsi şi absorbi o cantitate mai mare de apă şi de substanţe nutritive din pământ şi pot produce o recoltă mai bogată. Din punct de vedere agricol deci, creşterea în grosime a stratului $A+B_1$ şi sporirea procentului de humus, constituesc factori cari asigură recolte mai mari.

Condiţiunile de umiditate, creiate prin aranjarea benzilor de pădure în stepă, nu se mărginesc numai asupra schimbărilor importante, pe cari le produc asupra caracterelor genetice ale solurilor amintite până acum. După înregistrările făcute într'o serie îndelungată de ani, s'a putut observa o schimbare însemnată în regimul ploilor şi al cantităţii de apă pierdută prin evaporaţie. Din tabloul No. 17, se vede că, după datele mijlocii culese timp de 7 ani, cantitatea

Tabloul No. 17. — Precipitaţiunile atmosferice căzute şi evaporaţia în cele două stepe

	Iarna	Primăvara	Vara	Toamna	Anual
Stepa deschisă	36,2	67,3	171,2	110,4	385,1
Stepa dintre benzi . . .	61,7	83,5	166,7	127,7	439,6
Evaporaţia în m.m.					
Stepa deschisă	11,5	244,4	400,2	169,7	—
Stepa dintre benzi . . .	9,5	173,6	276,4	116,4	—
Diferenţe . . .	2,0	70,8	123,8	53,3	—

de apă, căzută în fiecare din cele patru anotimpuri, a fost simţitor mai mare în stepa dintre benzi decât în stepa deschisă, iar mijlocia anuală, la stepa dintre benzi este de 439,6, faţă de 385,1 cât a fost în stepa deschisă, cu un spor deci de 54,5 mm. anual. Privitor la evaporaţie, socotită în milimetri, se observă diferenţe foarte mari în favoarea stepei dintre benzi, în toate anotimpurile anului. In timpul verei, evaporaţia a fost redusă cu 30% în stepa dintre

benzi, față de evaporația din stepa deschisă. Această evaporație scăzută, este desigur o consecință a înfrânării vitezei vânturilor și a reducerii frecvenței lor, cum și a ridicării gradului de umiditate relativă a aerului atmosferic. In adevăr, în timpul principalelor luni ale anului, cari interesează mai mult viața plantelor, umiditatea relativă a aerului atmosferic, după cum se vede din datele tabloului No. 18, a fost simțitor mai ridicată în atmosfera stepei dintre benzi, decât în atmosfera stepei deschisă. In timpul verei, umiditatea relativă din aerul dintre benzi a fost cu 3—4% mai ridicată decât în stepa liberă.

Tabloul No. 18. — Umiditatea relativă a aerului în %

	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septemb.
Stepa deschisă	71	59	66	68	62	68
Stepa dintre benzi . . .	72	60	69	71	66	70

Limitele minime ale umidității relative, pe de altă parte, după cum se vede din tabloul No. 19 au fost mai ridicate în stepa dintre benzile de pădure, fapt care a avut, desigur, urmări binefăcătoare incontestabile, asupra desvoltării plantelor cultivate.

Tabloul No. 19. — Umiditatea relativă minimă a aerului în %

	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Sept.
Stepa deschisă	12	13	6	20	14	11
Stepa dintre benzi . . .	20	19	14	26	20	15

In fine, profesorul G. Tumin a mai făcut și observația, de un deosebit interes practic agricol, că, în timpul iernei, pământul

dintre benzile de pădure nu îngheaţă atât de adânc, şi zăpada nu este mişcată din loc şi suplberată, ca în stepa deschisă.

„Grâul de toamnă — spune prof. T u m i n — nu suferă de îngheţ în stepa dintre benzi. In iarna, excepţional de grea, din anul 1928—1929, când tot grâul din stepa deschisă a degerat, cel din porţiunile de teren cuprinse între benzi n'a suferit".

Aceasta constitue încă o observaţie, de o covârşitoare importanţă pentru regiunile agricole de stepă, unde gerurile din timpul iernei provoacă adevărate dezastre.

In fine, pentru a da un indiciu sumar asupra interesului de ordin agricol, pe care îl prezintă plantaţiile de benzi de pădure în stepă, prof. G. T u m i n, care a urmărit această problemă mai mult din punct de vedere pedologic, dă şi următoarele date — tabloul No. 20 —

Tabloul No. 20. — Recoltele obţinute în cele două stepe. Kgr. la Ha.

	s e c a r ă		o v ă z	
	boabe	p a i e	boabe	p a i e
	Kgr.	Kgr.	Kgr.	Kgr.
Stepa deschisă	270	680	500	780
Stepa dintre benzi	1040	1920	1250	1970
Diferenţa	770	1240	750	1190

referitoare la recolta de secară şi ovăz, obţinută în anul secetos 1921. Din aceste date se vede că recoltele, date de aceste două plante, în stepa deschisă, au fost foarte reduse, pe când cele din stepa dintre benzile de pădure au fost de două-trei ori mai mari. Privitor la recoltele obţinute, în timpul diferiţilor ani, profesorul T u m i n spune:

„In anii secetoşi, recolta din stepa dintre benzi este două-trei ori mai mare decât în stepa deschisă. In anii mijlocii, recolta este mai mare cu 20—30%, iar în anii umezi diferenţele sunt mici. Toate acestea dovedesc că mediul, în stepa dintre benzi, s'a schimbat în sens favorabil, din punct de vedere agricol".

Conţinutul în humus al pământului, a sporit în mod simţitor

sub acţiunea benzilor de pădure, după cum se poate vedea din tabloul No. 21.

Tabloul No. 21. — Conţinutul în humus % şi repartizarea lui în adâncime, în cele două tipuri de stepă

Adâncimea în cm.	Stepa deschisă			Stepa de sub benzi		
	Cernoziom obicinuit			Cernoziom spălat		
	7"	7'	6'	7"	7'	6"
1—5	10,94	11,27	10,91	12,69	12,88	13,16
20—25	9,86	8,76	8,23	9,54	9,70	9,28
40—45	6,43	5,94	5,65	6,64	6,25	6,30
60—65	3,71	3,44	2,98	3,80	3,60	2,88
80—85	1,62	1,91	1,67	1,85	1,84	1,50
100—105	1,20	1,20	1,16	1,27	1,10	1,11
Adâncimea 1-85	6,51	6,26	5,89	6,90	6,85	6,62
Numărul secţiunilor	4	7	5	12	6	5

Sunt cuprinse în acest tablou genurile de sol, împreună cu varietăţile lor, cari predomină în stepa deschisă şi în stepa dintre benzi, adică cernoziomul obicinuit în primul caz şi cernoziomul spălat în al doilea. Comparând aceste două genuri de soluri, se observă că cernoziomul spălat, apărut în stepa de sub benzi, conţine un procent mai ridicat de humus, în toate cele trei varietăţi ale lui, decât cernoziomul obicinuit. Rezultă deci că, în decurs de 30 ani, benzile de pădure, plantate în stepă, au mărit procentul de humus în pământ. Acest rezultat, s'ar părea că este în contradicţie cu o veche teorie, că vegetaţia arborescentă, când se substitue vegetaţiei ierboase, în regiunile de cernoziom, degradează solurile. Aceasta nu este cazul întotdeauna şi în toate condiţiunile geografice. Procesele de degradare a solului, pe cari desigur le exercită pădurea, au fost studiate în regiunile nordice ale cernoziomului, unde condiţiunile de umiditate sunt cu totul altele decât în stepa sudică. Afară de aceasta, s'a crezut că scăderea procentului de humus, în solurile degradate sub pădure, este o consecinţă directă

a acţiunii pe care o exercită vegetaţia arborescentă, când de fapt acest fenomen se petrece datorită influenţei exercitată de condiţiunile noi, complexe, creiate în viaţa solurilor, de către vegetaţia păduroasă. Generalizându-se fenomenele constatate în stepa nordică, s'a crezut că acţiunea pădurii asupra solurilor, în stepa sudică, va fi aceiaşi, ceiace nu este cazul. In regiunile sudice, pământurile sunt atinse puţin de procesul de spălare, exercitat de către apa care se infiltrează în cantităţi mici. In astfel de regiuni, sporirea umidităţii solului şi umidităţii aerului, sunt factori cari stimulează descompunerea resturilor organice, lăsate de către vegetaţia ierboasă şi arborescentă, având ca urmare o îmbogăţire a pământului în humus. In regiunile nordice, solurile sunt însă spălate puternic, de apa care se infiltrează în cantităţi mari şi sunt lipsite de substanţe nutritive şi de aerisire suficientă. In regiunile nordice ale stepei, sporirea umidităţii aerului şi solului măreşte deci procesul de spălare al solului şi îngreuiază şi mai mult aerisirea. Ca o consecinţă a acestui fenomen, condiţiunile de desvoltare ale plantelor se înrăutăţesc, resturile organice vegetale, cari se adaogă pământului scad şi humusul, care rezultă, este în cantitate mai mică.

In legătură cu această acţiune diferită a umidităţii, se constată, de asemenea, că în regiunile sudice ale stepei, cu cât porţiunile de teren, cari sunt studiate, au o altitudine mai mare, cu cât se trece dela terenuri cu un relief obicinuit la cele cu relief plan şi în fine la terenuri din microdepresiuni, cantitatea humusului creşte. In regiunile nordice însă ale stepei, acest proces se petrece în mod exact contrar. Benzile de pădure, fie că sunt plantate în regiunile sudice sau în regiunile nordice, exercită aceiaşi acţiune asupra condiţiunilor de mediu, împiedicând spulberarea zăpezii, înfrânând puterea vânturilor, reducând evaporaţia, sporind în fine condiţiunile de umiditate ale mediului. In regiunile sudice ale stepei însă, umiditatea este un factor pozitiv pentru desvoltarea plantelor, pe câtă vreme, în regiunile nordice ale stepei, ea este un factor negativ. Benzile de pădure deci, îmbunătăţesc condiţiunile de mediu, în regiunile sudice ale stepei şi le înrăutăţesc în regiunile nordice.

Paralel cu influenţa exercitată de condiţiunile creiate de benzile de pădure, asupra principalelor caractere genetice ale solurilor, s'a putut urmări şi o însemnată schimbare în proprietăţile fizice ale lor. Deşi această problemă nu a fost încă studiată în mod temeinic, totuşi, s'a putut observa o tendinţă de schimbare în bine

a structurii solurilor, în straturile lor dela suprafaţă. Acest proces a crescut treptat, trecând dela stepa deschisă la stepa dintre benzi şi în fine la stepa de sub benzi. In stepa deschisă, terenul, în stratul lui dela suprafaţă, pe o adâncime de 15—20 cm., este de natură compactă, fără a prezenta vre-o structură caracteristică. Sub benzile de pădure s'a observat că terenul capătă o natură grăunţoasă, mai puţin consistentă, care, prin sfărămare, se desface cu uşurinţă, arătând o structură nuciformă, grăunţoasă.

Ca o consecinţă a condiţiunilor noi de umiditate, creiate de către benzile de pădure în stepă, şi datorită procesului de spălare, efervescenţa diferitelor orizonturi ale solurilor, s'a schimbat într'o măsură însemnată. In stepa deschisă, efervescenţa are loc, de obiceiu, mai la suprafaţă, cu tendinţa de a se stabiliza în regiunea unde se întâlnesc orizonturile B_1 şi B_2, cu deviaţiuni de 5—10 cm. în sus şi în jos, după cum se poate vedea din datele tabloului No. 22.

Tabloul No. 22. — Adâncimea efervescenţei la genurile de sol din stepa deschisă din zona II-a

Genul	Grosimea $A+B_1$	Oscilaţiile în adâncimea efervescenţei	Adâncimea medie a efervescenţei
7"	65 — 69	66 — 68	67
7'	60 — 64	60 — 72	63
6"	55 — 59	56 — 60	57
6'	50 — 54	45 — 52	49

Rezultă deci, în linii generale, că adâncimea efervescenţei se limitează la graniţa inferioară a orizontului B_1, iar adâncimea ei depinde de grosimea orizonturilor $A+B_1$ şi de natura solului. Cu cât aceste două orizonturi se îngroaşe, cu atât şi efervescenţa se adânceşte, treptat cu mărirea altitudinii locului şi efervescenţa se scoboară mai jos, după cum, dacă trecem, dela solurile cu relief obicinuit, la cele cu relief plan, odată cu îngroşarea orizonturilor $A+B_1$, efervescenţa se coboară mai jos. Rezultă deci că efervescenţa, la principalele genuri şi varietăţi de soluri, o vom găsi

la adâncimi din ce în ce mai mari, pornind dela stepa deschisă, spre stepa dintre benzi şi apoi la stepa de sub benzi, în strânsă legătură cu grosimea orizonturilor $A+B_1$. In legătură cu grosimea, pe care o au cele două orizonturi, la diferitele genuri şi varietăţi de cernoziom obicinuit, adâncimea, la care are loc efervescenţa, variază, în cele trei condiţiuni principale de mediu, după cum se vede din tabloul No. 23.

Tabloul No. 23. — Adâncimea efervescenţei în cele trei tipuri de stepă.

Grosimea $A+B_1$ în cm.	Genurile	Cernoziom obicinuit		
		Stepa deschisă	Stepa dintre benzi	Sub benzile de pădure
70 — 74	8'	74 c. m.	72 c. m.	70 c. m.
65 — 69	7''	67 „ „	66,5 „ „	66 „ „
60 — 64	7'	63 „ „	61,4 „ „	63 „ „
55 — 59	6''	57 „ „	59 „ „	59 „ „
50 — 54	6'	49 „ „	— „ „	— „ „

In stepa deschisă, pornind dela varietatea 6', până la varietatea 8' de cernozion obicinuit, efervescenţa se coboară dela 49 cm. la 74 cm. adâncime, treptat cu îngroşarea celor două orizonturi caracteristice. Din acelaş tablou se mai observă însă că, la aceiaşi varietate de sol, în toate cele trei condiţiuni de stepă, reacţiunea are loc aproape la aceiaşi adâncime, cu mici oscilaţiuni. In stepa deschisă însă predomină varietăţile 6'' şi 7', pe câtă vreme în stepa dintre benzile de pădure predomină varietăţile 7'' şi 8' de cernoziom obicinuit. In legătură cu varietăţile dominante de soluri, rezultă deci că în stepa deschisă, adâncimea dominantă a efervescenţei este la 57—63 cm., pe câtă vreme în stepa dintre benzi, ea s'a adâncit şi o găsim la 66,5—72 cm., ca o consecinţă a creşterii în grosime a orizonturilor $A+B_1$.

In afară de cernoziomul obicinuit, cu genurile şi varietăţile lui, am văzut că, în stepa de sub benzile de sub pădure, apare într'un procent mare de frecvenţă (71,7%) cernoziomul spălat şi de tranziţie. Aceste tipuri de soluri nu produc efervescenţă la limita

inferioară a orizontului B_1, ci mai adânc şi anume la locul de tranziţie al orizontului brun roşcat B_2 către cel inferior. Dintre aceste două tipuri noi de soluri, la cernoziomul spălat orizontul brun roşcat este mai gros, decât la cernoziomul de trecere, din care pricină efervescenţa are loc mai adânc. In acest fel, la cele trei tipuri principale de soluri, în strânsă legătură cu procesul de spălare exercitat de către apă, efervescenţa o găsim la adâncimi din ce în ce mai mari, plecând dela cernoziomul obicinuit şi trecând la cernoziomul de tranziţie şi în fine la cel spălat, după cum se vede din datele tabloului No. 24.

Tabloul No. 24. — Adâncimea reacţiunii la genurile şi varietăţile celor trei tipuri de cernoziom.

Grosimea $A+B_1$ c. m.	Genuri şi varietăţi	Cernoziom obicinuit	Cernoziom de tranziţie	Cernoziom spălat
70 — 74	8'	70 c. m.	82,5 c.m.	96 c. m.
65 — 69	7''	66 „ „	76,4 „ „	94 „ „
60 — 64	7'	63 „ „	73 „ „	92 „ „
55 — 59	6''	59 „ „	70 „ „	88 „ „
50 — 54	6'	—	66 „ „	—
45 — 49	5''	45 „ „	—	—

In legătură însă cu măsura, în care sunt reprezentate cele trei tipuri principale de soluri, în cele trei condiţiuni diferite de stepă, variază şi repartizarea comparativă a solurilor cu reacţiune diferită, în strânsă legătură cu genurile şi varietăţile dominante cărora aparţin, după cum se vede din tabloul No. 25, din care rezultă, mai clar, că adâncimea efervescenţei se coboară, dela stepa deschisă spre solurile de sub benzile de pădure, în strânsă legătură cu frecvenţa genurilor dominante de soluri.

Dintre cele trei condiţiuni diferite de mediu: stepa deschisă, stepa dintre benzi şi stepa de sub benzi, rezultă că, în stepa deschisă, predomină, prin întinderea lor, solurile a căror efervescenţă este la 57—63 cm., la stepa dintre benzi, suprafaţa cea mai mare (82,1%) o ocupă solurile cari au efervescenţa la o adâncime de 63—74 cm. şi în fine, la stepa de sub benzile de pădure, cea mai

mare parte din suprafaţă (65,9) o ocupă solurile a căror efervescenţă este la o adâncime de 73—96 cm.

Urmărind felul cum variază orizonturile, în cari are loc efervescenţa, rezultă deci, încă odată, că acţiunea exercitată de către condiţiunile noi de umiditate, creiate de către benzile de pădure, este puternică şi diferită. Adâncimea la care are loc efervescenţa, dovedeşte că apa, care se infiltrează în adâncime, este în cantitate

Tabloul No. 25.—Adâncimea efervescenţei la genurile dominante

	Genurile dominante	Suprafaţa genurilor în %	Adâncimea efervescenţei în cm.	Clasa solului
Stepa deschisă . . .	6"—7'	85,5	57—63	cernoziom obicinu
Stepa dintre benzi . .	7"—8'	82,1	66,5—72	„
Benzi de pădure de lăţimi variate . .	7' —7"	77,4	63—94	cernoziomuri obicinuit de trecere şi spălat

mai mare în stepa dintre benzile de pădure, decât în stepa deschisă şi că deci regimul de umiditate al solului, în această stepă, este mai ridicat decât în stepa deschisă.

Acţiunea exercitată de către benzile de pădure, asupra condiţiunilor de mediu, este diferită. Profesorul G. T u m i n, după îndelungatele observaţii făcute în stepa dela Camenaia, spune că acţiunea acestor oaze în stepă — cum le numeşte el — depinde de suprafaţa totală a oazei, pe care au fost organizate benzile de pădure, de aşezarea benzilor de pădure între ele, de forma benzilor, etc.

In general, Profesorul G. T u m i n a observat că, cu cât oaza în care se organizează benzile de pădure va fi mai mare, cu atât influenţa exercitată de către benzi, asupra condiţiunilor de mediu, va fi mai puternică şi mai stabilă.

„Schimbarea condiţiunilor din sol şi a solului însuşi — spune Prof. G. M. T u m i n — nu se poate face decât schimbând regimul hidrotermic al mediului. Aceasta este foarte greu de realizat, deoarece avem în faţă mediul exterior imens, care caută să anihileze acţiunea benzilor. De aceea, cu cât suprafaţa prevăzută cu benzi va fi mai mare, cu atât vom schimba mai uşor regimul hidrotermic".

In stepa dela Camenaia, s'au organizat plantaţii de benzi de pădure pe o suprafaţă de 600 ha., prin cari, după cum s'a arătat în acest extrem de interesant studiu al prof. T u m i n, s'au realizat schimbări importante în condiţiunile de mediu şi asupra solurilor.

„Experienţele cu benzi de pădure — spune mai departe prof. T u m i n — trebuesc executate nu pe sute, ci pe mii de ha. şi chiar pe zeci de mii de ha. Oaza de 500—1000 ha. se consideră ca mică, oaza de câteva mii de ha. ca mijlocie şi aceea de zeci de mii de ha. ca mare. Pe suprafeţe mici se poate realiza un efect mai mare, numai din plantarea unui procent mare din suprafaţă cu benzi de pădure. Pe suprafeţe mari, acelaş efect se poate realiza cu un procent mic din suprafaţă ocupată cu benzi. In stepa Camenaia, benzile ocupă 20% din suprafaţă (din cauza benzilor late şi a frecvenţei lor). Acest procent este excesiv, chiar pentru suprafeţe mici de stepă, noi însă am avut nevoe de ele spre a realiza schimbările solului, despre care am vorbit până acum, într'un timp cât mai scurt. Aşezarea reciprocă a benzilor are şi ea influenţă în schimbarea regimului hidrotermic. Benzile aşezate în două direcţii cari se întretae, produc o activitate mai puternică şi mai stabilă, decât benzile aşezate paralel. Benzile trebuesc în aşa fel aşezate încât să formeze un obstacol mai puternic contra acţiunii de anihilare a stepei. In această privinţă, au importanţă, subbenzile de pe marginile benzilor, cari împedică stepa deschisă de a folosi spaţiul de sub coroana arborilor, pentru a micşora regimul hidro-termic. In tendinţa de a menţine regimul hidro-termic în spaţiul dintre benzi, nu trebue să se piardă din vedere premenirea aerului. Pentru aceasta trebuesc lăsate, la intervale de cel puţin 500 m., porţi în benzi sau ventilatoare, iar benzile perpendiculare să nu se întâlnească complect. Ventilatoarele trebuesc astfel calculate, încât vântul, care pătrunde prin ele, să-şi piardă repede din intensitate şi să se umezească, datorită regimului hidro-termic din oază.

In ce priveşte lăţimea benzilor şi intervalele dintre ele, acestea trebuesc puse în legătură cu suprafaţa oazei, aşezarea reciprocă a benzilor şi cu procentul din suprafaţă ocupat de benzi. Nu e nevoe de a face benzi mai late de 32 m., chiar pe oaze mici ca aceia din stepa Camenaia. Intervalurile dintre benzi, în stepa Camenaia, sunt foarte variate. Pătratele cele mai largi au în lungime 640 m. şi în lăţime 213 m., altele au 300 m. lăţime şi 426

lungime şi în fine altele 512 m. lungime şi 426 lăţime. De către noi au fost studiate pătratele cele mai mari şi datele expuse în această lucrare se referă tocmai la ele. Deci nu avem motive de a micşora pătratele ci le-am putea chiar mări adăogându-le în lungime.

Problema procentului din suprafaţa oazei, ocupat de benzi, nu a fost încă studiat de noi. Suntem însă înclinaţi, de pe acum chiar, a-i da o importanţă deosebită. Credem că de acest procent depinde caracterul influenţei benzilor de pădure, ceilalţi factori rămânând neschimbaţi, rezultând în esenţă că : sau benzile au un rol numai de protecţie sau au şi un rol activ, după cum s'a spus la începutul acestei lucrări. In al doilea caz ele se pot numi benzi ameliratoare, şi sunt capabile să schimbe solurile şi să mărească umiditatea aerului, ceeace nu putem cere dela benzile cari au numai un rol protector. Rolul de apărare se poate obţine prin ocuparea de către benzi a unei suprafeţe nu mai mare de 3—4% din întinderea oazei. La un efect ameliorator ne putem aştepta însă numai când suprafaţa de sub benzi este cu mult mai mare. Probabil că, în acest scop, ar fi suficient, pentru oazele mici 10—12%, pentru cele mijlocii 8—10%, iar pentru cele mari circa 6,8%.

Sistemul ameliorator este mai eficace în lupta contra vânturilor uscate şi îngheţului, decât sistemul benzilor de protecţie. In regiunea cernoziomului obicinuit şi sudic (stepă uscată), se poate forma atât sistemul protector cât şi cel ameliorator. In regiunea cernoziomurilor puternice şi spălate, importanţa capitală o are sistemul benzilor protectoare. Trebue să adăogăm însă că întinderea oazei pentru sistemul protector nu are aceiaşi importanţă pe care o are pentru sistemul ameliorator".

*
* *

Problema secetei în agricultură, şi a mijloacelor de a o combate — în scopul asigurării şi sporirii recoltelor — în regiunile cu clima aridă, este de o importanţă capitală, care cere o grabnică soluţionare.

Importanţa acestei probleme este capitală, fiindcă de rezolvirea ei atârnă ridicarea nivelului producţiunii, în mare parte din regiunile noastre agricole principale.

Cauza lipsei de rentabilitate a agriculturii, din multe din regiunile noastre, se datoreşte, în mare parte, producţiunii reduse,

care se obţine, din pricina secetelor frecvente şi a technicei rudimentare.

Problema aceasta a căpătat, în fine, un caracter acut, din lipsa de pricepere, de prevedere şi de patriotism, cu care s'au rezolvat, în perioada tumultuoasă de după războiu, problemele cari interesează economia naţională. Pe lângă graba mioapă, pe care am pus-o, în desmembrarea marilor unităţi de producţie, în parcele incapabile să producă în mod economic — mai ales în urma prefacerilor cari au avut loc în ultimul timp în ce priveşte procesul de producţie — pădurile s'au bucurat de un tratament nu numai vitreg, dar de multe ori sălbatic. In silvicultură, ca şi în agricultură, urmărirele tratamentului aplicat pădurilor, nu au întârziat să se producă. La munte şi în regiunea colinelor, desbrăcarea coastelor de vegetaţia lor firească se răsbună asupra agricultorului, setos de pământ, prin împotmolirea văilor şi puţinelor terenuri agricole.

La câmpie şi în stepă în special, asaltul dat asupra petecelor de pădure rămase, a deschis drum larg vânturilor, cari împrăştie vapori de apă din atmosferă şi usucă pământul, deschizând drum larg secetelor, cari reduc la neputinţă toate sforţările agricultorilor dezarmaţi.

Dacă aceste urmări sunt adevărate dezastre, cauzele, din cari decurg, nu se mai pot numi greşeli ci adevărate crime.

In cadrul unei concepţii strict technice şi încurajaţi de unele descoperiri recente ale ştiinţei, am fi înclinaţi, poate, să spunem că agricultorul poate să-şi prefacă pământul — ca mediu pentru desvoltarea plantelor cultivate — după voe, înfruntând uneori înfăptuirele şi legile naturei. Şi totuşi, cât sunt de modeste cele mai îndrăzneţe realizări ale omului, faţă de măreţele opere ale naturii! Afară de aceasta, cele mai modeste născociri ale minţii omeneşti, pentru a fi realizate, trebuie să-şi găsească mijloacele materiale necesare, şi o justificare prealabilă a rentabilităţii şi folosul lor, în ansamblul economic în care se încadrează.

In ce priveşte combaterea secetei în agricultură, organizarea irigaţiilor, pentru puţine regiuni privilegiate dela noi, în cari s'ar găsi apa necesară, este şi va rămâne, pentru multă vreme, un deziderat îndepărtat, din lipsa capitalului necesar. Pentru multe regiuni însă, în cari caracterul secetos este mult mai pronunţat, şi dezastrele cauzate agriculturii mai mari şi mai frecvente, această nădejde nu poate fi nici întrezărită, lipsind debitul necesar de apă.

Varietăţile noi de plante, create de selecţionator, ori câte însuşiri vor poseda, pentru a lupta cu condiţiunile vitrege creiate de secetă, nu vor putea depăşi — prin producţia lor — posibilităţile îngăduite de climă.

Technica raţională a lucrărilor pământului, chiar dacă-i zicem „Dry Farming" şi chiar când dispunem de maşinele şi instrumentele cele mai eficace şi mai accesibile din punct de vedere economic, prin sporirea producţiei pe care o provoacă, nu poate totuşi depăşi cadrul fixat de condiţiunile naturale. Tocmai acest cadru, asigurat şi lărgit la câmpie, pentru folosul agriculturii, prin prezenţa şi tovărăşia pădurii a fost scăpat din vedere, în miopia noastră şi sub preocuparea intereselor false ale momentului.

Înţeleptul rege Carol I, referindu-se la legătura dintre pădure şi agricultură, a spus o vorbă profetică, adresată însă mai ales agricultorilor. Agricultura, în răsboi cu pădurea, înseamnă că luptă contra propriilor ei interese.

In lupta pentru combaterea secetei şi sporirea recoltelor la câmpie, trebuie să înlănţuim mijloacele la cari putem recurge, într'o ordine care să ne asigure maximum de rezultat. Procedând în acest fel, trebuie să refacem şi să lărgim mai întâi cadrul firesc al condiţiunilor naturale de producţie, cu ajutorul pădurii.

Dacă irigaţia terestră nu este posibilă în unele regiuni, din lipsă de capital, iar în multe din lipsă de apă, irigaţia aeriană, cu ajutorul benzilor de pădure plantate în stepă, este posibil de realizat, fiindcă cere numai muncă de braţe omeneşti, capital de care dispunem cu prisosinţă, fără a-l preţui şi folosi în deajuns.

Dacă în timpul exproprierii, absorbiţi de aspectul momentan al problemei, şi încântaţi de recordul pe care l-am bătut în rândul celorlalte state, înbucătăţind cel mai mult pământ în timpul cel mai scurt, această problemă nu s'a pus, ea trebuie pusă negreşit cu ocazia legii comasării, care nu mai poate întârzia. Această operă, de mare interes imediat, şi de înaltă prevedere economică pentru viitor, va avea darul să astupe prăpastia deschisă între agricultură şi pădure şi să înfrăţească, pe terenul constructiv, doi specialişti, pe a căror pricepere trebuie să se sprijine destinele economice ale acestei ţări, agronomul şi silvicultorul.

Le rôle des plantations de bandes boisées dans la lutte contre la sécheresse.

Le rôle que la forêt a dans l'adoucissement des caractères du climat et dans l'élargissement du cadre de production d'une région, a été depuis longtemps signalé, mais il n'était pas encore demontré expérimentalement.

Les expériences avec des bandes boisées de différentes largeurs qui ont commencé il y a plus de 30 ans, dans la steppe, à Camenaïa, près de Voronej, en Russie, ont demontré d'une façon évidente l'importance et l'éfficacité de cette nouvelle voie d'irrigation aérienne dans la steppe.

Le professeur *G. M. Tumin* de l'Académie Agricole de Voronej, qui conduit actuellement ces expériences, dans son travail publié en langue russe, que nous venons de résumer ici, prouve en base de certaines données très précises, que les bandes boisées occupant 6—20% de la superficie du terrain, changent fondamentalement les conditions hydrothermiques du médium.

Les bandes boisées ayant la possibilité de ralentir la vitesse du vent, permettent à la neige de se déposer pendant l'hiver, diminuent l'évaporation, élèvent le degré d'humidité de l'atmosphère, règlent la température et influencent une forte transformation des caractères morphologiques des sols. Dans les portions de terrain qui se trouvent sous les bandes boisées, le sol formé de tchernosiom ordinaire, comme il en était avant, s'est transformé, en majeure partie, en tchernosiom de transition et en tchernosiom lavé, avec un pourcentage bien plus élevé de humus, ayant une couche végétale plus profonde et montrant l'effervescence avec les acides. Les récoltes fournies par les terrains se trouvant entre les bandes boisées, ont été pendant les années sèches, deux et même trois fois plus grandes que celles fournies par les terrains de la steppe non plantés. Ces résultats ne sont pas seulement persuadants en ce qui concerne le rôle des plantations dans le changement des conditions hydrothermiques du médium, mais ils offrent aussi de nouvelles perspectives dans la rude lutte contre la sécheresse, dans l'agriculture.

Dans le dernier siècle, la forêt a été chez nous défrichée de plus en plus, jusqu'à ce qu'elle est disparue presque complètement dans certaines régions de la plaine. Si ce phénomène est, en partie, le résultat de la lutte continuelle entre la steppe et la forêt, il n'est pas moins vrai, qu'il est du aussi à la lutte entre l'agriculture et la forêt. Le bénéfice réalisé facilement par les loueurs de fermes, et les propriétaires imprévoyants, surtout dans les temps quand il n'existait pas des mesures legales pour la conservation des forêts, ainsi que les conditions favorables de la vente des céréales, ont été peut-être des causes bien plus fortes que le phénomène naturel de la lutte entre la steppe et la forêt, qui ont contribué à la disparition de la forêt et à l'extension de l'agriculture.

Les lois de réforme agraire, promulguées dans les deux dizaines d'années, préocupées seulement de l'intérêt social-politique momentané, sans prévoyance nécessaire pour l'avenir, ont démembré d'une part les grandes unités de production agricole, dans une infinité de toutes petites parcelles incapables de produire économiquement — surtout dans les conditions de nouveaux raports de concurrence des dernières années et de s'approprier les moyens modernes pour le travail rationnel et pour l'augmentation de la production. D'une autre part, ces lois ont

sacrifié des immenses superficies de forêts ,en les défrichant, aggravant pis encore la situation déficitaire dans laquelle nous étions du point de vue du rapport équilibré qui doit exister entre les terrains agricoles et la forêt, diminuant ainsi dans le détriment de l'agriculture le cadre de production des conditions naturelles.

En outre des mesures momentanées, aux quelles nous recourons aujourd'hui, au milieu de la crise par laquelle nous passons, au point de vue de l'agriculture, nous devons résoudre aussi le problème de l'élargissement du cadre naturel de production de notre agriculture des régions de la plaine, en organisant des bandes boisées. Refaisant et relevant le cadre naturel de production des régions de steppe, tous les autres moyens: technique agricole rationnelle et plantes xéromorphes — donneront un résultat plus éfficace.

Le problème de l'organisation des plantations des bandes boisées dans les régions de la plaine demande une prompte solution, qui devra être prise à l'occasion de la prochaine loi pour le regroupement des terrains agricoles, chose qui ne peut plus être mise en retard.

Ueber die Bedeutung der Pflanzung von Waldstreifen im Kampfe gegen die Dürre

Die Rolle, welche dem Wald bezüglich der Temperierung des Klimas und der Erweiterung der Produktionsmöglichkeiten zukommt, wurde schon seit längerer Zeit bekannt gegeben, experimentell indess, noch nicht bewiesen.

Die Versuche mit bewaldeten Streifen verschiedener Breite, welche vor mehr als 30 Jahre im Steppengebiete von Camenaia bei Voronej in Russland angelegt wurden, haben ganz augenfällig die Bedeutung und Wirksamkeit dieser neuen Methode der „Luftbewässerung" in Steppengelände bewiesen.

In seiner, in russischen Sprache veröffentlichten Arbeit, über die wir einer kurzen Auszug gegeben haben, weist G. M. Tumin, Profesor an der landwirtschaftlichen Akademie von Voronej, welcher diese Versuche gegenwärtig leitet, auf Grund von genauen Daten nach, dass Waldstreifen, welche ungefähr 6—20% der gegebenen Fläche ausmachen, die hydrothermische Beschaffenheit des Standortes ändern.

Da die bewaldeten Streifen die Windgeschwindigkeit mindern, so ermöglichen sie im Laufe des Winters die Ablagerung der Schneemassen: des weiteren setzen sie die Verdungstung herab, erhöhen den Feuchtigkeitsgehalt der Luft, gleichen die Temperatur aus und üben einen mächtigen Einfluss auf die Umgestaltung der morphologischen Bodeneigenschaften. In denjenigen Teilen des Geländes nämlich, welche mit Waldstreifen bedeckt sind, verwandelt sich der Boden — vorher gewöhnliche Schwarzerde — grossenteils in eine Uebergangsform derselben, mit höherem Humusgehalt, mit reicherer vegetabilischer Decke, und — in den tieferen Schichten — mit Reaktion auf Säuren. Das Ernteergebniss auf dem von Waldstreifen durchzogenen Terrain war, während der Dürrjahre, das Doppelte und Dreifache von dem der offenen Steppe.

Diese Ergebnisse sind nicht nur überzeugend bezüglich der Rolle, welche die Bewaldung im Wandel der hydrothermischen Standortsbeschaffenheit spielt,

sondern eröffnen auch neue Aussichten im schweren Kampf der Landwirtschaft gegen die Dürre.

Im vergangenen Jahrhundert hat die Rodung unserer Wälder immer weiter um sich gegriffen, und zwar derart, dass aus manchen Gegenden des Tieflandes der Wald fast ganz verschwunden ist. Wenn dieses Faktum einesteils das Ergebniss des dauernden Kampfes zwischen Steppe und Wald ist, so ist andererseits auch der Kampf zwischen Land- und Forstwirtschaft daran Schuld. Sowohl die Möglichkeit leichter Bereicherung der Gutspächter, gepaart mit der Kurzsichtigkeit des Grundbesitzes, zu einer Zeit namentlich als gesetzliche Waldschutz-Bestimmungen nicht bestanden, als auch die günstige Konjunktur für den Getreidehandel waren vielleicht mächtiger wirkende Ursachen als das natürliche Moment des Kampfes zwischen Steppe und Wald, welche zum Schwinden des Waldes und zur Ausdehnung der Landwirtschaft geführt haben.

Die Agrar-Reform, wie sie in der letzten zwanzig Jahren eingeleitet und gröstenteils auch durchgeführt wurde, einzig und allein vom social-politischen Interesse des Augenblicks inspiriert, ohne die notige Rücksicht auf Zukunfts belange. hat die grossen landwirtschaftlichen Produktionseinheiten in eine Menge kleinster Parzellen zerstückelt, unfähig — namentlich unter den neuen Konkurenzbedingungen der letzten Jahre — wirtschaftlich zu produzieren, unfähig auch sich die modernen Mittel rationeller Arbeit und Produktionsmehrung anzueignen.

Andererseits lieferten die Agrar-Gesetze ungeheuere Flächen Waldes der Rodung aus. Dadurch wurde das Verhältniss, welches normaler Weise zwischen Wald und Feld bestehen soll und welches ohne dies schon vor der Reform nicht günstig war, noch mehr herabgedrückt und gleichzeitig die natürlichen Produktionsfähigkeit zum Schaden der Landwirtschaft verschlechtert.

Ausser den augenblickliche Massnahmen zu denen wir heute, im Kampfe mit der wirtschaftlichen Krisis unsere Zuflucht nehmen, müssen wir, vom Standpunkt der Landwirtschaft aus, auch das Problem der natürlichen Produktionsmehrung der Ackerbau-Flächen zu lösen versuchen. Das kann durch die Adoptierung der Waldstreifen-Kultur geschehen.

Durch Wiederherstellung und Erweiterung der Produktionsmöglichkeiten der Steppenregion werden alle die anderen Mittel, technischer und rationeller Natur, sowie die Auslese xeromorpher Pflanzen bessere Resultate zeitigen.

Die Lösung des Problems der landwirtschaftlichen Waldstreifen-Kultur in der Region des Tieflandes ist dringend.

Dieselbe ist aber möglich gelegentlich des in Aussicht gestellten Gesetzes bettreffs Umgruppierung des landwirtschaftlichen Besitzes, welche auch keinen Aufschub leidet.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

DISCUȚIUNE ASUPRA MIJLOACELOR DE REALIZARE A RAPORTULUI SUSȚINUT.

de G. AGAPIE

A realiza raportul susținut într'o pădure, luată ca unitate economică, însemnează a face ca ea să cuprindă, în ultimă analiză, pe suprafețe egale, toate vârstele de arborete dela un an până la vârsta exploatabilității : iar arboretul exploatabil, fie că este la un loc, fie că este răspândit în grupe sau numai în arbori izolați, să reprezinte în volum creșterea anuală a pădurii.

Această stare de lucruri însemnează pentru proprietar venituri constante, iar pentru industrie, agricultură și comerț, aprovizionarea continuă cu volume constante — aproximativ constante — de material lemnos ; apoi, pentru economia generală a țării înseamnă înlăturarea perioadelor de împuținarea acestui articol de primă necesitate, precum și a celor de supraproducție, ambele incompatibile în bună stare și prosperitatea Societății.

In afară de aceste argumente, destul de temeinice ca ele singure să așeze problema raportului susținut în programul politicei forestiere a unei țări la loc de frunte, se mai adaogă încă unul de o tărie excepțională, anume : că lemnul este un produs, ce nu se poate improviza, un produs al timpului într'o covârșitoare proporție, din care cauză refacerea capitalului forestier, care produce acea constantă, la care se limitează o gospodărie înțeleaptă, nu este posibilă de cât în timp, întrucât omul cu ingeniozitatea și capitalurile sale nu poate accelera producțiunea și completa capitalul forestier productiv.

A lăsa deci proprietarului pădurii libertatea de a regula cum vrea folosinţa unui bun, a cărui producţiune nu depinde de om, ci de o cauză, pe care n'o poate influenţa, este a lăsa să domnească haosul în posibilităţile de desvoltare a industriei şi agriculturii precum şi în posibilităţile de existenţă a fiecărui ins, de oarece oricare dintre noi, oricare ar fi ocupaţia şi situaţia noastră socială, avem nevoe de lemn sub una cel puţin din vastele şi variatele forme, sub care el se foloseşte zilnic.

Societatea, adică Statul, este nu numai în drept, dar ca reprezentant al interesului colectivităţii este obligat să rezolve această problemă în mod echitabil.

Prin „echitabil" înţeleg să găsească formula, care să armonizeze interesul proprietarului de pădure cu interesul colectivităţii. primul — proprietarul — pretinzând în mod legitim să fie lăsat a-şi exercita dreptul său de proprietate în felul cel mai rentabil, iar secundul — colectivitatea — având şi ea dreptul de a influenţa producţiunea prin măsuri de ordin general şi nevexatorii pentru dreptul de proprietate. aşa fel ca societatea să fie asigurată, că va fi aprovizionată încontinu cu cantităţi constante sau quasiconstante de material lemnos, articol de primă şi imediată necesitate.

Primul drept este mai puţin necontestat decât cel de al doilea. Totuşi, în condiţiunile în care interesul individului şi cel colectiv nu sunt în antiteză, doctrina intervenţionismului de Stat este unanim admisă.

Este oare cazul acesta în privinţa impunerii raportului susţinut ? Răspunsul este în mod cert, nu, în multe cazuri !

In adevăr, dacă proprietatea forestieră este de mică întindere sau dacă este relativ mare, dar situată în poziţii greu accesibile şi lipsite de mijloace de transport, a pretinde să se exploateze anual o suprafaţă mică, este a cere proprietarului să renunţe nu numai la rentabilitatea afacerii, dar să şi consimtă a pierde o parte mai mare sau mai mică din capitalurile investite în mijloace de transport.

Acest fapt explică cauza, pentru care legiuitorul nostru silvic n'a atacat până azi problema raportului susţinut şi s'a limitat la rezolvarea problemei regenerării pădurii.

Ultima problemă cere proprietarului eforturi relativ foarte mici şi este în mod prea vădit în interesul intreprinderii sale, al cărui viitor îl asigură.

Neexistând lege, care să oblige aplicarea raportului susţinut,

urmează, că nu un organ oarecare al Statului nu-l poate impune, căci orice obligaţiune care nu se întemeiază ori nu decurge din lege se chiamă arbitrar şi arbitrarul n'are viaţă într'o ţară în care normele de conducere emană numai dela naţiune şi iau expresie şi viaţă numai prin lege.

Şi totuşi s'a putut. S'a putut să se respingă „de plano" toate amenajamentele, cari prevedeau revoluţiuni tranzitoriii *„spre a se întocmai amenajamentul cu aplicarea raportului susţinut, singurul sistem, care asigură şi generaţiilor viitoare patrimoniul, la care au dreptul şi de care, nu fără periclitarea existenţei lor ar putea fi lipsite"* după cum spunea Consiliul Technic al pădurilor în darea de seamă pe anul 1930.

In faţa unei asemenea hotărîri ne-am putea gândi, că Onor Consiliul Technic vede sau interpretează cel puţin în vre-un text de lege obligativitatea raportului susţinut. Suntem însă aduşi la realitate tot de C. T. de oarece în concluzie se exprimă astfel: *„Consiliul propune, ca texte de lege, precise şi severe, de îndată să pue capăt acestui acestui sistem de colonială lichidare a pădurilor particulare din ţara noastră, urmând ca şi exploatarea acestor păduri să se reguleze pe bază de continuitate anuală sau periodică..."*.

Se recunoaşte deci, că nu există lege pentru aplicarea raportului susţinut. Ne găsim, aşa dar, în faţa unui exces de zel depus în afară de cadre legale pentru o cauză de interes obştesc.

Cu tot focul sacru al ideii, C. T. nu înţelege să rămână pe terenul de arbitrar, pe care se află şi cere înfiinţarea unei legi, care să rezolve problema.

Dar în ce fel să se rezolve, nu se spune. La cari păduri ar fi să se impună raportul susţinut şi la cari o stare vecină cu acest raport şi cât de aproape de el, aceste indicaţiuni în linii largi ar fi fost de mare importanţă.

Se poate spune fără teamă însă, că raportul susţinut ca atare nu poate fi realizat atâta vreme cât obiectul amenajării este pădurea, una singură, luată ca unitate de gospodărit. Şi tot atât de sigur se poate afirma, că o lege, care ar cere aplicarea raportului susţinut, fără să ţină seama de rentabilitatea exploatărilor, este o lege de silnicie, fără viaţă şi deci fără durată.

Trebue o reflecţie atentă asupra soluţiilor posibile şi o prealabilă discuţie largă asupra acestei chestiuni.

Din cauza greutăţii de rezolvare a acestei probleme sunt per-

sonalităţi în ştiinţele silvice, cari au renunţat de a mai considera raportul susţinut ca scop, care să intre în obiceiul amenajării. Astfel D-l Profesor P. A. Grunau se exprimă : *„In fond şi în teză generală, amenajarea pădurilor vrea să asigure proprietarilor folosinţa cea mai convenabilă. Numai în cazul special al pădurilor de protecţie — ale acelora, cari prin existenţa lor garantează interesele generale ale Societăţii — teza aceasta poate şi trebue modulată în interesul Societăţei".*

S'ar părea, că în acest mod de a vedea se face o confuzie între două ţeluri diferite, distincte, care trebuesc avute în vedere de Societate şi pentru care ea are drept să intervină : unul este necesitatea existenţei pădurilor în anumit scop şi altul necesitatea reglementării folosinţei materialului lemnos. In discuţie era la locul citat cel de al doilea scop, care este deopotrivă bine de urmărit, fie la pădurile de protecţie, fie chiar la cele de raport.

Ori tocmai acest al doilea scop nu poate să figureze în definiţia — dealtfel admirabilă, privită printr'o altă prismă după cum vom vedea — a D-lui Profesor Grunau, căci obligativitatea raportului susţinut, după cele arătate mai sus, nu asigură proprietarului folosinţa cea mai convenabilă. Din contră, în cazul pădurilor anormal constituite, caz care la noi este ca să zic astfel normal, precum şi în cazul pădurilor de întindere mică ori şi relativ mare dar, situate în regiuni greu accesibile, obligativitatea raportului susţinut nu numai că dăunează pe proprietar, dar îl pune în situaţie de a nu putea folosi proprietatea sa din cauza mărimii inevitabile a daunelor.

Se vede, aşa dar, că de fapt nu e confuzie între două idei, ci mai curând că nu este vorba decât de o idee: obligativitatea regenerării vrednice de luat în seamă la întocmirea amenajamentului, după părerea D-lui Profesor Grunau.

Dealtfel printr'o frază expusă mai în urmă, D-sa lămureşte chestiunea raportului susţinut în sensul că nu este de domeniul public : „în fond ceeace interesează societatea este conservarea stării împădurite... *continuarea, ca să zic aşa, a producţiunii este o chestiune, care ţine de domeniul particular".*

Părerea raportului susţinut în folosirea unui bun de primă necesitate şi care nu se lasă a fi produs de cât de factorul timp, n'ar fi o chestiune, care să intereseze societatea şi s'o determine să

intervie cu măsuri de reglementare, nu poate fi împărtășită de mulți.

Și totuși, privită sub altă prismă, această frază exprimă o idee care, după cum vom vedea, nu se poate contesta.

* * *

Cine vede, că raportul susținut în materie de producțiune forestieră este de un interes obștesc vital ; cine vede, că realizarea acestei stări este o imposibilitate în concepția actuală a amenajamentului ; cine privește cauza și reflectează asupra mijloacelor, prin care ar putea fi înlăturată, nu se poate să nu se gândească : „dar dacă se ia ca unitate de gospodărit, nu pădurea, ci mai multe păduri, cari laolaltă să aibă o întindere suficient de mare, ca să constitue o serie de exploatare cu o posibilitate normală rentabilă în raport cu greutățile de exploatare ?".

Apoi : „ce interes ar avea societatea, ca raportul susținut să fie realizat pe fiecare pădure, când scopul urmărit de ea : înlăturarea perioadelor de lipsă ori de supraproducțiune a lemnului pe piață este asigurat prin aplicarea sistemului de amenajare colectivă ?".

A face aceste întrebări este a și răspunde și a și constata în acelaș timp, că această concepție de amenajament împacă interesul individual cu cel public și face să dispară aproape orice urmă de antagonism între ele.

Fiecare pădure din serie se găsește în cazul revoluțiunilor tranzitorii perpetue, deci în perioade de așteptare, dar toate laolaltă prin efectul constituirii lor în serie realizează raportul susținut, pe care îl voește societatea.

Dar nu cumva sunt piedici de netrecut în calea realizării amenajărilor pe mai multe păduri ?

Piedici de natură technică nu sunt, după cum am putut arăta în alt articol.

Sunt greutăți juridice, cari să nu poată fi rezolvate ?

Nu sunt. Am demonstrat în acelaș articol.

Greutăți financiare ? Nici de acestea. Se prea poate chiar, ca sacrificiile în bani, ce se fac azi pentru un elaborat, care la urma urmelor este întocmit în contra intereselor legitime ale celui, care suportă cheltuelile, să fie mai mici decât acelea, cari se vor face, când se va aplica noua concepție de concordie.

In cadrul concepției amenajamentului colectiv părerile exprimate de D-l Profesor Grunau capătă înțelesuri, cari nu se pot contesta.

Căci *„In fond și în teză generală amenajamentul trebue să asigure proprietarilor folosința cea mai convenabilă"*. Și o asigură fără să cauzeze cel mai mic prejudiciu pentru individ sau societate.

Apoi: *„contigentarea producției este o chestiune, care ține de domeniul particular"* la care putem adăuga: fără ca interesul obștesc să sufere, dacă Societatea știe să coordoneze această contingentare într'un tot unitar și cu rezultantă constantă.

Dificultățile semnalate nu sunt totuși fără nici-o importanță. Nu este exclus să mai fie și altele, poate chiar insurmonabile. Vorbim pe ce vedem...

Cum e și natural, ideia amenajărilor colective trebue experimentată mai întâi în mic și înaintea oricăror legiferări.

Astfel, aș concepe să se aleagă un ocol în regiunea de deal sau de munte, în care proprietățile forestiere, cărora nu li se poate aplica raportul susținut, sunt numeroase și prin Șeful de ocol respectiv s'ar putea culege elementele necesare pentru întocmirea seriilor de exploatare pe mai multe păduri.

In acest scop sunt necesare următoarele date:

1) Suprafața fiecărei păduri luată după planul de proprietate, harta statului major, etc.

2) Esențele din cari se compune pădurea și limitele vârstelor lor.

3) Regimul aplicat în trecut și revoluția adoptată.

4) Regimul ce dorește a aplica proprietarul și numărul anilor, în care înțelege a exploata pădurea sa.

Cu acest material se poate întocmi seriile de exploatare, aducând bineînțeles oarecare modificări intervalelor de exploatarea produselor principale, indicate de proprietari, spre a face posibilă lucrarea de ansamblu.

Ceeace trebue avut în vedere la întocmirea serilor de exploacare este, ca posibilitatea normală proectată să fie cel puțin atât de mare cât s'a stabilit în localitate de proprietari, că este necesară întinderea anuală de exploatat, așa ca întreprinderea să fie rentabilă.

Seriile de exploatat astfel proectate urmează a fi supuse aprobării Consiliului Technic, după care să se aducă la cunoștința proprietarilor în mod oficial intervalele de timp rezervate pentru

exploatarea în parte a fiecărei păduri, cu recomandarea ca fiecare proprietar să aibă grija a întocmi din timp amenajament pentru pădurea sau pădurile sale adoptând obligatoriu revoluţia şi perioada de aşteptare aprobată.

Un asemenea proect este gata de aplicat aproape pretutindeni şi din aplicarea în timp de câţiva ani se poate deduce lipsurile, ce are, precum şi mai ales, dacă este sau nu aplicabil, după care se poate trece la legiferare de măsuri, cari să facă real obligatorii colectarea datelor şi aplicarea seriilor proectate.

După cum vedem, sistemul preconizat rezolvă problema raportului susţinut prin întocmirea seriilor de exploatare pe mai multe păduri, iar problema regenerării o rezolvă prin întocmirea amenajamentelor parţiale, cari au de obiect pădurea sau pădurile aparţinând unui singur proprietar.

Evident, nu trebue să se gândească cineva, că raportul susţinut poate fi realizat în toate cazurile chiar prin întocmirea primului proect al seriei de exploatare, căci de fapt ne aflăm întocmai în cazul când se alcătueşte seria de exploatare la o singură pădure, dar de mare întindere, pădure, care dacă este anormal constituită nu permite aplicarea dintr'odată a continuităţii exploatărilor.

Dar tocmai ca şi în acest ultim caz ştim că prin două sau mai multe revoluţii tranzitorii ajungem la starea normală, pe câtăvreme la pădurile mici şi în sistemul actual de amenajare ştim, că nu putem restabili niciodată această stare.

Discussion sur le rapport soutenu.

La politique forestière d'un pays est souvent appelée à résoudre des problèmes dans lesquels l'intervention de l'état est nécessaire. La solution doit toujours envisager non seulement les intérêts de la société ; elle est obligée à tenir compte des intérêts des propriétaires aussi.

Un de ces problèmes est celui du rapport soutenu dans la récolte du produit forestier. Sans l'intervention de l'état les propriétaires particuliers ne le réalisent pas que bien rarement. Mais l'auteur remarque que la loi contient peu de dispositions dans cette matière et il ne croit pas que les avis du conseil technique des forêts puissent les suppléer.

Du reste il nous démontre qu'il n'y a aucun intérêt que toute propriété forestière réalise, pour sa part, le rapport soutenu et que l'idée fondamentale poursuivie est suffisamment réalisée par les „aménagements collectifs", là où cette propriété est trop pulvérisée.

Pour y arriver M. Agapie ne voit pas des difficultés, ni d'ordre technique, ni de nature financière ou juridique.

De quelques détails qu'on nous donne on comprend que l'auteur voit „l'aménagement collectif" dans une forme spéciale, qui a encore besoin d'être analysée.

Erörterung über Massnahme zwecks Verwircklichung der Nachhaltigkeit.

Es wird ausgeführt, dass die Forstpolitik des Landes dahin bestrebt sein müsse, das Problem der staatlichen Bevormundung des Waldbesitzes einer billigen Lösung zuzuführen. Denn, wenn einerseits die Interessen der Gemeinschaft vor Schädigungen bewahrt werden müssen, so dürfen andererseits, soweit das möglich ist, die berechtigten Forderungen des Waldbesitzes nicht übersehen werden.

Jedenfalls verlangt Verfasser, die Staatsintervention nicht auf Gutachten des technischen Rates, sondern auf gesetzliche Bestimmungen zu gründen.

Des weiteren wird ausgeführt, dass ein Interesse der strikten Durchführung des Nachhaltigkeitsgedankens für jedweden Waldbesitz überhaupt nicht bestehe, und dass dort, wo der Forstbesitz extrem parcelliert sei, die Nachhaltigkeit der Nutzungen durch kollektive Einrichtungsarbeiten genügend gesichert werden könne.

Verfasser ist der Meinung, dass sich der Ausführung dieses Vorschlages, Bedenken technischer, finanzieller oder rechtlicher Natur nicht entgegenstellen.

Aus einigen Beispielen, die er anführt, geht hervor, dass seine Auffassung über solche Einrichtungsarbeiten spezieller Natur sind und eine weitere Analyse und eingehendes Studium voraussetzen.

DOCUMENTĂRI = COMENTARII

RENTABILITATEA DE ASTĂZI A INDUSTRIEI FORESTIERE

de HORIA MANOLE

In n-rul 12 al R. P. din 1931 este publicat un articol, aparţinând d-lui Inginer Ştefan Dumitrescu-Gârbovi. Articolul l-am cetit cu atenţiune, desprinzând din el o precizie de date şi de calcule, cari atrag lauda autorului, fiind „à la page" tot ce se găseşte publicat în acel număr de revistă.

Dintr'un punct de vedere mai general, chestiunea rentabilităţii industriei forestiere în general — şi a cherestelii în deosebi — preocupă pe toţi câţi sunt în legătură, cu această sferă de interese.

Despre rezultate pozitive, în această industrie, nu poate fi vorba azi, căci beneficiile nu există, decât în imaginaţia fiscului neiertător.

Stokurile de cherestea, rămase în urma bruscelor scăderi de preţuri, apasă şi azi — ca un greu balast — pe toţi fabricanţii, cari au rămas să le vândă la preţuri de ½ faţă de 1929.

Aceste mărfuri, depreciate ca preţ şi calitate, înseamnă — evident — o pagubă. Cum urmează a fi amortizată ea ?

Nu există decât două soluţii: ori repartizându-se pe cubajele ce se vor fabrica în viitor (şi acest sistem îl socotesc periculos, căci nu se poate nimic prevedea ce va fi într'o lună, dar peste 2—3 ani), ori prin amputarea capitalului, dacă fonduri de rezervă nu s'au constituit, în decursul anilor.

Acest din urmă procedeu este cel mai eficace şi în acord cu spiritul vremilor, cari doresc moartea capitalurilor !

Aşa dar, despre beneficii nu este cazul să'şi mai facă cineva iluzii — cel puţin pentru 1932.

Sunt articole technice, necesare în fabricaţiunea cherestelii, cari n'au cedat — din preţ — nimic, sau aproape nimic.

Uleiurile, în loc să scadă, s'au scumpit, articolele de fontă şi fier, necesare pentru vagoane şi locomotive, ca şi pentru căile ferate forestiere n'au scăzut, decât în proporţie de maximum 15%, în raport cu situaţia din 1929.

Sunt posturi de contabilitate, în cari se remarcă scăderi, de 50% şi anume: personalul, lucrătorii şi valoarea la tulpină a lemnului, (care se cumpără acum, căci pentru pădurile cumpărate înainte de criză, orice discuţie s'ar face n'ar reprezenta, decât pierdere de timp, acolo paguba fiind imposibil de evitat).

Când preţul de vânzarea cherestelii este exact jumătate, faţă de cel existent acum 3 ani, şi când numai o parte din cheltuielile de producţie sunt în acelaş raport, celelalte — după cum am arătat — necedând mai nimic, uşor se poate vedea, sub ce fel de auspicii lucrează — acum — fabricanţii de cherestea.

Dar, nu e numai atât: sortarea care se face azi depăşeşte orice bunăvoinţă de răbdare, aşa că lemnul trecut cu 2 clase mai jos îşi va găsi preţul corespunzător de-acum, ceeace produce o marcare şi mai mică a mediei preţului de vânzare şi ceeace — bine înţeles — denotă o altă pagubă, care se va stabili abia la bilanţul viitor, în mod precis.

In ceeace priveşte renta pădurii, chestiunea ar comporta o discuţie neîncăpătoare, într'un articol obicinuit.

Dacă se obţin trei lei aur, pro m. c. de molift, în picioare, nu ne găsim la paritatea imediat antebelică, ci la paritatea de-acum 30 ani, care în nici un caz nu poate reprezenta o bază de comparare.

In 1910—12 (acest interval se poate considera, ca stare antebelică de comparaţiune) se vindea metrul cub de molift, pe tulpină, şi dela 30 cm. diametru în sus, cam cu 4,50 până la 5 lei aur, ceeace înseamnă azi circa 150 lei, cari nu se pot realiza în nici o parte a ţării, cu toate că lemnul s'a împuţinat, (şi aceasta este concluzia stranie a consideraţiunilor de mai sus), în mod simţitor.

Deşi complexele forestiere s'au rărit, deşi accesibilitatea la pădurile rămase a devenit şi va fi în viitor şi mai anevoioasă, totuşi preţul lemnului brut a scăzut într'o proporţie uluitoare, ceeace dă de gândit tuturor administraţiilor particulare serioase.

Situaţia este anormală — evident — derivând din complexe

de împrejurări, cu totul independente de voința unui cerc limitat de oameni. Barierele vamale ale diverselor țări, precum și oficiile de devize, înființate aiurea, au repercutat consecințele pe cari le pomeniam mai sus.

In fine, ca o ilustrare a stării actuale a lucrurilor, e destul să amintesc că sunt proprietari, cari vând stejarul la tulpină cu 350 lei m. c. ceeace întrece capacitatea de concepție a specialistului.

Acesta din urmă știe că se vindea stejarul cu 15 lei aur, în picioare, înainte de război (dimensiuni peste 30 cm. diametru), ceeace ar face cam 500 lei de-acum. Or, stejarul are înțelesul lui politic-forestier cu totul aparte de restul esențelor. Stejarul în nici un caz nu poate — și mai ales nu trebue — să sufere curba descendentă a prețurilor. Traversele de stejar categ. I-a oferite la C. F. R., cu 120 lei bucata este o sfidare adusă politicii stejarului, în România.

Este mult mai preferabilă o totală abținere dela vânzări, cu suferințele inerente ale proprietarilor și personalului respectiv, decât a se arunca pe piață cel mai nobil produs forestier, plătit — și azi — în streinătate cu o plus valută, față de prețurile din trecut.

Evident, că în asemenea condițiuni renta pădurilor va fi în permanentă scădere, iar atunci când singurul material negociabil — stejarul — va fi căutat, nimeni nu va putea să îl ofere, din cauza dispariției lui, adică așa cum se petrec lucrurile azi, pentru cererile de stejar, dela 40 cm. în sus și care a devenit „rara avis".

Singura soluție care s'ar putea flutura, azi mai mult decât oricând — în vederea restabilirii unei stări normale — ar fi cartelarea producătorilor. Aceștia legându-se să nu vândă, sub prețul dinainte hotărît, ar putea repune ordine în vânzări, dat fiind că streinătatea profită, în chip nebănuit, de prețurile derizorii ale lemnului din țara noastră.

Comparația pe care oricine o poate face, între prețurile aceleași calități și sortiment, din diferitele țări, va avea ca rezultat tocmai nejustificatele noastre pretenții, foarte mici și de-aceea sunt nejustificate, în raport cu calitățile cerute de cumpărători.

O inițiativă, în direcția cartelării trebue luată, și cu cât mai de vreme cu atât mai bine, nemai fiind mult timp până la reînceperea navigațiunii și a tranzacțiilor de primăvară.

Le rendement actuel de l'industrie forestière

Il s'agit des résultats financiers. L'auteur discute la crise actuelle dans l'industrie forestière et cherche la solution de rétablir un état normal. Il réclame un cartel des producteurs qui seul peut imposer des prix de vente convenables.

Die Rentabilität von heute in der Forstwirtschaft.

Der Verfasser ergeht sich in Erörterungen über die heutige Forstwirtschafts-Krisis und kommt zu dem Schluss, dass zwecks Wiederherstellung des normalen Standes von früher, die einzig erfolgreiche Lösung die Kartellierung der Holzproduzenten sei. Es müsse dahin gestrebt werden, den Verkauf des Holzes nach vorher bestimmten Preisen zu regeln.

OBSERVAŢIUNI ASUPRA ARTICOLULUI „CUBAJUL ARBORETELOR DUPĂ METODA LUI ZETZSCHE"

de L. NAGY GÁRDONY
Ing. şef silvic

Recunosc sincer, că până la apariţia, în Revista Pădurilor, a articolului d-lui Ioan Moldovanu, n'am ştiut că metoda de „Cubaj cu piete de încercare cercuale" cunoscută din practică încă dela 1905, corespunde celeia „Zetzsche". Din acest motiv, să-mi fie permis a face câteva observaţiuni pentru întregirea articolului susnumit.

In afară de avantajele — enumărate în articolul citat — faţă de metoda pieţelor de cubaj cu forme dreptunghiulare, metoda lui Zetzsche are încă o mare calitate şi anume : prin aplicarea acestei metode putem stabili distribuţia cercurilor de cubaj prin raportul dintre suprafeţele cercurilor şi aceea a parcelei de estimat, acoperind suprafaţa arboretului, al cărui volum se va determina, cu o reţea, unde grosimea, respectiv lăţimea şi lungimea ochilor le vom alege conform preciziunei dorite, precum şi în conformitate cu cerinţele arboretului. (Situaţia parcelei, compoziţia, vârsta arboretului, etc., etc.).

De exemplu, suprafaţa arboretului să fie 200 jugh. cad. Preciziunea dorită 5%. In acest caz suprafaţa locurilor de încercare va fi: $200 \times 0{,}05 = 10$ jugh. cad.

1) In cazul, că suprafaţa s'a exprimat în jug. cad şi nu în hectare, se recomandă adoptarea cercurilor cu o rază de 605 cm., în care caz suprafaţa unui cerc = 0,02 jugh. cad., adică 50 cercuri vor face 1,0 jugh. cad. De obiceiu se va folosi această rază dar după împrejurări putem opera şi cu alte raze şi anume :

Raza de 741 cm. ne dă o suprafaţă de 0.03 jugh. cad.
„ „ 856 „ „ „ „ „ „ 0.04 „ „
„ „ 957 „ „ „ „ „ „ 0.05 „ „
„ „ 1048 „ „ „ „ „ „ 0.06 „ „
„ „ 1133 „ „ „ „ „ „ 0.07 „ „
„ „ 1210 „ „ „ „ „ „ 0.08 „ „
„ „ 1284 „ „ „ „ „ „ 0.09 „ „
„ „ 1354 „ „ „ „ „ „ 1.00 „ „

In cazul de mai sus unde suprafaţa totală a cercurilor de încercare este de 10.0 jugh. cad. à 0.02 jugh. cad., trebuesc determinate 500 locuri cercuale.

Sunt de aşezat 500 cercuri pe 200.0 jugh. cad. In consecinţă, ajunge la fiecare cerc 0.4 jugh. cad. In 1.0 jugh. cad. se cuprind 5755 m²., aşa că la 0.4 jugh. cad. corespund 2302 m².

Acceptând o reţea împărţită în pătrate, distanţa şirurilor şi centrelor cercurilor va fi: $\sqrt{2302}$ m²=48 m. sau 65 paşi de 0.75 m.

Putem forma reţea şi din paralelograme cu diferite laturi, de ex.:

Dist. şirurilor: 60 m. (80 paşi)—dist. centrelor cerc. 38.3 m. (51 p.)
„ „ 50 „ 66 „ „ „ „ 46.0 „ 61 p.

2) Cazul când suprafaţa s'a determinat în hectare.

Suprafaţa parcelei: 200 Ha. Preciziunea dorită 4%. In acest caz suprafaţa totală a cercurilor: 8 Ha. Aplicând cercuri cu raza de 798 cm. (suprafaţa unui cerc = 200 m²) avem de lucrat cu 400 cercuri, adică la 1 cerc revin: 200 Ha. : 400 cercuri = 0.5 Ha. = 5000 m².

In cazul că distanţa şirurilor şi aceea a centrelor cercurilor este egală, — dinstanţa se cifrează: $\sqrt{500}$ m² = 70.7 m. = 94 paşi.

Luând o distanţă mai mică între şiruri, va creşte distanţa între centrele cercurilor. De ex.:

Dist. şirurilor: 60 m. (80 paşi)—dist. centrelor cerc.83.3 m. (= 111 paşi).

In fine, să-mi fie permis a menţiona, că executarea acestor operaţiuni pe teren este incomparabil mai uşoară, decât descrierea amănunţită a metodei.

Din punct de vedere al preciziunei putem admite determinarea distanţelor între şiruri şi între centrele cercurilor în paşi (socotit un pas = 0.75 m.). După terminarea cercului pe teren, îl vom fixa cu bastonul nostru până când arborii de pe suprafaţa cercurilor sunt însemnaţi în carnet. Pentru delimitarea circumferinţei cercurilor ne vom folosi de panglica de măsurat iar nu de prăjini. In puţin timp însă, vom căpăta o deprindere aşa de mare, că şi panglica de măsurat o vom consulta numai în cazuri excepţionale.

Determinarea distanţelor în paşi n'are influenţă asupra exactităţii rezultatului, întrucât eventualele diferenţe, ce s'ar ivi din inexactitatea şi din inegalitatea paşiilor, se vor manifesta exclusiv în numărul mai mare ori mai mic al locurilor de încercare. In

schimb, ne accelerează şi uşurează executarea procedeului în mod considerabil.

Din punct de vedere al preciziunii, metoda lui Zetzsche e una dintre cele mai precise.

Le cubage des peuplements d'après Zetzsche

Se rapportant à un article publié dans un numero précédent de la revue, l'auteur ajoute quelques précisions en soulignant l'importance de cette méthode de cubage.

Betrachtungen über den Aufsatz „Bestandesaufnahme nach der Methode von Zetsche".

Bezugnehmend auf einen Aufsatz, welcher in einer früheren Nummer der Rundschau veröffentlicht wurde, geht Verfasser auf einige Punkte desselben des näheren ein und betont die Bedeutung der angeführten Methode.

IMPORTANȚA INZESTRĂRII PĂDURILOR CU O REȚEA DE DRUMURI IMPIETRUITE ȘI MIJLOACELE PRIN CARI S'AR PUTEA INFĂPTUI

de NICOLAE NEDELCOVICI

Pădurea, pentru a putea fi exploatată rentabil, trebue să dispună de posibilități de transport, care să-i asigure o scurgere regulată a produselor sale. Cea mai frumoasă pădure de molid, brad, fag, stejar, nu poate fi exploatată rentabil și cultivată intens dacă nu este deservită de căi de comunicație, cari să reducă prețul transportului.

In alte țări din Apus, pădurile sunt prevăzute cu o rețea completă de drumuri, cari au înlocuit mijloacele primitive de scoatere: prăvălirea și târîrea.

Prin darea pe coastă a trunchiurilor se prejudiciază materialul lemnos, solul și regenerările. Este o devastare. Se poate afirma că viitorul silviculturii depinde de construirea rețelei de drumuri.

Nici în țările din Apusul Europei, la începutul lucrărilor, nu a fost rar cazul, când construirea rețelei de drumuri era considerată ca o investiție iluzorie.

Azi însă rețeaua drumurilor este admirată, prețuită și socotită ca indispensabilă exploatării raționale a pădurilor.

Beneficiile realizate prin micșorarea cheltuelilor de transport au permis amortizarea cheltuelilor de construire. Un drum este un plasament ce fructifică rentabil și care a făcut accesibilă pădurea în tot timpul anului.

Pe el se poate transporta în afară de produsele principale și materialele rezultate din operațiuni culturale. El deschide pădurea pentru desvoltarea turismului.

La noi, lucrări de construiri de drumuri în păduri s'au făcut în mod sporadic, totuși întocmirea unui program de lucru bine studiat, urmat de o activitate intensă în această direcțiune este necesar și trebuie imediat trecut la realizarea lui.

In practică, problema s'ar putea rezolva în modul următor:

Pentru fiecare pădure, de către un inginer silvic, care la pădurile statului ar fi șeful ocolului, s'ar studia rețeaua generală a drumurilor necesare, pe planuri topografice sau hărțile Marelui

Stat Major, verificându-se apoi cu terenul și s'ar întocmi anteproecte, pentru a avea o idee sumară de numărul kilometrilor, lucrările de artă, carierelor ce se vor deschide, etc., precum și costul lor.

Odată fixată situația generală, s'ar întocmi programul viitor de lucru, iar aplicațiunea s'ar face anual eșalonat, pe bază de proecte definitive.

Mijloacele materiale s'ar procura din fondurile ce proprietarul poate aloca sau dintr'o cotă a veniturilor pădurii respective.

Sumele date pentru construirea drumurilor ar creia continuu sporuri de noui valori, prin o mai bună valorificare a materialelor din pădure și prin permiterea unei culturi silvice și turistice mai intense. Aceste sporuri vor servi la amortizarea sumelor cheltuite cu construirea.

A venit timpul ca excedentul exploatărilor pădurilor să nu mai fie cheltuit aiurea, ci în lucrări cari să mărească valoarea pădurii și pătrunderea civilizației.

Este o greutate ca să se lupte cu inerția în această materie, dar proprietarii de păduri și inginerii silvici vor avea destule forțe — sperăm — ca s'o învingă.

L'importance d'un réseau complet de chaussées forestières.

Die Bedeutung eines zweckmässigen Netzes von forstlichen Steinstrassen.

— R E C E N Z I I —

Albert Fron
„Exploitation des Bois" 294 pag.
(Preface de M. L. Pardé. Libraire I. B. Baillière Paris, 1931).

Din pădurile Franţei, cari ocupă 18,7% din suprafaţa întregului teritoriu, 67,9% se găsesc în stăpânirea proprietarilor particulari. Această repartiţie a proprietăţii forestiere a dat de gândit şi de lucru autorităţilor superioare şi silvicultorilor celor mai autorizaţi, de a creia şi organiza, pe deoparte un învăţământ silvic, care să fie la îndemâna şi proprietarilor de păduri ce vor să se instruiască, iar pe de alta, de a răspândi pe calea publicităţii cunoştinţele, sub imperiul cărora se poate obţine o bună cultură şi o bună gestiune forestieră.

In cadrul acestor preocupări, A. Fron a fost silvicutorul care a realizat cel mai mult, dând publicităţii trei lucrări, ce singure pot forma o enciclopedie silvică de mult interes practic. Aceste lucrări, în ordinea apariţiei sunt: „Silviculture" — 1923; „Aménagement des Bois" — 1928 şi „Exploitation des Bois" — 1931.

Ultima lucrare se consideră a fi complementul lucrării precedente şi conţine trei părţi:

Partea I-a.
Domeniul Păduros.

Cap. I. Autorul începe lucrarea sa prin a demonstra cu multă bogăţie de argumente avantajele şi comoditatea întreprinderilor forestiere; enumără apoi „condiţiunile unei bune gestiuni" subliniind că spiritul de observaţie şi bunul simţ nu pot da, singure, rezultate şi că acestora trebuiesc să li se adauge pe lângă cunoştinţele generale şi cunoştinţe speciale arătând calea prin care un autodidact hotărît şi-le poate însuşi.

Cap. II cuprinde învăţăminte practice, arătând în mod amănunţit felul cum trebue să se comporte şi să rezolve proprietarul forestier problemele ce-i se pun în gestiunea sa, privind alegerea şi cumpărarea unui domeniu păduros din punct de veder e al solului, arboretului şi situaţiei economice.

Cap. III. Trecând la „Modul de Exploatare", din cauza uşurinţei cu care se poate confunda capitalul regenerator cu simplul produs, autorul se declară în contra sistemului arendăşiei şi al uzufructului, rămânând adept hotărît al sistemului „faire valoir direct" în care proprietarul singur are în mâna sa administrarea domeniului sau al „regiei" unde aceasta e încredinţată unui administrator inteligent şi cinstit plătit cu salariu fix. Atrage atenţia asupra greşelei ce se comite ades prin vânzarea lemnului în picioare negustorului de lemne şi însărcinarea acestuia cu regenerarea pădurii, care e tot una cu a organiza, de plăcere, un conflict între cinste şi interes. Expune o amănunţită organizare a pazei

în pădure şi recomandă a se profita de avantajele legei din 1913 prin care se permite organizaţiei forestiere de stat a se angaja în total sau în parte cu administrarea şi gestiunea pădurilor particulare.

Justifică şi enumără cazurile în cari o pădure poate fi decretată ca „pădure de protecţie" urmând a fi supusă regimului special, instaurat prin legea din 28.IV. 1922 în care legiuitorul recunoscând că aplicarea acesteia privează pe proprietar de o parte din veniturile sale din trecut, autorizează statul de a achiziţiona, prin cumpărături, pădurile astfel clasate.

Cap. IV. „Intrarea în posesia unui domeniu forestier". A intra în posesia unui domeniu, zice Fron, „e a începe a-l administra şi a-i dirija exploatările" lucru ce presupune o justă înţelegere a elementelor pădurii. După ce indică modul practic prin care se ajunge la cunoaşterea acestor elemente, arată felul în care gestionarul pădurii poate acţiona asupra lor, modificându-le în interesul său, expunând într'o formă amplă: regimele, modalităţile de tratament, exploatabilităţile, etc., cărora poate fi supusă pădurea, ilustrând diversele momente ale exploatării şi regenerării acesteia prin numeroase scheme şi fotografii tot atât de clare ca şi textul.

Partea II-a.

Cap. I. Cu aceiaş minuţiositate care-i caracterizează întreaga lucrare, Fron descrie operaţiunile de efectuat în pădure cu ocazia exploatării, analizându-le, din punct de vedere practic, pe fiecare în parte.

Cap. II e un rezumat al technologiei şi technicei forestiere. Începând cu doborîrea arborilor, autorul tratează despre timpul şi modul în care această operaţie se poate efectuà, adăugând că în ce priveşte „doborîtul mecanic al arborilor" chestiunea e încă în perioada de studiu şi demonstraţie, căutându-se a se realiza o maşină care să întruniască, pe lângă forţă şi robusteţă, uşurinţa de manipulare. Se ocupă, în special, despre fasonatul arborilor în legătură cu produsele lemnoase; problema „lemnului de foc" face obiectul unei deosebite atenţiuni: părtaş al sistemului de valorificare a lemnului de foc prin transformarea lui în cărbuni cu ajutorul cuptoarelor metalice închise instalate loco parchet, acolo unde mijloacele de transport sunt mai restrânse, nu recomandă recuperarea produselor de distilare — materii pyrolignoase — cari necesită mari cantităţi de apă, de mlte ori greu de găsit în pădure dar, mai ales, a căror manipulare — susţine Fron — ar absorbi beneficiile întregei valorificări *).

Arată cum greutăţile de aprovizionare a Franţei, în timpul războiului, cu derivatele petrolifere au silit pe cercetători a găsi un carburant care să le înlocuiască; luând fiinţă gazogenele (utilizând lemnul sau cărbunele de lemn) cari s'au desvoltat aplicându-se la tracţiunea automobilă şi cari, pe lângă că răspund unor interese naţionale, formează şi un mijloc foarte remunerator de a pune în valoare produsele lemnoase mărunte ale pădurii (obicinuit, deşeurile).

Indică, până în cele mai mici detalii, comercializarea tuturor produselor lemnoase în legătură cu speciile şi calităţile lemnului, descriind toate sortimentele posibile, menţionând la fiecare modalitatea prin care s'ar putea obţine printr'o cultură mai raţională şi intensivă o sporire a calităţilor technologice ale acestora.

---

*) Am văzut în Polonia, la dom. Arhiducelui Carol de Austria că numai valoarea cărbunilor rezultaţi din distilare, cari formau un produs secundar, remunera sumele necesare întregei manipulări ca şi amortismentele capitalului de investiţie.

Partea III-a.

Aci, autorul se ocupă foarte succint de estimaţia în materie şi în bani a produselor lemnoase, terminând cu aceasta lucrarea ce ne aduce o însemnată contribuţie în practica forestieră, iar lui „un merit postum".

George Bădescu

Fr. Krzysik:

Dalszy rozvój szkód...

Asupra efectului gerului din 1929 în arboretele de fag. (Extras din „Sylvan", 1931).

Autorul descrie observaţiunile făcute în cursul anului 1931 în arboretele de fag prejudiciate de ger. Primăvara, s'a observat un atac f. intens de Xyloterus domesticus şi X.striatus pe arborii lâncezi şi pe lemnul doborît ori prelucrat.

Arborii atinşi de ger au marcat o rărire a frunzişului în primăvară şi o căcere prematură a frunzelor toamna; mulţi din ei, uneori arborete întregi, s'au uscat în cursul verii. S'au uscat atât arbori bătrâni, cât şi tineri; alţii au suferit deformaţiuni sau au fructificat prematur, ca o ultimă încercare de salvare a speţei. S'au observat adese ori scurgeri de răşină şi intense atacuri de Polyporus fomentarius, P. igniarius, specii de Stereum şi Agaricus.

Autorul crede că în cursul anului 1932 ne putem aştepta la o deperizare şi mai accentuată a arboretelor de fag atinse de ger.

E regretabil că această chestiune nu a putut interesa pe nici un silvicultor român. Efectul gerului din 1929 trebuie să fie f. simţit în regiunile din N. ţării noastre.

D. A. S.

Robert Charles Gut.

L'outillage des bûcherons en Suisse

Unelte folosite de tăetorii de lemne în Elveţia.

Rezultatele unei anchete făcută în numele Comisiunii technice a Asociaţiunii Elveţiene de economie forestiră, de Robert Charles Gut, inginer silvic la Oficiul forestier central elveţian; (de vânzare la „Office forestier central suisse à Soleure". Preţul 3 franci elveţieni).

In această lucrare, de 60 pag., se dau rezultatele anchetei făcută, timp de un an, asupra organizării muncii şi uneltelor întrebuinţate de către tăetorii de lemne în Elveţia, cum şi măsurile ce le crede necesar a se lua, pentru o selecţionare a uneltelor, a raţionalizării întrebuinţării lor si a muncii desfăşurate.

Broşura tratează despre: beschii, ferăstrae, topoare, echipa de lucrători şi uneltele ce-i sunt necesare.

Beschiile. Ele sunt cumpărate din Suedia, Germania, Franţa şi Statele-Unite şi sunt procurate de diverse firme, în număr de 36. Dinţii beschiilor, au următoarele forme, ce sunt folosite în diferite procente; astfel:

Triunghiulară	54,5%
informă de M	8.5%
Americană	30,5%
dinte de rindea	6,5%

Lungimea lor variază dela 90—200 cm. Lungimea normală pentru Elveţia, este de 150—160 cm. Lăţimea lamelor variază între 6—18 cm.: cea mai obişnuită este 15 cm. Lamele înguste, servesc la doborire: cele late, la secţionarea trunchiurilor. Grosimea lamei variază dela 1.5 mm. la 2 mm. Greutatea variază dela 1,5 kg. la 2,5 kg., cele de 2 kg., sunt cele obişnuite.

Mânerile pot fi demontate sau fixe. Durata practică o fixează la 3 ani. Calitatea pânzei trebue să fie una singură: cea mai bună. Preţul mediu. pe ultimii trei ani. al beschiei, este de 18 franci

elveţieni. Intreţinerea consistă în ascuţire şi ceprăzuire, cari se realizează cu pila, un întorcător, placă metalică prevăzută cu găuri pentru făcut ceaprazul şi un aparat de măsurat ceaprazul. Pentru menţinerea formei primitive a dinţilor, fabricantul sau cumpărătorul trebue să prevadă fiecare lamă cu o copie exactă a naturii, astfel ca după ascuţire, trebue să obţină dantura copiei.

Ferăstraele. — Ele au dantură triunghiulară, întreruptă sau nu. Lăţimea pânzei este de 60—140 mm. lungimea 80—100 cm. greutatea 1—2 kgr.

Topoarele. — Se arată: proveniența, întrebuinţarea, dimensiunile şi forma; greutatea, calitatea şi preţul; lungimea cozei şi lemnul întrebuinţat; durata şi întreţinerea.

Echipa de lucrători şi uneltele sale

Echipa normală este de 3 lucrători. Taetorii de lemne pot fi permanenţi sau sezonişti. Darea în exploatare se face pe unităţi fasonate. Uneltele echipei sunt: beschii, topor, pene, mai, metru scaunul pentru fixat lama în timpul ascuţitului genunchere, umeri, etc. Mai dispun şi de un lanţ zis de strangulaţie, care serveşte a comprima puternic baza arborelui ce se doboară, împiedecând astfel despicarea trunchiului. Se poate folosi orice fel de lanţ.

Se remarcă deasemenea existenţa a numeroase colibe permanente pentru lucrători.

Autorul vorbeşte de asemenea de ajutoarele date de proprietarii de păduri, lucrătorilor, pentru cumpăratul uneltelor, precum şi despre ajutoarele sociale acordate tăetorilor de lemne.

Rob. Ch. Gut.

Ing. forestier, adjoint de l'office forestier central Suisse.

Guide pour l'affûtage des scies passe-partout.

Ghid pentru ascuţitul beschiilor. (De vânzare la „Ofice forestier central à Soleure Suisse).

Broşura cuprinde 24 pagini şi tratează următoarele subiecte:

I. Regula generală pentru cumpărarea beschiilor: dinţii triunghiulari întrerupţi sau cu dinte rindea, în cazul posibilităţii unei ascuţiri. Lungimea 150—160 cm.

II. Condiţiunile pentru a ascuţi bine: o bună fixare a lamei; o bună luminare, posedarea tiparului danturei primitive ce trebueşte menţinută după fiecare ascuţire (tiparul se poate face cu un carton sau metal).

III. Intreţinerea danturii triunghiulare: egalizarea înălţimii dinţilor, adâncirea gâtului, ascuţirea dinţilor. Intrebuinţarea unei plăci zăbreluite, pentru a da ascuţişului un unghi constant de tăere (foioase 75° şi 60° răşinoase), pilă plată cu margini rotunde, şi cu care se poate conserva mai mult metal către vârf.

IV. Ceaprăzuirea.

V. Unelte ce servesc la ascuţirea danturii triunghiulare: placă zăbreluită, pilă cu margini rotunde şi mâner.

Pilă plată pentru egalizarea înălţimei dinţilor, index de măsurat ceprăzuirea, întorcător. Perie metalică pentru curăţirea pilelor. Intreţinerea beschiei cu dinte de rindea. Conservarea ferăstraelor, organizarea modului de ascuţire.

Nic. Nedelcovici

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS
Nr. 11, Nov. 1931.

P. de Garidel-Thoron.

L'effort forestier depuis la guerre dans le Cantal, le Puy-de-Dôme et la Haute-Loire.

Sforţarea forestieră făcută de la războiu în Cantal, Puy-de-Dome şi H. Loire.

Se dau date statistice generale asupra: 1) suprafeţei împădurite, a procentului de împădurire şi a repartiţiei suprafeţei împădurite în cele 3 departamente; II) asupra încurajărilor şi ajutorului dat de Stat, prin subvenţiuni acordate comunelor şi particularilor, prin acţiunea exterioară de învăţământ şi propagandă şi prin achiziţionarea de către Stat a unor păduri ruinate şi terenuri bune de împădurit pentru interesul general: III) asupra încurajărilor date de Asociaţiunile de particulari; IV) asupra împăduririlor făcute de comune şi particulari şi V) asupra rezultatelor obţinute, conchizându-se: a) că efortul forestier este posibil, căci a dat rezultate f. importante; b) că acest efort trebue intensificat oriunde există, şi trebue provocat, acolo unde nu există şi c) că efectul forestier trebue să tindească nu numai sporirea patrimoniului împădurit, dar şi conservarea integrităţii lui.

M. Nègre.

Forêts et reboisements dans le Gard.

Păduri şi reîmpăduriri în departamentul Gard.

Se continuă articolul din No. precedent, dându-se relaţii şi date asupra: ameliorării pădurilor existente, reîmpăduririlor în departam. Gard, metodelor de împădurire, plantaţiilor. Cu acest prilej se remarcă faptul interesant, că un brigadier se încăpăţâna să facă plantaţii în plină iarnă. El nu s'a speriat de ameninţări, dar după 2 ani arăta foarte frumoase plantaţii de pin de Alep într'o pădure cu totul aridă.

Paul Buffault.

Note sur les méthodes d'aménagement.

Aupra metodei de amenajament.

Autorul se referă la articolul D-lui Pardé: „In favoarea unei vechi şi bune metode de amenajament", declarând că şi D-sa este partizanul metodei afectaţiunilor permanente, care prezintă marele avantaj, că fixează ideile agentului de execuţie, trasându-i un program, ale cărui linii mari sunt bine determinate, — mai bine decât în orice altă metodă —

şi asigură ordinea în exploatări, fără a lăsa nimic hazardului.

In metoda afectaţiei unice agenţii silvici n'au nici'o indicaţie precisă asupra felului, cum să conducă operaţiile în arboretele, pe cari amenajamentul le-a lăsat în afara acestei afectaţii, de aci atâtea feluri de procedeuri, câte persoane se perindă la aplicarea amenajamentului.

Cam acelaşi lucru se întâmplă şi la metoda afectaţiunilor revocabile.

Se poate, ca în metoda afectaţiunilor permanente — pe măsura aplicării amenajamentului — să se simtă nevoia de unele modificări cerute de necesităţi culturale, dar ele se vor face într'un cadru cunoscut.

In ce priveşte transferturile, fie că se fac cu titlu provizoriu, fie că se modifică compoziţia afectaţiunilor, este numai o dispoziţie de detaliu, care nu aduce cu sine o transformare esenţială a prescripţiunilor generale ale amenajamentului.

Autorul se ridică însă împotriva propunerii D-lui Pardé, de a se fixa dinainte în amenajamentele pădurilor comunale, volumul de realizat anual prin tăerile de ameliorare. — Taxa (posibilitatea) tăerilor de ameliorare, ce trebuesc executate în afectaţiile în afară de rând, ar constitui o metodă foarte periculoasă, volumul de realizat prin operaţiuni de felul acesta, depinzând numai de condiţiunile culturale, în cari se găsesc arboretele.

G. Huffel.

Deux menus — produits forestiers: La Myrtille — Le Crin végétal.

Două produse accesorii-forestiere: Afinul. Părul vegetal.

Afinul e o plantă eminamente forestieră, silicicolă. Este un fidel tovarăş al pinului silvestru, sub care formează tufişuri continue şi dese. Se propagă prin sămânţă, pe care pasările o transportă la mari depărtări.

Din bacele de afin se scoate o culoare roşie, cu care — pe vremea Romanilor — se vopseau hainele sclavilor. Azi se întrebuinţează la colorarea vinurilor artificiale.

Din bace se mai scoate un suc care e baza unui sirop contra dizenteriei. Supuse la fermentaţiei, boabele de afin dau un fel de vin puţin alcoolic, care distilat uneori dă un rachiu cu gust destul de plăcut. Dar principala întrebuinţare a boabelor de afin rezultă din calităţile alimentare. Se pot consuma crude cu smântână sau zahăr, sau preparate compot şi dulceaţă, de unde au devenit un obiect de comerţ important. Se exportă în Elveţia, Olanda şi Anglia, iar la Strasburg au fost fabrici întregi, cari în timpul războiului au pregătit dulceţuri şi compoturi pentru armată.

Cu recoltarea se ocupă — de ex. numai în pădurea Hagenau — până la 200 culegători, aducând până la 500.000 Kgr. şi realizând un venit până la 1.500.000 lei anual.

Părul vegetal (Carex brizoides) e o plantă forestieră de terenuri silicioase umede, căutată pentru aşternut de vite. El formează în exploatările rase un covor continu, care perzistă mai mulţi ani.

In anii de lipsă se'ntrebuinţează chiar ca furaj de vite. Se recoltează mai ales în Würtemberg, în Pădurea Neagră din Baden, în Suabia. Silvicultorii germani detestă ridicarea acestei ierbi, care ar fi de folos solului.

Recoltarea lui se face în Iunie.

Şi'n unele păduri din Franţa se recoltează, vânzându-se tapiţeriilor pentru confecţionarea de saltele şi perne.

*

La rubrica „Les Livres", D-l V. H.

face — în termeni foarte elogioşi — recenzia lucrării de doctorat a colegului nostru Ath. Haralamb: *„Le reboisement dans les Alpes françaises"*. prezentată la Facultatea din Grenoble.

Iată câteva spicuiri din recenzie: „...Nimeni (dintre vizitatorii Alpilor) n'a avut timpul să parcurgă toţi Alpii noştri şi apoi curajul şi răbdarea de a strânge notele şi observaţiile, pentru a face o lucare bogată şi savantă, ca această lucrare de doctorat, primită cu menţiunea „foarte onorabil". ...cu cele 211 pagini, lucrarea este foarte compactă, împărţirea ei foarte logică şi clară... — „Ne place şi va place tuturor camarazilor francezi să audă pe D-l Haralamb exprimându-se într'o franţuzească, pe care o mânueşte cu atâta dibăcie şi supleţă, ca şi cum ar scri în limba sa maternă".

Împărtăşim sincer toată bucuria colegului Haralamb de a-şi vedea apreciate elogios străduinţele sale şi-l felicităm.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE—COMTÉ ET DES PROVINCES DE L'EST.

No. 3. Septembrie 1931.

Darea de seamă asupra congresului anual al Societăţii, ţinut în zilele de 17—20 Iunie 1931, la Luxeuil.

D-l Deroye a făcut un expozeu asupra regimului fiscal în materie forestieră, problemă vecinic arzătoare şi la ordinea zilei în Franţa, iar D-nul Schaeffer a conferenţiat despre „La futaie claire".

La méthode d'assurance des bois sur pied par la mutualité agricole.

Metoda de asigurarea pădurilor în picioare prin mutualitatea agricolă.

In rezumat, despăgubirile pentru o pădure incendiată se regulează astfel de Mutualitatea agricolă:

1. Când arborii au atins sau depăşit vârsta, dela care sunt susceptibili de un randement comercial, perderea este diferenţa între valoarea comercială dinainte şi după incendiu.

2. Când nu s'au angajat cheltueli pentru constituirea arboretului, sau când proprietarul socoteşte, că arborii săi au o vârstă suficientă pentru a fi garantaţi prin formula valorii de viitor, formula următoare dă valoarea pierderii: $V = \frac{C\,[(i+t)^{n'} - 1]}{(1+t)^{n'} - 1}$

3. Când arboretele sunt prea tinere, şi s'au angajat cheltueli pentru costituirea lor, perderea se calculează după formula valorii de capitalizare: $A = S\,[(1+t)^{n'} - 1] + P\,(1+t)$

S = valoarea solului, P = cheltueli de plantaţie, n' = vârsta arb. sinistraţi. C = valoarea negociabilă.

A. Joubert.

Sur un essai de classification des groupements végétaux.

Asupra unei încercări de clasificare a grupurilor vegetale.

Autorul ocupându-se de memoriul D-lui Emberger asupra clasificării grupurilor vegetale, crede, că geobotanica va fi un sprijin preţios pentru forestieri, dar pentru aceştia primează biologia speciilor şi apoi biologia asociaţiilor vegetale, lucrare de evoluţie.

P. Dutilloy.

Révision des évaluations foncières.

Revizuirea evaluărilor funciare.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 12/931.

A. B..
Le prix des bois en 1931.
Preţul lemnelor în 1931.

Cauzele multiple cari au contribuit la căderea preţurilor în 1930, perzistă şi în 1931, dar cu tendinţe agravante.
Pentru lemnele de mine şi cherestea de răşinoase, scăderea atinge 50—60% sub preţurile anului 1929; 40—50% pentru plop; 35—50% pentru fag. Preţurile lemnului de stejar şi frasin scad şi ele, cu 30—40%. Pe scurt, orizontul este întunecat pentru producător, aceasta pentru motivul că cheltuelile de exploatare şi de transport sunt staţionare; scăderea preţurilor se raportează numai la valoarea lemnului în picioare.

Se examinează în detaliu preţurile diferitelor esenţe din exploatările făcute în pădurile Domeniale.

G. Luncs.
Recherches récentes sur les racines des arbres forestiers.
Cercetări recente asupra rădăcinelor arborilor forestieri.

Studiile de silvicultură tind de multă vreme să ţină seama de exigenţele fiziologice ale rădăcinelor arborilor.

Cercetările recente dovedesc că diversitatea aparatului radicelar al unei esenţe oarecare, în soluri diferite, este adesea mult mai mare decât aceea a diferitelor esenţe într'un sol identic. Desvoltarea favorabilă sau defavorabilă a rădăcinilor nu depinde într'atât de esenţă, cât de compoziţia solului şi a subsolului în substanţe alimentare, de porozitate, de abondenţa sau lipsa de apă şi numai la urmă intervine specia.

Din punct de vedere practic, azi, cea mai mare importanţă se atribue observaţiunilor care se raportă la:

1) concurenţa între rădăcini.

2) posibilităţile rădăcinilor de a se conforma schimbărilor de circumstanţe, schimbărilor ce se produc în timpul vieţii arborilor.

Se dau în această privinţă rezultatele la cari au ajuns cercetările până azi.

* * *

Le poids sec du bois.
Greutatea lemnului uscat.
(Traducere din Revista Forestry — Iunie 1931).

Metodele, folosite pentru determinarea cantităţii de apă conţinută de un lemn oarecare, sunt numeroase, diferind însă cu puţin unele de altele.

Experienţele făcute de R. A. G. Knight, pun în evidenţă variaţiunile cari se produc în greutatea lemnului uscat, când se tratează în condiţiuni diferite.

Se indică procedeurile folosite în situaţii diferite, precum şi rezultatele obţinute. Totuşi, din punct de vedere practic, aplicarea formulei:

$$\text{apa } o/o = \frac{\text{gr. lemn. verde} - \text{gr. lemn. uscat}}{\text{gr. lemn. uscat}} \times 100$$

rămâne şi pentru mai departe, bună.

A. H.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1. — 1932.

J. Francey.
La Grande Chartreuse.

Este vorba de un masiv muntos, care se află în Prealpii francezi. Fiind bine situat, din punct de vedere al pluviozităţii, acest masiv este în mare parte acoperit cu pădure (5572 ha). Arboretele sunt constituite din brad (40%), molid

(30%) şi fag (30%). Tratamentul ce i se aplică este codrul grădinărit. A fost proprietatea mânăstirii cu acelaş nume; Dela revoluţia din 1789 a devenit proprietatea statului francez.

M. Moreillon.

Pluviosité et taux de boisement du Plateau Suisse.

Pluviozitatea şi procentul de împădurire din platoul elveţian.

Pădurile măresc precipitaţiunile atmosferice şi fac climatul mai umid, sau ele nu sunt decât un efect al ploilor frecvente?

Pentru a contribui la stabilirea relaţiunii ce ar putea exista între pluviozitate şi procentul de împădurire, autorul publică câteva din rezultatele obţinute, după 20 ani de observaţiuni, în platoul elveţian.

Cu acest scop, s'au ales 28 staţiuni pluviometrice, cari s'au instalat la altitudini variind între 400 m. şi 900 m. Pentru fiecare din ele, s'a calculat suprafaţa pădurilor, lacurilor şi altor terenuri, situate într'un cerc, având o rază de 5 m.; — staţiunea ocupa centrul cercului.

Cunoscând altitudinea, procentul de împădurire, cantitatea de apă, strânsă, numărul de zile de ploaie cu mai mult de 1 m. m., şi precipitaţiunile mijlocii căzute în fiecare din aceste staţiuni, — s'a căutat să se stabilească interdependenţa acestor factori şi dacă, la o mărire a procentului de împădurire, corespunde deasemenea o mărire a pluviozităţii.

Concluziile autorului sunt următoarele:

1) Pluviozitatea creşte cu altitudinea, iar nu cu procentul de împădurire.

2) Procentul de împădurire depinde de diferiţi factori din cari principalii sunt de ordin climatic, orografic, geologic şi economic.

A. H.

SILVA, Decembrie 1931.

No. 49.

Dr. Fehér.

Die zeitlichen Veränderungen des Humusgehaltes des Waldbodens. — Mitteilungen des botanischen Institutes der Königlich-ungarischen Hochschule für Forstingenieure in Sopron.

Variaţiunile temporare ale cantităţii de humus cuprins în solurile forestiere.

Autorul comunică şi explică resultatele cercetărilor sale asupra variaţiunei cantitative a humusului din solurile forestiere: maximum Septembrie, apoi scădere până în luna Mai, când se atinge minimum, urmat de o nouă urcare până în Septembrie.

No. 49.

Dipl. Forstwirt Dr. V. Butovitsch. Asistent am zoologischen Institut der Forstlichen Hochschule Eberswalde.

Die Bekämpfung des grossen braunen Rüsselkäfers. Mit 1 Skizze.

Combaterea lui Hylobius abietis.

Un răspuns la critica profesorului Dr. Schmidt în această chestiune (vezi R. P. No. 12/31. pag. 1035).

No. 50.

Oberförster Alberg in Chorin.

Trockenästung der Kiefer.

Elagajul pinului.

Pentru a produce, în arborete de pin, material de calitate superioară, autorul crede că, faţă de modalităţile de întemeere şi de conducere a arboretelor de pin, obicinuite azi, se impune elagarea. El discută rentabilitatea operaţiunii, înălţimea până la care să se elagheze, epoca inter-

venţiunii, numărul arborilor supuşi tratamentului, în fine, alegerea arboretelor.

No. 51/52.

Oberförster Stassen Idstein i. Ts.

Zur Frage der Anwendbarkeit des Schirmkeilschlags in reinen Buchenbeständen.

In chestiunea posibilităţii aplicării tăerilor în formă de pană în arboretele curate de fag.

Modalitatea clasică a tratamentului „codru regulat", deşi în teorie cât se poate de logică, în practică a fost şi este adesea ori prilejul unor mari decepţiuni. Faptul acesta de curând a fost pus din nou în lumină de către C. Vanselow. In cartea lui „Regenerarea naturală în pădurile de raport" spune că condiţiunile prealabile pentru reuşita regenerării naturale, urmărită, prin aplicarea metodei clasice, prea adesea ori nu sunt îndeplinite, că reuşita desăvârşită — destul de rară de altfel — este în funcţie de întâmplări fericite, că de regulă nu ne sunt hărăzite decât succese parţiale, în fine insuccesele ar fi mai numeroase. Vanselow oglindeşte o părere mult răspândită a teoreticienilor şi practicienilor din Germania.

In adevăr, încă d'acum câteva decenii, unii şi alţii se trudesc a găsi modalităţi noui de aplicarea ideii regenerării naturale. Geyer, Wagner, Eberhard, v. Kalisch, Philipp, diverse administraţiuni forestiere publice, etc. au căutat să formuleze noui metode pentru realisarea mai perfectă şi totodată mai practică a idealului de a renaşte o nouă generaţie din cea bătrână care dispare.

Autorul acestui articol examinează posibilitatea înscăunării tratamentului aşa zis al tăerilor în pană (Eberhard) în pădurile curate de fag, tratate până acuma după metoda clasică şi situate în regiuni cari din punctul de vedere staţional (ecologic) se găsesc poate în alte condiţiuni decât acele în care a lucrat Eberhard. O lucrare obiectivă, şi care, cu toată simpatia ce are autorul pentru metoda lui Eberhard, se fereşte de generalisări nepotrivite.

No. 51/52.

Forstmeister Dr. Martin Reinhold.

Die Forsten Thüringens nach den Ergebnissen der forstwirtschaftlichen Erhebung im Jahre 1927.

Pădurile Turingiei după resultatele statisticei forestiere din anul 1927.

* * *

FORSTARCHIV.

Heft. 23. 1 Dec. 1931.

v. Butovitsch.

Neue Wege zur Bekämpfung des grossen braunen Rüsselkäfers.

Noui căi de combatere a lui „Hilobius abietis".

După o expunere comparativă a mijloacelor de combatere şi a rezultatului cercetărilor biologice intreprinse, arată a fi fost corespunzător combaterii, următoarele 3 operaţiuni: 1) Fiecare nouă tăere să se înconjoare — în primăvară cel mai târziu până la începutul lui Aprilie — cu un şanţ-cursă (Fanggraben) pentru a se prinde insectele ce vin spre tăere spre depunerea ouălor. In Iulie, anul următor, şanţul să se reînoiască spre a se prinde generaţia insectelor ce au ajuns în sbor la tăere, în anul trecut.

2) Fiecare tăere precedentă, la începutul lui Iulie, să se izoleze cu şanţuri-cursă, spre a se prinde insectele ce pornesc spre iernare. Aceste şanţuri să se înnoiască în primăvară spre a se prinde cele ce eventual au rămas aci pentru ier-

nat. 3) Pe suprafeţele plantate să se dispună diferite mijloace = cursă spre atrage insectele şi a evita distrugerea plantaţiei.

Heft 24. 15 Dec. 1931.

H. H. Hilf.

Rundholzbewertung bei zestörten Märkten.

Valorificarea lemnului rotund la pieţele critice.

Sub prisma preţurilor lemnului de pin din regiunea Berlinului, arată cum se comportă materialul fabricat faţă de cel rotund. Prezintă 1 schemă şi 3 tablouri.

G. Brünn.

Die Gütesortierung des Fichtenholzes im Sägewerk.

Sortarea lemnului de molid la ferăstrău.

In urma cercetărilor făcute la întreprinderile „Waldholz G. m. b. H." în Ullersdorf-Breslau, ajunge la concluzia că pentru lemnul rotund de molid singurul indiciu exterior pentru clasificarea lemnului rămâne numai urma crăcilor vizibile în exterior (nodurile).

W. Baak.

Kistenholz.

Lemnul pentru lăzi.

O nouă sortare este aceea a lemnului pentru lăzi, care revenea înainte categoriei lemnului pentru galerie. Ca specii mai căutate sunt molidul şi pinul, în cazuri de nevoe: fag, anin şi plop. Lemnul pentru lăzi poate fi noduros, strâmb, lemn inferior de construcţie şi chiar lemne de foc.

E. G. Strehlke.

Arbeitswissenschaft und Wirtschaftskrise.

Ştiinţa muncii şi criza economică.

Autorul face un raport sumar asupra ultimelor lucrări privitoare la problemele organizării muncii. In linii generale arată că poziţia contra raţionalizării a început să cedeze, că ştiinţa muncii în economia forestieră nu este o copie a americanismului, ci vrea din contră să creeze: plăcerea la lucru, înţelegerea firească pentru lucrări în pădure, cultul simţului şi al voinţei pentru muncă, reliefarea personalităţii conducătorului, sentimentul armoniei, etc. O nouă formă de muncă pe lângă colaborarea (Arbeitsgemeinschaft) muncitorilor înăuntrul aceleiaşi unităţi îşi face din ce în ce mai mult loc cooperarea (Gemeinschaftsarbeit) unităţilor între ele pentru progresul diverselor ramuri de ştiinţă şi technică.

H. Gläser.

Neue Arbeitsmittel im Hauungsbetrieb.

Noui unelte în lucrările de tăiere.

Descrie un baston de măsurat, o unealtă de cojit trunchiul în vederea luării diametrului fără coajă şi alte unelte pentru menţinerea în bună stare (de tăiere) a fierăstrăului.

Tr. I. H.

FORSTWISSENSCHAFTICHES CENTRALBLATT.

No. 19. 1 Oct. 1931.

Escherich K.

Wissenschaftliche und praktische Arbeit anlässlich der letzten bayerischen Kieferneulen-Kalamität.

Lucrările ştiinţifice şi practice cu prilejul ultimei calamităţi de Panolis griseovariegata din Bavaria.

Autorul arată că deşi calamităţile provocate de insecte în păduri sunt întru totul asemănătoare epidemiilor provocate de diferiţi microbi societăţii omeneşti, totuşi, pentru găsirea cauzelor lor nu se pune tot atâta stăruinţă aşa cum de obiceiu are lor în cazul epidemiilor. Cu ocazia calamităţii de Panolis griseovariegata în Bavaria, pentru prima oară se face o adâncă cercetare a cauzelor. Au luat parte la cercetări: Institutul de zoologie aplicată, cel de botanică aplicată, cel de meteorologie şi climatologie, cel de creşterea albinelor, şi în fine Administraţia forestieră.

Autorul arată lucrările ieşite din diferitele institute în legătură cu această chestiune.

Se expun întâi lucrările Dr. Zwölfer — asupra expresiunei matematice a populaţiunei de insecte. Zwölfer, plecând dela presupunerea că există un echilibru organic între cele 2 forţe: cea de creiare a organismelor şi cea de rezistenţă a mediului, ajunge la concluzia că într'un anumit moment pentru fiecare specie există o anumită desime a indivizilor. Epidemiile fiind cauzate de numărul mare al indivizilor, ele sunt o urmare a schimbările factorilor echilibrului. Zwölfer dă relaţiunea care leagă cei doi factori, deasemenea şi relaţiunea cu care calculează rezistenţa mediului, fiind cunoscute desimea populaţiunei la începutul şi sfârşitul unei gradaţiuni şi rezistenţa mediului pentru menţinerea echilibrului. Aplicând aceasta la un caz concret de Bupalus piniarius, constată că maximul desimei populaţiunii nu e în anul de erupţie a calamităţii ci în anii preparatorii —, apoi pentru a se forma erupţiunea calamităţii e nevoe de mai multe generaţiuni în care rezistenţa mediului să fie mai mică decât cea de echilibru.

După arătarea acestor elemente pur teoretice se arată lucrările lui Zwölfer în legătură cu Panolis griseovariegata, producţia în ouă ieşirea fluturilor, durata lor, optimul vital al specii, aceasta în lumina temperaturii şi umidităţii.

Brauer, Dr.

Die Umstellung der Wirtschaft in den Auewaldungen des badischen Rheintales.

Conversiunea în pădurile de luncă din Baden, pe valea Rinului.

In continuare, autorul examinează pe rând diferitele tipuri de arborete şi discută pe baza observaţiunilor făcute până în momentul conversiunei, felul culturii ce se potriveşte fiecărui tip. In partea a 4-a, se cercetează condiţiunile în care sunt conduse arboretele.

Mauschke, R.

Gewinnung von Terpen-Erzeugnisse aus Kiefernholzabfällen.

Extragerea produselor terpenice din deşeurile lemnului de pin.

Autorul arată, după o conferinţă ţinută la congresul inginerilor chimişti industriali din Anglia, produsele şi metoda de a le obţine din deşeuri.

Recenzii: Geochemie von W. I. Bernadsky.

No. 20. 15 Oct. 1931.

Geiger, R. şi Amann, H.

Forstmeteorologische Messungen in einem Eichenbestand.

Cercetări meteorologice într'un arboret de stejar.

Autorii arată, în continuare, cercetările făcute în privinţa luminii: felul de acoperire al solului în cele 2 arborete, metoda, instrumentele utilizate. Rezultatele arată că în arboretele neînfrunzite cantitatea de lumină e jumătate din cea că-

zută la suprafaţa arboretului. Când înfrunzesc însă, cantitatea scade puternic. Important e că arboretul de stejar primeşte de trei ori lumină mai multă decât atunci când are un subarboret.

In privinţa temperaturii pădurilor din apropierea pământului se constată că e cu atât mai uniformă cu cât cerul e mai acoperit şi când arboretele au un subarboret. Se arată apoi rezultatele măsurării temperaturii în sol în arboretul fără subarboret.

Escherich, K.

Wissenschaftliche und praktische Arbeit anlässlich der letzten bayerischen Kieferneulen-Kalamität.

Lucrări ştiinţifice şi practice cu prilejul ultimei calamităţi de Panolis griseovariegata, din Bavaria.

Autorul continuă expunerea lucrărilor făcute în diferitele institute în legătură cu menţionata calamitate.

Cercetările de laborator ale lui Zwölfer au fost întregite de cercetările pe teren ale lui Meyer.

Se arată rezultatele obţinute în privinţa numărului pupelor în diferite arborete cu pătură ierbacee mai mult sau mai puţin abundentă şi în legătură cu temperatura si umiditatea. Deasemenea zborul fluturilor starea de sănătate a omizilor, mortalitatea omizilor tinere, hrănirea omizilor.

Se expun rezultatele de laborator ale lui Berwig în privinţa hrănirii insectelor şi a otrăvirii cu arsenic. Deasemenea cercetările făcute de Weiss cu diferite preparate chimice şi subliniază admirabilul efect al otrăvii de contact: Forestit.

In a 2-a parte a articolului, se arată lucrările Institutului de botanică aplicată. Din lucrările lui Tubeuf se vede că pinii, cărora nu le mai rămân ace, se usucă. Apariţia în toamnă a rozetelor în verticil arată că orice speranţă de regenerare a arboretului e pierdută.

In a 3-a parte, se arată lucrarea consilierului silvic Sindersberger care a organizat combaterea cu atât de bune rezultate.

Bauer, Dr.

Die Umstellung der Wirtschaft in der Auewaldungen des badischen Rheintales.

Conversiunea în pădurile de luncă din Baden, pe valea Rinului.

Autorul continuă expunerea condiţiunilor în care sunt amenajate arboretele.

Recenzii: Wald und Holz. von. Dr. ing. Wappes.

Gr. E.

Noembrie 1931.

Heft 21.

G. Brunn şi F. Schwerdtfeger.

Die Bestäubung der Nonne in der preussischen Staatsoberforsterei Fuhrberg.

Prăfuirea nonei în ocolul silvic de stat prusian Fuhrberg.

Apariţia nonei în unele ţinuturi ale Germaniei a adus în discuţie din nou chestiunea întrebuinţării arsenicului pentru combatere.

In anul 1928 s'a combătut pe 1000 ha nona, în Blum şi Orelgam prin întrebuinţarea arsenicului de calciu. Răspândirea arsenicului s'a făcut din avion prin pulverizare. Combaterea s'a început când insectele erau în stare de larvă.

După diagramele excrementelor stabilite de Brunn reese că rezultatele au fost foarte bune şi că timpul cel mai bun pentru combatere este când insecta este la prima năpârlire.

D. Puster.

Abstands — oder Englische Durchforstung?

Răritura spațiată sau răritura englezească?

Pornind dela articolul apărut în Forstliche Wochenschrift Silva, al șefului de ocol Weinkauff, „Mărirea rentei pădurii prin cultură", autorul face critica sistemului de răritură propusă în acest scop de Weinkauff.

Acest fel de răritură se aseamănă foarte mult cu răritura englezească conchide autorul.

Heft 22.

Blum.

Das bayerische Berggesetz und der Wald.

Legea minelor în Bavaria și pădurea.

Autorul se ocupă de despăgubirile ce se cuvin proprietarului de păduri în cazul unei exploatări a subsolului și de modul cum aceste despăgubiri să cuprindă toate stricăciunile cauzate. In special se ocupă mult de schimbările ce le cauzează climei și păturei de apă din sol.

B. Stefanoff.

Studien über den Zustand und die Schwankungen des Wassergehaltes in den Blättern und Zweigen einiger Holzpflanzen.

Studii aupra stării și variațiunii conținutului de apă în frunze și ramuri la câteva plante lemnoase.

După o metodă de lucru care este descrisă la începutul articolului, s'a cercetat în timpul sezonului de vegetație cantitatea de apă aflată în frunze și ramuri la următoarele specii: Piceo excelsa, Carpinus betulus, Pseudotsuga Douglasii, Pinus strobus, Fagus silvatica, Betula verrucosa, Quercus robur, Acer platanoidis și Acer campestris.

Măsurătorile s'au făcut dimineața la ora 7,30 și la 14.30.

S'a stabilit cantitatea de apă la saturație aflată, și cantitatea de apă conținută. Diferența între aceste cifre se numește deficitul de apă.

Ant. V. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft. 11. November 1931.

Priv. Doz. Dr. Ing. Erwin Schimitscek.

Beobachtungen bei dem Auftreten und der Bekämpfung der Kieferneule, Panolis flammea Schiff., in Niederösterreich 1930 und 1931.

Observațiuni cu privire la apariția și la combaterea insectei Panolis flammea Schiff. în Austria de jos, din anii 1930 și 1931.

In 1930 se anunța un atac puternic al insectei Panolis flammea, în Ocolul Karlslust regiunea Niedler-Flandnitz din masivul Moravo-Boemian.

Regiunea în care s'a pronunțat atacul este un platou înalt de 400—500 m. cu mici ridicături neregulat orientate, alcătuită din roci granitice și sisturi granitoide. Solurile sunt sărace în calcar.

Apa freatică este foarte adâncă din care cauză influența ei nu intră în discuție în vreme de secetă.

Atacul este pronunțat, la arb. uniforme de pin.

Clima regiunii este foarte proprie desvoltării acestei insecte. Zilele ploioase din timpul verii nu trec peste 10—12; iar precipitațiile sunt mai mici de

500 mm. Temperatura medie anuală este 9°.3.

In lipsa unei staţiuni meteorologice locale care să-i procure date în legătură cu clima arboretului, autorul stabileşte variaţia elementelor climatice din cuprinsul arboretelor atacate, pentru anii 1927—1931, folosindu-se de datele climatice ale regiunei.

In capitolul 3, autorul se ocupă de rezultatele observaţiunilor făcute în toamna anului 1932 asupra atacului insectei, pe care le judecă în raport cu variaţia factorilor climatici.

Capitolul 4 este consacrat lucrărilor de combatere.

Renunţându-se la combaterea prin adunarea păturei moarte, combaterea se face prin pulverizarea cu preparatul cu arsenic Hercynia — 50 Kgr. la hectar.

— urmare. —

Ing. Friedrich Worschitz. Staţiunea de cercetări din Sopron.

Angaben zur Röntgenographischen Qualitätsprüfung des Holzes.

Date asupra încercării calităţilor lemnului cu razele Röntgen.

Ing. Worschitz aplică razele Röntgen. care n'au găsit până acum întrebuinţări technice la metode şi pentru cercetarea calităţilor lemnului.

El se foloseşte de un coeficient de absorbţie al razelor, stabilit pentru cele 3 grupe de materiale lemnoase: tari, moi şi reşinoase şi face cercetări în legătură cu structura spre a stabili compunerea, neomogenitatea şi discontinuitatea lemnului iar prin cercetarea desimii substanţei lemnoase, respectiv a greutăţii specifice a lemnului, stabileşte resistenţa lemnelor.

— urmare —

Dr. Herbert Schmied.

Ein Buchenlichtungsversuch im Wienerwalde.

Incercări în legătură cu tăerile de punere în lumină în arboretele de fag din Wienerwald.

Spre a se stabili influenţa tăerilor de punere în lumină asupra creşterilor, se stabilise în anul 1888 în arboretele de fag cu condiţiuni identice din pădurea Wienerwald, 4 suprafeţe de experienţă.

In 1889 se face în toate suprafeţele o răritură tare. S'au luat dominaţii şi complect acoperiţii lăsându-se predominanţii, dominanţii, şi codominanţii.

In 1893, în suprafaţa I care corespunde cu suprafaţa de comparaţie, se face răritură tare, în suprafaţa II arboretul rămas are 0.8 din suprafaţa terieră a arb. plin din suprafaţa I; în III, arboretul e redus la 0.65 şi în IV la 0.50 faţă de I.

Tăerile se repetă, cu oare care întrerupere, la intervale mai mult sau mai puţin egale, până în 1931, stabilindu-se la fiecare dată înainte de tăeri diametrele suprafeţelor tăete, înălţimile, creşterea în valoare, etc.

Toate aceste date sunt concretizate în totaluri speciale pentru fiecare etapă.

Analizând rezultatele acestor cercetări după 43 de ani şi urmărite tot atâta timp, autorul ajunge la următoarele concluziuni principale:

1. Creşterea în diametru este cu atât mai mare cu cât deschiderea arborilor a fost mai puternică.

2. Grosimea diametrului mediu în suprafaţa IV faţă de aceia a arborelui mediu din suprafaţa I, este cu 50% mai mare.

3. Inălţimea arboretelor luminate — suprafaţa II, III şi IV — este mai mică decât aceia a arboretelor închise — Suprafaţa I —.

4. Cea mai avantajoasă formă a arborilor — cu trunchiurile cele mai frumoase—se obţine în suprafeţele de mijloc: cu atât rărirea e mai puternică cu atât tendinţa de conicitate e mai proeminentă.

5. Suprafaţa terieră absolută creşte direct proporţional cu gradul de lumină.

6. Cea mai mare creştere în volum — trunchi, crăci şi ramuri — se realizează în suprafaţa II — adică unde suprafaţa terieră rămasă după fiecare tăere de punere în lumină este 0.8 din aceea a arborelui plin.

7. Creşterea în valoare este mai mare în arboretele rărite de cât în acel închis; cea mai mare creştere în valoare s'a realizat în suprafaţa III — în care suprafaţa terieră rămasă după fiecare rărire a fost 0.65 din acea a arboretului închis.

Ing. Erich Stenezil.

Raupenschlepper als Zugmotor von Schienenfahrzeuge.

Eine Neue Forstliche Verwendungsart.

Automobilele omide ca motor tractor la vehiculele pe drum şinuit. O nouă întrebuinţare forestieră.

Articolul începe cu principiul după care s'a construit automobilul omidă.

In capitolul al 2, autorul se ocupă de întrebuinţarea automobilului în gospodăria forestieră şi de publicaţiile apărute între 1924—1931 în legătură cu această maşină nouă în exploatările de păduri.

Capitolul 3 este consacrat automobilului omidă în drumuri şinuite iar cap. 4 şi 5 se ocupă de trasarea drumurilor pentru aceste maşini şi de critica acestui mijloc de transport.

M. P.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

August 1931, No. 8.

Dr. Iahn.

Der Frostkern der Rotbuche.

Duramenul fals produs de ger la fag.

Cu ocazia unei uscări în massă a fagului din Westfalia, s'a observat o formaţiune de duramen fals cauzată de ger; acest fel de duramen se deosebeşte de duramenul fals propriu zis prin aceea că este mai deschis la culoare, mai cenuşiu şi are o zonă de limită bine demarcată închisă. La început, după tăere, se deosebeşte greu de alburn; la aer însă, după puţin timp, capătă o culoare specifică. El pare că se formează dinspre centrul tulpinei spre margine.

Gerul cauzează acest fenomen datorită rănilor deschise în cilindrul lemnos de crăcile netăiate, etc. care permit să pătrundă aci aerul rece, extern. Acţiunea gerului aduce răni, care apoi se transmit pe cale de excitaţiune în interiorul lemnului. In asemenea răni se desvoltă o floră mycologică şi bacteriologică bogată, din care cele mai important reprezentante sub drojdiile, ce cauzează aci fermentaţiuni.

Rudolf Müller.

Ziele, Verfahren, und Ergebnisse der Forsteinrichtung in den Gemeidewaldungen des Kreises Wetzlar.

Amenajamentele pădurii comunale din Wetzlar: scopul, metoda şi rezultatele aplicării lui.

Pădurile din Wetzlare sunt formate din fag; regiunea aparţine dealurilor joase (150—500 m.). La începutul aplicării

amenajamentului, masivul era de vârsta uniformă, aprox. de 60 ani, iar exploatarea se făcea prin o extracţie neregulată grădinărită.

Prin amenajement s'a căutat:

să se obţină o vârstă medie convenabilă. Să se oprească aplicarea crângului simplu. In masiv să se sporească proporţia stejarului şi răşinoaselor.

Să se stabilească un raport între producţie şi datoriile cari apasă asupra proprietăţii.

Să se pună stavilă cerinţelor de materiale ale comunelor, iar în ceace priveşte nevoia în lemn a populaţiunii să se satisfacă din lucrările de rărituri.

Die wichtigsten Ergebnisse und Methoden der schwedischen Reichswaldabschätzung.

Metoda de estimaţie a pădurilor de Stat suedeze şi rezultatele principale.

Pădurile Suediei au fost inventariate acum câţiva ani cu care ocazie s'a stabilit: suprafaţa lor, creşterea anuală, bonitatea solului şi cantitatea materialului aflat în picioare. Lucrarea a început în 1924 sub direcţiunea unei comisiuni condusă de prof. Hesselman, şeful Staţiunii de experimentaţie din Suedia.

In acest scop s'a aplicat metoda de estimaţie după linii de taxaţiune în lăţime de 10 m., cari merg paralel şi au o anumită direcţie după provincia păduroasă. Aceste linii se întind dela o margine a regatului până la cealaltă margine; distanţa dintre ele e diferită. In Nord liniile sunt la 10—20 Km. distanţă; în Sud, 1—5 Km. Deobicei liniile merg perpendicular pe liniile principale topografice (coama munţilor, etc.).

Fiecare echipă e formată din 10—20 oameni sub conducerea unui inginer şef. Totalul liniilor au lungimea egală cu 1¼ a ecuatorului pământesc.

In vederea cercetării exactităţii lucrării se fac inspecţii inopiniate, cari recontrolează anumite părţi de linie făcută în zilele dinaintea inspecţiei.

Lucrul în birou a fost executat cu un personal numeros şi având la dispoziţie tot ce technica modernă furnizează în acest scop; la aceste lucrări, controlul cifrelor are o importanţă deosebită.

Nr. 9, September 1931.

Georg. John.

Bodenreaktion und Wachstum der blauen perennierenden Lupine. (Lupinus polyphyllus).

Reacţiunea solului şi creşterea lupinului peren.

Lupinus polyphyllus are un optimum de creştere la un pH de 5—6; acest optimum de creştere se menţine pentru un inerval de valori ale pH cuprinse între 4—7. Rezultatele optime depind nu numai de aciditatea solului, ci şi de proprietăţile fizice ale solurilor. Solurile prea acide îşi menţin neschimbate compacitatea lor, în timp ce acelea mai slab acide se afânează mai ales prin activitatea viermilor de pământ.

Steinrück.

Das Verfahren der Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes im Dienste der Forsteinrichtung.

Metoda pentru măsurarea producţiunii economice a pădurii în serviciul amenajamentului.

Se face un studiu critic al metodei prof. Dr. Krieger, care măsoară producţiunea economică continuă din valoarea actuală a producţiunii, cum se prezintă în pădure şi din creşterea în vederea unui anumit scop economic.

Guderian, Oberförster, Altenplathow.

Versuche mit der Kiefernnaturverjüngung.

Experienţe cu regenerările naturale ale pinului.

In linii generale se stabileşte că regenerările naturale în Germania de Nord nu sunt economice; din care motiv se revine la exploatările rase cu regenerări naturale.

Dr. C. G.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Caetul 8. August, 1931.

Profesor Dr. Ing. Franz Heske, Tharandt.

Probleme der Walderhaltung im Hymalaya.

Problema menţinerii pădurii în Himalaya.

Problema care s'a pus în ţările civilizate din Europa încă de mult, se pune astăzi în India, la poalele munţilor Himalaya. Codrii virgini din India sunt atacaţi din ce în ce mai adânc fără nici o regulă, fără nici un gând pentru generaţiile viitoare, fără nici o grije pentru siguranţa căminurilor situate în regiunea colinelor sau chiar la câmpie.

Autorul arată dificultăţile în care se găsesc puţinii forestieri din acele regiuni în lupta lor cu indigenii cari păşunează pretutindeni unde găsesc hrana pentrú vitele lor, strâng litiera din pădure şi tae pădurea fără niciun gând de reîmpădurire. Aci, pădurile sunt în majoritate constituite din Quercus incana şi Pinus longifolia. Regiuni întinse se găsesc pustiite prin păşunat abuziv. Infiinţarea pădurilor de protecţiune şi păzirea lor se face cu foarte multe dificultăţi din cauza indigenilor cari nu au înţelegerea lucrurilor. Şi răul se întinde cu înmulţirea populaţiei şi din cauza agriculturii, care rămâne încă la metode primitive extensive.

Professor Dr. Busse. Tharandt.

Ein Kiefern-Fichte-Mischbestand in Sachsen.

Un arboret în amestec de pin şi molid în Saxonia.

In Saxonia, pădurile sunt formate în majoritate de arborete pure de molid. Tendinţa aceasta de a constitui pădurile din arborete pure a fost de mult criticată şi cu drept cuvânt, pentrucă experienţa a arătat că ele sunt de condamnat. In această privinţă Profesorul Busse dă exemplul pădurii seria 43 din ocolul Markersloch. Rezultatul cercetărilor făcute în această pădure, arată că din toate punctele de vedere arboretele amestecate sunt recomandabile.

Inspector silvic Dr. E. Brückner.

Übersichtsskizze der Holzartenverteilung in Thüringen.

Privire sumară asupra distribuirii esenţelor în Turingia.

In Turingia, ca în multe părţi în Germania, distribuţia naturală a esenţelor a fost înlocuită de intervenţia omului şi acolo unde pădurea altă dată era constituită din esenţe foioase sau amestec intim de răşinoase cu foioase, astăzi se găsesc arborete pure de răşinoase. Cea mai mare parte din păduri este constitutuită din molid şi pin şi numai foarte puţin stejar şi brad; acesta din urmă este pe cale de dispariţie. Articolul este însoţit de o hartă pe care sunt însemnate esenţele menţionate.

Recenzii.

I. Stassen, Inspector silvic.

Asociaţia profesională în economia forestieră germană.

Ernest Kluge, Inspector silvic.

Vânatul mic, lucrarea lui Diezel.

F. Mallner. Maladiile pieilor de animale, prevenirea lor şi tratamentul medical.

C. D.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Decembrie 1931, No. 12.

I. Isenegger, Kreisoberförster, Schüpfheim.

Über die Nachzucht der Alpenerle im Forstgarten.

Creşterea liliacului de munte (Alnus viridis) în pepinieră.

Liliacul de munte îşi găseşte o largă întrebuinţare în Alpii Elveţiei pentru fixarea coastelor de la limita vegetaţiei. Până acum masivele creiate au 20—25 ani. Din cercetările lui Burger reese că pe lângă fixarea solului, liliacul de munte îi ameliorează şi calităţile fizice, prin mărirea puterii de absorbţie pentru apă şi aer.

Cultura liliacului în pepinieră e foarte grea însă. Incepând din 1924 se fac cercetări serioase în această privinţă. Azi s'a ajuns să se producă până la 90.000 pueţi anual, buni de plantat.

Din experienţele culese până acum, sămânţa aninului de munte se culege de la 15 Septembrie la 1 Decembrie, după ce a căpătat o culoare brună. Dacă se întârzie momentul favorabil, se scutură. Sămânţa culeasă se pune pe o podea, se dă la lopată de 2—3 ori pe săptămână timp de o lună, după care se scoate din conuri.

Se seamănă prin împrăştiere toamna sau primăvara. Inainte de semănat, sămânţa se udă cu apă ca să se lipească de sol.

Nu se acoperă cu pământ. E suficient să se treacă pe strat cu un cilindru. Creşte încet. In primul an abia atinge 1—5 cm. înălţime şi 1—3 cm. în adâncime. In al doilea an atinge înălţimea de 5—40 cm. Mulţi pueţi rămân în urmă. E bine ca cei desvoltaţi să fie plantaţi la locul definitiv, iar cei mici să se repice.

Pueţii de anin de munte suferă de arşiţă şi de uscăciune. De aceia vara se acoperă cu crengi de brad şi se stropesc regulat seara şi dimineaţa. Contra ciupercilor care le aduc stricăciuni mari, se stropesc cu un preparat „Kukaka".

Suferă şi de deşosare. In acest caz se acoperă cu pământ fin de pădure şi se presează cu un cilindru de lemn. După 2—3 zile pueţii îşi revin.

Dr. Ing. Rud. Iugoviz, Bruck. a. M. (Steiermark).

Aufforstungen unter Anwendung von „Setzlingen mit umschlossenem Ballen".

Impădurirea cu pueţi având pământul la rădăcină învelit.

Pentru considerentul, că la limita vegetaţiei se împădureşte în condiţiuni extrem de grele, silvicultorul Albert Wellik din Steiermark s'a gândit acum 50 de ani să planteze cu pueţi având pământul la rădăcină acoperit. De aceea a repicat pueţii de molift şi Pinus cembra în glastre de carton gudronat, pe care le-a transportat apoi la locul definitiv. Transportul pueţilor în glastre s'a făcut în lăzi speciale. Când terenul a fost greu accesibil, repicarea pueţilor în glastre s'a făcut într'o pepinieră volantă din apropie-

re. De aci, puetii au putut fi transportaţi uşor la locul definitiv.

Plantaţiunile cu pueţi în glastre au avantagii numeroase: se fac repede, nu sunt expuse uscăciunii, sau rănilor, pueţii nu suferă de deşosare, dau un procent foarte mare la prindere, economisesc sămânţă şi oferă siguranţa în selecţia speciilor.

Au şi desavantagii: cu oricâtă grijă s'ar proceda, rădăcinile ce ies prin găurile glastrelor se rănesc; rădăcinile nu cresc natural, în glastre (în special moliftul); sunt scumpe.

In cuprinsul lucrării se dau explicaţii amănunţite cu privire la constituirea glastrelor, repicajul pueţilor, transportul lor în lăzi şi plantatul la locul definitiv.

Lucrarea prezintă o importanţă deosebită pentru cultura pinului Cembra atât de puţin răspândit în munţii noştrii.

H. Knuchel, Zürich.

Über Leistungen und Kosten bei Bestandesaufnahmen.

In ţările cu silvicultură înaintată, inventarierea masivelor pe întreaga suprafaţă se face la intervale destul de mici, pentru cunoaşterea creşterilor şi fixarea posibilităţilor.

Datele existente asupra capacităţii de lucru şi costul lucrărilor în această privinţă nu sunt însă concludente. De aceea, în Elveţia s'a găsit necesar să se facă cercetări amănunţite în această privinţă.

Din rezultatele obţinute, reese că echipa cu două compase e bună de întrebuinţat la câmpie, iar cea cu trei compase, la munte. Altfel, se produc încurcături la strigarea datelor şi se pierde timp.

Cu introducerea „rotunjirei" din 4 în 4 cm. la luarea diametrelor s'a putut evita şi acest inconvenient.

Inălţimile în întreaga Elveţie se iau cu dendrometrul lui Cristen. Acum au început să se ia din „tarife".

Lucrarea prezintă date numeroase asupra numărului de arbori inventariaţi şi a costului inventarierei în cele trei regiuni caracteristice: munte, coline şi câmpie.

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST — UND JAGD — ZEITUNG.

Noembrie 1931.

Dr. Karl Abetz. Braunschweig.

Zur Theorie und Praxis des forstlichen Erfolgsausweises unter besonderer Berücksichtigung des Erfolgsrechnungsverfahrens der Braunschweigischen Staatsverwaltung.

Despre teoria şi practica bilanţului forestier cu consideraţii asupra metodei întrebuinţată de administraţia forestieră din Braunschweig.

Pornind dela analiza metodelor actuale aplicate, metode cari în nici o altă ramură economică n'au rămas atât de în urmă, în ceiace priveşte alcătuirea bilanţului forestier, autorul stabileşte unele lipsuri pe cari le putem formula astfel:

1. Variaţiile în valoare a materialului lemnos aflat în depozite nu se iau în consideraţie la facerea bilanţului.

2. Idem schimbările în materie.

3. Cele două părţi ale bugetului — ordinar şi extraordinar — nu sunt în concordanţă în ceiace priveşte veniturile şi cheltuielile. Adică veniturile ordinare nu acoperă perfect cheltuielile ordinare.

4. Lipsesc precizările necesare.

In a doua parte sunt date soluţionările lipsurilor găsite, cu excepţia variaţiilor rezervei de capital lemnos căruia îi este

închinat un capitol aparte, unde din analiza tuturor sistemelor practicate şi în special din comparaţia metodelor lui Ostwald-Krieger şi a celor: Eberbach-Spiegel-Abetz care au fost aplicate în Braunschweig (cu ilustrarea originală a practicării), autorul precizează căile de urmat şi avantajele pe care acestea le prezintă faţă de celelalte. A. face în acelaş timp şi câteva propuneri noui.

Decembrie, 1931.

Gayer, Oberforstrat.
Nadelholzwirtschaft in Buntsandsteinhochlagen des südlichen Schwarzwaldes.
Cultura coniferelor în regiunile înalte nisipoase.

Subiectul acestei conferinţe este: greutăţile cu care are de luptat economia forestieră a pădurilor aşezate în regiuni înalte (700—900 m.), pe soluri nisipoase şi pietroase, în special cele din Schwarzwald, (avându-se în vedere condiţiile climaterice adică: diferenţele de temp., vânturile la care sunt expuse, abundenţa de umiditate care împiedică procesul de formare al humusului şi pericolul „morului").

Autorul vede realizarea unui progres numai îndeplinindu-se riguros următoarele:

1. alegerea pricepută a speciilor, şi modul cum acestea sunt plantate. (Brad, molid, pin).
2. apărarea în contra furtunilor.
3. înlesnirea regenerării naturale.
4. îngrijirea raţională a solului.

Karl Fischer. Giessen.
Die tierischen Stützen des biologischen Gleichgewichts.
Animalele ca factori regulatori ai echilibrului biologic.

Armonia dintre factorii biocenetici, privită în unităţi de timp scurte, poate fi turburată de clímă, de intervenţia omului (prin limitarea şi intensificarea unor specii), etc.

Aceste desechilibrări pot avea efecte catastrofale.

Autorul spune că Entomologia modernă porneşte dela următorul principiu: numărul indivizilor unei specii este în raport direct cu indicile de înmulţire al hranei, iar prevenirea şi combaterea nu se poate face decât prin menţinerea echilibrului.

Dă o serie de exemple unde parazitele şi unele insecte sunt întrebuinţate de Entomologie ca factori regulatori. Progresul nădăjduit este ca intervenţia acestor factori regulatori să se facă cu un efect cât mai repede.

Heidenreich, Forstmeister.
Die Waldgenossenschaft nach hessischem Recht und ihre Bedeutung für den privaten Kleinwaldbesitz.
Asociaţia forestieră după dreptul din Hessa şi importanţa ei pentru proprietatea mică particulară.

Autorul demonstrează necesitatea asocierii micilor proprietari de păduri şi arată că în faza economică de astăzi mai mult decât oricând, asocierea poate fi de mai mare folos. Tema are două părţi. In prima se fac câteva consideraţii asupra factorilor de proprietate şi economie precum şi a căilor cari trebuiesc urmate în vederea constituirii asociaţiilor.

In partea doua încadrează normele de conducere ale acestora în legile şi dreptul silvic.

Din punct de vedere silvic, scopul ar fi ca micii proprietari să se bucure de avantajele marilor proprietăţi (plantare, exploatare, vânzare).

Dr. Heil.

Steigerung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes. Rundfunkvortrag.

Ridicarea productivităţii pădurii. (Conferinţă la radio).

Consumul forestier din Germania nu poate fi acoperit de producţia proprie, deaceea trebuie protejată şi mărită producţia internă.

Prin măsurile politico-vamale speciale în cel mai bun caz se poate ajunge la o stabilitate a preţurilor, rămânând totuşi ca Germania să dea mai departe jumătate de miliard mărci pe lemnul străin.

Remediul, după autor, ar fi luarea tuturor măsurilor pentru ridicarea productivităţii pădurii. Cel mai bun exemplu îl oferă Danemarka, care a obţinut rezultate admirabile, practicând forţarea creşterii prin răriturí timpurii şi des repetate (aşa numita „răritură daneză").

După concluziile lui Gehrhardt, metoda se poate aplica şi în Germania, factorii determinanţi fiind aproape aceiaşi. Fapt că ideia este împărtăşită de mulţi teoreticieni şi practicieni germani este înfiinţarea asociaţiilor: „Arbeitsgemeinschaft für Zuwachsförderung" şi „Schnellwuchsbetrieb" de către corpul administrativ silvic.

Th. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT

Viena, Decembrie 1931.

Nr. 146.

Betrachtungen von tschechoslowakischen Holzmarkt.

Consideraţiuni asupra pieţii cehoslovace a lemnului.

După o analiză a comerţului şi industriei forestiere din Cehoslovacia descriind cauzele şi aspectele actuale, corespondentul ziarului face mai multe propuneri de natură a mări consumul intern de lemn.

Apreciază, deasemenea, ca necesară şi o propagandă în favoarea economiei forestiere cehoslovace, sub auspiciile statului.

Die polnische Holzausfuhr nach Deutschland.

Exportul forestier polonez în Germania.

Se dau cifre procentuale asupra volumului lemnos exportat în Germania, raportat la volumul total al exportului polonez în această ţară, în anii 1927—1930, resp. 25%, 23,5%, 17,1%, 14,3% şi 12,5% în 1931, primele trei trimestre.

Conflictul economic dintre aceste două state s'a repercutat puternic şi asupra comerţului de lemn, fapt care a îngreuiat situaţia producţiei şi industriei poloneze.

Nr. 147.

Prof. dr. R. Strigl.

Die Analyse der gegenwärtigen Wirtschaftskrise mit besonderer Berücksichtigung des Holzmarktes.

Analiza crizei economice actuale cu specială considerare a pieţei lemnului.

Nr. 150.

M. Lachaussé.

Umwandlung von Mittelwald in Hochwald.

Conversiunea crângului compus în codru.

Se publică referatul citit de autor la congresul internaţional ţinut la Paris, în Iulie 1931.

Nr. 153/5 conţine un număr de articole asupra crizei actuale — număr special de Crăciun.

Nr. 156/157/1. cu oarecare caracter de număr festiv, cuprinde interesante articole semnate de specialişti reputaţi. asupra pieţelor de lemn din Franţa, Anglia, Jugoslavia, Polonia, etc.

Gh. I. I.

L'ALPE.

Iunie.

C. Inghilleri.

I rimboschimenti in Sardegna. Semine o piantagioni?

Reîmpăduriri în Sardinia. Semănături sau plantaţiuni.

Pe suprafeţe întinse, achiziţionate de stat prin cumpărări şi exproprieri, începând de la 1900 s'au făcut mari lucrări de plantare, cu rezultate însă, nemulţumitoare. S'a constatat că tocmai în terenurile mai mult lucrate, mai desfundate şi mai mobilizate, reuşita era mediocră.

Autorul discută pe larg cauzele: apa ploilor puţin abundentă se înfiltrează prea repede, rădăcinile se desvoltă prea superficial în sezonul rece şi le distruge apoi uşor căldura verii. In concluzie: să nu se planteze ci să se semene pe teren compact.

A. Merendi.

Boschi e pascoli della provincia di Lucca.

Păduri şi păşuni în provincia Lucca.

Se relatează sforţările depuse de această provincie pentru împăduriri şi amenajări pastorale, încurajând cu premii iniţiativele particulare.

G. Friedmann.

Qualche considerazione sull'alpicoltura dell'Appennino centrale.

Câte-va consideraţiuni asupra culturii alpine din Apeninii centrali.

Un program de lucru pentru ameliorarea păşunilor: cele de munte — în măsura în care lucrurile sunt rentabile— să se înzestreze cu adăposturi, stâne, ţarcuri, să se cureţe de pietre, etc.; cele de lângă sat să se transforme în culturi de plante furajere.

Francesco Carulo.

Note sul trattamento e rinnovazione dei boschi di pino silano.

Note asupra tratamentului şi regenerării pădurilor de pinus laricio calabrica.

Fiindcă se regenerează bine pe cale naturală dar nu sub adăpost se recomandă tăerea cu lăsare de seminceri, tăerea rasă în bande alterne sau tăerea în fâşii înguste.

Ettore Parente.

La riconstituzione delle fustaie degradate di rovere.

Reconstituirea codrilor degradaţi de gorun.

După o descriere a aspectului lor, se recomandă receparea tulpinelor, în urma căreia operaţiuni se obţine un crâng; de la acesta, prin lăsare de 250 rezerve se trece la crângul compus apoi la codru. Se mai recomandă amestecul şi al altor esenţe: cerul, stejarul, ulmul, pinul, etc.

V. N. S.

ERDESZETI LAPOK.

Caetul XI.

Cronică.

1. Criza exploatării lemnului de lucru.
2. Chestiunea materialului de foc.

Iul. Roth.

Regenerarea naturală şi altele.

Se continuă discuţiunea în jurul regenerărilor naturale şi artificiale, autorul mărginindu-se numai la apărarea lui în contra atacurilor primite, cari vizează atât persoana cât şi competinţa sa. (D. Iul. Roth este conducătorul staţiunii de experienţă).

Dr. D. Fehér.

Problema împăduririi „sărăturilor" în legătură cu biologia solului.

Cercetările îndelungate de laborator au dus la următoarele concluziuni:

1. Desvoltarea pivotului rădăcinilor depinde în primul rând de natura solului şi apoi de specie.

2. Speciile cu înrădăcinare pivotantă nu din cauza pivotului lung suportă influenţele defavorabile ale solului (uscăciune, concentraţie de săruri) ci au o înrădăcinare pivotantă din cauză, că au fost mai rezistente şi s'au luptat cu succes în contra influenţelor.

3. Intr'o climă uscată, hotărâtor este faptul, dacă rădăcinile pot să pătrundă până la apa freatică sau nu.

4. Chestiunea împăduririi sărăturilor este deci o chestiune de înrădăcinare. Problema este: să găsim specii a căror rădăcini verticale pot să străbată stratul critic.

Cu ajutorul varului se poate dubla numărul bacteriilor din sol; asemenea prin îngrăşarea cu băligar. Menţinerea umidităţii solului într'o stare optimă, are o influenţă hotărâtoare asupra desvoltării cantitative şi calitative a microflorei.

Articolul în continuare.

Dr. Fr. Fazekas.

Contestaţia, expertiza şi arbitrajul în Economia forestieră şi comerţul lemnului.

Articol în continuare.

I. Kon.

LESNICKA PRACE.

No. 11, 12, 1931.

Ing. J. Czimra.

Contraventions aux règlements de la police forestière.

Contravenţiuni la regulamentele de poliţie forestieră.

In vederea alcătuirii nouei legi silvice care se pregăteşte în Republica Cehoslovacă, autorul — pornind dela principiul conservării pădurilor, principiu izvorît din marele rol social pe care-l au pădurile în viaţa popoarelor — exprimă o serie de desiderate ce trebuesc avute în vedere la alcătuirea legii.

Iulius Barták.

Problème de la ségrégation de l'économie forestière de l'exploatation des mines en Slovaquie centrale en 1781.

Problema separaţiei economiei forestiere de exploatarea minelor în Slovacia centrală în 1781.

Ing. C. G. Veselsky.

La forêt vierge de Bialowies.

Pădurea virgină Bialowiesa.

Suprafaţa acestei păduri este de 140 mii ha. Exploatarea ei s'a început de către Germani în timpul marelui războiu.

Mai înainte pădurea era rezervată numai pentru vânătoare, curţii imperiale.

Dr. Ing. V. Weingartl.

Aus der forstlichen Studienreise in Deutschland.

Dintr'o excursie de studii forestiere în Germania.

SYLWAN.

Decembrie 1931.

Ing. Kazimierz Pilat.

Cours de la croissance du hêtre et du chârme dans l'économie forestière de Suchodol (Opole) basé sur la structure du peuplement.

Mersul creşterii fagului şi carpenului în economia forestieră dela Suchodol, bazată pe structura arboretului.

Obiectul acestui studiu este determinarea diferenţelor caracteristice, din punct de vedere al creşterii în înălţime, diametru şi volum, între carpen şi fag.

Concluziile, trase din analiza exactă a 48 arbori tipi, extraşi după trei suprafeţe a 1 ha. fiecare, sunt:

In aceleaş condiţiuni climatice, în primă tinereţe, creşterea în înălţime a carpenului este mai mare decât a fagului.

La 80—100 ani carpenul atinge 23 m. înălţime şi 50 cm. în diametru; fagul 34 m. înălţine şi 77 cm. diametru (aceste dimensiuni pentru cl. II fertilitate).

Arboretul de fag, la vârsta de 30 ani, atinge o înălţime medie de 10 m.; în arboretul amestecat înălţimea scade la 7 m.

In arboretele de fag, cei mai mulţi arbori intră în categoria de diametre 26-30 cm.; în arboretele amestecate, cei mai mulţi arbori intră în clasa 45—50 cm.

Concluzia: tarifele de cubaj streine nu se pot aplica pădurilor din Polonia.

Franciszek Krzysik.

Über die weitere Entwicklung der Frostschäden in Rotbuchenbeständen.

Asupra efectului gerului din 1929 în arboretele de fag (vezi recenzia D. A. S.).

V. L.

SUMARSKI LIST.

No. 1, 1931.

Prof. Henry Perrin (Nancy).

La Sylviculture de la France.

Silvicultura Franţei.

Autorul face un scurt studiu statistic asupra pădurilor Franţei, arătând: repartizarea proprietăţii forestiere pe categorii de proprietari, specii, regime şi tratamente; procentul păduros pe regiuni; creşterea anuală, export, import, etc. Trece apoi la aplicarea codului silvic şi a legilor speciale.

Prof. Dr. Nenadić Duro (Zagreb).

Notre terminologie forestière.

Terminologia noastră forestieră.

Propune adoptarea unei terminologii silvice unice, care să se bazeze pe terminologia uzitată de mai bine de 50 ani în regiunile de Vest ale ţării.

Ing. Teodor Spanovic.

Sur la culture du saule.

Asupra culturii salciei.

(va urma).

V. L.

NECROLOG

† Ioan Timoc

Ioan Timoc născut în anul 1865 în comuna Feldru din Jud. Năsăud, după ce şi-a terminat studiile secundare în liceul din Năsăud luând bacalaureatul cu bun succes a urmat studiile de silvicultură la Academia Minieră şi Silvică din Semnitz terminând în anul 1887, — obţinând în anul 1891 diploma de inginer silvic în Budapesta.

După absolvirea studiilor a fost primit imediat în serviciul statului, la început ca diurnist technic apoi până în anul 1918 a parcurs toate gradele ierarhice până la cel mai înalt de prim Consilier silvic — la care a putut ajunge un şef de regiune distins.

A fost angajat în serviciul Regimului silvic al Ministerului Agriculturei şi Domeniilor Maghiar la început ca şef de ocol silvic în Rahău, Vişeul de sus şi Sighet iar în anul 1916 i s'a dat conducerea Regiunei silvice din Beregszasz, azi în Ceho-Slovacia.

In 1918 împins de dragostea lui de neam a rupt cordonul bolşevic care-l despărţea de Ardeal, — prezentându-se la Sibiu şi s'a angajat în serviciul silvic al Consiliului Dirigent, care dela 1922, data unificării Codului silvic, a devenit una cu Administraţia Casei Pădurilor, unde a stat până la pensionare, în anul 1929.

S'a retras cu gradul cel mai înalt în corp, — de Consilier silvic.

Ca şef de ocol a administrat pădurile composesorale, urbaniale, comunale,

etc., din Maramureş, unde dreptul proprietăţei era cel mai nesigur din întreaga Ungarie, şi deci pretindea munca cea mai desăvârşită, cunoştinţe largi şi un tact de prevedere cu care a fost larg înzestrat.

Numirea sa de şef de regiune la Beregszasz este nota adevărată că s'a achitat demn de însărcinările primite. A ajuns apeciat, avansat în grad şi funcţiune, datorită numai meritelor personale. Român bun, ce a fost, şi fiu de grănicer, nu s'a putut sprijini decât pe munca lui neobosită, pe mintea lui clară, pe cunoştinţele vaste şi nobleţea sufletească în tot ce priveşte serviciul şi demnitatea în apărarea intereselor corpului.

Consiliul Dirigent l-a însărcinat cu conducerea serviciului silvic, mai târziu ca Director al Regimului silvic, — iar după unificare, — a intrat în cadrul controlului general silvic şi i s'a dat delegaţia specială din partea d-lui Ministru, de a verifica şi aproba avizele silvice în chestiuni de Reformă Agrară.

In viaţa oficială lungă de peste 40 ani, a fost omul datoriei, nimic nu l-a putut devia de la calea dreaptă pe care a apucat ca mic elev, datorită caracterului plămădit din firea înăscută şi educaţia primită, de a şti şi a voi, fără de cari nu s'ar fi putut impune într'o ţară, ca minoritar. A fost distins cu ordinele cuvenite pentru munca sa desăvârşită atât în statul Maghiar cât şi după unificare.

A fost membru în Consiliul de Administraţie al Progresului Silvic, membru în comitetul de redactare a Revistei Pădurilor, — prezent la toate congresele şi activ în viaţa culturală silvică.

Cel mai bun cunoscător al chestiunilor composesorale şi pădurilor comunale — colaborator activ la legiuirile silvice.

Moartea l-a răpit în depline puteri fizice şi mintale, când abia începuse a culege roadele muncei sale adevărate. Familia sa restrânsă şi în sensul mai larg, Corpului silvic, îi deplânge perderea.

IOAN FONAI.

INFORMAŢIUNI

Prin Decizia Ministrerială No. 15.700/1931, se opreşte vânătoarea epurilor şi căprioarelor pe timp de 5 ani, pe terenurile Comunelor Bălăşeşti, Jupăneşti, Goizeşti, Luncani, Tomeşti şi Românesti, din Judeţul Severin.

Prin Decizia Ministerială No. 12834/1931, se opreşte vânătoarea epurilor şi ţapilor roşii, pe timp de un an, pe terenurile comunelor: Bogdana, Buciumi, Bodia, Meseş-Sânjeorj, Răstolţ, Răstolţul-Deşert, Păuşa, Bozna, Treznea, Ciumârna, Stâna, Unguraş, Chichişa, Vaşcapău, Gâlpâia, Ortelec, Moigrad, Berbi şi Năpradea din Judeţul Sălaj.

Dat fiind seriozitatea pericolului ce prezintă pentru reproducerea păsărilor de baltă, acţiunea ilicită a strângerei ouălor păsărilor de baltă, şi în vederea apropiatei epoci de depuneri şi incubaţii, Ministerul reaminteşte pe această cale dispoziţiunile art. 22 şi 23 din Legea Vânatului, — în virtutea cărora sunt oprite orice ridicare de ouă de păsări sălbatice, transport sau vânzare fără autorizaţia specială a Ministerului de Domenii.

Contravenienţii se vor pedepsi cu amendă dela 1—3000 lei în conformitate cu art. 79 din Legea Vânatului.

Prin Decizia Ministerială No. 123/1932 s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat, pentru doi ani, pe teritoriul Comunei Slobozia-Clinceni, Judeţul Ialomiţa.

Prin Decizia Ministerială dela No. 3771 din 9 Februarie 1932, se aprobă transferarea d-lui Ing. Pamfil Popescu, şef de Ocol în Direcţiunea Regimului silvic, în Administraţia C. A. P. S.

In locul său trece d-l Ing. A. Cimoca.

Se numesc membrii în Consiliul de Disciplină al Corpului Silvic depe lângă Inspectoratul Regimului Silvic Sighişoara, pe un period de 3 ani, D-nii: Inginerii Otto Witting şi N. Comănescu.

Cu decizia Ministerială dela Jr. 25.799 din 1931, se avansează în mod onorific, pe ziua de 1 Ianuarie 1932, la gradul de ing. şef silvic, următorii ingineri:

La alegere:

Stănei Ioan	Diordiţă Gheorghe
Dan Theodor	Domusci N. Gh.
Ardeleanu Ion	Ivănescu Alex.
Constantin St. Ion	Haralambie M. At.
Chirvăsută Ion	Popescu St. Mircea
Negulescu Emil	Dan Mihai
Tomescu Constantin	

La vechime:

Constantinescu I.	Pettö Ioan
Cerschi Titus	Bârsan Dumitru
Dumitrescu T. C.	Galbenu N. D.
Constantinescu I.	Mărăsescu At.
Iacozi Samoil	Tocusef Anghel

La gradul de inginer inspector, la vechime, d-l ing. subinspector Georgescu M.

La gradul de inginer consilier silvic, d-l ing. inspector general Popescu Alecsandru.

Autorul articolului **„Ienuperul"**, din Nr. 1/932, ne roagă să arătăm că se numeşte I. Dimitrescu şi nu I. Dumitrescu, cum din eroare s'a tipărit. Facem cuvenita rectificare.

S'a depus spre vânzare la Soc. **„Progresul Silvic"** lucrarea:

COMERŢUL ŞI INDUSTRIA LEMNULUI DIN ROMÂNIA

de

H. Brauner

Cartea conţine 248 pagini text, format 24×31 cm., cu numeroase ilustraţiuni şi este legată în pânză.

Preţul pentru membrii Societăţii este de 380 lei redus dela 600 lei.

Se expediază la cerere trimiţându-se costul anticipat prin mandat poştal pe adresa Soc. „Progresul Silvic", Bd. Take Ionescu 31, Bucureşti III.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— Luna Februarie, 1932 —

I. *Piaţa internă.*

București

Preţul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.000	6.200	6.400
Stejar	7.000	7.200	7.400

*

Lemne de foc, tăiate, despicate, transportate la domiciliu, mia Kg.:

Fag uscat	Lei 900
Stejar uscat	„ 1000
Diverse	„ 700

*

Preţul lemnului de foc în ţară, pe vagon, ab staţia de încărcare, în lei:

	Fag	Stejar	Div. tari
Botoşani	—	—	3.500
Vaslui	4.500	—	3.200
Huşi	—	5.000	—
Slobozia	8.500	—	—
R. de Vede	5.000	—	—
Piteşti	5.200	5.200	—
C. de Argeş	3.000	3.000	—
R. Negru	3.200	3.200	—
Craiova	5.600	5.600	4.800

Lugoj	3.100	—	—
Timişoara	4.500	—	—
Braşov	3.500	—	—
Arad	—	4.100	—

*

Preţul lemnului de lucru — brut şi fasonat, în lei pe m. c.

Miercurea Ciuc

Răşinoase, cherestea.

Tombant, 4—5 m., 20—30 cm., 12—48 mm.	1.500
Cl. III şi IV, 4—5 m., 18—20 cm., 13—30 mm.	1.050
Cl. V idem	650

Sibiu

Buşteni stejar, 30—80 cm.	400
Molid, cioplitură	525

Cluj

Cioplitură, molid	500
Cherestea, molid, diverse	830

(După «Buletinul C. A. P. S.» Nr. 3—4/1932).

II. *Piaţa externă.*

Buda-Pesta

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 10 Februarie 1932. Baza 24 mm., preţurile în pengoe [1]) pe m. c. la graniţa ungară.

Molid tâmplărie fără B. W.	135—140
Molid tombant, fără cl. IV	110—120
Brad cl. IV românească	58— 62
Molid cl. IV românească	74— 78
Molid B. W. (construcţie)	105—115
Material de geluit	95—100
Leţuri şi căpriori	50— 55

Şipci.

Şipci scurte de 1 m. 26; 1,25 m. 29; 1,50 m. 33; 2 m. 38; 2,50 m. 34; 3 m. 50; 3,50 m. 44 pengö.

Molid cl. IV român lată	60— 65
Brad cl. V român lată	45— 50
Jaluzele	34— 38
Cioplitură	38— 45

1) 1 pengoe = 29,40 lei (curs oficial).

Manele de 7—8 cm. 26—27 fileri; de 9—11 cm. 31—34 fileri bucata.
Tombant scurt 3—3,50 m. 80—90.
Marfă îngustă mai ieftină cu aprox. 15 P., la m. c.
Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengoe.

Lemnul de foc, la graniţa ungurească pro vagon, înp engoe.

Nyirábrány	185—195
Bihakeresztes Köttegyán	195—210
Battonya	200—210
Lökösháza	200—215

Cărbuni de lemn cl. I — vagonul 540—580.

(După „Magyar Fakereskedö").

Viena, 13 Februarie 1932.

Preţul pe m. c. în schillingi [2]), pariate ab vagon staţia de încărcare.

Trunchi (Langholz) 25—35 cm.	18—22
Buşteni (Blochholz) 4—6 m., dela 20 cm.	15—17

Cherestea de molid şi brad, ab Viena.

Molid de tâmplărie, (Tischerware), 13 mm.	104
Dulgherie (Bauware) 26 mm.: 18-32 cm. 4-6 m.	48
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm., 16 cm.	49
Scânduri de lăzi (Kistenware)	41
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m. 10/13—15/15	52
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	53
Leţuri (Latten) 4—6 m., 20/50 mm.	53

Lemn de foc, per vagon, în schillingi, ab Viena.

Lemn de răşinoase, uscat I cojit	390
Fag despicat, I, 10% rotund	265
Brac (Spreisselholz), 100 kgr.	3,50
Brac (Brundholz), 100 kgr.	4,80

(După „Int. Holzmarkt").

Praga, 8 Februarie 1932.

Notări în coroane cehe, pe m. c., la bursa de lemn din Praga.

Pari de mină (Grubenstempel) 15—19 cm., 110—120; Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid, brad 20—24 cm. 120—130; Sc. şi dulapi, cl. I, tivite, 26 mm., 18—24 cm. 550—580; Sc. şi dulapi, cl. I, tivite, 26 mm., 25—32 cm. 600—640; Leţuri 320—350; Lemn rotund p. construcţie, 4 m. în sus, cu 8 cm. la vârf, 110—125 ab Praga;

Sc. de pardoseală 26—33 mm., 46 m., 12—18 cm., geluite p o faţă cu lambă şi uluc de molid cu 10% brad 470—540; Sc. de lăzi şi dulgherie 26 şi 20 mm., 3—6 m. 10—17 cm. 190—220; 18—32 cm. 220—240.

(După „Carpathia").

---

2) 1 schilling = 23,70 lei (curs oficial).

Buşteni de export 700—850; buşteni I/II 400—500; bulzi I/II 1200—1500; cherestea netivită I/II 1100—1200; mercantilă 1000—1150; tivită I/II 1300—1400; frize 750—1000.

Fag.

Buşteni de furnir 400—500; I/II 150—250. Cherestea: neaburită, netivită cl. I 600—700; aburită, tivită, dela 2 m. în sus 700—800. Frise I, de 4—5 cm. 350—450; I de 8—13 cm. 450—550.

Frasin.

Buşteni I/II 450—550; bulzi I/II 1000—1100; scânduri netivite I/II 900—1000.

(După „Int. Holzmarkt").

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES-VERBAL Nr. 1.

Şedinţa de la 13 Ianuarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 21, sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: P. Antonescu, Gh. Agapie, N. N. Caragea, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D .Grozescu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, D. Sburlan şi Stan Stănescu.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. Se ia în discuţiune alegerea biroului pe 1932.

D-l Aurel Eliescu propune să se aleagă vechiul birou. Intervin în discuţiune D-nii: M. Suhăţeanu şi P. Antonescu cari cer ca alegerea să se facă prin vot secret.

Se suspendă şedinţa şi se procedează la alegerea prin vot secret. La despuierea scrutinului se constată că s'au ales:

Vice-preşedinţi, D-nii: M. Drăcea şi V. N. Stinghe.

Secretar General: D-l P. Ioan.

Casier: D-l D. Grozescu.

Secretari, D-nii: A. Ionescu şi N. N. Caragea.

2. Se trece la discuţiunea asupra Legii pentru administrarea pădurilor.

D-l Secretar General P. Ioan dă explicaţii asupra proectului întocmit de biroul Societăţii. După discuţiuni la cari iau parte D-nii: M. Suhăţeanu, V. N. Stinghe, M. Drăcea, A. Ionescu, D. Grozescu, sa amânat discuţiunea pentru şedinţa viitoare.

3. D-l P. Ioan dă lămuriri Consiliului asupra Codului Agriculturii care cuprinde 7 legi din care o parte interesează şi Soc. noastră, având legătură cu pădurile şi crede că ar fi nimerit ca Societatea să ia măsuri ca aceste legi să fie în concordanţă cu vederile ei.

4. In privinţa Consiliului Sup. Silvic, D-l P. Ioan crede că se va amâna convocarea lui, totuşi trebuesc de pe acum făcute propuneri pentru discuţie. Au luat cuvântul D-nii: Andrei Ionescu, P. Antonescu, M. Drăcea, D. Grozescu.

5. D-l P. Ioan propune să se alcătuiască o comisiune care să elaboreze programul Adunării generale din acest an a Societăţii. D-l Stinghe e de părere

că problemele la Adunarea Generală să se fixeze după discuţiunile ce vor fi la Cons. Sup. Silvic.

6. D-l Andrei Ionescu propune un ciclu de conferinţe la Societate despre: Criza forestieră. Se deleagă o comisie compusă din D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe, Andrei Ionescu şi D. Sburlan care să fixeze subiectele conferinţelor şi programul.

7. Consiliul hotărăşte ca Luni 18 Ianuarie ct., să se convoace o şedinţă specială pentru discutarea chestiunilor pendinte ce priveşte Vila de la Govora.

8. Consiliul aprobă D-lui D. Drâmbă suma de Lei 3.000 pentru clişeele necesare lucrării ce tipăreşte în Franţa.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 2.

Şedinţa de la 20 Ianuarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: P. Antonescu, Gh. Agapie D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, D. Sburlan, Stan Stănescu.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. Se începe discuţia bugetului pe 1932.

D-l *D. Grozescu* dă citire proectului de buget care însumează Lei: 3.400.000.— la Venituri şi Lei: 3.400.000.— la Cheltueli ordinare, în plus Lei: 2.195.000 cheltueli extraordinare, sumă care se va acoperi printr'un împrumut.

Consiliul aprobă proectul de buget astfel alcătuit, hotărînd în acelaş timp reducerea salariilor funcţionarilor Societăţii pe anul 1932 cu 5% salariile, până la 4000 lei şi 8% salariile peste 4000 lei.

Consiliul pune la dispoziţia Marei Legiuni a Cercetaşilor suma de 5000 lei din bugetul pe 1932 pentru propagandă.

Cererea Şcoalei de la Brăneşti de a ajuta elevii săraci, se amână spre a se rezolvi după disponibilităţile bugetare.

Consiliul aprobă suma de 1.200 lei spre a se distribui ca ajutor de sărbători lucrătorilor de la Revistă, factorilor poştali, portari, etc.

2. Se ia în discuţiune modificarea Legii pentru administrarea pădurilor. După discuţiuni s'a hotărît să se convoace Consiliul într'o şedinţă specială Vineri 22 Ianuarie ct., spre a se continua discuţiunea.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

p. SecretarGeneral, (ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL Nr. 3.

Şedinţa de la 22 Ianarie 1932.

Prezenţi, D-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea, Andrei Ionescu, Stere Rodoteatu şi N. Caragea.

La ordinea zilei, proectul de modificarea Legii pentru administrarea pădurilor.

Conisiliul nefiind în număr, nu poate lua în desbatere chestiunea, amânând-o pentru Şedinţa din 27 Ianuarie 1932.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

p. Secretar General, (ss) *N. N. Caragea*

PROCES-VERBAL Nr. 4.

Şedinţa de la 27 Ianuarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia d-lui V. N. Stinghe, vice preşedinte, prezenţi fiind d-nii: P. Antonescu, Gh. Agapie, N. N. Caragea, D. Ciurileanu, M. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, Stan Stănescu.

Secretar de şedinţă d-l Andrei Ionescu.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei trecute, care pus la vot se aprobă în întregime.

D-l M. Drăcea, cerând intervertirea ordinei de zi, supune aprobărei Consiliului cererea Cohortei I-a Cercetaşi de a i se pune gratuit la dispoziţie pentru un bal în seara de 6 Februarie — sala de festivităţi a Soc.

Consiliul aprobă gratuit, plătindu-se numai curăţenia şi lumina 1000 lei.

D-l Secretar prezintă Consiliului, spre aprobare, următoarele cereri pentru sală :

1. Casele Naţionale, pentru un bal în seara de 5 Martie 1932.

Consiliul aprobă cu taxa redusă dela 5000 lei la 4000 lei.

2. Cercul Studenţesc Prahovean pentru mai multe matineuri, solicită reducerea taxei de 3000 lei ce i s'a fixat într'o şedinţă anterioară.

Consiliul aprocă cu 2500 lei de matineu, dacă se dau mai multe.

Se intră în discuţiunea *proectului de modificări la legea pentru administrarea pădurilor.*

D-l *Gh. Agapie*, prezintă în scris observaţiunile d-sale însoţite de o schemă grafică de organizarea Administraţiei pădurilor.

Nu găseşte oportun ca în capul Administraţiei pădurilor să fie un subsecretar de Stat, care fiind un om politic s'ar putea lăsa mai degrabă înclinat către a cere continuu noui şi mari sacrificii pădurilor pentru acoperirea nevoilor finanţelor tezaurului public, decât spre o raţională exploatare a lor bazată pe raportul susţinut. Propune menţinerea Consiilerului Ministerial, care poate fi şi un economist, în fruntea Administraţiei, care va fi împărţită în 5 direcţiuni.

D-l *P. Antonescu*, discutând asupra proectului prezentat de biuroul Consiliului de Administraţie, e de părere că n'ar fi bine ca în fruntea unei Administraţii eminamente technică şi conservatoare, să fie un politician, ci un Administrator al pădurilor, de specialitate. Consiliul Technic să i se lărgească cadrele, să nu fie format numai din funcţionari şi să fie ca şi până în prezent un organ de avizare pe lângă Ministru.

D-l *M. Drăcea* e de părere că aceea ce construim să fie cât mai stabil. Actualmente trecem printr'o stare de dezechilibrare şi trebuie să intrăm într'o stare de echilibru pentru o perioadă cât mai îndelungată. Nu trebuie să ne

difuzăm puterile şi să ne decapităm. Aceluia ce va fi în capul Administraţiei silvice trebue să i se asigure o permanenţă oarecare pentru aducerea la îndeplinire a unui program. In administraţia pădurilor se cere mai multă continuitate decât oriunde şi nu prin Subsecretarul de Stat, om politic, se poate ajunge aci.

D-l *D. Grozescu* arată că proectul, aşa cum s'a prezentat, satisface dezideratele adunării generale extraordinare din 1931. Această vastă Administraţie nu poate fi înglobată la Ministerul Agriculturii ca o simplă direcţie.

Subsecretariatul nu micşorează administraţia de astăzi, dându-se posibilitatea desvoltării mai departe, a organelor competente, şi formează o unitate administrativă corespunzătoare importanţei ce o au pădurile în economia generală a ţării, de care trebuie să se ocupe mai deaproape organele de guvernământ.

Infiinţarea acestui Subsecretariat de Stat îşi are importanţa şi din punct de vedere al încadrării funcţionarilor, în legătură cu armonizarea salariilor.

D-l *Andrei Ionescu* arată că printr'o regrupare a întregei administraţii forestiere într'un Subsecretariat de Stat se poate păstra contactul strâns şi permanent între politica pădurilor şi politica generală a ţării. Astăzi, pe măsură ce ne ridicăm în erarhia oricărei administraţii, economicul, politicul şi socialul, covârşeşte technicul. Un Subsecretar de stat înţelegător, ce s'ar putea pune la diapazon cu nevoile pădurilor, făcând parte din guvern, ar putea mai uşor realiza dezideratele mari ale politicei forestiere naţionale. Arbitrarul Ministerial care e de temut va fi înfrânat de legi, amenajamente şi consiliile cari funcţionează pe lângă Minister.

D-l *M. Drăcea* se raliază la propunerea făcută în procet a se înfiinţa un Subsecretarial al Pădurilor însă conduse de un Administrator general peste capul căruia să fie un Subsecretar de Stat.

D-l *D. Ciurileanu* ar dori înfiinţarea unui Subsecretariat, dar crede că este imposibilitate să existe un Subsecretar de Stat al pădurilor, peste un director general; ar aduce, pe lângă aceasta, un surplus de cheltueli.

D-l *V. Stinghe,* rezumând cele spune de antevorbitori, arată că din discuţiuni reese părerea Consiliului de a se menţine propunerea înfiinţării unui Subsecretariat de Stat al Pădurilor, rămânând ca în discuţiunile viitoare să se precizeze şi modalitatea de conducere a acestui Subsecretariat.

Se fixează viitoarea şedinţă Luni 1 Februarie, ora 16,30.

p. Preşedinte, (ss) *V. Stinghe*

p. Secretar General, (ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL Nr. 5.

Şedinţa de la 1 Februarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 17 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii : Gh. Agapie, N. N. Caragea, D. Ciurileanu, P. Ioan, Adrei Ionescu, H. Lazăr, M. Drăcea, D. Grozescu, St. Rodoteanu, D. Sburlan.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

In continuare discuţiunii asupra modificării legii pentru administrarea pădurilor, ia cuvântul D-l Horia Lazăr, care susţine că înfiinţarea Subsecretaria-

tului pădurilor este necesară. Numai cu un Subsecretariat vom atrage de partea noastră oamenii politicii care să susţină interesele pădurilor.

Administratorul general are desavantajul că este unul singur care conduce întreaga administraţie a pădurilor, pe când dacă ar fi divizată această administraţie pe specialităţi, ar fi puşi la contribuţie şi alţi colegi meritoşi.

Alt incovenient este că dacă administratorul general nu este agreat de Ministru, sau se desfiinţează Legea, sau este boicotat şi nu mai poate lucra.

Deci este preferabil ca fiecare din specialităţi să fie condusă de un Director echivalent cu Directorul General din Minister, care să lucreze direct cu Ministrul.

Ocoalele silvice să fie unificate, şefului dându-i-se ajutoare după cazuri.

Numai astfel inginerii silvici vor putea îndeplini şi rolul de îndrumători ai pădurilor particulare, nu numai pe acela de poliţie.

D-l Agapie citeşte părerile sale în compectarea celor spuse în şedinţa trecută, conchizând că administratorul pădurilor nu trebue să aibă aceleaşi atribuţii ca Subsecretarul de Stat, el fiind numai organ de execuţie.

D-l Preşedinte combate ideia, găsind că Administratorul general poate prin delegaţie de la Ministru să aibă competinţa unui Subsecretar.

D-l Agapie mai cere să se stabilească până unde merge puterea Administratorului general în ce priveşte respectarea raportului susţinut, care trebue reglementat.

D-l Preşedinte răspunde că această chestiune nu-şi are locul aci. Ea se va discuta la modificarea Codului silvic.

In altă ordine de idei d-sa susţine că sunt două chestiuni: *a)* politica generală a pădurilor ţării şi *b)* administrarea pădurilor Statului.

Chiar dacă unificăm aceste două ramuri, nu trebue în nici un caz să perdem ceva din prestigiul Corpului. Deci de la un Consilier Ministerial să trecem la un Subsecretariat de Stat, nu să coborîm. Să vorbim tare căci vom câştiga. Să nu fim umiliţi. In viaţa partidelor de azi va lua loc şi chestiunea pădurilor.

Trebuia să dovedim că existăm. Chiar dacă deocamdată nu va fi un Silvicultor Subsecretariat de Stat, odată tot se va ajunge aci. D-l Preşedinte este pentru un Subsecretariat de stat cu 3—4 Direcţiuni.

D-l D. Grozescu arată că în şedinţa trecută s'a stabilit că e necesară creiarea instituţiei Sbusecretariatului de stat al pădurilor. Urma ca se stabilească apoi conducerea ei în detalii.

D-l Agapie a înţeles ca administratorul general să i se dea puterea ca şi unui Subsecretar, dar nimeni să nu se mai interpună între el şi Ministru.

D-l C. P. Georgescu părăsind şedinţa, ia preşedinţia desbaterilor D-l *Horia Lazăr.*

D-l Rodoteanu: s'a stabilit să nu dăm înapoi, dar s'a intrat în detalii pentru cari se pierde ideia principală.

D-l P. Ioan. Proectul trebue pregătit ca să nu fim surprinşi. El trebue să corespundă doleanţelor noastre şi chiar ale Ministrului. Dacă nici Societatea nu poate prezentaMinistrului un proect, atunci el va fi liber să-l ceară cui va crede. D-sa explică rostul înfiinţării Direcţiei pădurilor administrative de stat şi al aneliorărilor.

Consiliul admite înfiinţarea celor 4 Direcţii din proect.

D-l A. Nedelcovici propune ca la Direcţia administrativă să se ataşeze Institutul de cercetări forestiere.

Consiliul admite să se introducă în lege un articol prin care să se înfiinţeze Institutul de cercetări forestiere.

Consiliul admite ca unificarea serviciilor să se facă până la Ocol.

Şedinţa se ridică la orele 19,30, urmând a se continua discuţia în şedinţa viitoare.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 6.

Şedinţa de la 3 Februarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: M. Drăcea, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, D. Sburlan, Stan Stănescu.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

In continuarea discuţiunii asupra modificării legii pentru administrarea pădurilor, D-nii M. Drăcea şi V. Stinghe sunt de părere exprimată în şedinţa precedentă.

D-nii C. P. Georgescu, H. Lazăr şi P. Ioan susţin teza contrarie.

D-l M. P. Florescu crede că prin creiarea unui Subsecretariat de stat corpul se divizează, deoarece mulţi ingineri superiori vor face politică, spre a ajunge la situaţia de Subsecretar. Nu e bine să divizăm Corpul în partide politice.

D l A. Nedelcovici face o paralelă între situaţia actuală şi aceia când s'a trecut vechea Şcoală de silvicultură la Politechnică. D-sa crede că prin punerea în fruntea pădurilor a unui Subsecretar de Stat, nu se periclitează interesele pădurilor.

D-l C. P. Georgescu. Noi nu ne putem abate de la punctul de vedere exprimat de Adunarea generală.

D-l M. Suhăţeanu, în chestia Subsecretariatului, crede că ideia unui subsecretar de stat la moravurile politice actuale, nu este potrivită. Totdeauna a fost la Ministerul de Domenii câte un subsecretar care a lucrat la păduri şi nu am fost mulţumiţi de el.

D-sa este împotriva Subsecretariatului; crede că e mai bine un Administrator general, care va păstra toate atribuţiunile.

Consiliul hotărăşte să se ţină o şedinţă specială Vineri 5 Februarie, în care să se discute Legea actuală pe articole.

Şedinţa se ridică la orele 21,30.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *Petre Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 7.

Şedinţa de la 5 Februarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: M. Drăcea, A. Eliescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu.

In continuare, se ia în discuţiune proectul de modificarea Legii pentru administrarea pădurilor.

D-l *P. Ioan* dă citire expunerii de motive la proectul de lege depus în Senat în sesiunea extraordinară din Iunie 1931.

Se începe discuţia pe articole a proectului prezentat de birou.

D-l Preşedinte C. P. Georgescu e de părere că Direcţia Pădurilor Statului trebue să fie o Direcţie generală cu toate serviciile, având caracterul unei instituţiuni aparte de sine stătătoare.

D-l Andrei Ionescu susţine că Consiliul Technic să rămână ca şi până în prezent, organ de avizare pe lângă Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

D-l M. Drăcea e de părere că în viitor la întocmirea proectelor ce au atingere cu problemele forestiere să se ceară şi avizul Subsecretarului de Stat, ajutat de oganele sale.

Se discută competinţa Direcţiei administrative, rămânând să se dea o altă redacţiune articolului respectiv din care să reiasă că învăţământul silvic se leagă cu Direcţia ad-tivă numai în ceiace priveşte chestiunile de ordin ad-trativ.

La art. 16, D-l Andrei Ionescu e de părere că nu prin lege se poate detalia prin ce Direcţiuni se vor trimite lucrările Consiliului Technic, aceasta fiind chestie de regulament. In lege e suficient să se prevadă că lucrările se supun spre avizare de Ministru.

D-l A. Nedelcovici e de părere că membrii Consiliului Technic să fie numiţi fără temen.

Şedinţa se ridică la orele 23,30, discuţiunea amânându-se pentru şedinţa viitoare.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 8.

Şedinţa de la 10 Februarie 1932.

Şedinţa se deschde la orele 21 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, M. P. Florescu. D. Grozescu. P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. Stinghe, D. A. Sburlan.

Se citesc procesele verbale ale şedinţelor din 3 şi 5 Februarie. D-l M. *Drăcea* îşi menţine părerea ca administraţia silvică să fie condusă de un cap permanent.

Cu această adăogire procesele verbale se aprobă.

Se citeşte adresa Consiliului Sup. Silvic prin care solicită Soc. Progresul Silvic colaborarea în vederea sesiunii ce urmează.

D-l *P. Ioan* depune mandatul ce a avut ca delegat al Societăţii în Consiliul Sup. silvic, spre a fi delegat în locul său D-l C. P. Georgescu.

D-l *Drăcea* cere ca pentru chestiunile ce se vor discuta la Cons. Sup. silvic să se propună şi chestiunea vânătoarei.

D-l *C. P. Georgescu* propune Consiliului unele modificări ce trebuesc aduse proectului de buget al Societăţii pe 1932, pe cari le explică D-l Grozescu.

D-l *V. Stinghe* afirmă că acum se vede că construcţia de la Govora reprezintă anihilarea scopurilor Societăţii.

D-l *N. Caragea* întreabă dacă chestiunea Govorei este legată de bugetul Societăţii sau invers. Propune în tot cazul multă prudenţă la angajarea Societăţii pe vitor. Mai propune că ar fi bine să nu mai contractăm împrumutări pentru înzestrarea Vilei de la Govora, ci anul acesta să o exploatăm aşa cum se găseşte.

D-l *C. P. Georgescu* arată că sunt membri cari locuesc la Cămin împotriva dispoziţiunilor Regulamentului şi nici nu achită la curent taxa pentru cămin.

Consiliul aprobă să se aplice Regulamentul.

Se aprobă sala Societăţii pentru o serată ce va da Federaţia Cercurilor studenţeşti Basarabene cu preţul de 2500 lei, în ziua de 21 Februarie ct.

Deasemenea, se aprobă sala, Soc. Nădejdea, a funcţionarilor din Ministerul Domenii, cu 3000 lei, pentru o serată.

Asupra întâmpinării D-lui Ing. P. Otin care propune să introducă în conversiune şi datoriile forestiere, D-l V. Stinghe arată că în ultima formă a proectului de conversiune sunt trecute şi datoriile forestiere.

Se începe — în continuare — discuţia Legii pentru administrarea pădurilor.

Urmează discuţia asupra Consiliului de Administraţie.

D-nii M. Drăcea şi V. Stinghe propun ca să se dea Consiliului de Ad-ţie puterea de a decide, nu de a aviza.

D-l C. P. Georgescu susţine că trebue să i se dea competinţă Consiliului de Ad-ţie, nu numai să dea avize.

D-l D. Grozescu arată că în hotărîrea Adunării generale s'a prevăzut că Consiliul de Ad-ţie e organ consultativ.

D-l Andrei Ionescu înţelege ca de fapt Ministrul sau Directorul General să nu poată lua anumite hotărîri, decât cu avizul Consiliului de Ad-ţie.

Rămâne să se precizeze în şedinţele viitoare:

1. Cum se va numi administraţia;
2. Cine va fi capul administraţiei;
3. Dacă Consiliul de Administraţie va fi organ de decizie sau consultativ.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 9.

Şedinţa de la 17 Februarie 1932.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui C. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: N. N. Caragea, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Stan Stănescu.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

Se intră în discuţiunea proectului de lege pentru modificarea legii pentru administrarea pădurilor. Iau cuvântul D-nii: M. Drăcea, C. P. Georgescu, Aurel Eliescu, P. Ioan, D. Grozescu, Andrei Ionescu, după care D-l P. Ioan cere Consiliului să se pronunţe asupra celor trei puncte din proect rămase nediscutate şi anume:

1. Cum se va numi administraţia;
2. Cum va intitula capul administraţiei;
3. Dacă Consiliul de Ad-ţie va fi organ de decizie sau consultativ.

D-l *St. Rodoteatu* arată că întrucât Ministerul de Finanţe a încadrat administraţia pădurilor în bugetul Ministerului de Domenii pe 1932, nu mai poate fi vorba de autonomie.

In ce priveşte viitoarea administraţie a pădurilor părerea Ministerului de Finanţe este ca ea să fie organizată în: Direcţia Generală, Direcţii principale şi Direcţii.

D-l *M. P. Florescu* spune că un subsecretar de stat silvicultor, va împărţi Corpul în partide politice.

D-l V. N. Stinghe cere să se noteze că e un pericol. un pas înapoi, creiarea la conducerea administraţiei a unui subsecretariat. E un pericol şi pentru Corp şi pentru silvicultură.

D-l Preşedinte *C. P. Georgescu* arată că sunt trei ipoteze: Subsecretar de Stat, Direcţia Generală şi statu quo. N'ar fi de dorit ca administraţia C. A. P. S. să decadă la Direcţie generală.

Intrucât această chestiune s'a tratat pe larg în şedinţele precedente, D-l preşedinte propune suspendarea discuţiunii şi punerea ei la vot.

Se pun la vot cele trei soluţii.

Rezultatul votului: Se admite cu majoritate creiarea unui Subsecretariat de Stat al pădurilor.

S'a hotărît deasemenea ca, Consiliul de Administraţie să fie organ de deciziune, nu organ consultativ.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL Nr. 10.

Şedinţa de la 24 Februarie 1932

Şedinţa se dechide la orele 221 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: P. Antonescu, G. Agapie, D. Ciurileanu, A. Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, D. Sburlan, Stan Stănescu.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă cu rectificarea cerută de D-l Stinghe la cuvântarea d-sale.

Se intră în discuţiunea Proectului pentru modificarea Legii pentru administrarea pădurilor.

D-l *A. Eliescu* crede că ar fi bine să se închee discuţiile.

D-l *Andrei Ionescu* propune ca în chestiunile în cari nu toţi membrii sunt de aceiaşi părere, să se consemneze separat opinia fiecăruia. De exemplu în privinţa Consiliul Technic crede că nu e bine ca el să fie înglobat în administraţia generală, ci să fie ţinut spre a apăra ideea forestieră de arbitrarul Ministrului.

D-l *Agapie* se raliază la părerea D-lui A. Ionescu.

D-l *M. Suhăţeanu*. Poziţia Consiliului Technic este fixată prin Legea silvică din 1910. Nu e un organ de administraţie ci de consultaţie al Ministerului. Este de părere să-şi păstreze actualul caracter: consultativ.

D-l *M. P. Florescu* este de părere ca acest Consiliu să rămână aşa cum e, să nu-l mai degradăm.

D-l *A. Eliescu:* dela Consiliul deţine destulă putere. Am putea cere cel mult ca avizul să fie conform.

D-l *P. Ioan* arată că proectul prevede organizarea pădurilor într'o administraţie integrală cu conducere unică. Cele 3 direcţii au fiecare câte un consiliu pe lângă care lucrează.

D-l *St. Rodoteatu* e de aceiaşi părere cu D-l P. Ioan.

D-l *C. P. Georgescu* în decursul timpului s'a simţit nevoia să se complecteze atribuţiile acestui Consiliu. Consiliul Technic să rămână aşa cum este.

D-l *V.N. Stinghe* dacă avizele sunt numai consultative, Consiliul e mai liber, nu are rezerve; pe când dacă e conform, poate să ezite. Deci e de părere ca avizele să fie consultative.

D-l *P. Antonescu* e de părere ca în Consiliul Technic să intre şi membri streini, — profesori — nu numai funcţionari. Avizele sale în acest caz ar prezenta şi mai multă greutate.

De aceiaşi părere este şi D-l A. Eliescu.

D-l *P. Ioan* arată stadiul actual al legii depusă la Senat. Societatea trebue să fie gata cu proectul.

D-l *C. P. Georgescu* crede că poate Guvernul nu cerea de la noi atâtea renunţări câte s'au dat. Cere să se citească proectul propus de d-sa când s'a pus prima dată problema modificării Legii din 1930.

D-l P. Ioan citeşte proectul D-lui C. P. Georgescu.

D-l *Andrei Ionescu:* cadrul modificărilor impuse de Minister au fost discutate de Adunarea generală şi trebue să ne conformăm lor.

D-l *M. Suhăţeanu* este de părere să se admită propunerea D-lui Preşedinte C. P. Georgescu, care aduce cele mai puţine schimbări.

D-l *P. Antonescu:* vechea lege era într'adevăr foarte bună. Dacă nu se cer modificări prea mari, atunci să se redacteze un text care să aducă cele mai mici schimbări.

D-l *A. Eliescu* crede că Ministrul a făcut apel numai din abilitate ca să aibă mai multă tărie în Parlament. Crede că ar fi cazul să se expună numai principii: să nu se fracţioneze ad-ţia, să se păstreze deosebirea între Regimul silvic şi Administraţia pădurilor statului.

eŞdinţa se ridică la orele 24, urmând ca într'o şedinţă specială care se va

ține Vineri 26 Febr. ct., să se închidă discuțiunea și să se concretizeze deziderațele Societății.

p. Președinte, (ss) *V. N. Stinghe*

p. Secretar General, (ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL Nr. 11.

Ședința de la 26 Februarie 1932.

Prezenți D-nii: C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu.

Neîntrunindu-se numărul necesar de membri, nu s'a putut ține ședința.

Președinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Dosul** şi **Dealurile**, pendinte de comuna Hidişelul de sus, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Hidişelul de sus, în suprafaţă de 90 ha. 9.100 mp. Regimul crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezervă. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece nai.

b) Regulament pentru exploatare al pădurii composesoratului **Văleni**, pendinte de comuna Văleni, judeţul Târnava Mare, proprietatea Composesoratului Văleni, în suprafaţă de 5 ha. 4100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea periodică din 2 în 2 ani a posibilităţilor normale. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Partea Caldă**, judeţul Braşov, proprietatea Beldi Maria Emma, în suprafaţă de 9.600 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia dnrmală 40 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Partea Caldă**, pendinte de comuna Teliu, judeţul Braşov, proprietatea D-lui Francisc, în suprafaţă de 9,6800 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Regulamntul pentru exploatare al pădurii **Partea Caldă**, pendinte de comuna Teliu, judeţul Braşov, proprietatea D-nei Beldi Ilona, în suprafaţă de 9,6800 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă

numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte acuze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 20487.

Art. 1. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare al pădurilor :

a) Ibănescu, Coasta Născureilor, Dealul Ursarului şi Eliza depe Valea Gorgului, judeţul Tutova, proprietatea Doamnei Virginia Dimopol, în suprafaţă de 21,1645 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

b) „Cioc", judeţul Teleorman, proprietatea D-lui Jean N. Anastasescu, în suprafaţă de 16,7716 ha. Regimul crângul simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) „Drăghiciu", judeţul Muscel, proprietatea D-lui Ion Ilinca Tuţă în suprafaţă de 0,4200 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare ha.

d) „Dealul Tigai", judeţul Arges, proprietatea D-lui Dumitru S. Busuioc în suprafaţă de 0,300 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) „Dealul Tigăi", judeţul Argeş, proprietatea D-lui Ilie Voicu, în suprafaţă de 0,300 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor Regulamente se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 20489/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Hatna**, pendinte de comunele Carapaiu pe Siret şi Iordăneşti, judeţul Storojinet, proprietatea Doamnelor Maria Grigorcea Modesta Aritonovici, Elena Flondor şi a minorilor Nic. Grigorcea în suprafaţă de 692 ha. 5200 mp. din care 675.9806 ha. pădure curată. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea conform planului general întocmit pentru întreaga durată a revoluţiei pentru produse principale şi secundare. Garanţia de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare şi împădurire al pădurii **Poraneanca** pendinte de comuna Manga, judeţul Dâmbovita, proprietatea Primăriei Caracal în suprafaţă de 98 ha. 9000 mp. din care 54 ha. de împădurit. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar pentru parchetele de exploatat şi patru sute lei de fiecare hectar pentru parchetele de împădurit cu plantaţiuni de salcâm. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **De la Ibanescu Coasta Mascureilor, Roșcanii, Dealul Ursarului** și **Hliza**, județul Tutova, proprietatea D-nei Marioara D. P. Ivanciu, în suprafață de 5.3070 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Lupoaia**, județul R. Sărat, proprietatea D-lui oIrdache Mânzală, în suprafață de 4.1000 ha. Regimul crâng cu 75 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 3—4 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Motoc**, județul Argeș, proprietatea D-lui Const. Marin, în suprafață de 2.3000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 20491.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Botta**, pendinte de comuna **Sita Buzăului**, județul Trei Scaune, proprietatea Composesoratului fost militar **Botta** din comuna **Zagon**, în suprafață de 1009 ha. 0400 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 56 ani. Exploatarea în 14 ani, urmată de regenerarea artificială cu pueți de molid. Garanția de împădurire două mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Ploșca**, județul Rădăuți, proprietatea Varvara Rubane, în suprafață de 4.9500 ha. Regimul Codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani, extrăgându-se câte 8.50 mc. anual urmată de regenerare artificială. Garanția de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Crucea Mică**, județul Târnava Mare, proprietatea Sc. Ortodoxe din comuna Dopca, în suprafață de 6.5600 ha. Regimul Crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea periodică din 10 în 10 ani. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuira după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Kantz Dominic, județul **Mureș**, proprietatea Kontz Dominic, în suprafață de 4.7000 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Muncelu**, județul Hunedoara, proprietatea Tic Partenie, în suprafață de 0.6300 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte acuze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 30992/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Baracu și Zăvoiul Turbatu**, pendinte de comuna **Drăgănești**, județul **Prahova**, proprietatea D-nei Nina Haitas, în suprafață de 289 ha. 6600 mp. din care 279 ha. împădurită. Regimul crâng în ambele serii. Revoluția normală 12 ani în seria I-a **Baracu** și exploatarea în 6 ani și revoluția normală 6 ani și exploatarea în 2 ani în seria II-a. **Zăvoiul Turbatu.** Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulament pentru exploatare al pădurii **Sotanca Fotinoaia**, județul Dâmbovița, proprietatea D-nei Alexandra Micescu, în suprafață de 17 ha. 4000 mp. Regimul crângul simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Măluroasa**, județul **Gorj**, proprietatea Const. N. Ruset, în suprafață de 0.7900 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Cireseanca**, județul **Buzău**, proprietatea Const. Gh. Zănescu, în suprafață de 0.7518 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în șase ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Cireșeanca**, județul **Buzău**, proprietatea Săndulache Zănescu, în suprafață de 0.7518 ha. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în șase ani. Garanția de împădurire trei

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și sutei lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Februarie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 30996/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi: Regulamentele pentru exploatarea pădurilor mai jos menționate tratate în crâng simplu.

a) Gura Aninoasa, județul Buzău, proprietatea Gheorghe Stoian, în suprafață de 4880 mp. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

b) Gâneeni-Ghighiu, județul Prahova, proprietatea Ștefan I. Constantin, în suprafață de 1.0103 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 8 ani.

c) Gageni-Ghichiu, județul Prahova, proprietatea Petre A. Stan, în suprafață de 1.5109 ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea 12 ani.

d) Aninoasa-Vladoi, județul Muscel, proprietatea Eugenia Popa, în suprafață de 7.200 mp. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an.

e) Rotunda-Baracești, județul Prahova, proprietatea Aurelia Stăncescu, în suprafață de 6.4000 ha. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în un an.

f) Pantelimonul, județul Buzău, proprietatea Petre Săndatu, în suprafață de 2506 mp. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 4 ani.

g) Dosul Nencilui, Pisici și **Corbului**, județul Buzău, proprietatea Vasile Păslaru, în suprafață de 7850 mp. Revoluția normală 14 ani. Exploatarea periodică conform regulamentului.

h) Pantelimonul, județul Buzău, proprietatea Dobra Ene, în suprafață de 2506 mp. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 4 ani.

i) **Pantelimonul**, județul Buzău, proprietaea Avram Scarlat, în suprafață de 1253 mp. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani.

j) **Pantelimonul**, județul Buzău, proprietatea Sanda Lăudatu, în suprafață de 2506 mp. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 4 ani.

k) **Ciochina-Lunca**, județul Ialomița, proprietatea Elena Colonel Poenaru, în suprafață de 6.2101 ha. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — La Regulamentele de mai sus garanția de regenerare s'a fixat la cei trei sute de fiecare hectar, iar revizuirea se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziținni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Februarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 37181.

Art. 1. — Se aprobă de noi: Regulamentele pentru exploatarea pădurilor mai jos menționate.

a) **Ceresniv**, județul Storojinet, proprietatea Tominc Mihai, în suprafață de 1.07 ha. Regimul codru grădinărit. Revoluția normală 80 ani. Garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

b) **Rovinar**, județul Gorj, proprietatea Dumitru D. Vinulescu, în suprafață de 5200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) **Babana**, județul Argeș, proprietaea Gh. Constantinescu, în suprafață de 1248 mp. Regimul Crâng cu 20 rezerve la hectar. Revoluția normală 26 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar.

d) **Cernatu**, județul Gorj, proprietatea Preot Toma Bălan, în suprafață de 1 ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în nn an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) **Dealul Goldii**, județul Brașov, proprietatea Niculae Russu, în suprafață de 4.5700 ha. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea conform Regulamentului. Garanția de împădurire 1200 lei de fiecare hectar.

f) **Părâul scurt**, județul Brașov, proprietatea Gh. Stroe și frații, în suprafață de 10.60 ha. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanția de împădurire 1200 lei de fiecare hectar.

g) **Dealul Goldii**, județul Brașov, proprietatea Ioan Marisi iș alții, în suprafață de 5.17 ha. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 60 ani. Garanția de împădurire 1200 lei de fiecare hectar.

Art. II. — Regulamentele de mai sus se vor revizui după 10 ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziținni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Februarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 37177/932

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Feteşti Lot Bercu**, pendinte de comuna Siminicea, judeţul Botoşani, proprietatea D-lui Herşcovici Bercu, în suprafaţă de 282 ha. 5653 mp. din care 261 ha. 8900 mp. împădurită. Regimul Codru în seria I-a de 34 ha. 2450 mp. constituită din arborete de răşinoase neexploatabile. Crâng simplu în seria II-a de 248 ha. 3.200 mp. Revoluţia normală 35 ani şi trazitorie 5 ani pentru arboretele exploatabile cu suprafaţa de 77 ha. 9500 mp. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar pentru arboretele cu vârsta mai mare de 40 ani şi lei cinci sute de fiecare hectar pentru arboretelele sub 40 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Poiana Ţiganului**, pendinte de comuna Cârliga, judeţul R. Sărat, proprietatea D-lui N. Dragomirescu în suprafaţă de 224 ha. 4181 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Sfoara Popeşti**, judeţul Buzău, proprietatea Ion M. Popescu în suprafaţă de 5 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Podul Frateştilor**, judeţul Argeş, proprietatea Ion Găiseanu, în suprafaţă de 1000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Coasta Ivanei**, judeţul Argeş, proprietatea Dumitru Mureşeanu, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Februarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 37.185/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor Grănicereşti Administrate cumulativ de ocolul silvic **Isvorul Someşului**, pendinte de Direcţia silvică Bistriţa pe teritoriul comunelor **Sant** şi **Rodna** jud. Năsăud şi Cosna judeţul C. Lung, în suprafaţă totaăl de 26726 ha. 8570 mp. Secţia A suprafaţa 6668 ha. 7103 mp. împărţită în 5 serii de codru de răşinoase cu tăiere rasă. Eecţia B, 5773 ha. 1767 mp. pădure de protecţie Codru răşinoase cu tratament grădinărit, 5 serii. Secţia C, 9377 ha. 7773 mp. Codru de răşinoase cu tăiere rasă 5 serii. Seria D, 4907 ha. 1928 mp. Pădure de protecţie. Codru cu tratament grădinărit. Revoluţia normală 120 ani. Pentru toate secţiile. Posibilitatea pe suprafaţă pentru secţiile A şi C, pe volum şi Nr. de arbori pentru secţiile B şi D. Planul special nu poate fi modificat în decursul primilor 10 ani. Păşunatul caprelor este oprit. Revizuirea după 10 ani cu obligaţia replantărei porţiunilor exploatate la hectar cu minimum 4500 puieţi răşinoase repilaţi.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Bobocel**, judeţul Muscel, proprietatea Maria Manolescu, în suprafaţă de 4.400 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Gageni-Ghighiu**, judeţul Prahova, proprietatea Anghel Constantin, în suprafaţă de 1.5201 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 12 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Călinescu**, judeţul Buzău,

proprietatea Polixenia Fintescu, în suprafaţă de 5000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Răstoaca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea comunei Creţuleşti, în suprafaţă de 0.3800 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 8 ani. Exploatarea în 8 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anedat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Februarie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **Al. Radian**

p. conformitate, Nedescifrabil.

No. 42046.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Aţel**, pendinte de comuna Aţel, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Aţel, în suprafaţă de 487 ha. 6200 mp. Seria I-a 466 ha. 0500 mp. Codru că tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Seria II-a 21 ha. 5800 mp. Crâng revoluţia 15 ani, posibilitate normală. Garanţia de împădurire opt sute lei de fiecare hectar în seria de Codru şi lei trei sute în seria de crâng. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Pârjolita**, pendinte de comuna Feldioara, judeţul Cluj, proprietatea D-lui Paul Kemeny, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 25 ani. Garanţia de împă durire şase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Hodoş**, pendinte de comuna Hodoş, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Hodoş, în suprafaţă de 18 ha. 4700 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Tarina, Copela**, etc. pendinte de comuna Filiaş, judeţul Odorheiu, proprietatea Composesoratului Filiaş, în suprafaţă de 41 ha. 2276 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 4 0ani. Garanţia de împădurire şase sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Capat**, pendinte de comuna Capat, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Comunei Capat, în suprafaţă de 83 ha. 4100 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 3 0ani. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar complectările masivului făcându-se tot cu stejar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Dumbrava**, jud. Hunedoara, proprietatea Şcoalei Nădăştia, în suprafaţă de 6 ha. 1900 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Garaţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pădurii **Valea Beseneului**, pendinte de comuna **Dalnic**, judeţul Trei Scaune, proprietatea Comunei Dalnic, în suprafaţă de 75 ha. 3300 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, posibilitatea periodică din 2 în 2 ani. Garanţia de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacție: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1932:

Președinte: Georgescu C. P.
Vice-Președinți: Drăcea M., Stinghe V.
Secretar general: Ioan P.
Casier: Grozescu Dem.
Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G. — Lazăr H.
Antonescu P. — Năstăsescu Gh.
Atanasescu A. — Nedelcovici Ath.
Caragea N. N. — Popovici Gh. N.
Ciurileanu D. — Rodoteatu St.
Eliescu A. — Sburlan D.
Emanoil C. C. — Stănescu Stan
Florescu M. P. — Ștefănescu-Suhățeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanți: Florescu I., Fonay I., Petcuț M.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

«BUCOVINA»

INSTITUT DE ARTE GRAFICE
Telefon aut. 210/43

I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Str. Gr. Alexandrescu Nr. 4

ANUL XLIV, Nr. 4 APRILIE, 1932

BIBLIOTECA CENTRALĂ ... SOCIETĂȚIUNII ...

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Contribuțiuni la cunoașterea florei pădurilor din regiunea văii Cernei . . . . . *P. Cretzoiu*
Comparație între tariful local de cubaj pentru stejarul din pădurea Căscioarele și tabelele generale ale lui Schwappach pentru aceeaș specie . . . . . *Petre F. Radu*

Probleme administrative:

O părere asupra celor discutate în adunarea generală a societății „Progresul Silvic", din anul 1931 . . . . . *Daniel Clain*

Documentări — Comentarii:

Arnaldo Mussolini . . . . . *N. N. Caragea*
Clasarea butucilor de rășinoase . . . . . *I. Guran*
In chestiunea uscării ulmului . . . . . *Ant. V. Rădulescu*

Cronică:

Presa despre serbarea sădirii arborelui . . *Vasile Lazăr*

Recenzii. — Revista revistelor. — Necrolog: I. Diaconescu. *„C. E. A. C. S.". — Informațiuni. — Pagini mercuriale. Soc. „Progresul Silvic". — Publicațiuni.*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIV-e Année. No. 4 Avril, 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 4 April, 1932

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus:

Contributions à la connaissance de la flore des forêts dans la région de la vallée de „Cerna". . . . . *P. Cretzoiu*

Comparaison entre le tarif de cubage pour le chêne de la forêt de „Căscioarele" et les tarifs généraux Schwappach pour la même essence, *Petre F. Radu*

Problèmes administratifs:

Opinion sur les discussions de l'assemblé générale de 1931 de la soc. „Progresul Silvic". . . . . *Daniel Clain*

Documentations-Commentaires:

Arnaldo Mussolini . . . *N. N. Caragea*

Le classement des billes de résineux . . . . . *I. Guran*

A propos du dépérissement de l'orme . . . . . *Ant. V. Răd.*

Chronique. Recensions. Revues des revues.

Informations. Pages Mercuriales. Nécrologe.

„C. E. A. C. S." Soc. „Progresul Silvic".

Publications. Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

INHALT:

Abhandlungen:

Beiträge zur Kenntnis der forstlichen Flora im Gebiete des Cerna-thales . . . . *P. Cretzoiu*

Vergleich zwischen der Massentafel für Eiche, berechnet für Bestände im Walde „Căscioarele", und der allgemeinen Massentafel für die gleiche Holzart von Schwappach . . . . *Petre F. Radu*

Verwaltungsfragen:

Ein Wort über die in der General-versammlung des Vereines „Progresul-Silvic" im Jahre 1931 zur Debatte gestellten Fragen . . . . . *Daniel Clain*

Mitteilungen:

Arnaldo Mussolini . . . *N. N. Caragea*

Die Sortierung von Nadelholzblöcken . . . . . *I. Guran*

Über Ulmenabsterben . . *Ant. V. Rădulescu*

Chronik. Rezensionen. Die Zeitschriften.

Nachrichten. Holzmarkt. Nekrolog.

C. E. A. C. S. Soc. „Progresul Silvic"

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

Arboret de gorun cu puţin fag în subetaj, parcurs cu tăierea de însămânţare şi prima tăiere secundară. (Pădurea Cotmeana).
Peuplement de chêne rouvre, contenant du hêtre en sousétage, où on a effectué la coupe d'ensemencement et la première coupe secondaire. — (Forêt de Cotmeana).
Bestand von Traubeneiche und etwas Buche als Unterbestand nach Dunkelschlag und ersten Lichtungshieb. (Wald Cotmeana).

Plantaţie de salcâm făcută în primăvara anului 1925 şi 1926 cu elevii şcoalelor primare, cu prilejul serbării sădirii arborelui, pe coastele surpătoare ale pârâului Năstase. (Pădurea Cotmeana).

Plantation de robinier executée en 1925 et 1926, par les élèves des écoles primaires, à l'occasion de la fête de l'abre, sur les berges de la rivière Năstase. (Forêt de Cotmeana).

Robinienpflanzung ausgeführt im Frühjahr 1925 und 1926 auf Rutsch-Terrain des Baches Năstase gelegentlich der Feier der Baumflanzung. (Wald Cotmeana).

STUDII — REFERATE

CONTRIBUŢIUNI LA CUNOAŞTEREA FLOREI PĂDURILOR DIN REGIUNEA VĂII CERNEI

de P. CRETZOIU

Cu ocaziunea unei excursiuni botanice făcută în luna Iulie 1921, de D-l Dr. C. C. Georgescu în regiunea văii Cernei, s'a strâns şi o colecţiune de plante, ce se află intercalată în herbarul Laboratorului de Botanică al Şcoalei Politechnice.

Cercetând acest material şi găsind în el multe piese interesante, ca: speciile de Sorbus, şi varietăţile de Tilia, precum şi o specie lemnoasă nouă pentru flora acestei regiuni, anume Cotoneaster tomentosa Ldl., cred că este de interes a publica aci lista plantelor colectate.

Fam. Polypodiaceae.

Asplenium ruta-Muraria L. — In crăpăturile de stânci, în defileul „Jelărău".

Asplenium trichomanes L. — Defileul „Jelărău".

Asplenium viride Huds. — Băile Herculane, păduri.

Scolopendrium offinale Sm. — Impreună cu precedenta.

Polypodium vulgare L. — Domugled.

Ceterah officinarum Sm. — Locuri umede, umbroase din defileul „Jelărău".

Polystichum setiferum Wogn. var. angulare Kit. — In defileul „Jelărău".

*

Fam. Gramineae.

Brachypodium sylvaticum Roem. et Schult. f. dumosum Beck. — Domugled, în pădure amestecată (stejar, teiu, cărpiniță).

Sesleria rigida Heuff. — Domugled, aproape de vârf; această plantă este un element balcanic.

Fam. Liliaceae.

Allium fuscum W. et Kit. — Băile Herculane.

Allium flavum L. — Domugled, în vârf.

Ruscus aculeatus L. — In Valea Cernei, la „Grota cu aburi". Este un element sudic, oriental.

Fam. Fagaceae.

Fagus sylvatica L. — Băile Herculane, Domugled.

Quercus cerris L. — Domugled, păduri împreună cu Carpinus duinensis și Tilia.

Fam. Urticaceae.

Parietaria officinalis L. — Defileul „Jelărău".

Fam. Caryophyllaceae.

Dianthus giganteus D'Urv. — Domugled, spre vârf. Se mai găsește în Transilvania și Dobrogea.

Fam. Ranunculaceae.

Clematis vitalba L. var. banatica Wierzb. — Comună în toată valea Cernei.

Fam. Crassulaceae.

Sempervivum Heuffelii Schott. — Domugled, în vârf; este o specie sudest-europeană.

Fam. Saxifragaceae.

Saxifraga rotundifolia L. subsp. repanda Willd. — In defileul „Jelărău". In România, subspecia aceasta este cunoscută numai de aci.

Fam. Rosaceae.

Cotoneaster tomentosa Lindl. — Pe Domugled, cu Pinus Pallasiana DC. la „Crucea albă"; este un element mediteran-montan. Prodan, în Flora, vol. I, p. 549 o citează ca dubie, numai în Jud. Muscel, Mt. Sturu. Grecescu nu o citează de loc. In Bulgaria (Velenowsky, Fl Bulg. I, p. 168) este cunoscută din mai multe puncte din M-ţi Balcani. După Hegi, Ill. Fl. v. Mittel-Eur. IV, 2 p. 286, area sa de întindere este: Spania de Nord, Franţa de Sud, Alpi, Jura, Germania sudvestică, Italia mijlocie şi de Nord, peninsula Balcanică, regiunea Dunăreană (incl. Austria inferioară, conf. Beck, Fl. v. Nied. — Oesterr., II, 1, p. 705).

Cotoneaster integerrima Med. — Domugled, în vârf; asociaţie saxicolă cu Viburnum lantana, Sorbus banatica, Syringa vulgaris.

Spiraea ulmifolia Scop. — Domugled, spre vârf, împreună cu Coryllus colurna.

Sorbus aria Crantz. — Băile Herculane.

Sorbus aucuparia L. var. lanuginoasa Kit. — Domugled, cu Pinus Pallasiana.

Sorbus torminalis Crantz. — Băile Herculane în pădure de Carpinus Duinensis.

Sorbus aucuparia l. var. lanuginoasa Kit. — Domugled, cu Pinus Pallasiana.

Fam. Papilionaceae.

Trifolium pallidum W. et Kit. — Domugled.

Fam. Papilionaceae

Acer campestre L. — Băile Herculane.
Acer platanoides L. — Băile Herculane.

Fam. Ampelidaceae.

Vitis sylvestris Gmel. — Băile Herculane şi Domugled în zona Fagului.

Fam. Tiliaceae.

Tilia tomentosa Moench. var. a. typica Beck., f. calvescens V. Engl. (Monogr. d. Gatt. Tilia, p. 119; syn. f. virescens Spach.) — Frunzele pe partea inferioară sur-verzui; dinții obtuzi (nu mucronați); perii stelați pe fața superioară și inferioară a frunzei, atât de rari, încât nu se ating între ei. — Domugled.

Tilia tomentosa Moench. var. b. petiolaris Borb. — Băile Herculane.

Tilia platiphyllos Scop. var. b. obliqua V. Engl. — Cornereva.

Tilia platiphyllos Scop. f. praecox Host. — Cornereva.

Tilia cordata Mill. var. b. asymmetra Borb. — La Cornereva, — împreună cu var. a major V. Engl.

Tilia rubra DC. — Domugled.

Fam. Hypericaceae.

Hypericum veronense Schk. — Băile Herculane.

Fam. Thymelaeaceae.

Daphne mezereum L. — Defileul „Jelărău".

Fam. Oenotheraceae.

Circaea lutetiana L. — Băile Herculane, comună în locuri umede.

Fam. Umbelliferae.

Bupleurum Gerardi Jacq. — Cu Pinus Pallasiana, pe Domugled, la „Crucea Albă".

Pimpinella saxifraga L. — Cu Pinus Pallasiana, pe Domugled, la „Crucea Albă".

Seseli gracile W. et Kit. — Domugled, cu Pinus Pallasiana. In România cunoscut numai din Valea Cernei și Transilvania. Element sudest-european.

Fam. Oleaceae.

Syringa vulgaris L. — Formaţiuni saxicole pe Domugled, în vârf.

Fraxinus Ornus L. — Băile Herculane, în pădure de amestec.

Fam. Convolvulaceae

Calystegia saepium R. Br. — Băile Herculane, comun în păduri de amestec.

Fam. Labiatae.

Mentha pulegium L. — Cornereva, păşuni.

Thymus montanus W. et Kit. — Conereva.

Stachys germanica L. — Domugled, în formaţiuni de Corylus colurna.

Fam. Scrophulariaceae.

Melampyrum nemorosum L. — Băile Herculane, comun.

Fam. Rubiaceae.

Galium Shulthesii Vest. — Băile Herculane, în păduri de Cărpiniţă.

Galium rubioides L. — Domuglede.

Fam. Caprifoliaceae.

Viburnum lantana L. — Domugled, spre vârf, în formaţiuni saxicole, cu Syringa vulgaris, Cotoneaster integerrima, Sorbus banatica, etc.

Fam. Dipsaceae.

Scabiosa canescens W. et Kit. — Domugled, la „Crucea Albă". Element sudest-european.

Cephalaria laevigata Schrad. — Domugled, în vârf. In România se găseşte numai în Banat şi Oltenia.

Fam. Campanulaceae.

Campanula glommerata L. var. farinosa Roch. — Pe Domugled, spre vârf.

Fam. Composaceae.

Centaurea stenolepis A. Kern. — Băile Herculane.

Centaurea pseudophyrygia C. A. M. — Cornereva, pășuni.

Centaurea rhenana Bor. — Domugled, la poale.

Echinops sphaerochephalus L. — Băile Herculane.

Inula conyza DC. (Inula squarrosa L. et. Aut.). — Băile Herculane, în pădure de amestec.

Cirsium acaule All. — Cornereva.

Solidago virga-aurea L. var. vulgaris Beck. — La Băile Herculane, în pădure de amestec.

Carlina vulgaris L. — Cornereva, pășuni.

Contributions à la connaissance de la flore des forêts dans la région de la vallée de „Cerna".

L'auteur publie la liste des plantes recueillies, dans la région mentionnée, et qui n'ont pas été suffisamment étudiées jusqu' aujourd'hui en Roumanie.

Beiträge zur Kenntniss der forstlichen Flora im Gebiete des Cerna-thales.

Aus dem im Gebiete des Cerna-Thales gesammelten Material giebt Verfasser eine Liste von Pflanzen welche in der Forstflora des Landes wenig beachtet sind.

COMPARAŢIE INTRE TARIFUL LOCAL DE CUBAJ PENTRU STEJARUL DIN PĂDUREA CĂSCIOARELE ŞI TABLELE GENERALE ALE LUI SCHWAPPACH PENTRU ACEIAŞI SPECIE

de Ing. PETRE F. RADU

Pădurea Căscioarele, pentru care s'a întocmit tariful local de cubaj care face obiectul acestui referat, este situată în partea centrală a Câmpiei Române, la limita ostică a subdiviziunii acesteia, numită după prof. Vâlsan: Găvanul şi Burdea, în partea de Nord Vest a jud. Ilfov şi cea de Nord Est a jud. Vlaşca. Din cauza bunei fertilităţi a solului, a umidităţii relative favorabile, datorită râului Argeş, care formează s'ar putea zice hotarul nord vestic, nordic şi estic al pădurii, aceasta are condiţii optime de vegetaţie pentru arboretele de şleau care o populează şi în a căror compoziţie stejarul intră cu un total de 51%.

Arboretele în care s'au doborît arborii necesari întocmirii tarifului local de cubaj, sunt arboretele tratate şi în trecut în codru şi în compoziţia cărora stejarul intră cu un total de 60—65%. Arboretele actuale sunt provenite în marea lor majoritate din sămânţă şi parte din lăstar, în urma unor tăeri rase (dearândul) aplicate asupra unor arborete bătrâne, constituite din stejar şi cer. Dacă stejarul a reuşit să se menţină într'o proporţie atât de impunătoare, acest fapt trebue atribuit condiţiilor excelente de vegetaţie şi abundentului semînţiş preexistent ce trebue să fi existat la exploatare. In aceste arborete, în ultima revoluţie, în afară de extracţiunile de arbori uscaţi şi deperisanţi, şi care au fost mai intense numai în timpul războiului, în unele părţi ale pădurii, lucrări propriu zise de exploatare nu s'au făcut. Arboretele de codru, în general toate exploatabile, sunt formate dintr'un singur etaj, cu o foarte mică variaţie de vârste şi grad de desvoltare. Date precise asupra operaţiinilor ce s'au executat în trecutul mai depărtat în aceste arborete, nu se cunosc. Dat fiind însă, că pădurea este situată într'o regiune puţin împădurită şi despopulată, cu centre de desfacere apropiate

(Bucureşti-Giurgiu) este greu de admis să nu se fi extras din această pădure sub o formă oarecare, material lemnos.

Arboretele actuale de codru sunt arborete susceptibile pentru tăeri de regenerare, fără subetaj propriu zis, cu o consistenţă variind între 0,7—0,9.

Primul amenajament al acestei păduri s'a întocmit în anul 1891 de către silvicultorii Cezar Georgescu, Mihail G. Ionescu şi D. R. Rusescu. In părţile referitoare la seriile de codru, acest amenajament nu s'a aplicat din cauza războiului.

Dată fiind importanţa acestui masiv păduros, care poate fi socotit drept unul din cele mai frumoase din ţara noastră, Direcţiunea V-a Regională C. A. P. S., încă în toamna anului 1930 a dispus amenajarea acestei păduri, dându-mi delegaţie şi instrucţiuni în vederea felului de întocmire, respectiv de procedare la culegerea datelor pe teren.

S'a stabilit principial dela început, ca pentru a asigura o intervenţie la timp şi de câte ori va fi nevoe în favoarea stejarului, posibilitatea anuală în cadrul perioadei de regenerare, să se facă pe volum. De aci necesitatea executării a unui mare număr de locuri de încercare (în proporţie de 5% din suprafaţă), pentru stabilirea cât mai reală a volumului actual.

Pentru a simplifica lucrările de teren, arborii au fost inventariaţi cu diametre rotunjite din 5 în 5 cm., iar pentru executarea lucrărilor şi calculelor de cubaj, tot pentru simplificare, s'au întocmit tarife locale de cubaj, cu arbori din 5 în 5 cm. diametru, pentru toate speciile principale până la dimensiunea maximă care s'a găsit în pădurea Căscioarele.

Primele lucrări de biurou au fost cele referitoare la cubaj, deci şi cea a întocmirii tarifelor locale pentru diferitele specii. Datele obţinute au condus la o constatare de mare importanţă, care face obiectul principal al acestei expuneri: comparaţia rezultatelor obţinute de noi pentru stejarul pedunculat (asupra celorlalte specii nu insistăm aci) cu cele aflate pentru diametrele şi înălţimile corespunzătoare în tabele generale de cubaj ale lui Grundner şi Schwappach şi cele bavareze, a pus în evidenţă marea apropiere dintre datele stabilite de noi, şi cele din tablele menţionate.

Tariful local de cubaj, de care ne preocupăm, urmând a se aplica numai în pădurea Căscioarele, a fost întocmit cu o singură intrare.

Procedeul întrebuinţat a fost cel obţinut în asemenea lucrări. Arborii s'au doborît cu ocaziunea parcurgerii pădurii cu locuri de încercare. Arborele ce urma să se doboare se alegea din categoria diametrelor dominante în locul considerat.

Diametrul la 1,30 m. s'a luat exact. In cazul când trunchiul nu era perfect cilindric, se luau 2 sau mai multe diametre şi se făcea media lor. In alegerea arborelui de doborît, am căutat totdeauna ca acesta să poarte un caracter mediu (şi din punct de vedere al formei) pentru arboretul respectiv. Tăetura s'a făcut foarte aproape de sol (la 20—30 cm.). Trunchiul principl şi în general, lemnul plin (până la 7 cm.), s'a cubat exact, după formula lui Huber:

$$V = \frac{\pi}{4} \delta^2 l = \gamma l$$

în care δ şi γ sunt diametrul şi suprafaţa la $\frac{1}{2}$ — a lungimei l a secţiunii de trunchiu— care în cazul nostru a fost de 2 metri. Secţiunile s'au luat dela suprafaţa tăeturii spre vârf. Diametrele s'au luat deci la 1, 3, 5, etc. metri, dela tăetură sau punctul de inserţiune la trunchiu, a ramurei mai groase de 7 cm. Diametrele au fost luate cu coajă şi măsurate cu compase metalice. Inălţimea totală a fost considerată dela suprafaţa de tăere la mugurele terminal al trunchiului principal (cel mai înalt). Pentru fiecare diametru din 5 în 5, s'a doborît în general un număr de 10—12 arbori. (Datele referitoare la volumele cilindrice, au fost luate din tabelele inserate în Agenda forestieră întocmită de Prof. V. N. Stinghe şi D. A. Sburlan). Datele astfel găsite pentru fiecare arbore de diametru din 5 în 5 cm., s'au înscris într'un tablou totalizator şi la urmă s'a făcut media volumului pe sortimente (lemn plin considerat până la 15 cm., rotund dela 14—7 cm., lemn plin de lucru, de foc şi crăci).

Tabelele Grundner şi Schwappach dând volumul lemnului până la 7 cm. grosime, volumele calculate până la această grosime le dăm sub formă de tablou comparativ, cuprinzând atât datele găsite pentru pădurea Căscioarele, cât şi cele date de tablele amintite. Pentru a evidenţia şi mai mult gradul de apropiere dintre aceste date, volumele corespunzătoare diferitelor diametre şi înălţimi respective, din pădurea Căscioarele şi tablele Grundner şi Schwappach, s'au reprezentat grafic în funcţiune de diametru terier.

TABLOUL COMPARATIV

al volumului până la inclusiv **7** c. m. grosime pentru stejarul din pădurea „Căscioarele"

Arbori doboriți și cubați						Volumul mediu corespunzător				Diferențe față din volumul din tablele		Observațiuni
Diam. terier	No. arb. doboriți de fiecare diametru	Înălțimi medii		Vârste medii		Din tariful „Căscioarele"		Din tablele				
		reale	compens.	reale	compens.	real	compens.	Grundner și Schwappach	Bavareze	Grundner și Schwappach	Bavareze	
cm.		metri		ani		metri cubi						
10	3	13	13	41	41	0.056	0.056	0.042	0.050—(3%=0.004) 0.046	+ 0.014	+ 0.010	Datele pentru vârste s'au arătat mai ales pentru a justifica scăderea procentuală a volumului dat de tablele bavareze, cari sunt întocmite pentru arbori de vârste peste 150 ani.
15	4	17	16	45	45	0.145	0.145	0.136	0.151—(7%=0.011) 0.140	+ 0.009	+ 0.005	
20	6	17	18	57	57	0.274	0.290	0.284	0.305—(6%=0.018) 0.287	+ 0.006	+ 0.003	
25	9	20	20	77	77	0.511	0.511	0.504	0.533—(5%=0.027) 0.506	+ 0.007	+ 0.005	
30	12	21	22	90	90	0.830	0.830	0.803	0.840—(4%=0.034) 0.806	+ 0.027	+ 0.024	Arborii de diametre mari și mici fiind puțin numeroși în pădurea Căscioarele No. arborilor doboriți și cubați din aceste categorii de diametre a fost mic.
35	10	23	23	102	99	1.206	1.153	1.153	1.200—(3%=0.036) 1.164	+ 0.053	+ 0.042	
40	10	23	24	93	105	1.614	1.586	1.586	1.635—(3%=0.049) 1.586	+ 0.028	+ 0.028	
45	9	25	25	112	108	2.137	2.099	2.099	2.157—(3%=0.064) 2.033	+ 0.033	+ 0.044	
50	6	26	26	112	111	2.803	2.710	2.710	2.757—(2%=0.055) 2.702	+ 0.093	+ 0.101	
55	2	27	27	107	112	3.435	3.432	3.432	3.443—(2%=0.068) 3.375	+ 0.003	+ 0.057	

TABLOU COMPARATIV

al volumului total pentru stejar din pădurea „Căscioarele"

Diam. terier	Înălţimi compens.	Volumul mediul total corespunzător			Diferenţe faţă de volumul din Tablele Grundner şi Schwappach	Observaţiuni
		Din tariful Căscioarele		Din tablele Grundner şi Schwappach		
		real	compens.			
cm.	m.	m e t r i c u b i				
10	13	0.063	Aceleaşi valori	0.060	+ 0.003	
15	16	0.157		0.163	— 0.006	
20	18	0.287		0.326	— 0.039	
25	20	0.529		0.567	— 0.036	
30	22	0.853		0.894	— 0.041	
35	23	1.249		1.270	— 0.021	
40	24	1.678		1.735	— 0.057	
45	25	2.207		2.306	— 0.099	
50	26	2.893		2.960	— 0.067	
55	27	3.582		3.734	— 0.152	

Am făcut aceste reprezentări grafice pentru tarifele din pădurea Căscioarele, chiar dela început, cu scopul de a compensa curba obţinută, atât pentru volumul lemnului plin, cât şi pentru volumul total. La ambele curbe (cu excepţia curbei volumului lemnului plin la 20 cm. diam., care a trebuit rectificată dela 0.270 m. c. la 0. m. c.), n'a fost cazul a se aplica vre-o compensare a rezultatelor obţinute direct, curbele obţinute fiind de o continuitate perfectă.

In ceiace priveşte înălţimile, pentru a putea compara rezultatele obţinute cu cele date în tabelele lui Grundner şi Schwappach (tarifele locale întocmite sunt cu o singură intrare, dând volumul numai în funcţie de diametru terier), am făcut compensarea înălţimilor pentru toate diametrele arborilor luaţi: astfel înălţimile din tabelele Grundner şi Schwappach s'au comparat cu înălţimile aflate pe curba de compensare, pentru diferitele diametre.

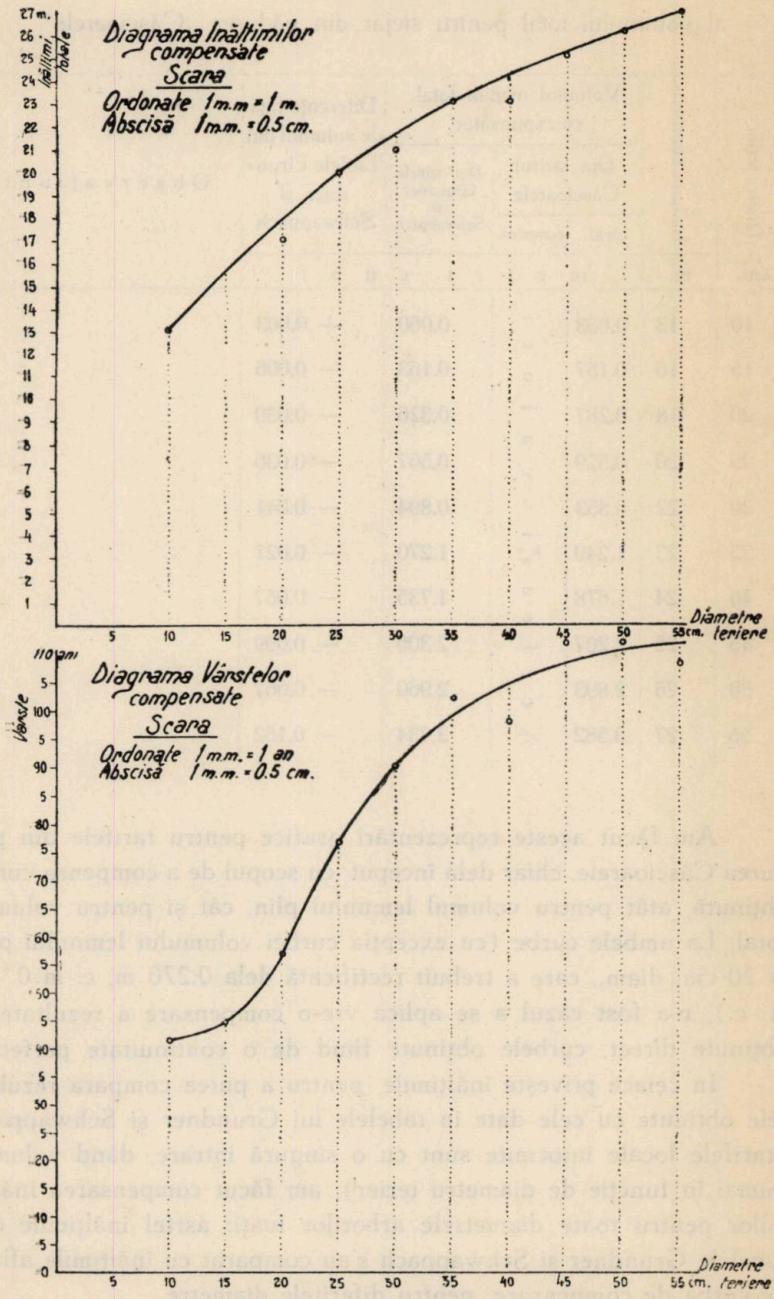
Diagrama Înălțimilor
compensate
Scara
Ordonate 1 m.m. = 1 m.
Abscisă 1 m.m. = 0.5 cm.
Înălțimi
Diametre teniere
Diagrama Vârstelor
compensate
Scara
Ordonate 1 m.m. = 1 an
Abscisă 1 m.m. = 0.5 cm.
Vârste
Diametre teniere

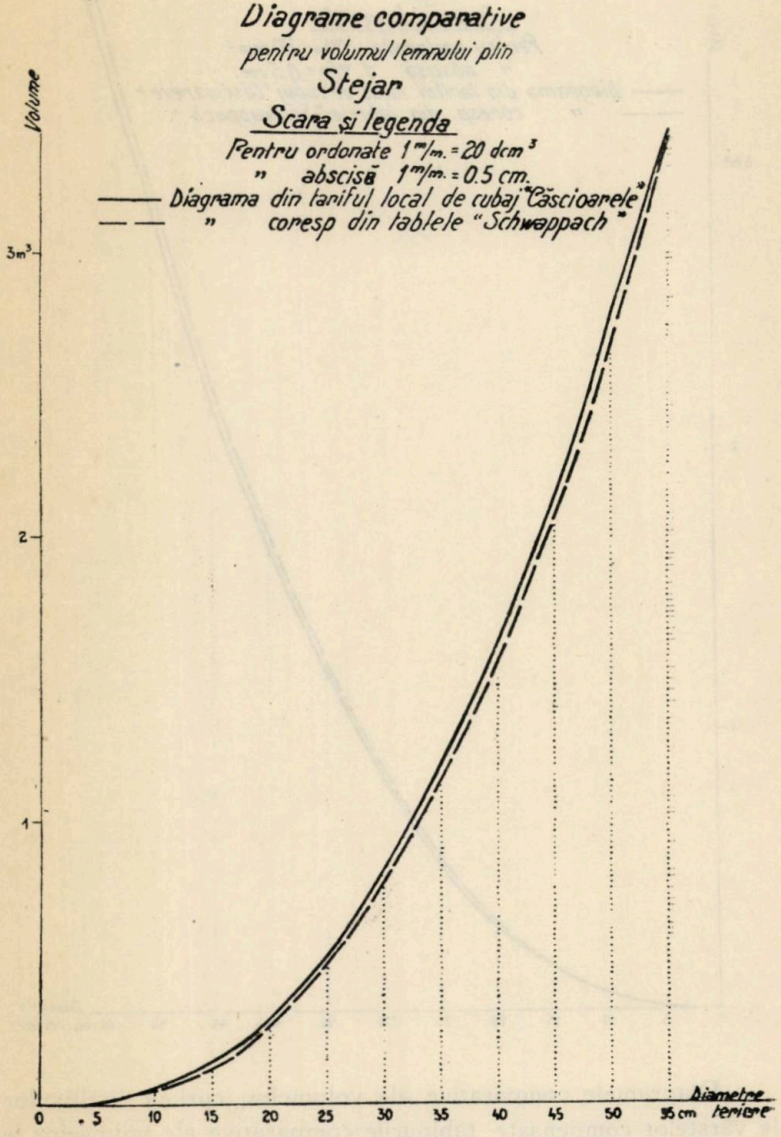
Diagrame comparative
pentru volumul lemnului plin
Stejar
Scara şi legenda
Pentru ordonate 1 m/m. = 20 dcm 3
" abscisă 1 m/m. = 0.5 cm.
—— Diagrama din tariful local de cubaj "Căscioarele"
— — " coresp din tablele "Schwappach"
Volume
3m3
2
1
0
5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55 cm
Diametre
Periere

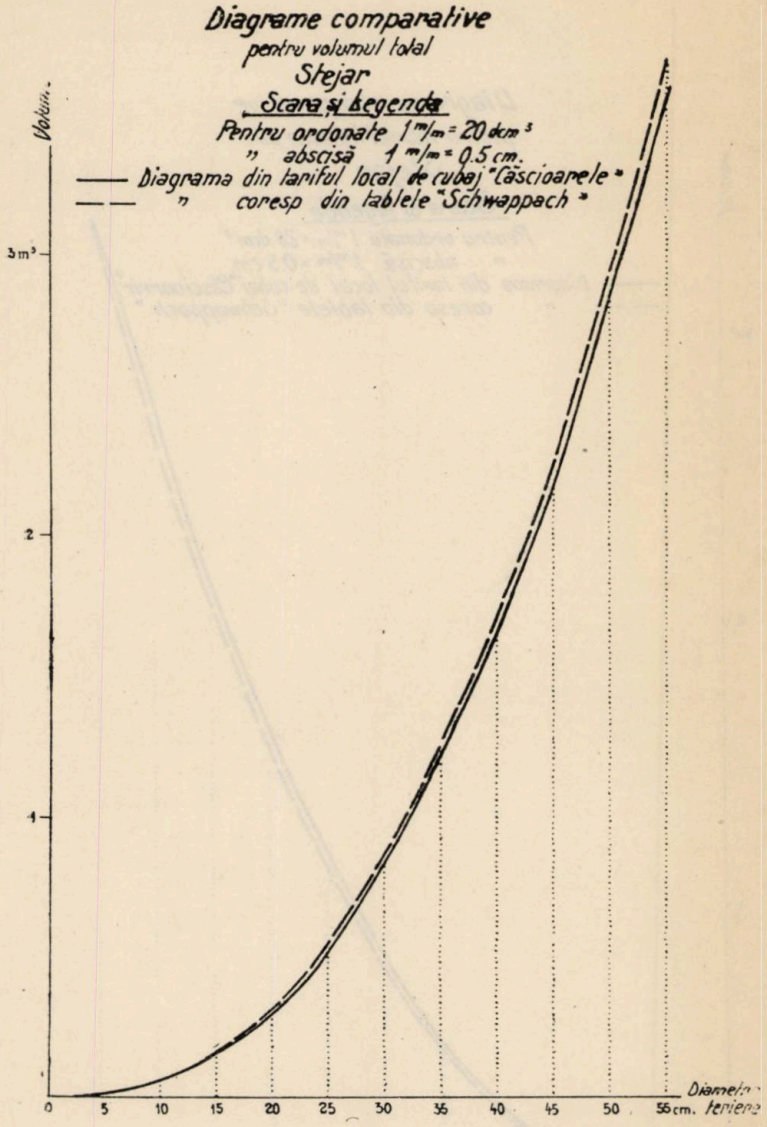

Diagramele comparative ale volumelor, curbele înălțimilor și ale vârstelor compensate, tablourile comparative ale volumelor lemnului plin și total, anexate, sunt destul de concludente în privința rezultatelor obținute.

Examinând datele referitoare la volumul lemnului plin, vedem

că aproape peste tot avem volume mai mari, dar apropiate, în unele cazuri foarte aproape de cele date în tabelele Schwappach. Pentru diametrele mai mari, această diferență în plus este mai sensibilă. Indicația evidentă este deci, că în cazul pădurii Căscioarele, ne găsim în condiții mai bune de fertilitate față de condițiile generale ale arboretelor care au servit de bază la întocmirea tabelelor lui Schwappach.

In afară de datele referitoare la volumul lemnului plin, (date calculate cu suficientă precizie pentru lucrări de amenajament), s'au cules date și pentru calculul volumului lemnului mărunt (crăci). Rezultatele obținute astfel pentru volumul total sunt date deasemeni sub formă de tablou și diagramă. Fie din cauza procedeului cu totul aproximativ: numărarea crăcilor și luarea diametrului la mijloc a crăcii de lungime medie apreciată, — fie că în adevăr, din cauza consistenței bune a arboretului, ne găsim de fapt în deficit cu acest material, curba volumelor totale se găsește sub curba volumelor totale corespunzătoare din tabelele Grundner și Schwappach.

Date fiind mijloacele cu care s'au apreciat volumele lemnului mărunt, suntem mai puțin concludenți în această privință.

In Agenda forestieră având date luate din tablele bavareze, date care se referă la volumul lemnului plin până la 7 cm. grosime, dar cu vârste peste 150 ani, după reducerea cu 1% pentru fiecare 15 ani a volumului referitor la anumit diametru și înălțime dată pentru acest diametru în tariful local Căscioarele, am făcut comparația rezultatelor obținute și față de aceste tabele. Datele astfel reduse sunt ceva mai apropiate de tariful local de cubaj din pădurea Căscioarele, pentru arbori până la 100 ani. Dela 100 ani în sus, diferențele în minus față de tabelele Grundner și Schwappach și tariful local pentru pădurea Căscioarele — sunt ceva mai mari.

Modul expeditiv în care s'au executat determinările noastre și numărul relativ mic de arbori întrebuințați, ne îndreptățesc să considerăm rezultatele noastre numai ca o primă indicație pe care cercetări ulterioare, mai sistematice, ar putea-o verifica și ar putea stabili concluzii definitive în acest sens.

Prin asemenea cercetări, s'ar putea deslega probleme de mare

însemnătate pentru practica silvică: dacă şi în ce măsură tabelele de cubaj Grundner şi Schwappach, Bavareze, etc. sunt aplicabile în pădurile noastre şi în caz afirmativ, care este coeficientul cu care trebuesc afectate diferitele date din aceste tabele.

Comparaison entre le tarif de cubage pour le chêne de la forêt de „Căscioarele" et les tarifs généraux Schwappach pour la même essence.

Les données obtenues à la suite des cubages effectués en vue de l'établissement de l'aménagement de la forêt de Căscioarele, ont conduit à la constatation suivante: Les volumes calculés pour le chêne pédonculé de la forêt de Căscioarele en comparaison à ceux qui se trouvent inscrits (pour les mêmes diamètres et hauteurs) dans les tarifs généraux de cubage de Schwappach et Grundner, ont mis en évidence une grande ressemblance.

Pour une meilleure présentation de ces constatations, l'auteur a établi les graphiques du texte, qui mettent en évidence le parallélisme mentionné.

Mais la manière simplifiée dont on a effectué les déterminations et le nombre réduit d'arbres mesurés ont conduit l'auteur à considérer les résultats obtenus, seulement comme une première indication; les recherches ultérieures, plus systématiques. pourront les vérifier et établir des conclusions définitives.

Vergleich zwischen der Massentafel für Eiche, berechnet für Bestände im Walde „Căscioarele", und der allgemeinen Massentafel für die gleiche Holzart von Schwappach.

Die Ergebnisse der Bestandesaufnahme, welche gelegentlich der Einrichtungsarbeiten des Waldes „Căscioarele" unternommen wurden, haben folgende interessante Tatsache gezeitigt: der Vergleich zwischen den daselbst für Stieleiche errechneten Resultaten mit den entsprechenden Ziffern der Massentafeln von Schwappach und Grundner lässt eine grosse Annäherung der betreffenden Zahlen erkennen.

Um diese Tatsache besser zu beleuchten, hat Verfasser auch die graphische Darstellung gewählt, welche den erwähnten Parallelismus klar zum Ausdruck bringt. Indess die vereinfachte Art der Berechnungen, sowie die geringe Zahl der analysierten Stämme, bestimmen den Verfasser, diese Ergebnisse nur als vorläufige Indikation anzusehen, welche nur durch weitere systematische Aufnahmen bestetigt und zu endgültigen Schlussfolgerungen gebraucht werden könnten.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

O PĂRERE ASUPRA CHESTIUNILOR DISCUTATE IN ADUNAREA GENERALĂ A SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC" DIN ANUL 1931

de DANIEL CLAIN
Inspector general silvic, pensionar
Piatra Neamț

Am citit cu o deosebită atenție cele discutate în ședințele Societății de la 14—16 Iunie 1931. Nu găsesc cuvinte de laudă și de felicitare pentru modul cum au pus chestiunile și indicat soluțiile colegii referenți.

Fiindcă doresc să se înfăptuiască soluțiile propuse, voi arăta umila mea părere rămânând ca cei în drept să reflecteze dacă cele spuse de mine pot folosi cauzei ce se urmărește prin discuțiile de la 14—16 Iunie 1931.

In privința chestiunii relativ la conservarea și ameliorarea terenurilor din regiunea muntoasă spun că nu e suficient ca să se discute această chestiune de către membrii Societății și să se publice apoi discuțiile urmate în revista Societății; e nevoe ca cele discutate și soluțiile propuse să fie cunoscute nu numai de membrii Societății dar și de marele public, de masa poporului, de țărănime îndeosebi căci conservarea și ameliorarea terenurilor din regiunea muntoasă privește îndeosebi pe țărani.

Pentru realizarea acestui scop este nevoe de o propagandă intensă care după părerea mea se poate face în modul următor:

a) Prin conferințe ținute la sate. Casa pădurilor

şi Societatea „Progresul silvic" ar putea însărcina câţiva specialişti care să cutreere ţara vorbind sătenilor şi explicându-le cele discutate la Societate. Mi se va obiecta că lipsesc fonduri şi s'ar zice că cheltuielele necesitate de transportul conferenţiarilor ar fi nişte sinecure. Răspund că aceste conferinţe ar putea fi ţinute de inginerii silvici de la direcţiile regionale când se deplasează la ocoale pentru lucrări sau chiar de însăşi şefii de ocoale. Eu am atins această chestiune în conferinţele ce s'au ţinut în 1902 la regiunea silvică de Bacău şi în 1915 la adunarea generală a Societăţii „Progresul silvic" când am vorbit de rolul şi misiunea agenţilor silvici în mijlocul populaţiei rurale. Cred că inginerii silvici—mai ales cei tineri—sunt convinşi de faptul că titlul de inginer silvic impune persoanei care poartă acest titlul, sarcina de a fi şi un apostol propagator al principiilor economiei silvice.

In cuvântarea ce am ţinut la adunarea generală din 1899 am spus între altele că chemarea inginerilor silvici din România este de a apăra, păstra şi îmbunătăţi pădurile Ţării. Lucrul acesta nu se poate realiza numai prin discuţii academice sau articole scrise prin revistele de specialitate.

Trebuie luminată opinia publică şi mai ales massa poporului. Numai astfel cauzele mari au triumfat; dau ca exemplu modul cum s'a făcut unirea ţărilor surori dela 1859.

b) Prin broşuri şi mici cărţi scrise pe înţelesul tuturor, în care să se arate cum se pot conserva şi ameliora terenurile din regiunea muntoasă. Aceste broşuri ar trebui tipărite de băncile populare cari au fonduri culturale, de camerile agricole, de ministerele domeniilor şi instrucţii publice. Dacă se cheltuiesc zeci de milioane din bugetul Statului (fondurile secrete) în scop de propagandă electorală, de ce nu s'ar cheltui câte-va milioane pentru luminarea poporului ca să ştie ţăranul cum să îmbunătăţească muntele care-l hrăneşte? Aceste cărţi să se împartă de preoţii şi învăţători satelor cu ocazia diferitelor serbări sau întruniri ale cercurilor culturale.

c) Să se intervină la Ministerul Instrucţiunii publice să oblige pe autorii cărţilor de cetire pentru şcoalele primare — în deosebi clasele V, VI, VII, (învăţământul com-

plimentar) — să introducă în acele cărți chestiuni relative la economia silvică și ameliorările pastorale, spre ex. importanța și folosul pădurilor, dezastrul provenit din cauza despăduririlor, foloasele împăduririlor, îmbunătățiea pășunelor, noțiuni de cultură silvo-pastorală, etc. Cercetând o carte de cetire pentru clasele primare am găsit acolo vorbindu-se de trestia de zahăr care nu crește în România și de geyser, isvorul cald din Islanda. S'ar fi putut descrie spre ex. foloasele aduse Țării prin împăduririle nisipurilor sburătoare la Ciuperceni.

d) Prin filme și proecțiuni luminoase. S'ar putea ca la fiecare direcție silvică să se afle un mic cinematograf portativ care să fie trimis pe la ocoale. Șefii de ocoale cu asemenea aparat ar putea să facă felurite proecțiuni luminoase explicând țăranilor ce reprezintă acele proecții. Asemenea colecții de proecțiuni luminoase se pot găsi: a) la colecția muzeului pedagogic — serviciul proecțiilor luminoase 41 rue Gay-Lussac, Paris. b) Colecțiile domnilor Madiguet și Massiot (seriile forestiere) 15 Boulevard des filles du Calvaire Paris; c) Seriile Touring club de France 65 avenue de la Grande armée Paris și seriile Societății naționale de conferințe populare 4 rue Rameau Paris. Cerându-se cataloage și informații la adresele arătate mai sus s'ar putea alege proecțiile ce ne trebuiesc pentru Țara noastră.

Mi aduc aminte că după războiu d. Dr. Marin Drăcea a vorbit la o adunare generală a Societății despre formarea conștiinței forestiere. Azi d. Dr. M. Drăcea ca director genaral al C. A. P. S. și Vice președinte al Societății are putința de a aviza la mijloacele necesare pentru formarea conștiinței forestiere.

Să se știe că fără o conștiință forestieră, legile, regulamentele, conferințele Societății „Progresul silvic", articolele scrise în revista acelei Societăți rămân literă moartă și fără nici un rezultat practic.

Intru cât privește cele discutate și propuse relativ la chestiunile No. 2 și 3 din programul adunării generale, reamintesc:

Eminentul profesor Broillard, care în 1884 a vizitat Țara noastră, în raportul său către ministerul Domeniilor spune: „pentru a înlesni comerțul, exploatarea cu profit și pentru a asigura concurența trebuie neapărat ca Statul să facă pădurile accesibile. La fiecare pădure trebuie o cale principală care s'a pună în comunicație cu căile mari și cu piețele de desfacere. Nimeni altul decât proprietarul nu va construi cum trebuie o asemenea cale așa ca

să fie spre folosul tuturor şi în bune condiţii de construcţie şi durată. O Societate sau un adjudecător s'ar mărgini a face pentru sine singur trecători vremelnice, ferindu-se de cheltueli care nu ar fi în propriul său folos; ar întrebuinţa mii de metri cubi dacă i s'ar da gratuit pentru construcţii efemere şi, pădurea împuţinată astfel masivul ei ar rămâne şi pe viitor inaccesibil cum a fost în trecut".

D. Huffel în studiul său din 1889 spune că trebuie să se renunţe la exploatarea pădurilor dacă nu sunt drumuri şi mijloace de transport.

Răposatul nostru coleg Em. Demetrescu, autorul amenajamentului din 1888 al pădurii Tarcău se inspiră de ideile lui Broillard şi propune în acel amenajament că „Statul trebuie să construiască în pădurile sale căi de comunicaţie permanente, dacă voim a avea o **exploatare raţională a acelor păduri**".

Răposatul Mihail Tănăsescu în lucrarea sa asupra pădurilor Statutului austriac spune: „amenajamentele şi mijloacele de transport sunt foarte strâns legate între ele şi numai împreună ne pot da cele mai reale resultate. Am putea zice că la munte fără mijloace de transport, lemnele n'au nici o valoare".

D-nul Petre Antonescu în lucrarea sa asupra economiei forestiere din Austria spune că „acolo s'a dat o mare atenţie încă de mult drumurilor forestiere care au contribuit la ridicarea valorii pădurilor şi desfacerii produselor lemnoase".

In adunarea generală a Societăţii „Progresul silvic" din Mai 1916, subsemnatul a vorbit atunci despre n e c e s i t a t e a c r e i ă r i i m i j l o a c e l o r d e t r a n s p o r t l a p ă d u r i l e Ţ ă r i i s u p u s e r e g i m u l u i s i l v i c.

Am spus atunci că „pentru a avea o exploatare raţională a pădurilor Ţării e necesar creiarea mijloacelor de transport. In pădurile Statului aceste căi vor fi construite de Stat prin specialiştii săi.

Deoarece supunerea la regimul silvic a pădurilor particulare situate pe coline şi munţi şi a celor zise de protecţie prevăzute la art. 1 al. f. cod silvic implică un anumit regim şi tratament de exploatare, — ceeace constitue o restricţie a dreptului de proprietate, — e drept ca să se dea o compensaţie şi o înlesnire proprietarilor acelor păduri pentru ca să poată exploata pădurile în conformitate cu acele amenajamente sau regulamente de exploatare. Statul care reprezintă Societatea ce benficiază după urma supunerii la regimul

silvic a acestor păduri particulare va acorda o subvenţie pentru construirea căilor de transport necesare pentru o exploatare raţională a acestor păduri după cum acordă o subvenţie căilor ferate din iniţiativa particulară. Pentru ca să se poată construi mai cu înlesnire căi de transport necesare pentru exploatareea pădurilor supuse regimului silvic, — Ministerul de Domenii va lua iniţiativa înfiinţării unei Societăţi — s'o numim creditul forestier — care sub controlul specialiştilor Statului va construi acele căi de transport. Statul va participa la subscrierea capitalului acelei societăţi. Pentru amortizarea capitalului Societăţii se vor percepe taxe stabilite de Stat pe tonă şi Kilometru şi materialelor transportate pe căile construite de Societate. Toate căile, care servesc la transportul materialelor lemnoase, de orice natură ar fi acele căi, vor fi declarate de utilitate publică pentru ca ele să poată beneficia de dispoziţiile constituţionale ale exproprierii şi pentru ca toţi proprietarii pe unde vor trece acele căi să fie obligaţi conf. legii exproprierii să dea terenul necesar şi eventual materialele necesare construcţii acelor căi".

Ideea înfiinţării unui credit forestier este însuşită de D-l Cudalbu care în calitate de administrator al Casei pădurilor propune spre aprobarea D-lui ministru de Domenii I. Duca referatul No. 3293 din 11 Fev. 1919 prin care cere printre alte măsuri „înfiinţarea unui credit forestier pentru a veni în ajutorul proprietarilor de păduri cari voesc a face lucrări de punere în valoare şi exploatarea pădurilor".

Azi când avem un credit industrial de ce n'am avea şi un credit forestier?

Din cele arătate mai sus se desprinde faptul că aproape jumătate de secol specialişti străini şi români au indicat celor cari au condus Ministerul Domeniilor şi Casa pădurilor ce trebuie să se facă pentru punerea în valoare şi exploatarea pădurilor Ţării.

Poveţele acestor specialişti n'au fost ascultate.

S'au făcut legi cari n'au fost aplicate.

Este timpul ca corpul inginerilor silvici şi oricine ţine la propăşirea economică a acestei Ţări să lupte pentru a păstra şi îmbunătăţi puţinele păduri cari ne au mai rămas.

Inginerii silvici sunt datori să lumineze opinia publică asupra

pericolului care ne așteaptă dacă nu se vor lua măsuri ca să se facă exploatări raționale în pădurile Țării.

Repet că nu prin memorii, conferințe sau articole scrise în revista Societății se poate ajunge la un rezultat practic, ci trebuie o propagandă intensă în tot cuprinsul Țării.

Numai astfel inginerii silvici vor putea fi la adăpostul unor eventuale răspunderi atunci când dezastrul va fi iremediabil.

Opinion sur les discussions de l'assemblé générale de 1931 de la Soc. „Progresul Silvic".

Parmi les questions posées à l'Assemblée générale de la Soc. „Progresul Silvic" on s'est arrêté aussi sur: „La conservation et l'amélioration des terrains en monagne" et sur „La nécessité de la création des moyens de transport dans les forêts de la Roumanie".

A propos de ces problèmes, l'auteur propose une activité plus intense des forestiers et une propagande assidue dans tout le pays, pour en obtenir des résultats pratiques vraiment appréciables.

Ein Wort über die in der General-Versammlung des Vereines „Progresul Silvic" im Jahre 1931 zur Debatte gestellten Fragen.

Unter den Problemen über welche von der Generalversammlung des Vereines „Progresul Silvic" im Jahre 1931 debattiert wurde, waren auch folgenden: „Konsoliedierung und Melioration des Geländes im Gebirge" und „Schaffung von Transportmitteln in den Waldungen des Landes".

Um wirklich praktische Resultate in beiden Fragen zu erzielen, verlangt Verfasser ein energischeres Vorgehen der Forstingenieure und eine intensive Propagande im ganzen Lande.

DOCUMENTĂRI = COMENTARII

ARNALDO MUSSOLINI.

de N. N. CARAGEA

S'a vorbit puțin la noi de moartea lui Arnaldo Mussolini și totuși el a fost nu numai fratele Ducelui, ci una din figurile cele mai impunătoare ale fascismului și adevăratul organizator al acestui regim.

Urmând fratelui său la conducerea ziarului „Popolo d'Italia", el a menținut aci flacăra sfântă a fascismului.

Modest, cu toată vasta lui cultură, cu tot talentul și marea lui putere de pătrundere a lucrurilor, Arnaldo Mussolini nu s'a lăsat ispitit de situația excepțională de a fi fratele genialului Dictator, n'a râvnit la situații și onoruri ci a rămas soldatul credincios al fascismului, legionarul cel mai supus și mai devotat al fratelui său.

Ca și Ducele, Arnaldo Mussolini a fost prin excelență un om de acțiune, de neobosită acțiune pentru educația națională și pentru creiarea Italiei ca Stat economic independent. Așa, el a încurajat agricultura națională — marea bătălie a grâului — și silvicultura, fiind Președintele Comitetului Național Forestier și cel mai vajnic susținător al ideii de împădurire a Apeninilor.

In 1930, când toată lumea a sărbătorit bimilenarul nașterii poetului Virgiliu, Arnaldo Mussolini, în calitatea sa de Președinte al Comitetului Forestier Național și-a luat asupră-și sarcina acestei comemorări.

El s'a gândit și ca fascist și ca țăran, că această celebrare trebue făcută cu o deosebită originalitate, strângând într'un singur loc toată flora și esențele forestiere, ce i-au fost atât de dragi, tot ce a cântat poetul. Și această ideie, pe cât de originală, pe atât

de frumoasă, a găsit ecou până'n America, Australia şi Noua Zelandă. Locul s'a găsit la Migliareta lângă Mantua, unde pe o suprafaţa de 10 ha., s'a creiat „parcul sfânt virgilian" — lucus virgilianus — sub îngrijirea lui Arn. Mussolini şi chiar cu sprijinul său bănesc.

In aranjarea parcului s'a luat de model pădurile de agrement cari — pe vremea imperiului roman — se găseau în jurul tuturor marilor oraşe şi la bogaţii patricieni.

Flora parcului conţine aproape toate speciile lemnoase şi ierbacee menţionate în Georgicele lui Virgiliu.

In cuvântarea ţinută cu prilejul comemorării, chiar lângă bustul lui Virgiliu, aşezat în mijlocul parcului, Primarul oraşului Mantua a adus elogii lui Arnaldo Mussolini, comparând voinţa sa neînfrântă cu a lui Napoleon.

Soarta a voit, ca tocmai Arn. Mussolini să lipsească dela această istorică celebrare, trebuind să-şi ducă la locul de veci pe fiul său Sandro Mussolini, de 20 ani, nenorocire, ce i-a sdruncinat sănătatea şi i-a scurtat viaţa.

In parcul lui Virgiliu s'au plantat, chiar în ziua aceia, un cedru, un stejar şi-un dafin pentru vecinicirea memoriei tânărului Sandro Mussolini.

Revista Touring-Clubului Italian, L'Alpe, face în prima pagină a numărului de pe Ianuarie evocarea marilor calităţi şi servicii aduse Italiei de Arn. Mussolini, a cărui moarte neaşteptată şi prematură o socoteşte ca perdere foarte mare nu numai pentru naţie şi fascism, dar încă pentru marea familie a silvicultorilor italieni, cari aveau în el un pasionat şi aprig propagator al ideii, şi al operii.

El a văzut intuitiv linia fundamentală a problemei forestiere italiene şi într'un discurs memorabil ţinut la Asiago a schiţat ideia directrice a politicii forestiere fasciste, aşa cum o voia şi Ducele.

Dar destinul, prea crud cu sufletele de elită, n'a îngăduit ca el să ducă la bun sfârşit o operă începută cu atâta pasionată dragoste. Cu toate acestea, rezultatele la care ajunsese deja sunt suficiente pentru a lăsa o urmă profundă şi durabilă. Italia, care a iubit atât pe Arnaldo Mussolini va respecta testamentul său spiritual. Sufletul său va veghea din cealaltă lume asupra continuării operii sale şi asupra contribuţiei adusă de Fascism în renaşterea nouei Italii.

CLASAREA BUTUCILOR DE RĂŞINOASE

de I. GURAN
Ing. şef silvic

C. A. P. S. nu este numai producătorul de lemn ci, în noua formaţie, îşi asumă rolul important de vânzător, astfel că implicit se impune o deosebită atenţiune sortării lemnului de răşinoase şi modului de formulare a analizei de preţuri.

Fosta „Casa Pădurilor" îşi întocmise formulare anuale tip — din 1924/25 — cari s'au dovedit iraţionale, căci nu se adoptau cu uşurinţă variaţiunilor preţurilor din comerţ, iar sortarea era contrară uzanţelor ţării.

Aruncând pe piaţa comercială peste 1 milion m^3, n'a dat nici o atenţiune tarifelor, concentrându-şi activitatea în alte direcţiuni cu puţine şanse de reuşită, întrucât nu dispunea de fonduri suficiente realizate din o vânzare reală a materialului.

Preţul de vânzare a răşinoaselor depinde între altele, de o exactă sortare adecvată normelor comerciale, iar această sortare este în funcţiune de fixarea criteriilor de: lungime, diametre medii, calitate şi specie.

Formarea claselor de lungime.

In comerţul extern al răşinoaselor este notoriu că lungimea cea mai preferată este lungimea de 4 m., deoarece ţările din bazinul Mediteranei preferă numai lungimea de 4 m.

In ţările din occidentul Europei se exportă în lungimile: 3,80-4-5-6-8 m. însă fiecare ţară preferă o anumită lungime.

Ungaria preferă lungimea de 5 m. (admite 3,80—6 m.) iar Germania lungimea de 6 m. (admite 4—6 m.).

In toate ţările, cheresteaua cu lungimea multiplu lungimei preferate (tip) nu se admite în uzanţele lor şi ca atare nici majorări de preţuri pe unitatea convenită.

Lungimea peste 6 m., se formează numai la comenzi speciale şi când există se raportă la o cantitate extrem de mică.

Cum însă prin exploatare şi sortare rezultă şi alte dimensiuni — în mod accidental — care se apreciază în mediu la 20%, cheresteaua cu aceste dimensiuni reduse este destinată comerţului intern, cu un preţ mai redus, din cauza cererilor reduse asupra acestui material pe care industria îl doreşte în cantitate cât mai mică (20% din răşinoase se plasează în ţară, destul de greu).

Interese de economie de material, manoperă, transport, etc., contribuesc ca butucii să se fasoneze de preferinţă în multipli lungimei-tip admisă, iar lemnul subţire în lungimi cât mai mari posibile.

Formarea în lungimi cât mai mari prezintă avantajul pentru cumpărător ca plata către proprietar şi a manoperelor, a diferenţei de volum evaluat în lungimea tip şi lungimea multiplă — evaluată la 3—6% — nu se plăteşte.

Numai pentru acest motiv, C. A. P. S. la lungimi mari ar trebui să pretindă un spor de 4% în mediu, însă faţă de preţul pro m^3 picior sporul este neînsemnat, exceptând vânzări de partide mari când trebuesc luate în consideraţie dispoziţiuni speciale de cubaj.

Tariful fostei Adm. a C. Păd. [1]) adoptase 3 clase de lungimi şi anume:

Clasa I cuprindea lungimi până la 4 m.
„ II „ „ între 4—8 m.
„ III „ „ peste 8 m.

Cheresteaua de răşinoase de 3 m. lungime să aibă o valoare egală cu aceia de 4 m.?

Se prescria că pentru butuci mai mari decât 4 m. să se adauge 10% din preţul butucilor de 4 m. şi 20% pentru butuci cu lungimi peste 8 m.

In lungimi de peste 8 m. se fasonează aproape numai arbori subţiri în special pentru economie de transport şi din aceşti butuci rezultă un procent de folosire redus şi o calitate mai inferioară de cherestea.

Practica a arătat că niciodată la vânzările de partide lemn brut preţurile nu se orientează după lungimi şi probabil aceasta a şi fost criteriul C. A. P. S-ului când prin hotărârea Cons. de Ad-ţie No. 78/930 s'a decis vânzarea butucilor pro m^3, abstracţie făcându-se de criteriul de lungime.

1) Formularul No. 1.

Interesându-ne cum se repartizează clasele de lungimi în o exploatare principală, în codru mijlociu, găsim indicat a preciza că în o exploatare în regie a 10160 mc. brad în Jud. Neamţ s'au înregistrat prin fasonare:

900 m^3 brad în lungime de 4 m.

6915 m^3 brad în lungimi între 4,50—8 m. din care lungimea de 8 m. (2×4) reprezintă un procent de 74%.

2345 m^3 brad în lungimi peste 8.

Din orice lungime s'a sortat lungimea de 4 m.; restul afectându-se pentru marfa de ţară, care are un preţ inferior mărfei de export.

Din acest exemplu, reese precis că nu am fost niciodată îndreptăţiţi a forma clasele de lungimi, iar dacă uzanţele streine şi în special „uzanţele Vieneze" le formează, aceasta se datoreşte unor cauze ce le voiu arăta mai jos.

Formarea claselor de diametre medii (fără coajă).

Cel mai important criteriu de preţuirea materialului de lucru este diametrul mediu al lungimei utile, căci diametrul mediu ne dă posibilitatea de a obţine lăţimi şi calităţi.

Intre lăţimi şi preţ există un raport direct.

Formularul în vigoare până la 1924 prescria 6 clase de diametre plus a 7-a clasa denumită „clasa lemnului de draniţă", iar formularul din 1924/25 le-a redus la 5 clase de diametre, specificate în tabloul de mai jos.

Clasa	In vigoare până la 1923 inclusiv	In vigoare de la 1924/25	Observaţiuni
	Diametre . cm.	Diametre cm.	
I	—10	—20	N'a existat o motivare scrisă a reducerii claselor de diametre dela 7 la 5.
II	11—20	21—30	
III	21—30	31—40	
IV	31—40	41—50	
V	41—50	peste 50	
VI	peste 50	—	
VII	lemn de draniţă	—	

Din punct de vedere al produselor pădurii quasi-virgine din Carpaţi şi al uzanţelor comerciale româneşti, diferenţierea de mai sus în 5—7 clase apare ca ireală şi nejustificată. A fost pur şi simplu introdusă din unele manuale streine şi impusă comerţului nostru care n'a adoptat-o şi n'o poate adopta, decât numai când vom începe exploatările în regenerările artificiale.

Literatura silvică — recentă — ne arată următoarele clase de diametre din centrul Europei:

In funcţiune de diametrul capătului subţire şi lungime:

In Elveţia şi Germania [1]) găsim sortarea „Heilbrauner" cu 6 clase de diametre. E din ce în ce mai puţin întrebuinţată preferindu-se numai clasificarea în funcţiune de diametru mediu.

Astfel în Elveţia[2]) se fac 3 clase:

Clasa I cuprinde diametre medii peste 35 cm.
„ II „ „ „ între 25—35 cm.
„ III „ „ „ până la 24 cm.

In Germania se fac 6 clase:

Clasa I cuprinde butuci cu diam. medii de peste 40 cm.
„ II „ „ „ „ „ între 35—40 cm.
„ III „ „ „ „ „ „ 30—40 cm.
„ IV „ „ „ „ „ „ 25—29 cm.
„ V „ „ „ „ „ „ 20—25 cm.
„ VI „ „ „ „ „ „ sub 20. In această clasă se deosebesc adeseaori 2—3 sorturi.

In Cehoslovacia [3]) există 3 clase pentru lemnul de plute:

Clasa I cuprinde butuci cu diam. mediu peste 35 cm. şi lungimi peste 20 m.

Clasa II cuprinde butuci cu diam. mediu între 25—34 şi lungimi între 8—20 m.

Clasa III cuprinde butuci cu diam. mediu până la 24 şi lungimi sub 8 m.

Uzanţele Vieneze [4]) deosibesc 2 sortimente:

A) Trunchiuri lungi formând 3 clase de lungimi: 8—12 m.; 12—18 m. peste 18 m.

---

1) Dr. U. Müller: Holzmesskunde 1923, Pag. 408.
2) R. Febber: Schweizerischen Forstkalender 1930.
3) I. Dumitrescu: Rev. Păd. No.
4) G. Hempel's: Taschen Kalender 1925. capitol scris de Prof. J. Marchet.

La fiecare clasă de lungime se fac 5 clase de diametre medii: până la 20 cm., 20—26 cm., 27—33, 34—43, peste 44 cm.

B) Butuci mijlocii formând 2 clase de lungimi:

a) cei cu lungimi de la 3—6 m. se subdivid în clase de diam. medii cu un anumit diam. la capătul subţire:

diam. mediu: 20—25, 26—31, peste 32.
diam. capătului subţire minim: 18 , 23 , 29.

b) cei cu lungimi de la 6—8 m. se subdivid în 3 clase de diametre medii 20—30, 31—40, peste 40 cm.

Această sortare este cea mai extinsă din câte cunoaştem.

In ţara noastră pe valea Bistriţei — Moldovei şi a Mureşului — mari bazine de colectarea răşinoaşelor — comerţul deosibeşte 2 clase de diam:

Clasa I cuprinde butuci cu diametrul mediu peste 25 cm. lungimea fiind = 4 m.

Clasa II cuprinde butuci cu diametrul mediu sub 25 cm. lungimea fiind = 4 m.

Această clasificare o găsim şi în tariful vamal.

Lungimile nu sunt indiferente ci trebues să fie — într'o proporţie hotărîtoare — în multipli lungimei-tip.

Când lemnul se poate industrializa pentru hârtie sau celuloză, din clasa II se deosebesc alte 2 subclase:

I-a lemn de fabrică cu diametrul mediu între 18—24 cm.

II-a ..celuloză (hârtie) cu diametrul mediu între 10—18 cm.

In situaţia formării a doua clase de diametre, la fixarea preţului clasei I, se ţine seamă de volumul diametrelor groase cari dau un procent de folosire mai mare şi calitate superioară, prin vizitarea parchetului sau depozitului de butuci, astfel că implicit se formează a III-a clasă de diametre; ştiut fiind că butucii cu diam. mediu peste 35 cm. sunt cei mai preferaţi.

In cazul concret al exploatării a 10160 m^3, butucii s'au repartizat astfel:

butuci	cu	diam.	mediu	între 10—20= 200 m^3
,,	,,	,,	,,	,, 21—30=1908 ,,
,,	,,	,,	,,	,, 31—40=3482 ,,
,,	,,	,,	,,	,, 41—50=3040 ,,
,,	,,	,,	,,	,, peste 50=1530 ,,

sau repartizaţi pe diam. mediu:

până la	18	cm. =	75 m³ sau	0.7%	pot forma o singură
între	18—24	cm. =	608 m³ sau	6%	clasă.
între	25—35	cm. =	2460 m³ sau	24%	
peste	35	cm. =	7017 m³ sau	69,3%	

După cum reese din cele de mai sus, uzanţele româneşti nu formează 5 clase de diametre medii şi aceasta din cauza preţului de vânzare pe picior foarte redus în comparaţie cu preţurile din ţările sus citate, precum şi din cauză că exploatările în regenerările artificiale produc sorturi numeroase, cu numeroase caracteristici, pe când în Carpaţii noştrii, exploatările virgine şi quasi-virgine produc butuci cu caracteristici foarte puţin deosebite şi cu un covârşitor procent de butuci cu diametrul mediu peste 35 cm.; restrângându-se astfel No. claselor în mod natural.

In Elveţia, în cantonul Vaud [1]), în 1930 s'a realizat pe m³ în picioare 1020 lei pe când pe valea Bistriţei media a fost de 100 lei m³.

Preţul de vânzare pe picior se deduce numai prin considerarea preţului sortimentului pe piaţa comercială, or în comerţ nu există delimitate preţurile celor 5 clase de diametre şi ca atare diferenţierea preţului sortimentelor celor 5 clase devine foarte arbitrară.

Diferenţierea preţului dintre clasa cu diametrele medii între 24—35 cm. pe deoparte şi peste 35 cm. pe de altă parte, se poate face uşor prin diferenţa de procent de folosire şi calitate şi trebuie să se facă, căci — din exemplul citat — este ireal să vindem 7017 m³ brad cu preţul din comerţ, pe care îl putem sigur determina, a celor 2460 m³.

Formarea claselor de calitate.

E un puternic criteriu de preţuire care până în 1923 nu-l găsim în tarifele noastre.

Din 1924/25 s'au introdus 4 calităţi şi anume: specială, primă, mijlocie şi inferioară.

Sub calitate specială s'a înţeles întotdeauna butuci de molid

1) Journal forestier Suisse No. 2/931.

de rezonanţă cu diam. mediu peste 45 cm. Localizaţi în anumite şi rare centre păduroase, vânzarea lor este condiţionată de trebuinţele speciale ale M. Armatei şi estimarea lor trebue făcută cu deosebite prevederi. Numirea o găsim improprie şi deaceea ar fi mai indicată să fie denumită „calitate excepţională".

Lemnul de draniţă nu poate intra în această calitate.

Este absolut necesar să se menţină calitatea primă (mai indicat ar fi calificativul de „normală") şi mijlocie, însă nu poate fi admisă calitatea inferioară astfel cum s'a denumit în formularul No. 1 deoarece această „calitate" nu este niciodată utilizată de industrie.

In orice depozit de butuci în mod obişnuit se sortează 2 clase de calităţi.

In calitatea II se cuprinde tot ceiace este exclus de I-a, afară de anumite defecte ce declară lemnul de „nevalorificat" pentru industrie. Când există posibilitatea, lemnul de „nevalorificat' se valorifică pentru gospodăriile săteşti cu preţuri foarte mici.

Clasarea speciilor.

Una însă din erorile în care se stărue, în contradicţie cu uzanţele comerciale, este nedeosebirea bradului de molid, adică formarea unei singure clase „a răşinoaselor".

Dacă statistica nu este pretenţioasă, în schimb comerţul face o mare deosebire între brad şi molid.

In export se refuză deseori partizi pure de brad s'au se cer cote fixe (sub 50%) iar la vânzări interne de butuci există diferenţe foarte mari de preţuri.

In Jud. Neamţ, diferenţa de preţ pro m^3 este de 30—60 lei în favoarea molidului.

Concluziunile ce se desprind din cele de mai sus, nu se aplică numai butucilor fasonaţi în regie ci şi arborilor, întrucât prin metode de cubaj se pot determina clasele de diametre medii, calitatea şi specia,iar ele se pot rezuma în următorul tablou:

Specia	Calitatea	Diametre medii (fără coaje)				Diverse instrucțiuni practice :
		până la 18 cm.	18–24	25—35	peste 36	
		lungimi de la 4 m. în sus				
		clasa I	clasa II	clasa III	clasa IV	
Brad	mijlocie	aplicabilă numai în regiuni industriale	—	—	—	
	normală		—	—	—	
Molid	mijlocie		—	—	—	
	normală		—	—	—	
	excepțională	aplicabilă numai pentru butuci cu diam. peste 45 cm.				

La classement des billes de résineux.

Une attention toute particulière s'impose à toute administration forestière en ce qui concerne le classement des résineux et l'analyse des prix.

L'auteur, en partant de cette prémisse, présente comparativement le critérium dont ont doit tenir compte dans la constitution des classes de longueur, de diamètres moyens (sans écorce), par rapport aux diverses essences. Puis, en discutant la manière dont a été solutionné ce problème jusqu'ici, il propose celle qui doit être adoptée dorénavant.

Die Sortierung von Nadelholzblöcken.

Jede Forstverwaltung muss sich einer besonderen Aufmerksamkeit gelegentlich der Nadelholzsortierung und der Ausführung von Preisanalysen befleissigen.

Von diesem Gedanke ausgehend legt Verfasser die Kriterium dar, welche sowohl im In- als im Auslande bestimmend sind bei der Formierung von Längen- und Durchmesserklassen (ohne Rinde) und jener von Güte- und Holzartenklassen.

Des weiteren wird erörtet, wie dieses Problem von der früheren Verwaltung gelöst wurde und wie die jetzige sich zu demselben zustellen hat.

IN CHESTIUNEA USCĂRII ULMULUI.

de ANTON V. RĂDULESCU

In cel mai răspândit ziar din sudul Germaniei „Münchner Neueste Nachrichten" cu data de 21 Decembrie 1931, a apărut articolul „2000 ulmi mor în Nürnberg" semnat de d-l Dr. W. Schweisheimer, în care se aduce la cunoştinţa marelui public, importanta chestiune a dispariţiei ulmului.

Fiincă această calamitate s'a observat de câţi-va ani şi'n România găsesc că poate fi interesant să dau în rezumat ideile expuse de d-l Schweisheimer.

Uscarea ulmului spune d-l Schweisheimer a început în Olanda, de unde abia în anul 1922 se observă puţin prima oară şi în Germania, la Nürnberg. Cum multe oraşe ale Germaniei au nenumărate alei de ulm : numai Hamburgul are peste 10.000 de exemplare, chestiunea a început să atragă atenţia, şi mai târziu chiar să îngrijoreze pe specialişti.

Primele cercetări au fost făcute de „Institutul de cercetări agricole şi forestiere al Reich-ului" din Berlin-Dohlem, ajungând la concluzia că uscarea ulmului e datorită ciupercei Graphium ulmi Schwartz.

Alţi cercetători stabilesc că nu este cauza o ciupercă ci insecta : Scolytus multistriatus. Insă cum insecta s'a găsit şi pe exemplare sănătoase, se crede că nu este ea cauza uscării.

Admiţându-se drept cauză şi una şi alta, s'a pornit combaterea, făcându-se uz de mijloacele cari se recomandă în asemenea cazuri.

Rezultatele însă, spre regretul cercetătorilor au fost negative, căci exemplare sănătoase până atunci, au fost găsite uscate după combatere.

Două explicaţiuni se pot da acestui eşec : sau că n'a fost bine făcută combaterea, neluându-se toate măsurile pentru o cât mai eficace aplicare, sau că diagnoza nu este bună.

Urmează ca cercetările să fie făcute cu mai multă scrupulo-

*

ziate, pentru a se stabili cât mai repede adevărata cauză a uscării ulmului, deoarece calamitatea este în plină evoluţie.

Uscarea ulmului la noi în România are un caracter mai grav, căci pe când Germania are ulmul numai în alei şi foarte puţin în arborete, la noi intră într'un procent apreciabil în compoziţia arboretelor de şleau în afară de ulmul de munte care-l găsim disemnat în pădurile de fag şi brad.

A propos du dépérissement de l'orme.

Über Ulmenabsterben.

C R O N I C Ă

PRESA DESPRE SĂDIREA ARBORILOR

de VASILE LAZĂR

Nu e mult de când problemele silvice constituiau preocuparea unui cerc restrâns de intelectuali. Timpul însă a demonstrat importanţa covârşitoare a rostului pădurii în economia naţională, iar problema ei a început să depăşească vechile graniţe.

Comerţul şi industria lemnului sunt dintre elementele determinante în balanţa economică a ţării noastre. Ce înseamnă lemnul în traficul intern, ce înseamnă lemnul în exportul nostru, sunt lucruri cunoscute de toată lumea.

Pădurea, în producţie şi exploatare, angajează capitaluri şi braţe de muncă imense. Nu mai vorbim despre influenţa pădurii asupra climatului, despre pădure ca obstacol şuvoaielor de apă cu efecte atât de distrugătoare.

Iată o serie de fapte cari pledează pentru „pădurea perpetuă".

Ce se face şi mai ales ce s'a făcut la noi!

Defrişarea pădurilor, înainte şi după războiu, a mers în mod progresiv. Statisticile din ultimul timp evidenţiază acest fapt. Glasul silvicultorilor, îngroziţi de prăpastia ce ne aşteaptă, deşi neauzit a rămas însă continuu acelaş: trebue să ia naştere o reacţiune.

Se pare că, în vremea din urmă, suntem pe calea cea bună. Serbarea sădirii arborilor capătă din ce în ce mai mulţi adepţi, iar încrederea celor ce se străduesc cu organizarea acestor serbări sporeşte. Lumea din afara specialiştilor începe să se intereseze de soarta pădurilor.

Presa, seismograf al manifestărilor opiniei publice şi-a deschis larg coloanele, pentru a arăta rostul sădirii arborilor. Niciodată mai mult ca în acest an, această serbare nu a avut un ecou mai puternic; niciodată opinia publică nu a manifestat o mai largă înţelegere în această direcţiune.

D-l prof. M. Drăcea, în conferinţa ţinută la Şcoala Politechnică despre „sădirea arborilor" deschide discuţia acestei mari şi vitale probleme. Ziarele „Universul" şi „Dimineaţa" din 16 IV. a. c. au rezumat pe scurt ideile desvoltate de d-sa în această conferinţă.

„Pădurea este rezultatul unei lupte uriaşe pentru stabilirea unui echilibru între forţele care tind la nivelarea asperităţilor pământului". Prin distrugerea pă-

durii, echilibru se strică, procesul de nivelare al scoarței pământului se grăbește, munții se surpă, torenții mătură tot ce întâlnesc în cale, apele ies afară din albia lor.

Mijloacele de reacțiune sunt două: conservarea pădurilor și sădirea arborilor, deci replantarea lor.

Serbarea sădirii arborilor trebue să pătrundă în sufletul generației tinere, ca o reacțiune în contra distrugerii".

„Curentul" din 22. IV. a. c. publică articolul „Sensul serbării sădirii arborilor", sub semnătura distinsului ing. silvic, dr. Const. Chiriță. După ce arată care este în general atitudinea mulțimii față de păduri, după ce schițează câteva aspecte politice dela noi, în materie de păduri, d-l ing. Chiriță amintește concepția poporului german, față de acest bun prețios, pădurea. Urmând pilda popoarelor cu o tradiție silvică de veacuri, trebue să începem a ne organiza. Și mediul cel mai potrivit e acela care a rămas neatins de focul distrugerii. E marea massă a tineretului. In sufletul său trebue să prindă rădăcini iubirea și cultul arborilor. Serbarea sădirii arborilor se adresează în special tineretului. El trebue să învețe să crească și să iubească pădurea, spre binele întregei nații.

Urmând linia trecutului „Soc. Elevilor Ingineri Silvici" dela Școala Politechnică este la a 8a serbare pentru sădirea arborilor, organizată în mod deosebit de impunător. Această manifestare, prin importanța scopului ce se urmărește, constitue un punct de program al Societății.

Duminecă 17 Aprilie, vagoane speciale, atașate trenului de Constanța, au transportat la Brănești un număr impunător de studenți și studente, pentru a cinsti sărbătoarea arborilor, plantând fiecare un număr de pueți. Ziarele „Cuvântul" și „Universul" au vorbit la timp despre succesul moral al serbării dela Brănești.

Asemenea serbări au fost organizate de ocoalele silvice din întreaga țară. Dispoziținea Ministerului Instrucțiunii Publice, ca toate școlile primare să ia parte la serbările organizate de organele silvice, a contribuit în mare măsură la succesul sădirii arborilor, în întreaga țară.

Și acum un fapt deosebit de îmbucurător. „Dimineața" din 28 Aprilie închină o întreagă pagină sărbătoririi arborilor.

Articole semnate de d-nii: Emanoil Bucuța, G. d. G., Aureliu Eliescu, Ghimpe de Glădiță, ing. A. Atanasescu, Ap. D. Culea, tălmăcesc pe larg importanța arborilor și sensul moral al serbării lor. E o pagină care umple de bucurie sufletul acelora ce sacrifică totul, pentru triumful ideilor frumoase.

Silvicutorii, vechi animatori ai acestei mișcări, începând să culeagă astăzi roadele unei lungi și trudnice activități, vor continua și în viitor, cu mai multă încredere, lupta pentru izbânda arborilor; iar presei îi solicită și mai departe acelaș larg și neprețuit sprijin.

— R E C E N Z I I —

Karl Vanselow.
Natürlicher Verjüngung im Wirtschaftswald. Mit 121 Abbildungen.

Regenerarea naturală în pădurile de raport.

Anul trecut, literatura forestieră germană a fost îmbogăţită cu o lucrare preţioasă atît pentru studenţime cât şi pentru cei din viaţa practică cari nu totdeauna pot păstra şi adânci contactul cu ştiinţa. Nu că lucrarea lui Vanselow ar aduce lucruri noui şi inedite, dar felul, claritatea expunerii, orînduirea sistematică a cestiunilor ce se pun şi ce trebuesc resolvate cu ocasiunea regenerării pădurilor, fac ca să fie citită cu mare folos de toţi acei cari vor să se iniţieze în tainele refacerii pădurilor pe cale naturală, sau cari au sarcina delicată a înfăptui reîmprospătarea stării împădurite după această metodă. In special pentru cei mulţi dintre noi, în România, cari adeseaori suntem informaţi despre mişcarea forestieră din străinătate numai prin resumate după articole tot resumative, expunerea integrală şi sistematică a tot ce are înrâurire asupra resolvării judicioase a problemei de regenerarea naturală în păduri este nu numai interesantă, dar va fi mai ales extrem de folositoare.

Cartea lui V., profesor de silvicultură la Giessen este, după declaraţia autorului, editarea mai largă a cursului semestrului al doilea (din trei consacrate silviculturii în sens restrâns al cuvântului). Titlul mai complect este : Teoria şi Practica regenerării naturale în pădurile de raport. Trebue remarcat că este vorba numai de regenerarea în codru.

Potrivit titlului, lucrarea se împarte în două părţi bine distincte : In prima parte, după stabilirea noţiunilor fundamentale — regenerarea, suprafaţa de regenerat, regenerarea naturală şi artificială, termen de regenerare — se studiază în mod prealabil condiţiunile ecologice ale regenerării naturale, cestiune căreia i se dă cea mai mare importanţă în tot cursul expunerii tezei alese. In primul rînd este vorba de factorul de migraţiune, adică de condiţiunile determinante pentru producţiunea seminţelor, de posibilitatea migraţiunei lor pe sol şi de înrîurirea ce poate exercita silvicultorul asupra îndeplinirii acestor condiţiuni şi asupra realisării acestor posibilităţi. Urmează apoi studiul agenţilor staţionali de ordinul climateric (lumină, temperatură, mişcarea aerului), edaphic (agenţi chimici, aciditate, proprietăţi fizice ale solului humus, relief) şi în sfârşit acel al agenţilor biotici (micro-fito-zoo şi antropobiotici).

Citez din această parte a cărţi, ca exemplificare, următoarele : pag. 16, este evident că nereuşita regenerării naturale mai arareori este datorită lipsei de semînţă, decât, şi în prima linie, faptului

că starea solului şi alte condiţiuni împiedică încolţirea şi desvoltarea mai departe a puieţilor.

Pag. 22. In condiţiuni normale — deci făcând abstracţie de soluri extrem de ude — producţiunea (cantitatea) depinde foarte mult de factorul apă care de regulă — pe lângă factorul lumină — este hotărîtor pentru reuşita sau nereuşita regenerării naturale. Aceasta pentru cuvântul că tot el condiţionează descompunerea humusului, adică starea fizică prielnică a solului.

Pag. 32. In general, calitatea solului din punctul de vedere climatic şi geologic, precum şi din punctul de vedere al înrâuririlor mutuale existente între sol şi plantă, este invariabilă şi nu poate fi schimbată prin mijloacele tecnice forestiere. Tratamentul însă al arboretelui-mumă stă în puterea noastră şi prin alegerea şi aplicarea potrivită a lui putem să modificăm intens proprietăţile solului şi implicit condiţiunile pentru reuşita generaţiunii viitoare. Operaţiuni greşite în arboretul-mumă, rărituri insuficiente mai ales în etajul de jos, tăeri imprudente în urma cărora, după natura solului şi după situaţiunea geografică, accesul vântului în arborete sau e facilitat sau ingreunat, împrejurare care poate exercita înrîuriri dăunătoare asupra condiţiunilor de umiditate, de căldură..... în general toate intervenţiunile subite.... pot să presch'mbe un sol, care de altfel din punct de vedere fizic, chimic şi biotic se găseşte în condiţiuni excelente, în aşa fel încât germinaţiunea şi desvoltarea în urmă a semiţişului să fie imposibile.

Am crezult aceste citaţiuni utile, pentru a pune în lumină extrema delicateţă a tratamentului în codru regulat, ori de câte ori aplicarea lui se efectuează în mod raţional, delicateţă adeseori ignorată sau, în tot cazul, nu îndeajuns apreciată.

După ce astfel condiţiunile ecologice, favorabile sau defavorabile regenerării naturale, au fost examinate, se expun într'un alt capitol mijloacele de corectarea lor, prin muncirea şi amenajarea solului. Aceasta este un prilej pentru autor a trece în revistă şi a ilustra o serie de instrumente speciale despre care s'a vorbit mult în timpul din urmă în literatura forestieră.

Abordând în sfârşit cestiunea propriu zisă a regenerării naturale, autorul propune o sistematisare a cestiunei pentru care caută şi găseşte tezele în procedeele naturii în pădurile virgine. Precum în pădurea virgină regenerarea se produce fie sub adăpostul arborilor ce se găsesc diseminaţi pe teren, fie pe porţiuni desgolite din cauza catastrofelor ca incendii sau vijelii aşa stabileşte Vanselow şi pentru regenerarea naturală în păduri de raport 2 categorii mari, după cum ea este urmarea răririi treptate a arboretului-mumă, sau consecinţa dispariţiunii dintr'o dată şi complectă a generaţiunei bătrâne, a desgolirii desăvârşite a terenului.

In afară de aceste două categorii, Vanselow mai admite o a treia — pe care o semnalează ca factor potenţial dar nu esenţial şi în pădurile virgine — anume acea la care regenerarea este urmarea tăerilor în marginea de masiv.

Aceste 3 categorii principale se subîmpart în altele de ordin secundar, după cum operaţiunile ce au de scop regenerarea se întind asupra arboretului întreg sau numai asupra unor părţi (zone, fâşii) din ele, după cum consistă în tăeri cuprinzând în mod uniform întreaga porţiune supusă regenerării sau sunt limitate la grupe de pe acea porţiune. Tipurile şi subtipurile pot fi aplicate pur sau în mod combinat (aditiv sau substitutiv), dând naştere astfel unei varietăţi uneori de procedee de regenerare cari însă totuşi pot fi grupate în una din categoriile principale sau secundare.

Vanselow, ca resultat al acestor reflexiuni, a construit un sistem al metodelor de regenerare (pag. 148 și urm.) care are marele merit a precisa în mod clar diversele procedee și totdeodoată a ne lămuri — prin paralelismul care se stabilește — asupra nomenclaturii foarte variate, creiată de diverșii autori de metode și întrebuințată ca literatură, fără a circumscri în deajuns caracterele fiecăreia în parte.

In cadrul sistemului său, V. studiază apoi formele principale și cele combinate. Acestea din urmă le subdivide în aditive și substitutive, după cum resultă din combinațiuni simultane a două sau mai multor forme sau din substituiri succesive a unora prin altele.

Deși V. declară (pag. 81) că regenerarea naturală în fond este un problem ecologic, totuși are grije a adăoga că soluționarea lui trebue încadrată în întregul proces economic al producțiunii forestiere din care ea constitue numai o parte. Și astfel fiind, a conceput o metodă de expunere care constitue o inovațiune și un mare merit al lui.

In adevăr, toate formele de regenerare sunt studiate nu numai din punct de vedere al particularităților ecologice pe cari le presintă, ci și din punct de vedere al cerințelor ce formează față de ele protecția pădurilor, technica silvică în sens restrâns al cuvântului (specii, compoziția arboretelor, forma lor), exploatarea pădurilor (doborîtul și scosul lemnelor), gestiunea în genere, preocupări de natură economică și în fine technica tăerilor.

Expunerea în așa fel a chestiunei, aș zice integrală, ne înfățișează metoda regenerării naturale ca o problemă extrem de delicată a căreia soluționare fericită depinde de observarea clară și de aprecierea justă a unei multitudini de factori.

In ultimele trei capitole ale părții teoretice, V. abordează desvoltarea istorică a metodelor de regenerare naturală și ne arată în linii mari, cum s'au succedat formele de regenerare, începând cu grădinăritul primilor și sfârșind cu procedeele combinate aplicate azi în Germania.

In altă ordine de idei se ocupă cu însemnătatea mare ce presintă regenerarea naturală pentru cultura pădurilor și cu limitele aplicării acestei metode. Dacă e recunoscută ca excelentă și impusă deadreptul în multe casuri, totuși își dă seamă că este condiționată de multe împrejurări cari nu totdeauna sunt îndeplinite.

In sfârșit, se discută chestiunea complectării regenerării naturale prin cea artificială, căci, ori cât de priceput și conștiincios ar fi operatorul, rare ori vor fi cazurile când regenerarea naturală nu ar avea nevoe de cea artificială, pentru a garanta utilisarea integrală a solului.

V., resumând el însuși cuprinsul părții întâi, spune că acolo s'au cercetat condițiunile generale și premisele speciale ale regenerării naturale și s'au expus, în mod abstract, formele positive prin aplicarea cărora regenerarea naturală poate fi înfăptuită în pădurile de raport.

In partea a doua își propune a demonstra căile pe cari practica forestieră în realitatea concretă le urmează, cu alte cuvinte vrea să expue formele regenerării naturale cari de fapt se aplică.

In urmărirea acestei idei arată mai întâiu care este distribuirea geografică a diverselor forme, în special în ținuturile germanice, dar și în celelalte țări din Europa în cari i se dă technicei silvice importanța cuvenită.

Apoi, în aceiași ordine în care în prima parte posibilitățile abstracte au fost desvoltate, se expune aplicarea practică mai întâiu a metodelor fundamentale și apoi a celor combinate.

Această orânduire a lucrurilor implică reveniri repetate asupra chestiunilor tratate în partea I-a, fapt care pentru studenţi poate că prezintă mai de grabă un avantaj decât un inconvenient, dar care pentru cititorul mai versat în materie are ceva obositor.

In total se analizează şeaptesprezece procedee, începând cu metoda clasică care se diferenţiază după cum e vorba de fag, pin sau de stejar şi termină cu formele subtile cum au fost adoptate în timpurile din urmă în unele ţinuturi din Germania. Se explică caracterul esenţial al fiecărei metode, studiind-o din punctul de vedere al regiunei unde e aplicabilă, al ţelului urmărit, al tehnicei specifice, în fine al însemnătăţii ce a avut şi are în aplicarea ei. Nuanţele ale diverselor metode adesea ori sunt aşa de subtile încât este greu a'şi da seama cineva de punctele prin cari se deosebesc între ele. V. relevă acest fapt el însuşi acolo unde vorbeşte de „Schirmkeilschlag" (Eberhard) în opoziţie cu Keilschirmschlag (Philipp). Nedumeririle cititorului de sigur nu se vor opri numai la aceste două casuri.

In sfârşit merită o menţiune cu totul onorabilă figurile, în cele mai multe casuri schematice, cari contribue mult la înţelesul textului.

Cine va fi parcurs cele 280 pagini consacrate desvoltării problemei alese, va închide cartea de sigur ca mine cu impresia că este vorba de o operă excelentă, de mare folos, atât pentru acei cari se pregătesc pentru cariera de silvicultor cât şi pentru acei cari stau în viaţa practică.

Gr.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 12 Decembrie 1931.

G. Géneau.

M. Léon Dabat.

Se face elogiul dispărului, fost director general al apelor şi pădurilor în Franţa, înaintea D-lui Carrier. Reţinem câteva cuvinte, cari caracterizează pe fostul director general:

M. Dabat avea în materie administrativă, în sensul cel mai bun al cuvântului, geniul invenţiunii. Extrem de atent la nouile nevoi, născute din progresul social, el excela în introducerea în servicii a îmbunătăţirilor, menite să satisfacă aceste nevoi. Duşman al stagnării şi al rutinei, el căpăta din observaţia faptelor şi din aprofundarea lor o bogăţie spirituală aşa de mare, încât s'a zis, că el avea pe fiecare zi o ideie nouă. Şi, la arta de a descoperi ideile, el adăuga talentul de a le aplica. Execuţia era dibăcia sa supremă: cu ochiul deschis asupra tuturor posibilităţilor, ce se ofereau, el profita de toate contigenţele, menaja concursurile eficace, ştiind — dacă trebuia — să dea înapoi sau să aştepte, dar gata hotărît să prindă momentul fulgerător, care aduce cu el succesul.

Această dublă facultate, de imaginaţie creatoare şi de siguranţă în realizare nu este oare caracteristica (semnul) marilor administratori?

Paul Buffault.

Les parcs nationaux.

Parcurile naţionale.

Un articol de interesantă documentare pentru cine urmăreşte această chestiune, care la noi este destul de nouă.

Şi totuşi prima ideie de stabilire a unei rezerve, se datoreşte unui vânător american — Coulter, — care ar fi descoperit acum aproape 130 de ani, o regiune minunată, ţară de ghiaţă şi de apă şi de smoală fierbinte, de fum rostogolitor, ţinut de care nu îndrăzniau să se apropie pieile roşii, care îl credeau al diavolului. Povestirile vânătorului n'au fost curând crezute şi abia la 1872, s'a decretat acest ţinut — Yellowstone — de circa 700.000 ha ca „parc public sau grădină de agrement pentru folosul naţiunii".

Exemplul a fost apoi urmat în Europa, cu toată greutatea de a se găsi aci suprafeţe de aşa mare întindere.

Autorul indică anume, câte parcuri naţionale are fiecare ţară şi cari sunt cele mai de seamă. Fruntea o ţin însă tot Statele-Unite, cari au 19 parcuri naţionale cu suprafeţe vaste şi în situaţiile cele mai grandioase, cum şi 140 monumente naţionale, pentru protecţia frumuseţilor naturale şi 120 rezerve forestiere.

Cu această ocazie se defineşte cu pre-

cizie, ce ete un parc național și o rezervă: — Parcurile naționale sunt teritorii de o suprafață destul de mare, aparținând Statului sau administrate de el, în care nu se îngădue practicarea nici unui act de cultură sau exploatare, unde natura, lăsată în voiea ei, lucrează fără intervenția omului. (In America principiul neintervenției nu se aplică întotdeauna).

Rezervele sunt de suprafețe mai mici. Afară de aceasta, ele se referă adesea la protecț a unei categorii speciale: animale, plante, bogății minerale, monumente, protecția unor păduri, etc.

In Statele-Unite suprafața rezervelor se cifrează la 75 milioane ha!

Autorul se ocupă apoi în mod special de parcul francez dela Pelvoux.

G. Huffel.

Le règlement des coupes d'éclaircies dans les aménagements d'e futaie pleine.

Reglementarea tăerilor de răriturí în amenajamentele de codru plîn.

Autorul, eminentul și eruditul silvicultor francez, demonstrează din când în când, că silvicutura germană — orcât de înaintată pare astăzi — a făcut erori mari și a trebuit în cele din urmă să adopte principii fundamentale de silvicultură, cari în Franța s'au aplicat cu o sută de ani mai înainte.

Ne reamintim, cum acum câtva timp. D-l Huffel a scris despre falimentul teoriei rentei financiare și despre insuccesul teoriei regenerării naturale a lui Christof Wagner.

De data aceasta e vorba de aplicarea tăerilor de răriturí.

In Franța, de când există un învățământ forestier, s'a profesat neîncetat, că în amenajamentele de codru plin, nu se poate determina (stabili) posibilitatea tăerilor de răriturí. Se poate indica prin regulamentele de exploatare numai așezarea lor (unde trebue să se facă), dar nu și cuantumul lor.

Acest lucru l-a spus dela catedră Lorentz acum mai bine de un secol.

In Germania însă se determina dinnainte — pe 20 ani de ex. — volumul de realizat al tăerilor intermediare și mai apoi s'a adăugat la vol. produselor principale, spre a se stabili o posibilitate globală.

Abia spre mijlocul secolului trecut a început în Germania o reacțiune contra sistemului urmat până atunci în reglementarea tăerilor de răriturí. prin contactul cu silvicultura franceză și daneză. In Bavaria — pentru prima dată răritura a început să fie considerată ca o tăere de ameliorare și deci să nu se limiteze cuantumul tăerilor intermediare. S'au dat instrucțiuni în acest sens la 1869 în Bavaria și 1875 în Prusia. In 1925 și 1929 aceste instrucțiuni au precizat, că posibilitatea pe volum să se calculeze numai pentru prod. principale, iar pentru cele intermediare să se indice numai așezarea tăerilor.

Și autorul termină: „Iată deci instrucțiunile oficiale prusiene actuale în concordanță cu ceia ce se învăța la școala forestieră franceză acum 110 ani. Nu e nevoe să spun, că textele germane nu pomenesc nimic de felul cum se lucrează în Franța.

Un amic devotat al pădurilor, de orce parte a frontierei, nu poate decât să se bucure, văzând, că se adoptează de vecinii noștri un sistem, care și-a făcut dovada valorii lui la noi încă de acum un secol. Mai bine mai târziu...

Rămâne să urăm administrației germane să reușească a impune nouile sale vederi partizanilor interesați ai vechilor rutine".

M. Nègre.

Forêts et reboisements dans le département du Gard.

Se continuă și sfârșește articolul.

L. Pardé.

Quelques arbres exotiques remarquables dela région du sud-ouest dela France.

Aut. citează câteva exemplare de exotice remarcabile, găsite în anul 1931 în Pirinei, cu ocazia unei excursii de fine de an.

*

La „Cronică" D-l Huffel scrie câteva cuvinte despre M. A. Oppermann, fost director al staţiunii de cercetări forestiere daneze, mort la 15 Noembrie 1931.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 1. — 1932.

Comte Goblet d'Alviella.

Plantation du pin sylvestre en motte.

Plantarea pinului silvestru cu pământ la rădăcină.

Metodă indicată şi în acelaş timp indispensabilă, pentru locurile unde vânatul cu păr: epurele şi în special epurele de casă, se găsesc în număr mare, făcând imposibilă plantarea sau replantarea unui teren, dacă nu-i împrejmuit. Plantând însă puieţi viguroşi, de 4 ani (repicaţi la un an) cu pământ la rădăcină — fără ca să mai necesite împrejmuirea locului — se ajunge la rezultate satisfăcătoare, sigure, şi cu preţuri mai acceptabile, decât în cazul când trebue să se împrejmuiască terenul de plantat. Pentru a se putea planta însă puieţii cu pământ la rădăcină, se cere înfiinţarea de pepiniere volante, în mijlocul terenului de plantat sau în apropierea lui.

— . : . —.

Observations en matière forestière, en 1930.

Observaţiuni făcute în materie silvică în anul 1930.

1930 comtează printre anii cei mai ploioşi din Belgia.

Influenţele climatice au favorizat vegetaţia; aceasta datorită temperaturei şi precipitaţiunilor abundente, din tot timpul perioadei de vegetaţie.

Din cauza gerurilor târzii, fructificaţia esenţelor a fost nulă.

Se mai fac observaţiuni asupra atacurilor de insecte, rozătoarelor şi maladiilor criptogamice.

A. B.

Influence de l'époque d'abatage sur les qualités du bois de sapin et d'épiceá. (Expériences suisses).

Influenţa epocii doborîrii asupra calităţilor lemnului de brad şi molid. (Experienţe elveţiene).

După experienţele făcute de Stalders, industriaş de lemn, din Zofingen, rezultă:

Greutatea specifică a molidului şi bradului, doborît la diferite epoci ale anului, alburn şi duramen, verde sau uscat la aer, n'a marcat nici-o diferenţă. La fel, în ce priveşte cantitatea de apă a lemnului uscat la aer.

Contragerea, datorită uscării, este mai puternică pentru lemnele doborîte vara. Există o diferenţă foarte mare pentru lemnele de iarnă (6—8 luni, în loc de 1—2, pentru a ajunge la greutatea lemnului uscat la aer) chiar în timpul sezonului cald, în timp ce lemnul doborît mai târziu atinge, mai iute decât el, greutatea uscată la aer.

Nici-o diferenţă în ce priveşte puterea calorifică.

Durabilitatea este influenţată de epoca doborârii. Această influenţă se observă, în mod deosebit, după utilizările technice ale lemnului.

Din punct de vedere al practicei exploatărilor, lemnele tăiate toamna şi la

începutul iernei sunt cele mai bune, din toate punctele de vedere.

In general, bradul se arată mai rezistent decât molidul.

B. J. Rendle (Forest products research laboratory, princes Risborough, England).

La place de l'anatomie du bois dans l'étude des produits forestiers.

Locul anatomiei lemnului în studiul produselor forestiere.

Statele din Apusul Europei şi ale Americei de Nord, sunt obligate pentru satisfacerea nevoilor lor de lemn — să facă apel la lemnul strein şi în special la cel colonial. Pentru regiunea tropicelor, unde diferitele specii sunt aşà de numeroase şi de variate ca însuşiri, se pune chestiunea alegerii acelor specii cari se pot adopta mai bine diferitelor întrebuinţări.

Studiul anatomiei lemnului — înlocuind o experienţă lungă — poate să aducă în această privinţă, mari servicii.

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 2, 1932.

I. Francey.

La grande Chartreuse.

Masivul forestier „La Grande Chartreuse" din Alpii francezi.

In continuare, despre amenajamentul acestui mare masiv, care însumează 6600 ha.

E. F.

Une rareté dendrologique: le „sapin vergé".

O raritate dendrologică: le „Sapin vergé" (abies pectinata D. C. Iusus virgata. Casp.).

Descrierea unuia din puţinele exemplare, existente în Elveţia, din această varietate de brad.

P. El. Farron.

Un épicéa — fuseau remarquable.

Un molid (în formă de fus) remarcabil.

Descrierea unei interesante varietăţi botanice de molid, crescut în marginea unui buchet de arbori dintr'o păşune împădurită.

H. Burger.

Constructions modernes et emploi du bois.

Construcţiunile moderne şi folosirea lemnului.

Lemnul tinde a nu mai fi un material de construcţie, ci un mijloc. Construcţiunile moderne —cele în beton armat— utilizează mult mai mult lemn decât cele făcute jumătate din lemn, jumătate din piatră; dar, lemnul folosit acum este din cel de mici dimensiuni şi de o utilizare temporară.

H. Badoux.

Notice de la station de recherches forestières.

Quelques observations faites au cours d'un voyage d'études forestières dans le sud de l'Angleterre.

Câteva observaţiuni făcute în cursul unei călătorii de studii forestiere în sudul Angliei.

In Anglia, chestiunile silvice, dela războiu, au câştigat mult în importanţă. Guvernul acordă sume mari de bani.

Una din caracteristicile silviculturii engleze de azi, este că are de a face cu creiarea de păduri noui. Unul din scopul ei principal, este să convertească în pădure: terenurile supuse până azi păşunatului, terenurile mocirloase, sau cele improprii culturii agricole.

Chestiunea producerii pueţilor este deci pe primul plan. Statul a creiat până azi, 250 ha. pepiniere.

Dar, Anglia este săracă în răşinoase

indigene: pinul silvestru şi jenuperul sunt aproape singurele. In consecinţă, s'a făcut apel la esenţe răşinoase neindigene, provenite din Europa centrală şi America de Nord.

Multe exotice au dat rezultate satisfăcătoare, dar mai ales cele ce cresc pe coasta Pacificului (Statele-Unite şi Canada). Aceste esenţe găsesc pe coastele şi câmpiile engleze condiţiuni climatice, topografice şi pedologice asemănătoare cu cele ce caracterizează ţara lor de origină.

A. Har.

SILVA, Ianuarie.

No. 1.

V. Dietrich.

Die forstwirtschaftliche Bedeutung der vierten deutschen Not-Verordnung.

Insemnătatea pentru economia forestieră a celei d'a patra ordonanţă excepţională germană.

Germania trăeşte sub regimul ordonanţelor excepţionale. Cea d'a patra are drept obiect protejarea economiei şi finanţelor ţării. Autorul examinează înrâurirea ce va exercita asupra economiei forestiere.

Clessin, bayr. Oberforstmeister, Denklingen (Schwaben).

Einiges über Zeitstudien.

Câteva cuvinte asupra factorului timp (necesitat pentru efectuarea muncii).

Aut. se referă la un art. (semnalat în Rev. Păd. Ian. 1932 pag. 61) despre randamentul muncii care poate fi stabilit fie prin anchete statistice, fie prin studiul factorului timp necesar pentru desăvârşirea unei munci determinate. Aprobând concluziunile articolului, insistă totuşi asupra dificultăţilor ce întâmpină cercetătorul factorului timp.

No. 2.

Bindseil, Oberförster in Bieder (Spessart).

Gedanken und Beobachtungen über die Lärche und ihre waldbauliche Behandlung.

Reflexiuni şi observaţiuni asupra laricelui şi tratamentului ce îi convine.

Faptul că cultura laricelui adesea ori dă loc la decepţiuni este prilej pentru autor a-şi desvolta ideile asupra tratamentului raţional al acestei specii preţioase.

No. 3 4.

Dr. Ing. E. Schairer.

Chemiker an der bodenkundlichen Abteilung der Württ. Forstl. Versuchsanstalt. Mit 3 Bildern und 17 Tabellen.

Untersuchungen über Viskositäts — und Penetrationserscheinungen an forstlichen Bodenproben.

Cercetări asupra fenomenelor de viscositate şi penetraţiune ce pot fi observate la probe de soluri forestiere.

No. 5.

Dr. Köstler. Regierungsforstrat.

Forstpolitische Tagesfragen in Finnland.

Mit 2 Abbildungen.

Chestiuni de politică forestieră la ordinea zilei în Finlanda.

Ca resultat al unei călătorii în Finlanda autorul anunţă un studiu despre diverse chestiuni de politică forestieră finlandeză. In primul art. — cel de faţă — vorbeşte de condiţiunile şi de posibilităţile de producţiune în pădurile din Finlanda.

Din întinderea totală a ţării (388000 km²) pe care se găsesc 3,5 Mill. locui-

tori, cam 60% sau 250000 km² sunt păduri. Se poate zice că 3/4 din populaţiunea ţării — vremelnic — sau permanent are contact cu pădurea şi producţiunea ei. Capitalul lemnos — socotit ca medie pe toată ţara — presintă 6? m³ pe ha (în care sumă intră şi coaja).

Precum în genere din toate cercetările de orice natură, asupra Finlandei, resultă mari diferenţe între partea de Nord şi cea de Sud a ţării — (d'asupra şi dedesubtul latitudinei de 64°), aşa şi în privinţa capitalului lemnos investit în păduri. Cifrele corespunzătoare ar fi 48,6 şi 78,4. Extremele oscilează între 19.4 m³ (N.) şi 1600 m³ (!) (S.). Capitalul lemnos în totalitatea lui însumează 1620 Mill m³. Speciile principale sunt: Pin, Molid şi Mesteacăn. Dacă volumul pe hectar este foarte mic în comparaţie cu pădurile din Europa centrală şi occidentală, apoi aceiaşi disproporţie se constată pentru grosimile arborilor. In sudul ţării (1025 Mill. ha) numai 10% din arbori au diametre mai mari de 30 cm. Creşterea anuală, socotită şi ea ca medie a întregului teritoriu forestier, se calculează la 1.77 m³ pe hectar (0.78 la Nord, iar 2.66 la Sud), cam jumătatea din cea ce se admite pentru pădurile din centrul Europei.

Consumul este enorm. Pe cap de locuitor se calculează, atât ca consum intern cât şi ca export, 14 m³. Această sumă se repartizează în părţi egale pe amândouă compturi. Consumul de lemn de foc este considerabil. La ţară proprietarul înstărit al unei case de 7 încăperi consumă pe an 100—120 steri. Dar şi ca material de lucru, lemnul are cantitativ întrebuinţări necunoscute şi nebănuite în restul Europei.

Dacă se compară creşterile cu consumul ţării, atunci se constată că actualmente consumul în sudul ţării întrece creşterile, pe când în nordul ţării — rămâne dedesubtul lor. Această constatare deschide cestiunea raportului susţinut. Aut. face următoarea declaraţie: Finlanda nu va putea să sporească exportul faţă de situaţiunea din 1927, dacă nu vrea să pericliteze continuitatea producţiunei forestiere.

In sfârşit, aut. discută cestiunea equilibrării bilanţului prin 1) sporirea creşterilor (rărituri, cultura speciilor productive, cultivarea turbierelor), 2) prin ameliorarea condiţiunilor de consum (utilizarea mai economică a lemnului de foc şi de lucru, folosirea apelor ca forţă motrice, modalităţi mai îngrijite de recoltă).

* * *

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRABLATT.

1 Decembrie 1931, Heft 23.

Rudolf Geiger şi Hans Amann.

Forstmeteorologische Messungen in einem Eichenbestand.

Măsurători silvico-meteorologice într'un arboret de stejar.

In continuarea de faţă se descriu principiile măsurătorilor termo-electrice, arătându-se şi avantajele instrumentelor bazate pe acest principiu. Cu aceste aparate s'au făcut măsurătorile ale căror rezultate s'au dat în precedentele articole.

Pentru folosirea lor în cercetările forestiere, au trebuit făcute mici modificări de adaptare.

Un exemplu de modul cum se face o măsurătoarea termo-electrică închee articolul.

Ing. Hans Schwartz.

Die klimatischen Bedingungen des besten Gedeihens der Küstendouglasie im nordwestlichen Nordamerika als Anbauweiser für Europa; eine vergleichende Studie der klimatischen Standortbedingungen.

Condiţiunile climatice cele

mai favorabile douglasului în partea de nord-west a Americei de Nord, cu privire la cultivarea lui în Europa; un studiu comparativ al condiţiunilor climatice staţionale.

După datele climatice stabilite în America de Nord cari îi sunt cele mai priincioase creşterii douglasului s'a căutat a se stabili în ce parte a Europei se găsesc aceleaşi caracteristici. S'a stabilit că: Sudul Angliei, Nordul Franţei şi partea de west a Germaniei au aproape aceleaşi condiţiuni. In consecinţă cultura douglasului a şi fost mai răspândită în aceste părţi.

B. Stefanoff.

Studien über den Zustand und die Schwankungen des Wassergehaltes in den Blättern und Zweigen einer Holzpflanzen (Sfârşit).

Studii asupra stării şi variaţiunii apei în frunzele şi rămurelele câtorva plante lemnoase.

În această a doua parte a articolului început în numărul precedent autorul se ocupă de deficitul de apă din frunze şi rămurele, arătând că variaţiunile găsite în urma cercetărilor făcute la unele specii lemnoase, sunt cuprinse între 10%-16,37%. Se arată deasemenea cum variază în timpul anului şi al zilei acest deficit de apă.

15 Decembrie 1931.

Heft 24.

Georg Priehäusser.

Fichte und Tanne auf reinem Humusboden.

Molift şi brad pe sol curat de humus.

Asupra unui arboret de molift şi brad în vârstă de 70 ani situat pe un sol curat de humus, din Ocolul Silvic, Zwiesei-West făcându-se cercetări s'a dedus următoarele:

1. Moliftul se poate hrăni din litieră fără să atingă solul mineral, cu ajutorul micorizei.

2. Bradul din contră, se poate hrăni numai din humus.

3. Ambele specii pe un sol de humus nu au rădăcinile în concurenţă.

Jr. Ch. Coster.

Gefühl, Zahl und Konservatismus in der Forstwiessenschaft.

Sentiment, număr şi conservatism în silvicultură.

După ce trece pe scurt în revistă evoluţia sistemelor de gândire din secolul al 17-lea până azi, autorul se întreabă, ce fel de ştiinţă este silvicultura? Ca răspuns spune că este o ştiinţă de sinteză bazată pe cercetare. In cercetările sale trebue să existe un raport strâns între raţiune şi sentiment şi pe cât se poate a nu se introduce mode, cari sunt aşa de păgubitoare.

Ant. V. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft 12.

Schimitschek (Priv. Doz. Dr. E.).

Beobachtungen bei dem Auftreten und der Bekämpfung der Kieferneule, Panolis flammea Schiff. in Nieder-Oesterreich 1930 und 1931.

Observaţiuni cu privire la apariţia şi combaterea insectei Panolis flammea Schiff. în Austria de jos, în anii 1930 şi 1931.

(Continuare)

Nr. 12 al organului de publicitate al staţiunii de experimentare forestieră dela Mariabrun şi al Şc. Sup. de Silvicultură din Viena, cuprinde în ultimele trei capitole (5, 6 şi 7) continuarea articolului început în numărul trecut, cu privire la atacul şi combaterea insectei Panolis flammea în Austria de jos.

Capitolul 5 se ocupă de cele două tipuri de motoare „Hercynia", 95 şi 110 cm. ecartement, cu care a pulverizat preparatul de arsenic pentru combatere, conchizând că cel mai practic în pădure este tipul 95 cm., care se poate încărca cu 50 Kg de arseniat.

Acelaş capitol se ocupă şi de mersul pulverizării în raport cu starea atmosferică, în special cu curenţii de aer, din timpul operaţiunii.

In capitolul 6 autorul se ocupă de controlul asupra atacului respectiv şi asupra efectului pe care l-a avut combaterea. Intre mijloacele de control, găseşte, ca cel mai practic, adunarea excrementelor pe bucăţi de organtin (tifon scrobit) de câte 1 m. p. aşezate la 1 m. înălţime dela pământ, în număr de 1 până la 6 pentru un arboret uniform — ca vârstă, consistenţă, specii, etc. — după întinderea pe care o are.

Ultimul capitol este consacrat paraziţilor pe care îi are insecta şi rolului pe care îl are fiecare în special, şi toţi în general, în combatere, cât şi aşa numiţilor „hoţi" ai insectei între cari autorul citează pe Calosoma sycophanta şi Formica rufa.

Hudeczek (Dr. Ing. Fritz).

Nochmals: Beitrag zur Aufstellung des Nutzungsplanes, u. s. w.

Incă odată: Contribuţiuni la stabilirea planului de exploatare, etc.

Articolul este continuarea unei polemici între Dr. Woderas şi autor.

M. P.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

Heft. 10. 931.

Dr. Hesmer.

Untersuchungen zur Waldentwicklung in Pommern unter besonderer Berücksichtigung der Frage des natürlichen Fichtenvorkommens.

Cercetări asupra desvoltării pădurii în Pomerania, cu specială privire asupra provenienţei molidului.

In Pomerania la o distanţă de 240 km. spre N. de arealul său de răspândire din Germania se găseşte o insulă de molid (Geiglitz) a cărei provenienţă este necunoscută.

Prin metoda analizei polenului se stabileşte că molidul este aci introdus prin cultură. Culturile de molid au o vechime de aproape 300 ani aşa încât molidul în acest interval şi-a putut lua o formă de răspândire proprie naturală.

Steinrück.

Das Verfahren der Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes im Dienste der Forsteinrichtung. (urmare).

Metoda măsurării producţiunii din punct de vedere economic a pădurii în slujba amenajamentului.

Baza acestui sistem este introducerea în calculul valorii materialului lemnos a unui coeficient denumit Taxrubel. Acest coeficient se raportează la un anumit sortiment căruia i se dă valoare=10; celelalte sortimente sunt calculate în valoare faţă de această cifră. In vederea acestui calcul se lucrează cu 7 clase de formă, care pot da randament dela 0% până la 90%.

Această metodă are în vedere că la variaţiunile de preţuri ale pieţei, diferitele sortimente sunt astfel alese încât îşi păstrează aceleaşi raporturi de preţ.

In acest mod se pune o bază ştiinţifică de calcul pentru stabilirea preţului materialului după valoarea lor de folosinţă.

Economistul are la îndemână apoi un procedeu după care poate judeca în mod obiectiv valoarea arboretelor, nu în funcţiune numai de massă ci şi în funcţie de venit, creştere în calitate, etc.

In lucrarea prezentată se aplică acest sistem unui caz concret, din care se vede marele său avantaj pentru amenajament.

Dr. H. Martin.

Anwendung der geschichtlichen Methode auf die Forstwirtschaft.

Intrebuinţarea metodei istorice în disciplina ştiinţelor silvice.

Această metodă se aplică problemei calculului posibilităţei. Cea mai veche metodă are în vedere posibilitatea pe suprafaţă, care se aplică de prin sec. 18-lea şi a fost prescrisă chiar mai înainte cu vr'o 200 ani.

Aplicarea acestei metode a adus desigur multe prejudicii economiei forestiere; ea însă a avut şi marele avantaj că a pus bazele ordinei în pădure înlocuind pădurile vechi exploatate cu un grădinărit regulat prin arborete regulate şi de cele mai multe ori uniforme şi situate pe suprafeţe limitate. Pentru codru plin a fost însă nevoe să se mai imagineze şi altă metodă; înaintea metoadelor actuale primii silvicultori s'au ocupat cu normalizarea grădinăritului.

In prima perioadă a Silviculturii în marile teritorii păduroase oricare ar fi fost metodele aplicate, ea nu a făcut pădurea să-şi piardă caracterul de permanenţă. Abia mai târziu prin intensificarea culturii forestiere s'au ivit neajunsuri, cari au trebuit fi înlăturate; diferitele metode aplicate în această a doua perioadă şi până astăzi au ca scop să menţină pădurea permanentă oricât de intensivă cultură s'ar aplica în gospodăria silvică.

Din o asemenea nevoe s'a născut Fachwerkul, tocmai după ce în sec. 17 şi 18 pădurea scăzuse simţitor şi începe să apară lipsa de lemn.

Paralel cu Fachwerkul s'a desvoltat simultan sub influenţa lui G. Hartig şi regenerarea naturală, care are în vedere să se menţină masivul încheiat cât mai mult timp în vederea menţinerei proprietăţilor favorabile ale solului şi indivizilor arboretului.

Fachwerk a dispărut din cauze multiple, din cari se menţionează că această metodă nu stă în concordanţă în totdeauna cu măsurile culturale, pe care dorim a le executa în arborete; deasemenea sunt foart discutabile avantajele sale în ceeace priveşte menţinerea raportului susţinut şi unei ordine ideale de tăere, nu pune în adevărata lumină elementele fundamentale economice: creşterea şi rezerva, nu ne dă o bază sigură pentru calculul venitului în perioadele următoare, şi în fine o deosebire tranşantă între produsele principale şi accesorii.

DR. C. G.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Caetul Nr. 9, Septembrie 1931.

E. Ostwald, Riga.

Zur Kritik der Kriegerschen Messziffer der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes.

Asupra criticei indicelui capacităţii de producţie economică a pădurii propus de Krieger.

Profesorul Krieger a publicat în 1929 o lucrare intitulată: „Die Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes". Evaluarea capacităţii de producţie economică a pădurii. In această carte, între altele, autorul caută să corecteze înţelesul expresiunii „Renta pădurii" astfel cum a fost definită de Ostwald. Acesta afirmă că indicele lui Kriger nu poate să însemne nici capacitatea de producţie economică estimată a pădurii şi nici producţia economică concretă a pădurii; ea este numai o sumă brută fără a putea servi scopului urmărit, căci este numai renta lemnului şi nu renta pădurii. Tot articolul caută să dovedească cele de mai sus şi este o contribuţie preţioasă la limpezirea noţiunei de rentă în economia forestieră.

*

Profesor Dr. I. Busse, Tharandt.
Saat oder Pflanzung.
Insămânţare sau plantaţie.
Comunicare dela Institutul de cercetări forestiere al Saxoniei.

La 1919 s'a pus întrebarea care trebue să fie mijlocul de împădurire mai recomandabil, însămânţările sau plantaţiile. Inspectorul silvic Dr. M. Kienitz s'a arătat favorabil plantaţiunilor.

Profesorul Busse reia întrebarea şi pe baza experienţelor făcute în pădurile statului din ocolul Okrila, situat la 20 Km. la Nord de oraşul Dresda, se declară favorabil însămânţărilor. Arboretul în care a experimentat Busse este situat în condiţiuni aproape identice cu cel în care a experimentat Kienitz şi populat în cea mai mare parte cu pin.

Profesor Dr. Franz von Mammen, Brandstein.
Die staatliche Waldbrandversicherung în Bayern.
Asigurarea de către stat contra incendiilor de păduri în Bavaria.

Printre factorii cari pun în pericol existenţa pădurii şi deci şi valoarea materialului lemnos ce ar rezulta, se poate enumera focul, vântul, zăpada, gerurile timpurii sau târzii, etc.

Cel care a atras însă atenţia mai mult atât organelor de stat cât şi particularilor a fost focul.

Pentru a se pune la adăpost contra pagubelor pe cari le-ar cauza incendierea pădurilor, s'au creiat asociaţii de asigurare contra incendiilor, fie din iniţiativa statului, fie din iniţiativa particulară. Profesorul Mammen, cunoscător al chestiunei, expune evoluţia şi sistemul asigurărilor contra incendierii pădurilor în Bavaria.

Aci iniţiativa a avut-o statul, care după ce a înfiinţat asigurările pentru pădurile agricole a extins-o şi la pădure. Datează dela 1920 şi a fost complectată la 1926. Printr'o administrare unică a asigurărilor agricole şi silvice, cheltuelile de administraţie s'au redus şi deci şi prima de asigurare pe care proprietarii sunt obligaţi să o plătească. Asociaţia de asigurare funcţionează independent, primeşte o subvenţie anuală dela stat şi se găseşte sub controlul Ministerului de Interne ca orice stabiliment de utilitate publică. Rezultatul funcţionării acestei asociaţii de la înfiinţare şi până în prezent este satisfăcător şi la sfârşitul anului 1921 suprafaţa de pădure asigurată era de 52920 ha. cu tendinţa de majorare.

Datorită acestui rezultat s'a emis părerea de a se asigura pădurea şi contra celorlalţi duşmani ca: vântul, gerurile, atacurile de insecte, zăpadă. In acest chip însă, primele de asigurare ar fi prea mari şi nu se ştie ce ar mai rămâne ca excedent după ce din venitul brut s'ar scădea toate cheltuelile. Astăzi însă entuziasmul pentru asigurări a scăzut foarte mult din cauza reducerii consumului de lemn şi deci şi a preţului.

Ing. Hans Schwarz, Wien.
Die für Mitteleuropa anbauwürdigen ostamerikanischen Eschenarten.
Speciile de frasin din America răsăriteană cari se pot cultiva în Europa Centrală.

In Europa, speciile de frasin sunt puţine. Cercetată această esenţă pe restul globului pământesc s'au găsit peste 60 de specii din cari unele s'au constatat capabile culturii forestiere. In America de răsărit, speciile cu importanţă economică sunt: Fraxinus americana, biltmoreana, caroliniana, nigra, pauciflora, pensylvanica profunda, quandrangulata texensis şi pensylvanica varietas lanceolata.

Dintre acestea, Fraxinus nigra, americana şi quandrangulata sunt de mare importanţă pentru Europa Centrală şi nordică, pentrucă pot fi introduse cu succes

şi lemnul lor poate avea multe întrebuinţări.

Autorul expune sumar exigenţele staţionale ale acestor specii şi întrebuinţarea ce li se poate da.

Recenzii.

E s c h e r i c h. Insectele forestiere din Europa centrală. Volumul III, partea specială.

K. H a e n e l.

Unsere heimischen Vögel und ihr Schutz, III.

Păsările noastre indigene şi protecţia lor.

Cetul 10 Octombrie 1931.

Profesor Dr. Krieger, Weimar.

Die Thüringische Forstordnung vom 17 Septembrie 1930.

R e g u l a m e n t u l s i l v i c a l T h u r i n g i e i d e c r e t a t l a 1 7 S e p t e m b r i e 1 9 3 0.

Dispoziţiile principale ale acestui regulament sunt cuprinse în paragraful 6 aliniatele 1 şi 2. Se spune anume că pădurea trebue exploatată cu îngrijire, capacitatea ei de producţie trebue menţinută şi pe cât va fi cu putinţă sporită. La exploatarea pădurilor statului, comunelor şi altor instituţii publice ca şi ale composesoratelor, se va respecta principiul raportului susţinut. In general defrişarea pădurilor este interzisă; când însă se va constata că pământul se poate utiliza mai cu folos altfel, serviciul silvic va da încuviinţarea de defrişare, luând în acelaş timp şi avizul Camerei regionale de agricultură. Orice exploatare trebue să fie urmată de împădurire, iar exploatarea rasă pe o întindere mai mare de ½ ha. nu se poate face decât cu încuviinţarea serviciului silvic, chiar dacă are aprobarea Ministerului de Finanţe, sau este prevăzut în amenajament. Se prevede obligaţia de a împăduri poenile şi golurile. Infiinţarea servituţilor este absolut interzisă, iar cele actuale se vor reglementa şi pe cât va fi cu putinţă se vor despăgubi îndreptăţiţii pentru a renunţa la ele.

Pădurile composesorale nu toate sunt supuse regimului silvic şi în această privinţă autorul demonstrează cu cifre că cele supuse regimului silvic sunt mai rentabile. Cheltuelile de ad-ţie pe cari composesoratele sunt obligate a le plăti pe baza acestui regulament, sunt prea ridicate şi vor fi cu atât mai resimţite astăzi când criza din industria lemnului apare tot mai evidentă.

Scopul urmărit de acest regulament este unificarea dispoziţiilor privitoare la exploatarea pădurilor din Thuringia care se deosibeau la fiecare comună. Rămâne însă nerezolvată chestiunea pădurilor ţărăneşti, de mici întinderi, cari exploatate izolate, dau rezultate nemulţumitoare atât din punct de vedere silvic cât şi economic.

Inspector Dr. Ing. Kurt Fritzsche Tharandt.

Reiseeindrücke aus Rumänien.

I m p r e s i i d e c ă l ă t o r i e d i n R o m â n i a.

In vara anului 1931 autorul a făcut o călătorie de studii în România şi cu această ocazie a făcut oarecari observaţii. Aceste observaţii poartă asupra preţului lemnului şi cheltueli de cultură, păşunatului în pădure şi vânătoarei.

Preţul lemnului în pădure nu îl socoteşte prea coborît, având în vedere tendinţa de a se exploata în general în regie şi care influenţează simţitor preţul lemnului în picioare.

Cheltuelile de împădurire sunt însă foarte mari. Rentabilitatea însă ar putea fi mai mare dacă transportul s'ar putea face mai eftin. Din cauza dificultăţilor de transport, instalaţiile necesare sunt scumpe şi exploatarea nu rentează decât dacă se face pe suprafeţe întinse şi aceasta explică tăerile rase care a impre-

sionat mult atât prin întinderea lor cât şi felul cum se practică.

Personalul silvic care a întovărăşit pe silvicultorul german i-a făcut impresia că este format mai mult din ingineri şi comercianţi decât din silvicultori.

Inginerii noştri l-au primit în haine de stradă şi în pantofi. Şi noi ne amintim de altfel de un forestier din Bavaria care ne-a întovărăşit în pădurile Bavariei tot în haine de stradă, în pantofi şi cu umbrela.

Vânatul nu mai este tot atât de numeros ca altădată şi la reducerea lui a contribuit branconajul şi animalele vătămătoare. In general observaţiile sunt juste şi obiective.

Recenzii.

Profesor Ludwig Döderlein. Manual pentru determinarea animalelor de ape dulci şi uscat.

C. D.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 1 Ianuar 1932.

Conrad Roth, Forstingenieur.

1. *Beobachtungen und Aufnahmen in Buchen- Urwäldern der Wald- Karpathen.*

Observaţiuni şi inventarieri în pădurile virgine de fag din Carpaţii păduroşi.

Greşelile mari făcute în silvicultură prin aplicarea de tăeri rase pe suprafeţe întinse şi cultura lor prin plantaţiuni cu specii în afara zonelor naturale de vegetaţie, fac pe silvicultorii din centrul Europei să cerceteze cât mai amănunţit condiţiunile, în care cresc şi se regenerează pădurile virgine.

In centrul Europei asemenea păduri au dispărut de mult şi de aceia îşi îndreaptă privirea către acelea din sudestul Continentului nostru.

Lucrarea de faţă face parte din cadrul acestor preocupări. A fost întocmită în urma unei expertize într'o pădure virgină de fag de circa 7000 ha din basinul superior al Tisei, pe valea Borsava, în Cehoslovacia.

Până în prezent pădurea servise proprietarului său — un conte unguresc — pentru vânat.

E formată din fag 98%. Restul de 2% e compus din paltin de munte, (p. creţ) frasin, ulm şi anin alb. O parte din frasini şi paltini au fost extraşi în timpul din urmă pentru vânzare.

Din examinarea pădurii, autorul ajunge la concluzia că arboretele îşi schimbă aci la fiecare pas aspectul, factorul determinant în această schimbare fiind staţiunea.

Comparată cu pădurea cultivată, pădurea virgină se aseamănă în mare parte cu pădurea tratată în codru grădinărit. Arborete uniforme nu se întâlnesc decât pe suprafeţe foarte mici. Deşi e constituită numai din fag, totuşi nu se observă o *„oboseală" a solului* faţă de această specie, după cum se susţine în timpul din urmă în Germania.

Humus acid se găseşte, însă cu toate acestea, la cea mai mică deschidere a masivului, regenerarea urmează imediat.

In urma locurilor de încercare făcute, s'a constatat că numărul cel mai mare de arbori se găseşte sub 24 cm. diametru la 1,30 dela sol şi anume pe la 16 cm.

Semiţişurile n'au putut fi cercetate. Mai târziu numărul arborilor scade.

Arborii ating însă 24—45 m. înălţime, 1 m—1,2 m. diametru la 1,30 m. dela sol şi 2 m^3 în volum; cu mult deci peste datele aflate în tabele.

Volumul la ha e coprins între 350—580 m^3. Se găsesc însă arborete şi cu 700—800 m^3 la ha.

Cel mai puţin material se găseşte pe versantul sud, iar cel mai mult pe versantul nord. Cel mai mult material îl dau ar-

boretele coprinse între 400 şi 800 m altitudine.

Sager.

2. *Holz und Eisen in Brandfall.*

Lemnul şi fierul în caz de incendiu.

Construcţiunilor moderne, pe lângă alte condiţiuni li se cere înainte de toate să fie cât mai rezistente la foc.

Din această cauză, lemnul socotit ca materie uşor inflamabilă, e înlocuit pe scară din ce în ce mai întinsă în construcţii cu fierul.

Măsura luată însă e nedreaptă, căci în urma cercetării clădirilor arse de curând şi a experienţelor făcute la Viena de Uniunea Constructorilor s'a dovedit că fierul nu rezistă la foc mai bine decât lemnul, căci prin căldură se îndoae după scurtă durată şi grăbeşte prin aceasta prăbuşirea întregei clădiri.

Lemnul în schimb arde numai la suprafaţă. Dacă are şi dimensiuni mari, sau e acoperit cu substanţe neinflamabile, rezistenţa sa la foc e mai mare decât se bănueşte.

Pentru aceste considerente se recomandă arhitecţilor şi constructorilor să reexamineze întrebuinţarea lemnului în construcţiuni.

Lucrarea este însoţită de date şi de fotografii.

Otto Winkler. Kantonaler Forstadjunkt.

3. *Forstliches aus dem Bregenzerwald.*

Din economia forestieră a pădurii Bregenz.

Pădurea Bregenz, situată la graniţa de Est a Elveţiei, în Austria, se întinde pe circa 600 km² între 400 şi 2500 m altitudine. Azi are circa 16.000 ha. Primeşte anual 1576—2095 mm. umiditate din precipitaţiuni. In cea mai mare parte aparţine micilor proprietari (ţărani). A fost *„deschisă"* în 1902 prin construcţia unei căi ferate forestiere de 40 km.

In trecut transportul lemnului se făcea pe apă.

E construită din trei grupe de arborete.

1) Arborete de brad.

2) Arborete de brad, molift şi fag.

3) Arborete de molift.

E tratată în codru grădinărit. Are 437—708 m³ la ha cu o creştere anuală de 9—12 m³.

Din 1928 s'au construit noui opusturi pentru scosul lemnului pe apă. Autorul crede că acest mod de scoatere, deşi e foarte eftin, va rămâne în domeniul istoriei.

M. RĂD.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Ianuarie 1932.

Dr. Reinhard Trendelenburg.

Über die Eigenschaften des Rot- oder Druckholzes der Nadelhölzer.

Despre proprietăţile lemnului roşu sau lemnului de presiune la conifere.

După confruntarea literaturii publicate în legătură cu această problemă şi a experienţelor conduse de el, autorul ajunge la următoarele concluzii pe care le dăm pe scurt.

Lemnul roşu este un ţesut de întărire contra presiunilor exterioare şi se formează prin creşterea excentrică a trunchiului iar la crăci prin hypotrofie.

Este de culoare foarte închisă şi puţin deosebit de lemnul de toamnă. Procentul de lignină, greutatea specifică şi tăria sunt mai mari decât la lemnul normal.

Anatomic, prezintă tracheide rotunde cu peretele foarte gros, iar caracteristic sunt spaţiile intercelulare.

Micşorarea volmului în secţiune transversală după uscare este foarte mică, în lungime însă scade anormal de mult,

pentru care motiv valoarea lui industrială este mică.

Maior, D. Kolshorn, Stuttgart.

Leicht verlegbare Hängebahn für Waldwirtschaft.

Funicular uşor instalabil pentru transporturi forestiere.

Pentru înlesnirea transportului lemnelor destinate pentru foc sau hârtie, adică cele scurtate, autorul propune un sistem de funicular care va avea, în locul sârmii funicularului obişnuit, o şină de fier susţinută din loc în loc de pari sau copaci de care sunt fixate suporturi speciale.

Transportul se face cu ajutorul unei rotiţe care va merge pe şină şi de a cărei axă sunt înşurupate cârlige laterale de care va fi atârnat lemnul.

Metoda, după părerea noastră, are multe puncte neclare.

Max Lorey.

Die Vermögenswerte der Forstwirtschaft.

Valoarea bunurilor din economia forestieră.

După războiu s'a ivit problema stabilirii, cât mai exact posibil, a capacităţii economice în întreprinderea forestieră. Literatura forestieră şi economică, s'a îmbogăţit astfel cu numeroase „păreri" asupra valorii bunurilor existente în domeniul silvic. Din cauza lipsei unei terminologii proprii şi general recunoscute, toate încercările sunt influenţate de termenii limbajului forestier curent şi deci criticabile.

Bazele teoretice pentru gândirea economică nu sunt încă precis stabilite în materia noastră, zice autorul. După cum un sistem economic nu poate fi arbitrar construit, ci numai în conformitate cu stările economice, la fel trebue bazată teoria economică forestieră.

A. discută factorii de producţie şi clasifică bunurile forestiere definindu-le economic. Critică opinia celor cari introduc, ca specific silviculturii, un al 4-lea factor de producţie: timpul, şi argumentează împotriva părerii: rezerva lemnoasă este un capital. Pentru el rezerva lemnoasă şi solul (Holzvorrat u. Boden) nu sunt decât două aspecte aparent deosebite, ale aceleiaşi materii şi anume a capitalului fix.

Articolul e îndrăzneţ scris şi, fără a realiza ceiace autorul îşi propune, aduce lucruri interesante în discuţie.

Th. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 7. Noemvrie 1931.

Editorial.

Forestry for Country Gentlemen and Foresters.

Silvicultura pentru boerii şi silvicultorii din provincie.

Editorul-şef recomandă marilor proprietari de pădurii, ca analog cu moşiile-model agricole, în multe cazuri nu prea rentabile, pentru desvoltarea ştiinţelor agronomice însă foarte folositoare, să-şi instaleze păduri-model, din care, pe lângă distracţia proprietarului, s'ar naşte mare folos şi pentru ştiinţele silvice.

F. C. Craighead, Y. M. Miller, J. C. Evenden and F. P. Keen.

Control work against bark beetles in western forests and an appraisal of its results.

Campania în contra carilor şi aprecierea rezultatului în pădurile vestice.

In U. S. A. pentru combaterea atacurilor de cari s'au cheltuit aproximativ un milion dolari. Autorii încearcă să

documenteze, că aceste imense spese s'au achitat prin valoarea arborilor salvaţi şi prin câştigarea experienţelor folositoare pentru lucrări viitoare.

T. W. Norcross and R. F. Grefe.
Transportation planning to meet hour-control requirements.
Proiectarea mijloacelor de transport pentru cât mai grabnică combatere a incendiilor.

Una din cele mai grave probleme ale gospodăriei silvice din U. S. A. este combaterea incendiilor. Pentru acest scop mari fonduri stau azi la dispoziţie. Autorii explică modul cel mai potrivit de a aşeza cele trei elemente fundamentale: păzitorii, drumurile şi potecile, astfel, în cât capitalul investit să aducă dobânzi cât mai mari prin reuşita apărării contra focurilor.

E. H. Macdaniels.
Forest fire damage appraisal.
Evaluarea pagubelor cauzate de incendii silvice.

In masive bătrâne, aceasta nu reprezintă nici o greutate, pentru acele tinere însă nu s'a găsit încă o metodă potrivită pentru evaluarea daunelor. Autorul descrie metoda evaluării aplicată în Statele Oregon şi Washington.

Russel S. Bacon.
A bad fire a good salvage job.
Un incendiu rău — o afacere bună de salvare.

In vara secetoasă a anului 1929, în regiunea nordestică a Statului California, unde răşinoasele predomină (Pinus ponderosa, bradul şi cedrul) a isbucnit un incendiu, care sprijinit de un vânt violent, în curând a prins şi coronamentul şi parcurgând un drum de 7 mile, a distrus 75% a coronamentului şi întregul suarboret. Numai în a doua zi s'a localizat focul, care, din cele 457.000 m³ lemn de lucru, proiectate a se exploata în 20 ani, a distrus şi vătămat circa 146.000 m³. Ferestrăul, situat în mijlocul trupului de pădure, cu mare efort a putut fi salvat.

Problema s'a prezentat de la sine: a salva cât mai mult material din pădurea arsă; iar resolvarea problemei s'a făptuit cu o iuţeală şi energie tipic americană. Două zile după localizarea focului s'au imbarcat deja uneltele şi rechizitele noui de exploatare. Masivul lemnos s'a estimat imediat din nou de către organele silvice de stat şi s'a încheiat un contract nou de exploatare. Inginerii silvici ai întreprinderii au organizat un schimb dublu, prin care prestaţiunea zilnică a ferestrăului s'a mărit la 380 m³. Astfel Societatea exploatătoare şi-a salvat 85.000 m³ lemn de cherestea.

In primăvară următoare s'au ivit pete vinete la buşteni; cu ajutorul oficiului de patologie forestieră al biroului phytotechnic s'a constatat însă că aceste pete la cheresteaua potrivit depozitată, nu s'au mărit. După 13 luni, s'au terminat lucrările de salvare. Petele vinete pe atunci s'au prezentat într'o măsură mai mare, însă n'au atins cifra de 5%.

După terminarea exploatării, Serviciul entomologic a fixat mai multe pieţe de experienţă pentru determinarea stricăciunilor cauzate de atacurile insectelor. Aci observările sunt încă în curs.

In 1930 s'a împădurit deja artificial cu Pinus Ponderosa şi P. Jeffreyi 50 ha.

Parchetele anuale, în raport cu suprafaţa terenurilor arse, s'au micşorat.

S'a salvat 59% din materialul lemnos de peste 30 cm. diam. în p. Afară de aceasta, o mare consolare prezintă şi faptul că suprafaţa arsă de 3200 ha. oferă un excelent laboratoriu în liber pentru experimentare cu plantare pe teren ars şi pentru cercetarea atacurilor de insecte şi a petelor vinete ale răşinoaselor.

G. H. Lentz.

The forest survey in the bottomland hardwoods of the Mississippi delta.

Statistica pădurilor cu specii de esență tare din șesul deltei Mississippi.

U. S. A. nu posedă date statistice autentice asupra pădurilor sale. Acuma după exemplul statelor scandinave, s'au început lucrările de inventariere în regiunea Douglas-ului din statele vestice. Va urma complexul cu o extindere de circa 10 milioane ha al pădurilor foioase din șesul deltei Mississippi, despre care de loc nu există date statistice relativ la volum lemnos, creștere, etc. Aci se proiectează a se culege datele necesare prin inventarierea detaillată a arborilor aflători în raza pieților de încercare de câte 1/10 ha. așezate în rânduri paralele la o distanță de 200-400 m. una de alta. Autorul descrie proiectul lucrărilor, iar în comentariile urmând acest studiu, Mr. J. A. Putnam, din experiențele proprii completează observațiunile și constatările autorului.

L. L. Bishop.

A national forest as a local economic factor.

Pădurea de Stat ca un factor economic local.

Autorul constată că cumpărarea unui trup de pădure de către Stat și punerea lui sub administrație proprie, are un efect prielnic asupra condițiunilor economice ale unei regiuni, prin urmare recomandă a urma și mai departe politica forestieră a Statului prin noui cumpărări de păduri.

P. Z. Caverhill.

Forestry and lumbering in British Columbia.

Pădurile din Columbia Britanică și exploatarea lor.

Autorul descrie pădurile și problemele silvice ale acestei provincii din Canada, situate pe țărmurile Oceanului Pacific. Intinderea totală a pădurilor este circa 40 milioane ha, din care ¼ parte e exploatabilă.

P. Páll.

L'APLE.

Iulie.

C. Inghilleri.

I rimboschimenti in Sardegna: Semine o piantagioni?

Impăduririle în Sardinia. Semănături sau plantațiuni?

Un scurt istoric asupra creierii proprietății forestiere a statului care s'a făcut prin exproprieri de terenuri degradate și împăduriri. Rezultatele la început au fost slabe pentru că nu se studiaseră destul de bine condițiunile. In urmă s'a stabilit că: în terenurile compacte și impermeabile trebuesc făcute semănături directe, în cele permeabile, plantațiuni; plantațiunile să se facă cu specii cu foi caduce și să nu se reteze pivotul; plantațiile să se facă după încetarea complectă a vegetației.

A. Merendi.

Boschi e pascoli della provincia di Luca.

Păduri și pășuni în provincia Luca.

O mică descriere monografică.

G. Friedmann.

Qualche considerazione sull' alpicoltura dell'Appennino centrale.

Câteva considerațiuni asupra alpiculturii Apenilor centrali.

O pledoarie contra marilor turme, contra transhumanței, contra tendinței de a face cultură agrară alături de cea pastorală, unde ar trebui făcută cultura forestieră; îndemn la ameliorări: țarcuri

permanente pentru oi, stâne îngrijite, etc., cu precizări asupra aspectului acestor lucrări în păşunile joase de sat.

Francesco Carullo.

Note sul trat.amento e rinnovazione dei boschi di Pino silano.

Note asupra tratamentului şi regenerării pădurilor de Pinus laricio.

Pinul laricio, varietatea calabrică, se regenerează natural şi anume aplicând tăieri în bande alterne, tăieri în ochiuri şi tăieri în culise (fâşii înguste).

Ettore Parente.

La riconstituzione delle fustaie degradate di rovere.

Refacerea pădurilor degradate de gorun.

Motive de preocupare pentru refacere. Technica: asociare temporară cu alte esenţe: pedunculatul, cerul, ulmul, pinul, cupresul, etc.; apoi lucrări de ameliorare: curăţiri, rărituri.

Emiliani Luigi.

L'esca al fosfuro di zinco per preservare i vivai forestali dai dauni delle grillotalpe.

Cursa cu fosfură de zinc pentru apărarea pepinierelor contra pagubelor cauzate de grilotalpe.

Un amestec de răşină 100 părţi, apă 25 părţi (greutate) şi fosfura de zinc 5 părţi. Trebuesc circa 50 lire (400 lei) la ha pentru 2 tratamente (aproape 40 kgr. răşină, 2 kgr. de fosfură). Rezultate mulţumitoare.

Note, însemnări. Intre altele, publică premiile acordate pentru încurajarea plantaţiunilor şi regulamentul după care se acordă.

V. N. S.

ERDÉSZETI LAPOK.
(Pagini forestiere).

Caetul XII.

Cronică.

I. Ordinul Ministerului de Agricultură în privinţa funcţionării S. A. Unită de Import şi a controlului ce se exercita asupra ei.

II. Importul de lemne dela 1 Ian.—30 Sept. 1931.

III. Chestiunea cărbunelui de lemne.

Desimea plantaţişunilor de salcâm.

O serie de constatări şi păreri în ceeace priveşte numărul de pueţi de salcâm ce trebuesc plantaţi pe diferitele soluri.

Dr. D. Fehér.

Problemele biologiei solurilor în legătură cu împădurirea sărăturilor.

Datele relative la respiraţia solurilor sărate, coincid în general cu acele ale solurilor normale cultivate agricol.

După constatările făcute, puterea de nitrificare a sărăturilor se măreşte de:

15—16 ori prin îngrăşare cu var,

10—12 ori prin îngrăşare cu băligar,

6 ori prin prelucrare mecanică a solului.

Amonificarea nu este activată prin simpla prelucrare a solului. In acele sărături în cari conţinutul în sodă este 0, iar cantitatea de sare este sub 0,30% amonificarea se face în condiţiuni foarte bune.

In cazul unei ameliorări se va avea în vedere în primul rând prelucrarea anterioară a solului şi regularea bine chibzuită a apei freatice din sol.

In acelaşi timp, cu ocazia primelor lucrări de ameliorare se va adauga băligar într'o cantitate potrivită.

Concluzie: Se vor examina minuţios solurile, înainte de a se învesti vreun capital, în vederea împăduririi lor.

Dr. F. Fazekas.

Pretextul şi arbitrajul în economia forestieră şi comerţul lemnelor.

Articol în continuare.

F. Krizmanits.

Reorganizarea producţiei.

In legătură cu anumite fenomene economice din Ungaria, autorul accentuează necesitatea împăduririlor.

Comunicări.

I. K.

NECROLOG

† Ioan Diaconescu

Acela care a fost inginerul şef silvic Ioan Diaconescu şi-a dat obştescul sfârşit în spitalul public dela Sibiu.

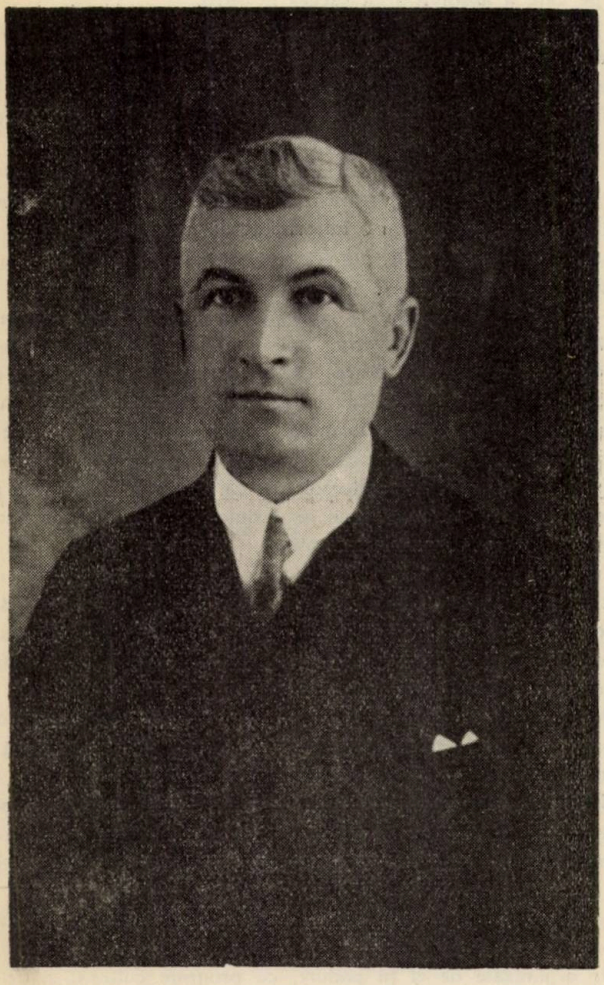

Plecat dela Cotmeana în ziua de 27 Februarie, plin de încredere într'o vindecare pentru care medicii din Sibiu îi dăduseră multe speranţe, a fost supus Miercuri 2 Martie unei operaţii îndrăsneţe şi în urma căreia, după o oră a

încetat din viaţă în plină tinereţe, element de o excepţională valoare a corpului silvic românesc.

Cu privirile înfocate de vizionar, sfredelind cu putere viitorul, neîmpovărat de ani şi nici gârbovit de bătrâneţe, şi-a trăit fără bucurii viaţa scurtă, fiind chinuit de o lungă suferinţă, aşa că n'a cunoscut nici amintirea unui trecut cu clipe fericite, nici consolarea unui sfârşit senin.

Născut în 1886, la Berevoeşti-Muscel, a ştiut să înveţe carte fiind un elev sârguitor al liceului din Piteşti şi un student meritos al Şcoalei de Silvicultură din Braneşti, pe care a absolvit-o cu succes în 1910.

Intrat la 6. XII. 910 ca silvicultor asistent în Serviciul „Ridicărilor în plan" al casei Pădurilor, părăseşte după o lună serviciul, pentru a intră la Eforia Spitalelor Civile, unde funcţionează ca asistent la exploatările în regie şi apoi ca şef al circumscripţiei silvice Mizil, până la 1. VI. 915 când întrerupe serviciul din motive de sănătate.

După 4 ani de odihnă în comuna sa natală, reintră la 8. VII. 919 în serviciul statului, ca şef al ocolului Tătăruşi, de unde trece la ocolul Domneşti şi apoi la ocolul Cotmeana pe care cu o întrerupere de un an (1928—1929, când a funcţionat ca şef de serviciu în Centrul Direcţiei Piteşti) l'a condus dela 1. VII. 922 până la sfârşitul lunii Februarie 1932.

Model de silinţă, cuminţenie şi modestie în şcoalele prin cari a trecut, nu a avut decât prieteni între colegi, fiind bine apreciat şi simpatizat de profesori.

Ca cetăţean luminat şi distins cărturar, simţea o datorie să activeze pentru ridicarea păturii ţărăneşti, ţinând conferinţe şi luând iniţiativa construirii şi reparării şcoalelor şi locaşurilor Domnului, scriind articole în diverse reviste locale şi citind mult, tot timpul, lucrări serioase de pedagogie şi filosofie în afară de lucrările de Silvicultură şi entomologie, cari-l pasionau şi făcea aceasta, furându-şi singur timpul necesar odihnei, în dorinţa de a fi folositor păturii sociale din care eşise şi în mijlocul căreia trăia.

Ca funcţionar şi silvicultor, şi misionar romanţios al ştiinţei, a fost călăuzit de cel mai curat idealism: să-şi facă conştiincios datoria, să apere şi să îngrijească pădurea şi să desvolte o conştiinţă forestieră în populaţia rurală, care înţelege tâlcul sfaturilor, atunci când cel ce i le serveşte dă cel dintâi pilda unei purtări curate şi conformă propovăduirilor sale.

Silvicultorul Diaconescu, ataşându-se cu trup şi suflet ocolului Cotmeana din a cărui bună şi îndelungă gospodărire îşi făcuse un ideal, lasă după o conducere de peste 8 ani frumoase regenerări naturale şi artificiale în acest renumit masiv, unde chestiunea alegerii succesorului său este o problemă foarte serioasă. Lasă de asemenea lucrări reuşite de corectarea ravenelor şi plantarea terenurilor surpătoare, unele lucrări fiind executate, drept exemplu, chiar şi pe terenurile sătenilor.

Elanul activităţii sale destul de rodnică, a fost, totuşi, zăgăzuit de starea tot timpul precară a sănătăţii sale.

Serbările organizate de el în pădure, cu program cultural şi de propagandă forestieră bine studiat şi executat, la cari-şi avea totdeauna asigurat concursul întreg al tineretului din ocol (elevi şi studenţi), al învăţătorilor, preoţilor şi tuturor oamenilor de bine, la cari venea popor din toate clasele sociale dela zeci de Km. în jur şi pentru cari Diaconescu făcea de obiceiu însemnate sacrificii

materiale, vor rămâne multă vreme ca o pildă de putința de înfăptuire a unui idealist și luminat cărturar și silvicultor.

Iubitor pasionat al pădurii, conservator îndărătnic al ei, orice porțiune expropriată și orice arbore tăiat erau răni dureroase pentru sufletul său de silvicultor-poet, care nu se puteà deloc împăcà cu demagogia și mercantilismul societății contimporane.

A scris numeroase și interesante articole de specialitate în revistele „Pădurea" și „revista pădurilor" precum și un remarcabil articol de popularizare **„Pădurile în cadrul economiei naționale și al prevederii sociale" în revista „Viața** Românească" (No. 7—8 din Iulie—August 1929) iar în revista Solidaritatea **(No. 1—2 din Ianuarie și Februarie 1929)** un **„apel pentru înființarea unei so**cietăți culturale-economice".

In notițele rămase dela el, deasemenea, se găsesc, în concept, diverse articole și material pentru conferințe.

Diaconescu, ori unde s'a aflat, a fost în primele rânduri, cà un element distins și o mândrie și un ajutor pentru părinți și rude, dar pentru el însuși ce-a fost?

A fost un om chinuit de o boală nemiloasă, condamnat să ducă o viață **aspră lipsit de mângâerea unei soții, lipsit de veselia** argintie a unor urmași. destinat a se stinge printre streini într'un sanatoriu, fără nici o ființă cunoscută care să vegheze în ceasul din urmă la căpătâiul său.

Era un resemnat, care, simțind că nu erà destinat a culege bucurii în calea vieții și nici alinare, căuta cu toată pasiunea să deà tuturora aceea ce el nu putuse primi în aceeași măsură.

Deaceea durerea ne covârșește, plângând omul care s'a stins și soarta tristă ce i-a **fost dat să îndure.**

* * *

Rămășițele sale pământești au fost aduse de familie în satul său natal Berevoești-Muscel, unde, în ziua de 6 Martie, îndurerații lui părinți și rude nemângâiate, împreună cu prieteni și camarazi din cuprinsul direcției silvice Pitești, în care făcea serviciul, cu pădurari, brigadieri, cunoscuți și mare mulțime de săteni și sătence, l'au condus la locul de veci, lângă alți doi frați cari au fost distinsul locotenent aviator și regretatul învățător Diaconescu, pierduți în floarea vârstei.

După prohodirea din biserica satului, în jalea nesfârșită a tuturora, în numele Casei Pădurilor, a societății Progresul silvic și al direcțiunii Pitești, D-l Ing. Insp. G. Condrea directorul regional, a rostit o foarte simțită cuvântare de omagiu, arătând meritele defunctului și alinând pe părinții și rudele lui prin cuvinte calde și adânc simțite, iar D-l Inginer Subinspector O. D. Rădescu, cu o emoție greu stăpânită, a adus un ultim salut și cuvânt de elogiu din partea camarazilor.

După alți îndurerați vorbitori, pădurarul I. Florea Ciuciu dela Cotmeana, în formă simplă, dar simțită, a arătat durerea ce simt pădurarii cari cu tot sufletul se atașaseră șefului lor, iar brigadierul Vasile R. Gheorghe dela Cotmeana, a depus pe sicriu o năframă cu pământ din pădurea Cotmeana, spunând simplu dar profund emoționat:

„D-le şef, din codrii dragi ai Cotmenei, deacolo unde cu atâta dragoste ai crescut şi plantat puişori de stejar, îţi aduc o mână de pământ, ca să te întovărăşească şi dincolo de viaţă".

Şi, în amurgul mohorît de iarnă, în sunetul trist, sfâşietor de trist al buciumelor pădurarilor, dispărea sub pământ încă o speranţă, trupul celui ce-a fost silvicultorul Ioan Diaconescu.

Noi camarazii care l'am iubit şi apreciat, ne închinăm cu smerenie în faţa mormântului său.

Fie-i odihna liniştită şi uşoară!

M. F. şi O. D. R.

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic, C. E. A. C. S.

DOMNILOR MEMBRI,

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corp. Silvic — C.E.A.C.S. — organ al dorinţei noastre febrile de a participa cât mai intens la ameliorarea nevoilor colegiale, s'a înfiinţat la finele anului 1929.

Aşa cum a fost îndrumată şi administrată în decursul celor 2½ ani de viaţă, intrând încă dela început în luptă cu toate greutăţile inerente unei crize îndelungate şi adânc simţite în toate domeniile, dar mai cu seamă în domeniul financiar, Ceacs-ul şi-a făcut dovada deplină nu numai a trecerii unui examen serios de rezistenţă ci şi de propăşire reală.

Este adevărat şi trebue s'o recunoaştem şi noi, fără nici o pretenţie de profeţie, că nouri grei de incertitudine şi de teamă nelămurită, apasă asupra vieţii noastre de toate zilele, cari nu ne iau totuşi nădejdea, că începutul unor vremuri mai bune să ne găsească în situaţia prosperă.

Examinatorii puţin profunzi ar putea, proectând consecinţele crizei actuale bancare şi asupra instituţiunilor similare celei a noastre să introducă în mentalitatea noastră o notă de pesimism — şi aprecieri de acest fel cu caracter izolat — n'au lipsit; s'au lovit însă hotărât de încrederea noastră şi de optimismul nostru robust, întemeiat pe rezultatele funcţionării timp de 2½ ani.

Această situaţiune grea de luptă ce încă trebue să susţinem faţă cu dificultăţile unei crize ce nu cedează, ne obligă pe toţi la o examinare profundă, la o repunere sinceră şi amănunţită, pe care să putem baza o atitudine hotărâtă, pentru ca orice presupuneri sau încercări să nu mai poată atinge fiinţa şi prestigiul instituţiei.

CAP. I

Cel puţin odată pe an, cu ocazia Adunărilor Generale, trebue să ne aducem bine aminte de scopurile urmărite de instituţia noastră şi să repetăm la ele activitatea desfăşurată.

Cum reese lămurit din denumirea ei, Cassa noastră are 3 ţeluri perfect definite: A. Creditul; B. Economia; C. Ajutorul.

Să analizăm ce s'a realizat în fiecare din ele.

A. CREDITUL

I. *Acţiuni.*

Capitalul primei emisiuni de 4.000.000 lei, trebuia să se acopere din cota aparte vărsată de inginerii silvici la construcţia imobilului Soc. Prog. Silvic, în suma de lei 3.569.505, 25 plus dobânda lor.

Câteva glasuri disparate dela constituire, unele interesate să li se restitue depunerile, altele neînţelegătoare al rolului important ce Casa de Credit, Economie şi Ajutor avea şi are încă să joace în ameliorarea nevoilor Corpului Silvic, au influenţat *schimbarea* vărsării sumei disponibilă la Progresul Silvic, dintr'o *obligaţie statutară*, într'o depunere benevolă.

Rezultatul:

a) In loc să se acopere din primul moment cele 8.000 acţiuni cu 4.000.000 lei, s'au atribuit numai 6402 acţiuni cu 3.201.000 lei, deci o diferenţă de aproximativ 800.000 lei.

b) Printre cei dintâi însă care au solicitat împrumuturi la Casă au fost şi cei cari au desfăşurat mare opunere la constituire. Totuşi li s'au acordat împrumuturi şi negreşit că aceştia sunt şi acum printre împrumutaţii Casei.

Accentuăm acest fapt, nu pentru sancţionarea lor morală, ci pentru a atrage luarea aminte tuturora să se călăuzească în viitor de apărarea intereselor generale, profesionale, îndrumând fiecare interesele sale (profesionale) personale în cadrul intereselor de Corp.

Evoluţia acoperirii celor 8.000 acţiuni

D a t a		Membrii acţionari	Sporul anual de membri	Acţiuni atribuite	Val. nominală L e i
La înfiinţare					
Noemb.	1929	468	65	6402	3.201.000
Finele	1930	533	17	7156	3.578.000
„	1931	550	82	7938	3.969.000

Acum în Aprilie 1932 — toate aceste acţiuni sunt complet acoperite, numărul membrilor acţionari, fiind strict limitat — inginerii silvici activi şi pensionari (art. 6) când efectivul bugetar total, atât la CAPS. cât şi la Regimul Silvic, este de numai 575 ingineri, se face dovadă că s'a arătat suficient interes Casei de Credit, Economie şi Ajutor, dacă sunt înscrişi la finele 1931, un număr de 350 de membrii acţionari, cu o creştere de 82 membri faţă de începutul 1930.

In orice caz este de remarcat că în cursul a 2 ani s'a completat acoperirea celor 8.000 acţiuni, adică s'a atins completarea capitalului subscris.

Nu putem să ignorăm şi mai ales să nu mărturisim şi greutăţile cu cari s'au făcut ultimile acoperiri de acţiuni.

Din proprie pornire, nu prea se găsesc ingineri cari să subscrie la acţiuni.

Nouii înscrişi se prind cu ocazia contractării împrumuturilor, dat fiindcă nu se pot împrumuta decât membrii acţionari.

Dacă accentuăm acest fapt, este ca să privim în mod lămurit asupra perspectivelor de viitor şi satisfacerea nevoilor noastre din ce în ce mai mari.

Conform art. 8 din statue, capitalul Casei de Credit a Corp. Silvic este fixat la suma de 10.000.000 lei, împărţit în 20.000 acţiuni, adunarea generală ar fi avut de hotărît asupra unei alte emisiuni.

In luarea unei asemenea hotărîri trebue să ţinem seamă de următoarele consideraţiuni:

Conform statutului membrii acţionari nu pot fi decât ingineri silvici, ori a admite putinţa unei noui acoperiri de subscrieri, este a presupune sau că numărul membrilor se înmulţesc, sau că membrii actuali vor acoperi noua emisiune.

Pepiniera noastră de noui membri acţionari este secţia Silv. a şcoalei Politechnice, care dă anual circa 20 ingineri silvici absolvenţi.

Presupunând că toţi se vor înscrie membri şi la CAPS, cu numărul minim de 5 acţiuni, reprezintă un spor de 100 acţiuni anual în suma de 50.000 lei, deci foarte puţini.

Printre membrii actuali, puţini s'ar mai găsi cari să subscrie la o nouă emisiune.

Prin urmare cel puţin pentru o epocă nedefinită de timp, dar în orice caz legată de soluţionarea crizei actuale, despre o nouă emisiune nu poate fi vorba şi în această direcţie, posibilitatea măririi capitalului este înlăturată.

Bazat pe aceste considerente, Cons. de Ad-ţie, nu a socotit necesar, deşi toate acţiunile primei emisiuni au fost acoperite, să facă o nouă emisiune.

Posibilitatea însă de înscriere de noui membri există numai prin transferul de acţiuni al celor cari şi până acum le-au pus la dispoziţia Cons. de Ad-ţie, pentru ca conform art. 15 să facă transmiterea, dar de cari Consiliul nu s'a putut ocupa, având grija să plaseze întâi stocul disponibil.

Prin urmare Casa de Crediti ar fi obligată — dacă nu recurge la alte mijloace de mărire a capitalului — să lucreze pentru o perioadă nedeterminată de timp, în limita sumei subscrise de 4.000.000 lei.

In afară de capitalul acţionari, Casa de Credit a mai folosit în operaţiunile sale şi următoarele trei categorii de sume:

Depuneri

D a t a	No. Depunătorilor	Capit. membr. dep.	Fructificări	Depoz. libere	Total general	Total cap. şi fructif.
Finele 930	124	181.285	236.663	513.800	931.745	417.948
„ 931	169	200.721	441.259.	17.787	659.767	641.980

a) *Capitalul membrilor depunători* înregistrează faţă de 1930, un spor de 19.436 lei.

Cunoscut fiind modul cum se formează acest capital — prin subscrierea obligatorie cu ocazia împrumuturilor şi cadrul restrâns din care au fost recrutaţi — numai funcţionari ad-tivi CAPS — rezultă, că acest fel de capital nu se alimentează decât de cei interesaţi la împrumuturi.

Marea massă a Corpului Silvic, mediu şi inferior, ce intră în această cate-

gorie n'a fost încă posibil a se organiza pentru înscriere la depuneri şi deci pentru a putea da o mai mare desvoltare activităţii Casei.

Mărirea Capitalului deci rămâne un important punct al programului de viitor.

d) Depunerile spre fructificare sporite pe 1931 la 441.256, faţă de 236.663 pe 1930, constituesc pentru cassă pe lângă dovada de încredere a membrilor săi, şi noui posibilităţi de mărirea capitalului de rulment.

Probabil că numai starea continuă de lipsă, reducerile repetate din salarii, cari de regulă se repercutează mai mult asupra acestui fel de operaţiuni, au dezechilibrat bugetul funcţionarilor-membri şi din această cauză nu s'au putut înregistra sporuri şi mai mari.

c) Depozite libere — sume depuse spre păstrare, fără dobânzi — provenite în general tot dela Instituţiile creiatoare — CAPS sau Regim Silvic, — deşi în cursul anului au fost mult mai mari, atingând la un moment dat suma de 1.000.000 la încheerea bilanţului s'a redus la 17.787 lei.

Totalul acestor 3 sume, este pe 1931, de 659.767 lei faţă de 1.931.745 pe 1930.

Cum pe capitalul depozitelor libere, Cassa nu poate compta la împrumuturi, întrucât trebue să fie disponibile la vedere, concluziunile se pot trage numai din celelalte 2 capitole, cari deşi marchează un progres faţă de anul trecut, totuşi reprezintă 12 şi 16% faţă de capitalul acţionar al anului respectiv.

Rezultă şi în această cerinţă tăria şi siguranţa Casei noastre de Credit — că dela început — nădejdea de formare şi mărirea capitalului ne-a fost la subscrierea de acţiuni şi că aceasta până la înscrierea tuturor camarazilor ingineri, — va rămâne principala bază de acţiune a unei normale funcţionări a instituţiei noastre.

Operaţiuni.

Intreg capitalul acţionar (3.969.000) şi depunători (659.767) care însumează pe 1931 lei 4.628.767, a fost continuă plasat, înregistrează la 31 Decembrie 1931, un fond de rulment de lei 4.684.659 care s'a manipulat astfel:

Imprumuturi

Data	Fond de rulment	Rulaj	No. împrumutaţilor			Suma împrumutată		
			R. C.	Prov.	Total	Polițe	Ipoteci	Cont. Crte
Anele 930 .	3.500.000	11.804.870	136	58	194	4.235.406	—	430.400+99.200
„ 931 .	4.684.659	16.951.035	168	115	283	4.087.590	329.000	242.000 —

care s'a rulat pe 1930, în limita sumei de 16.951.035.

In acest mod Consiliul de Ad-ţie fără să înlăture sau să nu satisfacă în general toate cererile, a ţinut în tot cursul anului capitalul întreg plasat la 283 de debitori.

Dar pentru a putea satisface toate cererile, Consiliul de Ad-ţie s'a văzut nevoit să reducă treptat limita maximă de împrumut. De unde conform Statutului,

la început — când erau fonduri disponibile — au putut acorda până la de 8 ori salariul, în urma înmulţirii cererilor a redus succesiv aprobările până la de 4 ori salariul, iar în cele din urmă numai la de două ori salariul.

Dacă la înfiinţare Consiliul de Ad-ţie nu a avut nici un motiv să refuze împrumutul oricăror dintre camarazi, cu regret trebue să spunem că în timpul din urmă — unii membri forţaţi poate de criza actuală — dar în mai mare măsură, desconsiderând interesele instituţiunei şi avantajiile pe care aceasta le oferă membrilor săi — s'a văzut silit de a lua măsuri legale de constrângere după ce mai întâi epuizase toate celelalte încercări de angajamente onorabile.

Printre măsurile luate putem anunţa:

1. Protestarea poliţelor celor mai răi platnici.
2. Asigurarea împrumutului în ipoteci şi
3. Inscrierea cazier al Cassei al celor ce vor fi înlăturaţi pe viitor dela alte împrumuturi.

N'am socotit necesar a aplica măsura protestului la toţi cei rămaşi în restanţă, deoarece pe baza declaraţiunilor date la contractarea împrumutului s'a intervenit la serviciile respective şi li s'au reţinut cote din salariu.

Cu satisfacţiune putem remarca faptul că cu puţină sforţare din partea Consiliului, cu puţină bună voinţă din partea debitorilor şi cu concursul conducătorilor organelor centrale şi exterioare, aproape întreg portofoliul restant a fost adus la curent cu scadenţa, obţinându-se şi unele restituiri din capital.

Am ţinut să subliniem acest fapt.

In ceiace priveşte dobânda ce s'a perceput, Consiliul a aplicat dispoziţiunile hotărîrii adunării generale adică 10% şi 0,5% comision trimestrial pentru debitorii ce-şi aranjau situaţia la zi.

Faţă de situaţia crizei financiare de astăzi, Consiliul găseşte că se mai poate reduce în care scop va face propuneri la capitolul următor.

Celelalte postulate ale Statutului — Economia şi ajutorul, — tot atât de importante ca şi „Creditul" n'au putut fi realizate decât într'o mică măsură.

B. ECONOMIA

Depunerile în scopul unei economii, după cum am arătat la capitolul a., au fost de două feluri:

a) Depunerile membrilor depunători, care de fapt n'au avut caracterul de „economic" ci mai mult de subscriere forţată ca să se poată contracta împrumutul.

b) Depuneri spre fructificare, care se pot considera ca economii propriu zise în anul 1931, s'au ridicat la suma de 441.219 lei, ceeace faţă de capitalul acţionar, reprezintă un procent abia de 11% şi ca atare prea puţin s'au făcut productive.

C. AJUTORUL

Şi la acest capitol prea puţin s'a putut înfăptui din obligaţiunile statutare, CEACS-ul nedispunând decât de suma de lei 17.844 provenită din beneficiile anilor 1930 şi 1931 satisfăcându-se astfel în parte dispoziţiunile al. a. din acest articol.

Celelalte dispoziţiuni dela al. b. al art. 5 referitor, nu s'au putut aplica,

pedeoparte din lipsă de capital disponibil, pedealtă parte din restrânsa organizare a serviciului Cassei de Credit, pentru a se evita cât mai mult cheltuelile de Ad-ţie, care ar fi grevat mult asupra capitalului acţionar.

In prezent se studiază şi se duc tratative cu diferite Societăţi pentru a se înlesni membrilor, contractarea de asigurare pe viaţă sau înzestrarea copiilor, etc.

CAP. II

Propuneri

Caracterul Instituţiunii noastre fiind în primul rând acela de „Cassă de Credit, Economie şi Ajutor" deci nu numai o bancă pe credit, se impune ca în viitor directivele de desvoltare ce trebuesc să i se dea să corespundă şi mai mult scopului ce i-a determinat înfiinţarea, prin organizarea şi desvoltarea operaţiunilor relative la „Economie şi Ajutor".

CEACS. în limitele dispoziţiunilor statutare de azi a funcţionat normal s'a plasat capitalul, iar membrii în general şi-au îndeplinit obligaţiunile.

Perspectivele pentru viitor nu sunt decât că va funcţiona bine oricari ar fi fazele pe care le va creia criza actuală.

Acestea ne îndreptăţesc să facem un pas înainte.

Practica şi experienţa celor doi ani de funcţionare evidenţiază necesitatea de mărirea capitalului în mod automat precum şi înlesnirea unei mari părţi din operaţiunile cassei prin ajutorul instituţiunilor din care fac parte membrii Cassei de Credit ,Economie şi Ajutor.

Toate acestea însă necesită o serie de modificări, ce trebuesc aduse Statutului în vigoare, având ca puncte principale următoarele:

1. Depunerile şi reţinerile sumelor ce datorează membrii să se facă automat iar efectuarea lor să aibă loc prin statele lunare în mod obligatoriu de către cassieriile diferitelor servicii.

2. Capitolul „Economie" să se realizeze.

a) prin depuneri fixe sau proporţionale cu leafa.

b) Obligatoriu pe un anumit termen şi în urmă benevol.

3. Capitolul „Ajutorul"; deasemenea trebue să i se dea posibilitatea unei desvoltări mai mari pentru ca în mod real scopul acestui capitol să fie atins.

Aceasta s'ar putea realiza:

a) prin cotizaţii lunare,

b) din beneficiul anual,

c) din donaţiuni, etc.

4. In operaţiunile Casei de Credit, la acordarea de împrumuturi să se ţină seama şi de situaţia membrilor cari pot fi:

Funcţionari definitivi.

„ provizorii.

„ pensionari.

5. Imprumuturi: O simplificare a modalităţii de împrumut s'ar impune stabilindu-se condiţiuni în raport cu situaţia membrilor ca funcţionari dar şi cu contribuţia ce aduc.

6. Pentru ca noule statute să fie aplicabile cu aceste modificări, trebue să fie legiferate, recunoscându-se Cassa de Credit, Economie şi Ajutor a

Corpului Silvic ca persoană morală de utilitate publică, după cum există astăzi Societatea Func. Ministerului de Lucrări Publice, a Corpului didactic, a P. T. T., Magistraţilor, etc.

Cum în fixarea normelor tuturor acestor chestiuni, avem nevoe de cuvântul fiecăruia din membri, urmând ca discuţiile să aibă loc într'o adunare generală extra-ordinară care în principiu s'ar putea fixa într'una din zilele când se va ţine adunarea generală a Progresului silvic, rugăm să se ia notă de cele expuse mai sus spre a fi preparate şi discutate cu competinţă de cei ce doresc să colaboreze pentru progresul societăţii noastre.

CAP. III
BILANŢUL

Domnilor Membri,

Situaţia financiară a Cassei de Credit, Economie şi Ajutor, se arată în bilanţul şi contul de gestiune pe anul 1931, pe cari aci anexat le supunem Dv.

Mişcarea acţiunilor

Din totalul de acţiuni în număr de 8000 au mai rămas de repartizat la 31 Decembrie 1931, 62 buc.

Capitalul social al Băncii

Potrivit actului de constituire, capitalul social format din prima emisiune este de 4.000.000 din care s'a vărsat până la 31 Decembrie 1931, 3.909.675 lei, iar restul de 90.325 este format din 62 acţiuni nerepartizate în valoare de lei 32.860 şi din resturi de achitat la acţiunile repartizate lei 57.465.

Fondul de rezervă

Conform art. 97 modifcat din Statut, fondul de rezervă se compune din

cota de 10% din beneficiul net însumează	39.750 lei
care se va mări cu cota cuvenită din beneficiul anului 1931 . .	31.369 „
ceeace face în total	71.119 lei

DIVERSE FONDURI

1. *Fondul de amortizare*

Pentru amortizarea cheltuelilor de mobilier în sumă totală de lei 41.550 s'a repartizat suma de lei 2050 care împreună cu sumele repartizate în anul trecut însumează . . . . . 4.100 lei

2. Potrivit hotărîrii adunării generale din anul trecut, din beneficiul realizat s'a destinat pentru:

a) Fondul de ajutor	17.844 „
b) Fondul pentru dubioşi	53.663 „
In total . . .	75.607 lei

Mişcarea Cassei

Sold dela 1 Ianuarie 1931	217.687 „
Incasări în cursul anului 1931	10.567.156 „
Plăţi în cursul anului 19331	10.640.617 „
De unde un sold la 31 Decembrie 1931	144.226 „
La această sumă se adaugă disponibilul la Banca Poporului în sumă de lei	99.200 „
Total disponibil . . .	243.426 „

Efecte de primit

Soldul la 1. I. 1931	4.235.400 lei
In cursul anului au intrat efecte în valoare de . . .	12.715.635 „
şi au eşit	12.863.445 „
rămânând astfel un sold în portofoliu de	4.087.590 „

Diverşi debitori

A) Societatea Progresul Silvic căreia i s'a deschis un cont curent.	242.000 lei
B) *Diverşi:* Efecte în restanţă (Dob.)	59.062 „
Sume creditoare rămase la preschimbări	7.812 „
de unde un sold debitor la 31 Decembrie 1931 . . .	51.220 „

Diverse Efecte protestate

Efecte protestate la 31 Decembrie 1931	26.700 „
Speze de protest datorate	4.481 „
Total	31.181 lei

Conturi Creditoare

a) Dividend pe 1930, în sumă de	26.301 lei
rest care urmează să se achite odată cu distribuţia acţiunilor	
b) Depuneri spre fructificare	
Sold la 31 Decembrie 1930	236.663 „
Intrări până la 31 Decembrie 1931	1.040.853 „
S'au plătit	846.257 „
rămânând un sold la 31 Decembrie 1931 de	441.259 lei
c) Depuneri membri:	
Sold 31 Decembrie 1930	181.281 „
Intrări până la 31 Decembrie 1931	64.207 „
Plăţi până la 31 Decembrie 1931	44.771 „
Sold 31 Decembrie 1931	200.721 lei
d) Depuneri libere	
Sold 31 Decembrie 1930	513.800 „
Intrări până la 31 Decembrie 1931	2.345.854 „
Plăţi până la 31 Decembrie 1931	2.841.867 „
Sold 31 Decembrie 1931	17.787 lei

Diverse Conturi

a) Conturi curente garantate cu ipotecă pe imobile şi cu poliţe . . . . . 329.000 lei

b) Cont tranzitoriu provenit dintr'o diferenţă de impozit asupra dividendului pe 1930, plătită în plus care se va reţine din dividendul plătibil pe 1931 . . . . . 2.918 „

S'a mai prevăzut la pasiv suma de . . . . . 4.316 „

reprezentând impozitele reţinute asupra dobinzilor la depuneri, impozite ce s'au vărsat la Administraţia Financiară în 1931.

c) Conturi de ordine în valoare de . . . . . 219.500 „

reprezentând valoarea nominală a titlurilor în gaj pentru garantarea împrumuturilor pe cambii fără giranţi.

Cont de Profit şi Pierdere

Din examinarea contului de profit şi pierderi se constată că la 31 Decembrie 1931 s'a realizat un beneficiu brut de . . 855.433 „

din care se scad

a) cheltueli generale . . . . . 262.863 „

cu 174.600 lei salarii şi restul cheltueli Ad-tive.

b) cota de 30 lei la acţiune fixată de adunarea Generală din 1929, ca cheltueli de constituire nefiind suficientă pentru tipărirea acţiunilor etc s'a acoperit din veniturile cassei suma de . 66.578 „

c) dobinzi la sumele depuse . . . . . 36.069 „

d) impozite:

Primul bilanţ al Cassei de Credit, Economie şi Ajutor fiind întocmit la 31 Decembrie 1930, cota impozitelor nu s'a putut stabili decât în cursul anului 1931, şi s'a fixat la suma de lei 87.202 care s'a achitat atât pe anul 1930, cât şi pe 1931, potrivit dispoziţiunilor fiscului adică în total . . . . . 174.404 „

e) Amortizări

Pentru amortizarea sumei de 41.550 lei, valoarea mobilierului s'a prevăzut o cotă de . . . . . 2.050 „

In total cheltueli (a). — (e) se ridică la suma de . . 541.964 „

Scăzând aceste cheltueli din venitul brut de . . . 855.433 „

rămâne un beneficiu net de . . . . . 313.469 „

Asupra acestui beneficiu sunt de observat următoarele:

Deşi operaţiunile cassei au fost mai active ca în anul trecut totuş quantumul beneficiului este mai mic.

Aceasta se datoreşte pe deoparte cheltuelilor dela punctul b) ca speze de constituire care au depăşit prevederile şi care trebuiau suportate de acţionari pe deoparte, iar pe de alta că din veniturile brute pe acest an s'au plătit impozitele pe doi ani 1930 şi 1931.

Fără aceste cheltueli excepţionale pentru anul 1931, beneficiul net ar fi fost lei 466.740.

Beneficiul net în suma de lei 313.469 lei conform dispoziţiunilor art. 97 modificat din Statut urmează a se repartiza astfel:

1. 10% fond de rezervă	31.369 lei
2. Se alocă 5% ca prin dividend din valoarea acţiunilor plasate 3.969.000	198.450 „
3. Se alocă 5% Consiliului de Administraţie . . .	14.105 „
4. Se alocă 2% funcţionarilor	5.642 „
5. Se alocă 2% ad-torilor delegaţi	5.642 „
6. Se alocă 1% Cenzorilor	2.821 „
7. Se alocă 1% al doilea dividend la acţiuni . . .	39.690 „
8. Restul beneficiului se repartizează fondului pentru dubioşi	15.750 „
Total	313.469 lei

Din repartizarea de mai sus, rezultă că dividendul curent la acţiuni este de 6% din care urmează să se scază impozitele legale.

Membrii din Consiliul de Ad-ţie, Ad-torii delegaţi şi Cenzorii, parte au declarat că renunţă la cotele ce li se cuvin ,urmând a se distribui la fondul de ajutor sau dubioşi iar alţii şi-au rezervat dreptul de a hotărî ulterior scopul pentru care va destina cota ce li se cuvine.

CAP. IV

PROECT DE BUGET PE 1932

Pentru anul în curs s'a întocmit anexatul proect de buget potrivit dispoziţiunilor art. 49, al. J. din Statut, care însumează la venituri 660.000 lei şi tot atât la cheltueli şi pe care îl supunem aprobării Dv.

Operaţiunile Cassei de Credit, Economie şi Ajutor, menţinându-se şi în anul 1931, în acelaş cadru ca şi în trecut, nu s'au putut conta ca venituri decât cele provenite din dobânzile şi comisioanele ce se realizează prin operaţiunile de împrumut.

La întocmirea bugetului ce vă prezentăm s'a ţinut seamă de această situaţiune precum şi de realizările din anul trecut faţă de prevederi.

a) *Veniturile*

După cum se poate constata din anexatul proect de buget toate prevederile dela diferite art. s'au realizat, depăşindu-se chiar aceste prevederi cu suma de lei 28.433.

Faţă de criza ctuală şi tendinţa unei micşorări a dobânzilor, operaţiunile cassei se vor resimţi în intensitatea lor şi în consecinţă la prevederile bugetare pe anul curent s'a prevăzut o seri de reduceri la venituri după cum se specifică în proect.

S'a prevăzut la art. 4 suma de lei 135.500, ca speze, avize, cheltueli rambursabile ,etc. majorată faţă de anul trecut, întrucât numărul efectelor utilizabile au sporit şi sporesc din ce în ce eşalonările lunare ale împrumuturilor.

Cheltueli.

Deşi operaţiunile cassei în curs ale acestui an, nu vor fi mai restrânse decât în trecut şi este nevoe de acelaşi personal, totuşi s'au restrâns cheltuelile la strictul necesar, avânduse în vedere şi sumele cheltuite în anul trecut. Astfel:

Art. 1. a) statul personalului s'a redus la suma de lei 171.000.

b) cheltuelile de adţie s'au majorat la suma de 70.000 lei inerente desvoltării operaţiunilor ce se măresc din ce în ce mai mult.

c) s'a prevăzut suma de 3000 lei pentru completarea şi repararea mobilierului necesar păstrărei scriptelor, etc.

e) pentru amortizarea mobilierului s'a prevăzut suma de 4000 lei.

Art. 2. S'a prevăzut suma de lei 32.000 socotindu-se că depunerile spre fructificare se vor ridica la suma de lei 500.000.

Art. 3. S'a prevăzut o cheltuială nouă de 10.000 lei faţă de anul trecut, şi anume chiria pentru camera unde CEACS, îşi are sediul.

Art. 4. Impozite, s'a prevăzut cota de 65.000 care s'a stabilit având în vedere operaţiunile din anul trecut.

Toate aceste cheltueli însumează în total suma de lei 363.000 faţă cu suma de 660.000 lei prevăzută la venituri; rezultă un beneficiu de lei 297.000.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

CASA DE CREDIT, ECONOMIE ŞI AJUTOR A CORPULUI SILVIC

BILANŢUL GENERAL

la 31 Decembrie 1931

ACTIV			PASIV		
Acţionari	90.325 —		Capital	4.000 000 —	
Inventar (mobilier)	41.550 —		Fond de rezervă	39.750 —	4.039.750
Cassa	144.226 —		Fond amortizări	4.100 —	
Banca Poporului	99.200 —		Fond pentru Dubioşi	53.663 —	
Progresul Silvic	242.000 —		Fond ajutor	17.844 —	75.607
Efecte de primit	4.087.590 —		Dividende pe 1930		26.301
Diverşi	51.220 —		Depuneri spre fructificare	441.259 —	
Diverşi efecte protestate	31.181 —		Depuneri membri	200.721 —	
Conturi curente	329.000 —		Depuneri libere	17.787 —	659.767
Cont transitoriu	2.918 —		Impozit de plată		4.316
					4.805.741
			Beneficiu net		313.469
		5.119.210 —			5.119.210
Conturi de ordine			**Conturi de ordine**		
Titluri de gaj		219.500 —	Deponenţi titluri în gaj		219.500
		5.338.710 —			5.338.710

Preşedintele Consiliului de Administraţie,
C. P. Georgescu

Membrii { *C. Sava-Goiu, Horia Lazăr, V. N. Stinghe, St. Rodoteatu, D. Tomuţă, A. Nedelcovici, D. Grozescu, V. Priboianu, P. Ioan, M. St. Suhăţeanu, Gh. Constantinescu*

Contabil : *Eugen Rodoteatu*

Cenzori : *M. Drăcea, A. Ionescu, I. Dumitrescu.*

CASA DE CREDIT, ECONOMIE
ȘI
AJUTOR A CORPULUI SILVIC

CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE
PE ANUL 1931

DEBIT			CREDIT	
Cheltueli Generale	262.863 —		Dobânzi, comis. speze	855.433 —
Speze constituire	66.578 —			
Dob. plătite la Depuneri	36.069 —			
Impozite plăt. pe 1930 și 1931 . . .	174.404 —			
Amortizări	2.050 —	541.964 —		
Beneficiu net		313.469 —		
		855.433		855.433

Președintele Consiliului de Administrație,
C. P. Georgescu

Contabil, *Eugen Rodoteatu*

Membrii { *C. Sava-Goiu, Horia Lazăr, V. N. Stinghe, St. Rodoteatu, D. Tomuță, A. Nedelcovici, D. Grozescu, V. Priboianu, P. Ioan, M. St. Șuhățeanu, Gh. Constantinescu*

Cenzori: *M. Drăcea, A. Ionescu, I. Dumitrescu*

CASA DE CREDIT, ECONOMIE
ȘI
AJUTOR A CORPULUI SILVIC

BUGETUL PE 1932

VENITURI

	Propuneri 1931	Realizări 1931	Propuneri 1932
Dobânzi & Comis.			
1. as. cap. 4.000.000 . .	600.000 —	628.433 —	400.000 —
2. „ depuneri	75.000 —	75.000 —	50.000 —
3. „ Dep. Libere	50.000 —	50 000 —	24.500 —
4. „ Spese avize, chel. ramb. și comis. .	102.000 —	102.000 —	135.500 —
5. „ neprevăzute . .			50.000 —
	827.000 —	855.433 —	660 000 —

CHELTUELI

	Propuneri 1931	Efectuate 1931	Propuneri 1932
1. Cheltueli Generale			
a. Salarii	210.000 —	176.600 —	174.000 —
b. Administrație . . .	54.000 —	83.263 —	70.000 —
c. Compl. și repar. mobilierului	18.000 —	2.050 —	3.000 —
d. neprevăzute	3.000 —	3.000 —	5.000 —
e. Amortismente . . .			4.000 —
2. Dob. la Depuneri	35.000 —	36.069 —	32 000 —
3. Chirii			10.000 —
4. Impozite	40.000 —	174.404 —	65.000 —
5. Speze Constituire			
Cheltuit în plus peste cata prevăzută . . .		66.578 —	
Beneficiu net . .	467.000 —	313.469 —	297.000 —
	827.000 —	855.443 —	660.000 —

Președintele Consiliului de Administrație,
C. P. Georgescu

Director Delegat, *D. Grozescu*

INFORMAŢIUNI

Promoţia XXIII (Ionescu-Sburlan) împlineşte în acest an un deceniu dela absolvirea Şcoalei Superioare de Silvicultură.

Un grup de colegi din această promoţie doreşte să serbeze aniversarea cu prilejul congresului Soc. «Progresul Silvic» din acest an.

Adeziunile se vor trimite d-lui Gh. I. Ionescu, — C. A. P. S.

Prin Decizia Ministerială No. 71360/932 s'a aprobat transferarea, pe ziua de 15 Aprilie a. c., a d-lui ing. şef silvic Vasile Şuteu din Ad-ţia Centrală CAPS, la Direcţia regională silvică Bistriţa, ca şef al Ocolului silvic Năsăud.

In locul d-sale, trece d-l ing. şef silvic Francisc Nagy, care se repartizează direcţiei regionale silvice Cluj.

Prin Decizia Ministerială No. 2396/932, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat până la 15 Decembrie 1932, pe terenurile comunelor: Fântânele, Gârleni şi Mărgineni din judeţul Bacău.

Prin Decizia Ministerială No. 3250/932, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util până la 15 Mai 1934, pe terenurile comunelor: Săvădisla, Vlaha, Finişel, Stolna şi Luna de Sus, din jud. Cluj.

Prin Decizia Ministerială No. 2800/932, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 15 Mai 1934 pe terenurile com. Darabani din judeţul Constanţa.

Prin Decizia Ministerială No. 1863/932, s'a interzis vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 1 Ianuarie 1933, pe terenurile comunei Tomnatec, din judeţul Timiş.

Prin Decizia Ministerială No. 932/1932, se opreşte vânătoarea epurilor şi potârnichilor cu începere dela 1 Septembrie 1932 — până la 1 Septembrie 1934 — pe terenurile comunelor:

Păuneşti Domneşti, Pufeşti, Ciorani, Pădureni, Mărăşeşti Făurei, Vulturul, Călieni şi Năneşti din judeţul Putna.

A. In complectarea Deciziei Ministeriale No. 9129/930 privind vânarea cerbilor, caprelor negre, căprioarelor şi urşilor, vă comunicăm Decizia Jurn. No. 4668 din 30. III. 932 care stabileşte:

1. Pentru cerbi, urşi capră neagră şi capră roşie arendaşii şi proprietarii de terenuri, vor înainta la timp cerere Inspectoratului judeţean respectiv, care în termen de 10 zile cel mult îşi va da avizul, înaintându-ne în original cu acest aviz Serviciului Vânătoarei.

Pe baza acestui aviz şi a informaţiilor ce acest serviciu ar avea, va elibera autorizaţiile valabile pe 1932 fără a mai supune consiliului fiecare caz în parte.

2. Incepând din Ianuarie 1932, asemenea cereri vor fi făcute Inspectoratului înainte de luna Ianuarie a fiecărui an. Inspectoratul le va centraliza şi cu avizul său sub un singur raport, le va înainta Serviciului Vânătoarei, neapărat în cursul lunei Ianuarie. Acest serviciu va elibera autorizaţiile ca mai sus pentru întregul an.

3. Pentru autorizaţiile de a se împuşca ciute şi capre bătrâne şi sterpe se va proceda în acelaş fel.

4. Ursul se va putea împuşca numai dela 2 ani în sus. Ursoaica cu pui mai mici de un an, nu se va putea împuşca.

5. Cerbul se va împuşca numai dela 12 ramuri inclusiv în sus sau degeneraţi, sau reveniţi din cauza vârstei.

In consecinţă vă veţi conforma întocmai dispoziţiunilor de mai sus, pentru anul în curs veţi înainta cererile pe măsura prezentărei lor, urmând ca în vederea aplicărei dispoziţiunilor punctului 2 să luaţi măsuri din timp.

B. In vederea precizărei condiţiunilor de eliberarea permiselor anuale de vânat, prin Decizia dela Jurn. No. 4475 din 24 Martie 1932, dată asupra avizului Consiliului permanent, se dă următoarea interpretare art. 1, 2, 3, 36 şi 37 din legea pentru protecţia vânatului.

1. Permisele de vânat să se elibereze numai acelor solicitatori cari fac dovada că au terenuri de vânat proprietate sau arendă (în spiritul art. 3 al. a şi 2); sau sunt înscrişi cu cotizaţia la curent într'o societate de vânătoare recunoscută de Ministerul Domeniilor şi care are terenuri de vânătoare în arendă cu contracte în regulă.

2. Concedările dreptului de a vâna, vor fi luate în considerare şi deci se vor elibera permisele în baza lor, numai dacă îndeplinesc condiţiunile de a fi date cu act de cesiune în regulă, autentificat de judecătoria respectivă şi valabil fără drept de revocare pentru anul pentru care se cere permisul şi cu avizul conform al Inspectoratului Judeţean.

C. Ca urmare deciziei interpretative a art. 39 din Legea pentru protecţia vânatului, privind vânătoarea din ordine, comunicată Dv. cu ordinul circular No. 15058 din 27. I. 932 prin Decizia Jurn. No. 4474 din 24 Martie 1932, se fixează un contract tip ce vi-l anexăm, — urmând a fi impus tuturor proprietarilor, arendaşilor, societăţilor, etc. cari cer recunoaşterea de paznici publici. Fără acest act tip de angajament şi avizul Dv. nu se va lua în considerare nici o cerere de recunoaştere pentru paznici privaţi.

Notăm că paznicii nu pot nici într'un caz fi şi membrii la societăţile unde sunt angajaţi.

D. Sesizaţi de către organele noastre asupra faptului că o mare parte din vânători nu şi-au putut scoate permisele legale de vânătoare pe a. c. până la 1 Aprilie a. c. şi dată fiind criza acută generală, se aprobă o prelungire a termenului de scoaterea permisului de una lună, adică până la 1 Mai 1932.

Până la această dată toţi vânătorii proprietari sau arendaşi de terenuri de vânat cum şi membrii societăţilor de vânătoare sunt obligaţi să-şi scoată permisele de vânătoare pe anul 1932.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— **Luna Martie, 1932** —

I. *Piaţa Internă.*

Bucureşti

Preţul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.500	6.200	6.400
Stejar	7.000	7.200	7.400

Lemne de foc tăiate, despicate, transportate la domiciliu miia kgr.:

Fag uscat	Lei 850
Stejar uscat	Lei 950

*

Preţul lemnului de foc în ţară, pe vagon, ab staţia de încărcare în lei:

	Fag	Stejar	Diverse
Craiova	5.500	—	4.000
Corabia	5.500	—	—
T.-Severin, ab domiciliu	—	4.500	—
Sibiu	3.500	—	—
Alba-Iulia	4.000	—	—
Armeniş, cl. I	2.800	—	—
Timişoara	3.100	3.100	2.400
Piteşti, lemn uscat	5.000	5.000	—
Mihăieşti	4.000	—	—
Tulcea	—	—	4.000
Ismail	—	—	7.500
Comăneşti	2.400	—	—
Bârlad	—	—	4.100
Tecuci	5.000	—	—

(După Buletinul „C.A.P.S" Nr. 5—6/932)

II. *Piaţa externă.*

B u d a p e s t a.

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 15 Martie 1932 Baza 24 mm., preţurile în pengoe, la graniţa ungară.

Molid tâmplărie fără B W	135—140
Molid tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	58— 62
Molid cl. IV românească	74— 78
Molid B. W. (construcţie)	98—100
Material de geluit	90— 95
Leţuri şi căpriori	50— 54

Şipci

Şipci scurte de 1 m. 26, 1.25 m. 29; 1,50 m. 33; 2 m. 38; 2,50 m. 34; 3 m. 50; 3.50 m. 44 pengö.

Molid cl. IV român lată	60—65
Brad cl. V român lată	43—46
Jaluzele	32—35
Cioplitură	34—42
Manele de 7—8 cm. 22—24 filieri; de 9—11 cm. fileri bucata	28—30
Tombant scurt 3—3.50 m.	89—90

Marfă îngustă mai ieftină cu aprox. 15 P, la m. c. Marfă la cântar lată — pro vagon — 506, 660, 770 pengö.

Lemnul de foc, în raport cu taxa de transport pe calea ferată ungurească, pe vag. de 10 tone.

26 p. taxă	270
51 p. taxă	280
76 p. tax.	290
10 p. taxă	305
Cărbuni de lemn, cl. I	540—580

(După *„Magyar Fakereskèdö"*)

V i e n a, 15.III.932.

Preţul pe m. c. în schilingi, paritate ab vagon staţia de încărcare.

Trunchi (Langholz) 25—35 cm.	17—21
Buşteni (Blochholz) 4—6 m., dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid şi brad, ab Viena	
Molid de tâmplărie, (Tischlerware), 13 mm.	104
Molid de tâmplărie, (Tischlerware), 16 mm.	96
Dulgherie (Bauware) 26 mm.: 18—32 cm. 4—6 m.	48
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm. 16 cm.	49
Scânduri de lăzi (Kistenware)	41
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m. 10/13—15/15	52
Rigle (Staffeln) 8/8—10 10, 4—6	53
Leţuri (Latten) 4—6 m., 20/50 mm.	53

Lemn de foc, per vagon, în schillingi ,ab Viena

Lemn de rășinoase, uscat I cojit	370
Fag despicat, I, 10% rotund	265
Brac (Spreisselholz), 100 kgr.	
Brac (Bundholz), 100 kgr.	

(După *„Int. Holzmarkt"*).

Praga, 14 Martie 1932.

Notări în coroane cehe, pe m. c., la bursa de lemn din Praga.

Pari de mină (Grubenstempe) 15—19 cm., 100—110; Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid, brad 20—24 cm. 112—125; Sc. și dulapi, cl. I, tivite 27 mm., 18—24 cm. 550—580; Sc. și dulapi, cl. I, tivite, 26 mm., 25—32 cm. 600—640; Leţuri 230—350. Lemn rotund p. construcţie, 4 m. în sus, cu 8 cm. la vârf 110—125 ab Praga; Sc. de pardoseală 26—33 mm., 46 m., 12—18 cm., geluite pe o faţă cu lambă și uluc de molid cu 10% brad 470—540; Sc. de lăzi și dulgherie 26 și 20 mm., 3—6 m. 10—17 cm. 190—210; 18—32 cm. 210—230.

(După *„Carpathia"*)

Zagreb, Martie 1932.

Preţul în dinari pe m. c., ab staţia de încărcare.

Stejar.

Buşteni de export 700—800 ; buşteni I/II 350—500 ; bulzi I/II 1.200—1.300; cherestea netivită I/II 1.100—1.200 ; mercantilă 950—1.100 ; tivită I/II 1.300—1.400 ; frize 700—950.

Fag.

Buşteni de furnir 400—500 ; I/II 150—250. Cherestea ; neaburită, netivită cl. I 600—700; aburită, tivită, dela 2 m. în sus 600—750; Friše I, de 4—7 cm. 350—450 ; I de 8—13 cm. 450—550.

Frasin.

Buşteni I/II 450—550 ; bulzi I/II 1.000—1.000 ; scânduri netivite I/II 9.000—1.000.

(După *„Int. Holzmark"*).

Franţa, Martie 1932.

Preţul în franci fr., pe m. c. staţia de încărcare pe marele reţele.

Fag de Alsacia, Doube, Haute-Saone : Marfă dela 27 mm. în sus, 300—325 fr.

Stejar de Burgogne : Marfă netivită dela 27—54 mm. 650 ; dela 60 mm. 675. Marfă tivită, cl. I și II ; 27—54 mm., 800. Frise, I și II sertare, 12—24 fr. m^2.

Brad de Isère : madriers și bastings dela 3—7 m., 210 ; căpriori de 3—6 m., 205 ; scânduri 27 mm. calit. construcţie, 6 fr. m^2 ; sc. de lăzi, 1—4 m., 2,20—3 fr. m^2.

Frasin de căruţărie, 24—26 fr. 100 kg.

Nuc de Isère : scânduri de 27 mm., 1.200 fr.

(După *„La Mercuriale des Bois"*)

*

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

Domnule Preşedinte,

Consiliul nostru de administraţie, de 4 luni, discută un proect de organizare al Casei Pădurilor. Deşi câte odată foarte aprinsă, această discuţiune n'a dat nici un rezultat ; şi era firesc să fie aşa.

Modul cum a venit în discuţie acest proect, şi scopul la care tinde, a făcut să se nască păreri distincte şi chiar contradictorii.

Actualul guvern, nemulţumit de roadele produse în genere prin autonomia şi comercializarea aplicată la diverse instituţii de Stat, a decis suprimarea lor în genere.

Şi în acest scop a întocmit un proect standard, şi după el a vrut să legifereze peste tot. Urmând indicaţiile date de proectul standard, a depus la Senat un proect de organizare al Casei Pădurilor.

Proectul depus de guvern însă, înseamnă un mare regres faţă de proectul actual.

Şi din mai multe puncte de vedere.

Guvernul, cu drept cuvânt, era nemulţumit de prea marile cheltueli care s'au făcut la unele comercializări ; şi mai ales de abuzul care s'a făcut cu autonomia acordată, când unii din şefii de administraţiuni, s'au crezut absolut stăpâni, şi au refuzat orice drept de control şi directivă al ministrului.

Era drept să se înlăture aceste lipsuri ; dar să vii cu un proect care răstoarnă întreaga economie a unui proect bun, aceasta „Progresul silvic" n'o poate concepe.

Actualul proect, operă a „Progresului Silvic", pus în aplicare numai de 2 ani, a dat rezultate bune şi a făcut admiraţia tuturor specialiştilor, nu numai dela noi dar şi din alte ţări. Desigur, ca orice operă omenească, era susceptibil de perfecţionare ; dar modificarea lui, nu trebuia să-i schimbe bazele, trebuia să modifice numai lipsurile constatate prin aplicaţiune.

Prin proectul azi în vigoare s'a lămurit bine distincţia dintre administrarea pădurilor proprietate particulară a Statului şi aplicarea regulilor generale edictate de Stat pentru menţinerea şi îmbunătăţirea fondului păduresc. Pe de altă parte comercializarea prin fondul de rulment, prin dubla comptabilitate şi prin înlăturarea măsurilor greoaie din legea de comptabilitate a Statului, a asigurat un control mai sever în exploatarea pădurilor în genere şi a permis administra-

ţiei Pădurilor Statului o mai mare elasticitate ; ceeace a produs o mai mare rentabilitate a regiilor de Stat.

Cu toate aceste progrese constatate, s'a cerut „Progresului Silvic", ca având de bază proectul depus la Senat să-i indice îmbunătăţiri, dar să nu i se atingă structura generală.

„Progresul Silvic" n'a găsit nici o soluţie.

Fiindcă actualul proect, operă a lui, şi care marchează un progres însemnat în gospodăria silvică, nu poate fi modificat decât menţinându-se câştigurile realizate şi anume : separaţiunea administraţiei Casei Pădurilor de regimul silvic, fondul de rulment, dubla comptabilitate, şi înlăturarea formelor prea împovărătoare prevăzute în legea de comptabilitate a Statului.

Dar vrea D-l Ministru să-şi mărească autoritatea şi să asigure un control mai larg ; are drept şi este bine. Dar sub pretext de a aduce aceste îmbunătăţiri să să înlăture câştigurile realizate prin actuala lege, la aceasta „Progresul Silvic" nu se poate preta.

Gospodăria silvică în genere trece printr'o criză foarte acută nu numai din cauza împrejurărilor excepţionale prin care trecem, nu numai din cauza intereselor particulare cu care vine în conflict, dar mai ales din cauza unor teorii de stat foarte primejdioase care caută să distrugă temeiurile pe care s'a rezemat organizarea socială până azi. Proprietatea tinde să devie o funcţiune socială; necesitatea momentană, dreptul suprem înaintea căruia trebue să se încline toate bazele pe care au fost stabilite civilizaţia. Şi în acest asalt general în contra Pădurilor, Corpul Silvic n'are altă armă de apărare decât solidaritatea lui. Pentru a se menţine această solidaritate, actualul proect creease un organ, un consilier silvic, care în contact direct cu Ministrul asigura şi unitatea şi dreptul de control al Ministrului.

Acest organ trebue păstrat cu orice preţ.

Domnule Preşedinte, pentru ce această cerere scrisă ?

Acum câţiva ani, fostul preşedinte al nostru, Alexandru Constantinescu mă invită la congresul dela Cernăuţi. I-am răspuns în scris că nu pot să viu. D-ta, scriam eu în esenţă, eşti mare om politic, şi vei găsi, poate, argumente ca să răspunzi când vei fi întrebat la congres : cum se face că dezideratele societăţei nu sunt traduse în practică, deşi Ministrul este şi preşedintele societăţei. Eu vice-preşedinte, dar om politic mititel, nu găsesc răspuns, mi-e ruşine, şi de aceea nu pot să viu.

Preşedintele, mult regretatul nostru preşedinte, s'a cam supărat ; dar cum a venit la Bucureşti s'a adresat „Progresului Silvic" şi împreună am făcut toate acele legi pe care le reclamase congresele.

Membru fondator şi de onoare al Societăţei, absolut independent, şi neavând altă ambiţie decât „Progresul Silvic", în ambele înţelesuri şi ca societate şi ca propăşire a pădurilor, mi-am permis aceste observaţii cu gândul că poate acei ce au puterea, înainte de a dărâma, se vor gândi şi la adevăratul interes al pădurilor.

Cu deosebită stimă.

AURELIU M. ELIESCU

membru în Consiliul de Administraţie

PROCES-VERBAL Nr. 12
al şedinţei de la 2 Martie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşidenţia D-lui *V. N. Stinghe*, Vice-preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, M. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, A. Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, D. Sburlan.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

D-l *V. N. Stinghe* dă relaţiuni anticipate asupra Procesului Verbal al Comitetului de Redacţie al Revistei Pădurilor din 28 Ianuarie 1932, şi anume crede necesar să se facă o publicaţie cu caracter de propagandă în popor cu subiecte forestiere tratate pe înţelesul tuturor.

Se citeşte procesul verbal în chestiune.

In urma discuţiunilor la cari au luat parte D-nii: P. Antonescu, M. Drăcea, V. N. Stinghe, D. Grozescu, M. P. Florescu, St. Rodoteatu, *Consiliul* aprobă propunerile din acest proces verbal al Comitetului de Redacţie.

Se pune în discuţiune demisiunea din Consiliul de Administraţie al Societăţii a D-lui A. Atanasescu.

Consiliul acceptă cu regret demisiunea.

D-l *Andrei Ionescu* propune o serie de măsuri pentru o cât mai bună folosire a Bibliotecii. Consiliul ia act, urmând a le aplica pe măsura posibilităţii.

Se citeşte cererea Societăţii Progresul Silvic pentru un împrumut de 300.000 lei dela C. E. A. C. S.

D-l *D. Grozescu* dă relaţiuni cu privire la nevoile imediate ale Societăţii, având de plată o serie de furnituri pentru Govora.

Consiliul aprobă împrumutul.

D-nii *D. Sburlan* şi *Andrei Ionescu* cer ca să se facă dări de seamă mai dese asupra situaţiei financiare a Societăţii.

D-l *D. Grozescu* citeşte oferta Băncii „Vulturul" pentru un împrumut de 2.000.000 lei cu dobândă de 8—9%.

Consiliul deleagă pe D-l D. Grozescu să înceapă tratativele în vederea realizărei acestui împrumut.

Consiliul aprobă cesiunea către C. E. A. C. S. în contul datoriei, a sumei de Lei: 97.120 cu dobânzile până la data realizărei acestei creanţe ce are Societatea la Banca Poporului din Bucureşti.

Se pune în discuţiune chestiunea subiectelor pentru Consiliul Sup. silvic din 1932.

D-l *D. Grozescu* arată că subiectele tratate în anul trecut şi asupra cărora nu s'a luat nici o măsură, trebuesc repuse în discuţie. Asemenea, chestiunea asupra căreia nu s'a luat nici o măsură este aceia a impozitelor forestiere cari au rămas aceleaşi.

Se cere ca să se repună în ordinea de zi a şedinţei viitoare chestiunea subiectelor pentru Consiliul Superior Silvic.

Şedinţa se ridică la orele 24.

p. Preşedinte, *V. N. Stinghe.*

p. Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 13
al şedinţei de la 9 Martie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia D-lui *M. Drăcea*, vicepreşedinte, prezenţi fiind D-nii : *P. Antonescu, N. N. Caragea, M. P. Florescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, St. Rădoteatu, V. N. Stinghe* şi *M. Suhăţeanu.*

Se citeşte scrisoarea D-lui Aurel Eliescu referitoare la modificarea Legii pădurilor şi se ia act.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei trecute şi se aprobă.

1. — Se ia în discuţiune — în continuare — modificarea Legii pentru administrarea pădurilor.

D-l *P. Ioan* prezintă Proectul Guvernului cu modificările aduse şi crede că chestiunea trebue pusă mereu la ordinea de zi la şedinţele Consiliului de Administraţie al Societăţii.

D-l *N. N. Caragea* spune că este inutil să mai discutăm fără nici un rezultat practic.

După ce iau cuvântul în această chestiune D-nii : M. Suhăţeanu, V. N. Stinghe, P. Antonescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, *Consiliul* acceptă propunerea D-lui M. Suhăţeanu de a se discuta modificările articol cu articol, în raport cu legea actuală.

2. — Consiliul fixează subiectele de tratat la Consiliul Sup. Silvic.

3. — D-l *Secretar General* arată că prin acceptarea demisiunei D-lui A. Atanasescu din Consiliu a devenit vacant un loc şi propune Consiliului să se coopteze în acest loc D-l V. N. Priboianu.

Se amână cooptarea pentru o şedinţă viitoare.

4. — D-l *P. Ioan* arată Consiliului că la o interpelare în Senat făcută de D-l Senator M. Orleanu privitoare la administraţia pădurilor,a răspuns D-l Senator A. Lascarovo-Mldovanu luând apărarea Corpului silvic.

Consiliul hotărăşte să se aducă mulţumiri D-lui senator A. Lascarov-Moldovanu.

5. — D-l *P. Ioan* dă explicaţii asupra Legii Monumentelor Naturii pe baza căreia s'au luat zeci de mii de hectare de pădure, cari se administrează fără nici un silvicultor, precum şi asupra Proectului de lege depus în Parlament pentru creiarea Oficiului Naţional de Turism, ce va fiinţa pe lângă Ministerul de Comunicaţii. Şi aci silvicultorii sunt înstreinaţi dela conducere.

In legătură cu acest proect D-l *M. Drăcea* reaminteşte discuţia cu silvicultorul american Richards care a vizitat ţara anul trecut şi care şi-a sintetizat impresiile întro' scrisoare în care arată că :

a) Pădurile noastre sunt aşezate pe cele mai fertile terenuri şi de aceia vor fi veşnic râvnite de agricultură.

b) Prin proectul de lege pentru reglementarea păşunatului în pădure, agronomii tind să ne înlăture din pădure.

c) In pădurile noastre sunt rezerve uriaşe de vânat, de aci atacul vânătorilor să ne înlăture.

d) Pădurile noastre constitue rezerve măreţe de frumuseţi naturale. De aci asalt asupra acestor frumuseţi ale staţiunilor climaterice.

Rămân pentru noi lemnul unde nu se ştie cât va dura independenţa.

Deci să ne ridicăm la înălţimea acestor probleme.

D-l *P. Antonescu* crede că trebuesc publicate aceste impresii şi altele de acest fel cu vederile noastre ca să luminăm şi publicul de afară.

D-l *M. Suhăţeanu* informează Consiliul asupra unui atentat ce se plănueşte contra legii de organizare a Corpului Silvic.

Consiliul roagă pe D-l Suhăţeanu să ţină la curent Consiliul de Administraţie în această chestiune.

6. — D-l *M. Drăcea* vorbeşte despre proectul pentru înzestrarea învăţământului silvic cu păduri. Se citeşte proectul.

Orele fiind înaintate, se ridică şedinţa, rămânând a se continua discuţia în şedinţele viitoare.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 14
al şedinţei de la 16 Martie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *Gh. Agapie, N. N. Caragea, D. Ciurileanu, M. Drăcea, A. Eliescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, Andrei Ionescu, P. Ioan, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. St. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă cu modificări.

D-l *Preşedinte* aduce la cunoştinţa Consiliului încetarea din viaţă a colegului Ion Diaconescu, în memoria căruia propune un minut de reculegere.

Deasemenea D-l Preşedinte aduce la cunoştinţa Consiliului şi elogiază pe D-l D. Ciurileanu care a fost numit Director General al Cadastrului.

D-l *M. Drăcea* face istoricul muncii depusă de D-l Ciurileanu, datorită căreia a ajuns la postul ce i s'a încredinţat. Cu această ocazie D-l Drăcea aminteşte despre regretatul fost profesor Miclescu care a pus o piatră fundamentală topografiei în România.

D-l *D. Ciurileanu* mulţumeşte pentru frumoasele cuvinte ce i-au fost adresate, în numele Corpului silvic.

D-l *P. Ioan* aduce la cunoştinţa Consiliului că D-l Director General al C. A. P. S. Prof. M. Drăcea a fost primit în audienţă de către *M. S. Regele* şi D-l Drăcea, rugat fiind de Consiliu, face o expunere a felului cum a decurs audienţa.

Se intră în ordinea de zi:

1. In chestiunea modificării legii pentru administrarea pădurilor, s'a hotărît ţinerea ei mereu la ordinea zilei, întrucât nu se ştie când va trece prin parlament.

2. In chestiunea Legii pentru administrarea păşunilor se dă delegaţie D-lor P. Ioan şi D. Grozescu să prezinte observaţiuni în legătură cu interesele Societăţii noastre.

3. Privitor la subiectele pentru Consiliul Sup. Silvic D-l Andrei Ionescu propune să se admită şi „Rolul Corpului silvic în apărarea naţională".

Se hotărăşte să se facă cunoscut Ministerului Domeniilor: subiectele pe cari Consiliul le propune pentru discuţie şi anume:

1) Pădurile şi rolul Corpului Silvic în apărarea naţională.

2) Administrarea vânatului şi organizarea vânătoarei.

3) Funcţiunile sociale ale pădurii.

4) Impozitele forestiere.

5) Problema creditului în exploatările forestiere.

6) Industria şi comerţul forestier faţă de depresiunea economică generală.

4. Se propun următoarele subiecte pentru Adunarea Generală din anul acesta:

1) Studiul comercial şi technic al lemnului românesc.

2) Regulamentul pentru apărarea intereselor profesionale ale membrilor Corpului silvic.

3) Solidaritatea de corp.

4) Noui orientări în învăţământul silvic de toate gradele.

5) Contribuţia silvicultorilor în Cadastru.

6) O parte din chestiunile cari se tratează şi în Consiliul superior silvic şi cari vor rămâne nerezolvate.

5. *Consiliul* cooptează cu unanimitate pe D-l V. N. Priboianu în Consiliul de Administraţie în locul vacant.

6. In urma denunţării contractului de închiriere întreSoc.Progresul Silvic şi C. A. P. S., Consiliul roagă pe D-l Preşedinte C. P. Georgescu să trateze cu C. A. P. S. pentru fixarea noului preţ de închiriere.

7. Se admite reducerea de preţ pentru închiriere sălei solicitată de Casele Naţionale de la 4000 la 2000 lei.

8. Cererea de ajutor a D-nei E. Sassebeşiu nu se poate satisface din lipsă de fonduri.

9. Se aprobă restituirea sumelor subscrise la construirea căminului: Moşt. Ing. I. Ghimicescu, Văd. Ing. Sigismund Haszler şi văd. Ing. I. Vasilescu.

10. Se admite înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a D-lor: Ing. Mircea Băncilă şi Ing. E. Haldenwang, şi se acceptă demisia din Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a D-lui Ing. Rudolf Damsberg.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 15
al şedinţei de la 23 Martie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

Ca răspuns la Moţiunile Adunărilor generale din Iunie şi Septembrie 1931, D-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor trimite Societăţii, prin D-l Director General C. A. P. S. M. Drăcea, următoarele proecte de legi spre examinare:

1) Proectul de Lege pentru modificarea Legei pentru administrarea pădurilor.

2) Proectul de lege pentru înzestrarea învăţământului silvic cu păduri.

3) Proectul de lege pentru realizarea institutului de cercetări forestiere.

I. — Se ia în discuţiune proectul de lege pentru înzestrarea învăţământului silvic cu păduri. Iau cuvântul D-nii: C. P. Georgescu, M. P. Florescu, V. N. Stinghe, D. Grozescu, M. Drăcea, A. Nedelcovici, P. Antonescu, A. Eliescu, M. Ştef. Suhăţeanu.

Consiliul examinând proectul găseşte că el răspunde unei vechi dorinţe a Corpului silvic şi hotărăşte să se aducă mulţumiri D-lui G. Ionescu-Sisești, Ministrul Agriculturii şi Domeniilor.

Deasemenea Consiliul îşi exprimă dorinţa ca pădurile destinate învăţământului silvic superior să folosească şi pentru lucrări practice învăţământului mediu şi inferior.

II. — D-l *M. Drăcea* prezintă Consiliului Proectul de lege pentru înfiinţarea Institutului de studii, cercetări şi experimentaţie forestieră al României.

Şedinţa se ridică la orele 24, discuţia amânându-se pentru şedinţa viitoare de Vineri 25 Martie 1932.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 16
al şedinţei de la 25 Martie 1932

Şedinţa se deschide la orele 11 dim. sub preşedinţia d-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *Gh. Agapie, D. I. Ciurileanu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă, precizându-se că din veniturile pădurilor afectate Secţiei silvice a Şcoalei Politechnice, să se pună la dispoziţia şcolilor medii şi inferioare sumele trebuitoare pentru înlesnirea lucrărilor practice ale elevilor acelor şcoli.

Consiliul urmând a discuta proectul pentru înfiinţarea Institutului de cercetări forestiere, constată că acest proect nu s'a depus biroului şi nici nu s'a distribuit membrilor, după cum se hotărîse în şedinţa precedentă.

Şedinţa se ridică la orele 12 dim.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 17
al şedinţei de la 30 Martie 1932

Şedinţa sedeschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, A. Eliescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu* şi *Stan Stănescu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. — Se hotărăşte ca Proectul pentru înfiinţarea Institutului de cercetări forestiere să fie distribuit membrilor din Consiliu spre examinare.

2. — Se ia în discuţiune Proectul de lege pentru organizarea protecţia şi încurajarea producţiei agricole, la care iau cuvântul D-nii: P. Antonescu, D.

Grozescu, C. Emanoil, V. Priboianu, V. Stinghe, şi după ample discuţiuni, *Consiliul* hotărăşte să se înainteze Ministerului Domeniilor un memoriu cu următoarele modificări propuse de Soc. „Progresul Silvic" în legătură cu interesele pădurilor :

La art. 51. a) Planul economic anual să se întocmească în cadrul dispoziţiunilor din amenajamentul pastoral sau silvico-pastoral aprobat. In caz când amenajamentul silvico-pastoral nu este încă întocmit, folosinţa şi exploatarea păşunilor împădurite să se facă aşa ca starea porţiunilor împădurile să rămână neschimbată.

b) Amenajamentele silvico-pastorale sunt obligatorii pentru toate păşunile din regiunile de coline şi de munte.

c) Amenajamentele silvico-pastorale se aprobă de Ministerul de Domenii, numai după ce au fost supuse spre avizare Consiliului Technic al Pădurilor.

La art. 59. In caz de aplicarea dispoziţiunilor acestui articol, amenajamentele silvico-pastorale în vigoare se vor revizui în scop de a se adapta la noua situaţie.

La art. 63. Prin buna întreţinere a păşunilor să se înţeleagă şi menţinerea stării împădurite pe anumite porţiuni, cât şi creiarea acestei stări prin împădurire pe coaste prea repezi sau în alunecare conform amenajamentului silvico-pastoral, sau când păşunea s'ar degrada printr'o folosinţă abuzivă. Ca atare se vor da zile de prestaţie şi pentru executarea împăduririlor ce vor fi necesare.

La art. 70. In nici un caz să nu se considere ca păşuni în devălmăşie pe baza acordului dintre proprietarii de păduri sau porţiuni de păduri, cuprinse în interiorul perimetrelor (limitele exterioare) ce se stăpânesc cu caracter de devălmăşie. Nu se vor admite excepţii decât cu avizul Consiliului Technic al Pădurilor aprobat de Ministerul de Agricultură şi Domenii.

La art. 71 alin. a. Să se adauge : că atunci când păşunea împădurită nu mai poate fi folosită ca atare din cauza că s'a degradat şi deci intră în prevederile legii pentru ameliorarea terenurilor degradate. In aceste cazuri să nu mai fie obligatoriu consimţământul a 2/3 din numărul coproprietarilor ci numai cu aprobarea Ministerului de Domenii după propunerea organelor silvice şi cu avizul Consiliului Technic al Pădurilor.

La art. 91. — Să se scoată din text „toate pădurile păşunabile" ca absolut primejdioasă şi în contradicţie absolută cu dispoziţiunile Codului silvic, pădurile neputând în nici un caz socotite ca păşuni de rezervă.

La art. 193. — Codul silvic opreşte defrişarea tuturor pădurilor iar pe cele ce le supune regimului silvic le reglementează şi exploarearea. Ca atare să nu se considere ca bunuri agricole *„pădurile nesupuse regimului silvic"*, căci pădurile chiar dacă nu sunt supuse regimului silvic, ele totuşi rămân sub controlul şi sancţiunile codului silvic şi nu pot fi nici într'un caz bunuri agricole.

La art. 254. — Pentru coordonarea intereselor generale agricole cu cele silvice, fără de care nu va fi armonie şi nici un progres real este necesar ca între membrii Consiliului Superior al Agriculturii să intre neapărat şi un delegat al Societăţii „Progresul Silvic", Directorul Regimului silvic şi Directorul General al C. A. P. S.

La art. 292 alin. 4. — Să se adauge că pentru contravenţiile silvice, să se aplice — după cazuri — dispoziţiunile codului silvic şi cele din legea pentru ameliorarea terenurilor degradate.

La partea IV. — „Administrarea şi exploatarea păşunilor" să se introducă un articol în care să se prevadă că toate păşunile degradate, cari nu vor mai putea corespunde scopului, să cadă în prevederile legii pentru ameliorarea terenurilor degradate.

D-l *P. Antonescu* ţine să precizeze următoarele:

La art. 52. — D-sa e de părere ca amendamentele de ameliorăţiuni pastorale şi silvico-pastorale să se facă şi să se supravegheze executarea lor numai de inginerii silvici când e vorba de păşunile alpine sau cele din golurile de munţi, după cum se procedează şi în Franţa.

Una din condiţiunile esenţiale pentru îmbunătăţirea păşunilor alpine este creiarea de pâlcuri cari apără păşunea în contra vânturilor violente şi prin umiditatea datorită transpiraţiunii frunzelor arborilor, se sporeşte producţiunea ierbii în timpurile chiar cele mai secetoase. Aşa fiind, rolul silvicultorului în chestiuni de ameliorăţiuni pastorale în regiunea alpină, este de la sine indicat.

La art. 57. — D-sa e de părere ca să se poată face drumuri cu pante potrivite trecând prin pădurile sau terenurile diferitelor soiuri de proprietari spre a se putea conduce în mod lesnicios vitele şi produsele la munte, ba chiar să poată favoriza turismul pentru care în timpul din urmă s'au evidenţiat iniţiative lăudabile.

La art. 269. — D-sa cere să se prevadă în lege ca şi silvicultorii să fie organe de execuţie.

Ar fi fost de dorit ca atunci când Ministerul a întocmit o lege în chestiune de care se leagă şi interese esenţiale silvice, să fi consultat şi reprezentanţi ai corpului technic silvic.

1. D-l *St. Rodoteatu* depune un proect de lege pentru cumpărarea de păduri.

După observaţia D-lui M. Suhăţeanu asupra anuităţii de plată, *Consiliul* aprobă proectul.

3. Se citeşte referatul D-lui *P. Ioan* privitor la constituirea „Consiliului Economiei Naţionale" şi a membrilor cari îl compun. Se cere ca între cei 23 reprezentanţi ai ramurilor de producţie ale ţării să fie şi 1—2 reprezentanţi ai silviculturii.

Consiliul hotărăşte să se facă un memoriu în acest sens care să se trimită Ministerului de Domenii şi cel de Finanţe.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) C. P. GEORGESCU.

Secretar General, P. IOAN.

PROCES-VERBAL No. 18
al şedinţei de la 6 Aprilie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, Gh. Agapie, D. Ciurileanu, N. N. Caragea, M. Drăcea, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu, St. Stănescu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă:

1. — D-l *M. Drăcea* informează Consiliul asupra stadiului Proectelor de legi: a) pentru creiarea institutului de cercetări forestiere şi b) pentru înzestrarea învăţământului silvic cu păduri.

Relevă activitatea şi stăruinţa lăudabilă a d-lui senator C. Alimănişteanu.

Intrucât proectul pentru creiarea Institutului de cercetări forestiere, după informaţiunile d-lui M. Drăcea, se amână pentru sesiunea parlamentului din toamna 1932, se scoate dela ordinea de zi a Consiliului.

2. — Se ia în discuţiune aranjarea şi exploatarea Vilei de la Govora. Se citesc ofertele primite pentru a fi concesionată exploatarea.

D-nii M. Suhăţeanu, A. Eliescu, P. Antonescu vorbesc pentru concesiune.

D-nii P. Ioan, V. N. Priboianu şi Andrei Ionescu şi N. P. Florescu sunt pentru exploatarea în regie.

D-l preşedinte *C. P. Georgescu* rezumând discuţiunile, arată că pentru consolidarea clădirei este neapărată nevoe să se facă drenajul, iar pentru exploatare să se mobileze şi restul rămas nemobilat de anul trecut şi să se înceapă aranjarea parcului.

In acest scop se dă delegaţie comisiei instituită anul trecut complectată cu D-l Preşedinte, D-nii Andrei Ionescu şi M. Suhăţeanu, adică comisiunea formată din D-nii: C. P. Georgescu, V. N. Stinghe, D. Grozescu, V. N. Priboianu, M. Suhăţeanu şi Andrei Ionescu.

Se autorizâ Comitetul de Direcţie să contracteze un împrumut de 2.000.000 lei pentru nevoile Vilei dela Govora, ipotecând vila.

Până la contractarea acestui împrumut, pentru nevoile urgente se autorizâ un împrumut de 500.000 lei la C.E.A.C.S.

3. D-l *D. Ciurileanu* propune şi Consiliul aprobă să se pună la dispoziţia D-lui Gh. Agapie sala de festivităţi a Societăţii într'o zi pentru a explica aparatul inventat de d-sa pentru obţinerea directă a coordonatelor absolute.

D-l Ciurileanu propune şi un ciclu de conferinţe în legătură cu cadastrul.

4. — Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a Dlor ingineri: Gh. Oprişan, Th. Grigoraş şi Carol Jauernig.

5. — Se aprobă sala cerută de Asociaţia Prietenii Poloniei pentru un matineu la 10 Aprilie 1932 cu preţul de 2500 lei.

6. — Se aprobă reducerea preţului dela 1000 lei la 500 pentru folosirea sălii de către Asociaţia Topometrilor în ziua de 27 Martie 1932.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar General, P. IOAN.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131 din 920,

DECIDEM:

Art. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor mai jos menţionate tratate în crâng:

a) C h i l i a n u, pendinte de comuna Gura Foi, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nic. Petre, în suprafaţă de 34 ha. 3900 mp. din care 32 ha. 2500 mp. împădurită. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în doi ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

b) P a u l e a s c a, jud. Argeş, proprietatea Stan N. Popescu, în suprafaţă de 1.500 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) C e r a t u, jud. Gorj, proprietatea I. Vlădulescu, în suprafaţă de 1.800 ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

d) S m u r a, jud. Argeş, proprietatea Ion Călugărescu, în suprafaţă de 7536 mp. Revoluţia normală 16 ani. Explotarea în doi ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) V a l e a L u n g ă, jud. Gorj, proprietatea I. A. Dănciuloiu, în suprafaţă de 8535 mp. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. II. — Revizuirea acestor Regulamente de Exploatare se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prvăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Martie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Al. Radian

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii C ă r ă s ă u, pendinte de comuna Cărăsău, jud. Bihor, proprietatea comunei Cărăsău, în suprafaţă de 214 ha. 5800 mp. din care 198 ha. 8200 mp. pădure curată. Regimul Crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar pentru arborete cu vârsta mai mică de 40 ani şi două mii lei de fiecare ha. pentru cele cu vârsta peste 40 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii C h e l m a c, pendinte de comuna Chelmac, jud. Timiş, proprietatea Dr. Ştefan Cicio Pop, în suprafaţă de 542 ha. 6800 mp. din care 484 ha. 5400 mp. pădure curată. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar lăsându-se în parcela B şi C, câte 60 rezerve la ha. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T a b l a T a r s e i, pendinte de comuna Solona, jud. Sălaj, proprietatea parohiei Gr. Cat. Solona, în suprafaţă de 14 ha. 7300 mp. Regimul Crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar regeneerarea pe cale artificială prin însămânţare şi plantaţiuni cu pueţi de stejar. stejar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul pentru expoatare al pădurii P i s c u l C o m o r i l o r, pendinte de comuna Grid, jud. Făgăraş, proprietatea Composesoratului Familiei Urdea în suprafaţă de 11 ha. 1700 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani, şi transitorie de 5 ani. Garanţia de împădurire patru sute lei de fiecare hectar. Revizuirea la anul 1936.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S ă l a c e a, jud. Sălaj, proprietatea Comunei Sălacea, în suprafaţă de 102 ha. 9500 mp. din care 101 ha. 6000 mp. împădurită. Regimul Crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii T a u t e l e c, pendinte de comuna Tautelec, jud. Bihor, proprietatea comunei Tămaseu, în suprafaţă de 104 ha. 1400 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru element crâng şi 80 ani pentru element rezervă. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente; amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Martie 1932 în cabinetul nostru.

No. 49366.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Al. Radian

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor mai jos notate tratate în crâng simplu.

a) V a l e a S e a c ă, pendinte de comuna Ceptu[illegible] judeţul Prahova, proprietatea Olga Corbescu şi Julieta Ştefănescu, în su[illegible] 9ha. 8900 mp. Regimul crâng simplu în ambele serii. Revoluţia n[illegible] xploatarea în 12 ani la seria I-a; revoluţia normală 7 ani şi [illegible] în seria II-a. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hec[illegible] obligaţia de

a împăduri 16 ha 1800 mp. poeni prin plataţiuni de salcâm. Revizuirea după 12 ani.

b) Sfoara Popeşti, judeţul Buzău, proprietatea Ion V. Mănăilă, în suprafaţă de 2600 mp. Revoluţia normală 15 ani. Explotarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecar hectar.

c) Pantelimonul, judeţul Buzău, proprietatea Stroe P. Alexandru, în suprafaţă de 5060 mp. Revoluţia normală 25 ani. Explotarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) Valea cu apă, judeţul Vâlcea, proprietatea Petre I. V. Obadă, în suprafaţă de 8960 mp. Revoluţia normală 30 ani. Explotarea în un an. Garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar.

e) In Islaz, judeţul Muscel, proprietatea D-lui Gh. A. Dinu şi alţii, în suprafaţă de 5060 mp. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Tulbureni Aninoasa, judeţul Muscel, proprietatea Ana Bărbulescu şi alţii în suprafaţă de un hectar. Revoluţia normală 25 ani. Explotarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) Piscu Fântâni, Dedu şi Coada Dedului, judeţul Muscel, proprietatea Marin Alex. Mărgescu, în suprafaţă de 4774 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) Valea Teiuşului, judeţul Muscel, proprietatea Marin Simionescu, în suprafaţă de 5220 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Gura Argişelului, judeţul Muscel, proprietatea Ion I. Robea, în suprafaţă de 1.2650 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de sub alin. b—i inclusiv se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Martie 1932, în cabinetul nostru.

No. 52437.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Al. Radian

Art. I. — Se aprobă de noi regulamentele de exploatare mai jos menţionate tratate în Crâng:

a) Epureşti, judeţul Buzău, proprietatea D-tru D. G. Rusu, în suprafaţă de 4,0176 ha. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an.

b) Crivina Bradul, judeţul Buzău, proprietatea Mihalache V. Tuican, în suprafaţă de 3,0360 ha. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în cinci ani.

d) Valea lui Dragomir, judeţul Buzău, proprietatea Nic. T. Alexandru, în suprafaţă de 2.0400 ha. Revoluţia normală 22 ani. Exploatarea în 8 ani.

e) Valea Alunişului, judeţul Muscel, proprietatea Nic. Tănăşanu, în suprafaţă de 1.1460 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Valea Itului, judeţul Muscel, proprietatea Bucur Uleia, în suprafaţă de 1.0664 ha. Revoluţia normală 20 ani. Explotarea în un an.

g) Mărculeasca fundul Catnei, judeţul Buzău, proprietatea Nic. Tomescu, în suprafaţă de 8024 mp. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în 6 ani.

h) Cireseanca, judeţul Buzău, proprietatea Diogene Mirică, în suprafaţă de 1 ha. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în zece ani.

i) Fata Văiei Ialei-Salbatu, judeţul Muscel, proprietatea Ion Stănculescu, [illegible]tă de 5508 mp. Revoluţia normală 30 ani. Explotarea în un an.

f) Va[illegible] judeţul Buzău, proprietatea Nic. R. Enescu, în suprafaţă [illegible]normală 15 ani. Exploatarea în doi ani.

Art. II. — Garanţia de împădurire pentru Regulamentele de mai sus va fi de lei trei sute de fiecare hectar, în revizuirea lor se va face după 10 ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamnte referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Martie 1932 în cabinetul nostru.

No. 51917 din 1932.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) A. Radian

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii T i n c o v a - J d i o a r a, pendinte de comunele Tincova şi Jdioara, judeţul Sverin, proprietatea Municipiului Timişoara, în suprafaţă de 703 ha. 9100 mp. din care 682 ha. 0100 mp. împădurită. Revoluţia normală 80 ani, împărţită în 4 perioade de câte 20 ani. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii U r b a r a l a, pendinte de comuna Târnava-Mare judeţul Târnava Mare, proprietatea Compos. Urbarial Târnava Mare, în suprafaţă de 709 ha. 3500 mp. pădure curată. Regimul: In seria I-a Crâng simplu revoluţia normală 20 ani. Seria II-a Crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Seria III Codru cu tăieri rase şi cu 50 seminceri la ha. Garanţia de împădurire 300 lei Seria I-a, 500 lei în seria II-a, 3000 lei în seria III-a de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii T o m a s, pendinte de comuna Ghinda, judeţul Năsăud, proprietatea Bis. luterană din Ghinda, în suprafaţă de 37 ha. 9830 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii S e g m e z u, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Ermieni, în suprafaţă de 7 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Regenerarea pe cale naturală şi prin plantaţiuni cu pueţi de gorun repicaţi. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii P â r â u l P a l u n g u, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Laslăul Mic, în suprafaţă de 4.20 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Martie 1932 în cabinetul nostru.

No. 51915 din 1932.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Al. Radian

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor menţionate mai jus tratate în crâng simplu:

a) C a r a m a ş u l, pendinte de comuna Brejoara, judeţul Ilfov, pro-

prietatea Arhitect Dobrescu, în suprafaţă de 111 ha. 4840 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 12 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

b) Alexeni, pendinte de comuna Zăbriceni, jud. Bălţi, proprietatea a 150 săteni din satul Alexeni, în suprafaţă de 125 ha. 6400 mp. Regimul Crâng cu 150 rezerve la ha. de specie stejar. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 10 ani conform planurilor speciale. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Pol Ruhotin şi Pericauti, pendinte de comuna Prajavinţi, jud. Hotin, propr. Mihail Sandiuc, în suprafaţă de 57 ha. 3400 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. de esenţă stejar sau în lipsă fag. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea conform planului special. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

d) Breazu, pendinte de comuna Copou, jud. Iaşi, propr. Dan Al. Bădărău, în suprafaţă de 28 ha. 4890 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) Valea Dadului, jud. Muscel, proprietatea Gh. Găman şi D. Copan, în suprafaţă de 2.0800 ha. Revoluţia normală 25 ani. Explatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Sfoara Badeanu, judeţul Buzău, proprietatea Nicolae Alexandru, în suprafaţă de 1.8700 ha. Revoluţia normală 17 ani. Exploatarea în 3 ani, cu 2 perioade de aşteptare. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

g) Cireşeanca, jud. Buzău, proprietatea Apostol Gr. Zainescu, în suprafaţă de 1.0024 ha. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) Vâlceaua Mare şi Ghenei jud. Argeş, proprietatea Ion D. C. Olteanu, în suprafaţă de 8005 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Costila, judeţul Argeş, proprietatea Ion Dumitru Gheorghe, în suprafaţă de 2250 mp. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. II. — Revizuirea acestor Regulamente se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1932 în cabinetul nostru.

No. 66862 din 1932.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor (ss) G. I. Sisești

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele de Exploatare ale pădurilor mai jos menţionate tratate în crâng:

a) Vârtejul Nefliu, judeţul Ilfov, proprietatea Moştenitori D. M. Bragadiru, în suprafaţă de 235 ha. Revoluţia normală 20 ani, pentru seria I-a şi 6 ani pentru seria II-a zăvoi. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani în ambele serii.

b) Dealul Rancaciovului, judeţul Muscel, proprietatea Iordache Gh. Ene, în suprafaţă de 8.0292 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar.

c) Goleasca lot 6, judeţul Argeş, proprietatea Vasile Rădulescu, în suprafaţă de 6 ha. Revoluţia normală 20 ani. Expxloatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

d) Pol Ruhotin, judeţul Hotin, proprietatea Ştefan Basarab, în suprafaţă de 6400 mp. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

e) Pol Ruhotin, judeţul Hotin, proprietatea Eftimie Bârleac, în suprafaţă de 900 mp. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

f) Pol Ruhotin, judeţul Hotin, proprietatea Const. Lâsac, în suprafaţă de 1.2000 ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

g) Pol Ruhotin,, judeţul Hotin, proprietatea Fodor Reaboi, în suprafaţă de 6600 mp. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

h) Coasta Stupinei şi Piscu Blidaru, judeţul Argeş, proprietatea Ilie T. Nicula şi Ilie Gh. Florea, în suprafaţă de 4423 mp. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

i) Bondrea, judeţul Buzău, proprietatea Mirică Arghiroiu, în suprafaţă de 8900 mp. Rvoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

j) Piscu Blidaru, judeţul Argeş, proprietatea Const. M. Simigiu, în suprafaţă de 3.1680 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

k) Zăvoiul Săveşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 2.9500 ha. Revoluţia normală 8 ani. Exploatarea în un an. Revizuirea în 1935.

l) Sfoara Bădeni, judeţul Buzău,proprietatea Tache N. Alexandru. Suprafaţa 1 ha. Revoluţia 20 ani. Exploatarea în doi ani.

m) Fata Bunestilor, judeţul Someş, proprietatea Pop Teodor, suprafaţa 9.6900 ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 20 ani.

Art. II. — Garanţia de împădurire lei 300 de fiecare hectar pentru regulamentele de sub aliniatele d, e, f, g, h, j, k, l, m; iar rvizuirea tuturor regulamentelor cu excepţia celui dela punctul k, se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile rspective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1932, în cabinetul nostru.

No. 66866 din 1932.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor (ss) G. I. Siseşti

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Nebuna Ivăneasca, Seria XII-a, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1562 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 25 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Verbila, pendinte de comuna Bucov, judeţul Prahova, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2251 ha. 4000 mp. Regimul Codru cu trei tăieri succesive la 7 ani interval. Revoluţia normală 105 ani, divizată în 5 perioade a câte 21 ani. Revizuirea după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1932 în cabinetul nostru.

No. 66860 din 1932.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor (ss) G. I. Siseşti

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul ocolului silvic Caransebeş, proprietatea comunităţii de avere a fostului Regiment confiniar Româno-Bănăţean, constituind 17serii, în suprafaţă de 7498 ha. Regimul codrul cu 2 tăeri succesive în secţia A şi codru cu 4 tăeri succesive în secţia A şi 120 ani în secţia B. Exploatările în secţia B. se vor face conform modificărilor introduse prin avizul Consiliului Technic 1171 din 1931 care face parte integrantă din amenajament. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Hotarul de Sus şi Fata Cornilor, judeţul Târnava Mare, proprietatea Bisericei Ortodoxe Române, în suprafaţă de 15 ha. 5700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul ocolului silvic Chababistra, proprietatea comunităţii de avere a fostului Regiment Confiniar Româno-Bănăţean, constituind 18

*

serii, în suprafaţă de 6310 ha. Regimul Codrul cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii Valea Dal, pendinte de comuna Jinborul Mare judeţul Cluj, proprietatea Szeredan Iuliana, în suprafaţă de 26 ha. 6450 mj Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii Lata şi Groapa Cristoaici, pendinte de comuna Mocin, judeţul Cluj, proprietatea Doamnei Gaal Emma, în suprafaţă de 10 ha. 8900 mp. Regimul crâng cu 15 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

f) Regulament pentru exploatare al pădurii Dosul Corbului, judeţul Hunedoara, proprietatea Aritina şi Carolina Birău, în suprafaţă de 6 ha. Regimul Codru cu tăieri rase cu 5 rezerve la ha. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fot date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

No. 66868/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Composesoratului, pendinte de comuna Ditrău judeţul Ciuc, proprietatea Composesoratului Ditrău, în suprafaţă de 2392 ha. 1200 mp. Regimul codrul cu tăieri rase lăsându-se şi câte 50 rezerve la ha. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani urmată de regenerare artificială prin plantaţiuni. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar.

b) Amenajamentul pădurii Hotarul de Sus şi Fata Cornilor, ju-Agadici, Maidan, Ciudanovita, Ciclowa Montană şi Oravita, judeţul Caraş, proprietatea Soc. Anonimă Uzile de Fer şi Domeniile din Reşiţa, în suprafaţă de 5881 ha. 8500 mp. din care 5578 ha. 34 împădurită, constituind 4 serii de Exploatare. Regimul codrul cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani cu recomandaţiunile din avizul Consiliului Technic al pădurilor cu Nr. 1189 din 23 Decembrie 1931 care face parte integrantă din amenajament.

c) Amenajamentul pădurii Dognecea, pendinte de comunele Octa de fer, Bocşa Montană, judeţul Caraş, proprietatea Societăţii Uzinele de fer şi Domeniile din Reşiţa, în suprafaţă de 7193 ha. 3000 mp. constituind 4 serii de exploatare. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 1000 ani. Exploatarea în 100 ani, cu recomandaţiunile din avizul Consiliului Technic al pădurilor Nr. 1190 din 23 Decembrie 1931.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Moara Dracului, pendinte de comuna Râşnov, judeţul Braşov, proprietatea Comunei Râşnov, în suprafaţă de 68 ha. 5995 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea suprafeţei de 50 ha. 2330 mp. în 2 ani. Garanţia de împădurire trei mii lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tarina Strâmtă, pen-

dinte de comuna Rugăneşti, judeţul Odorhei, proprietatea Comunei Rugăneşti, în suprafaţă de 17 ha. 5574 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatându-se câte 0,5852 ha. anual. Garanţia de împădurire şase sute lei de fiecare hectar.

f) Amenajamentul pădurii D e a l u l S i l a s, L a d i şi S f. B e n e d e c, pendinte de comuna Budiul mic, judeţul Mureş, proprietatea Doamnei Tovisi Irina, în suprafaţă de 14 ha. 1700 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani, posibilitatea anuală fiind 70 ari. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

g) Amenajamentul pădurii H u s u e r i, pendinte de comuna Sântioana, judeţul oSmeş, proprietatea Obştei de cumpărare, înî suprafaţă de 101 ha. 2526 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire şase sute lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor sau Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţă pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra priprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului iSlvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Aprilie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. I. Siseşti

Art. 1. — Se aprobă de noi Regulamentele de Exploatare de mai jos, pădurile fiind tratate în crâng simplu revoluţia normală 30 ani şi exploatarea făcându-se în un an. Garanţia de regenerare s'a fixat la trei sute lei de fiecare hectar; iar revizuirea Regulamentelor se va face după zece ani.

a) P o l R u h o t i n, judeţul Hotin, propr. D-lui Petre Scripnic, în suprafaţă de 25 arii.

b) P o l R u h o t i n, jud. Hotin, proprietatea D-lui Afanase Basarab, în suprafaţă de 1.0500 ha.

c) P o l R u h o t i n, jud. Hotin, proprietatea D-lui Levizor Sveţ, în suprafaţă de 50 ari.

d) P o l R u h o t i n, jud. Hotin, proprietatea Doamnei Anastasia Jitneac, în suprafaţă de 1.3800 ha.

e) P o l R u h o t i n, jud. Hotin, proprietatea D-lui Mihai Nichitioc, în suprafaţă de 25 ari.

f) P o l R u h o t i n, jud. Hotin, proprietatea D-lui Ştefan Bozovic, în suprafaţă de 82 ari.

g) P o l R u h o t i n, jud. Hotin, proprietatea Doamnei Eufrosina Cuşmir, în suprafaţă de 53 ari.

h) P o l R u h o t i n, proprietatea Doamnei Maria Tcaci, în suprafaţă de 3.0400 ha.

i) P o l R u h o t i n, jud. Hotin, prop. Teodose Basarab, în supr. de 65 ari.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare mai jos menţionate privind păduri din judeţul R ă d ă u ţ i, tratate în Codru grădinărit cu revoluţia de 90 ani extrăgându-se numai o pătrime din volumul arborilor consideraţi exploatabili; iar în a 2 tăiere se va face numai după trecerea de 12 ani şi numai după ce în prealabil se va stabili volumul materialului existent, creşterea normală şi numărul arborilor ce se pot extrage la hectar. Garanţia de regenerare lei una mie la ha. Revizuirea s'a fixat la 12 ani dela aplicare.

a) Vileanca-Sehlovata, proprietatea D-lor Semeu și Maria Matcan în suprafață de 8.8200 ha.

b) Dauha, proprietatea D-lor Dumitru Zaetz, Sleziuc Saveta și Popiuc Vasile, în suprafață de 6.3600 ha.

c) Polobeniţa, proprietatea D-lui Hafia Ghevera, în suprafață de 1.8800 ha. Exploatarea se va face prin extragerea arb. mai groși de 30 cm. diam. și numai 1/4 din volumul total al arboretului.

Art. 3. — Se aprobă de noi Regulamentele de Exploatare mai jos menționate privind păduri din Jud. Rădăuți, tratate în Codru grădinărit cu Revoluția de 90 ani. Garanția de regenerare lei 800 la ha. Revizuirea la 5 ani.

a) Polobeniţa, proprietatea Feodora lui Semen Berzan, în suprafață de 4.4600 ha. Exploatarea în 2 ani.

b) Chitlerinca, proprietatea Doamnei Calena Macoveiciuc, în suprafață de 6.2100 ha. Exploatarea în 2 ani câte 50 mc. anual.

c) Hliboca, proprietatea D-lui Dumitru și Nicolae Raicalo, n suprafață de 1.7000 ha. exploatarea în un an.

Art. 4. — Se aprobă de noi Regulamentul de exploatare al pădurei Horășeuți tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Garanția de împădurire 800 lei de fiesituată în jud. Cernăuți, proprietatea Doamnei Aurora Vlaicu. Regimul Codru cu care hectar. Revizuirea în 1941.

Art. 5. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 6 și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Aprilie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

No. 77627/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi regulamentele pentru exploatare al pădurilor mai jos menționate tratate în crâng:

a) Cotul Moreni, județul Iași, proprietatea Ion Irimescu, în suprafață de 32.0450 ha. Revoluția normală 3 ani, exploatarea în 3 ani rezervându-se esențele tari, stejar, crâng. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Măleşti, județul Neamț proprietatea E. Iurașcu, în suprafață de 15 hectare. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani; Garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar.

c) Galmeia, județul Buzău, proprietatea Gh. Nedelcu, în suprafață de 1.3900 hectare. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) Cireşanca, județul Buzău, proprietatea Mihalache Frățilă, în suprafață de 2.1325 hectare. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Zăvoiul Floreşti, județul Dâmbovița, proprietatea Maria Ilie Marin, în suprafață de 8000 mp. Revoluția normală 6 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Valea Dadului, județul Muscel, proprietatea Nicolae Chivereanu, în suprafață de 1.2800 ha. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) Valea Dadului, jud. Muscel, proprietatea Gh. D. Popescu, în suprafață de 1.0200 ha. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) Valea Cârstei, jud. Vâlcea, proprietatea Nicolae P. Trușcă, în suprafață de 2.2600 mp. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

i) Selişte a, județul Gorj, proprietatea Aurica Buzoliu, în suprafață de 3200 mp. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Aprilie 1932, în cabinetul nostru.

No. 77639/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stăneşti-Chirculeşti, pendinte de comuna Stăneşti-Chirculeşti, judeţul Vlaşca, proprietatea D-lui Alex. Caracaleteanu, în suprafaţă de 33 ha. 9807 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentru pentru exploatare al pădurii Micească, pendinte de comuna Micești, judeţul Muscel, proprietatea Maria şi Xictor Năstăseanu, în suprafaţă de 19.7800 ha. pădure, 5,5200 ha. poeni, 0,6000 ha. rărişte. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar cu obligaţia a complecta la plin densitatea pădurei după exploatare.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundurile, judeţul Prahova, proprietatea Const. Petrescu, în suprafaţă de 3 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ursu, Poiana lui Ivan şi Motoc, judeţul Argeş, proprietatea Gheorghe St. Bărbulescu, în suprafaţă de 3800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Badala, judeţul Muscel, proprietatea Oprea D. Iorgulescu, în suprafaţă de 3.2000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tia, judeţul Teleorman, proprietatea Iorgu Sindile, în suprafaţă de 2.500 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Aprilie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

No. 77635/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Runcu, pendinte de comuna Otopeni, judeţul Ilfov, proprietatea C. Basarab Brâncoveanu, în suprafaţa de 180 ha. 4400 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în 7 ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Curteşti, pendinte de comuna Curteşti, judeţul Botoşani, proprietatea Solomon şi Raul Lustgarten în suprafaţă de 224 ha. 7600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în zece ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 14 ani.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele de Exploatare ale pădurilor de mai jos, situate în judeţul Buzău tratate în crâng simplu. Garanţia s'a fixat la lei 300 de fiecare hectar; iar revizuirea se va face la finele Revoluţiei.

a) Pădurea Scoarţa, proprietatea Ghiţă Th. Simionescu, în suprafaţă de 14.7864 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 10 ani.

b) Nenciuleşti, proprietatea Ştefan Borcan, în suprafaţă de 1156 mp. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 2 ani.

c) Pirosceasca-Poporul Mircești, proprietatea Alex. A. Popa, în suprafaţă de 2795 mp. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 4 ani.

d) Cireşeanca, proprietatea Mihaiu Crachină, în suprafaţă de un ha. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 6 ani.

e) Cireşeanca, proprietatea Ion V. Nicu, în suprafaţă de un ha. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 6 ani.

f) Scoarţa, proprietatea Smaranda I. Mihai, în suprafaţă de 5200 mp. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în un an.

g) Cireşeanca, proprietatea Elena Al. V. Nicu, în suprafaţă de 7500 mp. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 6 ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Aprilie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

No. 77619/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Stejeriş şi Copaţ, pendinte de comuna Covasna, jud. Trei Scaune, proprietatea Bisericei reformate din Covasna în suprafaţă de 100 hectare 4800 mp.

Regimul crâng compus cu revoluţia normală de 40 ani în seria I-a şi codru cu tăeri rase urmate de plantaţiuni de răşinoase şi stejar. Revoluţia normală de 80 ani.

Garanţia de împădurire cinci sute de lei de fiecare hectar în seria I-a crâng şi lei trei sute de fiecare hectar în seria II-a.

Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Tăuşoara, pendinte de comuna Negreşti, Judeţul Satu Mare, proprietatea Bisericei Greco-Catolice din comuna Negreşti, în suprafaţă de 23 ha. 1500 mp.

Regimul codru cu tăere rasă.

Revoluţia normală 80 ani cu posibilitatea periodică din 2 în 2 ani.

Garanţia de împădurire trei mii lei de fiecare hectar.

Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Mare, Judeţul Mureş, proprietatea Telegdi Ştefan în suprafaţă de 8,6900 ha.

Regimul crâng compus.

Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 5 ani.

Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Glonţ, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Boz în suprafaţă de 2,6800 hectare.

Regimul crâng simplu.

Revoluţia normală 30 ani, exploatarea conform planului special.

Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Revizuirea după zece ani.

Art. 3. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente, referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Se aprobă de noi anularea amenajamentul pădurilor composesoratului Ciumani Județul Ciuc ce a fost aprobat prin Deciziunea No. 47627/928 publicată în Monitorul Oficial No. 225 p. II, 1928.

Art. 4 și ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 8 Martie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

No. 77623/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi următoarele regulamente de exploatare:

1. Dosul Urechii Babii, din Com. Cândești, jud. Muscel, proprietatea D-tru Brătulescu, cu suprafața de 0,2500 ha., regimul crâng, revoluția normală 25 ani, exploatarea un an, garanția de împădurire 1000 lei de ha, revizuirea după 10 ani.

2. Valea lui Dragomir, din com. Pleșcoi jud. Buzău, proprietatea Gh. și E. Epuran, cu suprafața de 1,40 ha., regimul crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

3. Fata Văii Pomilor, din com. Vulturești, Jud. Muscel, proprietatea Alexandru N. Georgescu, cu suprafața de 0,30 ha., regimul crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea un an, garanția de împădurire 500 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

4. Ograda, din couma Ograda, Jud. Ialomița, proprietatea General Gh. Stambulescu, cu suprafața de 18,100 ha., regimul crâng, revoluția normală 10 ani, exploatarea în 2 ani, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

5. Gomoiasa, din comuna Costești, Jud. Buzău, proprietatea D-nei Florica Don, cu suprafața de 29 ha. 3477 mp., regimul crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani, garanția de împădurire 300 lei de ha., revizuirea după 20 ani.

6. Gârla Zapuselului, din comuna Calvini, Jud. Buzău, proprietatea Costache Cătrinoiu, cu suprafața de 9 ha. 7991 mp., regimul crâng, revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 10 ani.

7. Parcul Elena Monteoru, din comuna Monteoru, Jud. Buzău, proprietatea Elena Lascar Catargi, cu suprafața de 56 ha. 1475 mp., regimul crâng, revoluția normală 8 ani, exploatarea în 3 ani, garanția de împădurire 300 lei de hectar, revizuirea după 8 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3 și ultimul. — Domnul Șef al Inspectoratului Regim Silvic București este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare, pendinte de comuna Berchiș, județul Cluj, proprietatea Gh. și Eugen Popescu, în suprafață de 81 ha. 8800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanția de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

b) Amenajamentul pădurii Lalo Dealul Silas și Sft. Bened-c, pendinte de comuna Budiul Mic, județul Mureș, proprietatea Tovici Iuliu, în.su

prafaţă de 14 ha. 2700 mp. Regimul crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare ha.

Art. 2. — Se aprobă de noi regulamentele pentru exploatare ale pădurilor de mai jos:

a) Boiţa, judeţul Alba, proprietatea Ioan Trif, în suprafaţă de 3.2900 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

b) Calaslău, judeţul Trei Scaune, proprietatea Fengo Alexandru şi Kosa Elena, în suprafaţă de 2,6900 ha. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

c) Dichterca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Maria şi Alexa Michiciuc, în suprafaţă de 6,9200 ha. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea până la 1934. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

d) Frasinul, judeţul Argeş, proprietatea Marin Ştefănescu, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Dosul Măciucei, judeţul Prahova, proprietatea St. Frânu, în suprafaţă de 8140 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Călineşti, judeţul Buzău, proprietatea Andrei I. Tugui, în suprafaţă de 8880 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) Dealul Negrenilor, judeţul Gorj, proprietatea Ecaterina Dobromir, în suprafaţă de 3,6535 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

h) Coasta Săliştei, judeţul Argeş, proprietatea Elena P. Eftinie, în suprafaţă de 2,5000 ha. Regimul codru cu tăieri rase şi 20 semînţeri la ha. Revoluţia normală 120 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

Art. 3. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente se va face după zece ani.

Art. 4. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţă pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 5. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 6 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 21 Aprilie 1932 în cabinetuu nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. I. Sisești

No. 88951.

BIBLIOTECA ASTRA
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacție: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1932:

Președinte: Georgescu C. P.

Vice-Președinți: Drăcea M., Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G. — Lazăr H.
Antonescu P. — Năstăsescu Gh.
Atanasescu A. — Nedelcovici Ath.
Caragea N. N. — Popovici Gh. N.
Ciurileanu D. — Rodoteatu St.
Eliescu A. — Sburlan D.
Emanoil C. C. — Stănescu Stan
Florescu M. P. — Ștefănescu-Suhățeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanți: Florescu I., Fonay I., Petcuț M.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

«BUCOVINA»

INSTITUT DE ARTE GRAFICE
Telefon aut. 210/43
I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Str. Gr. Alexandrescu Nr. 4

ANUL XLIV, Nr. 5—6 MAI — IUNIE, 1932

BIBLIOTECA

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Date noi cu privire la răspândirea genului Pinus și Picea în Transilvania . . . *Dr. Emil Pop*

Probleme administrative:

Situația forestieră a României pe anul 1930. *Petre Antonescu și D. Grozescu*

Documentări — Comentarii:

Aspecte forestiere din Canada . . . . . *A. M. Comșia*
Transportul puieților la munte . . . . . *V. V. Vasiliu*
Terminologie dendrometrică . . . . . *I. Guran*
Situația dificilă a pădurilor . . . . . *Horia Manole*

Jurisprudență:

Jurisprudența la legislația silvică . . . . . *C. D.*

Cronică:

Sărbătorirea unui veteran camarad . . . . *Th. Păiș*
Sădirea arborilor la Iași . . . . . *C. Cristea*

Recenzii. — Revista revistelor. — Informațiuni. — Pagini mercuriale. Soc. „Progresul Silvic". — Publicațiuni.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIV-e Année. No. 5—6, Mai-Juine 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 5—6, Mai-Iunie 193

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus:

Nouvelles indications sur la distribution géographique des genres Pinus et Picea en Transylvanie . . . . . *Dr. E. Pop*

Problèmes administratifs:

La situation forestière roumaine pendant l'année 1930. *P. Antonescu et D. Grozescu*

Documentations-Commentaires:

Aspects forestiers de Canada . . . . . *A. M. Comşia*
Le transport des jeunes plantes dans les régions accidentées. . . . . *V. V. Vasiliu*
Terminologie dendrométrique . . . . . *I. Guran*
La situation difficile des forêts en Roumanie . . . *Horia Manole*

Chronique. Recensions. Revues des revues.

Informations. Pages mercuriales.

Soc. „Progresul Silvic". Publications.

Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

INHALT:

Abhandlungen:

Neue Daten über die Verbreitung der Gattungen Pinus und Picea in Siebenbürgen. . . . . *Dr. E. Pop*

Verwaltungsfragen:

Die forstliche Lage rumäniens während des Jahres 1930. . . . . *P. Antonescu und D. Grozescu*

Mitteilungen:

Forstliches aus Kanada . *A. M. Comşia*
Pflanzentransport im Gebirge . . . . . *V. V. Vasiliu*
Terminologie der Holzmesskunde . . . . . *I. Guran*
Die Notlage der rumänischen Forstwirtschaft . . . *Horia Manole*

Chronik. Rezensionen. Die Zeitschriften.

Nachrichten. Holzmarkt. Soc. „Progresul Silvic". Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

Foto C. D. Ch.

Plantaţiuni de 30 ani
Plantations âgées de 30 ans
30—jährige Pflanzungen

Salcâm pe nisip humos (Ciurumela)
Robinier faux-acacia, sur un sol de sable-humeux
(Forêt Ciurumela)
Robinie auf humosem Sande (Ciurumelawald)

Stejar pedunculat pe sol lehmos provenind din loess
(Snagov)
Chêne pédonculé sur un lehme provenant du loess
(Forêt Snagov)
Stieleiche auf Lehmboden (Snagovwald)

Aspecte de pădure de antestepă. Cer cu subetaj de păducel (Cernica)
Aspects de forêt d'antesteppe. Quercus cerris avec un
sous-étage de Crataegus (Forêt Cernica)
Waldbilder aus der rumänischen Vorsteppe. Quercus cerris
mit Crataegus-Unterbau (Cernicawald)

Foto C. D. Ch.

STUDII — REFERATE

DATE NOI CU PRIVIRE LA RĂSPÂNDIREA GENULUI PINUS ŞI PICEA IN TRANSILVANIA

de Dr. EMIL POP
dela Institutul de botanică sistematică, Cluj

In comunicarea de faţă fac cunoscute câteva localităţi interesante şi necunoscute pân'acum de Pinus silvestris, P. montana şi Picea excelsa. Aceste câteva date noi au eşit la iveală în cursul studiului floristic şi stratigrafic al mlaştinilor de turbă dela noi, care l-am început în 1926.

Pinus silvestris L.

Acest arbore, atât de puţin pretenţios faţă de sol, are astăzi în România o răspândire insulară pe mlaştini de Sphagnum („tinoave", „mlăci", „molhaşuri") şi pe stâncării, deci în staţiuni aspre, cu totul dificile pentru alţi copaci. Chiar această pulverizare a ariei lui la noi — ca şi consultarea ariei lui generale — ne arată că Pinus silvestris se comportă la noi ca un relict în plin declin, exilat de concurenţa celorlalţi arbori în locuri puţin accesibile pentru ei.

Acest fenomen istoric, dedus prin consideraţii fitogeografice actuale — reluat şi pus la punct în ultimul timp de Guşuleac[1])

1) Guşuleac M., Consideraţiuni geobotanice asupra Pinului silvestru din Bucovina. Buletinul Facultăţii de Ştiinţe din Cernăuţi, IV, fasc. 2, 1930, p. 310—375.

— a fost confirmat prin documente stratigrafice incontestabile, parte publicate, parte în curs de publicare. (Pop, 1928, 1929) [1]).

E interesant că în Carpații Bucovinei pinul are mai mult stațiuni de turbă, decât de stânci. E foarte remarcabilă apoi prezența lui în mlaștinile de pe Harghita, în interiorul arcului carpatic. In restul Carpaților noștri orientali îl găsim însă din ce în ce mai rar pe turbă și din ce în ce mai des pe stânci. In munții Bretcului este din nou frecvent pe sfagnete, dar acestea au în general întinderi foarte reduse în acest sector al Carpaților. Din Carpații sudici și din Munții Apuseni nu e citat decât de pe stâncării [2]). deși la poalele Munților Făgărașului, dar mai ales în Munții Apuseni pe platoul Oaș-Gutâiu între Tisa și Someș există întinse mlaștini de Sphagnum.

Cu atât mai interesantă e prezența lui pe mlaștina turboasă dela Râșca, în Munții Gilăului, jud. Cluj. Mlaștina se numește „Mohuș", sau „Molhașul dela Râșca"; Ungurii din satul Vălcău îi zic „Lágyas", nume sub care o pomenește geologul László [3]) (p. 110) fără a se ocupà de vegetația ei. Se găsește la 40°44'20" long. e. (Ferro) și 46°43' latit., la o înălțime de 1020 m. peste nivelul mării.

Vegetația molhașului se compune înainte de toate dintr'un covor des de Sphagnum, întrerupt pe ici pe colo de Polytrichum. Alte elemente, în ordinea gradului lor de frecvență sunt: Eriophorum vaginatum, Calluna vulgaris (în porțiunile mai uscate ale molhașului alcătuește chiar populații aproape pure), Empetrum nigrum, Vaccinium vitis idaea, V. oxycoccos, V. myrtillus, Drosera rotundifolia, Potentilla silvestris, etc. La marginea ei, petecele de Polytrichum sunt tot mai compacte, alternând cu pajiști de Nardus stricta.

---

1) Pop E., Analize de polen în turba Carpaților orientali (Dorna-Lucina).. Buletinul Grădinii bot. și al Muzeului bot. dela Univ. din Cluj, IX, 1929, Nr. 3—4, p. 81—210.

Pop E., Spectrul polinic al turbei dela Colăcel (Bucovina). I. Congres al Naturaliștilor din România. Cluj, 1928. Dare de seamă și Comunicări, p. 357-363.

2) Fekete L., — Blattny T., Az erdészeti jelentőségü fák és cserjék elterjedése a magyar állam területén. I-II. 1913.

3) László G., A tözeglápok és elöfordúlásuk Magyarországon. — A. M. K. Földtani Intézet kiadványai, 1915.

In stratul arborescent foarte sărăcăcios şi de tot rar, exemplarele cele mai bine desvoltate sunt cele de Pinus silvestris. Se mai găsesc Betula verrucosa, Picea excelsa, Betula pubescens, Populus tremula.

Pinus silvestris ajunge la marginea molhaşului la înălţime de 8—1 m. şi atinge vârsta de 80—100 ani (Fig. 1). Din

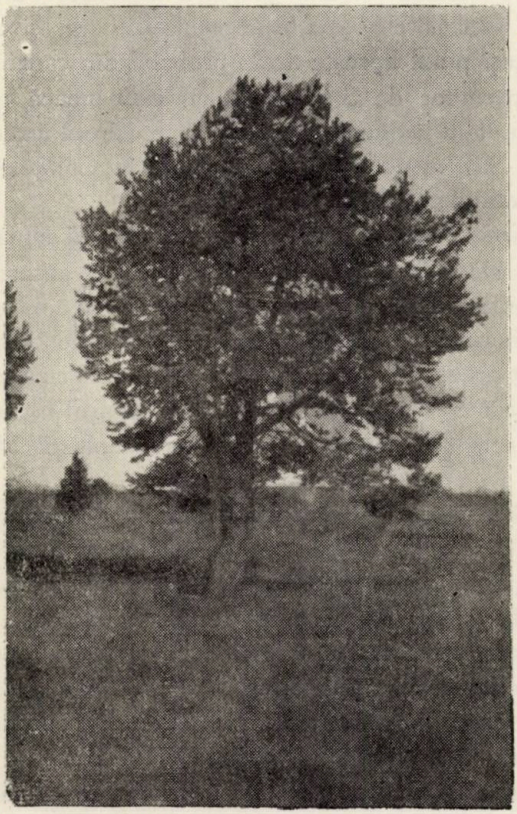

Fig. 1. — Râşca. Pinus silvestris. — Foto E. Pop

punct de vedere morfologic este asemănător cu cel din regiunea Dornelor (Bucovina), cu frunze mai scurte şi înţepăcioase. Cei dela margine cu aspect normal cu conuri tipice [1]), iar cei câţiva din interior sunt mai piperniciţi şi au conurile mai mult sau mai puţin

1) Moţii din jur numesc conurile de pin „porci".

asimetrice din cauza apofizelor prelungite ale solzilor întorşi spre lumină.

Atât pinii cât şi mestecenii din mlaştină sunt tăiaţi fără milă de localnici. In privinţa aceasta de la an la altul se pot vedea progrese înspăimântătoare. Pinul este cu atât mai condamnat cu cât nu se regenerează, mesteacănul însă da.

In jurul imediat se mai găsesc 2 molhaşuri, dintre cari unul foarte mare la Călăţele, cam la aceeaşi altitudine şi cu aceeaşi vegetaţie. Totuşi pinul lipseşte acolo probabil din cauza creşterii exuberante a perinilor de Sphagnum, cari îneacă pinii, fenomen foarte obişnuit în regiunea Dornei (d. e. „Pe Putredu", v. Pop, l. c. 1929). Stratul de Sphagnum are la Călăţele aprox. 5 m., la Râşca maximum 2,5 m.

In marele Molhaş „Mluha" din munţii situaţi la dreapta Arieşului (l. satul Ponor, alt. 1200 m.) nu se găsesc pini. Grupul întins de molhaşuri de pe Dealul Mare-Căpăţâna (izvoarele Someşului rece) fiind la altitudinea medie de 1600 m., este mai ridicat decât graniţa, la care Pinus silvestris populează turbării. Până acum prin urmare numai de molhaşul nostru dela Râşca ştim, că poartă pin silvestru în întreg complexul Munţilor Apuseni [1]).

O altă staţiune de mlaştină a pinului de pădure comunicată mie de d-l E. I. Nyárády se găseşte în Harghita. Graţie rocei sale vulcanice şi relieful său (spete late şi înalte, cratere) massivul Harghitei adăposteşte foarte numeroase mlaştini de Sphagnum, cercetate în ultimul timp de Nyárády [2])

Cele mai întinse din acestea, ca „Mohos" lângă Tuşnad şi „Lucs" lângă satul Sâncrăieni-Ciuc, sunt acoperite de Pinus silvestris, la o altitudine de peste 1000 m.

Cele mai vestice mlaştini cu pin semnalate până acum se găsesc la dreapta Oltului, pe cumpăna apelor, la „Lucs" şi „Odorfenyö dülö" (aceasta din urmă în hotarul comunei Mereşti-Odorhei). Ele sunt menţionate şi de Fekete-Blattny (l. ci.,

1) De altfel în Munţii Apuseni P. silvestris este în general foarte rar; Fekete-Blattny enumără 7 localităţi (p. 544), dintre cari 3 originale, adăugând bănuiala, că alte localităţi probabil nici nu mai există în aceşti munţi.

2) Nyárády E. I., A visek és vizben bövelkedö talajok növényzetéröl a Hargritában. (Emlékkönyv a székely nemzeti muzeum 50 éves jubileumára, 1929, p. 557—615).

p. 378) fără a le trece însă pe harta de răspândire a pinului silvestru. Altitudinea lor e 1080—1090 m.

Staţiunea inedită, pe care o public aci din însemnările d-lui Nyárády, se găseşte mult mai la vest, în regiunea plană de tuf andezitic a Harghitei, în judeţul Odorhei. Situaţia ei este cu totul izolată de alte mlaştini cu pin.

Ea se numeşte „Verespatak feje" şi e situată la 6,5 km. linie aeriană, la N. E. de Băile Corund. (56° 30′ 20″ lat. şi 42° 55′ 30″ long. e. Ferro). Altitudinea 955 m. Sfagnetul e îngust, dar are o lungime de ½ km. Din el porneşte valea „Verespatak", care se varsă apoi în Târnava-Mare.

Condiţiile de vegetaţie sunt tipice. In covorul de Sphagnum şi Polytrichum se mai găseşte Vaccinium oxycoccos, V. vitis idaea, V. myrtillus, Empetrum nigrum, Andromeda polifolia, Carex stellulata Drosera rotundifolia. Stratul arborescent e alcătuit din Pinetum silvestris des. Pe marginea mlaştinii şi nu de mult chiar în întreg jurul apropiat cresc sau au crescut molizi.

Această mlaştină cu pini are după cum am spus o situaţie extremă şi izolată în Harghita. Nu departe, mai la vest, se schimbă temeinic relieful, clima şi pădurea.

Pinus montana Mill. şi Picea excelsa (Lam. et DC.) Lk.

Pinus montana este semnalat până acum dintr'o singură mlaştină a noastră de către Fekete şi Blattny (l. c., p. 544): voi reveni la sfârşit la această staţiune, care fiind amintită în treacăt, a rămas necercetată şi chiar neînregistrată de botanişti

Aici trebue să reamintesc o serie de greşeli, publicate în legătură cu pinul din tinoavele Bucovinei. In cele mai multe cazuri acest pin a fost considerat ca Pinus uncinata Rahm., P. uliginosa Neum., P. rotundata Lk. sau P. obliqua Sant. cari toate fac parte din cercul morfologic al lui P. montana. In realitate pinetele din tinoavele Bucovinei sunt alcătuite din Pinus silvestris L. Intreaga controversă istorică, precum şi precisiuni sistematice asupra acestui pin, vezi la Pop (1929) şi Guşuleac (1930).

După cât ştiu, în ţara noastră n'a fost semnalat nicăiri altun-

deva Pinus montana pe turbării ,deşi în restul Carpaţilor asemenea staţiuni sunt cunoscute în număr destul de mare.

In 13 Iul. 1929 am descoperit o frumoasă mlaştină cu Pinus montana, căreia îi atribui o deosebită importanţă fitogeografică. Ea se găseşte pe platoul Oaş-Gutâi la 41° 22′ 40″ long. e (Ferro) şi 47° 50′ 25″ lat. n. Locul aparţine comunei Giuleşti-Maramureş şi se numeşte Poiana Brazilor. Altitudinea aproximativ 1000 m.

Inainte de a vorbi de staţiunea însăşi, cred, că e necesară o scurtă caracterizare a regiunii, foarte interesantă şi foarte puţin cunoscută de botanişti şi chiar de pădurari.

Intre Muntele Gutâiu şi depresiunea Satului Mare, între cursul superior al Tisei şi Valea Săsari (Baia Mare) se întinde regiunea muntoasă Oaş-Gutâiu, reprezentând un bloc de andezite cu intercalaţiuni de tufuri andezitice. Culmea cea mai înaltă este Gutâiul (1441 m.) aşezat la colţul sudestic al regiunii; urmează Ignişul (1307) mai la vest. La nordvest de Gutâiu şi la nord de Igniş se revarsă un podiş neregulat (800—1200 m.), alcătuind porţiunea centrală şi nordică a regiunii.

Acest podiş e acoperit înainte de toate de făgete străbune. compacte, alternând pe alocuri cu poieni foarte întinse sau cu mlaştini de turbă.

Podişul având o întindere enormă şi fiind lipsit de aşezări omeneşti este şi foarte puţin umblat. Mai intervine şi faptul, că graniţa judeţelor Maramureş şi Satu-Mare traversează podişul aşezându-l şi administrativ la periferie. Sunt rari Maramureşenii sau „Băimărenii" din cele mai apropiate sate, chiar pădurari sau ciobani, cari să-şi asume răspunderea unei călăuziri. Aşa se face cred. că întreagă regiunea de care vorbesc ,e considerată în toate tratatele şi hărţile silvice, ca un mare şi unitar massiv de fag. Fekete şi Blattny consideră Gutâiul ca punctul vestic extrem din aria regională a molidului (l. c., p. 44 şi 267); pe întreg podişul citat indică fag şi nici măcar vre-o apariţie insulară de Picea sau Pinus. Peste graniţa fagului urmează după aceşti autori „goluri alpine".

a) Picea excelsa. In realitate molidul există pe aci şi existenţa lui, după cum o să vedem, are o semnificaţie ştiinţifică lămurită.

Mai ales găsim molidul în nordul regiunii, unde începe panta

variată spre Valea Tisei. In văile înalte şi răcoroase se amestecă tot mai mult prin făget alcătuind în cele din urmă pe alocuri massive naturale, ca d. e. la încrucişarea Văii Runcului cu a Colibilor, alt. 800—900 m.[1]). Se repetă aci cazul numeroaselor inversiuni de zone din Carpaţii orientali, căci deasupra molidului, pe relieful deschis al podişului urmează din nou făgete primitive. Regăsim însă

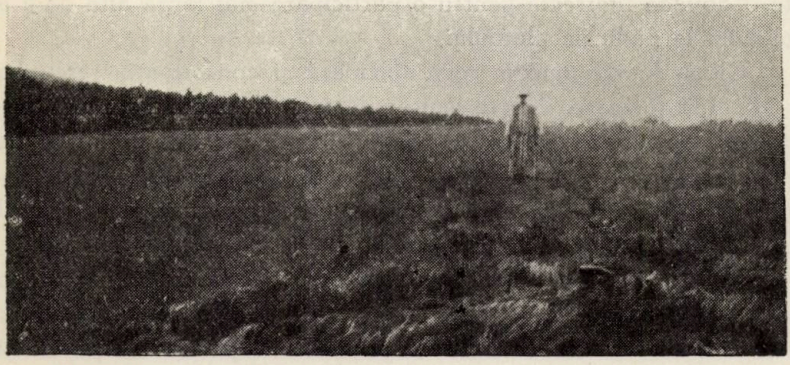

Fig. 2. — Molidiş lângă „Sezerul lui Dumitru" (1200 m.). Fichtenwald bei „Iezerul lui Dumitru", Oaşer Platou. — Foto E. Pop.

şi aci molidul insular pe mlaştini, apoi sub formă de păduri ceva mai întinse pe graniţa puţin umblată între Maramureş şi jud. Satu Mare (Fig. 2). Aci se poate uşor dovedi, că domeniul molidului a fost redus prin exploatarea unilaterală a pădurii[2]). D. e. la mlaştina numită „Tăul lui Dumîtru" graniţa separă net făgetul Maramureşenilor de molidişul „Băimărenilor". Cei dintâi

1) Fekete şi Blattny (l. c. 49) au primit rapoarte despre existenţa sporadică a bradului alb pe această pantă. Eu nu l-am regăsit.

2) Pentru a pune capăt dela început unei neînţelegeri ţin să atrag atenţia asupra unui pasaj din lucrarea: G. P. Antonescu, Contribuţiuni la studiul distribuţiunii geografice a Coniferelor din România. Bucureşti 1926, p. 51, pasaj din care s'ar putea deduce că autorul ei ştia de prezenţa molidului în podişul Oăşean. Cauza acestei aparenţe este titlul nepotrivit al pasajului: „Munţii Oaşului, Pleaşca şi Gutinul". D-l Antonescu consideră aceşti 3 munţi ca un singur massiv şi ne comunică relaţii asupra molidului din acest massiv. Datele sunt luate în întregime din Fekete şi Blattny şi nu privesc absolut de loc nici podişul Oăşean, nici Pleaşca mare. Ele privesc staţiuni din Munţii Lăpuşului şi anume dela Hudinu (comuna Groşi, Someş). Molidul de pe platoul Oăşean şi versantul lui spre Tisa nu l'a semnalat încă nimeni.

au exploatat molidul până la graniță, lăsând fagul să-i ocupe locul; cei din urmă nu l-au tăiat.

Numirile Poiana Brazilor, Vârful Brazilor, La Brazi arată asemenea că odinioară molidul, căruia îi zic brad, a fost mai răspândit.

Acest lucru ni-l confirmă și analiza polinică din mlaștini, după cum o să vedem. Prezența lui Pinus montana în regiune este o dovadă indirectă pentru o participare mai largă altă dată a molidului la pădurile platoului.

Clima foarte umedă, roca silicioasă și conformația terenului au pricinuit formarea foarte multor mlaștini de Sphagnum, numite pe aci mlăci. Acestea s'au înfiripat mai ales în locuri de lărgire a văilor (Poiana Brazilor, Còlibi etc.) sau în cratere vechi, în care caz sunt de regulă foarte adânci (Iezerul Mare, Iezerul lui Dumitru, Vârful Brazilor) [1]).

Aceste mlaștini, foarte numeroase, se deosebesc în câteva amănunte floristice de cele din Bucovina și Munții Apuseni. Intre altele, aci ne interesează lipsa în general a copacilor de pe ele și în special lipsa complectă a oricărui soi de mesteacăn. Abia pe două din ele se găsește molid și pe una Pinus montana.

b) Pinus montana. Această din urmă este Poiana Brazilor năpădită de jepi și mai puțin de molid. Mlaca se găsește sub Vârful Brazilor pe care găsim fagi, nu molid, după cum ar spune numele.

La periferia sa zăcământul de turbă poartă o vegetație obișnuită de Sphagnum cu Eriophorum vaginatum, Vaccinium oxycoccos, V. vitis idaea, Lycopodium inundatum, Drosera rotundifolia, Callitriche verna, Polytrichum strictum, etc. Pe aci turba nu întrece 2,5 m. grosime.

Partea centrală a mlaștinii se ridică însă net printr'un prag circular, dela care începe asociația de Pinus montana (fig. 4), numit de localnici durdzăi. Desișul de jepi are o întindere mai bine de 1 ha. și e alcătuit din exemplare cu portul obișnuit, cu crengi elastice și repente, ridicate apoi la maximum 2,5 m. Aci

1) Trebue să notez, că unele din aceste mlaștini mai apropiate de Baia Mare au fost văzute de botanistul Jávorka (v. Botanikai Közlemények, Budapest, XIII, 1914, p. 27—28) citând din ele unele plante mai interesante. Mlaștina cu jap și cu molid nu a văzut-o.

vegetaţia din stratul inferior se schimbă. Apare şi abundă V a c c i n i u m m y r t i l l u s pe socoteala celorlalte elemente, asemenea se înmulţeşte P o l y t r i c h u m c o m m u n e pe socoteala S p h a g n u m u l u i, care rămâne totuşi elementul principal. Pe ici pe colo biruie S p h a g n e t o - E r i o p h o r e t u m, producând minuscule poeni, în pinetul prin care abia poţi străbate. Pe alocuri se amestecă prin pinet câte un molid închircit; jur împrejur însă mlaca are o tivitură de molidiş destul de remarcabilă (fig. 3).

Sistematica jepului este foarte controversată şi azi încă destul de tulbure. Subspeciile P. m u g h u s S c o p. şi P. p u m i l i o

Fig. 3. — *Poiana Brazilor.* Mlaştina cu *Pinus montana* şi *Picea excelsa.* Pe culmi, făget. Hochmoor mit *Pinus montana* und *Picea excelsa.* Auf den Höhen Buchenwald. — Foto E. Pop.

H ä n k e sunt menţinute de unii şi chiar considerate ca deosebite şi geograficeşte. In ce priveşte jepul din Carpaţii orientali, unii (S i m o n k a i, P a x, R a c i b o r s k i etc.) cred, că domină P u m i l i o; alţii (B r â n d z a, N i e z a b i t o w s k i etc.) dau întâietate dimpotrivă lui M u g h u s.

In ultimul timp a încercat botanistul S u l m a dela Kraków să clarifice această chestiune încurcată [1]). Din cele 301 conuri de P i n u s m o n t a n a adunate din Munţii G o r g a n y ai Carpaţilor polonezi, nu departe de Carpaţii Maramureşeni găseşte că 239

1) S u l m a T., Kosodzewina i jej zespoly w Gorganach (Die Legföhre und ihre Assoziationen in den Gorganen). Acta Societatis Botanicorum Poloniae, VI, 1929, Nr. 2, p. 105—137.

corespund exact diagnozei de Mughus, iar 62 se apropie de caracterele lui Pumilio. Materialul e adunat din 29 diferite locuri ale Gorganylor şi asta îl face pe Sulma să considere jepul din Gorgany drept Mughus. Jepul colectat de I. Grinţescu şi G. P. Antonescu de pe Ceahlău a fost determinat de Schröter, un specialist şi în această problemă, ca Pinus montana Mill. subsp. Mughus (Scop) Willk[1]).

Aceste date noi susţin prin urmare părerea, că în Carpaţii orientali domină Mughus.

Am încercat şi eu să determin mai aproape jepul dela Poiana Brazilor în sensul actualei sistematici a lui Pinus montana, fără ca să pot lămuri vre-una din vederile diferite. Din 100 conuri cercetate abiă vre-o 3 mai tinere au arătat o slabă asimetrie, cu o uşoară uncinaţie a apofizelor. Nu poate fi vorba deci de P. pseudopumilio Willk, semnalat pe mlaştinele Carpaţilor nordici, la o altitudine mult mai mică (600 m.) în zona molidului[2]). Asemenea n'am găsit motive suficiente pentru a decide dacă e vorba de P. mughus Scop. sau P. pumilio Hänke, cărora li se atribue în parte areale diferite. Pe unul şi acelaş individ se găsesc apofize centrice de Mughus şi pe alte conuri apofize excentrice de Pumilio. Majoritatea sunt, ce-i drept, Mughus. Această flagrantă neopotrivire cu diagnozele — destul de contestate în general — ne facem să bănuim, că problema Mughus-Pumilio este pe o pistă greşită. Apofizele conurilor sunt foarte polimorfe; după cum am văzut şi la P. silvestris ele pot fi modelate chiar de condiţiile de vegetaţie şi poate că ereditatea este mai puţin responsabilă de plasticitatea lor[3]). Valoarea lor diagnostică mi se pare astfel exagerată de unii sistematicieni, cari consideră variaţiunile apofizelor drept proprietăţi specifice.

Prezenţa acestui pinet ne apare cu totul excepţională. El se găseşte în general cu 50—70 km. — în linie aeriană! — mai la apus de graniţa apuseană a lui Pinus montana, care în acest sector al Carpaţilor imită direcţia N. V.—S. E. a culmilor mari

---

1) Buletinul de Informaţii al Grădinii bot. şi al Muzeului bot. dela Univ. din Cluj, IV, 1924, p. 44.

2) Degen A., în Magyar Botanikai Lapok, VI, 1907, p. 122—123.

3) Wimmer E., Beiträge zur Biologie der Kiefer. Forstwissenschaftliches Centralblatt. — V. şi Pop, 1929.

(vezi harta). Cea mai apropiată staţiune a jepului este la Hudinu în Munţii Lăpuşului, la 44 km. linie aeriană spre sudest de Poiana Brazilor. — Insula dela Poiana Brazilor ne pare şi mai curioasă dacă cercetăm altitudinea pinetelor dela graniţa lor vestică. Cele mai apropiate staţiuni sunt peste 1400 m. şi toate în apropierea piscurilor alpine sau subalpine. La Muntele Şerban, unde graniţa inferioară a jepului compact este la 1591 m., s'au găsit, ce-i drept, indivizi răsleţi şi la 1259 m. (Feketeblattny, l. c.). Minimul la care a fost semnalat jepul în această regiune a Carpaţilor este 1190 m., însă adânc în massivul muntos, la Dosul Măcărlăului, cam la 80 km. în linie aeriană de „durdzăii" noştri!

Fig. 4. — *Poiana Brazilor*. O parte din jepi. Legföhrenbestand. — Foto E. Pop.

Poiana Brazilor este abia la 1000 m. alt., iar în regiunea întreagă nu găsim nici un pisc subalpin; dimpotrivă ea se găseşte abia la 36 km. linie aeriană de şesul călduros al Satului Mare. Această abatere atât de neobişnuită pe orizontală şi pe verticală dela norma de vegetaţie a jepului se datoreşte înainte de

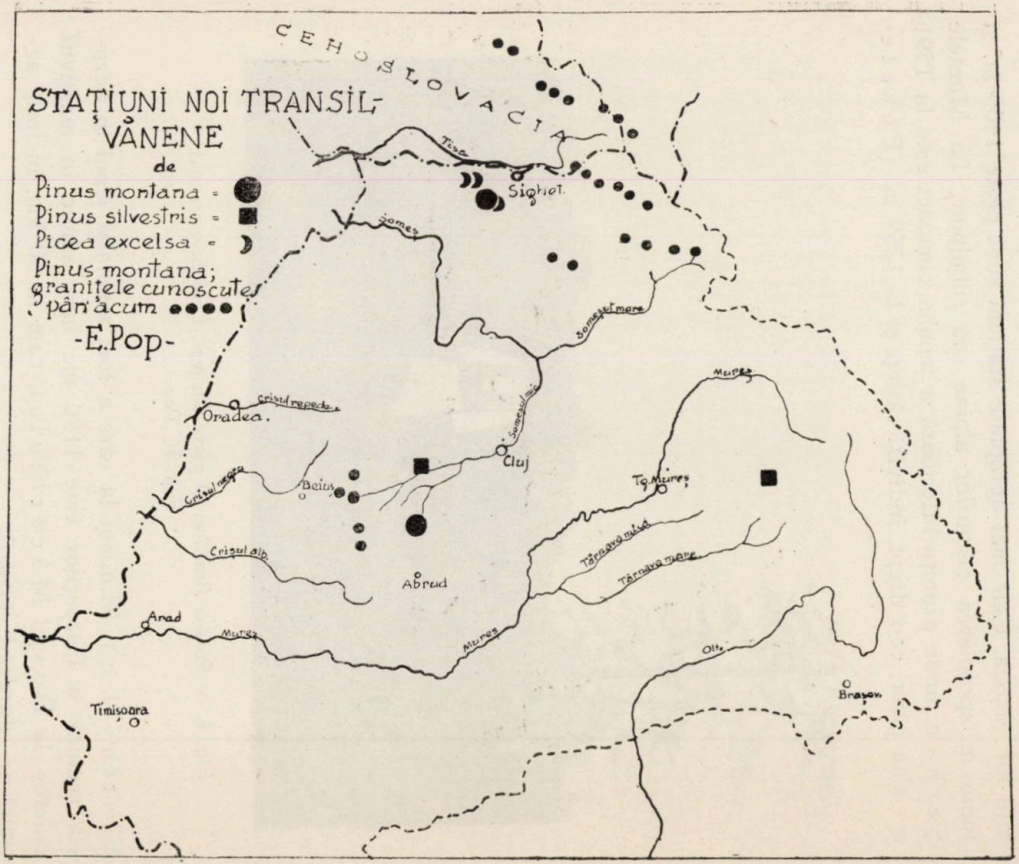
STAȚIUNI NOI TRANSILVĂNENE
de
Pinus montana =
Pinus silvestris =
Picea excelsa =
Pinus montana; granițele cunoscute până acum
-E. Pop-
CEHOSLOVACIA
Tisa
Sighet
Someș
Someșul mare
Someșul rece
Crișul repede
Oradea
Cluj
Crișul negru
Baiuș
Crișul alb
Abrud
Mureș
Tg. Mureș
Târnava mică
Târnava mare
Arad
Timișoara
Olt
Brașov

toate solului turbos, rece şi sărac, care permite o izolare atât de uimitoare a lui Pinus montana.

Tot staţiunea de mlacă este şi motivul ecologic pentru care aci găsim pe o rază de 112 km. o răsturnare unică şi complectă a 3 zone: zona jepului reprezentată în centrul mlaştinii, zona molidului care încalecă mlaştina la periferii şi zona fagului, care urmează mai sus pe culmile apropiate şi peste întreg platoul oaşan-maramurăşan. (v. fig. 3).

Pinetul de care vorbim şi curioasele lui raporturi fitogeografice trebuesc explicate însă prin determinante istorice şi în privinţa aceasta Poiana Brazilor are o frumoasă semnificaţie genetică. In întreg arcul carpatic Pinus montana se găseşte peste zona sau în zona molidului. Chiar când el coboară la altitudini de 600 m. ca de ex. pe tinoavele din Carpaţii centrali, niciodată nu dezertează în jos peste graniţa molidişelor. Şi invers, când graniţa superioară a pădurii o formează fagul, nu molidul, deasupra etajului forestier nu găsim jep, ci goluri de munte. (Fekete-Blattny). Jepul şi făgetul n'au contact în Carpaţi.

Singura excepţie ce o cunosc până acum, ar fi tocmai Poiana Brazilor, unde jepul nu e numai prizonierul unui făget autohton şi extraordinar de întins, ci chiar se găseşte cu 200 m. mai jos de nivelul unde făgetul e încă în plină vigoare.

Excepţia aceasta este ultima verigă a unui lanţ de fenomene, care în întregimea lui nu contrazice totuş regula, că jepul nu coboară sub zona molidului.

Am văzut că molidul există în regiune, ba cazurile evidente de exploatare desechilibrată dovedeşte că mai înainte alcătuia asociaţii întinse. Deci chiar numai din fenomene actuale putem deduce, că pinetul nostru, ce ne apare ca o anomalie sub raport social, este un relict de pe vremea când molidul era mai răspândit aci, şi când jepul făcea parte întregitoare — pe sol turbos — din zona molidului.

Analiza polinică a zăcământul turbos, pe care am s'o public într'o altă lucrare, confirmă şi întregeşte această judecată.

Ea ne arată că molidul a fost chiar în trecutul mai apropiat mult mai abundent în regiune, patronând, am putea spune, pinul.

Ambii sunt la fel cutropiți de o puternică și foarte veche invazie a fagului. Inaintea acestei invazii, stăpânea dimpotrivă pinul și molidul avea o existență, deși mai îmbelșugată ca azi, totuși inferioară pinului. Molidul probabil n'a dominat niciodată regiunea, deși se găsia de după glaciațiune pe platou. Intâi a dominat-o pinul, apoi fagul, iar în stadiul de trecere era un amestec de pin și molid, cu participări de stejeriș, alun [1]), etc.

Deci molidul și pinul sunt elementele cele mai vechi ale pădurilor de aci. In afară de climă și factori biotici molidul piere sub ochii noștri și din cauza omului. Jepul a fost expulsat de foarte de mult de climă, iar insulele relicte ale lui s'au redus la una singură din procesul recent de exterminare artificială a molidului.

A doua stațiune de Pinus montana pe mlaștinile noastre, comunicate de Fekete Blattny (l. ci., p. 544) se găsește în Munții Apuseni, pe coasta nordvestică a muntelui Balomireasa (1633 m.), long. e. 40° 46′ (Ferro), lat. 46° 28′ 20″. Alt. aproximativ 1600 m. Locul se numește „La Chini" („La Tine" pe harta militară austriacă) sau „Podul Molivișului" (este un pod peste prelungirea mlaștinii). Roca e granitică.

Am avut prilejul să cercetez de 2 ori locul în 1926 și 1929. „Molhașul" cu pini e înconjurat de un vast molidiș și e încuibat la granița superioară a acestuia, pe o întindere de 1,5 ha.

Vegetația pinilor e asemănătoare aceleia dela Poiana Brazilor. Se asociază cu Picea pe margini (fig. 5), iar în centru cu Sphagnum, Polytrichum, Vaccinium myrtillus, V. vitis idaea, V. uliginosum, etc. Ramurile se ridică pe ici pe colo la 2,5 m. înălțime.

Studiul conurilor ne arată o oarecare deosebire față de Pinus montana din Poiana Brazilor. In general corespund mai mult diagnozei pumilio. Unele conuri mai tinere sunt ușor asimetrice, amintind puțin pe var. uncinata Willk.

Ca fenomen fitogeografic, jepul de aci nu mai e atât de interesant, ca cel din Maramureș. Totuși el este foarte izolat [2]).

P. montana este în general foarte rar în Munții Apuseni.

---

1) Alunul se găsește și azi chiar la înălțimi de 1100 m. în regiune.

2) Pe harta alăturată Stațiunea „La chini" e notată cu semnul stațiunilor noi, pentru a o face mai evidentă și pentrucă e pentru prima dată descrisă aci

E cunoscut abia de pe câteva culmi înşirate pe o linie de direcţia aproximativă N-S dela Vlădeasa la Biharia. Linia aceasta e cu 32—45 km. la vest de Balomireasa, care este prin urmare o staţiune cu totul singuratică (v. harta). In jurul acestui punct pe massivul Balomireasa-Căpăţâna şi Muntele

Fig. 5. — *„La chini"*, pe Balomireasa. Jepi la marginea molhaşului. Legföhre am Rande des Hochmoores. — Foto E. Pop

Mare se găsesc multe „molhaşuri" (mlaştini cu Sphagnum) de mare altitudine. Pe nici una nu ştiu să se găsească P. montana.

Altitudinea pinetului dela Balomireasa este cu totul normală; este mai mare, decât minimele indicate pentru jep în Munţii Apuseni.

Jepii din cele 2 mlaştini prezentate aci, au fost adunaţi pentru „Flora Romaniae Exsiccata" şi au fost publicaţi sub Nr. 916 c (Buletinul Grădinii bot. şi al Muzeului bot. dela Univ. din Cluj, IX, 1931, p. 5).

Aceste sunt cele 2 staţiuni de mlaştină ale jepului la noi. Mai amintesc sub rezervă o a 3-a, care s'ar găsi afirmativ într'un sfag-

net din Carpaţii noştri aproape de graniţa poloneză (informaţie particulară, necontrolată).

Din acestea, în special Poiana Brazilor va trebui pusă sub scutul protector al autorităţilor, pentruca să scăpăm de peire un document viu şi unic al unui proces fitogeografic aproape de stingere.

•

Nouvelles indications sur la distribution géographique des genres Pinus et Picea en Transylvanie.

Les contributions qui suivent ont été précisées à l'occasion d'une étude sur les tourbières de Roumanie, faite par l'auteur.

Pinus sylvestris L. En Transylvanie sa présence en bouquets sur les tourbières a été signalée seulement dans les Carpathes orientales et dans Harghita, tandis que dans les Carpathes méridionales et dans les monts de Bihor on l'a trouvé toujours sur des rochers.

L'auteur l'a rencontré absolument isolé sur une tourbière „Mohuş" dans les montagnes de Bihor, à 1020 m. altitude.

Un second endroit, où sa présence a été communiquée par le conservateur Nyárády, est situé sur le plateau ouestique dans les montagnes Harghita sur une tourbière d'une formation typique.

Picea excelsa. Jusqu'à présent on ne l'a pas signalé sur le plateau de „Oaş" qui fait partie des Carpathes orientales (entre le mont Gutâiu, la plaine de Satu-Mare, la région supérieure de Tisa et la dépression de Baia Mare); on le croyaient peuplé seulement par le hêtre.

Mais l'auteur a pu préciser que l'épicéa se trouve ici sur des tourbières et qu'elle peut former même des peuplements. On a pu démontrer, en outre ,une existence antérieure plus étendue des forêts d'épicéa qui ont été détruites par les exploitations. Les analyses de pollen ont confirmé ces affirmations.

Pinus montana a été signalé seulement sur une tourbière dans les montagnes de Bihor.

L'auteur le trouve à „Poiana Brazilor" dans les Carpathes orientales, sur une tourbière située à 1000 m. altitude, dans le plateau de „Oaş-Gutâiu", ou il forme une fourée d'un hectar, environnée d'épicéa, qui monte plus haut.

On a voulu établir, mais sans résultat positif, s'il s'agit de la forme Mughus ou Pumilio; les difficultés qu'on a eu — on a trouvé sur le même individu tous les deux formes des cones — ont conduit Mr. Pop à exprimer des doutes sur la véracité de la question Mughus-Pumilio.

D'autre part la présence de Pinus M. dans la „Poiana Brazilor" suscite un grand intérêt au point de vue phytogéographique, vu qu'il s'est instalé 50-70 km. loin de sa limite occidentale et parceque la hauteur de 1000 m. est de beaucoup plus basse que l'altitude indiquée jusqu'à présent comme limite inférieure de son aire de distribution; on a ici la seule exception connue où le Pinus M. pénètre dans la zone de végétation du hêtre.

C'est un type de végétation presque disparu dans les Carpathes; mais il est sûr que dans les temps pas trop éloignés le Pinus M. était plus répandu et accompagnait l'épicéa même à des altitudes plus basses. Mr. Pop estime que „Poiana Brazilor" devrait être déclarée comme monument naturel.

Un deuxième endroit où P. M. végète sur une tourbière se trouve dans les montagnes de Bihor; mais celui ci n'a pas été étudié en détail.

Neue Daten über die Verbreitung der Gattungen Pinus und Picea in Siebenbürgen.

(Mitteilung aus dem Institut für Pflanzensystematik. Cluj).

Die nachstehenden Beiträge ergaben sich im Anschluss an die Untersuchungen der rumänischen Torfmoore des Autors.

Pinus sylvestris L. findet sich in Rumänien auf Hochmooren und Felsen inselweise verbreitet. Hochmoorfundorte waren bisher nur in den Ostkarpathen und Harghita bekannt (s. Fekete-Blattny, 1914 und Guşuleac, 1931). In den Südkarpathen und im Bihor-Gebirge wurden nur Felsenfundorte angeführt. Ich fand nun die Waldkiefer gänzlich isoliert auf einem Hochmoor im Bihor-Gebirge. Dieses Moor „Mohuş" genannt (= Molhaşul dela Râşca, Lágyas) befindet sich bei der Gemeinde Râşca, 40° 44', 20" ö. L. (Ferro) und 46° 43' n. Br. in einer Höhe von 1020 m. (s. Karte).

Ein anderer, neuer Fundort, wurde mir von Herrn Conservator E. I. Nyárády mitgeteilt: auf dem westlichen Platou von andesitischem Tuffe des Harghita-Gebirges bei „Verespatakfeje" 955 m. H. (46° 30' 20" n. Br., 42° 55' 30" ö. L. (Ferro). Es ist ein typisches Hochmoor, auf dem sie vorkommt umgeben von Resten von Fichtenwäldern. Etwas weiter westwärts ändern sich Bodengestaltung, Klima und Wald vollkommen.

Picea excelsa. Das Plateau Oaş in der Ostkarpathen, welches vom Berge Gutâiu (Gutin) und der Ebene von Satu Mare, vom oberen Lande der Theiss und der Senkung Baia Mare begrenzt wird, wurde noch nicht als Fundort der Fichte angeführt. Das ganze Plateau glaubte man von einheitlichem Buchenwalde bedeckt.

Tatsächlich konnte ich feststellen, dass die Fichte hier auf Hochmooren vorkommt und ausserhalb derselben geradezu Wälder bildet (Fig. 2). Es konnten Beweise erbracht werden, dass die Fichte in letzter Zeit abgeholzt wurde und an ihrer Stelle Buche trat. Auch die örtlichen Bezeichnungen weisen auf eine grössere Verbreitung der Fichte in der jüngsten Vergangenheit hin. Die Pollenanalysen bestätigen übrigens diese Voraussetzungen.

Pinus montana ist sehr verbreitet in der Krummholzregion der Karpathen und in geringer Menge auch im Bihor-Gebirge. Dagegen wurde sie auf unseren Mooren nur an einer Stelle von Fekete-Blattny (1913, S. 544) beobachtet.

Im Juli 1929 fand ich einen neuen Fundort von. P. m. auf einem Hochmoor, dem ich grosse phytographische Bedeutung beimesse. Der Ort findet sich auf demselben Platou Oaş Gutâiu der Ostkarpathen, (41° 22' 40" ö. L. — Ferro und 47° 50' 25". N. Br.) in einer Höhe von ungefähr 1000 m und heisst Poiana Brazilor.

*

Die Kiefer bildet im Zentrum des Hochmoores einen Dickicht von zirka 1 ha und ist von Fichten umgeben. Ich versuchte sie mit Hilfe der Diagnosen für Mughus und Pumilio zu bestimmen, doch ohne wesentliches Ergebnis. In den näher liegenden Gebirgen scheint die Bergföhre Mughus zu sein (s. Sulma, l. c. samt dem historischen Sammelreferat; und auch Buletinul Grădinii bot., Cluj, IV. 1924, S. 44). Ich untersuchte 100 Zapfen und fand ringsum bei einem und demselben Individuum Zapfen von Mughus und solche von Pumilio. Die Mehrzahl der Zapfen ist von Mughus; ein Drittel ungefähr aber entspricht der Pumilio.

Diese Unstimmigkeit, die man hier schon auf einem einzigen ha Föhrenwald feststellen kann, lässt mich an der Richtigkeit des Mughus-Pumilio-Problems zweifeln. Es ist bekannt, dass die Form der Apophysen bei Pinus silvestris von ökologischen Bedingungen beeinflusst werden kann. (S. Wimmer, 1924, und auch Pop. 1929). Es ist nicht ausgeschlossen, dass sie auch bei P. montana in einem gewissen Masse von äusseren Bedingungen abhängt. In diesem sehr wahrscheinlichen Falle kann die Morphologie der Apophysen nicht als diagnostiches Unterscheidungsmerkmal dienen, dass für sich allein zu Arten, oder Unterarten berechtigt.

Der Föhrenwald der Poiana Brazilor zeigt ganz ungewöhnliche, für die Karpathen in mancher Hinsicht geradezu einzig dastehende phytogeographische Verhältnisse. Er findet sich 50-70 km Luftlinie westlich von der Westgrenze von P. montana, die diesem Karpathenabschnitt der N. W.— S. O. — Richtung der Berggipfel folgt (s. Karte).

Seine Höhenlage (1000 m) ist um vieles niedriger als die bisher angegebenen Minima. Ich erwähne noch, dass sich in der Nähe weder ein alpiner noch subalpiner Berggipfel befindet; im Gegenteil, schon 30 km. westwärts beginnt die Ebene von Satu Mare. Das Moor sowie seine Umgebung stellt eine volkommene Umkehrung der üblichen Stufenfolge dar: zutiefst in einem Talkessel steht Pinus montana, ringsherum, sich an dem Hang hinanziehend die Fichte, und ganz oben auf umliegenden Berg-Gipfel und auf dem Platou der Buchenwald. (Fig. 3). Soviel ich weiss, berühren sich Pinus montana- und Buchenbestände in den Karpathen nirgends. Die Bergföhre geht nie unterhalb der Fichtenzone und an die Buche, selbst wenn sie die obere Waldgranze bildet, schliesst sich nie Pinus montana an (Fekete-Blattny). Die Verhältnisse von Poiana Brazilor sind daher eine Ausnahme.

Diese auffallenden sozialen und ökologischen Abweichungen unseres Föhrenwaldes sind nicht bloss durch den Hochmoorstandort, sondern auch durch die besondere Vegetationsentwicklung auf dem Oaşer Plateau bedingt. Die Untersuchung der heutigen Vegetation, sowie die Pollenanalyse beweisen, dass in der jüngsten Vergangenheit die Fichte viel häufiger war. Damals bildete die Legföhre eine gewöhnliche Begleiterscheinung der Fichtenzone auf den Hochmooren. Vor dem gewaltigen Vordringen der Buche dagegen herrschte die Föhre vor und war die Fichte Begleiter. Diese ältesten Waldelemente des Plateaus, Föhre und Fichte sind heute im Verschwinden. Pinus wurde vor allem vom Klima verdrängt und die Fichte leidet ausser durch natürliche Faktoren auch durch den Menschen. Die zurückgebliebenen Inseln von P. montana, die einstmals die

Fichtenzone begleiteten, sind bis auf eine einzige, infolge der spätere Ausrottung der Fichte zurückgegangen.

Der zweite Fundort von Pinus montana auf Hochmoor, der von Fekete-Blattny angeführt wird, ist aber von Niemandem untersucht worden. Auf der beiliegenden Karte ist er mit dem Zeichen fur „neue Fundorte" eingetragen, damit er sich von den übrigen Fundorten des Bihor-Gebirges wo P. m. selten vorkommt, besser abhebt. Die geographischen und floristischen Verhältnisse sind im rumänischen Text weiter ausgeführt. Interessant ist übrigens, dass die Zapfen dieser Föhre sich mehr der Form Pumilio als derjenigen von Mughus nähern.

Pinus montana wurde vom Autor von diesen beiden Hochmoorstandorten für die „Flora Romaniae Exsiccata" gesammelt (S. Buletinul Grădinii bot. Cluj XI, S. 5). Es wäre von grossem wissenschaftlichen Wert, dass diese beiden Standorte von P. m. und besonders das Hochmoor Poiana Brazilor zu Naturschutzdenkmälern erklärt werden.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

SITUAŢIA FORESTIERĂ A ROMÂNIEI PE ANUL 1930 *)

de PETRE ANTONESCU şi D. GROZESCU
Experţi technici forestieri în C. R. E. D.

Delegaţia română, compusă din d-l ministru C. Contzescu, şi din subsemnaţii, ca experţi forestieri, prin expozeul său din 1927 prezentat Comisiunei technice a regimului apelor Dunării în sesiunea a X-a ţinută la Bucureşti, a arătat că suprafaţa totală a pădurilor României, după statistica forestieră din anul 1922, este de 7.248.985 ha. inclusiv locurile goale (poeni), a căror întindere este de 724.240 ha.

In urma verificărei ulterioare şi a aplicării Legilor de Reformă Agrară, despre care se face menţiune prin raportul aceleiaşi delegaţiuni prezentat în 1925 la Merano (Italia), s'a constatat că suprafaţa domeniului forestier al României este de . . 7.134.200 ha. şi anume:

Pădurile propriu zise ocupă .	6.448.475 ha.	
Poenile şi alte goluri „ .	685.725 „	
Din această suprafaţă Statul posedă		2.053.691 ha.
compusă din:		
Păduri	1.904.004 ha.	
Poeni	149.687 „	
De reportat		2.053.691 ha.

1) Raport prezintat Comisiunei technice a regimului apelor (C. R. E. D.) înfiinţată pe baza Tratatului dela Trianon, în sesiunea XIV-a ţinută în luna Septembrie, 1931, la Veneţia.

Report . . . . . 2.053.691 ha.

Comunele, composesoratele, etc. ale căror păduri sunt administrate de Stat au o întindere de . . . . . 1.921.530 ha.
din care:

Păduri propriu zise . . .	1.786.882	ha.
Poeni	134.648	„
Total:	1.921.530	„

Diversele instituţiuni publice posedă . . . 217.880 ha.
şi anume:

Păduri	193.293	ha.
Poeni şi goluri	24.587	„

Iar proprietarii particulari . . . . . 2.941.099 ha.
din care:

Păduri	2.564.296	ha.
Poeni	376.803	„
Total:	7.134.200	ha.

Dacă ne referim la provinciile în cari sun distribuite pădurile de mai sus constatăm că:

In Vechiul Regat se află . . . . . 2.885.692 ha.
din care:

Păduri	2.517.205	ha.
Poeni	368.487	„

In Transilvania . . . . . 3.534.621 ha.
şi anume:

Păduri	3.282.307	ha.
Poeni	252.314	„

De reportat . . . . . 6.420.313 ha.

Report		6.420.313 ha.
In Bucovina		494.694 ha.
din care:		
Păduri	449.503 ha.	
Poeni	45.191 „	
In Basarabia		219.193 ha.
din care:		
Păduri	199.460 ha.	
Poeni	19.733 „	
	Total:	7.134.200 ha

Din cele 71 diviziuni administrative, numite judeţe, ce cuprinde România şi anume:

Vechiul Regat .	34
Transilvania .	23
Basarabia . .	9
Bucovina . . .	5
Total	71

judeţul cel mai împădurit din Vechiul Regat este Neamţul cu 244.610 ha., după care urmează Gorjul cu 230.042 ha., Bacăul cu 217.433 ha. Muşcelul cu 195.787 ha., Baia cu 179.695 ha. Prahova cu 178.778 ha., cele mai sărace în păduri fiind judeţele Constanţa cu 17.593 ha., şi Brăila cu 12.121 ha.

In Transilvania, judeţul care are cea mai mare suprafaţă de pădure este Huniedoara cu 362.196 ha., după care urmează Severinul cu 299.589 ha., Ciucul cu 234.550 ha., Bihorul cu 233.403 ha., Trei-Scaune cu 230.909 ha., Năsăudul cu 212.758 ha., Caraşul cu 205.077 ha., cel mai despădurit fiind judeţul Timiş-Torontal cu 56.038 ha.

In Basarabia, cel mai bogat în păduri este judeţul Lăpuşna cu 65.013 ha., după care urmează Hotinul cu 43.923

ha., Orheiul cu 39.857 ha., cele mai despădurite judeţe fiind Ismailul cu 82 ha., şi Cetatea-Albă cu 1239 ha.

In Bucovina, judeţul cu suprafaţa cea mai mare de pădure este Câmpulungul cu 224.378 ha., iar cel mai puţin împădurit, judeţul Cernăuţi cu 29.231 ha.

Din cele 6.448.475 ha., păduri proprii zise ce posedă România, **răşinoasele** ocupă 1.614.719 ha., sau 25%, iar **foioasele** 4.833.756 ha., sau 75%. Suprafaţa cea mai mare ocupată cu specii răşinoase se află în Transilvania cu 828.828 ha., după care urmează Vechiul Regat cu 473.666 ha, şi Bucovina cu 312.192 ha., şi în fine Basarabia numai cu 33 ha. Cele mai multe foiase se află în Transilvania cu 2.453.479 ha., după care urmează Vechiul Regat cu 2.043.539 ha., cele mai puţine fiind în Basarabia cu 199.427 ha. şi Bucovina cu 137.311 ha.

Amenajamente şi regulamente de exploatare etc., până la începutul anului 1930 s'au întocmit pentru 4.013.044 ha. şi anume

pentru pădurile	Statului	1.502.019 ha.
,, ,,	persoanelor morale	1.156.554 ,,
,, ,,	particularilor	1.354.471 ,,

pentru restul până la complectarea suprafeţei totale de 7.134.200 ha., — în care intră şi locurile goale, — rest în întindere de 3.121.156 din care:

551.672 ha.	aparţinând	Statului
982.856 ,,	,,	persoanelor morale
1.586.628 ,,	,,	particularilor
Total 3.121.156 ha.		

nu s'au întocmit încă amenajamente sau regulamente de exploatare. S'au luat însă serioase măsuri, ca în termen de cel mult 5 ani toate pădurile Statului, ale comunelor, composesoratelor, precum şi cele ale celorlalte instituţii publice să fie amenajate, excepţiune făcându-se, bine înţeles, de cele situate în locuri inaccesibile, a căror exploatare, din cauza necesităţii unor investiţiuni costisitoare la început, actualmente este nerentabilă. Acelaş lucru se poate spune şi despre pădurile proprietarilor particulari, cele mai multe aflătoare în regiunea muntoasă.

Cât pentru pădurile din regiunea de câmpie a Ţării a acestor din urmă proprietari, în conformitate cu legea din 7 Iulie 1930 pentru complectarea şi modificarea art. 1 şi 40 din Codul Silvic

din 1910, au fost toate supuse regimului silvic, astfel că exploatarea lor în viitor nu se va putea face, decât pe baza unui amenajament sau unui regulament de exploatare.

Din cele 4.013.044 ha. de păduri menţionate mai sus s'a aplicat regimul codrului la o suprafaţă de 2.551.394 ha., crângul simplu la 1.122.443 ha., iar regimul crângul compus la 339.207 ha.

Primelor 2.551.394 ha., s'a admis:

a) Codrul plin cu tăeri de regenerare progresive la . . . . . 1.215.167 ha.
din care: 582.144 ha. aparţinând Statului
390.210 „ „ persoanelor morale
242.813 „ „ particularilor

b) Codrul plin cu tăeri rase . . . 1.105.801 „
din care: 349.568 ha aparţinând Statului
421.438 „ „ persoanelor morale
334.795 „ „ particularilor

c) Codrul grădinărit la . . . . . 230.426 .
şi anume: 95.680 ha. aparţinând Statului
69.210 „ „ persoanelor morale
65.536 „ „ particularilor

Total . . . 2.551.394 ha.

Posibilitatea pădurilor, cărora li s'a aplicat regimul codru, exprimată în suprafaţă, a fost în anul expirat de 34.013 ha., din care:

In pădurile Statului . . . . . 16.678 ha.
şi anume:
în cele tratate în codru plin cu tăeri progresive . . . . . 11.736 ha.
în cele tratate în codru plin cu tăeri rase . . . . . 4.086 „
în cele tratate în codru grădinărit . . 856 „
16.678 ha.

In pădurile persoanelor morale a fost de . . 6.936 „
şi anume: în codru plin cu tăeri progresive 1.547 ha.
„ „ „ „ „ rase . . 4.747 „
„ „ grădinărit . . . . . 642 „
6.936 ha.

De reportat . . . . . 23.614 „

Report		23.614 ha.
In pădurile particulare posibilitatea a fost de .		10.399 „
şi anume: în codru plin cu tăeri progresive	5.842 ha.	
„ „ „ „ „ rase . .	3.847 „	
„ „ grădinărit	710 „	
	10.399 ha.	34.013 ha.

Posibilitatea anuală a pădurilor, cărora li s'a aplicat regimele crângul simplu şi compus, a fost de . . . . . 46.125 ha.
din care: In pădurile Statului . . . . 12.891 ha.
şi anume :
în cele tratate în crâng simplu 11.168 ha.
„ „ „ „ „ compus 1.723 „
12.891 ha.

In pădurile aparţinând persoanelor morale a fost de . . . . . 9.688 ha.
şi anume :
în cele tratate în crâng simplu 8.530 ha.
„ „ „ „ „ compus 1.158 „
9.688 ha.

In pădurile particulare a fost de . 23.546 ha.
din care :
în cele tratate în crâng simplu 20.721 ha.
„ „ „ „ „ compus 2.825 „
23.546 ha. 46.125 ha.

Cantitatea de material lemnos realizat în pădurile Statului în anul 1929, numai pentru cari posedăm date statistice a fost de 5.528.000 m³ şi anume: lemn de lucru . . . . 1.636.000 m³
lemn de foc . . . . . 3.892.000 m³
Total . . . 5.528.000 m³

ceeace, dat fiind suprafaţa acestor păduri cari fără goluri este de 1.904.004 ha., corespunde la o producţiune lemnoasă de 2,9 m³ pe an şi hectar.

Tendinţa administraţiei noastre forestiere, pentru care a luat toate măsurile necesare, este ca să nu se mai trateze în crâng simplu decât pădurile Statului de salcie şi plop din ostroavele Dunării, precum şi de a se restaura, în timpul cel mai scurt posibil, pădu-

rile cari au suferit din cauza evenimentelor războiului. Cu modul acesta producţiunea efectivă a masivelor forestiere se va spori în mod însemnat, cunoscută fiind fertilitatea terenurilor din România.

Exploatarea pădurilor din cauza crizei mondiale s'a redus în anul 1930 aproape la jumătate. In acest an s'au amenajat şi întocmit regulamente de exploatare, etc. pentru o suprafaţă de 90.925 ha., astfel că întinderea totală a pădurilor amenajate sau prevăzute cu regulamente de exploatare este astăzi de 4.103.969 ha., iar a celor neamenajate de 3.030.231 ha.

LUCRĂRI FORESTIERE EXECUTATE IN 1930

A. In întreaga Ţară.

a) Regenerări şi complectări.

Pentru asigurarea regenerării porţiunelor exploatate în mod regulat s'a plantat sub formă de repopulări artificiale şi complectări în pădurile Statului o suprafaţă de . . . 9.816 ha.
şi s'a însămânţat cu ghindă etc. . . . . 1.408 „

11.224 ha.
Iar în pădurile administrate de Stat . . . . . 5.318 ha.

Total . . 16.542 ha.

Cu acest prilej s'a cheltuit 23.928.064 lei, în care sumă intră şi costul puieţilor, ceeace revine la 1.446 lei hectarul.

b) Terenuri degradate.

Intinderea terenurilor degradate, cari s'au restaurat în anul despre care vorbim, întrebuinţându-se puieţi de răşinoase sau de foioase după condiţiunile staţionale respective, a fost de 1.985 ha. care au costat 4.240.340 lei, exclusiv valoarea puieţilor, adică 2.197,9 lei unitatea de suprafaţă, ceeace nu este prea mult, dacă ţinem socoteală că plantaţiunile în chestiune au fost făcute pe terenuri accidentate, râpoase, etc.

In expozeul nostru referitor la anul 1929 vorbind despre economia legii pentru ameliorarea terenurilor degradate, am arătat că prin votarea acestei legi „o perspectivă favorabilă se deschide activităţii Ministerului nostru de Agricultură şi Domenii".

In adevăr, deşi Statul şi-a impus obligaţiunea de a suporta el însuşi cheltuelile necesare punerii în valoare a terenurilor în che-

stiune, totuşi proprietarii respectivi, ţăranii mai cu seamă, cer cu insistenţă de a li se restaura cât mai neîntârziat terenurile lor ajunse unele aproape de neproductivitate, oferindu-se în schimb de a presta munca lor în natură cu ocaziunea lucrărilor de împădurire, de corecţiuni de torenţi, etc.

Acest fapt este îmbucurător, pentru că prin atari oferte pornite din propria iniţiativă a locuitorilor rurali se înlesneşte mult săvârşirea unor atari opere de ameliorăţiuni fonciare, a căror însemnătate din punctul de vedere al interesului general astăzi nimeni nu o mai contestă.

c) P e p i n i e r e. Pentru producerea puieţilor necesari efectuărei lucrărilor de împădurire, administraţia noastră forestieră dispune actualmente de 558,34 ha. pepiniere distribuite pe tot cuprinsul ţării.

Cele destinate pentru pădurile Statului au o suprafaţa de	436	ha.
„ „ „ „ administrate de Stat	84	„
„ „ „ împădurirea terenurilor degradate	18,34	„
iar cele înfiinţate de Camerile de Agricultură	20	„
Total	558.34	ha.

Intinderea cultivată din aceste pepiniere este de	503,86	ha.
iar cea necultivată (drumuri, poteci, etc.) „ „	54,48	„
Total	558,34	ha.

Comparând această suprafaţă cu a pepinierilor existente în 1929, constatăm o diferenţă în minus de 17,4 ha. (575,7250—558,34=17 ha. 3850) dacă însă ne referim numai la partea lor cultivată, observăm o diferenţă în plus de 60 ha. (503,86 ha.—443,9 ha.=58,96 ha.), ceeace se explică prin micşorarea dimensiunilor drumurilor şi potecilor din pepinierele anului 1930.

Costul lucrărilor în pepinieră, desfundat, semănat, repicat, îngrăşat, cumpărări de instrumente, a celor de întreţinere, udatul puieţilor, împrejmuiri etc., a fost de 14.535.572 lei.

Iar numărul puieţilor aflători în pepiniere la 31 Decembrie 1930 s'a cifrat la 228.073.020 din cari :

Proprii de a fi plantaţi în campania de lucru a anului 1931 . . . . . 87.010.100 pueţi

Proprii de a fi plantaţi în anii următorii 1932—1933 . . . . . 141.062.920 „

In cursul anului 1930 s'a cedat gratuit:

Particularilor . . . . . 78.055 pueţi

Diverselor instituţiuni publice . . . 1.044.325 „

Total . . . 1.122.380 pueţi

Pe preţul de cost s'a eliberat:

Particularilor şi instituţiunilor un număr de 1.210.000 pueţi în valoare de 850.900 lei.

d) Recoltarea de seminţe forestiere:

Pentru procurarea seminţelor necesare pepinierilor Statului s'a recoltat o cantitate de 38.818 kg şi 4140 hl

Pentru cele din pădurile Ad-trate de Stat 11.297 „ „ 366 „

Pentru pepinierile destinate exclusiv terenurilor degradate . . . . . 4.327 „ „ 8 „

Total . . . 54.442 kg şi 4514 hl

Din această cantitate pentru pepinierile din pădurile Statului s'a întrebuinţat . . . 35.711 kg şi 945 hl

Pentru cele din pădurile Ad-trate de Stat 10.032 „ „ 201 „

Iar pentru pepinierile destinate terenurilor degradate . . . . . 2.901 „

Total . . . 48.644 kg şi 1146 hl

Din această cantitate s'a distribuit Camerilor de agricultură sămânţa trebuitoare pentru 19 ha. de pepiniere.

Pentru recoltarea de seminţe s'a cheltuit suma de 2.697.496 lei.

Proprietarilor particulari s'a cedat în mod gratuit . . . 113 kg în valoare de 4.970 lei

iar diferitelor instituţii publice . . . . . 1946 „ „ „ „ 130.748 „

Total . . . 2059 kg în valoare de 135.718 lei

Pe preţul de cost s'a vândut:

Particularilor . . . . 1.418 kg seminţe în valoare de 120.541 lei

Instituţiunilor publice . . 3.012 „ „ „ „ „ 226.590 „

Total . . . 4.430 kg seminţe în valoare de 347.131 lei

e) Lucrări de artă.

In terenurile degradate s'au executat:

Baraje de zidărie uscată	3.320	m³
Cleionaje	4.086	m. l.
Fascinaje	42.390	„
Gărduleţe pentru consolidarea coastelor	112.523	„
Imprejmuiri cu sârmă ghimpată	18.181	„

Cari au costat în total suma de 4.432.210 lei.

f) Ridicarea în plan a terenurilor degradate.

In campania de lucru a anului 1930 s'a ridicat în plan o suprafaţă de 2905 hectare, care în mare parte s'a şi împădurit.

Recapitulare.

a) Impădurirea a 16.542 hectare a costat . .	23.928.064 lei
b) Impădurirea a 1.985 ha. terenuri degradate	4.240.340 „
c) Lucrările de pepiniere	14.535.572 „
d) Recoltarea de seminţe forestiere	2.697.496 „
e) Lucrările de artă	4.432.210 „
Total . . .	49.833.682 lei
In întreaga ţară, anul trecut (1929) s'a cheltuit . .	36.338.522 „
De unde o diferenţă în plus pentru anul (1930) de	13.495.160 „

B. Lucrări efectuate numai în teritoriul vizat de Tratatul dela Trianon.

a) In porţiunele exploatate din pădurile Statului s'au plantat . .	3.623 ha.	costând	5.054.956 lei
In porţiunele exploatate din pădurile administrate de Stat s'au repopulat	3.798 „	„	5.603.414 „
Total . . .	7.421 ha.	costând	10.658.370 lei

S'a împădurit, deci, o suprafaţă mai mare cu 1171 ha. ca în 1929 cheltuindu-se în plus cu . . . . . 2.256.869 lei (10.658.370—8.401.501=2.256.869).

b) Terenuri degradate.

După cum se vede din harta şi tabloul ce prezintăm Comisiunii, în care se indică localităţile, unde în anul 1930 s'a efectuat lucrări de consolidarea terenurilor degradate prin plantaţiuni şi ce anume suprafaţă, fie că ele au aparţinut aceloraşi comune ca în 1929 — sau altora, s'a împădurit total o întindere de 1911,79 ha. astfel :

In Directoratul ministerial Timişoara	801,46 ha.
,, ,, ,, Cluj, ...	1110,33 ,,
Total . . .	1911,79 ha.

care a costat 4.044.440 lei.

Dacă comparăm această supraafţă cu cea din anul precedent, care a fost de 1156 ha., constatăm că în anul la care se referă acest expozeu s'a împădurit o suprafaţă mai mare cu 755 ha. ca în 1929, costând cu 2.114.103 lei mai mult ca în acest din urmă an (4.044.440—1.930.337=2.114.103).

Dacă ţinem de asemenea socoteală, că pe întregul teritoriu al României s'a împădurit o întindere de 1.985,38 ha. terenuri degradate adică numai cu 73,59 ha. mai mult ca în teritoriul convenţional, reese în mod evident, că o mare parte din activitatea organelor noastre silvice şi din mijloacele financiare cari li s'a pus la dispoziţie, au fost aproape exclusiv întrebuinţate pentru restaurarea terenurilor vizate de Tratatul dela Trianon.

c) Pepiniere. — Pentru procurarea puieţilor necesari împăduririlor din menţionatele două Directorate ministeriale există pepiniere permanente ori temporare în suprafaţă totală de 103,48 ha.

şi anume :

Pentru pădurile Statului	38,10 ha.
Pentru pădurile administrate de Stat . . .	32 ,,
Pentru plantarea de terenuri degradate . .	26,07 ,,
Pepiniere înfiinţate de Camerile Agr. . .	7,31 ,,
Total . . .	103,48 ha.

Suprafaţa cultivată din aceste pepiniere este de . . . 93,13 ha.
iar cea necultivată (poteci, drumuri etc). . . . . 10,35 ,,
Lucrările în pepinieră au ocazionat o cheltuială de 6.882.360 lei.

d) Recoltarea de seminţe.

Pentru corecţiuni de ravene şi torenţi, pentru fixarea coastelor expuse surpărilor, etc. s'au construit :

Baraje de zidărie uscată cu un volum de	3.320	m³
Cleionaje	4.085	mi.
Fascinaje	34.585	„
Gărduleţe	103.890	„
Imprejmuiri cu sârmă ghimpată	9.506	„

cari au costat 3.466.139 lei, adică cu 2.588.251 lei mai mult ca în 1929, când s'a cheltuit numai 877.888 lei.

Recapitulare.

a) Impădurirea a 7421 ha. a costat	10.658.370	lei
b) Plantarea a 1912 ha. terenuri degradate	4.044.440	„
c) lucrările din pepiniere	6.882.360	„
d) Recoltarea de seminţe	1.112.865	„
e) Lucrări de artă, corecţiuni de torenţi, etc.	3.466.139	„
Total	26.164.174	lei

reprezentând faţă cu cheltuelile făcute în întreaga Ţară, cari s'au urcat la 49.833.682 lei un procent de 52,4%. In 1929 atari lucrări au costat numai 20.787.864 lei.

Serbarea sădirii arborilor.

După cum reese din precedentele noastre rapoarte asupra situaţiunei forestiere a României, serbarea arborilor a avut ca efect de a se stimula iniţiativa particulară pentru împăduriri şi de a se întări convingerea despre utilitatea arborilor şi a pădurilor.

Experienţa a dovedit, în adevăr, că prin atari festivităţi se combate în mod eficace ostilitatea ce o parte din populaţiunea rurală are faţă cu vegetaţiunea arborescentă şi dacă această pornire n'a încetat cu **desăvârşire**, se semnalează însă din ce în ce mai rar răul obicei ce au copii ba chiar şi oamenii mai mari, de a rupe vârfurile tinerilor pueţi plantaţi pe marginea şoselelor, de a-i tăia, descoji, etc., împiedicându-i astfel de a deveni adevărate ornamente dealungul căilor de comunicaţie sub umbra cărora drumeţul se poate odihni câteva momente în timpul căldurilor caniculare ale

verii, iar iarna, în timpul troenilor mari de zăpadă, deveniţi arbori, servesc ca excelente puncte de reper.

Acţiunea de propagandă inaugurată de Administraţia noastră forestieră se continuă deci şi rezultatele ei sunt din cele mai bune. Dovadă despre aceasta este numărul participanţilor la serbarea sădirii arborilor care se măreşte dela un an la altul.

In adevăr, la 677 serbări cari au avut loc în anul 1928 au participat 97.469 persoane, la cele 951 de asemeni festivităţi din anul 1929, au luat parte 126.795 locuitori, iar în 1930, când în întreaga ţară au fost organizate un număr de 1073 serbări, au participa nu mai puţin de 146.000 bărbaţi, femei, copii, reprezentanţi ai autorităţilor civile şi militare etc., cari au plantat în total 1.754.000 pueţi.

In urmă, ei vizitează şi privesc multă vreme cu drag plantaţiunele, la care au luat parte şi sunt foarte bucuroşi de reuşita pueţilor răsădiţi cu prilejul serbării arborilor, care se face primăvara, Duminicele sau în alte zile de sărbătoare, când locuitorii stau de obiceiu pe la casele lor.

Lucrări proectate a se executa în 1931.

Faţă cu greutăţile financiare cu cari luptă toate Statele şi prin urmare şi România, guvernul nostru a fost nevoit să facă cu ocaziunea alcătuirei bugetului pe 1931, care a fost rectificat şi el de altfel pe ziua de 1 Iulie 1931, însemnate reduceri atât în material cât şi în personal.

In bugetul Casei Autonome a Pădurilor Statului s'a prevăzut totuşi:

Pentru plantaţiuni, pepiniere, recoltări de seminţe forestiere etc., suma de	15.000.000 lei
Iar în bugetul Direcţiunei Reg. Silvic, pentru ameliorarea terenurilor degradate	9.000.000 „
	Total 24.000.000 lei
De reportat	24.000.000 lei

Report . . . . . 24.000.000 lei

Observăm că pentru intensificarea din ce în ce mai mult a lucrărilor de restaurarea acestor din urmă terenuri, s'a sporit cu 2.200.000 lei suma trecută în bugetul anului trecut (1929), care era numai de 6.800.000 lei.

In acelaş timp s'a luat măsuri ca în pădurile Statului şi cele administrate de Stat să se dea din ce în ce mai multă precădere regenerărilor naturale în locul celor artificiale.

In bugetul pădurilor administrate de Stat s'a prevăzut, afară de aceasta . . . . . 20.223.830 lei
Iar în cel al Camerilor de Agricultură . . 353.000 „

Total 44.576.830 lei

Cu aceste sume se vor executa :

In pădurile Statului: Lucrări în pepiniere în valoare de . . . 3.040.083 lei
Se va împăduri o suprafaţă de 7201 ha. care, conform devizelor aprobate va costa . . . 12.259.289 „
Se va recolta 6847 kg şi 3200 hl seminţe forestiere, cu care se va cheltui . . . . . 801.835 „

Total 16.101.207 lei

adică cu 1.101.207 lei mai mult decât suma din bugetul Casei Autonome a pădurilor Statului, acest plus reprezentând valoarea muncii în natură prestată de locuitori.

In pădurile administrate de Stat:
Lucrările în pepiniere vor costa 2.441.080 lei
Impădurirea a 7.290 ha. . . . 7.617.092 „
Recoltarea a 27?8 kg şi 3480 hl seminţe . . . . . 441.670 „

Total 10.499.842 lei

De reportat . . . . . 26.601.049 lei

*

Report . . . . . , 26.601.049 lei

Terenuri Degradate

a) Lucrări în pepinieră. Pentru procurarea puieţilor necesari plantării terenurilor degradate se va cheltui, conform devizelor întocmite, suma de . . . . . 2.665.036 lei

b) Se vor împăduri: 1322 ha. care vor costa . . . . 3.336.707 „ ceeace revine la 2.524 lei ha. (fără valoarea puieţilor).

c) Lucrări de artă: (corecţiuni de ravene şi torenţi consolidarea coastelor, etc.). Pentru atari lucrări s'a prevăzut . . . . . 3.503.914 „

din care:

2.049.114 lei reprezentând din fondurile bugetare ale Statului, iar

1.454.800 „ reprezentând munca în natură a proprietarilor terenurilor degradate.

Total 9.505.657 lei

Total general 36.106.706 lei

In cursul anului 1931 se va continua cu activitate lucrările, având de scop determinarea perimetrelor terenurilor degradate în vederea viitoarelor lucrări de restauraţiune în conformitate cu legea pentru ameliorarea terenurilor degradate din 1930.

Concluziuni

Din prezenta expunere rezultă în mod neîndoios, că Administraţia noastră forestieră îşi dă toată silinţa ca prin lucrări technice adequate să se îmbunătăţească, din ce în ce mai mult, starea actuală

a pădurilor din cuprinsul Ţării, dar mai cu seamă a celor aflătoare în regiunile vizate de Tratatul dela Trianon şi să se pună în valoare prin împăduriri terenurile, cari au fost degradate dintr'o cauză oarecare.

Dovadă despre aceasta este şi faptul, că fondurile bugetare, ce i s'a pus la dispoziţie în anul 1930, au fost întrebuinţate aproape în întregime pentru restaurarea terenurilor degradate din aceste regiuni.

Anexe.

La acest expozeu s'a anexat, ca şi anul trecut, o hartă pe scara 1 : 900.000, în care s'a indicat prin cercuri colorate locurile unde în campania anului 1930 s'au efectuat lucrări de împădurirea terenurilor degradate, precum şi un tablou unde se specifică suprafeţele împădurite din comunele, judeţele, ocoalele silvice şi Direcţiunile regionale, unde s'au executat atari lucrări.

S'a anexat asemenea harta pedologică a României întocmit(de Institutul nostru geologic la scara 1 : 400.000 unde prin semne convenţionale am arătat modul cum sunt distribuite diferitele specii forestiere ce compun pădurile aflătoare în teritoriul vizat de Tratatul dela Trianon, după natura terenurilor respective.

Résumé de l'exposé sur la situation forestière de la Roumanie au cours de l'année 1930, présenté par les experts techniques roumains à la commission du régime du Danube, dans sa XIV-ième session, tenue en Septembre 1931 à Venise (Italie).

La première partie de cet exposé contient des données statistiques sur l'étendue des forêts des territoires de la Roumanie, qui par suite de l'application de la réforme agraire se présente comme suit:

Leur surface totale est de . . . . . 6.448.475 ha
dont l'Etat possède . . . . . 1.904.004 ha
qui sont peuplées des essences suivantes: 25% résineux et 75% feuillues.

De 6.448.475 ha, 4.013.044 ha forêts on été aménajées jusqu'en 1930. On indique de même, la manière de la répartition des essences dans les différentes provinces de la Grande-Roumanie, les régimes et les traitements appliqués, la possibilité ou la quantité du matériel ligneux qu'on réalise annuellement.

Dans la seconde partie de l'exposé on indique les travaux forestiers executés dans tout le pays, c'est à dire:

a) repeuplements dans les forêts de l'Etat et celles administrées par l'Etat sur une surface de . . . . . 16.542 ha
b) boisement sur des terrains non-cultivés (dégradés) . . 1.985 ha

Pour ces travaux de boisement inclusivement la création et l'entretien des pépinières, les travaux de corrections des torrents, etc. ont été dépensé 49.833.682 Lei (1.557.303 fr. suisses), y compris les travaux exécutés dans le territoire visé par le traité de Trianon, à savoir:

a) les boisements des surfaces exploitées des forêts de l'Etat ou de celles administrées par l'Etat . . . . . 7.421 ha

b) les plantations sur les terrains stériles, dégradés . . . 1.912 ha qui ont coûté . . . . . 26.164.174 Lei (817.630 fr. suisses), somme comprennant des dépens pour les pépinières et les corrections de ravins et des torrents.

En 1930, à l'occasion de la fête de l'arbre ont été planté 1.754.000 jeunes plantes.

Cet exposé est complété par le programme des travaux qui auraient du être exécutés en 1931.

De la situation forestière en question se détache l'intérêt déposé par l'Etat roumain pour la conservation et l'amélioration du domaine forestier du pays et spécialement pour la mise en valeur des terrains dégradés dans la région visée par le traité de Trianon.

Auszug aus dem Exposé über die forstlichen Verhältnisse Rumaeniens im Laufe des Jahres 1930, welches der Kommission für das Régime der Donaugewässer gelegentlich ihrer 14-ten Versammlung im September 1931 in Venedig von seiten der rumänischen Sachverständigen vorgelegt worden ist.

Der erste Teil dieser Darlegung enthält statistische Daten über Rumaeniens Waldfläche. Dieselbe beträgt heute, nach Beendigung der Agrarreform, im Ganzen 6.448.475 ha. Davon stehen im Besitze des Staates 1.904.004 ha, also rund 30%.

Was die Holzarten anbelangt, so nehmen an der Bestockung Teil 25% Nadelholz und 75% Laubholz. Von der Gesamtfläche wurden bis zum Jahre 1930, 4.013.044 ha eingerichtet. Auch die Verteilung der Holzarten in den verschiedenen Provinzen Gross-Rumaeniens wird behandelt, ebenso die angewandten Betriebsarten, der normale Etat und die tatsächlich jährlich geschlagenen Mengen.

Der zweite Teil beschäftigt sich mit den forstlichen Arbeiten, welche im Laufe des Jahres ausgeführt wurden und zwar:

a) Aufforstungen im Staatswald und den beförsterten Waldungen . 16.542 ha.

b) Aufforstungen von Oedländereien . . . . . 1.985 ha

Die Ausgaben für diese Arbeiten, in welchen auch jene für Anlage und Unterhaltung von Forstgärten, für Wildbachverbauungen begriffen sind, betragen 49.833.682 Lei (1.557.303 Frs Schweizer Währung). Hier sind auch jene Ausgaben verrechnet, welche für Arbeiten in dem vom Trianoner Vertrag vorgesehen Landesteilen ausgeführt wurden, nämlich:

a) Wiederaufforstungen in abgestockten Waldteilen des Staatsbesitzes und der beförsterten Waldungen . . . . . 7.421 ha

b) Aufforstungen von Oedländereien . . . . . 1.921 ha

Die für diese Arbeiten (inbegriffen Forstgärten und Wildbachverbauung) benötigten Summen betrugen 26.164.174 Lei (817.630 Frs Schweizer Währung).

Gelegentlich der Feier der Baumpflanzung wurden im Jahre 1930, 1.754.000 Pflänzlinge ausgesetzt.

Des weiteren folgt eine Darlegung der für das Jahr 1931 geplanten Arbeiten. Aus den angeführten Daten lässt sich ersehen, mit welchem Interesse der rumänische Staat die Wahrung und Meliorierung der Landesforsten und besonders des vom Trianoner Vertrag vorgesehen Geländes wahrnimmt.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

ASPECTE FORESTIERE DIN CANADA

de Ing. A. M. COMŞIA
Montreal, Canada

Partea nordică a continentului american, cunoscută sub numele de Canada, face parte din imperiul britanic, având o extensiune aproape cât Europa, deşi populaţiunea ei nu întrece cifra de 10 milioane. O ţară în formaţie, în rapid progres şi cu posibilităţi incalculabile.

Pe omul din Europa îl prinde un fel de frig la pronunţarea numelui acestei ţări, crezând desigur că aici nu există altceva decât zăpadă şi păduri. Greşit. E vorba de un petec de pământ, a cărui bună parte are un sol de o fertilitate superioară, care, spre pildă, produce nu numai cantitativ, dar chiar şi calitativ o importantă parte a grâului mondial. Soarele, temperatura violentă din timpul verii şi alţi factori fac ca grâul să fie gata pentru secerat în timp de 90 de zile. Varietatea faunei, a florei, precum şi bogăţia în minerale determină rolul important al Canadei în lume.

In modesta mea descriere voi încerca a schiţă în linii generale situaţia acestei ţări din punct de vedere forestier. Pentru a nu abuza de spaţiul revistei, voi fi cât se poate de scurt.

Suprafaţa forestieră a Canadei — conform evaluărilor mai recente şi numai aproximative — este de 2.878.633 Km. pătraţi, din care 500.000 Km. p. pădure matură, aşa numita „merchantable timber", 250.000 Km. p. pădure aproape de maturitate, dar totuşi comerciabilă (întrucât este situată astfel, că poate fi exploatată prin mijloacele de comunicaţie presente, iar 1.300.000 Km. p. pădure tânără, care va fi scutită în decursul timpului de incendii sau alte

pagube, va fi eventual în stare de-a produce lemn comerciabil. Toate aceste suprafeţe sunt astfel situate, încât după împrejurările de astăzi pot fi exploatate. Restul de cca. 828.622 Km. p. e considerat încă de drept inaccesibil. Noţiunea inaccessibilităţii fiind ceva relativ, este de prevăzut că mai curând sau mai târziu va sosi timpul chiar şi acestor păduri. Perfecţionarea în exploatare, extinderea colonizării, facilitarea transportului, cererea pieţei mondiale, etc., sunt tot atâţia factori cari vor aduce cu sine utilizarea ultimului petec de pădure.

Doresc a menţiona tot aici suprafaţa totală a Canadei, care este de 9.324,162 Km. p. din care 8.855,122 Km. p. uscat, iar restul ape. Drept suprafaţă propice agriculturii se poate lua cifra de 1.400.000 Km. p. din care actualmente deabia a ¼-a parte este cultivată.

6,6% din suprafaţa păduroasă este destinată aşa numitelor „Reserve Forestiere", cari aşteaptă de a fi puse mai târziu sub amenajament. In această cifră se cuprind şi parcurile naţionale, ce sunt distribuite pe diferite provincii şi a căror extensiune totală azi este 190,122 Km. p.

Se poate zice că 90% din suprafaţa forestieră e proprietatea statului, care la un moment dat va fi supusă amenajamentului silvic. In ce priveşte lemnul, sunt aici aproximativ 160 specii de conifere şi peste 30 specii de foioase. 80% din masivul forestier la Canadei se compune din conifere, din ale căror specii numai jumătate ating dimensiunile pentru cherestea. De fapt numai a şaptea parte a speciilor conifere este în present utilizată în industrie. In ce priveşte foiasele, acelea joacă un rol secundar — pentru industria lemnului.

Masivul ţării este evaluat la cca. 7051 milioane metri cubi, dintre cari 5714 milioane m. c. de conifere, iar 1337 milioane m. c. lemn de foioase. Intre anii 1922 şi 1926 consumaţia medie anuală de conifere a fost 53 milioane m. c. şi 22.8 milioane m. c. de foioase. Pierderea anuală în urma incendiilor este evaluată la 20.9 milioane m. c. lemn de conifere şi 4.8 milioane m. c. lemn de foioase. Ă se mai adăuga aici pierderile anuale în urma insectelor, fungiilor, vânturilor, etc.

Dintre industriile consumatoare de lemn cele mai însemnate sunt fabricele de cherestea, de celuloză, de hârtie şi distileriile. Toate acestea în mare parte sunt situate în centre păduroase, sau cel puţin dealungul comunicaţiilor potrivite. Drept mijloc de trans-

port al lemnului nefasonat servesc în mare parte apele curgătoare, sau chiar şi lacurile. Cu sau fără forţă motrice lemnul e transportat din pădure până la gura fabricii, unde apoi îşi continuă drumul mai departe pe bandă.

Adeseori distanţele de la pădure până la fabrică sunt respectabile. Cunosc unele cazuri unde lemnul pluteşte pe o distanţă de 1000 Km. pe apă, plutirea durând mai multe luni de zile. Exploatarea lemnului din pădure se face cu cele mai raţionalizate instalaţiuni, unde rolul principal îl are maşina. După doborîrea şi curăţirea buşteanului, acesta e tras de tancuri până la locul de magazinaj, unde e luat în primire apoi de elevatoare mobile. Astfel, manopera în exploatare este redusă la minimum; aşi putea zice că se lucrează cu cel puţin 40% mai puţine braţe decât în Europa. Tot în aceeaşi proporţie e raţionalizată administraţia industriei. De loc nu sufere de complicaţie, ca în Europa, cu toate că are personal incomparabil mai puţin.

Instalaţiunile fabricelor cari deservesc industria lemnului, sunt în mare parte la perfecta înălţime, unde noţiunea „raţionalizare" îşi spune ultimul său cuvânt. Totul merge pe banda infinită, astfel că nu poţi fi surprins, dacă vei vedea într'o fabrică de mare capacitate deabia vre-o câţiva zeci de lucrători.

Muncitorii de pădure se compun în majoritate din oameni de origine europeană; în speţă: slavi, germani, scandinavieni, maghiari, etc. Cei mai buni muncitori de pădure sunt scandinavienii, al căror randement întrece cu mult pe al celorlalţi.

Cea mai importantă regiune a fabricelor de cherestea este partea apuseană a Canadei, în provincia numită British Columbia. Debuşeul acestei regiuni e deservit în mare parte prin Canalul Panama. Industria celulozei, hârtiei, precum şi a distileriilor îşi are reşedinţa mai mult în răsăritul Canadei; în speţă, în provinciile: New Brunswich, Nova Skotia, Quebec şi Ontario. Forţa hydroelectrică e bine desvoltată în numitele provincii, astfel că aproape întreaga industrie se serveşte de ea.

Cea mai mare parte a cherestelei canadiene este exportată nu numai în diferitele părţi ale imperiului britanic, dar şi în Statele Unite, Japonia, China, Mexico, etc. Statele Unite înseamnă cel mai mare consumator al cherestelei canadiene.

In ceeace priveşte industria celulozei şi hârtiei, ea e cea mai importantă dintre toate industriile acestei ţări. Ea deţine azi cel

mai mare capital investit, plătind cele mai mari lefuri angajaților. Valoarea produselor în celuloză și hârtie, pe anul 1928 a fost total $ 233.535,326. Valoarea netă a lemnului confecționat, precum și a chemicalelor, pe anul 1928, este evaluată la $ 145.000.000. Numărul fabricelor de celuloză și hârtie din Canada întrece azi cifra de 110. Cantitatea produselor de hârtie ale acestei țări este mai mare decât a restului lumei. Cel mai însemnat client sunt Statele Unite, cari în 1928 au importat din Canada produse de hârtie — în speță hârtie pentru presă — în nu mai mică valoare decât de $ 141.103,527, din totala valoare a întregului export de $ 147.156,792. Exportul materialelor de hârtie ocupă, după grâu, al doilea loc în exportul general al țării.

Capitalul învestit numai în partea de confecționare a acestei industrii (adică numai în fabrici), arată pe anul 1928 cifra de $ 682.687,459. Numărul total al salariaților acestor fabrici a fost în 1928 nu mai puțin decât 33.614, cu o totalitate de salarii de $ 47.322,648.

Este interesant de știut, că producția Canadei în hârtie pentru presă înainte de războiu, a fost cu mult mai mică decât a Statelor Unite, cari pe timpul acela produceau aproximativ de trei ori mai mult. Transmutarea centrului de producție din Statele Unite în Canada a avut loc în anul 1926, de la care an U. S. A. slăbește în mod continuu. La aceasta contribue și faptul, că multe societăți pentru industria celulozei și a hârtiei din America, sistează vechile instalațiuni, clădind noui în Canada.

Confecționarea hârtiei de ziare a crescut în mod enorm în ultimii ani, consumatorul principal fiind Statele Unite. Noui fabrici, cu capacitate enormă și-au făcut apariția, cari desigur ar fi dus la o supraproducție și în consecință la o reducere în prețuri. Tratativele dintre guvernele provinciilor și producători au avut drept resultat stabilirea cotei de producție și a prețurilor. In decursul crizei economice recente multe fabrici au închis porțile, iar altele au redus producția. Cu toate acestea însă, producția Canadei în materie de hârtie pentru tipar se afla în 1929 încă în creștere, cu o producție dublă față de America. Azi rezultatul crizei economice se manifestă în împiedicarea expansiunii acestei industrii. Cererea pentru lemn de elulozâ și pentru celuloză este în declin. Totuși, se înregistrează o creștere a cererii pentru celuloza de calitate mai bună și pentru anumite grade și calități de hârtie.

In 1929 s'a inaugurat în Montreal (Canada) „Institutul pentru celuloză şi hârtie", care îşi datoreşte existenţa Serviciului Federal Forestier, Universităţii din Montreal, precum şi Uniunei Producătoriilor de hârtie. Acest institut desigur contribue mult la ridicarea nivelului acestei industrii.

Afară de cherestea, celuloză şi hârtie ar mai fi de amintit următoarele produse forestiere: lemn pentru foc, a cărui producţie anuală atinge valoarea de $ 41.000,000, traverse pentru căi ferate în valoare de $ 5.000.000, pari de telegraf în valoare de $ 4.000,000 şi diferite traverse în valoare de $ 3.000,000.

Cu toate că codrul acestei ţări pare a fi inepuizabil, chestia re prezintă altfel. In afară de exploatările industriale, adeseori fără scrupule, mai sunt şi alţi factori cari îşi dau tributul la distrugerea acestor bogăţii şi a căror anihilare formează obiectivul silviculturii prezente.

Oricărui călător, care traversează această uriaşă ţară, îi sunt bătătoare la ochi vastele suprafeţe păduroase bântuite de incendii mai mult sau mai puţin proaspete. Aş putea zice fără să exagerez că sunt puţine petece de loc în Canada, unde să nu fi trecut cel puţin odată focul în ultimii 50 sau 100 de ani. Chiar şi în părţile cele mai nordice, am putut constata vechile urme ale incendiilor.

Dat fiind faptul că pădurile formează una dintre cele mai însemnate bogăţii ale ţării, este de înţeles că incendiile forestiere formează un capitol aparte în comptabilitatea acestui stat, iar combaterea lor este piatra fundamentală a silviculturii canadiene. Pentru a da o pildă, vreau să spun, că în decursul ultimilor 10 ani au fost distruse de foc numai în 2 mici provincii atâtea păduri, cât ar fi corespuns tăierii pentru 29 ani pe întreaga ţară. Pagubele incendiilor forestiere sunt evaluate la cca. $ 14.500,000 pe an. Consecinţele nu se manifestă numai în mod direct, adică în paguba cauzată prin pierderea lemnului, ci la fel în mod indirect, prin stingherirea şi aducerea industriei, în şomaj, în denudarea terenurilor, etc., etc. Pierderea în păduri, cari sunt potenţialul economic al unei ţări, înseamnă mai mult decât pierderea contravalorii în bancnote.

E dovedit că 90% din incendiile forestiere sunt datorite oa-

menilor, deci pot fi prevenite. Conform statisticei, reiese următoarea repartizare a cauzelor:

căile ferate:	26%;
coloniştii:	15%;
fulger:	7%;
industria Forestieră:	6%;
cauze neidentificate:	30%;
drumeţii:	16%.

Căile Ferate, a căror extensiune lineară întrece distanţa de 60,000 Km. au o organizare specială pentru combaterea incendiilor. Această organizaţie stă sub controlul Comisiunei Căilor Ferate Canadiene. Legea obligă căile ferate de a stinge orice incendiu apărut în raza de 100 m. de la traseu.

Drumeţii, indienii şi vânătorii cauzează, datorită neglijenţei lor, o însemnată cotă a incendiilor. Coloniştii, cari vor să-şi mărească suprafaţa terenului agricol, sau a păşunei, adeseori uzează de foc, pe care apoi nu-l mai pot opri. Punerea focului în mod intenţionat e rar, însă se întâmplă.

Controlul suprem în organizaţia în contra incendiilor îl deţine aşa numitul „Dominion Forestry Service". Organizaţia pe ţară este în această privinţă cu mult mai avansată decât în oricare alt stat din lume. Santinelele („Fire Rangers"), sunt plasate pe districte. In lunile de vară, când sezonul incendiilor e în plin, aeroplane de observare patrulează regulat districtele mai însemnate, iar în caz de foc, oamenii şi materialul necesar se transportă nu numai cu trenuri şi automobile la faţa locului, dar chiar şi cu aeroplane.

Combaterea incendiilor forestiere nu se mărgineşte numai la o strajnică organizaţie technică, ci mai mult; îşi are obârşia pe băncile şcoalei, la educaţia masselor prin cărţi, prin presă, prin diferite reclame, etc. Nimic nu se cruţă în această privinţă. Unde te uiţi, în case publice, în şcoli, în terenuri, în prăvălii, în pădure, poţi vedea tăbliţe cu inscripţii potrivite şi cu diferite desemnuri caracterizând dezastrul cauzat de foc. Astfel, nu e de mirare că ideea intră în sânge şi oase, constatându-se în această direcţie un progres pozitiv.

Alţi factori cari contribuesc la distrugerea parţială a pădurilor, sunt insectele şi fungii. Specile lor sunt cam tot acelea ca şi în Europa (o parte din ele sunt importate), iar combaterea lor se face — în mod modest — conform sistemelor cunoscute. Pentru

combaterea insectelor, vreau să spun, se experimentează actualmente cu o compoziţie chimică, împrăştiată cu ajutorul aeroplanelor. Deşi s'a înregistrat un succes oarecare, costul întrece deocamdată profitul, astfel că problema a rămas deocamdată şi pe mai departe în stadiul experimentării.

O altă pierdere, destul de însemnată, se manifestă în exploatarea superficială a lemnului, din care adeseori 25% rămâne la faţa locului, devenind prada diferitelor elemente. Fasonarea, resp. fabricarea, înregistrează o altă pierdere de cca. 30—40%.

Regenerarea pădurilor devastate de foc este lăsată aproape în totalitate naturii, iar cât de încet se poate reface o pădure mai cu seamă pe un teren pârjolit de foc, asta o ştim prea bine. Reîmpădurirea artificială a suprafeţelor exploatate, se face în unele cazuri isolate, însă pe o scară mai modestă. Unele societăţii din industria forestieră au început a proceda la reîmpădurire în mod sistematic. Pentru încurajarea regenerării artificiale a pădurilor statul a înfiinţat, sub conducerea silvicultorilor, în diferitele părţi ale ţării, aşa numitele „Forest nursery" (Pepiniere), de unde plantele sunt apoi distribuite conform necesităţii.

Invăţământul silvic pe acest continent este încă în faşe. Prima şcoală forestieră şi-a făcut apariţia în anul 1898, arăşată fiind universităţii Cornwell, din Statele Unite. De atunci şi până în prezent numărul şcolilor a crescut în Statele Unite la 26, cu cca. 2000 de absolvenţi pe an, dintre cari 80% sunt plasaţi în servicii particulare. Insăşi Canada dispune azi de 4 şcoli forestiere. Materialul de studiu e cam acela ca şi în Europa. La începutul secolului present silvicultura de aici s'a folosit exclusiv de resursele literare europene; în speţă cele germane şi franceze. Mai târziu văzându-se necesitatea ca silvicultura americană să stea în definitiv pe picioarele proprii şi să se bazeze pe studiile critice ale condiţiilor locale, s'a procedat la o literatură specific americană. Azi găsim aici cărţi, buletine şi reviste de specialitate, în mare abundenţă. Foarte mult interes se pune în creiarea „Staţiunilor pentru Experimentări Forestiere", din cari numai Statele Unite dispun azi de 10pt, iar Canada de una.

Din situaţia expusă mai sus, uşor se poate conchide la activitatea silvicultorului din Canada, care activitate în present se mărgineşte mai mult sau mai puţin la protecţia pădurii contra devastării în diferitele ei forme. Silvicultura metodică, în sens european, e

încă în faşe, deasemenea problema planurilor de amenajament. Lemnul fiind încă abundent şi eftin, o investiţie de capital pentru refacerea unui masiv nu poate aduce procentul corespunzător. Aceste împrejurări însă nu vor mai dura timp îndelungat, dat fiind faptul că pădurile bune se depărtează din zi ce merge de la centrele locuite, ceeace aduce cu sine punerea sub amenajament a terenurilor prin excelenţă forestiere, situate în regiunile locuite. Canada e cea mai importantă sursă de lemn în comerţul interbritanic. Dacă în vastul teren forestier s'ar face planuri de amenajamente în formă cât de rudimentară ,cantitatea exploatabilă s'ar ridica uşor la triplu. Ar fi riscat să se spună că codrul acestei ţări ar fi inepuisabil. Dacă se continuă exploatările în formele prezente, în decurs de 60-100 de ani, lemnul canadian desigur ar fi epuisat. Cel mai evident exemplu îl dau, în această privinţă, Statele Unite, cari încă în decursul secolului trecut au dispus de păduri uriaşe, iar azi sunt nevoite de a importa cea mai mare parte a produselor forestiere. Pentru a nu ajunge în o atare tristă situaţie, guvernul britanic depune serioase sforţări pentru înjghebarea silviculturii în toate coloniile, resp. dominioanele sale. In Canada — în afară de Serviciul Forestier Canadian — există şi aşa numita Comisie pentru Conservare, a cărei menire este de a veghea asupra tuturor resurselor naturale ale ţării şi ţine în curent guvernul cu toate chestiile. Pentru întreg imperiul britanic apoi există aşa numita „Empire Forestry Association", cu sediul în Londra, care — în mod periodic — ţine congrese în diferitele părţi ale imperiului, studiind necesităţile silvice locale şi procedând la satisfacerea lor.

Aceasta este în mod sumar situaţia silvică în acest colţ al continentului american.

Aspects forestiers de Canada.

L'étendue boisée, les industries forestières, les exploitations, les problèmes de la protection des forêts, l'enseignement sylvicole, sont les questions que l'auteur passe en revue, pour nous présenter le cadre plein d'intérêt dans lequel est appelé à activer le forestier canadien.

Forstliches aus Kanada.

Verfasser giebt eine Übersicht über Waldfläche, forstliche Industrie, Waldausstockung, Forstschutzprobleme und Forstunterrichsfragen in Kanada und zeigt damit, in welchem Rahmen sich die Tätigkeit des Forstmanns daselbst bewegen kann.

TRANSPORTUL PUEȚILOR LA MUNTE

de VASILE V. VASILIU
Ing. șef silvic

O primă condițiune pentru reușita unei plantațiuni, este ca puetul să ajungă fără să sufere la locul de plantat, operațiune foarte delicată mai ales la munte, unde locurile de plantat sunt mult depărtate de pepiniere.

Transportul pueților prin locuri accidentate, pe tărgi, pe lângă că e dificil, scutură tot pământul depe rădăcini și puetul ajunge sdruncinat și cu rădăcinile uscate. La fel de puțin recomandabil este

transportul în desagi sau în ranițe, în cari pueții se mototolesc, ca și acela mult mai greoi, în hârdae și găleți.

Un mijloc practic însă pentru transportul pueților, este acela pe cai, în coșuri de alun special construite, de forma celor din figura alăturată (fig. 1).

Fundul coșului e căptușit în interior cu o foae de pânză impermeabilă care să păstreze mocirla în care stau rădăcinile pueților.

Un coș de dimensiunile 30×45×32 cm. costă 80—85 lei, astfel că perechea ajunge la 160—170 lei, la care adăogându-se pânza

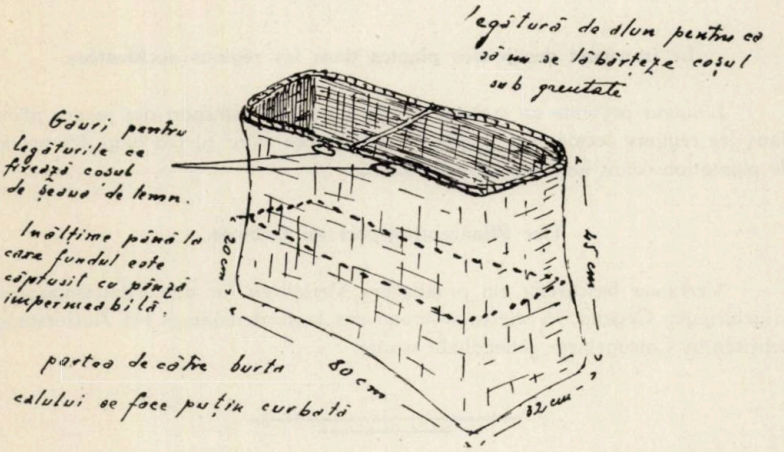

40—50 lei ,ajungem la 200—220 lei costul unei perechi de coșuri.

Intr'un coș pot intra 300—400 pueți de molid de 3 ani, așa

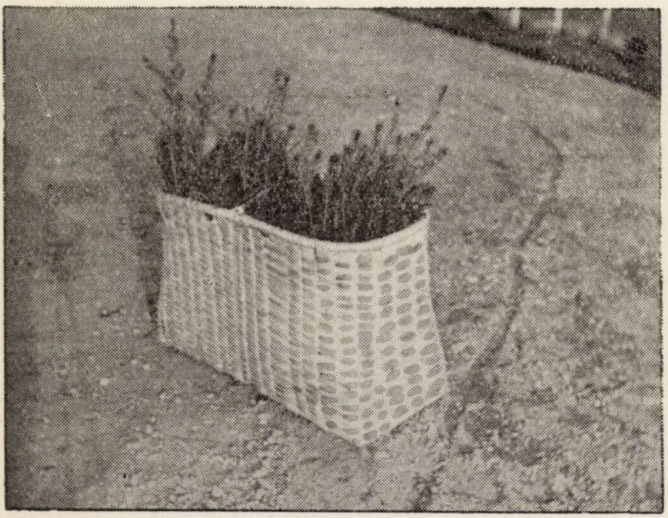

că într'un transport cu calul se pot duce din pepinieră la locul de plantare în cele mai bune condițiuni până la 800 pueți.

Sistemul imaginat de D-l Insp. Silvic Nistor Văleanu, a fost cu succes aplicat anul acesta, atât în lucrările Soc. Carpatina, cât şi în acele ale Ocolului Silvic R.-Vâlcea.

Le transport des jeunes plantes dans les régions accidentées.

L'auteur présente un système pratique pour le transport des jeunes plantes dans les régions accidentées, appliqué cette année avec succès dans les travaux de plantations dans les montagnes de Lotru.

Der Pflanzentransport im Gebirge.

Verfasser beschreibt ein praktisches Verfahren für den Pflanzentransport in gebirgigen Gegend, so wie es während des laufenden Jahres bei Aufforstungsarbeiten im Lotrugebiete gehandhabt wurde.

TERMINOLOGIE DENDROMETRICĂ

de I. GURAN

Baza fundamentală a metodei de evaluarea volumului arboretului constă din determinarea unei suprafeţe parţiale şi cubarea ei exactă, dela care prin multiplicarea cu raportul dintre suprafaţa totală şi cea parţială, se ajunge la stabilirea cubajului arboretului.

Aceste suprafeţe alese — ce servesc numai la cubaj — sunt denumite: locuri de încercare, pieţe de cubaj, places d'essai, Probeflächen.

In urmărirea problemelor silvice ştiinţifice, se aleg pe teren anumite suprafeţe delimitate vizibil şi durabil, în scopul de a se studia — în general — legile creşterilor. Denumirea acestor suprafeţe sunt: pieţe de experienţă, places d'essai. Versuchsflächen.

Noi avem deci pentru prima categorie de suprafeţe 2 termeni [1]).

Spre deosebire de ţările în care s'au creat termeni, cari nu exprimă exact realitatea.

Se ştie că dendrometria, deosibeşte 2 mari clase de metode:
metode bazate pe măsurători directe şi
metode bazate pe evaluări.

In prima clasă, cubajul se face prin determinarea reprezentanţilor categoriilor sau claselor de diametre, reprezentanţi numiţi: arbori de probă, tiges d'essai, Probestämme, recomandaţi şi uzitaţi în Germania, nu şi în Franţa. Termenul orginal „Probestämme" se află bine denumit la noi, atât în practică cât şi în ştiinţă.

In a doua clasă de metode se determină acele suprafeţe arătate mai sus sub denumirea de „locuri de încercare". Metoda prin locurile de încercare nu se aplică în Franţa, este foarte sumar tratată de francezi — fiind o creaţie germană — însă mult uzitată la noi.

Suprafaţa parţială e denumită de Germani „Probefläche", de francezi „place d'essai" — deşi mai are un alt sens — în mod cu totul liber, iar de noi „loc de încercare" deşi „place" are o altă accepţiune.

---

1) Adeseori 3 „vezi Instrucţinile oficiale de amenajarea păd. Statului form. No. 2.

Prin faptul că metoda e de origină germană, că în general termenii technici trebuesc cercetaţi în literatura originală şi că există o mare analogie între „Probestämme" şi „Probeflächen" (reprezentanţi ai unui grup) credem că termenul technic cel mai indicat la noi ar fi „Suprafaţa de probă" iar nu de „loc de încercare".

Analizând a doua categorie de suprafeţe parţiale, observăm că urmărirea probelor silvice ştiinţifice — în timp — este încredinţată unor organizaţiuni speciale denumite din 1900 „Staţiuni de cercetări forestiere" [1]) iar mai de mult „de experimentaţie forestieră"; din care cauză şi acele suprafeţe vizibile şi durabil delimitate s'au numit când-va „de experienţă".

Pe aceste suprafeţe nu se fac experienţe, ci cercetări (o mare deosebire); motiv pentru care trebue să se fi schimbat titulatura organizaţiunilor.

Germanii le denumesc prin termenul „Versuchsflächen" şi dacă Francezii n'au un termen deosebit — păstrează pe „places d'essai" ;— aceasta e explicabil prin inexistenţa în practică şi teorie a suprafeţelor de probă.

Nu se poate cunoaşte — de noi personal — dacă în Franţa s'a întrebuinţat termenul „piaţa de experienţă" [2]) acum circa 40 ani când s'a introdus la noi, însă actualmente nu mai poate fi menţinut şi aplicat, deoarece „piaţa" presupune un teren gol şi amenajat, iar în arborete nu se fac experienţe, ci cercetări.

Deaceia credem că cele mai indicate termene de adoptat ar fi :

Suprafaţă de probă şi suprafaţă de cercetare [3]).

Terminologie dendrométrique.

On analyse les dénominations techniques roumains actuelles correspondantes aux dénominations allemandes: „Probeflächen" et „Versuchsflächen" et à celle française „place d'essai" et on propose à leur place des expressions plus propres.

Terminologie der Holzmesskunde.

Die jetzt üblichen rumänischen Fachausdrücke für die deutsche „Probefläche und Versuchsfläche", für die französiche „Place d'essai" werden einer Prüfung unterzogen und dafür andere, passendere vorgeschlagen.

---

1) Les stations de recherches forestières sau die forstlichen Versuchsanstalten....

2) S'au întrebuinţat expresia „arbori de experienţă" pe la 1889.

3) Propunerea, justificarea şi întrebuinţarea termenului de „suprafaţă de cercetări" se găsesc deasemenea şi în Rev. Pădurilor Nr. 9, 1931, pag. 746 şi următoarea.

SITUAŢIA DIFICILĂ A PĂDURILOR

de HORIA MANOLE

In urma diferitelor calcule, cari s'au întocmit şi publicat, în ultimii doi ani, s'a ajuns ca producţiunea agricolă să fie unanim compătimită, ca fiind lipsită total de rentabilitate.

Lucrurile au mers atât de departe, încât a fost nevoe de legiferări speciale, care să salveze producţia agricolă.

In timp ce discuţiunile se prelungiau, nici o voce nu s'a ridicat, pentru a demonstra, că o altă categorie de proprietari — şi aceştia tot rurali — având în patrimoniul lor pădurile, merg spre ruină sigură. Ruina lor atrage mizeria întregei populaţiuni muntoase, care nu posedă pământ şi al cărei crez de viaţă constă — aproape exclusiv — în preocupările forestiere.

Şi — pentrucă documentările se fac cu cifre, mai ales — vom face şi noi analiza cifrelor, spre a vedea dacă producţia forestieră, care angajează milioane de hectare anual, are — sau nu — dreptul să-şi strige păsurile.

Majoritatea pădurilor româneşti — se ştie — sunt constituite din fag, care se întrebuinţează într'o proporţie de 95%, drept combustibil.

Să luăm cazul unui proprietar de pădure de fag (căci bradul şi stejarul pe lângă că se găsesc într'o proporţie mai mică, dar nici nu se pot vinde, azi).

In ipoteza că proprietarul îşi exploatează singur pădurea (căci în cazul antreprenorilor, situaţie este — sub raportul rentabilităţii — complet nenorocită), pentru lemne de foc, iată preţurile medii de cost :

fasonatul unui metru ster,	Lei 20
transportul la gară	„ 50
stivuitul	„ 5
încărcat în vagon	„ 5
speze (scrisoare trăsură, timbre, etc.)	„ 5
impozite	„ 12
cheltuieli de Ad-ţie	„ 20
replantarea pădurii	„ 10
dobinzi (pe 6 luni)	„ 6
diverse	„ 3
	Total Lei 136

Socotind 22 metri la vagonul de 10 tone, avem costul propriu zis, pentru un vagon de foc despicate, de fag, Lei 2992, sau — rotund — 3000 lei.

Ţinând seama, de preţul mediu de vânzare, care este 3300 lei vagonul, îi revine proprietarului diferenţa de 300 lei de vagon.

Să presupunem că pădurea s'a exploatat ras, sau — mai bine — că s'a exploatat dela un diametru de 20 c. m.

Rezultă, atunci, în mediu, 10 vagoane de lemne de foc, depe urma unui hectar, astfel exploatat, adică 220 metri steri, (recoltaţi din exploatarea arborilor dela 20 c. m. diametru, în sus).

In acest caz, proprietarul respectiv, va avea un venit de lei 3000, depe urma unui hectar (căci 10 vagoane à 300 lei, fac 3000).

Considerând, acum că exploatarea pădurii a avut loc după 60 ani, lesne se poate stabili r e n t a u n u i h e c t a r, care — în cazul nostru — este de 5 0 l e i p e a n.

Datele pe cari le analizăm, le-am luat în felul arătat, pentru a simplifica calculele şi a stabili — mai uşor — rentabilitatea unităţii de suprafaţă aleasă, făcând abstracţie de alte consideraţiuni.

Să facem acum şi socoteala unui hectar de teren agricol, semănat cu grâu, procedând tot ca mai sus, şi având în vedere preţurle obcinuite astăzi.

ogorul şi aratul, pentru un hectar	Lei 600
semănatul cu grâu	„ 100
sămânţa (90 kgr. à 3,30 lei) rotund	„ 300
seceratul şi transportul la maşină	„ 500
treeratul şi transportul grâului la magazie	„ 300
fonciera	„ 220
dobinzi (pe un an) de hectar	„ 252
cheltuieli de Ad-ţie de hectar	„ 400
transport grâu gară şi încărcat vagon	„ 100
diverse	„ 100
Total	Lei 2872

Aşa dar, cheltuiala unui hectar cultivat cu grâu reprezintă lei 2872.

Să luăm ca bază de producţie medie 16 hectolitri, la hectar, a 75 kgr. şi vom avea 1200 kgr. de producţie, a 3,30 lei kgr., adică 3690 lei.

(Nu socotim valoarea paielor, cari rămân să acopere eventualele diferenţe de preţ al unor munci).

Vom avea, prin diferenţă:

3960—2872=1088 lei rentabilitate, la hectar.

Prin comparaţie stabilim, deci, că în cazul exploatării forestiere, renta unui hectar este de 50 lei, pe când în cultura hectarului de grâu, se obţine o rentă de 1088 lei, sau de peste douăzeci de ori mai mult.

Este foarte posibil, ca în analizele de preţuri arătate mai sus, să fie diferenţe de preţuri. Este explicabil. Preţurile variază dela o regiune la alta, în plus ori în minus. Media, pe care noi ne-am bazat, nu se depărtează mult de ralitate şi aceasta e faptul care interesează.

Or, când cifrele vorbesc singure, cum este admisibil să se oprime o întreagă categorie de producători, cari au nenorocul să se numiască „forestieri", în loc de „agricoli"?

Din datele exprese, se desprinde nedreptatea, pe care o face fiscul, ca unul ce încasează (în cazul proprietarului forestier) lei 2200, pentru hectarul de pădure în exploatare şi lei 220, adică numai a 10-a parte, pentru hectarul de pământ agricol.

In asemenea condiţiuni nu este greu de stabilit unele concluziuni, şi anume:

1°. Sau proprietatea agricolă plăteşte un impozit prea mic statului, isvorând de-aici lipsuri budgetare.

2°. Sau proprietatea forestieră este peste măsură de împovărată, ceeace produce o totală dezinteresare pentru exploatări, iar — drept corolar — o lipsă de încasări, din partea budgetului.

3°. Problema economică a ţării este unilateral îmbrăţişată, creind avantaje — numai în parte justificate — unei singure categorii de producători.

4°. In timp ce proprietarul forestier este supus restricţiilor prevăzute de o întreagă legislaţie (asigurări sociale; regim silvic, etc.) mai este grevat şi de impozite înzecite, faţă de proprietarul agricol.

Acesta din urmă este liber să dispună, după bunul plac, de moşia pe care o are, neavând altă îndatorire, faţă de colectivitate, decât plata celor 220 lei pe an, de hectar, la percepţie!

In asemenea condiţii nu poate fi vorba de propăşire.

Dacă majoritatea populaţiei o constitue pătura agricolă a ţării, este ilogic ca tocmai ea să fie întreţinută, de o minoritate, complet lipsită de resurse.

Mersese așa de departe grija pentru agricultură, încât era aproape gata să se uite pădurile în redactarea legii conversiunii.

Vitregia arătată pădurilor, în toate ocaziunile, este de necontestat — mai cu seamă acum, — în plină tragedie forestieră.

La situation difficile des forêts en Roumanie.

Die Notlage der rumänischen Forstwirtschaft.

JURISPRUDENŢĂ

JURISPRUDENŢA LA LEGISLAŢIA SILVICĂ

C. D.

Delicte silvice.

Flagrant delict silvic. Proces verbal. Martorii asistenţi semnaţi prin punere de deget. Valabilitate. Art. 78 şi 81 cod silvic.

In fapt: Cu ocazia judecării procesului se ridică de către inculpat excepţiunea de nulitate a procesului verbal de flagrant silvic, dresat de pădurar, pe motiv că cei doi martori asistenţi prevăzuţi de art. 78 c. silvic, cer ca procesul verbal care constată un flagrant delict să fie semnat şi de doi martori, cum să fie aceste semnături nu distinge textul. Deaceia neprevăzându-se în mod expres nulitatea procesului verbal dresat în atari condiţiuni, se respinge incidentul condamnându-se delicventul conform actului de estimaţie.

Judecătoria ocolului Strehaia, cartea de judecată penală 593 din 20 Aprilie 1932. Preşedinte L. Bârzotescu jude ajutor.

Notă:

Intr'adevăr din stipulaţiunea art. 78 al. II cod silvic, rezultă că procesele verbale prin care se constată un flagrant delict silvic trebue a fi semnate şi de 2 martori asistenţi. Dece a edictat legiuitorul această dispoziţiune? Ceeace l-a preocupat în prim ordin a fost nu semnătura în sine a procesului verbal de către martori ştiutori de carte, ceiace ar fi spus-o expres, ci prezenţa martorilor la operaţiunile de constatare ale delictului, prezenţa care contribue a da acestor procese verbale forţa probantă de a fi crezute până la înscrierea în falş.

Or, în speţă, această prezenţă a martorilor e atestată de funcţionarul silvic instrumentativ şi s'a decis de doctrină şi jurisprudenţă că această aserţiune relativă la prezenţa martorilor fiind făcută de un ofiţer public competent, dă semnăturii lor prin punere de deget un caracter de autenticitate. (Vezi Planiol et Ripert, Traité élément. ed. X vol. II, pag. 33 No. 81).

In afară de aceasta art. 78 al. II cere semnarea a doi martori asistenţi fără a distinge dacă trebuesc a fi ştiutori de carte sau analfabeţi.

A opri pe martorii neştiutori de carte a semna prin punere de deget un proces verbal de flagrant delict silvic ale cărui elemente le-au constatat poate proprii sensibus, ar fi a creia o incapacitate pe care textul nu o prevede; apoi agentul intrumentator în mediul analfabet al populaţiei rurale dela 1910 când s'a

confecţionat codul silvic, i-ar fi fost destul de greu a găsi ştiutori de carte şi legiuitorul dela 1910 a ştiut acest lucru şi desigur că prin edictarea art. 98 al. II nu a voit să treacă cu vederea rezultatele practice ale dispoziţiunilor sale.

S'a decis ca dresarea unui proces verbal de flagrant delict silvic fără semnătura martorilor asistenţi sau în absenţa lor nu atrage nulitatea lui de drept, ci numai îl face a-şi pierde forţa probantă, putând fi combătută prin proba contrarie. Vezi în acest sens: I. Tanoviceanu. Notă C. judiciar 56/912 C. St. Bosie. Notă curierul judiciar 55/912 C. Botez. Legiuiri silvici No. 157 pag. 124 Jud. ocol. Voineşti Iaşi din Jurisprudenţa generală speţa 877/929 cu nota critică a D-lui Tr. R. Scriban, vezi şi jurisprudenţa generală 1932 speţa No. 546 cu notele V. Dongoroz şi Tr. Scriban. De aceia a fortiori am decis ca procesul verbal de flagrant delict silvic semnat de martori asistenţi prin punere de deget, e perfect valabil.

L. BĂRZOTESCU

Jurisprudenţa generală No. 21 Iunie 1932.

C R O N I C Ă

SĂRBĂTORIREA UNUI VETERAN CAMARAD ŞI OBSERVAŢIUNI ASUPRA PRIMELOR SALE LUCRĂRI CULTURALE

Domnul Inginer Inspector general silvic pensionar Daniil Clain, prin scrisoarea din 22 Mai 1932 adresată Domnului C. M. Bunescu Directorul Regionalei III silvice Bacău, l'a rugat să întrunească camarazii în ziua de 5 Iunie a. c. la pădurea Racova-Runcu din ocolul Fântânele, situată la 4 Km. de Gara Buhuş şi anume în parchetele No. 20, 21 şi 22, unde acum 45 ani când D-sa era Şef al ocolului No. 10 Bacău, a executat o tăere de însămânţare şi secundară.

Această dorinţă a veneratului nostru coleg, care în acelaşi timp împlinea şi vârsta de 70 ani a fost satisfăcută, şi ea desigur a fost determinată pe deoparte, de marea dragoste ce a avut-o şi o are de pădure, pentru a cărei conservare şi prosperare a luptat în îndelungata sa carieră silvică, iar pe de alta şi de scopul instructiv practic, în special pentru generaţiile de azi, de a vedea efectul unor asemenea lucrări de ordin cultural silvic după o trecere de 45 ani, sub raportul, în special al regenerării pe cale naturală prin sămânţă, care pe acea vreme în ţara noastră era numai de esenţă teoretică, practica generală fiind a crângurilor sau crângurilor compuse.

La 1889 G. Huffel a văzut aceste lucrări şi le-a propus la Bucureşti spre a fi date ca model la expoziţia universală dela Paris din 1900, fapt ce s'a şi întâmplat şi Domnul Clain are un document în această privinţă.

După trecere de 15 ani dela efectuarea acestei lucrări, la 28 Mai 1902, camarazii din fosta Regiune II silvică Bacău şi anume: Gh. Isopescu Şeful Regiunei, D-l Clain silvicultor şef la aceiaşi Regiune, V. Beraru şeful ocolului Lucăceşti, D-l Insp. General pensionar D. Borş, pe atunci Şeful ocolului Traian, P. Pirnog Şeful ocolului M-rea Caşin şi Domnul C. N. Budu Inginer Insp. silvic pensionar, pe atunci Şeful ocolului silvic Valea Rea, s'au întrunit pe teren în aceleaşi parchete, desigur în scop instructiv, şi cu această ocaziune au dresat un proces verbal asupra constatărilor făcute şi învăţămintelor trase.

Extrag din acel proces verbal partea esenţială, din care se constată că deşi pe acea vreme ştiinţa silvică era la începutul aplicaţiunii ei, totuşi generaţiunile trecute urmăreau cu multă ardoare asemenea lucrări şi ştiau să tragă învăţăminte practice pentru viitor.

„A. In pădurea Racova am văzut: 1) Tăerea de însămânţare din parchetul

No. 20, precum şi tăerile secundare din parchetele următoare, toate din cantonul „Pârâul Racova", executate în 1887 şi anii următori de Domnul D. C. Clain, Şeful ocolului silvic Bacău, de atunci.

Ambele tăeri au reuşit atât de bine, încât regenerarea fagului, care compunea masivul, s'a făcut complet pe toată întinderea, şi tânărul subarboret nu aşteaptă decât tăerile secundare şi definitive, pentru a creşte şi mai viguros. Când s'a făcut lucrările de punere în exploatare, s'a ţinut seama de experienţele funeste din parchetele precedente, în care din cauza unei tăeri prea deschise, a avut de rezultat inundarea suprafeţei exploatate cu esenţele fără valoare, ca plopul, salcia şi mesteacănul, contra cărora astăzi se lucrează prin tăeri de ameliorare, cu multă anevoe, în scopul de a salva seminţişul care există pe ici şi colo.

Această reuşită a tăerei de însămânţare executată de Domnul Şef de ocol din acel timp, de Domnul D. C. Clain, s'a luat ca tip de tăere de însămânţare reuşită, pentru expoziţia franceză din 1900".

La dorinţa de a ne întruni pe teren, a veneratului nostru camarad, a ţinut în primul rând să ia parte Domnul Inginer Inspector General silvic, Coman Marinescu, care deşi prea ocupat cu lucrările de delegaţie ce le avea în cuprinsul acestei Direcţiuni, a înţeles să şi le întrerupă atât ca respect şi dragoste faţă de fostul său şef, dar şi pentru scopul instructiv al adunărei noastre, Domnul Director C. M. Bunescu, Subsemnatul, Inginer Tarhon Şeful ocolului Lucăceşti, Inginerii Ghervasia şi Makay din centrul Direcţiunei, cum şi Inginerul silvic I. Simionescu Şeful ocolului silvic Fântânele în al cărui ocol cade pădurea ce a făcut obiectul observaţiunei noastre.

Pentru noi, care am văzut efectul lucrărilor executate de Domnul Clain după 45 de ani, observaţiunile au fost instructive, atât în efecte bune cât şi în efecte rele, şi acestea din urmă datorită împrejurărei că nu s'au urmat mai târziu şi la timp cu programul ce-l începuse Domnul Clain.

Intr'adevăr, dacă am văzut o regenerare naturală din sămânţă în fag, ca urmare a tăerei de însămânţare şi secundară, cu excluderea esenţelor mici, ce camarazii noştri în 1902 constatau că invadase suprafeţele exploatate în trecut, n'am văzut însă un arboret bine desvoltat, în starea de prăjiniş spre stâlpiş, ce ar fi trebuit s'o aibă, şi aceasta datorită faptului că următorii D-sale n'au intervenit la timp să degajeze acest nou element de regenerare, de etajul dominant ce constituia arboretul bătrân al codrului şi care urma a fi tăiat în ultima tăere definitivă, fapt ce a avut loc mai târziu în epoca războiului, pentru ca la timp să-i fi dat posibilitatea de desvoltare mai prielnică.

Intrunirea noastră, încheiată la o masă comună, la adăpostul codrului din pădurea Racova Runcu a fost animată de sufletul cald, entusiast şi încă tânăr al bătrânului nostru camarad care ne-a transportat în trecut, la vicisitudinile cu care a avut de luptat corpul silvic al statului pentru a cărei organizare Domnul Clain a fost un aprig, curagios şi statornic luptător, recitindu-se ceiace D-sa a vorbit şi a scris în „Revista Pădurilor" din 1891 şi 1899 cu ocazia congreselor anuale ale silvicultorilor, arătându-se satisfăcut că a putut vedea înfăptuite doleanţele corpului silvic, atât pentru o mai bună administrare a pădurilor, prin legiuirile actuale, cât şi pentru soarta corpului silvic, prin legea de organizare de azi, punându-l în situaţiunea, ca cu mai multă siguranţă să-şi facă datoria, stăruind cu emoţiune vădită ca activitatea noastră să nu fie animată decât de înalta disci-

plină, pentru conservarea şi prosperarea patrimoniului forestier, spre binele economiei generale a ţării.

Domnul Inspector general silvic Coman Marinescu, ca cel mai în vârstă şi mai mare dintre noi, răspunzând Domnului Klein, l'a asigurat că generaţiunile de azi au înţeles lupta generaţiunilor trecute, şi că noi la adăpostul unei legi pentru administrarea pădurilor şi de organizarea corpului silvic, suntem pătrunşi de importanţa şi necesitatea pădurilor şi vom şti să fim la înălţimea misiunei noastre, încheind urări la adresa D-sale.

Cu învăţămintele trase şi înălţaţi sufleteşte ne-am despărţit, mulţumind Domnului Clain că ne-a dat această ocaziune şi ar fi de dorit ca şi în alte părţi ale ţării, unde experienţa trecutului poate oferi învăţăminte pe viitor, căci în general ştiinţa silvică s'a clădit pe observaţiuni, camarazii să se întrunească şi să se instruiască, cu care prilej se încheagă şi mai mult spiritul de camaraderie ce este necesar mai ales corpului nostru, a căror membri sunt sortiţi să lucreze în mijlocul naturii şi despărţiţi unul de altul.

TH. PĂIŞ
Inginer Inspector silvic

10 Iunie 1932, Bacău.

„SĂDIREA ARBORILOR" LA IAŞI

Din iniţiativa Direcţiunii II Regională Silvică, s'a lansat un apel către toate autorităţile şi amicii naturii, dintre cari, majoritatea au participat la consfătuirea din 2.IV., în care s'a fixat principial: programul lucrărilor şi serbărilor, termenul în care să se efectueze, iar ca teren s'a designat, în primul rând: Dealul Mânăstirei Cetăţuia, ca fiind cel mai potrivit scopului: înfrumuseţarea Iaşului prin replantarea dealurilor învecinate şi locurilor sale virane, — consolidând totodată terenul surpător al dealului Mânăstirei prin continuarea plantaţiilor anterioare, — neisbutite, — şi cu acelaş prilej — să aibă loc tot aici şi „Serbarea pomilor".

I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei a dat nu numai încuviinţarea, oferind terenul proprietatea Mânăstirei pentru acest scop, ci şi arhiereasca binecuvântare asupra acţiunei întreprinsă de Corpul Silvic, care vrea formarea unei „Conştiinţe forestiere" şi o nouă mentalitate înţelegătoare a utilului şi frumosului pădurilor, iar Sărbătoarea zilei arborilor fiind şi prilej de: solidaritate socială, a tuturor profesiunilor şi naţiei lucrând laolaltă, şi o minunată lecţie educativă — practică tineretului şcolar, legat de glie prin rodul sădit de el şi cuminecat cu harul naturii divine.

Domnul Comandant al Corpului IV Armată, General Todicescu, conform şi cu ordinul Ministerului Armatei No. 3717/932, a dat ordin trupelor garnizoanei, punând la dispoziţie şi două echipe lucrătoare cu unelte, din soldaţi ai Regimentului 13 Infanterie şi 1 C. F. R.

Inspectoratul Regional Şcolar, împreună cu Consiliul Interşcolar, au luat măsuri ca toate şcolile să participe la serbare, iar unele societăţi studenţeşti, au dat concurs efectiv chiar la lucrări.

In intervalul dela 15—20 l. c. s'au efectuat lucrările de pichetaj, pregătirea terenului, gropile, precum şi plantarea pe versantul Sud-Vest a circa 6000 pueţi dela ocolul Ciurea, — de speciile: pin, stejar şi salcâm majoritate, precum şi: paltin, frasin, sophora; operaţiuni săvârşite de serviciul silvic şi armată, sub conducerea fostului şi actualului şef al ocolului silvic Ciurea, Inginerii: A. Ivanov şi V. Palade, dirijaţi personal de Directorul Regionalei II Silvice Inginer Inspector N. Gh. Teodorescu. S'au rezervat vre-o 700 gropi şi pueţii necesari pentru plantaţia demonstrativă cu şcolile, ceeace s'a săvârşit astăzi.

Au participat:

Liceul Internat, Liceul Naţional, Liceul M. Cogălniceanu, Seminarul Veniamin, Seminarul Pedagogic, Şcoala Normală de Fete, Şcoala Comercială Superioară şi cea Superioară de Arte şi Meserii; Gimnaziile: Alexandru Cel Bun şi Ştefan Cel Mare şi singura şcoală primară „V. Conta". Deasemenea delegaţii

Societăţilor Studenţeşti: „Prietenii Naturii" şi „Moldova Intregită", majoritatea veniţi în o splendidă procesiune, incolonaţi din Piaţa Unirei — până la Mânăstirea Cetăţuia, în sunetul fanfarei Liceului „Internat".

Oficialitatea reprezentată prin: P. S. Vicar Grigore Leu, D-l Colonel C. Ionescu — reprezentat al D-lui General Comandant, D-nii: I. Axinte Prefecul Judeţului, Georgescu şi Horga din partea Municipiului, Ingineri Inspectori silvici: N. Gh. Teodorescu şi Gh. Lupaşcu din partea Direcţiei Regionale şi a Inspectoratului Regimului Silvic, împreună cu tot Corpul Inginieresc.

La ora 10 a. m. a început Serviciul religios, un Sobor de Preoţi, sub conducerea Protosinghelului Teodosie Stareţul M-rei şi Părintele Prof. Negoiţă Directorul Seminarului Teologic, al cărui cor a dat răspunsurile.

Seria cuvântărilor ocazionale, a deschis-o Prea Sfinţitul Vicar al Mitropoliei, explicând minunat: sensul spiritual, moral şi practic al serbării de astăzi ce este a „Văzutelor şi celor nevăzute" inspirate de Părintele ceresc şi închinate

Lui", mulţumeşte apoi organelor silvice şi binecuvântând plantaţia o încredinţează grijei şi bunei administrări a părintelui Stareţ.

Din partea Serviciului Silvic, subsemnatul, şeful Serviciului propagandei răspunde scoţând în relief următoarele:

Geneza acestei sărbări la noi şi la alte popoare; deasemeni cultul florilor şi arborilor pe care deşi le-au avut strămunii, astăzi agonisează, asistând la tragedia mută a codrilor noştri.

Corpul Silvic şi puţinii ce mai sunt prieteni adevăraţi ai naturii întreprind o nouă cruciadă pentru reînvierea acestui cult şi a frumoaselor tradiţii, adresându-se în deosebi şcolărimei pe care o vrea îndrumată spre altă creştere: trăind liber mai mult în natură, fortificându-se, apoi dornică de ducă spre a cunoaşte şi iubi ţara atât de frumoasă şi bogată dar nepreţuită în deajuns.

Explică succint foloasele materiale adică cele „văzute" şi imateriale sau „nevăzute" (cum s'a exprimat Prea Sfinţitul) ale pădurilor: regulator al debitului şi regimului apelor, al echilibrului climatic, necesitând procentul de 25% al împădurirei din suprafaţa unei ţări şi o repartiţie cât mai uniformă, apoi ca

filtru atmosferic în higiena marelor centre industriale şi culturale, precum şi în urbanistică rostul pădurilor de agrement, al grădinilor, etc.; pădurile sunt fixătoare a dunelor şi terenurilor surpătoare, joacă un important rol chiar strategic şi naţional ele fiind păstrătoare ale fiinţei etnice a neamului şi în fine ca scut al agriculturei, — care este încă specificul ţării noastre, existând o singură problemă vitală: agro-silvică, glia fertilă fiind legată de munte şi pădure. In acest sens trebue făcută educaţia mulţimei de jos precum şi a conducătorilor de sus, ce ignorează voit şi conştient sau nu, problema forestieră şi rolul pădurilor în economia generală.

Din partea Studenţimei, a vorbit lapidar D-l M. Băcescu, preşedintele Societăţii „Prietenii Naturii".

S'au format apoi echipele şcolilor sub conducerea D-lor Ingineri şi pădurarilor ocolului Ciurea trecând la sădirea pueţilor ce li s'au încredinţat: deasemeni Capii Autorităţilor au dat exemplu sădindu-şi fiecare arborele său.

Muzica Liceului „Internat" a delectat asistenţa tot timpul serbărei care a luat sfârşit la ora 12½ întro atmosferă de promiţător entuziasm.

In arhondaricul M-rei s'a servit apoi oaspeţilor de către părintele Stareţ o gustare, Sf. sa mulţumind organelor silvice pentru Ofranda făcută mânăstirei şi autorităţilor pentru concursul dat.

Aici au toastat D-nii: Prefect Axinte, Colonel C. Ionescu, Inginerii: Cezar Cristea şi Tărnăuceanu, studenţii: Băcescu, Huţanu, P. Andriescu şi alţii.

Astfel s'a sfârşit sărbătorirea „Zilei arborilor" în care s'a închinat un Imn naturii, muncii şi primăverei, săvârşindu-se pe Dealul pleşuv al Cetăţuiei superbe, o operă frumoasă şi utilă pe care o va aprecia viitorimea.

ING. CEZAR CRISTEA

— R E C E N Z I I —

V. Hulin.

La culture pastorale: Les régions pastorales françaises.

(Annales de l'Ecole Nationale des Eaux et Forêts de Nancy. — Tome IV. Fasc. 1. — 1931) [1].

Impr. Berger Levrault — Nancy — 1931.

In lupta pentru păstrarea în bună stare a terenurilor la munte, regazonarea ocupă un loc de frunte, alăturea de împădurire.

In adevăr, împădurirea nu este întotdeauna posibilă. Mai întâiu, pădurea are o limită superioară de vegetaţie peste care nu se poate trece. Pe de altă parte, nevoile populaţiei, care trăeşte la munte, au făcut ca, pentru hrana vitelor for, să se defrişeze şi din zona ocupată în mod natural de pădure. Astfel, o bună parte din suprafaţa munţilor scapă protecţiunii sigure a pădurii. In acest caz, singură vegetaţia erboasă mai poate proteja solul, împotriva agenţilor atmosferici distrugători.

Dar pătura erbacee, printr'o iraţională folosinţă, a început să se degradeze, necesitând intervenţia omului, în vederea conservării ei.

Vremurile de azi ne cer să facem o exploatare intensivă; dar, în acelaş timp, această exploatare trebue să fie şi ameliorantă. Să îndreptăm deci metodele de exploatare, să selecţionăm rasele de animale, să amenajăm păşunile ;iată programul unei culturi pastorale, conform atât cu nevoia conservării munţilor, cât şi cu aceia a populaţiei ce locueşte acolo.

In cadrul amenajamentului, ameliorafiunile pastorale ocupă un loc important, căutând să facă cultura pastorală mai raţională, mai fructuoasă, mai conservatoare.

Ameliorarea păşunilor mai este cerută şi de nevoia păstrării pădurilor. Pentru ca să apărăm pădurea trebue să dăm posibilitate vitelor să se hrănească din abundenţă pe păşunile ce le-au fost afectate [1].

---

1) In acelaş fascicol se mai publică:

a) Léon Schaeffer: Sur les trois modes de calcul de la possibilité des futaies jardinées. (Compte rendu des essais poursuivis en forêt des Ban d'Etival, depuis 1886, par la Stat. de Rech. de Nancy).

b) J. Camprédon et R. Rol: Recherches sur les bois bakélisés: Propriétés physiques et mécaniques. Etude microscopique.

c) — * —: Bulletin de la Comission d'étude des ennemis des arbres, des bois abattus et des bois mis en oeuvre. No.

---

1) Un studiu detailat asupra Amelioraţiunilor pastorale, datorit d-lui V. Hulin, a fost deja publicat în: Annales de l'Ecole Nationale des Eaux et Forêts de Nancy. Tome III. Fasc. e. — 1930.

Pentru a înţelege mai bine necesitatea acestor ameliorăţiuni şi pentru a ne călăuzi pe drumul ce trebue urmat, — în studiul de faţă, d-l V. H., ne arată că, înainte de toate, trebue să cunoaştem caracterele naturale ale regiunei unde se lucrează, adică: s o l u l, c l i m a, f l o r a.

Autorul începe prin a ne arăta cari sunt regiunile pastorale franceze:

Mai întâiu, întreg etajul alpin este pastoral. Aceasta-i o zonă botanică bine definită, regiune unde condiţiunile climatice obligă pădurea să lase locul asociaţiunilor erboase.

In al doilea rând, terenuri cu vocaţiune pastorală — foarte variate ca natură şi provenienţă — găsim şi în zona pădurii. Omul, pentru nevoia de hrană a vitelor sale, a fost silit să defrişeze anumite părţi din zona păduroasă. Ele au fost deci înlăturate dela vocaţiunea lor naturală, dânduli-se o destinaţiune economică.

In ceeace le priveşte, atâta vreme cât nu există un pericol de eroziune, şi cât timp îşi îndeplinesc pe deplin rolul lor, ele trebuesc păstrate, mai departe, ca atare.

S o l u l păşunilor rezultă din dezagregarea rocilor cari constituesc munţii respectivi. Relieful este în funcţie de soliditatea rocilor şi de dispoziţiunea lor tectonică iar bogăţia solului depinde de natura lor (granit, marne, calcare, bazalte, etc.).

„Cele mai bune soluri pastorale sunt formate pe rocile cu stratificaţie calmă şi puţin înclinată, descompunându-se uşor, pentru a da reliefuri dulci şi terenuri profunde". Vom găsi deci, cele mai bune păşuni, în regiunile torenţiale.

Pentru a ne da seama de valoarea păşunilor trebue să studiem geologia locului. In rezumat, etajele geologice cari conţin calcare (tari sau moi) şi marne, cu stratificaţie orizontală sau puţin frământată, dau păşuni excelente. Granitele şi gnaisurile, sunt în general acoperite cu o floră sărăcăcioasă şi puţin variată.

C l i m a t u l. Ceeace interesează mai mult pentru creşterea ierbei, nu este atât cantitatea totală de apă ce cade în timpul anului, cât repartizarea ei sezonieră. Un exemplu edificator ne prezintă Alpii francezi. Fragment nord-sud din marele lanţ european, Alpii francezi ne oferă acea originalitate de a se afla instalaţi, la limita dintre climatul continental tip atlantic — relativ rece, cu precipitaţiuni copioase, de care dispune mai tot timpul anului — şi climatul mediteranian, cu ierni dulci, veri calde şi secetoase, cu precipitaţiuni rare şi brutale.

Ca urmare a acestei aşezări, peisajul Alpilor de Nord şi al celor de Sud ne oferă, contraste sezizante, impuse de unul sau de celălalt din aceste două climate. Nordul cu o vegetaţie viguroasă, deasă, şi irvadatoare, cu posibilităţi agricole foarte variate, are o viaţă pastorală consacrată, mai ales, creşterii vacilor. Sudul — unde seceta are, asupra vegetaţiei, o influenţă redutabilă — prezintă o vegetaţie sărăcăcioasă, diseminată în smocuri; aici viaţa pastorală se mărgineşte la creşterea oilor.

Această influenţă generală a climatului este modificată, în bine sau în rău, după regiuni, de expoziţiune. Expoziţiunile sudice exagerează uscăciunea în regiunile cu climat cald; cele nordice o moderează. Efectele celor dintâiu sunt binefăcătoare în climatul umed şi vătămătoare celor dela Nord, sub acelaş climat.

Infine, uscăciunea provocată de climatul general poate fi atenuată, pe măsură ce se urcă în altitudine.

F l o r a. Poate fi studiată din două puncte de vedere: b o t a n i c, ca inventar al situaţiei actuale a stării asociaţiunilor erboase, şi u t i l i t a r, cu indicaţiuni de ceeace ar trebui să fie, pentru a asigura existenţa animalelor destinate a fi hrănite într'un anumit loc.

Botanic. Flora actuală este rezultanta factorilor climatici (altitudine, pluviozitate, stare higrometrică, expoziţiune), acţiunii solului şi mai ales acţiunii omului şi a animalelor (factori biotici).

Studierea factorilor biotici este de mare importanţă. Ea ne indică remediile ce urmează să aducem pentru refacerea păşunilor degradate.

Nu mai puţin importantă este cunoaşterea acţiunii solului, altitudinei, apei, îngrăşămintelor, asupra constituirii asociaţiunilor erbacee.

Utilitar. Din acest punct de vedere plantele se pot clasa în: a) furajere — căutate mult de animale; b) indiferente dar ancombrante. Acestea sunt mâncate numai atunci când nu există altele mai bune.

c) Veninoase. Sunt acelea ce nu sunt mâncate şi cari ar putea face rău.

d) Parazitare, cari trăesc în detrimentul altora.

Cele furajere trebuesc îngrijite şi propagate; celelalte trebuesc extirpate, pe cât posibil.

Printre plantele furajere se mai poate face o distincţiune: cele ce se găsesc în orice etaj de vegetaţie — ubiquiste — uşor de menţinut; altele, din contră, au exigenţe precise din punct de vedere altitudinal, deaceea trebuesc cunoscute.

Studiul se termină cu o listă de aceste diferite plante dimpreună cu aptitudinile şi exigenţele lor.

Indicând astfel liniile mari ale unui studiu de o aşa de mare amploare, autorul îşi arată dorinţa ca, în acest cadru, să vie să se plaseze monografiile locale, cât mai numeroase şi mai detaliate, de care se simte mare nevoie.

A. Haralamb

*

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 1, Ianuarie 1932.

Ph. Guinier.

L'enseignement forestier colonial en France.

Învăţământul forestier colonial în Franţa.

Franţa şi-a constituit un corp forestier colonial. Membrii acestui corp trebue să aibă o pregătire tehnică specială.

Autorul îşi propune să arate, în ce constă această pregătire şi pentru a rezolva chestiunea, explică mai întâi, ce este pădurea, care este rolul forestierului, indicând apoi ce cunoştinţe trebue să posedă el, pentru a şi îndeplini sarcina.

Silvicultorul-colonial are un rol mai greu, decât cel obişnuit. El este pus în faţa unor păduri nestudiate încă bine, în care identitatea speciilor este nesigură, ecologia esenţelor necunoscută, etc., etc., aşa că silvicultorul colonial nu are a continua sau perfecţiona cele făcute de predecesori, ci trebue să studieze pădurea şi să creieze metode.

Meseria de silvicultor în colonii nu e chestie de rutină şi improvizaţie. Ea cere o solidă pregătire generală şi profesională, spirit de observaţie, deducţie şi metodă.

L. Pardé.

La Pinatelle.

Pădurea Pinatelle.

Aut. a făcut în vara anului 1931, o excursie în departamentul Cantal, cu elevii anului I din şcoala dela Barres. O zi au consacrat pădurii Pinatelle — numită aşa, fiind populată cu pin, ocupându-se aci pe larg de descrierea ei.

Roger Ducamp.

L'ordre dans la nature.

Ordinea în natură.

Plecând dela afirmaţia următoare a D-lui Guinier, dintr'o cronică din Revue des Eaux et Forêts: „Avem imperioasa datorie de a produce în cantitate o materie preţioasă de lemn", autorul face consideraţii generale.

Pierre Buffault.

Les dunes de la nouvelle-Zélande.

Dunele din Noua-Zelandă.

Un studiu foarte interesant, cuprinzând 6 capitole: 1) Generalităţi 2) Repartiţia geografică a dunelor, 3) Caracteristicele dunelor, 4) Condiţiuni de vegetaţie, 5) Flora şi 6) Fixarea dunelor.

Serviciul forestier al Statului a studiat problema, înfiinţând în 1921 un câmp de experienţe, pe o porţiune de litoral, constituind un tip de dune neozelandeze. Duna litorală este neregulată, formată din nenumărate mici ridicături, despărţite prin depresiuni sau escavaţiuni făcute de vânt.

S'a creiat aci şi o staţiune meteorologică, pentru a se studia legile mişcării dunelor şi condiţiile vegetaţiei.

Din experienţele făcute a rezultat, că primul lucru de întreprins pentru fixarea dunelor este plantarea cu „Ammophila arenaria" — o graminee, — apoi vine introducerea vegetalelor forestiere: Pinus densiflora, P. Thunbergii, Pseud. Douglasii, P. ponderosa şi P. maritima, care s'a comportat bine. Promite şi P. insignis.

Pentru construirea dunei litorale artificiale sau a cordoanelor de apărare s'au încercat diverse tipuri de fascinaje.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Cronica entomologică.

Un mijloc simplu de combaterea bostrihizilor: pulverizaţii de emulsiuni de carbolineum de 5—8%.

Experienţe de distrugerea coccideielor cu larve de Coccinele.

Megastigmus spermotrophus, un himenopter, ce atacă seminţele de Pseudotsuga Douglasii.

Dificultăţii ale metodei biologice (combat. prin paraziţi).

No. 2 Februarie 1932.

Paul Buffault.

La Loire, fleuve inutile.

Loire, fluviu nefolositor.

Loire, c'un parcurs de 1025 Km., este cel mai mare fluviu al Franţei. Primind precipitaţii abundente pe munţii, cari formează centura meridională a bazinului său, Loire ar trebui să fie unul din cele mai frumoase fluvii din lume şi să aducă mari servicii navigaţiei. Şi totuşi Loire este inutilizabil pentru transporturi de apă şi-şi merită calificaţia de „fluviu inutil".

Bazine superioare cu reliefuri accentuate, constituite din terenuri impermeabile, mereu degradate, cari produc mari cantităţi de sfărămături, bazine situate la înălţimi considerabile, unde zăpezile se acumulează în timpul iernei şi unde ploile sunt abundente, cu pante rapide şi ecarturi excesive între debitul etiajului şi debitul marilor viituri de apă, iată caracteristicele regimului superior al Loirei şi pricina atâtor inundaţii teribile şi nenorociri, ce a provocat.

Autorul arată, care este procentul păduros în bazinul Loirei şi găseşte, că instabilitatea constatată în regimul acestui fluviu s'ar atribui defrişărilor făcute fără normă într'o epocă, ce nu s'a putut încă determina şi că remediul pentru regularizarea regimului Loirei şi reluarea navigaţiei nu stă, decât în reîmpăduririle bazinelor superioare ale fluviului.

A. Barbey.

Le mélèze, essence de grand rendement... en plaine.

Laricele, esenţă de mare randament... la câmpie.

Contrar părerilor obicinuite, laricele — conifer tipic de munte — poate nu numai să vegeteze la câmpie, dar chiar să prospere.

Trebue să fie instalat în condiţiile pedologice şi climatice, cari-i convin, ştiindu-se, că laricele nu merge în terenuri prea compacte şi că nu-i prieşte o umiditate atmosferică excesivă, desvoltându-se mai bine în staţiuni bătute de soare şi aerate. Laricele prezintă un real avantaj în sensul, că uscarea ramurilor inferioare se face mai repede, ca la celelalte conifere europene, de unde un lemn de debitat cu minimum de noduri şi o mulţime de întrebuinţări ale lui în tâmplărie, mobile etc.

Autorul dă câteva date asupra unei păduri de larice, situată pe versantul nordic al Alpilor la 680 m. altitudine, plantată parte pe un câmp părăsit şi parte întrun crâng de stejar şi exploatată la 45 ani — deci prematur, — producând totuşi o rentă anuală netă la hectar de 416 fr., adică peste 2700 lei.

In concluzie, autorul este pentru for-

mula forestieră: „laricele în asociaţie cu fagul în subarboret, în unele situaţii propice din câmpie şi pentru ameliorarea crângurilor".

G. Géneau.

Les ventes de coupes de bois en 1931.

Vânzările de parchete în 1931.

Cumpărătorii s'au ţinut în cea mai mare rezervă, iar preţurile au marcat o mare scădere chiar faţă de anul 1930, când deja scaderea era apreciabilă.

Pricinele acestei scăderi, multiple în aparenţă, nu sunt decât aspecte diverse ale unei singure cauze — criza economică. Printre cauzele secundare se poate menţiona restrângerea creditelor deschise de bănci, reducţia considerabilă a cumpărăturilor făcute de societăţile miniere, marele stoc de materiale, cumpărate pe preţuri mari şi cari se desfac greu, etc., etc. La toate acestea se adaugă un factor psihologic, cel mai important dintre toate: „incertitudinea viitorului".

Această criză de încredere a adus o abţinere în marele comerţ. In generalitatea cazurilor s'a observat lipsa cumpărătorilor streini de localitate, ceia ce a încurajat micul comerţ local. Loturile mari s'au vândut mai puţin, de unde concluzia, că vânzătorul trebue să-şi aranjeze împărţirea în loturi după starea pieţii şi dispoziţiile clientelei.

In ce priveşte lemnul de foc, scăderea preţului a fost mai mică, neavând a suferi concurenţa lemnului de import şi răspunzând la nevoi de consum simţitor constante.

M. de la Serre.

Coupes temporaires de taillis composé dans un peuplement en conversion.

Tăeri temporare de crâng compus într'un arboret de conversiune.

Autorul porneşte dela articolul D-luiĭ Pardé asupra conversiuni crângului compus în codru plin şi-şi propune să lămurească mai bine chestiunea modului de a realiza în afectaţiile supuse tăerilor temporare de cr. compus — un No. de rezerve cu atât mai mare cu cât epoca regenerării este mai apropiată. D-sa e de părere, că pentru a se găsi — în momentul ultimei tăeri de crâng o rezervă bogată în elemente tinere, trebue să se înceapă — în cursul revoluţiei precedente — prin împuţinarea rezervelor existente. Aceste rezerve trebuesc îndepărtate încă dela primele răriturĭ preparatorii, înainte, ca ele să-şi ia avânt în desvoltare, să strice arborii vecini şi să lase prin dispariţia lor un gol prea greu de acoperit.

In acest mod se evită faza foarte neplăcută din punct de vedere al formei arborelui, a izolării brusce după tăerea crângului. Rezerva foarte bogată, constituită printr'o singură operaţie se va compune din arbori, ce nu vor avea a suferi consecinţele izolării şi vor lua pe nesimţite forma necesară unor bune elemente de codru. Pe lângă aceste avantaje, înlocuirea tăerilor temporare de cr. compus prin răriturĭ, mai are şi pe acela al menţinerii stării de masiv, factor important al reuşitei conversiunii.

M. Oudin.

Un nouveau mode de gemmage. Cave circulaire — Système Bellini.

Un nou mod de extragerea răşinei — sistem Bellini.

A. Joubert.

Le problème du papier.

Problema hârtiei.

Autorul dă relaţii foarte interesante asupra utilizării paelor în producţia pastei de hârtie, privind chestiunea atât din punct de vedere general, cât şi din punct de vedere technic.

G. Huffel.

Le mouvement forestier à l'étranger.

Mişcarea forestieră în străinătate.

Din Danemarca, cercetări forestiere asupra fagului.

Din Elveţia, diverse.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ ET DES PROVINCES DE L'EST.

No. 4, Decembrie 1931.

Din şedinţa comitetului executiv, din 10 Noembrie 1931.

In 1913, Soc. Franche-Comté a ridicat la Nancy un monument în memoria lui Charles Broillard, fost profesor la Şcoala forestieră dela Nancy şi autor bine cunoscut. Cum terenul, pe care s'a clădit monumentul, aparţinea mai multor proprietari, Societatea a făcut demersuri şi obţinut, ca toţi proprietarii să renunţe la drepturile lor în favoarea şcoalei dela Nancy, căreia i-a rămas întreaga sarcină de întreţinere a monumentului fostului profesor.

Chute de prix des bois sur pied.

Scăderea preţului lemnului în picioare

Vânzările din toamna trecută au încercat o scădere de preţ de 25—50% şi chiar mai mult. Cauza principală e socotită năvala lemnului străin pe piaţa internă. In consecinţă, Comitetul propune:

1) Taxele vamale să fie mărite până la de 7 ori faţă de cele dinainte de războiului.

2) Contingentarea, decretată în Octombrie trecut să se prelungiască şi să fie aplicată pe trimestru. Principal este, ca acest contingent să fie cât se poate de redus; iar idealul ar fi să se închidă frontiera până ce nevoia de lemn strein s'ar resimţi din nou.

3) Să se dea instrucţiuni precise administraţiilor, serviciilor publice şi mai ales Companiilor de drum de fer să nu utilizeze decât lemn exclusiv francez.

Lachaussée.

Conversion de taillis sous-futaie du premier plateau de Jura en futaie-mélangée de Sapin pectiné et hêtre.

Conversiune de cr. compus în codru amestecat de brad şi fag.

Pe primul platou din Jura sunt importante păduri tratate în cr. compus, cu o producţie în lemn de lucru numai de 0,5 m³ pe an şi ha. Aceste cr. compuse aşezate într'o situaţie favorabilă bradului sunt susceptibile de a fi convertite în codru amestecat de brad şi foioase. Se aplică actualmente o metodă experimentată timp de 45 ani în păd. Statul-Faye de Montrond şi care consistă în parcurgerea crângurilor compuse în vârstă de 30—40 ani cu tăeri de transformare sau de adăpost, urmate de tăeri de ameliorare cu o rotaţie de 10—15 ani.

Tăerea de transformare e destinată a pune arboretul în starea cea mai favorabilă pentru introducerea artificială a bradului şi anume: acoperiş ridicat prin curăţirea crângului, lăsându-se numai 1500 fire grifate; reducerea stricăciunilor ulterioare prin extracţia elementelor de codru cele mai jenante, în limita unui procent de 30% din vol. iniţial al codrului. Bradul este introdus artificial imediat după scoaterea materialului rezultat din tăerea de transformare. Scopul fiind un codru amestecat de 5/10 brad şi 5/10 fag şi diverse, se înrăşinează progresiv, fără a se căuta un arboret complect şi pur de brad. Tăerile de ameliorare urmează progresele înrăşinării, descluzând treptat acoperişul. Lucrările de înrăşinare sunt foarte puţin costisitoare, au metodă simplă reducând la minimum sacrificiile ine-

rente oricărei conversiuni de crâng în codru, prin durata scurtă a perioadei de conversiune.

Metoda pare susceptibilă de a fi aplicată cu succes în cr. compuse dela munte, adesea foarte sărace şi situate într'o staţiune favorabilă bradului.

J. Sornay.

Note sur quelques futaies particulières du depart. de Loire.

Observaţii asupra câtorva păduri de codru particulare, dep. Loire.

Roger Ducamp.

Apropos d'incendies en terrains boisés.

In legătură cu incediile în păduri.

C. Laparra.

Engrais chimiques dans les pâturages des montagnes.

Ingrăşăminte chimice în păşunile de munte.

R. Potel.

Conversion des taillis - composés en futaie feuillue.

Observaţii asupra metodei preconizate în congresul forestier din Luxeuil (1931).

Poskin.

Le jardinage du chêne.

Grădinăritul stejarului.

La congresul internaţional de silvicultură, ţinut la Paris în Iulie 1931, D-l Poskin, profesor la Institutul agronomic din Gemblon, a emis propunerea (moţiune), ca tratamentul stejarului prin grădinărit să fie supus unui studiu aprofundat în centrele unde tratamentul codrului regulat nu-i prieşte.

Printr'o curioasă coincidenţă, congresul Soc. Franche-Comté dela Luxeuil avea în acel moment aceiaş preocupare, care formează obiectul articolului precedent al D-lui Potel.

Se publică raportul D-lui Poskin, din care extragem:

Stejarul este un lemn indispensabil activităţii economice. El a suferit mai puţin de scăderea preţului în cursul crizei actuale. Stejarul de mari dimensiuni s'a rărit însă şi trebue produs.

Trebue făcută o distincţie netă între cultura stejarului pedunculat şi a gorunului, ale căror exigenţe, temperament, separtiţie şi tratament sunt diferite.

Tratamentul, care convine cerinţelor stejarului este codrul regulat, dar nu e practicabil în Belgia (şi la noi în România), din cauza climatului aspru, pericolelor gerurilor mari de primăvară, anilor de ghindă rari şi neabundenţi şi a uşurinţii cu care solul se acoperă de o pătură vie.

S'a căutat deci a se obţine regenerarea stejarului lent şi progresiv. Codrul grădinărit al stejarului nu există încă bine stabilit ca un sistem, bazat pe o lungă experienţă. Grădinăritul stejarului. esenţă de lumină se practică altfel decât la speciile umbră. Este un grădinărit pe grupe. Fiecare din aceste grupe este un mic arboret equien, careia i se aplică cele 3 tăeri de regenerare clasice şi îngrijiri cultural (degajări şi răriturî).

Tăerile se fac la o revoluţie (rotaţie) de 20—25 de ani. Tăerile în elementele de codru se fac ca la rezerva de cr. compus, adică au o alură jardinatorie; iar crângul este exploatat periodic. Se rezervă însă în afară de elementele de stejar şi specii preţioase şi toţi indivizii (din sămânţă sau lăstar) de fag.

Aceste elemente formează un etaj dominant permanent.

Grădinăritul — propriu zis, sau prin tăeri progresive cu caracter jardinatoriu — este recomandabil şi realizabil în arboretele de vârste multiple de gorun,

când există în amestec şi în oarecare proporţie fagul.

Grădinăritul prezintă oarecari şanse de reuşită şi în arboretele de stejar pedunculat. In orice caz este sistemul cel mai conform cu indicaţiile naturii şi merită să fie studiat.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 2. 1932.

G. Delevoy.

Les bois à l'exposition de Vincennes et au Hâvre.

Lemnul la expoziţia dela Vincennes şi la Hâvre.

Lemnul — colonial sau nu — a fost expus, la expoziţia internaţională colonială de la Paris (1931), în pavilioane cu totul speciale, precum şi în diferite alte pavilioane reprezentând coloniile franceze şi streine.

Se face descrierea acestor pavilioane şi se enumără diferitele eşantioane şi produse lemnoase, expuse de numeroase firme de import şi export.

Vizita la Hâvre a avut ca obiect să arate, în acelaş timp, frumoasele instalaţiuni cu care este înzestrat portul şi importanţa acestuia în traficul lemnelor coloniale. Hâvre este al doilea port al Franţei (după Marsilia) şi al 7-a port european (după Londra, Anvers, Hamburg, Roterdam, Gand şi Marsilia), în ordinea importanţei, în traficul general, disputând cu Hamburg prioritatea în ce priveşte importanţa lemnuli exotic şi în special al lemnului din colonii.

D. Rifon.

La production de plants d'épicéa dans la région de Malvény.

Producerea puieţilor de molid în regiunea Malvény.

Se arată operaţiunile de cultură folosite în pepinierele din regiunea respectivă pentru producerea unui număr mare de puieţi viguroşi.

M. G.

De l'emploi des scories basiques comme entrave au „Damping off." (Fusarium sp.).

Despre folosirea zgurelor bazice ca piedică împotriva bolii provocate de Fusarium sp.

Această maladie, propagată de ciuperea Fusarium sp., cauzează mari ravagii în pepinierele din Belgia — în special pe timpuri umede — provocând dispariţia puieţilor în primul lor stadiu de desvoltare.

Folosirea zgurelor bazice — ca îngrăşământ — pare să aibă ca efect reducerea atacului acestei ciuperci.

Le comte Goblet d'Alviella.

La crise du marché du bois.

Criza târgului de lemne.

Proprietarii de păduri din Belgia, faţă de reducerea consumaţiei şi de concurenţa „neloaială" a ţărilor streine (se vizează Rusia), nu mai găsesc cumpărători.

In acest timp legile fiscale, în vigoare, sunt zdrobitoare pentru proprietatea forestieră.

Aceşti proprietari au cerut guvernului: reducerea taxelor fiscale, reducerea tarifelor pe calea ferată pentru lemnul indigen şi sporirea lor pentru cel strein, în fine, contingentarea importului lemnului.

Paralel cu această acţiune, importatorii de lemn, la rându-le, au protestat împotriva ideii de contingentare, împotriva licenţelor obligatorii de import şi în general, contra protecţionismului. Au arătat că Belgia are o producţie insuficientă de lemn de mine — contitativ şi calitativ, — că producţia de lemn de construcţie este neînsemnată şi că indu-

stria construcţiunilor nu poate folosi lemnul belgian, întrucât acesta este de rea calitate. Acelaş lucru susţin şi despre lemnul de ambalaj. Infine, se mai afirmă că Belgia trebue să importe totalitatea lemnelor de cherestea de care are nevoie pentru consumul său.

E. R.

La loi de protection des forêts particulières (1931).

Legea de protecţiune a pădurilor particulare.

Codul silvic Belgian, din 1854, nu a stabilit nicio restricţiune la dreptul particularilor proprietari de păduri.

Abia în 1931 s'a votat o lege cu scopul protecţiunei pădurilor particulare.

Pe baza ei, ministerul de Agricultură, are dreptul să se opună la ori ce tăiere anormală sau excesivă, în pădurile aparţinând particularilor şi a căror conservare vizează interesul general.

Interdicţiunea trebue să fie justificată de interesul general şi de necesitatea de a se menţine pământul pe coaste pentru apărarea solului contra eroziunilor şi invaziunilor apelor, pentru fixarea dunelor, pentru asigurarea surselor, salubrităţii publice şi apărării naţionale.

Legea nu-i de protecţiunea absolută. Legiuitorul voind să nu aducă o prea mare atingere dreptului de proprietate, permite exploatarea pădurilor, cari ar intra în prevederile acestei legi, cu condiţia — pentru codrul de foioase şi crângurile compuse — să se lase în picioare un anumit procent de arbori.

Legea nu se aplică pădurilor de foioase cu o întindere mai mică de 10 ha şi nici celor de răşinoase unde exploatările anuale nu depăşesc 25 ha. pe acelaş domeniu.

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 3. 1932.

Sam. Aubert.

Pluviosité et boisement à la vallée de Joux.

Pluviozitatea şi împădurirea în valea Joux.

Autorul face câteva reflecţiuni asupra studiului d-lui M. Moreillon: Pluviositatea şi procentul de împădurire în platoul Elveţian, publicat în numărul pe Ianuarie al acestei reviste. Crede că chestiunea pusă de d. Moreillon nu poate fi rezolvată decât pe cale de experimentare.

In ceeace priveşte valea Joux şi alte regiuni, autorul crede că proba influenţei pădurii asupra pricipitaţiunil, nu s'ar putea obţine decât cu mijlocul pluviometrelor totalizatoare, plasate în localităţi potrivite.

M. Moreillon.

Accroissement du matériel initial et passage à la futaie.

Creşterea materialului iniţial şi trecerea la codru.

In aplicarea metodei de amenajament zisă a controlului, autorul vrea să arate necesitatea calculării separat a creşterii „materialului iniţial" adică creşterea în volum a arborilor inventariaţi la începutul perioadei şi „trecerea la codru" adică volumul arborilor cari în cursul perioadei au trecut la starea de codru. Arată cum s'ar putea calcula cât mai exact posibil volumul arborilor trecuţi la starea de codru, în timpul perioadei care s'a scurs.

H. By.

Remarques sur l'étude ci-dessus de M. Moreillon.

Observaţiuni asupra studiului de mai sus al d. M. Moreillon.

Autorul afirmă că, ceace vrea d-l Moreillon, este regulă însăşi a metodei Con-

trolului, căci în calculul creşterii după Gurnaud, distincţiunea dintre creşterea materialului iniţial şi trecerea la codru se face automat.

H. Badoux.

Un cas intéressant des travaux de défences entrepris autrefois contre l'avalanche.

(Fort de Dranzine, à la Comballaz, Vaud).

Un caz interesant de lucrări de apărare întreprinse altădată contra avalanşelor.

In lupta contra avalanşelor, din Alpii elveţieni, primele lucrări de apărare au fost făcute cu scopul, ca să divizeze masa de zăpadă în alunecare, să-i devieze cursul făcând-o să alunece în altă parte decât locul unde se află aşezările oamenilor. Ele nu căutau deci să suprime cauza, împiedicând formarea lor. Era o luptă pasivă.

Primele lucrări de apărare de acest fel au fost şanţurile, zidurile de deviaţie, terasamentele numite „forturi".

Acestea din urmă, aşezate în amonte de locul de apărat, sunt nişte terasamente, îngrămădiri de pietre sau ziduri, în general de formă triunghiulară, destinate să taie, să divizeze o avalanşă.

In statistica, din 1910 asupra avalanşelor, se semnalează asemenea „forturi" în toate Cantoanele din regiunea alpestră, afară de districtul Fribourg şi Vaud.

Autorul, acestui articol, semnalează că asemenea turnuri se găsesc şi în regiunea Vaud. Dă, descrierea unuia din ele

P. Henchoz.

L'économie forestière dans le passé.

Economia forestieră în trecut.

Nr. 4. — 1932.

Enric Badoux.

Quelques aspects de l'Ecosse forestière.

Scoţia, ţinut cuprins între 54° 40 şi 60° 50 latitudine nordică, are un climat condiţionat mult mai mult de vânturile ce vin de la S. W. şi de curentul marin Gulfstream, decât de latitudinea sa. Ea prezintă un tip perfect de climat maritim, de ţinut umed şi brumos.

Procentul său păduros de 5,6% şi reprezintă 9,1 arii de cap de locuitor. Esenţele ce constituesc pădurile Scoţiei sunt pinul Silvestru şi Mesteacănul. Melezul este introdus, dar reprezintă cea mai strălucită achiziţie pentru silvicultura Scoţiană. Stejarul şi fagul n'au o importanţă reală decât în sudul ţării.

Toate pădurile sunt în mâinile particularilor. Abia din 1919 Statul a început să achiziţioneze terenuri inculte; posedă azi în 65 centre, o suprafaţă de 111.200 ha., din cari 2000 ha. dune maritime. Fixarea acestor dune se face cu ajutorul unei graminee: Psamma arenaria; iar ca esenţă de împădurire se foloseşte pinul silvestru care reuşeşte foarte bine.

Autorul dă descrierea câtorva masive forestiere vizitate şi face anumite reflecţiuni asupra lor.

F. Oppliger.

Le pic en forêt.

Ciocănitoarea în pădure.

Această pasăre (Dendrocopus major L.) caută pentru hrana sa —între altele— şi larvele insectelor Saperda carcharis şi Zeuzera pyrina sau Cossus aesculi, cari fac galeriile, prima în lemnul plopilor tremurători, iar a doua în cel al frasinilor, ambele în regiunea coletului.

Ciocănitoarea a format obiectul multor discuţiuni contradictorii, asupra utilităţii ei din punct de vedere forestier.

După ce dă descrierea şi biologia celor 2 insecte şi arată cum procedează această pasăre în căutarea insectelor mai sus amintite, autorul — revenind asupra câtorva etape, din cele mai importante, din această discuţiune — conchide că Dendrocopus major nu

trebue considerat ca o pasăre stricătoare în pădure.

H. Burger.

Influence du pâturage sur l'écoulement des eaux et l'érosion.

Influenţa păşunatului asupra scurgerii apelor şi eroziunea. (Comunicarea Staţiunei federale de cercetării silvice).

In regiunile unde împădurirea nu este posibilă, suprimarea păşunatului, sau reglementarea lui, permite să micşoreze cu mult pagubele provocate de apele mari şi de eroziune.

Studiile pedologice ale profesorului Engler şi Hans Burger au confirmat aceasta. In adevăr, cercetările lor ne arată că păşunatul vitelor micşorează, într'o măsură sensibilă, permeabilitatea solurilor şi ca urmare, măreşte acţiunea epelor mari şi eroziunea. Aceste condiţiuni devin cu totul defavorabile când, în urma unui păşunat intensiv, s'a slăbit pătura vegetală şi când acest păşunat a frământat, mai mult decât erau, părţile lipsite de vegetaţie. După Engler, un sol forestier are o permeabilitate de 50 ori mai mare decât solul păşunat.

Constatările şi cercetările făcute, în anii din urmă, în America (W. R. Chapline; Duley şi Miller) vor să întărească aceste afirmaţiuni.

După C. L. Forsling (alt cercetător American) pătura vegetală erbacee nu ar avea prea mare influenţă asupra scurgerii superficiale a apelor, pentru motivul că, solul, ca urmare a desvoltării vegetaţiei erbacee, nu devine mai mobil; eroziunea însă este foarte mult redusă, prin progresarea proporţiei covorului vegetal.

Cercetările americane ne dovedesc deci că o reglementare, numai a păşunatului poate diminua cu mult eroziunea.

A. Har.

SILVA. *Februarie.*

No. 6.

Oberforstmeister Richter.
Dillingen a. D.
Ueber Pappelsaaten.

Despre cultura plopului din sămânţă.

Aut. expune condiţiunile speciale ce trebuesc îndeplinite şi dificultăţile ce trebuesc învinse, când ne propunem a cultiva diferite feluri ale genului populus nu din butaşi, cum este obiceiul, ci din sămânţă. Resultatele obţinute pentru Populus tremula, argentea şi canadensis complectează articolul.

No. 7, 8, 9.

V. Dietrich.
Grundfragen der Waldwertschätzung.

Chestiuni fundamentale în materie de estimaţiuni forestiere.

Punctul său de vedere D. îl formulează, declarând că problema estimaţiunii forestiere nu trebue considerată în prima linie ca o problemă de technică calculatorie, ci ca o problemă de natură economică. Astfel fiind, baza estimaţiunii pentru el nu constă în formule matematice, mai ales când operează cu valori împrumutate pădurii ideale — celei normale — sau când alătură venituri şi cheltueli cari nu sunt realizate sau efectuate la aceiaşi epocă, ci consideraţiuni din cari să resulte natura reală specifică a obiectului ce urmează a fi evaluat.

In special se declară în contra aplicării mecanice a formulei care ne dă aşa zisa valoare de viitor, de oare ce determinante pentru cumpărători de multe ori nu sunt consideraţiuni de productivitate mai mare sau mai mică, ci reflecţiuni de altă natură — foarte variată. Mai departe, autorul insistă asupra incertitudinei metodelor pur calculatorii, o curmare

a alegerei dificile a factorului de capitalisare, adică a taxei de dobândă. Preferabil pare lui D. aflarea valorii de schimb care, dacă presintă adeseori mari dificultăţi, nu e totdeauna imposibilă, mai ales când nu este vorba de proprietăţi întregi, şi în special de proprietăţi mari. Faţă de gingăşia problemei, D. emite părerea că, pentru evaluarea unui obiect, nu este recomandabil a se servi de un singur procedeu, ci — după împrejurări — de mai multe care să se completeze şi să se controleze între ele. Din diversitatea de procedee cunoscute şi aplicate vrea să excludă însă calculul valorii în funcţiune de cheltuelile făcute. In sfârşit, supune unei critici severe formula care serveşte de obicei pentru aflarea valorii solului.

No. 10 Martie.

Dr. Heck, Oberforstmeister i. R. in Stuttgart-Degerloch.

Zur Ertragssteigerung durch Erziehung.

In chestiunea „sporirii valorii producţiunii prin măsuri de conducere".

Heck care s'a ocupat mult cu chestiunea răriturilor şi care a imaginat el însuşi un sistem, polemizează cu autorul unui articol cu acelaş titlu (vezi R. P. No. 10-11, 1931) prin care toate procedeele — deci şi acel al lui Heck — preconizate până acum pentru efectuarea cât mai raţională a operaţiunilor în chestiune, sunt supuse unei critici severe.

No. 11.

Dr. Hans Weck, Forstreferendar.

Wissenschaftliche Fehlerrechnung angewandt auf die Holzmassenschätzung.

Calculul ştiinţiific al erorilor aplicat la evaluarea volumului lemnos.

No. 12—13 şi 16—17 (Aprilie).

Arthur Freiherr von Kruedener.

Ueber waldbiologische Forschungen. Wege und Ziele.

Despre cercetări de ordin silvico-biologic. Căi şi ţeluri.

Aut. începe prin a da definiţiunea pădurii. Pădurea nu trebue confundată cu arboretul forestier, ci trebue privită ca o simbiosă vegetală şi animală a cărei existenţă stă sub înrîurirea atmosferei şi a solului. Biologia silvică este deci ştiinţa care are drept obiect viaţa pădurii în cadrul climei, al solului, al macro — şi microfaunei şi în fine a florei. Ţelul pe care silvicultorul îl urmăreşte este cunoaşterea pădurii, pentru a putea resolva cât mai bine problemele pe cari este chemat a le deslega: conservarea, valorizarea şi — de e posibil — sporirea producţiunei forestiere, atât din punctul de vedere al tehnicei silvice cât şi din punctul de vedere al economiei generale şi celei special forestiere, în ultima instanţă atingerea congruenţei între puterea productivă potenţială şi cea actuală.

In desvoltarea programului său Kruedener expune în liniile mari căile ce trebuesc urmate pentru atingerea ţelului stabilit şi pentru realizarea scopului urmărit.

Aşa dar studiază pe rând înrîurirea ce exercită asupra producţiunei forestiere atmosfera, solul, arboretul în sensul larg al cuvântului, şi acţiunea omului.

Ca pedolog ce este, dă o mare extensiune chestiunilor din specialitatea sa, insistând mai ales asupra faptului că, la aprecierea solurilor şi calităţilor lor potenţiale, nu trebue să ne mărginim numai la studiul straturilor superioare, ci trebue să extindem examinarea lor până la adâncimi câteodată de câţiva metri.

De remarcat următorul pasaj.

Poate că nu există sol care prin mă-

suri greşite n'ar putea fi denaturat şi degradat, dar invers aproape nu există unul care, prin măsuri chibzuite, n'ar putea fi restaurat.

Aceasta este o chestiune de ştiinţă, de bani şi de timp.

* * *

FORSTARCHIV.

Heft 1—2, 15 Ianuar 1932.

K. Rubner, Tharandt.
Holzartenwechsel.
Schimbarea speciilor.

In silvicultură asociaţiunile naturale de specii formează majoritatea. Asociaţiunile create de om sunt puţine.

La asociaţiunile naturale trebue ştiut, dacă au ajuns în stare de echilibru (climax), ori sunt încă în stare de desvoltare. Cunoscând aceste lucruri ne putem da seama, dacă în urma intervenţiei omului pădurea a fost îndepărtată de tipul de vegetaţie al unei staţiuni date.

In urma celor de mai sus se deosebesc:
a) Tipuri de pădure naturale, curate sau amestecate în stare de climax, ori în curs de desvoltare.

b) Tipuri de pădure artificiale conforme cu cerinţele staţiunei ,sau în contra acestora.

Intre tipurile de pădure naturale curate în stare de climax găsim pădurea de fag, şi pădurea de molift în munţi şi pădurea de pin în nordul Germaniei, iar între cele amestecate pădurea de molift cu brad şi fag la munte şi pădurea de stejar cu carpen, ulm, frasin, tei etc. în câmpia Poloniei, Rusia de vest, etc.

Când starea de Climax a fost turburată (de om, foc, degradări de sol, etc) tipul de pădure ce se instalează, evoluează spre starea de climax. La început se instalează specii cu fructificaţie abundentă, şi deasă, sămânţă şoară, creştere repede, resistente la ger târziu (salcia căprească, plopul şi mesteacănul la munte). După ele vin speciile cu fructificaţie mai rară, sămânţă grea, creştere mai încetă şi mai puţin resistente la geruri târzii (bradul, fagul, moliftul).

Când solul a fost degradat prin spălări de ape, dărâmări de coaste, etc., pe el se instalează la început specii puţin pretenţioase. Numai după ce solul evoluează se pot instala pe el şi specii mai pretenţioase.

Asociaţiile artificiale de specii făcute cu păstrarea cadrului acestor idei resistă, pe când celelalte pier.

K. Rudolph, Prag.
Die natürliche Holzartenverbreitung in Deutschland nach den bisherigen Ergebnissen der Pollenanalyse.
Distribuţia naturală a speciilor în Germania după cercetările de până acum ale polenului.

La metodele întrebuinţate până acum în determinarea ariei naturale de vegetaţie a speciilor se adaugă în timpul din urmă examinarea polenului din turbării.

După prezenţa şi după cantitatea polenului, aflat între stratele de turbă fosilă, se poate şti dacă au existat într'un ţinut dat anumite specii şi cantitatea în care s'au găsit. Prin aceasta se aduce lumină acolo unde omul a schimbat compoziţia arboretelor dintr'un anumit loc.

Din cercetările de până acum se poate stabili felul cum au fost repartizate speciile în trecut şi schimbările făcute de om în aria lor naturală de distribuţie.

Harta obţinută pe baza acestor cercetări corespunde cu cea stabilită pe bază de documente foarte vechi.

In cuprinsul articolului se dă o hartă a speciilor din Germania întocmită pe baza cercetării polenului din turbării, însoţită de lămuririle necesare.

Leo Tschermak, Wien.

Aus der Heimat der europäischen Lärche.

Din patria laricelui european.

Laricele se găseşte răspândit în Alpii Austriei ca specie autohtonă, pe cca 2 milioane hectare. Creşte în stare de amestec, formând un capital lemnos de circa 35.000.000 m³. Se găseşte pe soluri granitice şi calcaroase în climat continental. Se scoboară până la 250 m. altitudine, unde creşte în amestec cu bradul, fagul şi moliftul, dând trunchiuri înalte, drepte şi groase, cu lemn sănătos.

In ţinutul Waldviertel (la nord de Dunăre) laricele a fost introdus prin cultură.

La stabilirea ariei de vegetaţie a laricelui, în Austria, pe lângă cercetările întreprinse pe teren, s'au cercetat de aproape şi documente vechi din secolele 16 şi 17.

Articolul e însoţit de o hartă cu răspândirea laricelui în Austria.

(Urmează).

E. Aichinger, Rosenbach (Kärnten).

Hohenstufenumkehr der Vegetation durch Frostlöcher der montanen Stufe in der Karawanken.

Schimbarea repartiţiei speciilor faţă de altitudine în M-ţii Karawanken din cauza găurilor de frig.

In M-ţii Karawanken din Karintia, într'un climat favorabil creşterii fagului găsim o regiune de circa 100 ha. închisă, din care aerul rece nu se poate scurge. E o gaură de frig. Din acest motiv găsim instalat moliftul jos, după care urmează fagul pe coaste în sus. Explicaţia ne-o dă numai lipsa de scurgere a aerului rece.

Această distribuţie naturală de vegetaţie e însoţită de plantele caracteristice fiecărei specii în parte.

Autorul atrage atenţia că în masivul de molift, din fundul acestei căldări nu poate fi introdus în amestec fagul. Cauza e aerul rece, care nu se poate scurge.

R. Tüxen, Hannover.

Ist die Buche die „Nährmutter des deutschen Waldes"?

Este fagul „doica" pădurii germane?

Pădurile de fag naturale, curate în Germania au atins unele starea de echilibru (climax), iar altele se menţin în asociaţie perpetuă graţie condiţiunilor favorabile de sol şi climă.

Pentru primul caz nu se pune problema dacă fagul poate fi considerat doică pentru pădure.

In al doilea caz autorul în urma studiilor îndelungate întreprinse pe teren ajunge la concluzia că fagul amestecat în masive de stejar cu carpen contribue la podsolirea solului. Ca atare nu poate fi doica pădurii.

F. K. Hartmann, Harburg-Wilhelmsburg.

Aufbau, Verbreitung und Haushalt natürlicher Fichtenwaldgesellschaften.

Compoziţia, repartiţia şi economia asociaţiunilor naturale în pădurea de molift.

Ca să putem şti, ce măsuri trebuesc luate într'o pădure e necesar să-i cunoaştem amănunţit condiţiunile naturale de vegetaţie.

După cercetările existente, pădurea de molift se împarte în două părţi bine distincte: 1) Pădurea de molift din munţi înalţi, caracterisate prin Oxalis acetosella sau Vaccinium myrtillus, al cărei sol e puţin acid. In afară de Sorbus aucuparia şi Acer pseudoplatanus nu se întâlnesc alte foioase în această zonă.

2) Pădurea de molift de amestec, în care moliftul a fost introdus pe cale artificială. Solul de aci e podsolit. In a-

mestec trebuesc introduse foioasele. In conținsul lucrărei se găsesc două tabele cu asociațiunele vegetale caracteristice pădurii de molift.

H. Hesmer.

Nachweis des natürlichen Vorkommens der Fichte in der südlichen Lüneburger Heide.

Probe despre existența moliftului autohton în partea de Sud a ținutului Lüneburger-Heide.

Ținutul turbos Lüneburger-Heide a fost cercetat în mai multe rânduri cu privire la existența molidului autohton într'însul. In timpul din urmă s'a stabilit atât din examinarea polenului din stratele de turbă cât și din documente vechi că moliftul are existență naturală aci.

Heft 3. Februar 1932.

Leo Tschermak, Wien.

(Fortsetzung).

Aus der Heimat der europäischen Lärche.

Din patria laricelui european.

(Continuare).

Cancerul produs de Ciuperca Peziza Wilkommii pe trunchiurile de larice se crede că este strâns legat de laricele din Sudeți. Faptul nu e dovedit însă cu precisiune.

Față cu altitudinea, laricele se găsește răspândit de la 250 m. — până la 2100 m. Pe soluri umede, prea uscate, sau în masive curate nu-i convine.

Crește foarte bine în masive amestecate cu fagul, bradul și moliftul. Stațiunea cea mai potrivită e caracterisată de tipul Oxalis acetosella, Asperula odorata, Asarum europaeum, etc.

La altitudini trecând de 1500 m. crește în amestec cu Pinus cembra.

Natural se regenerează ușor prin lăsarea de rezerve asupra tăerei definitive. Sămânța se poate răspândi la depărtare de 5 lungimi de arbore. Poate suporta câtva timp un adăpost ușor al arborilor de larice bătrâni.

Artificial se poate introduce prin semănături în cuiburi mari, sau pe șențulețe dealungul curbelor de nivel, ori prin plantațiuni cu pueți nerepicați de 1 și 2 ani.

Insăbierea trunchiului de larice este un defect comun și altor specii, nu numai laricelui. E produs pe coaste de alunecările de zăpadă, alunecările de sol, loviturile de pietre, ori călcările de vite.

M. Răd.

Heft. 4. 15 Febr. 1932.

Wiedemann Eilhard.

Untersuchungen über die Rindenstärke der Kiefer.

Cercetări asupra grosimei coajei de pin.

Problema grosimei coajei în genere a căpătat în ultimii ani o importanță foarte mare datorit trecerii dela calculul volumului lemnului cu coajă la lemnul fără coajă. Stațiunea de cercetări forestiere din Prusia, pe baza unui vechiu material strâns de Dr. Schwappach la care s'a adăogat nou material rezultat din cercetări asupra a peste 450 arborete, a ajuns la concluziile următoare:

1. Grosimea coajei la diam. terrier crește în raport cu diametrul, variind între 2—6 cm. (se consideră coaja dublă). Ținuturile cu climă mai uscată au în genere — la același diametru — coaja mai groasă decât ținuturile muntoase și cele cu climă oceanică.

2. In partea superioară a arborelui (la 20 m. H) coaja este în genere subțire — sub 1 cm. — La 10 m. H variază între ½ și peste 2 cm. grosime.

3. Procentul volumului coajei variază la partea inferioară a trunchiului 13—18%, în cea sup. 5—8%.

4. Pentru Prusia s'ar putea considera în practică 10% cu un procent just.

Aceste cercetări dau numai un prim punct de plecare.

Hesmer H.

Waldentwicklungsgeschichtliche Untersuchungen in Norddeutschland.

Cercetări asupra desvoltării istorice a pădurii în nordul Germaniei.

Autorul face o sumară expunere a diverselor cercetări de analiza polenului în vederea stabilirei evoluţiei istorice a pădurii privitor la diversele provincii din nordul Germaniei. Indică şi literatura necesară.

Heft 5. 1 Martie 1932.

Schwerdtfeger F.

Neuere Arbeiten aus dem zoologischen Institut der forstlichen Hochschule Hann.-Münden.

Lucrări noui ale Institutului Zoologic al Şc. Sup. din Hann.-Münden.

După cum titlul arată, autorul enumără într'un raport sumar 15 lucrări de entomologie forestieră publicate în diferite reviste de specialitate.

Fuchs.

Beobachtungen und Erfahrungen.

Observări şi experienţe.

Pe curbele drumurilor din parchetele exploatate — cu teren în pantă — şi anume pe partea dinspre povârniş se pot lăsa tulpinele mai mari spre a împiedica căderea trunchiurilor la transportul prin alunecare şi spre a cruţa arboretul şi animalele de tracţiune.

Heft 6. 15 Martie 1932.

Kulturbetrieb 1932.

Impăduririle din 1932.

Sub acest titlu se dau mai multe răspunsuri obţinute de către „Soc. pentru ştiinţa muncii forestiere" (Eberswalde) secţia „pepiniere şi împăduriri" în urma anchetei întreprinse de aceasta asupra temei: cum este posibilă o mai economică efectuare a împăduririlor în timpuri de criză?

Din răspunsuri se deduce că aceasta ar fi posibilă prin: Plan amănunţit şi precis; efectuarea numai a lucrărilor necesare; suspendarea lucrărilor dela care nu se poate aştepta un venit; deosebită atenţie regenerării naturale; necesitatea completărilor să se examineze riguros; veniturl timpurii uşurează timpuri critice; eftenirea lucrărilor preliminare de curăţirea locului pentru plantat; metode mai simple de lucru; repararea şi buna întreţinere a uneltelor; restrângerea cumpărării din comerţ a pueţilor; lucrări de întreţinere numai cele strict necesare; împrejmuiri mai eftine de lemn în locul celor de plasă de sârmă.

H. Gläser.

Geräte und Maschinen im Kulturbetrieb.

Unelte şi maşini în lucrările de împădurire.

Se face o expunere sumară asupra a 2 pluguri (E. E. Neumann şi Weismüller), asupra unei sapă-motor pentru mobilizarea terenului la care se poate adopta şi un dispozitiv pentru facerea şanţurilor de repicajul pueţilor, idem asupra unei maşini de semănat şi unei unelte de plantat.

C. Hampe.

Arbeitsverfahren und Leistungen im Kulturbetrieb.

Procedee de lucru şi randamente în lucrările de împădurire.

Se expune — sistematizându-se în 4 tabele — timpul întrebuinţat în diferitele procedee de lucru pentru lucrările de repicaj şi de plantaţiune.

H. Armbruster.

Normung des Kulturbetriebes.

Normalizarea lucrărilor de împădurire.

Este necesar ca pentru fiecare specie şi regiune să se prelucreze anumite metode-tip pentru executarea lucrărilor şi stabilirea cheltuelilor. Autorul stabileşte asemenea norme pentru pinul din regiunea de Est a Germaniei şi anume pentru 5 tipuri de sol.

Kroll.

Lärchensaat.

Semănătura de larice.

Este recomandabil a se face toamna. Să nu se acopere cu pământ. Contra soarelui şi ploaei se protejă prin aşternerea de crăci de molid. Se repică mai economic la 1 an decât la 2.

M. Seeger.

Die Bekämpfung des Engerlings in Pflanzenschulen mittels Acetylen.

Combaterea larvelor de Melolontha în pepinieră cu ajutorul acetilenei.

In găuri adânci de 30—45 cm. şi distanţate la 15—20 cm. se pun bucăţi de carbid de mărimea alunei cari gazifică solul cu acetilenă omorând în pământ larvele sau le forţează să iasă la suprafaţă căzând pradă păsărilor.

Nu vatămă puetii, acţionează din contră ca un îngrăşământ.

Tr. I. H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 1, Ianuarie 1932.

Dr. M. Endres.

Die Forstwirtschaft von heute unde ihre Zukunft.

Economia silvică de azi şi viitorul ei.

E vorba mai ales de economia silvică germană, care în timpul de faţă se află în mari greutăţi. Printre cauze se găseşte importul prea mare de lemn străin din Polonia, Rusia... oferit cu preţuri mult inferioare celor de pe piaţa germană.

Pentru o înviorare se spune că nu este altceva de făcut de cât ridicarea vămei la import, ceeace s'a şi făcut între timp (dela 1 Februarie) reducerea cheltuelilor de producere precum şi reducerea tarifului pe c. f.

Richard Lang.

Der Standort der Lärche innerhalb und ausserhalb ihres natürlichen Verbreitungsgebiet.

Staţiunea laricelui în şi înafara ariei sale naturale de vegetaţie.

Un studiu ecologic foarte documentat asupra laricelui. In Germania, cultura laricelui începută deja dela finele sec. 18 pare că să nu dea rezultate frumoase. In acest studiu se caută a se stabili în ce măsură factorii economici din noile staţiuni (cele artificiale) corespund celor din staţiunile naturale.

Cu date culese mai mult din staţiuni germane se stabileşte că laricele cere: munţi înalţi, vânt. De mare importanţă sunt pentru larice proprietăţile fizice ale solului de care depind conţinutul în apă şi aer, aceasta indicând oarecum staţiunea cea mai bună. In ce priveşte apa din sol, laricele cere o umezeală permanentă. Această umezeală este şi mai necesară cu cât arborele înaintează în vârstă. Autorul crede chiar că diminuarea în creştere a laricelui dela o vârstă oarecare se datoreşte tocmai acestei lipse de apă.

(Articolul va urma).

Heft 2. Ianuarie 1932.

Richard Lang.

Der Standort der Lärche innerhalb und ausserhalb ihres natürlichen Verbreitungsgebiet.

Staţiunea laricelui în şi înafara ariei sale naturale de vegetaţie.

In continuarea studiului influenţelor fizice, se spune că apa prea multă este vătămătoare laricelui. Solul de asemenea să permită o aerisire cât mai mare.

Din câteva cercetări făcute în pădurea Neuburger lângă Passau se deduce că solul are o structură grosolană în acest ţinut în care laricelui îi merge foarte bine.

Din punctul de vedere chimic solul cel mai favorabil laricelui în locurile mai călduroase de cât cere el, este cel mai sărac.

(Articolul va urma).

Antonin Němec.

Untersuchungen über die Phosphorsäureernährung der Fichte in den Dauerkämpen.

Cercetări asupra puterii nutritive a acidului fosforic la molift în pepinierele permanente.

In mai multe pepiniere situate în Cehoslovacia, pe o porţiune anumită cultivată cu molift, s'au întrebuinţat diferite îngrăşămite artificiale, printre cari şi acidul fosforic. După doi ani s'a văzut că numai puieţii de pe porţiunile îngrăşate cu acid fosforic prezentau o creştere mai deosebită. S'a urmărit stabilirea relaţiunilor între compoziţiunea chimică a solului, reţinerea de sol a îngrăşământului (acidul fosforic) şi intensitatea de rezorbţie a acidului fosforic de către acele de molift.

(Articolul va urma).

Rolf Weber.

Zählt das Ausasten bei der Zeitstudie zur Vorarbeit oder zur Hauptarbeit?

Se socoteşte tăierea crăcilor la studiul timpului la munca preliminară sau la cea principală?

După „Institutul de cercetări a muncei forestiere" se împarte munca necesară în exploatarea silvică în muncă preliminară şi principală. Tăierea crăcilor este clasată la munca preliminară ceeace spune autorul nu este just, ci trebuie trecută la cealaltă categorie.

Heft 3, Februarie 1932.

Richard Lang.

Der Standort der Lärche innerhalb und ausserhalb ihres natürlichen Verbreitungsgebietes (Continuare).

Staţiunea laricelui în şi înafara ariei sale naturale de vegetaţie.

Terminând cercetările asupra solului, din punct de vedere chimic, autorul sintetizează rezultatele în 15 puncte, cari cuprinde în mod lămurit cum trebuie să fie solul şi clima cea mai proprie prosperării laricelui. De mare importanţă sunt proprietăţile fizice ale solului, precum şi reacţiunea sa, spunând că în ţinuturi mai răcoroase preferă o reacţiune bazică, pe când în reg. mai calde una acidă.

Antonin Němec.

Untersuchungen über der Phosphorsäureernährung der Fichte in den Dauerkämpen.

Cercetări asupra puterei nutritive a acidului fosforic la molift în pepiniera permanentă (sfârşit).

In raport cu compoziţia chimică a solului s'a văzut că influenţa acidului fosforic asupra puieţilor de molift a fost mai evidentă la solurile cari erau mai bogate în calciu şi cu o reacţiune nu prea acidă.

In ce priveşte puterea de absorbţie a solului, se constată că diferă după cum solul este mai bogat sau nu în acid fosforic. Acele de molift absorb cu atât mult acid fosforic cu cât solul este mai bogat.

Heft 4 Februarie 1932.

Dr. Martin Reinhold.

Forstwirtschaft und Papierindustrie.

Economia silvică şi industria hârtiei.

Industria hârtiei şi celulozei consuma în ultimul timp (1929—1930) peste 8 milioane m. c. de lemn.

Din această sumă 3.5 milioane m. c. erau acoperiţi de lemnul indigen, restul se importa. S'a întâmplat însă ca pe baza unor convenţii comerciale (spre exemplu cea cu Rusia' să se importe ceva mai mult. Tot deodată s'a împuţinat şi exportul de hârtie şi celuloză, din cauză că multe din ţările importatoare şi-au instalat ele înşile fabrici. Aceste cauze au făcut ca industria hârtiei şi acei ce procurau lemnul indigen să se găsească într'o situaţie foarte grea.

Ca remedii se amintesc:

1. Să se facă o convenţie între proprietarii de păduri, ca să se taie numai în măsura în care se cere.

2. Să se importe lemn numai cât este necesar, aproximativ numai 25% din totalul trebuincios.

3. Să se asigure desfacerea în străinătate a produselor fabricate, prin convenţii comerciale.

Prof. Dr. Jegel.

Der Reichswald als Stolz und Sorgenkind von Alt. Nürnberg.

Pădurea imperială a vechiului Nürnberg ca mândrie şi grijă.

Se face un istoric din timpurile îndepărtate (1200) a pădurilor Nürnbergului, amintindu-se fazele prin cari au trecut cum şi greutăţile ce au trebuit învinse pentru a fi menţinute.

Ant. V. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft I, Januar, 1932.

Dr. Alfred Lohwasser, Novi Sad, Jugoslavia.

Der Waldrentierungswert.

Valoarea de rentare a pădurii.

Autorul discută formula:

$$Vr = \frac{Au + Da - c - u.v}{o,\ op}$$

ca expresie a valorii de rentare a pădurii. El ajunge la concluzia că aşa cum este dedusă şi cum este concepută utilizare ei, ea nu poate fi încadrată în teoria celei mai mari rente a solului.

Ing. Hans Schwartz, Wien.

Über die klimatischen Möglichkeiten des Anbaues der Küstendouglasie (Pseudotsuga taxifolia var. viridis) in Österreich.

Asupra posibilităţii climatice de a se cultiva Douglasul de coastă. (Pseudotsuga taxifolia var. viridis) în Austria.

Pornind dela precizările făcute de Cieslar, Zederbauer şi Schmied, că Pseudotsuga taxifolia var. viridis, în staţiuni potrivite din Austria, produce la aceeaş vârstă mai mult decât speciile indigene şi socotind că aşa fiind, este nu numai în interesul propr. particular dar şi o datorie pentru conducătorii gospodăriei pădureşti de Stat de a introduce această specie, autorul îşi propune să determine regiunile proprii acestei specii.

In urmărirea acestui scop, autorul precizează: că după încercările făcute în Europa, dintre varietăţile duglasului numai duglasul de coastă (Pseudotsuga taxifolia var. viridis) e propriu aclimatizării în continentul nostru; că această specie în aria ei naturală de vegetaţie, în America, trăeşte între 53° şi 36° latitudine; că la limita nordică a ariei sale duglasul de coastă începe chiar la nivelul mării şi se ridică până la 800 m. altitudine, pe când în Sud ultimii pioni încep la 750 m. (Munţii S-ta Lucia) şi se ridică până la 2250 m.; că sub raportul climatic acceptă condiţiuni foarte variate — trăeşte bine în climatul oceanic

dar suportă destul de bine şi pe cel continental; — că în ceeace priveşte temperatura la limita nordică a acestei specii, temperatura medie a lunei Ianuarie nu scoboară sub —3°, cu minimum absolut de —26° până la —30°, cu o temperatură medie a lunei Iulie care nu trece mult de 15° şi cu o medie anuală de 6°; că în ceeace priveşte umiditatea, în regiunile cele mai secetoase în care întâlnim duglasul de coastă, cad între 760—1020 mm., deci cu o medie de 890 mm., din care în perioada de vegetaţie numai 150-230 mm, restul căzând mai mult sub formă de zăpadă.

Umiditatea atmosferică coboară puţin sub 70%.

Sprijinit pe aceste date, autorul crede că specia ar vegeta bine pe înălţimile mici ale Alpilor — Voralpen — la graniţa către Elveţia, în Salzburg, Salzkammergut, etc.

Precizările pe care le dă Ing. Schwartz, ne interesează şi pe noi, în deaproape; ele dovedesc că şi în ţara noastră această specie şi ar găsi condiţinile proprii de vegetaţie în regiunea bradului.

M. P.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST — UND JAGDWESEN.

No. 11, 1931.

Numărul acesta este închinat prof. A. Schwappach cu ocaziunea împlinirei a 80 de ani. Acest mare cercetător în domeniul ştiinţelor experimentale silvice a fost profesor mai multe decenii la Eberswalde.

El este iniţiatorul creărei staţiunilor de experimentaţie forestiere şi în cadrul cărora a creat lucrări, ce au trecut în literatură din cari cele mai importante sunt:

Prelucrarea tabelelor de cubaj pentru arborete pure şi uniforme atât pentru arboretul principal, cât şi pentru rezultatul răriturilor. Problema îngrăşămintelor forestiere. Rasele Pinului silvestris şi cultura exoticelor în Prusia. Cercetarea arboretelor amestecate şi cultura lor.

In numărul de faţă se dau de colaboratorii săi studii în legătură cu problemele, cari au format preocuparea maestrului lor.

Dr. E. Wiedemann.

Eichen — Buchen — Mischbestände.

Arboretele amestecate de stejar şi fag.

Schwappach s'a ocupat de viitorul arboretelor în amestec de fag şi stejar. El arată că până la 50 ani stejarul preponderează mai târziu însă fagul îl copleşeşte.

Cercetările lui Wiedemann arată în continuare:

Arboretele acestea se pot trata în diferitele moduri. Suprafeţele cele mai intensiv îngrijite păstrează 80—170 arbori de viitor pe ha. pe care îi marchează de timpuriu.

Şi are în vedere să scoată indivizii, care îi concurează, lăsând în masiv etajul mediu şi inferior. Această cultură intensivă scoboară suprafaţa terieră la ha cu 15% şi volumul lemnos cu 25%. Aceste suprafeţe livrează arbori de dimensiuni mari, ceeace aduce o sporire a rentabilităţei până la dublu valoarei arboretelor de comparaţie tratate obişnuit Valoarea materialului sporeşte fiindcă în asemenea condiţiuni se obţine material excelent pentru cherestea şi furnir.

Modul de tratare a arboretelor în această cultură intensivă urmează indicaţiunile lui Schwappach, care ne învaţă să creştem stejarul cu fagul chiar în staţiuni unde fagul are o creştere în înălţime cu 2 m. mai mare decât stejarul.

Prof. I. Schubert.

Niederschlag und Kieferwachstum.

Precipitaţiunile şi creşterea pinului.

După observaţiuni lui Schwappach s'a făcut cunoscut influenţa precipitaţiunilor atmosferice asupra creşterei pinului.

Pe bază de cercetări noi aceste observaţiuni se verifică. In adevăr, micşorarea creşterei este o urmare a uscăciunei de vară (uscăciunea de vară cuprinde lunile cu mai puţin de 20 mm. precipitaţiuni atmosferice. Creşterea pinului în suprafaţă depinde numai ¼ din precipitaţiunile anuale.

Raporturile de legătură între precipitaţiunile atmosferice şi verile secetoase se pot arăta în o tabelă statistică.

Prof. A. Dengler.

Die heutigen Ergebnisse von zwei älteren Kiefernkulturversuchen.

Rezultatele actuale a două încercări mai vechi de cultura pinului.

Tot între problemele studiate în deosebi de Schwappach este şi influenţa diferitelor feluri de prelucrări a solului a-asupra culturei pinului. In general experienţele conduse cu acest scop de Schwappach nu au mulţumit pe cercetător, din cauza suprafeţelor mici alese şi imposibilităţei de a se delimita precis aceste suprafeţe.

In general nu se observă la cercetările mai noi în diferitele moduri de prelucrare nici o diferenţă la arboretele de 33 ani.

Prelucrarea solului poate influenţa aceste arborete în primii ani de desvoltare; dela un moment dat efectul acesteia încetează şi pentru viaţa arborilor rămâne de importanţă numai proprietăţile permanente ale vieţii solului şi pe cari o prelucrare cât de intensivă cel puţin pentru cerinţele speciilor lemnoase nu le poate schimba.

Prof. Dr. Albert.

Beitrag zür Kenntnis der Standortsansprüche der grünen Douglasie.

Contribuţiuni la studiul cerinţelor staţionale ale speciei Pseudotsuga mucronata Schwerin.

In urma cercetărilor lui Schwappach această varietate a lui Pseudotsuga poate fi pusă în primul rând al exoticelor. cari au dat rezultate bune în Europa.

Calităţile sale după autor sunt: slabele cerinţe staţionale în raport cu solul, creşterea rapidă, poate suporta umbrirea şi conservă bine proprietăţile solului.

Prof. Wittich.

Ergänzende Untersuchungen und Beobachtungen über die Wirkung hoher Hitzegrad auf die biologischen Vorgänge im Waldboden.

Cercetări asupra acţiunei temperaturilor înalte asupra fenomenelor biologice în pădure.

Se studiază în mod experimental influenţa insolaţiei asupra biologiei solurilor. Asemenea influenţe sunt de mare importanţă în rolurile forestiere descoperite.

Karl Eckstein.

Bedeutung der forstzoologischen Forschung für die Begrundung der Bestände.

Importanţa cercetărilor de zoologie forestieră pentru întemeerea masivelor.

Se studiază în mod statistic fauna solului unor arborete de pin. La întemeerea unui asemenea arboret trebue să se ţină seama în aceiaş măsură ca şi de proprietăţile solului şi de acelea ale faunei; pentru pin sunt periculoase Pissodes notatus şi larvele de cărăbuş.

Dec. 1931.

Oberfst. Ramelow.

Kiefernkulturen auf Grasböden der Oberförsterei Colbitz.

Culturi de pin pe soluri inerbarte în Ocolul silvic Colbitz.

Culturile de pin s'au executat în terenuri asemănătoare stepelor ierboase rezultate în urma unor tăeri rase executate pe suprafeţe mari.

Pentru micşorarea cheltuielelor de plantaţiuni s'au făcut toate lucrările în mod mecanic şi s'a căutat ca prin aranjarea pueţilor pe teren să se înlesnească executarea lucrărilor de întreţinere tot în mod mecanic.

Cu acastă ocaziune s'a făcut calculul cheltuielelor şi procentelor lor, din care rezultă că pe solurile înţelenite numai în mod mecanic rentează să se facă orice lucrare.

Prof. H. Martin.

Anwendung der geschichtlichen Methode auf die Forstwirtschaft.

Intrebuinţarea metodei istorice de cercetare în Silvicultură.

Se întrebuinţează metode istorice pentru ca să se arate diferitele concepţiuni avute asupra creşterii.

Creşterea a fost întotdeauna baza şi scopul economiei forestiere. Creşterea se poate distribui în aceea relativă la produse principale şi la produse secundare. Pentru calculul creşterilor trebuesc avute în vedere suprafeţe cât mai mari şi în această privinţă au fost de importanţă dispoziţiile administraţiei de Stat bavareze care dispun ca:

„Să nu se aibă în vedere numai jumătate din suprafaţa afectaţiei şi numai pe un interval de 10 ani. Amenajistul are nevoie de un mai mare joc în alegerea tăerilor, pentru cari trebuesc avute în vedere anii de sămânţă, regenerare, etc.

După metoda „Fachwerck" se măsoară massa lemenoasă ce urmează a fi tăiată în prima perioadă prin luarea dimensiunilor fiecărui arbore din întregul arboret sau din locurile de încercare alese. Massa astfel găsită ne dă apoi posibilitatea să calculăm creşterea pe o perioadă de 20 ani.

Produsele secundare se calculează mai puţin după volum, ceeace interesează mai mult la recoltarea lor este suprafaţa, pe care se va lucra. S'a căutat să se arate pe perioade cantitatea de material în procente, care să se ia prin lucrările culturale sau de regenerare din volumul total lemnos, metod însă, care nu e de importanţă. La calculul cantităţei produselor secundare trebue să se aibă în vedere în primul rând creşterea, astfel că prin asemenea lucrări să se păstreze proporţia cuvenită între creşterea totală şi masa lemnoasă rămasă.

In ultimul capitol se ocupă de rezerva lemnoasă.

Rezerva normală nu este dată de o cifră fixă. Ea depinde de staţiune, clasă de fertilitate, etc. precum şi de factori importanţi economici. Pentru un calcul cât mai perefect este de necesitate ca şi să se întrebuinţeze metoda matematică.

Cu acest articol prof. Martin îşi termină seria de articole asupra istoriei critice a noţiunilor importante întrebuinţate în ştiinţa silvică, pe care le scrie în revistă încă din 1924.

Dr. C. G.

Ianuar 1932.

Prof. Dengler.

Zum Gedächtnis an Max Kienitz.

In amintirea lui M. K.

Un necrolog de 16 pag. în care se arată meritele defunctului silvicultor german M. K. Decedatul prin activitatea sa laborioasă şi legăturile sale întinse a fost în cercurile forestiere o persoană foarte binecunoscută şi apreciată. In frumoasa sa carieră, a publicat 33 art. şi studii din domeniul botanicii forestiere căreia i s'a consacrat din copilărie şi apoi ca profesor.

Prof. Dr. Wittich.

Gegenwartsfragen aus dem Gebiet der Forsteinrichtung in ihrer Bedeutung für den norddeutschen Kiefernwald.

Idei actuale din domeniul amenajamentului şi însemnătatea lor pentru pădurile de pin din Prusia.

Cunoscutul prof. C. Wagner în recentele sale lucrări (1929—30), a fixat câteva principii generale ce i se păreau lui a fi proprii la refacerea pădurilor germane. In esenţă, el cerea, ca în nouile studii de amenaj. să se respecte o clară deosebire între: organizarea generală a gospodăriei; technica exploatărilor şi reglementarea posibilităţii. Wittich discută punct cu punct şi combate părerile lui Wagner. După dânsul cel puţin pentru moment nu se poa aplica păd. pr. regulele stabilite de Wagner.

Conchide, apoi că şi în materie de amenajament ca şi în alte domenii ale silviculturei prevalează condiţiunile localnice şi ele ne silesc să ne abatem dela regula generală.

Wagner va avea dreptate în fond, dar pădurilor prusiene nu li se poate aplica decât reţeta stabilită de cunoscătorii ei. Şi acest drept îl pretinde pentru silvicultorii prusieni deoarece numai aşa crede că se va ajunge la progres şi nu la regres cum ar fi în cazul aplicării principiilor Wagneriene.

Dar nici „metoda de control" concepută şi experimentată de Biolley nu se poate aplica pădurilor de pin din nordul Germaniei fiindcă sunt la îndemână alte metode mult mai proprii masivelor de pin. Wittich propune pentru a se ajunge la ameliorările operate, să se aplice o metodă combinată din cea a „claselor de vârste" şi a lui Judeich (Bestandeswirtschaft) această din urmă puţin modificată. Pentru pădurile Statului însă va trebui peste tot introdusă metoda lui Judeich.

V. A. S.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Caetul 12, Decembrie 1931.

Professor Dr. ing. Franz Heske, Tharandt.

Probleme der Forstwirtschaft in unentwickelten Ländern als Lehr — und Forschungsgebiet.

Problemele economiei forestiere în ţările nedesvoltate, ca teren de studiu şi de cercetări.

Prin dispoziţia ministerului de instrucţie publică al Saxoniei, dela 10 Oct. 1931, s'a înfiinţat Institutul pentru economie forestieră străină şi colonială, ataşat şcoalei superioare de silvicultură din Tharandt.

Profesorul Heske, unul din conducătorii acestui institut, a ţinut prelegerea inaugurală cu titlul: „Problemele economiei forestiere în ţările nedesvoltate, ca teren de cercetări şi studiu".

Cu acest prilej, conferenţiarul desvoltă importanţa institutului, arătând legătura care există între exploatările forestiere de pretutindeni datorită pieţii internaţionale a lemnului consumat de marile industrii.

Institutul, prin cercetările întreprinse în toate ţările, va contribui mult la găsirea esenţelor lemnoase care să vegeteze în cele mai bune condiţiuni şi să răspundă şi calităţilor cerute de industriile consumatoare. Aci însă se vor pregăti şi silvicultorii germani cari nu mai pot fi plasaţi în Germania, putând astfel să continue opera începută în fostele colonii sau să introducă o economie forestieră ştiinţifică acolo unde nu a luat fiinţă.

Heinrich Zimmermann, Ing. dipl., Dresda.

Fichtensamenbeschaffung in Sachsen.

Procurarea de sămânţă de molid în Saxonia.

De mult s'a ajuns la concluzia că sămânţa de semănat trebue culeasă din arboretele din regiunea unde se intenţionează introducerea molidului, pentrucă astfel se obţin cele mai bune garanţii de creştere şi sănătate a viitorilor pueţi. Acest principiu însă, nu a fost totdeauna respectat în Saxonia, din mai multe consideraţiuni. S'a socotit că anii de sămânţă fiind foarte rari şi puţin abundenţi, nu ar da suficientă sămânţă pentru a satisface toată cererea.

Instalaţiile de pregătire a seminţelor fiind imperfecte, sămânţa obţinută ar costa prea mult. Şi în fine pentru că arboretele de rasă saxonă sunt prea reduse pentru a putea procura întreaga sămânţă necesară.

Autorul întreprinde studiul temeiniciei acestor consideraţiuni şi pe baza rezultatelor obţinute face propuneri asupra formei de procurare a seminţei de molid în Saxonia. Astfel, expune evoluţia procurării de sămânţă dela 1762 până astăzi, rezultatele obţinute de organele Statului în procurarea seminţelor de molid, crigina seminţei de molid întrebuinţată până astăzi, relaţiuni între climă şi anii de sămânţă.

Prof. Dr. Rubner, Tharandt.

Karl Vanselow, Theorie und Praxis der näturlicher Verjüngung im Wirtschaftswald.

Karl Vanselow, Teoria şi practica regenerărilor naturale în pădurea amenajată.

Recenzie şi în acelaş timp contribuţie la sistematizarea formelor regenerării naturale. Profesorul Rubner discută lucrarea lui Vanselow comparând-o cu o publicaţie proprie cu acelaş conţinut.

Recunoaşte că ambele publicaţii îşi au origina într'o publicaţie mai veche a lui Ch. Wagner. O găseşte foarte interesantă şi o recomandă cu căldură tuturor forestierilor, întrucât este scrisă de un om competent, care a pus multă dragoste şi pasiune la alcătuirea ei.

Cartea răspunde unei nevoi, deoarece monografii asupra regenerărilor naturale sunt foarte puţine.

Recenzii.

Die Laubhölzer. Foioasele. Descrierea sumară a arborilor şi arbuştilor foioşi, care cresc în Europa centrală. Scrisă de prof. *Dr. F. W. Neger* şi revăzută de *Dr. E. Münch.*

Pareys Jagdt-Abreisskaender 1932. Calendarul vânătoresc al lui Parey.

Taschenkalender für den Forstwirt das Jahr 1932.

Calendarul de buzunar al exploatorului de păduri pe anul 1932.

E. Herrmann, Breslau.

Handbuch der Preussischen Staatsforstverwaltung.

Manual de administraţie forestieră de stat în Prusia.

Ing. Dr. Wappes. Director ministerial, primul preşedinte al Uniunii forestiere germane.

Wald und Holz.

Pădurea şi lemnul.

Albert Rau.

Das Rehgehörn.

Coarnele de căprioară.

O monografie a coarnelor Cervideelor în general şi a căprioarelor în special.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 2. Februar 1932.

Prof. Dr. W. Schädelin, Zürich.

Impfung verdorbener Waldböden.

Inocularea solurilor forestiere degradate.

Solurile forestiere îşi pot pierde puterea de producţiune în chipuri diferite. Cel mai cunoscut e tăierea rasă. In urma acestei operaţiuni solul se ta-

seazâ. Când e urmat şi de scoaterea tulpinilor şi de lucrarea lui agricolă rezultatele obţinute sunt şi mai rele. I se strică structura (arhitectura), la care natura a lucrat secole şi chiar mii de ani.

La fel se întâmplă după ridicarea litierei.

In măsură mai mică influenţează în rău asupra solului arboretele curate, răriturile rău făcute şi atacarea capitalului normal de exploatare în pădurile tratate în codru grădinărit.

Datoria noastră e să le refacem. Operaţiunea e grea şi durează decenii întregi.

In ţările Nordice ale Europei (Suedia, Finlanda şi Norvegia) humusul acid se înlătură prin arderea litierei. In Europa Centrală nu se poate aplica.

S'a încercat să se mobilizeze solul, după care să se amendeze cu CaO. Costă scump.

In această ordine de idei profesorul Schädelin din Zürich a încercat să amelioreze solul pădurii Schädelbach, constituită dintr'un arboret de molift pin şi larice, născut prin semănătură, întrucât era acoperit cu humus acid şi un strat gros de litieră şi afine.

In acest scop a ras solul de litieră şi afine. Materialul astfel obţinut, l-a aşezat în şiruri dealungul liniei de cea mai mare pantă. A mobilizat apoi solul în bande de 30 cm. lăţime, depărtate între ele la 80 cm. După aceia a împrăştiat CaO. Pe solul astfel pregătit a plantat puieţi de fag şi brad la 60/80 cm.

Din loc în loc a îngropat cu îngrijire brazde de pământ bun de pădure, luate din vecinătate, pe care creşteau erburile: Oxalis acetosella şi Asperulla odorata.

Intenţia era ca bacterile ce s'ar afla într'ânsul să înceapă să lucreze cât mai curând şi cât mai intens. Pe o altă tarla, pământul bun de pădure s'a împrăştiat pe întreaga suprafaţă.

Rezultatele obţinute au fost uimitoare:

1. Până toamna, solul care până aci era galben, s'a închis la culoare ca şi când cineva i-ar fi adăugat humus neutru.

2. Acele moliftului s;au închis de asemenea la coloare.

3. Au apărut râmele.

4. Şirurile de litieră şi afine au scăzut foarte mult prin putrezire.

5. Puieţii de fag plantaţi şi-au pierdut frunzele cu 14 zile mai târziu, decât cei plantaţi pe acelaş sol în vecinătate, dar lăsat neamendat şi neinoculat.

Intrucât Elveţia are numeroase păduri cu solul degradat, autorul îndeamnă la aplicarea acestei metode.

Helen Grossmann.

Das Ulmensterben.

Moartea Ulmilor.

Un atac puternic asupra ulmilor a fost observat în Holanda în anul 1919. Mai târziu atacul s'a întins şi în restul ţărilor din Europa.

In general atacul se observă pe la mijlocul lunei Iunie, se evidenţiază prin decolorarea frunzelor. După decolorare, frunzele cad. Secţionând lemnul se observă o colorare în cuprinsul unui inel anual de la periferie. La microscop lemnul de ulm atacat are vasele astupate cu thyle şi gome.

Din cercetările făcute în Holanda şi Germania rezultă că atacul se datoreşte unei Ciuperci: Ceratostomella ulmi, în unire cu insectele Scolytus Scolytus şi Scolytus multistriatus.

Se indică mijloace pentru combatere. Cele mai eficace par să fie cojirea arborilor atacaţi şi arderea coajei. Arbori cursă.

Fritz Oppliger.

Stammbeschädigung durch Reisserstriche.

Rănirea trunchiului prin grifare.

Se arată în ce măsură pot fi vătămate trunchiurile prin grifare şi măsurile ce trebuesc luate spre a le preveni.

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST — UND JAGD — ZEITUNG.

Febr. 1932.

Dr. Werner Schmidt, Eberswalde.

Die Entwicklung zum Objektivismus in der Forstwissenschaft.

Evoluţia spre „obiectivism" în ştiinţele silvice.

Autorul tratează cu multă dibăcie tema evoluţiei şi fazelor prin care a trecut silvicultura dela subiectivismul cu care a început până la obiectivismul de astăzi.

Subiectivismul porneşte dela subiect pentru a ajunge tot la subiect adevărurile exterioare nefiindu-i motiv şi ţel gândirii.

După ce încadrează silvicultura ca disciplina care are la bază ştiinţele naturale-technice şi economice şi cari nu pot fi privite nici un moment deosebit ci numai în complex, autorul urmăreşte cronologic gândirea silvică din punct de vedere al obiectivităţii, pornind dela subiectivismul evului mediu.

Gândirea tipic obiectivă se comportă pozitiv faţă de obiect. In atitudinea pe care aceasta o ia se orientează după obiect, care aduce cu sine odată cu pluralul caracteristicilor sale, înmulţirea cunoştinţelor şi principiilor fără care obiectul nu poate fi înţeles. Prin adunarea de material, experiment şi combinaţie obiectivismul are caracter positiv progresiv.

Mulţimea exemplelor şi citatelor depăşesc cu mult specialistul dând lucrării nu interes general.

Krug, Oberförster-Schwarzwald.

Der Thüringer Wald einst und jetzt.

Pădurea turingică odinioară şi acum.

Articolul cuprinde istoria pădurilor din Turingia, care odinioară erau formate în întregime din foioase. Cu timpul însă, din necesitatea crescândă a cantităţilor de lemne cerute, acestea au devenit păduri de răşinoase.

Karl Fischer, Giessen.

Der gegenwärtige Stand der Krähenfrage in Deutschland.

Stadiul actual al problemii „Ciorilor" în Germania.

Articolele publicate în ultimii ani, asupra felului cum trebuiesc privite diferitele specii de ciori, — ca folositoare sau nu — în cea mai mare parte, spune autorul pledează pentru combaterea lor.

Intrebarea folosului pe care îl pot aduce ciorile se poate pune din punct de vedere agricol, silvic şi vânătoresc.

După ce analizează aceste trei puncte autorul ajunge la concluzia că în adevăr sunt unele foloase (distrugerea unor insecte ca Melolontha vulgaris etc.) acestea însă sunt foarte reduse şi incidentale pe când pagubele sunt cu mult mai mari.

In Prusia au fost date circulare de către ministerul de agricultură domenii şi silvicultură în urma cercetărilor institutului biologic Berlin-Dahlem, pentru a se lua măsuri de combatere acolo unde prin înmulţire ciorile devin păgubitoare. Aceleaşi măsuri s'au luat şi în Franţa.

JOURNAL OF FORESTRY.

No. 8. Decembrie 1931.

Editorial.

Forestry and the unemployed.

Silvicultura şi şomerii.

Pentru cazul că în proxima sesiune a Congresului se va desbate probabil şi problema şomajului, trebuie să se pregă-

tească şi silvicultorii de a prezenta propuneri raţionale. Editorul-şef nu recomandă un program de împăduriri în stil mare, ci mai bine ameliorarea pădurilor existente din punct de vedere silvicultural, precum şi organizarea combaterei mai eficace a incendiilor; — lucrări, care imediat se pot începe şi în ori ce moment se pot sista, iar capitalul investit, în mod indirect, va aduce dobânzi publicului.

Walter H. Meyer.

Effect of release upon the form and volume of western yellow pine.

Efectul degajării asupra formei şi volumului pinului galben din Vest.

Măsurile executate la 174 arbori au dovedit, că forma şi volumul arborilor din pădurile tratate în regimul codrului grădinărit, nu diferă mult de datele tabelelor de volum şi de formă compuse pentru păduri virgine.

Perley Spaulding and H. J. Mac Oloney.

A study of organic factors concerned in the decadence of birch on cutover lands in northern New-England.

Studiu asupra factorilor organici cauzând decăderea mesteacănului în parchetele din New-England de Nord.

Prin cercetări amănunţite, executate pe teren, autorii au constat, că principala cauză a decăderei mesteacănului în parchete, este deschiderea drastică a pădurii închise, prin care mesteacănul până atunci dominat, deodată ajunge într'un mediu anormal. Gândacul Agrilus anxius şi ciuperca Armillaria mellea pe urmă grăbesc numai pierirea arborelui maladiv.

Philip C. Wakeley.

Some observations on southern pine seed.

Câteva observaţiuni asupra seminţelor pinilor sudici.

Luând în considerare faptul că după ultimele estimaţii, în regiunea pinilor sudici (Pinus palustris, caribaea, taeda şi echnata) sunt de împădurit artificial aproximativ 4—5 milioane hectare, necesitând-se în acest scop circa 1 million kg. sămânţă, e de mare importanţă provenienţa seminţei, culegerea, examinarea puterei de germinaţie, depozitarea şi manipularea ei până la momentul semănării. Autorul comunică experienţele sale interesante în această privinţă.

T. Schantz-Hansen.

Preliminary observations on the use of clear cut strips in handling black spruce.

Observaţiuni preliminare asupra întrebuinţării tăerilor rase în bande înguste în păduri de molid negru.

După experienţele autorului, acest tratament se poate aplica cu succes la molidul negru, de obiceiu crescând pe soluri umede, mocirloase; mai cu seamă dacă solul se pregăteşte puţin pentru adăpostirea seminţei ce cade jos.

Eldred R. Martell.

The effect of pure coniferous stands on hardpan formation: a hypothesis.

Efectul masivelor pure răşinoase asupra formaţiunii de „ortstein": o ipoteză.

Cauza acestui fenomen este — după autor — apa, care strecurându-se prin solul acid al pădurilor pur răşinoase, dizolvă conţinutul de fier şi aluminiu al lehm-ului, concentrându-l în straturile mai joase şi dând astfel naştere şistului tare.

In pădurile amestecate de răşinoase şi foioase, procedeul acesta nu se întâmplă.

C. F. Korstian and A. L. Mackinney.

Planting versus direct seeding of yellow poplar in the Southern Appalachian region.

Plantarea faţă de semănarea directă a speciei Liriodendron tulipifera în regiunea Southern Appalachian.

Autorii au constatat prin experimente, că faţă de semănătura directă pe teren, această esenţă preţioasă se poate regenera cu mai mare succes prin plantare de pueţi crescuţi în pepinieră.

H. H. Chapman.

Facts.

Fapte.

Un răspuns ascuţit la articolul „Miracles — Minuni" al lui Mr. Boyce din Nr. 3 al „Journal of Forestry" 1931, prin care autorul a atacat politica forestieră oficială a S. U. A.

Austin F. Hawes.

State Forests and the unemployment problem.

Pădurile Statului şi problema şomajului.

Statul Connecticut a dat un exemplu demn de urmat prin angajarea şomeurilor la lucrări silvice. In acest scop s'au votat 110.000 dolari şi s'au executat lucrări pentru combaterea focurilor, tăieri de ameliorare şi de regenerare, împăduriri artificiale, etc. In luna Martie, 440 şomeuri au lucrat în păduri şi 110 inşi în parcurile Statului, plătindu-se 40 cent (60 lei) pe oră. Cu ajutorul şomeurilor s'a plantat cu 350 mii pueţi mai mult decât a fost prelimitat. In total s'au împădurit circa 330 hectare. Şi — ce merită cea mai mare mirare — 91% din sumă s'au plătit pentru simbrii, 5% pentru echipamente, unelte şi cheltueli medicale, şi numai 4% pentru salariile şi cheltuelile de deplasare ale organelor de supravegiere şi control.

W. B. Osborne, Jr.

Fire protection equipment accomplishments and needs.

Neajunsurile echipamentelor de combatere a focurilor şi perfecţionarea lor.

Desvoltarea echipamentelor pentru combaterea incendiilor s'au început cu 20 ani înainte. De atunci s'au perfecţionat mult, sunt însă departe de a fi satisfăcătoare. Indicând defectele, autorul crede necesar de a se organiza şi unifica inventiile îndreptate spre perfecţionarea lor.

Franklin V. Reed.

The United States Timber Conservation Board: its origin and organization its purpose and progress.

Colegiul pentru Conservarea Lemnului de construcţie al S. U. A.; originea şi organizaţiunea, scopul şi progresul lor.

Corporaţiunea aceasta ocazională s'a constituit pe durata timpului dela 1 Ianuarie 1931 până la 30 Iunie 1932, având scopul de a culege date referitoare la dificultăţile cari apasă industria silvică, căutând a găsi şi mijloacele de salvare. Intre membri sunt şi foarte mulţi silvicultori, fapt care înseamnă că colaborarea lor e suficient de apreciată; aceasta însă le impune şi responsabilitatea de a elabora proiecte raţionale şi realizabile pentru eliminarea greutăţilor.

F. Páll.

L'ALPE

August

9. di Tella.

Sui piani di assestamento dei boschi misti e puri di abete rosso.

Asupra planului de amenajament al pădurilor de molift curat sau amestecat.

Pentru cazul arboretelor amestecate,

mai ales cu brad şi fag, recomandă codrul grădinărit, cu o rotaţie de minimum 10 ani; şi posibilitatea se va fixa, dată fiind repartiţia claselor de diametre, de aşa natură în cât să se obţină, după un interval de timp, o distribuţie normală a acestor clase. Cupoane de 25—30 ha.

In arboretele de molift curat, de obicei la altitudini mai mari, singura soluţie acceptabilă e tăierea rasă pe bande înguste de cel mult 20 metri şi lungi de 250 m., dirijate după cea mai mare pantă. Bandele nu se vor tăia la rând: la 2 bande învecinate intervalul de timp pentru tăere, nu va fi mai mic de 20—25 ani. Se dă o formulă pentru calculul suprafeţei bandei înguste.

Guido Kock.

Le foreste della magnifica comunita generale di Fiemme.

Pădurile din splendida comunitate de averi din Fiemme.

O scurtă monografie a pădurilor din valea Fiemme, afluent al Adigelui, proprietatea unei comunităţi de avere a 11 comune administrative.

Cesare Sibilia.

Una nuova malatia degli obmi segnalata in Italia.

O nouă maladie a ulmilor semnalată în Italia.

E vorba de Graphium ulmi Schw., o ciupercă imperfectă din Stilbacee, care şi la noi distruge ulmii şi pentru extirparea căreia, în alte ţări, sau şi luat deja măsuri legale. In fond boala e incurabilă şi măsurile sunt numai preventive. Articolul dă multe amănunte şi va fi citit cu folos de cei ce se interesează de chestiune.

Luigi Puecher Passavalli.

La tartuficoltura come ausiliaria del rimboschimento in Italia.

Cultura tufelor ca auxiliar al împăduririlor în Italia.

Un articol destul de detaliat pentru a scoate în evidenţă multiplele întrebuinţări ale trufelor, pentru a lămuri caracterele botanice şi felul culturei şi sprijinul pentru cultura artificială a trufelor pe care-l dă vegetaţia forestieră, care astfel devine şi ea lucrativă.

C. Menozzi.

Sull' utilità di proteggere due formiche dei boschi.

Asupra utilităţii de a protege două furnici din păduri.

E vorba de Formica rufa L. şi Formica pratensis Retz. care mănâncă larvele xilofagelor.

Insemnări, note practice.

ERDÉSZETI LAPOK.
(Pagini forestiere).

Caetul I. 1932.
(Pagini forestiere).
Cronică.

1. Şcoala superioară de silvicultură a fost ridicată la gradul de Universitate.

2. S'a prelungit termenul de transport cu tarif redus al lemnelor de foc pe căile ferate ungare.

3. Micşorarea numărului membrilor din Soc. Forestieră Ungară.

Videant consules.... (Redacţia).

Se atrage atenţia organelor competinte asupra incovenientul schimbului prin care proprietarii particulari obţin permisiunea de defrişare a unei păduri în schimbul unui teren împădurit de curând.

A. Béky.

Tăerile rase şi regenerările naturale prin tăeri succesive.

Tăierile rase se pot aplica numai în acele regiuni în cari îmburuenirea solului

se face încet şi în timp mai lung. (In munţi cu climă rece şi precipitaţiuni multe). Acolo însă unde solul se inierbează uşor (climă uscată şi caldă, expoziţii sudice) numai regenerarea naturală dă rezultate bune. Deci modalitatea de tăiere şi regenerare trebue astfel aleasă încât îmburuenirea solului să fie împiedicată dela început. Nu este bine să se aştepte prea mult instalarea seminţişului sub masiv. Acolo unde regenerarea naturală s'a făcut numai parţial să se intervie imediat şi artificial.

Dr. D. Fehér.

Problema regenării şi staţiunea de experimentaţie.

In privinţa reorganizării staţiunii de experimentaţie forestieră autorul susţine (în opoziţie cu părerea prof. Eug. Roth) necesitatea înfiinţării unui cadru general şi mare, care cu timpul să fie complectat cu personalul şi materialul necesar.

Francis Modrovich.

O instalaţie modernă de jilip cu apă în pădurile din regiunea Mürz, Austria.

Dr. Fr. Fazekas.

Contestaţia şi expertiza în economia forestieră şi comerţul lemnelor.

Adalbert Titkos.

Probleme de împădurire în nisipurile din „Hortobagy".

In porţiunile de pădure tăiate şi cari au fost continuu păşunat şi sărăcite problema împăduririi cu stejar şi chiar cu salcâm este foarte greu de rezolvit. Se adaugă la această: lipsă de precipitaţiuni şi atacuri de insecte.

Singura soluţie a fost: regenerare prin tăiere succesive, combinată cu extracţiuni individuale de arbori (codru grădinărit) şi regenerări în bande înguste.

Caetul II. 1932.

Cronică.

1. Propaganda forestieră.
2. Ofertă de credit şi capitalul.
3. Un ordin al guvernului în privinţa importului unor articole.
4. Pagubele cauzate de vânat şi alte actualităţi.

Eug. Roth.

Răşinoasele pe şesul ungar (Alföld).

Se propun mai multe specii de răşinoase pentru a fi incercate la împădurirea Alföldului.

Fr. Modrovich.

O instalaţie de jilip cu apă în pădurile din regiunea Mürz, Austria.

Articol de încheiere.

R. Mezey.

Rezistenţa acoperişului de grinzi.

Un prim studiu în privinţa inerţiei şi stabilităţii grinzilor de lemn. Articol în continuare.

H. Rikly.

Silvicultura Polonă. (Excursie de Studii).

Comunicări.

I. Kon.

LESNICKA PRACE.

No. 1-2/1932.

La succession des plantes dans la sylviculture.

Succesiunea plantelor în silvicultură.

(Text în limba cehă, cu scurt rezumat în franţuzeşte).

Problema succesiunii plantelor, în silvicultură, constitue pentru regenerarea naturală a pădurilor, o temă care trebue bine cunoscută de orice silvicultor.

Autorul expune metodele de observare în studiul acestei probleme, dând exemple tipice cu privire la succesiunea plantelor forestiere.

Doc. Dr. Alfred Hilitzer.

Distribution géographique du pin sylvestre dans la chaîne de montagne de Sumava.

Distribuţia geografică a pinului silvestru în lanţul munţilor Sumava.

In munţii Sumava pinul silivestru nu are o zonă proprie de vegetaţie. El se găseşte răspândit la toate înălţimile unde condiţiunile edafice sunt favorabile.

Arboretele naturale de pin se găsesc mai ales între 650—850 m.

Ing. Koloman Lehotsky.

Les résultats de quelques observations sur les racines et les tubercules du Robinier.

Rezultatele câtorva observaţiuni asupra rădăcinilor şi tuberculelor de salcâm.

1. Inrădăcinare pivotanto-trasantă.
2. Tuberculele apar pe rădăcinile laterale.
3. Tuberculele trăesc 2-3 ni.
4. Cresc numai în stratul superior al solului.
5. Sunt prinse de rădăcină printr'o codiţă.
6. Tuberculele încep a se desvolta numai după apariţia primelor frunze.

Bohuslav Bakalar.

Semailles par „un peu" dans la pépinière.

Inz. V. Rosenfeld.

Wege und Ziele der Erziehung der Nutzung des Holzes.

Expune importanţa îmbunătăţirii calităţii materialului lemnos, prin îmbunătăţirea elagajului natural, consecinţă a intervenţiei mânei silvicultorului.

Jaroslav Ruzicka.

Neue Beobachtungen über das Erscheinen der None und der Tachinen in den Jahren 1930—1931.

Noi observaţiuni asupra apariţiei Nonei şi Tachinelor în anii 1930—1931.

A. Nechleba.

Nos compatriotes en U. S. A. défandant et propageant avec succès la bonne rénommée de la sylviculture Tchécoslovaque.

Compatrioţii noştrii în U. S. A. apărând şi propagând cu succes buna reputaţie a silviculturii Cehoslovace.

Descrie activitatea pe care o desfăşoară în America, 3 absolvenţi ai Şc. Sup. de Ape şi Păduri din Praga.

V. L.

SUMARSKI LIST.

Februarie 1931.

Ing. V. Beltram.

Les principes et les méthodes de la sylviculture française (Prof. H. Perrin, Nancy).

Principiile şi metodele silviculturei frnceze.

Scurta descriere a principiilor de bază ce conduc actualmente silvicultura franceză: regenerare naturală; arborete amestecate (rezistenţa lor); metode de tratament; conversiuni; rărituri, etc.

Ing. Vladislav. Beltram.

Nécéssité d'une réorganisation forestière en Dalmatie.

Necesitatea unei reorganizaţiuni forestiere în Dalmaţia.

Pădurile comunale din Dalmaţia sunt în mare parte degradate. Intervenţia Statului, pentru restaurarea terenurilor desgolite, se impune.

Ing. Teodor Spanovic.

Sur la culture de saule.

Despre cultura sălciei.

Descrie condiţiunile staţionale din lunca inundabilă a Dunării. Autorul crede că, în această regiune, cultura sălciilor pentru industria diverselor împletituri este mai rentabilă decât cultura agricolă.

Dr. N. Neidhardt.
La sylviculture de la Suède.
Silvicultura Suediei.
(Urmează).

V. L.

INFORMAȚIUNI

Prin decizia Ministerială de la No. 22630/932, se fac următoarele rectificări de vechime în grade:

1. D-l Ing. Stelian B. Calotescu se consideră avansat, onorific, la gradul de insp. silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1930, în loc de 1 Ianuarie 1931.

2. D-l Ing. I. Stănescu se consideră avansat, onorific, la gradul de ing. sub. insp. silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1930, în loc de 1 Dec. 1930.

3. D-l Ing. Al. Ştefănescu se consideră avansat, onorific, la gradul de Ing. subinspector silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1928, în loc de 1 Ianuarie 1930.

4. D-l Ing. Ilie Constantinescu se consideră avansat, onorific, la gradul de ing. şef silvic pe ziua de 1 Decembrie 1930, în loc de 1 Ianuarie 1932.

5. D-l Ing. N. Verşescu se consideră avansat, onorific, la gradul de inginer silvic pe ziua de 1 Martie 1930, în loc de 1 Maiu 1930.

Prin decizia Ministerială dela 12.603, 1932, se fac următoarele înaintări onorifice în Corpul silvic, cadrul de Stat, pe zia de 1 Ianuarie 1932, la alegere:

a) La gradul de ingineri subinspectori silvici:

Dumitrescu Ion, Bujoreanu A., Georgescu C., Constantinescu Ion-Leu, Chercea Gh., Eliescu Gr., Ostianu Mihai, Chiriţescu Al., Butoi Al., Caragea N., Ionescu Gh. şi Nicolescu Emil.

b) La gradul de Ingineri Inspectori silvici:

Schorscher I., Caraman St., Costea Gh., Iliescu Dem., Băleanu Ion, Sclavu Ion, Grigoraş Ion, Rodoteatu Stere.

c) La gradul de Ingineri Inspectori Generali silvici:

Bunescu C., Condrea Gh., Priboianu V., Atanasescu Anton.

d) La vechime la gradul de ing. şefi silvici, onorifici:

1. Grum Edmund pe ziua de 20 August 1931.

2. Spiridon Vasile pe ziua de 1 Aprilie 1931.

Societatea Elevilor Ingineri silvici dela Şcoala Politechnică „Regele Carol II" Bucureşti, şi-a constituit comitetul şi comisia de cenzori pentru anul societar 1932—1933, după cum urmează:

Preşedinte, N. Ghelmeziu.
Vice Preşedinte, V. Hirschel.
Secretar General, G. Marinescu.
Casier, E. Vintilă.
Contabil, I. Pelin.
Secretar de Şedinţă, S. Popovici.
Membri: N. Vintilescu, I. Todon, D. Ştefănescu.
Cenzori: I. Minea-Tomiţa, A Constantinescu, Al. Tebeica.

Prin Decizia dela No. 16972 din 26 Maiu a. c., d-l inginer silvic Romeo Gheorghiu, din direcţiunea silvică Orşova, se transferă după cerere ca ajutor la Ocolul silvic Gârcina, din Direcţia Bacău.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— LUNA APRILIE, 1932 —

I. *Piaţa internă.*
Bucureşti.

Preţul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.200	6.400	6.600

Lemne de foc — tăiate, despicate, transportate la domiciliu — mia kg.

Fag uscat	Lei 800
Cer uscat	Lei 900

Preţul lemnului de foc în ţară, pe vagon, ab staţia de încărcare.

	Fag	Stejar	Div.tari
Sibiu	4.300	3.400	—
Cugir	2.500	—	—
Sebeş	3.200	—	—
Şercaia	3.200	—	—
Tulcea	—	—	4.000
Caracal, gară	5.000	—	3.000
Bibeşti, gară	3.300	3.200	—
T. Severin, ab domiciliu	—	4.200	—

II. *Piaţa externă.*
Buda-Pesta.

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 14 Aprilie 1932. Baza 24 mm, preţurile în pengöe, la graniţa ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
„ tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	58— 62

*

Molid cl. IV românească . . . . . 72— 76
„ B. M. (construcţie) . . . . . 98—100
Material de geluit . . . . . 90— 95
Leţuri şi căpriori . . . . . 50— 54

Şipci.

Şipci scurte de 1 m, 26; 1,25 m, 29; 1,50 m, 32,2 m, 36; 2,50 m, 32; 3 m, 46; 3,50 m, 44 pengöe.

Molid cl. IV român. lată . . . . . 58—62
Brad cl. român lată . . . . . 42—44
Jaluzele . . . . . 32—35
Cioplitură . . . . . 34—42
Manele de 7—8 cm, 22—24 fileri; de 9—11 cm, 28—30 fileri bucata.
Tombant scurt 3—3,50 m. . . . . 80—90
Marfă îngustă mai eftină cu aprox. 15 P. la mc.
Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengöe.

Lemnul de foc, în raport cu taxa de transport pe calea ferată ungurească, pe vagonul de 10 tone:

26 P. taxă . . . . . 270 P.
51 P. taxă . . . . . 280 P.
76 P. taxă . . . . . 290 P.
101 P. taxă . . . . . 300 P.
Budapesta . . . . . 305 P.
Cărbuni de lemn cl. I . . . . . 540—580 P.

(După *„Magyar Fakereskèdö"*).

Viena.
13 Aprilie 1932.

Preţul pe mc în schillingi, paritate ab vagon staţia de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz) 25—35 cm. . . . . 17—21
Buşteni (Blochholz) 4—6 m, dela 20 cm. . . . . 15—17
Cherestea de molid şi brad, *ab Viena*:
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm. 104
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm. 96
Dulgherie (Bauware), 26 mm: 18—32 cm. 4—6 m. . . 48
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm, 16 cm. 39
Scânduri de lăzi (Kistenware) 40
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m, 10/13—15/15 52
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6 53
Leţuri (Latten) 4—6 m, 20/50 mm. 53
Buşteni de foioase, etc., ab staţia de încărcare:
Plop, dela 30 cm. . . . . 28—30
Stejar, dela 30 cm, 2—5 m. 55
Frasin, dela 30 cm, 3—6 m. 70
Plop (Schwarzpappel) dela 25 cm. 21

(După *„Int. Holzmarkt"*).

Praga,
11 Aprilie 1932.

Preţul pe mc în coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii dela 4 m, cel puţin 8 cm la capătul subţire 110—125 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz) molid şi brad, 10—14 şi 15—19 cm. 100—110 Kc; 20—24, 112—125 Kc, ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm, 105—115 Kc; 20—24 cm, 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifolz) molid, 10% brad, 1 m, dela 7 cm, 90—105 Kc, ab Ritzenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiţi pe două feţe, 1,60—1,90 Kc. metrul liniar.

Cherestea de molid cl. I, 26 mm, 18—24 cm, 550—580 Kc; 25—32 cm, 600—640 Kc ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm, 3—6 m, 8—14 cm, 180—200 Kc, ab Praga.

(După „*Carpathia*").

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

DAREA DE SEAMĂ
A CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE PE ANUL 1931

Domnilor Membrii,

Societatea „Progresul Silvic" înjghebată şi menţinută în începuturile ei, în mod eroic, de un mănunchi de entuziaşti, şi-a păstrat multă vreme caracterul pur *ştiinţific*, cu care a apărut.

In ultimul timp, răspunzând cerinţelor imperioase ale vremei, activitatea Societăţii s'a îndreptat cu aceiaş râvnă şi susţinere şi pe tărâmul *profesional*.

Dar grija ei de totdeauna a fost să vegheze ca interesele generale ale pădurilor să fie susţinute şi cu demnitate apărate, iar cuvântul ei autoritar să-i fie în tot locul ascultat.

In această ordine de idei, Soc. „Progresul Silvic" se poate considera *garda permanentă a politicii forestiere* din ţara românească.

Inlănţuirea acestor domenii de activitate, acţiunea lor concertată în scopul propăşirei intereselor pădurilor şi ale slujitorilor lor, au consacrat definitiv caracterul esenţial al activităţei societăţei, aşa cum însăşi statutul îl prevede: *politico-silvic, ştiinţific* şi *profesional*.

Imprejurărilor şi cerinţelor vremei le-a revenit sarcina de a ne impune o activitate mai mult sau mai puţin intensă, într'un domeniu sau altul.

Cât de evidentă apare această accentuare în viaţa Societăţii noastre, o dovedeşte cu prisosinţă şi activitatea anului 1931, al 46-lea an de existenţă şi care formează obiectul acestei dări de seamă.

Activitatea de politică silvică

Societatea „Progresul Silvic" s'a preocupat în anul 1931 în deosebi de apărarea punctului său de vedere în ce priveşte modificarea legiuirilor silvice în vigoare.

Aflându-se în faţa unui proect modificator al legii pentru administrarea pădurilor, întocmit fără consultarea noastră şi în dezacord cu principiile ce călăuzesc paşii activităţii noastre, Consiliul de Administraţie al Societăţii s'a văzut nevoit ca printr'o consultare a adunării generale extraordinare să verifice încăodată comunitatea de vederi ce există între el şi membrii Societăţii şi cu puteri reînoite, în sentimentul împlinirii adevăratei datorii, a făcut tot ce a fost necesar ca să menţină legea şi prestigiul înălţat al Societăţii.

De asemeni am urmărit în de aproape toate legiuirile ce aveau contingenţe cu administraţia silvică de stat sau cu interesele forestiere naţionale şi am intervenit la timp, prezentând memorii întru apărarea acestor interese.

Dintr'o activitate în această direcţiune continuu agitată în cursul întregului an, Societatea a putut încăodată aprecia şi constata că „propăşirea silviculturei naţionale" care este lozinca noastră supremă, înmănunchind laolaltă scopurile statutare ale societăţei — nu poate fi urmărită şi realizată cu deplin succes decât atunci când totalitatea bunurilor de orice fel ale pădurei se găsesc sub supravegherea şi în administrarea organelor competente — a instituţiunilor forestiere. Orice imixtiune, orice ştirbire, directă sau deghizată constituie o piedică în calea progresului şi o primejdie pentru silvicultura naţională. Incercările de această natură au fost numeroase. Eşuarea lor, în timpul din urmă, nu înseamnă renunţare definitivă. Trebuie să ne încordăm atenţia şi la nevoie să fim pregătiţi a ne mobiliza forţele.

Avem de împiedecat nu numai încercările de felul celor făcute şi cari desigur se vor repeta, ca prin legiuiri diverse să se abroge neobservat diferite dispoziţiuni din legiuirile silvice de importanţă capitală ; nu numai încercări de imixtiune sub forma acaparării bunurilor de interes social-imaterial, dar avem în plus datoria de a restabili drepturile silviculturei naţionale — ştirbite în trecut — aşa fel ca aceasta să fie condusă şi îndreptată pe calea progresului cu competinţa necesară — de slujitorii ei fireşti — silvicultorii.

Art. 4 din statut, în chiar primele lui 4 aliniate, ne obligă categoric la aceasta.

Prin diverse broşuri, articole şi publicaţiuni, semnalul a fost dat: dreptatea şi intresele silviculturei vor trebui să triumfe. Succesul însă nu trebuie să se lase aşteptat. Trebuie să ne organizăm special în această privinţă.

Bunurile pădureşti sunt ispititoare. Atrag şi în urmă deschid dorinţi din ce în ce mai mari. Dacă forţele noastre nu vor fi unite — dacă glasul nostru nu va răsuna ca unul singur, dacă nu vom face la sugestiile centrului fiecare în sfera noastră de acţiune intervenţiile şi propaganda de cari suntem capabili şi dacă nu vom face dovada forţei noastre morale şi intelectuale, nu vom putea rezista injoncţiunilor ce atât de uşor îşi găsesc drum în vremea de azi, şi vom încerca poate mari deziluzii.

Activitatea profesională

Epoca de prefaceri profunde şi de treceri succesive dela o formă de organizare la alta, înainte ca vreuna să-şi fi găsit aşezarea definitivă şi interesele profesionale ale corpului silvic, puse continuu în discuţiune, au încordat atenţiunea noastră făcând să menţinem permanent la ordinea zilei chestiunea încadrării personalului.

Pentru reuşita mai sigură a dezideratelor noastre, am păstrat legătură cu alte corpuri constituite ce au interese similare.

Restricţiunile de ordin financiar — consecinţa firească a vremurilor de criză general prin care trecem — nu a împiedecat Societatea de a-şi continua programul de activitate proectat în interesul ei moral şi material. Cu mijloacele ce vi se vor detalia prin bilanţ, construcţia Vilei „Sylva" dela Govora, proprietatea Societăţii, a fost complectată şi în parte mobilată. In condiţiuni avantajoase. pe cât ne-au permis mijloacele, membrii Societăţii cari au solicitat camere, au putut fi satisfăcuţi, iar restul vilei, neocupată de membrii, a fost închiriată în condiţiuni mulţumitoare.

Sforţările noastre însă de a duce curând la bun rezultat construcţia vilei. nu au fost mici şi nici nu sunt la sfârşitul lor. Noui încordări sunt necesare. Le vom face cu toate dificultăţile ce întâmpinăm şi odată terminate, Societatea va avea posibilitatea de a oferi şi mai mari avantagii membrilor ei.

Casa de credit şi ajutor a Corpului silvic, se menţine dease-

menea pe temeliile solide pe cari a fost înfăptuită şi a continuat a fi tot timpul organul de prim ajutor al membrilor ei. Bilanţul a fost deplin satisfăcător. Soliditatea ei e cazul să atragă din ce în ce mai mult interesul dvs. pentru această instituţie, pentru care proectăm o nouă organizare, pe bază de lege — când va putea fi fără nici un risc, de un şi mai mare sprijin membrilor ei.

Activitatea ştiinţifico-culturală

Deşi preocupările de ordin politico-silvic şi profesional — după cum am relevat la timp — ne-au menţinut într'o agitată şi neîntreruptă încordare, totuşi — activitatea ştiinţifico-culturală — şi-a urmat cursul ei normal şi în progres — aproape în toate felurile ei de manifestare.

a) Revista pădurilor — principalul mijloc de manifestare culturală a Societăţii este în tot mai bună formă. Ţinând pasul vremii, urmărind deaproape mersul evolutiv al ştiinţei silvice în toate ţările cu cultură silvică înaintată — este din ce în ce mai apreciată şi căutată.

Numărul colaboratorilor se măreşte treptat şi nu rare au fost situaţiunile, când sortarea articolelor a constituit obiect de discuţie — nu lipsa sau căutarea lor.

Este un progres ce trebuie relevat mai cu seamă că din lipsă de fonduri Societatea s'a văzut nevoită a renunţa — sperăm pentru scurt timp — la sistemul ce l'a şi aplicat în anul 1929 — de a stimulă prin premii anuale zelul colaboratorilor, convinsă fiind că numai în raport cu acest zel calitatea revistei va spori continuu şi odată cu ea şi numărul cititorilor.

In prezent avem:

65 ab. particulari cu plata integrală
97 „ „ „ preţ redus (studenţi, conductori, brigadieri).
225 „ ocoale silvice cu preţ redus — 200 lei.
100 schimburi de publicaţiuni şi gratuităţi.
833 abonamente la membrii.
1.320 total abonamente.

Biblioteca

Nimic nu a fost neglijat, cu toate greutăţile ce le cunoaştem, pentru ca această adevărată comoară a Societăţii să fie la înălţimea chemării ei şi a sforţărilor din trecut.

I s'a menţinut toate abonamentele revistelor de specialitate anterioare, sporindu-se chiar numărul lor cu 18 periodice şi a fost îmbogăţită şi în acest an cu toate lucrările de seamă ce ştiinţa silvică a dat la iveală. Este astfel în măsură să satisfacă orice pretenţiuni. Este chiar mai presus de interesul ce-l deşteaptă din partea cercetătorilor. Numărul acestora deşi în vădită creştere, e totuşi mic faţă de eforturile făcute. Cunoaştem dificultăţile ce se interpun şi Societatea nu a renunţat la proectul relevat şi în trecut de a da aceiaşi posibilitate tuturor membrilor din provincie să beneficieze cu aceiaşi uşurinţă de o bibliotecă, fie mai sumar înjghebată; aşteptăm însă vremuri mai bune pentru realizarea acestui foarte dificil proect, care va trebui precedat de înfiinţarea cercurilor Regionale ale Societăţii.

In anul 1931 biblioteca şi-a sporit numărul volumelor prin cumpărarea a 144 cărţi noui diverse broşuri şi periodice.

Deosebit de aceasta, înregistrăm un însemnat număr de donaţiuni, de deosebită valoare, venite din partea celor ce-i specificăm mai jos şi cărora le exprimăm viile noastre mulţumiri :

D-l ing. cons. silvic I. Simionescu	—	144 volume
D-l ing. şef silvic V. Negulescu	—	14 „
D-l ing. A. Berian	—	8 „
Alte donaţii mici	—	7 „
Dela diverse instituţii — gratuit	—	20 „

au intrat astfel în total 309 volume, cu cari numărul cărţilor, colecţiilor şi publicaţiilor bibliotecii se ridică la 3.250.

Activitatea membrilor societăţii pare că s'a resimţit — din cauza preocupărilor relevate în prima parte a expunerii — în ce priveşte manifestările prin propagandă şi conferinţe cu caracter silvic. Societatea nu a mai avut posibilitatea să organizeze un ciclu de conferinţe, încât acestea s'au produs numai la iniţiativa meritorie a celor ce au înţeles s'o facă sub alte auspicii; poate şi din această cauză numărul lor a fost mai restrâns.

Pe lângă conferinţele domnilor D. Ciurileanu şi A. Ivănceanu cu subiect în strânsă legătură cu silvicultura, relevăm în special conferinţa de adevărată propagandă silvică a domnului profesor V. Stinghe, ţinută la Radio.

Intre publicaţiunile de specialitate menţionăm ca mai importante:

1. „Pădurile din Ardeal şi Tratatul dela Trianon" a d-lui profesor P. Antonescu, lucrare care deosebit de valoarea ei ne desvăluie totodată munca nepreţuită desfăşurată de d-sa împreună cu d-l ing. D. Grozescu în „Comisiunea tehnică a Regimului apelor Dunării' creiate pe baza Tratatului dela Trianon — unde interesele foarte importante de această natură ale ţării sunt aşa de bine şi documentat susţinute.

2. „Le reboisement dans les Alpes françaises" a d-lui ing. At. Haralamb, lucrare elogios primită şi în Franţa unde d-sa a obţinut doctoratul cu mult succes.

3. „Codul legiuirilor silvice" a d-lui ing. şef V. Harnagea în colaborare cu d-l Zotta — lucrare complectă şi de multă, meticuloasă şi meritorie muncă.

4. „Luminişuri de pădure" a d-lui ing. şef C. Cristea, lucrare ce s'a bucurat de o primire clăduroasă şi de numeroase recenzii elogioase.

Tot ca manifestare culturală se cade să menţionăm: excursiunea făcută în ţara noastră, în interes de cercetări geobotanice.

Reprezentanţi calificaţi şi cunoscuţi ai ştiinţei din diferite ţări au fost conduşi în vizita lor de reprezentanţi ai ştiinţei româneşti, între cari d-l prof. Dr. M. Drăcea, cu un grup de specialişti ingineri silvici.

O altă excursiune de proporţii mai mici au făcut în ţara noastră reprezentanţii silvici Jugoslavi conduşi de d-nii prof. M. Drăcea şi V. Stinghe.

In căutarea mijloacelor de propagandă forestieră, Societatea — datorită înţelegerei depline ce a găsit în sentimentele d-lui General I. Manolescu, Preşedintele Consiliului de Administraţie al C. A. P. S. şi totodată preşedinte activ al Marei legiuni de cercetaşi — am stabilit cu organele de conducere şi membrii cercetaşi, relaţiuni

dătătoare de mari nădejdi pentru răspândirea în mase cât mai largi a cultului şi dragostei de arbore şi pădure.

Aceste preţioase relaţiuni, Societatea îşi propune să le întreţie, întrevăzând posibilitatea transformării lor într'o efectivă colaborare în domeniul silviculturii.

Domnilor Membrii,

In anul 1931 am avut în raport cu anii precedenţi un mai mic spor de membrii. Pe lângă că numărul înscrierilor a fost redus — numai 21 — am înregistrat şi 3 demisii — a d-lui L. Vasiliu, I. Förster şi I. Fekette — şi un mai mare număr de decese. Total 833.

Am avut durerea să ne despărţim pe veci în acest an de colegii:

Prof. N. Iacobescu, Dem. Robănescu, A. Mureşanu, Gh. Belinschi, V. Sassebeşiu, C. Mitan, C. Negulescu şi St. Guyaş.

In memoria lor să păstrăm un minut de reculegere.

Domnilor Membrii,

Pentrucă nu am mărginit mijloacele Dv. de informare numai la această dare de seamă, ci prin procesele-verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie publicate la vreme — precum şi din recenzia „anului forestier 1931" deasemeni publicat în Revista Pădurilor, Dv. aţi luat cunoştinţă, până în toate amănuntele, de desfăşurarea activităţii societăţii, prin această dare de seamă, am ţinut mai mult să accentuăm caracteristica activităţii ei şi să-i marcăm pe cât posibil tendinţele. Din toate acestea rezultă viaţa frământată şi agitată la care suntem supuşi aproape neîntrerupt.

La toată această acţiune a noastră — sunteţi şi Dvs. în aceiaşi măsură interesaţi. Succesele ca şi deziluziile le împărţim deopotrivă. Lupta ne revine în cea mai mare parte nouă, dar nu numai nouă. Trebue să ne uşuraţi sarcina ce avem şi să ne daţi satisfacţia că înţelegeţi şi susţineţi sforţările noastre cari ni se cer tot mai mari.

Aşa cum vă găsiţi împrăştiaţi în toată ţara, puteţi totuşi oricând constitui grupări mari, locale, regionale, cu activitate şi iniţiativă proprie în cadrul programului Societăţii. Aceasta ne-ar uşura considerabil activitatea noastră — şi a Societăţii în general, — a cărei acţiune nu se cere toată concentrată la Bucureşti, ci răspândită pe întreg cuprinsul ţării.

Greutăţile zilelor ce parcurgem, pe cari atât de des am fost nevoiţ să le repetăm, îndârjeşte lupta, înteţeşte atacurile şi încercările la cari pădurile sunt supuse. Solidaritatea noastră trebuie păstrată intactă, cel puţin în faţa acestor greutăţi comune cari privesc pădurile ţărei, Corpul silvic şi deci pe noi înşine. Numai astfel, fără înregistrarea şi manifestarea vreunei acţiuni izolate, ci cu forţa şi greutatea unei solidarităţi hotărîte şi intacte, cuvântul nostru va fi ascultat şi succesul asigurat.

Cu convingerea că îndemnul nostru va afla înţelegere deplină şi răsunet în sufletul dvs., Consiliul vă mulţumeşte pentru încrederea ce i-aţi acordat şi vă roagă să-i daţi cuvenita descărcare.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

Domnilor Membrii,

Din bilanţul ce vă prezentăm se vede clar situaţiunea financiară a Societăţei noastre la 31 Decembrie 1931.

Examinând acest bilanţ constatăm :

A. ACTIVUL SOCIETĂŢII

La 31 Decembrie 1931 activul societăţii se compune din :

1. **Imobile :**

a) **Palatul din Bucureşti**, Bd. Tache Ionescu 31 în valoare de Lei 16.361.288,80, cu o majorare faţă de an. 1930 (16.356.748,80) de 5520 lei care reprezintă îmbunătăţirile aduse clădirei în cursul anului 1931.

b) **„Vila Sylva" de la Băile Govora** în valoare de lei 16.727.715,— cu o majorare faţă de anul trecut (13.086.516) de Lei 3.641.199 lei, care reprezintă investiţiile pentru terminarea construcţiei, instalaţiilor de apă, sanitare, electricitate şi amenajarea drumurilor pentru accesul la vilă.

In total imobile la 31 Dec. 1931 . . . . 33.089.003,80

2. **Mobilier.**

a) **Mobilierul din palatul din Bucureşti** care la 31 Dec. 1930 era în valoare de 422.078 s'a majorat în cursul anului 1931 cu 429.431 lei care reprezintă mobilierul achiziţionat pentru aranjarea Cercului Societăţii, **căminul şi birourile** ; deci valoarea mobilierului din Bucureşti la 31 Dec. 1931 este de Lei 851.509

Transport. . 33.089.003,80

	Report .	33.089.003,80
c) **Vila de la Govora** terminându-se la 1 Iulie 1931, spre a o putea folosi chiar în sezonul 1931, s'a procedat la mobilarea a o parte din camere, holluri şi restaurant. Pentru aceasta s'a achiziţionat mobilier, lingerie, covoare etc., în valoare totală de lei 1.770.550		
Deci valoarea totală a mobilierului la 31 Dec. 1931 este de lei . . . . . 851.509+1.770.559		2.622.068,—
3. **Biblioteca,** valoarea cărţilor cumpărate se ridică la 31 Dec 1931 la Lei		773.416,85
Cu o majorare faţă de anul 1930 (607.495,85) de lei 165.691.		
4. **Efecte publice.** Fond social care la 31 Dec. 1930 aveau o valoare nominală de 215.600 lei au scăzut cu 40.000 lei valoarea titlurilor eşite la sorţi în cursul anului 1931.		
Deci **valoarea nominală** de 175.600 lei calculată cu aproximativ 58% ne dau o valoare reală la 31 Dec. 1931 de lei		101.600,—
5. **Debitori diverşi ;** sume ce are de încasat Societatea şi anume:		
a) Din abonamente datorate la Revista Pădurilor de către abonaţi . . . . . 145.210,—		
b) Din cotizaţii către Societate datorate de membri . . . 164.875,—		
c) Diverşi debitori în restanţă . 43.466,70		353.561,70
6. Sume disponibile la 31 Dec. 1931:		
a) în Cassa Societăţii numerar . 168.940,50		
b) în Depozit la Banca Poporului 108.980,15		277.920,65
Transport . .		37.217.571,—

Report . . 37.217.571,—

In soldul casei de 168.940,50 se cuprind şi veniturile capitalizate ale Fondurilor culturale M.Moşandrei, V.Golescu, C.Dissescu şi G. Crăciunescu, în sumă totală de lei 134.194, după cum se va vedea mai jos la examinarea pasivului, iar Fondurile în efecte publice ce se află în păstrarea Societăţii sunt înregistrate separat şi anume:

a) Fondul Moşandrei efecte publice V. N. 1.000.000
b) Fondul V. A. Golescu efecte publice V. N. 5.000
c) Fondul C. Dissescu efecte publice V. N. . . . . 1.000 1.006.000,—

Total general activ . . . 38.223.571,—

B. PASIVUL SOCIETĂŢII

La activul de 38.223.571 corespunde un pasiv de 38.223.571.

Examinând acest pasiv se constată următoarele:

a) **Pasiv neexigibil:**

1. Fondul social format din excedente şi donaţiuni, precum şi cotizaţiile şi taxele de înscriere conf. art. 13 alin. final din Statute cu care s'au clădit imobilele Societăţii se ridică la 31 Dec. 1931 la . . . . 33.696.569,— faţă de 30.102.129,70 cât era la 31 Dec. 1930, deci o majorare de 3.594.439,30.
La pasivul neexigibil trebue să mai trecem şi cele 2 posturi: cotizaţii şi abonamente în restanţă, cari sunt trecute şi la activ cu aceiaşi sumă, iar pentru a nu încărca activul le-am considerat creanţe nesigure . . . . . 310.085,—

Transport . . 34.006.654,—

		Report . .	34.006.654,--
	Deci în total pasiv neexigibil care este trecut la pasivul Societăţii numai pentru balansarea conturilor, el fiind o avere a Societăţii . . . . Lei 34.006.654,—		
b)	**Pasiv exigibil:** Pasivul exigibil, adică datoriile Societăţii se compune din :		
1.	Creditori pentru o sumă totală de. . . .		3.068.902.—
	şi anume :		
a)	Datoria la Banca Românească garantată cu cesiune de chirii şi accepte Lei	1.387.200	
b)	Membrii subscriitori la Cămin suma rămasă a se restitui . .	194.381	
c)	Casa de credit a Corpului Silvic datorie garantată cu contract de ct. curent	242.000	
d)	Datorie către furnizorii de mobilier pentru vila dela Govora	273.835	
e)	Datorie către antreprizele pentru terminarea construcţiei de la Govora, instalaţii de apă şi electricitate	971.486	
	Total . . .	3.068.902	
2.	Veniturile Fondurilor culturale, cari contabilizându-se în activul societăţii (numerarul din cassă) s'au trecut şi în pasiv ca să poată fi oricând libere să se întrebuinţeze în scopurile prevăzute în actele de donaţie :		
a)	Venitul Fond Moşandrei . .	125.042	
b)	„ „ V. A. Golescu .	3.956	
c)	„ „ C. Dissescu . .	636	
d)	„ „ Crăciunescu .	612	
e)	Fondul Crăciunescu	3.948	
			134.194
		Transport . .	37.209.750.—

	Report . .	37.209.750,—
3. Diverse conturi :		
a) Depozit liber I. Buzilă . . .	7.227	
b) Abon. şi cotizaţii pe 1932 încasate cu anticipaţie	594	7.821.—
	Total pasiv . . .	37.217.571,—

La care, pentru ordine contabilă, se adaogă şi donaţiunile culturale trecute şi la activ şi anume :

a) **M. Moşandrei**	1.000.000	
b) V. A. Golescu	5.000	
c) Cornescu	1.000	1.006.000
	Total general pasiv . .	38.223.571,—

CONTUL DE VENITURI ŞI CHELTUELI

După cum se vede specificat în acest cont veniturile Societăţii pe 1931, provenite din chiriile imobilului din Bucureşti şi vilei de la Govora, cotizaţiile membrilor, abonamente şi publicaţii la Revista Pădurilor, cupoanele efectelor publice, subscrieri pentru clădirea de la Govora, etc. se ridica la suma de Lei 3.558.647

iar cheltuelile ca: cheltuelile de administraţie şi întreţinerea palatului şi căminului, salarii, luminat, reparaţii imobil şi mobilier, imprimatul şi expediţia Revistei Pădurilor, ajutoare, propaganda forestieră, dobânzi la împrumuturile contractate, cheltueli de ad-ţie şi exploatare la vila de la Govora, asigurări, etc. se ridică la suma de lei: 1.697.569.50

Scăzându-se cheltuelile din venituri rezultă un excedent pe 1931 de 2.061.077,50

care s'a trecut la fondul social conf. art. 13 alin. e

din Statute şi întrebuinţat la mărirea averii Societăţii investindu-se în clădiri, mobilier la Cerc, biblioteca, etc.

Aceasta fiind situaţia Societăţii noastre la 31 Decembrie 1931, supunem spre aprobarea Dvs. Bilanţul şi contul de Gestiune.

Consiliul de Administraţie

*

BILAN

Societății „Progresul Silvic"

Activ

Imobile:				
a) Imobilul din București, Bd. Take Ionescu, 31	16.361.288	80		
b) „ „ Băile Govora „Vila Sylva" . .	16.727.715	—	33.089.003	80
Mobilier:				
a) La imobilul din București	851.509	—		
b) „ „ Băile Govora „Vila Sylva" . .	1.770.559	—	2.622.068	—
Biblioteca			773.416	85
Efecte publice:				
a) în portofoliu V. N. 142,200, V. R. 31 Dec. 931	65.500	—		
b) la Cassa de Dep. (evacuate Moscova) V. N.	36.000	—	101.600	—
			43.476	70
Debitori diverși:				
Membrii Soc. „Progresul Silvic"	145.210	—		
Abonații Revistei Pădurilor	164.875	—	310.085	—
Disponibil:				
a) Cassa	168.940	50		
b) Banca Poporului din București	108.980	15	277.920	65
Total . . .			37.217.571	—
Conturi de Ordine				
Efecte publice donate:				
a) M. Tănăsescu-Moșandrei V. N.	1.000.000	—		
b) V. A. Golescu V. N.	5.000	—		
c) C. Dissescu V. N.	1.000	—	1.006.000	—

***Președinte*, C. P. Georgescu**

***Cenzori*: X. K. Sculy**

Ț U L

încheiat la 31 Decembrie 1931

Pasiv

Fondul social	33.153.833	—		
„ „ statutar	542.736	—	33.696.569	—
Fond cultural G. Crăciunescu			3.948	—
Veniturile Fonduritor culturale:				
a) M. Tănăsescu-Moşandrei	125.042	—		
b) V. A. Golescu	3.956	—		
c) C. Dissescu	636	—		
d) G. Crăciunescu	612	—	130.246	—
Creditori:				
a) Efecte de plată	1.387.200	—		
b) Membrii subscriitori cămin	194.381	—		
c) Casa de Credit a Corpului Silvic	212.000	—		
d) Furnizori mobilier Vila Sylva	273.835	—		
e) Antreprenori construcție Vila Sylva	971.486	—	3.068.902	—
Cotizații restanțe	145.210	—		
Abonamente restanțe	164.875	—	310.085	—
Diverse conturi			7.821	—
Total			37.217.571	—
Conturi de Ordine				
Donațiuni culturale:				
a) M. Tănăsescu-Moşandrei	1.000.000	—		
b) V. A. Golescu	5.000	—		
c) C. Dissescu	1.000	—	1.006.000	—

Casier, **D. Grozescu** *Contabil,* **N. Paia**

I. Simionescu, Eug. Vălceanu

CONTUL DE VENI

al Societății „Progresul Silvic"

Venituri

Chirii:				
a) Imobilul din București contract C.A P.S. . .	2.000.000	—		
b) Sala festivități	40.500	—		
c) Cămin	92.555	—		
d) Bufet	31.200	—		
e) Vila Sylva din Băile Govora	224.295	—		
Abonamente restanțe			21.950	—
„ curente 1931			142.260	—
Publicațuni în Revista Pădurilor			50.600	—
Cupoane			9.080	—
Restanțe subscrieri Sanatoriul Govora			945.368	—
Diverse venituri			1.039	—
			3.558.647	—

***Președinte*, C. P. Georgescu**

***Cenzori*: X. K. Sculy,**

TURI ŞI CHELTUELI

încheiat la 31 Decembrie 1931

			Cheltueli	
Cheltueli generale				
a) Cheltueli de administraţie	54.538	—		
b) „ „ întreţinere local şi cămin	79.441	50		
c) Reparaţii imobil	81.725	—		
d) „ mobilier	20.952	—		
e) Salarii	327.500	—		
f) Cheltueli neprevăzute	135.410	—	699.566	50
Revista Pădurilor (imprimarea şi expediţia)			409.966	—
Ajutoare			28.000	—
Propaganda forestieră			130.428	—
Dobânzi			23.261	—
Cheltueli „Vila Sylva":				
a) Cheltueli de administraţie	87.568	—		
b) „ „ exploatare	103.343	—		
c) Asigurări: imobil şi mobilier	15.437	—	206.348	—
Total			1.497.569	50
Excedent			2.061.077	50
			3.558.647	—

Casier, **D. Grozescu** *Contabil*, **N. Paia**

I. Simionescu, Eug. Vălceanu

PROCES-VERBAL

Subsemnații cenzori, întrunindu-ne astăzi 31 Decembrie 1931, am procedat la verificarea și controlarea operațiunilor de încasări, plăți, restituiri, cheltueli, etc. pe care le-am găsit regulat justificate.

Verificând bilanțul și contul de venituri și cheltueli, le-am găsit întocmite real și exacte conform registrelor și actelor justificative.

Aceasta fiind situația reală a Societății noastre la 31 Decembrie 1931, cu onoare vă rugăm să binevoiți a da descărcare Consiliului de Administrație de gestiunea pe anul 1931.

Cenzori :
X. K. Sculy
I. Simionescu
Eugen Vâlceanu

Domnilor Membrii,

Potrivit art. 42 din Statute, am alcătuit Bugetul Societăţii pe anul 1932 şi-l depunem spre aprobarea Dvs.

In deosebire de anii precedenţi când bugetul se alcătuia având în vedere cadrul de activitate al Societăţii, cu cheltueli corespunzătoare veniturilor ordinare, anul acesta Societatea având în vedere sumele rămase neachitate, din anul trecut, pentru lucrările executate la vila Sylva ;

având în vedere că unul din principalele venituri ale Societăţii — chiria imobilului din Bucureşti, — s'a micşorat ;

cheltuelile ordinare, stabilite prin bugetele anuale, pentru înfăptuirea programului Societăţii, n'au mai putut fi acoperite prin veniturile ordinare, ceeace a determinat o reducere simţitoare la aproape toate articolele bugetare, unele chiar suprimându-se.

Pentru a nu stânjeni însă buna funcţionare a Societăţei, în cadrul de activitate de până aci, ţinând seamă şi de necesitatea terminărei lucrărilor de amenajarea vilei dela Govora, începute anul trecut, am alcătuit două bugete de cheltueli; unul cu cheltueli ordinare strict necesare care se acoperă din veniturile curente ale Societăţii şi altul cu cheltueli extraordinare, cari se vor acoperi din venituri extraordinare, între care un împrumut.

Cheltuelile extraordinare deşi sunt necesare pentru îndeplinirea scopurilor Societăţii, totuşi dacă ele nu s'ar putea face, se vor amâna pentru anul viitor, fără a se întrerupe bunul mers al Societăţii.

Venituri

Principalul venit al Societăţii îl formează chiriile localului din Bucureşti şi a vilei de la Govora.

Deşi în 1930 am încheiat un contract pe 5 ani cu C. A. P. S. pentru apartamentele ce i-am închiriat,

în urma dispoziţiunilor guvernului din anul acesta contractul a fost reziliat pe ziua de 23 Aprilie 1932, când am încheiat un nou contract pe 5 ani, dar cu reducerea chiriei la 1.800.000 de la 2.000.000 pe an, deci o diferenţă în minus de 200.000 pe an. Contractul fiind în vigoare până la 23 Aprilie crt. chiria pe anul curent după vechiul şi noul contract este de 1.861.000 lei.

Pentru anul 1932 am prevăzut deci la chirii următoarele:

I. De la imobilul din Bucureşti lei:		
1) C. A. P. S.	1.861.000	
2) Căminul	100.000	
3) Sala de festivităţi	30.000	
4) Bufetul	25.000	
5) C. E. A. C. S.	10.000	
Total	2.026.000	
II. 6) De la vila Sylva, Govora	400.000	2.426.000
7. Publicaţiuni şi reclame în Revista Pădurilor	50.000	
8. Abonamente la reviste rămase neîncasate din anii trecuţi	60.000	
9. Abonamente curente 1932	140.000	
10) Cupoanele ef. publice propriet. Societăţi	7.110	
11) Diverşi debitori	36.830	
12) Venituri diverse	15.416	309.356

Venituri alocate prin Statut la Fondul Social

13) Cotizaţii rămase neîncasate din anii trecuţi	60.000	
14) Cotizaţii curente 1932	140.000	
15) Taxe de înscriere	500	200.500
Transport . .		2.935.856

Report . . .		2.935.856

Veniturile fondurilor culturale administrate de Societate

16) Cupoanele fondurilor:

M. Moşandrei	46.974	
V. A. Golescu	250	47.224

Numerar disponibil din Fondul Social

18) a) In cassă la 1 Ian. 1932	168.940	
b) la Banca Poporului din Buc.	108.980	277.920
Total general . .		3.261.000,—

Cheltueli

După cum am arătat mai sus, pentru o cât mai prudentă gospodărire a Societăţii am împărţit cheltuelile în **cheltueli ordinare**, — adică absolut necesare pentru funcţionarea Societăţii — precum şi plăţi de datorii exigibile şi **cheltueli extraordinare**, adică cheltueli cari sunt necesare a se face, — dacă vom avea disponibilităţi, — precum şi datorii neexigibile în acest an.

Astfel la cheltueli ordinare, pe lângă cheltuelile curente am trecut şi o parte însemnată din datoriile rămase de la construirea şi mobilarea vilei din Govora, şi anume 811.800 lei la antreprenori şi furnizori de mobilier şi 1.387.200 împrumutul contractat la Banca Românească tot pentru trebuinţele vilei de la Govora

In ce priveşte cheltuelile curente, ele au fost simţitor reduse faţă de anii trecuţi după cum se poate vedea în Bugetul publicat mai jos.

Analizând aceste cheltueli ele se compun astfel:

A. CHELTUELI ORDINARE

I.

Cheltueli generale

1. Cheltueli de administraţie şi cancelarie	50.000	
2. Cheltuelile de întreţinerea palatului şi căminului, luminat, încălzit	70.000	
3. Salariile funcţionarilor şi personalului administrativ	300.000	
4. Asigurarea imobilului	15.000	435.000

II.

Cheltueli culturale

5. Imprimarea Revistei Pădurilor şi expedierea ei	250.000	
6. Cheltueli cu Adunarea Generală	30.000	
7. Subvenţii culturale	5.000	
8. Conferinţe	5.000	290.000

III.

Creditori

Subscriitorilor p. clădire deşi avem de restituit 206.528 lei am prevăzut la restituiri obligatorii numai restul s'a prevăzut la bugetul extraordinar	20.000	
10. Efecte de plată (datoria la Banca Românească)	1.387.200	
11. Furnizori pentru mobila dela Sylva	273.800	
12. Antreprenori construcţie şi instalaţii	538.000	
13. Impozite, transporturi p. vila Sylva	12.000	
14. Dobânzi la datorii de mai sus	100.000	2.319.000
Transport. . .		3.044.000

	Report. . .	3.044.000
IV.		
15. Venitul fondurilor culturale administrate de Societate		188.128
16. Biblioteca		20.000
17. Neprevăzute		8.872
	Total general . .	3.261.000

B. CHELTUELI EXTRAORDINARE

Analizând cheltuelile şi plăţile din bugetul extraordinar constatăm că în cea mai mare parte complectează pe cele de la bugetul ordinar spre a atinge sumele prevăzute în anii precedenţi, iar rambursările de datorii nu sunt exigibile anul acesta, rămânând, în caz de nu vom putea realiza veniturile extraordinare necesare, ca ele să fie trecute în bugetul anului următor.

Astfel s'a prevăzut :

I.		
1. Mobilier p. complectări	30.000	
2) Biblioteca în plus de 20.000 lei prevăzut la chelt. ordinare	130.000	160.000
II.		
3. Revista Pădurilor în plus de 250.000 lei prevăzut la chelt. ord.	130.000	
4. Conferinţe în plus de 5000 lei prevăzut la chelt. ord.	5.000	
5. Misiuni de studii în străinătate	20.000	
6. Excursiuni Progresul Silvic	20.000	
7. Premii p. lucrări	20.000	
8. Subvenţii culturale	5.000	160.000
Transport. . .		320 000

	Report. . .	320.000
III.		
9. Reparații de mobilier	20.000	
„ de imobil	20.000	40.000
Ajut. văduve și orfani de silv.	25.000	35.000
IV.		
10. Ajut. studenților silvici	10.000	
V		
11. **Datorii.**		
a) Subscrieri p. clădire diferența peste ce s'a prevăzut la chelt. ordinare	175.000	
b) Imprumutul la C. E. A. C. S.	242.000	
c) Dobânzi la C. E. A. C. S.	25.000	
d) Constructori și furnizori Govora	124.000	566.000
VI		
12. Cheltueli de ad-ție la vila Sylva	20.000	
13. Salarii paznicul	20.000	
14. Asigurarea imobil și mobilier	18.000	58.000
VII		
Investiții la vila Sylva		
15. Mobilier pentru restul camerelor rămase nemobilate din trecut	800.000	
16. Lucrări drenaj, parc, drumuri	500.000	1.300.000
Total cheltueli extraordinare .		2.319.000

Din comparaţia cifrelor dela venituri şi cheltueli, rezultă o diferenţă de 2.319.000 lei în plus la cheltueli, care nu se putea acoperi, decât printr'un împrumut.

In acest scop Consiliul a făcut toate demersurile necesare pentru realizarea unui împrumut, în condiţiuni cât mai avantajoase.

In urma investigaţiilor ce s'au făcut în ziua de 2 Iunie 1932 s'a contractat un împrumut de 3.000.000 lei la Casa Generală de Economii cu o dobândă de 9% pe an.

Suma împrumutată se va ridica treptat cu nevoile societăţei, iar rambursarea ei către Casa Generală de Economii s'a eşalonat pe timp de trei ani.

Din suma împrumutată s'a achitat 834.600 lei Băncei Româneşti, degrevând veniturile din chiria imobilului din Bucureşti, pe deoparte, iar pe de alta s'au redus şi dobânzile ce plăteam Băncei Româneşti de 13% faţă de 9% Casei de Economii.

Prin împrumutul contractat Societatea are posibilitatea de a-şi realiza întreg programul de activitate din a. c., desăvârşindu-se şi lucrările de instalaţie a Vilei Sylva, pentru a fi exploatată în întregime chiar din anul acesta.

Astfel fiind alcătuit bugetul cu 3.261.000 la venituri şi 3.261.000 la cheltueli ordinare, iar la cheltuelile extraordinare cu 2.319.000, sumă ce se va acoperi din împrumutul contractat, avem onoare a-l supune onoratei adunări spre aprobare.

Consiliul de Administraţie

PROECT D

VENITURI *al Societ*

No. ct.	Natura Veniturilor	1931 Prevederi	1931 Cheltueli	1932 Prevederi	Tota
	CAP. I				
	Imobilul din Bucureşti				
1	Chiria conf. contract CAPS	2.000.000	2.000.000	1.861.000	
2	„ etaj VII cămin	100.000	92.555	100.000	
3	„ sala festivităţi	30 000	40.500	30.000	
4	„ bufet	30.000	31.200	25.000	
5	„ C. E. A. C. S. et. I			10.000	
	CAP. II				
6	Publicaţii în Rev. Pădurilor	50.000	50.600	50.000	
7	Abonamente: a) restanţe	40.000	21.950	60.000	
	b) curente	140.000	140.580	140.000	
	CAP. III				
8	Cotizaţii: a) restanţe	40.000	13.700	60.000	
	b) curente	140.000	102.860	140.000	
9	Taxa de înscriere	1.000	850	500	
	CAP. IV				
10	Debitori diverşi			36.830	
	CAP. V				
11	Disponibil: a) Cassa			168.940	
	b) Banca Poporului			108.980	
	CAP. VI				
12	Cupoane Fond. culturale:				
	a) Fond Moşandrei	46.974	46.974	46.974	
	b) Fond V. A. Golescu	250	250	250	
	CAP. VII				
13	Cup. efect publ. proprii	12.000	9.080	7.110	
14	Venituri diverse			15.416	
	CAP. VIII				
15	Chiria Vilei dela Govora	100.000	122.000	400.000	3.261
	CAP. IX				
16	Venituri extraordinare (Imprumut)				2.319
	Total general				5.580

Preşedinte.

(ss) **C. P. Georgescu**

UGET PE 1932

Progresul Silvic"

CHELTUELI

Natura Cheltuelilor	1931 Prevederi	1931 Cheltueli	1932 Prevederi	Total
CAP. I				
Cheltueli de administrație	55.000	54 538	50.000	
Cheltueli de întreținere luminat	70.000	79.441	70.000	
Salarii, ajutoare personal	340.000	327.000	300.000	
Asigurarea imobilului	15.000		15.000	435.000
CAP II				
Imprimarea și exped. Revistei	425.000	389.075	250.000	
Adunarea generală	30.000	30.000	30.000	
Subvenții culturale	—		5.000	
Conferințe	10.000	10.000	5.000	290.000
CAP. III				
Creditori:				
Subscriitori clădire	206.528	21.403	20.000	
Efecte de plată (Banca Rom.)			1.337.200	
Constructori și furnizori				
Constructori și furnizori mobilier Vila dela Govora			811.800	
Dobânzi de plată			100.000	2,319.000
CAP. IV				
Venitul Fond, cultur. sold 1931 și venit 1932.				188.128
CAP. V				
Biblioteca, cump. cărți				20.000
CAP. VI				
Neprevăzute				8.872
CHELTUELI EXTRACRDINARE				3.261.000
CAP. I				
Mobilier	100.000	443.441	30.000	
Biblioteca	170.000	165.920	130.000	
CAP. II				
Revista Pădurilor			100.000	
Conferințe			5.000	
Misiuni de studii			10.000	
Excursiuni Progresul Silvic			20.000	
Premii pentru lucrări			20 000	
Subvenții culturale			5.000	
CAP. III				
Reparațiuni: a) mobilier	20 000	20.952	20.000	
b) imobil	50.000	81.725	20.000	
CAP. IV				
Ajutoare: a) studenți silv.	10.000	10.000	10.000	
b) văduve și orf.	30.000	28.000	25.000	
CAP. V				
Creditori: a) subscriitori clădire.			175 000	
b) C. E. A. C. S.			242.000	
c) Dobânzi C. E. A. C. S.			25.000	
d) Constructori și furnizori Govora.			124.000	
CAP. VI				
Cheltueli Vila Sylva				
Cheltueli de administrație			20.000	
Salarii			20.000	
Asigurare imobil și mobilier			18.000	
CAP. VII				
Investiții la Vila Sylva				
Mobilier			8 0.000	
Parc, drenaj, drumuri, etc.			500.000	2.319.000
Total general				5.580.000

Casier,

(ss) *D. Grozescu*

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţia Regimului silvic

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 dou codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

D E C I D E M :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii P a l a n c a O n e a c a, pendinte de comuna Slobozia Judeţul Botoşani, proprietatea locuitorilor lotaşi din comuna Coşu şi al Cooperativei Stejarul, în suprafaţă de 460 ha. 5550 mp. din care 420 ha. 4600 mp. pădure curată. Regimul Crâng. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 25 ani, cele zece mii rezerve din parcelele A, F, B. H şi I, extrăgându-se odată cu exploatarea parchetelor respective şi după ce se va fi asigura complectarea regenerării pe cale artificială. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii N i s i p o a s a, pendinte de comuna Bucur, judeţul Prahova, proprietatea Doamnei Victoria Becescu, în suprafaţă de 138 ha. 9200 mp. din care 128,0900 împădurită. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 6 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurei C u c o r e n i Z a d u r o v i c i, din comuna Cucoreni, judeţul Botoşani proprietatea D-lui Iancu Zadurovici în suprafaţă de 19 ha. 6700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea suprafeţei de 4 ha. 0800 se va face într'un an urmând apoi o perioadă de aşteptare de 19 ani. Garanţia de împădurire de lei 300 de fiecare hectar.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor mai jos notate :

a) S c a r l a t o a i a, judeţul Muscel, proprietatea Ion C. Năstase, în suprafaţă de 3 ha. 8800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) S i p o t e l e, judeţul Muscel, proprietatea C. Frânculescu, în suprafaţă de 3 ha. 2580 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

c) Sipotele, judeţul Muscel, proprietatea Gh. I. Frâncu, în suprafaţă de 1 ha. 5600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

d) Poiana Bolovanului, judeţul Muscel, proprietatea Nic. Manole Arsene în suprafaţă de 4722mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Valea Pomilor, judeţul Muscel, proprietatea Ion C. Radu, în suprafaţă de 5660 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Valea Pomilor, judeţul Muscel, proprietatea Dumitru Mihalcea, în suprafaţă de 4875 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) Moldoveni, judeţul Buzău, proprietatea Haralambie Stoica în suprafaţă de 2 ha. 0832 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an, Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) Dealul Mare şi Glodul, judeţul Gorj, proprietatea C. I. Negreanu, în suprafaţă de 3.9270 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Buda Aricești, judeţul Prahova, proprietatea Costea Vintilă Olteanu, în suprafaţă de 5,5093 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Fântânele, judeţul Argeş, proprietatea Ion S. Găvănescu şi Ana Zamfirescu, în suprafaţă de 7500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare ha.

Art. 3. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Mai 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești

No. 103577.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Diboca şi alte 10 trupuri, pendinte de comuna Hadaş, judeţul Timiş Torontal, proprietatea Eoc. Industria Lânei Temişoara, în suprafaţă de 271 ha. 7700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

b) **Regulamentul** pentru exploatare al pădurii Bălteni, pendinte de comuna Tigănaşi, judeţul Iaşi, proprietatea Doamnei Maria S. Mehedinţi, în suprafaţă de 131 ha. 5400 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 8 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Borsen,-Totoeşti, din comuna Răsboeni şi Talpa, judeţul Neamţ, proprietatea Georgeta Ştefan Strâmbeanu în suprafaţă de 85 ha. 1673 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bălteni, pendinte de comuna Negoeşti, judeţul Dolj, proprietatea Doamnei Elena E. Stambuliuc, în suprafaţă de 148,4000 ha. din care 116 ha. 4000 mp. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Rgulamentul pentru exploatare al pădurii Conacul Crisoveloni, pendinte de comuna Viziru, judeţul Brăila, proprietatea Succesori Z. N. Crisoveloni, în suprafaţă de 56 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundurile, judeţul Pra-

*

hova, proprietatea D-lui Ion Petrescu, în suprafaţă de 2 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în anii 1931—1933 regenerarea făcându-se prin plantaţiuni cu răşinoase. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Sfântu Frunte, judeţul Trei Scaune, proprietatea D-lor Mate Iosif, Rosa, Gheorghe şi Vasile, în suprafaţă de 10 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 7 ani. Garanţia de împădurine 500 lei de fiecare hectar.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Nisipoasa, judeţul Buzău, proprietatea Dumitru Gomoescu, în suprafaţă de 7 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Călugărului, judeţul Muscel, proprietatea Nicolae Manolescu, în suprafaţă de 5.100 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dumeni, judeţul Hotin, proprietatea Teodor Raţă, în suprafaţă de 2.1300 ha. Regimul crând simplu. Revoluţia normală 3 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dumeni, judeţul Hotin, proprietatea Dumitru Moraru, în suprafaţă de 1.7900 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Mai 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești

No. 103581.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Gerausa, pendinte de comuna Gerausa, judeţul Satu-Mare, proprietatea composesoratului Gerausa, în suprafaţă de 62 ha. element crâng şi 80 ani pentru element rezerve, posibilitatea anuală suprafaţa 0700 mp. Regimul crâng cu 80—100 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru parchetului fiind 1,53 ha. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar.

b) Amenajamentul pădurii Pelesut, pendinte de comuna Tămăşani, judeţul Satu Mare, proprietatea Bisericei Reformate din comuna Băbeşti, în suprafaţă de 24 ha. 1300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Amenajamentul pădurii Crângul, Seria I-a, pendinte de comuna Honorici, judeţul Severin, proprietatea D-lui Dr. Eduard Bruck, în suprafaţă de 57 ha. 3800 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

d) Amenajamentul pădurii Sistira, pendinte de comuna Sistirea, judeţul

Bihor, proprietatea Composesoratului Sistirea, în suprafaţă de 41 ha. 3200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) Amenajamentul pădurii Stejeriş şi Pădurea Roşie, pendinte de comuna Aldorf, jud. Năsăud, proprietatea comunei Aldorf, în suprafaţă de 322,55 ah. Pădurea Stejeriş Codru cu două tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Exploatarea 100 ani. Garanţia 1000 lei la ha. Pădurea Roşie. Crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea 40 ani. Garanţia de regenerare 500 lei la ha.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bonis, pendinte de comuna Cubulcut, judeţul Bihor, proprietatea D-lui E. Bonis şi al Doamnei Margareta Gob. Boniş, în suprafaţă de 133 ha. 10 mp. pădure curată. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Holosina, pendinte de comuna Iabolniţa, judeţul Rădăuţi, proprietatea D-lui Nicolai Lisca, în suprafaţă de 12 ha. 4300 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciebert, pendinte de comuna Turia, judeţul Trei Scaune, proprietatea D-lui Dr. Soci Mozeş, în suprafaţă de 7 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciebert, pendinte de comuna Turia, judeţul Trei Scaune, proprietatea D-lui Szoci Lorant, în suprafaţă de 7 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Mai 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 108576/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Plantaţia şi Zăvoiul Calafat, judeţul Dolj, proprietatea Fundaţiei Sft. Ilie, în suprafaţă de 144 ha. 82 mp. iar Zăvoiul 33 ha. 90 mp. Regimul în ambele serii Crângul simplu. Revoluţia normală 6 şi 3 ani. Exploatarea în 6 ani pentru plantaţie şi 3 ani pentru zăvoi. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Puroinica, pendinte de comuna Tetcoi, judeţul Dâmboviţa, proprietatea D-lor Gogu Dobrescu şi Ion C. Jianu, în suprafaţă de 31 ha. 1652 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Explotarea în 6 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Regimul pentru explotare al pădurii Valea Călugăreasca, judeţul Muscel, proprietatea Elisabeta Mateescu, în suprafaţă de 2.0400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar,

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii R u j a, judeţul Mehedinţi, proprietatea Haralambie Ionescu, în suprafaţă de 3,48 ha. Regimul crâng cu 50 arbori la ha. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B ă l ă c e ş t i, judeţul Gorj, proprietatea Ion Bălăcescu, în suprafaţă de 1,2050 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P â r â u l M ă c r i ş u l u i, judeţul Gorj, proprietatea Gh. Apostolescu, în suprafaţă de 2,5000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Mai 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 108580/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul S a l o ş, pendinte de comuna Bădeşti, judeţul Cluj, proprietatea Banffy Francisc, în suprafaţă de 57 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare ha.

b) Amenajamentul pădurii S t e j e r i ş, pendinte de comuna Lechniţa, judeţul , proprietatea Bisericei luterane din comuna Lechniţa, în suprafaţă de 41,32 ha. Regimul crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii M i l i e, pendinte de comuna Milie, judeţul Storojinet, proprietatea Stanislau Bohosievici, în suprafaţă de 168 ha. 1600 mp. din care 155,53 ha. pădure curată. Regimul codru cu 2 tăieri succesive la 5 ani interval. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani, fără continuitate cu exploatarea produselor principale. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T e i u ş, pendinte de comuna Jamul Mare, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Ludov Martin şi Ion Dudek, în suprafaţă de 54 ha. 2600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea conform planului special. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii L u j e r d i u, judeţul Someş, proprietatea Iosif Daibucat, în suprafaţă de 5,20 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H u l u s c a, judeţul Orhei, proprietatea Glicheria Harghel, în suprafaţă de 7,96 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C ă r p i n i ş, judeţul Mureş, proprietatea Bis. Greco Catolice din comuna Sovata, în suprafaţă de 4,32 ha. Regimul crâng cu 220 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă

numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Mai 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 116607.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cotul Arnăutului, pendinte de comuna Adâncata, judeţul Prahova, proprietatea D-lui Gheorghe Ghiorghiu, în suprafaţă de 25 ha. 7100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor mai jos notate :

a) Zăvoiul Misleanca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Maria Grigorovici, în suprafaţă de 1,45 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Valea Mare, judeţul Buzău, proprietatea Nela I. M. Dumitrescu, în suprafaţă de 2.02 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

c) Poporul Miriceşti, Sfoara Cocorasca, judeţul Buzău, proprietatea Dumitru Gh. Manole, în suprafaţă de 1,8200 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 10 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) Marcosul şi La Corn, judeţul Buzău, proprietatea Anchit şi Gh D. Ionescu, în suprafaţă de 8,1539 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) Cărbunele Aninoasa, judeţul Muscel, proprietatea Nic. Pavelescu în suprafaţă de 0,25 ha. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare ha.

f) Gura Văii Frasinului, proprietatea Gh. I. Bălan, în suprafaţă de 0,28 ha. Regimul crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

g) Curteşti, Lot. VI sublot. 15, judeţul Botoşani, proprietatea Magdalena Flocea, în suprafaţă de 1,44 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

i) Valea Piscu Crucii, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Tudor Grigore şi alţi doi, în suprafaţă de 2 hectare. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 3. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Mai 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 116605.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Drăgăneşti, pendinte de comuna Drăgăneşti, judeţul Vlaşca, proprietatea D-lor Ana Zăneseu şi Simona Lahovary, în suprafaţă de 246 ha. din care 241 ha. 1000 mp. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea a 103,60 ha. în doi ani urmând apoi perioadă de aşteptare până vin în rând de 137,50 ha. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Potcoava, pendinte de comuna Merii-Petchi, judeţul Ilfov, proprietatea D-rei Rocsana D. Polizu-Micşuneşti, în suprafaţă de 41 ha. 9228 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani. Exploatarea în 3 ani cu începere din 1932. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele pădurilor de mai jos:

a) Zabarlana, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Simion St. Gheorghiu, în suprafaţă de 1,2300 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Gociasca Dosul şi plaiul Baciului, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ion I. Niţescu, în suprafaţă de 1,9103 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în doi ani (1931—1933). Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Fătuleasa Valea Largă-Turburea, judeţul Buzău, proprietatea Gh. D. Ionescu, în suprafaţă de 2,0475 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) Dealul Găineştilor, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ion Marinescu, în suprafaţă de 3,4300 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

e) Colnicelu, judeţul Buzău, proprietatea Ghica M. Popescu, în suprafaţă de 8,7000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

f) Chilmisiul şi Valea Valneului, judeţul Buzău, proprietatea Eliza Nae Pâslaru, în suprafaţă de 1,4980 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) Zăvoiul Băleni, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Barbu Catargi, în suprafaţă de 7,6400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în doi ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 3. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Mai 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 116609.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Bei Orman, Seria IX-a Soiacli, pendinte de comuna Carageal, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 756 ha. 0215 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Balta Cuzu, pendinte de comuna Golebina, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mulciova, pendinte de comuna Ion Corvin, satul Abrud, judeţul Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cerindanul, Seria V-a, pendinte de comuna Strehaia, judeţul Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 677 ha. 0176 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

e) Amenajamentul pădurii Muhuroaia, Seria XIII, pendinte de comuna Viziru, judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 577 ha. Regimul crâng cu tăiere în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Branişştea-Dideşti, pendinte de comuna Cucueţi, judeţul Teleorman, proprietatea Statului, în suprafaţă de 541 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

g) Amenajamentul pădurii Zarnici Cuzu, seria XXV, pendinte de comuna Zarnici şi Cranova, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 440 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Caralez-Casapli, seria IX-a, pendinte de comuna Prisecani, judeţul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă de 451 ha. 2300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Jianu, Seria XXXVII, pendinte de comuna Silistra, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 136 ha. 6400 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 8 ani. Exploatarea în 8 ani.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iunie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 121754/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Mărul şi Râul şes, pendinte de ocolul silvic Ohaba-Bistra, judeţul Severin, proprietatea Statului, în suprafaţă de 16011 ha. 1600 mp. din care 14731,01 ha. pădure. Trei serii: două (7527,36 ha. + 5042,15 ha.) de codru cu tăieri rase într'o revoluţie normală de 100 ani; a 3-a serie (2937,68 ha.) de protecţie, extrăgându-se numai arborii uscaţi şi deperisanţi.

b) Amenajamentul pădurii Rusca Montană, pendinte de comuna Rusca Montană, judeţul , proprietatea Statului, în suprafaţă de 12,669 din care 12554,83 ha. pădure curată. Trei serii: două (6012,25 ha. + 6441,82 ha.) de codru cu tăieri rase într'o revoluţie normală de 100 ani; a 3-a serie (100,76 ha.) pădure de protecţie.

c) Amenajamentul pădurii Voloseni Tabla Başti Cârligaţi, pendinte de comuna Stănileşti şi judeţul Fălciu, proprietatea Statului, în suprafaţă de 492 ha. 9400 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bei Orman, Seria Avdula, pendinte de comuna Avdula, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 502 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normaă 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

e) Pădurea Ion Moga, seria X-a Dantlar, pendinte de comuna Dantlar, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 439 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia noramlă 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea acestor amenajamente şi regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafaţa pădurei, la numel proprietarului etc. au fost

date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iunie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 121758/932.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacție: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1932:

Președinte: Georgescu C. P.
Vice-Președinți: Drăcea M., Stinghe V.
Secretar general: Ioan P.
Casier: Grozescu Dem.
Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G. — Năstăsescu Gh.
Antonescu P. — Nedelcovici Ath.
Caragea N. N. — Popovici Gh. N.
Ciurileanu D. — Priboianu N. V.
Eliescu A. — Rodoteatu St.
Emanoil C. C. — Sburlan D.
Florescu M. P. — Stănescu Stan
Lazăr H. — Ștefănescu-Suhățeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanți: Florescu I., Fonay I., Petcuț M.

Prețul abonamentului:

Pe un an . . . . . 300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății . . . .200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri . 75 „
Numărul . . . . . 25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

«BUCOVINA»

INSTITUT DE ARTE GRAFICE
Telefon aut. 210/43

I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Str. Gr. Alexandrescu Nr. 4.

ANUL XLIV, Nr. 7 IULIE, 1932

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Importanța ecologică a subarboretului în pădurile din câmpia română . . . . . *C. D. Chiriță și T. P. Bălănică*

Probleme administrative:

Probleme de reformă silvică . . . . . *I. Fonai*

Documentări — Comentarii:

Asupra castanului din Oltenia . . . . . *A. Haralamb*
Organizarea Comisiilor de ridicări în plan atașate direcțiilor silvice regionale . . . *Const. Fedorovici*

Cronică:

Adunarea generală a soc. „Progresul Silvic", din 1932 . . . . . *Red.*
Cronica internațională a lemnului . . . . *Gh. I. Ionescu*
Al doilea congres de carbon-carburant . . *N. Nedelcovici*

Recenzii. — Revista revistelor. — Informațiuni. — Necroloage: I. N. Iftodor, N. I. Ghiban. — *Pagini mercuriale:* Bursa lemnului în Mai 1932. — *Soc. «Progresul Silvic». — Publicațiuni:* decizii ministeriale.

39736

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIV-e Année. No. 7 Juillet, 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 7 Juli, 1932

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

Études-Comptes-rendus:

L'importance écologique du sous-étage, dans les forêts de la plaine roumaine . . . *C. D. Chiriță et T. P. Bălănică*

Problèmes administratifs:

Problèmes de réforme forestière . . . . . *I. Fonai*

Documentations-Commentaires:

Au sujet du châtaignier de l'Olténie . . . . . *A. Haralamb*

Au sujet de l'organisation des commissions de levées des plans . . . . . *Const. Fedorovici*

Chronique.— Récensions.— Revue des revues.

Informations.

Nécrologes: I. N. Iftodor, N. I. Ghiban

Soc. «Progresul Silvic».

Publications. — Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

INHALT:

Abhandlungen:

Die ökologische Bedeutung des Unterbestandes im Walde der rumänichen Tiefebene . . . . . *C. D. Chiriță und T. P. Bălănică*

Verwaltungsfragen:

Forstliche Reformprobleme *I. Fonai*

Mitteilungen:

Über die Kastanie in der «Oltenia» . . . . . *A. Haralamb*

Über die Organisation der mit topographischen Aufnahmen betrauten Kommissionen . . . . . *Const. Fedorovici*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften.

Nachrichten.

Nekrolog: I. N. Iftodor, N. I. Ghiban

Soc. «Progresul Silvic».

Holzmarkt. — Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

STUDII — REFERATE

IMPORTANȚA ECOLOGICĂ A SUBARBORETULUI IN PĂDURILE DIN CÂMPIA ROMÂNĂ

ROLUL ARBUȘTILOR CA PIONIERI AI PĂDURILOR IN STEPĂ

(Din lucrările laboratorului de pedologie forestieră al C. A. P. S.).

de CONST. D. CHIRIȚĂ în colab. cu
T. P. BĂLĂNICĂ

In arboretele constituite din specii de lumină, se instalează în mod frecvent, pe cale naturală, un subarboret, la început anemic, format din specii (arbori, arbuști) de umbră, devenind mai târziu, paralel cu luminarea treptată a arboretului, tot mai viguros și îmbogățindu-se tot mai mult în specii de lumină.

Urmând indicațiile naturii, omul introduce, deseori, pe cale artificială, subarboretul în arboretele cu specii de lumină.

Istoria subarboretului în păduri este destul de veche. In Germania, noțiunea de subarboret (Unterbau) a fost introdusă pe la 1850, de către Heinrich Bruckhardt, cu referire la arboretele de stejar. Apoi, curentul pentru subarboret găsește adepți entuziaști, atât pentru arboretele de foioase, cât și pentru cele de rășinoase (pin, larice).

Literatura forestieră arată o abundență de lucrări privitoare la influența subarboretului asupra creșterilor și formei arborilor din etajul dominant și asupra proprietăților solului. De istoria subarboretului se leagă, spre a cită cită numai literatura germană, numele silvicultorilor: Bruckhardt (1850), Borggreve (1883), König (1884 și 1886), Michaelis (1884), Runnebaum (1885), Schott von Schottenstein (1882—88), Kast (1889), Schmidt-Meiningen (1890), Wimmenauer (1901), Biehler (1903), Wiedemann (1925), ș. a.

*

Din cercetările judicios conduse, se desprinde concluzia că subarboretul influențează favorabil solul, dar, în cazul unei consistențe strânse a acestuia, reduce creșterea arboretului.

Aceeași concluzie aduce și cea mai nouă și complectă lucrare, cuprinzând și întreg istoricul chestiunii, teza lui E. Kmonitzek [1]) (Giessen) intitulată: „Influența subarboretului de fag și de molid asupra stării solului și asupra creșterilor, în arboretele de pin", care, pentru condițiile de climat și arboret la care se referă, stabilește că subarboretul (e vorba și aci de un subarboret des) a produs o ameliorare a structurii solului, o intensificare a activității sale biologice și o scădere a umidității acestuia; și, probabil ca o consecință a condițiilor mai puțin favorabile de umiditate în sol, o scădere a creșterilor și o degradare a formei arborilor din etajul dominant.

Pentru elucidarea problemei, ar fi fost de dorit ca această lucrare, demnă de considerat ca model în metodică, să studieze deasemenea arborete cu sol evident degradat sub influența unei îndelungi luminări, în comparație cu arborete al căror sol a fost ferit de degradare, prin protecția subarboretului.

Fiindcă avem impresia că până acum s'a urmărit a se stabili numai dacă instalarea subarboretului pe soluri relativ bune, provoacă o ridicare a fertilității și a producției. Ori, adevăratul rol al subarboretului trebue căutat pe solurile care incomplect acoperite, se degradează repede (se tasează, se îmburuenesc, își pierd activitatea bateriană, se usucă, etc.).

Trebuià deci, în asemenea condițiuni stabilit: care sunt creșterile în arborete cu subarboret și în arborete lipsite de subarboret, cu solul degradat? Deci: nu în ce măsură subarboretul ridică fertilitatea, producția, ci în ce măsură împiedecă degradarea solului și scăderea creșterilor în arboretele luminate.

Din literatura franceză nu cunoaștem cercetări speciale asupra influenței subarboretului asupra solului și creșterilor arboretului. Nici tratatele de silvicultură nu se ocupă toate de această problemă practică de cultură.

Boppe și Jolyet însă recunosc foarte deschis o însemnată influență favorabilă a subarboretului. Astfel ei arată că chiar pe so-

1) E. Komnitzek. Die Einwirkung eines Buchen-und Fichtenunterbaus auf den Bodenzustand und Zuwachsleistung in Kiefernbeständen. — Forstw. Centralblatt 1930.

luri optime, de luncă, stejarul pedunculat în arborete pure și echiene, atinge în faza de prăjiniș înalt o stare mediocră de vegetație, pe când cu subarboret ar putea marca o vegetație perfectă. Tratatul acestor autori dă indicații precise asupra introducerii subarboretelor în practică, în diferitele cazuri în care sunt indicate.

In România, problema subarboretului se pune serios mai ales în regiunile de câmpie, pentru arboretele de stejar și cele de salcâm. In deosebi problema se pune interesant și important, pentru zonele de antestepă și de stepă, în care condițiile staționale devin defavorabile creșterii viguroase a pădurii: soluri grele, compacte, climat continental, cu deficit de umiditate, etc.

Atât pentru stejar, cât și pentru salcâm (mai ales!), este necesar să se stabilească:

Care sunt speciile ce pot trăi în subarboret, în diferite cazuri de consistență a arboretului — și cum vegetează ele? (La salcâm în primul rând).

Este util subarboretului pentru desvoltarea arboretului? Și în acest caz:

Care sunt speciile cu influență cea mai favorabilă, deci care sunt cele mai indicate pentru constituirea subarboretului?

Pădurile din câmpia română posedă în însemnată proporție un subarboret instalat pe cale naturală, constituit din arbori și arbuști de umbră sau lumină, după speciile și consistența arboretului. Pe alocuri, vegetația de arbuști formează singurul etaj de vegetație.

Pentru stabilirea influenței diferitelor specii de arbori și arbuști asupra condițiilor de sol și arboret, trebue să avem arborete analog instalate și tratate, cu și fără subarboret — constituite din câte o singură specie. Condițiile acestea sunt greu de îndeplinit, atât timp cât nu se instalează în mod expres suprafețe de cercetări. In lipsa unor condiții ideale, ne mulțumim cu o cercetare parțială a problemei, în măsura îngăduită de realizarea condițiilor necesare de arboret și subarboret.

Cercetările întreprinse de laboratorul de pedologie forestieră al C. A. P. S., în vara anului 1931, se referă la arborete din câmpia română, din cuprinsul ocoalelor silvice: Brănești, Comana și M-rea Țigănești, cu subarboret de Crataegus. Este vorba de arborete de stejar (cer), cu consistența redusă, în care arbustul Cratae-

gus s'a instalat atât ca subarboret, cât și ca mantie unică de acoperire a golurilor.

Pentru studiul complect al chestiunii, ar fi trebuit ca cercetările să se îndrepte și asupra unor arborete bine închise, constituite din specii de lumină și de umbră, fără un asemenea subarboret

Stejar izolat, sub care s'a instalat Crataegus.

Asemenea arborete de comparație ne-au lipsit însă.

In arboretele alese, cercetările s'au limitat la precizarea următoarele probleme:

Care sunt condițiile ecologice ce se realizează în aceste arborete, pe porțiunile cu asociație de Crataegus și pe cele neacoperite de Crataegus, cu sol înierbat cu graminee? Și anume:

Ce deosebiri există între solul acoperit de Crataegus și cel

acoperit de graminee, din punct de vedere: al structurii, al compacității, al conținutului în humus și al condițiilor de umiditate în cursul perioadei de vegetație? Reiese din cercetări o evidentă ameliorare a condițiilor ecologice sub influența subarboretului de Crataegus sau o împiedecare a degradării lor în urma descoperirii solului?

In teză generală, noi, silvicultorii, admitem o împiedecare a degradării solului, sau chiar o ameliorare a acestuia, sub influența subarboretului. Așa că pentru cel ce se mulțumește cu o cunoaștere aproximativă și mai mult practică a problemei, cercetările de față ar părea superflue. S'ar putea probabil spune că voim să dovedim evidența. In fond însă, lucrurile nu stau deloc așa. Fiindcă de multe ori s'a dovedit că „axiomele" noastre sunt opinii false, fiindcă foarte frecvent se întâlnesc cazuri în care arbuștii bine veniți sunt exterminați în practică și fiindcă în privința acestei probleme în România, nu s'a stabilit de nimeni:

1. Dacă toate speciile de arbori și arbuști exercită, ca subarboret, aceeași influență asupra solului sau o influență diferită;

2. Care este ordinea — aproximativă cel puțin — în care se succed speciile de subarboret, în privința influenței amelioratoare asupra solului?

3. In arboretele constituite din specii de lumină, subarboretul consumă sau economisește în mai mare măsură apa solului decât flora ierbacee ce se instalează în lipsa acestuia? Cum se prezintă problema în diferite condiții de specie, consistență și sol?

4. Cari sunt, dintre arbuști, pionierii utili ai pădurii, cari îmbrăcând golurile și înaintând în stepă, pregătesc în mai mare măsură solul pentru înaintarea pădurii?

O chestiune parțială în această problemă, dar de importanță generală, este: care este umiditatea solului în câmpia română, în cursul perioadei de vegetație, cu aplicație la arboretele de lumină cu sol bine acoperit — de subarboret — și cu sol insuficient acoperit, înierbat?

Scopul principal al acestor cercetări este de a forma din influența arbustului Crataegus, un standard, la care să raportăm mai târziu influențele altor specii, spre a putea stabili ordinea căutată.

Pentru precizarea condițiilor de vegetație în care am lucrat dăm aci o descriere sumară a arboretelor:

Pădurea Cernica, ocolul silvic Brăneşti. Aspect de pădure de antestepă. Arboret constituit aproape în întregime din cer, provenit din lăstari. Vârsta 35 de ani. Înălţimea medie 9 m. Foarte rare rezerve, numai pe linii mai dese, de gârniţă şi pedunculat.

Consistenţa variabilă, dela 0,8—0,5. Foarte frecvent se întâlnesc ochiuri cu consistenţa deasă (1—0,8), separate prin goluri, mici poeni înierbate aproape numai cu graminee (Festuca).

Aspecte din pădurea Cernica — (Porţiuni cu subarboret şi porţiuni înierbate).

Pe suprafeţe apreciabile s'a instalat Crataegus, vegetând ca asociaţie în subarboret şi întinzându-se mai viguros în goluri, unde formează boschete cu înălţimea de 2—3 m. şi aproximativ acelaş diametru.

Sub asociaţia de Crataegus, solul este bine acoperit de litieră. Flora ierbacee lipseşte sau este foarte anemic reprezentată. Sub litieră o pătură de mull (humus pământos) de câţiva centimetri (grosime variabilă), fin divizat, fresc, acoperă solul, dându-i expresia de sol afânat, uşor.

In arboret, asociaţia de Crataegus se prezintă mai uniform difuzată, şi cu un frunziş mai puţin abundent. Solul este şi pe aceste porţiuni lipsit de vegetaţie ierbacee, acoperit cu foi moarte şi cu mull, afânat.

Arboretul lipsit de Crataegus are solul aproape lipsit de litieră, este înierbat, tasat. Numai unde consistenţa este mai mare, apare litieră mai abundentă şi flora devine mai slab reprezentată.

Arboretul din pădurea Pueni (Comana), care a servit pentru cercetări, este un lăstăriş de cer, provenit din exploatările din 1922. Înălţimea medie: 5—6 m. Consistenţa 0,6, uniformă.

Subarboret de Crataegus, relativ uniform instalat, dar nu abundent re-

Aspecte din pădurea Cernica — (Porţiuni cu subarboret şi porţiuni înierbate).

prezentat. Solul rămâne încă suficient descoperit, spre a se înierba pe însemnate porţiuni, cu graminee îndeosebi.

Arboretul Fântâna Hoţilor (Ţigăneşti): lăstăriş de cer, provenit din tulpini bătrâne în urma unei tăeri rase din 1922. Înălţimi 4—6 m. Consistenţa, 0,6. Crataegus şi, mai puţin, alţi arbuşti, acoperă solul. Porţiuni înierbate rămân totuşi. In ambele arborete de mai sus, solul se prezintă sub Crataegus întocmai ca în cazul Cernica.

O chestiune dubioasă, în cazul tuturor arboretelor de care ne ocupăm, este aceea a păşunatului. Pentru scopurile noastre, ar fi trebuit să avem arborete nepăşunate. Dar, cu învoiri sau în delict, în câmpia română arboretele se păşunează, mai ales s'au păşunat, mai mult sau mai puţin, după împrejurări.

Pe porţiunile înierbate din aceste arborete, solul este foarte probabil tasat prin păşunat, în mai mare măsură decât pe porţiunile acoperite de Crataegus. Deci, dacă pe porţiunile înierbate solul apare mai compact, mai tasat decât pe cele de sub Crataegus, aceasta se datoreşte în parte şi influenţei diferite a păşunatului.

Condiţii de structură.

S'a întrebuinţat metoda cilindrului. Determinările s'au limitat la stabilirea spaţiului lacunar total al solului. Probele de sub Crataegus s'au luat aproximativ dela jumătatea razei suprafeţei acoperite de boschetul de Crataegus. Din solul înierbat, probele s'au luat din spaţiile dintre smocurile de graminee. Valorile reprezintă medii din câte trei determinări şi exprimă procente volumetrice.

Arboretul	Cernica		Pueni		Fântâna Hoţilor	
Adâncimea	sub Crataegus	sol înierbat	sub Crataegus	sol înierbat	sub Crataegus	sol înierbat
0—10 cm.	59,7 o/o	54,0 o/o	58,2 o/o	52,7 o/o	59,3 o/o	53,7 o/o
10—20 „	50,6 „	48,8 „	49,0 „	48,1 „	51,3 „	44,5 „
30—40 „	47,5 „	46,6 „	46,4 „	45,4 „	46,9 „	43.3 „

Din valorile stabilite şi diagramele corespunzătoare, se constată o însemnată afânare a solului sub Crataegus, afânare care se manifestă mai intens în stratul superficial al solului (0—10 cm.) şi se continuă mai slab până la 40 cm., unde ne-am oprit cu determinările. Ameliorarea se traduce prin mărimea volumului spaţiului lacunar total cu max. 5,6% în stratul 0—10 cm. şi cu 1—2% în stratele următoare.

Ţinând seamă că ameliorarea constă în îmbogăţirea solului în spaţii lacunare largi, deci în ridicarea capacităţii pentru aer, care în solul înierbat este foarte mică, putem trage concluzia că sub Cra-

taegus, în stratul superficial 0—10 cm. (cel puţin în acest strat) capacitatea pentru aer a solului devine cel puţin de 2—3 ori mai

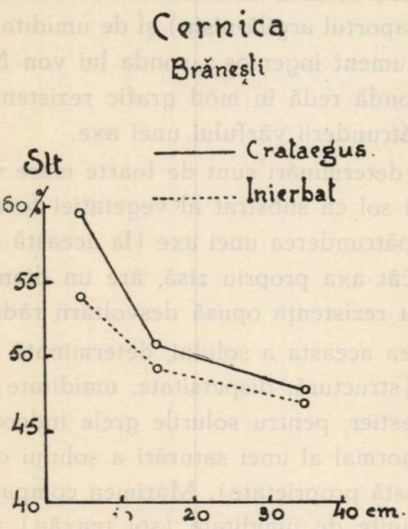

mare, ceeace însemnează foarte mult pentru ameliorarea condiţiilor staţionale.

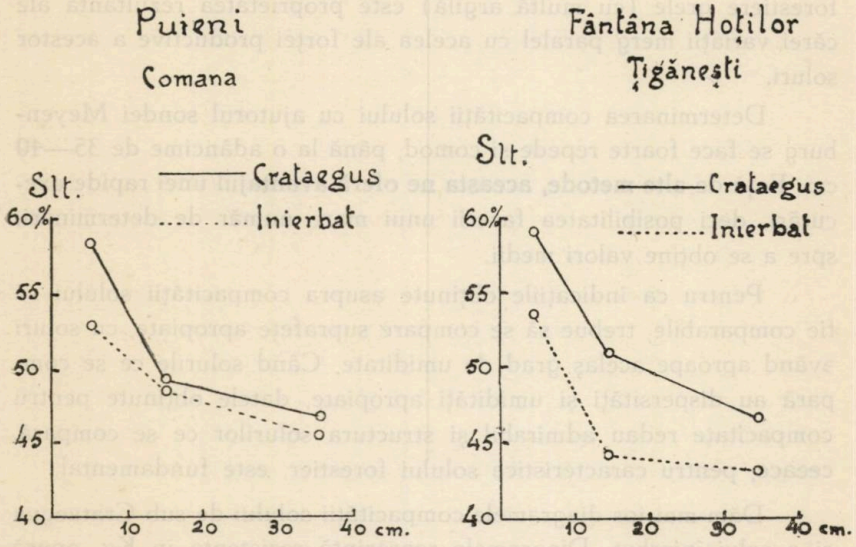

Spaţiul lacunar total al solului, exprimat în procente volumetrice.

Compacitatea solului.

Compacitatea solului, determinată de condițiile de structură, de disperitate (raportul argilă-nisip) și de umiditate, se poate studia ușor cu un instrument ingenios: sonda lui von Meyenburg.

Această sondă redă în mod grafic rezistența în kg., pe care solul o opune pătrunderii vârfului unei axe.

Asemenea determinări sunt de foarte mare valoare pentru caracterizarea unui sol ca substrat al vegetației forestiere. Rezistența opusă de sol la pătrunderea unei axe (la această sondă vârful axei, ceva mai lat decât axa propriu zisă, are un diametru de 15 mm.) este analoagă cu rezistența opusă desvoltării rădăcinilor.

Proprietatea aceasta a solului, determinată de un complex de alte proprietăți (structură, dispersitate, umiditate) este hotărâtoare pentru solul forestier, pentru solurile grele îndeosebi. (Evident, se exclude cazul anormal al unei saturări a solului cu apă, care modifică radical această proprietate). Mărimea compacității solului aflat în condiții obișnuite de umiditate (sol reavăn) ne dă o prețioasă imagine asupra gradului de afânare a solului, asupra aerisirii, permeabilității, capilarității acestuia, asupra însușirii lui de a îngădui rădăcinilor să se întindă ușor sau greu, etc. Compacitatea solurilor forestiere grele (cu multă argilă) este proprietatea rezultantă ale cărei variații merg paralel cu acelea ale forței productive a acestor soluri.

Determinarea compacității solului cu ajutorul sondei Meyenburg se face foarte repede și comod, până la o adâncime de 35—40 cm. Față de alte metode, aceasta ne oferă avantajul unei rapide executări, deci posibilitatea facerii unui mare număr de determinări, spre a se obține valori medii.

Pentru ca indicațiile obținute asupra compacității solului să fie comparabile, trebue să se compare suprafețe apropiate, cu soluri având aproape același grad de umiditate. Când solurile ce se compară au dispersități și umidități apropiate, datele obținute pentru compacitate redau admirabil și structura solurilor ce se compară, ceeace, pentru caracteristica solului forestier, este fundamental.

Dăm mai jos diagramele compacității solului de sub Crataegus și a celui înierbat. Diagramele reprezintă rezistența în Kg. opusă de sol, până la 40 cm. adâncime, la pătrunderea vârfului unei axe

metalice cu diametrul de 15 mm., şi sunt rezultate fiecare din media a aproximativ 20 curbe compensate. Determinările s'au făcut în pădurea Cernica, în cursul lunei Mai 1932, în sol reavăn.

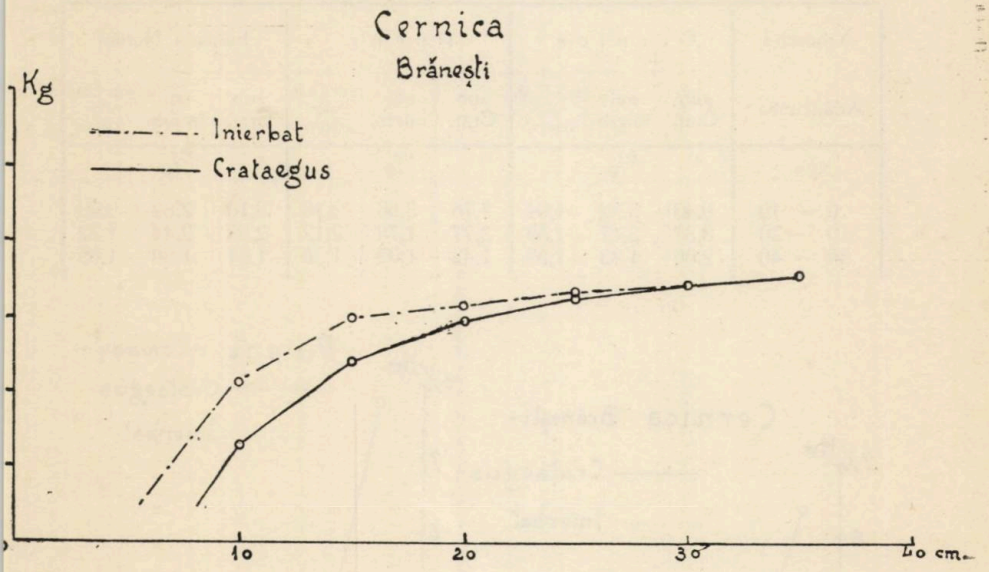

Din compararea diagramelor de mai sus, se constată că până la 30—35 cm., sub Crataegus, solul este mai puţin compact decât în porţiunile înierbate. Diferenţa este maximă până la 10 cm. apoi scade treptat, curbele confundându-se la 30—35 cm. adâncime.

In primul strat de 10 cm., diferenţa atinge un maximum de 9 Kg. (datele sunt: 5 kg. şi 14 Kg. la 8 cm. adâncime), apoi scade cu adâncimea, devenind de 7 Kg. la 12,5 cm., de 6 Kg. la 15 cm., de 3 Kg. la 20 cm., etc. Desigur că diferenţele indicate de această diagramă ar fi fost ceva mai mari, dacă nu ar fi intervenit umiditatea solului care, crescând cu adâncimea, reduce compacitatea, retuşând întrucâtva diferenţele. Oricum însă, tabloul este o icoană caracterizând admirabil solurile ce comparăm.

Conţinutul solului în humus.

Humusul s'a determinat după metoda combustiunii umede, cu acid cromic (Knopp). Cifrele reprezintă procente din greutatea solului absolut uscat. La fiecare arboret, se dă — în coloana III — conţinutul relativ în humus al solului sub Crataegus, luându-se egal

cu 1, conținutul în humus al solului înierbat, în stratele corespunzătoare.

Arboretul	Cernica			Pueni			Fântâna Hoților		
Adâncimea	sub Crat.	sol înierb.	sub Crat. valori relative	sub Crat.	sol înierb.	sub Crat valori relative	sub Crat.	sol înierb.	sub Crat. valori relative
cm.	%			%			%		
0 — 10	6,43	3,32	1,94	7,76	3,56	2,18	8,10	2,62	3,09
10 — 20	3,37	2,17	1,55	3,77	1,78	2,12	2,98	2,44	1,22
30 — 40	2,06	1,33	1,55	1,42	1,05	1,35	1,97	1,88	1,05

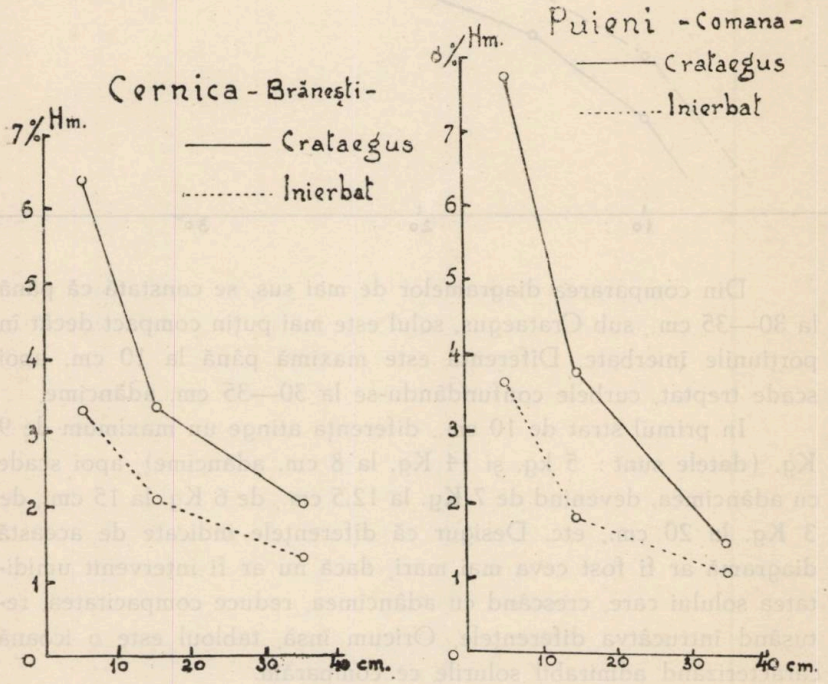

Conținutul solului în humus, în procente din greutatea solului absolut uscat.

Din cifre și diagrame rezultă:

Sub influența arbustului Crataegus, solul arată o impunătoare îmbogățire în humus, îndeosebi în stratul superficial (0—10 cm.) în care, conținutul în humus este de 2 și de 3 ori mai mare decât

în solul descoperit, înierbat. Imbogățirea în humus se manifestă până la 40 cm., cu intensitate mai mică însă.

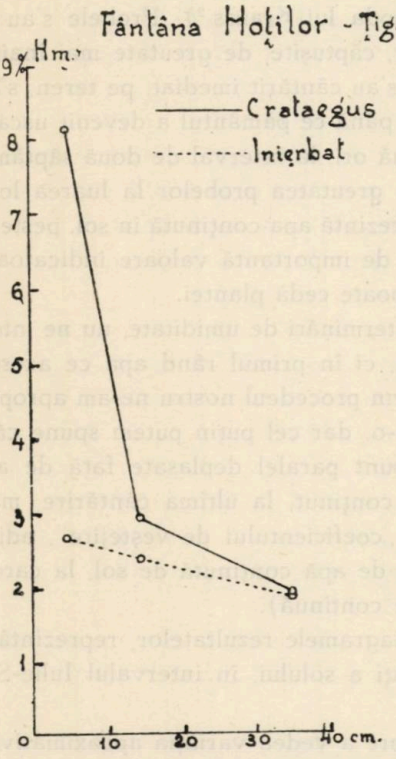

Conținutul solului în humus, în procente din greutatea solului absolut uscat.

Umiditatea solului.

Determinările de umitate a solului au o valoare indicatoare, când se întind pe o perioadă lungă de timp, de recomandat cel puțin pe o întreagă perioadă de vegetație.

Laboratorul nostru nefiind prevăzut cu minimum de personal decât din Iulie 1931, aceste determinări s'au executat numai pentru perioada Iulie—August—Septembrie, în pădurea Cernica.

S'a procedat astfel:

Probele s'au luat din stratele: 0—10 cm. și 10—20 cm., cu ajutorul unui cilindru înalt de 10 cm. Incercările de a lua probe dela adâncimi mai mari, cu ajutorul sondei „Standard", nu au reușit, din cauza marei compactități a solului în perioada de uscăciune (Au-

gust). Metoda uzitată de alții [1]), de a face o groapă și de a lua continuu probe depe pereții de fiecare dată reîmprospătați, părându-ni-se defectuoasă, am renunțat de a lua probe sub 20 cm. Mai departe, s'a urmat metoda lui Krauss [2]). Probele s'au luat în pungi speciale de laborator, căptușite, de greutate mai înainte stabilită și notată; aceste probe s'au cântărit imediat, pe teren, s'au transportat într'o cameră uscată, până ce pământul a devenit uscat la aer. Apoi s'au cântărit (de două ori, la interval de două săptămâni) din nou.

Diferența între greutatea probelor la luarea lor și greutatea lor uscate la aer, reprezintă apa conținută în sol, peste apa de higroscopicitate, cantitate de importantă valoare indicatoare în privința apei pe care solul o poate cedà plantei.

In asemenea determinări de umiditate, nu ne interesează toată apa conținută de sol, ci în primul rând apa ce acesta poate ceda plantei. Credem că prin procedeul nostru ne-am apropiat de această cantitate. N'am atins-o, dar cel puțin putem spune că pentru toate probele ,rezultatele sunt paralel deplasate față de această limită. (Probele noastre au conținut, la ultima cântărire, mai puțină apă decât ar corespunde „coeficientului de veștejire", adică valorii reprezintând cantitatea de apă conținută de sol, la care planta trece în starea de veștejire continuă).

Dăm mai jos diagramele rezultatelor, reprezintând curba variației acestei umidități a solului, în intervalul Iulie-Septembrie, în pădurea Cernica.

Ca orientare, spre a vedea variația aproximativă a umidității solului în lunile Mai-Iunie, dăm în prima figură și curbele corespunzătoare acestei perioade, după determinări făcute în pădurea Pustnicul, în altă serie de cercetări.

Din diagrame constatăm: tot timpul, curba umidității solului sub Crataegus se menține deasupra curbei umidității solului înierbat. Diferența maximă este de aproximativ 3% sau, raportând la umiditatea solului înierbat, sub Crataegus solul poate conține până la 50% mai multă apă decât solul înierbat, ceeace însemnează o enormă economisire a apei solului. Diferența minimă este neglijabilă.

Comparând așa dar sub acest raport solul acoperit de subarboret cu cel descoperit, găsim că subarboretul creiază condiții de sol

1) G. Kraus, W. Koehler und M. Ortloff. Bodenfrost- und Bodenfeuchtigkeitsmessungen 1929. Tharandter forstliches Jahrbuch 1930.

2) G. Krauss, Idem.

mult deplasate în favoarea vegetaţiei, mai ales în zona superficială, cea mai activă a solului forestier.

Urmărind curbele umidităţii, ca indicaţie cantitativă, constatăm că în perioada de vegetaţie 1931, aci, maximul de umiditate în sol a fost la începutul lunii Iulie, iar minimul la mijlocul lunii Au-

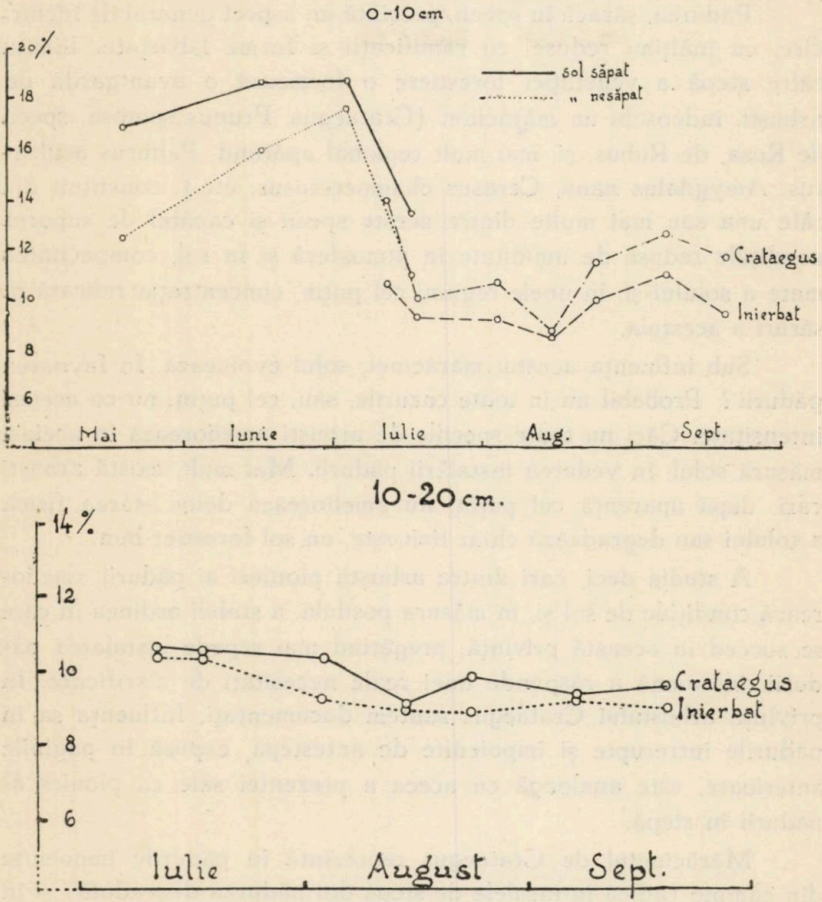

Daigramele umidităţii solului. — Procente gravimetrice, sol uscat la aer.

gust. Pentru stratul 0—10 cm., datele sunt: maximum 18%, minimum 9%. Aceste date ar căpăta o deosebită însemnătate, dacă am cunoaşte exact coeficientul de veştejire al acestor soluri. Rămâne pentru viitor, această cercetare de mare însemnătate.

Rezultatele cercetărilor de faţă sunt valabile şi pentru a doua

chestiune enunțată în titlul aceste lucrări : Rolul arbuștilor ca pionieri ai pădurilor în stepă.

La limita naturală a pădurii către stepă, vegetația forestieră întâlnește condiții staționale extreme, defavorabile unei desvoltări viguroase a arborilor.

Pădurea, săracă în specii, prezintă un aspect general de închircire, cu înălțimi reduse, cu ramificații și forme lăbărțate. Limita către stepă a vegetației forestiere o formează o avantgardă de arbuști, îndeosebi un mărăcinet (Crataegus, Prunus spinosa, specii de Rosa, de Rubus, și, mai mult regional apărând, Paliurus aculeatus, Amygdalus nana, Cerasus chamaecerasus, etc.), constituit din câte una sau mai multe dintre aceste specii și capabil de suporta condițiile reduse de umiditate în atmosferă și în sol, compacitatea mare a solului și, în unele regiuni cel puțin, concentrația ridicată în săruri a acestuia.

Sub influența acestui mărăcinet, solul evoluează. In favoarea pădurii ? Probabil nu în toate cazurile, sau, cel puțin, nu cu aceiași intensitate. Căci nu toate speciile de arbuști ameliorează în aceiași măsură solul, în vederea instalării pădurii. Mai mult, există arbuști cari, după aparență cel puțin, nu ameliorează deloc starea fizică a solului sau degradează chiar fizicește, un sol forestier bun.

A studia deci, cari dintre arbuștii pionieri ai pădurii ameliorează condițiile de sol și, în măsura posibilă, a stabili ordinea în care se succed în această privință, pregătind mai repede instalarea pădurii, înseamnă a răspunde unei reale necesități de clarificare. In privința arbustului Crataegus suntem documentați. Influența sa în pădurile întrerupte și împoienite de antestepă, expusă în paginile anterioare, este analoagă cu aceea a prezenței sale ca pionier al pădurii în stepă.

Mărăcinetul de Crataegus reprezintă în pădurile împoenite din câmpie (adică în insulele de stepă din pădurea degradată) și în zona limită către stepă, o admirabilă mantie de acoperire și pregătire a solului pentru instalarea pădurii. Cine a cercetat solul de sub Crataegus, s'a convins că excepționala stare fizică în care acesta se află (afânat la suprafață, reavăn, cu o pătură apreciabilă de mull — humus pământos — fin divizat) oferă un substrat optim pentru regenerarea naturală, deci pentru instalarea treptată a pădurii propriu zise.

In poienile pădurilor de câmpie şi în anteştepă în genere, deci, mantia sau boschetele de Crataegus, acolo unde s'au instalat, trebuesc menţinute neapărat, atâta timp cât nu suntem siguri că le înlocuim cu altceva mai bun. Dacă regenerarea este într'un fel posibilă fără extragerea acestui arbust, (şi este, foarte frecvent), comitem o greşală lucrând altfel.

De mărăcinetul constituit din alţi arbuşti, urmează să ne ocupăm în viitor.

Concluzii.

Spre a se stabili influenţa asupra solului forestier a diferitelor specii de arbori şi arbuşti asociaţi în subarboret, în pădurile de câmpie, precum şi aceea a asociaţiilor de arbuşti pionieri ai pădurii în stepă, s'a început în lucrarea de faţă cercetarea acestei probleme, studiindu-se din acest punct de vedere, influenţa asociaţiei de Crataegus. S'au comparat solurile suprafeţelor acoperite cu Crataegus şi cele ale suprafeţelor înierbate, în arborete din câmpia română.

S'a stabilit că între solul acoperit de Crataegus şi cel descoperit, înierbat, există foarte mari diferenţe, în favoarea celui acoperit de acest arbust. Solul acoperit de Crataegus este mult mai afânat, mai bine aerisit, mai humos şi este mai umed decât cel înierbat cu graminee.

Valorile numerice stabilite vor constitui un standard de comparaţie în viitoarele cercetări asupra influenţei altor specii de arbori şi arbuşti.

Asupra importanţei practice a asociaţiei de Crataegus, se pot spune următoarele:

In arboretele constituite din specii de lumină (stejar, în câmpie) arbustul Crataegus apare ca asociaţie de subarboret a cărui abundenţă şi vigoare de desvoltare cresc cu luminarea treptată a arboretului. Asociaţia de Crataegus, atât ca subarboret, cât şi ca mantie unică de acoperire a solului, reprezintă o protecţie naturală a solului, ferindu-l de tasare, uscare înaintată şi toate degradările derivate din acestea. Deasemenea, păşunatul este în mare măsură împiedicat prin asociaţia de Crataegus: sub Crataegus nu este iarbă, iar accesul vitelor este ca şi imposibil.

Solul este menţinut într'o stare ideală pentru regenerarea naturală, pentru perpetuarea pădurii.

Sub Crataegus se poate chiar promova regenerarea naturală (a stejarului) prin însămânțări urmate de degajări în timp util.

Ca pionier al pădurii către stepă, arbustul Crataegus, în deosebi în asociație deasă, pregătește solul admirabil pentru înaintarea naturală a pădurii.

Pentru aceste considerații: acolo unde în mod natural s'a instalat o asociație de Crataegus, ea trebue menținută neatinsă, atât timp cât nu ne împiedecă în lucrările ce urmează a se executa pe suprafețele astfel acoperite. Trebue accentuat însă că dacă regenerarea este posibilă în bune condițiuni fără extragerea acestui arbust, extragere a lui constitue o greșală.

Dacă și în ce măsură este indicat să instalăm pe cale artificială arborete pure de stejar cu subarboret de Crataegus, rămâne să se stabilească. Fiindcă, din foarte multe puncte de vedere, pădurea de amestec, etajată, rămâne pe planul întâiu.

L'importance écologique du sous-étage dans les forêts de la plaine roumaine

(Resumé d'un travail effectué dans le laboratoire de pédologie forestière, de l'Administration forestière de l'Etat).

Afin d'établir l'influence sur le sol forestier des différentes espèces d'arbres et d'arbustes associés en sous-étage dans les forêts de la plaine, de même que celle des associations d'arbustes pionniers de la forêt, dans la steppe, on a commencé dans le travail présent, la recherche de ce problème, en étudiant à ce point de vue, l'influence de l'association de Crataegus.

On a comparé les sols des surfaces couvertes avec Crataegus et ceux des surfaces couvertes de graminées dans des peuplements de la plaine roumaine.

On a fait des recherches sur la structure (le volume des pores) et la compacité du sol (étudiée avec la sonde Meyenburg), le contenu en humus et sur l'humidité au cours des mois Juillet-Août-Septembre.

Les résultats des recherches sont inscrits aux pages: 444, 445, 447—451.

On a établi qu'il existe une grande différence entre le sol couvert de Crataegus et le sol couvert de graminées, en faveur du premier.

Le sol couvert de Crataegus est moins tassé, mieux aéré, plus humide que celui couvert de graminées.

Les valeurs numériques établies constitueront un standard de comparaison dans les futures recherches sur l'influence des autres espèces d'arbres et d'arbustes.

Au sujet de l'importance pratique des associations de Crataegus on peut dire que: dans les peuplements constitués des espèces de lumière (dans la plaine: le chêne), l'arbuste Crataegus se présente comme association de sous-étage, dont l'abondance et la vigueur de développement auguementent avec l'eclaircicement progressif du peuplement. L'association de Crataegus comme sous-étage

ou comme couverture unique de recouvrement du sol, représente une protection naturelle du sol, l'epargnant de l'entassement, d'un grand desséchement et de toutes les degradations qui en résultent.

En dehors de ça, le parcours du bétail devient impossible en grande partie par le fait que sous Crataegus l'herbe manque totallement et l'accès du bétail est presqu' impossible.

Le sol est maintenu dans un état idéal pour la régénération naturelle, pour la perpétuation de la forêt. Sous Crataegus peut être réalisée la régénération naturelle (du chêne) par ensemencements suivis de dégagements au moment indiqué.

Comme pionnier de la forêt dans la steppe, l'arbuste Crataegus, spécialement en association serrée, prépare admirablement le sol pour l'avancement naturel de la forêt.

Vu ces considérations: il faut maintenir intacte l'association de Crataegus aux endroits où elle se trouve installée d'une manière naturelle, tant qu'elle n'est pas gênante, et que nous ne sommes pas obligés de la remplacer avec d'autres essences forestières (par ex. une régénération naturelle du peuplement).

Il reste encore à établir dans quelle mesure et s'il est indiqué d'installer par voie artificielle des peuplements de chêne à sous-étage de Crataegus, car, pour différentes raisons, la forêt mélangée, étagée, reste au premier rang.

Die ökologische Bedeutung des Unterbestandes im Walde der rumänischen Tiefebene.

(Mitteilung aus dem bodenkundlichen Laboratorium der Staatlichen Forstverwaltung).

Um den Einfluss der verschiedenen Baum- und Strauchassociationen, wie sie sich in den Wäldern der Ebene als Unterbestand vorfinden, auf den Boden festzustellen sowie in Absicht, die Bedeutung zu erforschen, welche der Strauchvegetation als Kulturvorläufer in Steppenwäldern zukommt, wird in vorliegenden Aufsatz zunächst die Beeinflussung des Bodenzustandes durch einen Crataegus-Unterbestand untersucht. Zu diesem Zweck werden Böden, bestockt mit Crataegusarten und solche, welche nur begrast sind, untereinander verglichen. Erforschungsziele waren: Bodenstruktur (Grösse des Hohlraumvolumes), Bodendichtigkeit (es wurde mit der Meyenburgerschen Sonde operiert), Humusgehalt, Bodenfeuchtigkeit in der Zeitspanne Juli-September. Die Forschungsergebnisse sind auf Seiten 444, 445, 447—451 zusammengestellt. Es konnte festgestellt werden, dass zwischen dem Bodenzustand unter Crataegus und jenem unter Graswuchs grosse Unterschiede und zwar zu Gunsten der Strauchdecke bestehen. Im ersteren Falle ist der Boden viel lockerer, besser durchlüftet, humusreicher und feuchter.

Die gefundenen Zahlenwerte sind als Standard-Mass zukünftiger Forschungen über die Beeinflussung des Bodens durch andere Baum- oder Strauchvegetationen anzusehen.

Ueber die praktische Bedeutung eines Unterbestandes von Crataegus kann

Folgendes gesagt werden: in Lichthölzbeständen (in der Ebene, Eiche) vergesellschaftet sich Crataegus zum Unterbestand, der um so voller und ebensfroher ist, je mehr die Lichtung des Bestandes vorsichgeht.

Sowohl als Unterbestand, als auch als ausschliesliche Bodendecke stellt die Crataegus-Association den natürlichen Bodenschutz dar: Verdichtung, Austrocknung sowie alle daraus folgenden Entartungen werden ferngehalten. Des weiteren ist die Weide fast unmoglich gemacht, denn Grass wächst unter dem Dorn nicht, und ausserdem kann das Vieh an die etwa vorhandenen Grasbüschel nicht ankommen. — Der Verjungunszustand des Bodens unter Crataegus muss geradezu als ideal bezeichnet werden, und die natürliche Verjungung der Eiche ist als gesichert zu betrachten unter der Bedingung natürlich, dass zur Zeit Freihiebe eingelegt werden.

Als Pionier im Steppengelände bereitet Crataegus, namentlich wenn die einzelnen Individuen sich zu Beständen grupieren, den Boden vorzüglich für die weitere Bewaldung.

Aus Vorstehendem folgt, dass dort wo Crataegus sich natürlich einfindet, derselbe solange nicht zu bekämpfen ist, als er nicht verdammend wirkt, oder solange, als wir nicht imstande sind, ihn durch etwas Besseres zu ersetzen (etwa durch Verjungung des Bestandes).

Ob und in welchem Masse es engezeigt wäre, reine Eichenbestände mit Crataegus als Unterbestand künstlich zu begründen, ist eine Frage die zu erörtern bleibt: denn aus mancherlei Gründen indess wird der gemischte mehr hiebige Bestand uns immer als vorteilhafter erscheinen.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

PROBLEME DE REFORMĂ SILVICĂ

de I. FONAI

Pădurile reprezintă proprietatea foarte indicată pentru etatizare. Deasemeni pășunile alpine și cele împădurite.

Legea de Reformă Agrară din România a însemnat un pas înainte în această direcție, trecându-se pădurile dela diferite instituțiuni cu caracter public, juridic, anonim și de persoane particulare, la Stat.

A doua fază, a aplicării reformei agrare însă, adică împroprietărirea, așa cum s'a făcut la noi, înseamnă o decădere.

S'a pus mai mult spirit de demagogie și de pripeală, decât știință și pricepere, de aceea a eșit altfel de cum trebuie. Comuna nici când nu poate fi chemată să colectiveze în proprietatea și administrația sa un bun eșit din cadrele individuale, cum e pădurea, care după natura ei, formează un tezaur național.

Reforma Agrară a avut scopul de a trece în folosința mulțimei agricole valorile naționale, din care ea își asigură prin muncă proprie, pâinea de toate zilele. Aceasta, după concepția generală de drept, nu s'a putut altfel, decât prin trecerea terenurilor în proprietatea particulară sau comunală.

In ceeace privește terenurile de cultură agricolă, mai merge ; greșelile le nivelează și reduce vremea: lotașii se asociază în cooperative, iar Statul îi sfătuește, îi conduce și ajută, nu pune piedici nici la vânzarea loturilor și deci concentrarea lor în mână tare, producătoare.

Despre păduri nu se poate spune la fel. Exemple, pădurile

particulare, cari dispar cu droaia, îndată ce au căutare; apoi pădurile diferitelor corporaţiuni şi comunale, cari sunt ale tuturor şi ale nimănui, cu toată strictеţa legei. Ele se fură, se tae, se distrug şi nu se mai regenerează.

Reforma Agrară privitoare la păduri, aşa cum s'a conceput şi aplicat la noi, poate deveni un adevărat dezastru.

Ea n'a atins nici măcar ţinta imediat socială pentru care s'a creiat adică : acoperirea nevoilor populaţiei rurale în lemn şi păşune, ci din contra, i-a pus sarcini de neînlăturat.

Comunele împroprietărite se plâng de multele cheltueli ce au de făcut pentru lemnărit şi păşunat, ori în cele mai multe locuri până azi, nu li s'a cerut decât o taxă minimă de păşunat şi pentru exploatare, în care nu s'au calculat preţul terenului, taxele de cadastru, amenajament şi impozitele la comună, judeţ şi Stat, nefiind încă proprietare. Unele renunţă la pădure chiar aşa fiind, găsind oneroasă proprietatea, căci îşi cumpără lemnul mai eftin dela Stat sau de pe piaţă. Altele se nutresc cu speranţa că li se va aproba să vândă materialul lemnos din pădurea întreagă şi atunci vor cere terenul pentru păşunat, sau vor renunţa la el pentru Stat, ca să fie scutite de cheltuelile de regenerare.

In ce priveşte golurile de munte, comuna mărturiseşte că a avut păşune mai eftină în trecut, când avea golurile în arendă dela Stat sau altcineva, decât azi ca proprietară.

De fapt aşa este.

Preţul de expropriere ce plăteşte comuna, este prea mare (400 lei de j. c.); la aceasta se adaogă cheltuelile de cadastru şi punere în posesie (130 lei de j. c.), precum cele de amenajare (80 lei de j. c.); impozitele anuale (26% la preţul de expropriere) taxele de pază şi administrare, etc., ce ating laolaltă suma de peste 200 lei de j. c. anual. Când dela Stat li s'a atribuit şi se poate consimţi şi azi cu arendă de 30 lei de j. c. în care se cuprinde dobânda legală de 5% a preţului de expropriere (renta de împroprietărire) şi 10 lei pentru pază şi administrare.

Se pune întrebarea astfel, de ce s'a făcut împroprietărirea ?

Răspunsul : fiindcă legea de R. A. nu cunoaşte alt procedeu de urmat, pentru a îndruma pădurea, păşunea alpină, etc., în folosul obştei care beneficia de sute de ani şi pentru a opri orice speculă pe chestia aceasta, care ar avea ca urmare, înăsprirea situaţiei sociale.

Dar după cum rezultă din cele de mai sus, scopul nu s'a ajuns. Ţăranul, conservator din fire, vede bine la poalele munţilor dezastrul ce-l ameninţă.

A strigat să i se dea păşune. S'au dat păşuni comunale. Azi, deşteptat, ţăranul observă pericolul de moarte ce-l aşteaptă. Firma exploatatoare pleacă, iar el rămâne cu munţii goi, cu stâncă pretutindeni la suprafaţă, iar unde se găseşte sol, este regenerat cu esenţă fără valoare (mesteacăn, salcie, etc.): nu are de pe acum nici pădure nici păşune ; cu ce se va alege în viitor ? Vorbeşte de emigrare, colonisare sau o nouă revoluţie, pentru a se putea plasa în alte ţinuturi.

E ora a douăsprezecea ; noi, silvicultorii, trebue să acţionăm ; altfel se compromite grav regimul pădurilor şi se stinge şi poezia ciobanului dela munte, căci fără pădure nu există păşune alpină, — iar Moţul şi Pădureanul din Ardeal negăsind prilej de muncă, vor fi nevoiţi a părăsi munţii lor unde trăesc de mii de ani, consideraţi ca leagănul şi adăpostul românismului.

Nu trebuesc creiate noui legi, nici regulamente abstracte, lipsite de cunoaşterea realităţii.

Numai legea de R. A. urmează a fi aplicată altfel.

Problema este simplă : păşunea alpină şi cea împădurită, precum creşterea anuală a pădurilor atribuite comunelor, trebuesc asigurate pe seama populaţiei rurale — contra cost — Pentru aceasta nu-i nevoe să se facă proprietară comuna.

Ar urma să se convină printr'un acord cu comuna, să se menţină sau să se treacă din nou în proprietatea Statului, pădurea, păşunea împădurită şi păşunea alpină ce s'au atribuit comunei prin legea de Reformă Agrară, asigurând comunei prin contract de folosinţă şi arendare, numai folosul acestor bunuri. — Un fel de servitute veşnică, întabulată şi în cărţile funduare.

In acest caz, comuna ar fi scutită de plata preţului de expropriere şi atâtea alte cheltueli, cărora în nici un caz nu le poate face faţă.

Pe de altă parte, Statul ca proprietar, ar avea putinţa să îndrumeze îngrijirea păşunatului şi a pădurii în cadre raţionale de progres şi n'am avea teamă de ziua de mâine, de pe urma defrişărilor făcute şi a pierderilor naţionale incalculabile ce vor urma.

Problèmes de réforme forestière.

En liaison avec l'application de la réforme agraire aux forêts, l'auteur fait la proposition suivante:

Que la forêt, le pâturage boisé, le pâturage alpin, qui ont été atribués à la commune par la loi de réforme agraire, passe de nouveau dans la propriété de l'État.

En échange, il faut assurer à la commune l'utilisation de ces biens, par contrat d'utilisation et d'affermage. Une espèce de servitude eternelle, inscrite dans les registres cadastraux. Par conséquant, la commune serrait epargnée d'un tas de dépenses et l'Etat pourrait dirriger le pâturage et la forêt dans les cadres rationnels de progrès .

Forstliche Reformprobleme.

Im Zusammenhang mit den den Wald betreffenden Bestimmungen der Agrarreform macht Verfasser folgenden Vorschlag:

Die durch Agrargesetze den Gemeinden zuerteilten Wälder, Wald -und Gebirgsweiden sollen wieder in's Staatseigentum zurückfallen. Als Gegenleistung soll den Gemeinden kontraktlich die Nutzmessung dieser Gründe gesichert werden: eine Art dauernder, in's Grundbuch eingetragenen Servitut. Den Gemeinden würden dadurch grosse Ausgaben erspart, der Staat andererseits könnte den Wald und die Viehweide im Rahmen einer rationellen Nutzung organisieren.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

ASUPRA CASTANULUI DIN OLTENIA

de Ing. A. HARALAMB

In jurul unui articol, publicat de d-l I. Conea, în Buletinul Soc. Regale Române de Geografie [1]).

Castanul este un arbore care caracterizează ţinuturile cu climat dulce.

Actuala sa arie naturală de vegetaţie ocupă regiuni cu totul diferite — mai mult sau mai puţin separate între ele — în Europa meridională şi centrală, America septentrională, Japonia şi China.

Aceste regiuni ar reprezenta însă numai fragmente din desvoltarea sa primitivă, care în era terţiară, unde se urcă din punctul de vedere al vechimii, ar fi fost incomparabil mai extinsă.

In adevăr, s'au descoperit frunze şi chiar castane, în terenurile terţiare din Franţa meridională, Croaţia, Siria, Ungaria, Transilvania, Apenini, Piemont, Toscana, etc., fapt care mai dovedeşte şi indigenatul său în Europa.

Locul de origină, de unde ar fi emigrat spre noi, nu este bine stabilit. Se înclină a crede că Asia ar fi locul de unde şi-a găsit uşor drumul de emigrare spre Europa, unde, împreună cu viţa de vie, s'a întins repede [2]).

In Europa, creşte mai ales pe malul mediteranean. Limita sa naturală septentrională — înăuntrul căreia poartă fructe, cari ajung

---

1) I. Conea: Studiul geografic al castanului din Oltenia. Tomul L, 1931. (24 pagini).

2) Dott. Lodovico Piccioti: Monografia del Castano (1922. Firenze Spinelli — 397 pag.).

la maturitate, — ar fi o linie cuprinsă între 48° şi 50° latitudine boreală, linie care ar trece dela Cherbourg, prin Rouen, Reims, Francfurt pe Mein, Praga, Cracovia, Leopol, Chiev, Charcov şi Camiscin. Prin cultură însă, a fost extins şi mai în sus, găsindu-se azi în Anglia, Norvegia, Suedia.

Din punct de vedere altitudinal, urcă până la 800—1600 m. în Munţii Spaniei de Sud şi la 1300 m. în Sicilia. In Elveţia, Tirol şi Carintia se găseşte dela şes, până la 900 m. altitudine, iar în Vosgi până la 600 m.

La noi în ţară, castanul bun se întâlneşte la Baia-Mare, Aiud, în Banat, aproape de Nadrag şi în Oltenia — anume în Depresiunea Sub-Carpatică.

Puţini sunt însă cercetătorii cari să se fi ocupat în deajuns de castanul bun dela noi. In această privinţă, remarcăm o lucrare a camaradului nostru, d-l Ing. V. A. Ionescu [1]).

In studiul de care ne ocupăm în rândurile de mai jos, d-l Ion Conea, reia chestiunea, bazându-se, atât pe cercetările sale întreprinse la faţa locului, cât şi pe lucrarea d-lui V. A. Ionescu, pe care d-sa o prezintă ca „singurul studiu pe care-l cunoaştem ca privind direct această chestiune".

Autorul, exceptând dintr'un început puţinii castani existenţi la noi în localităţile amintite, arată că patria castanului în ţara noastră poate fi considerată Oltenia sub-carpatică, iar aici, depresiunea de sub munte.

Se întinde şi în afară de depresiune, dar, atât localităţile, cât şi numărul exemplarelor sunt puţin numeroase. Se menţionează în special, în partea de W a depresiunii, două nuclee mai importante : cel dela Obârşia Cloşani şi cel dela Cloşanii de Motru ; apoi, nucleele depe dealurile Sporeşti şi Hobiţa. In partea de E a depresiunii, se constată că extensiunea castanului se confundă cu însăşi depresiunea.

Cu alte cuvinte, prezenţa castanului în Oltenia este strâns legată de existenţa depresiunii sub-carpatice.

Dar şi în cuprinsul acestei depresiuni, castanul se găseşte mai ales „pe hotarul Nordic al ei şi anume, pe faţa abruptului prin cari munţii cad deasupra acesteia".

---

1) V. Al. Ionescu. Condiţiunile de vegetaţie ale Castanului bun la Tismana şi împrejurimi. (Arhivele Olteniei . An. VIII. Nr. Sept.—Dec. 1929).

Cum se explică prezența Castanului în această depresiune?

Esență de climat dulce, temându-se mai ales de gerurile târzii, căutând adăpostul, a găsit în această depresiune condițiuni prielnice de vegetație. Munți Vulcanului și Parângului „cari se ridică ca un zid, în marginea de Nord a Depresiunii Oltene" oferă Castanului o lungă fășie de adăpost ideal. Aici iarna este blândă, datorită mai ales faptului că depresiunea este ferită de furia vânturilor predominante dela Est și N-Est, vânturi cari trec pe deasupra acestei regiuni.

Autorul ne prezintă castanul drept un arbore care iubește soarele puternic; deaceea 'ar găsi instalat pe versanții sudici. In realitate însă, castanul are nevoie de mai puțină lumină decât stejarul, fapt care se constată și din desimea frunzișului său. La expozițiunile calde și pe terenurile fertile el poate vegeta la umbra moderată a plantelor heliofile. Din acest punct de vedere, castanul este clasat între stejar și fag.

Cât despre expoziție, nu este exigent, dar obișnuit, în optimum său climateric, vegetează mai bine pe versanții N și N-E. Numai în locurile mai reci caută expozițiunile sudice, cu condiția ca să fie protejat de vânt, cum se prezintă cazul la noi, în Oltenia.

Locurile unde vegetează bine castanul, sunt acelea unde pluviozitatea anuală ajunge la 1000 mm. In Oltenia, castanul se bucură și de această situație favorabilă creșterii lui: la Tismana cantitatea totală anuală de precipitațiuni este de 1000 mm.; bine repartizată în tot timpul anului.

In ce privește exigențele lui față de sol, d-l Conea ne prezintă castanul drept un arbore care caută solurile calcare, cari ar fi o condițiune indispensabilă pentru existența lui. D-sa afirmă: „în regiunile Mediterra-„neene, în Tirol, în pădurile din preajma Parisului și în genere ori-„unde întâlnim păduri de castani, se observă că ele sunt crescute pe „soluri calcaroase". La noi, prezența lui, în număr mare, în partea de W a depresiunei, s'ar datori în parte și faptului că „bordura Me-„ridională a Munților Vulcani este cu mult mai bogată în calcar, „decât aceeaș bordură a Munților Parângului, și în genere, a Car-„pații Olteni din Jiu și până 'n Olt".

Asupra acestei afirmațiuni, atât de categoric enunțată, se cade să ne oprim și să insistăm ceva mai mult.

Pentru a păși — dela început — spre luminarea chestiunei,

extragem din lucrarea d-lui L. Piccioli: Monografia Castanului [1]), pe care noi o socotim ca cea mai completă lucrare despre castan, apărută până azi — următoarele:

Castanul prosperă în aproape toate terenurile şi în special în cele fresce şi puţin umide, mobile, profunde şi destul de fertile.

Minunat de bine, îi merge pe acele terenuri cari provin din dezagregarea rocelor trachitice, leucitice, bazaltice, granitice, din acele porfire cari au un caracter moderat argilos şi sunt aproape totdeauna bogate în potasă, din sienite, şisturi cristaline, fonolite, gresii quarţoase şi feldspatice.

Se adaptează şi vegetează însă, pe terenurile sărace şi stâncoase, cu condiţia ca să poată să pătrundă cu rădăcinile prin crăpături.

N u t r ă e ş t e b i n e p e s o l u l exclusiv argilos sau compact şi nici pe cele mlăştinoase şi acide, sau c o n ţ i n â n d o c a n t i t a t e c o n s i d e r a b i l ă d e c a r b o n a t d e c a l c i u.

După ce remarcă că acest din urmă fapt a făcut obiectul multor discuţiuni contradictorii dintre botanişti, agronomi şi silvicultori, citând observaţiunile şi constatările unora din ei — d-l L. Piccioli arată că din cercetările sale, asupra acestui punct nevralgic al chestiunii, rezultă:

1) Castanul nu este o adevărată şi proprie specie care fuge de calciu, de care are nevoie în mică cantitate.

2) Creşte stingherit când calcarul este abundent şi p i e r e repede dacă proporţia de calciu este superioară lui 1,8%.

3) Potasiul în sol face mai tolerabilă o mai mare cantitate de carbonat de calciu.

Această din urmă constatare, face pe L. P. să considere castanul drept un arbore de potasiu, constatare — dealtfel — dovedită şi de viguroasa lui creştere pe terenurile vulcanice, sau bogate în materii de origină plutonică.

Asupra castanului din depresiunea olteană. D-l Conea îşi bazează o întreagă argumentare pe constatarea d-sale că acest arbore ar vegeta pe terenurile de natură calcaroasă. Realitatea însă este contrarie: Castanul dela noi nu se găseşte în terenurile calcaroase.

In sprijinul afirmaţiunii noastre, socotim că nu este inutil să

1) D o t t. L o d o v i c o P i c c i l i: Monografia del castagno. (1922 Firenze. Spinelli, 397 pag.).

arătăm şi constatările altora făcute asupra castanului de la noi, chiar dacă se vorbeşte de el numai în treacăt. Astfel:

Grecescu, remarcând prezenţa castanului în Valea Castanilor la Nord de Comuna Orzeşti, Judeţul Mehedinţi — localitate citată şi de d. I. Conea — ne arată că se află instalat pe un schelet format din dezagregarea şisturilor cristaline, adesea chiar pe stânca goală [1]).

P. Enculescu, ni-l prezintă ca o esenţă prin excelenţă silicicolă, care „apare la noi şi'n occident numai pe soluri cu subsoluri silicioase, ferindu-se de cele calcare" [2]).

N. Jacobescu, după ce ni-l indică drept un arbore silicicol, scrie: „Suindu-ne pe munţii din jurul Mânăstirii Tismana, vedem în mijlocul pădurii de fag şi gorun, pâlcuri de castan. Observând natura pietrelor de jos, constatăm că acolo unde este castan, roca este silicioasă (gresie); îndată ce gresia dispare şi încep calcarele, castanul dispare şi el" [3]).

Infine, silvicultorul G. C. Ionescu, voind să dovedească că acest arbore datează la noi încă din terţiar, afirmă: „Castanul, atât în pâlcuri pure, cât şi în amestec cu celelalte specii, nu apare decât pe gresii", fapt care concordă perfect cu cerinţele lui, fiind o esenţă silicicolă [4]).

Să revenim la studiul d-lui I. C. Forma ariei de vegetaţie a castanului în Oltenia, este aceea a unui triunghiu cu baza în podişul Mehedinţului şi cu vârful în punctul Jiblea pe Olt, — aceeaş ca a depresiunii, de care este strâns legată prezenţa acestui arbore.

In cuprinsul acestei arii, optimum climateric al castanului ar fi realizat în partea de W a depresiunii; deaceea este mai răspândit la Apus, decât la Răsărit de Jiu.

Lărgirea ariei de vegetaţie „dincolo de limita de apus a depresiunii, în podişul Mehedinţilor", s'ar datora — după d. I. C. —

---

1) Grecescu. Conspectul florii României (1898 Bucureşti, pag. 740—741).

2) P. Enculescu. Zonele de vegetaţie lemnoasă din România în raport cu condiţiunile oro-hidrografice, climaterice şi de subsol. (1924, Buc. Cartea românească pag. 119).

3) N. Iacobescu. Elemente de botanică. (Cartea Românească pag. 256 şi 280).

4) G. C. Ionescu. Baia de Aramă şi împrejurimile. (Revista Pădurilor. An. 1913 pag. 411).

directei expuneri în bătaia soarelui a acestui podiş şi constituţiei lui calcaroase.

Iar, slaba reprezentare a castanului în partea de Est a depresiunei, s'ar datora nu numai faptului că depresiunea se îngustează în stânga Jiului, dar în acelaş timp se şi ridică. In adevăr, extremitatea ei Estică se află la o altitudine de 500 m., pe când la Tismana nu avem decât 200 m. De aici, rezultă un quantum anual de temperatură inferior celui din jumătatea de apus a depresiunii.

Afară de aceasta, jumătatea apuseană a depresiunii se mai bucură şi de alte avantagii, faţă de cea răsăriteană. Ea este mai adăpostită de crivăţ şi de vânturile aspre ce bat pe depresiune. La apus de Tismana, crivăţul ajunge cu totul stins; abia se simte iarna, Munţii, în această parte, mai înalţi, oferă un adăpost mai sigur, mai accentuat. „Căldarea jumătăţii de apus a depresiunii este mai „adâncă, mai închisă, mai adăpostită, mai depărtată de locurile „peste cari crivăţul poate încă sufla cu putere".

In fine, jumătatea depresiunii dela Sud cu dealuri discontinui şi mai puţin înalte ca la Est, fiind, „prin însăşi poziţia ei, mai expusă soarelui şi mai din plin bătută de razele acestuia", îmagazinează un quantum de căldură superior celui dela Est de Jiu.

In ce priveşte d e n s i t a t e a în răspândirea castanului, se dă, la sfârşitul studiului, un tablou cu toate localităţile unde se află.

După ce se face descrierea masivului de castani dela Tismana „cel mai puternic şi cel mai vechi din toate", autorul se ocupă de origina castanului în Oltenia.

Astfel, examinând fenomenul sub toate aspectele lui şi în toate locurile din Oltenia, autorul crede despre castanul din Oltenia că este a d u s, iar nici de cum că ar fi un relict terţiar. Unul din argumentele ce aduce în sprijinul afirmaţiei d-sale, este şi acela că, toate locurile unde îl întâlnim se găsesc în jurul vechilor mânăstiri sau schituri oltene.

Au sujet du châtaignier de l'Olténie.

Discussion à propos d'une étude publiée dans le bulletin de la société royale de géographie, dans laquelle on explique la distribution du châtaignier dans l'Olténie, par ses exigences en ce qui concerne le sol et le climat, et surtout par la préférence pour les sols calcaires.

M. Haralamb, appuis sur la littérature publiée jusqu'aujourd'hui, démontre le contraire: le châtaignier est sillicole.

Ueber die Kastanie in der „Oltenia".

Erörterung betreffend eine Arbeit veröffentlicht im Organ der geographischen Gesellschaft.

Es wird dort angegeben dass die Verbreitung der Kastanie in Oltenia durch ihre standortliche Ansprüche zu erklären wäre; sie soll besonders die kalkhaltigen Böden bevorziehen.

Herr Haralamb, unterstützt auf mehrere Veröffentlichungen, bestreit diese Behauptung und stellt fest dass die Kastanie auf Sandböden gedeiht.

ORGANIZAREA COMISIILOR DE RIDICĂRI IN PLAN ATAŞATE DIRECŢIILOR SILVICE REGIONALE

de Ing. CONST. FEDOROVICI

Având în vedere experienţele dobândite la direcţia Cadastrului român, la comisiile de ridicări în plan ale direcţiilor regionale silvice, de amenajări şi la calculul şi întocmirea planurilor, propun pentru uniformizarea lucrărilor comisiilor în plan, adoptarea următoarelor modificări şi complectări în legătură cu raţionalizarea şi uşurarea calculelor şi întocmirea planurilor la birou:

1. Semne convenţionale în topografie şi geodezie:

⊙ Semnal de triangulaţie.

⊗ Punct de intersecţie.

Potenot.

⊙ Staţie de ţăruş.

⊡ Staţie pe piatră de hotar.

○ Radiere pe ţăruş.

□ Radiere pe piatră de hotar.

2. Numărătoarea staţiilor.

Numărătoarea movilelor de hotar să se menţină, dându-li-se un număr curent, iar staţiilor de ajutor, adausuri alfabetice ca 1-a, 2-a, etc. Staţiile de busolă (la detalii, ca văi, culmi, drumuri, piscuri) să se numeroteze dela 500 sau 1000 în sus, ca să nu corespundă cu cele tachimetrice la hotar.

3. Operatorii.

Inaintea începerii măsurătorii, să verifice toate aparatele, să noteze cofecientul lunetei pentru firele stadimetrice.

In timpul lucrului să facă schiţe exacte, cu arătarea nordului, şi să ridice în plan detaliile.

Activitatea zilnică a fiecărui membru al comisiei se trece în registrele speciale.

4. Carnetele de teren.

Toate carnetele de teren se numerotează; se numerotează şi filele din fiecare carnet.

Astfel, dacă se termină unul, se indică n-rul şi pagina carnetului următor, unde se continuă drumuirea.

5. Formarea echipelor.

a) Echipa cu Tachimetrul se compune din:

Operator şi

5 lucrători: I la aparat (scrie şi n-rul ţăruşilor), 1 cu jalonul mergând înainte (poartă şi cutia aparatului) face ţăruşi, 2 la lanţul de 50 m. şi I la jalonul înapoi (face movilele).

b) Echipa cu Busola se compune din:

Operator şi

3 lucrători: I la aparat, I la stadie şi I care face şi bate ţăruşii şi alege staţii.

6. Aparatele necesare.

a) Un tachimetru centesimal

b) 2—3 busole, indiferent sistemul

c) 2 jaloane

d) 4—6 stadii

e) un lanţ, neapărat de 50 m.

d) 20 fişe cu 2 legături

f) Eventual 1 umbrelă de soare, cu toate că nu o găsim necesară.

7. Imprimate.

1) Foi de observaţie pentru busolă.

2) Foi de observaţie pentru tachimetru.

3) Foi de observaţie pentru triangulaţie.

4) Foi de observaţie pentru calculul triangulaţiei.

5) Foi pentru calculul suprafeţelor.

Aceste imprimate se pot lesne confecţiona la şapirograf.

8. Registre.

Pentru raţionalizarea lucrărilor ţiu să introduc pentru aceste comisiuni următoarele 5 registre, afară de cel de intrare şi eşire.

A) Registrul jurnal nr. 1, al ridicărilor zilnice:

Pădurea . . . . . Ocolul silvic . . . . .

Nr. corent	Operator : sau conductor	Data	Ridicări în plan efectuate								Aparatul întrebuinţat, coeficientul lunetei	
			Hotar		Piscuri		Drumuri		Văi, Poeni			
			dela	la	dela	la	ela	la	dela	la	Tachimetru Nr.	Busolă Nr.
			O	O	O	O	O	O	O	O		

Acest registru dă relaţii imediat în ce stadiu se găseşte lucrarea, cine a lucrat şi ce, care staţii, unde, aparatul întrebuinţat, coeficientul lunetei.

B) Registrul no. 2, al transporturilor.

Pădurea . . . . . Ocolul silvic . . . . .

Nr. corent	Data	Transporturi de aparate			Transporturi de oameni			Distanţe	Costul transportului
		cu trenul	cu maşina	cu căruţa	cu trenu	cu m aşina	cu căruţa		
		dela La	dela La	dela La	dela La	dela La	dela La	Km.	Lei

Indică ce transporturi s'au făcut, distanţa, costul.

C) Registrul no. 3, al lucrătorilor.

Pădurea . . . . . Ocolul silvic . . . . .

No. corent	Data	Operatorul: inginer sau conductor	Porţiunea ridicată în plan	Totalul staţiilor efectuate într'o zi	Lucrătorii întrebuinţaţi			Observaţiuni
					pe 1 zi	pe 1/2 zi	Totalul zilelor de om	

Arată câţi lucrători s'au întrebuinţat pe echipe, de fiecare operator, şi porţiunea ridicată în plan

Prezintă totalul cheltuielilor pe păduri, pe articole, operatorul care a făcut-o, pentru care scop.

D) Registrul no. 4, al cheltuielilor.

Pădurea . . . . . Ocolul silvic . . . . .

No. corent	Operatorul: inginer sau conductor	Data	Specificarea cheltuielilor	Zile, de om, lucrătoare	Costul lucrătorilor		Materiale cumpărate		Costul cheltuielilor
					unitar	Total	La firma	Costul lor	Total lei
					Lei	Lei	Lei	Lei	

E) Registrul no. 5, al drumuirilor.

Pădurea . . . . . Ocolul silvic . . . . .

No. curent	Data	Operatorul	Poligon sau Drumuire	Trece prin punctele:			Nr-rul stațiilor Totale	Neînchiderea poligonului			
								Y		X	
				Stația ○	Carnetul Nr.	Fila Nr.		m.	cm.	m.	cm.
								±		±	

Redă un tabloul al felului cum s'a organizat ridicarea în plan a unei păduri, stațiile prin care trece drumuirea s'au poligonul, în care carnet, cine a măsurat-o, totalul stațiilor dintr'o drumuire.

Calculatorul înscrie în acest registru erorile de neînchidere, lungimea drumuirei.

Toate registrele de mai sus sunt neapărat necesare pentru că în orice moment se pote controla activitatea și gestiunea comisiei.

9. Hotărnicirea pădurilor Statului.

Ridicarea în plan se poate face combinat cu facerea hotărniciei pădurilor în primul rând prin citarea din partea comisiei a părților, ca să asiste la măsurătoarea hotarelor, făcându-se procesele verbale cuvenit și pe urmă prin afișara planului la primăria respectivă, în vederea unei eventuale contestații.

Iar pentru ca adresele (corespondența) comisiei să aibă un aspect oficial, necesar în asemenea împrejurări, propun ca arhiva comisiei să fie înzestrată cu următoarele stampile și o tușieră.

1. Una ștampilă dreptunghiulară cu entêt-ul comisiei.
2. Una ștampilă pentru înregistrarea actelor intrate
3. Una ștampilă rotundă.
4. Una ștampilă pentru: Șeful comisiei / Inginer silvic.
10. Diverse materiale necesare comisiei.

Furnituri cu rechizite, cretă forestieră albastră sau neagră (cea roșie se șterge de ploaie) pentru numărătoarea țărușilor, hârtie milimetrică, de calc, un dublu sau triplu decimetru, una mașină de calcule, una tabelă pentru calculul tacheometric de „Sanfelici" și una condică de expediție.

Calculul şi întocmirea planurilor.

Cele ce urmează se referă numai la chestiunile cele mai esenţiale.

De multe ori se întâmplă ca operatorul de teren n'are posibilitatea să calculez ce a măsurat şi din această cauză aplicarea registrului No. 5 „Situaţia poligoanelor" este de cel mai mare folos pentru calculator.

După consultarea acestui registru se poate perfect informa care este situaţia şi organizarea ridicărei în plan a pădurei respective, îi arată câte drumuiri sau poligoane are de calculat; numărul staţiilor dintr'o drumuire, în care carnet şi filă se găsesc, eventual coeficientul lunetei pentru radieri, şi indică numele inginerului operator care răspunde de exactitatea lucrării pe teren.

Drumuirile de hotar măsurate cu tachimetrul se calculează cel mai bine şi rapid cu tabelele „Sanfelici", trecându-se amândouă coordonatele relative al unui aliniament pentru adunat distanţa descompusă, în maşina de calcul.

Repartizarea erorilor azimutale şi coordonatelor relative se face exact, notându-se toate calculele efectuate în carnetul de teren.

Perimetrul pădurii calculat se raportează în plan pe hârtie milimetrică, fără a mai fi nevoie de coordinatograf — deoarece suprafaţa planului se calculează analitic cu maşina de calculul, luându-se datele coordonatelor absolute calculate din carnetele de teren iar suprafeţele astfel calculate au o aproximaţie de 0,50 până 1.00 metrii pătraţi.

Cea mai bună metodă pentru calcularea suprafeţelor este aceea a d-lui inginer Ciurileanu. Tot perimetrul pădurii se divide în poligoane cu câte 15 staţii şi fiecare poligon se calculează în parte după metoda de mai sus.

La detalii, ca văi, culmi, drumuri, etc., ridicate în plan cu busola, se calculează numai aliniamentele prin aplicarea coeficientului lunetei şi reducerea la orizont, iar raportarea în plan se face foarte expeditiv cu însuşi acul magnetic al busolei pe hârtie de calc care pe urmă se aplică pe planul original.

Pentru curbele de nivel se calculează cotele tuturor staţiilor, luându-se ca bază de plecare o „cotă" a serviciului geografic al armatei (după harta M. St. Major).

Calculul cotelor relative şi absolute, repartizarea erorilor se face ca la coordonate.

In plan se trec toate cotele absolute, corespunzătoare unei curbe de nivel cu echidistanţa fixată de mai înainte.

Desenarea curbelor de nivel nu se face direct, ci pe hârtie de calc, care s'a pus peste planul original şi prins cu pioneze.

Curbele de nivel se copiază definitiv pe plan cu ajutorul unor hârtii de indigo.

Au sujet de l'organisation des commissions de levées des plans.

On fait certaines propositions pour une organisation plus rationnelle des commissions de levées des plans attachées aux directions régionales forestières.

Ueber die Organisation der mit topographischen Aufnahmen betrauten Kommissionen.

Verfasser macht Vorschläge betreffend die rationelle Organisierung der mit topographischen Aufnahmen betrauten Kommissionen, welche den Aussen-Direktionen beigegeben sind.

C R O N I C Ă

ADUNAREA GENERALĂ A SOC. „PROGRESUL SILVIC" DIN 1932

In zilele de 16—19 Iulie a. c. a avut loc adunarea generală anuală a Soc. „Progresul Silvic".

In contra temerilor exprimate de o redusă participare la lucrări, adunarea s'a bucurat de o afluenţă încurajatoare. Lucrările adunării au decurs după programul stabilit, provocând vii discuţii. Ca şi în trecut, problemele puse au atins toate laturile de actualitate ale economiei noastre forestiere.

Preocupările de interes general dovedite şi de data aceasta de către Societatea noastră, şi-au găsit un admirabil ecou în presa românească.

Desbaterile adunării vor face obiectul unei publicaţii speciale ca şi în anii trecuţi.

Red.

CRONICA INTERNAŢIONALĂ A LEMNULUI

— Incercări de asanare. — Conferinţele dela Geneva şi Viena. — Perspective —

Restaurarea regiunilor devastate, mărirea consumului de lemn de celuloză, mobile şi construcţii de tot felul, au provocat imediat după războiu o cerere crescândă de lemn. Fenomenul era natural şi reprezenta unul din aspectele vieţei economice postbelice atât de înfloritoare.

Ţările bogate în păduri au căutat să satisfacă această cerere considerabilă de lemn intensificând exploatările şi mărind numărul şi capacitatea de producţie a fabricilor ce posedau.

Nevoia de lemn a debuşeurilor din Apus corespundea de altfel nevoilor interne ale ţărilor producătoare, de oarece cele mai multe din ele, — Polonia, Cehoslovacia, Letonia, Estonia, Finlanda, — fiind state noui, organizarea lor reclama în primul rând capitaluri.

Exportul de lemn al statelor producătoare a mers crescând, depăşind cu mult producţia normală a pădurilor lor şi ca atare întrecând volumul ce exportau înaintea războiului când se stabilise un echilibru între cerere şi ofertă.

Starea înfloritoare a comerţului şi industriei forestiere a încetat brusc

în toamna anului 1929, moment în care a isbucnit criza economică ce continuă şi azi să ravajeze toate ramurile de activitate.

Efectele depresiunei economice în câmpul activităţii forestiere s'au manifestat :

printr'o comprimare a nevoilor în lemn a ţărilor importatoare,

prin neputinţa statelor exportatoare de a-şi plasa producţia şi ca atare, o acumulare de produse lemnoase brute şi fabricate, şi

prin reducerea preţurilor, în multe părţi sub costul de producţie.

Reducerea consumului de lemn, dacă ţinem seama de natura trebuinţelor pe care acest material e chemat să le satisfacă, e posibilă fără să provoace suferinţe sau perturbări economice.

Pe lângă aceasta — după părerea multor economişti — lemnul este ameninţat să fie înlocuit în numeroase întrebuinţări şi activităţi industriale cu alte materii prime, mai ieftine şi de calităţi technologice superioare. După o statistică întocmită de „National Lumber Manufacturers Association" consumaţia lemnului în Statele-Unite a scăzut, în perioada 1900—1927, cu 20%, în timp ce pentru nevoile construcţiilor întrebuinţarea materialelor înlocuitoare (cimentul, ferul şi oţelul) a crescut cu 200%.

Intrebuinţarea placajelor şi furnirurilor au contribuit şi vor continua să concure la diminuarea volumului lemnos consumat în diversele sale utilizări.

Perturbările financiare şi monetare survenite în anul 1931 s'au repercutat dezastruos asupra economiei forestiere. Retragerea de credite ce a urmat prăbuşirei lirei sterline, de ex., au afectat însăşi baza de nezistenţă a industriilor forestiere din Polonia, Finlanda, Cehoslovacia, Letonia, iar îngrădirile valutare şi politica de autarchie inaugurată de toate statele europene au agravat şi mai mult situaţia industriei şi comerţului de lemn.

In afară de efectele crizei generale, economia forestieră a fost influenţată şi de o serie de cauze specifice.

Prefacerile politice şi economice din Rusia, ţară care înaintea războiului satisfăcea 20% din exportul mondial de lemn, au scos-o pentru câtăv vreme din rândul ţărilor producătoare de lemn. Golul lăsat de Rusia a fost acoperit mai ales de produsele Finlandei, Suediei, Poloniei, care au făcut eforturi deosebite pentru organizarea şi desvoltarea producţiei forestiere naţionale.

Cu începere din 1929, Rusia începe să facă — pe baza unui plan de lucru bine studiat (planul quinquenal) — energice sforţări pentru recâştigarea poziţiei ce ocupa înainte de 1914 în comerţul internaţional al lemnului. Coincidenţa apariţiei Rusiei pe piaţa lemnului european cu isbucnirea crizei a mărit şi mai mult pierderile suferite de ţările exportatoare care zi de zi vedeau micşorându-se atât cantităţile ce exportau cât şi preţurile obţinute. Răul era cu atât mai mare cu cât ţările nordice în special, în investiţiile ce făcuseră pentru super-desvoltarea producţiei forestiere, se pare că neglijaseră posibilitatea reapariţiei Rusiei, ţară cu imense posibilităţi forestiere şi dispusă a face toate sacrificiile pentru realizarea prevederilor planului quinquenal.

Apariţia bruscă şi puternică a lemnului sovietic în comerţul internaţional a provocat deruta tuturora şi a făcut să se considere U. R. S. S. drept cauză unică a crizei producţiei forestiere.

Am asistat astfel, timp de 2 ani la interminabile discuţiuni în jurul aşa zisului „dumping forestier sovietic".

Incepând din a doua jumătate a anului 1931, caracterul concurenţei sovietice a început să se precizeze tot mai mult, statele exportatoare mai lezate consimţind să recunoască în cele din urmă că ieşirea pe piaţa internaţională a U. R. S. S. era un fapt de aşteptat.

*

* *

Consecinţele din ce în ce mai distrugătoare ale crizei economice au condus la concluzia că o asanare a situaţiunei nu poate porni decât printr'o cooperaţie internaţională. Pe această linie de conduită notăm conferinţele dintre diversele ţări ţinute la Paris, Varşovia, cartelul forestier dintre Jugoslavia şi România cunoscut sub numele de „Union-Bois".

Efectele circumscrise ale tentativelor anului 1931 şi starea tot mai disperată a economiei forestiere au determinat Societatea Naţiunilor (S. D. N.) să ia în studiu problema lemnului, convocând la Geneva pentru zilele de 25—27 Aprilie 1932 o consultare a statelor europene interesate în această ramură de activitate.

Soluţiile recomandate de experţii întruniţi la Geneva pentru îndreptarea situaţiei actuale, au fost:

a) comprimarea producţiunii, respectiv reducerea exploatărilor;

b) reducerea exportului, adică adaptarea producţiei la cerinţele consumului;

c) creiarea unui oficiu internaţional al lemnului destinat să înlesnească realizarea soluţiunilor dela punctele a şi b.

Ţinându-se seama de poziţia geografică a ţărilor exportatoare, s'a recomandat ca în caz când o înţelegere unanimă nu va fi posibilă să se urmărească înţelegeri pe grupe de ţări producătoare.

Din analiza situaţiei lor geografice, a debuşeurilor lor naturale, ţările producătoare de lemn formează două grupe distincte:

a) ţările din nordul Europei: Rusia, Finlanda, Suedia, Norvegia, Estonia, Letonia şi Lituania;

b) ţările din centrul şi sud-estul Europei: Polonia, România, Cehoslovacia, Jugoslavia şi Austria.

Intrucât la Geneva experţii ţărilor participante nu aveau plenipotenţa de a lua angajamente s'a hotărât convocarea unei noui conferinţe europene la Viena. Aceasta s'a întrunit la 9 Iunie 1932 şi s'a ocupat în mod special cu două din soluţiunile propuse la Geneva de comitetul experţilor forestieri:

reglementarea exportului şi

creiarea oficiului internaţional al lemnului.

Rezultatul practic al acestei conferinţe a fost semnarea unui acord parţial între şase state: Polonia, România, Cehoslovacia, Jugoslavia, Austria şi Letonia, care se obligă a proceda la reducerea exportului de lemn în limita unor cifre ce urmează a se fixa ulterior.

Tot la conferinţa dela Viena s'a recunoscut necesitatea fondării unor organe interne — sindicate — destinate a veghia ca exportul fiecărei ţări să se facă în limita contingentelor ce li se vor atribui.

O observaţie atentă a situaţiei economiei forestiere din fiecare ţară expor-

tatoare de lemn ne arată că industriile respective au atins un stadiu de desvoltare care depăşeşte cu mult nevoile consumului actual. O restabilire a situaţiei din anii 1926—1928, nu o mai credem posibilă pentru motivele că consumul sporit de lemnărie de după războiu a fost un fenomen trecător, iar volumul de lemn pe care U. R. S. S. va continua a-l desface pe piaţa internaţională se va repercuta în detrimentul tuturor statelor exportatoare din Europa.

Ceeace credem însă, că s'ar putea obţine — *printr'un acord, al tuturor statelor producătoare* — ar fi evitarea dezastrului total şi definitiv al industriei lemnului, dezastru ce ar provoca incomensurabile prejudicii materiale ,morale şi sociale pentru statele în care pădurile se înscriu între primele avuţii naţionale. Un acord general ar mai da posibilitatea de adaptare, pe timpul crizei, a producţiei la consum, oferind în acelaş timp mijlocul de a opri concurenţa acerbă dintre ţări şi menţinând un nivel acceptabil al preţurilor.

Asanarea completă a economiei forestiere nu poate veni decât atunci când criza economică actuală va lua sfârşit. Accentuăm că starea de echilibru se va produce la un nou nivel care va fi rezultanta unui consum normal şi al puterii reale de export a ţărilor producătoare.

Gh. I. Ionescu

AL DOILEA CONGRES INTERNAŢIONAL DE CARBON-CARBURANT

Dela 1 la 7 Octombrie 1932, se va ţine la Milan al doilea Congres Internaţional de Carbon-Carburant. Primul Congres a avut loc la Paris, cu ocaziunea Expoziţiunii Coloniale. La Congresul din Milan, se vor discuta toate chestiunile ştiinţifice, technice, economice, industriale şi comerciale, ce se referă la producerea şi utilizarea carbonului, drept carburant de înlocuire.

Carbonul-carburant, este în principiu cărbunele de origină vegetală sau minerală, care poate produce o energie termodynamică.

Lucrările Congresului vor fi împărţite în patru secţiuni :

I-a Secţiune. Studiu ştiinţific, technic şi economic al Carbonului-Carburant.

A IIa Secţiune. Producţia industrială a Carbonului-Carburant.

A III-a Secţiune. Utilizarea şi distribuirea Carbonului-Carburant.

A IV-a Secţiune. Aplicările coloniale ale Carbonului-Carburant.

Comunicările se vor adresa Secretariatului General al Congresului la Touring Club Italian, Milan.

(Secrétariat général du Congrès International du Carbon-Carburant) Corso-Italia, 10. Ele trebuesc scrise în una din limbile următoare : italiana, franceza, engleza, germana.

Pentru a se putea permite tipărirea comunicărilor, ele trebuesc trimise Secretariatului General al Congresului, înainte de 15 August 1932.

Informaţiunile ,adeziunile, corespondenţa, trebuesc adresate Secretariatului General al Congresului.

Oricine poate fi membru al Congresului, participând la lucrările sale în următoarele condiţiuni :

a) Se va înainta cererea de înscriere la Secretariatul Comitetului organizator, înainte de 1 Septembrie 1932, arătând odată cu numele şi pronumele, domiciliul, naţionalitatea, profesia şi calitatea.

b) A doua condiţiune este de a fi admis de Comitetul organizator.

Membrii înscrişi după cererea lor, vor primi comunicările şi rapoartele cu condiţiunea de a vărsa, în acelaş timp cu cererea de înscriere suma de 25 lire italiene prin mandat poştal, internaţional, adresat Touring Clubului Italian (Corso Italia 10 — Milan).

Congresul va ţine şedinţele sale dela 1 la 5 Octombrie 1932 în Palatul Touring Clubului Italian, iar dela 5—7 Octombrie, se vor face excursii. Regulamentul-Program, definitiv şi detailat al Congresului, va fi comunicat înainte de 15 Septembrie 1932.

N. Nedelcovici

— R E C E N Z I I —

Société des Nations. Comité économique: *Le problème du bois,* ses aspects internationaux, 50 pag. Genève. 1932. (2 fr. elv.).

De câţiva ani, criza mondială, care bântuie toate ramurile de producţie, a lovit grav şi economia forestieră. Situaţia financiară precară a multor state europene, la încetarea ostilităţilor, în special a statelor noui create, le-a forţat să pună în exploatare într'un tempo grăbit resursele lor forestiere,, astfel că în această vreme, s'a ajuns la o adevărată supraproducţie de lemne, depăşindu-se cu mult puterea de absorbiţie a ţărilor importatoare.

Lucrările de restaurare a regiunilor devastate de război, a industriilor, minelor provocaseră în adevăr o creştere a cerinţelor de lemn de construcţie; deosemenea consumaţia de hârtie celuloză şi mătase artificială se mărise considerabil, cerând din an în an tot mai mult ca materie primă. In fine deplasările de populaţie, ridicarea standardului de viaţă şi a cerinţelor de confort a necesitat mari cantităţi de lemn pentru ambalaj, noui construcţiuni, mobilier, etc.

Incepând din 1930 din contră s'a manifestat o restrângere puternică a consumului de lemn atât în ţările importatoare, cât şi în cele exportatoare; în Anglia importul a scăzut dela 9,1 mil. m^3 (1928) la 7.6 mil. în 1931; în Germania dela 15.8 mil. $m.^3$ (1928) la 5.7 mil. (1931); în Italia dela 3,3 mil. $m.^3$ în 1927 la 2,3 mil. în 1931.

Această scădere a consumului se explică atât prin reducerea puterii de cumpărare a consumatorilor, din cauza crizei generale, cât şi prin înlocuirea progresivă a lemnului în anumite utilizări, prin alte materiale (fer, ciment, ghips, etc.).

Odată cu declararea crizei şi înăsprirea concurenţei între statele producătoare, apare pe pieţele de consum şi lemnul rusesc. După războiu Rusia, care înainte de războiu era prima ţară producătoare de lemn din Europa, încetase aproape complect de a mai conta printre cele ce aprovizionau piaţa internaţională. Dispariţia acestui puternic concurent stimulase producţia celorlalte ţări cu bogate resurse forestiere, în special a Finlandei care atinsese în 1927 cifra maximă la export (1,3 mil. stds), a Suediei (1,2 mil. stds), a Poloniei 4,0 mil. $m.^3$, a Letoniei, României, Jugoslaviei, Austriei etc.

Incepând din 1927 exportul sovietic de lemne a crescut considerabil, ca urmare a aplicării planului quinquenal de desvoltare economică, ajungând în 1931 să reprezinte cu cei 955.000 std. cam 20 la sută din exportul european de lemne, adică aproape cât şi înainte de războiu.

Aceste cauze au făcut ca exportul celorlalte ţări producătoare să scadă considerabil: al Finlandei la 780.000 stds. în 1931, al Suediei la 729.000 stds; al Poloniei la 2.000.000 m.^{3}, al României la 14 mil. tone.

Dar ceeace e mai grav e că reducerea cantităţilor exportate nu a împiedecat nici de cum scăderea continuă a preţurilor. Ele nu mai reprezintă azi decât jumătate, şi poate şi mai puţin, din ceea ce era cu 3—4 ani înainte. In multe cazuri, preţurile de desfacere a cherestelei nu mai acoperă nici costul de producţie. Se înţelege că, în atari condiţiuni, producţia forestieră a pierdut orice rentabilitate şi consecinţele sunt grave atât pentru proprietarii de păduri, cât şi pentru exploatatori, fabricanţi, lucrători şi comercianţi. Dificultăţile au fost încă agravate prin fluctuaţiile monetare din unele ţări producătoare, fiind ştiut să industria lemnului ţine imobilizate valorile angajate în producţie timp de peste un an.

Din expunerea de mai sus se vede ce gravitate prezintă azi problema producţiei forestiere şi cât interes găsirea unor soluţiuni, pentru ţările ce-şi fondează prosperitatea pe resursele lemnoase.

De aceea majoritatea statelor producătoare şi consumatoare au luat măsuri fie de a sprijini producţia şi exportul fie de a înfrâna importul spre a apăra producţia internă de o scădere a preţurilor.

Criza în producţia lemnului a încetat astfel de a fi o chestiune economică pur naţională, pentru a deveni una internaţională, iar remediile ei necesită imperios o cooperare internaţională.

In general, criza producţiei forestiere poate fi atenuată prin măsuri apropiate de ordin interior: exploatarea pădurilor se bucură de o oarecare elasticitate, graţie faptului că tăerile pot fi amânate; arborele rămas netăiat nu constitue nici o povară pentru nimeni, din contra continuă a creşte în volum şi în valoare. Pe de altă parte, în industria lemnului capitalurile investite nu sunt aşa de mari ca în multe altele şi pot rămâne câtva timp neutilizate, ceeace dă acestei ramuri de producţie o oarecare capacitate de adaptare la nevoile vremii.

Dată fiind imposibilitatea de a se acţiona asupra cererii, adică asupra nevoilor consumului, măsurile de remediere a efectelor crizei vor trebui să tindă în primul rând o reducere voluntară a ofertei.

Pentru a ajunge la acest rezultat e nevoie să se realizeze o conclucrare internaţională, înţelegându-se nevoia unor sacrificii din partea tuturor.

Reducerea exportului la cerinţele ţărilor importatoare sau mai precis, echilibrarea ofertei şi a cererii nu se poate obţine decât prin reducerea exploatărilor. Această soluţie este cu atât mai indicată, cu cât — după constatările economiştilor forestieri—aproape în toate ţările din lume producţia efectivă de lemn depăşeşte într'o măsură mai mare sau mai mică posibilitatea normală a acestora.

In împrejurările actuale însă, o limitare concentrată a tăerilor nu pare aplicabilă practic, fiind foarte dificil a interveni în politica forestieră a diverselor ţări, şi de a exercita un control internaţional al extensiunii ce se dau acestor tăeri.

Aceasta fiind situaţia economiei forestiere atinsă de criză Societatea Naţiunilor, solicitată de reprezentanţii mai multor ţări interesate, a decis să organizeze o consultare de experţi pentru a se orienta asupra problemei lemnului. Experţii delegaţi a 14 ţări europene între cari şi ai României, şi delegatul Canadei s'au întrunit la Geneva în zilele de 25, 26 şi

27 Aprilie a. c. schimbând între ei părerile, cu privire la mijloacele proprii fiecărei ţări, pentru atenuarea crizei actuale. Experţii ţărilor participante au constatat că singurul mijloc actualmente posibil de îmbunătăţire a situaţiei constă în adaptarea exportului tuturor ţărilor producătoare la capacitatea de absorbţie a ţărilor importatoare, stabilindu-se procente de participare şi contingenţe de export pentru toate ţările interesate.

Experţii diverselor ţări neavând împuternicirea de a lua angajamente în numele ţărilor ce reprezentau, s'a decis convocarea unei noui conferinţe la Viena, la 9 Iunie a. c. (care a şi avut loc). Delegaţia austriacă a fost însărcinată să pregătească materialul statistic necesar ca bază a discuţiilor. Conferinţa dela Viena avea să se ocupe special de chestiunea restrângerii exportului şi de crearea unui oficiu internaţional al lemnului, care să faciliteze colaborarea diverselor ţări interesate şi să organizeze aplicarea hotărîrilor ce s'ar lua.

Publicaţia Societăţii Naţiunilor cuprinde, în afară de interesantul raport al delegaţiei comitetului economic, din care am reprodus mai sus părţile principale, o serie de expozeuri, cu privire la situaţia economiei forestiere în câteva din ţările participante şi foarte interesante cifre statistice asupra comerţului de lemne înainte şi după isbucnirea crizei.

Din partea României a fost delegat d. Ing. P. Ioan, Subdirectorul C.A.P.S. şi d. Dyonis Anhauch. Documentatul raport al D-lui P. Ioan se găseşte deasemenea publicat în lucrarea de faţă.

D. A. Sburlan.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 3 Martie 1932.

Paul Buffault.

La Loire, fleuve inutile (fin).

Loara, fluviu inutil. (sfârşit).

In continuarea articolului început în No. precedent, autorul îşi propune să examineze starea pădurilor din bazinul superior al Loirei, măsurile, cari s'au luat până acum în vederea împăduririi suprafeţelor degradate şi cele ce ar trebui să se mai ia pentru a se desăvârşi opera.

Cu această ocazie discută chestiunea inundaţiilor — chestiune, care la noi în anul acesta este pentru a doua oară actuală — în legătură cu despăduririle. Fără îndoială — spune autorul — omul nu poate să modifice complect circumstanţele climatologice şi topografice, cari determină inundaţiile sau turbură regimul apelor; el nu poate de asemenea să aducă schimbări apreciabile în natura geologică a solului. Nu este însă complect dezarmat în contra inundaţiilor şi poate să activeze cu folos, străduindu-se să restabilească echilibrul forţelor naturale, distrus prin neprevederea generaţiilor precedente.

Nu se poate nega influenţa favorabilă a pădurilor existente şi a reîmpăduririlor asupra alimentării izvoarelor şi debitului cursurilor de apă. Bineînţels, că nu în orice condiţii şi împrejurări, împădurirea va aduce o atenuare în amplitudinea creşterilor de apă, mai ales, dacă ea nu se face pe suprafeţe întinse. Prea mulţi factori intervin, pentru ca să se poată ridica acest postulat la un adevăr absolut.

Ţinta, către care trebuesc să meargă eforturile silvicultorilor este să constitue pe terenurile degradate sau ameninţate de eroziune o armătură puternică, din asociaţii vegetale, a căror prezenţă este justificată de condiţiile ecologice şi climatice.

M. Nègre.

Aménagement du mont Lozère.

Amenajamentul muntelui Lozère.

Consideraţii generale şi consideraţii speciale cu privire la posibilitatea împăduririi muntelui Lozère. — Va urma.

E. Graber.

L'Ire et son bassin.

Ire şi bazinul său.

Contribuţii la studiul influenţii pădurii asupra torenţialităţii şi regimului apelor, cu referire la râul Ire şi bazinul său.

H. de Brun.

Coup d'oeil retrospectif sur nos forêts du Midi.

Scurtă privire asupra pădurilor din Sudul Franţei.

Diversele probleme, ridicate prin punerea în valoare a suprafeţelor puţin productive, dar imense, sunt — de câţiva ani — studiate cu atenţie crescândă, justificată de influenţa pe care poate s'o aibă asupra economiei regiunii restaurarea acestor terenuri printr'o mai bună împădurire.

A. Arnould.

Notions de botanique au début du XVIII-e siècle.

Noţiuni de botanică la începutul secolului al 17-lea.

Autorul articolului a descoperit o carte din 1633, întitulată: Adriani Spigelii philos ac medici Pataurini Isagoges in rem herbariam. Este un tratat de botanică în limba latină împărţit în două părţi: I-a tratând despre forma plantelor şi II-a despre întrebuinţările şi proprietăţile lor.

Este o lucrare, ce rezumă cunoştinţele botanice dela începutul secolului al XVII-lea. Faţă de înălţimile, la care au ajuns cunoştinţele botanice azi după 300 de ani dela cartea lui Spigelius, citirea acesteia excită râsul prin primitivitatea ei.

Ştiinţa urmându-şi progresul în acelaş tempo ca şi până acum, peste 300 de ani cunoştinţele noastre de azi ar trebue să apară şi ele ridicule.

Iată câteva spicuiri din rezumatul cărţii lui Spigelius:

Părţile plantei sunt simple sau compuse şi comune sau particulare, după cum se întâlnesc la toate sau numai la unele plante.

Părţile simple comune sunt: carnea, nervul sau fibra, vâna, pielea sau membrana, la care trebue să adăugăm umoarea. (Se dă apoi explicaţiile fiecărei părţi).

Părţile simple particulare sunt osul şi cartilajul. Osul este un element dur şi solid, care se găseşte în unele fructe (cireaşa, migdala, pruna) şi care conţine sămânţa. Cartilajul este un tegument mai subţire decât osul, mai tare decât pielea şi translucid ca aceasta.

Sunt 6 părţi compuse comune: rădăcina, tulpina, ramura, frunza, floarea şi sămânţa.

In ce priveşte fiziologia vegetală Spigelius să găsea în faţa unor enigme. El se întreabă: Ce este floarea şi frunza? Şi mărturiseşte, că n'a găsit un răspuns satisfăcător. Crede totuşi, că frunzele sunt necesare pentru protecţia florilor, fructelor şi tulpinei, dar nu pentru toate aceste părţi şi la toate plantele. Florile au rolul de a proteja fructele.

Imparte toate plantele în 4 clase: arbori, copaci, arbuşti şi ierburi.

Arborele este o plantă, care porneşte din rădăcină cu o singură tulpină, ce se divide apoi în crăci principale şi ramuri. El nu poate să fie distrus uşor.

Copăcelul (arbrisseau) este o plantă, care emite din rădăcină mai multe tulpini, care apoi se împart în numeroase ramuri (coacăzul).

Arbustul sau subarbustul e o plantă lemnoasă cu tulpină unică, diferind de arbore prin înălţime, iar de iarbă prin durata existenţei.

Erburile sunt plante, cari mor cu totul după ce au produs sămânţa. Spigelius nu ştie însă, în ce clasă urmează să pună plantele cu bulbi (narcisul, zambila)? Dar ciupercile? Şi atunci a mai făcut o clasă (a 5-a) pentru ciuperci şi trufe.

Intre caracterele secundare ale plantelor pune: mirosul şi gustul. Diferenţa fructelor constitue genurile principale la arbori: glandifere, nucifere, conifere, pomifere şi bacifere.

Arbori cultivaţi se clasează după fructe, arborii sălbateci după fructe şi după alte părţi.

In partea II-a a cărţii, Spigelius tra-

tează despre întrebuinţarea şi efectul plantelor asupra corpului uman.

Aşa de ex. spune, că ciupercile aduc moartea prin strangulare, pentrucă ele înăbuşă spiritele vitale ale inimii.

Cronica forestieră.

La această rubrică, găsim pe lângă un interesant proect de lege asupra societăţilor de gestiune forestieră şi o dare de seamă asupra: „Congresului pădurii şi industriilor sale, dela Bordeaux".

La banchet, printre alţi invitaţi, a luat parte şi D-l Insp. g-ral D. Drâmbă.

In cuvântarea ce a ţinut, D-sa a evocat legăturile ce unesc de multă vreme pe silvicultorii români şi francezi, cum şi dragostea ţării noastre pentru Franţa.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ ET DES PROVINCES DE L'EST.

No. 5, Martie 1932.

Mesures de protection contre l'invasion des bois étrangers.

Măsuri de protecţie contra invaziei lemnului străin.

Guvernul francez a dat deplină satisfacţie propunerii făcută de Societate scoborând contingentul lemnului străin, ce poate intra în Franţa, la 50%, din ceia ce intra în anii precedenţi. Acest contingent este revizuibil din 3 în 3 luni.

In acelaş timp taxele vamale s'au ridicat la de 7 ori cele dinaintea războiului şi nu pot fi micşorate, decât printr'un vot al parlamentlui.

Cu aceste măsuri se speră să se ridice preţul lemnului local, atât în picioare, cât şi debitat.

Concours de l'économie alpestre, section des Monts Jura à Belley.

Concurs de economie alpestră la Belley.

La 27 Sept. 1931, Federaţia Economiei Alpestre a ţinut a noua adunare generală la Belley, cu ocazia concursului silvopastoral, organizat de ea în această regiune.

Buletinul publică discuţiunile şi comunicările, ce s'au făcut cu această ocazie şi apoi redă în extenso raportul D-lui Mautelier, asupra ameliorării pădurilor de foioase din arondismentul Belley şi lungirea revoluţiilor, în interesul general şi cel financiar al comunelor.

J. Sornay.

De la convertion des taillis sous-futaie en futaie feuillue.

Despre conversiunea crângurilor compuse în codru.

Conservatorul Schoeffer, fost secretar general al Soc. Franche-Comté şi unul din cei mai de seamă membrii ai săi, decedat de curând, a aplicat pe teren în departamentul Haute-Saône, o metodă a sa asupra conversiunii în codru compus. Rezultatele deja câştigate s'au putut aprecia cu ocazia congresului ţinut în Iunie 1931.

Autorul răspunde criticilor aduse de D-l Potel metodei Schoeffer, într'un articol din No. pe Decembrie al Buletinului, conchizând, că chiar dacă metoda Schoeffer n'ar fi nouă, meritul acestuia este, că a atacat problema conversiuni în codru grădinărit de foioase a crângurilor compuse comunale, pe sufrafeţe vaste, cu rezultate ce corespund aşteptărilor; a simţit necesitatea aplicării unui nou tratament, a fixat modalitatea acestuia, a raliat comunele la concepţiile sale şi a trecut apoi la acţiune cu metodă şi perseverenţă.

L. S.

L'eczema du bois.

Eczema lemnului.

Toţi lucrători forestieri pot contracta în contact cu vegetalele forestiere sau cu paraziţii lor un oarecare număr de boli de piele, mai multe sau mai puţin cunoscute.

S'a făcut o cercetare printre medicii în această privinţă şi revista Paris Medical a făcut o interesantă dare de seamă.

Accidentele amintite s'ar împărţi în doă grupe:

a) Eczema tăetorilor de lemne;

b) Sensibilizaţia silvestră.

Prima intră în cadrul banal al boalelor de piele de origine traumatică, chimică sau microbiană. Erupţia care s'a numit adesea „râia lemnului" se localizează de biceiu la mâini. Tratamentul este simplu şi vindecarea uşoară, fără ca lucrătorul să-şi întrerupă lucrul.

In ce priveşte sensibilizaţia silvestră, aceasta e un fenomen curios.

Un om în perfectă sănătate aparentă îşi exercită ocupaţia în pădure mulţi ani fără nicio jenă şi deodată — el prezintă erupţii pe faţă, mâini, etc.

După câtva timp (scurt) totul reintră în ordine, dar individul rămâne sensibilizat şi oridecâte ori se va apropia de lemne vor reapare aceleaşi simptome. S'au văzut cazuri de indivizi sensibilizaţi, cari nici nu s'au mai putut apropria de un parchet în exploatare, fără a căpăta un edem al feţei cu conjuctivită.

Se crede, că agentul iritant ar fi scoarţa şi că umiditatea joacă un rol de primul plan.

Multe boale de această natură nu apar sensibile, decât la o singură specie forestieră.

Tratamentul preventiv pare puţin eficace. Remediul ar fi să se desensibilizeze bolnavul. ceia ce e foarte greu.

Cunoştinţele actuale asupra acestor boli sunt imperfecte. Chestiunea este însă destul de interesantă, căci sunt unii sensibilizaţi, cari nu mai pot lucra lemn toată viaţa.

Roger Ducamp.

La culture pastorale dans les Cevénnes en particulier.

Cultura pastorală, cu privire la Ceveni.

A. Barbey.

Y-a-t-il une question des Maures et de l'Esterel?

Este o chestiune a masivelor Maures şi Esterel?

Cinci incendii în timp de numai 15 ani au distrus în parte cele mai bogate păduri ale Proventei.

Autorul crede, că nu trebue să se dezarmeze în faţa pericolului ce creşte mereu, ci să se perfecţioneze apărarea prin prevenire.

N. N Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 3. 1932.

L. Colette.

Aménagement des futaies jardinées par la méthode du contrôle.

Amenajarea codrului grădinărit prin metoda controlului.

După ce se face istoricul şi se arată principiile cari stau la baza acestei metode de amenajament, se indică operaţiunile preliminarii, în vederea stabilirii amenajamentului.

Eg. Rosseels.

Excursion en 1931.

Se fac anumite consideraţiuni de ordin technic asupra pădurilor vizitate în vara anului 1931, de membrii Soc. forestiere belgiene.

G. Luncz.

La lumière et les forêts. (Etudes récentes).

Lumina şi pădurile (Studii recente).

Determinarea rolului luminei în viaţa plantelor, independent de alţi factori, ca umiditatea şi căldura, este o sarcină dificilă în cercetările ştiinţifice; dificilă pentrucă factorii amintiţi se prezintă totdeauna împreună iar rolurile lor în fiziologia plantelor sunt aşa de amestecate în cât ele se influenţează unele pe altele.

Totuşi cunoaşterea aprofundată a acestei probleme este cu atât mai importantă cu cât, dintre factorii fizici ai fiziologiei plantelor, silvicultorul nu poate avea o influenţă decât asupra efectului luminei.

Autorul acestui articol, strânge în 10 pagini observaţiunile şi constatările făcute, de acei cercetători cari au studiat această chestiune, din punctul de vedere al rolului frunzelor arborilor (frunze de lumină şi fr. de umbră); al răriturilor (felul cum trebuesc făcute, efectul lor, intervalele de timp), al cantităţii de lumină de care are nevoie planta; al manierii cum se comportă ierburile sub masivul păduros şi al modalităţilor folosite în vederea utilizării luminii, pentru a putea produce trunchiuri frumoase şi sănătoase (ca subetajul, răriturile).

Loi relative à la protection des bois et forêts appartenant à des particuliers. Documents parlementaires.

Legea relativă la protecţia pădurilor aparţinând particularilor.

Desbaterile parlamentului.

A. HAI.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 5. 1932.

Sam. Aubert.

Les lapiaz du Jura ont-ils été boisés.

Locurile numite Lapiaz în Jura, au fost împădurite?

Există în aceşti munţi, anumite locuri numite *Lapiaz.* Suprafaţa lor prezintă o succesiune de vâlcele transversale acoperite cu o frumoasă vegetaţie şi separate de platouri calcare în formă de dale mai mult sau mai puţin profund şenţuite şi crăpate.

Dalele stâncoase care constituesc podeala acestor platouri, adesea goale, pe mai mulţi metri pătraţi, sunt atacate de o vegetaţie de gazon, de câţiva decimetri pătraţi în suprafaţă.

Ici şi colo, se observă chiar o vegetaţie arbustivă, iar altele prezintă şi câte un molid cu o vegetaţie destul de activă. Intr'un cuvânt, se prezintă aici toate fazele succesive ale colonizării, dela primii pionieri ai vegetaţiei şi până la pădure.

Intrebându-se dacă aceste lapiaz au fost altădată împădurite, autorul răspunde afirmativ aducând şi dovezi. Omul le-ar fi incendiat, pentru nevoia de păşune. Atunci, locul a devenit prada agenţilor eroziunii, aducându-le în situaţia actuală de goliciune. Azi vegetaţia se forţează să pue din nou stăpânire pe sol.

S. Combe.

Pluviosité et boisement.

Pluviositate şi împădurire.

Referindu-se la articolele d-lor Moreillon şi Sam. Aubert publicate în acest jurnal, remarcă un viţiu, care-i pare că turbură interpretarea rezultatelor obţinute.

Nu se găseşte în articolele autorilor citaţi distincţinea între cele două fenomene distincte: Condensaţiunile ocult şi precipitaţiunile.

Dacă nu poate exista ploaie fără condensare, există însă condensare fără ploaie, sub formă de aburi, ceaţă, nori etc.

Ploaia se poate măsura cu anumite instrumente; Condensaţiunile ne scapă.

Admiţând că pădurea este fără putere

asupra precipitaţiunilor, ea are o mare influenţă asupra condensaţiunilor, ceeace nu este un factor de neglijat.

Eric Badoux.

Quelques aspects de l'Ecosse forestière. (Fin.).

Câteva aspecte din Scoţia foresieră.

Aproape 1.300.000 ha. adică 18% din spr. Scoţiei — sunt representate prin: *Leer-forest.* Este vorba de o landă cadrilată de mlaştini, unde apar ici şi colo locuri stâncoase ,acoperite cu o vegetaţie compusă din pin sylvestru, mesteacăn ş. stejar, care n'ar merita să poarte numele de pădure.

Este regiunea cea mai bogată în vânat.

Mare parte din această întindere nu-i capabilă de împădurire: aceasta din cauza latitudinei (limita superioară a vegetaţiei stă la 300-400 m. altit.), vânturilor violente şi a însuşirilor rele ale solului.

S'au făcut încercări de împădurire, însoţite de drenuri. Pinul sylvestru, esenţa indigenă, n'a dat rezultate bune; în schimb, molidul de Sitka şi apoi Duglasul verde, au dat cele mai bune rezultate.

Autorul remarcă numărul mare de exotice folosite, precum şi modalitatea folosită de a se planta la distanţe mari.

A. Har.

SILVA

No. 14.

Philipp Sieber, Forstmeister i. R. *Graswuchs in Plenterbeständen.*

Năpădirea gramineelor în arborete parcurse prin tăeri jardinatorii.

Autorul constată că mulţi silvicultori cari, în ipoteza tăerilor rase, urmate de împăduriri, lasă suprafeţe întinse ani întregi prada gramineelor, se arată foarte impresionaţi de locurile rămase deocamdată neîmpădurite după tăeri jardinatorii. In primul rând contestă pretinsa improductivitate a unor asemenea ochiuri inerbate, căci — aşa susţine — rădăcinile arborilor, rămaşi în picioare, pun la contribuţie şi ştie să folosească facultăţile lor productive. Apoi, sprijinindu-se pe cercetări recente, relevă faptul că desvelirea solului nu e nici de cum identică cu degradarea lui.

Teama de care a fost vorba mai sus, autorul şi o explică prin tendinţele schimbate ale silviculturii (germane) de azi faţă de cele din secolul trecut. Altădată, preocuparea principală era regenerarea promptă — de aceea termene de regenerare scurte cu scop de a evita înierbarea locurilor desvelite. Astăzi, ceeace prevalează, este îngrijirea minuţioasă a elementelor adulte şi semi-adulte, pe când reîmpădurirea este considerată, nu ca indiferentă, dar mai în totdeauna, ca suficientă pentru reconstituirea arboretelor descomplectate prin tăeri jardinatorii. In adevăr, desvoltarea gramineelor cari ar putea să pericliteze puezimea merge descrescând, pe măsură ce semiţişul se imputerniceşte şi humusul crud (acid) se consumă. De altfel, înrâurirea favorabilă a gramineelor nu consistă numai în consumarea şi transformarea humusului crud în humus neutru, ci şi în ameliorarea fizică a solului şi în aerisirea lui (după putrezirea rădăcinilor). Gramineele ar avea apoi şi darul de a reduce extremele de temperatură. Pentru aceste cuvinte plivitul în timpul secetei este desigur o greşală.

Revenind în special la artoborete jardinate, autorul ne spune că inerbarea solului nici odată nu este un fapt definitiv, ci este supusă unei continue schimbări. Această afirmaţiune se verifică prin rezultatele a 3 observaţiuni făcute în anii 1929, 30 şi 31: numărul gramineelor descreşte (Calamagrostis epigeios) sau rămâne staţionar (Aira flexuosa), pe când semiţişul (pin, molid, larice, mesteacăn, stejar, frasin şi acer) se înmulţeşte.

Deaceea opinează autorul că gramineele, dacă pot întârzia regenerarea, nu pot fi considerate ca o pedică desăvârşită a ei.

In sfârşit se discută utilitatea indirectă a gramineelor şi a buruenilor în general: ele servesc vânatului ca hrană, îndepărtându-l mai mult ori mai puţin de acele specii cari sunt obiectul culturii forestiere. Vânatul mare de ex. preferă smeurişul faţă de frunzişul speciilor forestiere.

Articolul se termină cu cuvântul profund al lui Morosov: „In pădure nu există nimic vătămător".

No. 15.

Dr. iur. Zenker, Rechtsanwalt und Notar, Friedeberg.

Forstwirtschaft und Patentrecht.

Economia forestieră şi dreptul brevetelor.

„Economia forestieră şi dreptul brevetelor — o stranie acuplare", aşa începe articolul, şi cu drept cuvânt. Nu e tocmai banală comunicarea ce ni-o face autorul.

Se cunosc ravajele pe care curenţii de aer vijelioşi le fac câte odată în păduri. Se cunoaşte sumedenia de propuneri şi încercări cari au fost făcute, pentru a mări rezistenţa arboretelor contra aerului în mişcare. De curând un silvicultor — Stork — administratorul unui domeniu forestier particular în munţii Iser (Silesia) a imaginat un nou procedeu pentru stabilirea unui brâu protector la marginea sau prin interiorul unui arboret — procedeu care până azi pare a fi singurul care a reuşit să oprească doborîturile pricinuite de vijelii în arborete bătrâne de molift. Până aci nimic straniu, nimic surprinzător. Ceeace a stârnit însă nedumerirea unora. ba chiar supărarea altora este faptul că Stork a cerut autorităţii competinte să i se breveteze procedeul. Cererea lui a fost admisă, acordându-i-se brevetul imperiului german No. 435552. Mulţi n'au vrut să crează, nu şi-au putut închipui că produsele gândirei în domeniul silvic pot fi brevetate. Aşa şi administraţia pădurilor Statului din Prusia, care a mers în recurs până la casaţie (Reichsgericht), dar care în fond (im wesentlichen) n'a putut să obţie anularea brevetului, dându-se câştig de causă intimatului.

In ce consistă procedeul brevetat? In elagarea şi tunderea coronamentelor în aşa fel încât în partea de unde bate vântul acestea în totalitatea lor să alcătuească un plan înclinat care nu opune resistenţă vântului şi care lasă să se scurgă undele de aer fără a produce vre-o vătămare.

Autorul, un jurist, prieten cu Stork, nu se mulţămeşte numai cu comunicarea faptului, de sigur interesant, dar şi examinează cestiunea din punctul de vedere juridic şi ajunge la conclusiunea că inventţiunea lui Stork întruneşte toate elementele cerute de dreptul special, pentru a putea fi brevetată.

No. 20.

Ein Meinungsaustausch über Fragen der bodenkundlichen Forschung.

Un schimb de păreri asupra cestiunii privitoare la cercetări pedologice.

Prof. L. G. Romell de la Universitatea Ithaca N. A. printr'un articol intitulat *„Despre înrâurirea tăerilor rase asupra mersului fenomenelor biologice şi biochimice în solul forestier"* reaminteşte lucrările lui Fehér (vezi Rev. Păd. No. 8 1931 pag. 714) în această cestiune şi găseşte că concluziunile formulate de acest cercetător nu sunt îndeajuns de justificate. Nu putem susţine. declară autorul, că desvelirea solului (prin tăeri rase) ori unde şi ori când ar avea înrâuriri de înviorare asupra lui. Aceasta depinde de împrejurări multiple: trebue să ţinem

compt de localitate, trebue să observăm natura, imitând pe P. E. Müller (Scandinav ca şi Romell) care pe nedrept este dat uitării. In cursul expunerii sale Romell critică şi ironizează mai ales pe profesorul Lang (München) şi pe Fehér (Sopron). Amândoui răspund în acelaş număr al „Sillvei", cel dintâi printr'un articol intitulat *„Tendinţi ale cercetărilor pedologice"*, iar cel d'al doilea printr'un exposeu asupra *„tăerilor rase şi a condiţinilor microbiologice ale solului forestier"*. Lang respinge alegaţiunea lui Romell a unei pedologii proprie „Europei centrale" şi afirmă că fiecare cercetător prezintă idei personale şi nu se mulţumeşte numai cu deducţiuni speculative. Fehér insistă mai ales asupra necesităţii de a opune observaţiunilor exacte al căror rezultat se contestă, altele de aceiaşi natură, ceeace Romell nu a făcut şi deocamdată nu poate face. Observaţiunea simplă, contemplarea naturei în ziua de azi nu e deajuns.

Amândoi de altfel îşi menţin absolut părerile ce şi-au exprimat cu altă ocaziune şi nu rămân datori lui Romell nici cu criticile, nici cu ironiile.

*
* *

FORSTARCHIV.

Heft 7. 1 April 1932.

H. O. Stech.

Breitsaaten im Kamp.

Semănături pe suprafaţă în pepinieră.

In desvoltarea temei „în ce chip anume se poate scoate din o cantitate de sămânţă cel mai mare număr de pueţi" autorul expune rezultatul experienţei sale, deducând că semănătura pe suprafaţă este mai rentabilă decât cea în rigole, prima putând elimina lucrările de întreţinere când pueţii au acoperit terenul. Recomandă experienţa în acest sens.

H. H. Hilf adaogă la finele articolului că aceasta depinde mult de condiţiile locale. O semănătură cu maşina în rânduri dese ar folosi terenul mai economic.

H. Armbruster

Ergebnisse des Pflanzen - Lohnzucht - betriebes und des Verfahrens des Aufhöhens der Pfleugstreifen.

Rezultate privitoare la creşterea pueţilor în antrepriză şi la metoda plantaţiei în brazdă înălţată.

Comentând rezultatele experienţei sale din anii 1926—1932 conchide că cheltuelile de procurarea săminţei, de semănare şi întreţinerea pueţilor au fost mai mici în lucrările de regie decât în cele de antrepriză; cheltuelile de completări invers. Cheltuelile de întreţinere la plantaţia în brazdă înnălţată au fost mai mici decât la plantaţeia obişnuită. In plus pueţii s'au desvoltat mai bine.

W. Baak.

Die Handklemmpflanzung im Stücklohnbetrieb.

Plantaţia prin plantator cu plata la bucată.

Descrie o unelţă de plantat (un plantator având la partea inf. o latură dreaptă şi alta rotundă iar mânerul la înnălţimea convenabilă, astfel că lucrătorul să-l apuce cu ambele mâini şi să nu stea aplecat) arătând că s'a ajuns la plantaţia a 193—229 pueţi pe oră, lucrătorul câştigând 0,54—0,63 RM (1 RM=40 lei) pe oră. Rezultatul plantaţiei: toţi pueţi, prinşi şi bine crescuţi.

Heft. 8. 15 April 1932.

K. Abetz und C. Hampe.

Zur Frage der Bewertung des Pflanzenvorrates in der Kampbilanz.

Referitor la chestiunea estimaţiei rezervei de pueţi în bilanţul pepinierei.

Autorii arată în esenţă că în timpuri de

mare şi continuă oscilare a preţurilor se recomandă pentru o echilibrare a venitului pepinierei faţă de actuala situaţie a preţurilor, încheerea unei socoteli speciale sau estimarea rezervei de puieţi de a început şi sfârşit cu preţurile dela finele anului.

Mueller.

Rüsselkäferbekämpfung mit entsäuertem Baumteer.

Combaterea insectei „Hilobius abietis" cu gudron desacizat.

Autorul a făcut încercarea de a înlocui combaterea cu sistemul şanţurilor-cursă şi curselor de scoarţă — care părea prea scump, prin vopsirea (mânjirea) cu catran (gudron) desacizat a 38.000 puieţi de molid brad şi douglas de 3—4 ani. Costul la ha 10 R. M. (400 lei). Rezultatul a avut succes deplin. Recomandă lărgirea experienţei.

Pieper Willi.

Selbsthilfebauten für Waldarbeiter.

Locuinţe pentru lucrători construite de ei înşişi.

Autorul înfăţişează 2 tipuri de locuinţe pentru lucrători ce pot fi construite de ei însăşi din lemn rotund (bârne). Prezintă avantagii în cazul construcţiei unei case duble (pentru 2 familii). Acoperişul este de carton.

Tr. I.—H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 5, Martie 1932.

Prof. Dr. Jegel.

Der Reichswald als Stolz und Sorgenkind von Alt-Nürnberg.

Pădurea imperială a vechiului Nürnberg ca mândrie şi grijă.

Continuându-se istoricul pădurilor din jurul Nürnberg-ului, început în numărul trecut, se aminteşte lupta ce s'a dus mai ales cu dreptul de a creşte vânat. O altă mare cauză, care a dat mult de lucru a fost multele servituţi create în decursul secolelor 18—19.

Dr. Fred. W. Freise.

Holzkohlen—und Nebenproduktengewinnung, sowie Harzgewinnung in der Brasilianischen Waldwirtschaft.

Fabricarea mangalului şi recoltarea produselor secundare, precum extragerea răşinei în economia silvică din Brazilia.

In linii foarte generale se descrie fabricarea mangalului; cum se aşează lemnele, cum se face şi cât duraeză arderea. La unele instalaţiuni se folosesc şi gazele din care se extrag; acid acetic, eter şi altele.

Extragerea răşinei este destul de răspândită în Brazilia din cauză că are încă foarte multe întrebuinţări; la butoaie, oale, bărci... şi chiar în medicină.

Autorul accentuiază că regenerarea arboretelor din care se extrage răşina se face cu greu.

Dr. v. Pechmann.

Saatgutprovenienzfragen vor 160 Jahre.

Problema provenienţei seminţei acum 160 ani.

Cu citate din rapoartele a mai multor silvicultori din regiunea Salin, autorul arată că chestiunea provenienţei seminţei preocupa pe specialist deja în anul 1780.

Heft 6 Martie 1932.

Prof. Dr. Gerhard Reinhold.

Folgerungen der forstlichen Betriebswirschaftslehre und der Forstpolitik für die Forstwirtschaft der wichtigsten Besitzformen.

Consecinţele exploatărei forestiere şi a politicei fo-

restiere pentru economia silvică în cele mai importante forme de proprietate.

Câteva consideraţiuni pe tema atât de actuală în Germania, a crizei forestiere. Cauzele acestei crize sunt mai mult de natură politică decât economică. (Relaţiunile comerciale cu Rusia).

S'a propus de unii ca statul să nu-şi mai exploateze, pentru moment pădurile sale, ci să lase pe proprietarul particular (care reprezinta 2/3 din totalul pădurilor) să acopere consumul intern. Pe de altă parte se crede că prin extinderea raţionalizărei în exploatări şi administraţie să se producă mai eftin, concurându-se astfel lemnul străin.

Fritz Lautenbach.
Probleme des Baumlebens.
Probleme din viaţa arborelui.

In urma a multor cercetări, autorul ajunge la concluzia că geotropismul şi heliotropismul pot fi considerate şi reduse la fenomene galvanotropiste.

Heft 7 Aprilie 1932.
H. Eidmann.
Die Forstentomologie in Canada, ihre Organisation und Probleme.
Entomologia forestieră în Canada, organizarea şi problemele sale.

Serviciul entomologic forestier în Canada se grupează în secţiunea entomologică din Ministerul Agriculturei.

Pentru facerea cercetărilor şi observaţiunilor necesare serviciul dispune de mai multe staţiuni de experimentaţie permanente şi unele volante care se instalează pentru scurt timp în punctele unde se iveşte un atac nou de insecte.

Intre insectele cari dau mult de lucru serviciului entomologic se găsesc în pădurile de conifere următoarele: Cacoecia fumiferana Clem., Sygae onematus erichsoni Hartig., Ellopia fiscellaria Guen., Bucculotrix canadensiscka Chamb.

Reinhard Strecker.
Goethes Denkmethode.
Cum gândia Goethe.

Goethe pe lângă că a fost unul din marii poeţi ai lumii a fost de asemenea şi un pasionat cercetător al naturei. Lucrările lui în domeniul morfologiei, al descendenţei fac dovada cum a înţeles el a cugeta, cugetare care se resfrânge în întreaga operă.

Dr. Barth.
Bemerkungen zu dem Aufsatz des Forstassesors Rolf Weber, Speyer: „Zählt das Ausarten bei der Zeitstudie zur Vorarbeit oder zur Hauptarbeit?"
Observaţiuni asupra articolului silvicultorului stagiar Rolf Weber, Speyer: Se socoteşte tăerea crăcilor în studiul timpului la munca preliminară sau la cea principală?"

Concluzia ce d. Weber a formulat într'un număr precedent al revistei, că tăierea crăcilor trebueşte trecută la mun a principală este analizată arătându-se avantajele şi dezavantajele.

Reissig.
Zählt des Ausasten bei der Zeitstudie zur Vorarbeit oder zur Hauptarbeit?
Se socoteşte tăerea crăcilor în studiul timpului la munca preliminară sau la cea principală?

Referindu-se la propunerea d-lui Weber despre care se vorbeşte şi 'n articolul de mai sus autorul spune că ea este justă şi chiar practică.

Heft 8, Aprilie 1932.

Dr. phil. C. H. Bornebusch.

Das Tierleben des Waldböden.

Animalele solurilor de pădure.

Cercetându-se animalele din solul a zece tipuri deosebite de pădure s'au găsit următoarele rezultate:

Un sol bun adăposteşte o serie de animale mai mari, pe când un sol prost, un număr mare de animale, însă mici.

Fiecare tip de pădure îşi are forma sa specifică.

Intre animalele cele mai importante cari aduc mari servicii solului, sunt râmele: Lumbricus terrestris, Allolobophora longa, Lumbricus rubellus, Lumbricus festivus. Acestea trebuiesc să fie cruţate şi chiar favorizate.

Prof. M. Schädelin.

Über Bestandspflege.

Despre îngrijirea arboretelor.

O conferinţă de perfecţionare a silvicultorilor din Hesa ţinută la Giessen.

Scopul urmărit de silvicultor trebuie să fie producerea de lemn mult şi valoros, deziderat ce se poate ajunge prin recomandaţiile ce se fac la îngrijirea arboretelor. Cea mai eficace intervenţie de ameliorare a arboretelor, autorul o crede când s'a ajuns starea de masiv, şi 'n cea de prăjiniş, momente în care încep a se face diferenţieri simţitoare între arbori. Această intervenţie se recomandă a face în etajul superior, scoţându-se exemplarele slabe şi fără valoare..

Ant. V. Răd.

„CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN".

Februar 1932, Heft 2.

Ing. Dr. B. Ramsauer.

Rauchschäden und Bodenuntersuchung.

Vătămările prin fum şi cercetările asupra solului.

Criticând rezultatul cercetărilor lui Wieler, Rusnov, Stoklaser, etc. autorul conchide, că nu se poate stabili o relaţiune directă între cantitatea de sulfaţi cuprinsă în solul unei regiuni vătămate prin fum şi aceea conţinută în plantele de pe acest sol.

Combătând apoi procedeele vechi, în cari probele se luau în stratul superficial al solului, autorul recomandă să se ia probe din întregul profil al solului şi să se ţină seama de tipul şi felul solului ,de anotimp, etc. Cercetările astfel făcute duc la următoarele concluziuni: conţinutul în SO_3 solubil în acizi în general e mai mare la solurile din apropierea furnalelor şi deci expuse vătămării prin fum; acumularea lui SO_3 se produce în orizontul de trecere dela cel cu humus către subsol. Conţinutul în SO_3 solubil în apă la solurile apropiate de furnal e aproape acelaş ca la cele depărtate, fapt care se explică prin reducerea procesului de formare a acestui SO_3, datorită spălării cationilor ce formează sărurile solubile în apă.

R. Hassenberger.

Schälstudien an Fichte und Tanne im Hochgebirge.

Studii asupra cojirii molifţului şi bradului în munţi înalţi.

Autorul prezintă rezultatul cercetărilor efectuate în regiunea forestieră Bad Ischl (Austria). Calculând timpul întrebuinţat pentru cojirea şi întoarcerea buşteniior, el stabileşte că acest timp e funcţiune de specie, dimensiune, fertilitatea solului, grosimea coajei, etc.

Ocupându-se apoi de uneltele întrebuinţate la cojit, autorul le clasifică în 3 tipuri şi studiază fiecare tip în parte în legătură cu efortul depus de lucrător, timpul întrebuinţat şi munca prestată. Recomandă pentru buşteni subţiri unelte cu tăişul curbat şi lat de circa 8 cm., întrucât dau randament maxim la cojit.

Urmează studiul relaţiunilor între timpul întrebuinţat pentru cojit şi grosimea buştenilor şi consideraţiuni asupra muncii în funcţie de factorii atmosferici, ajungându-se la concluzia, că maximum de muncă e prestat la temp. de 10° C.

La finele lucrării autorul se ocupă de cojirea până la lemn a buştenilor destinaţi pentru fabricarea celulozei.

Ing. H. Schwarz.

Über die Möglichkeitetn des Anbaues der amerikanischen Schwarznuss in Österreich.

„Asupra posibilităţilor de cultură a nucului amerîcan negru, în Austria".

Pentru a-şi da seama de posibilitatea cultivării unei specii noui exotice, silvicultorul recurge la metoda deductivă comparând condiţiunile staţiunii în cari cultivă specia cu cele ale patriei ei. In ce priveşte nucul american negru (J. nigra, L.) condiţiunile staţionale din Austria corespund cu cele cuprinse între optimum şi limita nordică de vegetaţie a acestei specii în America de Nord.

Clima limitei nordice de vegetaţie este continentală şi se caracterizează prin următoarele elemente climatologice: 7° C. mijlocia anuală, 17—18° mijlocia lunilor principale de vegetaţie, 19—20° temp. lunilor celor mai calde, maxim şi minim absolut de + 38° şi — 36°, 500—600 mm. precipitaţiuni atmosferice şi 65-70% umiditate relativă mijlocie a aerului.

Conducându-se după aceste date, autorul deosebeşte 2 regiuni de vegetaţie a nucului negru în Austria: reg. de Nord şi reg. de Sud, separate prin contraforţii Alpilor.

In ce priveşte solul, optimul pentru nucul american negru în America de Nord îl formează solurile inundabile tare, precum şi solul profund de pe poalele versanţilor.

Dr. W. Ripper.

Ein neuer Kiefernschädling.

„Un nou duşman al pinului".

Cu ocaziunea lucrărilor asupra parasiţilor înfăşurătorilor de lujeri la pin, s'a cercetat şi o vătămare produsă în apropiere de Berndorf N.-Ö., caracterizată prin distrugerea mugurilor şi provocarea creşterii stufoase-încâlcite a ramurilor.

După Dr. Zerny dela Muzeul de Istorie Naturală din Wiena e vorba de Evetria pinicolana, Dbld., deosebită de Evetria buoliana în anul 1909.

Gh. Şn.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

März, 1923, Neummer 3.

Karl Alfons Mayer.

Forstliches bei Goethe.

Idea forestieră la Goethe.

Această lucrare a fost scrisă cu prilejul centenarului lui Goethe. Autorul arată că Goethe fiind poet clasic, a găsit în pădure numai obiectul cercetărilor sale pentru cunoaşterea naturii.

In cercul naturaliştilor din Jena Goethe a făcut încercări numeroase împreună cu Eckmann pentru studierea lemnului de frasin necesar la confecţionarea arcurilor de vânătoare. A ajuns la concluzia că cel mai bun lemn e cel provenit de pe versanţii nordici sau din partea de nord a trunchiului, întrucât are inele regulate.

In acelaş cerc Goethe susţine că în natură nu e nimic frumos, dacă nu e natural. In cadrul acestor idei expune legătura, ce există între stejar şi solul pe care creşte. In „Wilhelm Tell" de Schiller, peisagiul e redat prin ochiul lui Goethe.

Dr. Philipp Flury.

Über Bildung von Stärkeklassen bei der Forsteinrichtung.

Constituirea claselor de

diametre la întocmirea amenajamentului.

In cantoanele Elveţiei, clasele de diametre se alcătuesc diferit dela un loc la altul cu prilejul întocmirei amenajamentului, motivat de faptul că din regiunea de munte nu se pot scoate decât numai unele sortimente.

In timpul din urmă construindu-se drumuri numeroase şi la munte, se pot scoate materiale, cari în trecut rămâneau nevalorificate.

Intensificându-se gospodăria forestieră, acum se simte nevoia ca diametrele să se ia după norme unitare, pentruca rezultatele să poată fi comparabile cu privire la constituirea capitalului lemnos.

E greu însă ca s'o rupi cu trecutul şi să dai din nou de lucru la funcţionari. Pentru aceasta se propune ca această lucrare să se facă grafic: Diametrele să se treacă pe axa absciselor, iar volumele pe aceia a ordonatelor, luând 10 m^3 = 1 mm. După aceia se trage curba volumelor.

Knuchel.

El Ahuehuete, die mexikanische Zypresse. (Taxodium mucronatum. Ten).

El Ahuehuete, chiparosul mexican.

El ahuehuete, creşte pe o suprafaţă întinsă în Mexic pe terenuri umede în ţinuturi calde. Se aseamănă cu Taxodium disticum. Cel mai mare exemplar atinge 38 1 m. înălţime şi 12 m. diametru. Vârsta după unii e apreciată la 2000 ani, iar după alţii la 5000 ani.

In parcul Chapultepec se găseşte o plantaţie de Ahuehuete de 480 exemplare cu înălţimea de 30—40 m. şi diametrul până la 6 m. cu vârsta de 2000 ani. Lemnul de ahuehuete se întrebuinţează la construcţie de mobile, traverse, lucrări hidraulice, extracte de medicină etc. E puţin cunoscut în comerţ.

M. Moreillon.

Zuwachs des Anfangsvorrats und „Passage à la futaie".

Creşterea capitalului lemnos iniţial şi „Passage à la futaie".

Se dau lămuriri cu privire la stabilirea capitalului lemnos iniţial în „Méthode du contrôle" de Biolley.

Knuchel.

Studentischer Hilfsdienst für die Gebirgsbevölkerung.

Serviciul studenţesc în ajutarea populaţiei de munte.

Pentru menţinerea populaţiei în munţi, Elveţia face sacrificii foarte mari construind drumuri, drenaje, irigaţiuni, corectând torenţii, etc. La această operă iau parte şi studenţii cu elevii de liceu.

Astfel, în 1931, studenţii ajutaţi de populaţia locală au construit 4.580 m. de drum de munte, din care lungimea de 1500 m. revine numai studenţilor.

In cuprinsul lucrării sunt redate fotografii cu studenţii la lucru şi cu drumurile făcute.

Einfuhrbeschränkungen für Holz.

Ingreunarea importului pentru lemn.

Se arată măsurile luate pentru îngreunarea importului pentru lemn cari sunt: mărirea taxelor vamale şi contingentarea.

Betrachtungen eines französischen Forstmannes über Schweizerische Forstwirtschaft.

Reflexiunile unui silvicultor francez asupra silviculturii elveţiene.

Se atrage atenţia asupra articolului: „Reflexions d'un forestier français", apărut în „Journal forestier Suisse" de Roger Ducamp, fost director general silvic în Indochina, adu-

cându-i-se în acelaşi timp mulţumiri pentru dragostea ce poartă silviculturii elveţiene.

April 1932, Nummer 4.
U. v. Greyerz.
Über Kurvenbilder.
(Ein Deutungsversuch).

Reprezentarea prin curbe.
(O încercare de a indica sensul).

În trecut, pentru precizarea anumitor noţiuni din gospodăria forestieră se prezentau date sub formă de tablouri. Metoda era însă greoae.

Mai târziu s'a recurs la curbe. După modul cum se înfăţişează curbele, putem să întrevedem uşor sensul pentru anumite fapte concrete în raport cu starea ideală, către care trebue să tindem. — Se dau exemple cu privire la mersul creşterilor la arbori, masive ,la capitalul lemnos de exploatare, etc.

Cunoscând sensul către care tind anumite valori adesea suntem scutiţi de cercetări migăloase, scumpe şi obositoare.

Forstliche Studienreise 1932.
Veranstaltet von der Eidgen, Inspektion für Forstwesen, Jagd und Fischerei.

Excursia forestieră de studii din 1932.

Organizată de Inspectoratul federal pentru păduri. vânătoare şi pescuit.

In vederea aprofundării cunoştinţelor profesionale inspectoratul federal pentru păduri, vânătoare şi pescuit organizează o excursie de două zile în pădurile cu lucrări mai de seamă din regiunea de coline a Elveţiei.

In primul rând se urmăreşte visitarea lucrărilor de cultură forestieră, care au de scop, sporirea producţiei lemnoase convertirea crângurilor în codru, regenerarea naturală cu masive amestecate, îngrijirea masivelor tinere, etc.

Aceiaşi importanţă se dă apoi sortării materialului lemnos, recoltării seminţelor, construcţiei de drumuri de scoatere, corecţiunea torenţilor, impregnarea traverselor, etc.

Pentruca visitarea pădurilor alese să se facă în condiţiuni cât mai bune, excursioniştii vor fi împărţiţi în două grupe. Fiecare grupă va visita în întregime lucrările propuse în program la interval de o săptămână una de alta.

Se descriu amănunţit lucrările, ce se propun să fie vizitate.

Dr. Philipp Flury.
Über Auftreten und Bekämpfung des Weisstannenkrebses.

Prezenţa şi combaterea cancerului la brad.

Masivele de brad presintă uneori cancere foarte numeroase, care le prejudiciază creşterile, resistenţa şi calitatea lemnului.

Date amănunţite cu privire la studiul cancerului la brad s'au dat în numerile acestei reviste din 1902.

In urma unor studii amănunţite şi de lungă durată (1908—1930) în mai multe masive de brad atacate de cancer, s'a ajuns la concluzia, că procentul brazilor cu cancer, scade până la dispariţie în urma aplicăreii operaţiunilor culturale.

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST — UND JAGD — ZEITUNG.

Martie. 1932.

Dr. M. Seeger, Emmendingen.
Joseph Friederich Enderlin, Badischer Forst-und Kammerrat.
Ioseph Friedrich Enderlin.

Consilier silvic şi comercial.

Acest articol cuprinde câteva contribuţii la biografia lui „Kammerat Enderlin" una din cele mai marcante personalităţi silvice dela sfârşitul secolului al 18-lea, care a contribuit într'o măsură deosebit de mare la progresul cultural şi economic al regiunii Baden.

Hans Waldbauer, Karlsruhe.

Wo stehen wir?

Gedanken zum Thema: Forstwirtschaft und Kapitalismus.

Unde ne găsim?

Idei pe tema: Economie forestieră şi capitalism. Criza actuală determină pe autor să analizeze legăturile dintre sistemul economic capitalist şi economia forestieră scoţând în evidenţă factorii hotărîtori.

Dintr'o serie de consideraţiuni asupra sistemului capitalist, autorul precizează cât de legată este economia forestieră de complexul acestui sistem.

Cauzele crizei în care este târîtă şi economia forestieră sunt de căutat în afară de cât în ea însăşi. Suferă din cauza crizei însă ea ca economie, este sănătoasă.

Măsurile de natură economico-politice pe care le cere spre îmbunătăţirea situaţiei nu sunt în sensul însănătoşirii interne ci mai mult obţinerea unor avantaje faţă de celelalte ramuri economice. Situaţia economiei forestiere particulare este dacă nu deficitară, în cel mai bun caz veniturile acoperă cheltuelile. In aceste condiţii, natural, economia forestieră îşi pierde orice sens ca economie particulară al cărei ţel este rentabilitatea. Concluzii pentru viitor din stadiul actual nu se pot trage. La fel nu se pot prevedea efectele survenite printr'o eventuală schimbare a sistemului economic în general, asupra economiei forestiere.

Din toate aceste frământări cauzate de criza actuală, ceeace trebuie ţinută mereu pe primul plan este pregătirea unei cât mai mari posibile şi mai bune rezerve de lemne.

Dr. V. Butovitsch.

Der Larvenfrass von Brachyderes incanus.

Atacul de omizi Brachyderes incanus.

Institutul zoologic din Eberswalde a început un studiu de cercetare al faunei solurilor.

Articolul acesta face parte dintr'o serie de articole ce s'au publicat şi se vor mai publica în legătură cu rezultatele cercetărilor în ceeace priveşte fauna solurilor forestiere.

Despre pagubele cauzate de larva lui Br. incanus care a dat naştere la multe controverse s'a putut stabili următoarele: într'un arboret bătrân a fost găsit numărul cel mai mare de larve, pe un teren după care fusese tăiată pădurea de un an cu mult mai puţine, iar într'un arboret tânăr n'au fost găsite de loc.

Th. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Viena, Ianuarie 1932.

Nr. 2—3.

Die neuen französischen Holzeinfuhr kontingente.

Nouile contingente la importul francez de lemn.

Pe baza hotărîrii consiliului de miniştri francez din August 1931, se publică nouile contingente de lemnărie atribuite diverselor ţări exportatoare de lemn în Franţa.

Nouile contingente sunt cu ⅓ reduse faţă de baza de calcul (1925—1929) şi se referă la primul trimestru al anului 1932.

Contingentul atribuit României este de 11.031 tone.

In acest număr se mai publică o serie

de articole asupra situaţiei pieţei lemnului în 1931, organizării vânzării în comun a marilor proprietari, etc.

Nr. 4. Se comentează contingentele fixate la importul forestier de Franţa.

Nr. 7.

Lage am rumänischen Holzmarkt.

Situaţia pe piaţa românească a lemnului.

Un articol semnat de d-l K. Brumberg din Reghin asupra pieţei diverselor sortimente de lemnărie, asupra efectelor îngrădirilor valutare, etc.

Cronica conţine aprecieri eloogioase asupra activităţii C. A. P. S.

Das österreichisch-italienische Clearingabkommen und die Holzwirtschaft.

Convenţia de clearing austro-taliană şi economia forestieră.

Nr. 13.

Rumänischer Holzmarkt.

Piaţa românească a lemnului.

Se publică în traducere germană, „cronica lemnului" după „Buletinul C. A P. S.".

Arbeitsverhältnisse in der russischen Sägeindustrie.

Raporturile de muncă în industria de cherestea rusească.

Articolul rezumă darea de seamă făcută de delegaţia soovietică asociaţiei comercianţilor englezi de lemn (Timber Trade Federation) asupra condiţiilor în care lucrează muncitorii în fabricile de cherestea din Leningrad, Dubrowka, Arhangelsk, etc., căutându-se a se dovedi că acuzaţia de „muncă forţată" nu este întemeiată.

Februarie, 1932.

Nr. 16.

Zur Lage der jugoslawischen Holzindustrie.

Despre situaţia industriei forestiere jugoslave.

Memorandum zur Gesundung der Bukowiner Forstwirtschaft.

Memoriu asupra asanării economiei forestiere a Bucovinei.

Se reproduce moţiunea adoptată de congresul inginerilor silvici aflaţi în serviciul Fondului Religionar din Bucovina.

Nr. 17.

Einfuhrbewilligungen für den schweizerischen Holzimport.

Permise de import la importul forestier elveţian.

Departamentul economic al Elveţiei, în scop de a ocroti producţia indigenă, a fixat cantităţile de materiale lemnoase ce vor fi admise la import.

Importul pe viitor se va face pe baza unor permise eliberate de un serviciu special celor ce vor îndeplini anumite condiţiuni.

Pentru cantităţile ce se vor importa fără autorizaţiuni, se va perce taxe vamale speciale care sunt în mediu opt ori mai mare decât cele obişnuite.

Din cauza denunţării convenţiei comerciale cu Germania, produsele forestiere respective sunt supuse la intrare în Elveţia unor taxe mult mai mari.

Nr. 20.

Oesterreichs Holzaussenhandel 1931.

Comerţul exterior de lemn al Austriei în 1931.

Cifrele ce se publică asupra exportului de lemn arată că în 1931 — faţă de 1930 — s'a exportat mai puţin: în volum cu 31,2%, iar în valoare cu 42,8%.

Nr. 21.

Vor dem neuen englisch-russischen Holzkontingent.

Inaintea noului contingent de lemn anglo-rus.

Se dau informaţiuni asupra noului trust englez format în vederea prelucrării unei cantităţii de 450.000 standards de cherestea sovietică destinată alimentării Angliei în 1932.

Articolul mai cuprinde, apoi, condiţiunile în care se tratează contractul între Rusia Sovietică şi noul trust.

Gh. I. I.

ERDESZETI LAPOK (Pagini forestiere)

Caetul III. 1932.

Alex. Horváth.

Gânduri în legătură cu împădurirea „Alföld"-ului.

Mişcarea apei în pământ poate fi: de sus în jos, de jos în sus şi laterală în orice direcţie. Experienţa a arătat, că un sol în care apa nu are şi o mişcare laterală nu este apt pentru cultură.

Se pun deci următoarele chestiuni:

1) Impăduriri în fâşii alternative de plante forestiere şi altele cu înrădăcinare adâncă, ambele cu direcţia N.-S., pentru a întrebuinţa cât mai mult umbra care în general are direcţia E.-V.

2) Stimularea mişcării laterale a apei din sol.

3) Apărarea solului de o încălzire prea mare prin udare şi acoperire

4) Să se găsească cele mai bune metode de împădurire, pentru a realiza diferenţe de temperaturi atât în sol, cât şi pe suprafaţa lui, în vederea favorizării mişcării laterale a apei din sol şi a aerului deasupra pământului.

Fr. Krizmanits.

Intrebuinţarea speciilor moi (de foc) la maşini cari lucrează cu gaze absorbante.

Gazele degajate de speciile moi sunt întrebuinţate pentru punerea în mişcare a motoarelor. S'a stabilit că gazul degajat de salcâm nu este bun pentru asemenea scop. Cele mai potrivite specii sunt: fagul, carpinul, stejarul, cerul, la cari consumaţia pentru producerea a unui H. P./oră este de 1 kg. lemne. La plop este 1.5 kg. In unele locuri se întrebuinţează şi ulmul.

Gazul produs din lemne este mult mai curat decât cel produs din cărbune de lemne. In linii mari se realizează o economie de 50%. Cheltuelile de transformare a generatoarelor se amortizează de obiceiu chiar după primul an. Se cercetează pretutindeni.

Otto May.

Economia forestieră în regiunea „Nyirség".

Observaţiuni în legătură cu cultura salcâmului pe soluri cu nisip: Salcâmul creşte şi se desvoltă mai bine atunci când este forţat să concureze cu alte specii (stejar).

In regiuni unde zăpada nu persistă mult timp este bine ca plantaţia să se facă primăvara devreme. Solul să fie arat de cu toamna, iar plantarea să se facă în despicătură. Nu este bine a se planta pe mocirlă.

Ca plante intermediare să se întrebuinţeze: cartof sau porumb căci cu pepeni nu s'a ajuns la un rezultat favorabil.

Plantarea să se facă la distanţă de: 2 m./1.5 m. din două motive: se poate întreţine cel puţin 2 ani, iar cu ocazia primei răriturii, care se face la 3—4 ani, se poate scoate material deja întrebuinţabil.

I. Thiriuger.

Studii cinegetice.

Baza oricărei „gospoderii cinegetice" trebue să fie o „adevărată politică cinegetică. Astăzi vânatul nu mai este un „res nullius" ci formează obiectul unui drept. Foarte multe chestiuni sunt de rezolvat între care câteva de o importanţă capitală, ca: braconajul, despăgubirile, amenzile, arendările, cultura vânatului, o_ pririle, etc....

Articol în continuare.

I. Kon.

INFORMAŢIUNI

A apărut „Memoratorul agentului Silvic" întocmit de Ing. Vasile Harnagea. IV + 424 pag. + 15 Anexe 1932, R.-Sărac. — 100 lei.

Prin decizia ministerială Nr. 116.555 din 1932 se rectifică decizia Ministerială de la Jurnal Nr. 35.792/932 în sensul că D-l Inginer Petre Costinescu se avansează la gradul de inginer şef silvic onorific pe ziua de 1 Decembrie 1931 în loc de 1 Ianuarie 1932.

Prin decizia Ministerială Nr. 116 553 din 1932, D-l Inginer silvic stagiar Kurt Leutschaft se înaintează în corpul tehnic silvic cadrul particular pe ziua de 19 Februarie 1932, la gradul de inginer silvic.

Prin decizia Ministerială Nr. 123.858 din 1932 se rectifică data avansării D-lui inginer silvic Constantin T. Dumitrescu in sensul că se consideră avansat la vechime în mod onorific la gradul de inginer şef silvic pe ziua de 15 Februarie 1931 în loc de 1 Ianuarie 1932.

Prin decizia Ministerială Nr. 129434 din 1932 D. Inginer Subinspector silvic D. Constantinescu dela Direcţia Regională Silvică Orşova a fost avansat în mod onorific, pe ziua de 1 Ianuarie 1932, la alegere, la gradul de Ing. Inspector Silvic.

Prin decizia Ministerială Nr. 136.709 din 1932 D. Inginer Aurelian Bocec a fost primit în Corpul Technic Silvic, cadrul particular, pe ziua de 9 Martie 1932, cu gradul de Inginer Silvic Stagiar.

Prin decizia Ministerială pusă asupra avizului Consiliului Technic Nr. 1123 din 1932, D-l Inginer şef silvic Const. Rachieru şeful Ocolului Silvic Ghimpaţi este transferat în interes de serviciu dela Ocolul Ghimpaţi ca şef al Ocolului silvic Căiuţi pe ziua de 1 Septembrie 1932.

Prin aceiaşi decizie D-l Inginer şef silvic D. Bârzan şeful ocolului silvic Tătăruşi este transferat în interes de serviciu pe ziua de 1 Sept. 1932 în centrul Direcţiei Piteşti, iar în locul d-sale tot în interesul serviciului trece D. Ing. şef silvic Const. Dumitrescu actualul şef al Ocolului Scorţeni.

Tot prin aceiaşi decizie D-l Ing. şef silvic I. Paraschiv dela Ocolul Căiuţi este transferat în interes de serviciu pe ziua de 1 Sept. a. c. ca şef al Ocolului Silvic Scorţeni.

Prin decizia Ministerială Nr. 116.555 din 1932 D-l Conductor Silvic Felix Kellermann se primeşte în corpul conductorilor pe ziua de 1 August 1928 cu gradul de conductor silvic ajutor socotindu-se la jumătate timpul de stagiu ca diurnist făcut la Stat de la 20 Martie 1929 până la 1 Ianuarie 1930.

N E C R O L O G

La 25 Mai 1932 firul vieţii inginerului silvic N. Iftodor s'a rupt. Născut în anul 1886 în satul Poiana, comuna Dobreni, judeţul Neamţ, a urmat şcoala primară No. 2 din Piatra Neamţ, distingându-se la învăţătură şi fiind primul în toate clasele. Primele 4 clase din învăţământul secundar le-a făcut la liceul „Internat" din Iaşi, iar cursul superior l'a urmat la liceul „Petru Rareş" din Piatra N. Urmând vocaţia s'a înscris la Şcoala Superioară de silvicultură dela Brăneşti (Ilfov) pe care a absolvit-o ca diplomat în 1911. Intrat în serviciul silvic al statului ca diurnist la plantaţii, la 10 Aprilie 1912 a fost numit ca

şef al ocolului silvic Gallu, din judeţul Neamţ, a cărui titular a rămas până la 1 Iulie 1923.

In vremea războiului a fost mobilizat şi datorită vremei aspre şi cumplite din iarna 1916—1917, a contractat un reumatism grav, care mai târziu s'a complicat, sdruncinând sănătatea şi vigoarea celui ce posedă o forţă de Hercule.

La 1 Iulie 1923 a fost trecut în serviciul central al Regiunei XI silvică Piatra N., unde a rămas până la 1 Ianuarie 1924. Boala cruntă care s'a încuibat în acest falnic brad, i-a ros încetul cu încetul vlaga şi l'a obligat să ducă o viaţă cumplit de grea, plină de amărăciuni şi neajunsuri până la 25 Mai 1932, când viaţa i s'a stins la Piatra N. -

Inginerii silvici au pierdut pe Iftodor cel energic şi inteligent, cu sclipiri şi mânii de fulger, tumultos ca apele de munte din regiunea văii Bistriţa, pe unde şi-a trăit aproape întreaga lui existenţă, au pierdut pe energicul camarad, care pentru o cauză dreaptă era în stare să se războiască cu zeii Olimpului, au pierdut pe omul gata să-şi dea ultimul franc, unuia mai necăjit decât el. Natura întrupase într'însul contrastele cele mai izbitoare: firea energică cu o inimă de aur.

Era milos şi bun, nu numai cu ai lui, ci cu toţi necăjiţii, pe care vitregia soartei sau valurile vieţii îi punea la grele încercări. Din mult-puţinul ce avea, dăruia cu bună inimă la orişicine-i cerea sprijinul său. Făcea binele şi nu aştepta să aibă recunoştinţă.

Era îndatoritor şi serviabil cu toţi, când credea că îşi îndeplineşte o îndatorire de om cinstit. Dar era şi vehement, atunci când credea că o cauză dreaptă era călcată în picioare. Puţina viaţă ce a dus-o, nu i-a fost surâzătoare. A gustat puţină miere din paharul bucuriilor.

Noi cei care l'am cunoscut la muncă, în serviciul greu al carierei de pădurar, în marile lui dureri şi în puţinele lui bucurii, noi regretăm pierderea prea timpurie a acestui camarad că ştim ce element de pricepere, de energie şi mai ales de bunătate camaradereasca am pierdut. In momentul când bulgării de pământ au acoperit restul fiinţei lui fizice, l-a plâns codrul cu cântăreţii lui, l-a plâns codrul pe care el cu atâta dragoste l-a servit, l-a plâns plaiurile şi apele de munte dela Galu, pe care el atât le-a conlindat, l-au plâns munţii cei cu fruntea în nori: Hălăuca, Razemul şi Baicul.

Din partea prietenilor şi colegilor săi ingineri ai C. A. P. S-ului şi Direcţiei silvice' Bacău cuvântul de adio i l-a rostit subsemnatul, iar Domnul avocat Adrian Lazariu în numele camarazilor şi prietenilor lui de liceu.

I. Pruteanu
Inginer S. Insp. silvic

† Ing. Nicolae Ghiban
Insp. G-ral cadastral

S'a stins din viaţă în vârstă de 32 de ani, în plină putere de muncă şi afirmare a personalităţii.

Era născut la 3 Martie 1890, în comuna Băileşti, jud. Dolj.

Absolvent al Liceului Sf. Sava, diplomat de şcoala superioară de silvicultură din Braneşti, inginer în serviciul silvic la Domeniile Ştirbey (pe valea Trotuşului) până după războiu, când a trecut (1 Mai 1921) la Direcţia Cadastrului unde a ajuns inspector general, Nicolae Ghiban era scânteetor de inteligenţă, vesel, ales între aleşi. A trecut prin vieaţă iubind-o, simpatizat de toţi, făcând numai bine.

Avea curajul să spună tot ce gândeşte fără a se preocupa de consecinţele ce ar fi putut urma. Curajul acesta în cele drepte l-a caracterizat totdeauna. In războiu, a avut însă nenorocul să cadă prizonier în nefasta luptă dela Tur-

tucaia. In Bulgaria a suferit calvarul de negrăit, care i-a sdruncinat profund sănătatea. Scăpat ca prin minune din captivitate, s'a recules repede şi a redevenit exuberantul de totdeauna. După războiu, n'a mai activat însă ca silvicultor, ci s'a dedicat cadastrului, unde s'a impus repede prin spiritul lui de o uimitoare practicitate, gata să dea soluţii celor mai grele probleme, ajutat de marea lui putere de muncă şi de mintea sa clară.

Pe cât era de glumeţ în vorbirea de toată ziua, pe atât era de serios când era vorba de chestiuni importante. N'a fost problemă de interes general în care el să nu fi pus toată vigoarea inteligenţei lui, pentru a se căpăta o deslegare promptă şi definitivă.

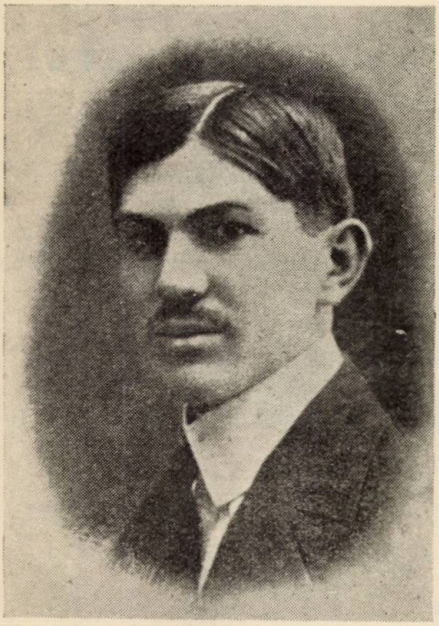

† ING. NICOLAE GHIBAN
Insp. G-ral cadastral

Era un ambiţios în sensul bun al cuvântului, fiindcă nu se lăsa niciodată întrecut, fiind conştient de capacitatea lui. A fost un animator al ideiei cadastrale pe care a slujit-o prin grai şi prin scris. Prin dispariţia lui se pierde încă un energic luptător pe tărâmul înfăptuirii acestei idei.

Golul pe care îl lasă în lumea specialiştilor e simţitor, pentrucă Nicolae Ghiban a fost în adevăr o personalitate.

Şi-a încheiat viaţa de muncă spornică şi neobosită, ca un muncitor după o zi plină de rod.

Fie-i ţărâna uşoară!

Red.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

— LUNA MAI 1932 —

I. *Piaţa internă.*
Bucureşti.

Preţul lemnului de foc — în lei — pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag, tăiere recentă . . .	6.200	6.400	6.500
Fag, uscat	6.800	7.000	7.100

Preţul lemnului de foc în ţară, în lei, pe vagon de 10 tone, ab staţia de încărcare.

	Fag	Stejar	Diverşi
Chişinău	—	—	6.400
Caracal	5.000	—	4.500
Corabia, gară	5.500	—	—
Filiaşi, rotund	—	2.400	—
Craiova	—	—	4.800
Mihăieşti	3.600	—	—
T. Măgurele	—	5.400	—
Căiuţ	2.700	3.000	—
Roznov	—	—	2.200
Comăneşti	2.400	—	—
Dorohoi, lemn uscat . .	—	3.000	3.000
Botoşani, lemn verde . .	3.700	3.600	3.500
Fălticeni	3.100	—	—
Haţeg, cl. I	2.500	—	—
Deva, lemn verde . . .	2.400	—	—
Sibiu	4.000	3.400	—

II. *Piaţa externă.*
Buda-Pesta.

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 12 Mai 1932. Baza 24 mm., preţurile în pengoë, la graniţa ungară :

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
„ tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	50— 54
Molid cl. IV românească	72— 76
„ B. W. (construcţie)	95— 98
Material de geluit	90— 95
Leţuri şi căpriori	50— 54

Şipci.

Şipci scurte de 1 m., 26 ; 1,25 m., 29 ; 1,50 m., 32 ; 2 m., 36 ; 2,50 m., 32 ; 3 m., 46 ; 3,50 m., 44 pengöe.

Molid cl. IV român lată	56— 58
Brad cl. român lată	40— 42
Jaluzele	30— 33
Cioplitură	32— 38

Manele de 7—8 cm., 22—24 fileri ; de 9—11 cm., 28—30 fileri bucata.

Tombant scurt 3—3,50 m.	80— 90

Marfă îngustă mai eftină, cu aprox. 10 P. la mc.

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770, pengöe.

Lemnul de foc, în raport cu taxa de transport pe calea ferată ungurească, pe vagonul de 10 tome :

26 P. taxă	270 P.
51 P. taxă	280 P.
76 P. taxă	290 P.
101 P. taxă	300 P.
Budapesta	305 P.
Cărbuni de lemn cl. I	540—580 P.

(După *„Magyar Fakereskèdö"*).

Viena.
11 Mai 1932.

Preţul pe mc. în schillingi, paritate ab vagon staţia de încărcare, notate la bursa vieneză :

Trunchi (Langholz) 25—35 cm.	17— 21
Buşteni (Blochholz) 4—6 m., dela 20 cm.	15— 17
Cherestea de molid şi brad, *ab Viena :*	
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	104
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm.	96
Dulgherie (Bauware), 26 mm. : 18—32 cm. 4—6 m.	48
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm., 16 cm.	39
Scânduri de lăzi (Kistenware)	40
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m., 10/13—15/15	52

Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6 53
Leţuri (Latten) 4—6 m., 20/50 mm. 53
Buşteni de foioase, etc., ab staţia de încărcare:
Plop, dela 30 cm. . . . . —
Stejar dela 30 cm., 2—5 m. 55
Frasin dela 30 cm., 3—6 m. 70
Plop (Schwarzpappel) dela 25 cm. 21

(După *„Int. Holzmarkt"*).

Praga.

9 Mai 1932.

Preţul pe mc. în coroane cehe (Kc.), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m., cel puţin 8 cm. la capătul subţire 110—125 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz) molid şi brad, 10—14 şi15—19 cm., 100—110 Kc.; 20—24, 112—125 Kc.; ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm., 105—115 Kc.; 20—24 cm., 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifholz) molid, 10% brad, 1 m., dela 7 cm., 90—105 Kc., ab Ritbenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiţi pe două feţe, 1,60—1,90 Kc. metrul liniar.

Cherestea de molid cl. I, 26 mm., 18—24 cm., 550—580 Kc.; 25—32 cm., 600—640 ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm., 3—6 m., 8—14 cm., 180—200 Kc., ab Praga.

(După *„Carpathia"*).

Franţa.

Preţuri pe mc., în franci fr., în prima jumătate a lunii Mai 1932; partizi în vagoane complete, staţia de încărcare pe reţeaua principală.

Brad din Vosges şi Ballon d'Alsace.

Dulapi şi frize, debitări curente, 3—7 m. 165—175; căpriori de 3 la 6 m., 160; cherestea de construcţie, marfă lungă, 190—190: Parchet cl. I, 16 fr. m^2; cl. II, 13,50 fr. m^2; cl. III ,11 fr. m^2.

Fag din Alsace, Doubs, Haute-Saône.

Scânduri (plots) dela 27 mm. 300 la 325 fr. m^3.

Stejar din Bourgogne.

Sc. de bulzi (Plots) de 27 la 54 mm., 650; dela 60 mm. 675. Sc. tivite: cl. I şi II, dela 27 la 54 mm., 800. — Frize cl. şi II, verde sau uscat: 12 la 14 fr. m^2.

Stejar din Alsace.

Sc. de bulzi, provenind din buşteni de 30—40 diam.: 550—575 fr. mc. — Idem provenind din buşteni dela 40 cm. diam.,: 725—850 fr. m^3.

Frasin.

Buşteni de căruţărie 24 la 26 fr. 100 kg.

Plop de Canada şi Italia.

Scânduri 300 fr.; sc. de cutii, de ambalaj 260 fr.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES-VERBAL No. 19
al şedinţei dela 13 Aprilie 1932

Sedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, M. P. Florescu P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteanu, M. St. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

D-l *Suhăţeanu* semnalează succesul nostru prin delegarea D-lui *P. Ioan* la Conferinţa Internaţională a comerţului lemnului ce se ţine la Geneva sub auspiciile Soc. Naţiunilor.

Consiliul urează D-lui P. Ioan drum bun şi succes.

1. — D-l *P. Ioan* citeşte proectul pentru convocarea Adunării generale a Societăţii şi programul, şi propune ca să se pună în discuţiune la Adunarea generală toate subiectele dela Consiliul Superior silvic, afară de „Pădurile şi apărarea naţională".

Se fixează zilele de 9, 10, 11 şi 12 Iunie a. c. pentru adunarea generală.

D-l *Andrei Ionescu* propune să se discute la adunarea generală şi Legea pentru administrarea pădurilor, Legea pentru înfiinţarea Institutului de cercetări forestiere şi alte legiuiri în legătură cu silvicultura sub titlul „Legiuiri silvice, precum şi: Asociaţiile forestiere în valorificarea pădurilor", referent D-l *N. Nedelcovici.*

D-l Prof. *P. Antonescu* aduce la cunoştinţa Consiliului că un profesor ceh se informează dacă poate să facă o excursie cu studenţii anului III şi IV dela Brno la noi. Faţă de primirea foarte amicală şi fastuoasă ce au făcut Cehii studenţilor noştri anul trecut, propune Consiliului ca să se organizeze primirea cât mai amicală şi cu un program cât mai bine aranjat, a studenţilor cehi.

2. — D-l *Preşedinte* dă relaţii asupra proectului Arh. Pinard pentru aranjarea parkului dela Govora.

D-nii *V. Priboianu* şi *M. Suhăţeanu* sunt de părere să se mai ceară şi alte oferte.

D-l *Caragea N. N.* propune să se lase aranjarea parkului pe mai târziu: deocamdată să se facă drenajul şi consolidarea terenului spre valea lui Gheorghe. Parkul este un lux şi noi nu putem face lux acum.

D-l *P. Antonescu* se raliază la părerea D-lui Caragea.

3. — Se ia act de adresa Ministerului de Domenii prin care ne face cunoscut că a ţinut seamă de sugestiile noastre privitor la proectul de lege pentru organizarea, încurajarea şi protecţia agriculturii.

4. — Se scuteşte de plata cotizaţiei şi abonamentului la Revistă D-l Ing. Terenţiu Buhescu, membru pensionar.

5 — Se aprobă raportul Comisiei cenzorilor pentru verificarea gestiunei Societăţii pe 1931.

6. — In chestiunea porţilor dela scări, s'a hotărât să se facă de către C.A.P.S.

Şedinţa se ridică la orele 11½ seara.

Preşedinte. *C. P. Georgescu*

p. Secretar General, *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 20

al şedinţei dela 11 Mai 1932

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, D. Ciurileanu. A. Eliescu. D. Grozescu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, V. N. Priboianu, D. Sburlan, Stan Stănescu. St. Rodoteanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. — Se ia în discuţiune chestiunea Vilei dela Govora.

D-l Preşedinte dă relaţiuni cu privire la intervenţiile de împrmut ale Societăţii făcute la Banca Românească şi Casa Generală de Economii. Se aşteaptă rezultatul intervenţiei făcută la Casa Generală de Economii.

2. — Asupra Adunării generale:

D-l Preşedinte propune amânarea Adunării generale pentru zilele de 16—19 Iunie 1932.

Consiliul aprobă şi rămâne să se facă publicarea în Monitorul Oficial pentru prima adunare la 8 Iunie şi a doua la 16 Iunie. Ordinea de zi rămâne aceiaşi din comunicarea făcută pentru 9—112 Iunie.

Se fixează în parte şi referenţii, rămânând ca să se complecteze definitiv lista referenţilor de Comitetul de Direcţie.

Diverse:

D-l P. Antonescu elogiază succesul obţinut de D-l Dr. D. Drâmbă la Facultatea de ştiinţe din Nancy cu ocazia obţinerii titlului de doctor. Deasemenea reliefează activitatea d-sale din Franţa care face cinste Corpului, Societăţii şi ţării.

Se hotărăşte publicarea în revistă a acestor semnalări.

In continuare D-l Antonescu laudă activitatea mai mult decât însufleţită pe care o depune D-l D. Clain pentru Corp şi Societate, aceasta fiind ocazionată de noua danie făcută Societăţii de D-l Clain constând din 5 tablouri cu momente din viaţa d-sale de silvicultor.

Consiliul aprobă reducerea pentru publicarea regulamentelor de exploatare în Revista Pădurilor după cum urmează:

50 lei până la 5 ha.
100 lei până la 10 ha.
150 lei până la 100 ha.
200 lei peste 100 ha.

Consiliul ia iact de răspunsul negativ al Ministerului de Domenii la intervenţia noastră privitoare la compunerea Consiliului Economic.

Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a D-lui Ing. Ioan Bulauca.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

p. Secretar General, *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 21
al şedinţei dela 25 Mai 1932

Şedinţa se deschide la orele 21½ sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu,* preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, A. Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteanu, M. St. Suhăţeanu, St. Stănescu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. — Se ia în discuţiune chestiunea Vilei Sylva dela Govora.

D-l *D. Grozescu* dă relaţiuni asupra reducerilor făcute de Comisia de recepţie la situaţiile prezentate de antreprenori faţă de măsurătorile exacte ale D-lui N. N. Caragea.

S'a tranşat cu Corany şi a rămas să se tranşeze şi cu Brandolini.

Cu privire la mobilierul ce mai este necesar, se informează Consiliul asupra ofertei Fabricei de mobile Transylvania cu care a rămas să se tranşeze definitiv a doua zi de către comisia specială.

In privinţa restaurantului Vilei a rămas deasemenea să tranşeze Comisia specială cu ofertantul Vasile Constantinescu.

Consiliul aprobă tariful camerelor întocmit de comisiune şi hotărăşte ca membrilor Societăţii să se facă o reducere de 50% din tarif, pentru dânşii şi familia lor compusă din soţie şi copii. La angajarea camerilor să achite un acont de 50%.

Nu se aprobă nici o altă reducere.

2. — *Consiliul* hotărăşte ca la Adunarea generală să se invite foştii miniştri de agricultură.

Şedinţa se ridică la orele 23½.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

p. Secretar General *Andrei Ionescu*

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Minstru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor:
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic;
Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920;

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Clăbucetul-Buşteni, Coarneşul Podeanu Lespezile, Clăbucetul-Muscel de pe teritoriul comunei Sălătruc, judeţul Argeş şi Nucşoara din judeţul Muscel, proprietatea Eforiei Spitalelor civile din Bucureşti, în suprafaţă de 3486 ha. 8600 mp. din care 3439 ha. 5600 mp. împădurită. Regimul codru că tăiere rasă. O serie unită. Revoluţia normală 80 ani. Exploatabilitate economică cu termenul exploatabilităţei 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Meteleu, pendinte de comuna Meteleu, judeţul Buzău, proprietatea Bisericei Sft. Nicolae din Braşov, în suprafaţă de 103 ha. 200 mp. din care 93 ha. 3000 mp. pădure. Regimul crâng. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani pădurea regenerându-se artificial cu salcâm, stejar şi ulm. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Podurile Pisculuí Călin, Manej şi Fătăciunea, pendinte de comunele Butoiu şi Hulubeşti. judeţul Dâmbovita, proprietatea D-lui Nicola St. Popescu, în suprafaţă de 40 ha. 4300 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea conform planului special modificat de consiliul technic. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

d) Amenajamentul pădurii Dârmăneşti, pendinte de comuna Dârmăneşti, judeţul Bacău, proprietatea Doamnei Elisabeta Gheorghe Stirbey, în suprafaţă de 6516 ha. Cinci serii de exploatare la care se aplică regimul Codrului cu modalitatea de tratament. Codru cu 3 tăieri succesive la seriile I—IV şi Codru grădinărit la seria V-a. Revoluţia 85 ani pentru seriile I—IV şi 150 ani pentru seria V-a stejar.

Art. 2. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare de mai jos:

e) F a ţ a c u f e r i g a, judeţul Argeş, proprietatea Gh. I. Surdu, Filofteia Boian, în suprafaţă de 5 ha. Regimul Codru cu o singură tăiere. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar.

f) P i s c u l B o u l u i, judeţul Buzău, proprietatea Andrei Tugui, în suprafaţă de 4,5000 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 14 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) T e i u ş, acul Tipirig, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Moştenitori Motei Ionescu, în suprafaţă de 2,0640 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) P a r n i a s c a, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nic. I. Georgescu, în suprafaţă de 9900 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) C ă l i n e s c u, judeţul Buzău, proprietatea Luca Grigorescu, în suprafaţă de 7700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

j) H u l a M a r e, judeţul Buzău, proprietatea Nae St. Popescu, în suprafaţă de 2932 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

k) V a l e a T â m p e i, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. Gh. Badea, în suprafaţă de 5040 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

Art. 3. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultimul. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iunie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Al. Radian.

No. 121750/932.

Art. I). — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P i s c u l C a l u l u i, lotul II, pendinte de comuna Lereşei, Judeţul Muscel, proprietatea G. I. Vişoiu Cornăţeanu, în suprafaţă de 242 ha. 8150 m. p. pădure curată. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 60 de ani, exploatarea suprafeţei de 131,1150 ha. în 6 ani urmată de regenerarea artificială cu puieţi de molid repicaţi în vârstă de cel puţin 3 ani. Garanţia de împădurire una mie cinci sute lei de fiecare hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B o r ş e n i - T o t e ş t i, pendinte de comuna Răsboeni, Judeţul Neamţ, proprietatea D-lui Spiridon Sp. Irimescu, în suprafaţă de 85 ha 6475 m. p. din care 82,6973 ha. pădure curată. Regimul crâng. Revoluţia normală 35 de ani, explotarea în 6 ani. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „P o e n i", pendinte de comuna Poeni, Judeţul Rădăuţi, proprietatea D-lui Teofil Grecu în suprafaţă de 37 ha. 4600 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 d eani, exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „T ă n ă s e a s c a", Judeţul Dâmboviţa, proprietatea Stan G. Mitiţă, în suprafaţă de 3.5000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C o a s t a S e l i ş t e i şi la Cocini, Judeţul Argeş, proprietatea Ioana V. Florescu, în suprafaţă de 9,9400 ha. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire trei mii lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „C o l e a s c a", judeţul

Muscel, proprietatea D-lui D-tru I. Vlăduşel, în suprafaţă de 2.2598 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

Art. II). — Revizuirea acestor Regulamente de exploatare se va face după zece ani.

Art. III). — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Iunie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss.) M. Ghelmegeanu

No. 126526.

Art. I). — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor mai jos menţionate din judeţul Buzău;

a) „Bădeanu", proprietatea Matei Stoian, în suprafaţă de 2.3072 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani, exploatarea în 4 ani.

b) „Fântâna Hoţilor", proprietatea Gh. Zaharescu, în suprafaţă de 1,59 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 24 ani, exploatarea în 2 ani.

c) „Vărzăria", proprietatea Gagiu Mihai, în suprafaţă de 5076 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani, exploatarea în un an.

d) „Moldoveni", proprietatea V. Gh. Crudu, în suprafaţă de 6580 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani, exploatarea în un an.

e) „Zegreşti", proprietatea Nicu N. Costea, în suprafaţă de 6444 m. p. Regimul crâng simplu. — Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în trei ani.

f) „La Fântâniţa", proprietatea Moise Gh. Lupoiu, în suprafaţă de 2050 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploaearea în un an.

g) „Podeacul", proprietatea D-tru P. Ioan, în suprafaţă de 8300 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în 2 ani a suprafeţei exploatabile.

Art. II). — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor mai jos menţionate din Judeţul Muscel.

a) „Valea Dadului", proprietatea Gh. Gh. D. Barbu şi alţii, în suprafaţă de 1.7000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 de ani, exploatarea în un an.

b) „Valea Dadului", proprietatea Const. N. Ion, în suprafaţă de 1,1400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an.

Art. III). — Garanţia de împădurire s'a fixat pentru toate Regulamentele de exploatare de mai sus, la trei sute lei de fiecare hectar, iar revizuirea lor s'a prevăzut a se face la zece ani.

Art. IV). — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Direceor al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 126530/932.

Art. I). — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Lanca, Sternina, Cârliora şi Făget, pendinte de comuna Jibou, Judeţul Sălaj, proprietatea D-nei Palma Beldi născută Wesseleny şi soţul Coloman Beldi, în suprafaţă de 1217 ha. 6821 m. p. din care 1139 ha. 2707 m. p. pădure curată.

Seria I-a de Agrement, codru cu exploatabilitate fizică. Seriile II-a şi III-a codru cu 2 tăeri succesive la 10 ani ineerval. Seria IV-a codru cu tăeri rase.

Exploatarea se va face conform planului special avizat de Consiliul Technic cu No. 237/932. Garanţia de împădurire de una mie lei de fiecare hectar pentru seriile II-a şi III-a şi cinci sute şi două mii lei la hectar în seria IV-a.

b) Amenajamentulpădurilor composesoratului Urbarial Meteş, situate în hotarul comunei Meteş, plasa Ighiu, Jud. Alba, în suprafaţă de 841 ha. 7800 m. p. pădure curaeă. Regimul codru cu tăeri rase în seria I-a, codru grădinărit cu exploatabilitate fizică în seria II-a şi crâng simplu în seria III-a. Exploatarea conform planului special. Garanţia de împădurire trei mii lei de fiecare hectar pentru seria de codru cu tăeri rase cinci sute pentru seria de protecţie şi trei sute lei pentru seria crâng.

c) Amenajamentul pădurii „Stejeriş", pendinte de comuna Iod, judeţul Năsăud, proprietatea Bisericii Luterane, în suprafaţă de 133 ha. 3790 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în 20 de ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Heret, pendinte de comuna Olteni, Judeţul Trei Scaune, proprietatea Kranga Ştefan şi soţii, în suprafaţă de 62 ha. 5000 m. p. Regimul: pe 59,14 ha. (57,99 ha. pădure curată) crâng simplu; Revoluţia normală 30 de ani; pe 3,36 ha. codru grădinărit. Revoluţia normală 100 de ani, exploatarea conform planului special. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

e) Regulament pentru exploatare al pădurii Pădurea Mare, pendinte de comuna Corulod, Judeţul Mureş, proprietatea D-nei A. Bornemiza, în suprafaţă de 28 ha. 77 m. p. Regimul crâng simplu lăsându-se câte 35—40 bucăţi arbori de rezervă. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea conform avizului Consiliului Technic 553/930 exploatându-se 9,26 ha. în intervalul 1929/1930—1935/1936. Garanţia de împădurire şase sute lei de fiecare hectar.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „La Turburea", Judeţul Buzău, proprietatea Gh. Ştefan Catrina, în suprafaţă de 0,4500 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Popeşti", Judeţul Buzău, proprietatea Dumitru Minculescu, în suprafaţă de 2,0380 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea parc. A. 1932 şi 1933, parc. B în 1940 şi parc. C în 1941. Garanţia de împădurire şase sute lei de fiecare hectar.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Cireşeanca", jud Buzău, proprietatea Alex. T. Petre, în suprafaţă de 5012 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în doi ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar.

Art. III). — Aceste regulamente de exploatare etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. III). — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în şeudiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executiarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 126534/932.

Art. I). — Se aprobă de noi Regulameneele pentru exploatare ale pădurilor din Judeţul Dâmboviţa de mai jos:

a) „Sârbeasca", proprietatea Gh. Gh. Sârbu, în suprafaţă de 4.5842 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani exploatarea în un an.

b) „Băbeanca", proprietatea Gheorghe Gh. Mihăescu, în suprafaţă de 3512 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an.

c) „Negoia şi Dosul lui Sfredel", proprietatea Stan M. P. Drăguţă, n suprafaţă de 1,6940 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în doi ani. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

d) „Negoiasca", proprietatea Ion Gh. Mariţescu, în suprafaţă de 7125 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an.

e) „Popeasca Bumbesca", proprietatea Maria I. C. Andreiu în suprafaţă de 8125 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an.

f) „Gura Ciutei" proprietatea D-lui Nicolae Marin D-tru Stan, în suprafaţă de 4800 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an.

g) „Piscu Ciutei", proprietatea Ion D. Grigore, în suprafaţă de 6765 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an.

h) „Cremeneasca", proprietatea Ileana D. N. Bundă, în suprafaţă de 4100 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an.

i) „Cremeneasca", proprietatea Iosif I. Stănescu, în suprafaţă de 1,2629 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an.

j) „Aninoşanca" proprietatea Ioan N. Parnia, în suprafaţă de 2,5000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia 20 de ani exploataraa în un an.

k) „Sforile Vasimeşei Procasca", proprietatea Ion C. Dâretaru, în suprafaţă de 9785 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an.

l) „Cotoranteasca", proprietatea Ioan Niculae Tudora, în suprafaţă de 7206 m. p. Regimul simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar.

Art. II). — Garanţia de împădurire cu excepţia regulamentelor dela punctele c şi l se fixează la trei sute lei de fiecare hectar; iar revizuirea tuturor Regulamentelor de exploatare se va face după zece ani.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în regulamentele respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată azi 14 Iunie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 126542.

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor mai jos menţionate din judeţul Râmnicul Sărat; tratate în crâng cu 200 rezerve stejar la hectar. Revoluţia normală 20 ani pentru elemeneul crâng şi 80 de ani elem. rezerve, exploatarea în 5 ani. Garanţia de împădurire trei sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani;

a) Căpătână în suprafaţă de 5000 m. p. proprietatea D-lui Coseica Mariţa.

b) Căpătână în suprafaţă de 2500 m. p. proprietatea D-lui Niţă Matache

c) Căpătână în suprafaţă de 5000 m. p. proprietatea D-lui Bodea Gh. Matei.

d) Căpătână în suprafaţă de 2500 m. p. proprietatea D nei Gherghina Mănăilă.

e) Căpătână în suprafaţă de 2500 m. p. proprietatea D-lui Petre Militaru

f) Căpătână în suprafată de 5000 m. p. proprietatea D lui Nicolae Vlase.

g) Căpăţână în suprafaţă de 2500 m. p. proprietatea D-lui Nicu Dibu.

h) Căpăţână în suprafaţă de 2500 m. p. proprietatea D-nei Sultana Antonache.

i) Căpăţână în suprafaţă de 2500 m. p. proprietatea D-lui P. Câmpeanu.

j) Căpăţână în suprafaţă de 2500 m. p. proprietatea D-lui Dumitru Baştiu.

l) Căpăţână în suprafaţa de 2500 m. p. proprietatea D-lui Cristache Lemnaru.

m) Holecea în suprafaţă de 1,5000 ha. proprietatea D-lui Petre Petroiu.

n) Holecea în suprafaţă de 5000 m. p. proprietatea D-lui Ion P. Tătaru

o) Holecea în suprafaţă de 5000 m. p. propritatea D-lui Gh Costache Trâmbeni.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 126546.

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor din judeţul Râmnicul Sărat mai jos menţionate:

a) Căpătână, proprietatea Anton Voicu, în suprafaţă de 2500 m. p. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 20 de ani, la crâng şi 60 la rezerve, exploatarea în 5 ani.

b) Holecea lot. 15 şi 17, proprietatea Iordache T. Trandafir, în suprafaţă de 1.5000 ha. Regimul codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în 20 de ani. Garantie de împădurire o mie lei de fiecare hectar.

c) Holecea, proprietatea Ion V. Caraiman, în suprafaţă de 5000 m. p. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar la hectar. Revoluţia normală 20 de ani şi 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 5—10 ani.

d) Căpăţână, proprietatea Ioana N. Mănăilă, în suprafaţă de 2500 m. p. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 20 ani şi 80 ani 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 5 ani.

e) Căpăţână, proprietatea Ion C. Şerban, în suprafaţă de 2500 m. p. Regimul crâng 200 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 20 ani şi 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 5 ani.

f) Căpăţână, proprietatea Mihai Bucureşteanu, în suprafaţă de 5000 m. p. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 20 de ani şi 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 10 ani.

g) Căpăţână, proprietatea Const. B. Anghel, în suprafaţă de 1200 m. p. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 20 ani şi 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 2 ani.

h) Holecea, proprietatea Ştefan Hoţescu, în suprafaţă de 5000 m. p. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 20 de ani şi 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 10 ani.

i) Căpăţână, proprietatea Stan I. Neacşu, în suprafaţă de 2500 m. p. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 20 de ani şi 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 5 ani.

j) Căpăţână, proprietatea Vasile D. Cucu, în suprafaţă de 2500 m. p. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 20 de ani şi 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 5 ani.

k) Căpăţână, proprietatea Bucur Bercaru, în suprafaţă de 2500 m. p.

Regimul crâng cu 200 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 20 de ani şi 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 5 ani.

Art. II. — Garanţia de împădurire cu excepţia pădurei de la alin. b s'a fixat la trei sute lei de fiecare hectar; iar revizuirea tuturor Regulamentelor de exploatare se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 129446.

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor de mai jos:

a) P a s c u d i, Judeţul Rădăuţi, proprietatea Andrei Popiuc în suprafaţă de 4,4800 ha. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 de ani, exploatarea prin realizarea a 50 m. c. anual. Garanţia de împădurire o mie lei de fiecare hectar.

b) V a l e a T o l i i şi T o h a n u l, Judeţul Muscel, proprietatea Anica I. Vlaicu, în suprafaţă de 2500 m. p. Două serii de crâng, în cea de a II-a se vor lăsa 60 rezerve. Revoluţia normală 20 de ani, seria I-a şi 30 de ani seria II-a, exploatarea în un an la seria I-a şi doi ani la seria II-a. Garanţia de împădurire o mie lei de fiecare heectar.

c) P a r n i a s c a, Judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gheorghe Mateescu în suprafaţă de 7,4400 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

d) V â l c e a u a P o p i i T i t a i a, Judeţul Argeş, proprietatea Costică I Matei, în suprafaţă de 5000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia 20 de ani. exploaearea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

e) V a l e a D a d u l u i, Judeţul Muscel, proprietatea Nicolae B. Sandu, în suprafaţă de 8400 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

f) V a l e a T â m p e i, Judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. A. Iordache şi alţii în suprafaţă de 3 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire lei 3300 la hectar.

g) P l a i, Judeţul Rădăuţi, proprietatea Feder Fedorcec, în suprafaţă de 3,7800 ha. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 de ani, exploatându-se anual câte 5 m. c. la ha. din arborii mai groşi ca 20 cm. diametru la 1,30 m. dela sol. Garanţia de împădurire o mie lei de fiecare hecear.

h) „T r i c u l e s a", Judeţul Dâmboviţa, proprietatea Elena Isbăşescu şi Veronica, în suprafaţă de 1,9369 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 de ani, exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) „S f o r i l e N e g o i a s c a şi B r â n z e a s c a", Judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nicolae Gh .Ionescu, în suprafaţă de 6,2611 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi areicolul adiţional anexae fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 129450.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii M â n d r a Seria IV-a, pendinte de comuna Doimuşlar, Judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 450 ha. Regimul Crân simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 de ani Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii D u a n Seria XXVIII-a, pendinte de comuna Caianargeaua Mică, Jud. Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 480 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 3 0ani, exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani

c) Amenajamentul pădurii C a r v a n—C a r a c e a l â c, Seria Carvăn, pendinte de com. Carvan, jud. Durostor, proprietatea Statului în suprafaţă de 448 hectare din care 431,80 ha .pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 0ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii „C a s â m l a r", Seria XVII-a, pendinte de com. Casâmlar, jud. Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 400 ha. din care 394 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 de ani, exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii „G u r a B â c u l u i", pendinee de comuna Gura Băcului, jud. Tighina, proprietatea Statului, în suprafaţă de 267,78 ha. din care 190,44 ha. împădurită. Regimul de serii crâng simplu. Revoluţia normală 30 de ani, în seria XIV-a şi revoluţia normală 5 ani cu tăierea în scaun pentru seria XV-a de 49, 69 ha. Revizuirea după zece ani.

f) Amenajamentul pădurii Z ă v o a i e l e Seria III-a, pendinte de comunele Seciu, Tughici, B. Verde, Bucovăţ şi Brează, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 401,89 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în 20 ani. Revizuirea după zece ani.

j) Amenajamentul pădurii „S a r a g e a", Seria XXV-a, pendinte de comuna Fundeni, jud. Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 618 ha. din care 562,02 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

h) Amenajamentul pădurii C e i u—R u p t u r a, pendinte de com. Ghidiceni, jud. Tutova, proprietatea Statului în suprafaţă de 153,86 ha. din care 56,29 ha. pădure curată Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. exploatarea în 30 ani Revizuirea după zece ani.

i) Amenajamentul pădurii L u m a ş u—P â r ş a n i Seria XII-a, pendinte de com. Coşovenii de Jos şi Pârşani, judeţul Dolj, proprietatea Statului din care 608,16 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 de ani, exploatarea în 30 de ani. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

No. 135469.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

Artt. I. — Se aprobă de noi Regulamentele de exploatare ale pădurilor din Judeţul Buzău mai jos menţionate:

a) „S f o a r a N ă e n i", proprietatea Ioana Nicolae E. Albu, în suprafaţă de 6150 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an.

b) „P ă d e a n u l", proprietatea Gh. N. Săndulache în suprafaţă de 2.5000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în un an.

c) „C i r e ş a n c a" proprietatea Gh. Sârbul în suprafaţă de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani, exploatarea în 6 ani.

d) „N e g r e ş t i", proprietaeea D-tru I. Manole, în suprafaţă de 6570 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 2 ani.

e) „Nistoreşti", proprietatea Ion I. Manole, în suprafaţă de 6750 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în un an.

g) „Negreşti" proprietatea Gh. St. Capotă în suprafaţă de 1,0920 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în un an.

h) „Crivineni", proprietatea Gh. N. Ionescu, în suprafaţă de 5444 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în un an.

i) „Negreşti", proprietatea Tănase Barbu, în suprafaţă de 2,3250 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani, exploatarea în trei ani.

j) „Negreşti", proprietatea Iancu Tănăsoiu, în suprafaţă de 6672 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani, exploatarea în trei ani.

l) „Filitis Chelmeziu", propritatea C. N. Caloescu, în suprafaţă de 11,3800 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

m) „Bădeanul", proprietatea Mihalache N. Apostol, în suprafaţă de 1.5840 ha. Două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani, exploatarea în un an în seria I-a şi 25 ani cu exploatarea în 2 ani la Seria II-a.

n) „Bădeanul", proprietatea Nicolae I. Căpăţână, în suprafaţă de 6016 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în doi ani în seria I, Seria II-a fiind în perioadă de aşteptare.

o) Sfoara Năeni, proprietatea Stanciu P. Stan, în suprafaţă de 5320 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 de ani, exploatarea în doi ani.

Art. II. — Garanţia de împădurire s'a fixat la trei sute lei de fiecare hectar pentru pădurile de mai sus, iar revizuirea lor se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt execueorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Direceor al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Niţescu.

No. 132829.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajameneul pădurii Ianova, pendinte de comuna Ianova, Judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Ianova, în suprafaţă de 296 ha. 9400 m. p. din care 258,02 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 de ani, exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire două mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Masloc, pendinte de com. Alios. Judeţul Timiş-Torontal, proprietatea com. Masloc, în suprafaţă de 252,79 ha. din care 246,94 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 de ani. exploatarea în 20 de ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după cinci ani când se va studia modul de regenerare şi se va face propunerile necesare unei bune culturi forestiere.

c) Amenajamentul pădurii Fiscut, pendinte de com. Alios, Judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Fiscut, în suprafaţă de 210,45 ha. din care 200,83 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 de ani, exloatarea în 3 0ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hhectar. Revizuirea după cinci ani în 1935 spre a pueea urmări rezuleatul exploatărilor de salcâm.

d) Amenajamentul pădurii Herneacova, pendinte de comuna Iahova Judeţul Timiş-Torontal, proprietatea com Horneacova, în suprafaţă de 200,66 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 de ani, exploatarea în 40 de ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Bencecul de sus, pendinte de com. Ianova Judeţul Timiş-Torontal, proprietatea com. Bencecul de sus, în suprafaţă de 147,57 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 de ani, exploatarea în

40 de ani. Garanţia de împădurire cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

f) Regulament pentru exploatare al pădurii Fundul Văcăriei, Judeţul Braşov, proprietatea Nic. Russu şi fraţii, înî suprafaţă de 6,62 ha. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în un an. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, ,etc. au fost dace eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Iunie 1932 în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Niţescu.

No. 132827.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Domeniul Brăilei, Seria Moara Bună, pendinte de comuna Viziru, Judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 512 ha. Regimul Crâng simplu cu tăierea în scaun. Revoluţia normal 10 ani. Exploatarea în 1 0ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Cioabla-Locusteni, pendinte de comuna Dăneşti, Judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 117 ha. 7100 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Revizuirea după zece anî.

c) Amenajamentul pădurii Cluciu seria XIV-a, pendinte de comuna Horia (satul Gârliciu), judeţul Constanţa, proprietatea Statului, ,în suprafaţă de 364,10 ha. din care 64,20 ha. poeni. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii Domeniul Brăila Seria IX-a Manghelul, pendinte de comuna Viziru, Judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 444 ha. din care 411 ha. pădure curattă. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluţia normală normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

f) Amenajamentul pădurii Domeniul Brăila Seria II-a Piscul Turcului, pendinte de comuna Nedelcu Chercea, Judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 484 ha. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploaearea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Domeniul Stăncuţa. Seria XXIII-a Zagna, pendinte de comuna Berteşti, Judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 557 ha. din care 505 ha. pădure curată. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

h) Amenajamentul pădurii Domeniul Brăila. Seria XVIII-a Măcin, pendinte de comuna Nedelcu-Chrcea, Judeţul Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 582 ha., din care 474 ha. pădure curaeă. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat

cu cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 141848.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Muntele Petros, pendint de comuna Apaţa, judeţul Braşov, proprietatea comunei Apaţa, în suprafaţă de 1481 ha. 2210 m. p. Patru serii de exploatare: 3 de codru cu tăieri succesive şi una de protecţie unde se adoptă exploaeabilitatea fizică. Revoluţia 100 ani pentru o serie şi 80 ani pentru celelalte două serii. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chiselita, pendinte de comuna Seletin, Judeţul Rădăuţi, proprietatea Ion Chiseliţă, în suprafaţă de 13,80 ha. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 2 ani conform avizului Consiliului Technic No. 931 din 10 Iunie 1932. Garanţia de împădurire una mie lei de fiecare hectar. Rvizuirea după zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Prisacareşti, pendinte de comuna Prisăcareni, judeţul Storojineţ, proprietatea Radu Grigorcea, în suprafaţă de 775 ha. 9931 m. p. din care 765 ha. 734 8m. p. pădure curată. Regimul: Două serii de Codru cu tăieri succesive cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cionca, pendinte de comuna Mănăstireni, judeţul Cluj, proprietatea Paul Kemeny, în suprafaţă de 166 ha. 1277 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanţia de împădurire trei mii lei de fiecare hecear. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Sititelec, pendinte de comuna Sititelec, Judeţul Bihor, proprietatea comunei Sitite'oc, în suprafaţă de 288 ha. Regimul Crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire opt sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, eec. se aprobă numa din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru rforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., rferitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi, 4 Iulie 1932, în cabineeul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 141852.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajameneul pădurii Tăncăbeşti—Ciolpani—Herasca, pendinte de comuna Cocioc, Judeţul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafaţă de 785 ha. 9900 m. p. din care 397 ha. 6300 m. p. pădure curată. Regimul: O serie de Crâng simplu cu revoluţia normală de 10 ani şi o serie de Codru cu tăieri progresive localitate în pâlcuri sau buchete prin 4 tăieri la 5 ani interval între ele. Revoluţia normală 120 ani divizată în 6 perioade. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Codrul Camarii Seria II-a Vida—Preguz, pendinte de comuna Dobreşti, Judeţul Bihor, proprietatea Statului, în su

prafaţă toeală de 2205,78 ha. pădure curată. Regimul Codru cu tăieri rase pentru restul exploatabil de 624 ha. Revoluţia normală 100 ani, exploatându-se anual câte 62 ha. 40 arii. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamenenl pădurii P l o p u l, pendinte de comuna Dărmăneşti, Judeţul Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1368 ha. 51 arii din care 1344 ha. 5000 m. p. pădure curată. Regimul Codru cu două tăieri succesive. Revoluţia normală 96 ani. Exploatarea în 96 ani cu indicaţiunile date prin avizul C. T. 487/932 şi cele introduse în text. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii F u n d u l C r a s a n i, pendinte de comuna Malu, Judeţul Ialomiţa ,proprietatea Statului, în suprafaţă de 177 ha. 2900 m. p. Regimul Crâng. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani pentru speciile moi, cu începere dela 1930, în care revoluţie speciile tari rămân neexploatate, fixându-le bazele de amenajare după zece ani. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drepe definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-s însă în urmă că arătările din aceste regulamenee, amenajamente, eec. referieoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprieeăţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dacă astăzi 4 Iulie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 141856.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii C o r d ă r e n i, pendinte de comuna Vorniceni, Judeţul Dorohoi, proprietatea Statului ,în suprafaţă de 135 ha. 7300 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia norma'ă 30 ani. Explotarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii C i o l ă n e ş t i, Seria I pendinte de comuna Ciolăneşti-Deal, Judeţul Teleorman, proprietatea Statului, în suprafaţă de 583,86 ha. din care 359,69 ha. pădure curată. Regimul Crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploaarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii S i l i s t r a C u m e ş t i, Secţia VII pendinte de comuna Siliştea Cumeşei, judeţul Teleorman, proprietatea Statului, în suprafaţă de 462.09 ha Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajamentul pădurii N e g o e ş t i, Seria VII-a, pendinte de comuna Aprozi, judeţul Ilfov, proprieeatea Statului, în suprafaţă de 444 ha. din care 12 ha. poiană propusă a fi împăduri ă. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii C i o r o i u, Seria XII-a, pendinte de comuna Horia, Judeţul Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 267 ha. Regimul Crâng simplu cu tăierea în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploaearea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

f) Amenajamentul pădurii G ă v a n u—P e t r a, pendinee de comuna Strehaia, Judeţul Mehedinţi. proprietatea Statului, în suprafaţă de 440 ha. 3150 m. p. Regimul Crâng simplu, regenerarea în porţiunile mai în vârstă făcându-se prin plantaţiuni cu stejar. Revoluţia norma'ă. 3 0ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

g) Amenajamentul pădurii F u l g a Seria II-a, pendinte de comuna Bucura, Judeţul Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 918 ha. 2800 m. p. din care 861 ha. 8800 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Revizuirea după zece ani.

h) Amenajamentul pădurii B a b a l e c u l Seria VIII-a, pendinte de comuna Hârşova, judeţul Constanţa, proprieeatea Statului, în suprafaţă de 389 ha. 3000 m. p. din care 219 ha. 7000 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 1 0ani. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1932, în cabinetul nostru

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 141874.

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor de mai jos:

a) M i h a i l e s c a, Judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ch. Marinescu Geagu, în suprafaţă de 33,47 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 6 ani.

b) O b r a j a s c a, Judeţul Buzău, proprietatea Const. T. Falnicu, în suprafaţă de 2,3940 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în un an.

c) O b r a j a s c a, Judeţul Buzău, proprietatea Gheorghe Gh. Simionescu, în suprafaţă de 9,85 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 2 ani.

d) Z ă v o i u l S l ă t i o a r a, Judeţul Romanaţi, proprietatea Nicolae Fulga, în suprafaţă de 0,5000 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în un an

e) Z ă v o i u l S l ă t i o a r a, Judeţul Romanaţi, proprietatea Const. P. Marin, în suprafaţă de 6,25 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Exploatarea în un an. Revizuirea după cinci ani.

f) Z ă v o i u l S l ă t i o a r a, Judeţul Romanaţi, proprietatea Radu I. Dumitru, în suprafaţă de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploaearea în un an.

g) Z ă v o i u l S l ă t i o a r a, Judeţul Romanaţi, proprietatea Gh. Chirimbu, în suprafaţă de 8,82 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. exploatarea în un an. Revizuirea după cinci ani.

h) Z ă v o i u l S l ă t i o a r a, Judeţul Romanaţi, proprietatea Zaharia Ciocârlan, în suprafaţă de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în un an.

i) Z ă v o i u l S l ă t i o a r a, Judeţul Romanaţi, proprietatea Ion N. Andrei, în suprafaţă de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în un an.

j) Z ă v o i u l S l ă t i o a r a, proprietatea I. Stănescu, în suprafaţă de 2,50 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea normală în un an.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus cu excepţia celor dela punctele 1 şi g se va face după zece ani.

Are. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi areicolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Niţescu.

No. 141868.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii C o d r u, pendinte de ocolul silvic Beliu judeţul Bihor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 5388 ha. 7452 m. p. din care 5219 ha. 7322 m. p. pădure curată. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normala 80 ani. Exploatarea în 80 ani urmată de regenerarea artificială strict obligatorie în anul următor exploatărei parchetelor. Păşunatul interzis. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii V a l e a C i o b ă n a ş, pendinte de comuna Ciuc Sân Gheorghe, judeţul Ciuc, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2180,93 ha. din care 1838,52 ha. pădure curată. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii B a l e a Seria II-a, pendinte de comuna Orea Cârţişoara, Judeţul Făgăraş, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1253 ha. 5600 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvivc, luându-se drept difinitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referieoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) D. V. Niţescu.

No. 141860.

DIRECTORATUL MOLDOVEI

Secţia Regimului silvic Iaşi

DECIZIUNEA No. 7

Noi, Director Ministerial al Directoratului Moldovei,

Asupra avizului Comitetului Technic de lângă Secţia Regimului Silvic Iaşi,

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare a Codului Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131|1920.

D E C I D E M :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurei O a n c e a, proprietatea d-lui C. P. Ivanciu, suprafaţa de 41 ha. 5696 mp.

Regimul Crâng simplu.

Revoluţia normală 30 ani.

Exploatarea în ani.

Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare ha.

Revizuirea la 12 ani după începerea tăierei.

Art. 2. — Aceste regulament de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic-Silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a Legei pentru Reforma Agrară. Constatându-se însă în urma arătărilor din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat în cauza reformei Agrare sau ori ce alte cauze, regulamentul se va revizuit imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiul respectiv şi art. adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — Domnul Şef al Secţiei Regimului Silvic Iaşi este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Maiu 1931 în cabinetul nostru.

p. Director Ministerial, (ss) C. Râşcanu.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei H a n c e a-C o r o c ă e ş t i, lat A pendinte de comuna Corocăeşti jud. Botoşani proprietatea D-lui Ion Greceanu. Suprafaţa de 26 ha. 1497 mp.

Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Exploatarea în 4 ani. Garanţia de regenerare 600 lei de fiecare ha.

Revizuirea în anul 1935.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei C â r l i g u l V e c h i, pendinte de comuna Copou jud. Iaşi, proprietatea d-lui D. Antonescu.

Suprafaţa de 2 ha. 56. Regimul crângului cu 80—100 arbori rezerva la ha. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea într'un singur an. Garanţia de regeneraro de 600 lei de fiecare ha.

Revizuirea peste 10 ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic-silvic, luându-se drept definitiva situaţie comunicată de organele de aplicare a legei pentru Reforma Agrară. Constatându-se însă în urmă arătărilor din aceste regulamente referitoare la suprafaţa pădurei la numele proprietarului etc., au fost date eronat din cauza reformei Agrare sau orice alte cauze, regulamntul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei etc.

Art. 3. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiul respectiv şi art adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultimul. — D-l şef al Secţiei Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 29 Maiu în cabinetul nostru.

p. Director Ministerial, (ss) C. Râşcanu.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

REVISTA PADURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe V.**

Membrii:

Drăcea M. — **Rădulescu M.**
Ioan P. — **Sburlan D.**
Secretar de redacţie: **Ionescu A.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: **Georgescu C. P.**

Vice-Preşedinţi: **Drăcea M.**, **Stinghe V.**

Secretar general: **Ioan P.**

Casier: **Grozescu Dem.**

Secretari: **Caragea N.**, **Ionescu A.**

Membrii:

Agapie G.	Năstăsescu Gh.
Antonescu P.	Nedelcovici Ath.
Caragea N. N.	Popovici Gh. N.
Ciurileanu D.	Priboianu N. V.
Eliescu A.	Rodoteatu St.
Emanoil C. C.	Sburlan D.
Florescu M. P.	Stănescu Stan
Lazăr H.	Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Fonay I., Petcuţ M.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

«BUCOVINA»

INSTITUT DE ARTE GRAFICE
Telefon aut. 210/43

I. E. TOROUȚIU

BUCUREȘTI, III
Str. Gr. Alexandrescu Nr. 4

ANUL XLIV, Nr. 8—9 AUGUST—SEPTEMBRIE, 1932

BIBLIOTECA ASOCIAȚIUNII

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

† N. G. Popovici . . . . . *P. Ioan*

Studii-referate:

Asupra staţiunilor de Pinus cembra din Carpaţii României . . . . . *Dr. C. Georgescu şi C. D. Ionescu-Bârlad*

Probleme administrative:

Cultura şi exploatarea pădurilor în raport cu vânătoarea . . . . . *Al Ştefănescu*

Politica, amnistierea delictelor silvice şi militarizarea corpului silvic . . . . . *Cezar Cristea*

Documentări — Comentarii:

Determinarea volumului arboretelor bazaţi pe diametrul minim al cioatei . . . . *P. C. Ghervasia*

Cronică:

Fapte pentru cultul recunoştinţei . . . . . *Tr. I.-H.*

Excursia profesorilor şi studenţilor dela facultatea silvică din Brno . . . . . *Dr. C. G. şi A. I. I.*

Recenzii. — Revista revistelor. — Informaţiuni. — Necrolog: Ernest Gheorghiu — *Pagini mercuriale:* Bursa lemnului în Septemtrie 1932 Soc. «*Progresul Silvic*». — *Publicaţiuni:* Decizii ministeriale.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREŞTI

XLIV-e Année. No. 8-9 Août-Septembre, 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 8-9 August-September, 1932

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

† N. G. Popovici . . . *P. Ioan*

Études-Comptes-rendus:

Sur le Pinus cembra dans les Carpathes de Roumanie **Dr. C. Georgescu et C. D. Ionescu-Bârlad**

Problèmes administratifs:

La culture et l'exploitation des forêts par rapport à la chasse . . . . . *Al. Ştefănescu*

Politique, amnistie des délits forestiers et la militarisation du corps des gardes des forêts . . . . . *Cesar Cristea*

Documentations-Commentaires:

La détermination du volume des peuplements basé sur la diamètre minimum de la souche . . . . . *P. C. Ghervasia*

Chronique.— Récensions.—Revue des revues.

Informations.

Nécrologe: Ernest Gheorghiu

Pages mercuriales. Soc. «Progresul Silvic».

Publications. — Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

INHALT:

† N. G. Popovici . . . . *P. Ioan*

Abhandlungen:

Der Standort der Zirbelkiefer in den rumänischen Karpathen . . . . . **Dr. C. Georgescu und C. D. Ionescu-Bârlad**

Verwaltungsfragen:

Forstwirtschaft und Jagd . *Al. Ştefănescu*

Politik, Amnestie der Forstvergehen und Militariesierung der Forstbeamten . *Cesar Cristea*

Mitteilungen:

Massenberechnung mit Hilfe des kleinsten Stockdurchmessers . . . . . *P. C. Ghervasia*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften.

Nachrichten.

Nekrolog: Ernest Gheorghiu

Holzmarkt. „Progresul Silvic": Vereinsangelegenheiten. Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

† N. G. POPOVICI

Tocmai când ne pregăteam să-l sărbătorim, cu cinstirea cuvenită, pentru 50 ani de activitate rodnică, ne-a surprins vestea morții lui.

S'a stins în zorii zilei de Marți, 25 Iulie 1932, cu conștiința senină a omului ce și-a făcut datoria întreagă pe acest pământ.

Viața nu prea lungă — *70* ani — dar intens trăită, o părăsește cu simțământ de adâncă și smerită recunoștință față de providența care dăruindu-i din belșug inteligență, talent, onoruri și rara calitate de a aprecia numai foloasele nemateriale, făcuse din el un răsfățat al soartei.

N'a dorit să-l plângem și nu comitem impietatea de a-i nesocoti voința.

Ceea ce a dorit el, ne-a lăsat scris în puține rânduri, cu câteva luni înainte de moarte.

„Iți încredințez alăturatele pagini — testamentul meu moral — „în care am scris, cât mai rezumat șirul și rostul vieții mele. Iar dacă „după plecarea mea din mijlocul vostru, în lunga și nesfârșita că„lătorie în care cu toții suntem predestinați să plecăm, mai curând „sau mai târziu, și din care nimeni nu s'a înapoiat până acum, vei „găsi în aceste rânduri ceva care să intereseze pe cei ce rămân „în urma mea, dă-le la lumina zilei, fie prin viu grai, fie în scris".

Protestul tăcut, ce există în sufletul omenesc, împotriva sfârșitului vieții, dincolo de care se întinde vasta și eterna taină a necunoscutului, se manifestă la spirite de elită, între cari cu drept trebue să numărăm și pe N. G. Popovici, printr'o dorință de glorie și împotrivire față de umbra uitării.

N. G. Popovici s'a trudit toată viața ca să trăiască apreciat și stimat și să aibă astfel dreptul să supraviețuiască în amintirea obștească.

Singur sau în colaborare cu alții, oricât de grea ar fi sarcina de a scutura colbul vremurilor și a ține mereu trează amintirea personalității care a reușit să imprime pecetea sa epocii ultimilor 50 de ani de viață silvică și oricât de larg va fi cadrul ce ne va impune variata și bogata sa activitate, ne vom face datoria, împlinindu-i dorința.

Mai grea însă este sarcina de a face acum — într'un cadru restrâns — adevăratul, marele și definitivul portret al lui N. G. Popovici, ilustrația rezumativă a jumătate secol de silvicultură românească.

Nici nu vom încercà s'o facem.

Vom relevà totuși câteva din trăsăturile mari cari au caracterizat omul și opera.

* * *

„In tot timpul vieții mele, fie publice, fie private, de aproape „50 de ani, și încă din tinerețe, mi-am stabilit o viguroasă și con„stantă linie de conduită, dela care, pe cât mi-a fost posibil, nu „m'am abătut" își începe testamentul său moral.

Cu așa nobilă misiune — pe care trebue s'o recunoaștem a știut s'o realizeze integral — fără urme de preocupări mărunte, ci numai splendidă abdicare pe altarul unei credințe, a biruit și ne-a lăsat o viață de cel mai frumos exemplu.

Inceputurile nebuloase ale silviculturii române au avut norocul devotamentului nelimitat al acestui titan.

Cu o energie care clocotea în el ca seva din arborii viguroși, cu o îndrăsneală bazată pe cultura generală și specială, pe experiență și pe profundarea serioasă a chestiunilor, mergând — dela vârsta de 20 de ani de când a intrat în corpul silvic — din succes în succes, a înfipt adânc toporul în scoarța groasă a rutinei și a prejudecății și „a creiat" dând forme definitive pentru epoca respectivă, tuturor instituțiilor pe care le-a condus.

Seria resurselor ce întrebuință ca să reușească, era nesfârșită, dar frumusețea vorbei, fulgerarea pătrunderii și seducția expresiunii fisice și spirituale erau elementele cari l-au sprijinit totdeauna iar o convorbire cu el constituia oricând prilej de adevărată desfătare sufletească.

Acum 50 de ani, el a înființat Soc. Progresul Silvic și a avut fericirea să o vadă purtătoarea de cuvânt a politicii forestiere din țara românească, așa cum a proectat-o.

Cincizeci de serii de silvicultori — toți câți există în țara românească — sunt crescuți la „școala lui".

„M'am silit mai ales să dau elevilor mei ceva din sufletul, din „iubirea mea pentru pădure și să le insuflu dragostea pentru ca- „riera silvică. Iar preocuparea mea de căpetenie în lunga-mi ca- „rieră a fost să las urmași, căci socotesc că pomul care nu dă roade, „trebue tăiat și pus pe foc".

De acum 20 de ani și-a încheiat cariera de Director al Școlii de Silvicultură dela Brănești, pe care din 1901 tot el o ridicase la rang superior.

Acum 30 de ani ajunsese Șeful Serviciului silvic al pădurilor, ca să traseze liniile mari de ad-ție forestieră, pe cari le aplicăm noi azi.

Element animator al epocii, foarte adesea factorul principal al problemei, indiferent niciodată, a avut darul să disece prezentul și să desprindă din neorânduiala actualității, chemările viitorului. A început cu impunătoare siguranță când alții nici nu credeau necesar să gândească.

Timpul ce era necesar să treacă, pentru ca opera lui să sporească în valoare în mintea supraviețuitorilor și urmașilor, din cauza forței crescânde cu care faptele se proectează asupra vremilor, s'a scurs încă de pe când era în viață, ca să-i dea suprema satisfacție de a vedea că a creiat durabil și că ne adăpăm cu toții la isvoarele devenite vecinice, ale operii lui.

Avansarea din Dec. 1909 la gradul de Ing. Inspector general silvic, a fost prilej de consacrare unanimă la comanda supremă a armatei silvice și de transformare a gradului în renume : Gheneralul.

Acesta este portretul în care ni se înfățișează în toată splendoarea lui ; armonie perfectă de energie, prestanță, vioiciune, claritate, ordine, combativitate, tenacitate. .

Câmpul atât de larg al activității silvice, cu atât de complexele ei ramuri : școala, direcția, administrația pădurilor, corpul silvic, societatea Progresul Silvic, — din cari una singură ar fi fost de ajuns să consacre un om — a fost prea strâmt pentru puterea și voința de manifestare a spiritului lui N. G. Popovici.

Marile resurse ale energiei și inițiativei sale, rămase disponibile încă de acum 20 de ani, după ce trecuse la activul său întreaga operă silvică, le-a îndreptat și utilizat cu o forță propulsivă în alte domenii.

Rar spectacol și plin de duioșie — la despărțirea lui de cele lumești; — sute de ochi în lacrimi priveau cu gratitudine la o întrecere de revendicare a lui N. Gh. Popovici ca proeminent al atâtor ramuri de activitate : silvică, culturală, bisericească, administrativă, economică, politică.

Inginerii silvici, mai mișcați de cât toți, au înțeles că dacă N. G. Popovici s'a ridicat, menținut și impus tot timpul vieții lui, la un nivel mult mai înălțat decât al contimporanilor săi, toată strălucirea personală a revărsat-o cu dărnicie asupra corpului silvic.

Era apostolatul vieții lui : „Am iubit corpul silvic și învăță-„mântul forestier și în toate împrejurările, prin ținuta mea, prin cu-„vântul meu și prin faptea mea, am căutat să le înalț prestigiul și „să le ridic acolo unde sufletul meu voia și crede că au dreptul să „fie ridicate, ca urmare a marilor foloase pe cari, prin activitatea „lor, le aduc economiei noastre naționale".

Pregătirea războiului a găsit pe „profesorul de silvicultură" în ceata celor ce au indicat direcția în care urmă să se împlinească visul de aur al neamului românesc.

Pentru întâia oară în analele parlamentului român „Senatorul inginer silvic Popovici", ca raportor, în răspunsul Senatului la Mesaj, înscrie problema silvică alături de celelalte probleme ale economiei naționale.

Iubea pădurile cu o adevărată pasiune și le susținea cu convingere fermă.

Ca profesor ne-a învățat să ne iubim profesiunea ; ca administrator să ne devotăm intereselor ce ne sunt încredințate.

Urmașilor, N. G. Popovici se va prezenta ca un uriaș ce a călcat cu pași mari și hotărîți numai pe culmile cele mai înalte ale tuturor așezămintelor ce constituesc complexa sa activitate.

Pentru cât bine a făcut N. G. Popovici pădurilor și slujitorilor ei, corpul silvic i-a rămas dator în viață.

Ne descoperim înaintea mormântului de curând închis, cu simțământul că N. G. Popovici va birui uitarea timpului și se va putea transmite generațiilor ce-l urmează, aureolat, ca cea d'intâi mare, curată și eternă strălucire a silviculturii române.

P. IOAN

STUDII — REFERATE

ASUPRA STAȚIUNILOR DE PINUS CEMBRA DIN CARPAȚII ROMANIEI

de Dr. CONST. C. GEORGESCU
și CONST. D. IONESCU-BÂRLAD

Pinul cembra este un element altaic al florei noastre [1]). Centrul său principal de răspândire este în Nordul Asiei, de unde apoi aria sa de vegetație se întinde ca o prelungire în Nordul Europei; aci îl aflăm ca un arbore de câmpie, cât și de munte [2]).

In Europa Centrală această specie are un alt centru de răspândire în Alpi și Carpați, unde formează cea mai ridicată treaptă a pădurilor de rășinoase în regiunea subalpină.

Stațiunile sale fie izolate, fie formând o zonă continuă deasupra pădurilor de molid sunt situate în centrele de îngrămădire a munților înalți și în locurile de altitudine înaltă, unde factorii locali îi oferă solul și climatul favorabil.

In Alpi, pinul cembra este destul de răspândit. In Carpați, centrele sale de răspândire au o formă insulară. Cele mai importante stațiuni din Carpații României sunt în Munții Rodnei (Călimani), în Munții Retezat, Godeanu și Țarcu și cu o importanță secundară avem centrul din Munții Cibinului și Sebeșului (între Olt și Jiu); aceste stațiuni se află tocmai în nucleele cele mai mari de munți înalți ai Carpaților noștri și cari mai au și o poziție specială în lanțul carpatic, care le oferă un adăpost dinspre Sud sau Est.

In aceste centre găsim arborete cu numeroase exemplare bine

1) F. Fax: Pflanzengeographie von Rumänien, Halle 1920.
2) Wilkomm. Die forstliche Flora von Oesterreich-Ungarn.

desvoltate şi cari se întind pe suprafeţe mari. Arboretele din Munţii Rodnei au fost devastate încă de multă vreme, după cele ce ne arată Pax [1]); din o comunicare recentă a D-lui ing. Chimiescu, şeful ocolului silvic Vişăul de Sus, acest fapt este confirmat. Astfel, în bazinul râului Vişău între Pietrosu şi Piatra Albă pe o fâşie de aprox. 3 Km. lungime şi lăţime de 60—100 m. în altitudine se găsesc astăzi abia un număr de 50—60 exemplare bătrâne. Regiunea pinului cembra din acest masiv este însă cu mult mai mare şi se întinde pe o lungime de 25 Km. (Fekete); se poate deci întâmpla ca în locurile cele mai inaccesibile să fi rămas porţiuni cu arborete.

In nici un caz însă nu suntem de părerea D-lui G. Antonescu [2]), care la pag. 91 afirmă că „nicăeri în Carpaţi pinul cembra nu se află în cantitate aşa mare şi cu o creştere aşa de frumoasă ca în munţii Rodnei la obârşia râurilor Vişău şi Bistriţa aurie".

Staţiunea cea mai importantă însă a pinului cembra din România este în masivul Retezat (cu culmile vecine Godeanu şi Ţarcu), unde îl aflăm formând păduri dela 1600 m. în sus, deasupra zonei molidului, pe o întindere de peste o mie de ha. Aceste arborete cu exemplare frumoase au fost cruţate şi astăzi constituesc unul din cele mai minunate monumente ale florei noastre. Este îmbucurător că în parcul naţional, care se va creia în acest masiv sunt cuprinse şi câteva arborete cu cembra şi deci ele se vor păstra mai departe [3]).

Pe şirurile de munţi înalţi începând dela Munţii Bârsei şi până la Parâng, avem numeroase puncte, unde aflăm câte un număr redus de exemplare atât pe versanţi septentrionali, cât şi pe cei meridionali ; în unele centre nu găsim decât chiar câte un singur individ (Munţii Dâmboviţei, Făgăraş, etc.). Şi în aceste locuri s'au petrecut devastări ; aşa de ex. în bazinul superior al Ialomiţei după informaţiunile culese de d-l Haret [4]) s'au extras în secolul

1) F. Pax: op. cit.

2) G. Antonescu: Contribuţiuni la studiul distribuţiei geografice a coniferelor din România. Bucureşti 1926.

3) Desigur că este o eroare de tipar, când găsim în lucrarea D-lui Antonescu că formează aci asociaţii cu Pinus montana între 1800—1900 m. (pg. 92); în Fekete „Die Verbreitung de forstlich wichtigen Bäume und Sträucher în Oester-Ungarn", pe care D-sa a consultat-o (vezi Bibliografie) se află o listă complectă cu staţiunile lui cembra din Retezat şi cari sunt cuprinse între 1600—1900 metri.

4) Haret. Călăuza în Munţii Bucegi. Touring Club.

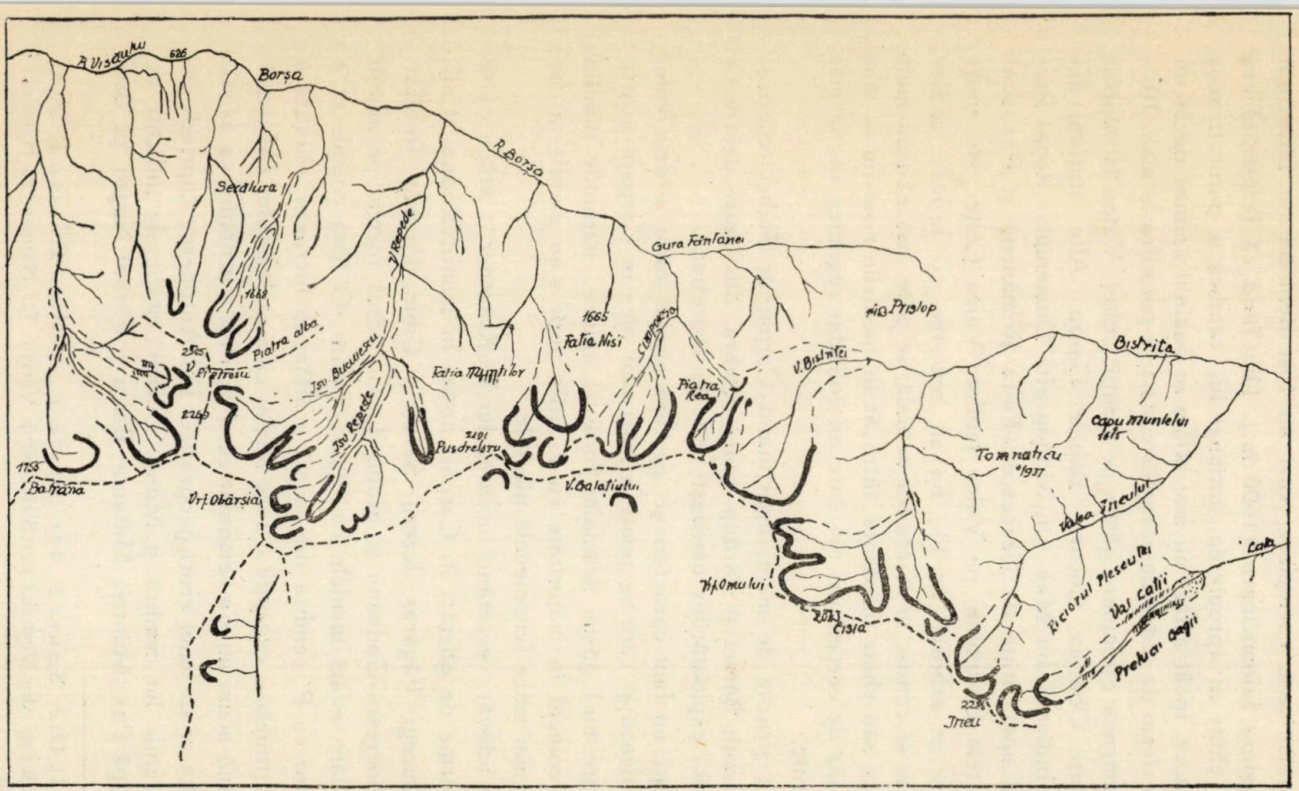

Fig. I. Urmele glaciare din Munții Rodnei (după Kräutner), corespunzând în mare cu răspândirea P. cembra din acest masiv.

Stațiunile de P. cembra formează o zonă paralelă cu coama pe versantul Nordic, cuprinsă între 1600 — aprox. 1800 (lungă de 25 km.).

trecut numeroase exemplare, cari au fost debitate de ferăstrăul dela Peştera Ialomicioara (1600 m.). Dat fiind că ferăstrăul era instalat chiar în apropierea staţiunei lui, cembra a putut fi scos cu înlesnire, încât astăzi nu mai aflăm în bazinul amintit decât un număr extrem de redus de exemplare, cari se pot cifra la max. 10—15 ; Asemenea exemplare găsim pe munţii Colţei, Valea Horoabei, toţi munţii Obârşia, Cocora, Babele, Gaura. Alte staţiuni din Bucegi, indicate din Mak, (în Monografia Domeniului Regal Predeal) şi apoi citate de Grecescu (Flora României) şi Pax sunt pe Muntele Caraiman, pe Valea Jepilor, Valea Colţei, etc. unde s'ar afla un arboret de 1½ ha. în amestec cu larice : aceste centre nu se cunosc în starea lor actuală, se pare însă că sunt mult micşorate sau chiar dispărute, întrucât în lucrările noui nu se mai citează iar de cercetători noi care au colindat regiunea nu au mai fost văzute.

Pe şirurile de munţi aparţinând Carpaţilor Sudici, cuprinşi între Munţii Bârsei şi Parâng, pinul cembra, din cauze neutre ca şi datorită exploatărilor omeneşti, este în regresiune.

Este un fapt caracteristic, pe care primul autor al articolului îl semnalează şi care se poate urmări mai ales în Carpaţii noştri, şi pe care nu-l găsim semnalat încă, şi anume, staţiunile pinului cembra coincid în majoritate cu locurile unde s'au manifestat pe o scară mai mare fenomenele glaciale.

In adevăr, cercetând lucrarea lui T. Kräutner [1]) aflăm că se găsesc urme de gheţari în Carpaţi noştri în munţii Rodnei, Călimani, Bucegi, Făgăraş, Iezeru, Sebeş şi Cibin, Parâng, Retezat, grupa Boerescu-Godeanu şi grupa Ţarcu, adică tocmai pe munţii unde aflăm astăzi insulele cu Pinus cembra. O listă complectă a staţiunilor cu P. cembra din munţi o aflăm în lucrarea amintită a D-lui Antonescu; excepţie o face numai culmea Iezerului (Muscel) unde până acum nu s'a semnalat cembra, deşi e probabil că există.

Din cauza unei erori geografice, D-l Antonescu cuprinde între staţiunile lui cembra şi Munţii Cernei ; staţiunile indicate de D-sa după Pax, Muntele Mătania, Baicu şi Părâul Negru, pe care

1) Die Spuren der Eiszeit in den Ost-und Süd-Karpathen, din Verband des Siebenbürg. Vereins für Naturw. zu Hermannstadt 1930.

le pune în Munţii Cernei, sunt localităţi din grupa Ţarcului. (vezi de altfel şi în Pax).

Această legătură dintre gheţari deluviani şi actualele puncte de distribuţie a pinului cembra ne lămureşte multe din anomaliile răspândirii sale generale (în Carpaţi) şi locale (în grupe de munţi vecini).

M u n ţ i i R o d n e i.

In munţii Rodnei şi Călimani pinul cembra se găseşte pe versantul lor nordic sau pe versanţii văilor înguste spre Nord (Fekete pg. 406). După T. Kräutner, în Munţii Rodnei gheţarii au fost numai pe versanţi nordici (pg. 38 „So findet sich die Vergletscherung des Rodnaer Gebirge vornehmlich auf seinem Nordhang beschränkt").

M u n ţ i i C ă l i m a n i.

In unul şi acelaş masiv, cum ar fi Călimani, pinul cembra rămâne în apropiere circurilor glaciale. Din lucrarea lui Kräutner aflăm că în acest masiv avem foarte puţine urme glaciale; un circ foarte redus se află pe Muntele Negoiu unguresc, adică tocmai unde se găseşte şi una din cele două staţiuni de cembra din Călimani (Fekete 407). Din acest fapt se deduce că prezenţa P. cembra ar putea fi în anume cazuri un bun indiciu pentru identificarea de urme glaciare; ne putem deci aştepta ca asemenea urme glaciale să găsim şi în apropierea celeilalte staţiuni de cembra, fapt care merită să fie verificat. Puţina desvoltare pe care au avut-o gheţarii în aceşti munţi ne explică şi răspândirea sporadică a lui cembra numai în două puncte ale acestui masiv înalt. Dacă nu ar exista o legătură cauzală între gheţari şi cembra, nu ar fi nici o cauză, care să-l împiedice să nu aibă aci o răspândire tot aşa de mare ca şi în Munţii Rodnei, cu cari Călimănii sunt legaţi.

M u n ţ i i B u c e g i.

In Bucegi, gheţarii s'au format pe versanţii dinspre Ardeal, pe porţiunea din Caraiman şi Omul înspre Valea Prahovei şi în fine în bazinul superior al Ialomiţei ; acest fapt aduce cu sine că pinul cembra nu a mai rămas legat de un singur versant (ca în Munţii Rodnei) şi îl găsim tocmai în lungul zonelor cu urme glaciale dinspre Ardeal (Gaura, Bătrâna), din bazinul Ialomiţei

(Obârşia, Colţii şi Doamnele, etc.) şi în fine spre Valea Prahovei (Valea Iepei, Caraiman, etc.).

Munţii Făgăraş.

Numărul mic de staţiuni identificate în Munţii Făgăraş şi puţinele exemplare, pe cari le mai găsim în aceste staţiuni, nu ne pune în măsură a urmări aci raporturile de legătură amintite dintre cembra şi urmele glaciale decât pe o scară foarte redusă. Regresiunea staţiunilor lui cembra în aceşti munţi este în ultima fază, din cauze pe cari ne vom strădui a le explica mai departe. Staţiuni cu cembra aflăm în Făgăraş pe ambii versanţi, după cum şi urmele glaciare ni se prezintă deopotrivă de desvoltate pe versantul septentrional şi cel meridional. Câteva staţiuni de cembra din Munţii Făgăraş se găsesc reunite în bazinul Paltinului şi Capra la Est de Negoi, unde avem unul din cel mai mare centru de urme glaciale.

Munţii Cibinului, Sebeşului şi Parâng.

Aceşti munţi în epoca glacială s'au comportat cam în acelaş mod. Urmele glaciale sunt cu mici excepţii grupate pe versantul septentrional în bazinele de recepţie ale râurilor Lotoriţei, Lotrului şi Jieţu.

In Munţii Cibinului şi Sebeşului urme de gheţari sunt pe Cândrelu, Şurian şi Steflești. (Kräutner pg. 61... in diesen mächtigen Gebirgskomplex gerade nur an den höchsten Gipfel, Gletscherspuren vorfinden und zwar am Cândrelu, am Şurian und an den Ştefleşti). Pax, la pg. 124 (op. cit.) ne da ca pt. de răspândire a pinului cembra Cândrelu şi Ştefleşti. (Pe Şurian lipseşte cembra).

Studiind în deaproape staţiunile lui cembra din Fekete găsim că exemplarele din această specie se află pe Ieserul Mare şi Ieserul Mic ; Kräutner (la pg. 61) ne spune că ....„An der Nordflanke Cândrelu finden wir 3 Kare (pe versantul nordic al Cândrelului găsim 3 circuri glaciale): Ieserul Mare, Ieserul Mic şi Jiusbă.

Staţiunile date de D-l Antonescu dintre Ieserul Mare şi Mic şi de pe Muntele Gaura aparţin de fapt tot versantului septentrional, fiind deasemenea şi cele de pe Ieserul Mare şi Mic în bazinul de recepţie al Jiului, care are în parta sa superioară o direcţie nordică, — aşa încât confirmă cele afirmate de noi mai sus.

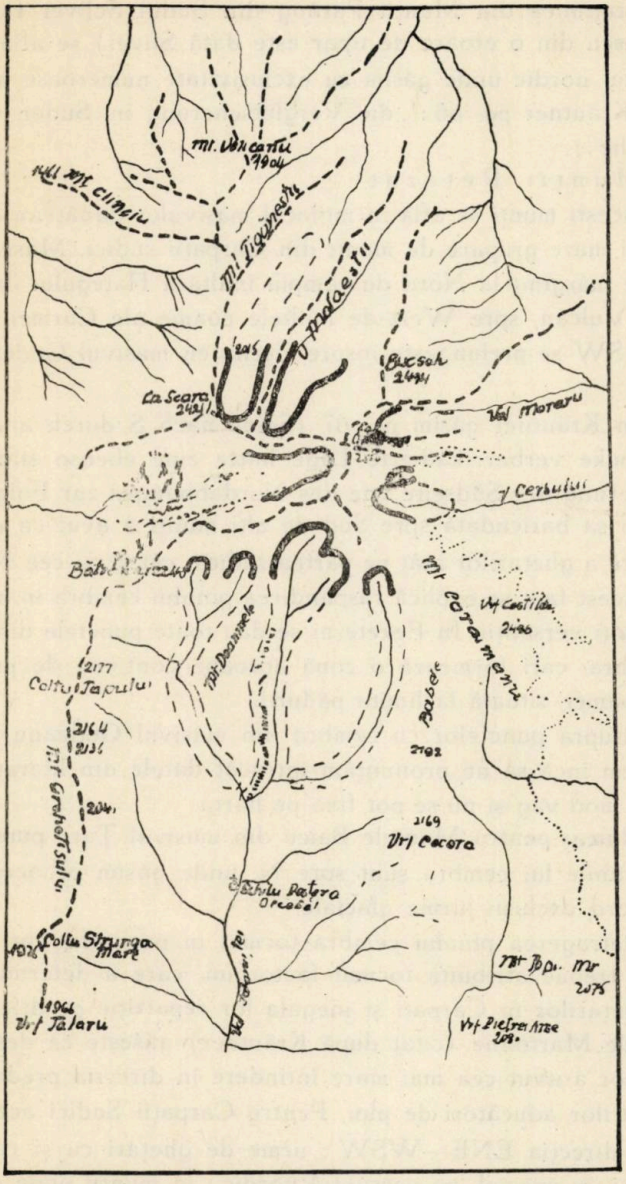

Fig. II. Urme glaciare în Bucegi pe bazinul Superior al Ialomiţei, pe versantul Prahovei între Omul şi Caraiman şi spre Ardeal. Această distribuţie a gheţarilor explică răspândirea P. cembra pe toţi versanţii Bucegilor la limita pădurii pe văile de scurgere ale acestor gheţari.

Staţiunea din Munţii Parâng din Sudul Sclivei (la D-l G. Antonescu din o eroare de tipar este dată Slivei) se află tot spre versantul nordic unde găsim cu exclusivitate numeroase urme glaciale (Kräutner pg. 66 : „die Vergletscherung im Süden war sehr schwache").

Munţii Retezat.

Aceşti munţi se află în mijlocul masivului Bănăţean care este cea mai mare grupare de munţi din Carpaţii sudici. Masivul Retezat este mărginit la Nord de câmpia înaltă a Haţegului, la Sud de munţii Vulcan, spre West de înaltele coame ale Curmei Ţarcului şi spre SW se prelungeşte înspre Cerna cu masivul Godeanu-Boerescu.

In Kräutner găsim pg. 67 (Seine nach S durch andere Gebirgsstöcke verbarrikadierte Lage hatte eine ebenso starke Vergletscherung der Südseite wie des Nordabhanges zur Folge). „Poziţiunea sa baricadată spre Sud de alţi munţi a avut ca urmare o întindere a gheţarilor atât pe partea sudică, cât şi pe cea Nordică".

Acest fapt se explică răspândirea pinului cembra în acest masiv pe toţi versanţii. In Fekete ni se dau toate punctele din Retezat cu cembra, cari formează o zonă aproape continuă de jur împrejurul coamei, situată la limita pădurii.

Asupra punctelor cu cembra din masivul Godeanu şi Ţarcu nu putem încă să ne pronunţăm întrucât datele din literatură sunt date în mod vag şi nu se pot fixa pe hartă.

Numai pentru Muntele Baicu din masivul Ţarc putem spune că staţiunile lui cembra sunt spre N, unde găsim pe acest munte şi în nord exclusiv urme glaciale.

Retragerea pinului cembra tocmai în punctele, cari au avut gheţari trebue atribuită tocmai factorului, care a determinat apariţia gheţarilor în Carpaţi şi inegala lor repartiţie pe diferiţii versanţi. De Martonne (citat după Kräutner) găseşte că desvoltarea gheţarilor a avut cea mai mare întindere în direcţia predominantă a vânturilor aducători de ploi. Pentru Carpaţii Sudici aceste vânturi au direcţia ENE—WSW ; urme de gheţari ca şi cembra se află deci, în special, pe versantul nordic ; în munţii unde condiţiunile orografice au expus versantul S vânturilor amintite, găsim cembra (şi gheţari) şi pe acest versant (Bucegi, Făgăraş); dintre ceilalţi versanţi cel estic este mai bogat în staţiuni, iar cel vestic cel mai sărac.

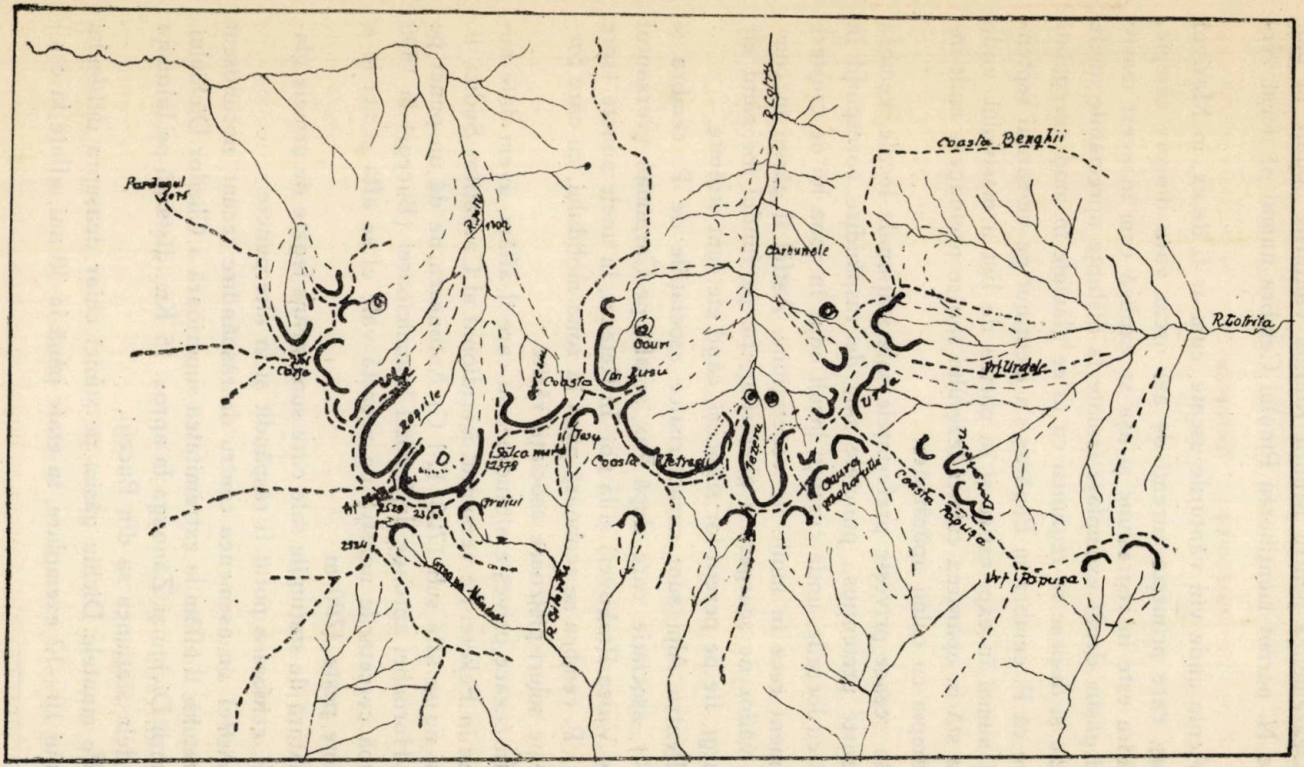

Fig. III. Masivul Munților Cibinului și Parângului cu stațiunile cunoscute de cembra (reprezentate prin 2 cercuri concentrice).

Stațiunile lui cembra se află pe versanții cu urme glaciale.

Deasemenea pentru Munţii Rodnei vânturile bogate în ploi dinspre N. permit menţinerea Pinului Cembra numai pe acest versant.

Acolo unde vin vânturile uscate, cum ar fi de ex. în Masivul Făgăraş, care primeşte curenţi de aer uscat vara dinspre câmpie, P. cembra este în regresiune şi aşa se explică cum în acest masiv nu mai găsim decât exemplare izolate la distanţe apreciabile unele de altele şi dispuse în regiunea cu urme glaciale în mod neregulat. Se pare că P. cembra în Făgăraş s'a menţinut pe versantul septentrional numai în exp. estice şi în partea de Est a masivului, unde aceasta stă în apărarea culmei Iezerului sau se prelungesc mult înspre câmpia cu culmi apărătoare.

In ceeace priveşte preferinţele sale staţionale locale, cembra este foarte pretenţios ; punctele sale de răspândire corespund în tocmai cu locurile, unde curenţii locali aduc în zona lui de creştere un element rece în lunile de vegetaţiune. Astfel îl găsim în complexul văilor de scurgere a gheţarilor, fie pe fundul lor când ele sunt largi, fie pe pereţii lor stâncoşi, când ele sunt strâmte.

Pentru Alpi sunt caracteristice asociaţiile de P. cembra şi larice *), asociaţie, care, după Pax, se află pe Caraiman (versantul dinspre Valea Prahovei) şi la noi. In Retezat, în unele puncte (spre Lolaia) P. cembra se scoboară până în zona molidului, cu care formează pe soluri pietroase asociaţii rărite.

In ceeace priveşte altitudinea la care îl aflăm, avem date numeroase în Fekete. Pe versantul meridional al Carpaţilor Sudici, P. cembra nu se află sub 1700. D-l G. Antonescu ne dă un punct pe Valea Horoabei aproape de Schitul Ialomicioarei (Bucegi) la 1590 m. După cercetările noastre pe această vale el se află şi aci la o altitudine peste *1700* m.

Afară de staţiunile sale care sunt strâns legate de urmele glaciale P. cembra a putut fi răspândit şi în alte puncte.

Astfel, un asemenea centru de răspândire recent, necunoscut în literatură, îl aflăm la extremitatea superioară a Cheilor Dichiului, pe Munţii Dichiu şi Zănoaga la aprox. 15 Km. distanţă pe Ialomiţa în jos dela staţiunea sa din Bucegi.

Pe muntele Dichiu găsim pe stânci chiar deasupra defileului Dichiului 10—12 exemplare, în etate până la 30 ani, aflate la o al-

*) Rübel: Pflanzengesellschaften der Erde.

titudine de aprox. 1400 m. In afara exemplarelor citate, s'a mai găsit un trunchiu tăiat şi lăsat jos în grosime de 30 cm. şi lung de 12 m.

Demn de relevat că P. cembra se află aci în asociaţie cu următoarele plante lemnoase :

Spiraea ulmifolia Scop., Juniperus nana Wild, Lonicera nigra L., Rhododendron Kotschy Simk, Daphne mezereum L, Vaccinium vitis Idaea L., Vaccinium Myrtillus L., Salix caprea L., Acer pseudoplatanus L., Cotoneaster integerrima Medic., Betula pendula Roth, Sorbus aucuparia L.

După câte se vede avem de a face cu o asociaţie asemănătoare cu aceea formată în golurile pădurilor de răşinoase. Dela altitudini mari, odată cu cembra, mai a fost adus şi Rhododendron, iar jos pe vale prin cheiu aflăm pe Alnus viridis.

In Cheiu, cembra pătrunde apoi până la 1110 m., unde găsim pe versantul opus un povârniş luminos câteva exemplare în o poiană a Muntelui Zănoaga. Cercetând ramurele acestor exemplare (conuri nu formează) constatăm că au o formă de creştere deosebită de a acelor dela staţiuni înalte. Acele sunt mai subţiri, mai lungi şi mai deschise la culoare, iar dungile de stomate apar mai evidente.

Desigur că aci P. cembra a fost adus prin intermediul păsărilor, iar menţinerea lui se datoreşte climatului local rece şi umed sub influenţa cheilor strâmte şi lungi (1,5 km.) ale Dichiului. Aceste chei au fost până în anii aceştia inaccesibili, din care motiv staţiunea indicată de noi a rămas nesemnalată ; de la înfiinţarea uzinei dela Dobreşti s'a făcut pe aci o potecă, care conduce în lungul Ialomiţei şi dela care se pot atinge uşor exemplarele arătate.

Asemenea staţiuni noi trebue să se mai găsească şi în alte regiuni. D-l P. Cretzoiu ne-a semnalat un buchet de Pinus cembra cu indivizi tineri ce se pot vedea de pe poteca veche de graniţă între Predeal şi vârful muntelui Piatra Mare. Indivizi aceştia se află pe un teren stâncos într'un loc deschis între Muntele Susaiu şi Vârful Piatra Mare.

Desigur că asemenea răspândiri s'au petrecut şi în decursul vremurilor, aşa încât se recomandă o revizuire locală a staţiunilor de P. cembra pentru a se preciza care sunt centrele stabilite şi cele de răspândire. In ceeace priveşte centrele stabile

am dovedit că ele arată o legătură indiscutabilă cu prezenţa în diluvial a gheţurilor eterne, a căror mişcare au urmat-o şi după dispariţia cărora au rămas în regiunile subalpine ca nişte relicve de mare importanţă *).

Sur le Pinus cembra dans les Carpathes de Roumanie.

Le pin cembro, élément altaïc de la flore roumaine, représent dans les Carpathes la formation forestière la plus haut située, celle de la région sous-alpine. Soit qu'il se présent isolé, soit qu'il constitue une zone au dessus des forêts d'épicéa, il se rencontre toujours sur les grands massifs rocheux, d'altitude élevée où les facteurs de végétation, sol et climat, lui sont favorables.

Si on compare les données de Kräutner relatives à la distribuiton des glaciers dans les Carpathes de Roumanie (à l'époque glaciaire), avec la distribution des centres de végétation de P. c. (tels qu'ils sont indiqués par la littérature) on remarque la coïncidence de la présence de cette espèce forestière justement dans les endroits où les phénomènes glaciaires ont eu le plus d'intensité. C'est cette constatation qui nous explique, du reste, les anomalies dans la distribution générale du P. c. dans les Carpathes, aussi que dans la distribution locale dans les divers massifs montagneux.

En concluant, les auteurs sont d'avis que la question de la distribution de cette espèce forestière doit être reprise, afin d'établir d'une part les centres où la présence du P. c. marque une stabilité quelconque, d'autre part les centres où il est venu s'installer récemment.

En ce qui concerne les premiers, ils marquent une indiscutable dépendance avec la présence des glaciers dans le diluvium, dont les déplacements ont été suivis par le P. c. et après la disparition desquels, celui-ci est resté dans les régions sous-alpines comme une relique précieuse.

Der Standort der Zirbelkiefer in den rumänischen Karpathen.

Die Zirbelkiefer, ein altaisches Element der rumänischen Flora, bildet in den Karpathen die höchste Stufe der Nadelholzwälder der subalpinen Region.

Sowohl im Einzelstand als auch in Horsten und ganzen Beständen, immer findet sich die Z.-k. dort, wo mächtige Gebirgserhebungen sich drängen. Daselbst sprechen ihr Boden- und Klimazustand am besten zu.

Beim Vergleich der Daten, welche Kräutner bezüglich der Verbreitung der Gletscher in den rumänischen Karpathen veröffentlich hat („Die Spuren der Eiszeit in den Ost- und Südkarpathen") mit denen über die Standorte der Z.-k., wie sie Verfasser feststellen konnte, sei es persönlich, sei es unter Benützung der

*) Schemele urmelor glaciare figurate sunt luate din lucrarea lui Kräutner, (citat).

einschläglichen Litteratur („Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher" von Fekete und „Beitrag zum Studium der geographischen Verbreitung der Koniferen in Rumänien" von G. P. Antonescu) ist es augenfällig, dass die Z.-k. sich namentlich dort findet, wo vor Zeiten Gletscherbildungen im grosseren Masstabe stattgefunden haben.

Das Zusammenfallen der früheren diluvialen Gletscher mit den heutigen Standorten der Z.-k. erklärt manche Anomalien ihres allgemeine (Karpathen) und ihres lokalen (benachbarte Gebirgsgegenden) Vorkommens.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

CULTURA ŞI EXPLOATAREA PĂDURILOR IN RAPORT CU VÂNĂTOAREA.

de AL. ŞTEFĂNESCU
ing. subinsp. silvic

In urma experienţei dobândite cu prilejul executării diferitelor lucrări în pădure, unde, cu voie sau fără voie, am fost pus în dubla situaţie de silvicultor şi tot odată de vânător. voiu căuta să aduc aci unele contribuţii la importanta problemă „întrucât se pot armoniza interesele culturii şi exploatării intensive a pădurilor, cu acelea ale conservării şi ocrotirii vânatului".

I.

Este fapt dovedit că progresele technice şi în speţă progresele technice în exploatarea pădurilor — mecanizarea scoaterii şi transportului lemnelor, industrializarea pe loc în pădure a produselor, etc. stau în raport indirect cu înmulţirea şi adesea cu însăşi conservarea vânatului, în special a vânatului nobil şi preţios.

...Odată cu răsunetul peste văi şi culmi a primului şuer de locomotivă, ce artist ar putea reda instantaneul tabloului ce se petrece în arena codrului ? Ce poet ar putea să zugrăvească în cuvinte măestre zarva produsă între locuitorii de baştină ai pădurilor ?

Iar odată cu bocănitul topoarelor şi hârşâitul joagărelor nemiloase, câte cuiburi şi culcuşuri desfiinţate ! Câte vieţuiri tich-

nite, ameninţate în existenţa lor şi forţate la exodul către unghere mai tainice şi depărtate! Până când exploatatorul le ajunge din nou, împingându-le şi mai departe.... Şi tot aşa mereu, în timp ce tot individul slab cade victimă celui mai tare sau mai viclean, mamele îşi pierd puii, îşi pierd laptele, sau mai degrabă cad şi ele victima devotamentului lor.

Atâtea şi încă n'ar fi nimic: Natura îşi are mijloacele ei de refacere şi numai prin simpla prezenţă a omului cu toporul sau joagărul nu se prăpădeşte neamul vieţuitoarelor din pădure.

Dezastrul începe abia când acest om nu se limitează numai la acţiunea cu toporul, ci mai ţine ascuns sub haină instrumentul care seamănă moartea în juru-i: puşca de vânătoare.

„Românul e născut braconier!?"

Voi face aci o mică rectificare.

O fi el românul născut braconier, poate şi delicvent, după cum e născut poet; are însă o calitate caracteristică şi incontestabilă: are suflet bun şi fire modestă, aproape timidă. Atâta numai, şi e deajuns ca să fie corectat şi să se facă dintr'ânsul om cuminte şi ascultător.

Căci, cine credeţi că sunt dintre „oamenii cu toporul şi joagărul" adevăraţii distrugători ai vânatului din munţi, ai acelui vânat nobil care tinde să dispară — cerbul, căprioara, capra neagră? Sunt funcţionarii societăţilor şi firmelor străine, indivizi de naţie interlopă.

Ei sunt eroii hecatombelor ce au loc cu deosebire în zilele de sărbătoare, în orice anotimp, în regiunile unde s'au sălăşluit fabrici, funiculare, barăci şi cantine sgomotoase. Ei sunt cei care posedă carabinele cu repetiţie, cu sau fără permise de vânătoare şi portarmă şi până la care legea protecţiei vânatului nu ajunge decât odată pe an: când jandarmul urcă la munte, decis ca să facă o straşnică regulă şi se scoboară entuziasmat de excelenta aprovizionare a magaziilor de consum şi de perfecta ospitalitate a „talienilor". . .

. . . . . .

Care sunt mijloacele pentru remedierea acestei situaţiuni?

In primul rând, bunul simţ şi buna credinţă de silvicultor, ne obligă să constatăm că despre mijloace radicale nu poate fi vorba.

Pădurile trebuesc exploatate; exploatările trebuesc perfecţionate; tendinţa către silvicultura intensivă este isvorîtă din însăşi necesităţile rentabilităţii pădurilor şi în fond unul din idealurile unei

bune politici forestiere. Capitalurile străine trebuesc atrase şi menajate ; iar forţa creatoare şi spiritul întreprinzător al elementelor venite de aiurea nu pot fi desconsiderate : aşa i-a fost dat ţării noastre şi îi va fi dat şi în viitor vreme de un deceniu—două.

Dar nici vânatul nu trebue desconsiderat ; o pădure fără vânat e ca o casă nelocuită ; iar existenţa vânatului nu înseamnă lipsă de civilizaţie creatoare în păduri. Dovadă, Germania.

Vânatul face parte integrantă din mistica şi poezia pădurilor ; iar în ziua când nu va mai răsuna strigătul de viaţă, de veselie sau de amor al sălbătăciunilor, pădurea va fi pustie. Şi avem deja păduri aproape pustii : sunt codri întinşi de fag şi molid, unde după o zi întreagă rămâi surprins că n'ai dat de nici o urmă.

Problema se rezolvă mulţumitor, dacă :

I. In fiecare pădure sau complex de pădure se va lăsa prin amenajament o cotă de 10—25%, proporţională cu suprafaţa totală şi valoarea cinegetică a pădurii, pentru refugiul vânatului ; o porţiune unde să nu se facă nici un fel de exploatări şi nici un fel de vânătoare. Lucrul e uşor fiindcă această porţiune se poate alege în regiunile inaccesibile, greu de exploatat, sau de protecţie, şi mai în toate pădurile de munte cum şi în bună parte în cele de deal se pot găsi asemenea porţiuni.

2. Să se pretindă societăţilor de vânătoare să facă o triere îngrijită înainte de a primi în mijlocul lor, persoane cărora prin natura ocupaţiei lor le stă prea la îndemână vânatul. E cunoscută goana societăţilor după recrutarea de membrii de orice provenienţă şi calitate, cu scopul nemărturisit de a-şi mări veniturile.

3. Arendarea vânatului din păduri să nu se mai facă oricărui individ care prin cine ştie ce concurs de împrejurări sa iscat vânător, în calitatea lui de brutar, cârciumar, croitor sau simplă persoană cu mijloace materiale şi veleităţi născute din citirea unui roman cinegetic.

4. Exploatările la pădurile de câmp şi de deal să înceapă mai timpuriu, — la 1 Septembrie, nu la 15 Septembrie ca acum — şi să li se dea un curs mai rapid, astfel încât să se termine complect până la 1 Ianuarie.

Acestea, pentru motive care se vor vedea mai jos.

Iată câteva măsuri, la care desigur se mai pot adăoga și altele mai mărunte, cu ajutorul cărora se poate ameliora mult și ori când (fiind vorba de măsuri de ordin pur administrativ) situația cinegetică a pădurilor, în raport cu exploatarea.

II.

O altă față a chestiunei, este aceia privitoare la lucrările de cultură și ameliorare a pădurilor, lucrări care formează una dintre cele mai interesante și mai frumoase activități de silvicultor, în adevăratul înțeles.

In deosebi, mă refer la operațiunile culturale — curățiri și rărituri — cari stau în raport strâns cu desvoltarea înmulțirea și adăpostirea vânatului.

Voiu povesti aci o mică întâmplare din care se va vedea contrastul de interese care există între cultura pădurilor și vânat.

In primăvara anului 1929 luam parte la o vânătoare de sitari în pădurea Gruiu din Ocolul silvic Mărgineni-Prahova, pădure într'o regiune de pasaj renumită, și unde, în calitate de conducător al Ocolului cu un an-doi mai înainte, începusem executarea de curățiri și rărituri în arborete de 10—25 ani, lucrări de rezultate concrete foarte concludente și isbitoare pentru orice profan, nu numai pentru specialiști.

Lucrările erau în curs după planul special al amenajamentului.

Intre două „bătăi", pe când ne aflam în porțiunea de pădure unde încă nu ajunsesem cu operațiunile culturale, mă văd ținta întrebărilor nu lipsite de o fină ironie a unuia dintre cei mai intelectuali „tovarăși", cam în felul următor:

„In definitiv, care e rostul și menirea D-voastră? Să tăiați pădurile și să măsurați lemnele? — D'alde d'astea știe oricine și pentru atâta lucru nu e nevoie să întreție Statul școli academice...".

Fiindcă bătaia începea, am promis amabilului tovarăș că-i voiu răspunde în pauza următoare.

Mă și pregăteam pentru un răspuns cu incursiuni în politică forestieră, amenajament, împăduriri, când, observând că am ajuns la parcelele parcurse cu operațiuni, m'am abținut și am tras cu coada ochiului spre tovarășul cu pricina.

Inchipuiți-vă supărarea și indignarea amicului nostru când a văzut că aci într'o porțiune unde mai înainte săreau sitarii cu duiu-

mul, abia dacă se mai iscau două-trei bucăţi. Am prins bine înţeles momentul ca să-i explic una din laturile menirei noastre de silvicultori. Dar, în acelaşi timp, ca vânător am tras concluziunile necesare şi pe care apoi mai târziu, peste iarnă, la vânătoare de iepuri, le-am verificat.

Intr'adevăr, cu ocazia operaţiunilor făcute. cum şi în urma scoaterei materialelor, când locuitorii adună şi ultimele rămăşiţe — reaburi, surcele, vârfuri şi ramuri subţiri — rămase sub zăpadă, dispăruse orice posibilitate de culcuş. de aciolare pentru sărmanii iepuri...

....Ce ar fi de făcut aci ?

Fireşte că nu se pot lăsa neîngrijite păduri întregi valoroase, cu creştere şi vegetaţia luxuriantă, de dragul vânatului. Iată ce propun :

1. Să se lase şi aci mici porţiuni, unde să nu se facă operaţiuni; fie sub formă de bande sau fâşii înguste, dispuse cu deosebire pe muchii de văi şi vâlcele, fie sub formă de buchete cu perimetru regulat, care buchete pot servi şi ca pieţe de experienţă, pentru stabilirea de date comparative între procentele de creştere ale masivului rărit şi nerărit; prin aceasta se contribuie în acelaş timp la progresul ştiinţific într'o materie care în ceeace priveşte pădurile din ţara noastră, se află în genere la litera întâi a alfabetului.

2. Răriturile să se facă în etajul dominant, ceea ce este şi în spiritul principiilor ştiinţifice recente, însă bineînţeles, cu discernământ şi cu bun simţ : fără a se merge până la cruţarea etajului dominant, indiferent de starea fizică a indivizilor — complect, sau cu vârful uscat, rupţi, piperniciţi. De asemenea, să se menajeze rugii şi tot subarboretul mărunt, cu înălţime până la maximum un metru, indiferent de specie, care, după cum se ştie, constitue puncte prielnice pentru aciolarea vânatului mic.

3. Operaţiunile să se înceapă către sfârşitul verei — dela 1 August, sau cel mult dela 15 ale lunii — când se poate profita şi de perioada de repaos a muncilor agricole, între seceriş şi culesul porumbului şi al viilor : astfel în cât până la 1 Noembrie să fie pe cât posibil terminate şi până la 15 Ianuarie să se şi poată vida terenul de materialele lemnoase.

Aceasta cadrează nu numai cu necesităţile de ordin strict

cultural — operaţiuni la timpul cel mai oportun pentru anumite produse, ca de exemplu nuele, tăere nestânjinită de căderea zăpezii care adesea provoacă sistarea lucrărilor — cât şi cu necesităţile de ordin economic: putinţa de a aproviziona populaţia cu produse eftine în timp util, evitând furturile mărunte care ating maximum în lunile Decembrie şi Ianuarie, adică tocmai atunci când în regulă generală lucrările sunt în plin curs, nerecepţionate şi încă departe de faza distribuţiei.

Totdeodată, această măsură favorizează şi desvoltarea paşnică a vânatului, ştiut fiind că în acest interval de timp (1 August-15 Ianuarie) vânatul, fie că nu se refugiază încă în pădure, fie că e timpul când în genere, nu se află în exerciţiul reproducerii.

Măsura este aplicabilă la toate categoriile de păduri, şi după cum am arătat deja, este indicat ca şi tăerile principale să urmeze aceiaşi regulă; bineînţeles în măsura posibilităţilor faţă de regiunea geografică şi de împrejurările locale.

Cred că problema de faţă nu poate fi considerată printre cele eftine şi de rând.

Fiindcă, dacă multă vreme am văzut pădurile numai cu ochiul de silvicultor, acum când ne-am decis unanim să părăsim atitudinea de spectatori în materie cinegetică, ni se impune imperativul categoric ca, dela început, să procedăm la această armonizare a intereselor silvice cu cele cinegetice, păşind astfel deadreptul la o activitate forestieră mai desăvârşită şi care oferă pe lângă interesele unei cauze de actualitate un plus de frumuseţe. de artă şi poezie.

La culture et l'exploitation des forêts par rapport à la chasse.

A titre de contribution à la solution de l'importante question d'harmoniser les intérêts de la culture et de l'exploitation intensive des forêts avec celles de la conservation du gibier, l'auteur fait quelques propositions d'ordre pratique, concernant l'extermination du braconnage d'une part, de l'autre part les travaux de culture et d'amélioration des forêts, en tant qu'elles ont une influence sur le développement et la multiplication des animaux de chasse.

1) Dans chaque forêt, en rapport avec son importance cynégétique, doit être réservée, par prescription d'aménagement, une portion (10—25% de la surface totale), où toute opération d'exploitation soit interdite et où on ne pourra jamais continuer la poursuite du gibier.

2) On doit prétendre aux sociétés des chasseurs qu'ils soumettent à un triage soigneux tous les membres, qui par leur occupation ont trop à la portée la possibilité de chasser.

3) On ne doit affermer les forêts pour la chasse qu'aux personnes d'une réputation bien établie.

4) L'exploitation des forêts de la plaine et de la colline doit commencer le I-er Septembre et finir le I-er Janvier.

5) Les opérations culturales doivent être faites vers la fin de l'été, le plus tard vers le 15-ème Août.

6) Les éclaircies seront pratiquées seulement dans l'étage dominant; le sous-étage doit être conservé.

En appliquant ces mesures dans les forêts qu'ils administrent, les sylviculteurs font l'épreuve de l'intérêt qu'ils portent pour la cause cynégétique, qui donne à l'activité forestière plus de beauté, d'art et de poésie.

Forstwirtschaft und Jagd.

Verfasser will einen Beitrag liefern zur Lösung der wichtigen Frage, wie die Interessen intensiver Forstwirtschaft mit den Bestrebungen pfleglicher Jagdausübung sich vereinen liessen. In dieser Absicht macht er folgende Vorschläge, welche einerseits der ungeregelten Ausübung der Jagd und der Wilddieberei ein Ziel setzen wollen, andererseits die Kulturarbeiten und pfleglichen Hiebe, welche letzere ja in engster Beziehung zu dem Gedeihen, der Vermehrung und dem Schutz des Waldesstehen, zum Gegenstand haben.

1. Für jeden Forst oder Waldkomplex soll gelegentlich der Einrichtungsarbeiten und zwar im Verhältniss zur Gesammtausdehnung und zum jagdlichen Wert des Gebietes vorgesehen werden, dass auf einer Fläche von 10—25% des Gesamtausmasses weder forst- noch jagdliche Nutzungen zulässig seien.

2. Die Jagdgenossenschaften sollen dazu angehalten werden, vor der Aufnahme von Personen, deren Beschäftigung ihnen die Jagdausübung besonders erleichtert, sich über deren Eignung als Mitglieder zu unterrichten.

3. Die Verpachtung der Jagd soll nicht dem ersten, „sogenannten" Jäger zugebilligt werden.

4. In der Ebene und im Hügelland sollen die Schlägearbeiten nur in dem Zeitraum zwischen 1 September und 1 Januar ausgeübt werden.

5. Die Durchforstungen und ähnlichen Hiebe sollen nicht früher als am ersten oder 15-ten August jeden Jahres vorgenommen werden.

6. Von denselben sollen aber ausgeschlossen bleiben kleinen Flächen, wie Horste oder Bänder, welche am besten auf Talmulden oder Bergrücken auszuscheiden wären.

7. Rationelle Hochdurchforstung soll empfohlen werden. Jedes Unterholz, namentlich Brom- und Himbeeren soll geschont werden.

Wenn unsere Forstleute sich dieser Massnahmen befleissigen wollten, so bewiesen sie damit ihr Interesse für die Jagd, für schönere, künstlerische und poesiereichere Gestaltung ihrer Tätigkeit im Walde.

POLITICĂ, AMNISTIEREA DELICTELOR SILVICE ŞI MILITARIZAREA CORPULUI SILVIC

de CEZAR GR. CRISTEA
ing. şef silvic

D-l Ing. Insp. g-l Mişu P. Florescu a scris în „Curentul" un articol despre amnistieri şi în subsidiar punea problema militarizării Corpului silvic inferior.

D-sa începe prin a arăta: creşterea uimitoare a delictelor, faţă de: împuţinarea paznicilor pădurilor, şi de reducerea însăş a masivelor forestiere cu 1/6 — prin exproprieri pentru zisele păşuni şi islazuri comunale.

Spicuind din Darea de seamă publicată de Direcţia Regimului silvic pe anul 1931, D-sa, arată că numai în anul trecut s'au dresat 76502 procese delicte, ale căror amenzi cifrează 127 milioane lei, dintre cari însă nu s'au judecat decât 1/4 sau: 19640 procese, cu sentinţe condamnatoare de circa 4 milioane lei, iar prin transacţii s'au stins 380 procese, pe care s'au încasat 96000 lei.

Cifra e eloquentă prin sine însăşi, iar ridicolul, evident în tot tragicul său.

Prin amnistia din anul precedent, Statul a scutit de amenzi pe toţi cei condamnaţi definitiv până la 10000 lei amendă.

Noi silvicii, înţelegem mai bine decât oricine efectul dezastruos, nu numai materialmente, privând „Corpul şi Regimul silvic", — respectiv Ministerul Domeniilor — de o importantă sursă de venituri, — el trebuind şi despăgubit de pagubele suferite în patrimoniul pădurii, — dar mai ales efectul moral, — prin lipsa de sancţiuni, — aplicate imediat, — poporul ştiind şi de fricâ, dacă nu mai e în omenia şi tradiţia sa respectul de arbore şi al lucrului public.

Uman da!..., însă nu pe spinarea ţării, şi făcând o proastă educare celor ce nu înţeleg efectul iertării de o pedeapsă, nărăvindu-se în rele!

Imi amintesc de cele ce se spunea la un Congres al nostru :

— „Nu e admisibil să moară de foame vita şi omul, sub poala pădurii ! !..."

Frumos, logic şi moral. Politică social-economică înţeleaptă, trebuind racordate interesele şi evitat cuplul forţelor: individ, naţie, Stat, — sau prezent şi viitor, — ce nu poate fi nesocotit.

Nu din spirit de breaslă rău înţeles ori pătimaş, — pornesc gemetele paznicilor adevăraţi ai Codrului, care ştiu câtă „ură" concentrează asupră-le, atunci când stau deacurmezişul veleităţilor politicianiste şi ale democraţiei, când vor respectul legii şi păstrarea acestui bun ce aparţine atâtor generaţii, — adesea chiar cu preţul fiinţei lor.

Depinde fireşte de „tactul", — de care vor uza agenţii silvici, — încadraţi realităţii şi mediului lor, — fără a se abate dela singura politică pe care tradiţia, educaţia lor încă din şcoală şi conştiinţa profesională, — le cere să facă — acea „politică forestieră".

Dar!... vor înţelege oare „Oamenii Zilei" — ce înseamnă acest „imperativ categoric" al nostru?.. va înceta oare „mezatul" promisiunilor făcute în dauna Statului şi viitorului ?

Sunt restanţe enorme, procese de delicte silvice nejudecate cu anii!... De ce? Instanţele judecătoreşti au cuvântul!...

Mi se pare straniu şi nepedagogic, sistemul părintelui care îşi bate, iar apoi sărută odraslele, taman contrarul de cum trebue !

„Codrul frate cu românul", ...e refrenul cântecului: „a fost odată!" — Ţăranul de azi duşmăneşte aproape instictiv pădurea, în care vede un obstacol în calea ogorului sau păşunii lui, aşa înţelege mintea-i simplă şi aşa l-au cultivat, otrăvindu-l pretinşii prieteni de ocazie, oaspeţii satelor doar în zilele „alegerilor".

Aceasta e realitatea, şi foarte cu greu se va recuceri sufletul ţăranului, — în respectul de: floare, pom, pasere, — reînviind omenia şi cumînţenia de odinioară !

E opera trudnică zi de zi, — pe nesimţite, pe care trebue să o săvârşească toţi luminătorii naţiei şi mai în intim contact cu ea, — în deosebi agronomii şi silvicultorii — cari au a răs-

punde tocmai nevoii de: pământ, lemn, ogor şi pădure. — în care se părea a fi obârşia atâtor conflicte regretabile!

Păşunatul, defrişerile, incendii şi furtul — delictele zilnice, — toate acestea opera conştientă sau nu, a săteanului nostru, — adăugate exploatărilor vandalice ale streinilor şi românilor „cozi de topor", — insectelor, etc., iată duşmanii pădurilor şi cauzele dezastrului crescând.

— „Vedeţi voi codrii, păşunea, conacurile, ferme ori case de vânătoare; de colo?... Ale voastre fi-vor fraţilor!... iată „obiceiul pământului" — creaţie a politicei nefaste.

Cât despre „Militarizarea personalului silvic, asemeni jandarmeriei rurale" — cum o vede D-l M. Florescu, şi poate nu e singurul, — eu fac oarecari „rezerve" şi o leg firesc problema, de aceia a selecţionării, retribuirei acestui personal, — şi dacă e posibil mai mult, — al deparazitării de influenţa politicianismului, — tinzând la stabilitatea sa efectivă.

In interesul însăşi al bunei gospodării silvice, agentul silvic, dela umilul pădurar până la Şeful de ocol, şi mai sus, — e necesar a rămâne pe loc cât mai mulţi ani, aclimatizându-se complect şi urmărin continuitatea aplicării programului său de lucrări şi progres.

Şi aici, trebue mărturisit „microbul" politicianizării.

Indiferent, — chiar cele mai bune elemente, trebuie să-şi ia toiagul pribegiei, dacă culoarea ochilor săi nu place atotputernicilor zilei.

In atare condiţii, fiecare pretendent îşi aşteaptă „regimul" — fluxul şi refluxul, — şi date fiind şi condiţiile tot mai vitrege de traiu ale acestor pustnici, cu plată mică şi nici aia la timp, — după ce li s'au tot luat drepturile în natură fireşti la: lemne, teren de cultură şi păşune pentru vitele sale, locuinţă, etc. nemai tentând pe nimeni „pădurăria", în care să se poată face o selecţie şi stimulare.

Militarizare — da, în sensul disciplinei severe, practicând şi ei, întregul corp, o singură politică forestieră, con-

structivă, cu ochii spre Şeful ierarhic, — iar nu spre „clubul politic"; cu plată bună, lipsit de tentaţii şi stabil, bine înarmat spre a nu-şi risca viaţa, iată cum înţelegem militarizarea în sensul şi al „disciplinei raţionale", iar nu „oarbe"! Povestea e tristă.. veche.. şi totuşi rămâne deapururea n o u ă!

Politique, amnistie des délits forestiers et la militarisation du corps des gardes des forêts.

L'auteur soumet à une sévère critique les moeurs politiques en rapport avec la forêt et atteint en même temps quelques questions d'actualité, énoncées dans le titre de l'article.

Politik, Amnestie der Forstvergehen und Militariesierung der Forstbeamten.

Verfasser kommentiert aktuelle forstliche Fragen im Lichte politischer Sitten.

DOCUMENTĂRI = COMENTARII

DETERMINAREA VOLUMULUI ARBORETELOR BAZAȚI PE DIAMETRUL MINIM AL CIOATEI

de P. C. GHERVASIA
ing. silvic

S'a pus această problemă a determinării volumului unui arboret, după cioate și a trece la estimațiunea lui în bani, atunci când nu mai găsim pe porțiunea tăiată, de cât cioatele — rămase în urma exploatării.

E explicabilă o asemenea problemă, numai atunci când stăruie bănuiala, că s'ar fi tăiat arbori într'o anumită regiune, cu rea credință, și se cere stabilirea despăgubirilor cuvenite proprietarului dăunat.

Unii, în fața acestei probleme, de a ști câtă cantitate de material lemnos, bun de lucru, realmente, au purtat cioatele găsite într'o porțiune tăiată, au adoptat regula generală, măsurând două diametre pe cioată, maxim și minim — apoi fac media lor, așa numitul diametru mediu al cioatei.

Apoi, în funcție de acest diametru mediu, își înjghebează un tarif de cubaj local, cu ajutorul a cât mai mulți arbori de probă, după metodele obișnuite.

Rezultatului inventarierilor de cioate de pe teren, bazat în mod practic pe luarea unui singur diametru, socotit compensat, adică tot mediu, prin aceia că echipele de lucrători, vor lua când un diametru maxim la o cioată, când diametrul minim la o altă cioată, clasat pe categorii de diametre din 2 în 2 sau din 5 în 5 cm., îi aplică volumul unitar din rubrica respectivă din tariful de cubaj local, și determină mai departe volumul total al lemnului comerciabil.

Alţii, şi cei mai mulţi, renunţă definitiv la ideia că ar fi posibil, realmente, să se determine volumul unui arboret, după măsurarea diametrului pe cioată, pentru motivul că cioata nu are o figură regulată şi lăbărţările de creştere, arată diferite diametre, care conduc la rezultate eronate, şi în general exagerate cu mult în plus.

Incercăm a da o soluţiune nouă.

In special, pentru răşinoase, când este vorba să determinăm cantitatea de material lemnos apt pentru lucru (cherestea) deci unde lemnul de foc, provenit din vârfuri şi crăci e socotit fără valoare şi nu ne-ar mai interesa de loc, ne vom baza pe măsurarea numai a unui singur diametru şi anume a celui mai mic, ce se poate măsura pe cioată ; căci acest diametru este singurul ce dă naştere bazei cilindrice a arborelui şi din acest cilindru se scoate mai târziu lemnul de lucru; iar restul îmbrăcămintelor ce le suportă acest cilindru, datorită vinelor lemnoase ce îngroaşe în mod neregulat baza arborelui, cad în deşeuri şi nu avem nevoie de ele pentru că nu putem să le socotim ca material de foc.

Principial, cu cât lăbărţările sunt mai mari, cu atât diametrul mediu al cioatei respective se măreşte faţă de diametrul minim al ei, şi faţă de diametrul mediu deja fixat al tarifului de cubaj, determinat cu ajutorul arborilor de probă, — ceia ce va da în rezultatul final plusuri de volum.

Să clarificăm lucrul cu un exemplu :

O cioată, din cauza lăbărţărilor, are diferite diametre, apropiate între ele. Vom luat în mod curent 2 diametre.

Fie :

Diametrul maxim	= 66 cm.
Diametrul minim	= 60 ,,
Diametrul mediu al lor	= 63 ,,

Acest 63 cm. diametru mediu, este acela pe care apoi trebue să-l căutăm în tariful întocmit din cubarea a cât mai mulţi arbori de probă.

Dar :

a) Când echipele vin să măsoare, sub control orcât de sever, şi pun clupa pe cioată, la voia întâmplării, luând un singur diametru, lucrătorul are veşnic tendinţa de a aşeza clupa pe diametrul cel mai mare, maxim — şi de a striga astfel acest diametru, pentru ca la o eventuală verificare, să nu i se bănuie că a strigat mai puţin;

deci o cioată oarecare, ce ar trebui să intre în rubrica cioatelor de 63 diametru mediu, spre a se cuba prin acest procedeu, nu va trece sigur la rubrica 63, ci undeva între 63 şi 66 cm.

b) Chiar dacă s'ar lua câte două diametre pe cioată în momentul inventarierilor pe teren, pe lângă inconvenientul greşelilor de socoteli, ţinând seamă de enunţul principal că cu cât cioatele vor avea lăbărţări mai mari, (cioatele de pe coaste în general, foşti arbori expuşi la vânturi), etc. cu atât lucrătorii vor fugi de diametrul mediu al tarifului nostru de cubaj al rubricei în care ar trebui să intre, şi se vor plasa în categorii de diametre cu mult mai mari, de cât categoriilor diametrelor lor, reale, după care se determină volumul în metodele obişnuite.

Dacă în exemplul nostru de mai sus am întâlni o cioată cu diametrul maxim = 74 cm. şi cel minim = 60 cm., natural ea va intra atunci la rubrica de diametre medii ale tarifului nostru 67 cm.

Deci arborele clasat la o categorie cu 4 clase mai sus, va fi socotit cu un volum mult mai mare, deşi diametrul minim a rămas acelaş de 60 cm. iar cioata a purtat un arbore cu un volum egal cu cel cu diametru mediu 63 cm. sau mai probabil cu cel de diam. minim 60 cm.

Din exemplele de până aici se întrevede că din toate diametrele, numai cel minim rămâne constant, fie că în jurul lui sunt sau nu, lăbărţări mari, vine mai groase fiindcă nu variază în tot cazul. ca cel mediu, în funcţie de lăbărţările cioatei, respectiv după diametrul maxim.

Acest lucru atrage după sine mai multă stabilitate pentru coeficientul de descreştere $\left(\frac{\text{d. la 1.30}}{\text{D. minim la cioate}} = \delta \right)$ pe care-l vom utiliza cu folos în calcul, spre a ajunge la dimensiunile uzuale cunoscute din dendrometrie.

In calculele noastre, bazaţi pe principiul diametrului minim la cioată, vom lua tot diametrul minim şi la înălţimea pieptului, obţinând astfel volumul cilindric al arborelui, ce condiţionează la rândul său volumul lemnului de lucru comerciabil. Astfel se elimină lăbărţările dela 1,30 m. încât, sub acest raport, nu se poate să se obiecteze că suntem cu calculul volumului comerciabil în plus, faţă de estimaţiunea în lemn comerciabil.

Pentru aceste motive, urmează să se adopte în asemenea împrejurări calculul volumului lemnului de lucru, în special la răşinoase, bazat pe diametrul cel mai mic al cioatei, ce ne dă exactitate mai temeinică.

Acestui diametru minim, i se pot aplica toate procedeele technice cunoscute până acum şi adoptate numai pentru diametrul la 1,30 dela sol, după metodele existente, practicate şi exacte.

Distingem, ca punct de plecare următoarele operaţiuni bine deosebite şi de aceeaşi mare importanţă :

1. Calculul tarifului de cubaj local, bazat pe diametrul minim al cioatei.

Presupunem că în apropierea suprafeţei ce face obiectul expertizei noastre, vom putea găsi o pădure netăiată, care să ofere analogie perfect asemănătoare porţiunei de teren şi arboretului exploatat.

Străbătând întreaga pădure, ne vom face o părere asupra arboretului şi vom putea conchide, care ar fi arborii medii pentru diversele clase de diametre din întreaga pădure.

Grupăm materialul de răşinoase comerciabil într'o pădure de exploatat în cinci clase, după diametrul minim pe cioată :
15—30 cm., 31—45 cm., 46—60 cm., 61—75 cm., 76—90 cm., şi vom tăia în general cam câte trei arbori — medii de fiecare clasă.

Acestor arbori le vom lua dimensiunile de cari ne slujim la determinarea volumului în mod general — în plus diametrul minim al cioatei, tot una cu diametrul minim al secţiunei de bază al arborelui doborît.

Volumul arborelui doborît se va cuba după una din metodele exacte.

Observăm, că nu putem măsura comod diametrul minim al cioatei dacă arborele este în picioare; măsurări ale diametrelor minime se vor face numai după ce arborii vor fi fost în prealabil doborîţi în vederea determinării tarifului.

Un exemplu:

Presupunem că am tăiat câte 3 arbori pentru fiecare din clasele ce se diferențiază cu 15 cm.; fie ele:

clasele	I	II	III	IV	și	V
cm.	15—30	31—45	46—60	61—75		76—90

Luăm arborii din clasa a doua asupra cărora s'au luat dimensiunile pe teren,

Fie:

	Diam. minim pe cioată	diam. la 1.30	diam. la 1/2	Lung.	Volumul
a) primul arbore	33	30	24	17	0,769
b) al doilea	44	38	30	20	1,414
c) al treilea	35	31	24	17	0,769

Diferența între dimetre fiind mică, practic, putem admite că fiecare din acești 3 arbori are cam același coeficient de descreștere și calculul se poate face pe calea mediei aritmetice după cum urmează:

$$\delta = \frac{30 + 38 + 31}{33 + 44 + 35} = \frac{99}{112} = 0{,}8839$$

sau atunci vom avea:

Diam. pe cioată = 30 32 34 . . . 46 cm.

„ la 1,30 = $30 \times \frac{99}{112}$ $32 \times \frac{99}{112}$ . . . . $46 \times \frac{99}{112}$

Cu acest procedeu am stabilit trecerile la diametrul 1,30 dela sol, ceiace era mai dificil și ceiace soluționează problema pusă.

2. Calculul volumului lemnului comerciabil.

Admitem pentru fiecare clasă de diametre, o singură înălțime dedusă din media înălțimilor celor 3 arbori de probă, a căror vârfuri se secționează între 12 și 15 cm. diametru de bază pentru vârf.

In cazul nostru pentru înălțimi avem:

$$I_{medic} = \frac{17 + 20 + 17}{3} = 18 \text{ m}$$

In toată clasa de diametre avem trei volume distincte şi anume:

$$V_{33}\ ;\ V_{44}\ ;\ V_{35}.$$

Se ştie că în dendrometrie:

$$\frac{V_x}{V} = \frac{d_x^2}{d^2}$$

în care d şi d_x sunt diametrele la 1,30 a doi arbori diferiţi. Cunoscând şi volumul V al unuia din aceşti arbori, cu ajutorul formulei de mai sus se va putea calcula volumul V_x al celuilalt arbore.

Fiind însă vorba numai de procedee aproximative, rezultatele trebuesc să reprezinte media mai multor calcule.

Intr'adevăr, dacă luăm primul volum şi avem:

$$V_{33} = 0{,}769$$

$$V_{30} = \frac{V_{33} \times d_{30}^2}{d_{33}^2} = 0{,}644$$

$$V_{32} = 0{,}769 \times \frac{0{,}32^2}{0{,}33^2} = 0{,}723$$

$$V_{44} = 0{,}769 \times \frac{0{,}44^2}{0{,}33^2} = 1{,}366$$

$$V_{46} = 0{,}769 \times \frac{0{,}46^2}{0{,}33^2} = 1{,}493$$

dacă facem acelaş calcul pentru:

$$V_{44} = 1{,}414$$

$$V_{30} = 1{,}414 \times \frac{0{,}30^2}{0{,}44^2} = 0{,}657$$

$$V_{32} = 0{,}746$$

$$V_{44} = 1{,}215$$

$$V_{46} = 1{,}328$$

Idem pentru $V_{35}=0{,}769$

$$V_{30} = \frac{V_{35} \times d_{30}^2}{d_{35}^2} = 0{,}565$$

$$V_{32} = 0{,}642$$

$$V_{44} = 1.215$$

$$V_{46} = 1{,}328$$

Observăm că pentru acelaşi arbore, de ex. cel cu d_{30} am obţinut trei volume diferite după cum în calculul de proporţionalitate a intrat :

V_{33}, V_{44} sau V_{35}.

Spre a avea o valoare folosibilă, urmează să facem media celor 3 cifre obţinute pentru volumul corespunzător diverselor diametre ale arborilor cari urmează a fi înscrişi în tarif şi cari n'au fost măsuraţi direct : cei cu d_{32}, d_{46}, etc.

Făcând media acestor trei volume dăm peste volumul definitiv corespunzător diametrului cioatei, din tarif.

Astfel :

Diametre			Înălţimea	Volume proporţionale			Volumul
Diam. pe cioată	La 1,30	La 1|2	în m.	V_{33}	V_{44}	V_{31}	mediu
30	26.40	21,5	18	0.644	0.657	0.565	0.622
32	28.16	—	18	0.723	0.746	0.642	0.703
34	29.92						
36	31.68						
38	33.44						
40	35.20						
42	36.96						
44	38.72	30	18	1.366	1.414	1.215	1.332
46	40.48	—	18	1.493	1.545	1.328	1.455

La fel urmăm pentru restul claselor de diametre, care grupate apoi, dau tariful local, bazat pe diametrul minim al cioatei.

3. Inventarierea pe teren a cioatelor luând diametrul minim.

Va trebui pusă cea mai mare atenţiune spre a nu se luat decât diametrul cel mai mic. Pentru aceasta se va ţine clupa cu ambele mâini, prinzându-se cioata între vârful braţelor mobil şi fix, ce vor fi puse perpendicular pe planul secţiunei tăiate a cioatei.

Clupele obişnuite sunt bune şi se pot utiliza. Ar fi mai practic însă dacă am putea construi clupe speciale, gradate din centimetru în centimetru, cu braţe mai scurte (cam jumătatea celor obişnuite). Ar fi mai comode, mai resistente şi mai exacte.

La détermination du volume des peuplements basé sur le diamètre minimum de la souche.

Dans les expertises judiciaires on rencontre ce problème, lorsque dans une forêt ont eu lieu des coupes délictueuses qui n'ont laissé que les souches.

En vue de l'appréciation des dommages-intérêts, les uns ont procédé en prenant le diamètre moyen de la souche en fonction duquel, par des procédés simples de calcul et à l'aide d'un tarif local de cubage, ils ont établi le volume des arbres coupés.

L'auteur donne une autre solution, spécialement pour les résineux. Vu que les déchets du débitage n'ont aucune valeur et que tout ce qui dépasse le diamètre minimum constitue des déchets, Mr. Ghervasia veut mesurer toujours seulement ce diamètre minimum.

Du reste, il se sert des tarifs locaux de cubage comme d'habitude.

Massenberechnung mit Hilfe des kleinsten Stockdurchmessers.

Die Massenberechnung mit Hilfe des Stockdurchmessers wird nötig, wenn es sich darum handelt die Entschädigung für deliktuose Nutzungen zu bestimmen.

Gewöhnlich stützt man solche Arbeiten auf die mittleren Stockdurchmesser, mit Hilfe deren Massentafeln konstruiert werden, welche die Berechnung der entsprechenden Nutzholzmasse vermitteln.

Verfasser wählt — und dieses namentlich für die Berechnung des Nadelnutzholzes — den kleinsten Stockdurchmesser und weisst nach dass sein Verfahren das exaktere ist.

Des weiteren verbreitet sich Verfasser über die Aufstellung von Massentafeln nach seinem System sowie über die Aufnahme der Stöcke und über den Gebrauch der Kluppen.

C R O N I C Ă

FAPTE PENTRU CULTUL RECUNOŞTINŢEI

Pe câmpul grozav de îmburuenit şi înţelenit al timpurilor în care trăim, caracterizate printr'un materialism şi individualism fără seamăn, apar totuşi — probabil ca o reacţiune în contra răului — florile idealismului şi altruismului.

In ziua de 6 Iulie a. c. o asistenţă destul de numeroasă — printre cari studenţii absolvenţi ai secţiei silvice dela Şc. politechnică din Bucureşti ce erau în excursie sub conducerea dlui Prof. V. Stinghe, Directorul Regionalei VI, Piteşti, D-l Gh. Condrea, Directorul Reg. V Bucureşti, D-l At. Nedelcovici şi alţi ingineri silvici — a putut respira parfumul îmbătător al acestor flori. Erau florile cu multă grijă cultivate de D-l Ing. Mircea Popescu, Mihăeşti, Muscel.

D-sa, ridicându-se la concepţia superioară a valorilor morale, găseşte cu prisosinţă timp să se gândească şi mai cu deosebire să acţioneze în direcţii mult departe de interesele sale personale.

Zic „mai cu deosebire" să acţioneze, pentrucă nu interesează totdeauna gândul, care nu se evidenţiază cu nimic; fapta, realizarea, este tot ceiace dă viaţă gândirei. Glasul tainic al bătrânilor şi încă viguroşilor stejari, martori de veacuri ai codrilor noştri, i-au evocat şi sugerat probabil următoarele idei: Pădurea a fost paza istorică a neamului, pădurarii strejerii tradiţionali ai pădurii. Memoria lor şi a tuturor celor ce îngrijesc acest bun natural şi avut naţional, trebue cinstită.

Şi D-sa, fiind la conducerea unei gospodării a avutului public, ce este pădurea, trece dela idee la faptă şi concretizează printr'o troiţă, ridicată în mijlocul arboretelor de toate speciile, din parcul Ocolului silvic Carol I, memoria foştilor slujbaşi ai acestui ocol, morţi pe câmpul de luptă, în războiul pentru întregirea neamului, din 1916/918.

Fapta sa este de trei ori valoroasă:

1) că cinsteşte memoria eroilor ce şi-au vărsat sângele pentru neam şi ţară, spre a ne da o Românie Mare, de care ne bucurăm noi astăzi, dovedind prin aceasta un profund sentiment patriotic,

2) că se gândeşte la personalul subaltern, dovedind o adâncă înţelegere a coeziunei şi dragostei, ce trebue să domnească între toţi cei ce muncesc pe acelaşi teren de activitate, independent de ce grad ar avea ei,

3) şi în sfârşit că, prin cultul unor flori rare de recunoştinţă, se înnalţă pe sine şi instituţia din care face parte.

Noi, cei ce am asistat la sfinţirea troiţei, am plecat de două ori capul. In primul rând, în faţa memoriei eroilor căzuţi în luptă: brigadierul silvic Diaconescu Apostol; pădurarii: Dumitrescu Gh., Iordache Gh., Stancu Radu şi Zamfirescu Gh., ce şi-au jertfit sângele pentru patrie. In al doilea rând, în semn de admiraţie faţă de acţiunea D-lui Ing. Mircea Popescu, extinzând lauda noastră şi asupra colaboratorilor Dsale, D-l Ing. Fedorovici, V. Cord., Iosif Palmy ca şi asupra întregului personal ce l-a ajutat în realizarea ideii D-sale.

Fie ca fapta colegului dela Mihăeşti să găsească ecou în sufletele a cât mai mulţi, ca, prin cultul valorilor morale, să tindem către o atmosferă mai bună şi mai demnă a corpurilor profesionale şi implicit a Naţiunei din care facem parte.

Tr. I. H.

EXCURSIA PROFESORILOR ŞI STUDENŢILOR DELA FACULTATEA SILVICĂ DIN BRNO.

Intre 18—28 Iunie a. c. ţara noastră a fost vizitată de profesorii şi studenţii dela Academia de Cultura Solului, Facultatea forestieră, din Brno (Cehoslovacia), care au răspuns prin aceasta la vizita făcută în anul 1929 de studenţii Şcoalei Politechnice din Bucureşti, sub conducerea D-lui prof. P. Antonescu, asistat de d-l Ing. C. Georgescu, asistent.

Excursiunea cehoslovacă s'a făcut după îndemnul şi cu conducerea profesorului Dr. ing. R. Haşa unul din eminenţii profesori şi amenajişti ai Republicei vecine şi amice. D-sa, în calitate de Decan al Secţiei silvice, a condus primirea noastră la Brno şi împrejurimi şi în tot timpul şederei noastre în acest oraş a fost faţă de oaspeţi de o impresionantă atenţiune, fapt pentru care a cucerit sufletele noastre.

Intre membrii escursiunei în număr de 27 mai avem de remarcat prezenţa prof. Dr. Beyer, titularul catedrei de Botanică forestieră, consilierul ministerial Riha, Şeful amenajărilor Direcţiei din Wittingen (Friedet), ingineri, funcţionari ai Domeniului silvic Adamov aparţinând Facultăţei forestiere şi 10 asistenţi de cursuri.

Pentru conducerea şi aranjarea programului excursiunei cehoslovace, Consiliul profesoral al Secţiei silvice a dat delegaţiune d-lui prof. P. Antonescu, care a depus o stăruinţă deosebită şi o muncă uimitoare pentru ca excursiunea să decurgă în cele mai bune condiţiuni, ceeace s'a şi realizat.

Escursiunea a avut următorul program:

Oaspeţii au venit cu vaporul prin Giurgiu, de unde au plecat imediat cu trenul spre Bucureşti.

La ora 9. Oaspeţii au sosit la Gara Filaret, unde profesorii Şcoalei Politehnice. membrii Corpului silvic aflători la Congres şi studenţii Şcoalei Politehnice le-au făcut o călduroasă primire.

D-l prof. P. Antonescu adresează oaspeţilor mişcătoare cuvinte de bun sosit.

După instalarea studenţilor într'un dormitor special amenajat în localul Şc. Politechnice şi a Asistenţilor la Căminul Progresului Silvic urmează pe rând: recepţiunea oaspeţilor de către membrii Soc. Progresul silvic, aflaţi în Congres în sala de şedinţe, şi de Directorul General al C. A. P. S. prof. ing. dr. M. Drăcea.

Profesorii şi elevii cehoslovaci vizitează Şcoala, unde se inaugurează noile laboratorii ale secţiei silvice create în ultimul timp.

Astfel se cercetează cabinetul, laboratorul şi Muzeul de Silvicultură şi Technologia lemnului, cabinetul profesorului de amenajament, laboratorul de Botanică, care constă dintr'un cabinet al profesorului, sala de lucrări pentru studenţi, muzeu, sala herbarului şi o cameră fotografică; în sala herbarului se arată herbarul Wolff achiziţionat de curând de Şcoala Politehnică cu ajutorul fondurilor puse la dis-

poziţie de Decanat; laboratorul de Zoologie şi Entomologie forestieră constând din un cabinet de lucru al profesorului, o sală de lucrări şi un muzeu.

Cu această ocaziune ţinem să relevăm stăruinţa depusă de d-l profesor Stinghe, care în calitate de prodecan a pus toată stăruinţa pentru obţinerea sălilor necesare acestor laboratorii şi a găsit fondurile pentru instalarea lor. Personal s'a îngrijit de modul de instalare a laboratoriilor, vizitând regulat lucrările executate, veghind ca în un interval de timp foarte scurt să se execute toate instalaţiunile permanente ale laboratoriilor.

In continuare se vizitează şi celelalte laboratorii ale Şcoalei.

La ora 1 profesorii şi inginerii participanţi sunt primiţi de Rectorul Şcoalei Politehnice, D-l Vasilescu Carpen, în prezenţa D-lor prof. P. Antonescu şi Stinghe; cu această ocaziune s'a discutat chestiunea pădurilor Şcoalei, arătându-se că Facultatea silvică din Brno este una din puţinele Şcoli silvice, care posedă un domeniu întins forestier în apropiere de Brno, în vederea aplicaţiunii cursurilor de specialitate forestieră.

După amiaza este rezervată vizitei la Mormântul Soldatului necunoscut,

unde în prezenţa ataşatului militar cehoslovac, repr. Legaţiunei şi ai Muzeului militar are loc solemnitatea depunerii unei coroane de către studenţii cehoslovaci. Apoi urmează vizitarea Muzeului militar, Muzeului silvic, Muzeului de Vânătoare şi Muzeului industrial al Şc. Politehnice.

La ora 5 p. m. are loc o recepţiune la Legaţiunea Cehoslovacă în prezenţa D-lui Ministru al Agriculturii, Reprezentanţilor Administraţiunii silvice, ai Şcoalei Politehnice şi ai Soc. Progresul silvic.

La ora 7 p. m. excursioniştii pleacă din Gara de Nord spre Deltă.

20—23 Iunie. Se traversează cu căruţele, pornind dela Periprava, pădurea Letea. Traseul excursiunei urmează linia Hasmacului Mare, se trece apoi spre Grădina lui Omer şi apoi către Hasmacul Cruşenco.

Se cercetează flora pădurii şi poenilor şi se dau explicaţiuni asupra caracteristicei acestei păduri. In apropiere de Ostrovul Cruşenco se vizitează plantaţiunile de frasin făcute în anul 1928 de brigadierul Larie şi cele din anul 1930 şi 31 făcute de D-l ing. Bărbulescu şi pădurarul Larie.

Rezultatele obţinute în plantaţiunile de frasin din 1928 pe o suprafaţă de circa 4 ha. fac o impresiune deosebită. In urma explicaţiunii asupra modului de lucru şi după cercetarea condiţiunilor de alegere a locului de plantare, prof. Haşa felicită călduros pe pădurarul Larie şi îi adresează următoarele cuvinte:

„Am făcut multe excursii prin toate ţările europene şi tocmai la acest „loc îmi reamintesc de o excursie în Elveţia în anul 1925, unde am întrebat pe „unul din cei mai mari învăţători din Silvicultură, cum a ajuns la astfel de „rezultate; el mi-a răspuns: am căpătat învăţământul dela lucrători simpli şi îl „dau acum altora.

„Am avut şi eu posibilitatea ca să învăţ mult dela lucrători şi tocmai aci, „pe locul acesta văd tot aşa un lucru executat de un simplu lucrător, fără „şcoală specială de silvicultură, care a ajuns la rezultate numai din dragostea, „ce are în inimă pentru bogăţia naturii, pentru pădure. Sunt profund impre„sionat de fapta acestui muncitor pentru prosperarea pădurilor şi trebue să „luăm şi noi exemplu dela dânsul.

„Vă exprim recunoştinţa mea cea mai adâncă şi vă sărut.

Intr'o atmosferă de emoţie generală profesorul Haşa sărută pe cei doi obraji pe umilul pădurar.

D-l prof. P. Antonescu adaugă următoarele:

„Vă mulţumesc foarte frumos şi sunt mulţumit de ceeace a-ţi făcut pen„tru pădurea Letea şi cinstea Statului Român. Munca Dv. este recunoscută de un „mare învăţător silvic cehoslovac, D-l prof. Ing. Dr. Haşa.

„Urmaţi mai departe încercările în direcţia ce a-ţi început şi pe care „le-am văzut noi astăzi".

Excursiunea se continuă prin plaur pe canale cu bărcile până la Sulina. Traversarea Deltei a fost făcută în condiţiuni excepţionale de confort graţie organizărei impecabile a D-lui ing. St. Bărbulescu, Şeful Ocolului Tulcea.

Dela Sulina apoi se continuă drumul cu vaporul până la Isaccea, unde suntem aşteptaţi de d-nii ing. C. Marinescu, Director silvic, ing. Ivancea, inspector silvic, d-nii ing. Petcu şi Mihăescu.

După un dejun gospodăresc pregătit la M-rea Cocoş, se vizitează masivele

de teiu din Ocolul silvic Niculiţel, unde se discută în contradictoriu măsurile culturale necesare ameliorării lor.

Aceste masive noi pentru orce silvicultor al Europei Centrale au fost cercetate în deaproape de excursionişti. Timpul vizitării lor a fost cel mai propice, teii fiind cu floare. Intr'o poiană se vizitează o stupărie model.

Apoi se porneşte cu automobilele pe Valea Taiţei, unde masivele bine încheiate impresionează şi pentru vederea de ansamblu a cărora se dau explicaţiuni şi se fac diferite etape.

O pană neprevăzută de automobil face ca excursiunea să ajungă după ora 12 la Jurilofca; unde populaţia locală care aşteptase în număr de peste 3000 oameni, până noaptea târziu, sosirea oaspeţilor, face o primire entuziastă.

Pregătirile făcute de d-l ing. Burculeţ sunt uimitoare.

Cu concursul organelor P. A. R. I. D.-ului şi D-lui P. Gheorghiu mare

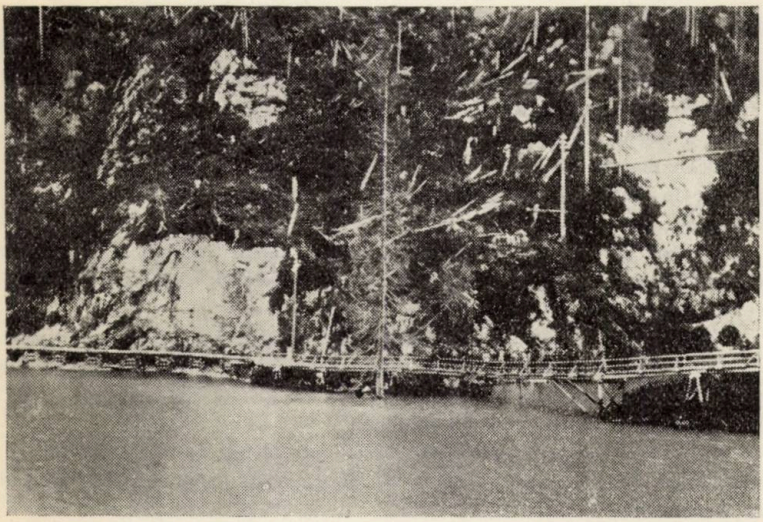

comerciant local, a doua zi se face o demonstraţie cu năvodul pe lacul Razelm.

Excursiunea urmează drumul prin stepă spre Mamaia, unde ies înainte reprezentanţii autorităţilor locale şi inginerii din Direcţiunea Silvică.

La Constanţa, se vizitează silozurile şi se face o mică preumblare pe mare cu vaporul.

Seara are loc un banchet dat de primăria locală, după care se face o plimbare pe cheiul mări. Excursionişti au fost încuartieraţi la şcoala de marină.

Traectul Constanţa-Bucureşti se face ziua astfel ca excursionişti să vadă podul dela Cernavodă şi să aibă priveliştea fugară a Bărăganului. Oaspeţii sunt întâmpinaţi la gară de d-l prof. Stinghe, ing. Nedelcovici, etc.

In Bucureşti, are loc la sosire, 23 Iunie 1932, ora 7 p. m., festivitatea acordării oaspeţilor insignele Soc. Studenţilor Şc. Politechnice, în localul Şcoalei, la sediul Societăţii. Intr'o atmosferă intimă şi prietenească urmează salutările reciproce după un program bine alcătuit de d-l preşedinte Ghelmeziu.

Seara, Şcoala Politechnică oferă în cinstea excursioniştilor un banchet în sala festivă a Colonadelor, la care participă Rectorul Şcoalei, Vasilescu Carpen, prof. Buşilă, P. Antonescu, M. Drăcea, V. Stinghe, reprezentanţii Administraţiunei silvice: D-nii ing. D. Anastasescu, I. Comanici, Horia Lazăr, Petre Ioan, Andrei Ionescu, etc. reprezentanţii Invăţământului Superior, ai Legaţiunei Cehoslovace, etc.

La acest banchet iau cuvântul: D-l Rector ing. N. Vasilescu-Karpen, prof. Haşa, P. Antonescu şi prof. Bayer. Cuvântarea prof. Haşa, tradusă în româneşte imediat, impresionează adânc pe cei de faţă. Pentru sufletul şi frumuseţea cuvântării o redăm mai jos în întregime:

DOMNILOR,

„Permiteţi-mi a vorbi în calitate de cetăţean cehoslovac, pe pământul naţiunii amice şi aliate, cu graiul meu, învăţat dela mamă.

Am avut nespusa plăcere de a vizita măreaţa Patrie a D-voastre: România Mare, care, sub înţeleapta conducere a Majestăţii Sale Regele Carol II-lea şi cu ajutorul naţionaliştilor în completă armonie cu naţiunea, încearcă astăzi, aşa cum a încercat şi ieri, şi o să încerce şi mâine, de a sta în lupta de întrecere economico-culturală atât interioară cât şi cea exterioară în primele rânduri, de a rămâne în marele chaos de astăzi, insulă a liniştei şi ordinei, precum şi a fericirii poporului Român.

Suntem pe deplin conştienţi, că soarta Patriei noastre Republicei Cehoslovace, e strâns legată cu soarta măreţului Regat al României Intregite....

Venim deci nu din consideraţiuni de ordin general, ci din interes personal şi vital, cu dorinţa sinceră în inimă pentru înflorirea deplină şi întărirea României Mari, şi fericirea Familiei Regale.

Să trăiască Majestatea Sa Regele!

Să dea Dumnezeu ca să înflorească toate forţele morale şi fizice ale nobilului Popor Român, spre fericirea şi înflorirea lui, spre bucuria amicilor şi invidia inamicilor.

Permiteţi-mi mai departe, ca să grăesc câteva cuvinte şi din punct de vedere al modestului silvicultor:

Suntem pe deplin conştienţi, că am plecat pe drum într'un timp nu prea potrivit. Dacă am întreprins totuşi acest drum, am fost călăuziţi de mai multe consideraţii: Aşa am ţinut în primul rând de cuviinţă să ne închinăm naţionalismului şi eroismului nobilului D-vstră popor la mormântul eroului necunoscut, simbol al dragostei faţă de patrie, care se duce până la sacrificiul de sânge, cum am şi ţinut ca să ne închinăm, ca reprezentanţi ai Politechnicei, sforţărilor pe care le faceţi pe toate tărâmurile atât teoretice cât şi practice şi aceasta fiind nu numai în serviciul Naţiunei Române ci şi spre binele celorlalte popoare.

Ca silvicultori am vrut să ne închinăm şi să mulţumim mai ales Secţiei Silvice a Politechnicei Române cu un mare trecut şi în orice caz şi viitor, strălucitului său Rector şi Vice Preşedinte al Academiei Române, stimatului Consiliu Profesoral cât şi tineretului silvic.

Printr'aceasta am mai vrut să răspundem la vizita neuitată din anul

1929, când am încercat să arătăm stimaţilor oaspeţi români, tineri şi mai în vârstă, cum ştim noi să preţuim pădurile ca cea mai frumoasă creaţiune a lui Dumnezeu, pe care am dori să le transformăm într'un rai, manifestându-ne printr'aceasta dragostea faţă de Dumnezeu şi de Naţiune. Pentru a înfăptui toate acestea e nevoe de cunoştinţe adânci. Tocmai din cauza aceasta am venit la D-voastră, să fim lămuriţi mai ales în domeniile necunoscute nouă, în care am dori să pătrundem cu ajutorul D-voastră.

Ne-a mai adus însă încă un motiv în sânul D-voastră, dorul inimei noastre. Am mai venit să ne închinăm nobilului savant şi nestor al silvicultorilor români, stimatului decan şi făuritor al facultăţii amice, care s'a înscris pe veecie în inimile noastre atât eri cât şi în zilele trecute, când cu adevărata grijă de părinte a pregătit şi condus excursia noastră de studii.

Prin persoana D-lui Profesor Antonescu ne închinăm cu stimă şi devotament generaţiei tinere şi celei mai în vârstă a silvicultorilor români, cari — am avut deja ocazie să cunoaştem, — cu greu însă mult suflet şi succes lucrează la înflorirea pădurilor şi a plaiurilor româneşti.

Au fost încă şi alte consideraţiuni a căror enumerare ar cere prea mult timp. Suntem ferficiţi, că am fost în stare să înfăptuim dorinţele noastre. Am rugat ca să ne primiţi tot atât de modest, cât de modest este poporul cehoslovac şi silvicultorul lui...

Ne-aţi primit ca fraţi şi ne-aţi deschis nu numai inimele D-voastre, ci şi comorile bogăţiilor D-voastre, neţinând seama de sacrificiile aduse.

Vă rog să primiţi asigurarea, că primirea D-voastre ospitalieră şi amicală, ne-a mişcat adânc, şi că vă rămânem pe veşnicie recunoscători.

Termin cu dorinţa vie:

Agriculturii şi Silviculturii române precum şi reprezentanţilor ei stimaţi, Politechnicei, Secţiei Silvice, Consiliului Profesoral, Asociaţiei Silvicultorilor, pădurilor şi plaiurilor româneşti, aducem salutul nostru cehoslovac: „N a z d a r", care-l transmit în numele Politechnicei Cehoslovace şi a Secţiei Silvice, precum şi în numele excursioniştilor, plin de sinceritate şi recunoştinţă !".

24 I u n i e. Excursioniştii vizitează sub conducerea d-lor ing. prof. P. Antonescu, A. Nedelcovici, Marin Rădulescu, Eftimie Petrescu, Şeful Ocolului, I. Pake Protopopescu, Gr. Eliescu şi C. Chiriţă, pădurile Ocolului Ţigăneşti. In aceste păduri se cercetează operaţiunile culturale, metoda regenerării în ochiuri a stejarului, etc. Pepiniera centrală a Ocolului cu un aspect occidental arată încercările cu exotice în regiunea de câmpie. D-nul Chiriţă dă explicaţiuni asupra solului, apoi D-nii Marin Rădulescu şi Eftimie Petrescu descriu măsurile culturale luate şi starea masivelor.

La ora 14 are loc în parcul Snagov una din grandioasele manifestări de cordialitate din partea corpului silvic în cinstea oaspeţilor.

Soc. Progresul Silvic oferă oaspeţilor un prânz pe marginea lacului, la care a avut fericita inspiraţie să invite pe toţi inginerii silvici din Capitală cu familile lor.

Prânzul este onorat cu prezenţa ministrului Agriculturii D-l Dr. Voicu Niţescu; asistă deasemenea reprezentanţii legaţiei cehoslovace, ataşatul militar şi secretarii de legaţie, reprezentanţii Şcoalei Politechnice. Se toastează de către D-l Ministru al Agriculturii Voicu Niţescu, N. Nedelcovici, P. Antonescu, M.

Drăcea, C. Georgescu şi se răspunde de către prof. Bayer din partea excursioniştilor.

După masă se face o plimbare pe lac, după care apoi excursioniştii vizitează, conduşi fiind de d-l M. Drăcea, operaţiunile de regenerare a stejarului din pădurea Snagov.

25 Iunie. Se pleacă la Sinaia, unde se vizitează castelul Peleş, excursioniştii rămânând profund impresionaţi de imensele bogăţii artistice păstrate în acest vestit tezaur al familiei noastre regale. Cu automobilele se porneşte la Azuga şi de aci cu trenul forestier se trece spre Retevoiu, unde se cercetează regenerările de molid de pe Domeniul Coroanei. La această parte a excursiunei s'au asociat d-l profesor Stinghe şi membrii Consiliului Technic al Pădurilor.

Oaspeţii au avut prin acest gest, încă o dovadă a modului cordial cum a înţeles corpul silvic să primească pe inginerii cehoslovaci la noi.

In această zi excursionişti au fost oaspeţii Domeniului Coroanei, care le-a oferit un prânz.

26 Iunie. Ascensiunea pe Bucegi. Urcuşul se face pe Piatra Arsă. La Muntele Cocora se cercetează pădurea virgină de molid de limită, al cărui aspect bizar a impresionat profund pe oaspeţi.

La ora 18, oaspeţii Cehoslovaci au fost primiţi la cabana Touring Club. D-l Ing. C. D. Ionescu, Şeful Ocolului Silvic Pucioasa, a rostit în limba germană oaspeţilor un cuvânt de bună venire, răspunzând în limba franceză D-l Prof. Bayer.

D-l Ing. C. Ionescu a distribuit fiecărui excursionist câte un exemplar din harta frumos litografiată a regiunei la scara de 1/100.000.

27 Iunie. Dimineaţa s'a vizitat peştera Ialomicioarei, şi schitul „Peştera", excursioniştii asistând aci la slujba religioasă.

După un drum pe jos, excursioniştii s'au îmbarcat în vagonete la punctul „Coteanu", văzându-se din drum plantaţiunile din muntele Blana şi frumoasele regenerări naturale din „Coteanu", „Tătaru" şi „Blana"; s'au vizitat apoi lucrările de împăduriri din Muntele Plaiul Mircii şi din muntele particular „Tătaru" ca din pepiniera „Tătaru" a D-lui Grigorescu.

La 10½—11 s'a vizitat căşeria d-lui Gr. Grigorescu, proprietarul muntelui „Tătaru" care a oferit excursioniştilor o gustare.

Aci, d-l ing. G. D. Ionescu a citit în limba cehă o dare de seamă — monografie a Ocolului Pucioasa pe care îl conduce, apreciată mult de excursionişti.

S'a continuat în vagonete drumul minunat „Cheile Tătarului" până la Bolboci unde s'a vizitat staţia funicularului şi locuinţa d-lui Mitschak, reprezentantul firmei „Schiel", împodobită cu frumoase şi variate ţesături naţionale şi bogate trofee de vânătoare.

Restul drumului s'a continuat pe jos, vizitându-se cele două pepiniere de la „Oboare", ale Ocolului, unde excursioniştii au văzut foarte reuşite semănături şi repicaje.

Mai departe s'au vizitat plantaţii bine executate de Ocol, precum şi pepinierile Bolboci" şi „Zănoaga" ale fabricei „Schiel".

In drum, la un moment dat excursioniştii au avut surpriza de a fi întâmpi-

naţi cu imnul ceh cântat de un cor de d-nii şi d-ne printre cari se găseau şi câţiva ingineri silvici.

La trecerea prin admirabilul defileu între munţii Zănoaga şi Dichiu. (Cheile mari ale Zănoagei) s'a arătat excursioniştilor exemplarele spontane din Pinus cembra ce se găsesc în această staţiune.

La „Lacul Scropoasa" aşteptau d-nii prof. P. Antonescu şi ing. C. Emanoil, Şeful Ocolului Silvic Sinaia, cari, cu o parte din excursionişti veniseră direct dela Sinaia, scurtând drumul pe jos.

La cabana de aci a D-lui I. Arzoiu s'a servit masa de prânz. Locurile de masă au fost marcate prin cărţi de vizită cu fotografia D-lui Masarik, Preşedintele Rep. Cehoslovace. Sala mesei era frumos decorată cu tablourile Preşedintelui Masarik şi a Regelui Carol II, cu vederi din Cehoslovacia şi cu steguleţe cehoslovace şi româneşti.

D-l Ing. Insp. Riha a vorbit în limba cehă, mulţumind pentru largul

concurs dat pentru reuşita excursiei. Răspunde d-l ing. O. D. Rădescu, aducând şi salutul Direcţiei Silvice Piteşti.

D-l Prof. Bayer în limba franceză, aduce laude silviculturii româneşti pentru lucrările văzute şi îşi exprimă credinţa menţinerii şi întăririi legăturilor de prietenie dintre Cehoslovacia şi România, mulţumind pentru primirea ce s'a făcut.

La urmă, d-l prof. P. Antonescu, neobositul conducător al excursiei, mulţumeşte excursioniştilor cehoslovaci pentru cinstea făcută silviculturii şi corpului silvic român prin această vizită, mulţumeşte d-lor Mitschak şi Grigorescu pentru contribuţia d-lor la reuşita primirii şi elogiază pe d-l ing. şef C. D. Ionescu pentru modul admirabil în care a organizat primirea şi excursia în Ocolul său.

Mergând mai departe pe jos, parte prin „gangul Scropoasei" (Cheile Orzei) şi parte pe o potecă de munte ocolind cheile greu de trecut, s'a vizitat măreţul baraj de la Scoproasa. La Dobreşti, d-l ing. Dorin Pavel a făcut o intere-

santă şi mult apreciată dare de seamă asupra uzinei hidroelectrice de aci, după care s'a vizitat cu deamănuntul uzina, una din cele mai mari din Europa de acest fel, construită de Soc. Ialomiţa" pentru luminatul Municipiului Bucureşti.

După ce s'a servit o gustare, aducându-se din nou mulţumiri pentru aşa de frumoasa primire făcută, excursioniştii s'au înapoiat la Sinaia.

Pe tot parcursul, prin îngrijirea inimosului organizator, d-l ing. C. D. Ionescu, au fost ridicate arcuri de triumf împodobite cu steguleţe româneşti şi cehoslovace şi cu diferite inscripţiuni de salut în limba cehă.

Aceste atenţiuni, ca şi cornurile şi vorbirile în limba cehă, harta imprimată anume pentru excursionişti, lucrările interesante şi frumuseţile naturale văzute, încununate de cea mai ospitalieră şi însufleţită primire românească, au impresionat vădit pe oaspeţii cehoslovaci, adăogându-se prin aceasta noi şi tainice fire la legătura de amiciţie dintre ţara noastră şi înfloritoarea Cehoslovacie.

In seara de 27 Iunie, oaspeţii cehoslovaci iau trenul spre Halmei din gara Sinaia, unde au fost salutaţi de d-nii prof. P. Antonescu, A. Nedelcovici, M. Rădulescu, C. Georgescu şi C. Emanoil.

Primirea făcută peste tot silvicultorilor cehoslovaci a fost la înălţime şi pe această cale se aduce mulţumiri şi laude tutulor, cari înţelegând importanţa unor asemenea manifestări, au colaborat la această operă de propagandă silvică şi naţională.

Dr. C. G. şi Ing. A. I. I.

— R E C E N Z I I —

Dr. Emil Melh.

Über die Anwendung nationalökonomischer Grundbegriffe, besonders von Wert und Preis, Kapital und Rente auf Probleme der Forstwirtschafts.

Editura: von Neumann - Neudamm. 1930. 96 pag. Preţ 5 M.

Despre aplicaţiunea noţiunilor fundamentale de economie politică, în deosebi despre valoare şi preţ, capital şi rentă, în problemele de economie forestieră.

Principiile de economie politică îşi au o vastă aplicaţiune în economia forestieră.

In nici una însă din economiile speciale şi aplicate cercetătorul-tehnician şi economist — nu are nevoe de o mai profundă cunoaştere a realităţilor, de o mai solidă cultură matematică, nu întâlneşte atâtea dificultăţi tehnice, atâtea probleme în care „şcolile" şi „controversele" să fie mai animate şi mai numeroase, decât în economia forestieră.

Lucrarea D-rului Emil Mehl, fără să aibă pretenţiunea unui studiu aprofundat în materie şi fără a utiliza mijloacele matematice cari, indiscutabil, constituesc metoda cea mai exactă în cercetarea unora din problemele cu caracter economic ale ştiinţei silvice, reuşeşte totuşi să repue într'o lumină clară câteva din problemele fundamentale ale economiei forestiere văzute prin prisma principiilor g-le de economie politică.

In cap. I: Caracteristica producţiunii forestiere, autorul defineşte ştiinţa forestieră (Forstwissenschaft): examinarea şi cercetarea ştiinţifică a gospodăriei forestiere, a acelei activităţi omeneşti îndreptată asupra producţiunii şi realizării produselor pădurii.

Ştiinţa forestieră e de domeniul ştiinţelor naturale, tehnice şi matematice în ceiace priveşte disciplinele ei parţiale: botanica, zoologia, pedologia forestieră, silvicultura, technologia, estimaţia, statica forestieră şi amenajamentul în parte; în ceiace priveşte însă determinarea scopului ei economic, ştiinţa forestieră e de domeniul ştiinţelor sociale ca şi economia politică.

După ce defineşte şi comentează legea minimului de efort în producţiunea forestieră. autorul demonstrează că cele două exploatabilităţi forestiere: aceia care urmăreşte cea mai mare rentă a pădurii sau aceia care urmăreşte cea mai mare rentă a solului, sunt unul şi acelaş lucru din punct de vedere al scopului economic în general, obţinerea celui mai mare venit net.

Economia forestieră iese din cadrul celor.alte ramuri de producţiune orientate dominant după principii capitaliste. Necesităţi sociale, etice şi economice au

creiat pădurea de protecţie în larga accepţiune a noţiunii. Economia forestieră nu este la unison cu actuala viaţă economică; problemele ei nu sunt de domeniul exclusiv al economiei private, ci capătă soluţiuni în asociaţie cu economia politică şi prin prisma politicei sociale. Producţiunea forestieră în general, chiar în exploatările cele mai productive, este privită ca nerentabilă din punct de vedere al economiei private.

Cap. II, III şi IV tratează despre: punctele de vedere fundamentale ale economiei politice şi aspectul lor în economia forestieră; valoarea şi preţul în producţiunea forestieră.

Problemele gospodăriei forestiere furnizează un bogat material de cercetare pentru pus bazele unei ştiinţe — sau doctrine — constituită pe baze naţional-economice, pe ideia economiei politice.

Autorul arată rolul predominant al factorului natură în producţiunea forestieră. Mai departe vorbeşte despre principiul „duratei" şi „continuităţii" transpus din economia politică în economia forestieră şi despre raportul susţinut.

Extraordinara neuniformitate sub care se prezintă lemnul ca marfă pe piaţă face imposibilă orice încercare de a uniformiza stau tarifa într'o măsură mai mare sau mai mică preţurile lemnului. La o exactă şi detaliată cercetare a acestor preţuri trebue să ţinem seama de factorii fără număr, de cele mai multe ori fundamental deosebiţi unul de altul, de cari depinde formarea preţurilor individuale. In acest imens şi variat câmp economic găsim totuşi factori şi tendinţe generale la a căror explicare putem şi trebue chiar, să ne mărginim.

La lemn, speculaţiunile în formarea preţurilor sunt mai rare decât la celelalte bunuri, aşa că aci preţurile se bucură de o mai mare stabilitate.

Statul, ca mare proprietar de păduri, împreună cu celelalte administraţii forestiere mai de seamă şi cu asociaţiile, sindicatele, cartelurile, etc. pot avea un rol hotărîtor în formarea justului preţ.

Autorul susţine că în producţiunea forestieră costul de producţiune n'are o influenţă predominantă în formarea preţurilor.

Preţurile scad vertiginos atunci când intră în concurenţă ţări cu exploatări ruinătoare Abbau sau Raubbau, unde nu contează decât costul transportului şi costul de cumpărare.

După ce autorul face câteva consideraţiuni generale asupra noţiunii de valoare, încearcă o expunere critică a teoriilor ce au la bază fie venitul net al pădurii sau renta pădurii, fie venitul net al solului sau renta solului. Ambele teorii sunt respinse de economişti bine cunoscuţi, din cauză că nu ţin seamă de nouile cercetări asupra valorii.

In cap. V autorul nu răspunde la chestiunea anunţată în titlul capitolului: Consecinţele ce decurg din critica problemelor forestiere cu privire la valoare şi preţ, asupra câtorva chestiuni izolate de economie naţională.

In acelaş capitol şi sumar până la insuficienţă ştiinţifică, autorul se ocupă şi de mult discutatele teorii obiective sau subiective ale valorii şi preţului.

Cap. VI tratează importanta problemă a capitalului în producţiunea forestieră. Sol şi Capital-lemnos deşi ambele aparţin la sfere economice diferite, constituesc totuşi o unitate.

Este capitalul lemnos un bun mobiliar sau imobiliar? Autorul răspunde că nu este nici mobiliar nici imobiliar.

Cap. VII şi VIII pune în discuţiune aşa de mult desbătuta dar nerezolvata chestiune a rentabilităţii.

Rentabilitatea, oricum ar fi privită, are ca bază venitul. Venitul net este

în deosebi de natura economiei private.

In economia forestieră hotărăşte atât punctul de vedere al economiei sociale cât şi punctul de vedere al economiei private. Numai o judecată dela caz la caz ne poate arăta ce avantagii din punct de vedere al economiei sociale pot rezulta şi căreia din cele două economii urmează să-i dăm întâietatea.

La produsul forestier sunt mai ales asociate sol şi capital lemnos, ambele, în funcţiunile lor ca şi în rezultatele obţinute — venitul — neputând fi despărţite. Gospodăria forestieră cu nici un chip nu poate fi totdeauna şi exclusiv îndreptată către cea mai mare posibilă rentabilitate în bani.

Productivitate sau rentabilitate?

Lemmel susţine că tocmai cea mai mare rentabilitate înseamnă cea mai mică productivitate din punct de vedere al economiei politice. Ch. Wagner e de părere că rentabilitatea şi productivitatea pot merge mână în mână, când capitalul în producţia forestieră fructifică rău, se ajunge la o mai ridicată rentabilitate nu pe calea curat particularistă a micşorării capitalului lemnos, deci majorarea veniturilor nete în bani cu micşorarea sigură a productivităţii forestiere, ci prin măsuri tehnice şi culturale cari ridică procentul de creştere, micşorează costul de producţie, etc. deci creiem o mai bună rentabilitate printr'o concomitentă ridicare a productivităţii.

Autorul susţine că productivitatea şi rentabilitatea sunt laolaltă; nu sunt deloc contrarii.

Concepţia unei rentabilităţi pur private nu poate sta cu nici un preţ la baza unei gospodării forestiere concepută economico-politic; o astfel de rentabilitate, cel puţin la exploatările de stat, stă într'o ireductibilă nepotrivire cu singur adevăratul principiu economic, acela al productivităţii.

Andrei I. Ionescu

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.
Nr. 4, Aprilie 1932.

Ph. G.
M. Edmond Henry.

Nu este un necrolog obicinuit, ci un articol omagial pentru memoria ilustrului Ed. Henry, despre care puţini dintre noi au ştiut, că a decedat în Februarie anul acesta, la Nancy, în vârstă de 82 de ani.

Cu Henry — subdirector onorar al Şcoalei de Ape şi Păduri — dispare un maestru, care a lăsat o adâncă urmă la şcoala căreia i-a consacrat toată viaţa sa.

Ataşat pe lângă Grandeau, el începu abia ieşit din şcoală — cercetările sale chimice asupra vegetalelor forestiere, urmând în acelaş timp studii superioare la facultatea de ştiinţe din Nancy. După retragerea din învăţământ a lui Mathieu (în 1880), Henry fu însărcinat a face cursul de mineralogie, geologie şi zoologie, pregătind 33 de promoţii.

Partea cea mai principală şi mai originală din cursurile sale a fost studiul solurilor forestiere - pedologia — termen, introdus de el pentru prima oară în Franţa şi admis astăzi în toată lumea. El a instaurat la şcoală studiul patologiei vegetale aplicată la arbori şi s'a ţinut la curent cu descoperirile şi nouile nevoi în ce priveşte entomologia forestieră.

Inainte de toate el s'a ocupat însă cu chimia vegetală.

Urmând mişcarea produsă în Germania de cercetările lui Ramann şi Ebermayer, el întreprinse studiul raporturilor arborelui şi pădurii cu solul, aducând pentru prima oară în Franţa cifre precise, relative la exigenţele în materii minerale ale arborilor. Astfel, a întreprins studii asupra formării şi descompunerii păturii moarte, asupra proprietăţilor fizice ale solului forestier, asupra nutriţiei minerale a arborilor, asupra influenţei pădurii asupra apelor subterane, relaţiunile între cantitatea de apă din sol şi creşterea arborilor, etc. studii, pe cari în 1908 le-a rezumat în opera sa devenită clasică „Solurile forestiere".

A adus apoi la bun sfârşit o serie de cercetări relative la prezervarea lemnului de lucru contra alteraţiilor de insecte şi ciuperci, arătând necesitatea măririi durabilităţii lemnelor din construcţie prin spoitul lor cu diferite produse antiseptice.

Este cunoscută lucrarea sa, publicată în 1907 „Prezervarea lemnelor contra putrezirii".

In colaborare cu Gerschell, a publicat în 1891 traducerea lucrării lui R. Hartig „Tratat asupra maladiilor arborilor".

Legat cu toată fiinţa de meseria de

forestier, el a fost crunt lovit şi lipsit de cea mai mare dorinţă a sa, de a-şi lăsa continuator pe fiul său, mort glorios pe front la Artois.

Deşi nu căuta onorurile, i s'au dat totuşi cu prisosinţă, între altele fiind decorat de guvernele belgian şi român.

M. Nègre.

Aménagement du mont Lozère. (Urmare şi sfârşit).

Amenajamentul muntelui Lozère.

L. F. Tessier.

Les peupliers.

Plopii.

Autorul a făcut cu 20 de ani înainte încercări asupra rapidităţii creşterii diferitelor specii şi varietăţi de plopi, cum şi asupra gradului lor de rezistenţă la boala aşa zisă a lui Carolin. D-sa dă la lumină acest bagaj de însemnări, convins, că va fi util şi oportun pentru stabilirea cu metodă şi în condiţiile cele mai variate a unor culturi de încercare, pentru a se determina speciile cele mai recomandabile d. p. d. v. al: a) calităţilor lemnului b) aptitudinii de prindere a butaşilor c) rapidităţii de creştere şi a gradului de rezistenţă la boala ramurilor (boala lui Carolin), la cancer, etc.

A. Arnould.

Normalisation international du débit des bois.

Normalizarea internaţională a debitului lemnelor.

Intr'un raport asupra normalizării internaţionale a debitului lemnelor, prezentat congresului de lemn şi silvicultură, D-l Monnin, conservator de ape şi păduri, ataşat pe lângă Ministerul Aerului expune un sistem, care respectând unităţile naţionale şi dimensiunile consacrate de uzajele locale, asigură o corespondenţă uşor de stabilit între diferitele dimensiuni şi tipuri de produse. Această corespondenţă având loc pentru dimensiuni lineare, suprafeţe şi volume, permite a se ţine seama de diferitele feluri de clasare şi vânzare a lemnului. Sistemul comportând aplicarea logaritmilor, calculele sunt foarte simplificate şi reduse de cele mai multe ori la adunări şi scăderi.

Sistemul are de bază principiile stabilite pentru standardizare de Serv. technic şi industrial al Aeronauticei.

Autorul face expunerea sistemului.

R. Potel.

Stratégie et Tactique.

Intrebuinţarea acestor două cuvinte în limbagiul forestier.

S'a făcut prea multă discuţie în jurul introducerii acestor cuvinte în terminologia silvică şi autorul — pe bună dreptate — vrea s'o curme, amintind, că în limbagiul forestier sunt deja prea mulţi termeni nelămuriţi bine, putând provoca chiar erori de principii. De ce să li se mărească numărul, când întrebuinţarea în silvicultură a termenilor de tactică şi strategie ar părea că corespunde ideii de militarizare a pădurii. ceia ce n'ar izvorî de altfel dintr'o mentalitate franceză.

A. Granger.

La forêt de Montmorency.

Pădurea Montmorency.

O pădure de castani cu rezerve de stejar şi mesteacăn, având locuri pitoreşti şi amintiri istorice şi înainte de toate prezentând un mare interes d. p. d. v. al apărării Parisului.

Paul Buffault.

Le Parc National Suisse.

Parcul Naţional Elveţian.

Et. Hubault

Chronique entomologique

Cronica entmologică.

Autorul se ocupă de o himenopteră. Periclista lineolata — care atacă stejarul pedunculat, gorunul şi q. rubra.

Face apoi o dare de seamă asupra recentei lucrări a lui Eidmann: „Zur Kenntnis der Periodizität der Insktenepidemien" în care se încearcă a se pune bazele previziunii atacurilor, pe un ansamblu de cercetări statistice, istorice şi meteorologice şi nu pentru a prevedea învazia uneia sau alteia din insectele forestiere, ci a indica numai perioadele în cursul cărora se pot prezenta pericole de atac.

D-l E. Hubault găseşte, că lucrării i se poate obiecta faptul, că s'a luat ca unitate a întregii argumentări din lucrare, provincia şi deci, atâtea provincii, în cari s'au produs atâtea atacuri, în atâţia ani, atâtea unităţi. Această metodă face complectă abstracţie de intenzitatea şi întinderea invaziei, răpind astfel concluziilor lucrării o parte din valoarea lor.

*

La rubrica „Les livres", D-l V. H. face recenzia lucrării de doctorat a D-lui Insp. general D. Drâmbă: „Étude de phisique et mécanique des bois de Roumanie", pentru care D-l Drâmbă a obţinut menţiunea de „Très honorable".

Asupra conţinutului acestei lucrări, D-l Drâmbă ne-a dat o ideie în comunicarea făcută la congresul nostru de anul acesta.

D-sa a mai prezentat la doctorat şi o altă lucrare, care nu s'a publicat, dar care i-a atras felicitările juriului. E vorba de utilizarea maşinei de calcul în diferite operaţiuni, pe care le face silviculturul: divizarea parcelelor prin linii plecând dintr'un punct dat, paralele la o direcţie dată, calaculul suprafeţelor, etc.

Formulele analitice, cari nu se pretează uşor la întrebuinţarea maşinei au fost transformate într'un mod foarte ingenios.

D-l V. H. promite să se ocupe în mod special de acest studiu şi se bucură, că într'un an, doi distinşi camarazi români şi-au luat doctoratul în Franţa.

No. 5, Mai 1932.

Antonin Nemec.

Étude sur la teneur du sol en chlore et sur l'action des engrais potassiques sur la croissance du pin dans les pépinières forestières.

Studiu asupra conţinutului în clor şi asupra acţiunii îngrăşămintelor potasice asupra creşterii pinului în pepiniere.

O comunicare a Institutului Biochimic dela Institutele de Cercetări forestiere din Praga-Dejvice.

Din experienţele făcute rezultă, că e necesar să se examineze compoziţia chimică a solului, pentru a ajunge să obţinem o utilizare economică şi exactă a îngrăşămintelor chimice în pepiniere.

Pentru a se evita pagubele aduse pinului prin îngrăşăminte cu bază de săruri de potasă, pare stabilit, că e necesar să se determine cantitatea de clor conţinută în solurile, unde sunt aşezate pepinierele şi să nu se mai întrebuinţeze în solurile bogate în clor săruri de potasiu, care conţin clor.

Roger Ducamp.

Au pays des incendies.

In ţara incendiilor.

Autorul descrie impresii din excursia făcută de Comitetul pastoral şi forestier al T. C. F. în Provenţa preocupat de neîncetatul marş retrograd şi de sărăcirea pădurilor meridionale din cauza incendiilor.

Antidotul focului, este ca şi pentru to-

rent: o pădure permanentă în bună stare, o pădure, care multă vreme nu va putea da nimic sau puţin. Legea nu ajunge totdeauna să facă totul în materie de incendii, din cauza diverselor interese, ce se ciocnesc.

G. Huffel.
Le mouvement forestier à l'étranger.
Mişcarea foresieră în străinătate.

In Elveţia.

Aut. se ocupă de studiul D-nului Flury, dela staţiunea de cercetări forestiere, asupra: „Grădinăritului crângurilor", un mod de tratament în regres şi aci, ca şi în Franţa, dar care şi-a păstrat o mare importanţă în cantonul Tessin, unde satisface nevoile consumaţiei locale, prezentând însemnatul avantaj, comun tuturor exploatărilor grădinărite, că nu întredeschide pădurea, care astfel îşi îndeplineşte din plin rolul său de protecţie la munte.

In România.

Aut. se ocupă de învăţământul silvic superior şi trecând apoi la administraţia silvică, reproduce câteva date statistice, din cari unele ar fi verificabile. Este de sigur o eroare, când se afirmă că cele 39% păduri din câmpie sunt de stejar şi fag (?)

Autorul reproduce de asemenea date statistice despre: Finlanda, Estonia, Letonia şi Lituania.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FRANCHE-COMTÉ ET DES PROVINCES DE L'EST.

In şedinţa Comitetului executiv din 18 Aprilie 1932, se exprimă din nou regretul şi profunda durere pentru moartea distinsului secretar general al Societăţii. André Schaeffer.

Noul secretar general este ales în persoana d-lui Sornay.

Se stabileşte programul pentru concursul de ameliorăţiuni pastorale şi forestiere, pe care Societatea Munţilor Jura, o secţiune autonomă a Soc. Fr. Comté, îl ţine anual.

De asemeni se aprobă programul congresului pe 1932 al Societăţii, ţinut în Cevenii Meridionali.

D-nul J. S. face apologia dispărutului A. Schaeffer. — A fost un silvicultor de primul plan. El ştia să-şi expună şi să apere cu ardoare ideile sale şi metodele, ce-i erau scumpe în materie de amenajament. A făcut aceasta în aproape 150 de memorii şi studii apărute în diverse reviste forestiere, a căror importanţă s'a recunoscut de Academia de Agricultură, care i-a decernat în 1925 „grand prix Viellard".

Dar el n'a fost numai un teoretician, ci pretutindeni, pe unde a fost, a făcut opera practică şi utilă.

Mesures de protection contre l'invasion de bois étrangers.
Măsuri de protecţie contra invaziei lemnului străin.

Guvernul francez a luat două feluri de măsuri pentru protejjarea lemnului francez: 1) contingentarea şi 2) mărirea taxelor vamale.

In ce priveşte contingentarea, s'a fixat pentru fiecare ţară străină nr. de tone, ce-i va fi îngăduit să importe în Franţa pe al II-lea trimestru din 1932, faţă cu excedentul sau deficitul de import din primul trimestru.

Mărirea taxelor vamale s'a fixat de 5—7 ori faţă cu cele dinnaintea războiului.

Ambele măsuri par a fi satisfăcut dezideratele negustorilor şi proprietarilor de păduri.

Jurisprudence.
Jurisprudenţă.

Nici art. 117 din Cod. Silvic (francez) şi niciun alt text de lege nu opreşte pe proprietarul particular de a angaja o femeie pentru paza pădurilor. Prefectul sau subprefectul pot să accepte valabil ca paznic particular şi tribunalul civil trebue să primească jurământul femei paznic, nici o incapacitate legală neputând opri această prestare.

Se menţionează cazul D-nei Rinceut, devenită Alix, care a fost decorată, pentrucă timp de 14 ani a făcut exploatări în regie, angajând tăetori, cărbunari, fixând şi plătind salarii, aplicând inteligent prescripţiile asigurărilor sociale, vânzând produsele fasonate şi recuperându-şi preţul de vânzare, fără a fi avut vreodată o creanţă neacoperibilă. Un caz rar, ce merită recompensa oficială.

Roger Ducamp.
La vie de la Sylve.
Viaţa pădurii.

Aut. face consideraţiuni generale asupra factorului lumină, asupra grădinăritului şi artei forestiere şi conchide: Că în afară de tehnica meseriei, silvicultorul trebue să posede ştiinţa pădurii. Pentru aceasta trebue ca cel ce marchează în pădure să se aplice din vreme la studiul fitosociologiei, dacă nu al fitogeografiei.

El va trebui să fie fizionomist. Numai atunci, pătruns de ideia de mişcare, va fi în măsură să mânuească grifele şi ciocanele în ritmuri fiziologice corecte.

La preţiosul învăţământ, care recomandă amenajistului şi celui ce marchează, să studieze şi să analizeze masivul ridicând ochii în sus, pentru a putea alege arborii destinaţi securei, trebue să se adauge în mod expres, că trebue să se scruteze mai întâi felul de a fi al covorului vegetal, al solului şi păturii sale.

Masivul, ca şi un popor, va rămâne sănătos şi robust, atâta timp, cât i se va acorda regimul, prin care vor fi întreţinute în permanenţă — virtuţile utile, cari vor face grandoarea şi prosperitatea sa.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 4. — 1932.

L. Colette:
Aménagement des futaies jardinées par la méthode du contrôle.
Amenajarea codrului grădinărit prin metoda controlului.

Continuarea şi sfârşitul expunerii asupra metodei controlului aplicată la amenajarea codrului grădinărit.

Eg. Rosseels.
Excursion forestière en 1931. Le Liesbosch. (Urmare).

*
* *

Loi relative à la protection des bois et forêts appartenant à des particuliers. Discussions parlamentaires.
Legea relativă la protecţiunea pădurilor aparţinând particularilor. Desbaterile parlamentare. (Urmare).

Nr. 5. — 1932.
Goblet d Alviella.
Plaidoyer en faveur de la régénération artificielle des peuplements.
Pledoarie în favoarea regenerării artificiale a arboretelor.

Enunţând „axioma fundamentală a oricărei silviculturi raţionale": maximum de

randament (în bani), în minimum de timp, autorul, caută să pună în evidenţă avantagiile regenerării artificiale, în comparaţie cu multele dezavantagii ce ar prezenta regenerarea naturală.

Se declară partizanul regenerării artificiale, nu numai pentru pădurile aparţinând particularilor dar şi pentru cele de domeniu public şi comunale.

Eq. Rosseels:
Excursion forestière en 1932. Wouwsche Plantage. (urmare).

A. Balon:
Les bouleaux.
Mesteacănii.
O scurtă monografie a lor.

Loi relative à la protection des bois et forêts appartenant à des particuliers. Discussions parlementaires.
Legea relativă la protecţiunea pădurilor. Desbateri parlamentare. (Urmare).

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.
Nr. 6 — 1932.

Futaie régulière et méthode du contrôle.
Codrul regulat şi metoda controlului.

Autorul face să apară în evidenţă, comparând două inventarieri succesive, anomaliile, mai mult aparente decât reale, datorite modului de recrutare a arborilor din categoria celor subţiri. (Articolul va urma).

H. Badoux.
Quelques données sur l'importance des dégâts causés par le chermès du sapin.
Câteva date asupra importanţei pagubelor cauzate bradului de insecta Dreyfusia.

Dreyfusia Nusslini şi D. piceae sunt nişte păduchi de arbori cari apar adesea în pădurile de brad din Europa Centrală, atacând acele şi chiar scoarţa trunchiului.

Autorul indică o pădure tânără de brad, de mică întindere, din împrejurimile oraşului Olten, în care insecta amintită mai sus a făcut mari pagube.

E Wilazek.
Survivance en Suisse d'un mode d'eclairage datant de la préhistoire.
Supravieţuirea unui sistem de luminat, în Elveţia, datând din epoca preistorică.

Este vorba de folosirea — încă din neolitic — a unor torţe făcute din coajă de mesteacăn.

A. H.

SILVA, Mai.
Nr. 19.

Dr. Köstlin.
Forstliche Tagesfragen in Finnland.
Chestiuni de politică forestieră la ordinea zilei în Finlanda.

(A se vedea Rev. Păd. Nr. 4, 1932, pag. 243).

In continuarea celor relatate într'un articol precedent, autorul examinează în articolul de faţă organisarea administraţiunei pădurilor Statului, a societăţilor pe acţiuni proprietare de păduri, în fine acea a domeniului privat.

Statul stăpâneşte 14,1 mill. hectare de pădure. Organizarea actuală datează din anul 1921 şi este de tip comercial. In direcţiunea generală —pe lângă alte multe diviziuni — există şi o diviziune comercială cu birouri pentru industria lemnoasă, de care resortează 2 herestrae

şi o fabrică de celulosă, pentru predări de lemne, şi pentru vânzări de lemne şi de păduri.

Dintre diviziunile mai importante autorul citează în special diviziunea amenajărilor şi acea pentru drenarea turbăriilor.

O mare importanţă se dă ridicărilor în plan cari, până acum, au fost efectuate pentru cam ¾ din întinderea totală a domeniului Statului. Pentru fiecare ocol se lucrează trei planuri: unul care evidenţiază diversele tipuri de pădure, al doilea care arată repartizarea speciilor după clase de vârstă, iar al treilea care specifică arboretele în cari urmează a se face operaţiuni tehnico-culturale în cursul deceniului viitor şi chiar al deceniului al doilea. Autorul relevă ca ceva tipic pentru Finlanda concentrarea locală a lucrărilor decenale de orice natură. Şi o găseşte justificată mai ales din cauza distanţelor mari de parcurs, a condiţiunilor de muncă şi în fine a extensivităţii gospodăreşti.

Importanţa diviziunei pentru drenarea turbăriilor resultate din următoarele cifre: dela 1917—27 din aproximativ 2 mill. hectare de turbării, cuprinse în domeniul forestier al Statului, au fost făcute studii pentru 134987 hect., au fost începute lucrările pe o întindere de 54048 hect. în fine au fost terminate lucrările (a fost desăvârşită drenarea) pentru 40011 hect. Cu această ocaziune au fost lucrate din nou sau reparate 3.436.060 m. liniari de şanţuri. In anul 1925 bugetul prevedea pentru aceste lucrări în valută românească 20 mill. lei.

In centrul însă a întregei organisaţiuni se găseşte administraţiunea forestieră propriu zisă cu 4 comptoare districtuale (deci diviziune teritorială) subdivizate (în exterior) în zece inspecţiuni cu 90 de ocoale. Ocoalele negreşit sunt foarte mari. In nordul ţării ating cifra, aş zice neverosimile, — de 186.000 hectare, în spre sud au 15—64000 hectare. Şefii de ocoale sunt secondaţi de unul, câte odată de 2 conductori, iar paza este încredinţată unui număr de numai 827 pădurari.

Cum am văzut mai sus, există în diviziunea comercială un birou pentru vânzări de păduri. Aci este vorbă de colonisare internă. De la 1899—1929 430000 hectare au fost vândute la 27000 coloni.

Ca pepinieră pentru conductori există 6 şcoli. Interesant este că elevii nu sunt nici bursieri, nici solvenţi în sensul obicinuit al cuvintelor. Ei muncesc în pădure, iar cu banii ce câştig plătesc cheltuelile de întreţinere (locuinţă, hrană, etc.).

Venitul net pe anul 1928 a fost de 760 mill valuta românească.

Partea a doua a articolului este consacrată societăţilor pe acţiuni. proprietare de păduri. Ele joacă un rol însemnat în Finlanda. Până în anul 1927 au aquisiţionat 2,6 Mill. hectare de pădure. Astăzi sunt federalisate. După afirmaţiunile autorului, ele sunt un factor important în cultura forestieră a ţării. Pădurile cari le aparţin, comparate cu cele stăpânite de particulari (ţărani), se găsesc într'o stare culturală incomparabil superioară.

Aceste societăţi dispun de servicii tehnice şi de pază bine oganisate şi nu se mărginesc la exploatări, ci fac cultură forestieră şi încă cultură bună. Totuşi, extensiunea crescândă a lor a fost socotită vătămătoare din punctul de vedere social şi, aşa fiind, ele au fost supuse unor anumite obligaţiuni şi mai ales restricţiuni în ce priveşte aquisiţionarea de noui terenuri.

In ultima parte a articolului, autorul se ocupă cu proprietatea forestieră particulară. In anul 1928 s'a legiferat în privinţa ei.

Au fost constituite două „societăţi forestiere centrale" cărora sunt subordonate 18 comisiuni regionale autonome, de

obicei formate de 3 membri din care doi sunt numiţi de societatea centrală, iar unul este delegatul camerei agricole, cuprinsă în regiunea comisiunei. Pe lângă comisiuni se găseşte câte un inspector ajutat de 11 stagiari, cum am zice noi, şi de 100 de conductori. La 1917 au mai fost create comisiuni comunale. Aceste comisiuni au să vegheze la stricta aplicare a legii forestiere şi în special sunt chemate a se rosti în prealabil asupra oricărei operaţiuni intensionată de proprietarii particulari. Aceşia din urmă sunt obligaţi a aduce la cunoştinţa comisiunei comunale tăerile ce-şi propun a face în pădurile lor. In caz de neînţelegere funcţionează ca a doua instanţă comisiunea regională, iar în ultima instanţă decid tribunalele ordinare. Dar aceste comisiuni au şi rol consultativ. In acest scop se ţin adunări, se fac cursuri şi excursiuni, se organizează expoziţiuni şi se patronează literatura forestieră populară. Elaborarea amenajamentelor şi a altor lucrări cade în sarcina lor: ele mijlocesc împrumuturi, cu un cuvânt fac tot ce ar putea să contribue la ridicarea nivelului culturii forestiere.

Proprietatea mare este puţin representată în Finlanda, dar unde există, stă în fruntea proprietarilor particulari din punctul de vedere cultural. De altfel, înţelegerea intereselor forstiere face din ce în ce progrese şi nu sunt rare casurile în cari proprietarii particulari se asociază — nesiliţi de nimeni — pentru a-şi angaja în comun un gerant specialist.

Nr. 20.

Forstassessor G. Brunn.

Jahrringbreite und Ästigkeit der Fichte.

Mit 1 Zeichnung und 3 Tabellen.

Dimensiunile inelelor anuale şi desvoltarea crăcilor la molid.

A. crede a putea afirma că între dimesiunile inelelor anuale ale primei perioade de creştere (0—20 de ani) şi numărul crăcilor exterior visibile pe de o parte şi între nodositatea lemnului există o anumită relaţiune care permite aprecierea calităţilor a tulpinelor după aspectul lor exterior.

Nr. 21.

Oberforstmeister a. D. Schreiner.

Gedanken zu K. Weinkauff's „Ertragssteigerung durch Erziehung".

Reflexiuni asupra articolului lui K. Weinkauff „Sporirea valorii producţiei prin măsuri de conducere". (A se vedea Rev. Păd. No. 10—11 1931 pag. 935).

O critică a speculaţiunilor prea meşteşugite ale lui Weinkauff.

Nr. 22.

Arthur Freiherr von Kruedener und Forstassessoren Schwarz und Syller.

Ist eine zahlenmässige Auswertung der von kruedenerschen Waldschlämmanalyse möglich?

Analisa expeditivă a solurilor după von Kruedener poate fi folosită pentru precisări numerice?

Autorii răspund la un articol cu acelaş titlu (vezi Rev. Păd. Nr. 12, 1931, pag. 1036) apărându-şi metoda pe care o declară destul de suficientă pentru nevoile practicei.

Nr. 23.

Diplom-Forstingenieur Claus.

Die Weymouthskiefern - Laus Pineus strobi Hgt.

Mit 6 Abbildungen.

Păduchele de pe pinul strob, Pineus strobi Hgt.

O descrierе amănunţită a acestui vrăjmaş al pinului strob. Felul cum se manifestă atacul lui. Mijloacele propuse de combatere.

A. W. Boback.

Haben die Raubvögel forstliche Bedeutung?

Păsările răpitoare au ele vr'o însemnătate forestieră?

Concluzia la care ajunge autorul este negativă. Aceasta mai ales în ce priveşte înrâurirea ce ar avea răpitoarele asupra intensificării calamităţilor de insecte. Cel mult, ele ar interesa prin faptul decimării şoarecilor: cele mai multe strigide, unele falconide, uliganul roşiu (Milvus regalis şi şoarecari (Circus) în genere.

Nr. 24/25.

Richard Lang (München).

Entwickelungsrichtungen des Humus.

Căile de evoluţie ale humusului.

Faţă de complexitatea problemei humusului — o materie din punctul de vedere al compoziţiei chimice absolut de loc unitară — se impune, pentru înţelegerea cercetătorilor între dânşii, o terminologie bine stabilită. Deslegarea acestei chestiuni, odată cu studiul prefacerilor progresive ale humusului, formează obiectul acestui articol. Din nenorocire, termenii propuşi — cel puţin unii din ei — nu sunt traductibili în româneşte. Dacă „Humifizierung" se poate reda prin humificare şi „Fäulniss" prin putrezire, apoi cum să tălmăcim printr'un cuvânt „Vermoderung" şi „Vertorfung". Aceste patru cuvinte oglindesc principalele stări evolutive ale humusului; expresiunea însă care trebue înţeleasă ca „humificare" are mai de grabă un sens collectiv, generic, pe când celelalte cuvinte desemnează stări specifice. „Vermoderung" însemnează transformarea materii organice (a humusului) într'o stare intermediară între descompunere (Verwesung) şi putrezire, iar „Vertorfung" ar fi egal cu transformarea în turbă.

Articolul mai cuprinde un alt termen pentru care rămâne a se găsi un equivalent în limba românească: „Mullbildung" formare de „Mull" (a nu se confunda cu mâl), adică transformarea substanţei organice, caracterisată prin sporire de C şi N şi în parte prin alcătuiri noui de materie de natură microscopică.

Forstmeister Dr. Henze, Leutkirch.

Nonnenbekämpfung III.

(Im Anschluss an „Silva" 1929 Nr. 43, 44, 1931 Nr. 11 bis 13/14).

Combaterea „nonei" (Liparis monacha).

Articolul de faţă — al treilea de la anul 1929 încoace — se ocupă cu combaterea „nonei". In mod absolut, autorul preconizează, ca singurul mijloc practic de combatere, prinderea şi uciderea insectelor perfecte. Faptul că anul acesta calamitatea s'a stins atât în pădurile în cari s'a luptat în felul acesta în contra nonei, cât şi în acelea în cari nu s'a făcut nimic, ar putea să determine pe unii a crede că combaterea este de prisos. Contra unui asemenea raţionament autorul se ridică cu toată energia. El demonstrează că înmulţirea parasiţilor cari în anumite casuri pricinuesc prăbuşirea calamităţii—ca de ex. în anul 1931 — nu este un fapt pe care se poate compta întotdeauna şi cu siguranţă. Din contra, condiţiunile de existenţă pentru „nona" şi pentru parasiţii ei sunt foarte variabile, astfel încât, când „nona", când duşmanii ei sunt favorisaţi. De oare ce nu putem înrâuri aceste condiţiuni în interesul nostru, combaterea se impune. Precum s'a desvoltat în articolele precedente, succesul sigur nu poate fi garan-

tat decât pdin prinderea sistematică a insectelor perfecte în timpul roitului. Fic amintit că prinderea preconizată urmăreşte a întârzia culminarea atacului până tă din faptul că din valoarea tuturor ce lumea parasitară sa înmulţit şi ea.

Nr. 26.

Regierungsforstrat Dr. Köstler.

Forstpolitische Tagesfragen in Finnland.

Chestiuni de actualitate în Politica forestieră a Finlandei.

In continuarea studiului asupra cestiunilor de politică forestieră din Finlanda (vezi R. P. Nr. 4/1932) articolul de faţă se ocupă cu industria forestieră fenică în general şi apoi cu situaţiunea economiei forestiere şi a industriei lemnoase în faţa crizei economice mondiale.

Importanţa industriei lemnoase resultă din faptul că din valoarea tutulor mărfurilor produse în întreprinderile societăţilor pe acţiuni aproape 50% revin industriei lemnului şi hârtiei.

Lemnul brut, prelucrat de către diversele industrii, presintă în anii cu conjunctură favorabilă 16—18 milioane m³.

Un mare rol în industria lemnoasă au căile de transport acvatice (râuri, canale, lacuri) care însumează un total de peste 47000 kilometri.

Dintre industriile lemnoase, herestraele ocupă locul de frunte. Ele singure au consumat în anul 1927 14 Mill m³. In genere este vorba de întreprinderi mari, joaghere mici dispar aproape faţă de ele.

Potrivit cu înlesnirile pe care le oferă transportul pe apă până la malul mării, herăstraele se găsesc în mare parte aşezate aci, mai ales că majoritatea producţiunei ia drumul străinătăţii. Surprinzător de mic este raportul între lemnul prelucrat şi cel rotund: cel dintâi cantitativ represintă de abia 30—35% din cel de al doilea. Lemnul rotund în general de dimensiuni relativ mici este crăcănos şi cu coajă aspră. Dacă totuşi este apreciat în comerţ, aceasta se datoreşte creşterii lui uniforme şi lipsei de noduri mobile.

Locul al doilea îl ocupă fabricaţiunea celulozei. Ea consumă ca materie primă cam 3 milioane m³. Faţă de concurenţa Rusiei pe piaţa mondială a cherestelei, extensiunea fabricaţiunii celulozei pare a fi una din preocupările politicei de lemn a Finlandei. Semifabricatele de celulosă trec în fabricile de hârtie cari — ca şi fabricile de celuloză — în opoziţie cu herestraele sunt aşezate pe lângă râuri, unde forţa motrice a apelor poate fi utilizată.

In fine, în rândul al treilea sunt de menţionat fabricile de furnir (în anul 1929 existau 15 de felul acesta) cari consumă ca material prim cam 1 mili m³. de lemn de mesteacăn.

Alte industrii ca fabricaţiunea chibriturilor, a bastoanelor a mosoarelor pentru aţă, etc. joacă un rol cu totul subordonat.

Trecând la înrâurirea pe care criza mondială a avut-o asupra economiei forestiere şi a industriei lemnoase, autorul subliniază că, într'o ţară în care aceste ramuri de activitate predomină faţă de toate celelalte, reducţiunea preţurilor pentru lemn şi fabricatele lui pe piaţa mondială a avut repercusiuni puternice asupra economiei generale a ţării. Examinând producţiunea diverselor industrii lemnoase în anul 1932, ajunge la concluziunea că faţă de anul 1927, s'au tăiat în acel an 6,5 Millioane m³. mai puţin, o ţifră care negreşit, mai ales într'o ţară ca Finlanda, nu este neglijabilă. Totuşi, faţă de standardul modest al vieţei, caracteristic pentru populaţiunea finlandeză, faţă de structura agricolă a ţării care permite populaţiunei a găsi

mijloace de existenţă la ţară când industriile şomează, autorul crede că în general criza mondială este mai uşor de suportat în Finlanda decât în statele mari, industriale, ale Europei.

* * *

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 9, Mai 1932.

Endres.

Wilhelm Borgmann †.

La 29 Iulie 1931 moare în vârstă de 63 ani profesorul de ştiinţele forestiere la Universitatea din Giessen, Willhelm Borgman. Inzestrat cu nepreţuite calităţi de organizator şi cu o clarviziune uimitoare îşi câştigă un loc de frunte printre slujitorii ştiinţelor silvice. Excelent orator şi profesor, luptă cu succes pentru menţinerea şi prosperitatea institutelor de cercetări forestiere în Germania.

Amănunte asupra activităţei ştiinţifice se găsesc în Allgemeine Forst-und lagdzeitung, numărul pe luna Noembrie 1931.

Dr. K. Haenel.

Nonne und Vogelwelt.

Nona (Liparis monacha L.) şi păsările.

Intr'un ziar din provincia Francia a apărut un articol în care se spunea a nu fi adevărată părerea că păsările sunt un bun mijloc de combatere a nonei. Făcând cercetări cu mai multe specii de păsări autorul găseşte că afirmaţia din ziarul citat nu este adevărată. Sunt păsări ca Sitta caesia Wolf, care consumă mari cantităţi de ouă, ouă cari chiar dacă nu sunt digerate nu mai pot da naştere unui nou individ.

Trebueşte însă ca la timpul oportun aceste păsări să fie ajutate a se înmulţi, lucru ce se obţine foarte uşor prin construirea de cuiburi artificiale şi adăposturi.

K. Escherich.

Das Vorkommen forstschädlicher Insekten in Bayern. III Bericht. Das Jahr 1929.

Prezenţa şi răspândirea insectelor vătămătoare forestiere în Bavaria. Raportul al 3-lea, anul 1929.

In acest raport se arată cari au fost insectele ce s'au observat în anul 1929 în Bavaria, cauzând stricăciuni mai însemnate.

De interes general se prezintă ivirea lui Lyctus lineais un fel de car ce produce mari stricăciuni în locuinţe mâncând parchetul de stejar. Pentru combatere, mijloacele sunt reduse.

In ultimul timp se fabrică un nou preparat: Xylamon, care pentru conservarea lemnului se crede a fi de mare folos.

Heft 10, Mai 1932.

K. Escherich.

Das Vorkommen forstschädlicher Insekten in Bayern. III Bericht: Das Jahr 1929.

Prezenţa şi răspândirea insectelor vătămătoare forestiere în Bavaria. Raportul al 3-lea, anul 1929.

In continuare, pe lângă unele insecte de mică importanţă, se arată în ce puncte s'a ivit în acest an Panolis flammea Schiff. Se precizează două centre de atac în partea de nord a Bavariei; unul în jurul Nürnbergului, al doilea în regiunea Francia.

O apreciabilă înmulţire a arătat în acest an Lymantria monacha L. în pădurile de o parte şi de alta a Dunării.

Jul. Fröhlich.

Aus der Praxis der natürlichen und künstlichen Verjüngung der südesteuropäischen Naturwälder.

Din practica regenerării naturale şi artificiale a pă-

durilor naturale din sud-estul Europei.

Numele autorului este cunoscut cetitorilor „Revistei Pădurilor" din articolele ce-a publicat şi'n româneşte.

De data aceasta publică câteva observaţiuni şi deducţii relativ la chestiunea regenerării pădurilor din Transilvania.

După câteva consideraţiuni asupra regenării naturale, conchide că deşi în vestul Europei toată lumea se îndreaptă spre regenerări naturale, tăerea rasă cu plantaţiuni nu poate să fie părăsită încă în Transilvania.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Heft 3, Martie 1932.

Prof. Dr. L. Tschermak.

„Die natürliche Holzartenverbreitung (mit besonderer Berücksichtigung der Lärche) und die ökologischen Bedingungen im Waldviertel und Dunkelsteiner Wald in Niederösterreich".

„Răspândirea naturală a speciilor forestiere (cu considerarea deosebită a laricelui) şi condiţiunile ecologice în Waldviertel şi Dunkelsteiner Wald în Austria de Jos".

Lucrarea e prilejuită de cercetările autorului asupra răspândirii naturale a laricelui în Austria.

Metoda urmată de autor este aceea a studiului actelor vechi din arhivele locale, complectată cu rezultatele cercetărilor analitice asupra polenului (pollenanalytische Untersuchungen).

La începutul lucrării se dă o descriere a condiţiunilor ecologice: orografia, formaţiunea geologică, clima, insistându-se asupra deosebirilor ce există sub acest raport între Waldviertel şi Dunkelsteiner Wald.

In legătură cu aceasta se arată şi speciile, ce populează cele două complexe forestiere, deosebindu-se 3 zone de vegetaţie:

a) zona inferioară—regiunea din vecinătăţile Dunării, cu o climă mai dulce — cuprinde vegetaţia panonică. Speciile ce o caracterizează sunt în special: Q. pubescens, Viburnum lantana, Prunus fructicosa.

b) zona mijlocie, cuprinde vegetaţia ce formează tranziţia dela flora panonică la flora baltică; astfel sunt: stejar pedunculat, carpen, jugastru, şi altele.

c) zona superioară — ocupând platoul central în Waldviertel şi în Dunkelsteiner Wald — cu flora baltică: fag, brad, molid.

Cercetând documentele vechi aflate în arhivele locale, autorul răscoleşte trecutul forestier al regiunii, reuşind să stabilească aria de răspândire naturală a speciilor aşa cum a fost în epoca premergătoare intervenţiei culturale a omului.

Se ocupă apoi de deosebirile ecologice, cari merg paralel cu deosebirile în răspândirea speciilor forestiere între Waldviertel de o parte şi Alpii austriaci cu poalele lor (Dunkelsteiner Wald) de altă parte, ajungând la următoarele concluziuni:

1) Speciile indigene din ambele complexe forestiere sunt şi autohtone, deşi pentru molift în arhivele din Dunkelsteiner Wald nu s'au găsit probe scrise. Laricele e autohton în Dunkelsteiner Wald, iar în Waldviertel e introdus artificial începând cu 150 ani în urmă.

2) Lipsa laricelui natural în Waldviertel şi prezenţa lui în Alpii austriaci se explică prin deosebirile climatice, ce există între aceste două regiuni: Waldviertel, în special în părţile sale înalte, e mai accesibil vânturilor oceanice vesteuropene, decât văile Alpilor, fapt care face ca clima lui să fie mai oceanică şi

deci mai favorabilă creşterii moliftului şi bradului. Concurenţa puternică a acestor două specii împiedică instalarea laricelui. Acest fapt îl confirmă şi tablele de producţie ale lui Guttenberg, cari arată pentru Waldviertel în aceleaşi clase de fertilităţi o creştere a moliftului mult mai viguroasă decât în Alpi.

3) Principiul stabilit de R. Lang, că în regiuni calde ale Germaniei nu solurile chimiceşte mai bogate, ci cele mai sărace şi deci mai acide sunt favorabile culturii laricelui, — nu se confirmă, de oarece laricele introdus pe soluri foarte fertile din Waldviertel a ajuns dimensiuni considerabile.

4) Cercetările analitice ale polenului (pollenanalitische Untersuchungen) nu clarifică nimic în chestiunea răspândirii naturale a laricelui, din cauză că polenul laricelui nu se păstrează decât în condiţiuni deosebit de favorabile.

G. Ş.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Martie 1932.

Prof. Dr. Reinhard Stecker:
Goethes Stellung zur Natur.

Poziţia lui Goethe faţă de natură.

Discurs ţinut la Şc. Silv. din Eberswalde cu ocazia serbării de fondarea Reichului. G. a fost un pasionat iubitor al naturii, de unde şi marele interes ştiinţific ce i-l purta. Ca interpret şi convins cercetător al ei, în mijlocul cărora a preferat să lucreze, a reuşit să redea icoane din natură cu un minunat talent şi un neîntrecut şi impresionat limbaj.

Chiar filozofia lui G. este aşa numita „Naturphilosophie". Multilaterar în domeniul şt. naturale, acest geniu al omenirii s'a ocupat cu o îndemânare şi pricepere uimitoare de chestiuni botanice, fizice, geologice şi agrare. Pădurea, ca vânător şi sportiv ce era, i-a fost dragă.

Dr. F. Schwerdlfeger:
Die Bekämpfung der Forleule mit Calciumarsenit und Motorverstäuber in der preussischen Staatsoberförsterei Zwadarzki Oberschlesien.

Combaterea omizii „Noctua piniperda" cu Arsenit de calciu şi pulverizatoare mecanice în pădurile statului prusian din Ocolul silvic „Zwadazki" Silezia de sus.

Se descrie procedeul întrebuinţat, ce constă în a pulveriza deasupra coronamentelor arborilor cu ajutorul a nişte pompe respiratoare ce se pot ridica şi mişca din loc în loc cu dispozitiv mecanic, o soluţie toxică numită „Silesia" adică $As_2 O_3$ concentrată 20%. Metoda de altfel este preconizată de Escherich şi Krieg. Pulverizarea se face de regulă dim. 4—8 şi p. m. 5—8 ore şi numai pe vânt favorabil, de oarece soluţia este întro' măsură toxică şi pentru oameni. Chiar şi arborilor li se aduce vătămări, într'o măsură mai mică la răşinoase şi mai mare la foioase. Pinul suferă mai puţin (roşesc acele) totuşi soluţia de 20% s'a dovedit a fi prea tare. Rezultatele obţinute în afară de vătămarea frunzelor arborilor, au fost bune.

Oberforstm. Mertan
Der Fehlbetrag der preussischen Staatsforstverwaltung und die Bedürfnisse der Wirtschaft.

Deficitul administraţiei forestiere a statului prusian şi necesităţile economice.

Se ştie că bugetul Adm. forestiere a Prusiei în anul 1931 s'a soldat cu un deficit de 25 mil. mărci sau 880 mil. lei. Acest dezastru a dat mult de discutat specialiştilor. S'au criticat măsurile luate de Adm. şi s'au făcut felurite propuneri de ameliorare. Aci se arată numai cau-

zele deficitului din circumscripţia Stade-Aurich cari se rezumă 1) puterea de cumpărare a lemnului din partea populaţiei din jur, din cauza crizei economice, a scăzut 2) activitatea constructivă a încetat 3) Toate ferestraiele din jur nu mai lucrează din cauza greutăţilor de plată. Adică piaţa lemnului este distrusă. S'au luat pentru viitor — după autor — măsuri foarte radicale economice la cheltueli; scăderi de preţuri la materiale pe jumătate şi desfiinţări de cantoane de brigadieri. Artificiul de a face economii la cheltueli şi reduceri de personal în materie de păduri sunt soluţii foarte primejdioase, de oarece aceasta dăunează economiei forestiere. A forţa posibilitatea iarăşi nu se poate fiindcă nu se vinde nici materialul rezultat din cea normală. Ar trebui a se găsi alte soluţii pentru reînsănătoşirea vieţii economice, ca micşorarea importului de lemn, mărirea consumului şi scăderea preţului pe C. F.

C.. *Bülow:*

Der „Kali" ein neuer Kulturpflug zum Schälen und Haufeln.

„Kali" un nou plug de prăşit plantaţiile.

Sunt cunoscute greutăţile întâmpinate la mobilizarea în plantaţii a solului înţelenit de ierburi şi străbătut de rădăcini. S'au întrebuinţat diferite pluguri pentru această operaţiune anevoioasă. Kali prezintă avantajii faţă de toate. Construit din oţel, cu piesele mobile şi corpul foarte îngust, are o mare elasticitate permiţând aratul printre cioate cât de dese. Faţă de preţul de 24 mii lei şi costul a minimum 4000 lei de la prăşit pentru noi nu este accesibil.

Silvicultura noastră extensivă nu poate adapta aceste metode moderne de îngrijirea tineretului: Numai silvicultura prusiană intensă şi deficitară poate să-şi permită acest lux.

April 1932.

Dr. K. H. Graussen

Ueber Standort und Ertragsleistung der Kiefer in Norddeutschland.

Asupra staţiunei şi producţiunei în lemn a pinului în Germ. de Nord.

Instit. de Exp. Forest. a Prusiei a întreprins în anii 1929—31 o serie de cercetări asupra relaţiilor dintre factorii staţionali şi producţia pinului. Cu ajutorul unui întreg aparat de funcţionari specialişti s'au cercetat pe teren tipurile de floră şi stabilit apoi în laborator pe baza probelor luate tipurilor de sol. Metoda întrebuinţată a fost descrierea amănunţită a factorilor staţionali pe baza cărei au fost făcute apoi clasificările şi caracterizarea fiecărei tip de sol şi floră.

Dr. S. Schubert:

Die Witterung in Jahre 1931.

Vremea în anul 1931).

Câteva date asupra factorilor de climă din Prusia, după observaţiunile Staţiunei Meteorologice din Eberswalde. Caracteristicele climei au fost:

1) Temp. med. an. 16° C. extremele 14,1° C şi 31,6° C. 2) Precip. atmosf. med. anuale 634 mm. Maxim în Iunie şi Sept. minimum în Nov. Variaţiile dela o lună la alta 72 mm.

Mai 1932.

v. Bülow-Neustrelitz:

Peckateler Kieferndurchforstung und Lichtung mit Fichtenunterbau.

Răritura şi tăerea de punere în lumină de la Peckatel combinată cu intemeeri, de arborete de molid sub masiv.

In prima tinereţe a arboretelor de pin şi până pe la 35 ani se fac extracţii puternice, scoţându-se toţi arborii deperisanţi, noduroşi şi cu creştere lâncedă, etc. Coronametul este complect întrerupt iar

în ochiurile formate se plantează în rânduri, sau se seamănă, molid. In acest subetaj, mai târziu se fac răriturí f. puternice şi se introduce specia principală de cultură, pinul.

Această combinaţie de cultură a pinului şi a molidului la vârste atât de deosebite ar fi f. rentabilă, molidul găsind în tinereţe mare plasament ca arbore de crăciun.

Dr. K. H. Graussen:
Ueber Standort und Ertragsleistung der Kiefer in Norddeutschland.

Asupra staţiunii şi productivităţii pinului în Germania de Nord. Continuare din nr. trecut.

Se dau concluziile la cari s'a ajuns în urma cercetărilor întreprinse asupra relaţiilor dintre factorii solului şi productivitatea pinului. Astfel:

1) Prezenţa calcarului în sol stimulează întotdeauna creşteri frumoase de pin. Lipsa calcarului însă nu atrage de regulă gl. şi creşteri mici.

2) Creşterile la pin nu sunt în raport direct cu conţinutul în humus al solului. Pe soluri aride humusul joacă însă rol important; pe cele calc. nu.

3) Solurile argiloase şi lemnoase duici precum şi cele argilo-nisipoase şi lemoase-nisipoase dau pinului o bună clasă de bonitate. Sub influenţa cond. geologice această bonitate se poate micşora. Nisipurile fine şi apele freatice oferă cond. bune de vegetaţie pinului. Nu s'au putut stabili relaţii precise pe nisipurile cu bob mare şi cele cu grăunte mijlociu precum şi pe pietrişuri.

S'au verificat în parte concl. lui Hartmann.

4) Tipul de sol şi productivitatea la pin stau în următorul raport;

a) pe solurile brune de pădure şi pe cele cu un nivel favorabil al apelor freatice pinul are creşteri frumoase.

b) pe podzoluri nu se pot formula reguli precise între gradul de podzolire şi bonitate.

5) In ce priveşte aciditatea solului, regulele stabilite sunt foarte vagi.

6) Contrar aşteptărilor s'au stabilit relaţii precise între productivitatea pinului şi tipurile de floră, a solului. Şi anume:

a) oferă bonitatea cl. I—III solul cu tipul de floră: Myrtillus-Ferigi şi Myrtillus.

b) oferă bonitatea cl. mijlocie solul cu tipul de floră Oxalis-Ierburi, Oxalis-Rubus, Aira-Hypnum şi Vaccinium.

c) oferă bonitatea cl. slabă solul cu tipul de floră Cladonia.

Tipurile de floră sunt fixate de Institut după Cajander.

V. A. S.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH

Caetul I, 1932. Ianuarie.

Profesor Dr. E. Münch.
Schrägpflanzung.

Plantarea pueţilor în poziţe înclinată.

Autorul pleacă dela constatarea că astăzi exploatarea pădurilor este pe punctul de a nu mai fi rentabilă din cauza scăderii preţului lemnului şi menţinerea ridicată a cheltuelilor de cost. De aceia trebuesc căutate mijloacele pentru înlăturarea răului care ar putea duce la apusul economiei forestiere. Gândindu-se la reducerea cheltuelilor de împădurire autorul propune o medotă de plantaţie care să dea un procent de reuşită mai mare şi lucrarea să coste mai puţin. Această metodă constă în aşezarea pueţilor sub lama sapei după ce aceasta a fost ridicată puţin, pentru a face loc puetului. In urmă, fie cu lama sapei fie cu piciorul să îndeasă puţin pământul pentru a face să dispară orice spaţii între rădăcini şi pământ.

Rezultate obţinute cu pădurea unde această metodă s'a încercat sunt satisfăcătoare şi face pe autor să o recomande cu multă căldură.

Recenzii şi anunţuri.

Profesor Dr. I. Thiemmann.

Vom Vogelzuge in Rossitten.

Despre grupările de păsări în Rossitten.

K. Philipp.

Forstliche Hilfstabellen.

Tablele forestiere ajutătoare.

Consilier Herrmann din Breslau.

Bericht über die Waldsamenernte 1131.

Raport asupra recoltei de sămânţă forestieră în anul 1931.

Caetul No. 2. Februarie 1932.

Profesor Dr. H. Prell, Tharandt.

Zur Epidemiologie von Mäuseplagen.

Asupra epidemiologiei calamităţei de şoareci.

In ultimii ani apariţia în număr excepţional de mare a şoarecilor a provocat pagube destul de însemnate atât în cultura agricolă cât şi în cultura silvică. Este deci de mare interes să se cunoască condiţiile care favorizează înmulţirea excepţională a şoarecilor şi ce trebue făcut pentruca numărul lor să fie redus.

Autorul tratează chestiunea privind şoarecele de câmp, Microtus arvalis, şi de la aceasta într'o oarecare măsură de studiul publicat în 1928 de Vásárhelyi în ungureşte.

Profesor Dr. Friederich Raab-Dresden.

Die Altersklassenentwicklung der Hochwaldes in Sachsen.

Desvoltarea claselor de vârstă în codrii Saxoniei.

Anul trecut profesorul Raab a publicat un studiu intitulat „economia forestieră germană astfel cum rezultă din statistică. Acest studiu nu ţinea seama de fiecare provincie în parte ci privea esenţele şi proprietatea pe întregul teritoriu german.

In acest număr autorul se ocupă numai de pădurile Saxoniei şi arată întinderea fiecărui fel de proprietate forestieră în anii 1900, 1913 şi 1927 pe clase de vârste de câte 20 ani şi nu mai pentru esenţele: stejar, fag, foioase cu totul, molid, pin, răşinoase în total şi suprafaţa în întregime. Concluzia la care se ajunge este că păduri cu vârstă de peste 100 ani la 1927 se găseau numai 2% din întreaga suprafaţă, ,cele de 80—100 ani sunt 5.97%, 60-80 ani 15,85%, 40-66 ani 20.72%, 20—40 ani 26,02% şi de 1-20 ani 26.74%. Deci repartizarea vârstelor nu e normală.

Profesor Dr. Rudolf Grimm Praga.

Über Dürchfärbung von Splinthölzern.

Asupra înpregnării alburnului.

C. D.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Heft Nr. 5, Mai 1932.

Forstrat Iul. Fröhlich, Siebenbürgen.

Urwald und Plenterwald.

Pădurea virgină şi codrul grădinărit.

Literatura silvică după răsboi s'a ocupat pe larg de problemele din pădurea virgină şi codrul grădinărit.

In articolele apărute s'au strecurat însă erori. Ca să le elimine, d-l inspector silvic Iuliu Fröhlich, din Braşov, a cărui activitate s'a desfăşurat timp de 25 ani în mijlocul pădurilor virgine din Bosnia, Transilvania şi Anatolia, scrie articolul de faţă.

Astfel, arată că în pădurile virgine, pe lângă arborete amestecate, se întâlnesc

şi masive curate (pădurile de molift la altitudini mari, păduri de fag în Carpaţi, păduri de brad în Anatolia).

Seminţişuri se găsesc rar în pădurea virgină şi cu creştere înceată, spre deovirgină şi codrul grădinărit.

Clasele de vârstă sunt reprezentate toate. Predomină însă cele bătrâne, care dau şi nota caracteristică în constituirea pădurii.

Regenerarea se face pe suprafeţe mici (în locul arborilor putrezi, atacată de insecte, etc.). Pe suprafeţe mari găsim seminţişuri numai în urma doborîturilor de vânt şi incendiilor. Creşterea e înceată în pădurea virgină. Lemnul e însă de calitate superioară. (Lemn de rezonanţă).

Produce ca şi codrul grădinărit (400—600 m³ la ha., din care 20—35% nu se poate valorifica).

In pădurea virgină, specia se schimbă continuu: bradul se regenerează sub fag, molidul sub fag şi brad, etc. Păstrează intactă puterea de producţie a solului. Nu se poate vorbi de oboseală din cauza fagului sau moliftului.

Forstliche Studienreise 1932.

Veranstaltet von der Eidgen. Inspektion für Forstwesen Jagd und Fischerei.

Excursia forestieră de studii din 1932.

Organizată de Inspectoratul federal pentru păduri, vânătoare şi pescuit.

In continuarea expunerei programului din numărul precedent al revistei, se descriu lucrările visitate în zilele 3. 4 5 şi 6.

Intre acestea găsim:

1) **Corecţiunile de torenţi** din Teufimatt; în care împădurirea a fost precedată de drenaje pe 123.000 metri liniari.

2) Regenerările naturale din pădurea statului Bettloch, ocolul silvic Corenchen şi ocolul comunal Berna.

3) Impăduririle din Guruigelkette.

4) Uscătoria de seminţe de la ocolu. silvic Berna.

Herman Knuchel

Die neue zürcherische Wirtschaftsplaninstruktion.

Nouile instrucţiuni pentru întocmirea amenajamentelor în Cantonul Zürich.

Se descriu pe scurt normele, după care se vor întocmi în viitor amenajamentele în Cantonul Zürich în baza nouilor instrucţiuni. Metoda întrebuinţată este a „controlului".

Se aminteşte faptul, că în urma acestor instrucţiuni metoda controlului se va aplica într'un canton german, ceiace denotă, că şi aci personalul silvic inferior e suficient de bine pregătit pentru aplicare de metode fine de gospodărie forestieră.

Autorul atrage atenţia asupra greşelilor strecurate la redactarea instrucţiunilor. I se răspunde de Th. Weber că la aplicarea metodei pe teren se vor lua măsuri de îndreptare.

M. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 1. Ianuarie 1932.

Editorial.

New York increases its lead in state forestry.

New York îşi măreşte rolul conducător în silvicultura de stat.

In acest stat se găsesc circa 1,6—2 milioane hectare de teren agricol părăsit, cifră care se majorează cu câte 100.000 ha. anual. Sub influenţa acestui fapt înfricoşător, corpul legiuitor al acestui stat a votat 19.000.000 dolari, circa 3 miliarde lei pentru răscumpărarea, reîmpădurirea şi amenajarea unui astfel de teritoriu părăsit, de o intindere de aprox. 400.000 ha. Programul stabilit se va e-

xecuta în 11 ani. Prin aceasta, statul New York a arătat nu numai celorlalte state, ba chiar şi întregei silviculturi federale ale U. S. A. un exemplu demn de urmat.

Benson H. Paul:

The relation of certain forest conditions to the quality and value of second-growth loblolly pine lumber.

Relaţiunea între câteva anumite condiţiuni forestiere şi calitatea şi valoarea lemnului de lucru din masivele tinere de Pinus taeda.

Autorul, examinând relaţiunile reciproce între consistenţa pădurii, arborete mixte, întinderea coronamentelor, etc. şi diametru, creştere uniformă, cantitatea, calitatea şi valoarea volumului lemnos, ajunge la concluzia, că creşterea repede de volum nu implică în mod necesar şi creşterea de valoare a unui arboret. Amenajamentele ar trebui să ţină seamă de acest fapt, îndreptându-se spre a ridica calitatea şi valoarea arboretelor tinere.

Arthur C. Mc Intyre and C. D Jeffries:

The effect of black locust on soil nitrogen and growth of Catalpa.

Efectul salcâmului asupra nitrogenului solului şi creşterea speciei Catalpa.

Incercările autorilor au dovedit, că Catalpa plantată între sau lângă salcâmi, a arătat o creştere mai viguroasă.

C. Leslie Burton:

Variation in characteristics of black locust seeds from two regions.

Variaţiuni în caracteristica seminţelor de salcâm din 2 regiuni.

Autorul află straniu faptul, că seminţele de salcâm din comerţ, în multe cazuri sunt de origină europeană cu toate că această specie s'a răspândit din America în lumea întreagă. Atrage atenţia că sămânţa de salcâm din Europa germinează altfel decât cea din America.

H. J. Lutz:

Relation of forest site quality to number of plant individuals per unit area.

Relaţiunea clasei de fertilitate la numărul indivizilor de plante crescute pe unitate de suprafaţă.

Pe un sol mai fertil, de regulă creşte un număr mai mic de arbori, decât pe un sol sărac de aceiaşi suprafaţă, în schimb însă cresc mai mulţi arbuşti şi plante herbacee. Autorul examinează clauzele acestui fenomen.

F. J. Righter:

A new principle in seed collecting for norway pine; a criticism.

Un principiu nou la culegerea seminţei de pin norvegian; o critică.

Autorul află că încercările lui Bates în această chestie sunt incomplete, prin urmare şi concluziile lui, publicate în N-rul Maiu 1931 al J. F. sunt greşite.

Roy B. Thomson:

Methods of determining increment over large areas.

Metode pentru determinarea creşteriipe suprafeţe mari.

Comparând metoda tabelelor de producţie cu cea a măsurărilor directe pe arbori, pentru eliminarea defectelor ambelor metode, autorul recomandă metoda întrebuinţată în Statul North Carolina

C. H. Tracy:

Forest fire protection in the southern portion of West Virginia.

Combatea incediilor sil-

vice în porţiunea sudică din West Virginia.

Problema aceasta — una din cele mai grave ale silviculturii americane — s'a resolvat în mod desăvârşit, pe baza cooperativă între stat şi individ, în statul West Virginia. Proprietarul de pădure îşi plăteşte cotizaţia de 1 cent/acre (=4 lei/ha); judeţul suportă cheltuelile ivite cu prilejul localizării incendiilor: statul contribue cu ¼ parte a veniturilor încasate pentru permise de vânat şi pescuit; iar guvernul federal, în sensul legei Clarke — Mc Nary, dă o subvenţie pecuniară. Statul — prin organele sale silvice — dă directivele şi exercită controlul, însă totdeauna e în contact cu asociaţia proprietarilor de păduri.

R. S. Johnson:

Spruce-balsam forest yields in Nova Scotia an Cape Breton Island.

Producţia pădurilor de molid şi brad balsamic din Nova Scoţia şi Cape Breton Island.

Etatea uniformă de 60 ani a pădurilor acestei regiuni, îşi are origina probabil într'o imensă doborîtură de vânt din 1873, urmată de un atac de insecte. Autorul se ocupă cu chestiunea creşterii şi publică o tabelă de producţie.

Karl M. Stoller.

Timber types in the Kiamichi and Ozark regions.

Tipuri de păduri din regiunea Kiamichi şi Ozark.

Descrierea scurtă a pădurilor din regiunea deluroasă a Statelor Oklahoma şi Arkansas.

A. E. Holch:

Forest vegetation of southeastern Nebraska.

Vegetaţia forestieră a statului Nebraska, partea sud-estică.

Autorul descrie cele 3 tipuri de păduri, dominate de speciile Tilia americana, Quercus rubra şi Quercus macrocarpa, precum şi celelalte esenţe lemnoase, arbuştii şi plantele acăţătoare care se găsesc în ele.

L. Williams.

Woods and forest botany at Field Museum of Natural History.

Pădurile şi botanica forestieră la Museul de Istoria Naturală Field.

Acest museu s'a înfiinţat în Chicago în anul 1893, prin fundaţia de 1 milion dolari a mareşalului Field, suma care prin testamentul fundatorului s'a majorat cu încă 8 milioane dolari şi cu donaţiile mai multor donatori generoşi. In acest museu, mare atenţie s'a consacrat secţiunei botanice. Colecţiunile demonstrative de toate speciile lemnoase americane şi exotice se înmulţesc în continuu, reprezentând o valoare educativă apreciabilă pentru studenţii în silvicultură. Fiecare specie îşi are vitrina separată, arătând o bucată de trunchiu cu scoarţă, de circa 1 m. lungime, scânduri de diferite secţiuni, secţiune transversală a trunchiului, frunză şi fruct, câte un clişeu mare, arătând aspectul de iarnă şi cea de vară a arborelui, apoi harta phytogeografică a răspândirii şi o descriere scurtă a speciei respective. Actualmente, muzeul are o colecţie de studiu conţinând circa 10 mii secţiuni mostre de lemne. Departamentul botanic posedă un herbariu cu 660.000 plante.

Helmuth Bay:

Forestry in the Museum of Science and Industry.

Silvicultura în Muzeul de Ştiinţe şi Industrie.

In Chicago, se construeşte acuma un muzeu nou pentru ştiinţe naturale şi in-

dustrie, în care şi silvicultura va primi un loc însemnat. Departamentul silvic va avea 6 secţiuni şi anume: silvicultură, exploatare silvică, ferestraie, technologia lemnului, silvicultură tropicală şi cea străină şi la urmă, produse silvice speciale.

F. Páll.

L'ALPE.

Septembrie, 1931.

Giuseppe Tronco.
Appunti di pioppicultura.
Insemnări despre cultura plopului.

Unul din cele mai interesante articole din revistă. Pornind de la ideia că Italia trebue să ajungă a-şi cultiva singură lemnul de care are nevoe şi că plopul răspunde la cele mai multe întrebuinţări, autorul îndeamnă la cultura lui pe o scară întinsă.

Articolul aduce preţioase detalii asupra întinderii suprafeţei cultivate cu plop în Italia şi asupra necesităţilor ţării în materie de lemn. Apoi trece la indicaţiuni de ordin technic: speciile care trebuesc cultivate (nigra, canadensis şi angulata-carolinensis), cum se obţin pueţii în pepinieră din butaşi, îngrijirea pueţilor, technica plantării în locul definitiv (prepararea solului, adâncimea plantării, dispozitivul, etc.). Are consideraţiuni speciale asupra reîntineririi masivelor bătrâne care se răresc, cum şi asupra îngrijirii care trebuesc date masivelor, cari au nevoe de frecvente curăţiri de crăci şi crăci lacome. In fine, articolul — care continuă în 2 numere — expune destul de amănunţit pericolele cari pândesc arboretele de plop şi mijloacele de combatere.

E un articol care dă indicaţii preţioase practicianului care ar voi să pue mâna să lucreze.

Francesco Caldart.
Sull' applicazione della legge No. 1766.
Asupra aplicării legei No. 1766.

Legea regulează dreptul de folosinţă a proprietăţilor comunale de către cetăţeni. Problema e arzătoare în Sudul Italiei unde această folosire e fără normă, anticulturală, abusivă. Legea e drastică. Desfiinţează toate servituţile, clasifică din nou terenurile agricole, pastorale şi forestiere şi îşi propune să introducă culturi raţionale. Legea datează din 1927, dar încă nu s'a aplicat. Sunt mari dificultăţi technice, juridice şi politice şi lipseşte personalul specialist.

Ulderico Tegani.
Il bosco della Coroncina e la tenuta delle Cottède.
Pădurea Coroncina şi moşia Cottède.

Autorul, profan în materie forestieră, descrie într'un stil colorat minunatele lucrări de împădurire şi corecţiune de torenţi de pe Muntele Coroncina în provincia Bologna, lucrări cari constituesc proprietatea Cottède. Are calde cuvinte de laudă pentru corpul forestier.

Mario Zucchini.
Rapporti fra l'ordinamento colturale e la selvicoltura nell' Appennino centrale.

Se examinează o problemă locală din provinciile Toscana şi Emilia. Cultura agricolă s'a extins prea mult; vitele nu găsesc furaj suficient şi totul se repercutează asupra pădurii care se paşte abusiv. Soluţia: să se amelioreze atât cultura cereală cât şi cea pastorală, să se producă furaj pe locurile de agricultură, etc.

Vincenzo Cavallaro.
La crisi della carruba.
Criza roşcovului.

Fructele roşcovului sunt puţin plătite. De aceia unii voesc să-l înlocuiască cu alte specii mai productive. Autorul arată că e o greşală. In ultimul timp s'a găsit mijlocul de a se extrage zahărul din fruct în condiţii mai bune de cât din sfeclă; apoi se prepară manită, un alcool hexavalent mult întrebuinţat în industria explozibilelor; în fine, s'a dovedit a fi un excelent aliment pentru vite.

Insemnări, note practice. Silvicultura străină, etc.

Octombrie.

Giuseppe Tronco.

Appunti di pioppicoltura.

Insemnări despre cultura plopului.

Se continuă interesantul articol al cărui rezumat l-am făcut în întregime, vorbind de cuprinsul numărului din Septembrie.

A. Merendi e A. Pavari.

Il congresso internazionale di selvicoltura di Parigi.

Congresul internaţional de silvicultură din Paris.

Ca participanţi la congres, cei 2 profesori italieni relatează, fiecare după specialitatea sa, cum au decurs lucrările şi care au fost comunicările făcute la acest congres ţinut în Iulie 1931.

A. Merendi.

Un nuovo sistema di resinazione dei pini.

Un nou sistem de rezinaj la pin.

Concurenţa pe care rezinajul american îl face celui francez din Lande, a condus pe industriaşii francezi să caute perfecţionări cari să ieftinească produsul. Bellini a brevetat un aparat care produce o tăetură rotundă, în care se poate introduce o cutie colectoare, care opreşte accesul murdăriilor şi în special al aerului evitând oxidarea şi evaporarea esenţei. Brevetul se referă şi la o substanţă chimică cu bază de aldehidă formică, care menţine în stare perfect lichidă răşina ce se scurge aşa că poate fi uşor transversată.

M. Tegani.

La Limentra Bolognese.

Valea Limentra boloneză.

E vorba de corectarea unui periculos torent bolonez, corectare a cărui deplină reuşită îndreptăţeşte pe autor să vorbească de „bătăliile şi victoriile miliţiei forestiere fasciste". Lucrarea a avut nu numai caracter de corecţiune ci şi unul industrial întru cât s'au făcut şi instalaţiuni hidroelectrice. Se descriu în detaliu lucrările efectuate.

Adolfo Banti.

Una farfalla perniciosa.

Un fluture vătămător.

Semnalându-se în Italia atacuri violente de Thanmetopoea (Cnetocampa) processionea L. profesorul Banti dă ample lămuriri asupra acestei insecte şi a felului de combatere.

Insemnări, note practice.

Fabrică de cherestea plutitoare (pe Sena), rănile arborilor.

Silvicultura în străinătate. — Bibliografii. — Informaţii.

Noembrie.

Aldo Pavari.

Sulla vegetazione del Pino marittimo e del Pino domestico nei terreni calcarei.

Asupra vegetaţiei de Pin maritim şi Pin domestic pe terenuri calcaroase.

E un raport prezentat de autor congresului de la Paris. După ce face o bogată citare a literaturii franceze şi spa-

niole care accentuiază aproape în toate cazurile ca Pinul pinaster (maritim) o specie calcifugă, aduce totuşi exemple de vegetaţie pe nisipuri calcare mediteranee şi chiar pe soluri calcare cu reacţiune accentuat alcalină. Autorul încearcă să explice lucrul prin permeabilitatea mare a acestor din urmă soluri. Pinul domestic (pinea), din contra, e o specie care prosperă foarte bine pe calcare, dacă nu sunt în zonă aridă; el e un element preţios în silvicultura mediteraneană unde poate forma elementul de codru în crângurile compuse având pe Quercus ilex ca element de crâng.

Mario Bandini.

Produzioni e redditi di un bosco dell' alto Chianti.

Producţiunea şi venitul unei păduri din Chianti de sus.

O regiune destul de împădurită deşi e cunoscută pentru vinurile sale. Pădurile după autor produc anual net circa 70 lire la hectar (aprox. 620 lei) ceia ce nu e puţin. La aceste cifre ajunge autorul examinând contabilitatea unei păduri comunale din regiune.

Ulderico Tegani.

Le Limentre pistoiesi.

Limentra din Pistoia.

Scriitorul articolului continuă descrierile lucrărilor serviciului silvic, care constituesc după el „bătăliile şi victoriile miliţiei forestiere". E vorba de corectarea unui torent cu un basin de 9800 ha. din care 7000 au avut nevoe de lucrări de fixare şi împădurire.

A. Fiori e L. Senni.

Le questioni coloniali al congresso internazionale di selvicoltura di Parigi.

Chestiunile coloniale la congresul internaţional de silvicultură din Paris.

Deşi congresul — legat de expoziţia colonială şi deci având a se ocupa de silvicultura colonială în primul rând — a examinat mai ales cazul pădurilor de climă caldă umedă, cum sunt cele ecuatoriale, delegaţii italieni au desbătut şi cazul pădurilor cu climă caldă uscată, cum se găseşte în coloniile lor.

Lemnul coloniilor italiene e puţin valoros; pădurile se regenerează greu. Se studiază repopularea lor artificală cu specii de valoare: Okume, eucalipt, curmali, etc. Azi pădurile existente dau mai multe produse accesorii: gome, tămâie, fibre (boababul), etc.

Insemnări, note practice. Măsuri pentru cruţarea castanilor. (Legea 227 din Iunie 1931, cere autorizaţie specială a serv. forestier pentru tăierea orcărui castan, sub pedeapsa a 100 lire amendă de m^3 tăiat fără autorizaţie).

Silvicultura în străinătate. — Bibliografie. — etc.

Decembrie.

Număr dedicat fagului şi castanului.

G. Negri.

Distribuzione geografica del Castagno e del Faggio in Italia.

Distribuţia geografică a castanului şi a fagului în Italia este chestiunea cu care începe — cum era şi natural, — acest număr. E interesantă discuţiunea dacă castanul e autochton în Italia. Se pare că e adus din Asia minoră şi în tot cazul în partea de nord e răspândit de romani.

Aldo Pavari.

Le condizioni di vegetazione del Castagno e del Faggio in Italia.

Condiţiunile de vegetaţie sunt determinate de sol şi climă, care la rândul său e

în legătură cu aspectul orografic al ţării.

In ce priveşte exigenţele faţă de sol se spun lucruri interesante. Castanul e calcifug în sensul că pe solurile calcare cu reacţie alcalină nu trăeşte. Dacă totuşi se vede adese ori în carsturi şi pe stânci calcare, e că acolo calcarul e insolubil şi rădăcina nu se întinde într'un mediu alcalin. In schimb caută fosforul şi potasa; de aceia merge bine pe terenuri vulcanice, cum de altfel merge bine pe nisipurile granitice şi pe cele provenite din şisturi cristaline. Fagul caută terenuri bogate în potasă cum sunt rocele granitice şi feldspatice; pe calcare permeatice apoi — cari n'au accentuată reacţie alcalină — şi nu suportă aciditatea nisipurilor (nisipurile de climă umedă).

A Merendi.

Il castagno e il faggio nella economia forestale italiana.

Italia are circa 600 mii ha. de castan, dar după o sistematizare a culturii nu-i rămâne decât 400 mii ha. Azi se produc circa 5 millioane chintale castane din care numai 6% se exportă (căci nu toate sunt de calitate superioară = maroane); exportul în 1930 a fost de 39,2 milioane lire (circa 338 milioane lei). Pentru o sumă de circa 300 milioane s'au exportat până în 1929 produse tanate pentru tăbăcărie; concurenţa a redus la 1% acest export în 1930.

Castanul — chiar tratat în crâng — dă şi lemn de lucru: araci, pari de telefon, etc.

Fagul în Italia are o importanţă mai mică de cât castanul, totuşi însemnată. E interesant faptul că se citează între întrebuinţări aşa zisele „lizze" pe care se transportă marmura din munte în vale.

Adriano Fiori.

Cenni botanici sul Castagno e sul Faggio.

Notiţe botanice asupra castanului şi fagului.

Castanul are multe sinonime botanice. După fruct sunt 4 varietăţi. Se cunosc încă 4 specii: crenata (japonez), dentata (american), prunila (american), mollissima (chinez).

In ce priveşte fagul, aşa zisa specie „orientalis" e a se considera ca o rasă geografică a lui „silvatica".

Francesco Caldart.

I cedui di Castagno.

Crângurile de castan.

Castanul are o capacitate „indefinită" de lăstărire, mai ales în Italia cu clima ei caldă şi cu sol adesea de natură vulcanică. Revoluţia adeseori e de trei ani (pentru araci şi cercuri de buţi) de obicei 12 ani şi merge uneori până la 18 ani(în Calabria). Un crâng de 12 ani dă 7—8000 lire rentă periodică la ha. Crângurile dau lemn de lucru mult; dau chiar şi pari de telefon.

Andrea Giacobbe.

Coltivazione dei castagneti de frutto.

Cultivarea pădurilor de castani de fruct.

Sunt necesare pepiniere. Semănăturile se fac primăvara, dar sămânţa se păstrează greu. Se repică la fiecare 2 ani. La 5—6 ani au 2 metri. Atunci se altoiesc, în pepinieră mai bine de cât după plantare. Se altoeşte în pană mai ales, dar şi în ochi, în cerc, etc. Trebue aleasă varietatea în raport cu clima. Cele mai bune, maroanele, sunt foarte sensibile la ger. Variet. Pistoleză şi Carpinesă suportă frigul: prima e mai bună. Plantarea se face un an după altoire în teren mobilizat şi nivelat în terase dacă e prea înclinat. E nevoe de îngrăşământ mult şi curăţiri de crăci. Se plantează

100 la ha. Se practică în Italia şi un tratament de crâng: se tae castanul din faţa pământului, se cultivă cu prăşitoare 8—9 ani, apoi lăstarii se altoesc: 250—300 de plante la ha. au aceste crânguri.

Castanele au valoare nutritivă însemnată, în munţii Italiei constitue hrana populaţiei sărace. Se conservă în coaja lor verde, îngrămădite chiar pe loc în pădure. Sau se ţin 3—4 săptămâni în apă şi apoi se usucă în cuptoare.

Luigi Puecher Passavalli.
Le malattie del castagno.
Bolile castanului.

Rădăcina e atacată de ciuperci (patru la număr), trunchiul de Polyporus diverşi, foile de Sphaerella, fructele de *Penicillium* şi altele; apoi are o mulţime de paraziţi animali.

Aldo Pavari.
I boschi di faggio in Italia.

Pădurile de fag din Italia se tratează. în marea lor majoritate în crâng. Codrii frumoşi sunt puţini. O curiozitate: sunt crânguri în care pe aceiaşi tulpină sunt lăstari de diferite etăţi distanţate de un număr egal de ani: 5 sau 6. Se lucrează la conversiuni în codru, care poate produce 300 m³. la 120 ani.

Luigi Puecher Passavalli.
Le malattie del faggio.
Bolile fagului.

Andrea Giacobbe.
Le piccole industrie forestali.
Micile industri forestiere.

Autorul le descrie după specialităţi: doage, vesci, cercuri, cutii ,etc. precum şi după ţinuturi: în Veneto şi Dalmaţia se lucrează fagul: sulii pentru marină, furci, lopeţi, ciuture, etc. în Piemont şi Lombardia, în Toscana, doage, scânduri, în Abruzzi obiecte de casă, în Italia meridională unde se lucrează mai mult castanul ca doagă, obiecte de casă, etc.

V. N. S.

ERDÉSZETI LAPOK
(Pagini forestiere).

Caetul IV.
Cronică.

Influenţa pădurii asupra climei, pagubele produse de vânat, patriotism şi afacere, comerţul extern în ultimii 4 ani.

Carol Scherg.
„Sárvár".

Unele păduri din domeniul „Sárvár" au fost populate acum 40—50 ani cu stejar, cer, carpin, mesteacăn şi altele, cu trunchiuri mici, strâmbe, acoperite cu crăci şi serveau mai mult pentru păşune decât pentru pădure. Astăzi, aceste locuri sunt ocupate cu păduri frumoase de plop, frasin, nuc american şi stejar.

Impădurirea s'a făcut prin plantaţii cu pueţi bine desvoltaţi, cu butaşi îngrijit sortaţi ,iar păşunatul a fost oprit cu desăvârşire.

Dealtfel azi, principiul călăuzitor este: creaie de masive amestecate.

Dacă este vorba de împădurirea unui teren gol, cu stejar, se întrebuinţează cultura intermediară agricolă, iar după 2 ani de cultură, rândurile ocupate până acum cu plante prăşitoare, se seamănă cu carpen sau mai rar cu fag. Apoi încep operaţiunile culturale din 3 în 3 ani, mai târziu tăierile de răritură în aşa fel în cât trunchiurile speciilor de valoare să fie mereu umbrite.

Când masivul a ajuns la vârsta de 50—60 ani, se aleg exemplarele sau grupe întregi de exemplare cari merită să fie conduse la o vârstă mai mare. Se răreşte în jurul lor arboretul pentru a forţa o fructificaţie a carpenului.

La vârstă de 80 ani, când masivul urmează să fie exploatat, exemplarele alese sunt înconjurate de un nueliş de carpen în vârstă de 30 ani.

Dacă un masiv curat de carpen urmează să fie transformat într'un masiv

amestecat, atunci imediat după răsărirea lui se introduce ghindă sub masiv în cantitate mare (6—8 Hl.) iar semințișul instalat se degajează continuu.

Salcâmul nu formează masive curate (specie de tranziție).

May Otto.

Economia forestieră în „Nyirség" (continuare).

Stejarul a fost foarte puțin cultivat. Astăzi este ocrotit prin orice mijloace și introdus unde se poate.

Prin faptul că suferă prea mult din cauza secetei nu rezistă decât în locuri mai joase.

Mesteacănul se cultivă ca specie de amestec în masivele de stejar (nyir = mesteacăn).

Pe lângă Pinus silvestris, austriaca, specii de plop, frasin, mesteacăn, cer și stejar se va încerca în viitor: Sophora, Juglans nigra și Koelreuterea.

Impăduririle se fac primăvara din cauză că toamna timpul este de obiceiu fără zăpadă, și furtunos. Impăduririle din toamnă suferă de: îngheț uscat, vânt și vânat.

Nisipurile curate se împăduresc cu salcâm.

I. K.

BULETINUL SOC. POLITECHNICE

No. 4/932.

Interesanta publicație atât de consistentă ca material technic, organul Soc. Politehnice, în Nr. pe Aprilie a. c. are o serie de articole, ce trebuesc semnalate și camarazilor silvici.

Menționăm: 1) articolul d-lui D. A. Bunea, Dir. G-ral al Imprimeriei și Monitor Oficial, despre: **Inginerii în industria grafică.** Autorul examinează chestia nouilor terenuri ce trebusc cucerite spre a le oferi activității inginerilor (evitând astfel șomajul și inerția fabricilor de specialiști), subliniază rolul pozitiv al inginerului în industria grafică, unde se urmărește o raționalizare și standardizare perfectă a producției; acestea însă, nu se vor putea obține decât prin propagandă și pregătirea tehnicienilor sau inginerilor de specialitate.

Firește, realizarea e posibilă numai în țări cu tradiție technică, industrială și în care pregătirea profesională are un caracter atavic, iar nu ca la noi, — unde industria nu s'a moștenit, ci s'a creat și unde domnește: rutina, empirismul, și obesitatea „protecționistă", cari au frânat progresul industriei și a adevăratei arte a technice grafice.

2) Despre: „Insemnătatea construcției viitoarei linii C. Argeș—R. Vâlcea și rolul său economic" semnat de Ing. Insp. G-ral N. I. Petculescu, — articol început numai, și care va urma.

3) „Aspecte din producerea și distribuția electricității în Europa" de Ing. I. Gh. Lăzărescu.

Cel mai important pentru silvicii, în ale căror preocupări intră și corecția torenților împreună cu consolidarea râurilor cu ajutorul vegetației lemnoase, este articolul eminentului coleg ieșean Ing. I. Andreescu-Cale, despre: O metodă expeditivă și economică pentru consolidarea râurilor cu curs leneș.

Vom spicui în liniamente generale următoarele:

Pentru împiedicarea fenomenului de erosiune asupra malurilor râului, trebue: sau sporirea consistenței terenului, sau micșorarea vitesei apei, ori mai eficace colaborarea ambelor procedee.

Sporirea consistenței terenului, se obține fie prin îmbrăcarea taluzului cu pereuri, brăzduiri sau împletituri de nuele, fie prin plantarea acestui taluz.

Micşorarea vitezei firelor lichide, se obţine prin îndulcirea taluzului şi prin îmbrăcarea lui cu plantaţii.

Cam în ce ar consta metoda preconizată de d-l Andreescu-Cale?

Indulcirea talusului se face având în vedere natura terenului, coeziunea şi rezistenţa sa la erosiunea apei. Dacă malul e format din material aluvionar, ori din nisip fin, se impune un taluz de ½ sau ⅓, care e cel mai economic.

Pe un asemenea taluz se prinde sigur, în mod natural, o vegetaţie puternică de nuieliş şi buruieni care-l vor proteja contra erosiunilor chiar din primul an.

Pentru a micşora vitesa apei şi a provoca depunerea materialelor aflate în suspensie, la piciorul taluslui, se aşează obstacole în formă de „epiuri înclinate", constând din copaci rămuroşi, îmbrăcaţi cu mărăcini, alcătuind nişte pământufuri enorme; mărăcinii se fixează de crăcile arborilor prin sârme, copacii pironiţi fiind de piloţi groşi de 15—20 cm., bătuţi în pământ 2—2.50 m. ,aceştia fiind de lemn verde de salcie, arin, plop, care lăstărind dă loc la o vegetaţie arborescentă.

Copacii îmbrăcaţi şi aşezaţi în apă ca spicele, se fixează prin suluri de nuele umplute cu piatră de 90 cm. Unde profilul transversal al râului, este abrupt, se face mai întâi o taluzare a malului la 1/1 sau ⅔, pământul se aruncă la piciorul talusului şi apoi se lansează copacii fixaţi prin suluri.

Pentru a feri copacii şi sulurile de furt ori distrugere, se acopăr cu pământul rămas din taluzare.

In acest fel, piciorul talusului se mută progresiv mai spre apă, către vârful copacilor, iar pe taluzul mult îndulcit, se prinde o bogată vegetaţie de plop, anin, răchită ş. a., graţie reţinerii de seminţe operată de „pământufu!" arborilor. Această vegetaţie este singură suficientă a feri apoi, de erosiuni, malul.

In cazul viiturilor excepţionale de ape, depăşind orice prevedere şi calcule; de împotmolire şi îmbrăcarea taluzelor cu vegetaţie, trecând mult şi peste digurile şoselei, ca în anul curent, se impune complectarea lucrării cu diguri suficient de înalte, pentru a opri revărsarea peste mal şi formarea de cascade îndrătul lucrării.

Costul unei lucrări de taluzare şi consolidare prin copaci şi suluri de fascine, — metodă foarte economică, — revine la 500 lei pe metrul liniar de mal consolidat; — firește, depinzând de scumpetea materialului aflat ori nu în preajma punctului lucrării, de mâna de lucru şi timpul când se efectuiază, putând chiar depăşi „dublul" (1100 lei m. liniar).

D-l Andreescu invocă experienţa proprie şi mărturia lucrărilor executate de d-sa la apărarea şoselelor: Iaşi-Sculeni-Bălţi; sau: Iaşi-Ţuţora-Ungheni, la Dămeţeni şi Răşeşti (Fălciu) la Prut şi la Siret lângă podul dela Scheia, ultimile însă, comportându-se mult mai puţin bine, din diverse cauze.

Din literatura consultată de d-sa, aflăm că atari lucrări s'au mai executat în India, pe Gange, în Ungaria pe Drava, Tisa şi Dunăre, — numai cu copaci simpli ancoraţi de fascine sau blocuri de piatră ori de beton; în America la fluviul Missurri, iar în alte părţi s'au utilizat în loc de copaci, plase de sârmă.

Ing. Péchy, la consolidările şi corecţiile malului Tisei, a folosit copaci aproape în picioare, ancoraţi în suluri de fascine, cu vârfurile plecate spre malul atacat.

O condiţiune esenţială însă este: ca atât copacii, cât şi sulurile de nuele să nu rămână prea mult timp afară din apă, sau neacoperite cu pământ.

Această metodă practică, foarte expeditivă şi economică, este valabilă şi se preconizează la râurile cu curs leneş, sau la ape mari, cu vitesă, nedepăşind 2 m. pe sec., cum sunt râurile noastre: Prutul (e cel mai leneş, cu panta generală medie de 0.70‰ pe distanţă de 410 km. între Ungheni şi Reni), Jijia, Siretul, Ialomiţa, Buzăul în parte (curs infer.)".

Cam la acestea s'ar rezuma preţiosul studiu al camaradului nostru ieşean.

Când se cunosc, pedeoparte efectele catastrofale ale inundaţiilor din primăvara şi vara acestui an fatal, provenite din topirea bruscă a enormei cantităţi de zăpadă, iar ultimile fiind efectul ploilor continui timp de câteva săptămâni şi unele adevărate ruperi de nori, cum au fost prin ţinutul Vaslui, Tutova, Iaşi sau Basarabia, cauzând enorme pagube economiei private şi celei a Statului, în deosebi căilor de comunicaţie (c. f. r.), iar pe de altă parte: obligaţiile impuse Ţării noastre de Tratatul dela Trianon pentru basenul Tisei şi corecţia torenţilor săi, pentru care ni s'au cerut studii serioase, hărţi şi o largă contribuţie a corpului silvic, în frunte cu veneratului nostru Prof. P. Antonescu, chestiunea ridicată de d-l Ing. I. Andreescu-Cale, este veşnic de actualitate, meritând întreaga noastră atenţiune, şi în deosebi a secţiei „Regimului silvic" şi corecţiei torenţilor.

In restul Buletinului, o bogată miscelanee şi Revista Revistelor.

Tot cu acest prilej, semnalăm o extem de interesantă carte apărută: „Contribuţie la studiul modernizării şoselelor noastre", pavajele bituminoase, de Ing. I. Andreescu-Cale.

Ing. Cesar Gr. Cristea.

I N F O R M A Ţ I U N I

Abonaţii Revistei Pădurilor sunt rugaţi să-şi anunţe din vreme schimbările de adresă.

Altfel, administraţia nu-şi ia nici o răspundere de neprimirea revistei.

Prin Decizia dela Jurn. No. 8813/932, dată asupra avizului Consiliului permanent, se aprobă deschiderea vânătoarei de: raţe, gâşte, becaţine şi alt vânat de baltă pe ziua de 1 August cor.

Prin decizia Ministerială dela No. 33298/932, d-nii: Roşca Tudor, Popescu D. Ioan şi Popescu Victor, absolvenţi ai şcoalei Politechnice, secţia silvică, Bucureşti, se primesc în corpul silvic al Statului, cu gradul de ingineri silvici stagiari, pe ziua de 1 August a. c.

Prin decizia dela No. 32.486/932, d-l Ing. silvic P. Ghervasia, din centrul Direcţiei silvice Bacău, se numeşte titular al ocolului silvic Roman.

D-l Ing. D. Hartia se numeşte ajutor la ocolul silvic Brăila, prin decizia dela No. 31.192/932.

Prin decizia dela No. 1261/932, d-l Ing. şef Gr. Marinescu, din centrul Direcţiei silvice Cluj, se transferă în interes de serviciu, ca şef al ocolului silvic Caracal.

D-l Ing. şef Th. Corbeanu, şeful ocolului silvic Comana, se transferă în interes de serviciu ca şef al ocolului silvic Orăştie; iar d-l ing. Pamfil Popescu, dela ocolul silvic de Regim Ierbuş, trece la ocolul silvic Comana.

D-l Marin Iacob, ing. şef, fost şef al Centrului de Exploatare Sighet, se încadrează la serv. comercial, din direcţia silvică Constanţa, prin decizia No. 33.166 din 1932.

Prin decizia No. 28.470/932, d. ing. silvic Radu Petre din centrul Direcţiei Regionale silvice Bucureşti, se transferă după cerere ca şef al ocolului silvic Borleşti, din Direcţia Cluj.

Prin decizia dela No. 28.882/932, d-l ing. silvic Silviu C. Georgescu din centrala C.A.P.S, se transferă după cerere ca şef al ocolului silvic Ghimpaţi, în locul d-lui ing. şef C. Rachieru, care trece şef al ocolului silvic Căiuţi.

N E C R O L O G

† ERNEST C. GHEORGHIU

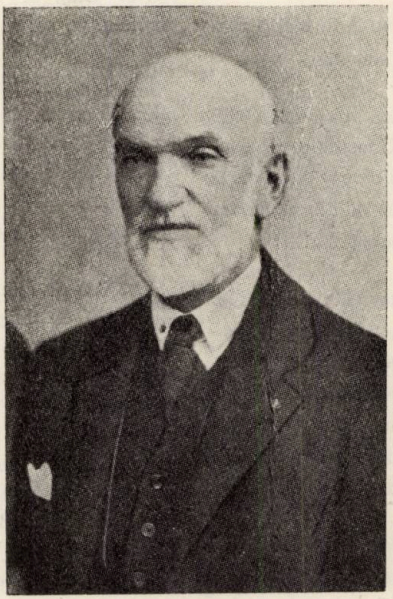

S'a stins din viaţă Inginerul Inspector Silvic, pensionar, Ernest C. Gheorghiu, un pasionat iubitor al pădurii, un prinţ al vânătoarei!

S'a născut în 1862 la Piatra-Neamţ, din părinţi neaoşi moldoveni, gospodari de frunte ai localităţii.

A absolvit cursul primar la Piatra, cursul liceal şi şcoala superioară de Agronomie la Cernăuţi, obţinând diploma „cu distincţie", fiind clasificat primul dela înfiinţarea acelui institut agricol din cele 32 de promoţii câte au trecut prin şcoală.

Setos de cultură şi cu sufletul său nobil, plin de vraja pădurii lângă

care crescuse şi dela care primise sănătatea robustă trupească şi sufletească, se dedică profesiunei de silvicultor făcând şcoala superioară de Silvicultură din Bucureşti. Obţine apoi prin concurs bursa statului pentru Şcoala Naţională de Ape şi Păduri dela Nancy pe care o absolvi cu succes.

Venit în ţară, primeşte dela Ad-ţia silvică de stat în 1891 însărcinarea de a organiza serviciul silvic şi agricol al Epitropiei Sf. Spiridon din Iaşi.

Revenind la stat după terminarea misiunei la Spiridonie, este detaşat ca Inspector silvic al Aşezămintelor Brâncoveneşti unde organizează Serviciul Silvic şi agricol, amenajând toate pădurile Fundaţiunei, după care-şi reia serviciul la Stat unde funcţionează până la 1926 când a fost scos la pensie după 35 de ani neîntrerupţi de muncă cinstită şi plină de devotament pusă în slujba pădurilor Ţării.

Defunctul s'a distins şi pe teren ştiinţific fiind autorul următoarelor apreciate lucrări:

Dicţionarul Silvic şi al vânătoarei, în 4 limbi, lucrare premită de Regele Carol I, astăzi complet epuizată şi pe care nici biblioteca Soc. „Progresul Silvic" n'o mai posedă, fiindu-i dispărută în timpul războiului.

Studiu asupra pădurilor Epitropiei Sf. Spiridon din Iaşi.

Studiu asupra plantaţiei nisipurilor sburătoare ale Statului.

Vânătoarea în România, cea mai completă lucrare românească de acest gen apărută până în prezent, premiată de Academia Română, pe baza căreia lucrări a fost numit profesor onorific de Vânătoare la fosta şcoală superioară de Silvicultură dela Brăneşti.

Defunctul a mai scris diferite articole în revistele de specialitate, fiind mult gustate şi apreciate „Amintirile" sale dela vânătorile de fiare mari la care luase parte ca organizator şi neîntrecut cineget.

Pentru activitatea sa cu suflet şi competenţă desfăşurată, a fost decorat cu „Bene Merenti" iar la expoziţia naţională din 1906 a primit cea mai înnaltă distincţie: „Hors concours" pentru lucrările expuse (planuri de păduri, amenajamente, planuri economice, etc.).

Ca pensionar, Ernest Gheorghiu a înţeles să se apropie şi mai mult de Pădurea şi Natura lui dragă, închinându-le viaţa sa privată după cum le-a închinat viaţa sa publică şi de aceia s'a retras în vila sa dela Buşteni, pentruca în linişte să poată privi şi admira până la sfârşitul vieţei sale majestoasa pădure a munţilor pe care i-a colindat şi iubit.

Cu Ernest Gheorghiu pădurea şi vânătoarea au pierdut un devotat prieten iar Corpul Inginerilor silvici un rar şi distins coleg.

Andrei I. Ionescu

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA SEPTEMBRIE 1932

I. *Piaţa internă*

București

Preţul lemnului de foc la 26 Septemvrie 1932 — în lei — pe vagonul de 10 tone, ab rampă:

	B. M.	Est	Sud
Fag, tăiere recentă . . .	5.400	5.600	5.700
Fag uscat	6.000	6.200	6.300
Stejar despicat	6.200	6.500	6.600
Cer	7.100	7.300	7.400

Lemne de foc, tăiate, despicate, transportate la domiciliu, mia kg.:

Fag uscat , ...	800 lei
Stejar uscat	900 „

Preţul lemnului de foc în ţară, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab staţia de încărcare, în luna Septemvrie 1932:

	Fag	Stejar	Div.tari
Tecuci	5.000	—	—
Botoşani	3.700	3.600	3.500
Dorohoi	3.200	3.000	—
Cernăuţi	3.600	—	—
R.-Sărat	3.000	—	—
Tulcea	—	—	4.000
Sulina	—	—	7.000
Craiova (ab domiciliu) . .	4.700	—	4.800
Calafat (salcâm) . . .	—	—	2.800
Gara Făget	—	3.000	—
Sebeş	3.500	—	—
Petroşani	3.000	—	—

II. *Piaţa externă*

Buda-Pesta

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 15 Septemvrie 1932. Baza 24 mm, preţurile în pengöe, la graniţa ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
„ tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	50— 52
Molid „ „ „	68— 70
„ B. W. (construcţie)	90— 29
Material de geluit	78— 80
Leţuri şi căpriori	50— 52

Şipci.

Şipci scurte de 1 m. 26; 1,25 m. 29; 1,50 m. 32; 2 m. 36; 2.50 m. 32; 3 m. 46; 2.50 m. 44 pengöe.

Molid cl. V român lată	50— 52
Brad „ „ „ „	40— 42
Jaluzele „	28— 30
Cioplitură	28— 32

Manele de 7—8 cm. 22—24 fileri; de 9—11 cm. 28—30 fileri bucata.

Tombant scurt 3—3.50 m.	—
Marfă îngustă	—

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengöe.

Lemnul de foc românesc, la:

Bekéscsaba	311.60 P.
Csongràd	351.60 P.
Debresen	286.60 P.
Lökösházа	321.60 P.
Makö	336.60 P.
Szegeg	336.60 P.

(După *„Magyar Fagereskèdö"*).

Preţul actual al lemnului cehoslovac [1]), la graniţa ungară, în coroane cehoslovace, pe m³.:

Molid, tombant	340—350
„ cl. III	230—240
Brad, marfă îngustă	150—160
„ „ lată	190—200
Laţi, rigle	190—200
Şc. cu lambă şi uluc	255—260
Lemn de mină, răşinoase	105—110

1) Preţurile sunt considerate cu 3—5 Pengöe mai mari decât ale sortimentelor similare româneşti.

Viena

14 Septemvrie 1932

Preţul pe mc în shillingi, paritate ab vagon staţia de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm.	17—21
Buşteni (Blochholz), 4—6 m., dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid şi brad, *ab Viena:*	
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	—
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm.	92
Dulgherie (Bauware), 26 mm.: 18—32 cm. 4—6 m. . .	47
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm. 16 cm.	48
Scânduri de lăzi (Kistenware)	39
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m. 10/13—15/15	50
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	51
Leţuri (Latten) 4—6 m. 20/50 mm.	50
Buşteni de foioase etc., ab staţia de încărcare:	
Plop, dela 30 cm.	—
Stejar, dela 30 cm. 2—5 m.	—
Frasin, dela 30 cm. 3—6 m.	—
Plop (Schwarzpappel), dela 25 cm.	—

(După *„Int. Holzmarkt"*)

Praga

12 Septemvrie 1932

Preţul pe mc în coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m. cel puţin 8 cm. la capătul subţire, 105—115 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid şi brad, 10—14 şi 15—19 cm. 100—110 Kc; 20—24, 112—120 Kc.; ab minele din nordul Boemei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm. 105—115 Kc; 20—24 cm. 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifholz) molid, 10% brad, 1 m. dela 7 cm. 90—105 Kc. ab Ritzenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferestruiţi pe două feţe, 1.60—1.90 Kc. metru liniar.

Cherestea de molid cl. I, 26 mm. 10—24 cm. 550—580 Kc.; 25—32 cm., 600—640 ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm. 3—6 m. 8—14 cm. 180—200 Kc. ab Praga.

(După *„Carpathia"*).

Franţa

Preţuri pe mc., în franci fr., în prima jumătate a lunii Iulie 1932; partizi în vagoane complete, staţia de încărcare pe reţeaua principală:

Brad.

Proveniența: Ain:

Frize și dulapi, debitări obișnuite, 245—255; căpriori de 3—7 m. 236—245; cherestea de construcție, după comandă, lungă, 240—280; parchete 7.50 fr. m².

Proveniența: Isère:

Dulapi și frize, 260—270; căpriori 250—260; scânduri 27 mm. construcție 260—270.

Sc. de lăzi 250—260.

Fag, din Chartreuse:

Scânduri 350.

Stejar.

După calitate și gradul de uscare.

Sc. de bulzi: 10—18 mm. 1.180—1.300; 27—54 mm., 685; dela 60 mm. 780.

Sc. tivuite: cl. I și II, 27—54 mm. 980; frize cl. I și II, 13 60—16.

Frasin.

Bușteni p. căruțărie, 24—26 fr. 100 kgr.

Molid, din Savoia:

Sc. 15, 18, 35 mm: cl. I. 550 fr.; cl. II 500 fr.

Sc. 27 mm.: cl. I și II 475 fr., cl. III 260 fr.

Marfă de cofrage 230/235.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES-VERBAL No. 22
al şedinţei de la 1 Iunie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *M. Drăcea, A. Eliescu, P. Ioan, A. Ionescu, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Stinghe, Stan Stănescu şi M. P. Florescu.*

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

1. — In chestiunea Vilei dela Govora, d-l C. P. Georgescu pune în curent Consiliul cu situaţia vilei privind mobilierul, restaurantul şi hotărîrea de a se exploata în regie.

2. — In chestiunea Adunării generale. Se aduce la cunoştinţa Consiliului că d-l Ministru n'a soluţionat încă intervenţia Societăţii cu privire la concediul de 6 zile necesar membrilor Societăţii, funcţionari la stat, spre a putea lua parte la Adunarea generală.

Se hotărăşte ca d-l M. Drăcea să prezinte din nou d-lui ministru, cererea.

3. — *Consiliul* aprobă d-lui Ing. Insp. G-ral pensionar Daniel Clain suma de 5.000 lei pentru acoperirea cheltuelilor necesitate de venirea d-sale la Adunarea generală, pentru care Societatea îi va face o invitaţie specială.

Şedinţa se ridică la orele 22½.

Preşedinte, *C. P. Georgescu*

p. Secretar General, *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 23
al şedinţei dela 7 Iunie 1932

Prezenţi, D-nii: *P. Antonescu, A. Eliescu, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu.*

Nefiind numărul statuar de membri, şedinţa nu s'a putut ţine, amânându-se pentru 22 Iunie 1932.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 24
al şedinţei dela 22 Iunie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21½ sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu.*

preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *Gh. Agapie, N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, M. St. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei din 1 Iunie crt. şi se aprobă.

1. — D-l preşedinte C. P. Georgescu dă lămuriri asupra aranjării Vilei dela Govora.

2. — Se citeşte întâmpinarea antreprenorului C. Brandolini şi procesul-verbal al Comisiei pentru recepţionarea lucrărilor executate la Vila Sylva în vara 1931.

Consiliul aprobă încheierea Comisiunii, adică să i se plătească d-lui Brandolini 296.944 lei cu condiţiunea să facă şi lucrările de reparaţii prevăzute în procesul-verbal al Comisiunii, precum şi cele constatate de d-l Arh. Lăzărescu în procesul-verbal din 17 Decembrie 1931 şi cele ce se vor mai constata şi cari cad în sarcina antreprenorului. In care scop din suma de 296.944 lei i se va reţine 96.944 lei până la executarea acestor reparaţiuni.

3. — Se citeşte răspunsul d-lui Ing. I. P. Trofin relativ la drenajul ce urmează să se facă la construcţia dela Govora şi se admit propunerile făcute, anume, să se facă sondajii în timpul sezonului pentru studierea terenului, iar la toamnă să se execute drenajul, în care scop d-l Trofin va înainta un devis şi ofertă.

4. — Se admite înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a d-lor Ing. Zeno Spârchez şi I. Popescu-Zeletin.

5. — Consiliul respinge cererea de ajutor a d-nei Coloman, întrucât def. inginer Coloman nu a fost membru al Societăţii.

6. — Se aprobă d-lui avocat Const. Priboianu un onorar de lei 4.000 (patru mii) şi 2.392 lei taxe de timbru pentru autentificarea contractului de cont curent cu C. E. A. C. S.

7. — Consiliul, din lipsă de fonduri, nu poate aproba cererea d-lui Ing. Gh. Ionescu de a i se acorda o sumă pentru tipărirea unor extrase din Revista Pădurilor; de asemenea nu poate aproba cererea d-lui Ing. Cezar Cristea pentru lucrarea d-sale: „Luminişuri de pădure", din aceleaşi motive.

8. — Se aprobă d-lui Ing. A. Haralamb suma de 210 fr. francezi cheltueli de transport dela Grenôble la Paris cu prilejul delegaţiei ce a avut la Congresul Internaţional de silvicultură dela Paris ţinut în 1931.

9. — Se aprobă câte 1500 lei d-lor Ing. Tr. Popp şi Cioltan pentru stenografierea desbaterilor adunării generale din 16—19 Iunie 1932.

10. — La întâmpinarea d-lui Ing. D. Clain, Consiliul hotărăşte să i se răspundă că moţiunea d-sale nu a fost înlăturată de d-l Andrei Ionescu care a fost secretar de şedinţă al adunării generale, ci chestiunea nefiind desbătută din lipsă de timp, nu s'a putut supune adunării generale.

11. — Consiliul hotărăşte să i se trimeată o scrisoare de mulţumire ziarului „Curentul", cu menţiune pentru d-l Cezar Petrescu.

12. — Se aprobă suma de 2.000 lei ziarului „Rampa" pentru reclama cu clişee şi notiţe în legătură cu Vila Sylva.

13. — In ce priveşte lucrarea „Terminologia silvică", a d-lui Ing. M. Ittu.

Consiliul roagă Comisiunea instituită pentru examinarea acestei lucrări să-şi depună referatul, după care Consiliul va hotărî.

14. — Consiliul ia act de propunerile d-lui Ing. N. Mateescu, referitoare la dezastrele produse prin expropriérile pentru izlazuri din păduri şi se vor avea în vedere propunerile cu prilejul noilor legiuiri silvice.

15. — La propunerea d-lui G. Agapie, Consiliul numeşte o comisiune compusă din d-nii: Aurel Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu şi M. St. Suhăţeanu, care să soluţioneze diferendul dintre colegii D. Ciurileanu, G. Ştefănescu-Gună şi Al. Ivănceanu.

Deasemenea Consiliul ia act de propunerile d-lui Ing. A. Chibelean.

Şedinţa se ridică la orele 24½.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

p. Secretar General, *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 25
al şedinţei din 30 Iunie 1932

Şedinţa se deschide la ora 21,30 sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedintele Societăţii, prezenţi fiind Domnii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, S. Rodoteatu, D. A. Sburlan şi V. N. Priboianu.*

Se citeşte procesul-verbal al şedinei din 22 Iunie 1932.

1. — Consiliul, luând în considerare obiecţiunile d-lui N. N. Caragea şi propunerea d-lui Secretar General P. Ioan, de a se mulţumi ziarului „Curentul", pentru că în diferite împrejurări a servit cauza forestieră, revine la hotărîrea din şedinţa trecută şi dispune să se trimită o scrisoare de mulţumire ziarului „Curentul", cu menţiune specială pentru recentul articol al d-lui Cezar Petrescu, referitor la lucrările Congresului nostru din anul acesta.

2. — La propunerea d-lui Preşedinte, Consiliul hotărăşte ca d-nii profesori Hasa şi Bayr, cari au condus excursia studenţilor silvici dela Facultatea din Brno, să fie numiţi membri de onoare ai Soc. „Progresul Silvic".

3. — Se intră apoi în discuţia rezultatelor mediaţiei, încercată de Societate, în diferendul dintre d-l Ciurileanu, deoparte, şi d-nii Al. Ivănceanu şi Ştefănescu-Gună, dealtă parte.

D-l *D. Grozescu* dă explicaţii asupra demersurilor întreprinse de Comisia instituită de Consiliul de Administraţie, şi din care face parte şi d-sa, împreună cu d-l Aurel Eliescu şi M. Ştefănescu-Suhăţeanu.

D-sa citeşte scrisoarea, pe care a trimis-o în numele Comisiei, d-lor Gună şi Al. Ivănceanu, d-l Ciurileanu fiind încunoştiinţat verbal, rugându-i să se întrunească la o anumită dată, spre a discuta împreună cu membrii Comisiei şi a tranşa diferendul în mod camaraderesc, pentru păstrarea neştirbită a demnităţii Corpului Silvic.

Intervenţia nu şi-a atins scopul, căci n'a răspuns la apelul Comisiei, decât d-l Ştefănescu-Gună, care s'a arătat dispus să accepte arbitrajul, pe când d-l Al. Ivănceanu a considerat ca inadmisibil amestecul Societăţei, a adus scrisoarea

la cunoştinţa Ministerului de Domenii şi şi-a înaintat demisia din Soc. „Progresul Silvic".

D-l *M. P. Florescu,* însărcinat de Societate să ia contact cu d-l Ivănceanu înainte de întrunirea Comisiei, arată, că nu a reuşit să-l determine pe aceasta la împăciuire; iar în ce priveşte demisia din Societate, d-l Ivănceanu s'ar fi arătat dispus să revină, dacă Societatea se va desesiza complet de această chestie, până la soluţionarea proceselor intentate în justiţie împotriva d-lui Ciurileanu, atât de d-sa, cât şi de d-l Gună.

D-l *Aurel Iliescu* lămureşte, că rostul Comisiei n'a fost acela de a se amesteca în chestiunea numirii Directorului General al Cadastrului, ci a determina camaraderește pe adversari, să nu se angajjeze într'o lupată degradtoare, de natură a diminua prestigiul lor înşile şi prestigiul Corpului Silvic din care fac parte.

Faţă cu această iniţiativă demnă şi frumoasă a Societăţii, atitudinea d-lui Ivănceanu este în completă discordanţă.

Din faptul, că a procedat neloial, prezentând Ministrului o scrisoare cu caracter particular, pentru a denigra activitatea Societăţii, şi din faptul că şi-a înaintat demisia din Societate, d-l Aurel Eliescu deduce, că d-l Ivănceanu nu corespunde demnităţii înalte pe care o râvneşte, şi socoteşte, că demisia trebue să i se accepte şi apoi să fie chiar eliminat din Societate.

D-l *Petre Ioan* conostată că, în definitiv, comisia nu a făcut nimic până acum şi că dela o chestiune Ciurileanu-Gună-Ivănceanu, s'a ajuns la o chestiune Ivănceanu-Societatea „Progresul Silvic".

In consecinţă întreabă, dacă respectiva comisie îşi mai poate continua sau nu misiunea.

Comisia, faţă cu refuzul de a participa al d-lui Ivănceanu şi de atitudinea intransigentă a d-sale, îşi depune mandatul.

D-l *Petre Ioan* e de părere să se accepte demisia d-lui Ivănceanu şi în nici un caz să nu se facă un nou demers pe lângă d-sa, Societatea trebuind să-şi ţină sus prestigiul şi autoritatea sa, iar nu să se plece în faţa atitudinelor rigide şi lipsite de condescendenţă a unora din membrii săi, oricine ar fi ei.

D-l *M. Drăcea* crede, că la un gest precipitat al D-lui Ivănceanu, Societatea nu trebue să răspundă la fel, grăbindu-se la eliminări, ce-ar conduce la la rezultate negative.

D-l *M. Florescu* propune, ca să se menţină mandatul comisiei, completându-se cu D-l P. Antonescu.

D-l *Aurel Iliescu* crede, că orice măsură ar lua Societatea fără energia promptă necesară, ar însemna, că nu e conştientă de tăria ei şi că se clatină la orice ameninţare. E de părere aşa dar, să se sancţioneze cazul Ivănceanu, acceptându-i-se demisia.

D-l *V. Priboianu* crede, că înainte de a se primi demisia D-lui Ivănceanu, să se mai ia contact cu D-sa printr'un coleg, care să-l determine a-şi retrage demisia şi să accepte mediaţia.

D-l *P. Antonescu* e de părere, că Societatea nu câştigă nimic prin demisia D-lui Ivănceanu, ci mai util ar fi să poată împiedeca lupta dintre cei trei.

D-l *S. Rodoteatu* socoteşte de prisos orice nouă intervenţie pe lângă D-l

Ivănceanu, care a înţeles intenţia Societăţii, dar s'a legat numai ca pretext de forma scrisoarei.

Şi apoi ne găsim în faţa unei demisii şi a unor condiţii ce se pun pentru revenire.

Ori, cum Societăţii nu i se pot impune condiţii, trebue neapărat să se primească demisia D-lui Ivănceanu.

D-l *M. Drăcea* de acord cu D-nii Antonescu şi Priboianu propune să se facă o nouă intervenţie pe lângă D-l Ivănceanu.

Pusă la vot propunerea cade.

D-l *D. Grozescu* crede, că ar fi mai bine să se amâne cu câteva zile chestia demisiei D-lui Ivănceanu.

Poate în acest timp D-sa va găsi singur soluţia retragerii demisiei, uşurând situaţia Societăţii.

D-l *Petre Ioan* crede că e nedemn pentru Societate să nu-şi impună cu tărie hotărîrile.

D-l *N. Caragea* socoteşte foarte bună propunerea D-lui Grozescu şi cere să fie pusă la vot, ceiace se face.

Consiliul în majoritate aprobă amânarea hotărîrii asupra demisiei Domnului Ivănceanu pentru şedinţa viitoare.

Şedinţa se închide la ora 24.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 26

al şedinţei dela 6 Iulie anul 1932

1) Se deschide şţedinţa la ora 21.30 sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu,* preşedinte, prezenţi fiind D-nii membrii:

P. Antonescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, S. Rodoteatu şi M. Ştefănescu-Suhăţeanu.

2. Se trece la ordinea de zi, punându-se în discuţie chestiunea:

I. „Norme pentru trimiterea inginerilor silvici la studii în străinătate".

D-l *Secretar General* citeşte memoriul D-lor Suhăţeanu şi A. Ionescu, în această chestiune.

D-l *P. Antonescu* crede, că până acum s'a făcut bine selecţionarea celor trimişi în străinătate, fiind primii la clasificaţie.

D-l *Aurel Eliescu spune,* că chestiunea este importantă şi trebue bine aprofundată, pentru a găsi soluţiile cele mai bune. In consecinţă, e de părere să se amâne discuţia şi să se comunice în copie memoriul tuturor membrilor din Consiliu, pentru a-şi putea spune cuvântul fiecare în deplină cunoştinţă de cauză.

D-l *Antonescu* e de acord cu D-l Eliescu, cu atât mai mult, cu cât se pare că se aduce o jignire celor ce au fost în străinătate.

Societatea nu trebue să se amestece în atribuţiile Administraţiei. Poate însă interveni sub formă de sugestii într'o manieră delicată.

D-l *M. P. Florescu* crede, că autorii memoriului au oarecare dreptate. In afară e un ecou de nemulţumire împotriva sistemului de trimitere în străinătate a tinerilor ingineri silvici. Cei destinaţi a fi trimişi la studii, să vadă mai întâi terenul un an sau doi şi apoi să li se indice studiile, ce se potrivesc cu înclinaţiilor lor. D-l Drâmbă, care a trecut graniţa după ani de activitate pe teren, ne-a arătat la congres, ce-a studiat în străinătate, ceeace n'a făcut atâţia dintre tinerii doctori.

Memoriul D-lor Suhăţeanu şi A. Ionescu a pornit din dorinţa de mai bine.

D-l *M. Suhăţeanu* îşi susţine memoriul, arătând că n'a vizat anume persoane printr'însul, ci a sugerat nevoia unui criteriu după care să se selecţioneze elementele trimise în străinătate; citează cazul unui tânăr inginer, destinat a fi trimis şi care nu ştia ce are să studieze.

Forma memoriului îi aparţine şi declară că nu a intenţionat să manifefste nici o pornire faţă de Consiliu sau de vre-un membru al lui. In ce priveşte amânarea discuţiei, n'ar mai fi cazul, memoriul fiind supus Consiliului încă din Octombrie 1931.

Că chestiunea nu aparţine numai Administraţiei, e că s'a discutat şi la Congres, votându-se o moţiune în acest sens.

Chiar dacă nu s'ar fi discutat, chestiunea cade în atribuţiile Societăţii, fiind vorba de promovarea intereselor silviculturii.

Elementele trimise în străinătate să studieze ceia ce ne trebue nouă pe două căi: a) studii la şcoală şi b) studii şi cercetări pentru anumite chestiuni speciale. Inginerul trimis la studii trebue să cunoască bine limba ţării respective şi să fi avut contact cu terenul cel puţin 2—3 ani.

Consiliul va găsi de bună seamă şi alte norme. In orice caz trimiterea în străinătate fără niciun criteriu lasă loc prezumţiei de privilegii. Propunerea noastră de reglementare a normelor, după cari să se trimită inginerii la studii în străinătate nu poate să supere pe nimeni.

D-l *M. Drăcea* crede că memoriul îl vizează pe D-sa şi ca atare cere să i se precizeze cazuri, când selecţiunea n'a fost bine făcută, cu atât mai mult cu cât D-sa e bine informat şi bine intenţionat.

D-l *Aurel Eliescu* afirmă din nou, că chestiunea merită atenţiunea noastră. Norme absolute nu există. Concursurile nu sunt criterii desăvârşite, totuşi trebuesc luate unele garanţii. Crede că autorii memoriului nu s'au gândit la vreo jignire, ci la interesul promovării silviculturii. Chestiunea neavând caracter de urgenţă şi fiind totuşi de mare importanţă, trebue amânată discuţia, spre a se putea studia mai serios.

D-l *A. Ionescu* e de părere, ca chestiunea să fie dată în studiu D-lor Antonescu, Drăcea şi Petre Ioan, cari să facă apoi propuneri concrete.

D-l Drăcea refuză să facă parte din comisie.

D-l *N. N. Caragea* arată, că ideia reglementării trimiterii în străinătate a inginerilor este destul de importantă şi că mai curând sau mai târziu tot trebuia adusă în discuţie. Să facem abstracţie de cine şi cum a pus chestiunea. Chiar dacă prin memoriul supus discuţiei s'ar fi vizat anumite persoane, să ne ridicăm deasupra acestor consideraţii mărunte şi să privim chehstiunea obiectiv

potrivit importanţei ce are. Aceasta şi pentru a se înlătura pe viitor micile răutăţi şi prezumţii de privilegii.

D-l Preşedinte *C. P. Georgescu* crede, că trebuesc trimişi în străinătate ingineri, cari să se specializeze în anumite direcţii, iar nu să urmeze cursuri în altă limbă.

D-sa este de părere să se institue o comisie, care să elaboreze un deziderat, pe care Societatea îl va discuta şi îl va prezenta Administraţiei, ca să-l ia în consideraţie la întocmirea regulamentului respectiv. Consiliul însărcinează comisia propusă de D-l A. Ionescu, la care se mai adaugă D-l D. Drâmbă, deşi nu face parte din Consiliu.

D-l *M. Drăcea* refuză din nou însărcinarea.

II. Se trece apoi la al II-lea punct din ordinea de zi: demisia D-lui Ivănceanu.

D-l *M. P. Florescu* arată, că a luat din nou contact cu D-l Ivănceanu. care a cerut să se amâne chestiunea demisiei sale, până ce va vorbi în această privintă şi cu D-l Antonescu.

D-l *Petre Ioan* crede, că revenindu-se asupra demisiei, Societatea s'ar găsi într'o situaţie delicată, din care ar ieşi mai greu, decât acceptând demisia.

D-l *M. Suhăţeanu* e de părere să se primească demisia D-lui Ivănceanu, răspunzându-i-se chiar în scris, aşa ca să înţeleagă, că nu trebuia să trateze cum a tratat, pe nişte colegi, cari i s'au adresat animaţi numai de spiritul de camaraderie.

D-l Ivănceanu ar fi trebuit de data aceasta să-şi retragă demisia, iar nu să ceară amânarea pronunţării.

D-l *Aurel Eliescu* e de părere să i se primească demisia, ca fiind actul cel mai putin agresiv al Societăţii.

D-l *S. Rodoteatu* susţine, că nu mai e cazul de amânare.

D-l *Preşedinte* pune la vot demisia D-lui Ivănceanu, care se acceptă de Consiliu, urmând a i se comunica.

III. se trece la *diverse*.

a) La Jamborea Cercetaşilor dela Sibiu, Consiliul deleagă pe D-l Director Suciu să reprezinte Societatea.

b) Se citeşte propunerea mai multor silvicultori de marcă din străinătate, de a se reglementa congresele internaţionale ale staţiunilor de cercetări forestiere.

Consiliul roagă pe D-l Dr. Drăcea să studieze propunerea şi să dea referinţe.

c) D-l *Grozescu* propune să se dea putere Comisiei de recepţie dela Govora, ca să reducă preţul camerilor, fiind prea ridicate. Se aprobă.

Şedinţa se ridică la ora 24.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar General, *P. Ioan*

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor.
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic.
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. I. — Seaprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Runcu-Ţiganca-Tufanei seria XII-a, pendinte de comuna Surlari, judeţul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafaţă de 204 ha. 4300 m. p. din care 185 ha. 6700 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 anî. Complectarea golurilor se va face cu pueţi de valoare (stejar, frasin, ulm etc.). Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Fântânele seriaIII-a, pendinte de comuna Radovan, Judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1117 ha. din care 1005 ha. 1500 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Borduşani seria XVII-a Baltă, pendinte de comuna Borduşani, Judeţul Ialomiţa, proprietatea Statului în suprafaţă de 440 ha. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Amenajameneul pădurii Plantaţia Crivina, pendinte de comuna Crivina, Judeţul Mehedinţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1216 ha. 1500 m. p. din care 1139 ha. 5000 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 20 ani. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii Balamuci seria I-a de luncă, pendinte de comuna Greci, Judeţul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafaţă de 150 ha. 0400 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 15 ani menţinându-se în picioare rezervele de frasin şi stejar. Revizuirea după zece ani.

f) Amenajamentul pădurii Seria IX-a Toader, pendinte de comuna Hârşova, Judeţul Constanţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 383 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani. Revivzuirea după zece ani.

g) Amenajajmentul pădurii P r u n d u l M o r i i, pendinte de comuna Horia, judeţul Constanţa, proprietatea Statului, înî suprafaţă de 383 ha. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea in 10 ani. Revizuirea după zece ani.

h) Amenajamentul pădurii H a s i-Ch i o s e l r, seria III, pendinte de comuna Hasi-Chioseler, Judeţul Caliacra, proprietatea Statului, în suprafaţă de 831 ha. 9100 m. p. din care 684 ha. 1200 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 3 0ani. Exploatarea în 30 ani. Revizuirea după zece ani.

i) Amenajamentul pădurii Z ă v o i u l M a f t e i G ă l ă ţ e a n u seria VIII-a pendinte de comuna Tătăruşi, Judeţul Baia, proprietatea Statului, în suprafaţă de 22,07 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Exploatarea în 5 ani. Revizuirea după cinci ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Iulie 1932, în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Niţescu.

No. 121870.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii B o u r e n i, pendinte de comuna Boureni, judeţul Câmpulung, proprietatea Obştei Boureni, în suprafaţă de 133 ha. 3200 mp. pădure curată. Regimul codru cu două tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani. Garanţia de împădurire una mie (1000) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii L u n c a S t r e a n g a, pendinte de comuna Horbova, judeţul Dorohoi, proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon Iaşi, în suprafaţă de 58 ha. 3700 mp. din care 18 ha. 4600 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani. Exploatarea în 3 ani. Garanţia de împădurire una sută (100) lei de fiecare hectar. Revizuirea după trei ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii V a l e a A n i n i ş u l u i, pendinte de comuna Boteni, judeţul Muscel, proprietatea D-nei Elena I. Vlădescu, în suprafaţă de 34 ha. 6500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în şase ani. Garanţia de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii M a x i m e t, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ştefan a Ion Petric, în suprafaţă de 9.0390 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în patru ani. Garanţia de împădurire trei mii (3.000) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Se aprobă de noi Regulamentele de Exploatare ale următoarelor păduri tratate în crâng simplu :

a) C e r b u Lotu I. judeţul Putna, proprietatea moştenitorilor Tache Vrabie, în suprafaţă de 6,5190 ha. Revoluţia normală 6 ani. Exploatarea în 6 ani.

b) A n i n o a s a V a l e a C r u c e i, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Elena Ion M. Safta, în suprafaţă de 5068 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 1932 şi 1933.

c) B o t e a, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ioniţă M. Mocanu, în suprafaţă de 9217 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an cu 100 rezerve la hectar.

d) P i s c u l U r s u l u i, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. Gh. Sin. Gh. Popa, în suprafaţă de 8000 mp. Revoluţia normală de 20 ani. Exploatarea în un an cu 50 rezerve la hectar.

e) D e a l u l H u l u b e i, judeţul Muscel, proprietatea C. I. Dinescu, în suprafaţă de 4368 mp. Revoluţia normală de 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Z ă v o i u l B ă z d ă o a n, judeţul Muscel, proprietatea D. Gh. Rădulescu, în suprafaţă de 6525 mp. din care 432 3mp. poieni. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

g) Goleasca, judeţul Muscel, proprietatea Ion T. Ciubea, în suprafaţă de 1 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Podul Puturoasei, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ghiţă Nicolae, în suprafaţă de 2200 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an cu 100 rezerve la hectar.

i) Goleasca, judeţul Muscel, proprietatea moştenitorilor Vasile M. Oţelea, în suprafaţă de 2,0740 mp. Revoluţia normală de 20 ani. Exploatarea în un an.

j) Valea lui Baj, judeţul Muscel, proprietatea Ion I. A. Ene şi Constantin N. A. Ene, în suprafaţă de 5000 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an cu 100 rezerve la ha.

l) Goleasca, judeţul Muscel, proprietatea Badea Şerban, în suprafaţă de 1,5000 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Valea Cotofeni, judeţul Muscel, proprietatea Ioniţă Iordache, în suprafaţă de 4368 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

n) Gruiu Lung, judeţul Muscel, proprietatea Grigore Gh. Sârbu şi Gh. Tudoraş, în suprafaţă de 6 ha. Revoluţia normală de 20 ani. Exploatarea în un an.

o) Pol Ruhotin, judeţul Hotin, proprietatea Pentelie Banari, în suprafaţă de 1 ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

p) Gruiu Lung, judeţul Muscel, proprietatea Gheorghe D. Bica, în suprafaţă de 3,1500 ha. din care 1.500 mp. poeni. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

q) Coasta Dealului, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Stan Iosif Nalbea, în suprafaţă de 2880 mp. Revoluţia 25 ani. Exploatarea în un an.

r) Piscu Băbeni, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Pr. N. Popescu, în suprafaţă de 4986 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

s) Ciobeasca-Valea Stânei, jud. Dâmboviţa, proprietatea Dum. N. Cioabă, în suprafaţă de 3304 mp. Revoluţia normală de 20 ani. Exploatarea în un an.

t) Sforile Vasieşti, jud. Dâmboviţa, proprietatea P. Diaconescu şi alţii în suprafaţă de 9996 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

u) Negreşti, jud. Buzău, proprietatea Iancu R. Streza, în suprafaţă de 7410 mp. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în doi ani.

v) Goleasca, jud. Muscel, proprietatea Gherghina Florea I. Gheorghe, în suprafaţă de 3 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

Art. III. — Garanţia de împădurire se fixează la câte cinci sute (500) lei pentru pădurile de sub punctele II. e, f, n şi t, la două sute (200) lei pentru pădurea dela punctul a şi la câte trei sute (300) lei, pentru celelalte.. Revizuirea regulamentului dela punctul a, se va face la finea revoluţiei, iar la toate celelalte regulamente după zece ani.

Art. IV. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. V. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. VI şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Iulie 1932, în cabinetul nostru.
No. 164867/932.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Dr. V. Niţescu

Art. I. — Se aprobă de noi regulamentele de exploatare a pădurilor mai jos notate, tratate în crâng simplu, situate în judeţul Dâmboviţa :

a) Coada Pietrişului-Botea, proprietatea Gheorghe N. Niţă, în suprafaţă de 1,5800 ha. Revoluţia normală 20 ani.

b) Piscul Prodelei, proprietatea Ioan A. Cristina, în suprafaţă de 2,0005 ha. Revoluţia normală 20 ani.

c) Cremeneasca, proprietatea Ioan I. Niţescu, în suprafaţă de 3,0000 hectare. Revoluţia normală 25 ani.

d) Parniasca, proprietatea Ion I. Georgescu, în suprafaţă de 8000 mp. Revoluţia normală 20 ani.

d) Dealul Luncii, proprietatea Marin I. Petrică, în suprafaţă de 3510 mp. Revoluţia normală 20 ani.

f) Tâmpa, proprietatea Nicolae I. Petrică, în suprafaţă de 2040 mp. Revoluţia normală 20 ani.

Art. II. — Garanţia de împădurire va fi pentru regulamentele de sub punctele a—d (incl.) de trei sute (300) lei, iar pentru cele de sub punctele e—f, de cinci sute (500) lei de fiecare hectar. Exploatara se va face în un an iar revizuirea după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Iulie 1932, în cabinetul nostru.

No. 155640/932.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, M. Ghelmegeanu

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Cotofana, pendinte de comuna Beu, jud. Mureş, proprietatea composesoratului de pădure din comuna Beu, în suprafaţă de 31 ha. 6800 mp. din care 1000 mp. drumuri. Regimul crângului. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani recoltând şi coajă de tăbăcit. Garanţia de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Ruşilor şi Făget, pendinte de comunele Stenea şi Veseud, judeţul Târnava-Mare, proprietatea Societăţei Cooperative de Cumpărare din comuna Ruşi, judeţul Sibiu, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. pădure curată. Regimul crângul simplu cu 20 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Regenerarea naturală în caz că nu ar reuşi se va complecta prin plantaţiuni cu pueţi de gorun. Garanţia de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Amenajamentul pădurii Matei, pendinte de comuna Silea-Nirajului, jud. Mureş, proprietatea Şcoalei rom. cat. din comuna Silea-Nirajului, în suprafaţă de 5 ha. 7500 mp. Regimul codrului cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire trei mii lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani

d) Amenajamentul pădurii Drăgoeşti, pendinte de comuna Căpăt, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Drăgoeşti, în suprafaţă de 104 ha. 5000 mp. din care 5 ha. 9600 mp. goluri şi linii de parcelare. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 30 ani. Reîmpădurirea porţiunilor degradate ce se vor exploata în prima perioadă (parc. 6 şi 8) precum şi a golurilor existente se va face artificial cu pueţi de salcâm iar parchetele din trecut neregenerate complect se vor complecta cu pueţi de stejar, carpen sau ulm. Garanţia de împădurire una mie (1000) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

e) Amenajamentul pădurii Groapa Hornitului, pendinte de comuna Antaş, jud. Someş, proprietatea d-lui Mendelsohn Gersch, în suprafaţă de 57 ha. 7700 mp. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală

20 ani. Exploatarea în 20 ani în vederea recoltării coajei de tăbăcit. Garanţia de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii M i n a, pendinte de comuna Sântimbru, judeţul Ciuc, proprietatea moştenitorilor Sandor Ştefan, în suprafaţă de 75 ha. 2400 mp. pădure curată. Regimul codrului cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în doi ani a parcelei Nr. 7 de 15,87. Garanţia de împădurire una mie cinci sute lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Iulie 1932, în cabinetul nostru.

No. 158414/932.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, M. Ghelmegeanu

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii F l o r e ş t i, pendinte de comuna Floreşti, jud. Cluj, proprietatea d-lui Alexandru Mikeş, în suprafaţă de 276 ha. 1800 mp. din care 1 ha. 3800 mp. poeni. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 29 ani cu o pauză de un an în 1931/1932. Garanţia de împădurire şase sute (600) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

b) Amenajamentul pădurii C i c e r e a s c a, pendinte de comuna Sighetul Silvaniei, jud. Sălaj, proprietatea composesoratului din Sighetul Silvaniei, în suprafaţă de 57 ha. 5462 mp. din care 7803 mp. poieni. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani. Garanţia de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii L o l o i a, pendinte de comuna Petrila, jud. Hunedoara, proprietatea Maria Paraschiv a lui Dumitru, în suprafaţă de 9 ha. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în un an tăindu-se cei patru sute arbori de 80 ani de pe 4 ha. Garanţia de împădurire una mie (1000) lei de fiecare hectar. Revizuirea în 1938.

d) Amenajamentul pădurii urbariale I l t e u, pendinte de comuna Ilteu, jud. Arad, proprietatea composesoratului de pădure din Ilteu, în suprafaţă de 60 ha. 5700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Garanţia de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar. Revizuirea după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 August 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Dr. V. Nitescu

No. 169508/932.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Tirol, pendinte de comunele Tirol, Biniş, Doclin, Dognecea, Forotic şi Bejon, judeţul Caraş, proprietatea Soc. Anonime Uzinele de Fer şi Domeniile din Reşiţa (U. D. R.), în suprafaţă de 3347 ha. 6200 mp. din care 3113 ha. pădure curată. Regimul codru cu tăieri succesive în cele 3 serii în care s'a împărţit pădurea. Revoluţia normală 100 ani. Exploatare în 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Platon şi Iso, pendinte de comunele Pădureni şi Glodeni, jud. Mureş, proprietatea Carol Teleky, în suprafaţă de 155 ha., 7200 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ilteu, pendinte de comuna Ilteu, judeţul Arad, proprietatea comunei Ilteu, în suprafaţă de 323 ha. 4300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Racoviţa, pendinte de comuna Căpăt, jud. Timiş-Torontal, proprietatea comunei Racoviţa, în suprafaţă de 178 ha. 3600 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea conform avizului Comitetului Technic Cluj Nr, 57/931.

e) Amenajamentul pădurii Deasupra Posunei şi pădurea dinspre Legii, jud. Cluj, proprietatea Molnar Petru şi soţii, în suprafaţă de 14 ha. 3100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 15 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Podireu, pendinte de comuna Caseiu, jud. Someş, proprietatea Ioan Bartalis, în suprafaţă de 9 ha. 4800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în trei ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Legiu, jud. Cluj, proprietatea Molnar Petru şi soţii, în suprafaţă de 6100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea conform avizului Comitetului Technic Cluj, Nr. 1/932.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hamaş, jud. Trei Scaune, proprietatea Herszenyi Marta, în suprafaţă de 5 ha. 1800 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în doi ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hamaş, jud. Trei Scaune, proprietatea Herszenyi Ioan, în suprafaţă de 5 ha. 1800 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în doi ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fin din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Septembrie 1931, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Dr. V. Nitescu

No. 190889/932.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Andrăseşti, pendinte de comuna Andrăseşti, jud. Ialomiţa, proprietatea Constantin Cantacuzino, în suprafaţă de 351 ha. din care 262 ha. 9000 mp. pădure curată. Regimul 2 serii de crâng. Revoluţia normală 8 ani şi 15 ani pentru seria II-a. Exploatarea în 2 ani seria I şi 13 ani seria II-a. Revizuirea după anul 1937.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Teişani-Homoriciu, pendinte de comuna Teişani, jud. Prahova, proprietatea Leonida H. Stavride, Maria St. Rădulescu şi alţi 3, în suprafaţă de 408 ha. 7000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea conform avizului Consiliului Technic Nr. 1075/932. Revizuirea după anul 1942. 2

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Balaciul Crăşani, jud. Ialomiţa, proprietatea Petre Popescu Balaciu, în suprafaţă de 30 ha. 0700 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani. Revizuirea după zece ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Goleasca, jud. Muscel, proprietatea Dumitra I. Vâlcu, în suprafaţă de un ha. 9512 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Goleasca, jud. Muscel, proprietatea Vasile I. Ana, în suprafaţă de 5000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ulchi, jud. Rădăuţi, proprietatea Ana Spetco, în suprafaţă de 4 ha. 2900 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatându-se câte 60 mc. anual dintre arbori mai groşi ca 30 cm. diametru.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Goleasca, jud. Muscel, proprietatea Elena I. Luca, în suprafaţă de 9756 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Sultanului, jud. Prahova, proprietatea Ion Apostolescu şi Petre Şerban, în suprafaţă de 17 ha. 8575 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Foii, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nicolae I. Mareş, în suprafaţă de un ha. 2400 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în cel puţin cinci ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea cu ghiocei, jud. Dâmboviţa, proprietatea Ion M. E. Niţă şi alţi 3, în suprafaţă de 2 ha. 4000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Plopilor, jud. Muscel, proprietatea Ion Mărgineanu, în suprafaţă de un ha. 3072 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sfoara Cândească, jud. Dâmboviţa, proprietatea Ion C. Popescu şi alţi 2, în suprafaţă de 3 ha. 4560 mp. Regimul crâng. Revoluţia 23 ani. Exploatarea în un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mihorteasca Valea Stânei, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nicolae S. Preda şi Gh. T. Milescu, în suprafaţă de 1666 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Baciului, jud. Dâmboviţa, proprietatea N. Ivănescu, în suprafaţă de 4940 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vălicuş, jud. Dâmboviţa, proprietatea Marin V. Savu, în suprafaţă de 1 ha. 6500 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

r) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Călugăreasca, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nestor V. Popescu, Ion Diaconescu, Ionel N. Popescu din comuna Boteşti, jud. Dâmboviţa, în suprafaţă de 42 ha. 8000 mp. Regim crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în 4 ani.

s) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lăpoiasca, jud. Dâmboviţa, proprietatea Ioan N. Gociu, în suprafaţă de 2 ha. 7775 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

*

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Septembrie 1932, în cabinetul nostru.

No. 190890/932.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Dr. Voicu Niţescu

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Hovos, pendinte de comuna Sâncrai, jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului Sâncrai, în suprafaţă de 1629 ha. 6800 mp. Regimul în două serii de codru cu tăiere rasă. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani pentru seria II-a. Revoluţia de 80 ani va începe după o perioadă de aşteptare de 20 ani. Garanţia de împădurire 3000 (trei mii) lei de fiecare hectare.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Munte, pendinte de comuna Cozmeni, jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului Cozmeni, în suprafaţă de 851 ha. 6138 mp. din care 661 ha. 1360 mp. pădure curată. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 90 ani. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

c) Amenajamentul pădurii Dobârca, pendinte de comuna Dobârca, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Dobârca, în suprafaţă de 421 ha. 2400 mp. din care 375 ha. 3000 pădure curată. Regimul. O serie de codru cu 2 tăieri succesive şi alta de crâng simplu. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani pentru seria I-a şi revoluţia normală 40 ani şi exploatarea în 40 ani pentru seria de crâng. Garanţia de împădurire 800 şi 500 lei de fiecare hectar.

d) Amenajamentul pădurii Piticus, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei reformate din Eremieni, în suprafaţă de 6 ha. 3600 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani. Garanţia de împădurire trei sute (300) lei de fiecare hectar.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor de mai sus se va face după 10 ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Septembrie 1932, în cabinetul nostru.

No. 191341/932.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, M. Ghelmegeanu

Art. I. — Se aprobă de noi:

Anularea amenajamentului Seriei IV-a de crâng din pădurea Morunglavu, jud. Romanaţi, proprietatea Eforiei Spitalelor civile ce a fost aprobat cu Decizia Ministerială Nr. 55/929 şi publicată în Monitorul Oficial Nr. 10/929.

Art. II şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 10 Septembrie 1932, în cabinetul nostru.

No. 191337/932.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, M. Ghelmegeanu

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Desca, pendinte de comuna Desca, jud. Dolj, proprietatea d-nei Jenica Lt. Stoica, în suprafaţă de 467 ha. 4700 mp. din care 363 ha. 4800 mp. pădure propriu zisă. Regimul două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 5 ani, pentru seria I-a şi 15 ani cu exploatarea în 4 ani pentru seria II-a.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Stanca, pendinte de comuna Stanca, jud. Brăila, proprietatea d-nei Ana Maria I. Callimachi, în suprafaţă de 992 ha. din care 760 ha. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani. Revizuirea posibilă după cinci ani.

c) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Vârful Câmpului, pendinte de comuna Vârful Câmpului, jud. Dorohoi, proprietatea d-lui General Gh. Moruzzi, în suprafaţă de 170 ha. 4000 mp. din care 159 ha. 8400 mp. împădurită. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 8 ani cu întrerupere de 10 ani între parchetele 2 şi 3. La parchetul Livezile se vor rezolva în picioare fagii şi stejarii cu vârsta de 60—80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Călineşti, pendinte de de comuna Călineşti, jud. Mehedinţi, proprietatea d-lui D-tru Popescu, în suprafaţă de 120 ha. 8100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Maia, pendinte de comuna Fierbinţi, jud. Ilfov, proprietatea Institutului de fete Barbu Catargiu, în suprafaţă de 259 ha. 2800 mp. din care 243 ha. 8100 mp. pădure propriu zisă. Regimul 2 serii de crâng. Seria I-a, revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 20 ani. Seria II-a revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mănoiul, pendinte de comuna Micesti, jud. Tutova, proprietatea d-lui D-tru Gr. Carp, în suprafaţă de 17 ha. 6800 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 2 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Moţoc şi Valea Ursu, jud. Argeş, proprietatea Radu Ilie Gh. Paraschiv, în suprafaţă de 2888 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatare în un an.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea cu Fagi, jud. Dâmboviţa, proprietatea Nicolae Buzescu, în suprafaţă de 5000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an.

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chilianu, jud. Dâmboviţa, proprietatea Vasile şi Nae Buzescu, în suprafaţă de 8 ha. 3540 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatându-se într'un an suprafaţa de 3 ha. 0770 mp.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mica, jud. Argeş, proprietatea D-tru M. Pătru, în suprafaţă de 5000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. exploatarea în un an.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor menţionate mai sus, cu excepţia celui dela punctul b, se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Septembrie, în cabinetul nostru.

No. 193041/932.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, M. Ghelmegeanu

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Casa de Credit, Economie şi Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREŞTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operaţiunile de bancă.
Imprumuturi la membrii în contul
salariului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.

Primeşte spre fructificare la vedere şi pe termen
în condiţiuni avantajoase.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: Georgescu C. P.
Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Stinghe V.
Secretar general: Ioan P.
Casier: Grozescu Dem.
Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G. — Năstăsescu Gh.
Antonescu P. — Nedelcovici Ath.
Caragea N. N. — Popovici Gh. N.
Ciurileanu D. — Priboianu N. V.
Eliescu A. — Rodoteatu St.
Emanoil C. C. — Sburlan D.
Florescu M. P. — Stănescu Stan
Lazăr H. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.

Cenzori: Sculy X., Simionescu I., Vâlceanu Eug.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Fonay I., Petcuţ M.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«B U C O V I N A»
I. E. TOROUŢIU
—
BUCUREŞTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

ANUL XLIV, Nr. 10—11 OCTOMBRIE—NOEMBRIE, 1932

BIBLIOTECA CENTRALĂ ... ASOCIAȚIUNII

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Problema subarboretului în arboretele de salcâm *Const. D Chiriță* și *R. D. Munteanu*

Probleme administrative:

Darea de seamă a Consiliului Technic al pădurilor pe anul 1931 . . . . . *A. I. Ionescu*

Serviciul de cassă . . . . . *P. A. Grunau*

Documentări — Comentarii:

Inceputurile dreptului penal silvic în Transilvania . . . . . *Otto Witting*

Curățirile . . . . . *Horia Manole*

Cronica:

Conferința lemnului la Viena . . . . . *Gh. I. Ionescu*

Al doilea congres internațional de carbon-carburant . . . . . *N. Nedelcovici*

Excursia soc. „Prietenii naturii" a naturaliștilor ieșeni în Dobrogea . . . . . *Red.*

Lemnul drept combustibil pentru camioane . . *V. A. S.*

Recenzii. — Revista revistelor. — Informațiuni. — Pagini mercuriale: Bursa lemnului în luna Octombrie 1932

Publicațiuni: Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31

BUCUREȘTI

XLIV-e Année. No. 10-11, Octobre-Novembre, 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 10-11, October-November 19.

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

Études-Comptes-rendus:

Le problème de sous-étage dans les peuplements de robinier . . . . . *C. D. Chiriță et R. D. Munteanu*

Problèmes administratifs:

Le rapport du conseil technique des forêts pour l'année 1931 . . . . . *A. I. Ionesco*

Le service de caisse . . . *P. A. Grunau*

Documentations-Commentaires:

Les commencements du droit pénal forestier en Transylvanie . . . . . *Otto Witting*

Les nettoiements . . . . . *Horia Manole*

Chronique.— Récensions.—Revue des revues.

Informations. — Pages mercuriales.

Publications: Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCAREST

INHALT:

Abhandlungen:

Das Problem des Unterholzes im Akazien-Bestand. *C. D. Chiriță und R. D. Munteanu*

Verwaltungsfragen:

Bericht des technischen Forstrates für das Jahr 1931 . . . . . *A. I. Ionescu*

Das Kassengebahren . . . *P. A. Grunau*

Mitteilungen:

Die Anfänge des forstlichen Strafrechtes im Transylvanien . . . . . *Otto Witting*

Die Reinigungshiebe . . . *Horia Manole*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften.

Nachrichten. — Holzmarkt.

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUKAREST

Foto C. D. Chiriță

Codru de gorun în depresiunea subcarpatică (Rădești-Muscel)
Futaie de chêne rouvre dans la dépression sous carpathique (Rădești-Muşcel)
Traubeneichen — Hochwald in rumänischem Hügelland (Rădești-Muscel)

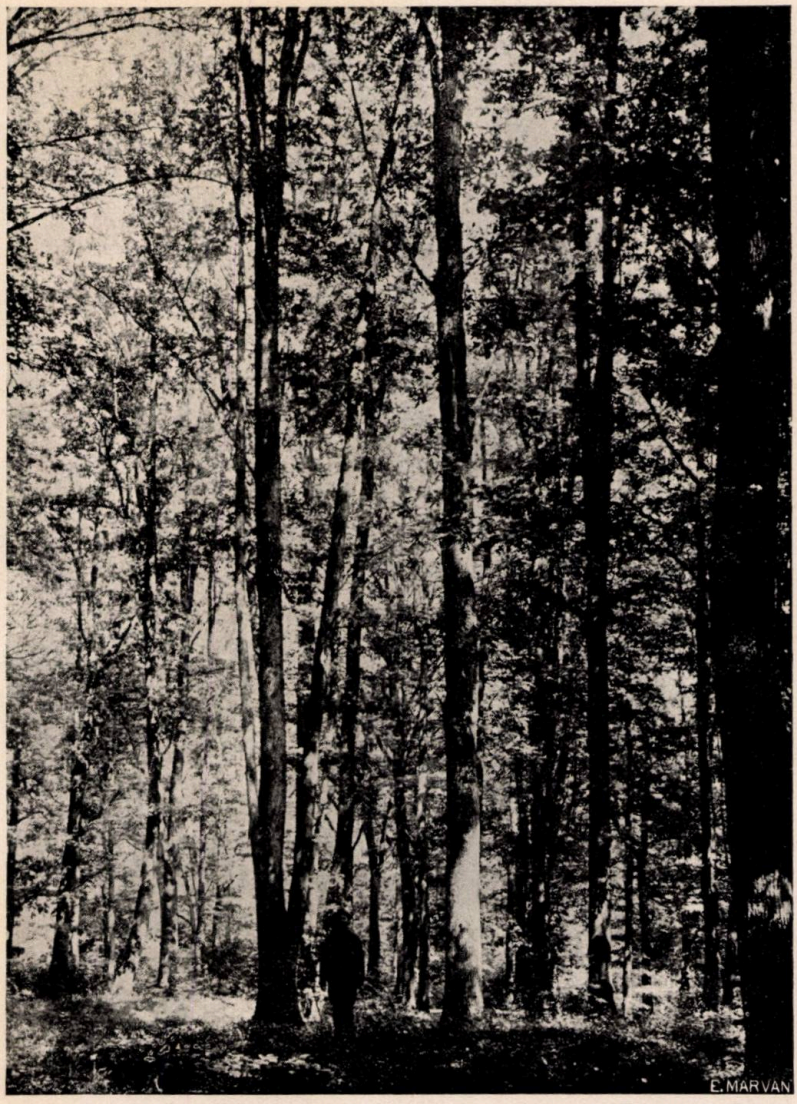

Foto C. D. Chiriță

Codru de gorun, după tăerea de însămânțare. Înălțimea medie, 32 m.
(Prislop-Muscel)
Futaie de chêne rouvre, après la coupe d'ensemencement.
Hauteur moyenne, 32 m. (Prislop-Muscel)
Traubeneichen — Hochwald nach dem Samenschlag.
Mittelhöhe 32 m. (Prislop-Muscel)

Tip. Marvan

STUDII — REFERATE

PROBLEMA SUBARBORETULUI IN ARBORETELE DE SALCÂM

SUBARBORETUL DE SOC

(Din lucrările laboratorului de pedologie forestieră al C. A. P. S.)

de CONST. D. CHIRIȚĂ în colab. cu
R. D. MUNTEANU

Salcâmul este pentru România specia forestieră destinată, desigur, în mod exagerat, să rezolve pe scară întinsă, foarte frecvente situații extreme: împăduriri în stațiuni limită (nisipuri, terenuri mobile, regiuni de stepă), acoperirea neîntârziată și expeditivă a întinselor suprafețe goale din cuprinsul domeniului forestier al Statului în câmpie (în zona forestieră a acesteia chiar), etc.

Speranțele care s'au pus în salcâm și încrederea chiar, care i se acordă, au condus la cultura acestei specii în proporții impresionante.

Evident, greșelile nu au lipsit, prin introducerea salcâmului chiar acolo unde era contra-indicat.

Vom face aci abstracție de aceste cazuri și ne vom ocupa numai de acelea, în care cultura salcâmului este — deocamdată — indicată sau cel puțin admisibilă.

Deasemenea, vom exclude din considerațiile noastre regiunile nisipoase, de care ne vom ocupa în studii speciale.

Principiul general admis este ca, în stațiuni bune, capabile de a întreține vegetația viguroasă a stejarului și a pădurii de foioase în amestec (soluri bogate în argilă și substanțe nutritive, dar suficient levigate de săruri), cultura salcâmului, dictată de ritmul acce-

lerat al împăduririlor în vederea acoperirii golurilor și a refacerii, trecătoare cel puțin, a pădurilor degradate, să fie numai provizorie; ulterior și progresiv s'ar trece la cultura forestieră convenabilă fiecărei stațiuni în parte.

Principiul acesta nu s'a născut din teama unei definitive extinderi și supremații a salcâmului în zonele de distribuție ale altor specii; simplitatea, comoditatea și, în f. multe cazuri, rentabilitatea actuală a culturii acestei specii, sunt motive care ar compensa în largă măsură inconvenientele extinderii salcâmului în dauna stejarului și a altor esențe prețioase.

Ci, acest provizorat — teoretic deocamdată — al culturii salcâmului, este bazat pe teama de degradare a stațiunii — mai precis, a solului — sub influența acestei specii. Se crede că salcâmul, esență repede crescătoare, este un extenuant accelerat al solului și că cultura acestei specii, productivă și rentabilă în prima revoluție, devine mai puțin și chiar foarte puțin productivă în revoluțiile următoare, printr'o vegetație tot mai lâncedă a arboretului.

Această concepție despre rapida scădere a productivității arboretelor de salcâm, își găsește deplina confirmare în practică. Astfel, pentru condițiile limită (din punctul de vedere al vegetației salcâmului)din jud. Brăila (stepă uscată, sol greu, insuficient levigat) s'au stabilit următoarele date [1]), indicând producția la ha. a arboretelor de salcâm de diferite generații :

I-a revoluție (20 ani), 120—140 mc. din cari : 2/5 lemn de lucru și 3/5 lemn de foc, 35.000—40.000 lei.

II-a revoluție, 30—40 mc. din cari 1/10 lemn de lucru, 4/10 lemn de foc și 5/10 crăci, 6000—7000 lei.

III-a revoluție, 15—20 grămezi de crăci, 2500—3000 lei.

IV-a revoluție exclusă, regenerarea imposibilă.

Se constată că pentru această regiune, scăderea productivității culturii salcâmului este mai rapidă chiar, decât se crede în genere [2]).

---

1) După Ing. E. Răuță, șeful ocolului silvic Brăila.

2) Repetăm precizarea: Exemplul se referă la cazuri în cari cultura salcâmului este la limită admisibilă. In condițiuni staționale și mai grele (uscăciune și mai ridicată, sol și mai puțin levigat — cazul stepei dobrogene), cultura dă greș chiar la prima revoluție a arboretului. Asupra acestei probleme, vom avea ocazia să revenim cu studii speciale.

Dece însă această evoluție progresivă și accelerată, conducând neîntârziat la această îngrijitoare lipsă de productivitate a salcâmului?

Poate fi extenuarea solului, sărăcirea lui de substanțe nutritive, cauza principală?

Acestei probabilități i se acordă o mare doză de credință. In mod exagerat însă; în multe cazuri, chiar în mod greșit.

Problema secătuirii propriu-zise a solului se poate pune în mod neîndoielnic în cazul solurilor nisipoase, cu un conținut redus în argilă și humus. Deasemenea, în soluri intens levigate, spălate de baze (care însă, nu fac obiectul culturii de raport a salcâmului).

Solurile grele însă, din câmpiile țării românești, cu multă argilă și cu un ridicat conținut în baze de schimb și chiar în săruri, nu pot fi în așa măsură sărăcite, încât să se poată vorbi de o extenuare a lor. Incercările cu îngrășăminte, făcute la ocolul silvic Brănești, în pepiniera centrală, situată pe un cernoziom degradat — bănuit ca sărăcit în substanțe nutritive, nu au putut dovedi o ameliorare sensibilă a tinerelor plante forestiere — A. negundo, glădița, ș. a., în urma amendării solului cu un îngrășământ organic, conținând ca elemente principale: calciu, acid fosforic și azot. Aceasta în pepinieră. In arborete cu atât mai puțin, — pe soluri de asemenea natură.

Din contra, se poate chiar vorbi de o concentrație prea ridicată a solurilor de stepă în baze și săruri, din punctul de vedere al culturii salcâmului.

Apoi, salcâmul însuși, această specie considerată ca extenuantă, preferă soluri ușor levigate, slab acide, sărăcite deci — în oarecare măsură — de baze.

Problema este, cel puțin pentru solurile grele și bogate ale câmpiilor noastre, de altă natură: îmbătrânirea tulpinilor și a rădăcinilor, lipsa de operații culturale, și mai ales, degradarea fizică a solului în arboretele de salcâm.

Cu îmbătrânirea tulpinilor și a rădăcinilor scade puterea de lăstărire și mai ales vigoarea de creștere a lăstarilor.

Lipsa de operații culturale, lăsarea tuturor lăstarilor și drajonilor să se concureze reciproc și să încremenească în total, grăbesc și mai mult efectul acestei evoluții.

In sfârșit, evoluția fizică a solului, acoperirea lui incompletă,

înierbarea, tasarea și uscarea lui, asigură arboretului condiții tot mai grele de vegetație; sistematic apoi, fiindcă e iarbă, intervine și păşunatul.

Şi dovada cea mai elocventă că acestea sunt cauzele, este faptul că defrişarea arboretelor îmbătrânite, de salcâm, şi instalarea de noui arborete, prin plantaţiuni cu cultură agricolă intermediară (deci: plante tinere, sol mobilizat), asigură o nouă cultură productivă a acestei specii.

Dacă în cultura salcâmului s'ar evita cele două inconveniente: concurența lăstarilor şi a drajonilor — prin operaţii culturale bine aplicate — şi degradarea fizică a solului — prin introducerea de esenţe de amestec sau prin creiarea unui subarboret indicat, — productivitatea salcâmului ar înregistra o curbă incomparabil mai favorabilă, în decursul succesiunii generaţiilor acestei specii pe acelaş sol.

In lucrarea de faţă, ne vom ocupa de problema subarboretului în arboretele de salcâm.

Un principiu fundamental al culturii forestiere este asigurarea producţiei lemnoase urmărite, cu condiţia menţinerii forţei productive a solului forestier.

Cultura salcâmului în arborete pure, pe soluri grele îndeosebi, păcătuieşte mult faţă de acest principiu, prin degradarea fizică a solului. Chiar când această cultură e numai de scurtă durată.

Asupra acestui fapt suntem astăzi atât de documentaţi, încât suntem scutiţi de obligaţia de a mai aduce aci exemple, probe, etc.

Spre a fi în spiritul acestui principiu sănătos, trebuie să tindem la a înlătura acest fundamental defect al culturii salcâmului.

Trebuie să avem constantă în preocupări, tendinţa de a pregăti solul pentru pădurea de amestec de foioase, la care va urma să trecem treptat, dela arboretele provizorii de salcâm.

S'au căutat în acest scop specii de amestec şi specii de subarboret.

Problemă pe cât de importantă, pe atât de variată în soluţii, aspectul ei depinzând fundamental de condiţiile staţionale.

In staţiuni favorabile vegetaţiei viguroase a salcâmului, speciile foioase de amestec (stejarul, frasinul, acerineele, etc.) sunt în genere eliminate. In staţiuni în care salcâmul, după scurt timp dela

plantație începe a lâncezi, exercitând astfel în sol o concurență mult redusă, aceste esențe se mențin, luând chiar înainte salcâmului. Între aceste situații extreme, există situații intermediare, în care amestecul este posibil cu anumite condiții de dispozitiv al plantației, cu stăruință și intervenții oportune, etc.

Pentru a se evita degradarea fizică a solului arboretelor de salcâm și a se ridica rentabilitatea culturii acestei specii, foarte bine venită ar fi soluția culturii cu un subarboret indicat, bine proteguitor al solului : subarboret constituit deci dintr'o specie (sau din specii) care să suporte condițiunile de lumină din arboretele de salcâm, concurența intensivă din sol și să aibă un frunziș abundent, spre a acoperi bine solul.

Problema găsirii speciilor care să îndeplinească aceste condițiuni, este foarte interesantă și oferă un larg câmp de observații și cercetări.

Sunt constatări care arată că în anumite condiții staționale, există specii care se pot desvolta sub salcâm, unele numai diseminate, altele și în asociație strânsă, pot suporta bine concurența acestuia și, mai mult, unele pot chiar întrece concurența salcâmului, îl pot învinge în lupta pentru existență.

Observațiile noastre în Oltenia arată că, pe soluri ușoare și bogate (lehmuri nisipoase și nisipuri lehmoase, humoase) salcâmul poate fi ținut în loc, aproape nimicit chiar, de o vegetație bogată de: Rubus fructicosus (mur), Sambucus ebulus (boziu), Urtica dioica (urzica mare), etc., de îndată ce acestea au prins vigoare și au luat desvoltare înainte ca salcâmul să fi realizat starea de masiv.

In urma exploatării arboretelor de crâng simplu, aceste plante — în deosebi Sambucus ebulus, aflat în asociație deasă — pot stânjeni în mod îngrijorător regenerarea. Se spune chiar că: „unde apare boziul, dispare salcâmul", afirmație cu un mare fond de adevăr.

Aceste observațiuni trebuiesc continuate, verificate și amplificate, spre a se ști, care trebuie să fie atitudinea noastră față de asemenea însoțitori ai salcâmului.

Există însă plante lemnoase, care — cel puțin în anumite condiții staționale — pot vegeta sub salcâm (în arborete), fără a suferi sensibil de concurența acestuia și fără a exercita la rândul lor o concurență vătămătoare etajului dominant.

Una dintre aceste plante, asupra căreia, pentru condițiile staționale preferate, ne-am putut documenta, este Sambucus nigra (so-

cul), specie care în mod natural și destul de frecvent se instalează în arboretele de salcâm, diseminat sau formând asociații mai mult sau mai puțin strânse, subarborete încheiate chiar.

Deasemenea, apare în mod natural, formând asociații dese sub unele arborete de salcâm, Ailanthus glandulosa (oțetarul). Diseminat, se instalează și arbustul binefăcător și binecuvântat, Crataegus. Mai puțin frecvent, se întâlnesc, tot în diseminație, Evonymus europaeus, E. verrucosus și Ligustrum vulgare.

*

* *

Problema subarboretului în arboretele de salcâm pare să aibă două soluții. Anume :

Din observațiile noastre de până acum, în regiuni variate ale țării, suntem conduși să admitem că subarboretul de soc s'ar putea introduce și, mai ales, menține bine, în arboretele de salcâm situate în stațiuni a căror umiditate nu scade sub o anumită limită (care rămâne a se stabili).

In stațiuni aflate în mediu sub această limită de umiditate (în genere antestepa și stepa tipică), în care salcâmul vegetează mai puțin viguros și exercită în sol o concurență mult redusă, formând arborete în genere mai luminate, s'ar putea menține în asociație strânsă — ca subarboret — arbustul Crataegus, singur sau în amestec cu Evonymus și Ligustrum.

Așa încât, din punctul de vedere al problemei subarboretului, putem împărți arboretele de salcâm situate pe soluri capabile de a întreține vegetația stejarului și a altor foioase, în două mari categorii:

a) arborete de stațiuni tip umed-fresc, indicat subarboretul de soc.

b) arborete de stațiuni tip uscat, indicat subarboretul de Crataegus pur (de preferat) sau de Crataegus-Evonymus-Ligustrum.

Ne vom ocupa în lucrarea de față numai de subarboretul de soc în arboretele de salcâm.

*

* *

Socul (Sambucus nigra), acest arbust de câmpie, deal și munte, este caracteristic pentru soluri fresce, umede chiar și humoase. Toate tratatele de botanică îl citează ca atare. Această pre-

ferință — marcând exigența accentuată față de umiditate și substanțe nutritive — se manifestă prin apariția și distribuția acestui arbust în deosebi în stațiuni umede: lunci, depresiuni, locuri umbrite sau situate în apropierea vreunui curs de apă, etc. Deasemenea, este citat ca formând subarborete în pădurile luminate.

In stațiuni restrânse, cu caracter de frescheță a solului, reprezentând accidente locale, îl găsim chiar în stepa propriu-zisă (în depresiuni, șanțuri, etc.); în satele din stepă îl găsim foarte frecvent în adăpostul oferind umbră și un sol fresc, al gardurilor.

Stațiunile cu sol fresc și umiditate atmosferică mai ridicată decât cea din stepa tipică, sunt însă numai p r e f e r a t e de soc, fără a fi stațiunile u n i c e ale acestei specii. Nu rareori întâlnim socul în stațiuni destul de uscate: în arborete de salcâm sau de stejar situate în stepa propriu-zisă, în terenuri lipsite de depresiuni sau de orice alte împrejurări, care ar aduce o ridicare a umidității locale. Astfel îl găsim în arboretele de salcâm din preajma Brăilei (la „Monument" găsit de noi, la Lacul Sărat, găsit de d-l Ing. Răuță), de asemenea în pădurea de stejar Codreanca (după informațiile d-lui Ing. Codru), în pădurea de stejar dela Hanul Conachi, găsit de noi, etc. Am citat câteva numai, dintre multiplele cazuri.

Evident, în asemenea stațiuni relativ uscate, socul găsește numai o realizare parțială a exigențelor sale față de umiditate și crește mai puțin viguros decât în cele umede. De aceea, nici nu l-am putut găsi în asociații strânse. Interesant este însă de stabilit că, nu este o specie e x c l u s i v de stațiuni umede și că, în mod natural, poate suporta concurența salcâmului și a altor specii, chiar în regiuni cu caracter de stepă. Rămâne, evident, de urmărit, cum se prezintă problema în diferite cazuri de consistență a arboretului și a subarboretului însuși. Mai ales.

Această constatare ne îndreptățește să admitem că acest arbust ar putea fi introdus pe cale artificială atât în arboretele de salcâm din stațiuni relativ umede (lunci, depresiuni, etc.), cât și cu titlu de încercare, în arborete situate în stațiuni prezintând, din punctul de vedere al umidității, caracterul mediu al zonei de șleau: în stațiuni tipice de ante-stepă și de stepă, posibilitatea de menținere a socului în asociație strânsă fiind problematică, este indicat să fie introdus numai cu titlu de încercare, pe scară f. redusă.

Interesant este de stabilit, cărui fapt se datorește proprietatea socului de a suporta concurența salcâmului în arboret. Se știe,

salcâmul are o înrădăcinare foarte viguroasă, cu bogate și lungi ramificații în stratul superficial al solului (în majoritatea cazurilor — excepție în unele soluri nisipoase — majoritatea rădăcinilor ocupă stratul 0—30 cm. sau 0—40 cm al solului). Din cauza acestui sistem de rădăcini extrem de ramificat în stratul superficial al solului, concurența acestei specii în sol este foarte mare.

Probabilitatea de a se putea găsi o specie cu înrădăcinare „pivotantă", sau „pivotantă-trasantă" — care, fiind avizată la straturile mai profunde ale solului, ar putea scăpà de concurența exterminantă a salcâmului — este foarte mică, dacă nu inexistentă. Fiindcă, propriu-zis, specii cu înrădăcinare tipică și în toate cazurile aceeași, pivotantă sau pivotantă-trasantă, nu există. Înrădăcinarea speciilor este un caracter foarte variabil: rădăcinile se acomodează condițiilor de sol. In câmpia română, în general, la toate speciile adică, și în majoritatea condițiilor de sol, majoritatea rădăcinilor se desvoltă în unul și același strat superficial al solului de 0—20 cm. 0—30 cm. sau 0—40 cm., după caracterul solului [1]).

Așa că, nu după profunzimea înrădăcinării trebuie să se caute specia care să reziste concurenței salcâmului, ci după abundența rădăcinilor în stratul superficial, cel mai activ al solului.

Din acest punct de vedere, înrădăcinarea socului este foarte bine dotată.

Fotografia de pe pag. următoare arată că socul posedă o înrădăcinare fasciculată, extrem de abundentă, cu ramificații ce se întind în stratul superficial (până la 30 cm. adâncime), mergând înlături până la 1,00—1,20 m. și mai mult. In fotografia dată rădăcinile sunt mult aplecate, fiind f. moi; rădăcinile notate cu a și b arată dispoziția normală a rădăcinilor în sol.

Pentru comparație, s'a așezat un baston gros de 8 mm., cu părți din lungimea lui de câte 10 cm. colorate alternativ, în alb și în negru.

Această înrădăcinare, reprezentând o reală abundență de căi de absorbție, asigură socului o capacitate de nutriție de neînvins de către salcâm.

Insfârșit, proprietatea acestui arbust de a lăstări puternic,

---

1) Vezi în acest sens: C. D. Chiriță „Studiul fizic al solurilor forestiere" Rev. Pădurilor Nr. 4 pag. 291/1931.

arată că se poate regenerà uşor pe această cale, ţinând şi din acest punct de vedere, piept salcâmului.

*

Poate constitui socul un subarboret util în arboretele de salcâm?

Adică, în asociaţie strânsă, poate acest arbust ajuta vegetaţiei salcâmului? Poate feri solul de degradarea proprietăţilor lui ca factor vegetativ, sau îl poate chiar ameliora în sens fizic?

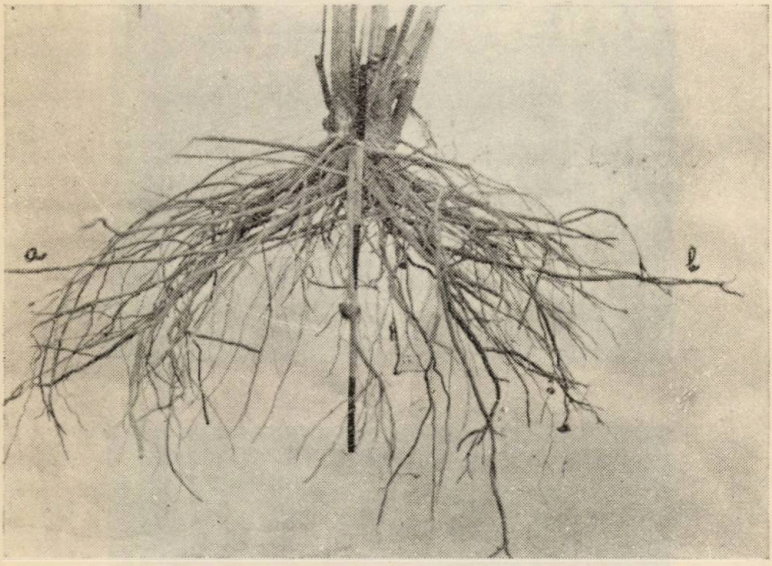

Rădăcinile socului. Rădăcinile a şi b au înclinarea normală, din sol. Celelalte sunt mai plecate

Pentru a lămuri această problemă, am întreprins cercetări în două păduri cu arborete de salcâm prezentând subarborete de soc: în pădurea Cazota, jud. Buzău, proprietate a Eforiei Spitalelor Civile şi în pădurea Hereasca, din ocolul silvic M-rea Ţigăneşti, jud. Ilfov.

P ă d u r e a C a z o t a este situată în condiţiuni staţionale de uşoară depresiune (apa freatică la 6—8 m.), cu sol (de tipul cernoziom degradat) cu caracter de lehm propriu-zis.

Arboretul de salcâm, care ne preocupă, are vârsta de 15 ani, înălţimea medie de 12,0 m., diametrul terier mediu de 11 cm.

Socul apare în formă de tufe izolate sau în asociații mai mari, cu înălțimea de 3—4 m., fără a constitui un subarboret continuu pe o porțiune mai însemnată a arboretului. Din această cauză și efectul

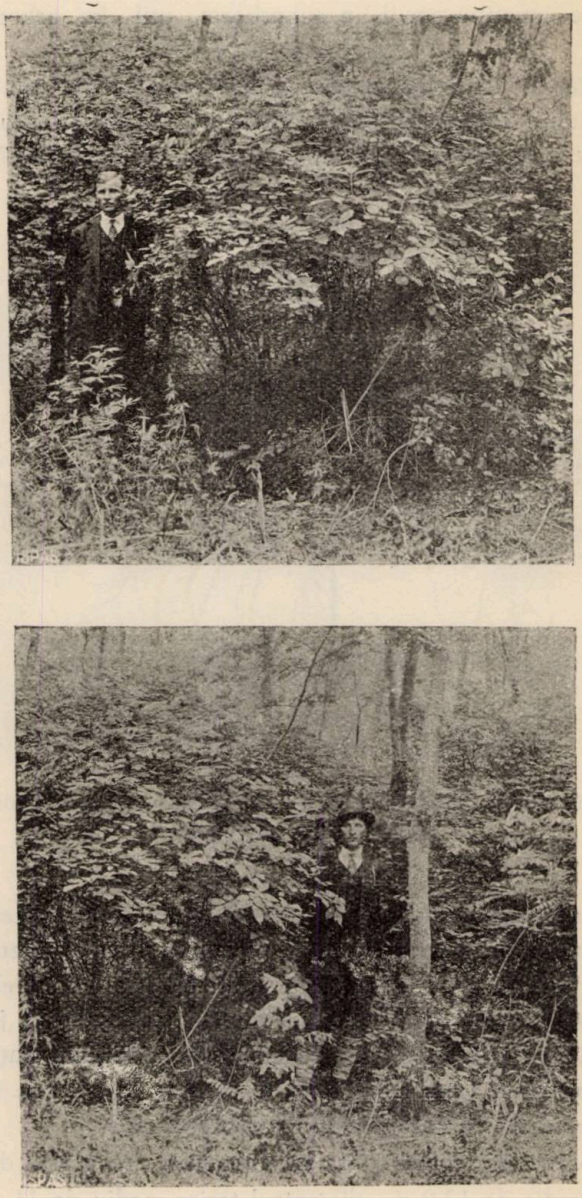

Subarboretul de soc din pădurea Cazota

acestui subarboret va fi aci mai redus decât în cazul unui subarboret continuu.

Pădurea Hereasca. Arboretul de salcâm este situat pe o terasă a râului Ialomița, la 6—7 m. deasupra cursului apei, pe un nisip lehmos la suprafață, trecând în lehm-nisipos sub 10 cm adâncime.

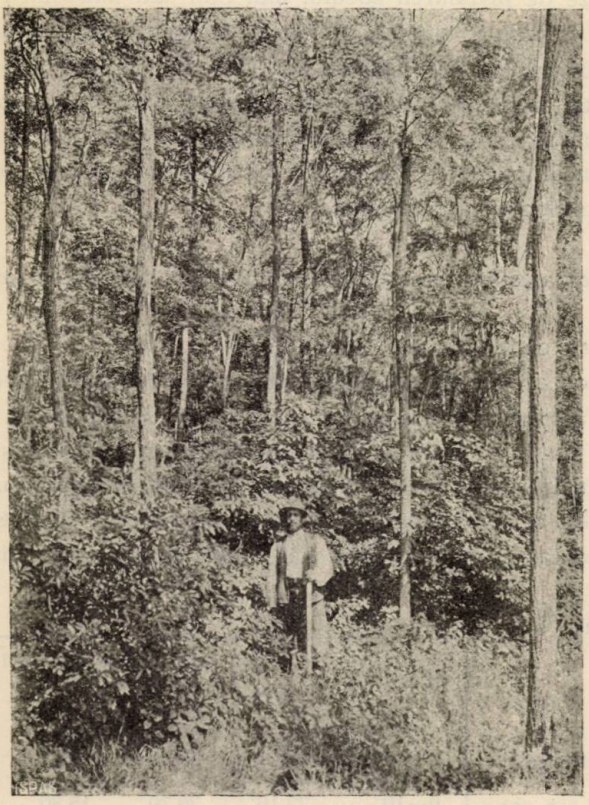

Pădurea Hereasca. Arboretul de salcâm, cu subarboretul de soc.

Arboretul este provenit din tulpini tinere de salcâm, care au fost recepate în 1919, din cauza tăierilor neregulate din timpul războiului, deci are vârsta de 13 ani. Înălțimea medie, în porțiunile cu subarboret de 14—15 m., consistența 0,7—1,0. Diametrul terier mediu de 12 cm. în porțiunile cu subarboret și de 10 cm. în porțiunile înierbate.

Socul formează aci un subarboret aproape neîntrerupt, cu înălțimea de 1,5—4,0 m.

Din observarea acestui arboret se constată că, în toate porțiunile lipsite de subarboret, arborii au înălțimi mai mici cel puțin cu 1 m., față de porțiunile alăturate, cu subarboret de soc.

Noi nu putem admite, că pe porțiunile cu subarboret solul a fost înainte de instalarea socului mai bun sau mai umed decât pe porțiunile înierbate, fiindcă asemenea deosebiri nu pot avea frecvența și distribuția insulară de aci. Așa că, deosebirile constatate în creșterea salcâmului nu le putem atribui decât influenței favorabile a subarboretului de soc. Efectul intervine așa de sistematic și evident, încât influența favorabilă a subarboretului de soc își găsește aci o elocventă confirmare.

Influența subarboretului de soc asupra condițiilor de sol.

Dispersitatea solului.

Deoarece valorile ce caracterizează multe dintre proprietățile fizice ale solului (în special cele referitoare la structură, compacitate, etc.) sunt în însemnată măsură influențate de dispersitatea acestuia (mărimea grăunților), pentru o orientare aproximativă asupra solurilor ce comparăm, dăm mai jos rezultatul analizelor mecanice (executate numai asupra câte unei probe, dela nivelele indicate):

Cazota

	Adâncimea	> 0,05 mm.	0,05—0,02 mm.	0,02—0,01 mm.	< 0,01 mm.
Sol înierbat	0—10 cm.	20,44 %	35,50 %	16,24 %	27,82 %
Sol sub soc	0—10 „	22,10 „	36,70 „	15,80 „	25,40 „

Hereasca

Sol înierbat	0—10 „	64,05 „	20,50 „	6,56 „	8,89 „
	10—20 „	39,56 „	28,20 „	13,24 „	19,00 „
Sol sub soc	0—10 „	52,97 „	28,75 „	7,92 „	10,36 „
	10—26 „	45,53 „	26,90 „	10,70 „	16,87 „

Se constată că în cazul pădurii Cazota avem a face cu un lehm propriu-zis, iar în cazul pădurii Hereasca cu un nisip lehmos, trecând sub 10 cm. într'un lehm nisipos.

Structura solului.

Am arătat în mod repetat, în lucrările noastre anterioare, că pentru solurile forestiere (cu excepția nisipurilor) structura este un factor determinant al tuturor proprietăților fundamentale ale solului [1]). Cu cât sunt mai afânate — deci cu cât au, pentru dipersități analoage, un volum total de spații lacunare mai mare și o compacitate mai redusă, cu atât viața din sol este mai activă, cu atât vegetația forestieră are un substrat mai favorabil.

Este demn de accentuat că din punctul de vedere al structurii, între solurile apropiate ce se compară, deosebirile importante se observă numai în stratul superficial al solului (0—10 cm.) și mult mai puțin în stratul imediat următor (10—20 cm.). Sub 20 cm. deosebirile sunt, în genere, mici și nu este indicat să urmărim a le prinde cu metode meticuloase.

In spiritul acestei constatări, am acordat toată atențiunea stratului superficial al solului, până la 10—15 cm. adâncime. Acest strat (în deosebi până la 10 cm.) a fost cercetat din punct de vedere al structurii, după metoda cilindrului și cu sonda Meyenburg.

Cu metoda cilindrului s'au găsit următoarele valori pentru volumul spațiului lacunar total al solului, pentru stratul superficial 0—10 cm. :

Cazota :

0 — 10 cm.	sub soc	sol înierbat	diferențe	
			absolute	relative
valori medii . .	54,05%	50,40%	3,65%	7,25%
valori extreme .	62,35 „	49,35 „	13,00 „	26,34 „

Se constată deci în mediu o diferență de 3,65%, respectiv

1) Vezi îndeosebi: C. D. Chiriță. Studiul fizic al solurilor forestiere Rev. Păd. No. 2 și 4/1931.

7,25% [1]) în favoarea solului cu subarboret de soc. Intre porțiunile cu solul cel mai afânat de sub soc și cele înierbate, cu solul cel mai tasat, diferența absolută este de 13,00%, iar cea relativă de 26,34%.

Herească :

0 — 10 cm.	sub soc	sol înierbat	diferențe	
			absolute	relative
valori medii . .	57,50%	52,30%	5,20%	9,95%
valori extreme .	63,60 „	49.80 „	13,80 „	27,70 „

Deci, sub soc, spațiul lacunar total al solului este în mediu cu 5,2% — respectiv 9,95% — mai mare decât în solul înierbat. Intre porțiunile cu solul cel mai afânat de sub soc și cele cu solul cel mai tasat (porțiunile înierbate) diferența este de 13,8%, respectiv de 27,7%.

Ameliorarea solului, datorită subarboretului de soc, este deci evidentă.

Compacitatea solului am studiat-o cu sonda de rezistență a lui von Meyenburg [2]).

Pentru a urmări mai deaproape stratul superficial (0—10—15 cm.) am utilizat arcul cel mai sensibil al sondei, cel de 20 kg. Pentru acest strat s'au obținut curbe foarte variate, totuși caracteristice pentru structura solului. Curbele pentru stratul sperficial, în solul de sub soc, fiind foarte deosebite, nu vom da aci curbele medii — imposibil de stabilit — ci, câte o serie dintre cele mai caracteristice obținute.

Din observarea curbelor se constată că, în solul înierbat, compacitatea este destul de uniformă, putându-se chiar trasà o curbă medie.

Curbele de compacitate ale solului înierbat stau pe tot parcursul (cu mici excepții, explicabile prin accidentele inevitabile din sol)

---

1) Diferențele absolute se referă la volumul total al solului și se obțin prin scăderea coloanei II-a din I-a ; sunt mai puțin expresive decât diferențele relative, care se raportează numai la spațiul lacunar, arătând cu cât % acesta s'a mărit sau s'a redus, în mod real. Diferențele relative exprimă mai credincios proporțiile schimbărilor intervenite.

2) Vezi amănunte asupra acestei sonde în studiul : C. D. Chiriță și T. P. Bălănică : „Influența ecologică a subarboretului în pădurile din câmpia română". Rev. Păd. Nr. 7/1932.

deasupra celor corespunzătoare solului de sub soc. Solul înierbat este deci evident mai compact decât cel de sub soc.

Urmărind curbele pentru solul de sub soc, observăm o neregularitate dusă foarte departe. Mai întâi, pe când curbele pentru

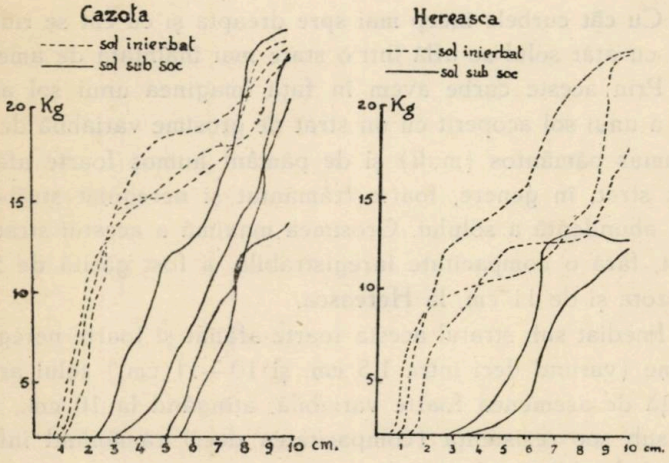

solul înierbat arată că solul începe să aibă o rezistență determinabilă, în mediu dela 1 cm. adâncime, cele pentru solul de sub soc arată că rezistența acestui sol începe a se evidenția dela adâncimi foarte diferite: dela 1,5 cm.; dela 2, 3, 7, 8, 11 cm., etc.; iar mersul curbelor este foarte neregulat.

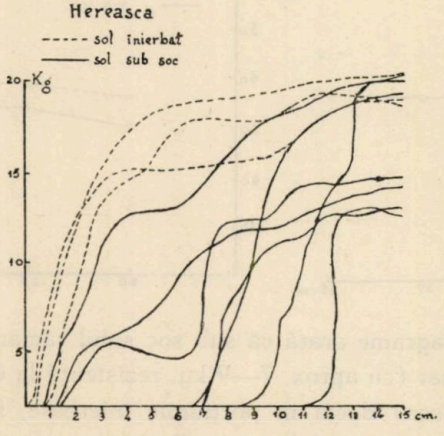

Această neregularitate a curbelor de rezistență redă în mod foarte credincios stările în care se află solul sub subarboretul de soc (și, în genere, sub orice subarboret cu efecte bune asupra solului).

Anume, aceste curbe arată că solul se află în stări de ameliorare diferit înaintate. Sunt unele curbe care, mergând foarte aproape de cele ale solului înierbat, arată că solul în punctul caracterizat de curbă abia începe a se ameliora.

Cu cât curbele încep mai spre dreapta și cu cât se ridică mai puțin, cu atât solul se află într'o stare mai înaintată de ameliorare.

Prin aceste curbe avem în față imaginea unui sol activ — adică a unui sol acoperit cu un strat de grosime variabilă de litieră, de humus pământos (mull) și de pământ humos foarte afânat — cu un strat, în genere, foarte frământat și neregulat străbătut de fauna abundentă a solului. Grosimea maximă a acestui strat foarte afânat, fără o compacitate înregistrabilă, a fost găsită de 5,5 cm. la Cazota și de 11 cm. la Hereasca.

Imediat sub stratul acesta foarte afânat și foarte neregulat ca grosime (variind deci între 1,5 cm. și 10—11 cm.) solul are o rezistență de asemenea foarte variabilă, atingând la 10 cm., 12—20 kgr., sub soc rezistența (compacitatea deci) rămânând inferioară celeia din solul înierbat.

Pentru stratul mai profund al solului s'a lucrat cu rezistența de 60 kg. și s'au obținut curbe, ale căror medii au dat diagramele de mai jos.

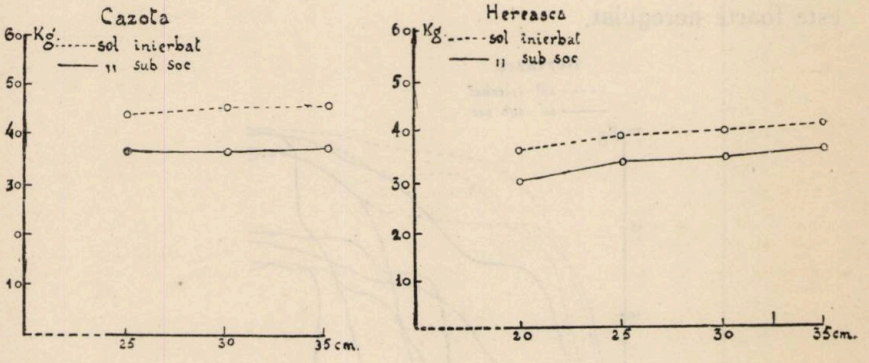

Aceste diagrame arată că sub soc solul rămâne chiar până la 35 cm. mai afânat (cu aprox. 7—9 kg. rezistență la Cazota și aprox. 5 kg. la Hereasca) decât în porțiunile înierbate, fără subarboret. Rezistența mai mare a solului dela Cazota se datorește și dispersității mai înaintate a acestui sol (conținutului mai ridicat în argilă).

Determinările de spații lacunare și cele de compacitate arată astfel foarte clar, că subarboretul de soc oferă solului un admirabil adăpost, asigurându-i o stare de afânare sensibil mai favorabilă decât în cazul lipsei acestui subarboret și înierbării cu graminee.

Conținutul în humus.

Și la aceste determinări ne-am preocupat îndeosebi de stratul superficial, 0—10 cm., singurul cu diferențe remarcabile.

Humusul s'a determinat prin calcinarea umedă, după Knopp.

S'au obținut următoarele date: (cifrele exprimă procente din greutatea solului absolut uscat).

Pădurea	Nivelul	sub soc	înierbat	Diferențe	
				absolute	relative
Cazota	0—10 cm.	4,95 %	3,64 %	1,31 %	36,00 %
Herească . . .	0—10 cm.	4,50 „	3,39 „	1,11 „	32,40 „

Ultima coloană arată că sub soc humusul din sol crește cu 36% — respectiv 32,4% —.

Determinările prin calcinare (care redau toate substanțele organice aflate în sol, plus apa de constituție a substanțelor din sol și, dacă există, CO_2 al carbonaților) au dat următoarele valori:

Pădurea	Nivelul	sub soc	înierbat	Diferențe	
				absolute	relative
Cazota	0—10 cm.	10,93 %	9,92 %	1,01 %	10,17 %
Herească . . .	0—10 cm.	8,41 „	7,39 „	1,02 „	18,80 „

Și aceste determinări arată importante deosebiri, care provin numai din conținutul diferit în substanțe organice — humificate sau în curs de humificare.

Umiditatea solului

Foarte probabil, cea mai însemnată influență se manifestă în condițiile de umiditate ale solului. Sub soc este umbră complectă, adăpost contra vânturilor, iar burueni nu apar. Unde socul lipsește, solul este încălzit și uscat de soare, uscat deasemenea de vânturi și de graminee.

Determinări repetate de umiditate nu am putut executa, din cauza situației defavorabile a arboretelor. De aceia, din acest punct de vedere ne mulțumim aci numai cu aceste precizări și ne referim la lucrarea noastră anterioară asupra influenței subarboretului de Crataegus, asupra umidității solului în cursul perioadei de vegetație.

Cercetările noastre, deși executate numai asupra unora dintre caracteristicele solului, sunt totuși concludente pentru a recunoaște solul de sub adăpostul subarboretului de soc, ca mult mai apropiat de starea solului forestier ideal, decât cel neacoperit de acest subarboret, înierbat.

Ferit de acțiunea de uscare a vântului, a razelor solare și a gramineelor (marele consumator al apei solului), acoperit de un strat afânat de humus și de pământ humos, cu o compacitate mai scăzută și o afânare sensibil mai ridicată (decât în cazul solului înierbat), solul de sub asociația continuă de soc oferă un substrat mult mai favorabil desvoltării vieții microflorei, micro și macrofaunei caracteristice solului forestier, precum și — mai ales — desvoltării pădurii însăși, decât solul înierbat.

Cea mai bună exteriorizare a intensificării vieții în acest sol — ca rezultantă a ameliorării întregului complex al condițiilor fizice și în parte chimice —, este activitatea animală din stratul superficial al solului acoperit de subarboret:

Solul pare — acolo unde adăpostul subarboretului este bine realizat, ca frământat de această activitate : este răscolit, străbătut în toate direcțiile de canale, mărunțit, etc.

Subarboretul de soc asigură astfel solului arboretului de salcâm, adăpostul cel mai bun în contra tuturor factorilor, cari altfel i-ar reduce capacitatea de a întreține viața vegetală.

Această capacitate de a întreține viața vegetală, cercetările pedologice o pot admirabil stabili, studiind activitatea bacteriană a solului — adică: intensitatea vieții micro-florei solului. Iar silviculturul poate stabili această capacitate, studiind intensitatea vieții pădurii însăși.

In lipsa, provizorie, a posibilităților de a studia micro-biologia solului, ne mulțumim numai cu observațiuni asupra arboretului.

Din descrierea arboretului din pădurea Hereasca, am văzut

că în porţiunile acoperite de soc, arborii sunt mai bine desvoltaţi — atât în înălţime cât şi în diametru — decât cei din porţiunile înierbate.

Porţiunile înierbate fiind în genere puţin întinse, nu putem da aici cifre medii caracteristice. Ne limităm la precizările făcute la descrierea arboretului (pag. 635).

In arboretul din pădurea Cazota, asociaţia de soc neformând un subarboret continuu, ci numai tufe şi boschete izolate, efectul asupra desvoltării arboretului nu se poate constata. E şi explicabil, deoarece efectele salutare ale subarboretului — îndeosebi asupra umidităţii solului — se realizează numai când subarboretul oferă solului un adăpost neîntrerupt.

* * *

Studiul de faţă se sprijină pe un material documentar relativ restrâns. Pentru certitudinea concluziilor noastre ar fi fost necesar să cercetăm mai multe cazuri. Acestea lipsindu-ne însă, ne-am mulţumit cu indicaţiile cazurilor ce am prezintat — indicaţii care, deşi restrânse, sunt suficiente totuşi pentru a ne documenta asupra importanţei şi liniilor mari ale problemei.

Rămâne de văzut, măsura în care constatările noastre — cele deia pădurea Herească mai ales, sunt valabile şi pentru alte staţiuni, îndeosebi pentru regiuni lipsite de condiţii favorabile de umiditate.

De aceea, considerăm lucrarea de faţă, ca o semnalare şi o caracterizare în linii mari a problemei.

Este indicat ca aceia, cărora le este încredinţată practica silvică, să urmărească problema în multiplele staţiuni în care activează.

In lipsa unui organ special de experimentaţie, este binevenit ca, la ocoalele silvice în care problema subarboretului în arboretele de salcâm, se pune pe scară importantă (fie că sunt staţiuni variate, fie că regiunea prezintă caracter de uniformitate), să se facă încercări, pe suprafeţe mici, de a introduce socul prin însămânţare — în arboretele de salcâm; în staţiuni umede (depresiuni, văi, lunci), lucrarea se poate executa pe scară mare, fără teamă de nereuşită. Evident, pe nisipuri sărace, lipsite de argilă, încercările ar fi inutile.

Care este limita la care sfârşeşte posibilitatea de menţinere a subarboretelui de soc

și la care începe domeniul subarboretului de Crataegus sau Crataegus - Evonymuș - Ligustrum; care sunt momentul și modalitatea cea mai indicată de introducere a acestor subarborete; care sunt efectele lor asupra arboretului, în multiplele cazuri de staţiune, consistenţă, vârstă, revoluţie, etc., acestea sunt probleme pe care numai o întinsă și variată experimentație le poate rezolvà.

De aceea, repetăm, este indicat ca la această experimentație să contribuie și ocoalele silvice avizate la cultura pe scară întinsă a salcâmului, instalând cât mai multe suprafețe de cercetări. Indeosebi aceste suprafețe să fie astfel instalate, încât să se poată stabili o comparație între arboretul cu subarboret și cel fără subarboret.

Laboratorul de pedologie forestieră al C. A. P. S., prin personalul său, a început însuși instalarea de suprafețe de experimentație în acest sens.

Pentru experimentația dela ocoale, stăm la dispoziție cu informații, cercetări, etc.

Asupra problemelor discutate în acest studiu, ne rezervăm datoria de a reveni, mai târziu, cu noui documentări.

Le problème du sous-étage dans les peuplements de robinier

Le sous-étage de sureau

(Travail effectué dans le laboratoire de pédologie forestière de l'Administration des forêts de l'État).

La culture du robinier a pris dans le dernier temps des proportions notables et selon toutes les probabilités, elle se developpera encore davantage.

Cependant on attribue à cette culture un caractère provisoire à cause de son mauvais comportement dans la seconde et dans les suivantes générations.

Tandis que la culture du robinier est très rémunératrice dans la première révolution, dans la seconde, la production en matière des peuplements provenus de rejets et de drajons, peut être réduite à une dixième et dans la troisième révolution, presque nulle.

On admettait comme cause principale de ce facheux phénomène, l'épuisement du sol: étant donné son accroissement rapide, cette essence serait capable d'en extraire une grande quantité de substances nutritives. Cependant dans les sols riches en argile et en matières nutritives, tels qu'on les rencontre dans la plaine roumaine, on n'arrive pas si aisément à l'épuisement.

La réduction de la productivité doit être attribuée à l'absence de toute opération d'amélioration des peuplements et à la dégradation physique du sol à cause du faible recouvrement que lui procure le robinier.

Les auteurs pensent que l'introduction d'un sous-étage dans les peuplements de robinier et la pratique de quelques travaux culturals, pourraient éviter la dégradation du sol et assurer une végétation bien plus vigoureuse dans la deuxième et troisième révolution.

Le problème du sous-étage dans les peuplements de robinier est bien difficile à résoudre, vue la concurrence excessive que cette essence exerce dans le sol. Peu nombreuses sont les espèces forestières qui puissent supporter cette concurrence.

Les auteurs ont pu observer que dans les forêts de robinier sur des sols frais, s'installe, par voie naturelle, un sous-étage de sureau (Sambucus nigra); même dans les forêts situées dans la steppe ou dans l'avant-steppe on trouve souvent des exemplaires de sureau. D'autre part si l'humidité du sol manque, ces sont Crataegus, Evonymus et Ligustrum qui apparaissent dissiminés et qui pourraient former un sous-étage dans les peuplements de robinier.

En partant de ces constatations, M. M. Chiriță et Munteanu étudient le sous-étage de sureau, afin de préciser son influence sur l'état du sol et sur le développement du peuplement.

Le résultat de ces recherches montre qu'à l'abris du sureau, le sol des peuplements du robinier est moins tassé. ça veut dire qu'il possède un espace lacunaire plus grand et une compacité réduite ; en même temps il est plus riche en humus que le sol couvert d'herbes du même peuplement.

Là où le sureau s'est installé, le sol est bien abrité, préservé contre la végétation herbacée et par conséquant, plus frais que dans les portions couvertes d'herbes. L'accroissement du robinier autant en diamètre qu'en hauteur est plus vigoureux dans le cas de l'existence d'un sous-étage bien formé de sureau.

S'appuyant sur les recherches dont les résultats se trouvent aux pages 638—643 les auteurs proposent l'introduction du sureau comme sous-étage dans tous les peuplements de robinier végétant sur des sols humides et des sols frais, — et en même temps dans une mesure plus réduite, à titre d'expérience, — dans les endroits bénéficiant des conditions moins favorables d'humidité.

Das Problem des Unterholzes im Akazien-Bestand.

Holunder als Unterholz.

(Mitteilung aus dem bodenkundlichen Laboratorium der staatlichen Forstverwaltung).

In Rumänien wurde die Akazie in letzter Zeit immer mehr angebaut, und aller Wahrscheinlichkeit nach wird ihre Kultur in nächster Zeit noch zunehmen. Diese Bewegung hat indess einen provisorischen Charakter, weil der Wuchs der Akazie auf gleichem Boden im zweiten und den folgenden Umtrieben, einen nicht zufriedenstellenden Gang anzeigt. Während der Akazien-Anbau im ersten Umtrieb meistens äusserst rentabel ist, fällt der Zuwachs des folgenden Bestandes,

hervorgegangen aus Stock- und Wurzelausschlägen manchmal um das zehn- und mehrfache des Mutterbestandes, um im dritten Umtriebe fast ganz zu versagen. Es ist die Ansicht ausgesprochen worden, dass die Ursache dieses Rückganges Bodenerschöpfung sei. In der Tat verbraucht die schnellwüchsige Akazie in kurzer Zeit bedeutende Mengen von Nährstoffen des bestockten Bodens. Indess in der rumänischen Ebene, dort wo der Boden Ton- und Nährstoffreich ist, kann der erwähnten Bodenauszehrung eine besondere Bedeutung nicht zuerkannt werden. Die vornehmlichen Ursachen der Zuwachsabnahme im Akazien-Niederwald sind folgende: der Mangel an nötigen Erziehungshieben (Reinigungshiebe und Durchforstungen) und die physikalische Degradierung des Bodens, welche sich aus der unvollkommenen Bedeckung desselben durch den Bestand ergibt. Die Verfasser sind der Ansicht, dass durch Unterbauung der Akazienbestände die physikalischen Degradierung des Bodens gesteuert und der Zuwachs namentlich im zweiten und dritten Umtriebe, auch infolge der erwähnten Erziehungshiebe gehoben werden würde. Indess scheint die Lösung des Unterbausproblems der Akazienbestände recht schwierig. In der Tat gibt die intensive Konkurrenz der Akazienwurzeln zu denken. Es sind nur wenige Holzarten welche dieser Konkurrenz gewachsen sind. Im Auwald und auf Böden die nicht allzutrocken sind, erscheint des öfteren im Akazienbestand der Holunder (Sambucus nigra) als Unterholz. Selbst in den Wäldern der Steppe und der Vorsteppe kann man vielfach Exemplare von Holunder finden, welche zufriedenstellende Wuchsleistungen aufweisen. Auch Crataegus, Evonymus u. Ligustrum finden sich hie und da im Bestand verstreut.

Die Verfasser meinen dass auf feuchten und frischen Böden Holunder als Unterholz angezeigt, hingegen auf trockenen Böden das Crataegus- u. Crataegus-Evonymus Ligustrum-Unterholz am Platze seien. Im vorliegenden Aufsatze beschäftigen sie sich mit dem Holunderunterholz und untersuchen den Einfluss welchen dasselbe auf Bodenzustand und Zuwachsgang des Bestandes ausüben. Die Untersuchungsergebnisse sind folgende: dort wo sich Unterholz von Holunder eingefunden hat, ist der Boden lockerer (die Hohlräume sind im Ganzen grösser, din Bodendichtigkeit geringer) und humusreicher als begrünter Boden desselben Bestandes. Unter Holunder ist der Boden besser gedeckt, Unkrautwuchs ist nicht vorhanden. Demgemäss ist der Boden feuchter als in den begrünten Partien, dort wo jedes Unterholz fehlt. Desgleichen ist Stärken- und Höhenzuwachs des Akazienbestandes, soweit er mit Holunder unterstellt ist, grösser und lebhafter. Die Untersuchungsergebnisse finden sich auf Seiten 638-643. Auf Grund dieser Ergebnisse schlagen die Verfasser vor, Akazienbestände mit Holunder zu unterbauen soweit der Boden feucht oder frisch ist und desweiteren, wenigstens versuchsweise und auf kleineren Flächen auch dort, wo in der rumänischen Ebene die Feuchtigkeit des Bodens nicht gerade zufriedenstellend ist.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

DAREA DE SEAMĂ A CONSILIULUI TECHNIC AL PĂDURILOR PE ANUL 1931

de A. I. IONESCU

Consiliul Technic al pădurilor satisfăcând şi o dispoziţie a legii — art. 55 din legea pentru administrarea pădurilor — dar şi o nevoe de mult timp resimţită de cercurile specialiştilor, şi-a dat publicităţii a doua sa dare de seamă, aceia pe anul 1931.

Din întreaga expunere se desprinde o fermă hotărîre de apărare a legalităţii în materie silvică înscrisă în actualele legiuiri forestiere ale ţării precum şi cele mai noi concepţii în aplicarea principiilor şi regulelor de technică şi cultură silvică. Departe de specialistul de altă dată, rece şi rigid ca şi textul sau formula fără viaţă aplicată, izolat în turnul de fildeş al ideilor sale învăţate din cărţi sau al construcţiilor sale technice ipotetice, desprins de orice legătură cu viaţa reală a pădurii şi ignorând nevoile profunde şi copleşitoare ale proprietarilor de păduri, consiliul a putut găsi în ştiinţa şi vasta sa experienţă, dar mai cu seamă în adânc înţelegătorul său suflet, puterea şi curajul de a interpreta şi adapta textele de legi şi principiile ştiinţei la pulsul totdeauna nou şi extrem de interesant al vieţei şi nevoilor pădurilor Ţării.

Din întreaga dare de seamă reese cu evidenţă preocuparea de fiece moment a Consiliului de a nu-şi limita activitatea sa numai la rezolvarea cazurilor izolate ce i s'au prezentat spre examinare, ci de a face şi acea operă de coordonare, de ansamblu, inspirat dintr'o concepţie unitară şi constructivă a principiilor şi texte-

lor, care să creieze legea silvică de mâine şi să traseze drumuri noi şi fecunde pentru politica forestieră a ţării.

Faţă de importanţa problemelor, hotărît şi de front atacate de Consiliu, faţă de amploarea desvoltărilor şi nivelul strict ştiinţific pe care-l găsim la fiece pas în tratarea chestiunilor, este incontestabil că această dar de seamă iese din cadrul obicinuit ce-l au asemenea lucrări şi marchează un pas înainte în realizările acestui înalt for al administraţiei silvice.

Darea de seamă — al cărei cuprins îl dăm mai jos în părţile esenţiale — este împărţită în capitole în legătură cu marile postulate de politică, economie şi technică silvică : conservarea, regenerarea şi ameliorarea pădurilor.

AMENAJAREA PĂDURILOR

Conform art. 3 din Codul silvic, coroborat cu art. I şi II din Legea modificatoare a acestui Cod, amenajamentul are de scop:

a) fixarea condiţiunilor şi modului de exploatare al pădurii ;

b) stabilirea posibilităţii în vederea continuităţii exploatării produselor principale, tinzând la realizarea posibilităţii normale ;

c) a asigura regenerarea pădurii cu specii de valoare proprii regiunii ;

d) producerea lemnului de lucru şi de construcţie în locurile unde natura terenului şi esenţelor vor permite aceasta.

Stabilirea prin amenajament a posibilităţii în modul prescris de lege, este aplicarea principiului continuităţii cu raport susţinut, pe care Consiliul îl consideră ca principiu fundamental în exploatarea pădurilor Statului şi ale tuturor fundaţiunilor şi persoanelor juridice de drept public sau de drept privat. Acest principiu a fost definitiv câştigat pentru politica forestieră a tuturor Statelor din lume cu o bună gospodărie publică, fiind înscris în legile lor organice, ca o obligaţiune de interes general.

Şi doctrina silvică este unanimă în această privinţă. Cităm : *Prof. Dr. Max Endres,* spune : „Acest punct de vedere pentru Stat, Comună şi Corporaţiuni, pentru proprietarii particulari, cari voluntar sau obligaţi trebue să trăiască din renta pădurii lor, este de o hotărîtoare importanţă" (Forstpolitik pag. 463). *Prof. Dr. Weber :* „Pentru exploatările forestiere de mari întinderi, ca şi în proprietatea mare a Statului şi a comunelor, gospodăria silvică bazată pe prin-

cipiul raportului susţinut anual este o necesitate pozitivă, dela care principial nimeni nu se poate îndepărta nepedepsit, dar care în ceia ce priveşte menţinerea strictă a egalităţii cantităţii de produse anuale este şi trebue să fie supusă la modificări" (Die Bedeutung des Waldes und die Aufgabe der Forstwirtschaft. Handbuch der Forstwissenschaft. Vol. I pag. 163). *Prof. G. Huffel* în tratatul său „Economie Forestière" Vol. III, numeşte pădurea exploatată pe bază de raport susţinut „pădurea amenajată prin excelenţă".

Consiliul socoteşte că nu e o utopie a urmări, cu perzistenţă obţinerea raportului susţinut în exploatare, în regenerare şi ameliorara totală a fondului de producţie, sol şi arboret şi către acest ideal de economie publică şi de prevedere socială s'au îndreptat toate recomandaţiunile sale.

Este evident că între raportul susţinut, către care se tinde şi „continuitatea în tăeri" aşa cum se preconizează prin Codul Silvic, nu se poate face confuziune, chiar când continuităţii i se mai adaugă calificarea de „riguroasă". In marea lor majoritate pădurile ţării sunt anormale şi până se va obţine raportul susţinut, legiuitorul ca şi Consiliul Technic înţeleg că astăzi trebue să adoptăm ideia continuităţii în exploatări cu acele sacrificii, cât cu putinţă mai neînsemnate, — dar în orice caz mult mai mici şi mai puţin periculoase decât desfiinţarea totală a continuităţii. Fiindcă, dacă, prin absurd, o propunere — care în nici un caz n'ar fi românească — ar cere să exploateze mâine toate pădurile ţării, cari au ajuns şi au depăşit vârsta exploatabilităţii — ne ntrebăm, cu grije, cari vor fi consecinţele sociale ale crizei de lemn, pe care, apoi, va trebui să o trăim.

Este evident că această obligaţiune — continuitatea în tăeri — fiindcă legiuitorul a impus-o oricăror persoane juridice, proprietarilor publici şi de utilitate publică — Consiliul a cerut-o numai acestora ; dar ce infinite avantagii ar avea proprietarul pădurii particulare şi economia generală a ţării, dacă acel proprietar s'ar convinge că este absurd şi periculos a realiza în scurt timp un venit în disproporţie cu capitalul pe care-l reprezintă pădurea sa?

Cu acest înţeles Consiliul a căutat să introducă, măcar în parte, ideia continuităţii şi în exploatarea pădurilor particulare, — fiindcă indiscutabil — o lucrare de amenajament este o operă şi culturală şi economică.

Consiliul, fidel apărător al legii şi credincios acestui principiu de ordine şi de prevedere, impus de Codul Silvic ca o măsură de interes obştesc, a avizat pentru respingerea tuturor acelor amenajamente ale pădurilor Statului şi ale altor persoane morale cu caracter public sau de utilitate publică, ale composesoratelor administrate de Stat din Ardeal şi ale moşnenilor codevălmaşi, în care se propunea exploatarea pădurilor în revoluţii tranzitorii urmate de perioade de aşteptare. Citäm cazul unei păduri composesorale din Ardeal pentru care amenajamentul propunea codru cu tăeri rase, revoluţia normală 80 de ani, tăerea într'un an, perioada de aşteptare 79 ani.

In cazurile în care Consiliul a fost pus în faţa unor amenajamente întocmite fără continuitate, în scop ca Statul să poată pune în exploatare pe termene scurte suprafeţe păduroase, vândute sau tratate spre vânzare, cu mult mai mari decât suprafaţa corespunzătoare posibilităţii fixată în raport cu revoluţia adoptată ca normală, Consiliul s'a văzut nevoit a aviza la respingerea acestor amenajamente, întrucât dacă actul administrativ poate fi generator de situaţii noui juridice, nu poate însă în nici un caz justifica un tratament neeconomic şi anticultural şi — pe deasupra — adoptat în neconformitate cu legea.

Consiliul nu găseşte incompatibilitate, cum se încearcă a se susţine de unii, între cerinţele continuităţii şi cerinţele rentabilităţii exploatării, dând însă rentabilităţii cel mai economic şi social sens, care singur poate fi admis într'o administraţie forestieră de Stat sau altă persoană morală cu caracter de perpetuitate.

Pentru a se ajunge la un „optimum" de armonie între continuitate şi rentabilitate, Consiliul nu recomandă calea simplistă şi empirică a măririi disproporţionate a suprafeţei de exploatat anual ce duce la acel sistem de „Colonială lichidare a pădurilor" cum l-a numit Consiliul în darea de seamă anterioară, sau „Raubbau" cum foarte sugestiv îl numesc Germanii — exploatare prădalnică, — ci recomandă, că acest optimum să se obţină pe calea metodelor celor mai raţionale de cultură şi technică în creiarea, creşterea şi exploatarea arboretelor, prin raţionalizarea integrală a exploatării ceiace va duce la reducerea preţului de cost al produselor lemnoase, prin industrializarea şi valorificarea comercială la maximum a materialelor, prin creiarea de drumuri, etc.

Consiliul găseşte că o armonizare între interesele foarte legitime şi economice ale rentabilităţii şi cerinţele principiului continuităţii, aşa după cum s'a arătat mai sus (adică continuitate cu raport susţinut în exploatare, regenerare şi ameliorare) se poate realiza într'o mare măsură prin aplicarea art. 4 din legea pentru administrarea pădurilor, pădurile de pe aceleaşi bazine putând fi puse în valoare, pe bază de amenajamente comune, Statul putându-se asocia cu orice instituţii publice sau private, composesorate, moşneni, Societăţi de orice fel şi particulari, în vederea amenajării şi exploatării în comun.

Consiliul, în unanimul acord al tuturor specialiştilor, repetă elementarul adevăr economic că o exploatare rentabilă a pădurilor bazată pe amenajarea lor raţională este, în funcţie în primul rând de reţeaua mijloacelor de transport. Peste 300.000 ha., păduri seculare din proprietatea Statului (Darea de seamă 1928 Casa Pădurilor) şi o suprafaţă însemnată din proprietatea particulară, nu pot fi amenajate şi puse în valoare din cauza lipsei de drumuri.

Consiliul constată că în acest domeniu nu s'a făcut nici un pas. El crede că, e timpul să trecem la realizări cu toată criza actuală. La acest scop se va ajunge şi printr'o întinsă aplicare a sistemului de asociaţiuni şi exploatări pe bază de amenajamente comune, despre care se face menţiune în art. 4 din legea pentru administrarea pădurilor mai sus citat. Proprietăţile mici şi mijlocii din regiunile muntoase ale ţărei numai pe această cale vor putea fi puse în valoare.

Raţiunea de a fi a oricărui amenajament este necesitatea de a reglementa în timp şi loc totalitatea gospodăriei dintr'o pădure, astfel ca scopul ei să poată fi atins în gradul cel mai înalt posibil.

Practic, în amenajarea unei păduri cu continuitate, se realizează această reglementare a gospodăriei, printr'un calcul al posibilităţii şi a unei ordine a exploatărilor şi regenerărilor, prestabilită printr'un plan special bine chibzuit; ducerea la bun sfârşit a acestor planuri de exploatare constitue cea dintâi caracteristică a unei gospodării raţionale şi ordonate.

Următor acestui principiu de ştiinţifică amenajare, Consiliul n'a admis punctul de vedere al acelor amenajişti cari au prezentat amenajamente fără planuri generale şi speciale de exploatare, pe motiv că regenerarea fiind naturală trebue lăsat amenajistului libertate de acţiune.

Dacă s'a recomandat în cazul aplicării regimului codrului, — întocmirea unui plan general în care să se stabilească liniile schematice ale unei revoluţii de codru, care să arate clar intenţiile de ansamblu ale amenajistului, planul special de exploatare însă este cu atât mai necesar, fiind, cum s'a arătat mai sus, de esenţa însăşi a amenajamentului.

Noţiunea de posibilitate este indisolubil legată de noţiunea de amenajament sau regulament de exploatare. Determinarea posibilităţii este indiscutabil, partea esenţială, caracteristică, dar şi cea mai dificilă din tot complexul technic — economic ce-l constitue un amenajament.

Consiliul constată că în multe din amenajamentele şi regulamentele de exploatare ce i s'au prezentat, nu s'a dat toată atenţiunea şi nu s'a pus la contribuţiune în rezolvarea acestei însemnate probleme toată ştiinţa şi judiciozitatea economistului dedublat de technicianul specialist. In marea majoritate a cazurilor posibilitatea s'a calculat simplu pe suprafaţă, rare ori concepţia capitalului de exploatare a preocupat pe amenajist. Consiliul nu poate cita decât foarte puţine cazuri, în cari prin amenajament să se fi făcut o comparaţie, pe bază de date certe între capitalul normal de exploatare şi capitalul de material existent.

S'a stabilit numai *taxaţiunea exploatărilor*, adică ce suprafaţă, volum sau număr de arbori să dea anual pădurea în virtutea dispoziţiunilor din amenajament, fără ca amenajistul să-şi fi pus şi să fi rezolvat problema dacă aplicarea acestei taxaţiuni garantează continuitatea exploatării, permanenţa indefinită a producţiunii lemnoase, dacă producţiunea recoltată efectiv nu cumva este superioară capacităţii reale de producţiune şi prin aceasta, — să mergem la o epuizare a capitalului lemnos.

Consiliul, fără să aibă pretenţia ca într'o dare de seamă ca cea de faţă să facă critica diferitelor metode de calculul posibilităţii, recomandă posibilitatea pe volum, deoarece :

a) corect calculată şi aplicată, conduce spre starea normală a unei păduri amenajate;

b) prezintă o mare supleţă, ceiace o face utilizabilă în toate formele de exploatare şi în toate stările mai mult sau mai puţin depărtate de starea normală a pădurii ;

c) reduce la minimum sacrificiile de exploatabilitate, şi asi gură continuitatea şi raportul susţinut, atunci când exploatarea se face pe aceste baze.

Este evident că la acest ideal se poate ajunge numai după ce se vor executa ridicările în plan ale proprietăţilor forestiere, parcelarul topografic al tipurilor de arborete stabilitate în raport cu toţi factorii de producţie în cele mai mici amănunte şi în sfârşit după ce se vor alcătui table de producţie locale controlate un lung şir de ani cu rezultatele date de volumele obţinute pe suprafeţele exploatate.

Deoarece întocmirea unor astfel de amenajamente, cu posibilitatea pe volum, este legată de lucrări ce urmează a se executa în timp, până a avea astfel de amenajamente, pădurile trebuesc a fi împărţite în serii constituite în raport cu condiţiuni unitare de arborete climat, sol şi expoziţie sau, pe cât posibil, sensibil aceleaşi.

In seria astfel obţinută, posibilitatea stabilită pe suprafaţă, deşi nu va realiza raportul strict susţinut, dar se poate admite că va asigura randamentul în materie aproximativ constant şi, în nici un caz, nu va produce o micşorare a capitalului lemnos, în totdeauna greu reparabil.

Consiliul, bazat pe constatările făcute, găseşte că tablele (tarifele) de cubaj bavareze, tablele (tarifele) de producţiune germane, tablele de coeficienţi de formă bavareze şi celelalte table străine: Schindler, Schwappach, etc. utilizate pentru pădurile noastre, duc la date greşite pe care nu s'ar putea baza calculul posibilităţilor acestor păduri fără un serios pericol de atacarea a însăşi capitalului de exploatare, toate aceste table neputând fi aplicabile la arborete crescute în condiţiuni de producţiune cu totul diferite decât condiţiunile pădurilor germane unde tablele au fost întocmite. De aceia Consiliul recomandă ca fără întârziere Administraţia silvică a Statului să procedeze la întocmirea tablelor de cubaj şi de producţiune aplicabile pădurilor din ţara noastră, ridicându-se prin această operă şi prestigiul ştiinţei silvice naţionale.

Consiliul şi acum ca şi în prima sa dare de seamă, e de părere că atâtea tipuri de lucrări de amenajare înscrise în lege: amenajament, regulament de exploatare, studiu sumar, şi „anumitul studiu" din art. 6 C. S. alin. 2 sunt inutile, şi în legiuirile şi administraţia silvică a altor ţări, cu o înaintată gospodărie forestieră, nu există, ele constituind un obstacol, în calea acelor tendinţe de ra-

țională unificare și perfectare a lucrărilor de amenajare pentru toate categoriile de păduri supuse regimului silvic, tendință ce se afirmă în toate țările ce fac o reală politică de amenajarea pădurilor lor și către care trebue să îndreptăm și gospodăria silvică a țării noastre.

Din acest punct de vedere Consiliul constată că s'a făcut un pas înainte prin aplicarea Deciziunii Ministeriale No. 214475/930 care desființează studiile sumare și notele statistice.

Dacă însă desființarea notelor statistice se putea face printr'o simplă Decizie Ministerială, nu tot acelaș lucru, se putea face și cu studiile sumare creiate pe bază de lege prin art. 6 din Codul Silvic pentru pădurile sub 25 ha. și întinse prin art. IV din legea modificatoare a Codului Silvic la pădurile sub 100 de hectare, exceptându-se pădurile din regiunea muntoasă, cari până la 25 ha. rămân a fi exploatate tot pe bază de studii sumare, desființarea pe cale de decizie ne fiind conformă cu legea, puterea executivă făcând numai aplicațiunea legilor iar nu desființându-i normele și situațiunile juridice noui creiate prin ele.

Pentru a se marca un real progres în legiferarea silvică, Consiliul repetă propunerea făcută în darea de seamă anterioară, ca dispozițiunile respective din Codul Silvic și legea sa modificatoare să se unifice și modifice în sensul ca exploatarea oricărei păduri supusă regimului silvic să se facă pe bază numai de amenajament, care urmează a fi restrictiv pentru proprietarul public sau de utilitate publică, în ceiace privește condițiunile exploatărilor, sau mai puțin restrictiv (înțelegând continuitatea periodică a tăerilor) pentru proprietarul particular.

Aceste modificări ale legilor mai sus menționate sunt cu atât mai necesare și urgente, cu cât inadvertența legiuitorului silvic, atât a celui din 1910 — C. Silvic, — cât și a celui din 1920 — legea modificatoare a Codului Silvic, — de a nu fi edictat sancțiuni și împotriva acelor proprietari și exploatatori cari ar fi exploatat pădurile lor fără studiu sumar sau contra dispozițiunilor ce el cuprinde, în cazurile când pentru exploatarea pădurilor lor legea îi obligă la întocmirea numai a unui astfel de studiu, — lasă pădurile sub 100 de hectare la deal și șes și sub 25 ha. la munte, păduri ce reprezintă un procent de circa 20% din totalul pădurilor țării, deși supuse regimului silvic, la un regim de completă libertate în exploatări, ceiace nu va rămâne în scurt timp, fără urmări grave pentru con-

servarea şi regenerarea acestor păduri cari tocmai prin mica lor suprafaţă sunt mai mult expuse ruinei şi defrişărilor prin exploatări ce scapă de sub controlul sever al legii.

Şi pericolul este cu atât mai iminent, cu cât Curtea de Casaţie, prin Decizia sa No. 169/1930 şi despre care Consiliul a făcut menţiunea cuvenită şi în darea de seamă anterioară, a statuat că sancţiunile prevăzute de art. 7 din Codul Silvic sunt aplicabile numai proprietarilor şi exploatatorilor când îşi exploatează pădurile fără amenajament sau regulament de exploatare şi, prin consecinţă, potrivit principiului că pedepsele nu pot fi creiate decât prin lege, ele nu se pot întinde pe cale de analogie şi în cazurile vizate de art. 4 din legea modificatoare a Codului Silvic.

Consiliul de comun acord, cu întreaga doctrină şi cu legea înţelege să facă din amenajamentul unei păduri adevăratul şi unicul ei Statut organic din care să decurgă în mod firesc, totalitatea operaţiunilor ce privesc exploatarea, regenerarea, conservarea, cultura şi ameliorarea întregei păduri pentru ca numai aşa întregul organism viu de producţiune ce-l constitue pădurea cu toţi factorii ei productivi având la bază un program unitar bine chibzuit, armonic în toate detaliile sale, asigurând ordinea în toate operaţiunile fără să distrugă iniţiativa, clar şi precis în dispoziţiunile pe care le prescrie şi în scopurile pe care le urmăreşte, poate da maximum de randament din fiecare arboret component şi în acelaş timp se poate realiza în întreaga pădure armonia cea mai justă între interesul privat şi interesului general care trebue să domnească în economia oricărei păduri.

Din acest punct de vedere, Consiliul constată necesitatea de a fi ţinut la curent cu rezultatele obţinute prin aplicarea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare avizate, prin constatări făcute pe teren de organele Regimului silvic.

Pădurea este ruinată în totalitatea forţelor ei de producţiune prin operaţiunile greşite, schimbările de orientare brusce, dualitatea, confuzia, dezordinea ce rezultă dintr'o schimbare la timpuri prea scurte, a amenajamentului sau regulamentului de exploatare, sau a dispoziţiunilor ce acestea cuprinde, de aceia amenajametului sau regulamentului de exploatare trebue să i se asigure continuitatea şi stabilitatea în acţiunea lor directivă, pentru o durată oarecare, pentru această durată amenajamentul sau regulamentul de exploatare trebuind să fie definitiv şi executoriu. Dealtfel acesta a şi fost scopul urmărit de art. 5 din Codul silvic. care dispune ca amenajamentul

sau regulamentul de exploatare odată aprobat nu se mai poate modifica decât după aceleaşi reguli şi cu aceleaşi forme în cari a fost făcut şi numai la epoca de revizuire ce neapărat se va fixa printr'însul.

Pornind dela aceste principii cardinale în practica executării şi aplicării amenajamentului sau regulamentului de exploatare, Consiliul

a) a avizat pentru respingerea acelor amenajamente sau regulamente de exploatare întocmite numai pentru o parte din pădure, restul pădurii rămânând neamenajat sau rămânând să facă obiectul altui sau altor amenajamente sau regulamente de exploatare. Sistemul amenajamentelor pe serii constituit fără nici un criteriu de technică, cultură şi economie silvică, aceste serii corespunzând de fapt părţilor de pădure vândută spre exploatare, Consiliul le condamnă, fiindcă astfel de constituiri în serii urmăresc eludarea legii;

b) a avizat pentru respingerea cererilor de anularea amenajamentelor sau regulamentelor de exploatare, ce s'au motivat cu vânzările făcute ulterior amenajării întregei păduri, la fel avizând şi pentru respingerea amenajamentelor sau regulamentelor de exploatare pentru fiecare lot în parte rezultat din vânzare. Instrăinările în total sau în parte, ce duc la divizarea proprietăţii nu sunt urmate ipso facto de caducitatea şi — în consecinţă — de anularea amenajamentului sau regulamentului de exploatare aflat în vigoare în momentul divizării proprietăţii, acest amenajament sau regulament de exploatare rămânând acelaş pe toată durata revoluţiei oricare ar fi modificările juridice variate pe care le-ar primi în drept şi fapt proprietatea pădurii, orice convenţiune contrarie fiind nulă şi de nul efect, ca fondată pe o cauză neilicită contrarie unei dispoziţiuni de ordine publică ;

c) continuu preocupat de nevoile culturale ale pădurii şi apreciind necesităţile inexorabile pe care neprevăzutul le poate impune în orice activitate omenească, Consiliul a avizat pentru admiterea cererilor de schimbare în ordinea tăerilor aşa cum era prevăzută în planurile speciale ale amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare, schimbări ce nu constituiau de fapt decât măsuri de bună aplicare a acestor planuri speciale în sensul urmărit de amenajament sau regulament de exploatare, fără să ducă la perturbări profunde în economia lor, ceiace ar fi constituit modificări în sensul art. 5 din Codul silvic, cari nu s'ar fi putut admite decât în conformitate

cu prevederile acestui articol. Cererile ce duceau la asemenea modificări, înainte de termenul revizuirii şi cari sub diverse motive nu urmăreau decât realizarea într'o perioadă mai scurtă a materialului lemnos exploatabil, au fost respinse.

Consiliul a hotărît să nu înceteze a atrage atenţiunea forurilor superioare asupra nevoilor mari pe cari economia forestieră a ţării le are şi asupra măsurilor ce sunt de luat pentru împlinirea acestor nevoi, repetă recomandaţiunea făcută şi în darea de seamă trecută, că o gospodărie raţională în pădurile Statului nu poate exista şi o mărire continuă a productivităţii şi veniturilor nu se poate realiza, fără amenajarea regulată şi ştiinţifică a acestor păduri şi că cea dintâi grijă ce trebue să preocupe administraţia silvică, este ca să amenajeze în cel mai scurt timp posibil, pădurile neamenajate ale Statului şi cele administrate de Stat.

Obligaţiunea de interes general impusă prin art. 2 din C. S., după care Statul şi moşnenii nu-şi pot exploata pădurile lor decât în baza unui amenajament, să devie o realitate iar dispoziţiunea din art. 6, al. 2 al acestui cod care încuviinţează ca până la facerea amenajamentelor, pădurile Statului şi ale moşnenilor să poată fi exploatate pe baza unui anumit studiu făcut de Minister, dispoziţiune care nefiind limitată în timp n'a făcut altceva decât să întârzie peste limita admisibilă intrarea în legalitate pentru pădurile Statului şi moşneneşti, să fie desfiinţată ne mai găsindu-şi nici o justificare după 21 de ani dela punerea în aplicare a actualului Cod Silvic.

Cu atât mai mult este inadmisibil ca pădurile comunale să continue a fi exploatate pe bază de autorizaţiuni speciale, păduri pentru cari dispoziţiunile art. 6, alin. 2 nici nu se poate aplica.

Următor acestor convingeri ale sale, Consiliul ;

a) a avizat pentru respingerea cererii CAPS, de a i se aproba să exploateze pe 1931 şi 1932 posibilitatea la 120.000 hectare păduri din cele 20 ocoale silvice ale Basarabiei, pe baza unor simple memorii de constituire în serii. Dacă măsura excepţională a exploatării pădurilor din Basarabia pe baza memoriilor de constituire în serii s'a putut admite imediat după Unire, această măsură în nici un caz nu mai poate fi prelungită şi de aci înainte pentru o suprafaţă de : 120.000 ha, păduri supuse la toate excesele, şi cu posibilităţi depăşite cum sunt pădurile din Basarabia, fără o periclitare a intereselor permanente ale acestor păduri dintr'o provincie al cărui procent păduros este realmente sub 4%.

b) a avizat la respingerea unui plan special prezentat de CAPS, pentru exploatarea unei păduri ce trebuia amenajată, planul special constituind numai un capitol al amenajamentului, capitol ce nu poate lua singur ființă legală în afară de amenajamentul din care trebue să facă parte și care urma să fie întocmit și prezentat. De asemenea a avizat pentru respingerea unui studiu de exploatare, a 31 memorii justificative pentru operațiuni culturale și 5 memorii de „Completarea planurilor speciale" cari toate tindeau fie la prelungirea puterii de a dispoza a vechilor studii de exploatare sau amenajamente, fie la întârzierea amenajării definitive a pădurii.

In cursul anului 1931 s'a avizat pentru aprobarea asupra 135 amenajamente ale Statului, cuprinzând o suprafață păduroasă de 123.800 ha.; dacă adăogăm această suprafață la cea de 1.041.000 ha. amenajată până la 1931, obținem suprafața totală de 1.164.800 ha. păduri ale Statului amenajate până în prezent, ceiace reprezintă un procent de 60% păduri amenajate din totalul pădurilor Statului.

Trebue să observăm că un număr mare din aceste amenajamente nu sunt definitive, iar lucrări de revizuiri nu s'au executat de loc.

Pe regime situația se prezintă astfel:

I. Regimul codrumului:
   a) Codru grădinărit 560 ha.
   b) Codru cu tăeri succesive 50.000 ha.
   c) Codru cu tăeri rase 26.370 ha.

II. Regimul crângului simplu 45.500 ha.

III. Regimul crângului compus 1.370 ha.

Este unanim admis că Statul, ca reprezentant al intereselor generale și ca mare proprietar public de păduri, care ca un bun gospodar, urmărește să realizeze din pădurile sale maximum de material lemnos de cea mai mare utilitate posibilă, asigurând exploatării continuitate și permanență, continuu progresivă sub raportul productivității integrale dar cu păstrarea neatinsă a substanței pădurii, trebue să producă lemn de mari dimensiuni sau lemn de lucru și de construcție, deci să aplice pădurilor sale, — cu excepția celor de prea mică întindere — exploatabilitatea economică și revoluțiile calculate la această exploatabilitate cu regimul codrului, acolo unde desigur solul, clima și esențele cari compun arboretele permit o astfel de producțiune. Această obligațiune este înscrisă în mod expres

în art. 3 din Codul nostru silvic nu numai pentru pădurile Statului ci şi pentru toate pădurile la care amenajamentul este obligatoriu. In Codul forestier Francez, la capitolul „Despre amenajament" există un singur articol — 15 — care foarte laconic dispune că toate pădurile Statului sunt supuse unui amenajament regulat pe cale de decrete ale Preşedintelui Republicei, iar prin ordonanţa din August 1827 se arată că amenajamentele vor fi orânduite mai ales în vederea produselor în materie şi creşterii pădurilor în codru, deci în vederea producţiunii lemnului de mari dimensiuni.

Dacă comunelor şi celorlalte categorii de proprietari de păduri cari prin Codul silvic au obligaţiunea de a exploata pădurile numai pe bază de amenajament, nu li s'ar putea impune cu stricteţe conducerea pădurilor lor la revoluţii lungi de codru spre a produce lemn de lucru şi de construcţie, pentru asemenea proprietari această dispoziţie a legii constituind un desiderat către care amenajamentul trebue să tindă cu toate mlădierile posibile pe care le comportă infinitatea de situaţiuni întâlnite dela caz la caz, pentru Stat însă, după cum am arătat mai sus, obligaţiunea e de interes general şi trebue respectată — cu excepţia pădurilor de mică suprafaţă — în toate cazurile în care solul, clima şi esenţele permit regimul codrului.

Nu este locul ca în această dare de seamă, Consiliul să vie cu date şi cifre statistice cu care el să demonstreze adevărul ce pe toţi trebue să ne îngrijeze: „Consumăm mai mult lemn de lucru şi de construcţie decât producem, cu deosebire lemn de stejar". Spre a nu deveni tributari străinătăţii într'un viitor mai mult sau mai puţin apropiat pentru o materie primă aşa de indispensabilă vieţei cum e lemnul de lucru şi de construcţie şi — ceiace e aproape iminent — spre a nu se slei rezervele lemnoase de stejar de mari dimensiuni din dealurile şi câmpia românească, Consiliul recomandă CAPS-ului ca, trecând peste nevoile financiare de moment care actualmente îi copleşesc aproape întreaga activitate şi având în faţă viitorul şi interesele generale ale ţării să înceapă o politică a producţiunii lemnului de lucru şi de construcţie în pădurile sale, în special a lemnului de stejar şi în acest scop să pue de acord prevederile din amenajamentele pădurilor sale, fie cele existente fie cele ce se vor mai executa de aci înainte, cu imperativele de economie forestieră de Stat mai sus expuse.

Art. 3 al. b, din Codul Silvic, prevede că pentru pădurile particulare supuse regimului silvic este obligatoriu întocmirea numai

a unui regulament de exploatare iar mai departe prin art. 3 al. 2-lea, arată că regulamentul de exploatare se va face în vederea conservării acestor păduri şi a regenerării lor cu specii de valoare proprii regiunii în care vor fi situate. Atunci când legiuitorul silvic din 1910 prin sus menţionatul art. a stabilit ce scop are amenajamentul, deşi conservarea pădurilor fusese scopul principal ce-l urmărise instituirea regimului silvic şi a exploatării amenajate, în redactarea art. 3 al. 1, n'a enumărat totuşi conservarea pădurii printre ţelurile urmărite de amenajament, deoarece conservarea pădurii, fiind o consecinţă imediată a regenerării susţinute şi a reglementării pe bază de continuitate a exploatării, ambele în mod expres formulate în art. 3 al. 1, ca constituind părţi organice ale amenajamentului, nu s'ar mai fi putut trece în coprinsul acestui art. fără ca prin aceasta textul să nu fi suferit din punct de vedere al concisiei şi preciziei pe care trebue să le aibă orice text de lege bine alcătuit.

Situaţia n'a mai fost aceiaşi când a fost vorba de regulament de exploatare; aci legiuitorul găsindu-se în materia de drept comun a dreptului de proprietate, a înţeles că exploatarea pădurilor particulare să fie numai într'o atât restrânsă şi reglementată cât e necesar să se asigure conservarea acelor păduri şi regenerarea lor cu specii de valoare proprii regiunii în care vor fi situate, introducând deci noţiunea generală a exploatării reglementată în interesul general prin conservarea, regenerarea şi ameliorarea susţinută a pădurii, în locul reglementării bazată pe continuitatea în exploatări. Şi de această dată legiuitorul silvic a statuat fără nici o restricţiune că interesele generale ale protejării pădurilor trebue să primeze faţă de interesele particulare şi prin urmare i-a lăsat Consiliului Technic al pădurilor dreptul integral de a examina orice regulament de exploatare în lumina acestui principiu şi de a face din regulamentul de exploatare o adevărată lucrare de amenajare, cu o reală reglementare a exploatărilor după un plan special întocmit după toate regulele pe care ştiinţa le cere, regulament de exploatare care oricari ar fi nevoile materiale de moment ale proprietarului particular, nu s'ar putea transforma într'un simplu permis de tăere ce ar duce la arbitrar şi la ruina pădurilor ţării. Către această stare vor duce sfaturile de liberalism economic rău înţeles al acelor specialişti care susţin că singurul scop al amenajării pădurilor este „să asigure proprietarilor folosinţa cea mai convenabilă"

şi că ar fi de discutat chestiunea întrucât pretenţiunea de a impune unor anumiţi proprietari obligaţiunea costisitoare de a întocmi pentru pădurile lor amenajamente este justificată sau nu.

Consiliul nu încetează să atragă atenţiunea asupra datoriei ce o au amenajiştii de arăta proprietarilor particulari de păduri, că dacă ei au tot dreptul să ţie mobilizat în pădure minimum de capital lemnos de exploatare care să-i fructifice cu maximum de procent de capitalizare, cu alte cuvinte să-şi exploateze pădurea lor după o exploatabilitate comercială, n'au însă de loc dreptul să lichideze acest capital, că este o eroare de a crede că fac un rău plasament mărind capitalul lemnos de exploatare, ci din contră fac un plasament sigur şi destul de productiv — mai ales în timpurile acestea — că este o eroare economică de neertat a proprietarilor nechibzuiţi de a exploata pădurea înainte chiar de termenul exploatabilităţii financiare. N'au fost puţine regulamente de exploatare dintre cele supuse Consiliului spre avizare, în cari, păduri de sute de hectare, pentru care — dat fiind proprietarul — tratamentul indicat ar fi fost crângul simplu bazat însă pe adevărata exploatabilitate financiară stabilită de ştiinţa amenajamentului şi care nu se poate realiza decât între 25 şi 30 de ani, au fost totuşi propuse a fi exploatate în crâng simplu cu revoluţii de 12 şi sub 12 ani, chiar, din care câţiva ani representând aşa zisa „revoluţie tranzitorie" corespunzătoare timpului de tăere, iar restul „perioada de aşteptare", prevalându-se de unele dispoziţii regulamentare pentru a obţine o asemenea exploatare cu „exploatabilitatea technică" în vederea producţiunii haracilor şi a coajei de tăbăcit.

Şi în trecuta dare de seamă ca şi în prezenta, Consiliul se ridică cu vehemenţă în contra sistemului, devenit de stil în regulamentele de exploatare particulare, prin care se urmăreşte lichidarea într'un timp scurt atât a materialului exploatabil cât şi a celui neexploatabil, dar care mai poate fi comerciabil, deci pe care se mai poate obţine un preţ fie el oricât de derizoriu, sistem ce n'a putut deveni regulă în exploatarea pădurilor particulare, decât prin reaua interpretare a textului de lege mai sus menţionat — art. 3 din C. Silvic şi denaturarea completă a noţiunei de revoluţie tranzitorie. Numai consideraţiuni culturale şi economice bine întemeiate duc la adoptarea unei revoluţiuni transitorii, de o durată mai scurtă decât revoluţia normală şi cu tendinţa de a se putea intra în revoluţia normală la expirarea revoluţiei tranzitorii. Rămâne ştiinţei amenajistu-

lui de a putea aprecia avantagiile şi inconvenientele fiecăreia dintre soluţiunile posibile, de a pune în balanţă şi de a alege aceia dintre soluţiuni care va duce la cele mai puţin şi mai mici sacrificii de exploatabilitate.

In practică însă, avându-se în vedere aproape exclusiv numai interesele financiare de moment ale proprietarului, care voeşte să-şi transforme în bani în cel mai scurt timp posibil întregul material lemnos din pădurea sa, se prescrie în regulament exploatarea pădurii într'unul sau câţiva ani şi spre a-i da procedeului o bază quasi ştiinţifică şi quasi legală, denumeşte acest termen de lichidare comercială „revoluţie tranzitorie", ceiace constitue o profundă şi culpabilă ignoranţă pe care Consiliul o semnalează şi înţelege să rămână la adevărata interpretare şi aplicare a art. 2 alin. 3 din regulamentul legei modificatoare a Codului Silvic oricare ar fi criticile ce i s'ar aduce, având convingerea că face aceasta numai în interesul conservării şi regenerării pădurilor, în interesul prestigiului şi conştiinţei profesionale care trebuesc să rezide la întocmirea oricărui amenajament.

Consiliul s'a pronunţat pentru aprobare în cursul anului 1931 asupra 198 regulamente de exploatare privind o suprafaţă de 12390 hectare păduri particulare. Dintre acestea, în 10 regulamente întocmite pentru o suprafaţă de 3100 hectare, s'a adoptat regimul codrului ; în 188 regulamente, pentru o suprafaţă de 1.15 ha. regimul crângului compus şi pentru 9288,85 ha. regimul crângului simplu.

Consiliul atrage atenţiunea cu un minut mai devreme asupra nevoiei pe care economia naţională o are ca şi o parte din pădurile particulare ale ţării să fie îndreptate spre producţiunea lemnului de lucru, deci spre conducerea lor la codru. Spre a se realiza acest scop, în afara mijloacelor de convingere pe calea unei întins propagande făcută printre proprietarii de păduri, Consiliul cere şi aplicarea art. 11 al. d, din Codul Silvic în sensul ca să se reducă la jumătate cotele fixate pentru impozitul agricol la pădurile amenajate şi cultivate în codru pentru producerea lemnului de lucru şi de construcţie aşa cum există şi în alte ţări, — deasemenea mai propune ca o lege specială, privitoare la creditul forestier să asigure proprietarilor de păduri cultivate în codru posibilitatea de a recurge la credit.

PĂDURI DE PROTECȚIE

Toate legiuirile silvice inspirate dela o mai serioasă preocupare de interesele generale, împart pădurile supuse regimului silvic în două categorii: o primă categorie a pădurilor supuse regimului silvic de drept comun și o a doua categorie, a pădurilor supuse regimului silvic de drept special, regim cu un caracter mai restrictiv decât primul și în cari se coprind pădurile de protecție propriu zise. Așa avem Legea Austriacă cu dispoziţiuni speciale pentru „Schutzwald" și „Bannwald"; legea federală elveţiană care supune pădurile de protecție particulare la aceleași reguli la cari sunt supuse pădurile publice; legea prusiană din 1875 — cu privire la pădurile de protecție în care se precizează cazurile când vor fi decretate măsuri speciale de protecție pentru prevenirea pericolelor; legea bavareză din 1896 — în care se arată că anume păduri sunt de protecție și cari sunt restricțiunile speciale impuse în folosința acestor păduri; legile din Württemberg, Gotha, Baden cari deasemenea stabilesc ce păduri sunt de protecție și care este regimul legal, în special pentru pădurile de munte mergându-se cu restricțiunea până la fixarea revoluției care nu poate fi scoborâtă sub 120 de ani; legea ungară XXXI 1879 — care dispune ca felul de adminstrare și exploatare al pădurilor de protecție va fi hotărît de Minister, arătând restricțiunile speciale impuse acestor păduri; legea franceză din 28 April 1922 — relativă la pădurile de protecție (loi Chauveau) care împarte pădurile în două categorii: 1) păduri supuse singurelor dispoziţiuni actuale din codul forestier și 2) păduri de protecție, supuse pentru cauză de utilitate publică, la un regim special restrictiv cu privire la amenajament, păşunat, regimul exploatărilor, etc.; legile suedeză din 1903 și norvegiană din 1908 — legi speciale pentru pădurile de protecție — coprind dispoziţiuni foarte restrictive pentru această categorie de păduri.

In toate aceste legiuiri pădurea de protecție a fost scoasă de sub regimul comun corespunzător categoriei de proprietari forestieri din care face parte și a fost privită ca o entitate aparte, fără nici o considerație la categoria de proprietari căreia aparține, necesitând un regim de protecție special și sever spre a asigura în con-

dițiuni mai eficace salvarea intereselor generale strâns legate de soarta acelor păduri, ce au un rol covârșitor în protecția solului național, conservarea frumuseților lui naturale, higiena și salubritatea publică, apărarea națională, circulația publică.

Legiuitorul nostru silvic n'a procedat la fel, ci s'a mulțumit pur și simplu să nu vorbească nimic cu privire la pădurile de protecție din proprietatea Statului și celorlalte categorii de proprietari publici sau de utilitate publică pentru care amenajamentul este obligatoriu conform art. 2 din Codul silvic, lăsându-le prin urmare să urmeze regimul comun instituit de lege pentru asemenea păduri — deci explotare pe bază de amenajament întocmit conform art. 3 din Codul silvic, iar cu privire la pădurile de protecție din proprietatea particulară, arătate prin art. 1 al. f, din acest Cod ca „zise de protecție", deși legiuitorul, trecându-le într'un aliniat aparte al textului de lege respectiv, a înțeles desigur că aceste păduri au și caractere aparte cari le diferențiază de celelalte păduri particulare supuse regimului silvic, totuși nu specifică altceva nimic decât că sunt supuse regimului silvic, păstrându-li-se deci caracterul lor juridic în sensul legei silvice, de păduri particulare supuse regimului silvic, fără absolut nici o altă restricțiune, deci lăsându-le să urmeze regimul silvic de drept comun al pădurilor, particulare și anume exploatare pe bază de regulament, conform art. 2 al. b, și art. 3 al. 2 din Cod. silv. Afară de aceasta, Codul nostru silvic n'are nici o dispoziție cu privire la declararea și delimitarea pe teren a pădurii de protecție, cu privire la dreptul ce trebue să-l aibă statul ca representant al intereselor generale ca, din oficiu, prin organele sale expres autorizate de lege și după o procedură stabilită să declare de protecție acele păduri ce sunt necesare a fi constituite ca atare.

Este o lacună de mare importanță în legea silvică românească, care, am putea spune, a ignorat complet instituția pădurii de protecție, lacună ce cată a fi împlinită prin modificarea și completarea textelor respective în sensul în care s'a legiferat și în alte țări cu o gospodărie silvică înaintată, luându-se ca model legiferarea elvețiană al cărei merit este a fi subordonat complet intereselor generale interesele particulare ale proprietarilor, mergându-se până acolo încât în legea silvică din 1917 a cantonului Neufchâtel s'a prevăzut exproprierea pentru cauză de utilitate publică a pădurilor de protecție concepție ce-l determinase și pe legiuitorul nostru constituant din 1917 să prevadă în faimosul art. 19 modificat din consti-

tuţie, printre cauzele de utilitate publică şi împădurirea şi creiarea de zone de protecţie a pădurilor, dispoziţiuni ce s'au suprimat — şi rău s'a făcut — în art. 19 din actuala Constituţie.

Consiliul găseşte de absolută necesitate ca la modificarea şi completarea legii cu privire la pădurile de protecţie, în afară de cazurile prevăzute de art. 1 al. f. din Codul silvic, e nevoe să se prescrie măsuri de protecţie şi în:

a) pădurile situate la limita superioară a vegetaţiei forestiere şi în jurul golurilor de munte;

b) pădurile situate pe pante repezi şi destinate a garanta buna desvoltare a oraşelor şi satelor şi funcţionarea stabilimentelor industriale învecinate cari utilizează energia apelor;

c) pădurile a căror menţinere este necesară pentru protejarea malurilor râurilor şi acelea a căror conservare este necesară pentru asigurarea regimului regulat al apelor şi al protecţiunii isvoarelor minerale din perimetrele balneo-climaterice;

d) pădurile necesare apărării naţionale ;

e) pădurile declarate „monumente ale naturii" conform legii speciale publicată în Monitorul Oficial No. 148/930. Este necesar ca regimul special al pădurii de protecţie să se întindă şi asupra păşunilor împădurite. Consiliul în cele câteva cazuri de amenajare de păduri de protecţie ce i s'au supus spre avizare, trecând peste lacunele legii, fără consideraţiunea de proprietar, având în vedere exclusiv asigurarea îndefinitivă şi permanentă a stării împădurite, precum şi scopul urmărit prin protecţie a respins orice propunere de tăeri rase, sau oricari tratamente, cari nu se întemeiau pe exploatabilitatea fizică.

Pe lângă aceasta, legea Codului Silvic mai trebue completată cu dispoziţiuni privitoare la delimitarea prealabilă pe teren a pădurilor de protecţie în sensul celor spuse mai sus.

(Va urma)

Le rapport du conseil technique des forêts pour l'année 1931.

Le conseil technique des forêts a présenté au ministère d'agriculture et des domaines le rapport annuel sur son activité pendant l'année 1931, avec des conclusions et propositions concernant la conservation, la régénération et l'amélioration des forêts du pays.

Dans le premier chapitre, le conseil traite principalement la très impor-

tante question de l'harmonie et de l'équilibre entre les intérêts légitimes du rendement financier et les exigences du principe de la continuité des exploitations.

Le conseil technique fait une objective critique de la pratique des aménagistes et insiste sur les lacunes observées dans les divers procédés employés pour déterminer la possibilité.

L'administration des forêts a le devoir d'établir des tarifs de cubage et des tables de productions en rapport avec les conditions de végétation du pays.

La consommation de bois d'oeuvre dépasse de beaucoup la production de ce matériel de première nécéssité, spécialement en ce qui concerne le chêne. Comme les particuliers, propriétaires de forêts, n'ont pas l'intérêt à produire de gros bois d'oeuvre et ne peuvent y être contraints ; comme l'on ne peut pas compter beaucoup sur les communes et sur les établissements publics dans cette direction, l'État, grand propriétaire de forêts — 1.942.000 ha. — a le devoir, en tant que représentant des intérêts permanents du pays, de produire de gros bois d'oeuvre, donc d'aménager ses forêts sur le principe de l'exploitation économique et par l'application du régime de la futaie.

Le conseil technique expose ensuite succintement la situation des forêts appartenant aux propriétaires particuliers, qui, — soit par nécessité immédiate, soit par ignorance, — les ont exploités souvent même avant l'époque de l'exploitabilité commerciale et dans une période de vraie liquidation de quelques années seulement.

Dans le deuxième chapitre, après un exposé sommaire de droit forestier comparé, concernant les idées consacrées sur l'institution de la forêt de protection, on s'occupe de la législation forestière roumaine. On fait ressortir les lacunes du „code forestier" au sujet du régime spécial qui doit être appliqué à ces forêts de protection et on propose des mesures à prendre.

Les derniers chapitres seront publiés dans le n-ro prochain de la revue.

Bericht des technischen Forstrates für das Jahr 1931.

Der technische Forstrat hat dem Ackerbau- und Domänen-Ministerium den jährlichen Bericht über seine Tätigkeit für das Jahr 1931 samt Schlussfolgerungen und Vorschläge in Bezug auf die Erhaltung, Wiederaufforstung und Meliorierung der Landesforste, vorgelegt.

Im ersten Kapitel behandelt der Rat das sehr wichtige Problem der Harmonie und des Gleichgewichtes zwischen den Interessen der Rentabilität und den Ansprüchen des Nachhaltigkeitsprinzips.

Der Rat macht eine objektive Kritik der Einrichtungs-Methoden und besteht auf die bemerkten Lücken bei den verschiedenen für die Bestimmung des Jahresetats gebrauchten Verfahren.

Da der Nutzholzverbrauch dieses sehr notwendingen Materials die Produktion überschreitet, besonders was die Eiche anbelangt-einerseits ; anderseits, da man in Betracht zieht, dass die Privatbesitzer nicht gezwungen werden können Nutzholz zu produzieren ; da man schliesslich in dieser Hinsicht auf die Produktion Gemeindewälder und öffentlichen Anstalten nicht rechnen kann, hat der Staat, — als grosser Besitzer und Vertreter der ständigen Interessen des Landes — die

Pflicht, Nutzholz zu produzieren, infolgedessen seine Wälder auf dem Prinzip des absoluten Haubarkeitsalter und durch die Anwendung des Hochwaldbetriebs zu regeln.

Nach einer kurz zusammengefassten Darlegung des allgemeinen Forstrechtes in Bezug auf die Schutzwälder, beschäftigt sich der Rat im zweiten Kapitel mit der rumänischen forstlichen Gesetzgebung indem er in dieser Frage din Lücken des forstlichen Gesetzbuches hervortreten macht und die Massnahmen die angetroffen werden müssten, vorschlägt.

Die 2 letzten Kapitel werden in der nächsten Nummer der Zeitschrift veröffentlicht.

SERVICIUL DE CASSĂ

de P. A. GRUNAU

Reorganizarea pe bază comercială a Casei Pădurilor a necesitat în rândul întâi o schimbare radicală a modului de manipulare a fondurilor, indiferent dacă era vorba de încasări sau de plăți. Inainte vreme, când exploatarea pădurilor se făcea prin antreprisă, plata materialului se putea face prin intermediul organelor fiscale ordinare, căci pentru sumele mari de care în genere era vorba se puteau suporta deplasările repetate și formalitățile greoae cerute de către aceste organe. Pentru vânzări mai mici însă, aceleași formalități însemnau o perdere de timp neproporționată cu valoarea obiectului cumpărat. Așa dar, cu ocazia nouii întocmiri a lucrurilor prin care în mod principial se urmărește desfacerea materialului în regie după taxe dinainte stabilite și adeseori în cantități relativ mici, modalitatea de mai înainte nu mai putea dăinui.

Cum am spus, o nouă organizare a serviciului de cassă se impune. In principiu trebue cerut, pe de o parte o cât mai culantă servire a publicului, pe de altă parte degrevarea agentului tehnic de lucrări de cancelarie ocasionate prin mânuirea banului și totdeodată garantarea mânuirii cinstite. In sfârșit comptabilitatea trebue astfel organizată, încât situațiunea financiară a unităților administrative (a ocoalelor) în orice moment să poată fi stabilită exact și cu cea mai mare înlesnire.

Vreau să examinez, dacă noua organizare a C. A. P. S. satisface aceste condițiuni.

O broșură editată de C. A. P. S. ne spune : La ocoalele silvice, funcțiunea de cassier se va îndeplini de șeful de ocol (pag. 58, Norme de comptabilitate). Aceasta de sigur înseamnă o mare înlesnire pentru public, prea evidentă ca să mă opresc asupra ei. Și mai implică aceiași dispoziție un alt avantaj. Prin concentrarea în mâinile șefului de ocol al tuturor operațiunilor bănești și a comptabilității lor, situația, din punct de vedere financiar și economic, a fiecărui ocol va fi limpede oricând. Inainte de vreme, unitatea „ocol" din punctul de

vedere financiar nici nu exista. Avantajul însă, dublul avantaj este prea scump plătit prin inconvenientul de care este legat. Prin această orânduire a lucrurilor, şeful de ocol este deturnat dela principala sa ocupaţiune de silvicultor, de cultivator al pădurii. In primul rând suntem chemaţi a creea, a face, a îngriji, a conserva pădurile, iar această chemare reclamă presenţa cât mai neîntreruptă a organelor silvice pe teren. Destule sunt lucrările care le renţin la birou, pentru a nu fi îngrijorat de această nouă povară care le înstrăinează şi mai mult terenului.

Se pare totuşi că situaţiunea reală este alta. In adevăr, tot în normele menţionate (pag. 181) citim următoarele: „Şeful de ocol, după verificare, emite ordinul de încasare după normele arătate mai sus, iar casierul primeşte suma şi eliberează chitanţa de primire". Aşa dar există, pe lângă şeful de ocol, un cassier. După informaţiunile mele aşa şi este: cassierul este un brigadier. De unde ar resulta că îngrijorarea de care a fost vorba mai sus rămâne fără obiect. De fapt însă se ştie că brigadierul-cassier nu trebue să încaseze nici o sumă fără ordinul de încasare al şefului de ocol. Prin urmare, dacă nu vrem să expunem publicul la intârzieri ca şi înaintea actualei reforme, şeful de ocol este imobilisat în cancelarie cel puţin în zilele fixate pentru vânzare. Şi chiar dacă ţinem seamă de acea dispoziţiune care caută să înlăture în parte acest inconvenient, înfiinţând aşa numitele bonuri de pădure cu procedura lor simplificată, totuşi rămâne o altă obiecţiune ce trebue făcută actualei orânduiri.

Raporturile între inginerul silvic (agent de producţiune) şi între comptabil nu trebue să fie raporturi de subordonare, ci de coordonare. Câtă vreme comptabilul stă sub ordinele şefului de ocol, independenţa lui în mânuirea banului public nu este garantată şi orice bănueli şi suspiciuni — justificate sau nu — sunt posibile.

Vedem dar că organizarea actuală, dacă este avantajoasă, pentru public, lasă de dorit din punctul de vedere al intereselor primordiale ale serviciului cari — lucrul nu se poate în destul repeta — cer ca inginerul silvic să lucreze mai ales pe teren. Iar ceeace este adevărat pentru inginerul silvic, este adevărat şi pentru subordonaţii lui. Nu putem susţine că am avea pădurari, brigadieri şi conductori destui, ca să ne putem permite a îi detaşa din serviciul pentru care sunt pregătiţi şi destinaţi, dându-le însărcinări streine de chemarea

lor. Da, nici inginerul silvic, nici cei subordonaţi lui nu sunt chemaţi a mânui bani şi a umple registre de comptabilitate, ci rostul lor e în pădure, acolo avem nevoe de ei.

Situaţiunea este şi mai mult agravată prin modalitatea ce s'a adoptat pentru desfacerea materialului, adică prin vânzarea cu amănuntul, după taxe dinainte stabilite şi pe măsură ce se ivesc amatori. D'aci urmează că desfacerea materialului resultat dintr'o operaţiune oarecare va fi prelungită peste măsură. De ce s'ar grăbi cumpărătorul, dacă este sigur că, ceeace îi trebue, găseşte ori când. Cunosc un caz — şi câte n'or fi de acestea — în care doi ani după efectuarea unei pretinse tăeri secundare materialul resultat încă nu era complect ridicat. Trunchiuri şi butuci pretutindeni, urme de căruţe, făgaşe adânci, pământ bătătorit, aschii din belşug împrăştiate,... iată tabloul ce se înfăţişa spectatorului, numai urme de tineret nu se găseau nicăeri. In asemenea condiţiuni regenerarea pădurii, îngrijirea ei raţională va fi ilusorie. De aceea, pentru orice silvicultor cu simţ practic golirea promptă a parchetelor, fie că e vorba de crânguri simple sau compuse, fie de tăeri în codru este una din primele îndatoriri ale lui.

Pentru acest cuvânt prelungirea de vânzare, îngăduită altădată — poate şi astăzi ? — antreprenorului de peste un an după terminarea exploatării era absolut anticulturală. Şi anticulturală este şi modalitatea de vânzare ce a fost adoptată acum în urmă. E adevărat că inconvenientul semnalat ar putea fie evitat, dacă materialul provenit dintr'o operaţiune oarecare s'ar scoate imediat din parchete, aşezându-l în marginea lor, pe drumuri şi linii sau prin poeni şi goluri. Dar cine admite asemenea lucrări suplimentare cari ar necesita cheltueli a căror utilitate nu este plausibilă pentru toată lumea.

Dar eşire din această situaţiune nu este posibilă ? Eu socot că da. Putem să garantăm girarea şi comptabilitatea bănească riguroasă, fără ca să deturnăm personalul silvic de orice grad dela chemarea sa şi fără ca să compromitem interesele culturale ale pădurii.

In primul rând să nu ignorăm principiul divisiunii muncii care stăpâneşte lumea şi care are drept corolar specialisarea. De ce avem noi silvicultorii pretenţiunea a fi atotştiutori : cultivatori ai pământului, naturalişti, economişti, jurişti, constructori de case, de drumuri şi căi ferate, electricieni şi câte altele şi acum şi comptabili. De ce să nu ne vedem de treaba noastră care este acea exprimată prin titlul pe care-l purtăm, prin titlul de silvicultor, de făuritor al

pădurii. Oare n'ar fi o operă frumoasă care să ne mulţămească pe deplin şi cu care ne-am putea cu drept mândri, dacă am sădi pădurea pretutindeni unde nu trebue să lipsească şi dacă am face ca toate pădurile să fie în stare înfloritoare, să producă cea ce ar corespunde posibilităţilor staţionale. Să ne vedem de treabă noastră şi altor specialişti să le lăsăm pe a lor. Comptabilitatea, mânuirea fondurilor băneşti, să le lăsăm specialiştilor în materie.

Dar cheltuelile aud că mi se obiectează ! Sigur, cheltuiala trebue să fie chizbuită, însă nu trebue să mergem până acolo încât să avem pretenţia a produce fără a cheltui. Lucrul nu e posibil, şi dacă se încearcă, nu poate da resultate bune. Inţelepciunea poporului francez a făurit cuvântul : „pour faire des oeufs brouillés il faut casser des oeufs".

In ce priveşte mânuirea fondurilor băneşti, de sigur angajarea unui specialist ar fi mai costisitoare decât girarea aceleaşi afaceri prin inginerul silvic, prin brigadieri şi pădurari. Totuşi, cheltuiala s'ar putea menţine în limite tolerabile, dacă un comptabil ar funcţiona pentru mai multe ocoale. Avem inspectori de control ambulanţi, de ce să nu dislocăm şi pe comptabil dela un ocol la altul ? ! Bănuesc oarecare nedumerire la cetitor. Ele ar fi justificate, dacă s'ar păstra actualul sistem de desfacerea lemnului cu amănuntul şi pe măsură ce se ivesc cumpărători. Dar aceasta nu e necesar şi nu e nici recomandabil. Mai mult, modalitatea adoptată astăzi întrucâtva este chiar antilegală. Legea comptabilităţii generale în mod principial statuează ca vânzările la stat, comune, etc., să se facă pe cale licitativă. Este adevărat că se prevăd şi excepţiuni, dar este discutabil dacă vânzările ce se efectuează de Administraţia Pădurilor beneficiază de regimul excepţional. Sistemul adoptat nu e nici recomandabil, căci stabilirea unilaterală de către organele administrative a preţurilor nu oglindeşte întotdeauna valoarea reală a mărfurilor, şi adeseaori vânzătorul va fi păgubit. Numai concurenţa amatorilor atribue mărfurilor preţul potrivit pentru o anumită localitate şi pentru un timp determinat. Astfel, statul are tot interesul a-şi rândui punerea în valoare a lemnului într'un alt mod decât până acum, iar necesitatea păstrării actualului sistem nu e nici de cum peremptorie.

Din cele expuse rezultă în mod logic necesitatea ca Administraţia Pădurilor Statului să adopte ca modalitate de vânzare cea licitativă, oprind cu desăvârşire vânzarea după taxe, sau limitându-o la acele casuri rare, când prin amânarea satisfacerei unei nevoi ur-

gente (incendii, ruperi de poduri, etc.) inconveniente mari ar rezulta pentru societate. In principiu însă agentul tehnic de orice grad, trebue să fie oprit a mânui banul public. In vederea însă că comptabilul nu poate funcţiona simultan pentru mai multe ocoale, negreşit vânzările licitative trebuesc fixate în mod rotativ.

Să presupunem operaţia de exploatare a unui parchet terminată. După inventariarea materialului se vor forma listele de plată cari vor fi achitate de comptabil la trecerea lui prin localitate, iar din tot materialul inventariat se vor forma loturi mari, mijlocii şi mici, cum cer interesele locale, făcându-se şi publicaţiile necesare.

In ziua fixată toţi amatorii au tot interesul a se prezinta la licitaţie fiindcă ştiu că până la viitorul termen nu vor avea posibilitatea de a-şi satisface nevoile. Astfel fiind, există probabilitatea ca majoritatea materialului să fie vândută într'o singură zi şi ca parchetul să fie golit neîntârziat. Tot astfel se va proceda la celelalte ocoale pentru cari funcţionează un comptabil, stabilindu-se termenele de licitaţie de către organele administrative în înţelegere cu cele financiare. Aşa fiind, comptabilul va trece odată sau de două ori pe lună la fiecare ocol, făcând cu această ocazie şi plăţile ce sunt de făcut şi primind şi sumele ce eventual şi în mod excepţional au fost încasate. Negreşit, comptabilitatea materialului rămân în sarcina organelor administrative. In acest fel controlul este mutual şi cum nu se poate mai riguros şi desăvârşit.

Pentru ca sistemul să funcţioneze în plin şi bine, se înţelege că educaţiunea populaţiunei trebue făcută. Instrucţiuni trebuesc date, pentru ca ea să se supue normelor pe cari le considerăm utile atât pentru gestiunea tehnică (vezi exemplul de mai sus) cât şi pentru cea financiară.

Cred că avantajele organizaţiunii schiţate sunt evidente şi ar justifica încercarea de a o pune în practică.

Le service de caisse.

L'auteur examine la modalité d'encaissement et celle de mise en valeur du bois et trouve que les agents techniques sont trop occupés par les devoirs qui leur sont imposés par la vente du bois et la manipulation des fonds.

Aussi critique-t-il la vente à raison d'une taxe établie d'avance et propose la vente licitative pour des coupes entières.

Cette modalité donnerait des résultats plus favorables pour le vendeur et impliquerait maintes avantages d'ordre technique et administratif.

Das Kassengebahren.

Verfasser unterzieht das bestehende Kassengebahren und die Art der Holzverwertung einer Prüfung und ist der Ansicht, dass das forstliche Personal an sehr von den ihm in dieser Beziehung obliegenden Pflichten in Anspruch genommen ist.

Auch beanstandet er den Tax-verkauf und schlägt das Aktionsverfahren für ganze Schläge vor, ein Verfahren welches für den Verkäufer günstigere Resultate gäbe und ausserdem verwaltungstechnische Vorteile biete.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

INCEPUTURILE DREPTULUI PENAL SILVIC IN TRANSILVANIA

de OTTO WITTING

Drept cele mai vechi dispoziţiuni generale, cu valoare de lege, ce ni s'au păstrat, în domeniul codului penal silvic, ar putea fi considerat, pentru Transilvania, „Decretum Tripartitum" de Werböczius, iar pentru Saşi, un decret al „Naţiunii săseşti" din anul 1546.

Aceste dispoziţiuni se pot considera ca începuturi ale dreptului penal silvic din Transilvania.

I. *Werböczius, Decretum Tripartitum.*

Acesta este întâiul cod al fostei Ungarii şi Transilvanii, în care s'au strâns obiceiurile pământului ale secolelor trecute, introduse apoi obligatorii pentru întreaga ţară.

Acest cod cuprinde la Partea III, titlul 33, următoarele două articole:

In textul original	*In traducere*
§ 4. Nam prohibitio cum speciali et expresso overe tacta, ne in segetibus, aut pratis vel	§ 4. Căci prohibiţiunea specială, decretată pentru anumite delicte (delicte de păşunat), ca

silvis [1]), damna inferantur ad Colonos duntaxat ejus loci, in cujus territorio hujusmodi segetes, silvae, vel prata adjacent refertur. Extranei enim non onus inhibitionis, sed damni quantitatem solvere tenentur.

nimeni să nu cauzeze stricăciuni sămănăturilor, livezilor sau pădurilor [1]), se referă numai la țăranii (neliberi, Coloni) acelui loc, în al cărui ținut se află aceste semănături, păduri sau livezi. Străinii nu vor plăti pedepsele fixate pentru nerespectarea acestei prohibițiuni, ci cantitatea pagubei cauzate.

§ 5. Ubi autem Colonus furtim, vel manifesti manu violenta silvam succiderit, vel arbores ejus decorticaverit, et ibidem comprehendi poterit, omnia Bona sua secum habita, amittet, et in super in Homagio suo pro violentia convincentur.

§ 5. In cazul când, țăranul (neliber) ar tăia lemne pe furiș, sau pe față și cu forța, sau ar cauza stricăciuni arborilor, și dacă ar putea fi prins asupra faptului, își va pierde toate obiectele găsite asupra lui, urmărit fiind pe deasupra și pentru violență.

§ 4. Specifică în consecință faptul că, țăranul băștinaș, în cazul unei contravențiuni silvice era supus unei pedepse, străinii însă erau obligați la despăgubiri.

Felul și cantitatea pedepsei nu este indicată.

§ 5. Dispune secvestrarea tuturor uneltelor, cari au servit la comiterea delictelor, ca topoare, unelte, căruțe, animale, etc. acelor delicvenți, cari au fost prinși asupra faptului, precum și urmărirea și pedepsirea lor. Rezultă în consecință faptul, că nu se cunoșteau și nu să urmăreau decât delictele flagrante.

Dispozițiunile acestui Decret au luat ființă, sub presiunea spiritului oligarhic al acestor timpuri, în sensul căruia se acordau și recunoșteau toate drepturile nobilimei, în timp ce țăranul și restul supușilor suportau sarcinile, fără a beneficia de drepturile cari constituiau privilegiul celor dintâi.

---

1) Păşunatul era oprit în sensul prezentului Decret, în special în păduzile cu fructificație abundentă: așa de exemplu pădurile de stejar și fag. In acestea păduri accesul animalelor de casă era oprit cu desăvârșire.

Decretul dispunea pedepsirea şi îngrădirea tuturor drepturilor ne-nobililor, nespecificând însă dacă prin cuvântul de străin (extraneus) se înţeleg sau nu şi nobilii străini de localitate, trataţi la fel cu nenobili localnici.

Acesta răpea drepturi şi punea în fară de lege pe supuşii nenobili, acordând libertăţi numai nobililor. Graţie acestor stări, supuşii au avut de suportat secole dearândul, cătuşele grele ale robiei.

II. *Hotărârea Naţiunii Săseşti din anul 1546*

Originalul acestei hotărâri se păstrează în arhiva municipiului Sibiu şi a Naţiunei Săseşti din Sibiu [2]), având următorul text :

In original

1. Quod sylvarum ob conservationem ubique inter dominos saxones sic observandum constitutum, ut quicunque interdiu in Maiorem aliquam sylvam ingressus fuerit, indeque ligna secuerit, aut abduxerit. penalis effectus sit, iuxta prohibitionem ibidem constituam.

2. Si vero nocte aliquis hoc fecerit, et quandocunque consecutus, tamquam fur habendus.

3. Maiores vero sylvae furtive accesae, de quolibet plaustro unum florenum, quandocunque assequutus fuerit.

4. Ligna autem cremabilia si quis abstulerit, si libere non deprehensus abierit, liber esse debet, sin autem deprehensus fuerit, debet puniri quantum plaustrum unum vendi soler.

In traducere

1. In ce priveşte conservarea pădurilor, s'a hotărît a se ţine în vedere între toţi domnii Saşi, ca să grijească, ca oricine ar călca ziua într'o pădure mai mare, ar tăia lemne acolo, sau le-ar transporta de acolo, urmează să fie pedepsit în sensul prohibiţiunei specificate aici (în textul „Hotărîrei").

2. Dacă cineva va face aceasta noaptea, şi dacă va fi prins, se va considera hoţ.

3. Dacă însă se va călca, pe furiş, în păduri mai mari, se va plăti un fiorin de fiecare car, de câte ori respectivul ar fi prins.

4. Dacă cineva ar fi sustras lemne de foc, şi dacă a scăpat liber, are să rămână liber. Dacă însă a fost prins, trebue pedepsit cu atâta, cu cât se vinde, de obiceiu, un car de lemne.

2) Vezi procesele verbale al Cons. Municipiului Sibiu, volum. IV, pag. 9.

Aliniatul întâiu conţine motivarea măsurilor ce urmează, declarând că toate măsurile luate au în vedere conservarea pădurilor.

In opoziţie cu aliniatul 2, aici se face deosebire între delictul silvic comis ziua şi cel comis noaptea. Acesta din urmă se pedepsea mai aspru.

In sensul aliniatului 3, care se referă evident la lemnul de construcţie, delicventul se pedepseşte numai în cazul când a fost prins asupra faptului.

Aliniatul 4, tratând despre sustragerea lemnelor de foc, dispune pedepsirea delicventului numai în câzul, când a fost prins asupra faptului, şi la locul comiterii delictului. Dacă a părăsit acest loc, nefiind prins, nu mai putea fi pedepsit.

Pedeapsa era totdeauna în bani, şi anume pentru un car de lemne de construcţie, un fiorin, iar pentru lemnele de foc, se plătea echivalentul lor comercial.

Pedepsele erau deci deosebit de uşoare, în opoziţie cu grozavele pedepse corporale aplicate în acele timpuri delicvenţilor [3]).

In acest Decret, nu se vorbeşte încă despre despăgubirile pentru daunele cauzate. Nu se vorbeşte apoi nici despre păşunile silvice, nici despre fructele arborilor forestieri, (deşi acestea constituiau produsele principale de mare importanţă economică în acelea vremuri). Aceasta omitere din decret, se datoreşte probabil faptului, că exploatarea acestor resurse a fost reglementată anterior.

La fel nu s'a luat nici o măsură faţă de înstrăinarea lemnelor fasonate şi pregătite pentru transport, în timp ce, acest punct a fost amănunţit tratat de către legiuirile străine din acele vremuri.

---

3) Astfel se hotărîse în anul 1583 în comuna Turnişor din Jud. Sibiu, de a se spânzura de arborii prejudiciaţi de ei, locuitorii com. Paplaca (vezi O. Witting. Die Geschichte der Forstwirtschaft, pag. 32).

Comuna Szarvkö, situată în Nordul vechii Ungarii hotăreşte, să se pedepsească toţi infractorii, cari ar îndrăzni să pună foc pădurii, legându-li-se mâinile şi picioarele şi aşezându-se de trei ori deasupra focului.

Acel delicvent, care a înstrăinat materialele fasonate, era obligat a le restitui, transportându-le la locul de unde le-a ridicat, punând în locul cuiului din capul osii carului propriul său deget. (vezi Tagànyi, Erdészeti oklevéltàr Vol. I pag. 33).

In anul 1772, se aplică locuitorului Safte din Poplaca, 40 lovituri de băţ, pentru furt de stejari tineri din stejerişul Sibiului (Jungwald); vezi arhiva municipiului Sibiu ş. a. m. d..

Măsurile poliţiei forestiere de pe acele vremuri, erau deci foarte primitive, fapt care arată valoarea relativ redusă a produselor forestiere din acele timpuri, când pădurile erau în abundenţă.

Importanţă mult mai pronunţată prezentau pădurile din punct de vedere al vânătoarei, indeletnicire practicată pe o scară întinsă de către clasa conducătoare de pe vremuri. Aceasta ne-o confirmă faptul că întâia lege, independentă şi generală, pentru reglementarea vânatului, valabilă pentru întreagă ţară, atât în Ungaria cât şi în Transilvania, s'a decretat de către Wladislaw II, în anul 1504 (art. 18 din Lege V.), adică la o dată mult anterioară legiurilor silvice.

Concepţia străveche, că produsele pădurii ar constitui un bun comun al tuturor, utilizabile fără restricţiuni de ori şi cine, în ori şi ce timp, fusese deci, deja în secolul al 16-lea, demult perimată şi înlăturată în Transilvania.

Astfel lupta pe care a dus-o silvicultura contra nepriceprii şi relelvoinţei, este străveche, creind o tradiţie şi tendinţă în conservarea pădurilor.

Un brusc contrast, faţă de această tradiţie, îl formează azi „realizările" reformei agrare, precum şi urmările crizei economice mondiale, postbelice.

Rareori sau niciodată tendinţa de distrugere a pădurilor, n'a luat proporţii mai catastrofale ca astăzi.

Transformarea pădurilor în izlazuri, precum şi numărul înspăimântător al delictelor, provocate de situaţia socială şi politică-economică, primejduesc în măsură extremă existenţa pădurilor.

Acestea sunt marile probleme economice care îşi aşteaptă soluţionarea în cadrul programului general economic, al timpurilor postbelice.

Les commencements du droit pénal forestier en Transylvanie.

En Transylvanie le „Decretum tripartitum" de Werböczius et un autre décret „de la nation saxonne" de 1546 contiennent les plus anciennes dispositions générales de droit pénal forestier, qui nous sont parvenues.

L'auteur présent parallèlement le texte original (en latin) et la traduction, pour démontrer qu'en Trasylvanie déjà depuis le XVI-ème siècle, l'ancienne conception de res nullius en matière de forêt. était abolie.

Il y a presque 400 ans qu'en Transylvanie les forêts ne sont plus consi-

dérées comme des biens communs, utilisables sans restriction par tout le monde et en tout temps.

Ça veut dire que la lutte contre les abus envers les forêts est initiée depuis longtemps et l'esprit de conservation est devenu déjà une tradition.

Die Anfänge des forstlichen Strafrechtes in Transsylvanien.

Das „Decretum tripartitum" von Werböczius sowie ein Dekret „sächsischer Nation" aus dem Jahre 1546 dürfen als die ältesten allgemeinen forstlichen Strafbestimmungen mit Gesetzkraft angesehen werden.

Verfasser teilt Originaltext und Uebersetzung der erwähnten Dekrete mit, um zu beweisen, dass in Transsylvanien schon im sechzenten Jahrhundert die frühere kommunistische Auffassung des Waldeigentums, welche die Forstprodukte jederzeit und jedem ohne jedwede Beschränkung zuerkannte, nicht mehr bestanden hat.

So sei denn der Kampf gegen Unvernunft und bösen Willen in Transsylvanien schon längst aufgenommen worden und eine Ueberlieferung und Tendenz geschaffen zum Schutz der Wälder.

CURAȚIRILE

de HORIA MANOLE

Tendința proprietarilor forestieri — stat sau particulari — benevolă ori impusă, este de a reîmpăduri, artificial — unde e cazul — suprafețele exploatate, sau distruse de război.

In sprijinul ei, a căutat fiecare să planteze, cât mai mult teren devastat.

Ceeace interesează, încă, este numărul pueților prinși, pe hectar, fără a se da întreaga atențiune (după cum am putut vedea, pe alocuri) felului în care se prezintă plantația, după 2—3—7 ani dela terminarea campaniilor.

Se știe, în deobște, cât de ușor se instalează esențele mai copleșitoare.

In unele regiuni din țară, cum ar fi Moldova, invaziunea mesteacănului, plopului și aninului este atât de activă, încât o plantație de rășinoase — fiind vorba de regiunile muntoase — dă mai mult de lucru și ocazie la cheltueli, ulterior, decât ar costa plantația propriu zisă.

Se poate face ușor, o idee, despre ceeace reprezintă degajarea plantațiunilor, dacă ne gândim și la acțiunea smeurișului, murișului și ierbii, cari conlucrează, cu esențele copleșitoare, la punerea stăpânirii pe sol.

Curățirea plantațiunilor este tot atât de importantă, ca și plantația însăși.

Operația trebue făcută, adesea, de trei ori, până ce se ajunge la încheerea stării de masiv, iar neglijarea operațiunii se traduce printr'o apreciabilă pierdere viitoare, a rentabilității solului, care — și așa — este destul de mică.

In ultimii zece ani, s'a urmărit cu tenacitate, precum am arătat, numai campaniile propriu zise de regenerări artificiale.

Este timpul să se procedeze, de către toți, câți au executat asemenea lucrări, la revizuirea suprafețelor plantate, cu scopul de a le degaja, de tot ce împiedică buna desvoltare a pueților.

Altminteri, este prea mare şi nejustificată, cheltuiala ce s'a făcut cu lucrările de regenerare artificială.

Ar fi foarte recomandabil să se reducă, pentru un an, sau doi, din intensitatea plantaţiunilor, cu scopul de a se putea aplica, cei în cauză, la operaţiile de curăţiri, afectând, în acest scop, personal şi fonduri materiale, cari ar fi fost destinate numai campaniilor de plantaţii.

Bine înţeles, numai acolo unde curăţirile justifică, o modificare a planului de regenerare, deja întocmit.

In orice caz, curăţirile merită toată atenţia. Deaceea le semnalez.

Les nettoiements.

Dans les dernières dix années, les régénérations artificielles ont pris une grande étendue. Maintenant il faut penser au nettoiement de toutes ces surfaces boisées, afin de permettre un libre développement aux essences précieuses.

L'opération doit être répétée plusieurs fois avant la réalisation de l'état de massif serré.

La négliger, ce serait réduire le rendement futur des forêts. Et si la préoccupation de faire avancer les travaux de replantation, empêche celles de nettoiement, l'auteur estime qu'il serait indiqué même de réduire les premiers à la faveur des derniers.

Die Reinigungshiebe.

In den letzten zehn Jahren wurden die künstlichen Aufforstungen allen Ernstes betrieben. Es wäre nun an der Zeit die aufgeforsteten Flächen auf ihre Zusammensetzung zu prüfen, um aus dem Bestand alles zu entfernen was die gedeihliche Entwicklung der Pflänzlinge hindern könnte.

Arbeiten mit solcher Zielsetzung müssen oft dreimal nacheinander unternommen werden, bevor man zum endgültigen Schluss der Bestände kommt. Werden dieselben vernachlässigt, so bedeutet das einen beträchtlichen Verlust für die zukünftige Bodenproduktion.

Es wäre deshalb empfehlenswert, ein oder zwei Jahre die Aufforstungen etwas zurückzustellen, um die oben erwähnten Arbeiten ausführen zu können, d. h. um Arbeitskräfte und Geldmittel, welche bisher nur für Aufforstungsarbeiten vorgesehen waren, nun jenen Arbeiten zuwenden zu können.

C R O N I C A

CONGRESE-CONFERINŢE

CONFERINŢA LEMNULUI LA VIENA

Comitetul Permanent. — Reducerea exportului. — Interesele României.

Prin conferinţa lemnului întrunită la Viena în ziua de 9 Iunie c. — în urma sugestiunilor Ligei Naţiunilor — care a întrunit 28 state importatoare şi exportatoare de lemn, s'a recunoscut necesitatea organizării comerţului internaţional de lemn. Divergenţa de procedură şi, mai ales, atitudinea echivocă a delegatului Rusiei Sovietice au împiedicat înţelegerea unanimă a ţărilor participante.

Totuşi, statele din sud-estul Europei (Austria, Cehoslovacia, Letonia, Jugoslavia, Polonia şi România), ca o primă înfăptuire şi ca o etapă către o înţelegere generală, au semnat la 11 Iunie c. un acord principial prin care se angajau să acţioneze în comun pentru ameliorarea comerţului de lemn.

In acest scop, s'a dat mandat delegaţiunii cehoslovaciei să întocmească:

un proiect de statut pentru înfiinţarea unui birou permanent al statelor semnatare, şi

un proiect de acord referitor la reglementarea exportului de lemnărie.

Aceste lucrări fiind terminate, statele semnatare ale acordului s'au întrunit din nou la Viena, la 8 Septembrie c. Letonia, care nu a participat la noua conferinţă, a motivat absenţa prin aceea că organizarea internă a elementelor interesate în economia forestieră nu era terminată.

Procedându-se la reexaminarea situaţiunii comerţului internaţional de lemne — care din zi în zi se agravează — delegaţii celor cinci ţări prezente (Austria, Cehoslovacia, Jugoslavia, Polonia şi România) s'au declarat hotărîţi de a colabora efectiv la măsurile apreciate că vor conduce la asanare.

In cadrul planului de activitate internaţională recomandat de Liga Naţiunilor, s'a înfiinţat un comitet permanent al producţiei, industriei şi comerţului de lemn. („Comité Permanent International de la Production, de l'Industrie et du Commerce du Bois:".

Obiectivele pe cari „Comitetul Permanent" şi le propune spre înfăptuire sunt, în esenţă, următoarele:

1. Studierea conjuncturii pieţei internaţionale a lemnului şi adaptarea exportului de lemn la posibilităţile de plasament;

2. Prepararea acordurilor cari vor regula: condiţiunile de export şi import ale lemnului, preţurile, concurenţa reciprocă supraveghind, în acelaş timp, execuţia şi controlul acestor acorduri.

3. Intreprinderea de acţiuni comune de ordin economic, în special în chestiuni de politică comercială, transporturi, tarife vamale, etc.;

4. Reprezentarea ţărilor membre la conferinţele internaţionale, întrucât au atingere cu probleme de producţie, comerţ şi industrie forestieră;

5. Studierea condiţiunilor de unificare a uzanţelor comerciale ale lemnului, nomenclaturei vamale, etc.

Sediul acestui comitet permanent a fost stabilit la Viena, înfiinţându-se un birou propriu, de natură a asigura realizarea programului propus, cheltuelile urmând a fi suportate de ţările aderente, proporţional cu exportul de lemnărie ce fac.

Deocamdată, potrivit art. 2, ca delegaţi din partea României au fost desemnaţi d-nii M. Drăcea şi A. Anhauch, iar biuroul a fost astfel alcătuit:

Preşedinte: Contele Ostrowski (Polonia.

Vice-Preşedinţi: Contele Colloredo-Mansfeld (Austria) şi M. Drăcea (România).

In ce priveşte chestiunea reducerii exportului de lemne, — soluţie preconizată, de asemeni, la Geneva cu prilejul consultării experţilor — delegaţii celor cinci ţări participante au hotărît că o atare soluţiune nu poate fi pusă în aplicare atât timp, cât o o parte din ţările exportatoare de lemn nu au aderat încă la acţiunea întreprinsă de statele din Sud-Estul Europei.

S'a apreciat ca util întocmirea unui proect de acord relativ la reglementarea exportului şi importului de răşinoase, conţinând principiile pe baza cărora, cele şase state înţeleg să colaboreze cu celelalte state exportatoare şi importatoare de lemn.

Principiul conducătorilor la alcătuirea ambelor statute a fost de a se da posibilitatea colaborării şi aderării atât a statelor exportatoare, cât şi a celor importatoare de lemn, în care scop biroul comitetului permanent, în primele două şedinţe, a şi schiţat programul de lucru pentru a se lua diversele ţări (grupe de ţări) cari n'au aderat încă la uniune.

Astfel, într'un interview al Contelui K. Ostrowski [1]) găsim următorul pasagiu care defineşte programul „Comitetului Permanent": „In toate lucrările şi concepţiile noastre am fost conduşi totdeauna de principiul stabilit deja în Iunie c., şi anume ca statele importatoare şi exportatoare să poată adera oricând, cu drepturi egale, la celula noastră de organizare".

* * *

Urmărind cifrele statistice, exportul de lemn al României pe primele şase luni ale anului 1932, înregistrează pierderi ce depăşesc 40% din volumul exportat în 1931.

Cauzele acestei descreşteri a exportului stau atât în reducerea continuă a consumului, cât mai ales în restricţiile de tot felul ce se opun la plasarea lemnului românesc pe diverse debuşeuri străine (Ungaria, Franţa, Italia, Elveţia, etc.). Ca urmare firească, preţurile înregistrează deasemeni scăderi în continuu.

Trebue să subliniem că exportul forestier românesc în acest an, faţă de 1931, înregistrează pierderi mult mai mari decât Jugoslavia, Cehoslovacia şi Polonia.

Exportul de lemn fiind una din sursele importante de alimentare a comerţului exterior al României, este în interesul nostru să colaborăm la eforturile ce se fac pentru creearea unor condiţiuni mai prielnice comerţului internaţional de lemne.

Dat fiind caracterul pur economic al acţiunei întreprinse de ţările semnatare ale acordului dela Viena, este necesar a se înfiinţa cât de urgent posibil organul chemat să acţioneze în cadrul programului de lucru al „Comitetului Permanent" şi să aplice măsurile destinate a reglementa exportul de lemn al României.

E nevoe să relevăm o idee fundamentală care a apărut totdeauna în discuţie şi care rezultă şi din interviewul amintit, că recenta conferinţă dela Viena şi rezultatele ei sunt o emanaţiune a iniţiativei organizaţiunilor private din ţările aderente, care au nevoe de recunoaşterea şi sprijinul statului, dar pentru reuşita mişcării de asanare — trebue să să-şi păstreze caracterul particular.

Gh. I. Ionescu.

AL DOILEA CONGRES INTERNAŢIONAL DE CARBON-CARBURANT [1]).

Milano 1—5 Octombrie 1932

Congresul internaţional de Carbon-Carburant de la Milano a avut o reuşită deplină.

Au participat 26 naţiuni, din cari 15 cu reprezentanţi oficiali. S'au făcut 47 comunicări şi au fost 267 adeziuni. Organizarea lucrările Congresului şi primirea delegaţilor a fost făcută, sub preşedenţia D-lui Dr. Ing. Guiseppe Garla. de către Touring Clubul Italian, în mod magistral. D-l Serafino de Capitani, inginer Consilier al Touring Clubului Italian a jucat rolul principal în această realizare.

Le exprimăm aci, mulţumirile şi felicitările noastre.

Comunicările şi discuţiunile Congresului pot fi privite din trei puncte de vedere:

I. — Consideraţiuni Generale,

II. — Comunicări importante,

III. — Interesul chestiunei carbonului-carburant pentru România.

---

1) „Neue Freie Presse" Nr. 24.426 din 13 Septembrie 1932.

I.

Consideraţiuni Generale.

1. Ţările cari n'au petrol în subsolul lor pot înlocui benzina în motoarele cu explozie, gazeificând lemnul, cărbunele de lemn, resturile de cultura agricolă, în special cocenii de porumb, turba, lignitul, huila, antracitul.

2. Inlocuirea se poate face producând gazeificarea direct cu ajutorul gazogenului, sau gazeificând în uzine.

Gazeificarea directă se aplică la motoarele fixe industriale, la cele de pe tractoare, autocamioane, automobile, etc.

S'a studiat şi s'a ajuns la rezultatul că în ţările unde gazeificarea se poate face în uzină, este mai bine şi mai practic să se aplice această metodă.

Gazul se pune în tuburi de oţel, fretate, la presiune de 200—250 atmosfere. Gazul ce un vehicul poate lua fără să fie jenat, este suficient pentru a parcurge o distanţă de 100—120 km. Greutatea acestor tuburi este de circa 250 Kgr. Gazul, înainte de ajunge în motor, trece printr'un reducător de presiune.

Francezii au făcut astfel de experienţe, cu câteva din autobuzele ce circulă la Paris şi au obţinut bune rezultate.

Chestiunea ce rămâne de rezolvat este aprovizionarea: 1) creiarea de uzine pentru gazeificare, 2) depozite de gaz la distanţe utile.

3. Ţările cari n'au petrol, pot în caz de războiu cu ajutorul gazeificării materiilor prime carbon-carburante ce posedă, să-l înlocuiască.

In timp de pace pot lucrà ca, treptat, treptat, să scape de importul benzinei pe această cale a gazeificării, cum şi la pregătirea aparatului industrial, care să poată lua desvoltarea necesară la nevoi urgente.

4. Dacă până azi înlocuirea benzinei nu s'a făcut, ea se datoreşte:

a) preţului mic al benzinei,

b) uşurinţei ei de aprovizionare,

c) motoarelor, ce sunt făcute pentru benzină; gazul în general dă o forţă de 30% mai mică de cât benzina, pentru acelaş motor şi presiune. (4—4,5 atmosfere).

d) Capitalurilor imense ce sunt investite în industria petrolului.

5. Pentru coordonarea activităţii desfăşurată în diferitele ţări cum şi pentru propaganda în ţările unde ea este necesară, există Comitetul Internaţional Permanent de Carbon-Carburant la Paris (10°) 7 ter Cours des Petites Ecuries.

II.

Comunicări importante.

1. Fabricarea alcoolului din lemn dădea până acum un procent de 6 litri pentru 100 Kgr. lemn uscat; acum se obţine până la 24 litri alcool de 96 grade.

2. In Germania se lucrează la înlocuirea benzinei cu cărbunele pulverizat. la motorii instalaţiunilor fixe, ai navigaţiunii şi tracţiunii automobile, reducând consumaţia la 2000 calorii pentru un cal vapor oră, faţă de 3000—4000—5000 calorii în diferitele tipuri de turbine cu vapori alimentate cu cărbune.

---

1) In principiu, se înţelege prin carbon-carburant, Carbonul de origină vegetală sau minerală, care poate produce o energie termodinamică.

3. Metoda de control grafic al funcţionării gazogenului.

4. Lemnul de oţetar carbonizat dă un cărbune mai uşor decât cel obţinut din lemne tari, dar are calităţile celor mai buni cărbuni vegetali.

Cărbunele analizat a dat următoarele rezultate:

	lemn rotund	despicat
Umiditate	4,4%	3,3%
Cenuşe	3,2 „	2,9 „
Materii volatile (cuprinzând şi umezeală)	8 „	8 „
Puterea calorifică	7658	7965

Cărbunele de oţetar se aprinde uşor, prezintă o ardere regulată, fără scântei, fum şi miros urît. Intrebuinţat drept carburant, cărbunele de o gazeificare perfectă.

Oţetarul poate fi întrebuinţat astfel pentru reîmpăduriri, având o creştere repede şi o rusticitate mare.

5. Ungaria întrebuinţează gazogenul pentru tractoarele agricole. Gazul este produs din coceni de porumb.

6. Un amestec de 70% benzină, 15% alcool, 15% benzol, dă un carburant ce poate fi subsituit benzinei curate, fără modificări, în toţi motorii.

III.

Interesul chestiunei Carbonului-Carburat pentru România.

1. Faţă de marea cantitate de resturi de la exploatarea pădurilor şi care este foarte variabilă după cum regiunea este mai mult sau mai puţin accesibilă, este necesar a se lua măsuri ca aceste resturi să fie carbonizate.

Acest lucru se poate face cu bocşele obişnuitte sau cu cuptoare metalice.

Cum cuptoarele metalice cer importul lor, noi ne având încă o industrie a lor. deşi fabricaţia lor nu este prea complicată, cred că se va putea lucra pentru un început cu bocşele clasice şi cari dau până azi rezultate mulţumitoare.

Pentru experienţe este nevoe a se procura una sau mai multe baterii de cuptoare metalice.

In ce priveşte gazogenul, este necesar să se cumpere câteva gazogene fixe, cari să fie întrebuinţate la fabricele de cherestea sau tâmplărie mecanică, ce există sau se vor mai înfiinţa. Mai poate fi întrebuinţat gazogenul cu lemn şi cărbune de lemn pentru diferitele industrii, luminatul electric, la autocamioane, în special cele ce transportă lemn.

2. Turba, lignitul, antracitul, huila din subsolul nostru sunt materii prime importante calitativ şi cantitativ pentru a fi întrebuinţate drept carbon-carburant. Industria şi ştiinţa românească găsesc în acest domeniu un larg câmp de activitate naţională şi internaţională.

Afirmaţia că, în ziua când chestiunea carbonului-carburant va fi rezolvată complect va fi o nenorocire pentru România, ţara producătoare de petrol, este greşită. România trebue să-şi pună în valoare armonic toate produsele sale şi numai această armonie îi va da adevărata sa splendoare.

* * *

Touring Clubul Italian din Milano a organizat pentru congresişti o încântătoare excursie la lacul Côme. Natura, templul Volta, auto-strada Milano-Côme, carele alegorice ale culesului viilor, Vila Carlota, masa dela Hotelul de Est, Ceaiul dela Grand Hotel de Ballagia, autocarele confortabile şi atmosfera de spirit şi suflet internaţional formează un tot ce nu poate fi uitat.

Primăria din Milan a făcut o recepţie distinsă şi plăcută în palatul Marino, oferind un lunch, iar Touring Clubul Italian a dat un prânz la Odéon.

S'a vizitat Institutul de Chimie Industrială al Şcoalei Politechnice din Milano, fabrica Scaglia de gazogene pentru cărbune de lemn şi de cuptoare metalice pentru carbonizarea lemnului, etc.

Termin, aducând mulţumiri Ministerului de Agricultură şi Domenii, C. A. P. S.-ului şi Societăţii Progresul Silvic, pentru delegaţia ce au binevoit a-mi da de a participa la Congres.

Nicolae Nedelcovici

CRONICA DIVERSĂ

EXCURSIA SOC. „PRIETENII NATURII" A NATURALIŞTILOR IEŞENI IN DOBROGEA.

In intervalul 2—10 Iulie 1932, soc. „Prietenii Naturii" a naturaliştilor dela universitatea din Iaşi, a făcut o foarte reuşită excursie de studii în Dobrogea de Nord, sub conducerea d-lor profesori Ion Atanasiu şi C. Motaş şi a harnicului preşedinte Băcescu.

Excursia, pe lângă caracterul pur naturalist (geologic, botanic şi zoologic), a avut, în urma dorinţei participanţilor, şi un caracter pedologic şi silvic.

In cest scop, precum şi pentru a se acorda excursii sprijinul necesar pentru condiţiile dobrogene. „Prietenii Naturii" s'au adresat Casei Autonome a Pădurilor Statului, cu rugămintea de a se delega un reprezentant al acestei instituţii, pentru latura pedologică-silvică a excursiei şi de a se oferi serviciile organizaţiilor noastre silvice din Dobrogea de Nord.

Direcţiunea generală C. A. P. S., apreciind cu toată înţelegerea, sensul

înalt al colaborării naturaliştilor cu silvicultorii, a răspuns cu toată bunăvoinţa, însărcinând cu organizarea concursului solicitat pe d-l Ing. Const. Chiriţă.

D-sa, însoţit de d-l Ing. Bălănică şi cu concursul inimos al d-lor ingineri Petcu şi Roşculeţ (Niculiţel), Bărbulescu (Tulcea) şi Burculeţ (Babadag), a reuşit să asigure excursiei „Prietenilor Naturii" toată contribuţia pe care C. A. P. S. o putea acorda.

Traseul excursiei a fost: Isaccea—M-rea Cocoş—Niculiţel—Somova—Tulcea—Beştepè—Mahmudia—Dunavăţ—Dranov — pe Razelm la Jurilofca — apoi Babadag—Constanţa—Agigea.

Intr'o atmosferă de studiu şi bună dispoziţie, excursioniştii au parcurs traseul stabilit, cu sufletul dornic de a cunoaşte caracteristicele dobrogene şi de a lua cu ei cât mai mult din noutăţile întâlnite la tot pasul. Şi. nu mai puţin, linia peisagiului, cromatismul întinsurilor uscate, al dealurilor şi al apelor, dogoarea atmosferei de miez de vară şi întreg farmecul drumurilor dobrogene.

Şi s'au mai întors „Prietenii Naturii", în frunte cu admirabilii lor conducători, şi cu alt dar, mai puţin aşteptat: acela al amintirii unei admirabile camaraderii şi al unei spontane prietenii. Cu oamenii, cu natura pe care au căutat-o şi. ne bucurăm, cu pădurea dobrogeană.

Căci, spre satisfacţia şi chiar suprinderea noastră, pe tot parcursul excursiei, naturaliştii ieşeni au arătat un interes viu problemelor naturaliste în legătură cu solul şi pădurea.

Prin expuneri de ansamblu şi caracterizări locale, prin demonstraţii pe profile de soluri şi în arboretele întâlnite, d-l Ing. Chiriţă a căutat să introducă pe studenţii naturalişti în ştiinţa solului şi în viaţa pădurii, desprinzând din realităţile pedologice şi silvice ale Dobrogei, tot ceeace ar fi putut interesa pe excursionistul cercetător al naturii.

Asemenea colaborări intelectuale şi sufleteşti, ale silvicultorilor cu aceia cari activează în cercuri ce se ating cu acelea ale realităţilor noastre forestiere, trebuesc salutate cu tot entuziasmul şi cu îngrijire cultivate.

„Prietenii Naturii" sunt astăzi şi prietenii convinşi ai pădurii şi ai slujitorilor ei. Spre cinstea lor şi a noastră.

Red.

LEMNUL DREPT COMBUSTIBIL PENTRU CAMIOANE

Din iniţiativa Soc. proprietarilor de păduri din Bavaria s'a ţinut în München în faţa unei numeroase asistenţe compuse din funcţionarii superiori din Ad-ţia silvică şi profesorii Instit. de Experimentaţie Forestieră, o demonstraţie cu un camion, ce întrebuinţează drept combustibil gaz de lemn, în loc de aralul [1]) obişnuit de până acum.

Camionul care serveşte la încercările întreprinse este un vechicul de 2½ tone greutate şi 65 P. S. Spre a fi întrebuinţat în acest scop i s'au adăugat noui dispozitive prin cari a mai câştigat în greutate aprox. 450 kgr. Sarcina obişnuită ce

1) Aral e amestec de 60% benzină şi 40% benzol.

este capabil de a transporta este de 3—3½ tone. Mai înainte de a-l adapta la noul combustibil camionul a fost rulat 96.000 km. Astfel că astăzi se pot face prin comparaţie socotelile de rentabilitate a materiei de conbustiune consumată înainte şi acum. Rezultatele obţinute vorbesc în mod categoric în favoarea gazului de lemn.

Inainte, când alimentarea motorului se făcea cu aral, motorul consuma pe 1000 km. 33 litri benzină în valoare aprox. de lei 450. Intrebuinţând gazul de lemn, pe suta de km sunt necesare 100 kgr. aşchii de lemn mărunte, în valoare de numai 100 lei. Un avantaj bănesc enorm faţă de aral. Travaliul şi iuţeala camionului nu sunt de loc reduse. Punerea în mişcare a camionului însă necesită max. 5 minute. Incolo, s'a dovedit a fi tot aşa de bun combustibilul de lemn ca şi benzina. Condiţia ce lemnul are de îndeplinit este să fie bine uscat şi mărunt.

Nu se ştie până acum care specie de lemn este de preferat, lucru ce se va dovedi pe cale de experimentaţie practică.

Pentru camioanele, mai grele decât acesta de 2½ tone, ce este relativ uşor, economiile ce s'ar face sunt şi mai mari. Adaptarea la acest fel de combustibil a motorului este relativ uşoară şi necostisitoare. In orice caz cheltuelile de transformare la camionul încercat s'au acoperit în 3 luni din economiile făcute prin adoptarea gazului de lemn. Nouile dispozitive aplicate sunt: un cuptor retortă de destilat lemnul şi unul de înaltă temperatură pentru lichefierea gazului obţinut în retortă.

Prin această nouă întrebuinţare ce i se dă lemnului, el câştigă în însemnătate ca produs brut. In Germania se speră că întrebuinţând pe o scară mai întinsă gazul de lemn drept combustibil pentru camioane, să se reducă considerabil cota de import a benzinei ce cumpăneşte greu în balanţa comerţului exterior german.

V. A. S.

— R E C E N Z I I —

Wilhelm Winkler.

Principii de Statistică. Partea I. Statistica teoretică.

Noţiunii de statistică i s'a dat în decursul vremurilor interpretări diferite. La început era metoda reprezentării numerice a „curiozităţilor ce se petrec într'o ţară". De ex. numărul locuitorilor, a soldaţilor, a corăbiilor, etc., de care dispunea statul respectiv. Mai târziu prin astronomul şi matematicianul belgian Quetelet st. primeşte denumirea de „fizica societăţii omeneşti". După Qu. populaţia unei ţări nu este o minoritate a ei. fiindcă aceasta se măreşte sau micşorează după legi naturale, cari din lipsă de metode ştiinţifice de observare nu se puteau până atunci cunoaşte. Meritul de a descoperi aceste procedee îi revine lui. Evoluţia noţiunei nu se opreşte aci. Nici Qu. nu a întrezărit întregul câmp de activitate al statisticei de oarece el se referea la un domeniu restâns al ei, anume cel social. Această concepţie îngustă a noţiunii s'a lărgit mai târziu în mod neaşteptat, — în special în vremurile mai noui când, metodele st. au găsit un larg câmp de aplicare în domeniile economice, — şi prin aceasta şi-a dobândit caracterul de adevărată ştiinţă. Motivarea acestei calităţi a st. nu mai este astăzi grea de făcut.

Toate fenomenele inclusiv cele economice şi sociale se petrec după legi şi reguli bine determinate, dar numărul acestor fenomene infinit de mare şi variat nu permite să descoperim aceste reguli sau legi la prima vedere. Mai mult ni se pare că toate fenomenele s'ar petrece într'un mod absolut neregulat sau arbitrar.

Din acest complex de fenomene ce apar ca un chaos, Statistica dispune de metode cu a căror ajutor scoate în evidenţă caracteristicul adică regula generală după care se petrec sau tind a se petrece aceste fenomene. Observarea lor metodică, gruparea, compararea şi presentarea lor în timp şi spaţiu, revine statisticei. Este deci st. o ştiinţă? Se răspunde că atâta vreme cât ea are un domeniu şi procedee de studiu proprii este greşit a considera ca o simplă metodă de cercetare, cu atât mai mult că în acest domeniu îşi are exclusivitatea şi independenţa metodelor de studiu şi experimentaţie, cari astăzi se aplică în toate ramurile ştiinţei de studiu.

Studiul ce formează obiectul acestei recenzii şi de care am crezut de bine să vorbesc, spre a-i înţelege mai bine rostul, numai după o aşa lungă introducere, tratează în mod teoretic tocmai aceste metode ale Statisticei. Amintim dela început că pe un profan în materie, cartea lui W. — ca orice publicaţiune statistică — îl va respinge. Formulele matematice, numeroasele tablouri din text, date pentru aplicaţiunile practice ale teoriilor expuse, şi variatele diagrame în cari sunt prezentate rezultatele obţinute, cer, din partea cititorului profan multă insistenţă şi aprofundate cunoştinţe de matematici

superioare, pentru a le înțelege. Cursul lui W. nu se adresează însă acestora fiindcă pentru marele public d-sa a tipărit deja o lucrare elementară în care sunt expuse cu mult talent și pe înțelesul turor toate teoriile abstracte ale statisticei *).

Principiile de st. teoretică sunt scrise pentru viitorii statisticieni și sub acest raport întrece toate publicațiunile de specialitate de până acum. Winkler știe și poate ce vrea. Sunt două mari calități pentru un autor. In afară de expunerea clară a subtilităților statistice teoretice și a calculelor de matematică superioară, pentru a se face cât mai lămurit cititorilor săi, d-sa dă pas cu pas exemple practice, cari au darul ca cititorului, care a urmărit, cu creionul în mână, demonstrațiile făcute, să-i cimenteze în memorie rostul și adevăratul sens practic al teoriilor expuse.

Alegerea celor mai interesante exemple, stilul scurt și relativ ușor nemțesc precum și calitatea de a insista asupra lucrurilor numai atâta cât trebuie face, ca toate speculațiunile matematice să fie urmărite cu un interes din ce în ce mai mai viu și să stârnească curiozitatea întrebuințării practice a acelor subtile teorii. Fraza este scurtă, adânc gândită și comparațiile cele mai plastice posibile.

Pe lângă aceste merite pedagogice, autorul, după cum transpiră din întregul conținut al cărții, n'a scris acest tratat de technică statistică numai din nevoia de a scrie sau de dragul de a deveni autor, ci din dorința sinceră de a îndruma pe calea cea dreaptă pe toți aceia cari doresc a deveni staticieni. Autorul s'a isbit deja de multe greutăți în cariera sa și știe să le dea și unde trebuie să insiste mai mult. Pentru aceștia, opera d-lui W., care nu este o compilație sau o lucrare de suprafață, devine piatra de bază a pregătirii lor.

Interesant este de știut de ce condiționează W. aprofundarea acestei științe. Doritorii de a deveni statisticieni trebuie;

1) să cunoască matematici sup. Cultura matem. primită în liceu este insuficientă.

2) să poată citi cel puțin 4 limbi moderne (engleza, germana, franceza și italiana).

A doua condiție este tot atât de importantă ca prima. Dacă se cere să cunoști matematicile, numai cu ajutorul cărora poți pătrunde în subtilitățile de calcul ale metodelor statistice, apoi aceste metode nu le poți cunoaște decât posedând cel puțin limbile amintite. Ce-i drept nici una din națiunile mari nu-și poate revindica dreptul de a fi ridicat singură și cultivat caracterul de știință al st. Progresul s'a realizat dintr'o colaborare între cei mai de seamă gânditori ai statisticei. Publicațiunile cele mai de seamă ale acestora nu sunt însă traduse într'o singură limbă. Cea mai bună dovadă este însăși tratatul de față care conține o neîntreruptă serie de trimiteri la publicațiuni streine.

După cum am văzut din însăși definiția statisticei, toate studiile trebuie să fie bazate pe comparații cât mai numeroase și variate, fiindcă numai atunci ne putem da seama de caracterul și importanța datelor. Colaborarea internațională a statisticei își are numai și numai aici origina. Institutele de conjunctură economică existente au ajuns la concluzia că un fenomen economic studiat numai într'un singur ținut (țară) este incomplet abordat din acest motiv își extind cercetările asupra tuturor țărilor, cel puțin de pe continentul respectiv. Fără a cunoaște prin urmare cele mai importante limbi, orice strădanie de a face statistici devine zadarnică.

A. expune esența teoriilor din cartea

*) W. Winkler: Statistik. Quelle & Meyer, Leipzig 1925. (In Wissenschaft und Bildung No. 201).

d-lui W. însemnează a face un rezumat de neînțeles. Ele de altfel sunt cât se poate de scurt și lămurit tratate de autor Amintim doar de fantastica technică statistică aplicată în acest domeniu al cifrelor. Totul cu ajutorul mașinilor. Chiar și culegerea datelor. Tablourile plicticoase sunt suprimate. Din numeroasele procedee mecanice se recomandă așa numitul „Lockenkartenverfahren", care constă din a culege datele pe o fișă de un format dinainte stabilit, pe care se aplică niște găuri după o anumită regulă. Aceste fișe sunt apoi clasificate și datele ce conțin centralizate numai de mașini cu ajutorul cărora se obțin rezultatele dorite.

Nu avem cunoștinți dacă acest procedeu se aplică în domeniul forestier. Dar față de avantagiile ce prezintă asupra metodelor vechi credem că în curând acest procedeu se va introduce și aici.

V. Sabău

M. Ebel.

„La pépinière", 280 pag.

Librairie agricole, Paris, 1932.

Autorul, profesor de cultura arborilor fructiferi și de ornament, expune mijloacele de înmulțire și creștere în pepinieră, a celor mai importante specii și varități de arbori fructiferi, de ornament și forestieri.

Sub formă de reguli, de note practice — într'un stil ușor — însoțite de fotografii reușite, se ocupă de: semănături (reproducție sexuată), marcotage, butășire și grefări (reproducțiuni asexuate).

La capitolul „Semănături" (54 pag.) se studiază sămânța și solul, indicând importante măsuri de conservat și mărit facultatea germinativă a semințelor, precum și condițiunile ce trebuesc îndeplinite de sol, ea să germineze ușor semințele.

Capitolul nu e lipsit de note interesante pentru forestieri.

Ocupându-se de marcotaje (proprietatea ramurilor cari atingând solul emit rădăcini adventive) în 38 pag. se examinează toate procedeele cunoscute și citează ca apte:

Picea, Thuia, Cupressus Law., Morus, Acer, Alnus, ulmul, teiul, etc.

Butășirea, în 42 pag., o expune sub toate formele cunoscute și menționează că deși Tsuga, Abies, Picea, dau rădăcini ușor, cresc însă încet și prin grefări și semănături se obțin rezultate mai bune. Arată că butășesc bine:

Thuia, Taxus, sălciile (excepție Salix caprea după Poskin), plopii (excepție plopul tremurător după Poskin), platanul, ulmul, etc.

Deși inaplicabil în păduri, totuși, grefajul (sudarea a 2 tipuri de plante diferite și formarea unei singure plante) e interesant expus, precizând că are de scop numai păstrarea unor caractere imposibile de reținut prin alt mijloc de înmulțire. Pentru arbori forestieri se perpetuiază numai caracterele frunzelor (frunze purpurii la fag, argintate la frasin, etc.).

Reușita e asigurată numai pentru dicotiledonate, cu oarecare afinitate între ele și numai dacă zonele generatice coincid.

Se pot grefa: fagul, mesteacănul (ramuri plângătoare), frasinul, salcâmul, carpenul, Aesculus, platanul, Abies, Cedrus, Cupressus Law., Biota, etc.

După expunerea mijloacelor de reproducție, se enumără regulele de amenajarea pepinierii — chiar și pentru principalele specii forestiere — dând indicațiuni prețioase pentru expedierea și comercializarea produselor.

In general, o carte interesantă pentru unele chestiuni practice, ce nu pot fi detailate în tratatele speciale și foarte utilă relativ la producerea arborilor fructiferi cari nu trebue să lipsească chiar dintr'o pepinieră forestieră.

I. Guran.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 6 Iunie 1932.

Perrin

Impressions forestières de Yougoslavie.

Impresii forestiere din Jugoslavia.

Pentru a strânge legăturile directe cu silvicultorii francezi, facultatea agronomico-forestieră din Zagreb şi-a manifestat dorinţa de a asculta o serie de conferinţe asupra silviculturii franceze.

Însărcinat de guvernul francez să răspundă acestei dorinţe, d-l Perrin a beneficiat de acest prilej şi a vizitat principalele regiuni împădurite din Jugoslavia, fiind primit peste tot cu „o surâzătoare cordialitate".

A. ne împărtăşeşte din impresiile sale, insistând în special asupra pădurilor de stejar din Slavonia.

Acestea formează pe malul stâng al Savei o bandă lungă de 300 km., dela Zagreb la porţile Belgradului. Au o suprafaţă de circa 200.000 ha ,în majoritate proprietatea comunelor şi particularilor.

Vegetează alături cu porumbul, care pare a indica optimul climatic pentru pedunculat. Stejarul din Slavonia este o rasă nobilă, trunchiul se continuă până 'n vârful arborelui, fructificaţia este abundentă încă din vârsta mijlocie, cu periodicitatea 3—4 ani, aşa că regenerarea e uşoară şi sigură, vârsta 200-28 0ani, diam. 0,70—1,50 m., înălţimile până la 40 m. şi vol. la ha. 400—800 m³., atingând excepţional şi 1000 m³.

Regenerarea se face printr'o singură tăere rasă, sau prin două tăeri distanţate la 6—10 ani, după ce cu 5 ani mai înainte s'a pregătit terenul pentru primirea ghindei.

Răriturile sunt tardive şi slabe, răriturî în etajul dominat, la mari intervale. Incep la 35—40 ani şi se repetă la intervale de 10—15 ani, luându-se de fiecare dată 20—30 m³ la ha. In etajul de sus nu se intervine, decât când arboretul a ajuns să aibă numai un singur etaj. Astfel masivele se menţin strânse şi arborii cresc drepţi, având cercuri anuale regulate şi dese. Lemnul de valoare se vinde cu preţuri chiar de peste 2000 lei m³.

Acest stejar cu reputaţie europeană dispare însă încetul cu încetul. Dispariţia a început să se manifeste din 1909, de când cu primul atac al insectei „Microsphaera alphitoides", flagel, care dela 1909 la 1925 a parcurs 40.000 ha. şi a cauzat tăerea a 1.750.000 m³.

Chestiunea dispariţiei stejarului a început să fie studiată serios abia după războiu. Părerile au fost împărţite, socotindu-se a fi cauza atacurilor de: Lymantria dispar, Miorosphaera, Armillaria mellea. Abia în

1929, d-nii Marcovici şi Manoilovici, foşti elevi ai şcoalei dela Nancy, au conchis că soluţia problemei este de ordin forestier. Consecinţele pagubelor cauzate de paraziţi ar fi fost mai mici, dacă arboretele de stejar ar fi fost în trecut tratate şi rărite, aşa cum e nevoe pentru o esenţă care cere multă îngrijire şi multă lumină.

Autorul spune că avut impresia netă, de a se găsi în faţa unui caz caracteristic, când acţiunea omenească a întrerupt echilibrul asociaţiei forestiere, şi conchide, că numai printr'o silvicultură mai conformă cu legile biologiei vegetale, decât cea din trecut, se vor salva admirabilele păduri de stejar din Slavonia.

Léon Schaeffer

La méthode de corrélation appliquée à la construction des tarifs de cubage.

Metoda corelaţiei aplicată la construcţia tarifelor de cubaj.

Metoda corelaţiei are de scop de a căuta, dacă există vreo relaţie de creştere între două fenomene, faţă de cari nu se dispune, decât de un mic număr de observaţii. Ea permite să se caute probabilitatea unei cauze comune sau a unei relaţii directe dela cauză la efect între acele fenomene.

Autorul aplică această metodă la construcţia unui tarif de cubaj, ajungând totuşi la concluzia, că procedeul grafic e preferabil pentru raţiunile următoare:

a) E mai simplu, mai rapid şi tot aşa de exact;

b) Anunţă imediat pe operator asupra limitelor, în interiorul cărora problema comportă o soluţie;

c) Graţie supleţei sale permite să se adopte o linie curbă, adesea mai exactă, decât calculele bazate pe ipoteza unei proporţionalităţi riguroase între volum şi suprafaţa terieră.

A. Arnould.

Les forêts et la taxe à la production.

Pădurile şi taxa la producţie.

La sarcinele fiscale ce grevează aşa de greu pădurile, se 'ncearcă a se adăuga alta numită „taxa la producţie", o taxă unică, menită a înlocui taxa asupra cifrei de afaceri.

A. demonstrează absurditatea acestei taxe. Este o eroare să se creadă, că la vânzarea parchetului se poate uşor atinge totalitatea producţiei, căci dacă începutul filierii este uşor de prins, sfârşitul este însă nedeterminat (ultimele faze ale transform. lemnului).

Roger Ducamp.

Aux déserts sahariens habités.

Nr. 7 Iulie 1932.

Perrin.

Impressions forestières de Yougoslavie. — (Suite).

Impresii forestiere din Jugoslavia. (Continuare).

In continuarea articolului început în Nr. precedent al revistei autorul se ocupă de „karstul jugoslav", partea sudică a lanţului dinaric, constituit din calcare secundare, mai mult sau mai puţin compacte, supuse la climate de tip mediteranean.

Acest karst cu relief frământat, cu soluri superficiale şi unde vegetaţia, defavorizată de factorii higrometici şi edafici, manifestă o particulară sensibilitate la acţiunile biotice, se prezintă sub două aspecte şi anume:

a) Karstul împădurit, pe înălţimile din interior ale ţării, cu anotimpul uscat scurt sau nul, unde pădurea a pu-

tut să subsiste aproape pretutindeni, intactă şi frumoasă. Acest karst al Croaţiei meridionale formează tranziţia naturală între pădurile de molid ale Slavoniei şi pădurile de amestec al Bosniei.

b) Karstul desgolit, la poalele înălţimilor, pe litoralul croat, în Dalmaţia, în Bosnia meridională, în Herzegovina şi pe o parte din Muntenegru, unde formaţiile lemnoase şi chiar ierboase au suferit în cursul secolelor o evoluţie regresivă şi foarte adesea au dispărut pe suprafeţe enorme.

Arătând, care este solul, climatul şi flora karstului, autorul studiază succesiv caracteristicele ecologice, botanice şi forestiere ale acestui ţinut. Articolul va urma.

Tesser.

Étages forestiers et échelons de végétation.

Etaje forestiere şi trepte de vegetaţie, în ţinuturile pe cari le traversează Iserul şi, în partea de jos a confluentului său Ronul, din valea Iserului până în Mediterana.

Pe măsură, ce se înaintează în latitudine sau altitudine, compoziţia pădurilor, ca şi a covorului vegetal de sub ele şi din intervalele dintre ele, se transformă, la început prin rărirea, apoi prin dispariţia speciilor, cari au importanţa lor maximă în urmă, şi în acelaş timp, prin apariţia de noui specii, cari vor găsi optimul lor înainte.

In regiunea, pe care o studiază, autorul crede, că aceasta transformare s'ar produce pe 3 paliere: mediteranean, muntos şi alpin şi că, fiecăruia din aceste 3 paliere îi corespunde o mare asociaţie, care se dislocă în sus şi în jos. Această dublă dislocare a condus pe autor să distingă trepte urcătoare şi trepte scoborîtoare şi să stabilească oarecare corespondenţă între aceste trepte de vegetaţie ale subarboretului şi succesiunea etajelor şi subetajelor forestiere, conchizând, că fiecare specie vegetală are — de cele mai multe ori — în fiecare etaj sau subdiviziune de etaj, un compartiment particular, care trebue să fie cunoscut, dacă vrem să-i precizăm valoarea fitografică. Astfel se va putea ajunge să se distingă în fiecare subdiviziune de etaj, reactivi sau asociaţii, cari vor indica silvicultorului gradul de fertilitate al solului şi prin urmare tipul de pădure. Autorul a pus jaloanele problemei.

Joubert.

Biologie de l'Yf et des Taxies.

Biologia tissei şi a taxaceelor.

Autorul, pornind dela părerea sa, expusă şi în alte articole, că numai prin studiul biologiei esenţelor forestiere de o parte şi prin studiul biologiei formaţiilor forestiere în evoluţie, de alta, silvicultorii pot nădăjdui să contribue în mod efectiv la cercetarea şi stabilirea legilor ştiinţei silvice, face în acest articol un aşa zis studiu de gen: biologie de esenţă forestieră, mai mult o încercare.

Alege tisa pentru acest studiu, căci — deşi tissa şi în genere taxaceele par de un slab interes pentru silvicultor, privită din punctul de vedere de mai sus, studiul său devine din cele mai interesante.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 6, 1932

P. Dutilloy

Législation forestière comparée.

Legislaţie silvică comparată.

Autorul, un silvicultor francez, a ţinut, sub auspiciile soc. for. belgiene, o conferinţă referindu-se la subiectul de mai sus.

Fiecare naţiune, într'o măsură diferită, — după caracterul şi obiceiurile ei, dar mai ales după condiţiunile forestiere, climaterice şi topografice, a trebuit să ia măsuri împotriva defrişărilor, cari aduc, după ele, dezastroase repercusiuni.

Arată, în linii generale, cari sunt situaţiunile cari impun, în diferite ţări, interzicerea defrişărilor şi reglementarea tăerilor în pădurile aparţinând persoanelor particulare.

Indică Italia, ţara care are cea mai completă lege pentru protecţia pădurilor, iar Polonia şi Cehoslovacia, acelea unde s'a împins la maximum amestecul statului în proprietatea particulară.

Nici un cuvânt despre legislaţia silvică din România.

F. Le Monnier

Essai sur l'avenir de la carbonisation en forêt.

Incercări asupra viitorului carbonizării în pădure.

Cărbunii de lemn, folosiţi până azi, nu corespund necesităţilor reale ale aparatelor generatoare de gaz carburant. Ei prezintă marele inconvenient de a fi obţinuţi la o temperatură de cel puţin 500°, ceeace face ca să se piardă 40% din cărbunele lemnului.

Prin diferite experienţe de laborator, s'a isbutit să se obţină, la 290°, un cărbune numit cărbune brun, cu o pierdere mai mică de cărbune şi care să furnizeze: maximum de energie, gazul carburant cel mai bogat, cel mai adaptat pentru folosirea lui în motorii cu explozie.

Rămânea să se găsească mijloacele technice capabile să realizeze în pădure fabricarea acestui cărbune brun, folosindu-se de nişte mici uzine, puse pe roate.

Pentru aceasta însă, a trebuit să se părăsească ideea fabricării cărbunelui în bucăţi, căutându-se să se producă brichete de cărbune.

Se pare că azi se pot obţine aceste brichete, pe cale practică, cu o energie de 50% mai mare şi un randament dublu faţă de cărbunele de lemn obţinut pe calea obişnuită până azi.

*
* *

Influence de l'origine des graines sur la croissance de l'épicéa.

Influenţa originii seminţelor asupra creşterii molidului.

Se reproduce rezumatul şi concluziunile studiului d-lui M. Nägeli, publicat în tomul XVII al Analelor staţiunii federale elveţiene de cercetări silvice.

*
* *

Loi relative à la protection des bois et forêts appartenant à des particuliers. Discutions parlementaires. (Suite).

Legea relativă la protecţiunea pădurilor aparţinând particularilor. — Desbaterile parlamentare. (Urmare).

Nr. 7, 1932.

Ulrich Ducellier:

Pratique raisonnée de l'éclaircie dans les futaies feuillues. (5 pag.).

Practicarea raţională a răriturilor în codrul de foioase.

Pentru ca metoda franceză a tratamentului codrului de foioase cu însămânţare naturală şi răriturí, să corespundă şi din punctul de vedere al cerinţelor de azi ale pieţii — urmează ca răriturile să fie în aşa fel îndrumate, încât să obţinem arbori selecţionaţi şi de mari di-

mensiuni. Această selecţiune ar începe dela vârsta de 50 ani şi ar dura până la termenul revoluţiei, când ar rămâne în picioare un număr de circa 120 arbori la ha.

A. Poskin:

La culture du chêne en Belgique. (23 pag.).

Cultura stejarului în Belgia.

După ce se face monografia celor două specii de stejari cari se găsesc în pădurile acestei ţări: Quercus pedunculata şi Q. sessiliflora, se arată importanţa culturii stejarului în Belgia şi se dă, în legătură cu aceasta, anumite reguli de cultură.

Dr. Paul Ledoux:

Aperçu sur l'état de la question de la protection de la Nature au Brésil intertropical. (6 pag.).

Se dă o privire generală asupra rezervelor de masive forestiere existente azi în Brazilia intertropicală, stabilite cu ocazia delimitării teritoriilor necesare pentru a proteja regiunile de unde se captează apele destinate oraşelor.

Se atrage atenţiunea lumii ştiinţifice asupra varietăţii şi interesului incontestabil ce prezintă aceste rezerve din punct de vedere biologic.

G. Delevoy:

Essais d'engrais phosphatés en pépinière. (8 pag).

Experienţe cu îngrăşăminte fosfatice în pepiniere.

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 7, 1932

H. Biolley:

Forêt et pluviosité.

Pădurea şi pluviozitatea (8 p.).

Autorul se referă la articolul d-lui Moreillon, publicat sub acelaş titlu, în Nr. 1/932 din acest jurnal.

D-l Moreillon se înşeală când afirmă că distribuţia pădurilor ar depinde de următorii 4 factori principali: factorul climateric, f. orografic, f. geologic şi f. economic.

La rându-i, d. Biolley pretinde că nu există ţară în care, ţinând seama de importanţa conservării pădurilor, să le poată da numai în seama factorilor mai sus amintiţi. A trebuit, de o parte legislaţia restrictivă în ce priveşte folosinţa acestor bunuri, iar pe de altă parte, ştiinţa şi instrucţiunea asupra rolului pădurii în general.

D-l M. examinează, unilateral, numai fenomenul precipitării, crezând numai în măsurătorile pluviometrice şi că pluviozitatea n'ar fi influenţată de prezenţa pădurilor. Căci, dacă măsurătorile pluviometrice ne informează, într'o măsură oarecare asupra cantităţii de apă căzută într'un loc determinat, ele nu ne desvălue nimic asupra originii precipitaţiunilor.

Regimul ploilor rezultă din fenomene complexe; fenomene cari pot fi grupate în 3 faze principale: saturaţia atmosferei, condensarea şi precipitarea.

Apoi, d-l B. se mărgineşte să examineze dacă şi cum intervine pădurea în fiecare din aceste trei faze.

A. Pillichody:

Le rôle de la forêt dans les sagnes du Jura (6 p.).

Rolul pădurii în regiunile mocirloase ale Jurei.

Munţii Jura nu sunt, cum s'ar crede, lipsiţi de variaţie, de contrast. Terenurile mocirloase din Ht. Jura sunt numai o probă.

Origina lor trebue căutată în epoca glaciară. Aceşti munţi au cunoscut un regim glaciar, pur jurasic, desfăşurând.

cu această ocazie, efectele analoage observate în Alpi. Graţie gheţarilor s au acumulat pe fundul marilor platouri, resturile pământoase ale activităţii gheţarilor, al căror efect a fost astuparea crăpăturilor, faliilor, etc. Apele, ne mai putându-se scurge, s'au acumulat, formând lacuri, cari, — în generalitatea lor, ne fiind prea adânci, la reîntoarcerea vegetaţiei, — au fost invadate de plante acvatice şi sfârşind prin a se astupa şi constitui aceste mlaştini.

Astăzi, unele din ele sunt susceptibile de a fi redate culturii agricole, prin executarea lucrărilor de drenare. Altele, nu pot fi drenate, pentrucă cheltuelile ar întrece foloasele ce s'ar trage de pe aceste terenuri agricole. Impădurirea acestor terenuri, din a doua categorie, le-ar asana. Esenţele folosite ar fi, în primul rând, molidul, care se găseşte în optimum său climateric, apoi, sorbul păsăresc, sălciile, pinul de munte. Se cunosc, în Jura, locuri, altă dată mlăştinoase, azi asanate şi puse în valoare prin împădurire.

H. Badoux:

En Italie. Activité de la milice forestière en 1931.

In Italia. Activitatea miliţiei forestiere în 1931.

Se face o dare de seamă asupra publicaţiei: la milizia forestale nell'anno IX; editată de Comandamentul legiunilor miliţiei silvice italiene.

M. D. P.:

Futaie régulière et méthode du contrôle (2 p.).

Codrul regulat şi metoda controlului.

Mersul creşterilor.

F. Grivaz:

Les explossifs dans l'exploitation des bois. (3 p.).

Explosivele în exploatările silvice.

Nr. 8, 1932.

I. L. Nagel:

Forêt et pluviosité. (2 pag.).

Pădurea şi pluviozitatea.

Referindu-se la un articol publicat într'un număr precedent al acestui Jurnal, autorul aduce, deasemenea, o observaţie care dovedeşte influenţa pădurii asupra pluviozităţii: Trecând dimineaţa pe o şosea, care şerpuia când în teren deschis când în regiuni împădurite, a putut observa că şoseaua era umedă în locurile unde era pădure, încât lăsa impresia să fi ploat. Foile arborilor erau acoperite de minuscule picături de rouă. Indată însă ce drumul părăsea pădurea şi umeala de pe ei, dispărea.

H. Badoux:

Etendue et distribution des forêts en Grèce.

Intinderea şi distribuirea pădurilor în Grecia.

Se dau date după o lucrare a d-lui H. P. Kontos, şeful serviciului silvic din Grecia.

A Borley:

Dommages causés par les ours dans les forêts des Carpathes. (2 pag.).

Pagube cauzate de urşi în pădurile din Carpaţi.

Este vorba de rana caracteristică şi unică în felul ei, pe care o provoacă urşii, pe trunchiurile răşinoaselor, jupuindu-le, căutând primăvara, în momentul sevei ascendente, straturile cambiale cari constituesc organele de circulaţie ale sevei.

A. Har.

SILVA, Iulie.

Nr. 27.

Dr. Erwin Bucholz, Eberswalde.

Das forstliche und holzwirtschaftliche Forschungswesen in der U. R. S. S. R.

Institute de cercetare a chestiunilor de economie forestieră şi de economia lemnului în Rusia sovietică (S. S. S. R.).

Planurile economice ale Rusiei sovietice, cari cuprind şi desvoltarea cât mai mare a producţiunii forestiere, necesită firește studii pregătitoare cât mai întinse. Raţionalizarea şi mecanisarea lucrărilor de recoltarea şi de transportul lemnului, organizarea potrivită a muncii în general şi multe alte chestiuni trebuesc prealabil studiate, căci experienţele făcute şi adunate în occident în bună parte nu sunt aplicabile în Rusia.

Aşa fiind, au fost create institute de cercetări cari — în număr de nouă au fost repartizate asupra ţării întregi şi cărora au fost fixate anumite programe de studii. Aceste institute, cu tendinţe practice, nu trebuesc confundate cu institutele similare ale şcolilor forestiere cu tendinţe ştiinţifice.

Ca şi în alte domenii, aşa şi în cel forestier, lipsa de elemente pregătite pentru studiul şi resolvarea chestiunilor amintite este mult simţită. Aşa dar, până acum, institutele în chestiune n'au servit de loc sau prea puţin cauza intensificării exploatărilor forestiere.

Nr 28.

Prof. Dr. Wittich:

Für oder wider den Kahlschlag?

Pentru sau contra tăerilor rase?

Autorul, ca introducere, critică schematismul în resolvarea problemelor de cultură forestieră. Intrebarea, dacă suntem pentru sau contra regenerării naturale, de ex., este fundamental greşită. In unele cazuri, da; în altele, ba. Condiţiunile locale sunt determinante. Abordând cestiunea propusă discuţiunei W. stabileşte că aprecierea tăerilor rase — de altfel ca a oricărei operaţiuni în pădure — poate fi făcută din punctul de vedere economic, din punctul de vedere al gestiunei tehnice şi în fine din cel al înrâuririi asupra solului. Negreşit, linia de demarcaţie între diferitele feluri de înrâuriri nu este totdeauna precisă. Chiar în ipoteza că înrâurirea asupra solului nu s'ar face simţită în nici un fel, totuşi întrebarea de mai sus: pro sau contra nu este la locul ei, căci condiţiunile locale trebuesc respectate. Urmează exemple. Inrâuririle locale, determinante mai ales pentru gestiunea tehnică, neputând fi tăgăduite, adversarii tăerilor rase recurg la o teză mai mult închipuită decât reală, la teza care pretinde că orice desvelire a solului este desastroasă pentru constituţia lui fizică şi chimică, cuvânt pentru care tăerile rase în mod principial trebuesc înlăturate.

Această teorie este lipsită de orice raţionament. Desvelirea solului exercită înrâuriri când favorabile, când foarte defavorabile asupra acestuia. Aşa dar, şi din acest punct de vedere nu trebue generalisat. Chestiunea tăerilor rase considerată de mulţi ca simplă, este, din contra, foarte complexă.

Aut. stabileşte apoi o deosebire între consecinţele directe şi indirecte ale desvelirei solului. Cele din urmă sunt de natură secundară şi isvorâtă din particularităţi speciale ale arboretelor provenite din tăeri rase. Urmează exemple. In ce priveşte înrîuririle directe, ele sunt foarte variabile, după natura solului şi arboretului, dar totdeauna identice pentru acelaşi sol şi acelaş arboret. Oportunitatea tăerilor rase deci trebue judecată de la cas la cas şi după toate con-

diţiunile determinante: atât cele economice şi cele gestionare cât şi cele pedologice. Aceasta idee principală autorul o desvoltă prin exemple luate de pe diferite puncte ale Europei centrale.

In continuare W. relevează greşeala care adeseori se face când este vorba a se aprecia urmările tăerilor rase; faptul de a compara situaţiuni cari nu sunt comparabile. Urmează iarăşi exemple.

In sfârşit, W. menţionează o altă eroare. Mulţi condamnă tăerile rase, fiindcă ar fi „contra naturam", fiindcă în pădurea virgină n'am găsi o evoluţiune paralelă. Această concepţie a fost de altfel şi de alţii şi mai de mult combătută. In pădurile de raport nu trebue să ne obstinăm a imita natura inconstientă, ci trebue să conducem evoluţiunea după interesele noastre şi pe baza legilor naturale pe care am ştiut să le descoperim.

Nr. 29.

W. Schmidt, Direktor der forstlichen Versuchsanstalt Leukoran.

Betrachtungen über den Urwald.

Reflecţiuni asupra pădurii virgine.

In referire la o lucrare a doctorului K. M. Müller: „arhitectura, creşterea şi regenerarea pădurilor din sudestul Europei" şi la recensiunea acestui studiu, datorită D-lui K Rubner, aut., faţă de nepotrivirea părerilor emise de către aceşti doi autori, dă dreptate amînduror a, motivând aceasta prin faptul că observaţiunile neconcordante ale lor au fost făcute în diverse tipuri de pădure, iar că fiecare cercetător a văzut bine în tipul pe care l'a studiat. Urmează apoi descrierea diferitelor tipuri de pădure virgină din Rusia şi modalitatea lor de regenerare în mod normal sau după intervenţiunea unei calamităţi incendiare.

Nr. 30.

D. Fehér.

Einige Bemerkungen zum Kahlschlagsproblem.

Câteva observaţiuni asupra problemei tăerilor rase.

Autorul, care într'un articol precedent a făcut o comunicare asupra înrăuririi vieţei bacteriene şi a mişcării azotului din sol în urma desvelirei acestuia, pricinuită prin aplicarea tăerilor rase, publică noui resultate ale lucrărilor lui, atât în pădure cât şi în laboratoriu, care confirmă pe cele d'întâi. (E vorba de înviorarea vieţei bacteriene din soluri desvelite şi de sporirea nitrificaţiunii). El insistă că lucrările lui nu au fost de loc limitate la anumite specii lemnoase — cum pare a crede profesorul Lang — ci au o valoare absolut generală.

Nr. 30.

Richard Lang, in München.

Ueber die standortliche Bedeutung der Nitrifikation des Waldbodens.

Despre însemnătatea staţională a nitrificării solului forestier.

Referindu-se la articolul lui Fehér de mai sus, aut. crede că nu numai fenomenul nitrificaţiunei trebue socotit ca hotărâtor în deslegarea problemei tăerilor rase — aceasta în casurile mai mult ori mai puţin normale — ci potrivirea necesară între climă, sol şi specie.

Nr. 31/32.

Oberforstrat Zimmerle, Stuttgart.

Aufnahmergebnisse von Anbauversuchen mit Föhren verschiedener Herkunft. Aus dem forstlichen Versuchswesen Württembergs.

Resultatele încercărilor de cultură cu pin de proveniență diferită.

Obiectul încercărilor: pin de Hessa (şesul Rhinului şi al râului Main), pin din Franţa (Aurillac, Cantal) şi pin din Rusia (Lituania sau Lettonia). — Autorul încercărilor: Dr. Bühler. Începutul încercărilor: 1904. Observaţiunile, făcute în 8 puncte ale fostului regat Württemberg, asupra tuturor elementelor determinante pentru cantitatea şi calitatea creşterilor au fost continuate până în anul 1931.

Din numeroasele date, grupate în tablouri şi grafice, autorul ajunge la următoarea conclusiune generală.

Din punctul de vedere al formei fusului şi al energiei de creştere, proveniența rusească trebue recomandată (pentru Württemberg!); celelalte două proveniențe ar trebui refusate. Totuşi, opinează că pinul indigen (cel din Württemberg) — care din nenorocire n'a fost supus cercetărilor comparative — nu urmează a fi înlocuit în măsură mai mare.

Tot asemenea trebue relevat—chestiunea care în rândul întâi a determinat pe Bühler a face încercarea despre care a fost vorba — că din seminţele din Hessa au provenit mai multe elemente cu fusuri strâmbe, decât din seminţele provenite din alt regiuni.

Nr. 35.

Eine neue Verwertung der Holzfaser.

O nouă valorificare a lemnului (a fibrei lemnoase).

In formă epistolară inginerul civil Robert Lippmann din Hannovra aduce următoarele la cunoştinţa publicului.

O nouă invenţie în domeniul valorificării lemnului. Lemnul poate fi diferenţiat (chimic şi fisic) astfel încât să rezulte nişte fibre care pot fi toarse şi ţesute ca ori ce alte fibre vegetale şi cari vor înlătura de pe pieţele europene fibra exotică „iută". Avantaje: cheltueli minime de fabricaţiune; preţul represintă numai 35% din acela ce se cere şi se plăteşte ca materie primă pentru pânză de împachetat, pentru saci, pentru căptuşeală de ziduri (interioare), canevas pentru ţesut covoare, pentru şorţuri şi costume întregi de muncitori, etc.

Speciile lemnoase şi debitele ce pot fi întrebuinţate: brad, molift, pin, fag, anin, mesteacăn, tei, plop, plută, ulm; piese mărunte, crăci şi vârfuri, lăturoae, deşeuri rămase din debitarea lemnului în fabrici.

Pentru statele europene invenţiunea cea nouă însemnează o considerabilă şi rentabilă lărgire a utilisării materialului prim, iar pe de altă parte scutirea de plată a importului pentru iută. In ipoteza că importul iutei s'ar reduce la jumătate din ceace este astăzi, economic pentru ţările de mai sus ar represinta 12 Miliarde Lei.

Cercetările urmate în direcţia aceasta datează de acum 10 ani şi mai bine. Teoreticeşte problema a fost resolvată de mult, aplicaţiunea practică însă a intrat în domeniul realisărilor deabia în timpul din urmă, după ce maşinile şi organisaţiunile necesare, precum şi procedeele de lucru au fost inventate şi stabilite.

„Silva" reproduce scrisoarea de mai sus şi insistă asupra importanţei invenţiunei care promite mult mai mult pentru gospodăriile silvice, decât încercările ce au fost făcute spre a găsi întrebuinţări pentru lemn care ar duce la concurarea, fie a industriilor carbonifere, fie a celor agricole.

* * *

FORSTARCHIV.

Nr. 9. 1 Mai 1932.

J. Liese.
Ist Rüsternholz imprägnierfähig?
Este lemnul de ulm impregnabil?

Experienţele făcute în laboratoriul de conservarea lemnului, din Charlotenburg, cu împregnarea a 4000 traverse de ulm au dat rezultate mulţumitoare. Faptul este important mai ales că lemnul de ulm abundă pe piaţă din cauza extracţiunei lui în urma calamităţii suferite. Extenziunea impregnării însă este funcţie de cererea căilor ferate.

Seeger.
Intrammon und Locron, zwei neue Flammschutzmittel.
Intrammon şi Locron, două mijloace de apărare contra focului.

Marea societate pe acţiuni „I. G. Farbenindustrie" a pus pe piaţă două mijloace de apărare contra focului. Intrammonul servă atât la impregnare cât şi la vopsirea exterioară. Locromul are numai această din urmă întrebuinţare. Ambele măresc siguranţa construcţiilor în lemn. Ilustrează avantagiile prin 4 fotografii.

Nr. 10. 15 Mai 1932.

W. Tischendorf.
Die wichtigsten Veröffentlichungen auf dem Gebiete der Holzmassenermittlung der letzten Zeit.
Cele mai importante publicaţiuni din ultimul timp în domeniul dendrometriei.

Autorul trece în revistă scrierile mai importante în chestiune de dendrometrie din anii 1930—1931.

J. Krahl-Urban.
Bekämpfung des Eichenmehltaus.
Combaterea ruginei stejarului.

După experienţele făcute în regiunea Ferienwalde în anii 1928—1931, s'a ajuns la concluzia că din cele 3 preparate de pucioasă existente în comerţ sunt mai bune: obişnuitul sulf pulverizat şi sulful Erisimors. Combaterea trebue făcută imedit ce au apărut primele semne ale ciupercii.

Nr. 11. 1 Julie 1932.

H. Hering.
Forstmänner um Goethe.
Silvicultorii în jurul lui Goethe.

Autorul arată în deosebi legătura de prietenie a lui Goethe cu Johann Heinrich Jung şi Heinrich von Cotta, cu cari se întreţinea adesea asupra diverselor chestiuni de geologie şi minerologie. Aduce în dovadă mai multe însemnări zilnice ale lui Goethe.

G. Brunn.
Festigkeitseigenschaften alten Kiefernbauholzes.
Proprietăţile tăriei la lemnul vechi de pin din construcţie.

Făcându-se încercări asupra tăriei lemnului de pin la câteva bucăţi ce au stat în apă peste 100 ani ca piloţi de poduri s'a ajuns la concluzia că posedă încă valori normale, deci că se pot întrebuinţa în acelaşi scop şi mai departe.

J. Bungert.
Planaufstellung und Rechnungslegung als Hilfsmittel zur Leistungsteigerung.
Programul şi contabilitatea ca mijloace pentru mărirea randamentului.

Se arată în esenţă că cea mai bună

metodă pentru ridicarea randamentului este întocmirea unui plan cu divizarea muncii în elementele sale componente şi ţinerea contabilităţii pe aceste elemente.

Nr. 12. 15 Iunie 1932.

H. H. Hilf und E. G. Strehlke.

Im Lande des grünen Goldes.

III. *Forstliches Forschungs — und Bildungswesen.*

In ţara aurului verde. III. Institutele de cercetări şi învăţământul forestier.

Se continuă expunerea făcută în trecut, arătându-se ce se lucrează în Rusia din punct de vedere al cercetărilor ştiinţifice cari au de scop final ridicarea economică prin desvoltarea forţelor naturale şi independenţa faţă de streinătate. Mulţimea institutelor de cercetări şi metodele de lucru dovedesc aceasta. Se arată organizarea a 5 institute de cercetări forestiere şi a 2 şcoli superioare forestiere vizitate de autori.

Nr. 13. 1 Iulie 1932.

I. Schubert.

Kalte Juninächte in Norddeutschland und der Frostschutz im Walde.

Nopţi reci de Iunie în Nordul Germaniei şi protecţia contra gerului în pădure.

Din observaţiile asupra temperaturii celei mai joase în luna Iunie la diversele staţiuni din nordul Germaniei pe timpul 1872—1890, s'a constat o ascilaţiune între — 1° (Eberswalde) şi — 5,2° (Kurwien). Arboretul apără contra gerului de Iunie, temperatura scăzând în câmp deschis de 50 de ori până la sau sub 1°, iar în pădure numai de 14 ori.

Antonin Nemec.

Über den Chlorgehalt des Bodens und die Wirkung von chlorhaltigen Kalisalzen auf das Fichtenwachstum in den Forstbaumschulen.

Despre conţinutul în clor al solului şi acţiunea sărurilor de potasiu care conţin şi clor asupra creşterii molidului în pepinieră.

După experienţele făcute în anii 1929-1930, s'a ajuns la concluzia că acţiunea vătămătoare a îngrăşămintelor, ce conţin cloruri de potasă, asupra creşterii molizilor în pepinieră, se observă numai la solurile cari dela natură conţin în o mare măsură clor solubil în apă. Se dau 4 tabele.

Nr. 14. 15 Iulie 1932.

H. Frhr. von Geyr.

Nochmals: Rhabdocline.

Încă odată: Rhabdoclinya.

Răspunde obiecţiunilor ridicate de Liese şi Tubeuf asupra diverselor sale articole publicate în revista „Deutsche Forstwirt" despre combaterea ciupercii duglasului.

I. Liese.

Bemerkungen zu vorstehenden Ausführungen.

Observaţiuni la relatările precedente.

Răspunde polemicii de mai sus, susţinând punctele sale de vedere.

Theo Rhode.

Das Vordringen der Rhabdocline-Schütte in Deutschland.

Pătrunderea Rhabdoclinei în Germania.

Expune observaţiile institutului de botanică din Hann-Münden asupra ciupercii duglasului dând o hartă cu distribuţia apariţiei atacului în Germania.

Nr. 15. 1 August 1932.

H. Mayer-Wegelin.

Ästigkeit und Ästung.

Crăcile şi curăţirea lor.

Arată diversele feluri de curăţirea crăcilor dela elagajul natural până la curăţirea artificială în scopul ameliorării formei trunchiurilor.

F. Hudeczek.

Tafeln zur graphischen Ermittlung des Massenzuwachsprozentes.

Tabele pentru aflarea grafică a procentului de creştere în volum.

Infăţişează două tabele grafice servind la determinarea procentului de creştere în volum.

Nr. 16. 15 August 1932.

C. Wagner.

Von Blendersaumschlag.

Despre tăerea în margine de masiv.

Autorul scoate în evidenţă superioritatea modalităţii de exploatare care-ţi permite să pătrunzi în arboret cu regenerarea în bande mici succesive începând dela marginea pădurii şi să observi strict executarea scopului fixat. Este singura modalitate care permite o ordine sistematică şi posibilitatea de ajutorare pe cale artificială acolo unde nu vine regenerarea naturală.

M. Seeger.

Natürliche Begründung von Tannenmischbeständen im Gneisgebiet des badischen Forstamts Emmedingen.

Creiarea naturală a arboretelor de brad în amestec cu alte specii în ţinutul de gneis al ocolului silvic „Emmedingen" din Baden.

După ce autorul descrie condiţiunile geologice, însuşirile solului, flora, condiţiunile climaterice, anii de fructificaţie (bradul la 2—3 ani, stejarul şi fagul parţial la câte 3 ani, pe expoziţii sudice fagul aproape anual, accerineele anual înfăţişează technica regenerării, astfel ca să se poată obţine aproape 100% regenerare naturală în orice amestec dorit. Aceasta datorit în special suprafeţelor mici pe cari se lucrează şi anilor de sămânţă favorabili. Pentru reuşită se folosesc la maximum expoziţiile. Vârfurile şi piscurile pentru amestec de răşinoase cu foioase. Spre a creia condiţiuni favorabile fagului faţă de brad şi stejar, se începe regenerarea pe porţiunile înclinate dinspre Nord-Est astfel ca să se poată regula prin diverse forme (pană şi alte scobituri) pătrunderea vântului şi luminei.

W. Baak und. H. H. Hilf.

Die Nachzucht der Douglasie.

Creşterea duglasului.

Expune rezultatul experienţelor făcute cu recoltarea seminţelor de duglas şi semănatul lor în Biesenthal. Arată necesitatea de a recolta sămânţă proprie, timpul cel mai potrivit fiind 10—12 Sept. Semănatul cel mai bun este cel de toamnă, puieţii de toamnă (demonstrează cu o fotografie) fiind de două ori mai puternici şi mai înnalţi ca cei rezultaţi din semănatul de primăvară. Cei de primăvară 14 cm., cei de toamnă 24 cm.; 100 buc. din cei de prim. 115 gr., din cei de toamnă 275 gr.).

Tr. I. H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 11, Iunie 1932.

Prof. Dr. Lemmel

Adam Schwappach.

Anul acesta, la 9 Febr. a murit Schwappach, în vârstă de 80 ani.

Il putem numi cu drept, nu numai nestorul silviculturii germane cum spune autorul ci chiar titanul acestei silviculturi, în urma activităţii variate ce cuprinde aproape toate ramurile silviculturii: dendrometrie (celebrele table de producţie şi cubaj), politica forestieră, administraţie, silvicultură (introducerea şi cultivarea speciilor exotice, cercetări asupra seminţelor forestiere), protecţia pădurilor, vânătoare, istoria silviculturii.

Făcându-se cunoscut în străinătate, multe institute forestiere străine l-au ales membru de onoare.

O listă la sfârşitul articolului, însumând peste 300 articole, ne arată şi dovedeşte cât de nemărginită a fost activitatea lui Schwappach.

Rudolf Geiger şi Hans Amann.
Forstmeteorologische Messungen in einem Eichenbestand.
Măsurători forestiero-meteorologice într'un arboret de stejar (Partea V-a, încheere).

După câteva consideraţiuni asupra măsurătorilor meteorologice cu mijloace termo-electrice, se dă câteva concluziuni rezultate din măsurătorile făcute într'un arboret de stejar. Măsurătorile s'au făcut în trei regiuni deosebite: deasupra solului la aproximativ 3 m, în stratul coronar (19 m.) şi deasupra coronamentelor (26 m.). Rezultatele arată că în zilele cu soare la ora 5.15 a. m. în regiunea coronamentelor temperatura este cea mai scăzută, pe când deasupra solului e cu 1/5 grad mai cald. Pe la ora 6.40 se observă o egalizare a temperaturilor în toate trei straturile. Urmează apoi o perioadă de turburări până la ora 2 p. m. când temperaturile revin din nou la acelaşi grad.

Karl Grug.
Durchforstungskarten.
Hărţi pentru răriturí.

Pentru a se avea în evidenţă în ori ce moment situaţia arboretelor din punctul de vedere al răriturilor se întocmesc aşa zisele hărţi — planuri de răriturí. Autorul descrie cum trebuiesc făcute însemnările mai bine, aşa cum reese din practica d-sale.

Heft 12, Iunie 1932.

Richard Lang.
Der Humus als Ganzes.
Humusul ca un tot.

Inţelesul şi semnificaţia ce s'a dat humusului în decursul timpului a fost variabilă. Azi, sub cuvântul humus trebuie să înţelegem totalitatea acelor părţi-resturi de plante şi animale descompuse sau pe cale de descompunere. Humusul nu cuprinde numai substanţe organice, ci şi cenuşă.

Cât priveşte litiera ea poate fi considerată ca compusă din un amestec de plante vieţuitoare, pătura moartă şi humus.

Gruschwitz.
Sägekontrolltabellen.
Table de control pentru joagăre-fierăstraie.

Pentru mărirea rentei pădurii, perfecţionarea joagărelor prin găsirea formei celei mai potrivite de dinţi, cum şi lungimea, lăţimea şi curbura cea mai bună a fierăstrăului, se crede a fi de mare importanţă.

Rezultatele comparate ale cercetărilor făcute în mai multe şcoale ar indica joagărul cu cel mai mare randament de lucru.

R. Weinkauff.
Nochmals die Ertragssteigerung durch Erziehung.
Iarăş despre mărirea rentei prin îngrijirea arboretelor.

Autorul răspunde criticilor făcut de dr.

Dietrich şi Puster în revistele Sylva şi Forstwissenschaftliches Centralblatt, relativ la propunerea ce d-sa a făcut pentru mărirea rentei forestirere prin aplicarea unei noi metode de răritură (Sylva No. 31, 34 1913).

Obiecţiei dr. Dietrich, că experienţele singulare făcute de autor nu-l îndreptăţesc a crede în succesul acestei propuneri, răspunde autorul, că numai cercetări pe baze ştiinţifice şi practice urmează să stabilească care e efectul metodei propuse.

Heft 13, Iulie 1932.

Sven Petrini.

Der Lanforser Bestand.

Arboretul Lanforser.

Pentru a se stabili în ce fel este aplicabilă noua metodă de tratament a lui C. Wagner, tăeri în marginea masivului (blendersaumschlag), în Suedia, institutul de cercetări forestiere respectiv, a aplicat această metodă, începând din 1914, arboretului Lanforser.

Arboretul era compus din 90% molift şi 10% pin, fiind situat la 150 m. altitudine, într'un ţinut cu 780 mm. precipitaţiuni, şi o temperatură medie anuală de 10°. Coeficientul de umiditate de 55.7, cele mai multe precipitaţiuni căzând în timpul verei.

Concluziunile la cere s'a ajuns sunt puţin favorabile acestui tratament. In primul rând solul este puţin favorabil regenerărei naturale, apoi fructificaţia nefăcându-se în fiecare an aşa cum cere metoda, intervin mari deranjuri în realizarea posibilităţei. Direcţia vânturilor periculoase, face să nu se poată urma direcţia nord care este recomandată.

Dr. V. Butovitsch.

Das Flugvermögen des grossen braunen Rüsselkäfers.

Putinţa da a sbura a lui Hylobius abietis.

Cercetările făcute de „institutul zoologic al şcoalei superioare de silvicultură din Eberswalde" asupra lui Hylobius abietis conduc la următoarele concluziuni: Sborul insectei începe la 1—2 săptămâni dela apariţie, de obicei în luna Mai, scăzând treptat până ce ajunge nul în mijlocul verei. Sboruri în mase mari se observă numai la început. Sborul este iute şi departe. Când este vânt, urmează direcţia lui, iar pe timp frumos se îndreptă către locurile cu tăeri proaspăte, depozite de lemne, herăstraie. In timpul zilei sborul este mai activ imediat după masă. Putinţa de a sbura nu depinde de sex şi este tot aşa de activ şi la cei necopulaţi cât şi la cei ce au depus oule deja.

Pentru practică se recomandă să se facă gropile cursă din vreme şi pe cât se poate în marginea masivului ce urmează a fi ocrotit. Materialul doborât să se transporte înainte de începerea sborului.

Heft 14, Iulie 1932.

W. Gerhard.

Grundsätzliches zur Rüsselkäferfrage.

Consideraţiuni principiale asupra problemei Hylobius.

In combaterea acestei calamităţi, din cauză că nu se cunoaşte complect biologia insectei s'au făcut şi se fac încă o mulţime de greşeli.

Cercetări noi vor trebui să complecteze şi să aducă un răspuns definitiv asupra multor chestiuni ce sunt încă neclare.

Iată o serie de întrebări ce aşteaptă un răspuns ; când începe sborul insectei, pe ce timp are loc, ce atacă, când şi pe ce vreme are loc atacul.

Selma Ruoff.

Stratigraphie und Entwicklung einiger Moore des bayerischen Waldes in Ver-

bindung mit der Waldgeschichte des Gebietes.

Stratigrafia şi evoluţia câtorva turbării din „Bayerischer Wald" în legătură cu istoria pădurii din această regiune.

Pentru studiul genetic al pădurilor, pentru stabilirea modului cum a evoluat pădurea în decursul timpurilor, cercetarea turbăriilor aduce din zi în zi noi lumini.

Aceste cercetări se bazează pe analizarea polenului depozitat în turbă, polen care datează de mii de ani şi s'a păstrat în perfectă stare putându-se deduce dela ce specie provine.

In articolul de faţă se prezintă cercetările ce s'a făcut în opt turbării. (Articolul urmează).

Heft 15, August 1932.

Dr. Franz Hartmann.

Untersuchungen über Ursachen und Gesetzmässigkeit exzentrischen Dickenwachstums bei Nadel — und Laubbäumen.

Cercetări asupra cauzelor şi legilor creşterii excentrice în grosime la răşinoase şi foioase.

Pentru explicarea creşterii excentrice în grosime s'au lansat de diferiţii cercetători trei teorii, cari într'o măsură păreau acceptabile.

Cea mai plauzibilă explicaţie era a lui Metzger, bazată pe principiul rezistenţei mecanice sub influenţa vântului.

A doua teorie lansată de Jaccard (cercetări noi asupra cauzelor creşterii în grosime la arbori) voia să stabilească o legătură între capacitatea de a conduce apa tulpinei şi creşterea excentrică. Lipsind multe explicaţiuni din care cea mai importantă „care este forţa ce urcă apa în arbore", nu poate fi admisă.

Teoria a treia numită a geotropismului încearcă a explica fenomenul prin acţiunea gravităţei.

Cercetările autorului arată că nu există nici o legătură cauzală între gravitate şi formarea ţesuturilor. (Articolul va urma).

Selma Ruoff.

Stratigraphie und Entwicklung einiger Moore des bayerischen Waldes in Verbindung mit der Waldgeschichte des Gebietes.

Stratigrafia şi evoluţia câtorva turbării din Bayerischer Wald în legătură cu istoria pădurii din această regiune.

Rezultatul analizelor polinice a 8 turbării din partea de est a Bavariei duce la concluziunile următoare: Compoziţia pădurilor din împrejurimi a variat în decursul vremurilor.

Astfel avem la început o perioadă de predominare a pinului. După aceasta urmează o preponderenţă a alunului. După alun se răspândeşte mult fagul şi apoi bradul. Azi avem o predominare a moliftului.

Răspândirea verticală a speciilor, cu mici variaţii, se arată a fi fost foarte apropiată de cea de azi.

W. Zwölfer.

Zur Unterscheidung von Spanner puppen aus der Kieferwaldbiocönose, nebst Bemerkungen über eine Massenvermehrung des Beerkrautspanner, Boarmia crepuscularia Schiff.

Pentru deosebirea lui Bupalus piniarius L. din biocenaza pădurei de pin, şi observaţii asupra unei înmulţiri în massă a lui Boarmia crepuscularia.

Din cauza asemănării ce există între Bupalus piniarius şi o serie de insecte înrudite, determinarea lui după caracte-

rizările de până acum era groaie şi nesigure.

Autorul dă o chee pentru determinat, care se bazează pe felul cum este formată partea finală a pupei, numită cremastru.

In legătură cu Boarmia crepuscularia autorul arată că este gazda a două insecte ichneumonide de mare valoare în combaterea lui Panolis flammea şi Bupalus piniarius.

Dr. Franz Hartmann.

Untersuchungen über Ursachen und Gesetzmässigkeit exzentrischen Dickenwachstums bei Nadel — und Laubbäumen.

Cercetări asupra cauzelor şi legilor creşterii excentrice în grosime la răşinoase şi foioase.

In continuare, se caută a se stabili legile după care se formează inelele excentrice la răşinoase. In cercetările făcute se distinng tulpinile verticale de cele înclinate (plagiatrope). S'a ajuns la concluzia că, intensitatea formării inelelor excentrice atât într'un caz cât şi 'n celălalt este în funcţie de înclinare. La tulpinile înclinate inelele excentrice sunt o combinaţie de lemn tors cu excentric.

In legătură cu principiul corelativităţei autorul a făcut o mulţime de cercetări spre a vedea ce influenţă are asupra excentricităţei.

A. V. R.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft 4. — Aprilie 1932.

Ing. Dr. Erich Stenczel.

Die Wirtschaftlichkeit von Weg- und Bahnbauten.

Rentabilitatea instalaţiilor de drumuri şi căi ferate.

La întocmirea proiectelor de instalaţii de acest gen nu se lua până acum în considerare decât în linii generale modul viitor de exploatare. Rentabilitatea optimă însă o avem numai în cazul când: costul instalaţiei + chelt. de exploatare = minimum.

In lucrarea de faţă autorul se ocupă de influenţa ce o are panta asupra cheltuielilor de transport, în care scop ne dă formula acestor cheltueli (Transportkostenformel):

$$K = N.\ k.\ fm.\ s.$$

K — cheltueli totale de transport.

N — cantitatea de mărfuri netto transportate pe panta m‰.

fm. — factor de pantă.

k — costul unitar (Einheitspreis); reprezintă costul transportului unităţii de marfă pe unitate de lungime de drum şi pe o pantă determinată (de regulă pe orizontală).

Stabilirea lui k se face servindu-se de datele contabilităţii unei întreprinderi similare ca organizare şi mărime.

Factorul fm. în ipoteza invariabilităţii cheltuelilor de tracţiune cu sarcina şi panta este:

Q — sarcina de tracţiune normală.

q — sarcina de tracţiune determinată de panta maximă aflată în traseu.

Analizând părţile componente ale cheltuelilor de tracţiune, autorul ajunge la concluzia că unele (deservirea şi întreţinerea motorului; conducerea, supravegherea şi paza) variază aproape linear cu factorul de pantă, altele însă (amortizarea, întreţinerea vagonetelor, a infrastructurei) rămân constante. Formula chelt. de transport devine:

$$K = N.\ s.\ k\ \frac{0{,}0p\ (Q-q) + q}{q}$$

în care fracţiunea e numită factor special de pantă Fm.

Cum în instalaţii de transport de tip industrial partea cheltuielilor de tracţiune

constante e mică, se poate aplica cu destulă precizie primul factor fm.

La finele lucării se arată cum se stabileşte suma rentabilităţii (Wirtschaftlichkeitssumme) aducându-se cheltuielile de exploatare prin scontare la data terminării lucrărilor de construcţie, sau stabilindu-se cota anuală de amortizare a cheltuielilor de construcţie.

Heft 5/6, Maiu—Iunie 1932.

Dr. Ing. Fritz Hudeczek.

Bestandeshöhen und Ertragstafeln. Ein Beitrag zur Frage der Massenermittlung mit Hilfe der Ertragstafeln.

Înălţimile arboretelor şi tablele de producţie.

Contribuţiune la chestiunea determinării volumului prin ajutorul tablelor de producţie.

In determinarea volumului arboretelor prin ajutorul tablelor de producţie ne servim de 3 elemente: vârsta, fertilitatea şi consistenţa. Ca măsură a fertilităţii considerăm înălţimea medie a arboretului.

Autorul studiază întrucât determinarea volumului pe baza înălţimii medii este îndreptăţită, cât de mari sunt erorile comise şi cum se pot elimină.

Se utilizează tablele locale întocmite de Guttenberg. Materialul pentru cercetări provine din amenajarea pădurilor Noszwalder (Alpii calcaroşi ai Austriei de Jos şi Ştiriei), alcătuite din amestec de molift, brad şi fag.

Cercetând influenţa diverşilor factori asupra volumului arboretelor, autorul ajunge la următoarele concluzii:

1. Determinarea volumului cu ajutorul tablelor de producţiune locale se poate aplică cu succes unei sume destul de mari de arborete (eroarea medie = 1,5%). Aplicată la un singur arboret metoda nu dă precisiune suficientă (eroarea medie = ± 20%), fapt care se explică prin particularităţi locale şi individuale.

2. Influenţa cea mai mare o are expoziţiunea şi anume: la aceeaşi vârstă şi acelaş volum de material înălţimile arboretelor scad cu creşterea insolaţiei şi a puterii vântului.

3. Alţi factori, ca: vârsta, consistenţa, fertilitatea, etc. nu influenţează aproape cu nimic rezultatele.

4. Influenţa datorită expoziţiei se poate corectă prin reducerea sau mărirea volumelor obţinute cu un procent anumit.

Ing. Dr. Fr. Worschitz.

Angaben zur röntgenographischen Qualitätsprüfung der Hölzer.

Zweiter Teil.

„Contribuţiuni la cercetarea calităţii pieselor de lemn prin röntgenografie". Partea II-a [1]).

La baza stabilirii densităţii materiale a pieselor de lemn stau două fenomene fizice: absorbţiunea şi reflexiunea razelor Röntgen. Pe absorbţiune se bazează:

a) procedeul radiografic (Photozellenverfahren) — utilizează efectul fotochimic al razelor ce străbat piesa.

b) procedeul prin ionizare (Jonnometertverfahren) — utilizează efectul fotoelectric al aceloraşi raze.

Pe reflexiune se bazează:

c) procedeul prin măsurarea luminii descompuse (Spektrometerverfahren).

Din cauze technice procedeele a şi c se aplică la piese până la 15 cm. grosime, pe când procedeul b e mai potrivit pieselor de dimensiuni mai mari.

Se descrie numai procedeul radiografic. Razele Röntgen se obţine prin ajutorul tuburilor anticatodice Wolfram (V=cca 69.000). Piesele de lemn sunt grupate în

1) A se vedea partea I în Centralblatt din 1931, pag. 342—361.

categorii de 5,10 şi 15 cm. grosime, stabilindu-se pentru fiecare categorie intensitatea luminoasă ce dă efect fotochimic optim. Efectul fotochimic se înregistrează pe un film Röntgen. Mijlocul de comparaţie îl dau oscilaţiile galvanometrului unei photo-celule (Photozelle).

Servindu-se de anumite diagrame se poate face:

a) comparaţia între o piesă de anumită densitate materială şi alta a cărei densitate nu e cunoscută.

b) determinarea densităţii materiale absolute a pieselor de lemn.

G. Ş.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Iunie 1932.

Tangerman,

Zur Frage des Eichenverjüngungsverfahrens im Lehrrevier Freienwalde.

Aspra problemii modului de regenerare a stejarului în ocolul de aplicaţie Freienwalde.

In ocolul F. până în 1883 regenerările în masivele de fag şi gorun se făceau pe cale naturală aplicându-se met. lui Hartig (tăeri închise) ceiace nu convenea reg. gorunului. De atunci încoace s'au introdus tăeri de însămânţare deschise, aplicate în special în anii de ghindă; stimulându-se prin aceasta reg. gorunului în ce priveşte proporţia speciilor. Perioada de reg. era foarte lungă, 20—30 ani.

Möller a critica noua metodă aplicată. După părerea sa, ar fi trebuit a se adopta o metodă scurtă de reg. care convine de minune Quercineelor. Actualul şef de Ocol apără procedeul aplicat de predecesorul său combătând punct cu punct criticile lui Möller. Intre altele el afirmă că:

1) Gorunul suferă de geruri târzii şi o perioadă scurtă ar fi fost fatală reg. sale.

2) Tăerile prea forte ar fi desavantajat reg. fagului în proporţia dorită.

3) Anii de sămânţă a gorunului sunt foarte rari, ceiace influenţează asupra duratei de regenerare.

4) Tăerile prea deschise aduc îmburuenirea solului, deci o jenare în reg. gorunului.

5) Trunchiurile de stejar se vând exclusiv ca lemn de furnir. Se cerea deci a se creşte trunchiuri groşi şi fără noduri ceiace numai într'o perioadă lungă de regenerare era posibil.

Von Bülow.

Pekaeer Kieferndurchforstung und Lichtung, mit Fichtenunterbau.

Răritura şi tăerea de punere în lumină dela pin combinată cu introducerea de subarboret de molid. (Continuare din trecut).

Se dau rezultatele începând cu anul 1910, aplicări acestei răriturí, în comparaţie cu tabelele lui Schwappach şi se subliniază avantajele acestei met. prin prisma rezultatelor obţinute. In acest scop Institutul de Experimentaţie Forestieră din Eberswalde a cercetat cu ajutorul met. ştiinţifice creşterile în volum. S'a stabilit că atacul puternic al masivului nu a adus micşorări însemnate în valoarea lui.

Dr. R. Albert.

Beitrag zur Kenntnis, der Molkenböden. II.

Contribuţie la cunoaşterea solurilor „Molken" din Prusia.

Publicaţia face parte din studiile Instit. Forest. din Eberswalde. Se cercetează pe cale de analize de laborator dacă formaţia acestor soluri este legată de o anumită rocă. Pe baza analizelor chimi-

ce, mecanice şi mineralogice se înclină a se crede că de obiceiu aceste soluri se formează pe loes şi gresie.

O. H. Curschmann.
Beobachtungen über natürlichentstandene Saumverjügung bei der Buche.

Observaţii asupra regenerării naturale în margine de masiv de fag.

Regenerarea naturală sub margine de masiv a fagului în ocolul Schelfwerder se face foarte bine. Metoda de regenerare cea mai potrivită ar fi adaptarea „tăerilor sub margine de masiv" (Blendersaumschlag) ale lui Wagner. care prezintă mai multe avantagii decât tăerile succesive. Forma şi progresiunea tăerilor să se aplice după localităţi.

V. A. S.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 6 Juni 1932.

† *Kantonsoberförster Fritz Graf, St. Gallen.*
Präsident des Schweizerischen Forstvereins.

† Inspectorul silvic Fritz Graf, St. Gallen. Preşedintele societăţii forestiere elveţiene.

La 26 Aprilie 1932, preşedintele Soc. forestiere elveţiene Fritz Graf, a trecut întru cele veşnice.

In serviciu a fost un silvicultor distins. Urmele activităţii sale se văd pretutindeni.

Ca preşedinte al Soc. forestiere a fost un îndrumător şi un înfăptuitor fără pereche.

Hch. Tanner.
Gerbstoffuntersuchungen an schweizerischen Fichtenrinden.

Cercetări cu privire la taninul din coaja de molift din Elveţia.

Ca să umple un gol simţit în literatură şi totdeodată să contribue şi la înflorirea unor ramuri de producţie naţională, Staţiunea de experimentaţie elveţiană, (Secţia II industria pielei) a luat iniţiativa să cerceteze cantitatea de tanin, aflată în coaja moliftului şi a altor specii din Elveţia.

La luarea probelor de coajă, s'a ţinut seama de exposiţie, altitudine, sol şi vârsta arborilor.

Din numeroasele cercetări făcute rezultă: Coaja moliftului din Elveţia e tot aşa de bună ca şi cea provenită din alte ţări, dacă nu e chiar superioară. Cel mai mare procent de tanin îl dă coaja de molift între 40 şi 60 ani. Coaja cea mai bună e cea cărnoasă, fără început de ritidom.

Pe soluri profunde şi fertile se găsesc arbori cu coaja netedă şi cărnoasă. Altitudinea nu joacă aproape niciun rol în privinţa cantităţii de tanin.

Cea mai mare cantitate de tanin se obţine din coaja arborilor tăeaţi primăvara. De pe arbori, coaja se scoate în bucăţi lungi de 1 m. şi late cât este coaja arborelui desfăşurată după generatrice.

Se usucă la aer liber cu partea cărnoasă în afară. Condiţie esenţială e ca să nu fie expusă ploilor, căci se dizolvă taninul şi pierde şi coloarea.

Coaja de tăbăcit de molift e un produs accesoriu al pădurilor, care nu trebue neglijat. Dacă se combină extragerea ei, cu exploatările pentru lemn de hârtie se aduc beneficii maxime atât industriei hârtiei, industriei tăbăcitului, cât şi economiei forestiere.

No. 7/8, Iulie August, 1932.

Otto Winkler St. Gallen.

Der Nussbaum in der Schweitz auf dem Aussterbeetat?

Împuţinarea nucului comun în Elveţia.

Nucul comun atât de răspândit pe vremuri în Elveţia îşi împuţinează continuu numărul.

Prima lovitură a primit-o în timpul revoluţiei franceze, când nu s'a mai bucurat de protecţia legei.

A doua lovitură a primit-o la introducerea cartofului în Europa, întrucât din acel timp s'a intensificat cultura agricolă. A treia lovitură a primit-o în timpul războiului mondial, când s'au tăeat peste 20.000 m^3 lemn de nuc, ceiace face cam 1/7 din numărul total al nucilor din Elveţia sau 1/4 din volumul lor.

In timpul din urmă s'a întocmit o statistică a nucului comun din această ţară, cu o hartă în vederea cunoaşterii cât mai amănunţită a răspândirii sale şi în special pentru cunoaşterea mersului împuţinării sale.

In urma acestor studii s'au luat măsuri pentru intensificarea culturii nucului comun în Elveţia.

H. Arthur Meyer.

Über den Verlauf des Stärkezuwachses als Funktion des Durchmessers.

Mersul creşterii în grosime ca funcţiune a diametrului.

Se studiază creşterea în grosime a arborelui având în vedere vârsta, starea de desvoltare a arboretului, tratamentul. etc. şi în special timpul necesar pentru trecerea dintr'o clasă de diametre în alta superioară, în pădurile tratate în codru grădinărit, după metoda controlului a lui Biolley.

E. Hepz.

Die Führenaufforstung von Fürgangen (Oberwallis).

Împădurirea cu pin silvestru din Fürgangen. Oberwallis.

In 1895—1897 s'a împădurit cu pin silvestru un teren cu altitudinea de 1100-1200 m. la Fürgangen in Oberwallis.

Sămânţa s'a adus din Darmstadt. La început plantaţia a crescut bine. Mai târziu a fost doborîtă de zăpadă. Arborii proveniţi de la pinii autohtoni de vecinătate au crescut însă încet, dar continuu. Azi au forme şi d'mensiuni frumoase, pe când cei proveniţi de la Darmstadt sunt numai resturi de trunchiuri cu câteva ramuri în urma doborîturilor provocate de zăpadă.

Se constată că şi forma şi persistenţa acelor pe ramuri e diferită.

Intrucât aria de vegetaţie a pinului silvestru e foarte întinsă, atât în înălţime cât şi în lăţime, se recomandă, ca la împăduriri sămânţa acestei specii să se culeagă din imediata apropiere a locului de împădurit.

The Royal Englisch Forestry Society. Fiftieth Anniversary Meeting. Juni 6-th —11-th 1932. London and Hexham.

Societatea forestieră engleză. Aniversarea de 50 ani. Iunie 6—11, 1932. Londra şi Hexham.

Societatea forestieră engleză şi-a sărbătorit 50 de ani de existenţă. Au fost 320 invitaţi din Colonii şi Europa. Cu acest prilej s'au vizitat parcurile familiei regale cu arbori exotici şi din Europa foarte frumoşi în vârstă de 150—300 ani. S'au vizitat apoi şi păduri de fag, castan şi stejar. Regenerările în ochiuri cu rezultate foarte bune.

Wettbewerb.

Zur Erlangung von Entwürfen für neuzeitliche Holzhäuser.

Concurs pentru obţinerea de tipuri noui de case de lemn.

In vederea sporirei întrebuinţării lemnului în Elveţia şi ameliorarea condiţiunilor de muncă, Uniunea lucrătorilor de lemn şi cu societatea industriaşilor elveţieni, au anunţat un concurs pentru planuri de locuinţe de lemn.

In condiţiunile afişate pentru întocmirea planurilor, se cere ca locuinţele să fie confortabile şi eftine, ca să poate fi accesibile şi populaţiei nevoiaşe.

In comisiunea care va examina planurile sunt: arhitecţii, ingineri silvici şi civili şi antreprenori de lucrări.

M. Răd.

INTERNATIONALER HOLZMARKT.

Viena, Martie 1932.

Nr. 27.

Die neuen russischen Holzpreise.

Noile preţuri ruseşti ale lemnului.

Pentru anul 1932, Ruşii au reuşit să contracteze cu un sindicat englez „Timber Distributors Ltd." vânzarea a 450 mii standards cherestea. In numărul acesta, se fac cunoscute preţurile la care s'a încheiat transacţia.

Nr. 28.

Die Tarifermässigung der oesterreichischen Bundesbahnen für Exportholz.

Reducerea tarifară pe căile ferate austriace, la exportul lemnului.

In scop de a ajuta exportul lemnului şi pentru a mări puterea de concurenţă a produselor lemnoase, Austria a acordat noui reduceri tarifare cu începere dela 27. II. 1932.

Reducerile sunt diferite, variind după destinaţia materialului; în mediu, variază între 10 şi 15%.

Ca articol de fond, găsim — reprodusă după „Buletinul C. A. P. S." — cronica pieţei lemnului de pe Februarie 1932, din România.

Nr. 30/32 este consacrat propagandei lemnului. Intr'o sumă de articole se pledează pentru mărirea consumului lemnului: construcţii, case, ambalaj, etc.

No. 41, publică decretul Consiliului de Miniştri francez din 26. III. 1932, prin care se fixeaxă contingentele de lemnărie atribuite diverselor ţări la importul Franţei, pe al II-lea trimestru.

Nr. 42.

Paul Weiss, Paris.

Die neue Basis für die Holzeinfuhr nach Frankreich.

Noua bază la importul de lemn al Franţei.

O corespondenţă din Paris, prin care se dă informaţiuni asupra regimului instaurat de guvernul francez la importul de lemnărie.

Grija de a proteja lemnul indigen, s'a tradus prin ridicarea de noui bariere în calea produselor similare striăne: mărirea taxelor vamale, instituirea de permise de import, reducerea contingentelor, etc.

Nr. 49 conţine convenţia de clearing încheiată între Austria şi Franţa.

Nr. 52. Lucrările conferinţei lemnului — convocată de Liga Naţiunilor, la 25 Aprilie 1932 — a găsit un puternic ecou în toate ţările interesate în industria şi comerţul lemnului.

Un rezumat al primelor lucrări, se publică şi în acest număr.

Nr. 53. Se continuă publicarea lucrărilor în legătură cu conferinţa lemnului dela Geneva.

Se reproduce, astfel referatul d-lui dr. Richard Schüller, prezidentul conferinţei.

Raportul conţine diverse sugestiuni, prin care autorul crede posibilă o cooperare cu rezultate practice în domeniul comerţului internaţional forestier.

Nr. 56.

Italiens Holzeinfuhr im Jahre 1931.

Importul de lemn al Italiei în anul 1931.

Decrescreşterea importului lemnăriei a marcat în Italia, în 1931, o scădere de 25%. faţă de 1930. Astfel, importul cherestelei a fost de 879.140 tone, faţă de 1.182.011 tone în 1930. Lemnul de foc importat a atins volumul de 191.161 tone, iar în 1930 se importase 271.871 tone, adică cu 29,4% mai multe.

Nr. 57/59 aduce informaţiuni privitor la conversaţiile angajate, de Rusia, România, Polonia şi Jugoslavia asupra comerţului european de lemn tare (stejar).

Găsim, de asemeni, articole asupra: tratativelor duse de Austria cu Ungaria, industriei placajelor în Turcia, etc.

Nr. 63. Pe baza recomandărilor făcute de experţii consultaţi în Aprilie, de Liga Naţiunilor, delegaţia austriacă — pe baza mandatului primit — anunţă o conferinţă internaţională a lemnului la Viena, pentru zilele de 9—12 Iunie 1932.

Programul conferinţei este comentat amănunţit, atât de redacţia revistei „Int. Holzmarkt", cât şi de inginerul R. Kramer din Graz.

Gh. I. I.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Caetul No. 3 Martie 1932.

Professor Dr. Rubner, Tharandt.

Der Nebelniederschlag im Wald und seine Messung.

Ceaţă în pădure şi măsurarea ei.

Autorul semnalează mai întâi importanţa apei sub toate formele pentru pădure. Dintre aceste forme însă, ceaţa a fost cel mai puţin studiată. Süring a numit aceasta precipitare orizontală. Ea nu este în genere în cantitate mare şi de aceia nu este de temut, dar rezultatele cercetărilor de până acum nu sunt sigure. Primele cercetări s'au făcut în America, în anul 1899. In 1902/903 Marlocth duce cercetările mai departe în Africa de Sud. In urmă, s'au ocupat de această chestiune Schubert, Linke şi Schmidt. Aceştia a ajuns la concluzia că problema precipitatului orizontal interesează cercetările forestiere dar aparatele de măsurătoare sunt prea rudimentare şi foarte puţin eficace .De aceia Profesorul Dr. Alt, Directorul staţiunei meteorologice din Dresda a propus folosirea unor bastoane de sticlă ataşate la un pluviometru şi acoperite pentru adăpostire contra oricărui alt precipitat vertical. Aparatul astfel construit dă rezultate satisfăcătoare dar nu pot scăpa pe deîntregul de influenţa ploi sau zăpezii adusă de vânt. Cantitatea de ceaţă în timpul lunilor de vegetaţie Mai-Septembrie este foarte redusă. In zilele de ceaţă se întâmplă în unele locuri în pădure ca ceaţa să fie mai apreciabilă decât locuri deschise. Rezultatele cercetărilor făcute de Linke, deşi relative din cauza suprafeţei reduse, arată totuşi cât de mare poate fi influenţa binefăcătoare a ceţei din pădure în zilele ceţoase.

Cercetările lui Schubert au arătat că la precipitatele însemnate ale pădurii iau o parte destul de însemnată şi precipitate orizontale. Constatările lui Descombes că precipitalele orizontale în regiunea muntoasă ar fi egale cu celelalte precipitate, în unele cazuri chiar cu mult peste acestea, nu pare verosimilă Profesorului Rubner. Acesta crede că numai observaţiuni, făcute în cât mai multe regiuni muntoase ar putea da rezultate satisfăcătoare.

Oberförster Dr. E. Brückner şi Dr. R. Jöhn.

Über Wurzelausbildung verschiedener Holzarten in Böden des osthüringischen Bundsandsteingebietes.

Despre desvoltarea rădăcinei diferitelor esenţe în solurile argilo-nisipoase din regiunea de răsărit a Thuringiei.

Staţiunea de cercetări a avut să studieze multe probleme, dar într'acestea, problema degenerării solurilor ocupa primul plan. Cercetările au fost foarte intense şi la ele au colaborat mulţi, între care şi Dr. W. Hoppe. Rezultatul cercetărilor face parte dintr'o lucrare mai mare care se va publica sub îngrijirea lui G. Kraus, W. Wobst şi G. Gärtner dela institutul agronomic din Tharandt. Din această mare lucrare deocamdată se publică numai rezultatele cu privire la Thuringia şi anume concluziile pe cari le dau acele cercetări cu privire la formarea rădăcinilor la diferite esenţe în raport cu însuşirile solului.

Barth, Inspector silvic.

Die Autohaltung der Forstamtsvorstände im Freistaat Sachsen und ihre wirtschaftliche Vorteile für den Staat.

Automobilul şefilor serviciului silvic în Saxonia şi avantajele lui economice pentru stat.

Inginerul silvic ca reprezentant al unui servici are să se ocupe de chestiuni technice, administrative şi comerciale. Pentru toate acestea el trebue să se deplaseze foarte mult. Cel mai indicat mijloc de locomoţie acolo unde procentul de şosele bine întreţinute este mare este automobilul şi menţiunea lui în serviciul silvic al statului nu este păgubitoare faţă de folosul pe care îl aduce.

C. D.

ERDÉSZETI LAPOK (Pagini forestiere).

Caetul V. 1932.

Dr. I. Tuzson.

Picea excelsa var. glauca.

Pe un loc cu panta dulce, sol uscat şi bătut de soare, altitudine de 300 m. s'a încercat această specie acum 35 de ani. Azi, plantaţia vegetează bine, având o înălţime medie de 18 m. şi diametru terier de 33 cm. Este o varietate xerofită a molidului. Într'un masiv rar de cer, din apropierea plantaţiei s'a instalat deja un semniţiş natural de P. glauca, care vegetează mulţumitor. Molidul (P. excelsa) este o specie de munte şi cere pentru buna lui dsvoltare o atmosferă umedă şi rece. Că var. glauca se găseşte la altitudini atât de joase şi pe un sol uscat şi bătut de soare, se explică prin faptul că porii acelor sunt astupaţi cu ceară, ceeace îngreuiează evaporaţia. Arboretul produce deja sămânţă bună.

T. Torbágyi.

Este rentabilă împădurirea? (Iniţiativa unui mare latifundiar).

Este vorba de solurile nisipoase şi cele mlăştinoase. Impădurirea nisipurilor a fost începută de mult, iar astăzi producţia în lemn a acestora întrece valoarea produselor agricole obţinute în trecut.

Impădurirea solurilor mlăştinoase fiind o operaţie grea şi costisitoare nu este nici decum rentabilă pentru moment. Facerea şanţurilor, de 120 cm. lăţime şi 80 cm. adâncime, distanţate la 2,50—3 00 m. apoi plantarea cu butaşi de Populus canadensis, pe marginea şanţurilor, sunt operaţiuni foarte costisitoare. In cazul ni-

sipurilor extrem de sărace, se dau următoarele cifre raportate la jug. cad.:

a) Lucrările de plantare cu puieți de salcâm	40.70 P.
b) Cheltuelile investite timp de 25 ani (curăț. rărit. expl)	380.30 „
Total	421.00 P.
c) Veniturile realizate timp de 25 ani	1242.00 P.
Beneficiu net	821.00 P.

ceeace revine pentru 1 an și jug. cad. 33.00 P. (960 lei).

Dr. P. Magyar.

Asupra articolelor în privința împăduririi „Alföldului".

Se susține că datorită secărilor artificiale clima Alföldului s'a schimbat. Adevărul este că clima acestei regiuni n'a fost niciodată umedă și nu se poate vorbi numai decât de o ușoară schimbare defavorabilă pentru vegetație a climatului local, datorită căruia plantele au devenit mai xerofite. Caracterul de deșert al unora dintre plantele cari se găsesc aci este ceva excepțional, pe când în stepa rusească este ceva normal. Rolul transpirației plantelor, în ceeace privește influența ei asupra climei, este foarte greu de precizat, mai cu seamă când este vorba de complexe mari forestiere.

M. Földváry.

Monumentele naturale din regiunea Mecsek.

Se propun anumite măsuri pentru protecția unor exemplare excepționale de castan și stejar precum și declararea ca monumente ale naturii a unor arborete.

Păreri asupra pagubelor produse de vânat.

1. Pagubele produse de vânatul mare se fie suportate de toți arendașii din jurul regiunii păgubite.

2. Pagubele produse de vânatul mic nu se pot sancționa prin întocmirea unor reguli generale, ele trebuesc discutate în fiecare caz aparte.

3. Eliberarea permiselor de port armă să fie condiționată și pe mai departe.

Caetul VI. 1932.

Bugetul.

În Parlamentul Ungar se critică faptul că pentru împădurirea „Alföldului" s'au prevăzut sume prea mici. Se cere o colaborare mai strânsă cu Austria care importă multe produse ale Ungariei. S'a propus deasemenea desființarea convenției încheiate cu România, în 1930, deoarece în România nu se poate face nici un export.

I. Vági.

Formarea materiilor organice în sol, legătura între acestea și materiile anorganice din sol, apoi relațiile cu clima.

Autorul trece în revistă întreaga gamă a materiilor organice cari intră în compunerea humusului. Se schițează în linii generale formarea humusului și diferite procedee pentru separarea elementelor componente ale humusului.

Articol în continuare.

M. Földvári.

Monumentele naturale din regiunea Mecsek.

Continuare.

Păreri asupra pagubelor produse de vânat.

Studii economico-cinegetice.

Continuare.

I. K.

INFORMAŢIUNI

— Prin Decizia Ministerială dela Jurn. No. 18376/932, D-l Ing. Subinspector silvic Aurelian Ionescu, dela Insp. de Regim silvic Bucureşti se transferă în Ad-ţia centrală C. A. P. S., iar D-l Ing. subinspector E. Dămăceanu trece în locul D-sale la Insp. de regim silvic Brăila.

— Prin Decizia Ministerială No. 1339 din 1932 se transferă în interes de serviciu, D-nii Ingineri St. Teodorescu de la conducerea ocolului silvic Jiblea în centrala C. A. P. S., Theo Vydiniwschi dela ocolul silvic M-rea Caşin la Jiblea; iar D-l Corneliu Rotaru de la ocolul Acadânlar la conducerea ocolului silvic M-rea Caşin pe ziua de 1 Oct. 1932.

— D-l Ing. subinsp. silv. Gh. Chercea se transferă dela Direcţia Reg. Silvică Piteşti în Ad-ţia centrală C. A. P. S. prin Decizia dela Jurn. No. 37372 din 1932 pe ziua de 5 Oct. a. c.

Prin Decizia dela Jurn. No. 37744/932 se transferă după cerere D-nii Ingineri: Alex. Butoiu dela Ocolul silvic Văleni de Munte la Direcţia Reg. Bucureşti; Vasile Lazăr din central C. A. P. S. la Ocolul silvic Văleni de Munte; I. Dăscălescu dela Ocolul Gruiu la Dir. Bucureşti; Gh. Ceacăreanu dela Dir. Bucureşti la Ocolul Gruiu; Mihăescu Ion I de la Ocolul Măcin în Direcţia Bacău, D. Galbenu dela Ocolul Pârscov la Ocolul Măcin; C. Dumitrescu dela Ocolul Scorţeni la Ocolul Pârscov; A. Hălmăgeanu dela Ocolul Ocniţa la Ocolul Stoiceni; V. Trandafirescu dela Ocolul Bravicea la Dir. Chişinău şi D. V. Ionescu dela Dir. Iaşi la Ocolul Bravicea, pe ziua de 15 Oct. a. c.

Prin decizie ministerială s'a oprit vânătoarea:

— oricărei specii de vânat, până la 1 Oct. 1934. pe teritoriul comunei Bencecul de Sus, jud. Timiş

— oricărei specii de vânat pe terenul comunei Şinca Veche din jud. Făgăraş până când se va arenda dreptul de vânat pe acest teren.

— tuturor speciilor de vânat, pentru anii 1932 şi 1933, pe terenurile comunelor Varadia de Mureş, Julita şi Mociori din jud. Arad.

— epurilor — până la 1 Nov. 1934, pe terenul com. Bucovăţ, jud. Timiş.

— epurilor, pentru anii 1932 şi 1933, pe terenul com. Foen şi Cruceni, jud. Timiş.

— epurilor şi potârnichilor, până la 1 Nov. 1933, pe terenurile com. Băneasa şi Pietre, jud. Vlaşca.

— epurilor, pe termen de 2 ani, în co-

munele: Fierbinţi de Jos, de Sus, de Mijloc, Stroeşti, Sărindarul şi Micşuneşti Mari, jud. Ilfov.

— oricărui fel de vânat pe terenurile comunelor Potău şi Domeşeni, jud. Satu Mare, timp de 2 ani.

—potârnichilor, în cuprinsul jud. Mureş, pe timp de 3 ani, iar a epurilor pe tot cursul anului curent, pe teritoriile de vânat ale următoarelor comune: Sila Nirajului, Călugăreni, Măghirani, Cândul Dămieni, Simbriaşi Vadu ; Ihod, Mitreşti, Varjoat, Băra, Eremieni, Drojdii, Dumitreşti, Răgmani, Ghineşti, Adianul Mare, Sărăţeni, Abud, Văduş, Triptelnic, Pogăceana, Răciu, Milăşel, Urmeniş şi Tirimia.

— epurilor şi ţapilor roşii, pe timp de 2 ani, în cuprinsul jud. Sălaj, pe teritoriul următoarelor comune:

a) Plasa Zalău: Mocirla, Moigrad şi Brebia.

b) Plasa Jibou: Romita, Brusturi, Lupoaia, Borza, Greaca, Jac, Ciglean, Ciocmani, Turbuţa şi Traneş.

c) Plasa Cehul Silvaniei: Babşa, Corni, Bicaz, Carţa de sus, Strenţ, Sălişte, Odeşti, Băiţa, Bârsăul de sus şi Bârsăul de jos.

d) Plasa Simleul Silvaniei: Valea Ungurului, Valea Ternei, Hălmăşd, Aleuş, Plopiş, Drighiu, Zalnos, Dumuslău şi Camăr.

e) Plasa Tăşnad: Săcăşani, Cheja, Orbou, Cehal şi Cehăluţ.

— epurilor şi a vânatului nobil, pe perioada 1932—34, pe terenul de vânătoare al comunei Climăuţi, jud. Rădăuţi.

— epurilor şi potârnichilor. pe termen de 2 ani, pe teritoriul comunei Barateaz, jud. Timiş.

— fazanilor, pe timp de 2 ani, în jud. Târnava Mare şi Mică.

— fazanilor, pe timp de 3 ani, pe tot teritoriul jud. Alba.

— epurilor şi potârnichilor, pe timp de 2 ani, pe teritoriile comunelor: Manoleasa, Văculeşti, Suharău şi Daratani, jud. Dorohoi. Deasemenea pe teritoriul comunei Vârful Câmpului.

— tuturor speciilor, pe anul 1932, pe terenurile comunelor: Buciumi,Bogdăneşti, jud. Bacău.

— potârnichilor pentru anii 1932 şi 33, în judeţele: Orhei, Lăpuşna, Tighina, Cetatea Albă, Ismail, Cahul.

—potârnichilor, pentru anul 1932, în jud. Alba, Cojocna şi Someş.

— epurilor, pe timp de 2 ani, pe teritoriul comunei Bulci, jud. Severin.

— oricărui fel de vânat, pe timp de 2 ani, pe teritoriile comunelor: Măgureni, Flămânda, Traian, Seaca, Cioara, Vânătorii, List, Viişoara, Suhaia, Fântânele, Năsturelu, Bragadiru şi Zimnicea, din jud. Teleorman.

— oricărei specii, pe timp de doi ani, în plantaţia Comarova, ocolul silvic Murfaltar, jud. Constanţa.

— oricărei specii, pe timp de doi ani, pe teritoriul comunelor: Hălneag, Sona şi Teişul vechi, jud. Braşov.

— oricărei specii, pe timp de doi ani, pe teritoriul comunelor: Vucova şi Blajova, jud. Timiş-Torontal.

— potârnichilor, în Bucovina, tot anul 1932. Impuşcarea epurilor e permisă numai între 1 Oct. — 31 Dec. 1932.

Prin Deciz. Minist. 15310/932 s'au dat următoarele restricţiuni de vânătoare:

1) Se aplică dispoziţiunile art. 35 din L. Vânătoarei în judeţul Prahova şi Constanţa conform căruia vinderea, cumpărarea şi transportarea vânatului se va putea face numai pe baza unui certificat de proveniență eliberat de arendaşul sau proprietarul dreptului de vânătoare, de unde provine acest vânat, certificat vizat de comuna respectivă.

2) Se opreşte vânătoarea epurilor până la 1 Oct. 19-4 pe terenul com. Bârcloaia din jud. Putna.

3) Se opreşte vânătoarea epurilor şi

potârnichilor până la 15 Ian. 1933 în întreg jud. Hunedoara.

4) Se revine în parte asupra Deciz. Minist. No. 15991/931, lăsându-se liberă vânătoarea epurilor pe terenurile comunelor: Lut.ţa, Dejuţiu, Forţeni, Căpelniţa, Satu Mare, Mătăşeni, Dealul Cireşeni, Vlăhiţa, Doboeni, Tăureni, Mujna, Zetea, Ocna de sus, Ocna de jos, Corund, Atia şi Hotarul dinspre răsărit pe şoseaua Brăteşti Zetea a comunelor Brăteşti şi Cârnoviţa din jud. Odorhei.

Prin Decizia M'nisterială No. 14987, se opreşte vânătoarea potârnichilor până la 1 Noembrie 1933 pe terenurile com.: Urziceni, Mănăsia, Borăneşti, Coşereni, Speteni, Bărcăneşti şi Alexeni din jud. Ialomiţa.

Prin Deciz. M'nist. No. 14576/932 se opreşte vânătoarea tuturor speciilor pe terenurile comunei Neudorf din jud. Timiş, — până la 1 Noembrie 1934.

Prin Deciz. Minist. No. 14614/932, se opreşte vânătoarea tuturor speciilor pe terenurile com. Crevedia Mare şi Căscioarele d'n jud. Vlaşca şi Malul Spart, Bucşani din jud. Ilfov, — până la 1 Noembrie 1933.

Prin Decizia dela Jurn. No. 13546 din 1932 dată asupra avizului Consiliului permanent se dispune următoarele:

1) Aplicarea art. 35 din L. V. pentru terenurile comunelor din tot judeţul Mehedinţi.

2) Apl'carea art. 35 din L. V. pentru întreg jud. Botoşani.

3) Se dispune aplicarea sancţiunilor prevăzute în art. 73 şi 76 din L. V. pentru toţi acei care contravin dispoziţiunilor art. 35 din L. V.

4) Se aplică art. 35 din L. V. pe întreg teritoriul jud. Timiş Torontal.

Prin Decizia dela Jurn. No. 4610/932 dată asupra avizului Consiliului permanent s'a dispus ca vânătoarea sitarilor pentru întreaga Bucov'nă să nu se poată face de cât la pândă seara la zbor şi nicidecum la picior cu câini sau cu hăitaşi prin bătae.

Prin Decizia dela Jurn. No. 13547/932 dată asupra avizului Cons. permanent s'a dispus:

1) Se interzice pe timp de 2 ani vânătoarea fazanului prin orice mijloace pe tot timpul anului în Moldova, Dobrogea, Basarabia şi Muntenia şi pe toate terenurile (Păduri, loc de cultură, bălţi, etc.) oricare ar fi natura proprietăţii.

2) Se va permite vânătoarea fazanilor (cocoşii) numai pe terenurile unde s'au făcut colonizări, la cererea proprietarului (arendaş) şi numai în vederea proporţionării sexelor.

3) Acei care vor contraveni dispoziţiunilor de mai sus, vor suferi pedepsele prevăzute la art. 77 şi 89 d'n L. V.

Prin Decizia dela Jurn. No. 13039 din 1932 şi la propunerea camerei de agricultură a jud. Constanţa. Consiliul dispune oprirea distrugerei dihorilor în com. Ovidiu, jud. Constanţa.

Pr'n Deciz. dela Jurn. No. 13546 dată asupra aviz. Cons. Permanent se dispune ridicarea restricţiunilor prevăzute prin Decizia dela Jurn. No 7983/931 pentru terenurile comunelor: Silindia, Satul Mic, Luguzou şi Ecroşeni.

Prin Deci'zia dela Jurn. No. 13176 din 1932, se dispune ridicarea restricţiunilor fixate prin Jurn. No. 3526/931 (Decizie) pentru comunele Schöndorf, Engelsbrunn, Guttenbrunn, Seghentau şi Cruceni, jud. Arad.

Prin Decizia dela Jurn. No. 5522/932 se revine asupra restrict'unilor fixate prin decizia dela Jurn. No. 123/932 pentru terenul com. Slobozia Clinceni.

Prin Decizia dela Jurn. No. 12060/932 se revine asupra restricţiunilor fixate prin Decizia dela Jurn. No. 3510/930 pentru com. Seciani jud. Timiş.

Prin Decizia dela Jurn. No. 13549/932 pe baza avizului Cons. Permanent se admite arendaşilor dreptului de vânătoare a terenurilor com. Curbăneşti Ilfov să poată începe vânarea potârnichilor dela 24 Sept. a. c. numai pentru acest teren unde au făcut colonizări.

In complectarea deciziunilor Ministeriale privind restricţiunile de vânătoare (oprirea vânătoarei pe anumite terenuri) se înţelege prin oprirea tuturor speciilor de vânat numai vânatul util autohton exceptându-se deci vânatul răpitor şi stricător cum şi vânatul de pasaj (prepeliţe, cristei, raţe, gâşte, sitari, porumbei, etc.), afară de cazul când în mod expres s'au prevăzut restricţiuni asupra acestui fel de vânat.

Dăm aceste lămuriri pentru a evita interpretarea greşită ce se dă de către unii vânători de a cuprinde în aceste restricţiuni şi vânatul răpitor şi de pasaj, interpretare ce nu poate fi în interesul ocrotirii vânatului şi nici în scopul urmărit de aceste măsuri.

A APĂRUT:

LES CONDITIONS FORESTIÈRES DE LA ROUMANIE de D-nii ingineri silvici D. A. Sburlan şi Gh. I. Ionescu.

Preţul: 60 lei.

Cartea se poate obţine dela autori: Bulev. Take Ionescu 31, Bucureşti III.

GLOSA PĂDURII de Ing. Victor Precup.

1932, Tip. „Minerva", Bistriţa. 163 pag.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA OCTOMBRIE, 1932

I. Piaţa internă

Bucureşti

Preţul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Sud
Fag	6.000	6.300
Cer uscat	6.700	7.100

In ţară, lemnul de foc s'a plătit — pe vagonul de 10 tone — la staţia de încărcare, la următoarele preţuri (lei):

	Fag	Stejar	Diverşi
Lugoş	—	4.100	—
Caransebeş	3.000	—	—
Moldova Veche	3.500	—	—
Căiuţi	2.800	2.700	—
Slobozia	—	6.200	—
Caracal	6.000	—	3.500
T. Severin	—	4.800	—
Craiova	4.900	5.000	4.900
Sibiu	4.200	3.000	—
Orăştie	2.400	—	2.300
Bazargic	—	7.000	—

II. Piaţa externă

Buda-Pesta

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 15 Octomvrie 1932. Baza 24 mm. preţurile în pengöe, la graniţa ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
„ tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	50— 52
Molid „ „ „	68— 70
„ B. W. (construcție)	90— 92
Material de geluit	78— 80
Leţuri şi căpriori	50— 52

Şipci

Şipci scurte de 1 m, 26; 1,25 m, 29; 1,50 m, 32; 2 m, 36; 2,50 m, 32; 3 m, 46; 3,50 m. 44 pengöe.

Molid cl. V român lată	48— 50
Brad „ „ „ „	40— 42
Jaluzele	28— 32
Cioplitură	28— 30

Manele de 7—8 cm. 22—24 fileri: de 9—11 cm. 28—30 fileri bucata.

Tombant scurt 3—3,50 m.	—
Marfă îngustă	—

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengöe.

Lemnul de foc românesc, la:

Békéscsaba	311.60 P
Csongrád	351.60 P.
Debrecen	286.60 P.
Lököshaza	321.60 P.
Makö	336.60 P.
Szegeg	336.60 P.

(După „Magyar Fakereskèdö")

Viena

14 Septemvrie 1932

Preţul pe mc în schillingi. paritate ab vagon staţia de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm.	17—21
Buşteni (Blochholz), 4—6 m dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid şi brad, **ab Viena:**	
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	—
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm.	92
Dulgherie (Bauware), 26 mm: 18—32 cm. 4—6 m.	47
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm, 16 cm.	48
Scânduri de lăzi (Kistenware)	39
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m, 10/13—15/15	50
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	51
Leţuri (Latten) 4—6 m, 20/50 mm.	50

Buşteni de foioase etc., ab staţia de încărcare:
Plop, dela 30 cm. . . . . —
Stejar, dela 30 cm, 2—5 m. . . . . —
Frasin, dela 30 cm, 3—6 m . . . . . —
Plop (Schwarzpappel), dela 25 cm. . . . . —
(După „Int. Holzmarkt").

Praga
10 Octombrie 1932

Preţul pe mc în coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m. cel puţin 8 cm. la capătul subţire, 105—115 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid şi brad 10—14 şi 15—19 cm. 100—110 Kc; 20—24, 112—120 Kc; ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 10 la sutj brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm. 105—115 Kc; 20—24 cm. 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifholz) molid, 10% brad, 1 m. dela 7 cm. 90—105 Bc. ab Ritzenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiţi pe două feţe, 1.60—190 Kc. metrul liniar.

Chtrestea de molid cl. I, 26 mm. 18—24 cm. 550—580 Kc; 25—32 cm. 600—640 ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm. 3—6 m. 8—14 cm. 180—200 Kc. ab Praqa.

(După „Carpathia").

Franţa

Preţuri pe mc. în franci fr., în prima jumătate a lunii Octomvrie 1932; partizi în vagoane complete, staţia de încărcare pe reţeaua principală:

Brad.

Provenienţa: Ain.

Frize şi dulapi, debitări obişnuite, 245—255; căpriori de 3—7 m. 236—245; cherestea de construcţie, după comandă, lungă, 240—280; parchete 7,50 fr. m^2; scânduri de 27 mm. 230—2240.

Provenienţa: Isère.

Dulapi şi frize, 260—270; căpriori, 250—260; scânduri 27 mm. construcţie, 260—270; scânduri de lăzi, 250—260.

Molid, din Savoia:

Sc. 15, 18, 35 mm: cl. I. 550 fr.; cl. II, 500 fr.

Sc. s mm.: cl. I şi II. 475 fr.; cl. III, 260 fr.

Marfă de cofrage 230/235.

(După „La Mercuriale des Bois").

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic ;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare a codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 151 din 1920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi regulamentele pentru exploatarea pădurilor mai jos menţionate :

a) Măgura şi La Constantin Duţu, judeţul Argeş, proprietatea Elesabeta I. Iopescu, în suprafaţă de 5140 mp. Regimul crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

b) Fundul Văiei, judeţul Tutova, proprietatea Moştenitori C. Angelescu în suprafaţă de 10.2000 ha. Regimul crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

c) Hliboca, judeţul Rădauţi, proprietatea Alex. Hlinca, în suprafaţă de 1.9000 ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar.

d) Costineşti, judeţul Rădăuţi, proprietatea Chrisciuc Maria, în suprafaţă de 1.9.00 ha. Regimul Codru grădinărit. Reoluţia normală 90 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar.

e) Hliboca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Onufrei Panteliuc, în suprafaţă de 6.6 00 ha Regimul grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar.

f) Pol Ruhotin, judeţul Hotin, proprietatea Aftanasie Popov, în suprafaţă de 5500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

g) Pol Ruhotin, judeţul Hotin, proprietatea Agripina Banari, în suprafaţă de 6.800 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

h) Pol Ruhotin, judeţul Hotin, proprietatea Samoil Banari, în supra

faţă de 7000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar.

i) Dealul Berleascai, judeţul Gorj, proprietatea Dumitru Pojoreanu, în suprafaţă de 1 1545 ha. Regimul crâng cu 300 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an. Garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

j) Silişte a, judeţul Argeş, proprietatea Spiridon Popescu, în suprafaţă de 5376 mp. Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

k) Malu, judeţul Argeş, proprietatea Nicolae T. Dobre, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

l) Cireşeanca, jud. Buzău, proprietatea Preot Al. Popescu în suprafaţă de 2.7500 ha. Regim crâng simplu. Revoluţia 14 ani. Exploatarea în 2 ani. Garanţia lei 300 de fiecare ha.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare menţionate mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) G. I. Siseşti..

No. 66864/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hîlistru-Curt, pendinte de comuna Hilişeu, judeţul Dorohoi, proprietatea Doamnei Eugenia Brăilescu, în suprafaţă de 262 ha. 1983 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea o suprafaţă de 118 ha. în 5 ani.

b) Regulamentul pentru operaţiuni culturale al pădurii Pancesti, judeţul Roman, proprietatea Bisericei Sf. Treime din comuna Poenari, judeţul Roman, în suprafaţă de 106 ha. 3300 mp. Operaţiunile culturale constau în curăţiri şi extragerea rezervelor uscate şi deperisante. Ele se fac numai în cadrul amenajamentul acelei păduri aflat în vigoare.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dudu, judeţul Olt, proprietatea Doamnei Maria Căpitan Petrescu, în suprafaţă de 26 ha. 1030 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în doi ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Goleasia Bananai, judeţul Argeş, proprietatea Rada Constantin Voicu, în suprafaţă de 1600 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Podeacul şi Bardosul, judeţul Buzău, proprietatea Ion Dragu, în suprafaţă de 3062 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 27 ani. Exploatarea în 2 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Foaie în Fir, judeţul Mehedinţi, proprietatea Maria I. Tudose, în suprafaţă de 1 ha. 4940 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cireaşa, judeţul Vâlcea, proprietatea Const. Dumitru, în suprafaţă de 1 ha. 4400 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Septembrie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 200293/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hereşti, judeţul Ilfov, proprietatea Radu Stolojan, în suprafaţă de 180 ha. 1480 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 15 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Droci, judeţul Muscel, proprietatea Stan Bondor, în suprafaţă de 1 ha. 0200 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Boboceasca şi Călugăreasca, judeţul Muscel, proprietatea Grigore N. D. Grigore, în suprafaţă de 2 ha. 0100 mp. Regimul Crâng. Revoluţia norială 20 ani. Exploatarea în un an.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piscul Porcului, judeţul Muscel, proprietatea Ştefan Constantineccu şi Ioana C. Bondoc, în suprafaţă de 7500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exloatarea în un an.

e) Regu amentul entru exploatare al pădurii Valea Rancociovului, judeţul Muscel, proprietatea Elisabeta I. N. Ciorobea, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Călugreasca, judeţul Muscel, proprietatea Ion Gh. Macioc, în suprafaţă de 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dumbrava, judeţul Muscel, proprietatea Ion D. Traşcu, în suprafaţă de 2 ha. 0400 mp. Regimul Crâng. Revo.uţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pacioeanca, judeţul Muscel, proprietatea Alexandrina D. Cristescu, în suprafaţă de 1 ha. 20000 mp. Regimul Srâng. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pcdurii La Spitari şi Vârful Sindrilei, judeţu, Buzău, proprietatea Gh. Constantinescu, în suprafaţă de 4 ha. 1711 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2—4 ani.

j) Regulamentul pentru exp.oatare al pădurii Braneanca, judeţul Muscel, proprietatea Elisabeta Incotescu şi alţii, în suprafaţă de 7000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia norma.ă 25 ani. Exploatarea în un an.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Caleanu, judeţul Muscel, proprietateo Maria C. Popescu, în suprafaţă de 4500 mp. Regim Crâug. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piscul Scoarţei, judeţul Muscel, proprietatea Const. Boboc, în suprafaţă de 1 ha. 3000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Regulament pentru exploptare al pădurii Cracul Rusului, judeţul Muscel proprietatea Maria T. Alexandrescu în suprafaţă de 2 ha. Regim Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare menţionate mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată as.ăzi 27 Septembrie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 204105.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mărculeşti, pendinte de comuna Mărculeşti, judeţul Ialomiţa, proprietatea D-lui N. N. Seceleanu, în suprafaţă de 312 ha. 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 24 ani. Exploatarea în 24 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vlădiceni, pendinte de comuna Girov, judeţul Neamţ, proprietatea D-lui P. D. Minuţ şi alţi 298, în suprafaţă de 218 ha. 6659 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea conform planului special. Cu această caziune amenajamentul ce fusese revizuit la 1921 (M. Oficial 44/921) se anulează.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Crovu, pendinte de comuna Crovu, jud. Dâmboviţa, rpoprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 131 ha. 8000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani cu excluderea plantaţiei de salcâm.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Clinceanet, pendinte de comuna Poenari, judeţul Prahova, proprietatea Domnei Elena Trăznea Greceanu, n suprafaţă de 81 ha. 13.6 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 8 ani conform modificărilor Consiliului Technic aviz Nr. 923/932.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Ursoaiei, pendinte de comuna Valea Călugărească, judeţul Prahova, proprietatea D-lui Petre P. Orbescu, în suprafaţă de 31 ha. 8950 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în 4 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Poiana Morarului, judeţul Dâmboviţa, proprietatea D-lui Mihail Florescu, în suprafaţă de 7500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vâlceana Mare, judeţul Olt, proprietatea D-lui Ioroftei Buiculescu în suprafaţă de 4 ha. 50000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în doi ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cireşanca, judeţul Buzău, proprietatea D-lui Constantin V.ădoi, în suprafaţă de 5012 mp. Regimul Crâng, Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în şase ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Palalaica, judeţul Dâmboviţa, proprietatea D-lui Gh. Lupescu şi Ştefan Ionescu în suprafaţă de 2 ha. 3000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Potoc Valea Tâmpei, judeţul Dâmboviţa, proprietatea D-lui Haralambie Gh. Chivulescu, în suprafaţă de 1 ha. 1500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia 25 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Foişorului etc., proprietatea D-lui Marin Sasdu şi Safta M. Sandu, în suprafaţă de 9 ha. 4 34 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea conform cap. 11 din Regulament.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Pădurii, judeţul Argeş, proprietatea Ion Oprea, în suprafaţă de 1 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Viilor etc. judeţul Argeş, proprietatea Vasile M. Bunei, în suprafaţă de 1 ha. 2322 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Gileasca Bananai Lot. 1, juetul Argeş, proprietatea Ioan Marin Oprea, în suprafaţă de 1200 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Tatei etc., judeţul Dâmboviţa, proprietatea I. N. Ignătoiu şi alţi 4, în suprafaţă de 4 ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţita 70 ani. 9xploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare menţionate mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Septembrie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 200.297/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Herebeu, judeţul Rădăuţi, proprietatea Gh. Bidocea, în suprafaţă de 13 ha. 56 ari. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, posibilitatea 50 m. c. la hectar.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lozna Pilat, judeţul Dorohoi, proprietatea Preot Const. Filineanu, în suprafaţă de 7 ha. 16 ari. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Iarovita, judeţul Rădăuţi, proprietatea Zet Mecheta, în suprafaţă de 2 ha. 63 arii. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, extrăgându-se 50 mc. la ha. cu perioadă de aşteptare de 10 ani după exploatare.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciurdiu, judeţul Rădăuţi, proprietatea Filip şi Maria Fotşuk, în suprafaţă de 17 ha. 90 ani, extrăgându-se 50 mc. la ha, iar după o perioadă de exploatare de 4 ani şi alta de aşteptare de 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Orofteana, judeţul Dorohoi, proprietatea Ep. Sft. Spiridon, în suprafaţă de 45 ha. 75 ari. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani, posibilitatea anuală 10 ha. 79 ari. Revizuirea în anul 1936 după exploatarea ultimului parchet.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Halice, judeţul Rădăuţi, proprietatea D-lui Ion Dubiac, în suprafaţă de 12 ha. 65 ari. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 9 ani, posibilitatea 50 mc. la ha. Rotaţiunea de 10 ani din care în primul an se va parcurge cu exploatarea întreagă pădure, iar următorii 9 ani ca perioadă de aşteptare.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Caldaruşi, judeţul Muscel, proprietatea Ion Gheorghescu-Dobreşti, în suprafaţă de la ha 26 ari. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Masa de Piatră, judeţul Muscel, proprietatea Moşteitorilor Pătrăşcani, în suprafaţă de 2 ha. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea într'un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea lui Ban, judeţul Muscel, proprietatea Vasile N. Francu, în suprafaţă de 40 ari. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Bisericei, judeţul Dolj, proprietatea Bisericei Filiala Albeşti, în suprafaţă de 1 ha. 53 ari pădure. Regimul Crâng. Revoluţia normală 6 ani perioada de exploatare 6 ani în primul an se vor extrage arborii deperisanţi. Revizuirea după 6 ani.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Teişul, judeţul Prahova proprietatea Alexandru şi Ion Răşcanu, în suprafaţă de 105 ha. 32 ari. Regimul crâng. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în doi ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Coada Mangi-Negreşti, judeţul Muscel, proprietatea Ion Gh. Ciorobea, în suprafaţă de 2 ha. 42 ari. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea într'un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Teis, judeţul Olt, proprietatea C. V. Marinescu, în suprafaţă de 62 ha. 5288 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 26 ani. Exploatarea în 13 ani.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Coasta lui Mihai, judeţul Argeş, proprietatea Const. Buşă, în suprafaţă de 4572 mp. Regimul Crâng Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un ani.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Plaiu, judeţul Rădăuţi, proprietatea Petru şi Nicolae Anici, în suprafaţă de 4 ha. 47 ari. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani extrăgându-se în primul an 50 mc. la ha. şi urmând apoi o perioadă de aşteptare de 10 ani.

r) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lozna, judeţul Dorohoi, proprietatea Mihail Chiferic, în suprafaţă de 3 ha. 5989 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea conform cap. 11 din Regulament.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare menţionate mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Stepembrie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 204109.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor composesoratului Ciunani, pendinte de comuna Ciumani, judeţul Ciuc, proprietatea Composesoratului Ciumani, în suprafaă de 2773 ha. 6600 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani cu posibilitatea aşezată în diferite parcele după metoda de amenajament a claselor de vârstă.

b) Amenajamentul pădurii Căpălniţa, pendinte de comuna Căpălniţa, judeţul Odorhei, proprietatea Composesoratului Căpălniţa, în suprafaţă de 1182 ha. 5900 mp. din care 1174 ha. 5700 mp. pădure curată. Regimul Codru cu tăiere rasă în seria de Molid A şi succesovă cu 2 tăieri la 10 ani interval în seria de stejar B. Revoluţia normală 90 ani, în seria A şi 80 ani în seria B. Exploatarea în 90 ani şi 80 ani.

c) Amenajamentul păurii De Sus etc. pendinte de comuna Hendorf judeţul Târnava Mare, prporietatea Comunei Comunei Hendorf, în suprafaţă de 754 ha. 6000 mp. Regimul Crâng în seriile I şi III cu revoluţia de 40 ani, Codru cu două tăieri succesive la 20 ani interval. Revoluţia 80 ani în seria II-a. Codru grădinărit revoluţia 80 ani în seria IV-a.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pârâul Balauri, judeţul Hunedoara, proprietatea Ion Măruş lui Ion în suprafaţă de 2 ha. 3098 mp. pădure curată. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 60 ani. Exploatarea în un an.

e) egulamentul pentru exploatare al pădurii Viezuri, judeţul Mureş, proprietatea Şcoalei eformate din comuna Silia, în suprafaţă de 5 ha. 7600 mp. pădure curată. Regimul codru cu tăiere rasă. Revoluţia normală 60 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Buzael, Pârâul Bradetului, judeţul Trei Scaune, proprietatea Mihail şi Alexandru Mikeş, în suprafaţă de 66 ha. 1800 mp. pădure curată. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 3 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Mare, judeţul Mureş, proprietatea Ileana Ferdinand Monteinov, în suprafaţă de 44 ha. 1091 mp. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normal(20 ani. Exploatarea în 3 ani a suprafeţei edp'oatabile de 21 ha. 8215 mp.

i) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Cantonul Pădura-

rului, judeţul Târnava Mare, proprietatea Bisericei Greco-Catolice din comuna Seica Mare, în suprafaţă de 23 ha. 200 mp. din care 18 ha. 1900 mp. pădure curată. Regimul Crângului Simplu. Revoluţţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Balta**, judeţul Arad, proprietatea Ludovic Solymosi, în suprafaţă de 600 ha. 6000 mp. pădure curată. Regimul crângului simplu. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani, câte 5 ha. 6100 mp. anual din Seria II-a. Garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare menţionate mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Octombrie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 217.667.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii **Domeniul Coroanei Regia Borca**, compus, din ocoalele Borca Neagră şi Sabasa, pendinte de comunele Borca, Fărcaşa şi Madei, judeţul Neamţ, proprietatea Statului iar uzufructuar Domeniul Coroanei, în suprafaţă de 21291 ha. 2900 mp. din care 20.580 ha. 6100 mp. afectat pădurei 18 serii de Exploatare. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, posibilitatea fixată pe volum şi suprafaţă Recomandările din avizele Consoiliului Technic 9.1/932 şi 1198/932 făcând parte integrantă din amenajament.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii **Bucşani**, pendinte de comuna Bucşani, judeţul Vlaşca, proprietatea Eforiei Spitalelor civile Bucureşti, în suprafaţă de 293 ha. 6041 mp. Regimul Crângul compus. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Beldimanoaia-Cornăţeanca**, pendinte de comuna Miceşti, judeţul Musoel, proprietatea Doamnei Elena Ch. Florpeanu şi D-lui Constantin Maruţă, în suprafaţă de 350 ha. 2000 mp. din care 330 ha. 2000 mp. pădure curată. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani. Exploatarea în 16 ani conform planului special.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Budeasa**, pendinte de comuna Budeasa, judeţul Argeş, proprietatea D-lui Avocat Dumitrescu, în suprafaţă de 213 ha. 7755 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în 14 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Strâmba**, pendinte de comuna Strâmba, judeţul Vlaşca, proprietatea D-lor E. şi D. Pulopulo, în suprafaţă de 238 ha. 5940 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 5 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Darvari**, pendinte de comuna Darvari, judeţul Ilfov, proprietatea D-lui I. I. Niculescu Dorobanţu,

în suprafaţă de 248 ha. Regimul 2 serii de crâng. Revoluţia normală 5 ani, pentru esria de zăvoi şi 10 ani pentru seriadeşleau exploatarea în 2 ani iş 10 ani în seria de şleau.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mihăeşti, judeţul Muscel, proprietatea Costion Iorgulescu, în suprafaţă de 88 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an cu speificarea că după 15 Aprilie nu se mai pot tăia decât arborii de gorun.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Târcaniţa, judeţul Dolj, priprietatea D. Popescu, în suprafaţă de 9 ha. 9800 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Uleşti, judeţul Ialomiţa, proprietatea Marius Roşca, în suprafaţă de 50 ha. 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 7 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Obrajaca, judeţul Buzău, proprietatea Stan Ghiţă, în suprafaţă de 3 ha. 1500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 18 ani. Exploatarea în 8 ani.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dumitracheasca, judeţul Muscel, proprietatea Ion Rădulescu, în suprafaţă de 1 ha. 5.00 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Călugărului, judeţul Muscel, proprietatea Maria C. D. Toma, în suprafaţă de 1 ha. 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Octombrie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,, (ss) Dr. V. Niţescu.

No. 21761.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Epureni, pendinte de comuna Epureni, judeţul Tutova, proprietatea Doamnei Suzana D. Eremia şi a fraţilor iberiu, Mihai, Ovidiu şi Horaţiu D. Eremia, în suprafaţă de 601 ha. 6200 mp. din care 533 ha. 0200 mp. împădurită. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 13 ani, efectuându-se şi complectarea regenerării prevăzută în avizul Consiliului Technic Nr. 1258/932. Din punct de vedere al calificărei legale pădurea rămâne supusă Regimului silvic pe baza art. 1 al. j. Cod silvic.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vârful Câmpului la Puhari, pendinte de comuna Varful Câmpului, judeţul Dorohoi, proprietatea Doamnei Maria Lt. Colonel Balaiş şi D-lui General Gh. Moruzzi, în suprafaţă de 192 ha. 4436 mp. din care 161 hectare 8586 mp. pădure propriu zisă. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 6 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cuiuchia, judeţul Caliacra, proprietatea Petre Ganrilof, în suprafaţă de 91 ha. 5400 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 11 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Anini, judeţul Ilfov, proprietatea Mănăstirei Cernica, în suprafaţă de 9 ha. 6 00 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea intermitentă cu o periodicitate de 28 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Plopi Slăviteşti, judeţul Teleorman, proprietatea Arghira Pr. Fântâneanu, în suprafaţă de 4 ha. 5000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia de 16 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Capaţâna, judeţul Râmnicul Sărat, proprietatea Gheorghe P. Mărgărit, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul

crâng cu 200 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 5 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sipotele-Băduleasca, judeţul Teleorman, proprietatea Ilarian Constantinescu, în suprafaţă de 3 ha. 1720 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia 15 ani, exploatarea în trei ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mlaca Vâjietoarea Ochiul, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Eliza Gh. Barozzi, în suprafaţă de 6 ha. 8300 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normal(8 ani. Exploatarea în doi ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zabarlana, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Vasile Gr. Mocanu, în suprafaţă de 7200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea într'un an.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Lenţei, judeţul Muscel, proprietatea Loamnei şi D-lui Mătăşoiu, în suprafaţă de 5 ha. 4400 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pacoianca, judeţul Muscel, proprietatea D-lor Nic. N. Matea, Ion Matea şi Maria Zgârdea, în suprafaţă de 5200 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 2 ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lapusanca, judeţul Muscel, proprietatea Mihail Ch. Iordăchescu, în suprafaţă de 2 ha. 5200 mp. Regimul crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lapuşanca, jud. Muscel, proprietatea Joiţa N. Gh. Ancua, în suprafaţă de 2 ha. 5200 mp. Regimul crâng cu 1000 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea un an.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Poseasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Dumitru N. Popescu, în suprafaţă de 7500 mp. Regibul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Poseasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nic. N. Marinescu, în suprafaţă de 9972 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

r) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Minte, judeţul Rădăuţi, proprietatea Cosma Trebucinski, în suprafaţă de 6 ha. 6200 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, extrăgându-se 50 mc. pe an din arborii mai groşi de 30 cm. diametru.

s) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ialovicioara, judeţul Rădăuţi, proprietatea Popine Maria şi alţi patru, în suprafaţă de 1 ha. 2700 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 50 ani, extragându-se 50 mc. pe an din arborii mai groşi de 30 cm. diametru.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Octombrie 1932 în cabinetul nostru.

p Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 222803/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Mărăcinele, judeţul Dolj, proprietatea Bisericei Madona Dudu din Craiova, în suprafaţă de 1001 ha. 5792 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stânceşti, judeţul Botoşani, proprietatea Jeana Calimachi, în suprafaţă de 312 ha. 4300 mp. Regimul

Crâng. Revoluţia normală 30 ani, revoluţia transitorie de 15 ani începând din 1935 şi curăţirile făcându-se în intervalul 1931—1935.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Tatei, judeţul Dâmboviţa, proprietatea comunei Pietroşiţa, în suprafaţă de 463 ha. din care 451 hectare pădure curată. Regim Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani exploatarea conform planului special.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stana, judeţul Fălciu, proprietatea D-lui Anton Constantin, în suprafaţă de Regimul 2 serii de crâng. Revoluţia normală 20 ani, pentru seria 1-a şi 8 ani pentru seria II-a; iar cea tranzitorie respectiv de 13 ani şi 4 ani. Revizuirea după opt ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealu l Ustubeiului, judeţul Argeş, proprietatea Văduva Gh. Marinescu, în suprafaţă de 18.0 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rovinari, judeţul Gorj, proprietatea Dumitru Costescu, în suprafaţă de 4 ha. 5135 mp. Regim crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cojasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Marin V. Chioveanu, în suprafaţă de 4 ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiana Blindarului şi Scaunele, judeţul Argeş, proprietatea Marîn D. Tudorache, în suprafaţă de 6400 mp. Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea dnî ani.

i) Regulamentul pentru epploatare al pădurii Stejeretul, judeţul Argeş, proprietatea Nicolae M. Căpuzaru, în suprafaţă de 1200 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pacioiul, judeţul Mucel, proprietatea Ion Târlescu, în suprafaţă de 4800 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în ani.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Dealului, judeţul Muscel, proprietatea Gh. I. Sandu, în suprafaţă de 3200 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Micesti Stoicesti, judeţul Muscel, proprietatea Ilăuna Stoicescu, în suprafaţă de 4 ha. 1000 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lapuşanca, judeţul Muscel, proprietatea Gh. V. Ene, în suprafaţă de 2 ha. 5200 mp. Regimul Crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus exceptând cel dela punctul d se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,, (ss) Dr. V. Nitescu.

No. 22797/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Slobozia Comarestilor, judeţu Storojinet, proprietatea Doamenei Maria Kraigher, în suprafaţă de 570 ha. 6900 mp. Regimul Seria I -aCodru cu 2 tăieri succesive, revoluţia normală 0 ani. Seria II-a crâng simplu cu revoluţia normală de 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dumbrava Câmpul Boilor, judeţul Timiş Torontal, proprietatea Comunei Ohaba-Timiş, în suprafaţă de 169 ha. 2800

mp. Regimul codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 60 ani. Exploatarea în 60 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Şipote, judeţul Rădăuţi, proprietatea I. Stolarciuc, în suprafaţă de 18 ha. 83 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 2 ani realizându-se 5 mc. la hectar.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sarascuta, judeţul Cluj, proprietatea bisericei greco catolice din comuna Ugruţ, în suprafaţă de 1 ha. 1500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în 3 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Păcurarului, judeţul Cluj, proprietatea Sahin Grigore, în suprafaţă de 51 ha. 4500 mp. Regimul crâng cu 40 arbori rezerv(la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatându-se câte cca 1.62 ha. anual.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1932 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 228563/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi Regulamentele pentru exploatare ale pădurilor de mai jos:

a) Cracul Coltului, judeţul Gorj, proprietatea Ion Bogdan, în suprafaţă de 3640 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

b) Balta cu Ghiocei, judeţul Vâlcea, proprietatea General C. Oprescu, în suprafaţă de hectare 4000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 35 ani. Exploatarea în un an.

c) Beloţ, judeţul Gorj, proprietatea Vasile Economu, în suprafaţă de 15 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea conform avizuli Consiliului technic 570/932.

d) Belceşti, judeţul Neamţ, proprietatea I. V. Stan, în suprafaţă de 12 ha. 2490 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 30 ani.

e) Fundurile, judeţul Prahova, proprietatea Petre Petrescu, în suprafaţă de 4 hectare 9600 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani.

f) Piscul cu Parul, judeţul Argeş, proprietatea Florea T. Călugărescu, în suprafaţă de 7500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

g) Obrajeasda, judeţul Buzău, proprietatea Joiţa Tudor Ghiţă, în suprafaţă de 4 hectare 9900 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 2 ani.

h) Cireşanca, judeţul Buzău, proprietatea Nic. I. M. Păduroiu, în suprafaţă de 2598 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în un an.

i) Capul Piscului Fântânei, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Marin I. Ciobanu, în suprafaţă de 4198 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

j) Valea Tâmpei, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Nicolae D. I. Nicolae, în suprafaţă de 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Dealul Stârcului, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ion Petre, în suprafaţă de 2 ha. 1129 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Baleanca-Potoc, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Benedict Stănescu, în suprafaţă de 3 ha. 0134 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în un as.

n) Piscul Prodelei, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. Năstase şi alţi 4 n suprafaţă de 5 ha. 9500 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în un an.

o) Lapaiasca, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Chiriachiţa D. Soare, în suprafaţă de 3 ha. 1877 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani.

p) Vârful Calinoaiei, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Const. V. Păltăreţu, în suprafaţă de 2490 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 13 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Octombrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 229563.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Casa de Credit, Economie şi Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREŞTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operaţiunile de bancă.
Imprumuturi la membrii în contul
salariului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.

Primeşte spre fructificare la vedere şi pe termen
în condiţiuni avantajoase.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacție: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1932:

Președinte: Georgescu P. C.

Vice-Președinți: Drăcea M., Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Caragea N., Ionescu A.

Membrii:

Agapie G. — Lazăr H.
Antonescu P. — Năstăsescu Gh.
Caragea N. N. — Nedelcovici Ath.
Ciurileanu D. — Priboianu N. V.
Drâmbă D. — Rodoteatu St.
Eliescu A. — Sburlan D.
Emanoil C. C. — Stănescu Stan
Florescu M. P. — Ștefănescu-Suhățeanu M.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanți: Florescu I., Marinescu Coman și Simionescu I.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUŢIU
—
BUCUREŞTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4

1932 = complet

ANUL XLIV, Nr. 12 DECEMBRIE, 1932

BIBLIOTECA CENTRALĂ ... ASOCIAȚIUNII ...

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii-referate:

Studiul monografic al fiziologiei salcâmului și glădiței . . . . . *Dr. C. Georgescu*

Probleme administrative:

Darea de seamă a Consiliului Technic al pădurilor pe anul 1931 (sfârșit). . . . . *A. I. Ionescu*

Documentări — Comentarii:

Istoricul pădurilor Eforiei Spitalelor Civile . . *M. P. Florescu*
Evaluările exagerate la pădurile expropriate prin reforma agrară în Transilvania . . . . . *I. Zeicu*
Origina numirilor silvice românești . . . . . *D. A. Sburlan*

Cronica:

Congresul Uniunii internaționale a institutelor de cercetări forestiere . . . . . *Red.*
Cercul studențesc de studii forestiere . . . . *I. Popescu-Zeletin*
I. R. O. M. . . . . *I. P. Zeletin*
O nouă revistă . . . . . *Red.*

Recenzii. — Revista revistelor. — Informațiuni. — Pagini mercuriale: Bursa lemnului în Noembrie și Decembrie 1932 *Societatea „Progresul Silvic". — „Cercul de Studii forestiere". Publicațiuni:* Decizii ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLIV-e Année. No. 12, Décembre, 1932 | XLIV. Jahrgang. Nr. 12, Dezember, 1932

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine | **Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.**

SOMMAIRE

Études-Comptes-rendus:

Étude monographique de la physiologie du Robinia pseudo-acacia L. et du Gleditschia triachantos . *Dr. C. Georgescu*

Problèmes administratifs:

Le rapport du conseil technique des forêts pour l'année 1931 . . . . . *A. I. Ionesco*

Documentations-Commentaires:

L'historique des forêts de l'éphorie des hôpitaux civiles de Bucureşti . . . *M. P. Floresco*
Les évaluation exagérées pour les forêts expropriées par la réforme agraire en Transsylvanie . . . . . *I. Zeicu*
L'origine de quelques dénominations forestières roumaines . . . . . *D. A. Sburlan*

Chronique.— Récensions.—Revue des revues.

Informations. — Pages mercuriales.

Soc. „Progresul Silvic"

Publications: Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen:

Monographische Untersuchung der Physiologie der Robinie und der Gleditschia triachantos . . . . *Dr. C. Georgescu*

Verwaltungsfragen:

Bericht des technischen Forstrates für das Jahr 1931 . . . . . *A. I. Ionescu*

Mitteilungen:

Die Geschichte der im Besitz der Civil-Spitäler in Bucuresti befindlichen Forsten . . . . . *M. P. Florescu*
Übertriebene Abschätzung der durch die Agrarreform enteigneten Waldungen . . . . . *I. Zeicu*
Herkunft forstlichen Benennungen in der rumänische Sprache . . . . . *D. A. Sburlan*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften.

Nachrichten.—Holzmarkt.—„Progresul silvic":

Vereinsangelegenheiten. — *Amtliche Veröffentlichungen.*

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

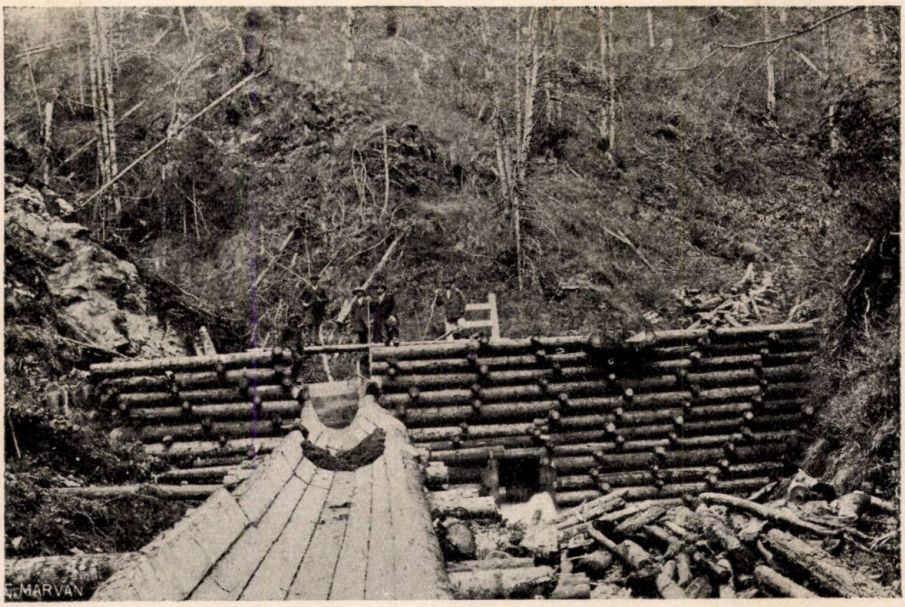

Scocuri de apă în Carpaţii păduroşi (Maramureş, Valea Râului).
Glissoirs humides dans les Carpathes de Maramureş (Valea Râului).
Wasserriesen in den Waldkarpathen (Maramureş, Valea Râului).

STUDII — REFERATE

STUDIUL MONOGRAFIC AL FIZIOLOGIEI SALCÂMULUI ŞI GLĂDIŢEI

MIŞCAREA ZILNICĂ A STOMATELOR

de Dr. C. GEORGESCU

Cunoaşterea fiziologiei speciilor forestiere este punctul de plecare al oricărei chestiuni de silvicultură. Problemele importante de silvicultură sunt legate în însemnată măsură de caracterele fiziologice ale esenţelor.

Astfel, unul din cazurile cele mai cunoscute din literatură, anume insuccesul introducerii laricelui în staţiuni inferioare, se datoreşte particularităţilor sale fiziologice, cari în condiţiunile climaterice ale acestor staţiuni joase nu-şi găsesc posibilitatea îndeplinirii lor în mod armonios; stânjenirea funcţiunilor fiziologice ale laricelui aduce această specie într'o stare de predispoziţie maladivă, care permite instalarea mult temutei ciuperci „Peziza Wilkomminii".

Dintre funcţiunile fiziologice ale speciilor, în legătură cu cultura forestieră ne preocupă în primul rând transpiraţiunea şi asimilaţia.

Fiziologia vegetală a luat în ultimul timp o mare desvoltare, astfel că astăzi suntem destul de bine informaţi în chimia şi fizica fenomenelor vitale ce se petrec în plante. Nu tot acelaşi lucru însă este când dorim a afla fiziologia speciilor în parte. Viitorul fiziologiei trebue căutat în problemele de monografie, care să ne furnizeze prin rezolvarea lor un material bogat documentar asupra modului cum se îndeplinesc funcţiunile plantelor de cultură sub influenţa factorilor exteriori variabili.

*

In studiul de faţă, printr'o serie de cercetări bazate pe observaţiuni şi experimentări, se caută a se lămuri fiziologia salcâmului şi a glădiţei, aceste două esenţe de însemnătate pentru cultura silvică.

In această monografie, nu vom relua discuţiunea teoretică a fenomenelor acestora, care în mecanismul general de funcţionare la plante se presupun cunoscute : acestea se vor discuta numai întru atât cât pot privi o monografie.

Pentru scopurile noastre nu se pot alege ca metode de cercetare, decât acelea, cari permit urmărirea fenomenelor în natură şi în acelaşi timp şi cercetarea unui număr mare de plante. Experienţe greoaie de laborator cari îşi au înţelesul lor în alte scopuri, nu îşi găsesc utilizare.

Generalităţi asupra fiziologiei aparatului stomatic.

Atât pentru studiul fenomenului de asimilaţie, cât şi pentru acel al transpiraţiunii, prezintă un deosebit interes fiziologic aparatul stomatar al speciilor studiate, de care ne vom ocupa în studiul ce urmează şi care trebue privit ca o comunicare provizorie.

Stomatele sunt organe de ventilaţie ale plantelor. Fiecare stomată constă din două celule în formă de boabe de fasole, ce stau faţă în faţă şi sunt situate la nivelul epidermei, căreia îi aparţin. Intre cele două celule ale stomatei se află o mică deschidere, care dă într'o cameră zisă substomatică, ce comunică la rândul ei cu spaţiile intercelulare din plantă.

La salcâm şi glădiţă aflăm, — ca la majoritatea plantelor terestre, — stomate numai pe faţa inferioară a frunzelor precum şi în epiderma lujerilor tineri, cari şi-au format peridermul.

Prin numeroase experienţe se poate face demonstraţia, că stomatele îndeplinesc rolul unor canale de schimb între sistemul intercelular şi atmosferă. Stomatele îşi îndeplinesc misiunea într'un mod activ ; ele sunt capabile să închidă sau să deschidă canalul de comunicaţie graţie unor procese complicate de excitaţie, asupra cărora nu este cazul să stăruim aci.

Prin închiderea sau deschiderea stomatelor este de aşteptat ca procesele de asimilaţie şi transpiraţie, cari se bazează tocmai pe schimburi de gaze şi vapori de apă între atmosfera internă a plan-

telor și atmosfera externă, să fie regulate după necesitățile permanente ale plantelor. In acest scop, deci, este de absolută nevoie, ca înainte de a cerceta fenomenele de asimilație și transpirație, să cunoaștem mecanismul de funcționare zilnic al stomatelor.

Metode pentru măsurarea stării stomatelor.

Din numeroasele metode indicate în literatura de specialitate nu vom descrie decât pe acelea a căror aplicare am găsit-o ca fiind practică și în conformitate cu țelurile noastre.

Metoda cea mai simplă este să deslipim repede cu pinseta porțiuni din epiderma inferioară a frunzelor și să le cufundăm în alcool absolut ; stomatele astfel fixate se pot cerceta la microscop.

Această metodă nu se poate aplica la salcâm, din cauză că epiderma inferioară se deslipește extrem de greu de mesophylul frunzei ; până se face preparația microscopică trece un interval de timp prea mare, pentru ca să se poată face măsurători în numărul suficient în vederea obținerii unei valori valabile medii. Pe de altă parte, chiar dacă se aplică, ceeace se poate face la glădiță, porțiunile cercetate sunt așa de mici în raport cu limbul frunzei, încât nu ne putem da seama cu adevărat de modul cum se prezintă stomatele în totalitatea lor pe suprafața unei frunze.

Măsurarea stării de deschidere a stomatelor se mai poate face cu ajutorul hârtiei de cobalt (Hârtia de filtru înmuiată într'o soluție de 3% de clorură de cobalt). In acest scop se ia hârtia de cobalt, care în stare uscată are o culoare albăstruie și se aplică pe suprafața inferioară a frunzei, iar deasupra ei se pune apoi un geam pentru a o feri de contactul direct cu atmosfera. Sub influența vaporilor de apă, ce ies din frunză prin stomate, hârtia de cobalt se colorează în roz ; după timpul necesar ca hârtia să ia o anumită gradație de colorațiune putem măsura gradul de deschidere al stomatelor. Această metodă, preconizată de Stahl este greu de aplicat la salcâm și gleditță, unde avem de a face cu frunze compuse și pe cari este deci imposibil de aplicat exact hârtia de cobalt. Pe de altă parte, metoda este destul de greoaie și nu permite observarea și măsurarea simultană a unui număr mare de frunze, așa cum este necesar pentru cercetări de asemenea natură.

Pentru experiențele noastre se pretează într'un mod deosebit de lesnicios metoda infiltrației descrisă de botanistul vienez Molisch.

Frunzele supuse cercetării se cufundă în alcool, petrol sau alt lichid infiltrant. Dacă frunzele au stomatele deschise, lichidul trece prin stomate în spațiile intercelulare și ele devin transparente. Deci, prin această metodă ne dăm seama dacă stomatele sunt sau nu deschise. Deobiceiu nu toată suprafața unei frunze se lasă infiltrată, fapt care ne arată că nu toate stomatele ei sunt deschise și deci avem posibilitatea a aprecia suprafața în procente în raport cu limbul, pe care stomatele sunt deschise. Pentru ca să avem un mod unitar de apreciere a stomatelor deschise, vom socoti suprafața infiltrată în procente din 20 în 20 la sută.

Metoda indicată ne oferă numeroase avantaje, din care motiv a fost aleasă pentru măsurarea deschiderii stomatare (aperturii). Ea ne dă posibilitatea să măsurăm apertura deodată pe întreaga suprafață a limbului și nu ne vom mărgini numai la cercetarea unei porțiuni din aceasta, așa după cum se petrece în cazul utilizării altor metode. Operațiunea infiltrației durează câteva secunde, după care se face imediat și observațiunea, așa că într'un interval de timp scurt se execută un număr mare de măsurători; rezultatele obținute prin metoda infiltrației au fost în bună parte verificate și pe cale microscopică.

Un inconvenient important al acestei metode, este că nu ne dă posibilitatea să apreciem gradul de deschidere al stomatelor, ci ne arată numai numărul de stomate deschise în acelaș timp, pe suprafața unui anumit limb.

Pentru scopurile noastre, am putut să aplicăm metoda, abia după ce s'a găsit de d-l V. Melanide, asistentul nostru, un lichid ușor infiltrabil în frunze; d-sa a pregătit lichidul de infiltrat din uleiu de floarea soarelui (70%) dizolvat în benzină ușoară.

Experiențele au fost făcute împreună cu d-l V. Melanide la Brănești, în cursul lunei August, când paralel s'a notat temperatura și umiditatea relativă a aerului, din 2 în 2 ceasuri.

Condițiunile climaterice s'au menținut aproape egale în tot cursul acestei luni, afară de câteva zile de ploaie sau înourate și au avut mersul următor.

Soarele a răsărit între orele 5—5½ și a apus între orele 7—7½. Temperatura medie zilnică a variat între 24°—28° C., iar umiditatea relativă a aerului, în zilele senine, a fost în medie de 45—55%; în zilele umede, umiditatea a avut valori de peste 60%. Mersul variațiunii zilnice se menține în același ritm în tot cursul

timpului ales. Dimineaţa, la răsăritul soarelui, avem temperaturi de 10°—18° C.; între orele 7—10 temperatura se urcă după o linie foarte înclinată, apoi dela orele 10 ridicarea temperaturii se face mai lent până la orele 12—14, când se realizează maximul de 30°—34° C. In timp de ploaie sau de zi înourată, maximul de temperatură este aproape de ora 12. După ora maximului, temperatura scade către apusul soarelui, când atinge valori de 18°—20° C.

Umiditatea relativă variază într'un mod analog şi invers cu temperatura. Dimineaţa, între orele 7—8, avem umiditatea cea mai ridicată (80—90%), după care urmează o scădere bruscă până la orele 10, de când scăderea are un mers lent. Valoarea minimă zilnică de 30—40% este realizată între orele 17—18. In zilele cu ploaie sau nouri, umiditatea se menţine ridicată toată ziua.

Aplicarea metodelor de măsurare a aperturii.

1. — Categorii de frunze.

Dat fiind că frunzele unei specii sunt diferite din punct de vedere al morfologiei lor şi că aceasta la rândul ei este în dependenţă de poziţiunea frunzelor pe lujeri şi felul cum au fost şi sunt luminate, se înţelege că pentru asemenea măsurători este cazul să se facă mai multe categorii de frunze; pe această cale se tinde să se ajungă la acele unităţi morfologice, cari la un moment dat să arate aceiaş funcţionare a mecanismului stomatelor lor.

In urma măsurătorilor făcute, am ajuns să distingem următoarele categorii de frunze: frunze de arbori şi frunze de plantule.

Apoi, acestea se împart în: frunze tinere şi frunze adulte, şi, în fine, frunze de umbră şi frunze de soare.

Aceste categorii au fost cercetate la salcâm separat în acelaş timp, iar din fiecare categorie s'au făcut aprox. 5—10 măsurători pentru ca să se obţină o medie. Pentru ca să se aibă timp suficient dela o măsurătoare la cealaltă, ele se făceau la un interval din 2 în 2 ore dinainte de răsăritul soarelui până după apus; în timpul nopţei se făcea o singură măsurătoare, la orele 22 sau 24.

2. — Tipuri de plante.

In literatură găsim o împărţire a plantelor în trei tipuri, după modul cum arată mişcarea zilnică a stomatelor, frunzele lor. Un

prim tip este acel al mesophytelor cu frunza subțire, ale căror stomate în timpul zilei sunt deschise, iar noaptea sunt închise ; în timpul marei uscăciuni din orele cele mai calde ale zilei, stomatele lor se închid parțial sau total. In acest tip putem oarecum clasifica din acest punct de vedere salcâmul.

Al doilea tip aparține unor grupe de plante cu frunze groase, la cari stomatele, în condițiuni favorabile, pot rămâne deschise ziua și noaptea ; în condițiuni nefavorabile, stomatele se închid în orele de după amiază către seară ; în acest tip putem încadra gledița.

Această clasificare însă nu are o mare valoare, dat fiind că acest mod de comportare nu se poate menține decât în anumite condițiuni exterioare ; odată cu schimbarea condițiunilor climaterice urmează că se va modifica și modul de reacționare a mecanismului stomatar.

Măsurătorile noastre ne arată mai curând că în natură stomatele se mișcă într'un mod foarte neregulat. Dacă totuși există o oarecare regularitate, apoi aceasta nu se poate găsi decât prin cercetări cât mai intensive cu una și aceeași plantă și la care să se diferențieze cât mai multe categorii de frunze, cari apoi trebuesc măsurate separat și paralel.

3. — Frunze de arbori și frunze de plantule.

Frunzele de arbori, fiind situate la înălțimi de peste 2 m. dela sol, sunt supuse unor condițiuni mai mici de variațiune a factorilor exteriori decât ale plantulelor. Insolația puternică a solului face ca frunzele inferioare ale plantulelor în cursul zilei să se prezinte cu un procent redus de stomate deschise ; această diferență, din cauza poziției speciale a pepinierei, unde s'au făcut măsurătorile, se accentuiază în orele de dimineață, când soarele este puternic.

In aceleași condițiuni exterioare avem un procent mai mare de stomate deschise pe unitatea de suprafață la frunzele de plantule decât pe acelea ale arborilor.

4. — Frunze tinere și frunze mature.

Intre frunzele tinere și mature la arbori avem variațiuni neînsemnate în ceeace privește modul de funcționare al mecanismului stomatelor. Această diferență se accentuiază la plantule, unde frunzele adulte stau în cursul zilei mai puțin deschise decât cele tinere.

Această diferenţă se poate datori, cum s'a arătat mai sus, condiţiunii speciale de aşezare în raport cu solul a acestor frunze mature înserate spre baza axului puietului. Diferenţa de comportare a stomatelor frunzelor tinere şi mature se menţine însă şi la plantulele puse în ghivece şi menţinute la nivel ridicat; această diferenţă, prin urmare, este şi urmarea faptului că frunzele mature dela plantulă sunt frunze primordiale, adică de o natură diferită morfologică de celelalte frunze tinere, care sunt frunze definitive.

5. — Frunze de umbră şi frunze de soare.

Aceste categorii de frunze se comportă în mod cu totul diferit, atât cele provenite dela arbori cât şi cele dela plantule, tinere sau mature.

Frunzele de soare dela salcâm în zilele înourate sau cu ploaie se deschid dimineaţa şi se închid seara.

In zilele normale de vară din August avem următorul mod de funcţionare a mecanismului stomatelor: frunzele îşi deschid stomatele după 15—30 minute dela răsăritul soarelui, indiferent dacă sunt lovite direct de razele solare, ori că primesc lumina difuz. Stomatele stau deschise până la ora 12, când se închid complect sau parţial. Ora acestui minim zilnic variază şi este în funcţie de mersul umidităţii relative în raport cu temperatura (factor hidrotermic); minimul poate avea loc între orele 12—14.

In cursul orelor de dimineaţă, sau după amiază, mai înregistrăm mişcări de închidere cu minimul în jurul orele 9—10, 16. Seara, stomatele se închid odată cu apusul soarelui.

Mişcarea de închidere şi de deschidere de seara şi dimineaţa se face sub influenţa luminei. Stomatele reacţionează într'un interval de 15 —30 minute; frunzele adulte sunt ceva mai puţin sensibile. reacţiunea lor este de 30—60 minute, astfel că după un ceas dela răsăritul soarelui marea majoritate a frunzelor unui arbore sunt deschise.

Mişcarea de închidere de seară se face cu puţin înainte de răsăritul soarelui; desigur că acest fapt este în concordanţă cu scăderea intensităţii luminoase sub un anumit minim. In cazul însă când în orele de după amiază a avut loc pe la orele 16 un minim. mişcarea de închidere se amână până după răsăritul soarelui.

Dacă aceste frunze sunt aduse brusc la întuneric, atunci stomatele se închid după un interval de 15—30 minute, ceeace înseamnă că stomatele constituesc un mecanism destul de puțin sensibil și cu o reacție tardivă.

Mișcarea de seară și de dimineață se poate întârzia resp. grăbi. Astfel, în dimineţele răcoroase, când avem o mare depunere de rouă, stomatele stau închise până la ora 8.

Mișcarea de închidere de seară se îndeplinește mult mai precis, decât cea de deschidere de dimineață; chiar în cazurile de mare umiditate atmosferică, când stomatele se deschid în cursul nopții, la ora apusului soarelui se închid pentru un timp scurt.

Variațiunile de închidere din cursul orelor de dimineață sunt în funcție de momentele de inflexiune ale temperaturii și umidității relative. Alteori, aceste mișcări de închidere se pot interpreta ca mișcări autotropice, cari sunt urmarea unui fototropism sau hidrotropism al stomatelor, petrecut în plante în un mod brusc. Astfel, după mișcarea de deschidere după răsăritul soarelui, urmează o oscilație de închidere, cu un minim în jurul orelor 7—8; iar după mișcarea de închidere dela prânz, avem o oscilațiune după amiază, cu un minim de deschidere pe la orele 16.

Mișcarea stomatelor la frunzele de soare de salcâm se poate arăta în mod schematic prin diagrama I.

6. — Frunze de umbră.

Aceste frunze dela arborii maturi în zilele noroase rămân deschise toată ziua ca și frunzele de soare.

In zilele senine, stomatele se deschid în orele de dimineață când ating maximul, rămân deschise până la orele de amiază, după care apoi se închid treptat.

Deschiderea de dimineață se face deodată cu frunzele de soare, închiderea de seară are loc ceva mai înaintea celor de soare. Frunzele de umbră cari stau deschise toată ziua (în zilele înourate) arată o slabă tendință de închidere la prânz. In orele de dimineață și cele de după amiază avem deasemenea variațiuni de închidere parțiale.

Fără a stărui mai mult, ne limităm a arăta aceste variațiuni în schema alăturată. (Diagr. II).

Deosebirea între frunzele tinere și cele mature se accentuiază la frunzele de umbră; frunzele tinere având un aparat stomatar mai sensibil.

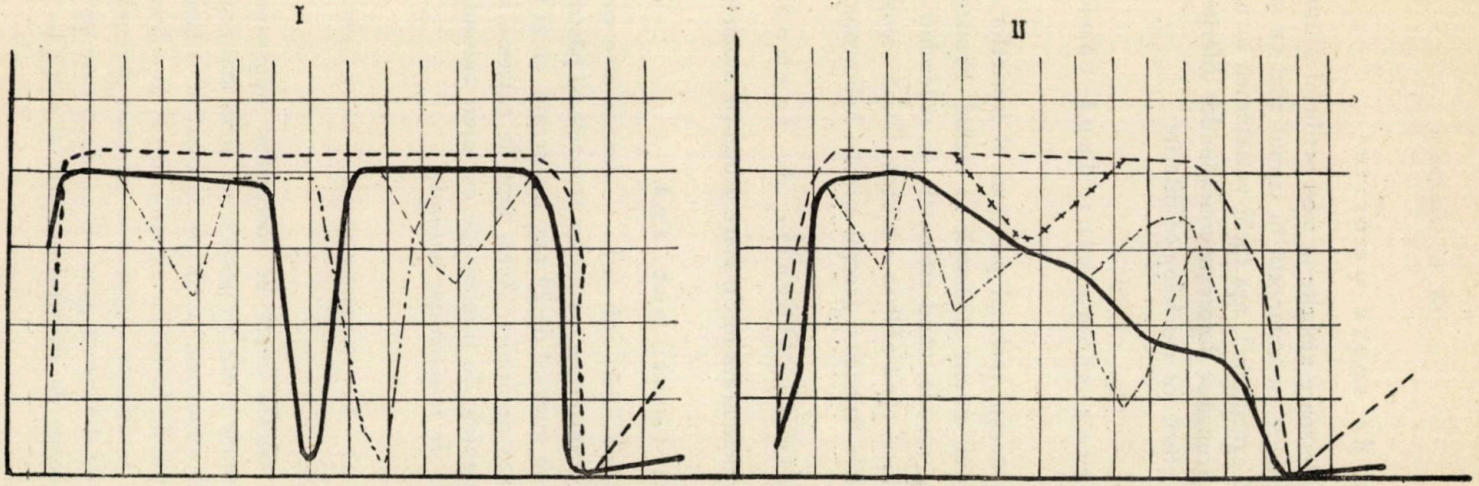

Diagramele I şi II. Schema mişcării stomatelor la salcâm.

I. Frunze de soare. II. Frunze de umbră.

—: Tipul principal (de vreme frumoasă).

- - -: Tipul secundar (de vreme înourată sau ploaie).

—.—.—.: Variaţiuni ale tipului principal.

+ + +: Variaţiuni ale tipului secundar.

7. — Frunze de soare umbrite.

Frunzele de soare umbrite în mod artificial printr'un acoperiş, lăsând laturile libere, se comportă în cursul zilei ca şi frunzele de umbră (cu mici excepţiuni), aşa încât variaţiunea în natură a acestor categorii de frunză se datoreşte condiţiunilor diferite de luminare, iar nu atât structurii lor morfologice diferite.

8. — Inchiderea stomatelor după rănirea frunzelor.

Dacă se răneşte rachisul principal al frunzelor, atunci la un interval de 20—60 minute stomatele se închid. Frunzele de salcâm se ofilesc foarte repede, când stomatele se redeschid în parte, sau pot rămâne închise, când ofilirea e bruscă. După această operaţiune de rănire, foliolele frunzelor descriu mişcări heliotropice neregulate.

9. — Frunzele îngălbenite de toamnă.

Aceste frunze arată într'o mare proporţie stomatele închise.

10. — Lujeri tăiaţi sub apă.

Dacă se taie lujeri sub apă, — ceeace este necesar pentru experienţele de transpiraţie, — atunci frunzele îşi păstrează mişcarea stomatelor, pe un interval de 24 ore, nealterată, ca şi în cazul când lujerii ar fi rămas pe arbore. Acest fapt de extremă importanţă ne arată, că experienţele de transpiraţie cu lujeri cufundaţi în apă ne dau condiţiunile de transpiraţie naturale.

11. — Modul de comportare a stomatelor la glădiţă.

Dacă la salcâm avem de înregistrat numeroase variaţiuni, la glădiţă, stomatele arată, în genere, un mers mai regulat al mecanismului lor. Deasemenea, avem de înregistrat o sensibilitate mai redusă la variaţiunile factorilor exteriori decât la salcâm.

Frunzele de diferite categorii se deschid dimineaţa, apoi stau în aceiaş stare de dimineaţă până seara, după care se închid. Frunzele adulte, aproape de sfârşitul evolutiv al vieţii lor arată stoma-

tele, în tot cursul zilei şi nopţei, cu un procent de 30—40% din suprafaţa limbului lor, deschise. Faţă de această stare ele au variaţiuni minimale de deschidere.

12. — Raporturi între deschiderea stomatară şi transpiraţie, la salcâm.

Transpiraţiunea se măsoară prin metoda cântăririi. In acest scop se detaşează sub apă porţiuni de lujer cu frunze din diferitele

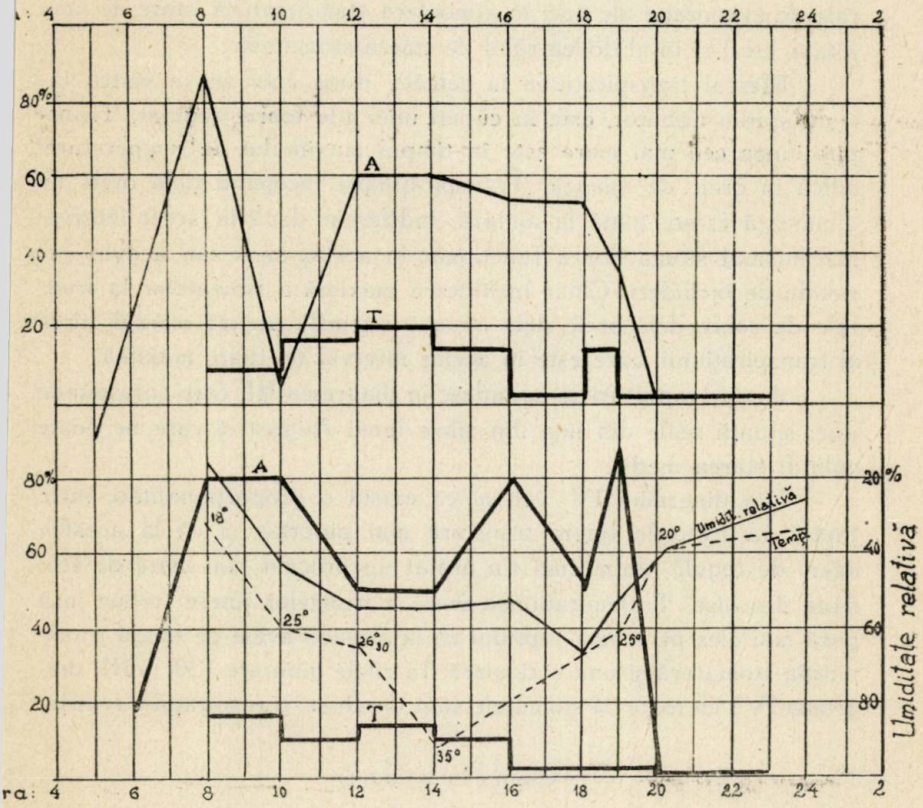

Diagrama III. — Relaţiune între deschiderea stomatelor, transpiraţie, temperatură şi umiditate relativă la frunzele tinere de salcâm (în ziua de 29.VIII.932).

A: curba aperturii.
T: curba transpiraţiei [cantitatea de apă la 100 gr. substanţă uscată (frunze)].

categorii şi se pun într'un vas cu apă, cu partea lor inferioară. Aceste vase cu lujeri se lasă să transpire şi apoi se cântăresc din 2

în 2 ore simultan cu timpul, când se fac măsurătorile aperturii stomatelor.

Urmărind în acelaş timp funcţionarea mecanismului de închidere şi deschidere a stomatelor şi transpiraţiunea diferitelor categorii de frunze, nu aflăm nici un raport de dependenţă, după cum ne-am aştepta. Experienţele noastre nu fac decât să confirme cele cunoscute deja în literatură şi anume că transpiraţia salcâmului, ca şi a altor plante este în funcţie în primul rând de condiţiunile generale de evaporaţie ale apei în atmosferă (temperatură, stare de umiditate, etc.) şi în al doilea rând de starea stomatelor.

Mersul transpiraţiunii la salcâm, după cum se va vedea într'un studiu următor, este în cursul unei zile foarte regulat. Transpiraţiunea cea mai mare este în timpul maximului de temperatură, adică în orele de amiază. Transpiraţiunea începând dela orele de dimineaţă creşte până la amiază, indiferent dacă în acest interval mecanismul stomatelor a funcţionat în acelaş sens sau a avut perioade de închideri. Chiar închiderea maximă a stomatelor la frunzele de soare dela orele dela amiază nu influenţează mersul zilnic al transpiraţiunii, care este în acelaş interval de timp, maximă.

Aceste raporturi se oglindesc în diagrama III, care corespunde unei situaţii reale din una din zilele lunei August şi care ne poate oglindi starea medie.

Din diagrama IV, vedem că există o proporţionalitate între faptul că frunzele tinere transpiră mai puternic şi că la acestea avem de regulă, după cum s'a arătat un procent mai mare de stomate deschise. Transpiraţiunea mare a frunzelor tinere trebue însă pusă mai ales pe seama faptului că la acestea avem pe lângă transpiraţia stomatară şi una cuticulară. In zilele înourate (30. VIII. diagrama IV) cu toate că stomatele sunt deschise, transpiraţia e redusă.

Concluziuni.

Experienţele şi măsurătorile făcute arată că la salcâm şi, mai puţin, la glediţă, avem un mers zilnic de închidere şi deschidere foarte neregulat. Pentru fiecare categorie de frunze se poate însă desena o schemă diagramică, care să arate jocul zilnic posibil al aperturii.

In linii generale, stomatele ne dau încă un indiciu de clasificare a salcâmului în categoria mesophytelor, iar a glediţei între plantele slab xerophyte.

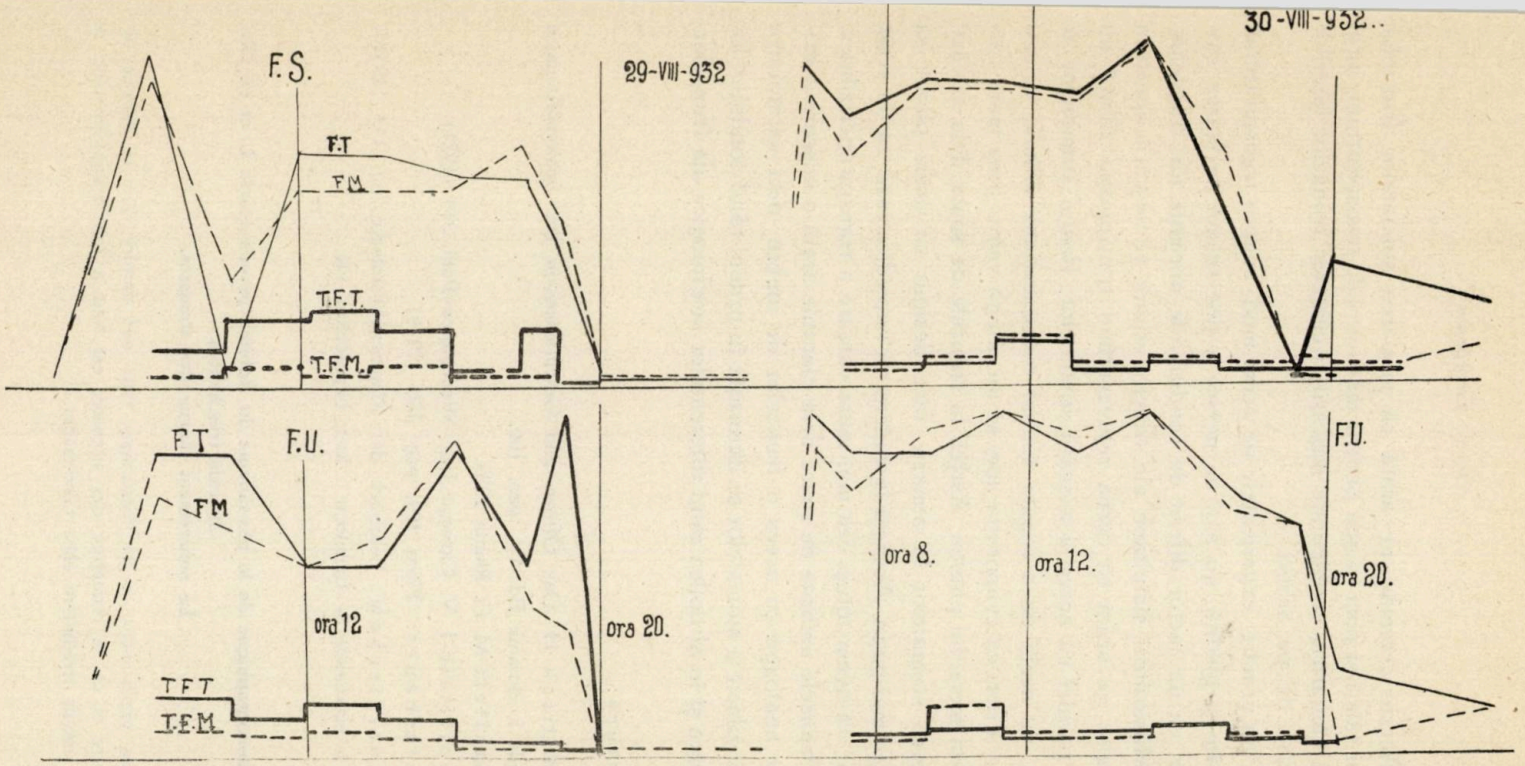

Diagrama IV. — Fucţionarea mecanismului stomatar şi transpiraţia frunzelor tinere şi mature, de soare şi umbră, în zilele de 29.VIII şi 30.VIII, la salcâm. (Prima zi cu soare, a doua cu nor).

F. S. Frunze de soare. — Frunze tinere (F.T.). – – – Frunze mature (F.M.).

F. U. Frunze de umbră. ▬ Transpirarea frunzelor tinere (T.F.T.). ▬ ▬ Transpirarea frunzelor mature (T.F.M.).

Aceste cercetări ne arată că mişcarea stomatelor frunzelor lujerilor tăiaţi şi puşi în apă pentru măsurătorile transpiraţiunii, prin metoda cântăririi, corespunde mişcării stomatelor frunzelor lujerilor nedetaşaţi de pe arbori.

Prin urmare, experienţele de acest mod, asupra transpiraţiunii la salcâm şi gleditţă, nu mai au nevoie a ţine seamă de starea stomatelor, ca un factor diferit de condiţiunile normale ale frunzelor.

Măsurători simultane ale transpiraţiunii şi mişcării aperturii stomatelor ne arată că curba reprezentând transpiraţia zilnică nu merge paralel cu aceea a mişcării stomatelor. Rostul stomatelor ar fi deci, nu acela de a regula mersul transpiraţiunii zilnice, ci mai mult de a opri ca evaporaţia apei să nu atingă valori prea mari, cari ar dăuna mersului plantei. Astfel, la frunzele de soare dela salcâm, închiderea stomatelor la amiază, face desigur ca acele plante să transpire mai puţin. Această închidere nu împiedica însă, ca, în acest interval, să avem totuşi cea mai mare valoare a transpiraţiei zilnice.

Frunzele umbrite de soare dela plantule arată o mişcare a stomatelor analoagă cu aceea a frunzelor de umbră, deci variaţiunea mişcării zilnice a stomatelor se datoreşte în primul rând condiţiunilor exterioare şi în al doilea rând diferenţelor morfologice ale frunzelor.

Literatură:

Molisch H. Das Öffnen und Geschlossensein der Spaltenöffnungen Zeitschrift f. Botanik Bd. IV. pag. 106.

Stalfelt M. G. Planta 1929.

Lottfield I. V. Carnegie Inst. Washington Publ. 314 (1921).

Linsbauer: Flora 109, pag. 100 (1916).

Kostytschew: Lehrbuch der Pflanzenphysiologie, pg. 144 (1931), precum şi manualele de fizilologie: Iost. Lepeschkin, etc.

Étude monographique de la physiologie du Robinia pseudo-acacia L. et du Gleditschia triachantos.
Le mouvement diurne des stomates.

Les expériences et les mesurages faits ont montré que la marche de l'ouverture et de la fermeture des stomates est tout à fait irrégulière chez le robinier, moins irrégulière chez Gleditschia.

Mais on peut quand même reconnaitre des grouppes morphologiques des feuilles qui donnent à peu près le même diagramme.

En générale, la manière dont les stomates s'ouvrent, nous donne aussi un indice pour la classification du robinier dans la catégorie des mésophytes et celle du Gleditschia parmi les xérophytes.

Une autre constatation encore a été faite sur les feuilles des axes coupées et introduites avec l'extrémité inférieure dans l'eau (en vue de recherches concernant la transpiration): l'ouverture de leurs stomates a la même marche que celles des feuilles des axes non détachées de l'arbre.

Des mesurages faits simultanément sur la transpiration et sur le mouvement de l'ouverture des stomates, montrent que dans des conditions extérieures modérées de température, les stomates n'ont pas une importance appréciable dans la transpiration; par contre, elles font sentir leur influence décisive quand ces conditions deviennent excessives. surtout à midi: alors elles entrent en fonction et empêchent que la transpiration dépasse une certaine mesure, tout en permettant que la courbe, représentant les variations de cette transpiration, y réalise son maximum.

Monographische Untersuchung der Physiologie der Robinie und der Gleditschia triachantos.
Der tägliche Gang der Spaltöffnungen.

Versuche und Messungen haben gezeigt dass Robinie und — im geringeren Masse — Gleditschia triachantos täglich einen sehr unregelmässigen Gang der Schliessung und Öffnung der Spaltöffnungen aufweisen. Für jede morphologische Blatt-Kategorie (Sonnen-, Schatten-, Primordialblätter) aber kann man den möglichen täglichen Wechsel der Apertur diagrammatisch festlegen.

Im Allgemeinen geben uns die Spaltöffnungen einen Fingerzeig bezüglich der Einordnung der Robinie in die Kategorie der Mesophyten, Gleditschia aber in jene der angehenden Xerophyten.

Die angestellten Versuche lassen erkennen, dass der Gang der Spaltöffnungen an Blättern von Trieben, welche, zwecks Messung der Verdunstung durch Abwiegen, in ein Wassergefäss gestellt wurden, derselbe ist wie jener an Blättern von nicht abgetrennten Trieben.

Daraus folgt, dass bei Versuchen dieser Art über die Verdunstung der Robinie und der Gleditschia es nicht mehr nötig ist, dem Stand der Spaltöffnung als inem vom normalen Zustand unterschiedlichen Faktor besondere Beachtung zu schenken.

Gleichzeitige Messungen der Verdunstung und des Ganges der Apertur der Spaltöffnungen haben gezeigt, dass bei gemässigten Temperaturverhältnissen, die Spaltöffnungen keinen bedeutenden Einfluss ausüben.

Demnach scheint es dass die Spaltöffnungen nur dazu sind, einer übermässigen Verdunstung vorzubeugen, da eine solche der normalen Entwickelung der Pflanze schaden würde.

Daraus folgt dass bei den Lichtblättern der Robinie die Schliessung der Spaltöffnungen am Mittag die Verringerung der Verdunstung bedingt. Diese Schliessung hindert aber nicht, dass, in diesem Zeitraum die tägliche Verdunstung eine maximale ist.

PROBLEME ADMINISTRATIVE
MONOGRAFII

DAREA DE SEAMĂ A CONSILIULUI TECHNIC AL PĂDURILOR PE ANUL 1931

de A. I. IONESCU

REGENERAREA, CULTURA ŞI AMELIORAREA PĂDURILOR.

In trecuta dare de seamă, Consiliul a scos în evidenţă în ce măsură legiuitorul nostru silvic, dealungul activităţii sale legislative, a fost preocupat de problema conservării şi regenerării pădurilor. Instituirea regimului silvic este în esenţă legiferarea obligaţiunii de interes general al conservării şi regenerării pădurilor.

Cu tot acest regim, care pe scara restricţiunilor este unul dintre cele mai înaintate din Europa, Consiliul nu poate trece peste constatarea, care de altfel e sigur că a fost făcută de toţi cei ce au avut un rol, fie el cât de modest, în gospodăria ţării, că încă subsistă şi sub ochii noştri cauzele de ruină ale multora dintre pădurile noastre, în special cele dela munte, cu tot cortegiul lor de consecinţe nefaste pentru economia generală şi locală, particulară şi publică. Alături de regenerări artificiale, de reîmpăduriri executate cu enorme sacrificii băneşti şi după toate regulele ştiinţei şi technicei, noui suprefeţe păduroase se depopulează, unele dispar ca păduri propriu zise, altele se degradează, se ruinează, toate victime ale aceloraşi abuzuri cari, începând cu multe decenii înapoi şi continuând până astăzi, au cauzat ruina atâtor păduri pe care acum, cu multe sacrificii, căutăm a le reface. Aceste abuzuri sunt tăerile rase pe suprafeţe întinse, fie că nu sunt urmate concomitent de regenerarea artificială,

fie că, dacă sunt, asemenea regenerări nu duc la rezultatul dorit.

Pentru ce atâtea sforțări, atâta risipă de energie și de bani, consacrate unor reconstituiri de al căror viitor nimeni nu ne poate asigura, dacă sistemele greșite ale trecutului își mai urmează totuși opera lor nefastă fără întrerupere, la adăpostul unui văl de quasi știință neînlăturat de textele de lege, în realitate însă de rutină înapoiată, de concepție sălbatecă despre dreptul de proprietate și de totală inconștiență despre pericolul ce ne bate la ușă.

Sunt încă mulți — cărora Consiliul le dă sfatul să studieze mai serios problema — cari susțin că amenajamentul bazat pe o metodă de tratament ce se sprijină pe regenerarea naturală este superflu, ba chiar o greșeală pentru pădurile de munte; se admite de acești specialiști că în asemenea cazuri singura modalitate de exploatare consistă în a tăia ras suprafețe mari, căci numai așa, zic ei, exploatarea este rentabilă și se pot amortiza învestițiunile făcute în mijloacele de transport și de industrializare. Pentru un beneficiu aleatoriu se distrug complet pădurile unei întregi regiuni în câțiva ani, fără să se gândească cineva la dificultățile enorme pe care le va întâlni — de multe ori nu profitorul de astăzi căci el scapă de rigorile legii, — ci Statul, ca representant al intereselor generale, cu reconstituirea lor pe calea împădurilor artificiale, în cele mai multe cazuri după ce solul a suferit complete schimbări, a fost spălat de ape și de zăpezi a fost brăzdat de ravene ce au devenit noui surse de alimentație ale torenților în bazinele lor de recepție, așa că spre a deveni stăpâni pe situație e nevoe de lucrări costisitoare de corecțiune în locuri altă dată protejate de masivele distruse cu atâta ușurință.

Consiliul, cu tot riscul de a i se imputa că stărue prea mult asupra acestei importante probleme de silvicultură și economie națională, nu încetează de a arăta, în special acelora ce privesc pădurea numai prin prisma technicei pusă în serviciul exclusiv al beneficiului comercial, că pădurea, fiind un organism viu, colectiv, o asociație superioară de micro-, macro-floră și faună ce coexistă într'o interdependență absolută și permanentă, nu numai a elementelor componente între ele dar și între aceste elemente și mediul ambiant fizic, sol și climă, odată ce dispar arborii, elementul primordial al asociațiunii, dispare și organismul colectiv cu toată această lume imensă de organisme înfinite care trăesc unite prin nenumărate și inextricabile legături de conviețuire. Tăerile rase sunt urmate de

disoluțiunea acestei magnifice și complicate asociațiuni, elementele ei componente încetând de a mai coexista așa că specialistul este pus în fața unei probleme aproape imposibil de rezolvat, aceia de a reconstitui și reasocia toate elementele disociate, deci de a reproduce din nou pădurea. Este o greutate aproape insurmontabilă de a mai putea găsi pe calea regenerării artificiale tipul de asociație optim pentru stațiunea dată, vechiul tip natural de arboret corespunzător stațiunei fiind dispărut pentru totdeauna prin tăerea rasă.

Consiliul, din lungul șir de observațiuni, pe care le-a putut culege în destul de îndelungata și experimentata lui activitate profesională, ca și din rezultatele la care s'a ajuns de cercetători consacrați în materie, poate să afirme fără teamă de a-i se putea dovedi contrariul, că pădurile artificiale, chiar acelea ce se pot da ca exemple de bună reușită fie în țară, fie aiurea, și cari sub raportul asociației sunt incomplete fiind în general de aceiași specie și vârstă, nu pot egala nici odată pădurile provenite pe calea regenerării lor naturale. Rezistența lor redusă față de vânturi și zăpezi, neechilibrarea anuală între materia lemnoasă medie produsă și materia lemnoasă medie deperisantă, productivitatea medie redusă atât sub raportul cantității cât și sub raportul calității producțiunii, costul integral de producțiune disproporționat mai ridicat față de cel din pădurile provenite pe calea regenerărilor naturale și, în consecință, redusa lor rentabilitate față de cele din urmă, inferioritate ce apare și mai eloquentă dacă ne raportăm la nestabilitatea și riscurile pe care le prezintă producțiunea lemnoasă pe calea arboretelor artificiale, — iată atâtea cauze peremtorii pentru care pădurea obținută pe calea regenerărilor artificiale este inferioară pădurii permanente (Dauerwald) obținută pe calea regenerărilor naturale.

Dacă pe lângă criticele de mai sus aduse tăerilor rase și regenerărilor artificiale ce le urmează ca o consecință, Consiliul mai are în vedere și următoarele considerente deduse din stările de fapt ecologice, phytogeografice și phytosociologice ale țării noastre și anume :

1. Condițiunile staționale locale edafice și climatice infinit de variate și coprinzând întreaga scară tot așa de infinit gradată a vegetației forestiere începând dela limita ei inferioară până la limita ei superioară, condițiuni ce în general pentru țara noastră se găsesc în sau aproape de optimul lor forestier, — dovada o avem între altele și în varietatea florei noastre forestiere de tipuri de arborete:

cum prin regenerare trebue să tindem a cunoaşte constituţia ce urmează a fi dată fiecărui arboret în parte spre a corespunde tipului optim de arboret al staţiunii locale în care lucrăm şi a-i asigura perpetuitatea prin regenerarea lui pe loc, ajunge să ne apropiem de acest optim în condiţiunile variate pe care le întâlnim în ţara noastră, pe calea regenerării naturale, singura cale prin care fără dificultăţi şi sacrificii băneşti reuşim să captăm continuu şi integral toate energiile oferite de mediul producţiunii silvice. Prin regenerările artificiale n'am reuşi decât să reducem calităţile staţionale optime din zona forestieră a ţării noastre, iar prin arboretul creiat să ne depărtăm de arboretul optim corespunzător staţiunii.

2. Pădurile ţării noastre fiind constituite numai din 18% molid — şi din acest procent mai puţin de ⅓ sunt pure de molid — celelealte ⅔ fiind în amestec cu fagul, bradul, etc. — iar restul pădurilor ţării adică 82% constituite dintr'o infinitate de amestecuri naturale compuse din fag, brad, stejar pedunculat, gorun, frasin, ulm, paltin, cer, gârniţă, carpen, tei, anin, plop, salcie, etc. — rezultă că regenerarea naturală este cea indicată pentru cea mai mare parte din pădurile ţării faţă de esenţele din care sunt compuse, şi se impune pentru a menţine starea lor de amestec, ştiut fiind că este universal recunoscut că valoarea arboretelor amestecate întrece cu mult pe aceea a arboretelor pure.

3. Esenţe de valoare de plină lumină, care să ceară din primii ani ai tinereţii o descoperire completă avem numai laricele, care nu ocupă decât cca. 4000 ha. din pădurile ţării. Stejarul şi frasinul, deşi cu temperament robust, au totuşi nevoe de adăpost în cei dintâi ani ai vieţei, fie din cauza gerurilor târzii, fie din cauza vânturilor uscate şi prea calde, fie din cauza lipsei de precipitate. Celelalte principale esenţe, cari constituesc masivele noastre fiind cu temperament ce variază dela „aproape robust" trec prin „intermediar" şi apoi până la „delicat" propriu zis, au toate nevoie în tinereţea lor fragedă de adăpost şi această nevoe este mai accentuată sau mai atenuată după durata perioadei de vegetaţie, după intensitatea medie locală de lumină, după fertilitatea solului, etc. — în consecinţă, regenerarea naturală, — singura care utilizează pentru tinerile plante adăpostul arborilor rămaşi în picioare, până la noui tăeri, este cea indicată în pădurile noastre.

4. In regiunea dealurilor şi câmpia ţării noastre, unde lipsa precipitatelor atmosferice în timpul perioadei de vegetaţie este de

temut, şi din această cauză apa din sol disponibilă pentru plante interesează într'un mare grad, prin tăerea rasă descoperindu-se complet solul pentru o perioadă de timp oarecare, stratele sale superficiale, şi în special humusul, din cauza încălzirii directe a razelor solare şi a vânturilor, se usucă şi prin aceasta devine nefavorabilă pentru tinerele plantaţiuni ce sunt serios ameninţate de pericolul uscăciunii. Ceva mai mult, prin ridicarea gradului de căldură şi uscăciune a stratelor superficiale ale solului, ca urmare a tăerii rase, conţinutul în humus al acestor staţiuni descreşte, concentraţia lor în săruri creşte, fenomen ce determină capacitatea solului de a întreţine vegetaţia forestieră, care lâncezeşte, să se micşoreze sau să dispară, după gradul de concentraţie al acestor săruri în straturile accesibile rădăcinilor plantelor. Fenomenul este de o extremă importanţă pentru solurile de stepă şi antestepă unde, în regenerarea şi refacerea arboretelor trebue să se utilizeze adăpostul natural al arboretelor existente.

Rezultă incontestabil, nu numai pentru specialişti dar şi pentru ori cine se pretinde că este preocupat într'o măsură oarecare de interesele generale şi permanente ale pădurii, concluzia că în afară de cazurile când motive şi împrejurări excepţionale reclamă şi impun creiarea artificială a noului arboret, regenerarea naturală să fie adoptată ca un comandament al culturii noastre forestiere pentru toate regiunile ţării. Ori unde se poate vorbi astăzi despre o ştiinţă silvică, despre o gospodărie raţională a pădurilor, regenerarea naturală trece pe primul plan şi ştiinţa silvică universală este astăzi aproape unanimă în a susţine acest sistem. Consiliul nu citează decât pe câţiva dintre autorii cu reputaţie ştiinţifică consacrată, cari s'au făcut purtătorii de cuvânt ai acestui impunător curent de a baza permanenţa culturii forestiere pe regenerarea naturală a pădurilor — Gayer (Waldbau), Borggreve (Holzzucht), Wagner (Räumliche Ordnung und Plentersaumsystem), Möller und Wiebecke (Dauerwald), Engler (Die heutigen Grundsätze und Ziele des Waldbaues), Lorey Biolley, Badoux, Pasczosski, Jolyet, etc.

Potrivit acestor principii — după cum am arătat — astăzi adoptate ca fundamentale în silvicultură şi bazat şi pe dispoziţiunile art. 1, din regulamentul pentru aplicarea legii din 1920 modificatoare a Codului Silvic, în care se prevede că amenajamentele şi regulamentele de exploatare vor adopta regimul şi modalitatea de tratament „care să asigure în mod neîndoios regenerarea pădurii pe cale

naturală" reglementându-se cazurile când se poate admite tăerea rasă urmată de regenerarea artificială şi limitând suprafaţa destinată a se tăia ras anual dintr'o pădure, Consiliul,

a) a avizat pentru respingerea cererilor făcute a se schimba modalitatea de tratament a codrului cu tăeri succesive, deci cu regenerarea naturală, în codru cu tăeri rase pe suprafeţe concentrate, deci cu regenerarea artificială, pe motivul că valoarea materialului nu asigură amortizarea capitalului necesar instalaţiunilor de transport şi că tăerile succesive scumpesc considerabil costul exploatărilor. Consiliul a recomandat că dacă soluţiunile pentru rezolvarea acestor importante probleme economice interesează nevoile actuale — materiale şi particulare ale proprietarilor respectivi — Stat şi alţi proprietari publici, — aceste soluţiuni interesează mai ales nevoile obşteşti şi permanente ale generaţiilor ce succed şi pe care statul le reprezintă, nevoi ce nu cu arborete artificiale, costisitoare a căror valoarea utilizabilă, faţă de cele naturale, este redusă la ½ sau chiar la ⅓, pot fi satisfăcute şi aceasta numai în cazul când norocul a făcut ca arboretele să fi putut rezista calamităţilor naturale până la vârsta lor exploatabilă. Că soluţiunile trebuesc găsite în asociaţiile despre care vorbeşte art. 4 din legea pentru administrarea pădurilor, în organizarea unui credit forestier pe termene lungi, în emiteri de obligaţiuni, în aplicarea raţională a metodelor de cultură şi exploatare păstrând însă la bază regenerarea naturală a arboretelor producătoare ;

b) a avizat pentru respingerea acelor amenajamente sau regulamente de exploatare întocmite pentru păduri — cele mai multe din Ardeal — ale căror populamente erau compuse — la munte — din amestec de molid, brad şi fag — iar în regiunea dealurilor — de stejar, fag şi diverse, cu stări de desvoltare variind dela semînţiş la codru bătrân şi în care se propunea tăerea rasă — totdeauna în perioade scurte — şi regenerarea artificială, recomandând adoptarea acelor metode de tratament ce duc la regenerarea naturală, ajutată sau completată — la nevoe — şi de mijloace artificiale, însă totdeauna apropriate de sistemele naturale ;

c) nu a admis acele propuneri de a se exploata ras păduri de câmpie constituite după tipul stejar, degradate prin păşunat excesiv prin tăeri la intervale scurte, incendii şi atacuri succesive de omizi (Liparis dispar) şi de Oidium (Microsphaera quercina) tăerea rasă urmând apoi a fi succedată de defrişare, cultură agricolă câţiva ani

şi apoi reîmpădurirea artificială cu pueţi de salcâm. Consiliul nu numai că găseşte că sistemul este neeconomic şi în contrazicere cu principiile silviculturii, dar mai socoteşte că sistemul constitue şi un pericol pentru conservarea pădurilor din întreaga regiune de câmpie a ţării, deoarece duce la sigure şi definitive defrişări punând pe proprietar în situaţia să aleagă între amenda prescrisă de legiuitor pentru defrişare — amendă ce întârzie ani dearândul a fi pronunţate de justiţie dacă între timp delictul nu se amnestiază — şi renta pământului mărită prin cultura agricolă.

d) a avizat pentru admiterea propunerilor de tăeri urmate de regenerări artificiale în acele păduri cari, — depărtate de optimul lor silvicultural corespunzător staţiunii date, prin exploatări ruinătoare din trecut — au ajuns a fi constituite din esenţe de mică valoare ca mesteacăn, plop, alun, în cea mai mare parte — fag şi carpen în mică proporţie, — esenţe ce trebuesc a fi înlocuite cu altele de mai mare valoare proprii regiunii în care se găseşte situată pădurea.

S'au prezentat Consiliului numeroase lucrări cu propuneri de a se aplica crâng simplu — deci de a se face regenerarea prin lăstari şi drajoni — în păduri cu vârste de peste 45—50 de ani şi în cari — potrivit planului de exploatare — multe din arborete ar fi venit în rând de tăere la vârste înaintate când facultatea de lăstărire ar fi fost nulă sau aproape nulă şi deci regenerarea în esenţele de valoare preexistente exploatării, compromisă. In unele lucrări s'a propus rezervarea a 20—40 seminceri spre „a se completa regenerarea" cu puieţi din sămânţă produsă din aceşti arbori, fără a se prescrie vreo operaţie pentru îngrijirea lor în vederea fructificării, pentru pregătirea terenului de sub arborii rezervaţi, în vederea însămânţării.

Deasemenea, de către persoane morale proprietare de păduri, s'au prezentat amenajamente pentru păduri de stejar în amestec cu fag, carpen şi tei ca esenţe mai principale, cu vârste de 40—50 de ani, făcându-se propunere de a se aplica crângul compus, — cu revoluţia normală de 30—40 de ani pentru elementul crâng şi 90—120 de ani pentru elementul rezervă; pentru acest din urmă element — în afară de prescrierea lăsării în picioare a 40—80 de arbori la hectar — nici o altă preocupare cu privire la constituirea lui, în vederea rolului cultural ce-l are de a perpetua indefinit elementul „codru" pe care rezerva îl constitue în acest sistem mixt de exploa-

tare al crângului compus şi de a subveni cu completări prin sămânţă la perderile suferite în regenerare prin degradarea tulpinelor generatoare de lăstari, aceiaşi inexistentă preocupare constatându-se şi cu privire la rolul economic-financiar, — ce-l are rezerva de a produce lemn de lucru într'o cât mai mare proporţie şi în timpul cel mai scurt posibil propriu însă la cele mai multe şi mai utile întrebuinţări ce se cer pe piaţă, mărind implicit şi randamentul în bani al fondului forestier productiv din care rezerva face parte integrantă.

Atât crângurile simple cât şi crângurile compuse propuse de amenajişti a fi aplicate în condiţiuni ca cele de mai sus expuse în mod cu totul empiric, — fără nici o metodă, fără nici o preocupare de a se respecta principii fundamentale de regenerarea pădurilor, au fost şi sunt cauza principală a devalorizării, dacă nu a ruinării, multora din pădurile noastre din regiunea dealurilor şi a câmpiei. Înmulţirea esenţelor secundare în dauna stejarului şi pe alocurea a frasinului, care au fost slab reprezentate în etajul dominant al rezervei iar în etajul dominat au fost copleşite de esenţele secundare cari, datorit temperamentului lor, consistenţei, coronamentelor lor ca şi condiţiunilor staţionale de vegetaţie avantajoase, desvoltându-se prielnic şi-au apropiat coronamentele tinzând a forma masiv închis în etajul dominant al rezervei şi reuşind de timpuriu să-l formeze şi în etajul dominant al crângului, aşa că în asemenea cazuri regenerarea şi menţinerea stejarului, fie ca seminţiş, fie ca lăstar, era o imposibilitate, mai ales în lipsa oricăror operaţiuni culturale cari, să degajeze stejarul în timpul celor 30—40 de ani din revoluţia de crâng; — invadarea plopului, a plopului tremurător şi plopului negru ce produc lemn de puţină valoare, ca şi a arbuştilor şi subarbuştilor diverşi, în parchetele exploatate în cari majoritatea tulpinelor fiind bătrâne şi epuizate nu au mai lăstărit; dispariţia treptată a stejarului prin neregenerarea lui, consecinţă a nelăstăririi tulpinelor provenite din arbori cu vârste prea înaintate spre a mai fi putut păstra integrală facultatea lor de lăstărire, a nefructificării semincerilor deterioraţi şi lăsaţi într'o culpabilă stare de neîngrijire, a neînsămânţării naturale chiar acolo unde rezervele ar fi fructificat din cauză nepregătirii solului, — iată unde am ajuns prin nefuncţionarea normală şi susţinută a mecanismului regenerării în crângurile simple şi compuse din pădurile ţării. S'au prezentat Consiliului amenajamente şi regulamente de exploatare întocmite având de bază

regimul codrului cu tratamentul tăeri succesive, în care însă se propunea :

a) tăerea de însămânțare să se facă la o vârstă când arborii nu puteau fi încă apți de a da sămânță multă și bună;

b) tăerea de însămânțare să se facă în masivele închise strânse, compacte, fără să se treacă mai întâi printr'o fază preparatorie în care timp prin tăeri potrivite — zise preparatorii — să se pregătească arborii pentru fructificare — să se facă solul apt pentru însămânțare, să se elimine esențele a căror regenerare n'o dorim și să se pregătească arborii pentru starea izolată în care vor fi lăsați prin tăerile de regenerare ;

c) să se treacă dela tăerea de însămânțare de a dreptul la tăerea definitivă după un interval de timp — rotația — de 4—5 ani, interval prea scurt pentru ca în el să se fi putut produce însămânțarea, ba chiar să fi putut avea vreun an de sămânță abundentă, sau dacă însămânțarea naturală s'a putut obține, tinerile semințișuri, — fără nici o considerație de esență, de climat local, de sol, — să poată fi descoperite brusc și pe toată suprafața parcelei însămânțată ;

d) să se conteze în mod absolut numai pe regenerarea prin sămânță căzută natural din arborii seminceri, fără să se prevadă că eventual această însămânțare poate fi incompletă sau chiar imposibilă atunci când arborii sunt prea tineri, când anii de sămânță sunt rari sau când condițiile de sol și climă sunt defavorabile, și în aceste cazuri să se procedeze la regenerări sub masiv, folosindu-se astfel de toate avantagiile sistemului regenerării naturale și înlăturând toate desavantagiile sistemului tăerilor rase urmate de regenerări artificiale propriu zise. Aceste erori sau lipsuri esențiale ale amenajamentelor sau regulamentelor de exploatare, împreună cu totala neaplicare a preceptelor de cultură silvică în îngrijirea tinerilor semințișuri, au compromis regenerările în multe din pădurile tratate în codru cu tăeri succesive din țara noastră, ceeace a adus pe de o parte la critica acerbă ce se face pe nedrept acestui sistem și pe de altă parte la critica și mai neîntemeiată ce se face însăși sistemului regenerărilor naturale.

Dacă Consiliul și-a spus clar și hotărît punctul său de vedere cu privire la regenerările naturale, care trebuesc să constitue pentru viitor cheia de boltă a silviculturii naționale puse pe adevărate baze

ştiinţifice, el nu poate să nu remarce totodată şi marea importanţă pe care o prezintă regenerările, împăduririle şi repopulările artificiale pentru ameliorarea şi mărirea domeniului nostru forestier ca şi pentru economia generală a ţării.

Asemenea lucrări în ţara noastră sunt necesare:

1. pentru a ajuta şi completa regenerările naturale în pădurile tratate în oricare dintre cele trei regime de bază: codru, crâng compus şi crâng simplu ;

2. pentru a repopula suprafeţele rămase despădurite de pe urma tăerilor rase pe suprafeţe mari ale pădurilor virgine din trecut şi a căror suprafaţă nefiind cunoscută, Consiliul recomandă a se face inventarierea lor;

3. pentru crearea pe cale artificială de subetaje în arboretele constituite din esenţe de lumină şi cari nu reuşesc să-şi instaleze subetaje naturale cu ajutorul propriilor lor seminţe.

4. pentru a ajuta şi grăbi constituirea stării de masiv prin completarea seminţişurilor insuficient distribuite pe suprafaţa regenerată;

5. pentru restaurarea masivelor degradate din cauza tăerilor în crâng simplu la vârste înaintate sau la revoluţiuni prea scurte, a tăerilor în crâng compus cu rezerva rău constituită şi neîngrijită, a aplicării de tratamente nepotrivite pentru arborete faţă cu condiţiunile de sol şi climă în care trăesc, faţă de esenţele ce le compun şi tratamentul ce li s'a aplicat în trecut, a păşunatului abuziv, a delictelor, incendiilor, etc.;

6. pentru mărirea valorii şi randamentului masivelor prin introducerea de noui şi preţioase esenţe în raport cu staţiunea sau prin sporirea procentului acelor specii ce faţă cu condiţiile staţionale corespund în cel mai înalt grad exploatabilităţii adoptate;

7. pentru sporirea producţiunii masivelor prin repopulare poenilor şi golurilor ce n'au sau nu pot avea vreo întrebuinţare în gospodăria pădurii;

8. pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate în vederea protecţiunii solului şi regulării regimul apelor, terenuri ce au însemnată suprafaţă;

9. pentru ameliorăţiuni funciare şi punerea în valoare pe calea culturii forestiere a terenurilor neproductive ce nu pot fi afectate nici unei altfel de culturi, cum sunt multe terenuri din zona inundabilă a Dunării, mlaştinele, sărăturile, stepele, solurile epuizate, stinse, etc. ;

10. pentru ameliorațiuni pastorale.

In vederea îndeplinirei programului de regenerări, împăduriri și repopulări artificiale în pădurile Statului pe anul 1931, CAPS spre a corespunde și menirei sale ca și obligațiunilor ce îi sunt fixate prin legea pentru administrarea pădurilor în art. 5 al. a, c și e, a supus avizării, devizele acestor lucrări concentrate în devize generale pe cele 11 Direcțiuni regionale din exterior. Aceste devize prevedeau în total :

I) Semănături:

a)	directe de stejar pe	1620 ha.
b)	idem de rășinoase pe	190 „
c)	sub masiv, cu stejar pe	360 „
d)	sub masiv, cu rășinoase pe	180 „
e)	complectări cu stejar pe	90 „
f)	„ „ rășinoase pe	210 „

II) Plantațiuni:

a)	In poeni și tăeri rase cu pueți de stejar pe . .	840 ha.
b)	In poeni și tăeri rase cu pueți de salcâm pe . .	6250 „
c)	In poeni și tăeri rase cu pueți de molid . . .	4160 „
d)	In poeni și tăeri rase cu pueți de diverse foioase	1360 „
e)	Sub masiv cu pueți de rășinoase și foioase . .	15 „
f)	Complectări de vechi plantațiuni cu pueți de rășinoase și foioase pe	760 „

III) Pepiniere:

a)	Semănături.	220 ha.
b)	repicări pe	42 „

IV) Recoltări de semințe forestiere

circa 1.000.000 kgr. din care 600.000 kgr. ghindă, 100.000 kgr. și 300.000 kgr. diverse foioase, din care cea mai mare parte salcâm.

Este indiscutabil că unele cifre sunt impresionante cum ar fi spre exemplu cantitățile de semințe forestiere prevăzute a fi realizate prin recoltarea în cursul unui singur an.

Consiliul nu cunoaște însă ce s'a putut realiza din toate aceste prevederi și cere insistent a i se arăta cu ocaziunea înaintării devizelor și memoriilor viitoare de împăduriri realizările prevederilor din lucrările de acest gen anterior aprobate.

De asemenea s'au supus Consiliului spre avizare devizele con-

centrate pe secţiile silvice pendinte de Direcţia Regimului silvic, precum şi devizele Direcţiunii silvice Bistriţa, care administrează pădurile celor 44 comune grănicereşti din Ardeal, în care 4500 de hectare păduri virgine au rămas neregenerate din cauza, în special, a păşunatului.

Consiliul găsind întemeiate consideraţiunile phytogeografice, ecologice şi silvicole pe care CAPS. îşi sprijină lucrările propuse prin devize, consideraţiuni ce privesc întreaga suprafaţă a ţării împărţită pe cele trei regiuni de munte, de deal şi de câmpie, mai face şi următoarele recomandaţiuni pe care şi le-a exprimat şi prin avizele respective :

a) toate lucrările de împăduriri şi reîmpăduriri artificiale să aibă la bază controlul permanent al amenajamentului, care este sinteza organizării raţionale a întregei producţiuni pe care o reprezintă pădurea, organizare care în primul rând are în vedere cultura intensivă, raţională şi integrală a pădurii ;

b) lucrările deşi bazate pe programe anuale, totuşi, spre a avea asigurată o susţinută continuitate după un plan de ansamblu întocmit pe baza nevoilor reale ale pădurilor ţării şi posibilităţilor de realizare, trebuesc să fie prevăzute într'un program decenal de restaurare şi edificare forestieră, controlându-se an cu an rezultatele obţinute şi verificându-se ce s'a făcut şi ce mai e de făcut până la realizarea deplină a programului stabilit ;

c) provenienţa puieţilor şi seminţelor trebue să intereseze într'un mare grad pe restauratorul sau cultivatorul forestier. Insuccesul multora dintre lucrări, lâncezirea şi apoi degradarea arboretelor artificiale, se datoresc de cele mai multe ori puţinei atenţiuni ce se dă acestei importante probleme. Este stabilit, că puieţii ieşiţi din sămânţa provenită din chiar staţiunea locală în care se lucrează, — provenienţă indigenă — sunt cu mult superior puieţilor proveniţi dintr'o sămânţă străină, şi anume sunt mai rezistenţi la atacurile de insecte şi boli criptogamice, la intemperii, cu o creştere mai viguroasă, o formă mai regulată. Puieţii produşi în pepinierele aşezate cât mai aproape de locul de plantat, pe lângă faptul că sunt mai eftini (nu se adaugă ambalajul şi transportul dela distanţe mari), dar plantaţi, dau rezultate cu mult mai bune decât puieţii produşi din pepiniere depărtate ;

d) întrucât metodele cele mai apropiate de natură sunt cele care în general se adaptează în cel mai înalt grad condiţiunilor în

care se lucrează şi dau şi cele mai sigure rezultate, semănăturile să fie regula ori de câte ori se lucrează sub masiv pentru completarea regenerărilor naturale şi ameliorarea arboretelor, iar în teren deschis numai din stejar; plantaţiunile să fie rezervate la reîmpădurirea în munte a parchetelor tăiate ras; în staţiunile în care condiţiunile de sol şi climă n'ar fi favorabile germinaţiei seminţelor şi creşterii tinerilor seminţişuri, când seminţele şi tinerile plante sunt serios expuse la diferite cauze de distrugere; când, dată fiind esenţa, plantaţia s'a dovedit a fi singura indicată, cum ar fi spre exemplu salcâmul;

e) semănăturile, de regulă, să se facă în teren lucrat, examinându-se cu multă atenţie dela caz la caz adâncimea la care trebue să fie mobilizat solul şi dacă mibilizarea trebue făcută pe toată suprafaţa sau numai parţial. Să se renunţe la semănăturile în cuiburi în teren compact şi înţelenit. Semănăturile cu molid în cuiburi, în parchete înburuenite, să fie înlăturate cu desăvârşire;

f) oportunitatea întrebuinţării pueţilor repicaţi trebue apreciată cu multă judiciozitate. Pentru plantaţiuni importante unde tinerile plante au de luptat cu circumstanţe defavorabile, repicare pueţilor de molid şi de stejar este necesară. Plantaţiile cu pueţi scoşi din pădure n'au nici o şansă de reuşită şi trebuesc evitate.

Problema regenerării, restaurării şi culturii pădurilor din câmpia cu păduri şi stepa ţării, s'a pus Consiliului în anul 1931 cu mai multă acuitate decât în anul precedent, ca o consecinţă a nevoiei tot mai resimţită ca şi pădurii din câmpie şi stepă să i se dea caracterul de pădure de producţiune cu puteri şi însuşiri de permanenţă, astfel ca producţiunea lemnoasă ea însă-şi să intereseze şi să constituie singurul criteriu al intensităţii culturii pe terenul ce i s'a destinat în raport cu celelalte culturi ale solului, curmându-se astfel cu o nenorocită stare de lucruri a trecutului, când pădurea din câmpie şi din stepă era o tolerată, dacă nu o sarcină, ce în orice caz nu putea trece mai mult decât un bun ce trebuia lăsat în mod nelimitat la discreţia şi arbitrarul unei agriculturi extensive rău înţeleasă. Şi pentru aceste păduri se pune de acum întreaga problemă a producţiunii care, bazată fiind pe captarea continuă şi integrală a energiilor şi substanţelor oferite silviculturii de factorii de producţiune astfel ca pe fiecare unitate de întindere a pădurii să obţinem optimum de producţiune corespunzător staţiunii şi esenţelor, implică la bază regenerarea, restaurarea şi cultura raţională a acestor păduri.

Consiliul, în cazurile în cari i s'a prezentat, a dat întotdeauna soluţiunea pe care principiile de bază ale silviculturii moderne adaptate la condiţiunile speciale ale cazului cercetat, au indicat-o a fi cea mai bună.

Amenajamentul trebue să se subordoneze culturii pădurilor, iar tratamentul adoptat trebue să fie în primul rând un tratament cultural. Tratamentul cultural, fără a putea nesocoti trecutul — pe care de cele mai multe ori e chemat să-l îndrepteze fără să-l înlăture, cum e cazul pădurilor noastre de câmpie şi de stepă — prepară întotdeauna viitorul şi de aceia, nepierzând nici odată din vedere obiectul către care ţinteşte, va trebui să-şi adapteze toată acţiunea, toate intervenţiile sale la necesitatea de fiecare moment de restaurare şi ameliorarea continuă a arboretului, pus prin greşeli ale trecutului în condiţiuni cu totul defavorabile de desvoltare şi producţiune ; tratamentul cultural în câmpiile şi stepa noastră cu stări infinit nuanţate şi gradate de ruină, degenerare, degradare, trebue să fie şi restaurator. Este însă vorba de pădure, de un organism viu foarte greu de condus şi tratat, pus în condiţiuni ambiante ce coexistă într'o interdependenţă indisolubilă, în care trebue să ne ferim de aventuri de procedeuri riscante, care ne pot duce la eşec. Trebue procedat cu multă precauţiune, cu multă moderaţie şi aceasta e cu atât mai necesar cu cât în silvicultură reacţiunile nu sunt imediate ci totdeauna depărtate în timp şi foarte greu de prevăzut spre a putea lua măsuri de îndreptare. Mediul ambiant al pădurilor din câmpia şi stepa ţării noastre fiind în general constituit din elemente foarte variabile de climă şi de sol, cu tendinţe din ce în ce mai accentuate spre excesivitatea climatului şi spre defertilizarea solului, e foarte uşor a-l altera prin acţiunile noastre nesilviculturale dar foarte greu a-l mai restabili. De aceea, orice tratament cultural în pădurile din câmpie şi stepa noastră trebue să fie prin excelenţă şi conservator.

Amenajarea şi întreaga cultură a acestor păduri trebue fundată pe cunoaşterea profund experimentală a unităţilor phytosociologice cari sunt tipurile de arborete, ce prin asociere dau tipul de pădure; şi cum trebue să tindem a cunoaşte constituţia ce urmează a fi dată fiecărui arboret în parte, într'o staţiune dată, spre a obţine maximum accesibil şi mulţumit în creştere şi a-i asigura permanenţa de producţiune prin regenerarea pe loc, tipurile naturale de arborete, pe care le găsim astăzi în câmpie şi stepă, sunt

singurele în stare a ne indica alegerea esenţelor ca şi a metoadelor de regenerare cele mai apropiate ansamblului de condiţiuni date pentru staţiunea în care lucrăm, că deci, de ştiinţa, de observaţia şi experienţa profundă a specialistului depinde putinţa ca în opera de regenerare, de restaurare şi ameliorare a pădurii de câmpie şi stepă ră reconstituim tipul primordial de asociaţie ale esenţelor, în care stejarul a jucat rolul principal, şi dificultăţile vor fi cu atât mai mari cu cât vicisitudinile trecutului au făcut să dispară multe din elementele asociaţiei, găsind de multe ori astăzi fără nici o idee preconcepută, fără a ne pronunţa pentru una sau alta din şcoli, pentru unul sau altul dintre curente, cu concluziile trase numai din experienţe şi din observaţia obiectivă a stărilor reale de lucruri, ajungem să cunoaştem — cel puţin cu aproximaţie — aceea ce silvicultura raţională îşi poate propune să realizeze dintr'o pădure de câmpie sau stepă, fiind totdeauna sigur că pădurea însăşi ne-a putut da cele mai bune indicaţiuni pentru o trata bine, regenera, restaura, ameliora şi a o pune în optimul ei de producţiune.

In cadrul acestor imperative de silvicultură experimentală şi pozitivă, Consiliul pentru amenajamentele şi regulamentele de exploatare întocmite pentru păduri din câmpie şi stepă şi care i s'au supus spre avizare a dat următoarele îndrumări :

1) în împăduriri, reîmpăduriri şi restaurări de masive să se întrebuinţeze speciile autohtone şi anume :

a) pentru tipul şleau cu stejar pedunculat din lunci şi câmpia cu regimul ploilor moderat, să se dea totdeauna preferinţă culturii stejarului pedunculat în amestec cu frasinul, ulmul, carpenul, teiul, jugastrul şi alte acerinee.

Propunerile de a se înlocui pădurea de stejar cu pădurea artificială de salcâm, sau de a se întregi masivul cu salcâm, au fost respinse, fiind neculturale şi neeconomice.

b) pentru tipul de şleau cu cer, cu gârniţă, cu tufă râioasă de pe terasele şi din interiorul câmpiei în spre stepă, unde încep forme de degradare hidrografică a solului care prezintă tendinţe spre uscăciune, aceiaşi preferinţă pentru stejar în amestec cu jugastru, teiul, arţarul tătărăsc, măr, păr, diferiţi arbuşti xerofili (salbă moală, paţachină, etc.).

c) pentru tipul de stepă, unde formele de degradare hidrografică ale solului sunt accentuate, uscăciunea fiind regula, concentraţia de săruri din sol mare, precipitaţiuni atmosferice sub

500 mm. anual, temperaturi excesiv de ridicate vare, vânturi continue şi geruri uscate ce măresc evaporaţia apei din sol şi transpiraţia plantelor, toate condiţiuni ambiante ce fac dificilă existenţa vegetaţiilor arborescente, tot împăduriri cu stejar în amestec cu esenţe ce cresc în mod spontan în arboretele autohtone : Carpinus duinensis, Acer campestre, A. tataricum, Pyrus communis, Pyrus malus, Prunus mahaleb şi diverşi arbuşti xerofili au dat cele mai bune rezultate. Salcâmul, ce s'a propus în multe cazuri să înlocuiască stejarul, trebue înlăturat şi admis cel mult numai ca esenţă provizorie.

2) Refacerea pădurilor din câmpie impune ca necesare pentru crângurile din această regiune şi următoarele măsuri :

a) interzicerea cu desăvârşire a păşunatului ;

b) mărirea revoluţiunilor actuale până la 25—30 de ani, pentru a ameliora condiţiunile de vegetaţie printr'o mai mare protecţie a solului şi pentru a mări cantitatea şi calitatea lemnului produs ;

c) conversiunea în codru a celor mai multe din crângurile de şleau ale statului şi ale celorlalţi proprietari cu caracter public din zona forestieră şi ante-stepă a câmpiei, crânguri care actualmente au un foarte redus randament sub raportul productivităţii, neproducând în medie decât 10% lemn de lucru de mici dimensiuni, de slabă valoare, iar restul de 90% lemn de foc şi acela destul de redus cantitativ la unitatea de suprafaţă ;

d) să se renunţe cu desăvârşire la modul cum s'a aplicat până acum crângul compus în ţara noastră şi în consecinţă şi în pădurile de câmpie. Ignorându-se totalmente principiul că aplicaţiunea crângului compus nu poate avea loc decât numai în staţiunile în care rezerva se găseşte în optimul său climatic şi edafic, nerespectându-se regulele cu caracter cultural, technic şi economic cari trebuesc avute în vedere cu privire la vârsta arboretelor ce trebuesc tratate în crâng compus, la alegerea esenţelor ce trebue să intre în rezervă, la origina arborilor de rezervă şi însuşirilor lor bio-silvice, la numărul şi repartiţia rezervelor precum şi la lucrările culturale şi technice necesare pentru pregătirea, crearea şi întreţinerea lor, s'a ajuns la starea deplorabilă de ruină în care se găsesc crângurile compuse de astăzi, în deosebi cele din regiunea de câmpie.

Pe viitor, dacă consideraţiuni culturale, economice şi financiare ar mai duce la alegerea acestui regim, el să fie rezervat numai staţiunilor cu climat local dulce, cu sol fresc, fertil şi profund, dacă proprietarul respectiv vrea să obţină produse valoroase ca esenţe.

dimensiuni şi însuşiri technologice şi să fructifice capitalul angajat cu un procent de capitalizare remunerator.

Aşa zisul „plan de balivaj" să constitue adevăratul plan de exploatare al elementului „codru" din regimul mixt al crângului compus, fiind şi aci tot aşa de necesar ca şi planul de exploatare în regimul codrului.

Pentru restaurarea acestor ruinate crânguri compuse din câmpie — ca şi ale celor din regiunea dealurilor de altfel, este absolut necesar a se trece la repopulări naturale şi artificiale prin care se va obţine :

a) înlocuirea tulpinelor „moarte" din cauza vârstei înaintate şi lăstăririlor repetate, prin indivizi viguroşi şi proveniţi din sămânţă ;

b) reconstituirea rezervei din etajul dominant cu elemente alese şi provenite din sămânţă ;

c) ameliorarea arboretului prin introducerea esenţelor preţioase şi de o mai mare rentabilitate, proprii regiunii ;

d) reîmpădurirea locurilor goale din interiorul pădurii cari nu pot fi menţinute ca atare, neproducătoare de venit ;

e) mărirea integrală a forţelor de producţiune ale întregului fond producător, sol şi arboret.

CONSERVAREA DOMENIULUI FORESTIER AL ŢĂRII.

Exproprierile. Problema Pastorală.

In darea de seamă precedentă, Consiliul a făcut o amplă expunere asupra prejudiciilor grave pe care reaua aplicare a dispoziţiunilor legei agrare cu privire la exproprierea de păduri pentru înfiinţare sau completarea islazurilor comunale, le-a adus patrimoniului forestier al ţării şi economiei generale naţionale. Consiliul a pus în discuţiune aceiaşi problemă şi înaintea Consiliului Superior silvic în prima sa sesiune ordinară din Ianuarie 1931, prezentând, printr'unul din membrii săi, un referat, asupra căruia Consiliul Superior silvic, însuşindu-şi integral vederile şi concluziile Consilului Technic, a avizat la :

1) oprirea, fără întârziere a exproprierilor şi defrişărilor din păduri pentru constituirea de islazuri comunale pe tot teritoriul ţării. Pentru împlinirea acestui desiderat urmează a se întocmi un text de lege, care să oprească orice expropriere şi defrişare de păduri;

2) islazurile aflate pe terenuri superficiale, abrupte, erozibile şi în pante mari, improprii practicei păşunatului, să se destine ca păduri comunale prin repopulare cu esenţe forestiere a suprafeţelor defrişate.

Impădurirea se va face pe cheltuiala comunelor şi cu concursul Statului;

3) să se extindă dispoziţiunile art. 15 din Codul silvic la toate pădurile ţării, îndiferent de natura proprietarului, esenţa şi vârsta pădurii;

4) să se pună la dispoziţia Direcţiei Islazurilor şi organelor agricole mijloacele necesare pentru conservarea şi ameliorarea păşunelor existente;

5) până la întocmirea unui text de lege pentru oprirea exproprierilor, Consiliul este de părere ca organele competinte să găsească mijloacele practice, pentru ca în toatec cazurile de expropieri de păduri pentru înfiinţări de islazuri să nu se dea hotărâri definitive înainte de a se lua avizul Consiliului Technic al Pădurilor;

6) deasemenea să se destine ca păduri comunale şi islazurile cari prin prezenţa lor, dăunează căilor de comunicaţie C. F. R. şi şoselelor naţionale sau judeţene;

In cursul anului 1931, pădurile ţării n'au fost mai liniştite; noui amputări din trupul lor, aşa de sălbatec mutilat în ultimul deceniu, au fost încercate, recurgându-se la aceleaşi abateri dela dispoziţiunile din lege, ca şi în trecut. Cauza de utilitate naţională pe care legiuitorul agrar a pus-o la baza înfiinţării sau completării păşunilor comunale cu sacrificiul unei părţi din patrimoniul forestier al ţării, a continuat şi în 1931 să fie deformată de cei ce erijându-se în apărători şi susţinători ai intereselor obşteşti, au ascuns în realitate interesele lor personale sau interesele unui grup iresponsabil în faţa adevăratelor interese generale.

Consiliul, credincios slujitor al intereselor generale, s'a opus şi în 1931 atacurilor neîntrerupte şi în afară de lege ce s'au dat pădurii, proteguitoare a agriculturii şi ocrotitoare a însăşi existenţei acelora ce i-au cerut şi nu încetează încă de a-i mai pretinde noui şi mari sacrificii, cere cu insistenţă să se aducă la îndeplinire propunerile formulate la începutul acestui capitol şi cari exprimă şi avizul unanim al Consiliului Superior silvic convocat în sesiunea ordinară din Ianuarie 1931.

* * *

Problema pastorală în țara noastră pe lângă caracterul ei social-agrar trebue în mod serios privită și ca o problemă a cărei bună soluționare interesează în deaproape conservarea, cultura și ameliorarea pădurilor țării, cu restaurarea munților și dealurilor și ameliorarea funciară a câmpiei pe calea împăduririlor.

Una dintre cauzele principale ale micșorării masivului nostru forestier prin compromiterea regenerării, ale reducerei lente și progresive a productivității sale și ale degenerării de cele mai multe ori iremediabilă a arboretelor, o constitue păşunatul în păduri. Pădurile moșnenilor și răzeșilor, pădurile din câmpia și stepa țării, sunt exemple profund edificatoare de imensul rău pe care păşunatul îl aduce pădurilor. Este evident că situația a devenit intolerabilă și nu poate continua mai departe fără o gravă prejudiciere a economiei naționale.

Dată fiind întinderea actuală — considerabilă am putea spune — a suprafeței islazurilor din țară, cari rațional îngrijite și ameliorate ar putea hrăni de trei și de patru ori mai multe vite decât astăzi, nu se mai poate găsi nici o justificare pentru a se practica mai departe păşunatul în păduri, pentru a nu se intra hotărît, fără nici o teamă că s'ar putea leza vreunul din interesele economiei noastre zootechnice sau că s'ar lovi în vreunul din interesele sociale în legătură cu mijloacele de subsistență sau de conservarea puterii de producțiune a clasei noastre țărănești, în aplicarea integrală și urgentă cel puțin a dispozițiunilor actuale din Codul silvic cu privire la păşunatul în păduri, dispoziții ce așteaptă să fie respectate încă din 1910 — dela punerea în aplicare a actualului Cod silvic, — dacă nu cum a propus Consiliul în darea de seamă trecută: „Ca domeniului forestier să i se constitue, pe cale de lege riguros aplicată granițe impenetrabile pentru practica păşunatului și aceasta în pădurile țării, indiferent de proprietar". Problema pastorală nu se mai poate astăzi concepe a putea fi soluționată, — în special în munte — fără a se pune serios bazele unei economii silvico-pastorale, întemeiată însă pe principiul emancipării desăvârșite a pădurii față de păşune, coexistând totuși sub același regim unitar de protecție, regimul silvic, așa cum astăzi există în Elveția, unde păşunile împădurite sunt tratate ca „păduri" și urmează ca și ele absolut același regim de protecție și de îngrădire a proprietății. Consiliul, rămânând ca și în toate celelalte propuneri și îndrumări ale sale, în cadrul strict al realităților din țara noastră, ferindu-se de o ideologie pre-

zumţioasă şi stearpă, propune ca prin analogie cu „economia alpestră" din Alpii Elveţieni să se inaugureze şi „economia carpatină" în munţii noştri atât de darnic înzestraţi de natură şi proprii — mai proprii chiar decât Alpii — unei gospodării pastorale care raţional amenajată poate fi realmente mijloc de propăşire şi bogăţie pentru întreaga populaţiune montenească şi din colinele înalte şi poalele muntelui. Consiliul propune însă ca îndrumarea acestei vaste economii, care necesită amenajări şi ameliorăţiuni cari exced cu mult puterile de restaurare şi de creaţie ale generaţiei actuale, să fie lăsată silvicultorului, deoarece câmpul de acţiune al acestei exploatări se exercită în terenuri intim legate de pădure, deoarece întreaga viaţă fizică, mecanică şi biologică a muntelui, indisolubil legat de pădure, el o cunoaşte, şi tot el este cel care prin permanentul lui contact cu pădurea din munte cunoaşte profund populaţia rurală din munte, viaţa lui materială ca şi viaţa lui morală, toate elemente — şi singurele elemente de bază — pe care se poate constitui o economie pastorală în munte.

In cursul anului 1931, Consiliul a avut să avizeze asupra unui număr de 44 studii de transformare în păşune împădurită (fr. „Pâturage boisé" sau „Près bois"; germ. Wiehweide) privind o suprafaţă totală de 10.380 ha. din care 3.070 ha. aproximativ s'a rezervat pădurii şi 7.310 ha. păşunii, deci procentul de împădurire al păşunii revine la 30% în medie.

Consiliul găseşte că este necesar a face câteva precizări, cari exprimă şi punctul său de vedere, cu privire la unele noţiuni şi metode fundamentale pentru amenajiştii noştri, asupra cărora după cum rezultă din cercetarea lucrărilor prezentate — părerile, concepţiile şi, ca urmare, metoadele technice întrebuinţate, nu sunt destul de bine fixate.

Păşunile în legătură cu pădurea se subdivid în :

1) păşunile de munte sau alpine cari sunt păşunile înalte din golurile de munţi :

2) păşunile împădurite, de cari se ocupă din ce în ce mai mult economia pastorală modernă şi cari sunt adevărate asociaţii de teren cu păşune şi fâneţe şi pădure formând parcele, buchete, zone şi perdele ; terenurile cu păşune şi fâneţe formând obiectul culturii şi ameliorăţiunii pastorale iar pădurea făcând obiectul exclusiv al silviculturii.

Consiliului nu i s'a prezentat nici o lucrare de amenajarea unor asemenea păşuni şi — ca recomandaţiuni — se referă la aceia ce a spus mai înainte cu privire la economia pastorală de munte ce trebue inaugurată în ţara noastră.

Sistemul silvico-pastoral al păşunilor împădurite, după rezultatele date în Elveţia şi Savoia, după începuturile aşa de fericit realizate de Italia în cadrul impresionantului ei program de restaurarea economiei montane, după perspectivele aşa de mari deschise de via acţiune întreprinsă în Franţa şi în mai toate statele cu civilizaţie înaintată pentru extensiunea păşunilor împădurite şi în regiunile în afară de munte, transformându-se toate islazurile comunale ruinate, cele mai multe din terenurile neproductive, cele temporal sterile şi degradate, în păduri din care se vor afecta păşunatului numai acele porţiuni cu teren propriu pentru o asemenea folosinţă şi ,după părerile unei întregi pleiade de specialişti, este menit acest sistem să revoluţioneze nu numai economia pastorală, dar să deschidă noui şi imense perspective pentru revalorizarea unei bune părţi din pământul ţării prin împăduriri şi reîmpăduriri, asociind interesele creşterii vitelor, cu interesele silviculturii şi pentru reîntregirea patrimoniului forestier al ţării aşa de adânc încercat prin exproprierile ce s'au făcut şi se mai fac încă pentru constituirea de islazuri comunale.

Consiliul îşi va face datoria până la capăt şi pentru această mare operă de economie forestieră şi economie socială, veghind ca ea să se facă după cele mai raţionale programe ,după cele mai bune studii de transformare şi amenajamente silvico-pastorale.

* * *

Prin art. 53 din legea pentru administrarea pădurilor se dă în competinţa Consiliului avizarea asupra tuturor lucrărilor de technică şi cultură silvică necesare a fi făcute în toate pădurile ţării, oricare ar fi proprietarul căruia aparţine pădurea, iar prin art. 55 din aceiaşi lege se prevede pentru Consiliu obligaţiunea ca la sfârşitul fiecărui an să supună Ministerului o dare de seamă cu concluzii şi propuneri privitoare la conservarea, regenerarea şi ameliorarea pădurilor.

Având în vedere deci că legea face din Consiliul Technic al Pădurilor organul unic, special şi competent care are a da sub formă de avize directivele culturale şi technice pentru toate pădurile ţării,

ceva mai mult, prin dispoziţiunile art. 55, dându-se exclusiv în sarcina Consiliului obligaţiunea ca la finele fiecărui an să supună Ministerului o dare de seamă privitoare la conservarea, regenerarea şi ameliorarea pădurilor, s'a atribuit acestui Consiliu şi rolul de for technic central pentru toate administraţiile silvice şi private ale ţării care să coordoneze şi să îndrumeze cea mai însemnată parte din politica forestieră a ţării, aceia privitoare la conservarea, regenerarea şi ameliorarea pădurilor, având chiar obligaţia să pue concluzii şi să facă propuneri în această privinţă.

Pentru ca scopul urmărit de lege să fie atins ; pentru ca instituţiunea Consiliului Technich al Pădurilor să poată fi viabilă şi într'o continuă legătură cu realităţile şi nevoile ce pădurile ţării le prezintă pe între coprinsul lor ;

pentru ca acest Consiliu să se poată pronunţa în chestiunile ce i se supun spre rezolvare în deplină cunoştinţă de cauză, sprijinindu-se pe date şi observaţiuni culese la faţa locului, şi pentru ca în sfârşit Consiliul să poată fi pus în măsură să aprecieze rezultatele obţinute prin aplicarea la pădure a lucrărilor asupra cărora el şi-a dat avizul şi astfel documentat să poată trage concluziunile cele mai juste şi să facă propunerile cele mai judicioase cu privire la conservarea, regenerarea şi ameliorarea pădurilor, Consiliul a găsit necesar să facă o serie de descinderi şi cercetări pe teren.

In acest scop, şi în limita timpului ce l-a putut avea la dispoziţie, pentru asemenea cercetări, în cursul anului 1931 a examinat la faţa locului următoarele probleme :

1) Impăduririle cu salcâm în stepa ţării (jud. Brăila).

2) Regenerarea şi refacerea pădurilor de stejar tratate în codru din câmpia românească ;

3) Rezultatele obţinute în regenerarea, cultura şi ameliorarea arboretelor prin aplicarea amenajamentului în pădurile Domeniului Reşiţa ;

Consiliul, pătruns de importanţa covârşitoare ce o prezintă metoda documentării la faţa locului în silvicultura modernă, ştiinţă eminamente experimentală şi de aplicaţiune riguroasă a disciplinelor technico-biologice, şi-a propus pentru viitor să mărească numărul cercetărilor pe teren în cadrul unui program adequat menirii şi scopului pe care el îl urmăreşte.

* * *

Consiliul își încheie a doua sa dare de seamă cu convingerea că toate observațiunile, concluziunile și propunerile formulate de el în coprinsul acestei expuneri, vor fi ținute în seamă de forul competent și aduse la îndeplinire în limitele posibilităților politice, sociale și economice ale țării, toate aceste observațiuni, conclusiuni și propuneri, având ca unic țel conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor țării.

Le rapport du conseil technique des forêts pour l'année 1931.

Dans la seconde partie de son rapport, le conseil technique s'occupe:

a. — de la régénération, de la culture et de l'amélioration des forêts;

b. — de la conservation du domaine forestier.

a. — Partant de la constatation que les forêts obtenues par voie des régénérations naturelles présentent des avantages sous beaucoup de points de vue, par comparaison à celles provenues de repopulations artificielles, le conseil recomande aux propriétaires et aux aménagistes d'adopter le procédé de la repopulation naturelle et insiste que celle-ci soit à l'avenir la directive de la sylviculture nationale.

Cependant le conseil remarque aussi l'importance que présentent les régénérations artificielles pour l'amélioration et l'agrandissement de notre domaine forestier, aussi que pour l'économie générale du pays; et pour ce motif on passe en revue les cas dans lesquels il serait indiqué de faire appel à cette méthode; même on donne des détails pour son application dans la pratique.

Ensuite le conseil technique traite la question des forêts de la plaine, où la méthode d'aménagement doit marquer un prononcé esprit conservatif.

b. — „La conservation du domaine forestier" est intimement liée à deux problèmes d'actualités: les expropriations et la question pastorale.

En ce que concerne les expropriations, les conclusions du rapport sont:

— le défrichement des forêts expropriées pour la constitution des pâturages communaux, doit être interdit au plus vite;

— les pâturages situés sur des terraines superficiels et érosifs doivent être destinés comme forêts communales, pour qu'ils soient immédiatement boisés.

Le problème pastorale chez nous, en dehors de son caractère social-agraire, doit être considéré aussi comme une question dont la solution intéresse la conservation, la culture et l'amélioration des forêts du pays, ainsi que la restauration des terraines de montagnes et indirectement l'amélioration fonciaire de la plaine. C'est pour cela que le conseil préconise, vue l'expérience faite dans les Alpes, l'institution d'une „économie carpathine" dans nos montagnes si riches et si bien dotées par la nature.

Bericht des technischen Forstrates für das Jahr 1931.

In zweiten Teil seines Berichtes beschäftigt sich der technische Rat mit folgenden zwei Fragen:

a) Verjüngung, Erziehung und Veredelung forstlicher Bestände;

b) Erhaltung des forstlichen Besitzstandes.

a) Ausgehend von der Tatsache, dass die auf natürlichen Wege verjüngten Forsten gegenüber denen, welche künstlich verjüngt sind, vielfache Vorteile aufweisen, empfiehlt der T. R. sowohl Forstbesitzern als auch Einrichtern, gegebenen Falls die natürliche Verjüngung zu wählen und dringt darauf, dieselbe in Zukunft als Richtschnur nationaler Forstkultur zu betrachten.

Indess wird auch auf die Wichtigkeit hingewiesen, welche des künstliche Verfahren für etweige Veredelung der Forsten hat, für die Mehrung des nationalen Forstbesitzes, sowie für die allgemeine Forstwirtschaft. Es werden die Fälle aufgezählt, in welchen dieses Verfahren an des Stelle ist und praktische Ratschläge für dessen Ausführung gegeben.

Des weiteren beschäftigt sich der Rat mit dem Problem der Forsten des Flachlandes. Deren Einrichtung muss sich natürlich harmonisch der üblichen Forstkultur anpassen, die zuwählende Betriebsart aber soll möglichst konservativer Natur sein.

b) Die Erhaltung des forstlichen Besitzstandes steht in engster Beziehung zum Problem der Gegenwart: Enteignung und Weidegang.

Bezüglich den Enteignung kommt der T. R. zu folgenden Schlussfolgerungen:

— Sofortige Sistierung der Waldausstockung in der Absicht Gemeindeweiden zu schaffen.

— Die auf flachgründigen Böden gelegenen Weideplätze, auf solchen, welche zu Runsenbildungen neigen und demgemäss ungeeignet für den Weidegang sind, sollen als Gemeindewälder ausgeschieden und sofort aufgeforstet werden.

Das Weideproblem in Rumänien, interessant vom agrar-socialen Standpunkt, ist ausserdem ein Problem, dessen richtige Lösung in engster Verbindung steht mit der Erhaltung, Erziehung und Veredelung der Landesforsten, mit der Restauration des Geländes im Gebirge und im Hügellande und schliesslich mit der Bodengesundung im Flachlande auf dem Wege der Aufforstung.

Deshalb und auf Grund der in den schweitzer Alpen mit der „Alpenwirtschaft" gemachten Erfahrungen schlägt der T. R. vor, auch in unseren, von der Natur so reich ausgestatteten und für die Weidewirtschaft überaus geeigneten Bergen, eine „Karpathenwirtschaft" einzuführen.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

ISTORICUL PĂDURILOR EFORIEI SPITALELOR CIVILE DIN BUCUREŞTI

de M. P. FLORESCU
Ing. insp. g-ral silvic

La 20 Aprilie 1932, s'au sărbătorit 100 ani de când a luat fiinţă Eforia Spitalelor civile, prin o decizie a generalului Kiseleff, din 2 Aprilie 1932, care reunea fondaţiile : Colţea, Pantelimon şi Iubirea de oameni (Filantropia).

Cum în urma exproprierei moşiilor au mai rămas numai p ă d u r i l e care constituie azi, una din resursele principale, pentru ameliorarea în mare parte, a uneia dintre cele mai importante instituţii de asistenţă publică românească, facem şi pentru cititorii „Revistei Pădurilor" o mică dare de seamă asupra acestei instituţiuni, şi în special asupra originii pădurilor, după actele de donaţie.

Datele ce vor urma sunt un extras din darea de seamă întocmită cu prilejul serbării centenarului din 1932 care a avut loc în amfiteatrul spitalului Coltea în prezenţa M. S. Regelui Carol II şi care cu această ocazie a spus :

„Sărbătorind, cu adâncă evlavie, cinstirea de 100 de ani de activitate a Eforiei spitalelor civile, sărbătorim în acelaş timp întreaga istorie a desvoltării medicinei şi asistenţei sociale în ţara noastră.

Intemeindu-se prin daniile pornite din sufletul milos al boierilor noştri de altă dată, această instituţiune a ştiut în decursul unui întreg veac să-şi facă pe deplin datoria, pentru binele şi îngrijirea celor oropsiţi şi bolnavi.

Ctitoria aceasta, curat boerească, poate să apară în acestă zi

de ultrademocrație, un anacronism. Dar acest anacronism este adânc românesc, este un produs chiar al sufletului întregului nostru neam.

Așezământul acesta este un semn că numai printr'o inițiativă adânc simțită, printr'o inițiativă pornită din adâncul sufletului, se vor face opere, cari vor fi veșnic nepieritoare.

Sunt și Eu complet de acord, că loviturile pe cari necesitățile sociale le-au dat Eforiei spitalelor civile, vor trebui într'o zi să fie pe deplin reparate, căci nu se poate ca pentru un anumit interes să se pericliteze sănătatea unei națiii întregi.

Inchinându-Mă cu adâncă emoțiune în fața Voevozilor și acelora, cari și-au jertfit pe de o parte averea, viața și toată munca lor pentru propășirea acestei instituțiuni, cred că pot declara cu toată conștiința, că Eforia spitalelor civile a binemeritat dela Patrie". (Aplauze furtunoase și prelungite).

Cele două instituțiuni, cari au constituit baza Eforiei Spitalelor, au fost înființate de familiile Cantacuzino și Ghika și au luat ființă odată cu mănăstirile Colțea și Pantelimon.

Intre anii 1695—1714, Spătarul Mihail Cantacuzino, fratele Domnitorului Șerban Cantacuzino, întemeiază mănăstirea Colțea și pe lângă ea primul spital din Țara Românească cu un număr de 24 paturi.

Curând după aceasta, între anii 1735—1750, Grigore al II-lea Ghika Voevod zidește mănăstirea Pantelimonului și pe lângă această mânăstire întemeiază un spital cu 12 paturi pentru boli obișnuite și un spital pentru bolnavi de ciumă și lingoare.

In jurul acestor două ctitorii, prin daniile urmașilor fundatorilor și altor donatori, s'au închegat fundațiunile Colțea și Pantelimon.

Pe la 1813, un alt grup de boeri, în frunte cu marele Ban Grigore Băleanu, la îndemnul doctorului Constantin Caracaș, medic al Capitalei, înființează cel de al treilea spital din țară, cu un număr de 20 paturi către care au mers mai cu seamă daniile negustorilor și căruia i se zicea la început spitalul Iubirea de Oameni iar mai târziu Filantropia.

Până la 1832 aceste trei fundațiuni au fost gospodărite separat, potrivit cu actele lor de fundațiune.

Prin ofisul generalului Kiseleff, din 2 Aprilie 1832, aceste 3 fundațiuni au fost reunite într'o Eforie a Spitalelor, numindu-se ca efori: vornicul Mihail Ghika, logofătul Mihail Racoviță, căminarul Alecu Ghika, iar „ca om al meșteșugului" doctorul Piqolo.

In acest fel se respecta voința fundatorilor ca fundațiunile Colțea și Pantelimon să fie administrate de către descendenții familiilor donatoare, familia Racoviță representând în linie femenină familia spătarului Mihail Cantacuzino. Fiecare din cele trei fundațiuni continuau încă să fie adimnistrate separat sub controlul Eforiei Spitalelor.

In 1847, domnitorul Gh. Bibescu lărgeşte şi mai mult cadrul Eforiei înfiinţată la 1832 şi trece sub controlul ei administraţia tuturor spitalelor din ţară.

Prin această nouă formaţiune se desfiinţează de fapt administraţiile separate de până atunci ale Colţei, Pantelimonului şi Iubirea de Oameni şi se dă Eforiei o organizaţiune cu caracter de instituţiune de stat; Domnitorul aproba bugetul, iar cheltuelile erau supuse controlului în acelaş fel ca şi cheltuelile Statului.

Sub caimacanul Alexandru Dimitrie Ghika, după plângerea representanţiilor ctitoriei Pantelimonului, această fundaţiune este însă scoasă de sub administraţia Eforiei spitalelor şi încredinţată unei adminstriaţiuni aparte, aşa cum era înainte de 1832. Numai în anul 1860 fundaţiunea Pantelimonului intră din nou în Eforia spitalelor.

Caracterul de administraţie publică pe care Domnitorul Bibescu îl dăduse Eforiei spitalelor a condus la etatizarea complectă a acestei instituţiuni, care dela 1860—1864, deşi continuând a fi administrată de efori ca şi în trecut, funcţionează ca o direcţiune anexă a Ministerului de Interne.

La 1864 însă, Eforia se constitue din nou cu un patrimoniu distinct de acel al Statului, cu caracter de instituţie de utilitate publică, sub denumirea de Eforia Spitalelor Civile. Legea din 16 Oct. 1864, care restabileşte caracterul acesta al Eforiei, hotărăşte că bugetul ei să fie supus votului Adunării Deputaţilor ca şi bugetul statului, administrarea bunurilor sale urmând a se face după normele administraţiei bunurilor statului cu aplicarea legei contabilităţii publice şi controlul Curţei de Conturi pentru verificarea gestiunii financiare.

Dela această dată toate legislaţiile sanitare au hotărît şi consfinţit această organizare sub care Eforia Spitalelor Civile funcţionează şi astăzi.

Situaţia pădurilor din trecut.

Cu prilejul expoziţiei din 1906, de către Mihail Tănăsescu, fost inspector silvic al pădurilor Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, s'a întocmit statistica avuţiilor Eforiei, din care rezultă că la acea dată, Eforia spitalelor Civile, poseda 142 proprietăţi răspândite în 17 judeţe, având o suprafaţă de: 221.240 ha., din care 71.427 ha. păduri, iar restul teren de cultură, bălţi, goluri de munţi, etc.

Spicuiri din origina proprietăţilor, în special a pădurilor.

Ceia ce interesează, la aceste proprietăţi, este însăşi origina lor, distinctă, şi pentru că suntem la un moment istoric, credem că ne facem o pioasă datorie, de a reaminti numele donatorilor pentru o parte din păduri:

Albeşti cu munţii (Argeş) — Cumpărată de Eforie la 1905. Până la această dată Eforia avea numai 1/4 din drepturi.

Buneşti Urlueşti (Argeş) — dăruită Schitului Găeşti de jupâneasa Stanea, consoarta lui Drăghici Vornicul dela Floreşti, fata lui Stroe Bugheanu.

Cârciuma de la Pripoare (Argeş) — Inchinată Schitului Cornet de Mareş-Băjescu vel ban.

Clăbucet Buşteni (Argeş) — Dăruit Mânăstirei Fedeloşoi de către Egumenul Ghenadie.

Coarneş (Argeş) — Închinată Schitului Cornet de Mareş Băjescu vel ban.

Dăneşti (Argeş) — Dăruită Mânăstirei Pantelimon de biv. vel. Serdar — Sandu-Bucşenescu.

Fedeleşoi Runcu (Argeş) — Dăruit Schitului Fedeleşoi de Mitropolitul Varlam şi Zamfira.

Lunca Mărghia (Argeş) — Dăruită mânăstirei Titiricus, de către Spătarul Mihail Cantacuzino şi trecută Eforiei cu ocazia secularizării averilor mânăstireşti.

Rădăcineşti (Argeş) — Dăruită Schitului Berislăveşti, de către Sandu-Bucşenescu, vel Stolnic.

Ciofrângeni-Poenari (Argeş) — Dăruit Schitului Berislăveşti de Sandu Bucşenescu.

Răteşti Ralet. — Dăruit de Vornicul Dimitrie Ralet, Spitalului Ralet.

Rociu (Argeş). — Dăruit Schitului Berislăveşti de Sandu Bucşenescu — Vel Stolnic.

Toaca-Grebla-Groşi (Argeş) — Dăruită Mânăstirei Cornet, de părintele Oreste Călugărul şi fratele său Popa Vâlcu.

Vatra Schitului Berislăveşti (Argeş) — Dăruit Schitului Berislăveşti, de Sandu Bucşenescu Vel Stolnic.

Vatra schitului Cornet (Argeş) — Dăruit schitului Cornet de Mareş Băjescu Vel Vornic.

Catiaş (Buzău) — Dăruită schitului Târguşoru de moşnenii Mileşeşti pe timpul Egumenului Partenie.

Cobia (Dâmboviţa) — După chrisovul lui Radu Vodă din 15 Martie 1608 se arată că după ce Badea Stolnicului Bolosin a zidit Mânăstirea Cobia a înzestrat-o şi cu această moşie.

Găieseni (Dâmboviţa) — Inchinat schitului Găiseni de Şerban Voivod şi de Rodu Postelnicu (1621 şi 1696).

Ghineşti (Dâmboviţa) — Dăruit de Prahulea Stolnicu — Din anul 1615, Iulie 2, există hrisovul lui Radu Vodă, fiul lui Mihnea Vodă, prin care se confirmă această danie.

Intorsura (Dolj) — aparţine de Mânăstirea Fedeleşoi.

Armeşti (Ialomiţa) — Donat prin testamentul din 19 Februarie 1886 de Iordache Zossima.

Călăraşi-Lichiseşti şi Cărnuleasa (Ialomiţa) — După hrisovul lui Grigore Voevod din 1784, a fost dăruită Mânăstirei Colţea de Mihail Cantacuzino.

Caraşani de jos (Ialomiţa) — Dăruită Spitalului Colţea de Const. Donescu, prin testamentul olograf din 12 Iulie 1864.

Dor mărunt şi Persica Morlari (Ialomiţa — Parte din ac. propr. e dăruită de Grigorie Ghica Voivod, Mânăstirei, Pantelimon.

Luciu Giorgeni (Ialomiţa) — Cumpărată de Eforie la 1878 de la Colonelul D. Creţulescu şi în 1895 dela Alex. Leuş.

Chirnoji (Ilfov) — In mare parte danie Pantelimonului de către Grigorie Ghica Voevod.

Pantelimon (Ilfov) — a fost făcut danie Mănăstirei şi ospiciului Pantelimon de Mitropolitul Chir. Neofit, după cartea de hotărnicie din 2 Mai 1753 a lui Const. Brâncoveanu vel logofăt şi Ştefan Văcărescu, vel vistiernic.

Preasna (Poiana) (Ilfov) — Inchinată Mânăstirei Sinaia şi la secularizare, trecută la Eforie.

Vărăşti-Dascălu (Ilfov) — Inchinată Mânăstirei Pantelimon de Ionichie Monahul, după hrisovul din 28 Iunie 1795 a lui Scarlat Gr. Ghica Vodă.

Clăbucet (Muscel) — Inchinat Mânăstirei Pantelimon de Grigorie Ghica II, W. W. la 1752.

Ciomăgeşti (Olt) — Aparţine de donaţia Schitului Şerbăneşti Morunglavu.

Ceauşoia şi Colţii lui Balbe (Prahova) — Donat de Spătarul Mihail Cantacuzino Mânăstirea Colţei.

Măneciorile, Negraşu, Fundurile, Zileştea şi Trestieni (Prahova) — Dăruită schitului Sinaia, de către Spătarul Mihail Cantacuzino.

Piscul Leurzei (Prahova) — Dăruit Schitului Barbu de Pantazi biv vel Medelnicer.

Pleşuva mare, Pleşuva mică (Prahova) — Depind de donaţia schitului Târgsor.

Podul chiei (Prahova) — Inchinată mânăstirei Breba de Voivodul Matei Basarab.

Poenăreanca şi Doftăneţul (Prahova) — a aparţinut schitului Poiana.

Prislopie de pe Doftana — Dăruit de spătarul Mihail Cantacuzino Mânăstirei Colţei.

Schiuleşti (Prahova) — Dăruit la 1700 schitului Sinaia de 2 moşneni: Băcărea.

Slănic (Prahova) — Dăruit Mânăstirei Colţea de Spătarul Mihail Cantacuzino.

Slobozia-Vrăjitoarea (Prahova) — dăruit Mânăstirei Sinaia, de popa Preda, fiul Postelnicului Patraşcu din Câmpina.

Hanul (Prahova) — dăruit Mâânăstirei Colţea de Spătarul Mihail Cantacuzino.

Planceşti-Deduleşti (Prahova) — Dăruit schitului Pantelimon de către Vel Vornicul Constantin Năsturel-Herescu.

Şaţu (Munte) (Prahova) — Dăruit Mânăstirei Sinaia de Popa Vlad.

Unghia Mare (Prahova) — Dăruit Mânăstirei Colţea de Spătarul Mihail Cantacuzino.

Verbilău (Prahova) idem.

Vatra Schitului Poiana (Prahova) — Donată la 1688 de Spătarul Toma Cantacuzino, odată cu zidirea mânăstirei.

Vatra Schitului Brebu (Prahova) — Inchinată Schitului Brebu, de cătrei Matei Basarab.

Carlogani (Romanaţi) — Dăruită Schitului Şerbăneşti Morunglavu, de către Monachul Metodie Morunglaveanu.

Horezu (Romanaţi) — idem.

Morunglavu (Romanaţi) — idem.

Căzăneşti (Teleorman) — Dăruită Mânăstirei Pantelimon parte de Domniţa Bălaşa, fica lui Const. Basarab-Brâncoveanu.

Drăcşani (Teleorman) — Dăruită Eforiei la 1886 de D-na Ecaterina Vlădoianu.

Garăgău (Teleorman) — Dăruită Eforiei de Principesa Kaltzov Masalki, născută Ghica (Dora D'Istria).

Licuriciu (Teleorman) — Fosta proprietate a Mănăstirei Pantelimon, zidită în 1735 de Grigorie Ghica II. W. W. fost Domn al ţării şi dăruită Mănăstirei de Slugerul Pană şi Mihail Contescu.

Mândra şi Şasa (Vâlcea) — Dăruit schitului Cornet de moşnenii Cristea şi Oprea.

Mugaş (Vâlcea). — Fosta propr. schitului Cornet.

Ocnele Mari (Vâlcea) — Dăruită Mănăstirei Pantelimon de Matei Ghica Vodă.

Titireciu (Vâlcea), — Dăruită schitului Titireciu de Constantin Vel Căpitan.

Vatra Schitului Şerbăneşti (Vâlcea) — Dăruit de Monachul Metodie Morunglăveanu.

Bădeni (Zădăriciu) (Vlaşca) — prin hrisovul lui Radu Vodă.

Deşani (Vlaşca) — dăruită Mănăstirei Pantelimon de Barbu Văcărescu vel Ban.

Bucşani de jos (Vlaşca) — dăruită mănăstirei Pantelimon prin zapisul lui Enache Băleanu din 29 Iunie 1794.

Acestea sunt câteva spicuiri din cele mai importante donaţii, din care rezulta origina tuturor proprietăţilor Eforiei.

* * *

Cu privire la conţinutul actelor de donaţie, s'au reprodus de subsemnatul în revista Pădurilor No. 6 din Iunie 1925, câteva a n a t e m e, faţă de acei care vor schimba destinaţia acestor bunuri şi care totuşi nu le-au respectat cu prilejul reformei agrare căci moşiile aproape integral au fost expropriate.

Cu prilejul votării constituţiei din 1923, pădurile Eforiei, erau ameninţate prin acel faimos articol 132, de a fi transformate în păduri comunale ca şi ale Statului.

Din fericire, interpretarea care s'a dat art. 132 din Constituţie, a salvat pădurile Statului cât şi ale Eforiei Spitalelor civile, — ceia ce onorează pleiadă Silvicultorilor din 1923/1924 cari au contribuit la aceasta.

Concomitent de către G. G. Mârzescu Ministrul Sănătăţi Publice, prin legea din 26 Mai 1928, şi publicată în M. O. din 1 Iulie 1923, s'a salvat integral pădurile Eforiei Spitalelor civile, lucru documentat şi publicat de subsemnatul în Revista Pădurilor No. 7/8 din Iulie—August 1923.

Iar mai apoi, prin Jurnalul consiliului de Miniştri din 28 Ian. 1924, se desvolta mai pe larg principiile legii din 26 Mai 1923, publicată şi aceasta tot în Revista Pădurilor No. 2 din Febr. 1924.

Totuşi, cum pentru islazurile comunale, a fost necesar a se jertfi şi pădurile Eforiei, suprafaţa lor a diminuat mult faţă de cea prevăzută în statistica din 1906 a Inspectorului silvic M. Tănăsescu.

Din darea de seamă oficială, întocmită cu prilejul centenarului din 1932, rezultă că întinderea totală a pădurilor Eforiei este de

51.622 Ha., situate în regiunile de şes, deal şi munte. Mare parte din aceste păduri sunt neexploatate. Din aceste sunt :

8.475 Ha. păduri de şes, de stejar şi alte esenţe din care aproximativ 5.000 Ha. neexplotate.

14.369 Ha. păduri de deal, de esenţa fag, stejar şi altele, dintre care 9.000 Ha. neexploatate.

29.778 Ha. păduri de munte, jumătate răşinoase şi jumătate fag, din care circa 22.900 Ha. neexploatate.

Pentru administrarea şi controlul acestor păduri, personalul de gestiune, după budgetul de pe 1932, care coincide cu prilejul Serbării acestui centenar al Eforiei, este compus din : un Director al pădurilor, 6 Şefi de circumscripţie, şi 162 brigadieri, secretari şi pădurari, retribuiţi în total cu 2.528.400 lei anual, venitul brut al pădurilor fiind de 13.000.000 lei, — astfel că revine ca venit net 200 lei pe an şi Hectar.

L'historique des forêts de „L'éphorie des hôpitaux civiles" de Bucureşti.

Cette année, 1932, on a fété l'anniversaire d'un siècle depuis la fondation de „l'éphorie des hopitaux civiles" qui a réuni les établissement de jadis: Colţea, Pantelimon et Filantropia.

A la suite de l'application de la réforme agraire, il ne resta à l'éphorie, de tous ses immeubles ruraux que les forêtts seulement, qui du reste constituent aujourd'hui une de ses principales ressources pour l'entretien de cette importante institution d'assistance publique.

L'auteur fait une description de l'organisation de son service forestier et insiste spécialement sur l'origine de la propriété de quelques forêts, en se guidant d'après les actes de donation.

Die Geschichte der im Besitz der Civil-Spitäler in Bucureşti befindlichen Forsten.

Dieses Jahr sind es 100 Jahres her, dass die Ephorie der Civil-Spitäler besteht. Dieselbe ist hervorgegangen aus der Vereinigung der Stiftungen: Colţea. Pantelimon und Philantropie.

Infolge der Domänenenteignung sind heute die Forsten die bedeutendste Einkunftsquelle einer der wichtigsten öffentlichen Stiftungen in Rumänien.

Verfasser berichtet über die Organisation des Forstdienstes dieser Institution und des weiteren über die Schenkungsakten welche dem Forstbesitz zu Grunde liegen.

EVALUĂRILE EXAGERATE LA PĂDURILE EXPROPRIATE PRIN REFORMA AGRARĂ IN TRANSILVANIA

de I. ZEICU
Ing. Insp. G-ral Silvic

In „Revista Pădurilor" No. 7 din luna Iulie a. c., colegul nostru I. Fonai, Ing. Insp. G-ral Silvic, a publicat un articol intitulat „Probleme de reformă silvică", în care, plecând dela ideea că pădurile reprezintă cea mai indicată proprietate pentru etatizare, conchide că legea pentru Reforma Agrară din România a urmărit acest scop, numai că a 2-a fază a împroprietăririi l-a zădărnicit, dând proprietăţile în mâinile comunelor, care nu sunt în stare a colectiva pădurile destinate prin natura lor a forma un tezaur naţional. Ca urmare, se distrug pădurile comunale fără a se mai regenera şi fără a se putea folosi populaţia de ele, mai ales că ea le refuză din cauza cheltuelilor prea mari ce i se cer, ca: preţ de expropriere, defalcare, amenajare, administrare, pază, etc. şi preferă a cumpăra lemne dela C. A. P. S. şi a lua păşunile dela stat cu arendă. Autorul ajunge astfel, la concluzia, că noi silvicultorii, în ora a 12-a, să acţionăm, fără a mai cere legi şi regulamente noi, ci aplicând, altfel, legea pentru Reforma Agrară şi anume, în sensul de a nu institui comuna ca proprietară, ci ca uzufructuară, rămânând Statul proprietar, care ar intabula în cărţile funduare servitute vecinică pe seama comunelor.

Evident, întreg articolul vizează numai stările din Ardeal şi Banat, singurele provincii unde s'au creiat prin reforma agrară păduri comunale.

Noi privim însă problema din alt punct de vedere. De aceea în cele ce urmează vom lămuri şi laturile cari duc la alte concluziuni.

Da, suntem şi noi de acord, că Statul este cel mai indicat proprietar pentru pădurile unei ţări. Dar nu această premisă a determinat pe legiuitor a trece pădurile în prima fază a exproprierii asupra Statului, ci faptul, că opera de însemnătate revoluţionară a exproprierii nu se putea face, decât de către Stat, prin organele

sale. Nu necesitatea Statului de a ajunge la proprietăți rurale a primat, ci cererea imperativă a păturii țărănești, care deodată cu încheerea războiului a cerut să se închee și pagina vieții economice de până aci, reformând distribuția de proprietate în sensul, ca echitatea socială, care a pecetluit la conferințele de pace drepturile de autodeterminare a celor oropsiți, să se resimtă și în vetrele țăranilor, nu numai în mod individual prin împroprietărirea lor cu pământ cultivabil, ci și pentru așezările sătești, nucleele rurale, cari din lipsă de mijloace se prezentau sub toată critica, față cu viața altor centre înfloritoare de alături.

In angrenajul general de satisfacerea păturii țărănești, intrând pe planul întâi proprietățile Statului, era normal ca Statul să exproprieze în întregime proprietățile rurale ce se găseau în mâna absenteiștilor și a diferitor instituțiuni publice, tocmai pentru a le supune aceloraşi jertfe ca și pe proprietățile Statului. Aceasta n'a făcut-o, însă cu intențiunea primordială de a aduna pădurile și pășunile în mânile sale. De aceea nu se poate spune că cele 2 faze ale Reformei Agrare: exproprierea și împroprietărirea ar fi avut cauzalități diferite. Nu ni se va putea arăta nici un singur caz în care să se fi făcut vreo expropriere a unei proprietăți absenteiste, sau de a instituțiunilor vizate de art. 6 din Legea pentru Reforma Agrară din Ardeal, fără ca ea să nu fi fost provocată de cererile de împroprietărire ale celor interesați.

A se spune, că comunele nu sunt în stare a colectiva pădurile, însemnează a disconsidera realitatea și istoria, care a determinat pe legiuitor a creea și complecta prin reforma agrară pădurile comunale. Nu legea pentru Reformă Agrară a dat naștere ideei de păduri comunale în Ardeal, căci ele au existat și până aci, în unele ținuturi. Legea de Reformă Agrară n'a conceput alta, decât dreptatea socială de-a se da păduri comunale și satelor cari din cauza tratamentului vitreg din trecut, au rămas fără păduri, sau cu păduri insuficiente.

Acei ce-au văzut pădurile satelor din jurul Brașovului și a Sibiului — nu numai pe celea ale satelor locuite de Sași, ci și pe ale satelor locuite de Români — nu vor putea afirma că pădurile comunale n'ar putea fi ireproșabil administrate, dând, nu numai lemnul necesar gospodăriilor țărănești, ci chiar veniturile cele mai esențiale pentru comune, cari grație lor, s'au putut emancipa prin diferite lucrări edilitare de interes general: pavaj, lumină electrică. apeduct, etc.

Nu trebue să ne gândim, atunci când vorbim de păduri comunale, numai decât la micile păduri ale satelor din regiunile unde sătenii erau iobagi la nobilii proprietari, căci acestea sunt provenite din păduri urbariale pe cari le-au primit sătenii cu ocazia segregării în așa hal de degradare, încât au convenit a le lăsa comunei, pentru că ei individual nu aveau decât cheltueli zadarnice cu administrația unui bun ce nu aducea venit. Nici nu e permis a face deducție din felul de administrație a pădurilor comunale din cei câțiva ani de după războiu, asupra viitorului. Administrație criticabilă s'a făcut de comune nu numai în materie de păduri, ci și în materie de alte avuții, fapt, care se datorește moravurilor sociale de după războiu. Ori cine va intra însă în pădurile comunale și va cerceta cu de-amănuntul situația lor, va constata faptul îmbucurător, că, în general, s'a plantat în ultimii 5—6 ani, mult mai mult, decât în 30 de ani dinainte de războiu.

* * *

Confirmăm și noi faptul, că în multe locuri populația refuză să ia în primire pădurile și pășunile comunale ce i s'a dat prin expropriere, fiindcă, de fapt, mai eftin le vine lemnul cumpărat cu preț de tarif dela Stat, s'au arenda pășunatului. A ne mulțumi însă cu formula simplă de retrocedarea terenurilor, asupra statului, nu însemnează o acțiune de salvare aplicată în ceasul din urmă, ci din contră, acest fapt ne califică ca pe niște vinovați cari nu au curajul a pune degetul pe rană.

Nu ne este permis a primi pur și simplu, ca ban bun, faptul, că sătenii refuză a lua în primire pădurea, sau pășunea, ci trebue să cercetăm cu de-amănuntul adevăratele cauze cari îi îndeamnă ca pădurile și pășunile, după cari s'au sbătut secole de-arândul, să le refuze astăzi, când aievea li se predau.

Cheltuelile de administrație și pază, sau amenajare, nu joacă rol, căci nici Statul nu le poate elimina, ci cel mult reduce într'o măsură neînsemnată. In schimb, cauza esențială a refuzului se rezumă la evaluare, care s'a făcut în mod vinovat, de către unii experți. Legea spune clar în art. 50 și 52, că la stabilirea prețului se va lua de bază media prețurilor din ultimii 5 ani înainte de 1913, considerând, la păduri, leul egal cu coroana, iar la pășuni, leul egal cu 2 coroane. Or, astăzi există cazuri când comisiunile de expropriere și curțile de Apel au stabilit prețuri de 3.000—7.000

lei la 1 jug. cad. şi 1.000—3.000 lei pentru 1 jug. de păşune. Aplicând la aceste cifre indicele de scumpete, ar urma că 1 jug. de pădure de acest fel să se vândă azi cu 120.000—240.000 lei, iar păşunea cu 80.000—240.000 lei, ceace denotă o vădită exagerare. Afirmăm categoric, că aceste păduri au fost evaluate în multe cazuri, chiar mai scump, decât le-ar putea obţine populaţia astăzi din mână liberă.

Cum ne-am putea explica altfel gestul sătenilor, când, delegaţii lor au fost aceia cari au cerut la expropriere pădurile şi păşunile, ei au alergat la nenumărate desbateri, le-au luat în primire în mod provizoriu şi au şi folosit parchetele normale de până aci, depunând valoarea lor, iar azi, când li se dă în primire definitiv, să le refuze oare numai de dragul de-a le vedea în mâna Statului ca patron, sau administrator ideal? Realitatea este, că ei au cerut a li se da pădurile în condiţiunile fixate de legea pentru Reformă Agrară, şi la desbaterile Comisiunilor de Ocol sau Judeţeană s'au şi calculat preţurile legale, cu cari erau de acord. Ulterior s'a găsit însă chiţibuşul de a se putea admite apelul, la desbaterea căruia nu au putut lua parte delegaţii sătenilor, sau chiar luând parte, nu aveau puterea de a influenţa sentinţa care se ghida după expertiza unor oameni inconştienţi.

Legea Camerilor Agricole fixase odată ca să se întocmească un tablou al experţilor în materie de agricultură, silvicultură şi zootechnie, dar — durere — ele nu s'au întocmit şi astfel am ajuns să vedem cum unele instanţe au recurs la persoane absolut necompetente (învăţători sau antreprenori răsăriţi după răsboiu) cari au prezentat expertize compromiţătoare. Hotărîrile Curţilor de Apel, conform legii ne mai putând fi atacate pe nici o cale, este evident că ţărănimea, care de multe ori nici nu avea cunoştinţă de aceste preţuri, să refuze pădurile abea în momentul când li se comunica sumele cu cari sunt debitaţi în contul preţului.

Dece să tăcem noi, corpul silvic, astăzi şi să nu arătăm pe adevăraţii autori, dacă ei sunt streini de corp? Sau, chiar dacă există câte unul, dintre colegi, care s'a pretat la jocul proprietarilor, dece să planeze asupra intregului Corp ura şi dece nu am vedea măcar pe unul în faţa judecăţii, care să-i ridice pentru viitor dreptul de a mai putea face expertize. Enigmatic este tocmai faptul, că din şirul lung al experţilor tot numai unul, sau doi monopolizau acest gen de lucrări.

Nu trebue să uităm un lucru, că mulţi dintre proprietarii cu evaluări exagerate, sunt absenteişti, cari după ce au încercat a ne discredita în faţa tuturor instanţelor internaţionale, ne dau şi a 2-a lovitură forţându-ne de a le plăti pădurile cu preţuri mai mari de cât le-ar putea valoriza azi.

In faţa acestor situaţii, ne mai putem oare bucura, că pădurile rămân în mâna Statului ? Şi aceasta ar fi doar numai părerea neoficială, căci Ministerul perzistă în a forţa comunele să primească pădurile, având în această materie şi avizul avocaţilor No. 1292 din 29 Septembrie 1932, care conchide, că comuna nu ar avea dreptul de a renunţa, căci prin renunţare devine discutabil şi dreptul de expropiere. Evident, nu putem discuta legalitatea acestui punct de vedere, dar constatăm faptul, că adesea în vecini cu pădurile evaluate la preţurile acestea exagerate, se găseşte şi câte o pădure de-a Statului, la care, neavând cine să tragă sforile, evaluările s'au făcut legal pe preţurile dinainte de războiu.

Să ne mai mirăm atunci de spiritul de revoltă a ţăranilor, când ei văd cu ochii, că pentru proprietăţile nobililor sunt nevoiţi a plăti de 10 ori mai mult decât se plătesc proprietăţile Statului ?

*
* *

Nu cred că există silvicultor conştient, care să nu dorească a se spori cât mai mult procentul pădurilor Statului. Când avem însă în Legea administrării pădurilor art. 5 pct. c. care urmăreşte tocmai acest scop şi când în urma grelelor referinţe economice de azi, sunt atâtea domenii silvice de vânzare, cu preţuri chiar mai mici decât sunt preţurile de expropriere, dece să fim mărinimoşii cari să acoperim neregulele şi să le trecem asupra Statului, instituind arendă vecinică, adică servitute, câtă vreme legea de Reformă Agrară ţinteşte tocmai la desfiinţarea ei ?

Concluziile nu pot fi altele, decât revizuirea evaluărilor şi pedepsirea experţilor cari au lucrat cu desconsiderarea realităţilor. Tăcerea — cum ştim — denotă doar complicitate, iar cinstea Corpului nostru nu poate decât să câştige, dacă înţelegem a demasca pe cei vinovaţi, mai ales în cazul de faţă, unde marea majoritate este străină de Corpul Silvic.

Les évaluations exagérées pour les forêts expropriées par la réforme agraire en Transsylvanie.

M. l'inspecteur forestier I. Fonay, dans un article publié, il y a quelque temps, dans la revue, s'est occupé de forêts et de pâturages expropriées pour les communes rurales, et qui ont été refusées par celles-ci, à cause de leur prix trop élevé.

Il était d'avis que tous ces biens refusés, soient incorporés au domaine de l'état.

L'auteur du présent articole exprime son opinion contraire : il faut respecter la destination donnée à ces forêts, mais soumettre le prix d'évaluation à une révision, parce que ces sont seulement les prix fautivement élevés qui expliquent les refus des communes.

La révision et, eventuellement, la correction des fautes, doivent être faites par le corps des ingénieurs forestiers d'autant plus que les évaluations exagérées sont dues à des personnes qui ne sont pas de la spécialité.

Übertriebene Abschätzung der durch die Agrarreform enteigneten Waldungen.

Herr Forstinspektor I. Fonai hat vor einiger Zeit einen Artikel veröffentlicht, in welchem er sich dahin äussert, dass jene Waldungen und Hutweiden, deren Übernahme von den betreffenden Gemeinden wegen zu hoher Abschätzung verweigert wird, dem Forstbesitz des Staates einzuverleiben seien.

In Gegensatz hiezu giebt Verfasser vorliegenden Aufsatzes der Meinung Ausdruck, die betreffenden Waldungen seien dem Enteignungsgesetz gemäss ihrer Bestimmung zu bewahren, jedoch sei die Abschätzung einer gründliche Revision zu unterziehen ; die Weigerung der in Betracht kommenden Gemeinden, erwähnte Waldungen zu übernehmen, finde ihre Erklärung einzig und allein in dem zu hohen Schätzungspreis.

Die Revision und die eventuelle Eruierung der Fehler wäre die Pflicht des Forstingenieurs-Korps und dies umsomehr, als die übertriebene Schätzungen zum grössten Teil solchen Personen zur Last fallem, welche dem Forstdienst nicht angehören.

ORIGINA NUMIRILOR SILVICE ROMÂNEŞTI

de D. A. SBURLAN

Numirile pe cari le poartă arborii şi arbuştii pădurilor noastre sunt legate strâns de evoluţia istorică a neamului românesc. Trăind în decursul veacurilor în mijlocul naturii, poporul nostru a putut păstra curat sau foarte puţin alterat, numele latin al tuturor arborilor mai de seamă. Puţinele numiri împrumutate din limba slavonă, turcă, etc. au intrat mai târziu în patrimoniul limbii noastre, ca urmare a convieţuirii strămoşilor noştrii în mijlocul acestor noroade.

I. Din cele peste 60 numiri de arbori şi arbuşti cercetate, 40 sunt de origină latină, 16 slave (paleo-slave, ruseşti, sârbeşti, bulgăreşti, cehe), 4 turco-arabe, 1 grec, 1 unguresc, 1 albanez şi 2 necunoscute *).

Unele din aceste numiri au semnificaţie identică în limba de origină: altele sunt însă deduse din cuvinte sau noţiuni similare.

1. Sunt de origină latină: agriş (dela agru ?); alun (Avellana), anin (Alnus), arţar (Acer), carpin (Carpinus), castan (Castanea), cer (Cerris), cireş (Cerasus) corn (Cornus), ederă (Hedera), fag (Fagus), frasin (Fraxinus), gheorghinar (Georginus), ienuper (Juniperus), iasomie (Jasminum), jep, jneapăn (probabil tot de la Juniperus?), jugastru (de la jugum?), leandru (Oleander), măr (Malus), mesteacăn (de la masticare? a amesteca, în înţelesul că mesteacănul apare diseminat (amestecat) printre alte esenţe), moşmon (Mespilus?), nuc (Nucum), păducel (de la peduculus = păduche?), păr (Pirus), pin (Pinus), platan şi paltin (Platanus), plop (Populus), prun (Prunus), rug (Rubus), salcie (Salix), sânger (de la sangis = sânge?), soc (Sambucus), tei (Tilia), tufă şi tufan (tufa), ulm (Ulmus), vâsc (Viscum), viţă (Vitis), zadă (Taeda).

2. Sunt de origină slavă: agud (sl. jagodi), dafin (bulg. dafni), dracilă (rus. dracie = mărăcine), gorun (de la gora = munte, pădure), gârniţă (sârb. graniţa), gutui (rus. gutei), molift (bulg. molidv?), moşdrean (ceh. modrjn), plută (slav. pluti), răchită (slav. rakyta), scoruş (slav. oskoruşa), scumpie (de la slav. skonpu = scump) stejar (sârb. stejer = trunchiu; în l. română stejer sau steajer se numeşte stâlpul din mijlocul ariei, pe care se înfăşură frânghia, la treeratul cerealelor cu animalele), tisă (slav. tisa), vişin (bulg. vişni).

3. Sunt de origină turco-arabă: dud (dud), liliac (leïlak), salcâm (salkym).

---

*) Expunerea de mai sus nu are pretenţia unui studiu de filologie. Cuvintele sunt culese din dicţionarele d-lor Adamescu şi Candrea, Şăineanu şi „Histoire de la langue roumaine" a d-lui Densuşianu, şi prezintate ca acolo.

4. De origină ungară: coacăz (kokoiza).

5. De origină greacă: smeur (?).

6. De origină necunoscută: afin, brad (albanez, brat?), măcieș.

II. Origina celorlalte cuvinte privitoare la pădure este următoarea:

1. Latine: pădure (dela padule, paludem), rariște (de la rarus), păşune (pastionem), fâneață, fânaț, de la fân (foenum), arbore (arbor), pom (pomus), rădăcină (radicina), trunchiu (troncus), ramură (ramus), nod (nodus), frunză (frondem), foaie (folia), floare (florem), fruct (fructus), sământă (sementia), ghindă (glandem), lemn (lignum), scoarță (cortex), măduva (medula), răşină (resina), par (palus), secure (securis), ferăstrău (ferrum serrae), scândură (scandula), veşted (viscidus), uscat (ex-sucatus), etc.

2. Slave: dumbravă (donbrava, dela donbu = arbore); tulpină (de la trupu, trupina = trunchiu); cracă, creangă (bulg. ?), coajă (slav. coja), şleau (ceh. şlak = drept, lung), stâlp (slav. stulpu), topor (slav. toporu), grindă (slav. grenda); dranița (rus), buruiană (rus.), bălărie (byliie = buruiană).

3. Albaneze (illiro-tracice?): codru (Kodră = munte); copac (kopaci = trunchiu), ghimpe (ghiămp), bunget (bung = stejar).

4. Lăstar de origină neo-reacă; ciont, ciot (csonk) ungară; şindrilă (Schindel) germană. Origina cuvintelor buturugă şi crâng nu am putut-o afla.

III. Cuvintele de topografie următoare sunt de origină:

1. Latină: câmpie, câmp (campus), munte (montem), culme (culmen), margine (marginem), râu (rirus), vale (vallis), etc.

2. Slavă: ocol (okolu = cerc, dela kolo = roată), podgorie (de la podu = sub, gora = munte), isvor (isvoru), iaz (iaz = canal), smârc (smrucu = canal), scoco (skoku = săritură); baltă (balta), pod (podu), vârf (vruhu), etc.

3. Hotar e de origină ungurească (hotár); uluc (uluk) turcească; jilip derivă probabil din Schlitt, Schlittweg, drum de alunecare, etc.

L'origine de quelques dénominations forestières roumaines.

Les dénominations de nos arbres et de nos arbustes sont intimement liées à l'évolution historique du peuple roumain.

Il a su garder la forme pure ou peu altérée de noms latin pour la plupart des arbres.

Néanmoins des dénominations empruntées au slave, turque, etc. sont entrées aussi dans le patrimoine de la langue roumaine, comme suite de la longue cohabitation avec les peuples envahissants.

L'auteur examine 65 noms des arbres et arbustes et constate que 40 ont une origine latine, 16 sont slaves, 4 turco-arabes. 1 grec, 1 hongrois, 1 albanais et deux d'origine inconnue.

Les unes de ces dénominations ont encore leurs significations primitives dans les langues d'origine; les autres ne les ont plus conservées.

Herkunft forstlicher Benennungen in der rumänischen Sprache.

Die Benennungen der Bäume und Sträucher unserer Wälder stehen in engster Beziehung zu der geschichtlichen Entwicklung des rumänischen Volkes.

Unser Volk hat den Lateinischen vieler der wichtigsten Bäume entweder rein oder nur wenig entstellt bewahrt. Indess auch Benennungen, welche der slawischen, der türkischen oder anderen Sprachen entlehnt sind — eine Folge des längeren oder kürzeren Zusammenlebens mit den eingebrochenen Völkern — sind in unsere Sprache aufgenommen worden.

Verfasser untersucht 65 Benennungen von Bäumen und Sträuchern und stellt fest, dass 40 lateinischen, 16 slawischen, 4 türkisch-arabischen, 1 ungarischen, 1 albanischen Ursprungs sind.

Die Herkunft zweier derselben ist unbekannt.

Einige dieser Benennungen haben in der Sprache welcher sie entlehnt sind, auch heute noch dieselbe Bedeutung; andere aber haben eine solche geändert.

C R O N I C A

CONGRESE-CONFERINŢE

Congresul Uniunii internaţionale a Institutelor de cercetări forestiere.

Intre 5 şi 10 Septembrie a. c. s'a ţinut, la Nancy, Congresul U. I. I. C. F. la care au participat, prin reprezentanţii lor, 35 de ţări.

Printre subiectele desbătute în congres a figurat în primul rând chestiunea metodelor indicate a fi întrebuinţate în pieţele de experienţe. Apoi: organizarea recoltei şi controlului seminţelor forestiere, unificarea descrierii staţiunilor şi a nomenclaturii pedologice şi în sfârşit creiarea unei bibliografii internaţionale.

După cum se obşinueşte, participanţii s'au constituit în secţiuni, după specialitate, pentru discutarea problemelor puse în desbatere.

Astfel s'au format următoarele cinci secţiuni:

Ecologie şi silvicultură; preşedinte: Stoklasa (Cehoslovacia). Referenţi: Wiedemann (Germania), Munns (America), Schmied (Austria), Delevoy (Belgia), Bédard (Canada), Ilvessalo (Finnlanda), Oudin (Franţa), Macdonald (Anglia), Jedlinski (Polonia), Kvapil şi Konsel (Cehoslovacia).

Technologia forestieră; preşedinte: Géneau (Franţa). Referenţi: Ohsawa (Japonia), Sevilla Penalva (Spania), Sugiura (Japonia), Ugrenovici (Jugoslavia), Worschitz (Ungaria).

Chestiuni tropicale şi mediteraneene; preşedinte: Peyerimhoff (Franţa).

Referenţi: Peyerimhoff, Unwin (Cipru), Challot (Maroc), Blanchi, Coster.

Reîmpădurirea şi resturarea munţilor, preşedinte, Avila Bedart (Canada).

Referenţi: Boodt. Nemec, Weis.

Pedologie şi climatologie forestieră; preşedinte: Weis (Danemarca).

Referenţi: Bornebusch (Danemarca), Feher (Ungaria), Lang (Germania), Maran, Nemec, Weis.

(După ce referatele prezentate congresului vor fi date publicităţii, le vom aduce la cunoştinţa cetitorilor revistei, pe cale de recenzii).

In timpul Congresului s'au făcut şi două exercursiuni de studii în pădurile din regiunea Lorenei.

Prima a fost la pădurea de Haye (din care o parte este afectată şcoalei de ape şi păduri dela Nancy). Ea avea ca obiect studiul conversiunii crângului compus, după metoda clasică predată în şcoală.

A doua, la pădurea Ban d'Étival, în reg. Vosgilor unde un codru de pin silvestru de 140—170 ani, de origină naturală, situat pe un versant sudic, face obiectul operaţiunilor de regenerare sub formă de tăieri rase cu bande alterne dirigate după linia de cea mai mare pantă.

Explicaţii pe teren au dat dd. Perrin (la pădurea Haye) şi Guinier (la Ban d'Étival).

In ziua de 10 Sept. congresul şi-a ţinut adunarea plenară, când s'au decis următoarele :

— Viitorul Congres va avea loc în Ungaria, în 1936.

— Biuroul permanent, pentru perioada 1 Ianuarie 1933—31 Decembrie 1936, este constituit, astfel :

Preşedinte : Roth (Ungaria).
Vice preşedinte : Munns (St. Unite).
Membri : Fabricius (Germania)
Sir Robinson (Anglia)
Ilvessalo (Finnlanda)
Guinier (Franţa)
Pavari (Italia)
Badoux (Elveţia).

— Comisiunea de trei, pentru studiul descrierii arboretelor şi metodelor de cercetări forestiere :

Fabricius (Germania)
Guilbaud (Anglia)
Oudin (Franţa).

— Comisiunea bibliografică :

Weber (Germania)
Troup (Anglia)
Perrin (Franţa)
Jedlinski (Polonia)
Flury (Elveţia).

— Secretar general al Uniunii : D-l Sven Petrini.

In seara de 10 Sept. un banchet prezidat de Inspectorul general Fortunet — reprezentantul Ministrului Agriculturii şi Directorului general al apelor şşi pădurilor — a încheiat congresul.

Numărul şi calitatea participanţilor, amploarea discuţiilor la care au dat naştere lucrările prezentate în comisiuni, importanţa moţiunilor votate precum şi toasturile rostite la banchet au dovedit succesul deplin al Congresului.

Continuul schimb de vederi între reprezentanţii cei mai calificaţi ai silviculturii mondiale va contribui la progresul ştiinţei forestiere, dar nu mai puţin şi la evidenţierea adevărului, că aceste conferinţe servesc însăşi cauza păcii.

Red.

Cercul studenţesc de studii forestiere

Cercul de studii forestiere al Societăţii Elevilor Ingineri Silvici, fundat în toamna anului 1930, cu mult entusiasm tineresc, şi-a inaugurat al III-lea an de activitate printr'o conferinţă închinată memoriei fostului ei preşedinte de onoare, N. G. Popovici, ţinută de D-l Prof. Dr. M. Drăcea, directorul general al C. A. P. S-lui.

Conferinţa a avut loc în amfiteatrul mare al Şcoalei Politechnice „Regele Carol II", în ziua de 25 Noembrie 1932, în faţa unui numeros auditoriu compus din profesori, ingineri şi studenţi.

Deschizând prima şedinţă a cercului studenţesc de studii, D-l N. Ghelmeziu, preşedintele societăţii, evoacă figura marelui dispărut N. G. Popovici şi arată solicitudinea de care s'a bucurat societatea şi studenţii din partea fostului lor Decan. In încheere, mulţumeşte D-lui Prof. Dr. Drăcea pentru bunăvoinţa cu care a primit să conferenţieze.

*

* *

„Nu puteţi Dv. tineretul să faceţi un gest mai frumos, la începutul cursurilor acestei şcoli — începe D-l Prof. Drăcea — decât să vă îndreptaţi gândul către această mare figură a silviculturii româneşti: N. G. Popovici. Vi se cuvin laude frumoase, pe bună dreptate, pentru avântul Dv."

„Este o datorie pentru noi, cari am trăit lângă acest om, să legăm firul unui trecut plin de sbucium. Este o datorie pentru mine, să fac să apară, şi mai cu seamă să trăiască în sufletul Dv., patriotismul, energia şi înţelepciunea acestui om".

Generaţia lui N. G. Popovici se confundă cu începuturile silviculturii româneşti, şi ea este aceia care sub imperiul culturii franceze caută să ridice şi să consolideze prestigiul unei meserii.

In Franţa şi în centrul Europei, silvicultura fiind tutelată de suprema putere a statului — Regele — a putut să se bucure de multă atenţie şi de aceia îi găsim originea cu multe secole în urmă. Tinerilor români formaţi la lumina acestei silviculturi, le revine greaua sarcină de a munci şi a pune bazele silviculturii noastre naţionale. Din mijlocul lor — spre 1900 — se desprinde N. G. Popovici, ca element chemat să stea în capul serviciului pădurilor şi să-l organizeze.

...„Popovici vine ca un clocot de vulcan cu forţă uriaşă, care voia să ne ridice în sus spre idealurile din Apus, apare ca un mare organizator în serviciu, intră în sufletul oamenilor, îi animează şi peste tot — în activitatea sa — se vede această permanentă şi neîncetată tendinţă de a ridica omul, lucrarea şi tot ceea ce înconjoară prestigiul forestier".

...„Popovici era energic, avea un temperament — am putea spune — de general, de animator, ştia să ordone, să impună, să strângă şi să plaseze într'un singur gest, un corp tânăr, să-l atragă în sus spre bine şi totdeauna către bine".

Popovici este acela care opune o rezistenţă susţinută capitalismului străin venit să lichideze rezervele păduroase ale ţării — în special acele de stejar.

Apoi obosit, de multe lupte, caută odihnă dar pentru foarte puţin timp, căci în curând, el îşi dirijează atenţia către o altă activitate, către şcoală.

...„Şi atunci, cu adânca lui înţelepciune, Popovici se îndreaptă spre învăţământul forestier, provocând o epocă de renaştere al acestui învăţământ, epocă pe care o putem cuprinde între 1904 şi marele război".

...„In această epocă l'am cunoscut noi cei mai mulţi. Invăţământul capătă o nouă înfăţişare, este un corp profesoral şi un corp studenţesc, este o mişcare de regenerare în care a trăit şi cel ce vă vorbeşte.

Spre sfârşitul carierii, adică după războiul mondial, Popovici se dedică vieţii politice. Această activitate este caracterizată prin elanul cu care susţine problemele mari şi este primul dintre parlamentari care în adresa de răspuns la mesagiul tronului, afirmă existenţa problemelor forestiere (1927). Meritul lui mare este de a fi ştiut să facă politica interesului obştesc, nevoind — niciodată — însă să atragă corpul silvic în politică, înjosindu-l.

...„Toată activitatea lui Popovici se poate rezuma într'o formulă lapidară: m u n c ă, c i n s t e ş i p r i c e p e r e.

...„Cinstea — caracteristica fundamentală a sufletului său, a fost în el personificată şi curată ca şi cristalul, astfel că la sfârşitul carierei sale închide ochii ca cel mai sărac om".

...„Dacă veţi sufla cenuşa acestei jumătăţi de secol, veţi găsi diamantul care a strălucit şi va străluci în silvicultura română".

...„Veţi găsi în acest trecut al silviculturii româneşti, pilde înălţătoare, şi acela dela care veţi putea lua cele mai multe pilde, este N. G. ' P o p o v i c i".

I. Popescu-Zeletin

I. R. O. M.

Sâmbătă 12 Noembrie 1932, ora 18, a avut loc la I n s t i t u t u l r o m â n e s c d e o r g a n i z a r e ş t i n ţ i f i c ă a m u n c i i (I. R. O. M.) conferinţa D-lui Dr E d m o n d L a n d a u e r, vice preşedinte al C o m i t e t u l u i i n t e r n a ţ i o n a l d e o r g a n i z a r e ş t i i n ţ i f i c ă a m u n c i i, cu subiectul „D e u n d e t r e b u e s ă p o r n e a s c ă u n i n d u s t r i a ş c a r e v r e a s ă - ş i r a ţ i o n a l i z e z e î n t r e p r i n d e r e a".

Conferinţa s'a ţinut la sediul I. R. O. M.-lui din str. Clemenceanu 6 şi a fost urmată de discuţiuni la care au luat parte D-nii ingineri: N. Vasilescu-Karpen, Th. Ficşinescu, Stavri Cunescu, Stratilescu, Gh. Popescu, St. Mihăescu, Casasovici şi Isărescu.

Raţionalizarea întreprinderilor cere din primul loc, adaptarea activităţii propuse spre raţionalizare — timpului — şi nu poate fi aplicată decât întreprinderilor, care prin natura produselor lor tind a avea o durabilitate. Din acest motiv, activitatea întreprinderilor trebue supusă unui riguros program (program zilnic, săptămânal, lunar, anual şi chiar pe un deceniu).

Prevederea este unul din elementele fundamentale ale raţionalizării.

Acuzaţiunile aduse raţionalizării de a fi cauza crizei şi şomajului actual, cad ca nefiind fondate. Greşală mare s'a făcut raţionalizându-se producţiunea şi

neglijându-se complect raţionalizarea consumaţiei; de aci decurge supraproducţia în toate domeniile.

O întreprindere se raţionalizează prin desvoltarea armoniei a tuturor elementelor componente (om, maşină, piaţă).

Perfecţionarea maşinismului nu înseamnă raţionalizare.

Din potrivă, raţionalizarea se ocupă cu desvoltarea a r m o n i c ă a tuturor factorilor unei întreprinderi; măreşte producţiunea în unitatea de timp şi remunerează mai bine pe lucrător şi patron.

Nici odată o activitate nu va fi perfect raţionalizată, deoarece raţionalizarea este în funcţie directă cu progresul general, dela care împrumută ideile carei convin şi este deci mereu în e v o l u ţ i e.

In esenţă, raţionalizarea se poate introduce:

a) în întreprinderile existente unde, în timp, va trebui să armonizeze echilibrul factorilor determinanţi (om, maşină, debuşeu).

b) în întreprinderile ce iau fiinţă, şi unde, dela început, se poate încerca o activitate raţional organizată.

In încheere, conferenţiarul crede că am trecut punctul critic al crizei economice, şi dacă atmosfera este încă neclară, ea se datoreşte, în mare parte, şi lipsei de încredere în forţele noastre productive, tocmai atunci când ele activează în ţara românească cu bogăţii recunoscute.

I. P. Zeletin

CRONICĂ DIVERSĂ

O NOUĂ REVISTĂ

Sub conducerea D-lui Ing. V. Precup, apare la Bistriţa „Revista Graniţei Năsăudene", ca străjer al intereselor celor 44 comune din fostul district de graniţă al Năsăudului.

In editorialul publicat în Nr. 1, revista îşi precizează scopul:

— să informeze obiectiv, sincer şi adevărat asupra administraţiei averilor grănicereşti şi să apere aceste averi;

— să fie un organ care să ajute introducerea celei mai cinstite administraţii posibile la instituţiile acestor averi.

— să facă educaţia populaţiei dela graniţă, servindu-i cunoştinţe din toate domeniile.

Pentru ca să realizeze propunerile, conducătorii revistei fac un apel către toţi intelectualii de graniţă, de orice naţionalitate şi către toţi descendenţii grăniceri, să contribue la desăvârşirea operii începute, „cu tot ceeace ştiinţa şi puterile îi ajută".

Salutăm cu simpatie apariţia unei noi publicaţii româneşti în Ardeal, felicităm pe conducători pentru curajul şi stăruinţa de care dau dovadă şi urăm isbândă şi viaţă lungă „Revistei graniţei Năsăudene".

Red.

— R E C E N Z I I —

Dr. D. A. Sburlan et G. I. Ionesco.

Les conditions forestières de la Roumanie — Production, industrie et commerce du bois — 80 pages, 16 tabelles, une carte. Prix 60 lei. Bucarest, Imprimérie de l'Etat, 1932.

Colegii noştri, d-nii: D. Sburlan şi Gh. Ionescu sunt dintre puţinii silvicultori, pătrunşi de lăudabila năzuinţă, de a promova scrisul şi problema silvică românească.

Ambii sunt răscolitori de publicaţii şi de statistici oficiale, autohtone sau străine şi cu un remarcabil spirit de analiză şi sinteză, — familiarizaţi cu înţelegerea problemelor economico-politice la ordinea zilei — culeg date şi cifre, pe cari le strâng în mănunchiuri utile.

De cifrele şi datele culese şi elaborate de d-nii Sburlan şi Ionescu s'a folosit oficialitatea noastră în cele două reuniuni de experţi în comerţul şi industria lemnului, ce-au avut loc sub egida Societăţii Naţiunilor, la Geneva şi Viena în cursul anului 1932. Şi nu este tocmai uşoară această meticuloasă muncă de culegere de cifre, care fără un studiu serios şi fără spirit de discernământ remarcabil, poate duce la deducţii şi concluzii eronate şi păgubitoare.

Nu avem deaface propriu zis cu un studiu larg al unor probleme de silvicultură şi cei, cari au vrut să vadă în titlul broşurii „Condiţiunile forestiere ale României", o lucrare de proporţii mari şi de studii profunde a cadrului în care trăeşte pădurea şi silvicultura românească, atât în ce priveşte elementele naturii (sol, climă, esenţe, etc.), cât şi în ce priveşte elementele legate de acţiunea omului (fenomenele economico-politice şi financiare), au putut vedea în prefaţa lucrării că năzuinţele autorilor au fost altele.

Anume: „Ţinta uvrajului nostru este de a prezenta succint cel mai mare număr posibil de informaţii cu privire la producţia, industria şi comerţul lemnului României, utilizând toate publicaţiile statistice şi de specialitate, pe care le-am cunoscut".

Dacă se poate găsi o inconsecvenţă la autori între titlul şi cuprinsul broşurei, este însă o perfectă consecvenţă între subtitlu: Producţia, industria şi comerţul lemnului", declaraţia făcută în prefaţă şi cuprinsul cărţii, care are un caracter pur informativ.

Aşa dar categoric, nu studiu, ci informaţii. Şi din acest punct de vedere autorii au reuşit cu prisosinţă să dea în cele 80 de pagini un bogat material documentar, cernut, sistematizat şi comentat,

aşa ca să poată fi destul de util şi nouă tuturor şi străinătăţii.

O privire numai asupra tablei de materii ne arată, că în cele 6 capitole ale broşurii, tema îmbrăţişată de autori a fost complect tratată.

Lăsăm amănuntele lucrării în seama celor ce o vor ceti, mărginindu-ne să rezumăm concluziile autorilor, cari au oferit şi această înlesnire cetitorilor:

1) Prin întinderea şi constituţia pădurilor, România este o ţară exportatoare de lemn:

2) Se remarcă şi în România tendinţa generală de depăşire a posibilităţii;

3) Nu putem şi nu trebue să ne aşteptăm, ca producţia lemnului la noi să mai atingă cifrele din 1925—1928;

4) In ce priveşte industria forestieră, e necesar să se încurajeze producţia articolelor fabricate (finizate);

5) E necesar să se adapteze capacitatea de lucru a fabricelor la producţia normală a pădurilor şi să se împiedice printr'o politică de stat creiarea de noi instalaţii;

6) Punerea în valoare a fagului este o problemă capitală,

7) Comerţul de lemn al României se sprijină pe lemnul de răşinoase, de care n'avem prea mari rezerve şi

8) In ce priveşte pieţele exterioare, am menţinut: Egiptul, Grecia, Ungaria şi am pierdut terenul în Anglia, Franţa, Italia.

E necesar să asigurăm lemnului nostru un regim de preferinţă prin tratate comerciale.

Ne unim cu părerea recenzentului „Mercator" din Curentul dela 6 Aug. 1932, care este împotriva intervenţiei Statului în creiarea de noi instalaţii forestiere. Statul poate să nu ajute, dar nu să împiedece creiarea de noi întreprinderi forestiere, cari se vor putea susţine, atât cât vor fi serios conduse şi administrate, şi nu vor putea ameninţa producţia pădurilor, atât timp cât Statul va duce o politică fermă de respectare a posibilităţilor.

Recenzentul din Curentul acuză însă gratuit pe autori, că neglijează concurenţa Rusiei, când la pag. 57 se scrie clar:

„O restabilire a situaţiei din 1926-1928 nu mai pare posibilă, căci consumaţia mărită de după războiu a fost un fenomen pasager, şi concurenţa absolută a lemnului sovietic va fi de aici înainte de neînlăturat.

Noi salutăm cu plăcere apariţia broşurii d-lor Sburlan şi Ionescu şi subscriem la aprecierea recenzentului din „Internationaler Holzmarkt" No. 121, din 8 Oct. a. c., care consideră cartea „un exemplar demn de imitat, în ce priveşte rezumarea clară a tuturor datelor, ce se pot avea într'o ţară asupra economiei forestiere şi a lemnului".

La o eventuală nouă ediţie, autorii vor îngriji să facă unele mici îndreptări, ca de ex.:

a) La pag 9. stepa din sudul Basarabiei se chiamă Bugeac,

b) La pag. 16, autorii întrebuinţează impropriu termenul de „posibilitate normală", care nu reprezintă creşterea anuală, decât la pădurile normale, în sensul amenajamentului;

c) Tablourile dela pag. 17 şi 19 trebuiau făcute şi pe suprafeţe, nu numai pe m^3 şi ar fi comparabile, numai dacă cifrele ar avea aceiaş sorginte. Creşterea normală anuală a pădurilor nu se poate evalua uşor — cum spun autorii — din tablourile menţionate.

Chestiunea determinării creşterilor pe an şi ha. este o problemă foarte grea la noi, ce-şi aşteaptă încă rezolvarea.

In determinarea producţiei efective a pădurilor nu s'a făcut încă şi nu se poate

determina, nu numai din motivele arătate de autori la pag. 18 jos. Sunt deci aleatorii cifrele date de autori asupra producţiei din 1930, socotită la 21,7 milioane m^3, adică 3,3 m^3 pe an şi hectar.

c) La capit. III „Comerţul Lemnului", se dau amănunte foarte interesante, dar cu prea mare desvoltare faţă de proporţia broşurii, în ce priveşte: a) politica comercială înainte şi după războiu, b) dificultăţile de valută, etc., etc.

Lucrarea în general este cu deosebire interesantă.

Tipărită cu litere mai mari, cu unele fotografii şi diagrame, broşura ar fi fost şi mai atractivă pentru cititor; iar faptul că este scrisă în franţuzeşte, va găsi cititori şi consultatori printre străini, scăzându-i însă şansele pentru Românii cari nu ştiu limba lui Corneille.

N. N. Caragea.

R. Hickel.

Dendrologie forestière.

Edit. Paul Lechevalier. Paris, 1932, 256 pag., 25 planches, 75 fr. fr.

Această lucrare nu este o dendrologie completă, care să trateze toţi arborii şi arbuştii, aşà cum a încercat s'o facă altădată, d-l Mouillefert, dar într'un mod cu totul incomplet. D-l Hickel însăşi ne-o spune, prezentându-ne-o mai mult ca o completare a Florii forestiere a lui Mathieu care, la rându-i se raportează, mai ales, la speciile indigene. D-l Hickel tratează în lucrarea d-sale, în special exoticele, cari ar putea fi folosite la crearea arboretelor forestiere; cele indigene sunt tratate numai sumar.

Autorul începe printr'o scurtă, dar completă, introducere asupra exoticelor, căutând să justifice principiul întrebuinţării lor la lucrările de împădurire în regiunile streine de locul lor de origină. Această lămurire o crede cu atât mai necesară, cu cât exoticele, dacă au partizani convinşi, au şi adversari „intransigenţi, ireductibili".

Această ostilitate arătată exoticelor, îşi are sursa, în mare parte, în felul cum s'a predat învăţământul silvic în şcoala din Nancy, care nu lua în seamă cercetările şi încercările făcute în această direcţiune de Duhamel du Monceau, Michaux, Vilmorin şi alţii. Aşà, Mathieu, Fliche, Boppe, Broilliard credeau că Franţa nu are nevoie de specii forestiere din alte ţări, streine ei.

De altfel, aceeaş ostilitate întâlneau exoticele şi în Germania, în ciuda cercetărilor lui Wangenheim. A trebuit ca însuşi Bismark, sub influenţa lui John Booth, să se intereseze de exotice, pentru ca, forestierii germani, la rându-le, să se ocupe de ele.

Este adevărat că Franţa, prin situaţia sa geografică, are o floră mai variată decât ţările septentrionale şi meridionale, că această floră conţine specii lemnoase de primul ordin şi că acestea au fost multă vreme aproape suficiente nevoilor ţării. Cu toate acestea, nu trebue să se considere această floră drept „un paradis terestru forestier".

Franţa are nevoie de anumite specii şi calităţi de lemne, cari nu există în cuprinsul teritoriului ei.

In acest timp, există în alte puncte de pe glob, regiuni cu climat similar, unde se găsesc specii preţioase şi cari din anumite puncte de vedere nu au nimic analog cu cele indigene. De ce să fie importate şi pentru ce să nu fie cultivate, atunci când această posibilitate a fost dovedită?

Este un fapt bine cunoscut că flora actuală a Europei este foarte săracă, în comparaţie cu aceia a Asiei, a Americii de nord şi chiar cu a ei însăşi din era terţiară. Repartiţia actuală a speciilor „este departe de a fi rezultatul factorilor ecologici a c t u a l i, ci acela al

circumstanţelor perioadelor anterioare". Mica desvoltare a ariilor actuale a unor specii, ca, de exemplu, pinul cembra, nu se poate explica, totuşi, ca fiind rezultatul climatului actual. Cultivând anumite specii, n'am face decât să le reintroducem într'un anumit loc. Deasemenea, în mult puncte, există diferită bariere naturale, cari sunt singurele piedici cari se opun la expansiunea unor specii şi pe cari noi le-am putea trece cu multă uşurinţă.

Pentru ce atâta xenophobie faţă de arborii forestieri, când în multe alte ramuri de activitate ca arboricultura, agricultura, creşterea păsărilor, vânătoarea, s'a făcut, de mult, progrese uimitoare? In agricultură, de exemplu, flora a fost aşà de amestecată încât, pentru anumite specii, azi nu se mai ştie ţara lor de origină.

Ceva mai mult, se întâmplă ca o specie introdusă să găsească, în noua sa patrie, condiţiuni de vegetaţie mai favorabile, în special în ce priveşte concurenţa altor specii, sau absenţa duşmanilor lor.

Din fericire, proprietarii particulari, ţinând seamă de rezultatele obţinute cu folosirea unor specii exotice în parcuri, au începu să le utilizeze şi la împăduriri cu scopul de a crea arborete forestiere. Mai târziu şi statul francez, a început să folosească unele exotice (pinul austriac, pinul negru de Corsica, cedrul) la reîmpădurirea basinelor torenţiale din Alpi.

Autorul mai ţine să risipească un echivoc: Nu este vorba ca, în pădurile actuale, speciile de valoare ca: molidul, bradul, stejarul, fagul, să fie înlocuite prin altele „luate din cele patru colţuri ale globului". Este vorba de îmbogăţirea florii actuale, folosind alte specii noui, în împăduriri artificale, în general, în regiunile unde speciile indigene, de talie mare, lipsesc. De exemplu: Bretania, are o floră săracă; n'are nici carpin şi nici conifere. „Totuşi, ea este ţinutul de elecţiune al coniferelor".

Astăzi toate ţările au pornit pe calea introducerii exoticelor, obţinându-se rezultate remarcabile. In emisferul austral s'a introdus, de mult timp, un mare număr de specii, din cari unele, ca pinul maritim, au luat o extensiune considerabilă.

Cu toate acestea, nu trebue să considerăm arborii exotici drept un panaceu universal. „Multe sunt locurile unde nu se va găsi ceva mai bun decât speciile indigene. In altele, din contră, s'ar putea avantajos folosi, deodată, exoticele". Căci ce se urmăreşte în general într'o lucrare de împădurire? Lemnul de lucru. Acest scop, în unele cazuri, nu poate fi atins, într'un timp suficient de scurt ,cu speciile indigene; sau, s'ar putea obţine, scoţându-le din aria lor, devenind în acest caz adevărate exotice (pinul silvestru, laricele, etc.). Deci, este cazul să se găsească acea specie cu creştere repede, şi producţie mare. Cine ar putea rivaliza în acest caz cu Abies grandis, Sequola sempervirens, Douglasul? Afară de aceasta, o specie poate fi folosită şi atunci când ne prezintă lemn cu calităţi ce diferă de cele ale speciilor indigene (Carya, Thuya), sau când se distinge prin aptitudini de a prospera în condiţiuni deosebit de defavorabile — fie din punct de vedere climaterie, fie din acele al naturii solului. Taxodium este folosit cu mult succes, în sudul Franţei, pretutindeni unde esenţele indigene dau rezultate insuficiente sau aleatorii. Tot în această ordine de idei, se remarcă rezultatele surprinzătoare obţinute, în emisferul sudic, în coloniile engleze. Deasemenea, se pot găsi printre exotice, arbori cari rezistă vitelor, vânatului, mai bine decât speciile indigene; sau, nu au

decât prea puţini paraziţi (animali sau vegetali). Infine, unele specii ca salcâmul, sunt specii ameliorante, fixătoare de azot.

După ce face un istoric al exoticelor în Franţa, autorul „aruncă o privire de ansamblu asupra florii ţinuturilor de unde este posibil să se facă împrumuturi de specii". Astfel: „Emisferul Nord este acela care a furnizat până 'n prezent, va furniza încă — chiar şi celui dela Sud — aproape totalitatea vegetalelor de introdus". Aici se disting trei regiuni:

a) Europa, Asia occidentală şi Africa de Nord.

b) Asia Orientală.

c) America de Nord.

a) Din prima regiune, partea de N. E. şi mai ales de E. a Europii oferă cel mai mare număr de specii. Pornind din Italia, „formele se diferenţiază din ce în „ce. Fără ca să dispară speciile occiden„tale, apar altele: pini, brazi, stejari, car„peni, etc. Diversitatea se accentuiază în„că în Asia Mică şi Caucaz, unde, ceva „mai mult, apar tipuri noui: Pterocarya, „Cedrii, Liquidambar".

b) Asia, împreună cu Westul Americii de Nord, sunt regiunile cele mai bogate în specii. In Asia orientală găsim specii cari convin celor mai septentrionale latitudini, celor mai mari altitudini; altele, pentru regiunile temperate, reci sau calde.

c) America de Nord prezintă două subgrupe: Coasta Atlanticului şi Coasta Pacificului. In grupul estic se disting două zone de conifere, separate printr'o alta de foioase. Grupul de W., se prelungeşte şi în tot Mexicul, până în Guatemala.

Emisferul Sudic este departe de a ne da aceleaşi posibilităţi ca cel Nordic. Aceasta, mai întâiu din cauza inegalităţii repartizării uscatului şi a oceanelor, apoi, pentru faptul că în emisferul Austral, regiunile temperate ocupă un loc cu totul restrâns. Flora acestui emisfer este complet diferită. Din Africa de Sud nu-i nimic de ales. Acelaş lucru se poate spune de America de Sud, excepţie făfând regiunea Anzilor Chilieni.

Dar, între atâtea specii, cum vom putea deosebi pe acelea cari ar putea să ne dea rezultatele cele mai interesante şi cari ar merita să fie folosite? La această întrebare, autorul ne arată că numai e x p e r i e n ţ a poate să spuie ultimul cuvânt. Dar, şi rezultatele experienţelor „nu au decât o valoare locală". „Nu este cazul în asemenea materie să interpolăm". „Nu ajunge, pentru a pute afirma şansele de reuşită ale unei specii — într'un loc determinat — să comparăm caracteristicile ecologice şi meteorologice ale ţinutului de origină şi ale celui unde se introduce". Se cunosc cazuri unde specii, aparţinând unei aceleiaşi regiuni şi unde creşteau amestecate, se comportă foarte diferit, în afară de aria lor naturală de vegetaţie. Pinus pinea rezistă mai bine la Nord, decât Pinus halopensis. Unele specii fac probă de o elasticitate deconcertantă. Ex. ni-l oferă Pinus laricis de Corsica, care dă excelente rezultate în Belgia.

Datele furnizate de geo-botanişti nu sunt în această privinţă mai puţin nesigure. Să nu se ataşeze prea mare importanţă diviziunilor zonale, fundate, mai ales, pe date meteorologice, ca acelea imaginate de Mayr. „Limita termică a arborilor este foarte departe de a coincide cu izotermele; alţi factori joacă un rol — câteodată — preponderant, cum de ex. vânturile.

Intr'un cuvânt, e x p e r i e n ţ a d i r e c t ă, singură ne poate iniţia complet asupra condiţiunilor ecologice necesare unei specii.

In ce priveşte lucrarea însăşi, autorul

ne arată că scopul ei este: să iniţieze pe silvicultori asupra esenţelor forestiere exotice susceptibile de a fi folosite avantajos în împăduriri; să înveţe să le cunoască, dându-se caracteristicile lor forestiere (exigenţe, rapiditate de creştere, calitatea produselor); să semnaleze acele specii cari nu prezintă nici-un interes de a fi cultivate.

Nu a crezut necesar să dea pentru fiecare, o descriere botanică completă, dar, s'a străduit să semnaleze caracterele esenţiale cari disting o specie de alta vecină cu ea, — insistând deci asupra caracterelor diferenţiale. Pentru aceasta, a avut în vedere, nu numai caracterele florilor, fructelor şi foilor, ci şi mugurii, ramurele tinere — „caractere precise şi comode, utilizabile şi iarna şi de aceeaş importanţă caşi primele". Acesta-i un fapt pe care „botaniştii descriptivi îl uită adesea".

S'a dat apoi mai multă importanţă coniferelor, cari sunt folosite pe o scară mai întinsă şi cari cuprind o proporţie mai mare de specii al căror lemn este susceptibil de întrebuinţări diverse.

Afară de Indexul familiilor, Indexul alfabetic al speciilor descrise sau menţionate, Indexul tablourilor de determinare, — lucrarea mai este însoţită de 25 planşe, desemenate de însăşi autorul cărţii. De altfel, d-l Hickel ţine să menţioneze că dendrologia forestieră pe care o prezintă lumii forestiere şi celei care se interesează de pădure, nu este o lucrare de compilaţie: descrierile, figurile şi detaliile date pentru fiecare specie — afară de indicaţiunile speciale — sunt fructul observaţiunilor sale.

Incheiem aceste rânduri, lăsând locul penei autorizate a d-lui Ph. G., care, prezentând lucrarea d-lui Hickel, scrie *)

„Dendrologia forestieră este opera „unui forestier naturalist, care a consa- „crat cariera sa studiului arborilor şi ca- „re face ca forestierii să beneficieze de „lunga sa experienţă. Această excelentă „lucrare răspunde — dincolo de ceeace „se putea aştepta — unei nevoi pe care „a creiat-o în literatura franceză, lipsa „oricărei cărţi descriptive consacrate e- „xoticelor".

At. Haralamb

*) Revue des Eaux et Forêts. — Nr. 8/932.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 8 August 1932.

Perrin H.:

Impressions forestières de Yougoslavie (fin).

Impresiuni forestiere din Iugoslavia (sfârşit).

Autorul continuă publicarea impresiilor şi observaţiilor culese asupra pădurilor din Karstul desgolit şi asupra reîmpăduririlor de pe acest Karst conchizând, că problema împăduririlor în acest ţinut este tot atât de dificilă, pe cât e de vastă.

Aci pădurea progresează încet... Administraţia forestieră iugoslavă a făcut după războiu eforturi meritorii, împădurind în 10 ani 11600 ha. şi ferind de păşunat 265.500 ha.. Produce 20 milioane puieţi anual în acest scop, dar pentru a împăduri în 50 de ani cele 500.000 ha. al Karstului desgolit, efortul va trebui încă mărit.

Roger Ducamp:

Valeur des pluies et taux de boisement.

Valoarea ploilor şi procentul de împădurire.

Consideraţii în jurul controversei, dacă pluviozitatea este funcţie numai de altitudine, sau şi de procentul de împădurire. Autorul susţine, că valoarea lamei de apă — orcare ar fi, — a cărei origine se datoreşte împăduririi este proporţională cu volumul coronamentelor pădurii, deci cu masa de frunze. In condiţii egale, valoarea lamei de apă va fi mai mare într'un codru grădinărit, decât într'un masiv regulat, va fi mai mică într'un crâng şi redusă de tot într'un tufăriş rar, în sterile şi lande.

Pe măsură ce ne ridicăm în altitudine, rolul pădurii în materie de condensare se găseşte puţin câte puţin şi câteodată complect mascat de acela mult mai puternic, pe care-l joacă coborîrea temperaturii, corespunzând măririi altitudinii.

Marcel Volmerange.

L'age de majorité de l'arbre.

Vârsta majoratului arborelui.

Este vârsta exploatabilităţii comerciale. Atunci valoarea lemnului este sinteza tuturor elementelor, cari concură la formarea substanţei lemnoase şi la valoarea sa economică.

Această vârstă de 30 de ani, care marchează sfârşitul perioadei tinereţii şi începutul perioadei, în cursul căreia fiecare individ lemnos e chemat să procure produsele solului, pe care le-a acumulat, este propriu zis vârsta majoratului arborelui.

M. Versepuy:

De la valeur des graines.

Despre valoarea semințelor.

Autorul discută asupra stabilirii valorii unei sămânțe după procentajul la secțiune, procentajul răsăririi în germinator, curățenia seminței, valoarea culturală (produsul cuantumului germinativ prin cuantumul (de puritate), energia germinativă și cuantumul higrometric, conchizând, că toți acești factori servesc la formarea unei opinii asupra seminței, dar, dacă între acești factori există o oarecare apropiere, să evităm a crede într'un paralelism complect...

Sunt și alți factori, după cari se mai poate aprecia valoarea seminței, printr'o rutină îndelungată și anume: culoarea, gustul și mirosul seminței.

V. H.:

Les forêts assurées contre le feu par les mutualistes.

Pădurile asigurate contra focului prin asociații mutuale.

Incendiile sunt o calamitate pentru pădurile din Sudul Franței, mai ales. Problema asigurării pădurilor contra incendiilor este și actuală și de mare interes în Franța.

Autorul se ocupă de creiarea unei Societăți de asigurarea pădurilor sub egida Casei Centrale a Mutualității Agricole, reproducând și comentând articolele din proectul de statut.

A. Granger:

Les plantations du parc de Versailles.

Plantațiile din parcul de la Versailles.

Autorul arată modificările suferite de parcul dela Versailles dela creiarea lui sub Ludovic al XIII-lea și până azi, când sunt necesare alte modificări în compoziția arborilor. Pentru aceasta trebue pregătită opinia publică, gata să strige împotriva „vandalismului" îndată, ce securea ar pătrunde în aceste vestigii ale trecutului, și să i se explice, că e preferabil a se interveni treptat și câte puțin, decât a se ajunge la o doborîre totală și la replantare.

G. Huffel:

La détresse des forêts allemandes.

Situația dureroasă a pădurilor Germaniei.

Criza scăderii prețului lemnului e mare în Germania.

Autorul dă câteva date statistice, din care se vede, că actualmente prețul de vânzare al lemnului cu coajă nu acoperă nici cheltuelile de exploatare și scoatere din pădure. Astfel 26% din pământul Germaniei nu mai dă nici un venit net.

E. Hubault:

Traitement de massifs attaqués par un Lepidoptère au moyen d'une insecticide pulverulent.

Tratamentul masivelor atacate de un Lepidopter cu ajutorul unui insecticid pulverulent.

E vorba de un insecticid, fabricat de o firmă germană, care a fost întrebuințat cu succes împotriva unui atac de Noctuella Panolis griseovariegata Goez. în arboretele de pin silvestru din împrejurimile Nürenbergului.

No. 9 Septembrie 1932.

Jean Prioton.

Le causse du Larzac et ses forêts.

Platoul calcaros Larzac și pădurile sale. (Prima parte).

E platoul calcaros cel mai mare din așa zisa „Țara calcarelor", la sud de Masivul Central. Acoperă circa 1 milion Km².

Autorul se ocupă cu studiul acestui

platou calcaros. In ordine: Cap. I: geografia, istoria, viaţa economică. Cap. II: Teritoriu de studiu, geologic, hidrografie, climat. (Va urma).

A. Jooubert.
Biologie de l'if et des taxées.
Biologia tissei şi taxaceelor.

Se continuă şi sfârşeşte art. început în No. de Iulie 1932, făcându-se un studiu general asupra ariei de vegetaţie a tissei în Franţa şi Nordul Africei.

Tissa e un răşinos de umbră, nu de climat umed (aria sa mediteranee este deosebit de mare), nici de ţinuturi cu căderi de apă abundente(ceiace nu e acelaş lucru cu climat umed). E un răşinos de subarboret, de formaţii forestiere speciale, de mare progresivitate. Aria sa de vegetaţie s'a restrâns considerabil. In emisferul boreal taxaceele se prezintă ca un grup geologic străvechiu, pe cale de dispariţie.

Condiţiunile vieţii sociale normale a tissei — singurul răşinos de umbră, ce există azi — pot — crede autorul — să ne conducă la cunoaştrea formaţiunilor forestiere normale, care trebue să-i fi dat această umbră.

J. Salvador.
À propos des bois de sapin des Pyrénées.
Despre pădurile de brad din Pirinei.

Autorul arată, că bradul din Pirinei este tot aşa de bun pentru construcţii, ca şi bradul din alte ţinuturi şi că pe nedrept fusese înlăturat din caetul de sarcini pentru reconstruirea caselor distruse de inundaţii în Sudul Franţei.

M. Sagot-Lesage.
Sur les moyens de réalisation d'une politique forestière nationale.
Asupra mijloacelor de realizare unei politici forestiere naţionale.

G. Huffel.
Le mouvement forestier à l'étranger.
Mişcarea forestieră în străinătate. Suedia.

Şcoala forestieră a Suediei, reorganizată în 1914, este una dintre cele mai vechi din lume. Şi-a sărbătorit centenarul în 1928.

Alături de şcoală este o staţiune de cercetări forestiere, înfiinţată în 1902, sub conducerea profesorului Hesselman.

D-l Huffel se ocupă de ultimul din cele 26 volume de „comunicări" ale Staţiunii, cel apărut în 1931 şi în special de cele 4 studii importante despre: a) Umiditatea climatului Suediei şi influenţa acestei umidităţi asupra solului, vegetaţiei şi pădurilor. b) Studii asupra tipurilor de sol şi asupra relaţiunilor lor cu condiţiunile hidrologice în terenurile forestiere din Nordul Suediei. c) Rezultatele experimentării în Suedia a unei metode de amenajament, preconizată altădată în Germania de D-l Cr. Wagner. şi d) Cercetări asupra faptului, dacă în Nordul Suediei pădurile sunt ameninţate de progresul actual al turbăriilor mlăştinoase.

N. Nedelcovici.
La nécessité d'une association des propriétaires de forêts en Roumanie.
Necesitatea unei asociaţii a proprietarilor de păduri în România.

Autorul preconizează o asociaţie similară celei din Elveţia şi o crede posibilă!

No. 10 Octombrie 1932.

Jean Prioton.

Le causse du Larzac et ses forêts. (2-me partie).

Platoul calcaros din Larzac şi pădurile sale. (Partea II-a).

In ac. parte aut. se ocupă de pădurile din Larzac, făcând mai întâi istoricul lor şi apoi ocupându-se special şi în parte de pădurile de stejar pubescent şi pădurile de fag. Articolul va urma.

L. Pardé.

La nouvelle méthode d'éclaircie, appliquée dans la forêt domaniale de Bellême (Orne).

Noua metodă de răriturí, aplicată în pădurea Statului Bellême (Orne).

O metodă, despre care s'a mai scris în R. d. E. et F. în 1930 şi 1931.

D-l Pardé a vrut să cunoască la faţa locului — împreună cu elevii Şcoalei dela Barres modul de aplicare al acestei metode, inovată din necesitatea de a se oferi comerţului lemne de stejar mai mult groase, decât lungi. Odată ce arborii au ajuns 14—15 m. înălţime, urma să fie trataţi în aşa fel, ca să crească apoi mai mult în grosime, decât în lungime. Experienţele s'au făcut în condiţii favorabile în p. Bellême.

Metoda nu se poate aplica, decât acolo unde există un subetaj de fag natural sau — dacă e nevoe — creiat artificial.

Când arboretul a ajuns la 50—60 ani (când are 14—15 m. înălţime) o primă răritură va lăsa în picioare 600 stejari la ha., bine aleşi depărtaţi unul de altul la 4 m. Aceşti stejari vor fi însemnaţi cu vopsea.

Răriturile — la 6 ani până la 80 ani şi la 12 ani după 80 ani — vor fi conduse astfel, încât să lase în picioare deasupra subetajului complect de fag, 300 de stejari la vârsta de 100 de ani, 150 la 150 de ani plus 20 fagi; 120 stej. la 200 de ani, vârsta revoluţiei.

La momentul tăerii de însămânţare va fi suficient să se extragă subarboretul de fag. iar tăerea secundară şi definitivă se vor face după regulele obicinuite.

La exploatabilitate cei 200 stejari vor reprezenta 700 m³.

Aut., considerând, că experienţele sunt la început, nu poate trage concluzii pro sau contra metodei. Va trebui timp îndelungat, până ce experienţele să dea rezultate definitive asupra: cantităţii lemnului produs, a calităţii lemnului, asupra randamentului total în bani, influenţii exercitată asupra stării solului şi regenerării.

Experienţele în orce caz sunt de mare interes şi ar trebui — spune aut. încercate şi la alte păduri. De asemenea ar trebui să se încerce dacă fagul n'ar putea fi înlocuit de carpin în subetaj.

In concluzie, autorul crede, că nu trebue grăbită o generalizare.

A. Oudin.

Organisation des observations actinométriques, entreprises par la St. de Recherches de l'Ec. N. d. E. et Forêts.

Organizarea observaţiunilor actionometrice, întreprinde Staţiunea de Cercetări a Şcoalei dela Nancy.

Pornind dela importanţa luminozităţii asupra vegetaţiei, St. de Cercet. a organizat observatoare actinometrice în toate regiunile Franţei, introducându-se actinometrul Bellani, a cărui descriere o face autorul. Deşi observaţiunile au început să se facă din 1922, totuşi rezultatele nu se pot publica, trebuind încă verificate.

Pierre Buffault.
Poteaux de mine landais.
Pari de mină din Lande.

Parii de mină cu coajă formau până în ultimele luni unul din elementele cele mai importante ale industriei şi comerţului pădurilor din Lande. Ei se transportau în Anglia. Criza a diminuat acest comerţ, lovind în proprietarii pădurilor landeze.

Numai prin exportul întins al parilor de mină se puteau efectua numeroasele rărituri, ce sunt la baza tratam. pinului maritim.

A. Joubert.
La forêt marocaine.
Pădurea marocană.

D-l Bondy, dir. general al pădurilor din Maroc, publică o serie de studii forestiere, concepute într'un spirit cu totul nou şi bazate în învăţăminte diverse.

Aut. se ocupă de primul din aceste studii: „Opera Serviciului Forestier în Maroc". E un studiu general, ce prezintă concepţia care a ghidat la întemeierea serviciului forestier aci; analizează situaţia forestieră a ţării, dă relaţii amănunţite asupra organizaţiei înfăptuite şi rezultatelor obţinute.

Et. Hubault.
Chronique entomologique.
Une théorie mathématique des invasions d'insectes.
O teorie matematică a invaziei insectelor.

Teorie complicată şi cu rezultate — în aplicaţie — neconcludente. D-l Hubault crede totuşi, că cercetările trebuiesc continuate, căci, orce studiu amănunţit este interesant (!). Soluţia căutată, adică prevederea invaziei insectelor, va da la iveală observaţii repetate şi exacte.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.
No. 8. — 1932.

A. Poskin.
La culture du chêne en Belgique (10 pag.).
Cultura stejarului în Belgia.

In continuarea articolului din numărul precedent al revistei, se dă directivele de cultură pentru codrul de vârste multiple, conversiunea crângului simplu şi câteva observaţiuni practice importante.

H. Colleaux.
Le domaine boisé de Tervueren, (7 pag.)
Descrierea domeniului.

H. Colleaux.
Une novelle méthode de calcul du volume des arbres abattus. (8 pag.).
O nouă metodă pentru calcularea volumului arborilor doboriţi.

Se reproduce articolul d-lui G. di Tella publicat în Nr. 6/932 din revista italiană l'Alpe. Este vorba de aplicarea în dendrometrie a teoremei bine cunoscută în mecanică, datorită matematicianului Guidino: Volumul unui solid determinat de rotaţiunea unei figuri plane în jurul unei axe situată în planul său, este dat de produsul suprafeţei suszisei figuri plane cu circonferenţa pe care o descrie centrul său de gravitate.

D-l A. Mathiesen, profesor de dendrometrie la Universitatea letonă din Tartu a găsit aplicarea ei în dendrometrie, deducând următoarea regulă: volumul trunchiului unui arbore doborît este dat de cele 3/4 ale produsului sumei diametrelor măsurate din metru în metru începând dela bază, cu diametrul care împarte în două aria planului meridian.

No. 9/932.

Gobiet.

Le déboisement au Congo belge (8 pag.).

Despădurirea Congului belgian.

Congo se despădureşte. Cu toate că harta, întocmită în 1931 de Direcţiunea Agriculturii, arată că partea lui orientală numită Katanga, ar fi completamente împădurită, după studiile d-lui Delevoy rezultă că procentul de împădurire nu depăşeşte 30%, chiar în partea cea mai împădurită a Congoului.

Zonele cele mai ameninţate sunt: zona tropicală şi zona economică, adică aceea ce se găseşte în regiunea căilor de evacuare sau din apropierea centrelor populate.

A. Jaquemin.

Note sur l'accroissement du Douglas en Belgique.

Asupra creşterii douglasului în Belgia (13 pag.).

Date rezultate din analizarea unui singur arbore.

M. G.

La production forestière en Russie soviétique (5 pag.).

Producţia forestieră în Rusia Sovietică.

Azi Rusia exportă 1/5 din producţia sa. Executarea planului de desvoltarea căilor de comunicaţie îi va permite să-şi mărească întinderea suprafeţei de exploatare şi în consecinţă disponibilităţile de export.

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 9-10, 1932.

S. Aubert.

Le reboisement du Chalet Brûlé (3 p.).

In munţii Jura, la o altitudine de 1300-1380 m., se află pădurea cu acest nume care a fost defrişată în partea ei superioară.

După 18 ani dela defrişare, vegetaţia, reluându-şi singură cursul, se găseşte în plină desvoltare, în faza lemnelor albe în frunte cu sorbul păsăresc este prima fază a reîmpăduririi. Ici şi colo se observă câte un molid — elementul de viitor — prin locurile unde pătura erbacee marchează o densitate mai mică, la adăpostul sorbilor şi în vecinătatea vechilor tulpini ale arborilor doborîţi.

A. Remy.

L'emploi des gabions dans les travaux de défense contre les torrents. (3 pag.).

Folosirea gabioanelor la lucrările de apărare contra torenţilor.

Gabioanele sunt nişte saci de sârmă împletită — galvanizată — umplute cu pietre de diferite mărimi...

Pot fi folosite la lucrările de corecţiunea torenţilor mici, precum şi în lucrările complimentare, ca praguri şi pentru protecţia malurilor ca pinteni.

Au avantajul de a prezenta uşurinţa în executarea lucrărilor, necerând o mână de lucru special; se pot folosi materiale de mică dimensiune; costă puţin faţă de cheltuelile ce se fac cu lucrările în piatră cioplită; se adaptează bine în situaţii diverse, prin faptul că acestor gabioane li se poate da lungimi diferite.

M. D. P.

Futaie régulière et méthode du contrôle. (2 pag.).

Codru regulat şi metoda controlului.

Explicaţii complimentare asupra unui articol publicat, de acelaş autor, într'un număr precedent al aceleeaşi reviste; ex-

plicaţii provocate de unele reflecţii făcute asupra-i de d-l J. Peter în Nr. 8/932 din acest jurnal.

A. Har.

SILVA.

Octombre, No. 43.

Prof. Dr. E. Wedekind (Hann.-Munden). (Nach Versuchen von Wolfgang Reischel).

Charakterisierung der Holzarten durch den Magnetismus ihrer Aschen.

Caraterisarea speciilor forestiere prin magnetismul cenuşelor lor.

Aut. atrage atenţiunea asupra unor cercetări de dată recentă cari au drept obiect relaţiunile ce există între magnetismul şi constituţia corpurilor anorganice, asupra „Magnetochimiei" şi afirmă că ideile ce se găsesc la baza acestor cercetări îşi pot găsi aplicaţiunea şi în ştiinţa silvică.

Pornind de la faptul că în cenuşa lemnelor se găsesc întotdeauna cantităţi mici de combinaţiuni de fer, a căutat a afla, dacă acest fapt determină o percetibilă magnetisare a lor şi dacă pentru diversele specii lemnoase există deosebiri manifeste şi constante. Rezultatul cercetărilor a fost positiv: toate felurile de cenuşă cercetate până acuma sunt magnetice (feromagnetice), astfel încât speciile forestiere (cercetate până acuma) pot fi caracterisate pe baza constantelor lor magnetice şi la nevoie pot fi şi identificate.

Evident că pentru a nu ajunge la conclusiuni greşite, lemnele supuse examinării, trebue să provină de pe acelaş sol. Wedekind descrie apoi modul de procedură pe care l-a urmat în cercetările sale.

Dintre resultatele obţinute menţionăm următoarele: Cenuşile sunt diferenţiate prin culoare (brad: sur-cafeniu, fag: galben sur, frasin: aproape alb, etc.). Cenuşa laricelui este maximal magnetic, cea de mesteacăn minimal.

Insfârşit se mai menţionează o altă observaţie: cenuşile au proprietatea interesantă de a produce efecte „catalatice". Prin „catalasa" se înţelege facultatea unor materii biologice dar şi pur chimice de a se descompune spontan prin liberare de oxigen.

*

FORSTARCHIV.

No. 17, 1 Sept. 1932.

W. Erteld.

Rohhumusbekämpfung durch Kalkdüngung in Altenbeken.

Combaterea humusului brut prin îngrăşăminte de calcar în Altenbeken.

Expune rezultatele cercetărilor întreprinse în Oc. silvic Altenbeken (Prusia) în urma însărcinării staţiunii de experienţe din Eberswalde. Cercetările s'au îndreptat în direcţia determinării valorii „pH" şi a altor forme de activitate a solului, asupra compoziţiei şi descrierii florei şi asupra creşterilor.

C. Hampe.

Aufarbeitungszeiten für weissgeschältes Fichtenpapierholz.

Timpul necesar prelucrării lemnului de molid pentru hârtie.

Operaţia cojirii lemnului de molid destinat fabricaţiunii hârtiei trece din ce în ce mai mult asupra producătorului (proprietarului pădurii). De aceea studiul amănunţit al muncii ce se depune în această operaţie este de mare importanţă. Autorul înfăţişează 6 tabele cu timpul întrebuinţat în diversele componente ale operaţiei de cojire.

No. 18, 15 Sept. 1932.

Theo Rohde.

Die Folgen des Rhabdocline-Befalls in Deutschen Douglasienbeständen.

Consecinţele atacului de Rabdoclinia în arboretele germane de duglas.

Din cercetările institutului botanic Hann. Münden, se ajunge în rezumat la concesiunile următoare: 1. Atacul acestei ciuperci apare neregulat în diverşi ani, considerând arborele individual. In arboretul total aceste neregularităţi se compenseazâ. Nu s'a putut stabili ce anume cond. atmosferice favorizează atacul. 2. La arborii atacaţi continuu s'a putut stabili o micşorare a inelelor anuale şi a înălţimei verticelelor. 3. Arboretele nu au fost descompletate, astfel că existenţa nu este periclitată.

H. Frhr. v. Geyr.

Rhabdocline-Bekämpfung.

Combaterea Rabdoclinei.

In ce priveşte combaterea acestei ciuperci rămâne la punctele sale de vedere arătate în art. precedente.

No. 19, 1 Oct. 1932.

Richard Lang.

Zum Wesen des thermischen Optimums.

Contribuţiuni la esenţa optim-ului termic.

Fără să încerce a ataca teoria zonelor de vegetaţie a lui Mayr care-şi păstrează valabilitatea sa, arată că nu numai căldura este determinantă în constituirea acestor zone ci şi apa — din precipitaţii şi apa freatică — care influenţează enorm condiţiunile de vegetaţie. Esenţele prezintă, în bune condiţiuni de vegetaţie, oriunde un optimum—optimum relativ — care nu trebue confundat cu optimul termic.

H. Hering.

Deutschlands Aussenhandel mit Holz im 1. Halbjahr 1932.

Comerţul extern de lemn în Germania în prima ½ a anului 1932.

Autorul documentează cu cifre scăderea comerţului extern prin comparaţia ce o face cu prima ½ anului 1931, pentru produsele păduroase în genere şi în special pentru: lemnul rotund de reşinoase, lemnul debitat, pastă de hârtie, furnir, etc.

No. 20, 15 Oct. 1932.

O. Fuchs.

Verbesserungen beim Bringen des Holzes.

Anrückwege mit Laderampen.

Imbunătăţiri la transportul lemnului: drumuri de scoatere cu rampe de încărcare.

In preocuparea continuă de a asigura cât mai bine regenerarea, trebue să ne preocupăm de scosul materialului din pădure. Lemnul trebue scos pe un sistem de drumuri cari pe de o parte să lase în urma lor regenerarea; iar pe de altă parte materialul să se strângă la un loc. Acest loc trebue să fie prevăzut cu rampe de încărcare, cari mai ales în ţinuturile unde abundă piatra se fac cu puţină cheltuială. Se dau 7 fotografii.

H. Gläser.

Neue Erfahrungen mit Werkzeugen für den Hauungsbetrieb.

Noui experienţe cu unelte de lucru pentru exploatare.

Autorul trece în revistă uneltele ce au mai fost experimentate dela ultimul raport sumar în ce priveşte: grifajul, scosul buturilor, doborîtul, relativ la fierăstrae, topoare, unelte de cojit, de măsurat şi numerotat.

C. Hampe.
Das Schälen von Nadelhölzern.
Cojirea lemnelor de rеşinoase.

Infăţişează 7 tabele şi 3 diagrame în care se găsesc cifre în legătură cu timpul întrebuinţat la cojirea molidului, bradului şi pinului, la diverse dimensiuni şi cu diverse unelte.

K. Storch.
Wie lässt sich der Brennholzabsatz fördern.
Cum se poate uşura desfacerea lemnului de foc.

Expune patru cazuri diferite de modul cum cumpărătorul ajunge în posesia bonului de vânzare spre a-l preda agentului în pădure, dela cazul cel mai complicat cu aprobarea Direcţiei (când necesită 12 zile) la cazul cel mai simplu al desfacerii în pădure de către „Förster" conform listei dată de ocol (când necesită 1 zi).

Francke.
Folgen ungenauer Messgeräte.
Consecinţele uneltelor de măsurat neprecise.

Uneltele de măsurat trebuesc controlate şi lucrătorul învăţat cum să măsoare, altfel vom obţine pentru una şi aceiaşi piesă diverse dimensiuni.

D. Hoyer.
„Freiwilliger Arbeitsdienst in der Forstwirtschaft".
Muncă de bună voe în economia forestieră.

Referindu-se la un articol cu acelaşi titlu din No. 6/932, autorul arată că spre doesebire de încercările făcute în Ocolul silvic Massin, în „Waldhof-Tepmylin" munca se depune câte 6 ore pe zi şi este considerată ca scop principal, nu ca un mijloc în scopul educaţiei fizice şi spirituale a tinerilor. Plăcerea şi voinţa de muncă sunt mai bine stimulate astfel.

Tr. I. H.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 17. — September 1932.

Dr. J. Köstler.
Finnischen Sägewerke.
Herăstraie filandeze.

Exportul activ de cherestea (70% pin, 30% molift) pe care-l face Finlanda (anual se exportă în jurul cifrei de 5 mil. m. c.), a adus cu sine perfecţionarea şi raţionalizarea instalaţiilor menite să debiteze această cherestea cu cele mai reduse cheltueli.

Astfel, transportul se face în general mai mult pe apă, ajutând la aceasta aşezarea întregei instalaţii pe mici peninsule. In interiorul halei gaterilor transportul se face aproape automat. De aci cheresteaua este condusă prin mijloace mecanice în şoproane pentru sortat şi standardizat.

Dr. Frantz Hartmann.
Untersuchungen über Ursachen und Gesetzmässigkeit exzentrischen Dickenwachstums bei Nadel-und Laubbäumen (Continuare).
Cercetări asupra cauzelor şi legilor creşterii excentrice în grosime la răşinoase şi foioase.

In numărul de faţă autorul prezintă cercetările făcute asupra creşterii excentrice la foioase. Comparând rezultatele de faţă cu cele găsite pentru răşinoase, rezultă că la foioase partea excentrică ocupă totdeauna partea de deasupra (epitrof), pe când la foioase, partea de jos (hipotrof).

Explicând cum se formează aceste excentricităţi autorul spune că la foioase este datorit mai mult unei acţiuni de tensiune, contrar celor găsite la răşinoase. unde era vorba de compresiune.

Heft 18, Septembrie 1932.

Dr. V. Pechmann.

Beiträge zur Geschichte der Forstwirtschaft im oberbayerischen Hochgebirge.

Contribuţiuni la istoria economiei silvice în munţii Bavariei superioare.

Cercetând diferite archive din sec. 16, autorul ne dă o schiţare a felului cum s'a pus în valoare pădurile.

Gospodăriile ţărăneşti consumau cantităţi de lemne mult mai mari decât azi. Un consumator important erau salinele din sudul Bavariei. Lemnul de foc era de asemenea căutat, azi aproape peste tot înlocuit de cărbuni. Multe industrii întrebuinţau pentru nevoile lor cărbuni de lemn. Intre produsele secundare căutate era răşina, cerută de fabricile de bere şi de cismari. Păşunatul era foarte răspândit.

Dr. Frantz Hartmann.

Untersuchungen über Ursachen und Gesetzmässigkeit exzentrischen Dickenwachstums bei Nadel—und Laubbäumen. (Sfârşit).

Cercetări asupra cauzelor şi legilor creşterii excentrice în grosime la răşinoase şi foioase.

După ce, în continuare, se ocupă de câteva cazuri tipice din multele cercetări ce a făcut, autorul ajunge la următoarele concluziuni:

1) Nu există nici o legătură cauzată între lemnul de reacţie şi tulpinele expuse la tensiune sau compresiune.

2) Influenţa gravităţiei asupra modului de dispunere a excentricităţii este nulă.

3) Formarea lemnului de reacţie (excentric) se explică prin turburarea echilibrului intern al plantei.

4) Pentru prima dată se stabileşte formarea de lemn excentric în interiorul coronamentului la răşinoase.

5) La foioase lemnul de reacţiune are o culoare galben alburie până la galben cenuşiu, el este mai tare, are un procent mare de contracţie şi este mai permeabil pentru lumină.

Ant. V. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Heft 7/8. — Iulie-August 1932.

Leiningen.

Die forstlichen Lehrkanzeln der Hochschule für Bodenkultur in Not.

Catedrele silvice ale Şcoalei Superioare pentru Cultura solului în lipsuri.

Din cauza lipsei de mijloace, învăţământul silvic suferă mult. Majoritatea catedrelor se văd nevoite să înceteze de a mai cumpără cărţi şi de a primi scrieri ştiinţifice periodice, cari de 40—60 ani se primiau regulat. Cele mai multe din experienţele curente şi cercetările experimentale nu se mai fac. Au devenit imposibile şi excursiunile, afară de cele ce se fac în împrejurimile imediate ale Wienei.

Suferă mai mult catedrele, a căror activitate e bazată pe lucrări de laborator.

Dr. W. Sedlaczek.

Verbreitung und Befallsdichte des Schwammspinners im Burgenland m Jahre 1931.

Răspândirea şi intensitatea atacului Lymantria dispar, în Burgenland.

Institutul de experimentaţie forestieră din Mariabrunn şi-a luat sarcina de a studia mersul calamităţii produse de Lymatria dispar în Burgenland.

Ca bază de plecare pentru combatere institutul propune cartarea regiunii ata-

cate pentru a se putea stabili influenţa condiţiilor staţionale asupra biologiei insectei şi a duşmanilor ei.

Precizează şi programul său de lucru în această problemă.

Dr. W. Ripper.

Schwammspinnerbekämpfung 1931/32.

Combaterea lui Lymantria dispar în 1931/932.

După ce arată că atacul lui Lymantria dispar s'a întins anul acesta în pădurile atacate din Burgenland, cu toate măsurile de combatere şi existenţa Tachinelor, autorul se preocupă de mijloacele de intensificare a combaterii. Recomandă pentru acoperirea ouălor acestei insecte emulsiunea de carbolineum de 10% concentraţie, fiind de 3 ori mai eftină decât petrolul.

Pentru a nu se confundà ouăle tratate cu cele netratate se adaogă carbolineului substanţe colorante.

Heft 9/10 Sept.—Oct. 932.

Dr. H. Schönwiese.

Aus der Praxis der Bewertung und Verhütung von Wildschäden an Waldbeständen.

Din practica estimaţiei vătămărilor prin vânat şi a protecţiei arboretelor în contra lor.

Se arată modul de estimare al materialului vătămat prin ajutorul unor tabele întocmite de autor.

In ce priveşte protecţia în contra vătămărilor prin vânat, se recomandă împrejmuirea ca cel mai sigur mijloc pentru protecţia arboretelor şi tinerelor plantaţiuni în contra cojirii şi a mijdririi. Celelalte mijloace au efecte slabe şi adeseori numai locale.

Dr. Ing. E. Schimitschek.

Forstentomologische und forstschützliche Untersuchungen aus dem Gebiete von Lunz. II *).

Cercetări de entomologie şi de protecţie forestieră în regiunea Lunz. Partea II *).

Autorul prezintă cercetările efectuate pe versantul nordic a lui Scheiblingstein, privitoare la influenţa condiţiunilor climatice din tăiere rasă şi din masiv asupra biologiei lui Ips typographus L., Pityogenes chalcographus L. şi altor câtorva insecte.

Se ajunge la concluziile următoare:

In masiv, desvoltarea lui Ips typographus este încetinită prin temp. joase şi umiditate atmosferică ridicată.

Atacul lui Pityogenes chalcographus se produce şi singur fără a fi precedat de un atac a lui Ips typographus, şi aceasta mai cu deosebire pe versanţii nordici răcoroşi, unde Ips typographus nu-şi găseşte condiţiuni de căldură favorabile pentru desvoltare.

Roitul la Pityogenes chalcographus are loc numai în zile cu temp. de peste + 20° C. între orele 9—18.

Depunerea ouălor în tăiere rasă se face într'o măsură extrem de redusă din cauza temperaturii prea urcate (35—44° C.) a zonei cambiale a arborilor.

La finele lucrării se studiază temperaturile cambiale şi ale solului pe liziera cu diferite expoziţii. Se constată că pe liziera dinspre W. S. W. (chiar pe versant nordic) din cauza insolaţiei mari condiţiunile pentru germinaţia seminţelor şi creşterea tinerelor plante sunt puţin prielnice.

In ce priveşte pârlitura scoarţei se

*) Partea I a se vedea în Zeitschr. f. angew. Entomologie 1931 Bd. XVIII. S. 460—491.

constată, că e mai frequentă pe liziere expuse către W. S. W., şi are loc în special primăvara.

Forstliche Rundschau.
Dr. E. Koller.
Synthetischer Holz (Masonit).
Lemn sintetic (masonit).

In fabricile de cherestea din America şi în ultimul timp şi în Suedia, deşeurile îşi găsesc o întrebuinţare destul de rentabilă — lemn sintetic (masonit, după numele inventatorului W. Mason).

Deşeurile, mărunţite în acelaş mod ca la preparea hârtiei, sunt supuse într'un cilindru de explozie la o presiune până la 175 Atm. Sub această presiune ele sunt aruncate apoi din cilindru, operaţie care produce desfacerea lor în fibre. Presate apoi în prese hidraulice ele dau plăci de coloare galbenă-aurie, perfect omogene, durabile, nesupuse la variaţiuni de dimensiune sub influenţa umidităţii, uşor de prelucrat, având rezistenţa lemnului.

Intrebuinţările sunt cele mai multiple — construcţiuni de case, caroserii, mobila, avioane, plăci de isolare, etc.

G. S.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.
Caetul IV.

E. Ostwald.
Zur Waldrentenfrage.
In chestiunea rentei forestiere.

Prima parte a studiului se ocupă să dovedească că formula cunoscută a rentei forestiere e aplicabilă pădurii ideale, nu celei reale, ceia ce înseamnă, în ultimă analiză, că e inexistentă pentru viaţa practică.

După ce arată divergenţa opiniilor autorilor asupra felului cum trebue să se aplice şi care sunt contrazicerile unora din aceste opinii, trece mai departe să combată afirmaţiunea care se face, că ideia rentei forestiere se integrează în aceia a celei mai mari rente a solului: pentru Ostwald acest lucru nu e adevărat nici în cazul respectării revoluţiei financiare, fapt pe care voeşte să-l dovedească expunând unele inconsecvenţe care par a reieşi din formulele matematice.

In general, autorul, în această parte a studiului său, combate pe toţi susţinătorii teoriei rentei solului: Pressler, Judeich, Heyer, Endres, etc., dar polemizează în special cu Reinhold şi cu ideile expuse de acesta în cartea sa „Grundriss der forstlichen Betribslehre". Concluzia: economia forestieră trebue să se sprijine, nu pe principiul rentei maxime a solului, ci pe acela al rentei forestiere „celei mai mari în raport cu capitalul funciar dat" (sol şi arboret, care e şi el capital fix, nu circulant cum îl vede teoria rentei solului).

In partea finală, — după ce proclamă necesitatea modificării formulelor — arată o cale, în afara calculelor pretenţioase matematice, spre a obţine valoarea rentei forestiere maxime. Găsim în aceste indicaţiuni propunerea de a se renunţa la ideia revoluţiei şi la utilizarea procentului forestier, apoi ideia „controlului" în stabilirea posibilităţii, exprimată în „unităţi de valoare", în fine, ideia scindării produselor pădurii în „rente consumabile" şi „rente acumulabile" în „fondul de rezervă".

R. Trebing.
Die Faustmannsche Bodenwertformel und die Forsteinrichtung.
Formula lui Faustmann şi amenajamentul.

Obiecţiunile sale asupra formulei valorii solului (formula lui Faustmann) le-a expus Ostwald şi cu altă ocazie. La acea

expunere răspunde acum Trebing: Ostwald greşeşte când afirmă că sunt inconsecvente în calculele matematice şi exemplele pe care le-a construit în sprijinul afirmărilor sale, au la bază viţiul unor greşite interpretări; ele se referă numai la un alt moment al procesului producţiei forestiere, sunt însă în cadrul teoriei rentei maxime a solului şi nu există contrazicere, dacă formula de calcul se aplică în sensul preconizat de Endres.

R. Schaber.

Forstliche Erläuterungen zu den natürlichen Wuchsgebieten Thüringens.

Lămuriri de ordin silvic asupra arîilor naturale de vegetaţie ale Turingiei.

Pornind de la o monografie agrogeologică făcută mai înainte de Vater şi Kraus, autorul examinează cele 16 ţinuturi în care se poate împărţi Turingia pe considerente geologice şi le descrie din punct de vedere orografic, climateric, agrogeologic şi silvofitografic. Lucrare minuţioasă dar de interes local.

Krieger. Necrologul marelui silvicultor, activului scriitor, aprigului polemist care a fost Eugen Ostwald.

V. N. S.

Heft 5.

Oberforstm. Putscher.

Standorts-und Bestandsbonitierung in Sachsen.

Clasificarea staţiunii şi a arboretului după bonitate în Saxonia.

Printr'o decizie ministerială din 1930, „bonitatea arboretului" o particularitate a amenajărilor în Saxonia, a fost înlocuită prin „bonitatea staţiunii". Prin aceasta însă urmează să se renunţe la tabelele lui Pressler, întocmite pe această „bonitate a arboretelor".

O comisiune instituită în 1929 a opinat să se folosească pentru nevoile amenajamentelor, scara înălţ. medii, dedusă din tabelele de producţie ale lui Gerhardt (1923).

Putscher examinează avantajele nouei metode propuse şi arată că renunţarea la tablele lui Pressler, după 60 ani de întrebuinţare e compensată prin unificarea metodelor de studiu, în cadrul amenajamentului, în toate ţările germane.

A. Weissker.

Zur Ertragstafelfrage in Sachsen.

In legătură cu problema tablelor de producţie în Saxonia.

Cu ocazia schimbării metodelor de clasificare după bonitate a pădurilor în Saxonia, s'a pus şi problema tabelelor de producţie, de care să se poată face uz în amenajament, în locul celor ale lui Pressler. Autorul, studiind aplicabilitatea tablelor lui Gerhardt în diverse regiuni ale Saxoniei, le-a găsit foarte bune, în special pentru rărituri practicate în regiuni muntoase (Erzgebirge). Wobst un alt cercetăttor, arătase că aceleaşi table nu dau bune rezultate în regiunea colinelor joase, unde recomandă să se întocmească tabele de producţie locale.

Oficiul de amenajare saxon lucrează actualmente pentru punerea la punct a tabelelor lui Gerhardt, stabilind coef. de corecţie pentru diversele ţinuturi de vegetaţie ale ţării.

Heft 6.

Dr. Wappes.

Die Vorschläge des Reichssparkommissars zur Reform von Forstverwaltungen.

Propunerile comisarului pentru economii, asupra administraţiilor forestiere.

Şi în Germania se caută obţinerea de

economii, prin orice mijloc. In acest scop guvernul german a numit un expert, Dr. Raab, care să cerceteze gospodăria diverselor ţări. Wappes cercetează în cadrul acestui articol observaţiile expertului, în legătură cu problema ad-ţiei forestiere. Plecând dela valoarea pădurilor, Raab cercetează rentabilitatea acestora şi semnalează cauzele scăderii venitului net, stabilind „coeficienţi de exploatare. (Betriebskoeffizient) pentru adţiile din diferite ţări germane. Wappes insistă pentru introducerea sistemelor comerciale în ţinerea contabilităţii şi pentru instruirea continuă şi conştiincioasă a personalului. Cât despre reforme, raţionalizare, etc., autorul crede că acestea nu se pot obţine dela o zi la alta şi că trebuie ca personalul silvic să fie în sfârşit lăsat să lucreze pentru gospodăria productivă, nu pentru promovarea oricăror teorii ultra-raţionalizante.

A. v. Vietinghoff-Riesch.
Vogelschutz-und Waldhygiene.
Protecţia pasărilor şi igiena pădurilor.

Autorul arată importanţa păsărilor de toate neamurile, în combaterea animalelor vătămătoare pădurilor şi descrise mijloacele cele mai potrivite pentru adăpostirea, sporirea, colonizarea lor, etc.

D. A. S.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Nr. 9, September 1932.

Jahresversammlung der schweizer. Forstvereins in Zürich vom 26 und 27 August 1932.
Adunarea anuală a Societăţii forestiere elveţiene de la 26 şi 27 August 1932 în Zürich.

După cetirea raportului comitetului permanent al Societăţii, membrii au vizitat ocolul silvic al şcoalei superioare de silvicultură din Zürich.

In pădure le-a vorbit profesorul Schädelin despre:
Wozu dient das Lehrrevier?
La ce foloseşte ocolul silvic al Şcoalei?

Ocolul silvic al Şcoalei sup. de silvicultură din Zürich, a luat naştere la 1 Iulie 1927 prin cumpărarea pădurii Albisrieden.

Pădurea fiind cumpărată de curând, nu se pot da date cu privire la rezultatul lucrărilor începute. Arată însă la ce foloseşte ocolul şcoalei:

1) In primul rând, la practica elevilor. Pentru şcoala de silvicultură pădurea este tot atât de necesară, după cum este laboratorul pentru chimist.

Silvicultura elveţiană trebue să-şi facă apoi cercetările sale proprii. Nu mai trebue să trăească din cunoştinţele de împrumut ale silviculturii internaţionale. Viitorii silvicultori elveţieni trebuesc deprinşi a aplica din şcoală învăţămintele teoretice.

Cunoştinţele practice se pot lua însă şi din excursii. In Cantonul Zürich şcoala de silvicultură a fost întotdeauna bine primită. De sigur va fi primită la fel şi mai târziu în special pentru practica răriturilor şi a lămuririlor pentrucă ocolul şcoalei nu dispune de arborete regulate. Nu trebue să abuzeze însă de dreptul de oaspe.

2) In al doilea rând, ocolul şcoalei va trebui să servească pentru aplicaţiuni la silvicultură şi amenajament, din care să se tragă concluziuni pentru silvicultura elveţiană.

3) In al treilea rând, ocolul şcoalei trebue să servească pentru cercetările profesorilor. Numai cu cetitul din cărţi, cu practica din tinereţe şi cu excursiile de studii nu e suficient, căci pe lân-

gă ştiinţă, silvicultura în aplicare e o artă.

4) In afară de acestea, după cum provenienţa seminţei are importanţă în crearea arboretelor, tot astfel şi provenienţa ideilor pentru viitorul pădurilor naţionale.

H. Knuchel.

Über Stärkenstufen- und Stärkeklassenbildung.

Despre formarea categoriilor şi claselor de diametre.

In economia forestieră elveţiană, în locul metodelor de amenajament bazate pe compartimente s'a adoptat metoda controlului. Trecerea la această metodă s'a făcut aşa şi din cauza lipsei de înţelegere dintre scopurile urmărite de silvicultură şi amenajament. De acum înainte silvicultorul elveţian va trebui să se străduească pentru perfecţionarea chestiunilor de detaliu.

Prin adoptarea metodei controlului s'a obţinut mai multă libertate, dar s'a părăsit schema claselor normale de vârstă, care ne dădea o idee justă de felul cum e constituit capitolul lemnos de exploatare.

Acum totul se lasă la aprecierea silvicultorului. Această libertate trebue însă îngrădită, ca în loc de ordine să nu ne pomenim cu desordine în pădure.

De sigur nu ţine nimeni să se introducă formule noui din gospodăria forestieră a altor ţări. Se urmăreşte numai ca silvicultorul să aibe clar în minte scopul urmărit: Să obţină maximum de material lemnos de cea mai bună calitate din orice loc, şi să scoată din pădure numai posibilitatea anuală.

De aceia, pentru controlul echilibrului, ce trebue să existe între producţie şi exploatare, s'a introdus inventarierea arboretelor din 10 în 10 ani. Cu acest prilej se cunoaşte mărimea capitalului lemnos de exploatare, compoziţia şi creşterea arboretului.

Intrebarea ce se pune însă la executarea acestei inventarieri este:

1) De la ce diametru în sus să începem inventarierea?

2) Ce categorii de diametrii să alegem?

3) Ce clase de diametrii oferă cel mai mare avantagiu la lucru?

Din practica de până aci se constată, că diametrul de la care se începe cu inventarierea variază cu intensitatea gospodăriei forestiere, cu dimensiunile arborilor şi cu mărimea capitalului lemnos de exploatare.

De obicei se începe de la 16—18 cm. diametru, fiindcă numărul arborilor subţiri influenţează puţin asupra volumului arboretului. Uneori se scoboară până la 10 cm., dar aceasta însemnează lux în cheltueli de muncă şi capital.

In coprinsul articolului se dau date şi se arată diagrame cu privire la alegerea diametrului inferior pentru inventariere în raport cu suprafaţa terieră şi volumul arboretelor.

(urmează)

Ehrung eines Forstmannes.

Sărbătorirea unui silvicultor.

Pentru munca neprecupeţită depusă de Inspectorul silvic Dr. F. Fankhauser în stingerea torentului Trachtbach, Consiliul Comunal din Brienz şi societatea forestieră din cantonul Berna au pus o placă cu inscripţia: „Dr. F. Fankhauser, inspector silvic federal, animatorul împăduririlor în Elveţia, Comuna Brienz, Soc. forest. din Berna" şi l-au sărbătorit cum se cuvine.

Nr. 10, Oktober, 1932.

H. Knuchel:
Über Stärkenstufen- und Stärkeklassenbildung (Schluss).
Despre formarea categoriilor şi claselor de diametre (sfârşit).

1) Construirea categoriilor de diametre.

Acum 30 ani, în Elveţia, diametrul lemnului tăiat se măsura în zoli întregi în lungimea în picioare. Mai târziu, precisiunea în măsurătoare a fost mărită. S'a cerut să se măsoare din cm. în cm. fără coaje sau chiar din 0,5 în 0,5 cm.

Această precisiune însă e greu de obţinut din cauza umflării lemnului, din cauza resturilor de liber, din imprecisiunea compasului forestier, etc., şi dă naştere la nemulţumiri în executarea contractelor din comerţul lemnului.

In picioare, arborii se măsoară, aproape pretutindeni în Elveţia, din 2 în 2 cm.

Pentru amenajament se măsoară cu o rotunzime de 1, 2 sau 5 cm.

Avantagiile rotunjirii de 5 cm., întrebuinţată de metoda controlului, sunt:

1) Uşurinţă în inventariere,

2) Impuţinarea tabelelor şi calculelor la jumătate,

3) Mărimea precisiunii în calcul.

Autorul propune o rotunjire de 4 cm.

1) Dă aproape aceiaşi precisiune ca cea de 2 cm. (Rezultatele sunt cu 6% mai mari la măsurătoarea din 4 în 4 cm. decât la cea din 2 în 2 cm.).

2) Permite gruparea măsurătorilor anterioare din 2 în 2 cm.

2) Constituirea claselor de diametre.

In urma inventarierii întregului arboret, se simte nevoia ca să se împartă capitalul lemnos în mai multe clase de diametre, ca să ne orientăm asupra formării sortimentelor şi deci a valorii arboretelor.

In această ordine de idei, Biolley împarte arboretele în trei clase de diametre, după modelul silviculturii franceze:

17,5—32,4 cm. — lemn subţire
32,5—52,4 cm. — lemn mijlociu
57,5 cm. în sus — lemn gros.

Cerinţele pieţei şi compoziţia pădurii pot impune însă şi o altă împărţire

Această metodă ne permite să ne dăm seama cum e alcătuit arboretul şi la ce diametre se va adăuga creşterea. Deci în ce mod va spori pădurea în valoare odată cu creşterea în materie.

Având în vedere cercetările sale, autorul propune 5 clase de diametrii:

16—24 cm. — 2 categorii de 4 cm.
24—36 cm. — 2 „ „ „
36—52 cm. — 4 „ „ „
52—72 cm. — 5 „ „ „
72 cm. în sus.

Această măsură să se generalizeze apoi în întreaga ţară ca să se permită studii comparative nu numai în coprinsul unei păduri, dar şi de la pădure la pădure.

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD ZEITUNG.

Aprilie, 1932.

Dr. Eckstein, Eberswalde.
Zur Biologie des Hausbockes, Hylotrupes bajulus L.
Asupra biologiei lui Hylotrupes bajulus.

Câteva complectări la biologia lui Hylotrupes baj. despre care autorul a mai scris şi în alte numere ale revistei, (vezi

No. 52, 1920).

Hylotrupes baj. trăeşte deobiceiu în lemnul lucrat, în grinzi, mobile, etc... Sboară în Iunie, depune, în Iulie, ouăle din care în 7—8 zile ies larvele. Se cunosc doi paraziţi ai acestei insecte.

Dr. Hesmer, Eberswalde.

Die Bedeutung von Waldbränden für Aufbau und Verjüngung europäischer Urwälder.

Rolul jucat de incendiu la refacerea şi regenerarea pădurilor virgine din Europa.

Un nou răspuns al d-rului Hesmer în jurul „teoriei focului" emisă de dr. Müller, teorie care a dat naştere în ultimul timp la o serie de polemici.

Pe scurt, autorul găseşte insuficienţa teoriei în lipsa de argumentaţie şi dovezi pozitive.

Dr. F. Eidmann, Buitenzorg.

Die niederländisch-indische forstliche Versuchsstation in Buitenzorg (Iava).

Staţiunea de cercetări forestiere din Buitenzorg. (Iava).

Cu ocazia instalării în noul local, autorul face istoricul înfiinţării şi desvoltării la care a ajuns institutul de cercetări din Buitenzorg.

Deşi a luat fiinţă relativ de scurt timp (1909), prin munca depusă de conducători şi graţie mijloacelor de care dispun a ajuns unul din primele institute de cercetări forestiere din lume, dispunând de o serie de secţii cu laboratoarele şi toate cele necesare cercetărilor moderne, precum şi organe de publicaţie.

Mai, 1932.

Ing. Hans Schwarz, Wien.

Die klimatischen Bedingungen des besten Gedeihens der amerikanischen Schwarznuss (Juglans nigra) im Optimum ihres natürlichen Verbreitungsgebietes in Nordamerika als Anbauweiser dieser Holzart für Europa.

Condiţiile climaterice ale maximului de prosperitate a nucului american în optimum de vegetaţie în aria sa naturală din America de Nord ca indicator pentru cultivarea acestei specii în Europa.

Incepând cu fixarea graniţelor geografice ale regiunilor din America de Nord care prezintă pentru nucul american „optimul climateric", autorul stabileşte în general caracterul climateric al acestui optim, dând apoi în cifre pe fiecare din factori.

Din paralela pe care o face între clima regiunilor din America de Nord şi a celor din Europa care prezintă asemănări, (determinate având în vedere caracteristicele stabilite), autorul crede că în următoarele regiuni din Europa se poate cultiva nucul american cu rezultat satisfăcător: regiunile joase ale m. Cantabrici, în Sud-Estul Franţii la oarecare depărtare de coastele mării, în Italia de Nord, vestul Jugo-Slaviei, Albania, Grecia şi Bulgaria (exceptând coastele de S-E).

Dr. A. Wobst, Steinbach.

Beiträge zur Fortentwicklung des sächischen Forsteinrichtungsverfahrens.

Contribuţii la desvoltarea metodei de amenajare saxonă.

(Lucrare premiată de universitatea din Tharandt şi publicată în trei numere consecutive ale acestei reviste, fiind însă de dimensiuni deosebit de mari, ne vom mărgini la câteva cuvinte, recomandând-o în mod deosebit).

Dela războiu s'au făcut în amenajamentul saxon o întreagă serie de înoiri

cari au adus după ele alte probleme şi întrebări cari se cer a fi complectate.

Autorul îşi propune, din analiza desvoltării luate sub influenţa literaturii publicate, îndeosebi a lui C. Wagner şi-a străduinţelor lui Bernhard de a înlocui principiul uniformităţii pădurilor (în special de molift) tinzând spre regimul pădurilor de amestec, să stabilească progresele făcute.

Din noile idei şi sisteme, asupra modului de plantare, combinare, îngrijire şi regenerare, constau problemele noi care s'au ivit în legătură cu amenajarea, ordinea de exploatare, conducerea tăierilor şi reglementarea posibilităţilor, probleme capitale din punct de vedere practic şi ştiinţific, pe care autorul caută să le fixeze pe o bază teoretică, numai aşa putându-şi păstra scopul şi drumul pe care trebuie să se desvolte.

Intre factorii care pot determina desvoltarea procedeelor în amenajament autorul deosibeşte două grupe:

a) silviculturale — de taxaţie

b) economice.

Din multele probleme pe care le poate ridica amenajamentul silvic, autorul se ocupă în mod deosebit numai de cele cari în Saxonia necesită o mai mare desvoltare, şi anume:

I. Bazele de taxare în amenajament.

II. Reglementarea în spaţiu (d. Räumliche Ordnung), — executare de planuri speciale.

III. Reglementarea posibilităţilor — cantităţile de lemn tăiat.

Iunie.

Dr. Baader, Giessen.

Der Stand der Forsteinrichtung von heute.

Stadiul actual al amenajamentului.

Amenajamentul silvic în stadiul de azi teoreticeşte se poate împărţi în:

a) ştiinţa organizaţiei economice.

b) ştiinţa reglementării posibilităţilor.

c) ştiinţa exploatării technice — cultura pădurii (Waldaufbau), la cari se mai poate adăoga amenajamentul aplicat.

Aceste ramuri au devenit cu timpul fiecare o disciplină aparte, cu complexul ei de probleme.

Din analiza în parte a fiecăreia din aceste disciplini, urmărind evoluţia până în ziua de azi, autorul arată ce schimbări s'au făcut şi discută problemele ridicate de literatura ultimilor ani. (C. Wagner).

Dr. M. Seeger, Emmendigen.

Gibt es einen Produkktionsfaktor Zeit?

Este timpul un factor de producţie?

In literatura forestieră nouă, alături de sol, muncă şi capital apare şi „timpul" socotit de mulţi ca al patrulea factor de producţie. In modul cum este considerat „timpul" ca factor de producţie, se pot deosebi două categorii. Prima exprimă timpul prin influenţa pe care acesta o are de exp. asupra „calculului dobânzii compuse" (Borgmann), sau Endres „cel mai importat factor al rentabilităţii silvice la aceleaşi împrejurări, este timpul", mai departe C. Wagner găseşte o datorie a amenajamentului silvic să stabilească, în cazuri date cât i se poate atribui „timpului" ca factor de producţie. Cea de a doua categorie consideră timpul direct ca factor.

Godbersen face următoarea clasificaţie: a) factori „materiali" sol şi capital; b) factori „abstracţi" muncă şi timp.

Alţii refuză complect „timpului" această proprietate de factor de producţie, la care se asociază şi autorul, spunând că timpul poate folosi ca unitate de măsurare a efectului celor 3 factori, sol, capital, şi muncă, a relaţiilor, în ce can-

titate şi calitate sunt de luat în procesul de producţie ca să se obţie un maximum de folos.

Scurtarea timpului se bazează pe o schimbare a alegerii, ordonării şi întrebuinţării fact. de producţie, însă în aşa fel ca să nu constituească primejduirea viitoare a unuia din factori. In silvicultură însă această scurtare a timpului este foarte restrânsă, producţia fiind prea condiţionată de factori climaterici, chimici, fizici, biologici.

Iulie.

Dr. Baader, Giessen.

Betriebswirtschaftslehre und Forsteinrichtung.

Gospodăria exploatării raţionale şi amenajamentul silvic.

Articolul cuprinde câteva discuţii în jurul celor susţinute de G. Reinhold care şi-a propus în cartea sa „Grundriss der forstl. Betriebswirtschaftslehre" (Principiile ştiinţei economice a exploatărilor forestiere, Berlin 1931), să încadreze în sistemul didactic silvic această ştiinţă cu caracter general.

După ce redă pe scurt conţinutul cărţii lui Reinhold, autorul comentează luând în acelaş timp şi atitudini în legătură cu următoarele probleme.

a) Raporturi între „amenajament" şi „gospodăria exploatării raţionale".

b) Principiul „raportului susţinut" şi „gospodăria silvică".

c) Legăturile dintre „economie" şi „tehnic" în „gospodăria silvică".

Mai departe combate pe Reinhold care desparte complect „ordinea în spaţiu" (d. räumliche Ordnung) de „amenajament", spunând că acesta trebuie privită ca o ramură specializată a amenajamentului care trebuie predată în şcoli şi nicidecum la un loc cu „silvicultura" ca în sistemul didactic actual.

Dr. R. Lipp, Darmstadt.

Ums Wirtschaftsziel.

Apropos de idealul economiei.

Prin măsurile de raţionalizare acomodată crizei actuale s'a redus numărul personalului şi lucrătorilor cu ziua, în mod simţitor, mărindu-se astfel şi mai mult numărul celor fără lucru.

Autorul pledează pentru mărirea taxelor vamale, în felul acesta creindu-se lemnului intern avantaje care s'ar răsfrânge asupra întregii economii naţionale germane.

Hans Braun, Oberammergau.

Die leicht verlegbare Hängebahn.

Funicular uşor instalabil.

Un răspuns la aplicarea „funicularului suspendat" construit de Kohlshorn şi descris în această revistă în No. 1 Ianuarie 1932.

Autorul spune că în urma probelor făcute, rezultatul este cu mult depărtat de cel preconizat de constructor.

August.

Dr. Eichhorn, Karlsruhe.

Die Bilanz der Jahre Philipp.

Bilanţul anilor lui Philipp.

Autorul face un „bilanţ psychologic" al activităţii şi măsurilor luate în timpul conducerii districtului silvic Baden de către consilierul silvic de stat, Philipp.

F. Graner.

Dobel, Rentkammerseite und Klosterseite.

De partea cassei de venituri sau de partea mânăstirii din Dobel.

Despărţirea satului Dobel din timpuri istorice în două părţi, a dat naştere la neînţelegeri asupra exploatării unei păduri, neînţelegeri cari se continuă şi azi.

Dr. Möbius.

Ein neues Verfahren zur Holzzellstoffgewinnung.

O nouă metodă de obţinere a celulozii.

Această nouă metodă constă în înlăturarea inconvenienţelor opuse de răşinoase la prepararea celulozii. Metoda chimică a fost găsită în institutul silvic Hann-Münden de către profesorii Wedekind şi Engel.

Th. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

No. 2, Februarie 1932.

Editorial. Permissive self help for the lumber industry.

Ajutor propriu admisibil pentru industria lemnului.

Editorul şef ţine de drept şi cu cale acţiunea marilor industriaşi de lemne, îndreptată spre modificarea sau chiar abrogarea legilor existente contra trusturilor; legi cari împiedică numai stabilirea preţurilor şi efectuarea echilibrului între producţiune şi consum.

Ralph C. Bryant:

More practical aid and information: the sine qua non for private forestry development in the southern pine region.

Mai mult sprijin practic şi informaţie: sine qua nonul desvoltării silviculturii private din regiunea sudică de pini.

După autor, e mai urgentă nevoie de a face cunoscut proprietarilor particulari de păduri metodele şi uneltele cele mai probate ale exploatărilor silvice, decât a scrie teze avântate, abstracte, pe care publicul nu le înţelege, prin urmare nici nu le poate aplica.

A. S. Boisfontaine:

The small mill—its swakening and development.

Ferestrău mic — naşterea şi desvoltarea lui.

Mai mult decât jumătate din producţiunea de cherestea a statelor sudice provine din ferestrăie mici, în parte portabili. Acestea au avantaje incontestabile, care le asigură existenţa şi însemnătatea, dar au şi multe desavantaje care rezultă în demoralizarea pieţelor.

P. A. Herbert:

The gouvernmental organization and the financing of forest communities in the south.

Organizaţiunea guvernamentală şi finanţele comunelor forestiere din Sud.

Autorul crede, că problema impozitelor după terenuri păduroase exploatate şi părăsite, priveşte mai mult specialistul în finanţe, decât pe silvicultor. De aceea, la legiferarea silvică, dacă nu vrea să rămână legea sa literă moartă, silvicultorul trebue să consulte şi pe expertul financiar.

F. G. Wilson:

Wisconsin's county forest program.

Programul statului Wisconsin pentru păduri judeţene.

In Wisconsin, terenurile păduroase exploatate şi părăsite pentru a evita plătirea impozitului, revin judeţului şi nu statului; fapt ce complică situaţia. Circa 160.000 ha. e suprafaţa acestor terenuri. Autorul face cunoscut măsurile luate de către stat pentru resolvarea acestei probleme.

C. Edward Behre:

Somme aspects of the forest planting situation in the northeast.

Câteva aspecte ale situa-

ţiei plantaţiunilor din nord-est.

In partea nordestică a U. S. A. anual din fiecare 5 ha. teren agricol părăsit, numai 1 ha. se restituie pădurii prin plantaţie. Autorul, arătând importanţa enormă a acestei probleme, ţine necesar ca prin îmbunătăţirea metodelor de plantare şi prin reducerea costului, plantaţiile să se facă într'un ritm mai accelerat.

A. L. Mac Kinney and C. F. Korstian:
Felling, girdling and poisoning undesirable trees in forest stands.
Tăierea, cercuirea şi otrăvirea arborilor inutili din arborete.

Comparând aceste trei metode din punctul de vedere al timpului şi al cheltuelilor, autorul dă prioritate otrăvirii.

Roy Headley:
Recent mechanical and other innovations in national forest fire control.
Cele mai recente inovaţiuni mecanice şi alte reforme în combaterea incendiilor silvice.

In 1931, suprafaţa arsă a rămas sub media ultimilor 5 ani. Cauza acestui fapt este desvoltarea organizării, dar mai ales îmbunătăţirea uneltelor şi construirea drumurilor şi potecilor de apărare. Autorul dă câteva indicaţii relativ la evoluţia viitoare.

J. D. Coffman:
Opportunities in park work.
Oportunităţi de activitate în parcuri naţionale.

Desvoltarea parcurilor naţionale a luat aşa de mari dimensiuni, încât autorul recomandă a instrui specialişti pentru conducerea lor technică şi administrativă. Schiţează programul de studiu al viitorului „ofiţer de parc", care între altele va trebui să înveţe şi Glaciaţia, Vulcanologia, Archeologia, Paleontologia, Antropologia, Ethnologia, lucrările în muzeu inclusiv technica preparărilor, etc.

Edward C. M. Richards:
Somme impressions of European forestry.
Câteva impresii despre silvicultura europeană.

Un elogiu la adresa silvicultorilor din Europa.

Autorul, dela psychologia generală a publicului faţă de pădure, peste principiile şi metodele silviculturii, până la simplul fapt că în Europa n'a văzut hârtiile şi murdăriile aruncate lângă drumuri, obicinuite în America, e încântat de tot. Constată că America e încă departe de gradul de desvoltare al silviculturii europene.

James L. Averell:
American forest literature from a bibliography point of view.
Literatura forestieră americană din punct de vedere bibliografic.

Secţia de cercetare a Serviciului Forestier din U. S. A. adună toate cărţile şi articolele literaturii forestiere din America de Nord. După secţionare, au rămas pentru a se înregistra şi clasifica aprox. 33.000 lucrări cu caracter silvic. Mari greutăţi fac articolele cu titluri obscure, care nu reflectează potrivit conţinutul. Autorul roagă pe viitorii autori de a lua în considerare acest fapt.

Warren F. Hale:
Drowned forests.
Păduri înecate.

Pe ţărmurile Oceanului Atlantic din America de Nord, 10—20 m. sub nivelul apei s'au descoperit rămăşiţele unei păduri străvechi, compuse din speciile Stro-

bus, Tsuga, fag şi cedru alb sudic. Cauza înnecării nu s'a stabilit încă; câţiva geologi sunt de părere că în urma topirii gheţarilor imenşi din epoca glacială, cari după estimaţie ar fi acoperit 6 milioane mile pătrate, având o grosime medie de 1000 m., nivelul mării s'a ridicat cu aprox. 70 m. Aceste păduri preistorice dau atât silvicultorilor cât şi geologilor şi paleontologilor o ocazie rară pentru studiu.

Henry Schmitz:
Some problems in forest education.
Câteva probleme ale educaţiei forestiere.

Educaţia forestieră din America Nordică fiind încă prea recentă, are multe neajunsuri notorii. Autorul propune câteva îndreptări cu vedere la pregătirea elevilor, cari doresc să intre în serviciul statului.

F. Páll.

L'ALPE.

No. 2—3. 1932.

L'attività della milizia nazionale forestale nell' anno IX.
Activitatea miliţiei naţionale forestiere în anul IX.

După raportul generalului Agostini, rezultă că în anul 1931 s'a plantat 42 milioane de pueţi şi s'a semănat 254.000 kg. de sămânţă.

Aldo Andreocci.
Criteri di sistemazione montana.
Criterii de sistematizare la munte. (5 pag.).

Articolul începe prin a arăta pagubele cauzate de fenomenul torenţial şi în special de înălţarea continuă a albiilor cursurilor de apă.

Lucrările de întreprins în vederea preîntâmpinării şi vindecării râului sunt acelea de fixarea albiei şi împădurirea versanţilor.

Se arată că barajele de reţinere sunt eficace pentru motivul că dau rezultate imediate, aşteptând ca lucrările din basinul de recepţie să manifesteze ia rându-le eficacitatea lor.

Se vorbeşte în fine şi de situaţiile când sunt posibile plajele de depozit.

Francesco Caldart.
L'abete va scomparendo.
Bradul este pe cale de dispariţie. (7 pag.).

Este vorba de regresiunea bradului din văile reavene şi de pe versanţii nordici din masivul păduros Sila, regresiune care se atribue invaziunii fagului.

Ugo Volanti.
I limiti di convenienza dei Miglioramenti dei pascoli montani.
Limitele în cari este posibil să se facă lucrări de amelioraţiune pastorală. (7 pag.).

Lucrările trebuesc justificate de avantagiile directe sau indirecte ce prezintă. Se arată aceste avantagii, iar dintr'un exemplu ales în acest scop, autorul deduce că cheltuelile nu trebue să depăşească 1300—1700 lire de cap de vită mare.

Ulderico Tegani.
I torrenti di Messina.
Torenţii dela Mesina. (8 pag.).

Se face descrierea peisagiilor torenţiale din jurul oraşului Mesina şi arătarea lucrărilor.

Mario Zucchini.

Avvicendamento colturale e miglioramento dei prati e dei pascoli nell' Appenino centrale.

Asolament cultural şi ameliorarea fâneţelor şi păşunilor din Apeninii centrali. (6 pag.).

C. Magno.

Esperimenti sui trapianto estivo del Pino Nero.

Experienţe asupra repicajului de vară al pinului negru. (2 pag.).

Repicajul dela sfârşitul lui Septembrie a dat o pierdere de 18% puieţi de 15 cm. înălţime medie, cu creşterea anuală în înălţime de 6—10 cm.

Repicajul din Aprilie a dat o pierdere de25% şi puieţi de 10 cm. înălţime medie, şi cu creşterea anuală în înălţime de 1—6 cm.

No. 4—5 932.

A. Marendi.

Il valore economico della latifoglie à legname pregiato. (7 pag.).

Despre valorea economică a esenţelor foioase cari produc un lemn căutat.

Italia cheltueşte anual 20 milioane lire pentru a cumpăra lemne exotice, dar cari ar putea fi înlocuite, în mare parte, cu lemnele unor specii foioase indigene.

L. Senni.

Il noce: Junglans regia (7 pag.).

O monografie a nucului. Italia produs în 1930 — circa 224.000 quintale de nuci.

Fenaroli.

Gli olmi (7 pag.).

Ulmii.

Se dă caraterele botanice ale diferitelor specii de ulm, cum şi distribuţia lor în Italia. Se arată maladiile şi paraziţii lor.

Aldo Pavari.

Lo spaccasassi o Bagolaro.

Celtis Australis (6 pag.).

Cum şi unde vegetează, calităţile şi folosinţele lui. Sfaturi în vederea culturii lui din punct de vedere industrial.

Alessandro de Philippis.

I ciliegi selvatici (5 pag.).

Cireşii sălbateci.

In Italia, 4 specii spontane. Descrierea lor. Prunus avium, Pr. cerasus, Pr. mahaleb şi Pr. padus.

Prunus avium este preconizat în terenurile permeabile din Castanetum şi din partea inferioară a fagetumului.

Adriano Fiori.

Cenni botanici sur genere Acer (7 pag.).

Caracterele botanicee ale genului Acer.

Aldo Pavari.

Gli Aceri nella selvicoltura italiana. (9 pag.).

Acerineele în silvicultura italiană.

Din cele 5 specii de arţar din Italia, autorul face descrierea a 2 grupuri: un grup hydrofil şi de munte: Ac. platanoides, Ac. pseudoplatanus şi Ac., opalus; altul, xerophil: Ac. campestre şi Ac. monospessulanum.

Acer platanoides ar fi tipic de climat rece (Picetum), caracteristic Europei septentrionale şi orientale; Acer pseudoplatanus, din contra, este occidental şi meridional.

Se face monografia fiecărei specii.

Andrea Giacoble.

I frassini (7 pag.).

Frasinii.

O punere la punct a chestiunii frasinilor: caracterele lor botanice, produsele

şi folosirea lor în lucrările de reimpădurire din terenurile dificile.

Puecher Passavalli.

Le principali malattie degli Aceri, dei frassini e dei noci (7 pag.).

Principalele maladii ale acerineelor, frasinilor şi nucilor.

A. Har.

ERDÉSZETI LAPOK (Pagini forestiere).

Caetul 7, 8.

Dr. G. Luncz

Problemele crizei din economia forestieră mondială.

Pădurile au pierdut pretutindeni din rentabilitatea lor, iar criza generală se resimte grav şi în economia forestieră a tuturor ţărilor.

Soluţiile propuse pentru remedierea crizei, se împart în două categorii:

1) Măsuri cu caracter politic (Protejarea produselor interne, plasarea supraproducţiei pe pieţele străine, schimbarea tarifelor de transport pe C. F. R. şi apă, scăderea impozitelor, înfiinţări de sindicate de lemne, restabilizarea creditului forestier, etc.).

2) Măsuri cu caracter economic (aplicarea regenerărilor naturale, schimbarea speciilor şi creare de masive amestecate, ridicarea revoluţiei, împădurirea terenurilor goale şi necultivate, îmbunătăţirea solului, standardizarea produselor forestiere şi a procedeurilor întrebuinţate, etc.).

Aplicarea măsurilor cu caracter economic este datoria proprietarilor de păduri cari însă fără o politică bine dirijată a conducătorilor statelor nu pot păşi la realizări.

St. Vági:

Despre formarea materiei organice din sol, legătura acestora cu materiile anorganice din sol şi cu clima.

Formarea „humusului saturat" (Mull-humus) depinde în primul rând de factorii climei. Este o formaţie caracteristică regiunilor semi-aride şi semi-humide. Humusul saturat din cernoziomul stepei ruse, prezintă o reacţiune neutră, se dizolvă în apă, formând o dispersiune grosolană. Conţine 55% carbon. Il găsim şi într'o climă perhumidă pe soluri numite rendzine. Saturaţia în acest caz este provocată de Ca.

„Humusul nesaturat" (acid) are o puternică acţiunea asupra profilului solului. Prin mărirea aciditătii se formează solurile cenuşii de pădure, semi-podzolite şi podzoluri. Aciditatea se datoreşte hidrogenului disociat din grupul COOH. Formarea acestui humus se datoreşte în mare parte ciupercilor şi mucegaiurilor. Bacteriile din sol n'au aproape nici un rol. Conţine 62% carbon. Impiedică regenerarea pădurilor.

„Humusul brut" putrezeşte foarte greu şi formează o crustă rezistentă, aproape de suprafaţa solului. Desfundarea numai a solului nu ajută cu nimic în cazul regenerării. In Danemarca, aceste soluri au fost cultivate mai întâi timp de 3—4 ani. cu plante agricole şi îngrăşate cu cantităţi mari de calciu, apoi s'a procedat la împădurire.

Dr. D. Fehér:

Problema biologiei solurilor într'o silvicultură modernă.

(Conferinţă ţinută de autor în Finlanda şi Suedia în 1932).

Autorul caută să răspundă, pe bază de

cercetări minuţioase de laborator, la următoarele chestiuni:

1) Producţia de acid carbonic din sol.

2) Schimbul de materii azotoase.

3) Cum se comportă (calitativ şi cantitativ) bacteriile şi protozoarele din sol, în legătură cu factorii ecologici din jurul lor.

Cercetările s'au făcut în 15 regiuni de experienţă, distribuite în Ungaria, Germania şi ţările nordice.

Producţia în acid carbonic variază periodic în raport în special cu temperatura şi umiditatea solului. Când aceşti factori împreună cu aerisirea solului sunt într'o proporţie optimă, producţia în acid carbonic este mult favorizată (vara). În ceea ce priveşte puterea de asimilare a vegetaţiei, aceasta este mai mare în cazul uni tăieri rase decât în cazul tăerilor succesive (lumina).

Se poate spune mai departe că cea mai mare cantitate de azot în sol găsim la sfârşitul verii. Experienţa arată că atunci când un maximum de bacterii nitrificante coincide cu un minimum al procesului de denitrificare, urmează imediat sau cel mai târziu, după 1—2 săptămâni, o majorare a cantităţii de azotaţi din sol. Activitatea bacteriilor care acumulează azotul este puternic influenţată de pH-ul solului.

Gh. Ronai.

Pădurea şi impozitul agricol.

Pădurea nu poate să suporte decât un sistem de impunere, bazat pe principii economice iar nu pe fiscalitate.

Anuitatea solului arată azi pretutindeni valori negative. Este clar că impozitul agricol care se plăteşte azi se bazează pe anuităţi fictive ale solului.

Agricultorul poate să se acomodeze întrucâtva cerinţelor timpurilor (gosp. intensive şi extensive), iar o fabrică dacă nu mai rentează se închide. Altfel este cu pădurea, în care se investeşte de la creiare şi până la exploatare, când proprietarul pădurii nu mai poate influenţa asupra factorilor cari determină în acel moment rentabilitatea pădurii.

Soluţia: Impozitul să se plătească ulterior şi sub formă de impozit pe venit sau cifra de afaceri. In felul acesta, proprietarul plăteşte un impozit real, iar într'un caz de criză generală, impozitul mărit faţă de posibilitatea de plată se va putea repartiza în mod just între proprietar şi consumator.

I. Kon.

SUMARSKI LIST.

N. 6. Iunie 1932.

Drag. S. Petrovic.

Tablele coeficienţilor de formă şi volumelor pentru pinul negru în masivul Morihovo.

Cu ocazia întocmirii unui amenajament, autorul a stabilit pentru masivul Morihovo, un tarif de cubaj cu două intrări (diametru şi înălţime) şi o tablă a coeficienţilor de formă.

Ing. A. Panov:

Paltinul în Bosnia.

Exemplarele de Acer pseudoplatanus şi Acer optusatum crescute în Bosnia; în aceste vremuri de depreciere generală, sunt căutate încă la preţ ridicat.

Lemnul lor se întrebuinţează în industria mobilelor — placaj — şi comportă o mare atenţie, atât la doborîre cât şi la transport. Se prelucrează în străinătate din cauza lipsei fabricelor de furnir în Jugoslavia.

Ing. T. Spanovic:
Regenerarea pădurilor inundate.

Se expun procedeele cele mai eficace pentru regenerarea pădurilor inundate, formate în majoritate din plop şi salcie.

No. 7. Iulie 1932.
Ing I Suric:
Asupra beneficiului antreprizei.

Analiza formulelor lui Bartha şi Waszner arată că prima, deşi mai corectă, este mai puţin întrebuinţată, în timp ce a doua, mai puţin corectă, mai complicată, este mai mult întrebuinţată.

No. 8-9. August-Septembrie 1932.
Asupra timpului plantaţiunilor în special cu pueţi nfrunziţi.

Se expune rezultatul încercărilor făcute în pepiniera facultăţii forestiere din Zagreb, prin transplantarea pueţilor înfrunziţi. Incercările s'au făcut cu pueţi de: Fraximus excelsior şi americana, larice, ulm, paltin, etc., de unu şi doi ani, cu o înălţime medie de 18 cm.

Ţinându-se pueţii bine ambalaţi 6 zile şi apoi plantaţi, s'a observat un foarte mic procent de neprindere.

Dr. Iosif Balen.
Chestiunea seminţelor forestiere.

Se tratează problema seminţelor forestiere din punct de vedere al politicei de stat.

Stretan Rosic.
Regularizarea scurgerii apelor în viiturile torenţiale.

Inspirat de Scipion Gras, autorul face descrierea unui nou sistem de reţinere parţială a materiilor solide în viiturile torenţiale.

Intre baraj şi „Labirint", în viiturile mari, materiale solide se depun pentru ca de îndată ce apa se limpezeşte, ele să fie antrenate din nou, fără a mai cauza stricăciuni.

I. P. Z.

LESOVODSCA MISAL.
(Gândul silvicultorului).
Organul de publicitate trimestrial al Soc. silvicultorilor academicieni bulgari.

Anul I. Nr. 1.

T. Dimitroff.
Legislaţia forestieră.

Autorul trece în revistă istoria legislaţiei forestiere a popoarelor mai vechi, civilizate şi a celei din Bulgaria şi analizează mijloacele de care trebue să se servească un popor tânăr în materie de legislaţie forestieră, atunci când caută să asigure condiţiile favorabile realizării unui progres în domeniul economiei sale forestiere.

V. Stoianoff.
Păşunatul în păduri.

Se discută problema păşunatului în păduri, din punctul de vedere forestier şi economic.

Pe baza statisticelor se arată, că în Bulgaria nu există nici o posibilitate să fie hrănite atâtea animale câte sunt în prezent.

Producţia anuală de plante furajere ajunge numai la 1/5 din numărul actual al vitelor, iar restul de 4/5 se nutreşte prin păşunat.

Prin aceasta se cauzează pădurilor mari pagube în creşterea lemnului. Consecinţa: micşorarea producţiei.

Pentru reglementarea păşunatului se recomandă următoarele: — Separarea pădurii de păşune.

— Mărirea teritoriului de islazuri nu numai pe socoteala pădurilor ci şi a terenurilor agricole.

— Imbunătăţirea stării plantelor din islazuri.

— Restrângerea numărului vitelor şi în special al caprelor .

— Mărirea productivităţii animalelor domestice.

— Introducerea vacilor în locul caprelor.

Siracoff G.

Raţionalizarea economiei noastre forestiere.

O ridicare a venitului net este posibilă numai printr'o ridicare a venitului brut şi o micşorare a cheltuelilor. Cum venitul brut al pădurilor bulgare este extraordinar de mic (în ceeace priveşte pădurile aparţinând Statului), — se urcă în mediu, pentru perioada 1926—1928, numai la 0,84 mc. şi cca. 80 lei pe an şi pe ha., — străduinţele silvicultorilor bulgari trebue să se îndrepte spre ridicarea producţiunii, respectiv intensificarea economiei. Având în vedere condiţiile din Bulgaria ,intensificarea economiei forestiere nu se poate face decât treptat şi anume, începând cu creiarea câtorva ocoale model.

T. Ivanceff.

Criza în domeniul economiei rurale forstiere.

Criza economică generală a avut repercusiuni şi în agricultură provocând un şomaj şi printre lucrătorii rurali. O intensificare a economiei forestiere i-ar putea ajuta, dându-li-se de lucru în pădure. Mai târziu, mulţi dintre ei ar deveni lucrători permanenţi.

Pentru aceasta e necesar mai întâi să se pună la dispoziţie capitaluri. Totuşi, şi acum trebue să se găsească mijloace pentru a se întrebuinţa lucrătorii la drumuri de pădure, construcţii, lucrări culturale, etc.

Nr. 2. 1932.

T. Ivanceff.

Preţul lemnului în Bulgaria şi bugetul secţiunii pădurilor din Ministerul de Agricultură bulgar.

Criza economică acută din ultimii ani a provocat o scădere a preţurilor la cele mai multe produse ale economiei naţionale.

Lemnul face însă excepţie (în Bulgaria).

Astfel, notând cu 100 preţurile din 1926, cele din 1931 sunt: 103,8 pentru scânduri şi 99,4 pentru grinzi (de răşinoase). Lemnul de foc a scăzut însă cu 9,3%, iar cărbunele de lemn cu 12,7%.

D. Stefanoff.

Asupra regenerării naturale şi împăduririi artificiale a suprafeţelor incendiate din ocolul silvic Foten.

Cu puţine excepţii, regenerarea naturală pe întinsele suprafeţe incendiate (21% din suprafaţa totală a ocolului) nu s'a făcut mai ales din cauza păşunatului oilor. Se observă însă pe porţiunile inaccesibile istalarea lui P. tremula, Salix silesiaca, sau chiar arborete tinere, de aceeaşi vârstă, deja închise, de Pinus silvestris.

Solul suprafeţelor incendiate este deja sălbătăcit. Pe staţiunile cele mai rele stăpâneşte Brukentalia spiculifolia; pe altele ceva mai bune dar uscate: Cytisus hirsutum, Vaccinium vitis idaea şi Genista rumelica; pe staţiunile mai noui: Vaccinium myrtillus, iar pe cele mai bune: Rubus idaeus.

Impăduririle artificiale au început chiar dela creiarea ocolului, din 1911. Până în 1931 s'a lucrat pe o suprafaţă de 1800 ha, pentru care s'a întrebuinţat 1680 Kgr. de sămânţă (brad şi molid) şi circa 1.000.000 (un milion) puieţi de brad şi molid.

Până în 1915, lucrările de împădurire se făceau pe suprafeţe mici (100 ha în cinci an), pentrucă erau cheltueli mari: 10.000 Leva p. ha.

In timpul războiului şi până în 1923 nu s'a făcut nimic. Dela această dată, lucrările s'au reluat mai cu intensitate, împădurindu-se 1700 de ha. cheltuindu-se 1.300.000 Leva. Pentrucă s'a lucrat însă fără nici o normă, rezultatele, cu rari excepţii, sunt nemulţumitoare.

Numai 80 ha pot fi considerate ca reuşite, ceeace înseamnă că un ha a costat (rotund) 16.000 leva. Aceste rezultate nefavorabile au fost cauzate numai de lipsa de organizaţie. Mai trebue avută în vedere şi seceta din 1928.

La recenzii găsim „Agenda silviculturului", ediţia II-a, 1932, a dd. Prof. T. Dimitroff şi Stârsenoff. Conţine 200 pag. cu adnotaţiuni privitoare la păduri, vânat şi pescuit.

E o agendă în felul aceleia a dd. Prof. Stinghe şi Sburlan.

T. P.

INFORMAŢIUNI

AVIZ

Consiliul nostru de Ad-ţie, în şedinţa din 9.12.1932, a aprobat principial operaţia de cumpărare-vânzare în comision a loturilor de la Techirghiol, aparţinând membrilor Corpului Silvic.

Rugăm colegii care-i interesează această operaţie să ne remită cererile însoţite de planul lotului (cu suprafaţa, No. lotului, unde este situat) precum şi preţul.

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic

— Rugăm insistent pe toţi colaboratorii noştri să ni trimită articolele (ori recenziile) scrise numai pe o singură faţă a hârtiei, şi de-i posibil, la maşină.

— Potrivit D. M. No. 17308/932 — vânătoarea epurilor, se va închide pentru ţara întreagă, în seara zilei de 31 Decembrie a. c.

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor poate acorda autorizaţiuni speciale pentru intervalul 1—15 Ian. 1933, pe baza avizului motivat al inspectoratului judeţean de vânătoare şi al Consiliului permament de vânătoare.

— Prin D. M. No. 16364/932 — s'au aplicat dispoziţiunile art. 35 din L. V. pentru întreg judeţul Turda.

— Prin D. M. 16801/932 s'a revenit în parte asupra Deciziei Minist. No. 3954/931 — permiţându-se vânătoarea mistreţilor cu începere dela 1 Ian. 1933 pe terenul Com. Vişeul de sus din Jud. Maramureş.

— Prin Dec. Min. No. 15573/932 — s'a oprit vânătoarea epurilor în întreg Jud. Caraş, până la 1 Oct. 1933.

Această restricţiune este prelungită, până la 1 Noembrie 1933, pentru comunele: Gornia, Berzasca, Mercina, Vrani, Ciuchici, Potoc, Măcovişte, Ramna, Bocşa Montană Oraviţa, Jurjova, Iertof, Iam Vrăniuţ, Petriiova, Secolar, Bozevici. Bocşa Română, Ciclova Montană şi Văling.

Pe terenurile Comunelor: Câmpia, Gărnic, Răcăjdia, Sichevita şi Insula Ostrov (com. Moldova Veche), Vânătoarea epurilor în perioada 1 Oct.—31 Dec. 1933, se va putea face numai lapicier şi numai de două ori pe săptămână.

— Prin Decizia Ministerială No. 16224/932 — s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat, până la 31 Dec. 1933, pe terenurile Comunelor Hernescova şi Stancova din Jud. Timiş.

— Prin Deciz. Minist. No. 15692/932 — s'a oprit vânătoarea potârnichilor, până la 31 Dec. 1934, în întreg judeţul Romanaţi.

— Prin Deciz. Minist. 15678/932, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor, până la 31 Dec. 1933, pe terenul Comunei Gaiul Mic din Judeţul Timiş.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA NOEMBRIE, 1932

I. Piaţa internă

București

Preţul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.000	6.200	6.300
Cer rotund . .	6.700	7.000	7.100

In ţară, preţul lemnului de foc în luna Octombrie 1932, pe vagon. la staţia de încărcare, a fost:

	Fag	Stejar	Div.tari
Botoşani	3.700	3 500	3.400
T.-Severin	—	5.000	—
Orăştie	2.700	—	—
Chişinău	—	7.000	—
Bazargic	—	7 300	—
Slobozia	—	6.400	—
Sibiu	4 300	3.500	—

II. Piaţa externă

Buda-Pesta

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 15 Noembrie 1932. Baza 24 mm. preţurile în pengöe, la graniţa ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W. . . . . 135—140
„ tombant, fără cl. IV . . . . . 100—105

Brad cl. IV românească.	50— 52
Molid „ „	68— 70
„ B. W. (construcție)	90— 92
Material de geluit.	78— 80
Leţuri şi căpriori	50— 52

Şipci

Şipci scurte de 1 m. 26; 1,25 m, 29; 1,50 m, 32; 2 m, 36; 2,50 m, 32; 3 m, 46; 3,50 m, 44 pengöe.

Molid cl. V român lată	48— 50
Brad „ „ „	40— 42
Jaluzele	28— 32
Cioplitură	28— 30

Manele de 7—8 cm. 22—24 fileri; de 9—11 cm. 28—30 fileri bucata.

Tombat scurt 3—3,50 m.	—
Marfă îngustă.	—

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 700 pengöe.

Lemnul de foc românesc, la:

Békéscsaba	311.60 P.
Csongràd	351.60 P.
Debrecen	286.60 P.
Lökösházа.	321.60 P.
Makö	336.60 P.
Szegeg	336.60 P.

(După **„Magyar Fakereskèdö"**)

Viena

Noembrie 1932.

Preţul pe mc. în schillingi, paritate ab vagon staţia de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm.	17—21
Buşteni (Blochholz), 4—6 m, dela 20 cm.	15—17
Cherestea de molid şi brad, **ab Viena:**	
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	—
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm.	92
Dulgherie (Bauware), 26 mm: 18—32 cm. 4—6 m.	47
Dulpi (Gerüstpfosten) 50 mm, 16 cm.	48
Scânduri de lăzi (Kistenware)	39
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m, 10/13—15/15	50
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6	51
Leţuri (Latten) 4—6 m, 20/50 mm.	50
Buşteni de foioase etc., ab staţia de încărcare:	
Plop, dela 30 cm.	—
Stejar, dela 30 cm, 2—5 m.	—

Frasin, dela 30 cm, 3—6 m. . . . . —
Plop (Schwarzpappel), dela 25 cm. . . . . —

(După „**Int. Holzmarkt**")

Praga

10 Noembrie 1932.

Preţul pe mc. în coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m, cel puţin 8 cm. la capătul subţire, 105—115 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid şi brad 10—14 şi 15—19 cm., 100—110 Kc; 20—24, 112—120 Kc; ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 0 la sută brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm. 105—115 Kc; 20—24 cm. 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifholz) molid, 10% brad, 1 m. dela 7 cm. 90—105 Kc, ab Ritzenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiţi pe două feţe, 1.60—1.90 Kc. metrul liniar.

Cherestea de molid cl. I, 26 mm. 18—24 cm. 550—580 Kc; 25—32 cm. 600—640 ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm. 3—6 m. 8—14 cm. 180—200 Kc. ab Praga.

(După „**Carpathia**")

Franţa

Preţuri pe mc. în franci fr., în prima jumătate a lunii Noembrie 1932; partizi în vagoane complete, staţia de încărcare pe reţeaua principală:

Brad.

Proveniența: Ain.

Frize şi dulapi, debitări obişnuite, 245—255; căpriori de 3—7 m. 236-245; cherestea de construcţie, după comandă, lungă, 240—280; parchete 7,50 fr. m²; scânduri de 27 mm. 230—240.

Proveniența: Isère.

Dulapi şi frize, 260—270; căpriori, 250—260; scânduri 27 mm., construcţie, 260—270; scânduri de lăzi, 250—260.

Molid, din Savoia:

Sc. 15, 18, 35 mm: cl. I, 550 fr.; cl. II, 500 fr.

Sc. 27 mm: cl. I şi II, 475 fr.; cl. III, 260 fr.

Marfă de cofrage 230/235.

(După „**La Mercuriale des Bois**").

B

LUNA DECEMBRIE, 1932.

I. Piaţa internă.

Bucureşti

Preţul lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	6.600	6.800	6.900
Stejar. . . .	6.800	7.000	7.000
Cer	7.300	7.600	7.600

Preţul lemnului de foc în ţară, în luna Decembrie 1932, pe vagon, la staţia de încărcare:

	Fag.	Stejar	Div. tari
Chişinău	—	7.000	—
Bălţi	—	6.800	6.100
T. Măgurele	—	5.300	—
Lugoj	4.100	4.100	—
Moldova-Veche (port)	3.600	—	—
Mehadia	2.800	—	—
Dorohoi	—	3.200	—
Tecuci	5.200	—	—
Cugir	2.200	—	—
Făgăraş	4.100	—	—
T. Severin	—	4.300	—
Slobozia	6.200	6.400	—

II. Piaţa externă.

Buda-Pesta.

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară la 10 Decembrie 1932. Baza 24 mm, preţurile în pengöe, la graniţa ungară:

Molid tâmplărie, fără B. W.	135—140
Molid tombant, fără cl. IV	100—105
Brad cl. IV românească	50— 52
Molid cl. IV românească	68— 70
Molid B. W. (construcţie)	90— 92
Material de geluit	78— 80
Leţuri şi căpriori	50— 52

Şipci

Şipci scurte de 1 m, 26; 1,25 m, 29; 1.50 m, 32; 2m, 36; 2,50 m, 32; 3 m, 46; 3,50 m, 44 pengöe.

Molid cl. V român lată	48—50
Brad cl. V român lată	40—42

Jaluzele . . . . . 27—32
Manele de 7—8 cm, 22—24 fileri; de 9—11 cm, 28—30 fileri bucata.
Tombant scurt 3—3,50 m. . . . . —
Marfă îngustă . . . . . —
Marfă la cântar lată — pro vagon — 500. 660, 700 pengöe.
Lemnul de foc românesc, la:
Békéscsaba . . . . . 311.60 P.
Csongrà . . . . . 351.60 P.
Debrecen . . . . . 286.60 P.
Lökösházа . . . . . 321.60 P.
Makö . . . . . 336.60 P.
Szegeg . . . . . 336.60 P.

(După „Magyar Fawereskèdö").

Viena.
20 Decembrie 1932.

Preţul pe mc în schillingi, paritate ab vagon staţia de încărcare, notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm. . . . . 17—21
Buşteni (Blochholb), 4—6 m, dela 20 cm. . . . . 15—17
Cherestea de molid şi brad, ab Viena:
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm. . . . . —
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 16 mm. 90
Dulgherie (Bauware), 26 mm: 18—32 cm. 4—6 m. . . 45
Dulapi (Gerüstpfosten) 50 mm, 16 cm. 45
Scânduri de lăzi (Kistenware) 39
Grinzi (Kanthoz) 4—6 m, 10/13—15/15 48
Rigle (Staffeln) 8/8—10/10, 4—6 49
Leţuri (Latten) 4—6 m, 20/50 mm. 50
Buşteni de foioase etc., ab staţia de încărcare:
Plop, dela 30 cm. . . . . —
Stejar, dela 30 cm, 2—5 m. . . . . —
Frasin, dela 30 cm, 3—6 m. . . . . —
Plop (Schwarzpappel), dela 25 cm. . . . . —

(După „Int. Holzmarkt").

Praga.
15 Decembrie 1932.

Preţul pe mc în coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Buşteni de răşinoase p. construcţii de 4 m, cel puţin 8 cm la capătul subţire, 105—115 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid şi brad 10—14 şi 15—19 cm, 100—110 Kc; 20—24, 112—120 Kc; ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad şi pin, 10—14 şi 15—19 cm, 100—110 Kc; 20—24 cm, 115—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifolz) molid, 10% brad, 1 m, dela 7 cm. 90—105 Kc, ab Ritzenbain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruiţi pe două feţe, 1.60—1.90 Kc metrul liniar.

Cherestea de molid cl. I. 26 mm, 18—24 cm, 550—580 Kc; 25—32 cm, 660—640 ab Praga.

Cherestea de construcţie (Bauware) 13 mm, 3—6 m, 8—14 cm. 180—200 Kc, ab Praga.

(După „Carpathia").

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES-VERBAL No. 27
al şedinţei de la 3 Agust 1932

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, Gh. Agapie, D. Ciurileanu, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr.*

Se citeşte şi se aprobă procesul verbal al şedinţei precedente.

1. — Se ridică şedinţa 5 minute în semn de omagiu pentru ilustrul dispărut N. G. Popovici şi pentru insp. g-l Ern. Gheorghiu.

D-l Prof. *P. Antonescu* ia cuvântul arătând meritele defuncţilor.

Pentru a cinsti memoria ilustrului Prof. N. G. Popovici, se ia în discuţie programul omagial închinat defunctului şi propus de D-nii P. Ioan şi Andrei Ionescu.

Consiliul aprobă programul.

2. — Se cooptează D-l Dr. D. Drâmbă în Consiliul de Administraţie în locul regretatului N. G. Popovici.

3. — Consiliul hotărăşte ca să se treacă şi la înfăptuirea bustului lui Pietraru, în care scop se va cere D-lui Ing. Gh. Crăciunescu să trimeată datele necesare.

4. — Se hotărăşte ca Societatea să intervină la Ministerul Domeniilor pentru convocarea Consiliului superior silvic în Octombrie 1932, punându-se la ordinea de zi chestiunile ce n'au fost discutate în Adunarea Generală a Societăţii.

Se stabileşte ca lucrările sesiunii trecute a Consiliului Sup. Silvic să se publice în Revista Pădurilor.

5. — Se deleagă D-l Andrei Ionescu să susţină interesele Societăţii în faţa fiscului Municipiului Bucureşti.

6. — Se aprobă suma de 1000 lei D-lui Ing. Cezar Cristea pentru lucrarea „Luminişuri de pădure".

7. — S'a luat act de situaţia de la Govora.

8. — D-l *D. Ciurileanu* mulţumeşte Consiliului pentru spiritul de solidaritate cu care a intervenit în conflictul iscat la conducerea Cadastrului.

Şedinţa se ridică la orele 23½.

Preşedinte,
(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 28
al şedinţei de la 7 Septembrie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21½ sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, D. Grozescu, P. Ioan, A .Ionescu, V. Priboianu, V. N. Stinghe* şi *M. Suhăţeanu*.

1. — Consiliul deleagă pe D-nii V. Stinghe, V. Priboianu şi M. Suhăţeanu ca să întocmească un memoriu asupra tuturor îmbunătăţirilor ce mai sunt necesare la Vila Sylva, aşa cum rezultă din observaţiile făcute de D-lor în vara aceasta.

2. — Se deleagă D-l D. Grozescu să execute drenajul chiar în toamna aceasta.

3. — Se deleagă D-nii: V. Priboianu, M. Suhăţeanu şi A. Ionescu să facă recepţia lucrărilor parcului executate de către antreprenorul N. Gardon precum şi instalaţiile din restaurant.

3. — D-l Secretar general P. Ioan citeşte scrisoarea Societăţii către D-na N. G. Popovici prin care i se fac cunoscute hotărîrile Consiliului de a se destina în palatul Societăţii o sală de onoare în memoria def. N. G. Popovici unde i se vor aşeza bustul şi biblioteca, de a se da ocolului Leordeni numele dispărutului şi a i se pune un bust la mormânt.

Camera de onoare se va aranja la timp.

Pentru numirea ocolului se vor face intervenţiile necesare.

Pentru busturile la mormânt şi la Societate se vor deschide liste de subscripţie.

4. — Se deleagă D-l Andrei Ionescu să reprezinte Societatea la Congresul Corpului inferior silvic.

5. — Se respinge cererea D-nei Manciula de a i se concesiona bufetul.

Şedinţa se ridică la orele 22,30.

Preşedinte,
(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan*

PROCES VERBAL No. 29
al şedinţei de la 28 Septembrie 1932

Şedinţa se deschide sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, V. N. Stinghe*.

Se citesc şi se aprobă procesele verbale ale şedinţelor din 3 August şi 7 Septembrie 1932.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Andrei Ionescu, care a reprezentat Societatea la Congresul Corpului silvic inferior, face o expunere asupra lucrărilor congresului şi expune cele vorbite în numele Societăţii.

De asemenea D-l D. Grozescu dă referinţe asupra lucrărilor acestui congres.

Consiliul luând act de cele arătate de D-nii D. Grozescu şi Andrei Ionescu, îi roagă să facă propuneri scrise referitor la modul de conlucrare între Soc. Progresul Silvic şi Asociaţia Corpului inferior silvic.

1. — Se deleagă D-l Prof. V. N. Stinghe, Vicepreşedinte al Societăţii, să reprezinte Soc. Progresul Silvic la Congresul A. G. I. R. dela Braşov din 9—12 Octombrie crt.

2. — Se deleagă D-l N. Nedelcovici la Congresul de carbon carbunant de la Milano, acordându-i-se 10.000 lei cheltueli de transport.

3. — Se deleagă D-l Preşedinte C. P. Georgescu să reprezinte Societatea la desvelirea monumentului Al. Constantinescu din Parcul Domeniilor.

4. — In privinţa bustului N. G. Popovici, Comisiunea însărcinată, să ia contact cu D-l Anastasescu — sculptor — şi să refere asupra condiţiunilor de angajare.

5. — *Consiliul* aprobă în principiu cererea Societăţii Inginerilor silvici de la Fondul Bis. Ort. Rom. din Bucovina de a se afilia ca regională Soc. Progresul Silvic şi deleagă pe D-l M. P. Florescu să ia contact cu delegaţii numitei Societăţii pentru stabilirea modului de conlucrare.

6. — Se citeşte şi se aprobă raportul comptabilului privitor la gestiunea Vilei Sylva pe sezonul 1932.

7. — Asupra cererii D-lui Ing. Răuţă de a i se acorda un ajutor pentru lucrarea tipărită, se va recomanda C. A. P. S., Societatea nedispunând de fonduri.

8. — Se aprobă să locuiască gratuit în Cămin pe timpul examenelor la Secţia silvică a Şcolii Politecnice din Bucureşti, D-l Mircea Chiriţescu, fiul D-lui Ing. M. D. Chiriţescu.

9. — *Consiliul* respinge cererile D-lui D. Gr. Bartoiu de a i se acorda un loc în Cămin fiului d-sale, student la drept, precum şi cererea brigadierului Nică Călin, pentru fiul său, întrucât nu întrunesc condiţiunile de admitere fixate în Regulamentul de funcţionare al Căminului.

Şedinţa se ridică la orele 23½.

Preşedinte.

(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General,

(ss) *P. Ioan*

PROCES VERBAL No. 30

Şedinţa de la 12 Octombrie 1932

Prezenţi D-nii: N. N. Caragea, I. Ciurileanu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, V. Priboianu şi St. Rodoteatu.

Neîntrunindu-se numărul necesar de membri nu s'a putut ţine şedinţa.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General.

(ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 31

al şedinţei dela 2 Noembrie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21½ sub preşidenţia D-lui *C. P. Georgescu*. prezenţi fiind D-nii: *N. N. Caragea, M. P. Florescu, D .Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe. D. A. Sburlan.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei dela 28 Septembrie crt. şi se aprobă.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l V. N. Stinghe raportează Consiliului asupra Congresului Aeneral A. G. I. R. dela Braşov la care D-sa a reprezentat Societatea, iar D-l C. P. Georgescu asupra delegaţiei ce a avut la desvelirea bustului Al. Constantinescu din Parcul Domeniilor, Sos. Kisselef.

1. — *Consiliul* aduce mulţumiri D-lui N. Nedelcovici pentru raportul său dela Congresul de carbon carburant dela Milano, la care a participat în calitate de delegat al Soc. Progresul Silvic.

2. — *Consiliul* hotărăşte să se trimită D-nei N. G. Popovici, 10 numere din Revista Pădurilor cu necrologul def. N. G. Popovici şi să se considere abonată pe viaţă la Revista Pădurilor, onorific.

3. — *Consiliul* roagă pe D-l Preşedinte să intre în tratative cu D-na Canicov, reprezentanta sculptorului D. Anastasescu din Paris, privitor la efectuarea busturilor N. G. Popovici şi Gh. Pietraru.

Pentru strângerea fondurilor necesare, se hotărăşte să se publice apelul de subscripţie în Revista Pădurilor şi să se trimită Listele de subscripţie la Direcţii şi Ocoale spre a se colecta cel puţin 2000 lei de ocol şi 4000 de Direcţie.

Se citeşte scrisoarea D-lui Gh. Crăciunescu privitor la iniţiativa luată de a se ridica monumentul Pietraru. Comisiunea însărcinată cu ridicarea monumentelor Popovici şi Pietraru se complectează cu D-l Ing. Insp. silvic Gh. Crăciunescu.

4. — La invitaţia Direcţiei Culturii din Ministerul Instrucţiunii Publice. Consiliul deleagă pe D-l Prof. V. N. Stinghe să reprezinte Societatea noastră.

5. — D-l *V. Priboianu* expune chestiunea recepţiei parcului dela Vila Sylva.

D-nii Andrei Ionescu şi D. Grozescu arată că. Comisia de recepţie nu a putut să se înţeleagă asupra chestiunii dacă arbuştii ce urmează să se planteze. cad sau nu în sarcina antreprenorului N. Gardon, şi supune această chestiune discuţiunii Consiliului spre a decide.

D-l *Preşedinte* arată că nu intră în obligaţia D-lui Gardon cumpărarea arbuştilor, ci numai plantarea lor, aşa s'a convenit la încheerea contractului.

Consiliului hotărăşte ca aceiaşi Comisie să rămână mai departe pentru desăvârşirea parcului, iar puieţii să fie predaţi de Soc. Progresul Silvic, D-l Gardon urmând să execute lucrarea în contul său plătindu-i-se numai deplasarea.

6. — Se citeşte întâmpinarea D-lui Ing. Eug. Vâlceanu privitoare la Congresul *Agir* şi moţiunea referitoare la regimul apelor votată de acel congres.

D-l D. Grozescu arată că era necesar să ia parte câţi mai mulţi ingineri silvici la acest congres, mai ales că se discuta Legea corpului technic care ne interesează de aproape.

D-l Rodoteatu propune ca chestiunile discutate la congresle noastre să se pună şi la *Agir*.

D-l Stinghe crede că această chestiune este prea importantă şi trebue să o discutăm pe larg în şedinţele Societăţii noastre.

D-l D. Grozescu cere să se pună la ordinea zilei chestiunea intrării în Legea corpului technic a inginerilor silvici.

7. — D-l *Andrei Ionescu* arată că la contractul de închiriere încheiat cu C.A.P.S. nu s'a plătit taxa de înregistrare nici de *Caps* care are obligaţia prin contract, nici de Societate. Spre a nu ne expune la eventuale amenzi, trebue să se achite această taxă cât mai neîntârziat.

D-l *Grozescu* propune şi Consiliul admite ca D-nii Andrei Ionescu şi Rodoteatu să studieze chestiunea şi să prezinte referat.

8. — Consiliul aprobă să locuiască gratuit la cămin conf. regulamentului, D-nii: Const. Pârvulescu, fiul decedatului ing. silvic Gr. Pârvulescu şi Aurel Irimescu, fiul brigadierului silvic Irimescu, pe tot timpul cât vor urma studiile la secţia silvică a şcolii Politechnice din Bucureşti.

9. — Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1932 a D-lor Ing.: Const. Amzărescu, Const. Fedeleş, Const. Fedorovici, Dan Ciolacu, Oprică Anghel, C. Al. Ghica şi N. Rucăreanu.

10. Din lipsă de fonduri, Consiliul respinge cererea de ajutor a fostului intendent.

1. — D-l D. Grozescu, propune să nu se închirieze sala pe mai multe seri deodată. Se hotărăşte să se facă un tarif al sălii care să fie mai urcat pentru sărbători decât în zilele de lucru.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) *C. P. Georgescu*

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES-VERBAL No. 32
al şedinţei dela 16 Noembrie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21½ sb preşedinţia D-lui V. N. Stinghe, vice preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *N .N. Caragea, D. Drâmbă, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, V. N. Priboianu, V. Rodoteatu, V. N. Stinghe.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei dela 2 Noembrie şi se aprobă

1. — D-l *P. Ioan* dă explicaţii asupra constituirii unui sindicat al exploatorilor de păduri.

2. — D-l *Andrei Ionescu* cere să se treacă la realizarea deziderateloor exprimate în moţiunile Adunării generale din 1932.

3. — D-l *Horia Lazăr* arată că D-l Ministru vrea să aibă mai întâiu părerile Corpului silvic asupra legilor ce urmează să se alcătuiască.

4. — D-l *P. Ioan* spune că s'a comunicat de către C.A.P.S. D-lui Ministru al Domeniilor că e nevoe de votarea a 5 legi şi anume:

a) Modificarea Codului siliv;

b) Legea pentru organizarea Corpului silvic;

c) Legea pentru emisiune de ratá pentru cumpărarea de pădurii;

d) Legea pentru înzestrarea cu pădurii a Şcolii Politechnice.

e) Legea pentru înfiinţarea institutului de cercetări forestiere.

Se numesc următoarele comisiuni pentru elaborarea acestor legi.

1. Pentru Codul silvic D-nii: A. Eliescu, P. Antonescu, H. Lazăr, M. Drăcea, M. Suhăţeanu, P. Ioan, şi Andrei Ionescu.

2. Pentru legea organizării corpului silvic D-nii: P. Ioan, St. Rodoteatu. A. Ionescu, D. Grozescu şi V. Priboianu.

3. Pentru emisiune de rentă D-nii: P Ioan, V. Priboianu şi D. Grozescu.

4. Pentru legile în legătură cu şcoala D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe, D. Drâmbă şi H. Lazăr.

D-l Aurel Eliescu crede că modificarea ar trebui să pornească dela înlăturarea piedicilor întâmpinate în executarea legilor actuale.

5. Se institue o comisie compusă din D-nii: St. Rodoteatu şi Andrei Ionescu care să pregătească memoriile de prezentat eventual Ministerului cu privire la încadrarea membrilor corpului technic în funcţiuni administrative.

6. D-l P. Ioan arată că la Cămin nu este ordine şi curăţenie.

D-l *V. Priboianu* spune că nu se respectă regulamentul căminului. Sunt domni ingineri cari stau în permanenţă la cămin fără să plătească.

Comitetul de Direcţie va lua măsuri să se respecte regulamentul cu stricteţe. Ameliorarea căminului să se facă când vor fi bani.

7. Domnii *Andrei Ionescu* şi *Rodoteatu* citesc referatele privitoare la plata taxei de înregistrare la contractul de închiriere cu *Caps*.

După discuţiuni la cari au luat parte D-nii: H. Lazăr, Aurel Eliescu, V. Stinghie şi V. Priboianu s'a amânat hotărîrea pentru şedinţa viitoare.

Şedinţa se ridică la orele 21½.

p. Preşedinte — Secretar General

(ss) *V. N. Stinghe* — (ss) *P. Ioan*

PROCES VERBAL No. 33

al şedinţei de la 30 Noembrie 1932

Şedinţa se deschide la orele 21½ sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonscu, N. N. Caragea*, D. I. *Ciurileanu, M. Drăcea, M .P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe şi D. Sburlan.*

1. Luându-se în discuţiune chestiunea taxei de înregistrare în contractul de închiriere cu C. A. P. S., după discuţiuni la cari au luat parte D-nii: C. P. Georgescu, P Ioan, D. Grozescu, Andrei Ionescu şi St. Rodoteatu, *Consiliul* hotărăşte să se amâne plata acestei taxe, urmând a se lua lămuriri şi de la Min. de Finanţe.

2. — In privinţa legii pentru apărarea titlului de inginer, după ample discuţiuni la cari iau parte D-nii: P. Antonescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr V. Stinghe, St. Rodoteatu, se hotărăşte ca în privinţa titulaturii din lege pentru şcoala de silvicultură să se spună: Şcoala de silvicultură dela Braneşti şi Bucureşti, Consiliul rămânând în principiu de acord cu proectul întocmit de Comi-

siunea specială a A .G. I. R. din care fac parte colegii Andrei Ionescu şi St. Rodoteatu.

3. — D-l *P. Ioan* dă relaţii asupra vechei iniţiative pentru ridicarea monumentului lui Th. Petraru şi propune să se mulţumească D-lui Crăciunescu pentru relaţiile date.

Pentru executarea busturilor N. G. Popovici şi Th. Pietraru s'a tratat cu sculptorul Anastasescu diplomat al Şcoalei Beaux Arts din Paris, cu care s'a convenit ca să execute 5 busturi (3 Popovici şi 2 Petraru) cu preţul de 320.000 lei.

D-l Andrei Ionescu expune proectul de angajament cu D-l Anastasescu, care se aprobă, aşa cum se propune, urmând ca la şedinţa viitoare, D-sa să prezinte convenţia definitivă pentru ratificare.

4. — D-l *P. Ioan* anunţă Consiliul că Direcţia Generală C.A.P.S. a amânat eliberarea sumelor pentru educaţia copiilor de ingineri silvici până la noi dispoziţiuni.

Urmează discuţiuni asupra acestei chestiuni la care iau parte D-nii: P. Antonescu, H. Lazăr, St. Rodoteatu, D. Grozescu, C. P. Georgescu; nu se poate lua o hotărârea definitivă înainte ca Ministerul de Finanţe să fi tranşat chestiunea.

5. — Se citeşte scrisoarea de demisiune din Consiliu a D-lui Ing. G. Agapie.

Consiliul respinge demisiunea în unanimitate.

6. — D-l *Andrei Ionescu* arată că D-l Ministru al Domeniilor a aprobat în principiu moţiunea Consiliului Superior silvic din 1931.

Consiliul roagă pe D-l Andrei Ionescu să prezinte un referat în această chestiune.

7. — D-l *P. Ioan* propune să se facă demersuri pentru ca pavilionul de la Techirghiol să fie cedat Societăţii „Progresul Silvic". Deasemenea propune să se cumpere lotul D-lui Casanova spre a mări intrarea la Pavilion.

D-l *M. Drăcea* propune să se cumpere mai multe loturi pe malul mării sau chiar la Ecrene.

Consiliul aprobă cumpărarea lotului Casanova de la Techirghiol pe preţul de 10.000 lei.

8. — Se aprobă înscrierea în Societate a D-lor ingineri: Const. Iacomi pe ziua de 1 Ianuarie 1932; Victor Niculescu, Gh. Constantinescu şi G. N. Predescu pe ziua de 1 Ianuarie 1933 şi a D-lui Dr. Ion Popa, Directorul Soc. Intreprinderile Forestiere din Cluj pe ziua de 1 Ianuarie 1933.

9. — D-l Preşedinte citeşte invitaţia Secţiunei de Fitopatologie a Institutului de cercetări agronomice al României şi roagă membrii Consiliului să ia parte la conferinţele asupra ruginei.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, p. Secretar General,

(ss) *C. P. eGorgescu* (ss) *Andrei Ionescu*

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor silvici

In ziua de 3 Decembrie 1932, s'a pus bazele „Cercului de Studii forestiere" al Societăţii „Progresul Silvic", cu care ocazie s'a dresat următoarea comunicare, acoperită de 34 iscăliturі:

Domnule Preşedinte,

Subsemnaţii membri ai Societăţii „Progresul Silvic", la convocarea D-lui Vice-preşedinte V. Stinghe, ne-am întrunit în ziua de 3 Decembrie la sediul societăţii şi în spiritul art. 4 al. j din Statute au pus bazele unui cerc de studii forestiere, care va purta denumirea: „Cercul de studii forestiere al Societăţii Inginerilor Silvici, Progresul Silvic".

El urmăreşte să desvolte spiritul de cercetare şi observaţie la membrii săi şi să-i deprindă cu disciplina ştiinţifică în lucrări şi expuneri, să aducă contribuţiuni la întemeerea unei Silviculturi româneşti pe bază de investigaţiuni pozitive şi să ridice prestigiul ştiinţific al profesiunei de inginer silvic.

In centrul preocupărilor Cercului se va afla ideea adevărului ştiinţific, iar purtătorul de cuvânt va fi numai slujitorul modest al acestui adevăr.

Cercul voeşte să afle totdeauna lucrul probat, experimentat, măsurat şi nu se va pierde în speculaţiuni pe tema propunerilor organizatorii, pe cari le lasă conferinţelor de congrese şi adunării generale.

Membrii cari au pus bazele Cercului, prin adeziunea lor, în deplină cunoştinţă de cauză, şi-au luat obligaţia să frecventeze regulat şedinţele cercului şi să conferenţieze cel puţin odată pe an.

Comunicările vor dura minimum ½ şi maximum ¾ oră. Cele mai scurte vor fi complectate cu recenzii detaliate asupra cuprinsului unei meritorii publicaţiuni recente silvice.

Comunicările se vor preda biroului, scrise, spre a fi întrunite într'o „Arhivă a cercului de studii forestiere".

Şedinţele se vor ţine — deocamdată — din două în două săptămâni, Marţi la ora 7 seara, în sala mare a Societăţii. Prima va avea loc la 13 Decembrie 1932.

Lista primelor 10 conferinţe s'a stabilit după cum urmează:

1. — Dr. C. Georgescu — 13 Decembrie 1932.
   Contribuţiuni la monografia fiziologică a salcâmului şi glădiţei.
2. — Dr. C. Chiriţă — 10 Ianuarie 1933.
   Problema solului în silvicultura română.

3. — M. Petcuţ — 17 Ianuarie.
Vegetaţia forestieră de pe terasele râurilor dintre Dunăre şi Carpaţi.
4. — M. Rădulescu — 31 Ianuarie
Impăduririle în Dobrogea.
5. — Dr. Traian Ionescu-Heroiu — 14 Februarie.
Ideea de colaborare în disciplina raţionalizării.
6. — Prof. V. Stinghe — 28 Februarie
Experimentaţie forestieră.
7. — I. Focşeneanu — 14 Martie.
Problema obştiilor moşneneşti.
8. — Dr. D. Sburlan — 28 Martie
Aspecte din industria lemnului în Suedia.
9. — Popescu-Salcie — 25 Martie
Observaţiuni în legătură cu distilarea lemnului.
10. — Andrei Ionescu — 2 Mai
Raţionalizarea în producţia forestieră.

Expunându-vă cele ce preced, vă rugăm Domnule Preşedine să binevoiţi a aduce la cunoştinţa tuturor membrilor Societăţii Progresul Silvic această iniţiativă, pentru ca cei ce sunt convinşi de foloasele ce se pot trage din ea, să adere cât mai neîntârziat.

Nici o obligaţiune materială nu va fi impusă membrilor Cercului; în schimb rugăm Societatea să susţină cu mijloacele sale modestele cheltueli ale cercului: rechizite, corespondenţă, afişe, invitaţiuni.

Cea dintâi şedinţă a avut loc Marţi 13 Decembrie. A vorbit D-l Dr. C. schimb, rugăm Societatea să susţină cu mijloacele sale modestele cheltueli ale diţei. Conferinţa este publicată în întregime în corpul acestei reviste.

In aceeaşi şedinţă, au mai luat cuvântul D-l Dr. C. Chiriţă şi D-l prof. M. Drăcea arătând importanţa studiului D-lui Dr. Georgescu, în special pentru pădurile din câmpia română.

Nic. Rucăreanu

Erată

La pag. 850:

Rândul 5 de jos în sus se va înlocui cu:

Georgescu, despre: Contribuţiuni la monografia fiziologică a salcâmului şi glă-

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
Direcția Regimului Silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic.
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvis, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tisa, județul Vaslui, proprietatea Liviu Sadoveanu, în suprafață de 153 ha. 4500 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în 5 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurei Dauja, județul Botoșani, proprietatea Calliopi Pya St. Grigoriu, în suprafață de 95 ha. 3000 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 6 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Olaru, județul Dâmbovița, proprietatea Stan Ştefănescu, în suprafață de 5179 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Nemțoaica, județul Dâmbovița, proprietatea Stamate Dumitru Sora, în suprafață de 4800 mp. Regimul Crâng. Revoluția 20 ani. Exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Gales Aninoasa, jude'ul Argeș, proprietatea Ion Gr. Vintilă, în suprafață de un ha. Regimul codru cu 3 tăeri succesive la 5 ani interval. Revoluția normală 80 ani.

f) Regulamentru pentru exploatare al pădurii Naniceşti Lot. 3, jud. Argeș, proprietatea Gh. I. Negoescu, în suprafață de un ha. 5000 mp. Regim Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vâlceaua Mare, județul Argeș, proprietatea Teodor Gh. Algiu, în suprafață de 2540 mp. Regimul Crâng rezervându-se 20 arbori stejar ca seminceri. Revoluția normală 20 ani. Gaploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Avrămeşti, județul

*

Vâlcea, proprietatea Elisabeta I. Turbatu, în suprafaţă de 6139 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii) C r u c e a l u i B u c e l, judeţul Muscel, proprietatea Gh. M. Petrică, în suprafaţă de 3000 mp. Regimul Crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în un an.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D e a l u l D r o a c i, judeţul Muscel, proprietatea Gheorghe N. Enache, în suprafaţă de 5200 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia noramală 20 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V a l e a l u i M i r, judeţul Muscel, proprietatea Const. Măruţă, în suprafaţă de 6400 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B o b o c e a n c a C ă l u g ă r e a s c a, judeţul Muscel, proprietatea Const. Gh. Dumitrescu, în suprafaţă de ha. 4000 mp. Regimul Crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4. — Se aprobă de noi anularea amenajamentului pădurii Ibăneşti de pe moşia Ibăneşti, judeţul Dorohoi, proprietatea Obştei Ibăneşt,i în suprafaţă de 1093 hectare care au fost aprobat cu Decizia Ministerial(Nr. 13846/922, publicată în Monitorul Oficial Nr. 114/922.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Noembrie 1932 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) Dr. V. Nitescu.

No 233435/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii F a r c a a n c a, judeţul Vlaşca, proprietatea Virginia Gr. Constantinescu, în suprafaţă de 29 ha. 3180 mp. Regimul crâng simplui Revoluţia normală 20 an.i Exploatarea în 5 ani.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C o r n e a n c a, judeţul Vlaşca, proprietatea N. Lahovary, în suprafaţă de 195 ha. 4700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Exploatarea în 6 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C l i v e ş t i, judeţul Cernăuţi, proprietatea Rosu Goldner şi alţi 2, în suprafaţă de 96 ha. 2600 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C o m ă n e ş t i, judeţul Vlaşca, proprietatea N. Lahovary, în suprafaţă de 1 ha. 3000 mp. Regimul Crâni simplu. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V e r b a n ţ i, judeţul Cernăuţi, proprietatea Elena Liscowacka, în suprafaţă de 7800 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z ă v o i u l S ă t e n i, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Elena N. Cosăcescu, în suprafaţă de 11 ha. 3600 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 6 şi 15 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H r o b i, judeţul Rădăuţi, proprietatea Filip şi Maria Trufin, în suprafaţă de 15 ha. 5600 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 2 ani, marcarea fără de şeful ocolului.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H o s t i u c a, judeţul Rădăuţi, proprietatea Dumitru a lui Ioan şi Parasca Gavrilaşciuc, în suprafaţă de 24 ha. 8155 mp. Regimul Codru grădinărit, exploatarea în 7 ani, marcarea făcându-se de şeful ocolului.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C r i v a, judeţul Gorj, pro

prietatea I. L. Popescu, în suprafaţă de 3500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bucureasa, judeţul Gorj, proprietatea Maria N. Drăgoescu, în suprafaţă de 2 ha. 8500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. ăxploatarea în un an.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pesteanadesus, judeţul Gorj, proprietatea Ion St. Negomirescu, în suprafaţă de 3 ha. 8940 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Oboga, judeţul Romanaţi, proprietatea Gh. I. Ciontescu, în suprafaţă de 4 ha. 1400 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani. Exploatarea în 2 ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hulea, judeţul Putna, proprietatea Preot Gr. Mazare, în suprafaţă de 7 ha. 3500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Budeasa-Pauleasa, judeţul Argeş, proprietatea Maria Pr. Petre Anca, în suprafaţă de 4 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Codreni, judeţul Dorohoi, proprietatea Nic. Scutelnicul, în suprafaţă de 2 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Exploatarea în 4 ani.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Frunza, judeţul Dorohoi, proprietatea Alex. Ţinta, în suprafaţă de 2 ha. 0300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani.

r) Regulamentul de exploatare al pădurii Frunza, judeţul Dorohoi, proprietatea Mih. Al. Ţinta, în suprafaţă de 1 ha. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

s) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Frunza, judeţul Dorohoi, proprietatea Dumitru Alex. Ţinta, în suprafaţă de 2 ha. Regim crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani.

t) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căpăţâna, jud. R. Sărat, proprietatea Marita Alex. Barbu, în suprafaţă de 2460 mp. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar şi fag la ha. Rev. normală 20 ani, pentru crâng şi 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 5 ani.

ţ) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căpăţâna, jud. R. Sărat, proprietatea Zamfir Chircu, în suprafaţă de 2550 mp. Regimul crâng cu 200 rezerve stejar şi fag la ha. Revoluţia normală 20 ani şi 80 ani pentru rezerve. Exploatarea în 5 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Dată astăzi 14 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Gheimegeanu.

No. 241775.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Lucrările de revizuirea amenajamentului pădurii Revna, judeţul Cernăuţi, în suprafaţă de 2904 ha. 96 ari, proprietatea fondului bisericesc Ortodox Român al Bucovinei. Seria A, suprafaţa 1932,91 ha. Seria B, suprafaţa 972,05 ha. Codru cu tăieri succesive în ambele serii. Revoluţia normală 100 ani în seria A şi 80 ani în seria B, posibilitatea normală anuală stabilindu-se pe suprafaţă şi volum conform aprecierilor din avizele Cons. Ttechnic Nr. 777/931 şi 1174/932 cari fac parte integrantă din amenajament.

b) Lucrările de revizuirea amenajamentului pădurei Jucica, judeţul Cernăuţi, în suprafaţă de 3008,25 ha. proprietatea fondului bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, Seria A cu suprafaţa de 1769,18 ha., Seria B, cu suprafaţa de 1026,94 ha. Codru cu 3 tăieri succesive. Exploatabilitatea economică. Revoluţia normală 100 ani, în ambele serii. Seria C 11,24 ha. crâng simplu cu revoluţia normală 3

ani. Seria D în suprafaţă de 40,28 ha., rezervată ca parc pentru excursionişti Cernăuţi. La primele 3 serii posibilitatea normală se fixează pe volum şi suprafaţă conform avizelor Cons. Technic 880/931 şi 1175/932 cari fac parte integrantă din amenajament.

c) Lucrările de revizuirea amenajamentului pădurei Breaza, judeţul C. Lung, în suprafaţă de 5612,04 ha., proprietatea fondului bisericesc Ortodox Român al Bucovinei. Regim Codru cu tăere rasă, revoluţia normală 120 ani divizată în 6 perioade cu posibilitate mixtă conform avizelor cons. technic 889/931 şi 1170/932 cari fac parte integrantă din amenajament.

d) Lucrările de revizuire a amenajamentului pădurii Ilisesti, judeţul Suceava şi C. Lung, proprietatea fondului bisericesc OOrtodox Român din Bucovina, în suprafaţă de 4158.09 ha. Exploatabilitatea economică. Regim codru cu tăeri succesive posibilitate mixtă conform precizărilor din avizele Consiliului Technic Nr. 8.0/931 şi 1173/932 cari fac parte integrantă din amenajament.

e) Lucrările de revizuire a amenajamentului pădurii ocolului silvic Soletin, judeţul Rădăuţi, în suprafaţă de 14395 ha. 70 ari, proprietatea fonduini Ofrtodox Român din Bucovina. Două serii de Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 120 ani, divizată în 6 perioade de exploatare posibilitatea mixtă conform precizărilor din avizele Consiliului Technic Nr. 778/931 şi 1176/932 cari fac parte integrantă din amenajament.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Poenarii Rali, judeţul Prahova, proprietatea Dr. C. Leonte, în suprafaţă de 80 ha. 6800 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Exploatarea în 2 ani. Revozuirea după 6 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Eforia, judeţul R. Sărat, proprietatea Gh. Pavel, în suprafaţă de 5000 mp. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 5 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Capatina, judeţul R. Sărat, proprietatea Tase N. Dobre, în suprafaţă de 2500 mp. Regim Crâng cu 200 erzerve la ha. Revoluţia normală 20 ani şi pentru rezerve 80 ani, exploatarea în 5 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căpăţina, judeţul R. Sărat, proprietatea Radu C. Mustăţea, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul crâng cu 75 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 15 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căpăţina, judeţul R. Sărat, proprietatea Gh. Carp, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul crâng cu 200 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani şi pentru rezerve 80 ani, exploatarea în 5 ani.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căpăţina, judeţul R. Sărat, proprietatea Alex. Nica, în suprafaţă de 5008 mp. Regim Crâng cu 200 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani şi pentru rezerve 80 ani. Exploatarea în 5 ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căpăţâna, judeţul R. Sărat, proprietatea Ioana T. Nica, în suprafaţă de 2460 mp. Regimul Crâng cu 200 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani şi 80 ani pentru rezerve. Exploatarea în 5 ani.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Căpăţâna, jud. R. Sărat, proprietatea Iacob Dumitrescu, în suprafaţă de 1,5000 ha. Regimul Crâng cu 200 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani şi 80 ani pentru rezerve. Exploatarea în 10 ani.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Plaiu, judeţul Rădăuţi, proprietatea Petru şi Nic. Anici, în suprafaţă de 4,4700 ha. Regim Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

p) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Budeni, judeţul Rădăuţi, proprietatea Boiciuc Mecheta, în suprafaţă de 1,8600 ha. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani. Exploatarea în 2 ani.

r) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rosisnei, judeţul Rădăuţi, proprietatea Sencariuc Vasile, în suprafaţă de 1,2300 ha. Regim Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

s) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lipovăţi, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ştefan Sencarciuc şi alţii, în suprafaţă de 4,0429 ha. Regim codru grădinărit.

t) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Socole, judeţul Rădăuţi, proprietatea Reghina Rosenberg şi alţii, în suprafaţă de 8,2000 ha. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

ţ) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Riza Hentarinca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Maria Moscal a lui Ignat, în suprafaţă de 9979 mp. Regim Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

u) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Kicerca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Petra şi Fedora Burac, în suprafaţă de 5,8400 mp. Regim Codru grădinărit.

v) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Kiierca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ştefan al lui Alexa Raicale, în suprafaţă de 3 ha. 7278 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

z) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Kicerca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Bubriec Parasca, în suprafaţă de 3 ha. 5300 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

x) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Kicerca, judeţul Rădăuţi, proprietatea Cvil Prodan, în suprafaţă de 2 ha. 4900 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

Art. 2. — Exploatările la pădurile particulare de sub aliniatele o—x inclusiv vor urma conform prevederilor studiilor respective aprobate, marcările făcându-se sub controlul şefului de ocol silvic respectiv.

Art. 3. — Revizuirea tuturor amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu

No. 241773.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Bistreţu Seria VII-a, pendinte de comuna Bistreţu, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 630 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cetăţuia seria III-a, pendinte de comuna Nadia, judeţul Bacău, proprietatea Statului, în suprafaţă de 332 ha. 4300 mp. Regimul Codru cu 3 tăieri succesive. Revoluţia normală 81 ani. Exploatarea în 81 ani.

c) Amenajamentul pădurii Turcescu, pendinte de comuna Satul Mare, judeţul Durostor, proprittatea Statului, în suprafaţă de 133 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani. Exploatarea în 8 ani.

d) Amenajamentul pădurii Căscioarele, judeţul Vlaşca şi Ilfov, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1502 ha. Trei serii de exploatare: Una de Codru cu 4 tăieri progresive, cu revoluţia de 100 ani şi posibilitatea pe volum şi două de crâng cu revoluţii de câte 36 ani.

e) Amenajamentul pădurii Babeni-Deduleşti-Ţigoiul, etc. Seria IIIa Coline, jud. R. Sărat, proprietatea Statului, în suprafaţă de 4081 ha. Regimul Codru cu 3 tăieri progresive. Revoluţia normală 105 ani. Exploatarea în 105 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cernica seria V-a, pendinte de comuna Ceranic-Tânganu, judeţul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafaţă de 473 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ceata I Cula, pendinte de comuna Paudaclia,

judeţul Durosor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 645. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Amara, judeţul R. Sărat, proprietatea Statului, în suprafaţă de 92 ha. 3600 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Domeniul Berteşti seria XXIV, pendinte de comuna Gârluţi, jud.. Brăila, proprietatea Statului, în suprafaţă de 353 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

j) Amenajamentul pădurii Potel seria XVII-a, pendinte de comuna Dăbuleni, jud. Romanaţi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 828 ha. 5383 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 15 ani.

k) Amenajamentul pădurii Dealul Bătrân, pendinte de comuna Zagon, judeţul Trei Scaune, proprietatea Statului, în suprafaţă de 3325 ha. din care 2984 pădure. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 3 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 241783

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Şerbăuţi, judeţul Suceava, proprietatea D lui Emanuel Baron Kapri, în suprafaţă de 392 ha. Regimul Codru simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Urlatu,, judeţul Ilfov, proprietatea D-nei Rozana I. Gheorghiade, în suprafaţă de 66 ha. 8000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Exploatarea în 4 ani în intervalul 1936/1937—1939/1940 entru produse principale.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii Benca, judeţul Dâmboviţa proprietatea Pantazi, în suprafaţă de 2 ha. 6784 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Capaţâna, judeţul Râmnicul Sărat, proprietatea Andrei Avram, în suprafaţă de 2500 mp. Regimul Crâng cu 200 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani şi 80 ani pentru rezerve. Exploatarea în 5 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Costeleva, judeţul Rădăuţil, proprietatea Trufin Perdei, în suprafaţă de 2 ha. 5700 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cosileva, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ana Simion Macoviciuc, în suprafaţă de 2 ha. 4000 mp. Regimul Codru grădinărit.

Art. 2. — Exploatarea la pădurile menţionate în aliniatele e şi f se va face conform studiilor respective iar marcarea arborilor de extras se va face sub controlul şefului de ocol respectiv.

Art. 3. — Revizuirea tuturor Amenajamentelor şi Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 241.777.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Salamaş şi alte 11 trupuri, judeţul Odorhei, proprietatea Composesoratului Zetea, în suprafaţă de 7465 ha. 8700 mp. din care 7320 ha. 0200 mp. împădurită. Regimul Codru cu tăieri succesive în seriile B şi C şi tăieri rase în seria A fiind adoptată pentru seria B o revoluţie normală de 80 ani, pentru seria C — 100 ani, iar pentru seria A — 80 ani.

b) Amenajamentul pădurei Comunei Tasnad, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Tăşnad, în suprafaţă de 534 ha. 6500 mp. Regimul Crâng cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezerve.

c) Amenajamentul pădurii Dumbrava Câmpul Boilor, jud. Timiş-Torontal, proprietatea comunei Sinercig, în suprafaţă de 114 ha. 8800 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive la zece ani interval. Revoluţia normală 60 ani. Exploatarea în 60 ani.

d) Amenajamentul pădurei Ciumeşti, jud. Sălaj, proprietatea comunei Ciumeşti, în suprafaţă de 62 ha. 7700 mp. Regimul Crânf cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, posibilitatea 2 ha. 0900 mp.

e) Amenajamentul pădurii Salvan, judeţul Maramureş, proprietatea oraşului Sighet, în suprafaţă de 102 ha. 1600 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 120 ani, realizându-se numai creşterea anuală.

f) Amenajamentul pădurei Siria, jud. Arad, proprietatea foştilor urbarialişti în suprafaţă de 233 ha. 9700 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 40 ani, exploatându-se anual cca 5 ha. 8400 mp.

g) Amenajamentul pădurii La Marii şi Dealul Caizdului, judeţul Târnava Mare, proprietatea Bisericei Evanghelice Luterane din comuna Archita, în suprafaţă de 65 ha. 6586 mp. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive la 6 ani interval. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani.

h) Amenajamentul pădurii Dumbrava, jud. Cluj, proprietatea d-lor Bekes Piroska şi Mekes Irina, în suprafaţă de 51 ha. 3300 mp. Regim: Crâng. Revoluţia normală 20 ani. Exploatări anual conform studiului.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentului de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunixată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Noembrie 1932, în cabinetul nostru

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 241.779.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Darja-Birt, pendinte de comuna Dârja, judeţul Someş, proprietatea Victoria Locinsek şi Emma Stenka, în suprafaţă de 62 ha. 0200 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, posibilitatea periodică.

b) Amenajamentul pădurii Cioru, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Racoviţa, în suprafaţă de 48 ha. 9100 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani.

c) Amenajamentul pădurii Berecuta, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Composesoratului de pădure din comuna Berecuţa, în suprafaţă de 6 ha. 6600 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pârâul Mlăstinos Solomasa, judeţul Odorhei, proprietatea comunei Bezid, în suprafaţă de 18 ha. 4148 mp. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fata Citerii, judeţul Someş, proprietatea Ioan Bajou, în suprafaţă de 9 ha. 2000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Citera, judeţul Someş, proprietatea Grigore Murşeann, în suprafaţă de 9 ha. 2000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în doi ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Teiului, judeţul Hunedoara, proprietatea Ion Codreanu Birău, în suprafaţă de 2 ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor şi amenajamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări dis cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate elelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Ioembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 241.781

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatar ei pădurii Sânger, pentdinte de comuna Sânger, judeţul Turda, proprietatea Mostenitorilor Alexandru Betegh, în suprafaţă de 664 ha. 9600 mp. Regimul: Seria I-a 36 ha. 5500 mp. Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Seria II-a 25 ha. 2800 mp. salcâm. Revoluţia normală 8 ani. Seria III-a 1 ha. 3000 mp. Codru cu tăieri rase cu revoluţia 50 ani începând cu perioadă de aşteptare. Exploatarea conform avizului Cons. Technic 152/931 care face parte integrantă din regulament.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Larga, pendinte de comuna Doftana, judeţul Bacău, proprietatea d-lui Emil Gh. Ghika Comăneşti, în suprafaţă de 1979 ha. 9700 mp. din care 1848 ha. 4700 mp. pădure curată. Regimul Codru cu două tăieri succesive cu regenerarea simultană a două afectaţii şi revoluţia 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii Darja, judeţul Cluj, proprietatea Augustin Morar şi alţii, în suprafaţă de 86 ha. 4500 mp. Regim Crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 20 ani, posibilitatea periodică.

d) Amenajamentul pădurii Stejerişul, judeţul Odorhei, proprietatea Bisericei reformate din Eliseni, în suprafaţă de 7 ha. 3369 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Neciu Veronica şi Neciu Vasile lui Zaharia, în suprafaţă de 3 ha. 8000 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Buzgar Gheorghe, în suprafaţă de 3 ha. 800 mp. Regimul Crâng. Revoluţia 40 ani. Exploatarea în un an.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stejeriş, judeţul Trei Scaune, proprietatea Francisc Fodor, în suprafaţă de 7 ha. 3200 mp. Regim Crâng. Revoluţia 40 ani, exploatarea în un an.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zsiros, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Soc. Anonime Oituz, în suprafaţă de 5 ha. 3500 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Exploatarea în 2 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Popicestilor, judeţul Braşov, proprietatea Victor Gherase Popica, în suprafaţă de 8 ha. 6300 mp. Regim Codru cu 3 tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

j) Regulamentul pentru erploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Marinca Ion a Cârjei, în suprafaţă de 7 ha. 6100 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Neciu Gheorghe Potcovuţ, în suprafaţă de 7 ha. 6200 mp. Regim Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dosul lui Mojoatca, judeţul Hunedoara, proprietatea Marina Bunea, în suprfaţă de 4 ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Exploatare în un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Goia Gheorghe lui Grigore, în suprafaţă de 3 ha. 8000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrâna, judeţul Cluj, proprietatea Văd. Oara Gavrilă lui Vasile, în suprafaţă de 3 ha. 8000 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un n.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 243.383.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Ameneajamentul pădurii Cânipe, seria XXX-a judeţul Durostor, propr. Statului, în suprafaţă de 490 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Arabagilar seria XIV-a, jud. Durostor, proprietatea Statului în suprafaţă de 512 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Mraconia-Eşelniţa, jud. Severin, proprietatea Statului, în suprafaţă de 16621 ha. Regimul trei serii de codru cu tăieri rase şi una de protecţie. Revoluţia normală 80 ani, în primele trei serii cu posibilitate pe suprafaţă şi exploatabilitatea fizică în ultima serie.

d) Amenajamentul pădurii Ahmatlar seria XVI-a, jud. Durostor, propr. Statului, în suprafaţă de 5660 ha. Regimul crâng. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Caracuz, seria IX-a, jud. Durostor, propr. Statului, în suprafaţă de 503 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea n 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Caracuz Corbeşti, seriaVI-a, judeţul Durostor, propr. Statului în suprafaţă de 500 ha. Regim Crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Cocea Arman, seria XXI-a, jud. Durostor, propr. Statului, în suprafaţă de 502 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Atchioi, seria XXXI-a, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 510 ha. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Aigara-Pandaclac, seria VI-a, judeţul

Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 600 ha. Regimul Crâng. simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

j) Amenajamentul pădurii Kiose Abdi, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 449 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

k) Amenajamentul pădurii Sucuingiuc, seria XXXXI-a, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 685 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

l) Amenajamentul pădurii Diuz Orman, seria III-a, judeţul Durostor proprietatea Statului, în suprafaţă de 400 ha. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

m) Amenajamentul pădurii Zarnici, seria II-a, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 450 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

n) Amenajamentul pădurii Damadas, seria XX-a, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 544 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

o) Amenajamentul pădurii Tocmachioi, seria XXXXII-a, judeţul Durostor, proprietatea Statului în suprafaţă de 655 ha. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

p) Amenajamentul pădurii Ursoaia, Brânca şi Cumpăna, seria III-a, judeţul Turda, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2883 ha. 0g00 mp. Regimul Codru cu tăieri rase urmată de regenerare pe care artificială. Revoluţia normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani.

q) Amenajamentul pădurii Caracuz Mielu Negru, seria VIII-a, proprietatea Statului, judeţul Durostor, în suprafaţă de 503 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatare în 30 ni.

r) Amenajamentul pădurii Damadas, seria XXI-a; Dogular, jud. Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 544 ha. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

s) Amenajamentul pădurii Poenile de sub Munte, judeţul Maramureş, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 16550 ha. 6300 mp. din care 12271 ha. 9900 pădure. Seria I şi II în suprafaţă de 5151 ha. şi 6161 ha. Codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 100 ani. Seria III, 1589 ha. Codru grădinărit extrăgându-se arborii ajunşi la limita vegetaţiei, deperisanţi sau rupţi de vânt.

ţ) Amenajamentul pădurii Rahova de Jos, seria IX-a, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 444 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

u) Amenajamentul pădurei Sarcilar, seria XVIII-a, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 605 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

v) Amenajamentul pădurei Răchitiş, seria III-a, judeţul Neamţ, proprietatea Statului în suprafaţă de 300 ha. Regimul Crâng simplu cu tăiere progresive. Revoluţia normală 96 ani. Exploatarea în 96 ani.

w) Amenajamentul pădurii Devna, seria XXXVIII-a, jud. Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 120 ha. Regimul Crâng simplu cu tăiere în scaun. Revoluţia normală 8 ani. Exploatarea în 8 ani, revizuirea după 8 ani.

x) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele Oltului, seria VII-a, jud. Olt, propr. Statului în suprafaţă de 230 ha. 1600 mp. din care 114 ha. 3000 mp. pădure. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

z) Amenajamentul pădurii Barca-Valea Mare, seria I, judeţul Olt, proprietatea Statului, în suprafaţă de 355 ha. 4500 mp. din care 260 ha. 4800 mp. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea tuturor amenajamentelor de mai sus a căror revoluţie trece de 10 ani se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată azi 18 Noembrie în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 246.907.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Borseni-Totoeşti, judeţul Neamţ, proprietatea Dan Sp. Irimescu, în suprafaţă de 80 ha. 5600 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 35 ani, exploatarea în 6 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ruşii lui Assan, jud. Vlaşca, proprietatea Andrei Rădulescu, în suprafaţă de 50 ha. 3001 mp. Regimul Crâng. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în 3 ani.

c) Regulamentul pentru operaţiuni culturale al pădurii Bărseşti-Corbeni, judeţul Gorj, proprietatea Băncei Comerţului Tg.-Jiu, în suprafaţă de 56 ha. 8000 mp. Exploatarea se va face conform avizului Consiliului Ttechnic 293 din 5 Martie 1932.

d) Amenajamentul pădurei Lunca Dumeşti, judeţul Vaslui, proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon Iaşi, în suprafaţă de 80 ha. Regim Crânâg. Revoluţia normală 4 ani. Exploatarea în 4 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mihăiţa, judeţul Dolj, proprietatea d-nei Constanţa Căpitan C. Grigorescu, în suprafaţă de 73,24 ha. Regimul Crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ghinoiul, jud. Buzău, proprietatea Iancu Cristea, în suprafaţă de un ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani. Exploatarea în 3 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Porcului, jud. Vâlcea, proprietatea Dumitru I. Călinoiu, în suprafaţă de 9600 mp. Regimul Crâng cu 20 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani. Exploatarea în un an.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Costuleni trupul Unghiul Crucei, judeţul Lăpuşna, proprietatea Gheorghe Plugaru, în suprafaţă de 8 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 5 ani. Exploatarea în un an.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stogoarele şi Tutulea, judeţul Buzău, proprietatea Ion Iorgulescu, în suprafaţă de un ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 15 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea regulamentelor şi amenajamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Noembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 246.909.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Casa de Credit, Economie şi Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREŞTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operaţiunile de bancă.
Imprumuturi la membrii în contul
salariului, împrumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.

Primeşte spre fructificare la vedere şi pe termen
în condiţiuni avantajoase.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe V.**

Membrii:

Drăcea M. — **Rădulescu M.**
Ioan P. — **Sburlan D.**

Secretar de redacţie: **Ionescu A.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1932:

Preşedinte: **Georgescu P. C.**

Vice-Preşedinţi: **Drăcea M.**, **Stinghe V.**

Secretar general: **Ioan P.**

Casier: **Grozescu Dem.**

Secretari: **Caragea N.**, **Ionescu A.**

Membrii:

Agapie G. — **Florescu M. P.**
Antonescu P. — **Lazăr H.**
Caragea N. N. — **Nedelcovici Ath.**
Ciurileanu D. — **Priboianu N. V.**
Condrea G. — **Rodoteatu St.**
Drâmbă D. — **Sburlan D.**
Eliescu A. — **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**
Emanoil C. C. — **Vâlceanu Eug.**

Cenzori: **Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.**
Cenzori supleanţi: **Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ **pentru membrii Societăţii**	200 „
„ „ „ **pentru conductori şi brigadieri** .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

Institut de Arte Grafice
«BUCOVINA»
I. E. TOROUȚIU
—
BUCUREȘTI, III
Strada Grigore Alexandrescu, 4